

BVA

Biblia

În Versiune Actualizată

LEXICOGRAFIC
FRAZEOLOGIC
ORTOGRAFIC
TOPIC

CONFORM LIMBII ROMÂNE LITERARE

Autorul versiunii: [Viorel Silion](#)

Actualizat în: 22.02.2012

CUPRINS

Cuprins	2
Prefață	4
Cum s-a lucrat la această versiune	5
Forma textului acestei versiuni	8
Utilitatea acestei versiuni	9
NOUL TESTAMENT	10
Evanghelia oferită de Matei	10
Evanghelia oferită de Marcu	45
Evanghelia oferită de Luca	69
Evanghelia oferită de Ioan	107
Faptele apostolilor	134
Epistola apostolului Pavel trimisă creștinilor romani	172
Prima epistolă a apostolului Pavel trimisă creștinilor corinteni	190
A doua epistolă a apostolului Pavel trimisă creștinilor corinteni	208
Epistola apostolului Pavel trimisă creștinilor galateni	219
Epistola apostolului Pavel trimisă creștinilor efeseni	225
Epistola apostolului Pavel trimisă creștinilor filipeni	231
Epistola apostolului Pavel trimisă creștinilor coloseni	235
Prima epistolă a apostolului Pavel trimisă creștinilor tesaloniceni	239
A doua epistolă a apostolului Pavel trimisă creștinilor tesaloniceni	243
Prima epistolă a apostolului Pavel trimisă lui Timotei	245
A doua epistolă a apostolului Pavel trimisă lui Timotei	250
Epistola apostolului Pavel trimisă lui Tit	253
Epistola apostolului Pavel trimisă lui Filimon	256
Epistola trimisă creștinilor evrei	257
Epistola lui Iacov	269
Prima epistolă a apostolului Petru	274
A doua epistolă a apostolului Petru	279
Prima epistolă a apostolului Ioan	282
A doua epistolă a apostolului Ioan	287
A treia epistolă a apostolului Ioan	288
Epistola lui Iuda	289
Revelația primită de Ioan	291
VECHIUL TESTAMENT	309
Geneza	309
Exodul	364
Levitic	410
Numeri	444
Deuteronom	491
Iosua	532
Judecători	560
Rut	588
1 Samuel	592
2 Samuel	627
1 Regi	657
2 Regi	692
1 Cronici	726
2 Cronici	759
Cântecul Cântecelor	800

Lamentările lui Ieremia	805
Ioel.....	811
Amos	815
Obadia	822
Iona.....	824
Mica.....	827
Naum	832
Habacuc	834
Țefania.....	837
Hagai	840
Maleahi.....	842

PREFAȚĂ

Au trecut mai mult de optzeci de ani de când creștinii protestanți și neoprotestanți folosesc Biblia în versiunea lui Dumitru Cornilescu (1920-1923). Conform specialiștilor, după cel mult treizeci de ani, orice versiune a Bibliei trebuie să fie reeditată într-o formă revizuită măcar din punct de vedere lexicografic. Dar din diferite motive, acest lucru nu s-a întâmplat și cu versiunea Cornilescu. În tot acest timp, dinamica limbii române a impus ieșirea din uz a unor cuvinte și/sau expresii, fapt care a condus progresiv la îngreunarea considerabilă a înțelegerii vocabularului acestei versiuni. Generația tânără de astăzi este cea care simte mai mult ca oricare alta acest inconvenient. Reprezentanților acestei generații le este dedicată această nouă versiune mult așteptată a Bibliei. Ea apare ca să le respecte dreptul pe care l-au avut generațiile bunicilor lor în trecut – accesul la Cuvântul lui Dumnezeu tradus în limba română literară „la zi” (actuală) și de cea mai bună calitate.

BVA (Biblia în Versiune Actualizată) este concepută să fie acea versiune actualizată a Bibliei (în limba română) care ar fi trebuit să apară acum reeditată în a treia variantă actualizată...

Această actualizare s-a făcut în primul rând lexicografic, apoi ortografic, frazeologic, topic și chiar în ce privește punctuația. De fapt, textele originale ale cărților Bibliei nu au avut semne de punctuație (!) și nici măcar spații între cuvinte (!!!). Acest aspect oferă posibilitatea transpunerii în limba de sosire (în cazul nostru, în limba română) a ideilor exprimate de cuvintele originale fără obligativitatea de a folosi același număr de cuvinte ca în limba de plecare. În plus, unul dintre cele mai importante aspecte ale unei traduceri de acest fel este faptul că permite libertatea formării propozițiilor și a frazelor conform normelor topicii și ale punctuației limbii de sosire. Astfel, frazele „kilometrice” (foarte lungi) existente în versiunile anterioare (chiar și în TLRC), nu se justifică. Ele sunt o complicație în plus. Conform specialiștilor în comunicare, pentru a fi ușor de citit și de urmărit, orice enunț trebuie să fie relativ scurt, având în medie șaisprezece sau șaptesprezece cuvinte. Versiunea BVA respectă această regulă fundamentală a comunicării eficiente; și astfel a împărțit în mai multe propoziții, toate acele fraze lungi care constituiau o serioasă barieră în înțelegerea textelor biblice.

Proiectul BVA este în lucru din 2004, conține textul integral al NT, un număr de peste douăzeci de cărți ale VT și există publicat pe Internet la adresa:
www.Biblia.PentruViata.ro.

Cum s-a lucrat la această versiune

Ideal, lucrul destinat apariției unei noi versiuni a Bibliei, presupune o muncă în echipă. Din aceasta trebuie să facă parte cel puțin un om de litere, un teolog, un expert în limbile originale ale Bibliei și un finanțator al proiectului. Acest ideal este însă de multe ori greu (dacă nu chiar imposibil) de atins în prezent într-un context ca cel în care trăim noi în România. S-a constatat că se poate renunța la pretenția consultării directe a experților în limbile originale ale Bibliei (ebraica veche și greaca veche). Cunoștințele acestor erudiți sunt puse la dispoziția publicului în lucrările pe care aceștia deja le-au publicat. Astfel, deși nu-i avem fizic cu noi, lucrările lor (dicționare, lexicoane, glosare) pot fi oricând consultate; și astfel îi vor înlocui cu succes. Ele sunt necesare atunci când avem de-a face cu texte biblice mai dificile. Însă dacă se poate lucra fără a avea în echipa de lucru experți în limbile originale ale Bibliei (oricum, aceștia sunt câțiva în toată lumea!), nu se poate realiza ceva notabil în această direcție fără a avea o pregătire de limbă română cel puțin la nivel universitar și nici fără cunoștințe serioase în teologie. Din fericire, aceste două cerințe pot fi satisfăcute chiar de o singură persoană, în cazul în care există atât nevoia unei versiuni a Bibliei, cât și dorința și competența de a o realiza. Trebuie să vrei, să știi și să poți face acel lucru pe care ai decis să-l realizezi. Acesta este motivul pentru care, îndeplinind condițiile strict necesare, inițial am decis să lucrez singur conform metodei speciale descrise mai sus.

Între timp s-au alăturat realizării acestui proiect, Iacob Bud și o familie formată din Corina și Doru Pîrvu, constituind astfel echipa care a lucrat la forma finală a textului acestei versiuni.

Pentru prima parte a proiectului (Noul Testament), au fost utilizate pentru investigațiile în limba originală, următoarele lucrări de referință:

- **Interliniarul „TODAY’S PARALLEL GREEK-ENGLISH NEW TESTAMENT (King James Version, GREEK INTERLINEAR, Today’s English Version),** The Commission, Foreign Mission Journal, SBC, Richmond, Virginia.
- **Noul Testament în limba greacă (cu Dicționar Grec-Englez): THE GREEK NEW TESTAMENT,** Barbara Aland, Kurt Aland, Johannes Karavidopoulos, Carlo M. Martini, Bruce M. Metzger (United Bible Societies), 1993 (2nd to 4th printing 1994-2000).
- **DICȚIONAR GREC-ROMÂN pentru studiul cuvintelor Noului Testament,** Daniel Bărnăuț, Emeric Hubert, Josef Kovács, Arad, 1999, Editura Teologos, Cluj-Napoca.
- **INTERLINEAR GREC-ROMÂN – Epistola către Romani,** Editura Agape, 1994 (Textul grec după: Nestle-Aland, *Novum Testamentum Graece*, ediția a 26-a, Societatea Biblică Stuttgart, 1981)

- Au mai fost consultate următoarele versiuni ale Noului Testament, deja existente:

A. În limba română

- Noul Testament GBV (Gute Botschaft Verlag).
- Noul Testament – Psalmii (CLV – Cristliche Literatur-Verbeitung).
- Noul Testament – Versiune literală nouă.
- Noul Testament pe înțelesul tuturor (LBI – Living Bible International).
- Noul Testament – D. Cornilescu revizuită (Iosif Țon și Adolf Novak).
- Noul Testament – TLRC (Traducere în limba română contemporană).
- Noul Testament – TLRM (Traducere în Limba română modernă).

În limba engleză

- The NEW TESTAMENT, The New King James Version.
- The HOLY BIBLE, Revised Standard Version.
- The BOOK, Living Bible International.
- The Jerusalem BIBLE, Popular Edition.
- The HOLY BIBLE, New International Version.

A fost util ca în munca de formare a variantei finale a acestei versiuni în limba română literară, să fie consultate în paralel câte o versiune pentru fiecare dintre cele trei moduri distincte de a face traducere (una pentru echivalentul dinamic, una pentru varianta literală și una ca exemplu reprezentativ pentru parafrizare). Astfel, pentru echivalent dinamic a fost consultată în special versiunea TLRC, pentru varianta literală – Versiunea literală nouă (2001), iar pentru parafrizare, „Noul Testament pe înțelesul tuturor” (LBI).

Pentru lucrul la Vechiul Testament, au fost consultate următoarele versiuni ale Bibliei:

- **Biblia sau Sfânta Scriptură**, Editura Institutului Biblic și de Misiune a Bisericii Ortodoxe Române, București, 1997.
- **Biblia sau Sfânta Scriptură**, GBV, Germany, 1989.
- **BISI (Biblia Internațională de Studiu Inductiv)**, Percept Ministries, Harvest House Publishers, 1992 (versiunea D. Cornilescu).
- **Biblia**, Traducere Literală Nouă, București, 2002.
- **Biblia sau Sfânta Scriptură**, Trinitarian Bible Society, Tindale House, London, England, 2002.
- **Biblia**, Noua Traducere în limba Română (NTR), International Bible Society, 2007.
- **Septuaginta**, Colegiul Noua Europă, Polirom, 2004.

- **The Jerusalem Bible**, Popular Edition, Darton, Longman and Todd, 1974.
- **The Holy Bible**, GBV, Good News Publications, Germany (Darby Version).
- **The Book**, Living Bible, Guideposts, Tyndale House Publishers, 1979.
- **The Holy Bible**, Revised Standard Version, USA, 1952.
- **The Holy Bible**, New International Version, Guideposts, Zondervan Corporation, 1987.

Pentru partea de limbă română, au fost consultate următoarele lucrări:

- **Dicționarul Explicativ al limbii române (DEX)**, Editura Academiei Române.
- **Dicționar de sinonime**, Seche Luiza, Seche Mircea și Preda Irina, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1989.
- **Dicționar al limbii române vechi**, Editura Academiei Române, București, 1975.
- **Dicționar de cuvinte călătore**, Marinescu Gheorghe, Editura Științifică, București, 1978.
- **Dicționar analogic și de sinonime**, Tudor Anicuța, Editura Științifică, București, 1978.
- **Dicționar de termeni literari**, Editura Academiei Române, București, 1976.
- **Glosarul Bibliei D. Cornilescu**, Viorel Sillion (Teză de licență, 1995).
- **Gramatica limbii române – Morfologie, Sintaxă** (Ediția a II-a), Dumitru Irimia, Editura Plirom, 2004.
- **Dicționar explicativ pentru toți** (Ediția a II-a), Alexei Palii, Editura Epigraf, Chișinău, 2004.
- **Mic dicționar ortografic și ortoepic al limbii române**, Florin Marcu, Editura Saeculum Vizual, București, 2002.
- **Mică Enciclopedie a Românei Corecte (Îndreptar de scriere, citire și vorbire fără greșeli)**, Ion Calotă, Editura Niculescu.
- **Îndreptar ortografic, ortoepic, morfologic și de punctuație al limbii române**
(Ediția a II-a), Gh. Constantinescu-Dobridor, Editura Lucman.
- **Gramatica esențială a limbii române**, Gh. Constantinescu-Dobridor, Editura Vestala, București, 2004.
- **Dicționar de pleonasm**, Ileana Căprioară, Editura C. N. I. Coresi, 2004
- **Dicționar de sinonime**, (Ediția a III-a), L. Seche, M. Seche, I. Preda, Editura Vox Cart, 2004.
- **Dicționar de pleonasm**, Doina Dascălu, Editura Vox Cart, 2004.
- **Limba română – O gramatică a greșelilor – Îndreptar pentru evitarea confuziilor – Fonetică, Lexic, Morfosintaxă**, Sergiu Șerban, Editura Niculescu, 2004.

Forma textului acestei versiuni

- Primul lucru care atrage atenția cititorului acestei versiuni a Bibliei, este redactarea textului pe o singură coloană și nu pe două, așa cum eram obișnuiți până acum. Am păstrat astfel forma originală a textelor cărților Bibliei. Avantajul va fi simțit în cazul studiului biblic.
- În al doilea rând, textul are continuitate din același motiv anunțat sumar mai sus.
- Cifrele capitolelor și ale versetelor sunt scrise mai discret, pentru a ajuta încă odată pe cel care dorește să folosească textul pentru studiu biblic.
- În al patrulea rând, lipsa titlurilor (introduse oricum arbitrar în unele versiuni) indică încă odată spre scopul și utilitatea acestei versiuni.
- În sfârșit, lipsesc și trimiterile care și-au avut rațiunea lor pentru anumite versiuni, dar care nu sunt neapărat necesare în cazul studierii Bibliei conform unei metode justificate.
- Parantezele pătrate folosite în text indică faptul că acele versete care sunt încadrate de ele, nu apar în manuscrisele cele mai vechi, considerate ca fiind și cele mai credibile.

Pentru Noul Testament, aceste texte apar în următoarele versete:

Matei 17:21;	Ioan 5:3b;
Matei 18:11;	Ioan 5:4;
Matei 23:14;	Ioan 7:53-8:11;
Marcu 7:16;	Faptele Apostolilor 8:37;
Marcu 9:44;	Fap. Ap. 18:21b
Marcu 9:46;	Fap. Ap. 24:6b;
Marcu 11:26;	Fap. Ap. 24:7;
Marcu 15:28;	Fap. Ap. 24:8a;
Luca 9:55b;	Fap.Ap.28:29
Luca 9:56a;	Romani 16: 24
Luca 23:17;	

- Parantezele rotunde au fost folosite pentru a include între ele unele cuvinte care ajută la înțelegerea mai exactă a sensului propoziției sau al frazei. Deși acele cuvinte nu sunt de regulă în textul original, folosirea lor între paranteze le conferă funcția explicativă a unor note de subsol existente în alte versiuni. Deci pot fi citite ca făcând parte din text sau pot fi sărite, fără ca textul să sufere decât de explicația suplimentară pe care o aduceau.

Utilitatea acestei versiuni

BVA (Biblia în Versiune Actualizată) este utilă în primul rând generației tinere care are dreptul legitim la un text biblic în limba română literară actuală de cea mai bună calitate. Dintre cele patru aspecte ale acestei actualizări a Bibliei, cel care are de-a face cu lexicologia (vocabularul), reprezintă aici punctul forte. Cuvintele cu care formăm propoziții și fraze trebuie să fie din lexicul limbii literare. Limba populară (reprezentată de graiuri și/sau dialecte care nu fac parte din limba română literară) nu constituie un factor de unitate lingvistică între români, ci dimpotrivă! În consecință, a devenit din ce în ce mai clar faptul că pentru a fi cât mai bine realizată, o versiune a Bibliei trebuie să folosească limba română literară de actualitate.

În al doilea rând, această versiune este utilă celor care doresc să studieze Biblia. Deci va fi ideală pentru studiu biblic. Oricum, în cartea sa (intitulată în limba română „Cum să interpretăm Biblia”), Alfred Kueen spune că pentru studiul biblic, „nu este benefic să fim legați doar de opțiunile exegetice ale unei singure versiuni.” (pag. 38).

În plus, cei care au înțeles cum se studiază un text biblic, știu că forma lui ideală pentru studiu este dată de următoarele caracteristici:

- textul pe o singură coloană;
- continuitate (fără întreruperi sesizabile în text);
- cifrele care marchează numărul capitolelor și al versetelor – scrise mai discret;
- absența titlurilor în text;
- absența trimiterilor în text.

În al treilea rând, este de dorit o participare cât mai benefică a celor competenți mai ales în domeniul limbii române, pentru a contribui prin propuneri constructive la realizarea acestui important proiect! Aștept reacții și păreri, ca și propuneri justificate în mod competent și cu profesionalism, la adresa de email: ViorelSilion@gmail.com

NOUL TESTAMENT

Evangelhia oferită de Matei

1 Isus Cristos provine din David care la rândul lui este un descendent al lui Avraam. Lista strămoșilor Lui include următoarele persoane: ²Avraam – tatăl lui Isaac; Isaac – tatăl lui Iacov; Iacov – tatăl lui Iuda și al fraților acestuia; ³Iuda – tatăl lui Fares și al lui Zara; mama lor a fost Tamar. Fares – tatăl lui Esrom; Esrom – tatăl lui Aram; ⁴Aram – tatăl lui Aminadab; Aminadab – tatăl lui Naason; Naason – tatăl lui Salmon; ⁵Salmon – tatăl lui Boaz. Mama lui Boaz a fost Rahav. Boaz – tatăl lui Obed. Obed a avut ca mamă pe Rut. Obed – tatăl lui Iese; ⁶Iese – tatăl lui David. David – tatăl lui Solomon; mama lui Solomon fusese soția lui Urie. ⁷Solomon – tatăl lui Roboam; Roboam – tatăl lui Abia; Abia – tatăl lui Asaf. ⁸Asaf – tatăl lui Iosafat; Iosafat – tatăl lui Ioram; Ioram – tatăl lui Ozia; ⁹Ozia – tatăl lui Iotam; Iotam – tatăl lui Ahaz; Ahaz – tatăl lui Ezechia; ¹⁰Ezechia – tatăl lui Manase; Manase – tatăl lui Amos; Amos – tatăl lui Iosia; ¹¹Iosia – tatăl lui Iehonia și al fraților lui, născuți în exilul babilonian. ¹²După exil: Iehonia – tatăl lui Salatiel; Salatiel – tatăl lui Zorobabel; ¹³Zorobabel – tatăl lui Abiud; Abiud – tatăl lui Eliachim; Eliachim – tatăl lui Azor; ¹⁴Azor – tatăl lui Sadoc; Sadoc – tatăl lui Achim; Achim – tatăl lui Eliud; ¹⁵Eliud – tatăl lui Eleazar; Eleazar – tatăl lui Matan; Matan – tatăl lui Iacov; ¹⁶Iacov – tatăl lui Iosif care a fost soțul Mariei, mama lui Isus care este numit și Cristos. ¹⁷Deci de la Avraam până la David sunt paisprezece generații. De la David până la exilul babilonian sunt tot paisprezece generații; iar de la exilul babilonian până la Cristos sunt paisprezece generații. ¹⁸Nașterea lui Isus Cristos a decurs astfel: Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif. Dar înainte de căsătoria lor și înainte ca ei să locuiască împreună, Spiritul Sfânt a făcut ca ea să rămână însărcinată. ¹⁹Iosif, bărbatul cu care era ea logodită, era un om drept. El și-a propus să rupă logodna în secret, ca să evite rușinea publică la care i-ar fi fost expusă logodnica. ²⁰În timp ce medita el la acest plan, i s-a revelat în vis un înger al Domnului, zicându-i: „Iosif, urmașul lui David, nu te neliniștii cu privire la acceptarea Mariei ca soție. Copilul pe care-l poartă ea este de la Spiritul Sfânt. ²¹Urmează să nască un fiu Căruia Îi vei pune numele Isus, pentru că El Își va salva poporul de păcate.” ²²S-a întâmplat exact cum spusese Domnul prin profetul care zicea: ²³„Să știți că fecioara va rămâne însărcinată și va naște un Fiu pe care-L vor numi Emanuel.” Acest nume înseamnă „Dumnezeu (este) cu noi”. ²⁴Când s-a trezit din somn, Iosif a făcut așa cum îi spusese îngerul Domnului: a acceptat ca Maria să-i fie soție; ²⁵dar nu a întreținut relații sexuale cu ea decât după ce a născut. Iosif a pus numele Isus băiatului pe care Îl născuse Maria. **2** Isus a fost născut în Betleem – un orașel din zona Iudeei. Atunci, Irod era guvernator al acelei provincii. După un timp de la nașterea Lui, au venit la Ierusalim niște magi din Est. ²Ei au întrebat: „Unde este Regele care li S-a născut iudeilor cu puțin timp în urmă? Noi I-am văzut steaua în Est și am venit să ne închinăm Lui.” ³După ce a ascultat mesajul magilor, guvernatorul Irod a devenit agitat și apoi toată administrația Ierusalimului a intrat în panică împreună cu el. ⁴A organizat o reuniune la care a invitat liderii preoților și pe experții

în legea mozaică, vrând să afle de la ei în ce localitate trebuia să Se nască Cristos. ⁵Ei i-au spus: „Localitatea se numește Betleem, care aparține de provincia Iudeea. Ne bazăm răspunsul pe faptul că profetul a scris astfel: ⁶«Tu, Betleem, nu ești deloc o zonă nesemnificativă din teritoriul lui Iuda; pentru că din tine va proveni un Conducător care va îndruma și va ajuta poporul Meu, Israel.»” ⁷Înțelegând situația, Irod i-a chemat pe magii veniți din Est la o întâlnire secretă. În cadrul ei a aflat cu exactitate timpul când apăruse steaua. ⁸Apoi i-a trimis la Betleem, zicându-le: „Duceți-vă și analizați totul cu atenție; iar când veți găsi Copilul, anunțați-mă ca să merg și eu să mă închin Lui.” ⁹După ce au terminat discuția cu guvernatorul, magii au plecat. Steaua pe care o văzuseră din Est, a reapărut. Ea a mers înaintea lor ca un ghid, până la locul unde era Copilul. ¹⁰Ei au fost foarte satisfăcuți de reparația stelei. ¹¹Când au ajuns la destinație, au intrat în casa în care au găsit Copilul împreună cu Maria – mama Sa. S-au închinat înaintea Lui aplecându-se până la pământ. Apoi și-au deschis cutiile cu comori și I-au oferit daruri: aur, tămâie și smirnă. ¹²Pentru că Dumnezeu îi anunțase într-un vis să nu mai treacă pe la Irod, s-au întors în țara de unde veniseră pe un alt drum. ¹³După ce au plecat ei, lui Iosif i-a apărut în vis un înger al Domnului, zicându-i: „Du-te în Egipt împreună cu Copilul și cu mama Lui. Să rămâi acolo până îți voi spune că este cazul să revii; pentru că Irod va căuta Copilul ca să-L omoare.” ¹⁴Iosif s-a sculat, a luat Copilul și pe mama Lui și au fugit împreună în Egipt, noaptea. ¹⁵Acolo a rămas până la moartea lui Irod. Astfel s-a întâmplat ce spusese Domnul prin acel profet care a zis: „Mi-am chemat Fiul din Egipt.” ¹⁶Când și-a dat seama că magii nu au respectat înțelegerea făcută cu el, Irod s-a infuriat și a ordonat omorârea tuturor băieților sub vârsta de doi ani care locuiau în Betleem și în jurul lui. El determinase această limită de vârstă în funcție de timpul precizat de magi cu privire la apariția stelei. ¹⁷Atunci s-a întâmplat ce se spusese prin profetul Ieremia: ¹⁸„În Rama se strigă de durere, se plânge și este mult bocet. Rahela își plânge copiii și nu acceptă nici o consolare, pentru că ei nu mai trăiesc.” ¹⁹După ce a murit Irod, un înger al Domnului i-a apărut în vis lui Iosif în timp ce era în Egipt, ²⁰și i-a spus: „Du-te în Israel împreună cu Copilul și cu mama Lui. Cei care doreau moartea Copilului, au murit.” ²¹După ce s-a trezit, Iosif a plecat în Israel împreună cu Copilul și cu mama Lui. ²²În Iudeea era guvernator Arhelau – fiul lui Irod. Când a auzit Iosif acest lucru, i-a fost frică să meargă acolo. Primind în vis un mesaj de la Dumnezeu, a plecat în zona Galileei. ²³S-a stabilit acolo într-un orașel numit Nazaret; și astfel s-a întâmplat conform profetiei care spunea că El va fi numit nazarinean. **3** În acele zile, și-a făcut apariția în deșertul Iudeei, Ioan Botezătorul; și a început să predice, ²zicând: „Pocăiți-vă, pentru că Regatul ceresc este aproape!” ³El este cel despre care profetul Isaia a spus următoarele lucruri: „Se aude în deșert o voce care strigă: «Pregătiți drumul pentru apariția Domnului; faceți poteci drepte pentru El.»!” ⁴Ioan era îmbrăcat cu o haină făcută din păr de cămilă, iar la mijloc avea o centură de piele. Se hrănea cu lăcuste și cu miere produsă de albine sălbatice. ⁵Locuitorii Ierusalimului, toți cei din Iudeea și din regiunile învecinate cu Iordanul, au venit la el. ⁶Își mărturiseau păcatele și erau botezați de el în Râul Iordan. ⁷Dar Ioan a observat că veneau mulți farisei și mulți saducheii să fie și ei botezați. Atunci el li s-a adresat astfel: „Pui de vipere, cine v-a spus că așa puteți să evitați pedeapsa pe care urmează să v-o administreze Dumnezeu? ⁸Trebuie mai întâi să demonstrați prin

faptele voastre că v-ați pocăit. ⁹Nu vă amăgiți lăudându-vă cu faptul că sunteți descendenții lui Avraam. Dumnezeu poate să facă să apară descendenți (reali) ai lui Avraam chiar din aceste pietre! ¹⁰Toporul este pus deja la rădăcina pomilor. Cel care nu produce fructe, va fi tăiat; apoi va fi aruncat în foc. ¹¹Eu vă botez în apă atunci când constat că această transformare în bine a minții (și implicit a comportamentului) s-a produs deja în voi. Dar Cel care vine după mine, este mai puternic decât mine. Eu nu merit nici măcar să-I duc încălțăminte. El este Cel care vă va boteza cu Spirit Sfânt și cu foc. ¹²Tot El este Cel care are în mână lopata cu care va vântura grâul. Astfel, pleava va fi separată de grâu. Acesta va fi adunat în grânar, iar pleava va fi arsă de El într-un foc care nu se stinge niciodată.” ¹³În acele zile a venit Isus din Galileea la Iordan, ca să fie botezat de Ioan. ¹⁴Însă Ioan a încercat să-i refuze botezul, zicând: „Tocmai eu am nevoie să fiu botezat de Tine! Cum să vii Tu să fii botezat de unul ca mine?” ¹⁵Isus i-a răspuns: „Acceptă să se întâmple așa; pentru că vom face astfel tot ce ne cere Dumnezeu.” Apoi Ioan a acceptat. ¹⁶Când a ieșit Isus din apă după ce a fost botezat, I S-a deschis cerul și a văzut Spiritul lui Dumnezeu coborând și venind spre El sub forma (fizică a) unui porumbel. ¹⁷Iar din cer, o voce a spus: „Acesta este Fiul Meu pe care-L iubesc și de care-Mi place!” **4** Apoi Spiritul Sfânt L-a dus pe Isus în deșert ca să fie supus unui test din partea diavolului. ²Acolo, Isus a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți. Apoi a flămânzit. ³Atunci cel care-l testa, s-a apropiat de El, zicându-I: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, dă ordin acestor pietre să devină pâini!” ⁴Isus i-a răspuns: „Este scris: «Omul nu va trăi numai cu pâine, ci și cu orice cuvânt rostit de Dumnezeu.»” ⁵Atunci diavolul L-a dus în orașul sfânt, L-a pus pe terasa Templului ⁶și I-a zis: „Dacă ești în mod real Fiul lui Dumnezeu, sari de-aici, pentru că este scris: «El va ordona îngerilor să te ia pe mâini, pentru ca să nu te rănești la picior lovindu-te de vreo piatră.»” ⁷Isus i-a răspuns: „Este scris, de asemenea: „«Să nu încerci să-L provoci pe Domnul, Dumnezeul tău să facă ceva inadmisibil!».” ⁸Atunci diavolul L-a dus pe un munte foarte înalt, de unde I-a arătat toate zonele influente ale lumii și toate bogățiile lor. ⁹Apoi I-a zis: „Ți le voi da pe toate dacă mi Te vei închina aplecându-Te până la pământ în fața mea.” ¹⁰Isus i-a spus: „Pleacă, Satan! Este scris: «Să te închini Domnului, Dumnezeului tău; și numai Lui să-I slujești!»” ¹¹Atunci diavolul a plecat de la El. Apoi au venit niște îngeri și au început să-I slujească. ¹²Atunci când a auzit Isus că Ioan a fost arestat, S-a dus în Galileea. ¹³S-a mutat din Nazaret și S-a stabilit la Capernaum. Acesta era un oraș situat în apropierea mării, aparținând regiunilor care constituiau teritoriul lui Zabulon și al lui Neftali. ¹⁴A făcut acest lucru în conformitate cu ce spusese Dumnezeu prin profetul Isaia, când a zis: ¹⁵„[...] Teritoriul lui Zabulon și teritoriul lui Neftali, zonă de lângă mare, dincolo de Iordan. Acolo va fi Galileea națiunilor! ¹⁶Poporul care stătuse în întuneric, vede o mare lumină; ea a răsărit peste cei care se află în țara umbrei morții! [...]” ¹⁷Atunci Isus a început să predice, zicând: „Pocăiți-vă, pentru că Regatul ceresc este aproape!” ¹⁸În timp ce mergeau pe malul Mării Galileei, Isus a văzut doi frați: pe Simon, numit și Petru; și pe Andrei, fratele lui, care era mai tânăr decât Petru. Ei erau pescari și (tocmai) își lansau în apă plasele de pescuit. ¹⁹Isus le-a zis: „Veniți după Mine! Vă voi face pescari de oameni.” ²⁰Cei doi și-au lăsat imediat plasele și s-au dus după El. ²¹Mergând mai departe, Isus a văzut alți doi frați: pe Iacov și pe Ioan care era mai tânăr decât Iacov. Aceștia erau fiii lui Zebedei. Ei se aflau

într-o barcă împreună cu tatăl lor, reparându-și plasele de pescuit. Isus i-a chemat,²² iar ei au lăsat imediat barca cu tatăl lor și L-au urmat.²³ Isus călătorea prin toată Galileea și îi învăța pe oameni în sinagogi. Predica Vestea Bună despre Regatul ceresc și vindeca oamenii de orice boală și de orice handicap.²⁴ În toată Siria se vorbea despre El. Cei sănătoși aduceau la Isus pe cei bolnavi, pe cei demonizați, pe cei epileptici și pe cei paralizați; iar El îi vindeca pe toți.²⁵ Îl urmau foarte mulți oameni din Galileea, din Decapolis, din Ierusalim, din Iudeea și de dincolo de Iordan.

5 Când a văzut Isus mulțimile de oameni, a urcat pe munte. După ce a stat jos, discipolii pe care-i avea, s-au strâns în jurul Lui.² Atunci a început să-i învețe astfel:³ „Toți cei care (recunosc că) sunt săraci spiritual, sunt niște oameni fericiți. Ei posedă Regatul ceresc.⁴ Cei care plâng sunt și ei niște oameni fericiți, pentru că Dumnezeu îi va consola.⁵ Fericiți sunt și cei blânzi. Pământul va fi al lor.⁶ Mai există apoi categoria celor flămânzi și însetați de dreptate. Și ei sunt fericiți, pentru că Dumnezeu le va satisface această nevoie.⁷ Alți oameni fericiți sunt cei care manifestă milă față de semenii lor; pentru că și Dumnezeu le va acorda milă.⁸ Fericiți sunt și cei care au o inimă curată; pentru că ei vor vedea pe Dumnezeu.⁹ Cei care realizează pacea sunt și ei la rândul lor niște oameni fericiți. Dumnezeu îi va numi copii ai Săi.¹⁰ Mai sunt apoi fericiți cei persecutați din cauza dreptății; pentru că Regatul Ceresc este al lor.¹¹ Deci veți fi fericiți atunci când din cauza Mea, oamenii vă vor calomnia, vă vor persecuta, vă vor vorbi de rău și vor face afirmații mincinoase în legătură cu voi.¹² În aceste situații, bucurați-vă; pentru că recompensa voastră în cer va fi mare! Să știți că la fel au fost persecutați și profeții care au trăit înaintea voastră.¹³ Voi sunteți pentru omenire ca sarea. Dar dacă sarea nu mai are gustul ei specific, oare cum și-l va reface? Desigur că în nici un fel. Și atunci va fi aruncată și va ajunge să fie călcată cu picioarele de oameni.¹⁴ Voi sunteți pentru oameni ca o lumină. Este imposibil ca un oraș situat pe un munte să nu poată fi văzut.¹⁵ În mod asemănător, cine aprinde o sursă de lumină, o pune pe un suport, la înălțime. Astfel poate să răspândească lumină pentru cei din casă. Însă nu același lucru s-ar întâmpla dacă lumina ar fi pusă sub un vas.¹⁶ Voi trebuie să fiți ca o lumină pentru oameni. Această lumină va fi produsă de faptele voastre bune care-i vor face să laude pe Tatăl vostru din cer.¹⁷ Să nu credeți că am venit să desființez Legea sau Profetii! Intenția Mea este nu să desființez, ci să completez aceste Scripturi.¹⁸ Să știți că atât timp cât pământul și cerul vor exista, nici măcar o literă din Lege sau vre-un semn grafic cât de mic nu vor fi eliminate. Tot ce este scris în «Lege» se va întâmpla cu maximă exactitate.¹⁹ Deci dacă cineva încalcă una dintre cele mai mici porunci ale acesteia și-i învață pe alții acest exemplu, i se va acorda cea mai nesemnificativă recunoaștere în Regatul ceresc. Dar cea mai înaltă poziție o va avea cel care le va respecta și care va învăța și pe alții să facă la fel.²⁰ Vă asigur că dacă dreptatea voastră nu o va depăși pe cea a fariseilor și pe cea a învățătorilor legii mozaice, nu veți intra în Regatul ceresc.²¹ Ați auzit că în trecut li s-a spus oamenilor: «Să nu comiți crimă!» Orice om care comite crimă, este vinovat și va fi condamnat.²² Dar Eu vă spun că oricine se înfurie pe aproapele lui, va fi vinovat de comiterea unei crime și va suporta același tratament. Cine va spune aproapelui lui «Prostule!», va fi judecat de Sinedriu; iar cel care-i va spune «Nebunule!», merită să fie aruncat în focul «gheenei».²³ Deci dacă atunci când îți aduci darul la altar, îți amintești că aproapele tău are ceva să-ți reproșeze,²⁴ lasă-ți jertfa acolo înaintea

altarului și du-te întâi să te împaci cu el. Abia apoi poți să-ți oferi sacrificiul. ²⁵Dă-ți interesul să te împaci cât mai repede cu acuzatorul tău. Fă acest lucru în timp util, înainte ca el să te reclame; pentru că altfel este posibil ca judecătorul de la tribunal să te condamne la detenție. ²⁶Să știi că nu vei scăpa de-acolo fără să plătești până la ultimul ban (prevăzut de lege). ²⁷Ați auzit că s-a spus: «Să nu comiți adulter!» ²⁸Dar Eu vă spun că oricine privește o femeie și o dorește din punct de vedere sexual, a și comis adulterul cu ea în sufletul lui. ²⁹Dacă ochiul tău drept te determină să păcătuiești, scoate-l și aruncă-l; pentru că este mai bine pentru tine să pierzi o parte din corpul tău, decât să-ți fie aruncat tot corpul în iad. ³⁰Sau dacă mâna ta dreaptă te determină să păcătuiești, tai-o și arunc-o. Este mai bine pentru tine să rămâi fără un membru al corpului tău decât să ajungi în iad cu tot corpul. ³¹S-a mai spus: «Cel care își abandonează soția, să-i dea un certificat de divorț.» ³²Dar Eu vă spun că oricine divorțează de soția lui, exceptând cazul în care ea comite adulter, îi oferă posibilitatea să comită adulter. Iar cel care se căsătorește cu o femeie divorțată, comite adulter cu ea. ³³Ați mai auzit că s-a zis celor din trecut: «Să nu juri fals făcând o declarație mincinoasă; ci să-ți respecti promisiunea făcută Domnului cu jurământ.» ³⁴Dar Eu vă spun să nu jurați în nici un caz; nici pe cer cu pretextul că este tronul lui Dumnezeu; ³⁵nici pe pământ justificați de faptul că acesta ar fi locul unde El Își ține picioarele; nici pe Ierusalim pentru că ar fi orașul marelui Rege. ³⁶Să nu juri nici măcar pe capul tău; pentru că nu poți face nici un fir de păr să fie alb sau negru. ³⁷Când spuneți «Da», să fie «Da», iar «Nu» să fie «Nu»! Tot ce se mai adaugă la aceste cuvinte (ca o garanție suplimentară) provine de la cel rău. ³⁸Ați auzit că s-a zis: «Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte!» ³⁹Dar Eu vă spun: să nu vă opuneți celui care vă face rău; ci dacă te lovește cineva peste obrazul drept, întoarce-i și pe celălalt. ⁴⁰Celui care vrea să se judece cu tine ca să-ți ia haina, lasă-i și cămașa. ⁴¹Dacă te obligă cineva să mergi cu el (ducându-i bagajele) o milă, mergi cu el o distanță de două mile. ⁴²Dă celui care îți cere ceva și nu refuza pe cel care dorește să-l împrumuți. ⁴³Ați auzit că s-a zis: «Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe dușmanul tău.» ⁴⁴Dar Eu vă spun să vă iubiți dușmanii, să binecuvântați pe cel care rostește blesteme la adresa voastră, să faceți bine celor care vă urăsc și să vă rugați pentru cei care vă exploatează și care vă persecută. ⁴⁵Procedați așa ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în cer. El face să răsară soarele Său atât peste cei răi, cât și peste cei buni; iar cu ploaia procedează la fel, dând-o peste cei dreپți și peste cei nedreپți. ⁴⁶Dacă iubiți numai pe cei care vă iubesc, ce recompensă mai așteptați? Nu procedează așa și colecatorii de impozite? ⁴⁷Și dacă îmbrățișați cu dragoste numai pe frații voștri, ce lucru neobișnuit faceți? Oare nu procedează și păgânii la fel? ⁴⁸Voi fiți deci la nivelul maturității al cărei model este dat de Tatăl vostru ceresc. **6** Fiți atenți ca dreptatea voastră să nu fie pusă în evidență avându-i ca spectatori pe oameni. Dacă în fața lor vă arătați corectitudinea în raportul vostru cu Dumnezeu, El nu vă va mai recompensa. ²Ci atunci când faci acte de caritate, nu recurge la reclamă laudându-te ca ipocriții din sinagogi și de la intersecțiile drumurilor. Ei urmăresc să fie apreciați de oameni. Vă spun că astfel și-au luat recompensa. ³Când faci acte de caritate, procedează astfel încât să nu știe «stânga» ta ce face «dreapta». ⁴Fii discret, pentru ca actul tău de caritate să-ți fie recompensat de Tatăl tău care vede ce faci în secret. ⁵Când vă rugați, să nu procedați ca ipocriții. Lor le place să se roage stând în picioare în sinagogi și la intersecțiile

drumurilor, ca să fie văzuți de oameni. Vă spun adevărul: ei și-au luat astfel recompensa. ⁶Când te rogi, intră în camera ta, încuie ușa și roagă-te Tatălui tău care este în (orice loc) secret. El care vede tot ce se face în secret, te va recompensa. ⁷Când vă rugați, să nu bolborosiți (repetând) aceleași cuvinte, cum fac păgânii. Lor li se pare că dacă pronunță acele cuvinte mult timp, vor fi luați în considerare. ⁸Voi să nu procedați ca ei; pentru că Tatăl vostru știe de ce aveți nevoie chiar înainte ca să vă formulați cererile. ⁹Ascultați cum trebuie să vă rugați: Tatăl nostru care ești în cer! Să fie sfințit Numele Tău. ¹⁰Dorim venirea Regatului Tău și să se facă ce dorești pe pământ așa cum se face în cer! ¹¹Dă-ne în fiecare zi pâinea de care avem nevoie; ¹²și iartă-ne greșelile așa cum îi iertăm și noi pe cei care ne greșesc. ¹³Nu ne lăsa să fim expuși ispitei, ci salvează-ne de testele celui rău. Ne rugăm astfel, pentru că guvernarea și autoritatea Îți aparțin împreună cu gloria pentru eternitate. Amin. ¹⁴Dacă le iertați oamenilor greșelile, le va ierta și Tatăl vostru pe ale voastre. ¹⁵Dar dacă nu iertați oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu le va ierta pe ale voastre. ¹⁶Când postiți, să nu procedați ca ipocriții făcându-vă urâți la față. Ei își urâtesc fețele ca să arate oamenilor că postesc. Vă spun adevărul despre ei: în acest mod și-au luat deja recompensa! ¹⁷Tu însă când postești, unge-ți capul și spală-ți fața; ¹⁸ca să arăți că postești, dar nu oamenilor, ci Tatălui tău care este capabil să vadă ce se face în secret. Și El te va recompensa. ¹⁹Nu vă adunați comori pe pământ unde sunt expuse moliilor și ruginii sau unde hoții le dezgroapă și le fură. ²⁰Strângeți-vă comori în cer – acolo unde nu sunt atacate nici de moli, nici de rugină și unde nu sunt furate de hoți. ²¹Să știți că inima voastră va fi acolo unde vă este și comoara. ²²Ochiul este organul care percepe lumina. Dacă ochiul tău este sănătos, corpul tău va recepta prin intermediul lui toată lumina cu care vine în contact. ²³Dar dacă ochiul tău este bolnav, corpul tău va primi numai întuneric. Deci dacă lumina pe care o receptezi ajunge astfel să fie văzută ca întuneric, oare cât de pronunțat va fi perceput adevăratul întuneric?! ²⁴Nimeni nu poate sluji la fel doi stăpâni: în sensul că va iubi pe unul și va urî pe altul; va aprecia pe unul și va desconsidera pe celălalt. Tot așa, nimeni nu poate fi în același timp slujitor al lui Dumnezeu și al bogățiilor. ²⁵Eu vă spun că nu trebuie să vă faceți griji cu privire la viața voastră, gândindu-vă la ce veți mânca sau la ce veți bea. Nu vă faceți griji nici cu privire la îmbrăcămintea pentru corpul vostru. Oare nu este viața mai importantă decât hrana și corpul mai valoros decât îmbrăcămintea? ²⁶Uitați-vă la păsări: ele nici nu seamănă, nici nu au campanii agricole de strângere și de depozitare a recoltei. Și totuși, Tatăl vostru cerească le asigură hrana. Oare nu sunteți voi mai importanți decât ele? ²⁷În plus, chiar îngrijorându-vă, cine dintre voi poate să adauge la înălțimea lui măcar lungimea unui cot? ²⁸De ce vă îngrijorați cu privire la îmbrăcămintea? Priviți cu atenție cum cresc crinii de pe câmp: ei nu torc și nici nu țes; ²⁹și totuși vă spun că nici chiar Solomon în toată gloria lui nu s-a îmbrăcat ca unul dintre ei. ³⁰Deci dacă astfel «îmbracă» Dumnezeu vegetația care are o scurtă existență pe pământ, oare nu vă va îmbrăca El și pe voi? Și totuși sunteți superficiali în ce privește credința în El! ³¹Deci nu vă îngrijorați zicând «Ce vom mânca?» sau «Ce vom bea?» sau «Cu ce ne vom îmbrăca?» ³²Aceste îngrijorări caracterizează celelalte națiuni păgâne. Tatăl vostru știe că aveți nevoie de acele lucruri. ³³Fiți interesați cu prioritate de Regatul lui Dumnezeu și de dreptatea Lui; și toate celelalte necesități vi se vor satisface suplimentar. ³⁴Deci să nu vă îngrijorați cu privire la ziua de mâine;

pentru că aceasta se va îngrijora de ea însăși. Este suficient cât necaz vă aduce ziua pe care o trăiți! ⁷ Nu faceți evaluări cu privire la alții ca niște judecători, ca să nu fiți și voi judecați la fel. ² Să știți că veți fi evaluați exact cum ați evaluat pe alții; și vi se va aplica în acest caz unitatea de măsură pe care ați folosit-o pentru ei. ³ De ce vezi „paiul” din ochiul fratelui tău și nu te uiți cu atenție la „bârna” din propriul tău ochi? ⁴ Sau cum ai curajul să spui fratelui tău «Lasă-mă să-ți scot paiul din ochi!», în timp ce tu ai o bârnă în al tău?... ⁵ Ipocritule! Scoate întâi bârna din propriul tău ochi; și atunci vei vedea clar să scoți (și) paiul din ochiul fratelui tău. ⁶ Să nu dați «câinilor» lucrurile sfinte și să nu aruncați perlele voastre «porcilor»; pentru ca nu cumva să le calce cu picioarele și apoi să se întoarcă împotriva voastră să vă distrugă. ⁷ Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide. ⁸ Procedați așa! Pentru că oricine cere, primește; cine caută, găsește; și celui care bate (la o ușă), i se va deschide. ⁹ Care dintre voi va da fiului lui o piatră dacă el îi cere o pâine? ¹⁰ Sau cine îi va da un șarpe copilului care îi cere un pește? ¹¹ Deci dacă voi care sunteți răi, știți să oferiți daruri bune copiilor voștri, cu atât mai mult, Tatăl vostru ceresc va da daruri bune celor care I le cer! ¹² Faceți oamenilor tot ce doriți să vă facă și ei vouă! În acest principiu se încadrează toate cerințele Legii și ale Profeților. ¹³ Intrați pe poarta strâmtă. Poarta largă și drumul lat conduc la dezastru; și mulți merg în această direcție. ¹⁴ Dar poarta strâmtă și drumul îngust conduc spre viață; și totuși, cei care le găsesc, sunt puțini. ¹⁵ Feriți-vă de falșii profeți. Ei vin la voi îmbrăcați în blană de oi, în timp ce în interior sunt niște lupi răpitori. ¹⁶ Faptele lor vă vor ajuta să-i recunoașteți. Oare culeg oamenii struguri din ramurile spinilor sau smochine din măracini? ¹⁷ Orice pom bun face fructe bune; iar pomul rău face fructe rele. ¹⁸ Pomul bun nu poate face fructe rele și nici pomul rău nu poate face fructe bune. ¹⁹ Orice pom care nu face fructe bune, este tăiat și aruncat în foc. ²⁰ Deci «fructele» lor vă vor ajuta să îi recunoașteți. ²¹ Nu oricine Îmi zice «Doamne, Doamne!» va intra în Regatul ceresc; ci acela care trăiește practic în viața lui ce dorește Tatăl Meu care este în cer. ²² Mulți Îmi vor zice în acea zi: «Doamne, Doamne! N-am profetizat noi în numele Tău? N-am făcut noi exorcizări în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe miracole în Numele Tău?» ²³ Atunci le voi spune categoric: «Niciodată nu v-am cunoscut. Plecați! Voi sfidați legile Mele!» ²⁴ Să știți că oricine pune în practica vieții lui aceste lucruri pe care vi le spun, va fi ca un om înțelept care și-a construit casa pe stâncă. ²⁵ A plouat, au venit revărsările de ape, au suflat vânturile și au lovit toate în acea casă; dar ea nu s-a prăbușit, pentru că avea temelia așezată pe stâncă. ²⁶ Însă cine aude ce spun Eu și nu trăiește conform acestor cuvinte, va fi ca un om nechibzuit care și-a zidit casa pe nisip. ²⁷ A plouat, au venit revărsările de ape, au suflat vânturile și au lovit toate în acea casă care s-a prăbușit; iar această prăbușire a fost de mare amploare.” ²⁸ După ce a terminat Isus aceste cuvântări, oamenii au rămas surprinși de învățătura Lui. ²⁹ El îi învăța cu o autoritate pe care rabinii lor nu o aveau. **8** Când a coborât Isus de pe munte, mulți oameni au mers după El. ² S-a apropiat un lepros care I s-a închinat și I-a zis: „Doamne, dacă vrei, poți să mă vindeci!” ³ Isus a întins mâna, S-a atins de el și a zis: „Da, vreau; fii vindecat!” Și imediat i-a dispărut lepra. ⁴ Apoi Isus i-a zis: „Să nu spui nimănui ce ți s-a întâmplat; ci du-te și prezintă-te preotului ducându-i darul stabilit prin Moise ca o confirmare a vindecării tale.” ⁵ În timp ce intra Isus în Capernaum, s-a apropiat de El un comandant al armatei romane. El avea

în subordine o sută de soldați. Acesta L-a rugat, ⁶ zicându-I: „Doamne, sclavul meu zace paralizat în casă și se chinuiește foarte rău!” ⁷ Isus a zis: „Voi veni să-l vindec!” ⁸ Comandantul militar a răspuns: „Doamne, nu merit să intri în casa mea. Pronunță numai un cuvânt și sclavul meu va fi vindecat!” ⁹ Să știi că și eu, care sunt sub autoritate, am în subordinea mea soldați; și când ordon unuia «Du-te!», se duce; iar când zic altuia «Vino!», vine. Când spun sclavului meu «Fă cutare lucru!», îl face.” ¹⁰ Când a auzit Isus aceste cuvinte, S-a mirat și a zis celor care veneau după El: „Vă spun adevărul: o credință atât de mare nu am găsit nici chiar în Israel!” ¹¹ Să știți că vor veni mulți de la Est și de la Vest și vor sta la masă cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov în Regatul ceresc. ¹² Iar fiii de drept ai Regatului vor fi aruncați în întunericul din exteriorul lui, unde cei ajunși acolo plâng strângând din dinți.” ¹³ Apoi a zis centurionului: „Du-te și să ți se întâmple în conformitate cu credința pe care o ai!” Și sclavul lui s-a vindecat chiar în acel moment. ¹⁴ Isus S-a dus apoi în casa lui Petru și a văzut pe soacra acestuia zăcând în pat afectată de febră. ¹⁵ S-a atins de mâna ei și febra a încetat. Apoi ea s-a ridicat și a început să le slujească. ¹⁶ Seara au adus la Isus pe mulți demonizați. El i-a eliberat ordonând cu autoritate demonilor să plece și a vindecat mulți alți bolnavi. ¹⁷ Se întâmpla astfel ce fusese prezis prin profetul Isaia care zisese: „El a luat asupra Sa infirmitățile și bolile noastre.” ¹⁸ Isus a constatat că mulți oameni se adunaseră în jurul Lui. Atunci a cerut să fie trecut pe malul celălalt al lacului. ¹⁹ Când a ajuns acolo, s-a apropiat de El un scrib și I-a zis: „Învățătorule, vreau să Te urmez oriunde vei merge.” ²⁰ Isus i-a răspuns: „Să știi că în timp ce vulpile au adăposturi unde să se culce și păsările au cuiburi, Fiul Omului nu are unde să-Și odihnească propriul Său cap.” ²¹ Altul, care era dintre discipolii Lui, I-a zis: „Doamne, permite-mi să mă duc mai întâi să-mi înmormânteze tatăl.” ²² Isus i-a răspuns: „Vino după Mine și lasă morții să-și înmormânteze pe cei morți.” ²³ Isus S-a urcat într-o barcă și discipolii Lui au mers împreună cu El. ²⁴ A început de-odată o furtună atât de mare, încât barca era acoperită de valuri. Isus dormea. ²⁵ Discipolii s-au apropiat de El și L-au deșteptat, strigând: „Doamne, scapă-ne; altfel murim!” ²⁶ El le-a zis: „De ce vă este frică? În plus, Eu constat că aveți o credință superficială...” Apoi S-a ridicat, a certat vânturile și marea, după care s-a instalat liniștea. ²⁷ Ei se mirau și ziceau: „Ce fel de om este Acesta?! Pe El îl ascultă vânturile și marea!” ²⁸ Când a ajuns Isus pe cealaltă parte (a lacului) în localitatea gadarenilor, L-au întâmpinat doi demonizați care ieșeau din morminte. Erau atât de periculoși, încât nimeni nu putea să treacă pe acel drum. ²⁹ Au început să strige: „Ce avem noi în comun cu Tine, Isus, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit să ne chinuiești înaintea de termen?” ³⁰ Departe de ei erau mulți porci care pășteau. ³¹ Demonii rugau pe Isus și ziceau: „Dacă ne scoți din ei, permite-ne să intrăm în acei porci!” ³² El le-a zis: „Duceți-vă!” Atunci demonii au ieșit (din oameni) și au intrat în porci care, ca la comandă, s-au repezit de pe râpă în mare, unde s-au înecat. ³³ Porcarii au fugit în orașul lor și au povestit ce se întâmplase cu demonizații și cu porcii. ³⁴ Toți oamenii din oraș au venit la Isus; și cum L-au văzut, L-au rugat să plece din zona lor. **9** Isus S-a urcat într-o barcă și a traversat marea, venind în orașul Său (Nazaret). ² I-a fost adus un paralizic zăcând într-un pat. Isus a apreciat credința celor care l-au adus și a zis omului paralizat: „Curaj, fiule! Păcatele tale sunt iertate!” ³ Unii dintre liderii religioși prezenți acolo au zis în gândul lor: „Acest om rostește blasfemii!” ⁴ Isus care le cunoștea gândurile, a zis: „De ce

aveți gânduri rele în inimile voastre? ⁵Ce este mai ușor: să zici «Îți sunt iertate păcatele!», sau să spui «Ridică-te și umblă!»? ⁶Dar pentru a ști că Fiul Omului poate ierta păcatele pe pământ, «Ridică-te!», a zis El celui paralizat, «ia-ți patul și du-te acasă!» ⁷El s-a ridicat și a plecat acasă... ⁸Când au văzut mulțimile de oameni acest lucru, s-au speriat și au glorificat pe Dumnezeu care a dat oamenilor o asemenea putere. ⁹De acolo, Isus a mers mai departe și a văzut pe un om care se numea Matei, stând la locul lui de muncă, în funcția de collector de taxe și impozite. El i-a zis: „Vino după Mine!” Acel om s-a ridicat și a mers după El. ¹⁰În timp ce stătea Isus la masă în casa lui, au venit acolo mulți alți colectori de impozite și mulți păcătoși care au servit masa la care erau prezenți și discipolii Săi. ¹¹Fariseii au observat ce se întâmpla și au zis discipolilor lui Isus: „De ce mănâncă Învățătorul vostru cu colectorii de taxe și cu păcătoșii?” ¹²Isus i-a auzit și le-a răspuns: „Nu cei sănătoși au nevoie de medic, ci oamenii bolnavi. ¹³Duceți-vă și învățați ce semnificație au cuvintele «Doresc milă, nu sacrificii!» Să știți că n-am venit să invit la pocăință pe cei (care se consideră) dreți, ci pe cei (care se recunosc) păcătoși.” ¹⁴Atunci au venit niște discipoli ai căror lider era Ioan Botezătorul. Ei L-au întrebat pe Isus: „De ce noi și fariseii postim de multe ori, iar discipolii Tăi nu postesc deloc?” ¹⁵Isus le-a răspuns: „Oare este normal ca nuntașii să plângă în timp ce mirele este încă împreună cu ei? Vor veni și zile când mirele nu va mai fi cu ei; și atunci vor posti. ¹⁶Nimeni nu pune unei haine vechi un petec de la alta nouă; pentru că ar lua o bucată din haina bună și ar rezulta o ruptură mult mai mare. ¹⁷Nici vinul nou nu este pus în burdufuri vechi. Altfel, burdufurile se fisurează, vinul se varsă, iar burdufurile se distrug. Ci vinul nou se pune în burdufuri noi și se păstrează astfel amândouă.” ¹⁸În timp ce le spunea Isus aceste lucruri, a venit unul dintre liderii sinagogii, I s-a închinat și I-a zis: „Fiica mea tocmai a murit cu puțin timp în urmă. Dar vino să-ți pui mâinile peste ea; și va învia!” ¹⁹Isus S-a ridicat și a plecat după acel om împreună cu discipolii Săi. ²⁰Și s-a întâmplat că o femeie care de doisprezece ani avea o hemoragie, a venit pe la spatele lui Isus și s-a atins de marginea de jos a hainei Sale. ²¹Ea își zicea: „Vreau doar să reușesc să mă ating de haina Lui; și mă voi vindeca!” ²²Isus S-a întors, a văzut-o și i-a zis: „Curaj, fiică! Credința ta te-a vindecat!” Și s-a vindecat chiar în acel moment. ²³Când a ajuns Isus în casa liderului sinagogii, văzându-i pe cei care cântau cu fluierul și pe alții care se adunaseră ca să bocească, ²⁴le-a zis: „Faceți loc! Fetița n-a murit, ci doarme!” Ei însă L-au ridiculizat. ²⁵Dar după ce au fost dați afară, Isus a intrat și a luat fetița de mână. Atunci ea s-a ridicat! ²⁶Și în toată acea zonă s-a știut despre această minune. ²⁷Când a plecat din acel loc, au venit în urma lui Isus doi orbi care strigau, zicând: „Ai milă de noi, fiul lui David!” ²⁸După ce a intrat în casă, orbii au venit la El. Isus le-a zis: „Credeți că pot face așa ceva?” Ei au răspuns: „Da, Doamne!” ²⁹Atunci S-a atins de ochii lor și le-a zis: „Să vi se întâmple exact așa cum credeți!” ³⁰Ei și-au reprimit vederea; iar Isus le-a ordonat în modul cel mai categoric, spunându-le: „Fiți foarte atenți să nu știe nimeni (ce vi s-a întâmplat)!” ³¹Dar ei, cum au ieșit, au răspândit vestea despre El în toată zona. ³²În timp ce plecau orbii vindecați, la Isus a fost adus un mut demonizat. ³³După ce a fost scos demonul din el, mutul a început să vorbească; iar mulțimea de oameni, mirată, zicea: „Niciodată nu s-a mai întâmplat așa ceva în Israel!” ³⁴Dar fariseii ziceau: „El face exorcizări în colaborare cu stăpânul demonilor!” ³⁵Isus parcurgea toate orașele și toate satele,

învățând poporul în sinagogi, predicând Vestea Bună a Regatului și vindecând orice fel de boală și orice infirmitate care afecta poporul. ³⁶Când a văzut oamenii adunați în mare număr, I s-a făcut milă de ei, pentru că erau necăjiți și împrăștiați ca niște oi fără păstor. ³⁷Atunci El a zis discipolilor Săi: „«Secerișul» este mare, dar persoane care să lucreze sunt puține! ³⁸Deci rugați pe Stăpânul «secerișului» să aducă lucrători pentru el.” **10** Atunci Isus a chemat pe cei doisprezece (discipoli) și le-a conferit autoritatea de-a face exorcizări și de-a vindeca orice boală și orice handicap. ²Numele celor doisprezece apostoli sunt următoarele: Simon, numit ulterior și Petru, împreună cu fratele lui care se numea Andrei; Iacov și Ioan, doi frați al căror tată se numea Zebedei; ³Filip și Bartolomeu; Toma și Matei care fusese colector de impozite; Iacov, fiul lui Alfeu și Levi care se mai numea și Tadeu; ⁴Simon canaanitul și Iuda iscarioteanul care L-a trădat pe Isus. ⁵Aceștia sunt cei doisprezece pe care Isus i-a trimis (în misiune), după ce le-a dat următoarele porunci: „Să nu mergeți pe drumul păgânilor și să nu intrați în orașele samaritenilor; ⁶ci să mergeți cu prioritate la «oile pierdute» ale Israelului. ⁷În drumul pe care-l veți face, să predicați și să ziceți: «Regatul ceresc este aproape!» ⁸Vindecați pe bolnavi, curățați-i pe leproși și eliberați pe cei posedați de demoni. Pentru că ați primit gratuit puterea să faceți aceste lucruri, tot gratuit să le oferiți oamenilor. ⁹Să nu luați la voi (ca bani) nici aur, nici argint; ¹⁰nici bagaje pentru drum, nici două (schimburi de) haine, nici încălțăminte, nici baston; pentru că oricine lucrează, își merită hrana care i se oferă. ¹¹În orice oraș sau sat în care veți intra, să vă decideți la cine veți găzdui până veți pleca în altă zonă. ¹²La intrarea voastră în casă, salutați urându-i de bine proprietarului. ¹³Dacă acea casă merită, pacea voastră să vină în ea. Dar dacă nu merită, pacea voastră să se întoarcă la voi. ¹⁴Dacă nu vă va primi cineva și nici nu va asculta mesajul vostru, să ieșiți din acea casă sau din acel oraș și să scuturați praful de pe picioarele voastre. ¹⁵Vă spun adevărul: în ziua judecății, pedeapsa administrată oamenilor acelei localități va fi mai mare decât aceea pentru orașele Sodoma și Gomora. ¹⁶Eu vă trimit ca pe niște oi în mijlocul lupilor. Dar voi să fiți inteligenți ca șerpii și fără răutate ca porumbeii. ¹⁷Feriți-vă de oameni. Mă refer la cei care vă vor reclama Sanhedrinului și care vă vor bate în sinagogile lor. ¹⁸Din cauza Mea veți fi aduși în fața conducătorilor și a guvernatorilor, ca să constituiți o probă împotriva lor și împotriva celorlalte națiuni. ¹⁹Când veți fi predați acestor autorități, să nu vă neliștiți din cauza răspunsului pe care va trebui să-l dați; pentru că exact la momentul potrivit vi se vor da cuvintele adecvate. ²⁰De fapt, când veți vorbi, înseamnă că Spiritul Tatălui vostru va vorbi prin intermediul vostru. ²¹Omul își va condamna propriul frate la pedeapsa cu moartea, tatăl va face același lucru cu fiul lui; iar copiii se vor revolta împotriva părinților lor și-i vor omorî. ²²Din cauza Numelui Meu, toți vă vor urî; dar cine va suporta totul până la sfârșit, va fi salvat. ²³Când vă vor persecuta într-un oraș, să fugiți în altul. Să știți că nu veți termina de parcurs orașele Israelului înainte să vină Fiul Omului. ²⁴Discipolul nu este superior celui care-l învață; nici sclavul nu este superior stăpânului lui. ²⁵Este suficient discipolului să fie ca învățătorul lui și sclavului să fie ca stăpânul lui. Dacă pe «Stăpânul casei» l-au numit Beelzebul, mult mai justificați se vor considera acum să denumească așa pe cei care sunt «din casa Lui». ²⁶Deci să nu vă temeți de ei; pentru că nu este nimic ascuns care nu va fi descoperit și nimic din ce este ținut secret nu va rămâne necunoscut. ²⁷Ce vă spun Eu la întuneric, voi să spuneți

la lumină; și ce auziți șoptindu-se la ureche, să predicați de pe acoperișul caselor.

²⁸Nu vă temeți de cei care omoară corpul dar care nu pot face nimic sufletului. Ci să vă temeți de Cel care poate să distrugă în iad pe amândouă. ²⁹Oare nu se vând două vrăbii cu un asarion? Și totuși: nici una dintre ele nu moare fără aprobarea Tatălui vostru. ³⁰În ce vă privește pe voi, până și firele de păr de pe cap vă sunt numărate.

³¹Deci să nu vă fie frică; voi sunteți mai valoroși decât multe vrăbii. ³²Să știți că Eu voi vorbi (favorabil) înaintea Tatălui Meu care este în cer, pentru oricine va vorbi oamenilor despre Mine. ³³Dar Mă voi dezice înaintea Tatălui Meu care este în cer, de oricine se va dezice de Mine în fața oamenilor. ³⁴Să nu credeți că am venit să aduc pacea pe pământ. N-am venit să aduc pacea, ci sabia. ³⁵Căci am venit să despart pe fiu de tatăl lui, pe fiică de mama ei și pe noră de soacra ei; ³⁶iar omul va avea ca dușman chiar pe membrii familiei lui... ³⁷Cine iubește pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine, nu este adecvat pentru Mine; și cine iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine, nu corespunde exigențelor Mele. ³⁸Cine nu-și ia crucea lui și nu vine după Mine, nu este apt pentru a Mă urma. ³⁹Cine va urmări să-și păstreze viața, o va pierde; dar cine își va consuma viața pentru cauza Mea, și-o va recupera. ⁴⁰Cine vă primește pe voi, de fapt pe Mine Mă primește; și cine Mă primește pe Mine, primește (și) pe Cel care M-a trimis. ⁴¹Cine primește un profet în numele unui profet, va fi recompensat ca un profet; și primind pe un om drept, va fi recompensat ca un om drept. ⁴²Vă spun adevărul: Va primi recompensă chiar și acela care va da un pahar cu apă rece unuia dintre cei mai mici discipoli ai Mei.”

II După ce a oferit aceste instrucțiuni celor doisprezece discipoli ai Săi, Isus a plecat de-acolo ca să învețe pe oameni și să predice în orașele lor. ²Ioan (Botezătorul) a auzit din închisoare despre activitatea lui Cristos. ³Atunci și-a trimis discipolii la Isus, ca să-L întrebe: „Tu ești oare Acela care ar fi trebuit să vină, sau să așteptăm pe altcineva?” ⁴Răspunzându-le, Isus le-a zis: „Duceți-vă la Ioan și spuneți-i ce vedeți și ce auziți acum: ⁵orbii își reprimesc vederea, foștii șchiopi umblă, leproșii sunt vindecați, surzii aud, morții învie și săracii au privilegiul de a li se predica Vestea Bună. ⁶Acela pentru care Eu nu voi constitui un caz dificil, se poate considera un om fericit.” ⁷În timp ce se întorceau ei, Isus a început să vorbească mulțimii de oameni despre Ioan (Botezătorul): „Ce ați așteptat să vedeți în persoana lui Ioan atunci când a apărut în deșert? Cineva ca o trestie clătinată de vânt? ⁸Dacă nu, atunci la ce va-ți așteptat? La apariția unui om îmbrăcat în haine moi? Cei care se îmbracă astfel, sunt în palatele regale. ⁹Atunci ce ați sperat să vedeți? Un profet? Da?! Vă spun că ați văzut mai mult decât un profet. ¹⁰El este acela despre care s-a scris astfel: «Să știi că trimit înaintea Ta pe emisarul Meu. El îți va pregăti drumul.» ¹¹Adevărul este acesta: între cei născuți din femeie, nu există nimeni mai mare ca Ioan Botezătorul. ¹²Din vremea lui și până acum, Regatul ceresc se însușește în forță; și cine depune efortul asemănător cu cel din timpul unei invazii, reușește să intre în el. ¹³Până în timpul lui Ioan, oamenii au avut acces la mesajul profeților și la cel al legii mozaice. ¹⁴Iar dacă doriți să vă explicați cazul lui Ioan, atunci trebuie să înțelegeți că el este Ilie care trebuia să vină. ¹⁵Cine Mă urmărește cu interes, să rețină ce tocmai am afirmat! ¹⁶Cu cine voi compara această generație de oameni? Ea seamănă cu niște copii care stau în locuri publice și strigă la prietenii lor: ¹⁷«V-am cântat cu fluierul și n-ați dansat; v-am cântat cântece de jale și n-ați plâns.» ¹⁸Ioan nu și-a făcut apariția mâncând și bând; și se zisese despre el «Este

demonizat!» ¹⁹Când a apărut Fiul Omului care mănâncă și bea, s-a zis despre el: «Priviți un om mândăcios și băutor de vin – un prieten al collectorilor de impozite și al păcătoșilor!» Totuși, Înțelepciunea a fost justificată cu ajutorul propriilor ei lucrări.”

²⁰Atunci Isus a început să facă reproșuri orașelor în care fuseseră făcute cele mai multe dintre minunile Lui, pentru că (oamenii din ele) nu se pocăiseră. ²¹El a zis: „Vai de tine, Horazin! Vai de tine, Betsaida! Dacă ar fi fost făcute în Tir și în Sidon minunile care au fost făcute în voi, demult s-ar fi pocăit acoperiți cu saci și presărați cu cenușă...” ²²Acest lucru face ca la Judecată, Tirul și Sidonul să nu primească o condamnare atât de mare ca a voastră. ²³Iar tu, Capernaum, crezi că vei fi înălțat până la cer? Nu, ci vei fi coborât până în adâncimile pământului. Dacă ar fi fost făcute în Sodoma minunile care au fost făcute în tine, ar fi supraviețuit până astăzi. ²⁴Să știți că la Judecată, pentru Sodoma se va rosti o pedeapsă mai ușoară decât pentru Capernaum!” ²⁵În acele momente, Isus a mai zis: „Doamne, Tată al cerului și al pământului, Te laud pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei inteligenți și perspicace, însă le-ai revelat «copiilor».” ²⁶Da, Tată, Îți mulțumesc pentru că așa ai considerat Tu că trebuie să se întâmple.” ²⁷„Toate lucrurile Mi-au fost date în subordine de Tatăl Meu; și nimeni nu cunoaște perfect pe Fiul cu excepția Tatălui. În mod asemănător, nimeni nu cunoaște perfect pe Tatăl cu excepția Fiului și a aceluia căruia vrea Fiul să i-L reveleze. ²⁸Veniți la Mine toți care ați obosit cărând poveri grele; și Eu vă voi oferi odihna de care aveți nevoie. ²⁹Luați jugul Meu asupra voastră, învățând de la Mine ce înseamnă să-l purtați; pentru că Eu sunt blând și practic o umilință care provine din interior. Procedând și voi așa, veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. ³⁰Jugul Meu despre care v-am vorbit, este unul bun; iar sarcina pe care o veți purta astfel, este ușoară.”

12 În acea vreme, Isus a trecut prin lanurile de grâu într-o zi destinată Sabatului. Discipolii Lui care erau flămânzi, au început să smulgă spice de grâu și să le mănânce (boabele). ²Când au văzut fariseii acest lucru, I-au zis: „Privește spre discipolii Tăi: fac ceva nepermis în ziua Sabatului!” ³Isus le-a răspuns: „Oare n-ați citit ce a făcut David împreună cu cei care erau cu el atunci când au flămânzit? ⁴Știți că au intrat în Casa lui Dumnezeu și că au mâncat pâinile care erau dedicate Lui, deși numai preoții aveau dreptul să le consume. ⁵Sau n-ați citit oare în Lege cum încalcă preoții regula Sabatului în Templu și totuși sunt (considerați) nevinovați? ⁶Eu vă spun că aici există Unul care este mai mare decât Templul! ⁷Dacă ați fi știut ce semnificație au cuvintele «Doresc milă, nu sacrificii», n-ați fi condamnat pe niște (oameni) nevinovați! ⁸Dar să rețineți că Fiul Omului este Stăpân chiar și în ce privește regula Sabatului!...” ⁹Isus a plecat de-acolo și a intrat în sinagogă. ¹⁰Exista în ea un om care avea o mână infirmă. Ca să-L poată acuza pe Isus, acei farisei L-au întrebat: „Este permisă vindecarea în zilele de Sabat?” ¹¹El le-a răspuns: „Să presupunem că aveți o oaie și că vă cade într-o groapă în ziua Sabatului. Care dintre voi n-ar scoate-o de-acolo într-o asemenea zi? ¹²Însă un om este mult mai valoros decât o oaie. Acesta este motivul pentru care se admite să faci bine (omului) în zilele de Sabat.” ¹³Atunci Isus a zis acelui om: „Îndreaptă-ți mâna!” El a îndreptat-o; și ea i s-a făcut sănătoasă ca cealaltă. ¹⁴În urma acestui fapt, fariseii au ieșit de-acolo și s-au consultat cum să facă să-L omoare pe Isus. ¹⁵Dar El, ca unul care știa despre această intenție, a plecat de-acolo. După Isus au mers mulți oameni. El a vindecat toți bolnavii ¹⁶și le-a ordonat categoric să nu-I facă reclamă. ¹⁷Se întâmpla exact ce

anunțase profetul Isaia care zisese: ¹⁸ „Acesta este Sclavul Meu pe care L-am ales. El este Cel pe care-L iubesc foarte mult și de care Îmi place. Voi pune Spiritul Meu peste El și va anunța națiunilor lumii judecata. ¹⁹ Nimeni nu-I va auzi vocea pe străzi certându-Se sau strigând (într-o controversă). ²⁰ Nu va rupe de tot o trestie fisurată și nu va stinge fitilul care (încă) mai fumegă, până va face să învingă dreptatea. ²¹ El va constitui o speranță pentru națiunile lumii.” ²² Atunci I-a fost adus un demonizat orb și mut, iar Isus l-a vindecat. Apoi acel om vorbea și vedea. ²³ Toți oamenii care văzuseră acest miracol, ziceau mirați: „Oare nu este acesta Fiul lui David?” ²⁴ Când au auzit fariseii această discuție, au zis: „Acest om face exorcizări cu ajutorul lui Beelzebul, șeful demonilor!” ²⁵ Isus care le cunoștea gândurile, le-a zis: „Orice regat dezbinat împotriva lui însuși se, distruge; și orice oraș sau casă unde sunt conflicte interne, nu poate supraviețui. ²⁶ Dacă Satan dă afară pe Satan, el se luptă împotriva lui însuși. Consecința este aceea că se va autoelimina... ²⁷ Iar dacă Eu scot demonii cu ajutorul lui Beelzebul, fiii voștri cu cine-i scot? Tocmai ei vor fi o probă împotriva voastră la judecată! ²⁸ Dacă Eu scot demonii din oameni cu ajutorul Spiritului lui Dumnezeu, acest fapt înseamnă că Regatul lui Dumnezeu v-a invadat! ²⁹ Cum credeți că poate cineva să intre în casa celui puternic și să-i devasteze gospodăria dacă nu l-a legat? Ar putea să-l jefuiască numai după ce l-a imobilizat. ³⁰ Cine nu este cu mine, este împotriva Mea; și cine nu strânge cu Mine, risipește. ³¹ Deci să știți că oamenilor li se va ierta orice alt fel de păcat, cu excepția acestuia pe care l-ați comis voi împotriva Spiritului Sfânt. ³² Oricine se va opune verbal Fiului Omului, va fi iertat; dar cine va demonstra prin cuvintele lui că se opune Spiritului Sfânt, nu va fi iertat niciodată. ³³ Considerați că fructele bune demonstrează natura bună a pomului în care au crescut; iar dacă fructele sunt rele, considerați că pomul este rău. Da, așa este: natura pomului se cunoaște privind la fructele lui. ³⁴ Pui de scorpioni, cum ați putea voi să spuneți lucruri bune în timp ce sunteți răi? Gura (voastră) vorbește în concordanță cu ce este în interior. ³⁵ Omul bun scoate lucruri bune din tezaurul bun al inimii lui; iar omul rău scoate lucruri rele din tezaurul rău al inimii lui. ³⁶ Să știți că la judecată, oamenii vor fi direct responsabili de orice cuvânt inutil pe care-l vor fi pronunțat. ³⁷ Se va întâmpla că din cuvintele tale ți se va stabili nevinovăția; și tot în baza cuvintelor tale ți se va pronunța sentința de condamnare.” ³⁸ Atunci, unii dintre scribi împreună cu niște farisei au zis: „Învățătorule, dorim să vedem cum Îți poți demonstra autoritatea în fața noastră.” ³⁹ Răspunzându-le, El le-a zis; „O generație perfidă și adulteră cere fapte miraculoase pentru confirmarea Mea; dar nu i se va oferi decât cazul profetului Iona. ⁴⁰ Fiul Omului va sta în pământ trei zile și trei nopți, exact cât a stat și Iona în stomacul peștelui. ⁴¹ Bărbații din Ninive se vor ridica lângă această generație și o vor condamna pentru faptul că ei s-au pocăit la predica lui Iona. Iar aici este Unul mai mare decât Iona! ⁴² La Judecată, regina care venise din Est, va constitui o probă împotriva acestei generații; pentru că ea a venit de la mare distanță ca să audă înțelepciunea lui Solomon. Și totuși, aici este Unul mai mare decât Solomon! ⁴³ Când demonul iese dintr-un om, umblă prin zone de deșert, căutând odihnă; dar n-o găsește. ⁴⁴ Atunci zice: «Mă voi întoarce la fosta mea locuință.» Și când revine în ea, o găsește goală, măturată și împodobită. ⁴⁵ Atunci se duce și mai ia alte șapte spirite mai rele decât el; intră în acea «casă», locuiesc acolo, iar situația celui om devine mai rea decât cea inițială. Exact așa se va întâmpla cu această generație ipocrită!” ⁴⁶ În timp ce

încă vorbea Isus poporului, mama și frații Lui stăteau afară și doreau să-I vorbească.
⁴⁷Atunci cineva I-a zis: „Mama împreună cu frații Tăi sunt afară și vor să-Ți vorbească.” ⁴⁸Dar Isus a răspuns celui care-I adusese această veste: „Ști cine este mama Mea și care sunt frații Mei?” ⁴⁹Apoi Și-a întins mâna spre discipolii Săi și a zis: „Aceștia sunt pentru Mine mamă și frați. ⁵⁰Pentru că oricine se conformează dorinței Tatălui Meu din cer, Îmi este frate, soră și mamă.” **13** În aceeași zi, Isus a ieșit din casă și stătea lângă mare. ²Pentru că se strânseseră mulți oameni în jurul Lui, Isus a fost obligat să urce într-o barcă; iar ceilalți stăteau pe mal. ³El a început să le vorbească folosind parabole: „Un om s-a dus să-și semene terenul agricol. ⁴În timp ce semăna (aruncând cu mâna) semințele, unele dintre ele au căzut lângă drum, unde au venit păsările și le-au mâncat. ⁵Alte semințe au căzut în zone unde erau mai mult pietre decât pământ. Au răsărit imediat, pentru că nu au găsit mult pământ. ⁶Dar când a apărut soarele, s-au ofilit; apoi, pentru că nu au găsit adâncimea necesară unde să-și fixeze rădăcinile în pământ, s-au uscat. ⁷Alte semințe au căzut între spini. Ei au crescut și au obstrucționat dezvoltarea noilor plante. ⁸O altă parte a semințelor a căzut într-un pământ bun pentru agricultură. În final, o sămânță a produs alte o sută de semințe, alta șaiszeci de semințe, iar alta s-a reprodus de treizeci de ori. ⁹Cine Mă urmărește cu interes, să rețină ceea ce tocmai v-am spus!” ¹⁰Discipolii s-au apropiat de El și I-au zis: „De ce le vorbești folosind parabole?” ¹¹Isus le-a răspuns: „Pentru că dacă vouă vi s-a oferit posibilitatea să cunoașteți secretele Regatului ceresc, ei nu au această șansă. ¹²Și să știți că se întâmplă așa în baza principiului care spune că celui care are, i se va (mai) da și va avea în plus; iar de la cel care nu are, se va lua chiar și ce (mai) are. ¹³Le vorbesc folosind parabole, pentru că ei deși văd și aud, nu înțeleg. ¹⁴Iar cu privire la ei se întâmplă ce s-a spus în profeția lui Isaia, când a zis: «Veți auzi cu urechile voastre și nu veți înțelege; veți privi cu ochii voștri și nu veți vedea. ¹⁵Inima acestui popor a devenit insensibilă. Au ajuns surzi și și-au închis ochii, ca să nu aibă nici o șansă să audă sau să vadă; și astfel inima lor nu poate să înțeleagă nimic. Această atitudine îi face să refuze întoarcerea la Dumnezeu și implicit vindecarea lor.» ¹⁶Dar cei care aud și văd, sunt niște oameni fericiți. ¹⁷De fapt, adevărul este că mulți profeți și oameni drepecți au dorit să vadă și să audă lucrurile la care ați avut acces voi, dar nu au avut această ocazie. ¹⁸Ascultați acum care este semnificația parabolei cu semănătorul: ¹⁹Când omul aude mesajul despre Regatul ceresc și nu-l înțelege, vine diavolul și răpește ce a fost «semănat» în inima lui. Acestea sunt semințele căzute lângă drum. ²⁰Semințele căzute în zone pietroase reprezintă pe omul care aude Cuvântul (lui Dumnezeu) și-l primește imediat cu entuziasm. ²¹Dar pentru că nu are «rădăcini», va supraviețui până apare un necaz sau o persecuție din cauza Cuvântului. Atunci se dezice imediat de el. ²²Semințele căzute între spini reprezintă cazul omului care deși aude Cuvântul, lasă îngrijorările cotidiene și iluzia posesiunilor materiale să sufocă acest Cuvânt. Astfel, acea persoană va ajunge în final ca o plantă fără fructe. ²³Semințele care au căzut în pământ bun vorbesc despre omul care aude Cuvântul (Scripturilor) și-l înțelege. În această categorie, unul are o «producție» de sută la sută, altul una de șaiszeci la sută, iar altul de treizeci la sută.” ²⁴Isus le-a spus o altă parabolă zicând: „Regatul ceresc se aseamănă cu un om care a semănat o sămânță bună în grădina lui. ²⁵Dar în timp ce oamenii dormeau, a venit dușmanul, a semănat neghină între grâu și a plecat. ²⁶După

ce au răsărit firele de grâu și au început să producă boabe în spic, a fost evidentă și neghina.²⁷ Sclavii acelui stăpân au venit la el și i-au zis: «Domnule, n-ai semănat doar semințe bune în grădina ta? De unde a apărut acum (și) neghină?»²⁸ El a răspuns: «Un dușman a făcut să se întâmple astfel.» Sclavii i-au zis: «Vrei să ne ducem și s-o smulgem?»²⁹ El le-a răspuns: «Nu! Pentru că nu vreau să risc. Este posibil ca odată cu neghina să smulgeți și grâul bun.»³⁰ Lăsați-le să crească împreună până la recoltare; și la vremea strângerii recoltei, voi spune celor care seceră: ‘Smulgeți întâi neghina, legați-o în snopi pentru a fi arsă; apoi strângeți-mi grâul în grânar.’»³¹ Isus le-a prezentat o altă parabolă, zicând: „Regatul ceresc seamănă cu o sămânță de muștar semănată de un om în grădina lui.”³² Aceasta este cea mai mică dintre toate semințele. Dar după ce a devenit o plantă cu multe ramuri, este mai mare decât zarzavaturile. Seamănă cu un copac, iar păsările își fac cuiburi în ramurile lui.”³³ Le-a mai prezentat o altă parabolă, zicând: „Regatul ceresc seamănă cu o cantitate de drojdie pe care a pus-o cineva într-o compoziție corespunzătoare în cocă, pentru ca aceasta să crească.”³⁴ Isus a spus oamenilor toate aceste lucruri folosind parabole. Nu spunea nimic fără să ilustreze învățăturile Sale cu ajutorul lor.³⁵ Astfel se întâmpla practic ce fusese prezis prin profetul Isaia care zisese: „Voi vorbi prin intermediul parabolilor; voi spune lucruri (care au fost) secrete de la crearea lumii.”³⁶ Atunci Isus a dat oamenilor posibilitatea să plece și a intrat într-o casă. Discipolii Lui s-au apropiat de El și I-au zis: „Interpretează-ne parabola cu neghina din grădină!”³⁷ El le-a răspuns: „Cel care seamănă semințe bune este Fiul Omului.”³⁸ Grădina este lumea. Semințele bune sunt fiii Regatului. Plantele cu neghină sunt fiii celui rău.³⁹ Dușmanul care le-a semănat este diavolul. Vremea «recoltării» este sfârșitul lumii. Cei care adună recolta sunt îngerii.⁴⁰ Deci la sfârșitul lumii va fi ceva asemănător cu smulgerea neghinei și arderea ei în foc.⁴¹ Fiul Omului va trimite îngerii Săi și ei vor smulge din Regatul Său toate lucrurile care constituie o provocare la păcătuire și pe cei care comit nedreptatea.⁴² Aceștia vor fi aruncați în cuptorul aprins, unde este plâns și chinuire eternă.⁴³ Atunci cei drepti vor străluci ca stelele în Regatul Tatălui lor! Cine dorește să ia în considerare cuvintele Mele, să rețină ce tocmai am spus!⁴⁴ Regatul ceresc se mai aseamănă cu o comoară ascunsă într-un câmp. Omul care o găsește, ca să intre în posesia ei, o ascunde din nou, se duce și vinde tot ce are și cumpără terenul în care este îngropată.⁴⁵ Regatul ceresc se mai aseamănă și cu un comerciant care caută perle frumoase.⁴⁶ Când găsește o perlă de mare valoare, se duce și vinde tot ce are, ca să poată s-o cumpere.⁴⁷ Regatul ceresc se mai aseamănă cu o plasă mare folosită la prinderea peștelui. Se lansează în mare; și apoi în ea se prind tot felul de pești.⁴⁸ După ce s-a umplut, pescarii o aduc la mal, stau jos și aleg în vase ce este bun; apoi ei aruncă înapoi în mare tot ce nu este bun.⁴⁹ Tot așa va fi și la sfârșitul lumii: îngerii vor veni și vor despărți pe oamenii răi de cei buni.⁵⁰ Cei răi vor fi aruncați în «cuptorul aprins». Acolo va fi plâns și chin îngrozitor.”⁵¹ Isus i-a întrebat: „Ați înțeles voi toate aceste lucruri?” Ei au răspuns: „Da, Doamne!”⁵² El le-a zis: „Oricine a învățat ce trebuie despre Regatul ceresc, seamănă cu un om serios care scoate lucruri noi și lucruri vechi din tezaurul pe care-l deține.”⁵³ După ce a terminat prezentarea acestor parabole, Isus a plecat din acel loc.⁵⁴ A venit în localitatea în care a copilărit; și a început să învețe pe oameni în sinagogă. Cei care-L auzeau, se mirau și ziceau: „De unde are El această înțelepciune și puterea de a face miracole?”⁵⁵ Oare nu este El

fiul tâmplarului? Iar Iacov, Iosif, Simon și Iuda nu sunt frații Lui? ⁵⁶Chiar și surorile Lui sunt toate printre noi. Deci cum se explică faptul că posedă toate aceste abilități?” ⁵⁷Punând aceste întrebări, demonstau că Isus era un caz ciudat; și persoana Lui constituia o mare dificultate pentru ei. Dar Isus le-a zis: „În nici un loc nu este un profet mai puțin apreciat decât în patria lui și în familia în care a crescut.” ⁵⁸În acea zonă, Isus n-a făcut multe minuni din cauza necredinței lor. **14** În acea vreme, guvernatorul Irod a auzit vorbindu-se despre Isus; ²și a zis subalternilor lui: „Să știți că acesta este Ioan Botezătorul!... A înviat! Așa îmi explic minunile care se fac prin El.” ³Irod îl arestase pe Ioan și-l ținuse în închisoare din cauza irodiadei, soția lui Filip care era frate cu Irod. ⁴Ioan îi zicea: „Nu-ți este permis să o ai (pe cumnata ta) ca soție!” ⁵Irod a vrut să-l omoare; dar îi era frică de reacția poporului care considera că Ioan este un profet. ⁶Dar când se sărbătorea ziua de naștere a lui Irod, fata irodiadei a dansat încântător în fața oaspeților; și lui Irod i-a plăcut. ⁷În consecință, el i-a promis jurând că îi va oferi orice îi va cere. ⁸Influențată de mama ei, fata i-a zis: „Dă-mi aici, într-o farfurie, capul lui Ioan Botezătorul!” ⁹Guvernatorul s-a întristat; dar din cauza jurământului și având în vedere pe cei care stăteau la masă cu el, a ordonat să-i fie satisfăcută dorința. ¹⁰A trimis pe cineva care a tăiat capul lui Ioan în închisoare. ¹¹Acesta a fost adus într-o farfurie și apoi a fost dat fetei care l-a dus la mama ei. ¹²Discipolii lui Ioan au venit, i-au luat corpul, l-au înmormântat și s-au dus să-L anunțe pe Isus. ¹³Când a auzit această veste, Isus a plecat din acea zonă cu o barcă, pentru a rămâne singur, într-un loc nepopulat. Când au observat această intenție a lui Isus, oamenii au ieșit din orașele în care locuiau și au plecat după El pe jos. ¹⁴Când a coborât din barcă, Isus a văzut o mare mulțime de oameni. I S-a făcut milă de ei și a vindecat pe cei bolnavi. ¹⁵Când s-a înserat, discipolii s-au apropiat de El și I-au zis: „Acest loc este pustiu și s-a făcut târziu. Oferă-le oamenilor ocazia să se ducă prin sate să-și cumpere de mâncare.” ¹⁶Isus le-a răspuns: „Dați-le voi să mănânce!” ¹⁷Ei I-au zis: „Nu avem cu noi decât cinci pâini și doi pești.” ¹⁸El le-a zis: „Aduceți-i aici la Mine!” ¹⁹Atunci Isus a ordonat oamenilor să stea jos pe iarbă. Apoi a luat cele cinci pâini și cei doi pești. Ridicându-și ochii spre cer, a rostit benedictia, a rupt pâinile și le-a dat discipolilor; iar ei le-au împărțit oamenilor. ²⁰Toți au mâncat și s-au saturat; apoi au adunat resturile în douăsprezece coșuri. ²¹Cei care mâncaseră erau aproximativ cinci mii de bărbați, la care se pot adăuga femeile și copiii. ²²Imediat după aceea, Isus a obligat pe discipolii Săi să intre în barcă și să traverseze marea înaintea Lui, ajungând pe malul opus. În acest timp, El urma să ofere celor veniți, ocazia să se întoarcă acasă. ²³După ce au plecat ei, Isus S-a urcat pe munte să Se roage. Se înnoptase și El era singur acolo. ²⁴În acest timp, barca era înconjurată de valuri în mijlocul mării, pentru că vântul sufla din direcția opusă deplasării lor. ²⁵Spre dimineață, Isus a venit la ei mergând pe mare. ²⁶Când L-au văzut mergând pe apă, discipolii Lui s-au speriat și au zis: „Este o fantomă!” Și din cauza fricii, au țipat. ²⁷Isus le-a zis imediat: „Curaj! Nu vă speriați! Eu sunt!” ²⁸Petru I-a zis: „Doamne, dacă Tu ești, atunci ordonă-mi să vin la Tine pe apă!” ²⁹Isus i-a zis: „Vino!” Petru a coborât și a început să meargă pe apă spre Isus. ³⁰Dar când a constatat că vântul bătea tare, i-a fost frică; și fiindcă începea să se scufunde, a strigat: „Doamne, salvează-mă!” ³¹Isus a întins mâna imediat și l-a prins, zicându-i: „N-ai fost suficient de curajos. Credința ta este superficială!” ³²După ce au urcat în barcă, vântul nu a mai

bătit.³³ Cei care erau în barcă, au venit să se închine înaintea lui Isus și I-au zis: „Tu ești adevăratul Fiu al lui Dumnezeu!”³⁴ După ce au traversat marea, au venit în zona Ghenezaret.³⁵ Oamenii din acea localitate care cunoșteau pe Isus, au anunțat în toate zonele învecinate despre venirea Lui și au adus la El pe toți bolnavii.³⁶ Ei Îl rugau să le permită numai să se atingă de marginea de jos a hainelor Sale. Și toți câți s-au atins, s-au vindecat. **15** Atunci, niște scribi împreună cu un grup de farisei din Ierusalim, au venit la Isus și I-au zis: ² „De ce încalcă discipolii Tăi tradiția bătrânilor nespălându-se pe mâini când mănâncă?” ³ El le-a răspuns: „Dar voi de ce încălcați porunca lui Dumnezeu în avantajul tradiției voastre?” ⁴ De exemplu, Dumnezeu a zis: «Să-ți respecti tatăl și mama.» și «Cine va vorbi rău despre tatăl sau despre mama lui, să primească pedeapsa capitală». ⁵ Dar voi ziceți: «Cine zice tatălui sau mamei lui ‘Am dedicat lui Dumnezeu lucrul cu care te-aș putea ajuta’,⁶ este absolvit de datoria față de mamă și față de tată.» Astfel ați desființat Cuvântul lui Dumnezeu în favoarea tradiției voastre. ⁷ Ipocriților, a profețit bine Isaia despre voi, când a zis: ⁸ «Acest popor se apropie de Mine cu gura și Mă cinstesc doar cu buzele; dar inima lui este departe de Mine. ⁹ Degeaba Mă cinstesc ei promovând ca învățături (divine) niște reguli omenești.»” ¹⁰ Isus a chemat oamenii la Sine și le-a zis: „Ascultați și înțelegeți: ¹¹ „Omul este afectat nu de ce intră în gura lui; adevărata murdărire este cea care provine din ce-i iese din ea.” ¹² Atunci discipolii Lui s-au apropiat de El și I-au zis: „Să știi că pentru farisei, cuvintele Tale constituie o mare dificultate!” ¹³ Răspunzându-le, El le-a zis: „Orice răsăd pe care nu l-a plantat Tatăl Meu, va fi smuls cu tot cu rădăcini. ¹⁴ Lăsați-i! Sunt niște ghizi orbi; și când un orb îndrumă pe un alt orb, ajung să cadă amândoi într-o groapă.” ¹⁵ Petru I-a zis: „Clarifică-ne această parabolă.” ¹⁶ Isus a zis: „Nici voi nu înțelegeți?” ¹⁷ Orice intră în gură, ajunge în stomac, pentru ca apoi să fie (parțial) eliminat într-un loc special. ¹⁸ Dar ce iese din gură, vine din inimă; și tocmai acele lucruri murdăresc omul. ¹⁹ Da, din inimă ies: gândurile rele, crimele, adulterul, relațiile sexuale extramaritale, hoțiile, declarațiile mincinoase, și blasfemiile. ²⁰ Acestea «murdăresc» în mod real. Dar a mânca fără să-ți speli (în mod ritual) mâinile, nu afectează negativ pe om.” ²¹ După ce a plecat de-acolo, S-a dus în zona Tirului și în cea a Sidonului. ²² Acolo a venit o femeie canaaneancă și a început să strige: „Ai milă de mine, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este chinuită rău de un demon!” ²³ El nu i-a răspuns nici un cuvânt. Atunci au venit discipolii care l-au rugat insistent pentru ea, zicându-I: „Rezolvă-i cazul, ca să poată pleca, pentru că strigă disperată după noi!” ²⁴ El le-a răspuns: „Eu nu sunt trimis decât pentru «oile pierdute» ale națiunii Israel.” ²⁵ Dar ea a venit, I s-a închinat și I-a zis: „Doamne, ajută-mă!” ²⁶ El i-a răspuns: „Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci cățeilor.” ²⁷ Ea I-a zis: „Da, Doamne, dar și cățelei mănâncă din resturile care cad de la masa stăpânilor lor.” ²⁸ Atunci Isus a zis: „Femeie, constat că ai o mare credință! Să ți se întâmple exact cum dorești!” Iar fiica ei s-a vindecat chiar în acel moment. ²⁹ Isus a plecat din acele teritorii și a venit lângă Marea Galileei. S-a urcat pe munte și a stat acolo jos. ³⁰ Atunci au venit la El mulți oameni având cu ei șchiopi, orbi, muți, infirmi și mulți alți bolnavi. I-au pus la picioarele Lui; iar El i-a vindecat. ³¹ Oamenii se mirau când au văzut că muții vorbesc, infirmii se fac sănătoși, șchiopii umblă și orbii văd. În consecință, glorificau pe Dumnezeul lui Israel. ³² Isus Și-a chemat discipolii și le-a zis: „Îmi este milă de acești oameni. Constat că de trei zile stau cu Mine și nu au ce să

mănânce. Nu vreau să plece flămânzi, pentru că pot leșina de foame pe drum.”

³³Discipolii I-au zis: „De unde să luăm pâini pentru atâți oameni în acest deșert?”

³⁴Isus i-a întrebat: „Câte pâini aveți?” Ei I-au răspuns: „Șapte; și câțiva pești mici.”

³⁵Atunci Isus a cerut oamenilor să stea pe pământ. ³⁶A luat cele șapte pâini și peștișorii; apoi, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, le-a rupt și le-a oferit discipolilor ca să le împartă poporului. ³⁷Au mâncat toți, s-au săturat și au umplut șapte coșuri cu resturile. ³⁸Cei care mâncaseră erau aproximativ patru mii de bărbați, la care se pot adăuga femeile și copiii. ³⁹Apoi Isus a dat oamenilor ocazia să plece, a traversat marea și S-a dus în localitatea Magdala. **16** Fariseii și saducheii s-au apropiat de Isus ca să-L testeze, cerându-I să facă ceva miraculos. ²Răspunzând, Isus a zis: „Când se înserează și cerul este roșu aprins la asfințit, ziceți: «Mâine va fi vreme frumoasă!»

³Sau când cerul este roșu decolorat în timp ce soarele răsare, ziceți: «Astăzi va fi furtună!». Ipocriților, deci voi știți să interpretați vremea privind culoarea cerului; dar oare cum se explică faptul că evidențele timpului pe care-l trăiți nu vă spun nimic semnificativ? ⁴O generație perfidă și adulteră solicită prezența unei evidențe miraculoase; dar nu va primi alta decât aceea a profetului Iona.”

Apoi i-a lăsat și a plecat. ⁵Discipolii traversaseră pe partea cealaltă (a lacului) și uitaseră să ia pâini. ⁶Isus le-a zis: „Fiți atenți: feriți-vă de «aluatul» fariseilor și de cel al saducheilor.”

⁷Discipolii se gândeau și ziceau în sinea lor: „Ne reproșează faptul că nu am cumpărat pâini.” ⁸Isus, știind ce gândeau ei, le-a zis: „Aveți o credință superficială. De ce vă gândiți la faptul că nu ați luat pâini? ⁹Tot nu înțelegeți? Nu vă amintiți de cele cinci pâini din care au mâncat cei cinci mii de bărbați și de câte coșuri ați umplut cu resturile lor? ¹⁰Nici de cele șapte pâini din care au mâncat cei patru mii de bărbați și de numărul coșurilor umplute cu resturi în acea ocazie? ¹¹De ce nu ați înțeles că nu M-am referit la pâini? Eu v-am avertizat să vă feriți de «aluatul» fariseilor și de cel al saducheilor.”

¹²Atunci au înțeles că nu despre pâine le vorbise El; ci le spusese să se ferească de doctrina fariseilor și de cea a saducheilor. ¹³Isus a venit în teritoriile care formau Cezareea unde Filip era guvernator. Acolo Și-a întrebat discipolii: „Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul Omului?” ¹⁴Ei I-au răspuns: „Unii zic că ești Ioan Botezătorul; alții zic că ești Ilie; iar alții Te consideră Ieremia sau unul dintre profeți.”

¹⁵El le-a zis: „Dar voi cine ziceți că sunt?” ¹⁶Simon Petru, răspunzând, a zis: „Tu ești Cristos, Fiul Dumnezeului Celui viu!” ¹⁷Isus a vorbit din nou și a zis: „Simone, fiul lui Iona, te poți considera un om fericit; fiindcă acest lucru nu ți-a fost revelat în mod natural, ci vine de la Tatăl Meu care este în cer. ¹⁸Iar Eu îți spun: tu ești «Petros»; și pe această rocă Îmi voi construi Comunitatea, iar porțile iadului nu o vor învinge. ¹⁹Îți voi oferi cheile Regatului ceresc. Orice vei lega pe pământ, va fi legat și în cer; și orice vei dezlega pe pământ, va fi dezlegat și în cer.”

²⁰Atunci a dat ordin discipolilor Săi să nu spună nimănui că El este Cristos. ²¹Din acel moment, Isus a început să spună discipolilor Săi că El trebuie să meargă la Ierusalim și că acolo va suporta multe lucruri rele pe care I le vor face bătrânii, liderii preoților și scribii. Le-a mai spus că va fi omorât și că a treia zi va învia. ²²Petru L-a luat separat și a început să-I facă reproșuri, zicând: „Să Te ferească Dumnezeu, Doamne, de așa ceva!”

²³Dar Isus S-a întors și a zis lui Petru: „La spatele Meu, Satan! Tu constitui o mare dificultate pentru Mine! Gândurile tale, Petru, nu coincid cu cele ale lui Dumnezeu. Sunt doar gânduri omenești.”

²⁴Atunci Isus a zis discipolilor Săi: „Dacă vrea cineva să vină

după Mine, să se dezică de felul lui de-a fi, să-și ia crucea și să Mă urmeze.²⁵ Oricine își va proteja viața, o va pierde. Dar cine își va consuma viața pentru Mine, o va recupera.²⁶ Și ce avantaj ar avea un om câștigând toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul? Sau oare ce ar putea constitui pentru cineva echivalentul sufletului lui?²⁷ Fiul Omului va veni în gloria Tatălui Său împreună cu îngerii Lui; și atunci va recompensa pe fiecare (om) în raport cu faptele lui.²⁸ Adevărul este că unii dintre cei care stau aici, nu vor muri până nu vor vedea pe Fiul Omului în postura de Rege.” **17** După șase zile, Isus a luat cu Sine pe Petru, pe cei doi frați – Iacov și Ioan și i-a dus separat de ceilalți pe un munte înalt.² El Și-a schimbat aspectul feței sub privirea lor: fața Lui a strălucit ca soarele și hainele I s-au făcut albe ca lumina.³ Apăruseră Moise și Ilie și vorbeau cu El.⁴ Petru a zis lui Isus: „Doamne, este bine să fim aici! Dacă vrei, voi face trei adăposturi: unul pentru Tine, unul pentru Moise și unul pentru Ilie.”⁵ În timp ce vorbea el, i-a învăluit o ceață densă. Și din acel nor s-a auzit o voce care zicea: „Acesta este Fiul Meu pe care-L iubesc foarte mult și de care-Mi place. Să ascultați de El!”⁶ Când au auzit vocea, discipolii au căzut cu fețele spre pământ și s-au speriat foarte rău.⁷ Dar Isus S-a apropiat, S-a atins de ei și le-a zis: „Ridicați-vă; nu vă temeți!”⁸ Când au privit spre Isus, au constatat că El era singur.⁹ În timp ce coborau de pe munte, Isus le-a dat următorul ordin: „Să nu spuneți nimănui despre această viziune până va învia Fiul Omului dintre cei morți.”¹⁰ Discipolii I-au pus următoarea întrebare: „Oare de ce susțin scribii că întâi trebuie să vină Ilie?”¹¹ Răspunzând, Isus le-a zis: „Este adevărat că întâi trebuie să vină Ilie și să realizeze o totală reabilitare.”¹² Dar Eu vă asigur că, într-un fel, Ilie a și venit, iar ei nu l-au recunoscut; și s-au comportat cu el cum au vrut. În mod asemănător vor proceda și cu Fiul Omului.”¹³ Discipolii au înțeles atunci că le vorbise despre Ioan Botezătorul.¹⁴ Când au ajuns la popor, a venit un om care a căzut în genunchi înaintea lui Isus și I-a zis:¹⁵ „Doamne, ai milă de fiul meu care este somnambul! Se chinuiește foarte rău: de multe ori ajunge în foc sau cade în apă.”¹⁶ L-am adus la discipolii Tăi și n-au putut să-l vindece.”¹⁷ Isus a răspuns: „Ah, popor necredincios și predispus la rele! Până când credeți că voi fi cu voi și că vă voi mai suporta? Aduceți-l aici la Mine!”¹⁸ Isus a certat demonul care a ieșit din copil. El s-a vindecat chiar în acel moment.¹⁹ Atunci discipolii au venit la Isus și L-au întrebat separat: „Noi de ce nu am reușit să scoatem demonul?”²⁰ Isus le-a răspuns: „Din cauza puținei voastre credințe! Vă spun adevărul: dacă ați avea credință cât o sămânță de muștar, ați zice acestui munte «Mută-te de aici, acolo!» și s-ar muta! Nimic nu v-ar fi imposibil.”²¹ Dar astfel de demoni nu ies decât atunci când îi înfruntă cineva care practică rugăciunea și postul.”²² Când se aflau în Galileea, Isus le-a zis: „Fiul omului trebuie să ajungă la discreția oamenilor.”²³ Ei Îl vor omorî; dar a treia zi va învia...” Atunci discipolii s-au întristat foarte mult.²⁴ Când au ajuns în Capernaum, cei care strângeau taxa pentru Templu, au venit la Petru și i-au zis: „Învățătorul vostru nu plătește taxa?”²⁵ Petru a răspuns: „Ba da!” Și când a intrat el în casă, Isus a vorbit înaintea lui, zicând: „De la cine crezi tu că percep guvernatorii taxe? De la fiii lor, sau de la străini?”²⁶ Petru I-a răspuns: „De la străini.” Iar Isus a zis: „Deci fiii sunt scutiți de ele.”²⁷ Dar ca să nu-i determinăm să păcătuiască, du-te la mare și prinde cu undița un pește. Apoi să-i deschizi gura și vei găsi în ea un statir. Cu această monedă să plătești taxa (Templului) pentru Mine și pentru tine.” **18** Chiar atunci, discipolii s-au apropiat de Isus și L-au întrebat: „Cine

este mai mare în Regatul ceresc?”² Isus a chemat la El un copilaș, l-a pus între ei³ și le-a zis: „Vă spun adevărul: dacă nu vă veți întoarce la Dumnezeu și nu vă veți face ca niște copilași, nu veți avea nici o șansă să intrați în Regatul ceresc.”⁴ În consecință, oricine se va smeri ca acest copilaș, va fi cel mai mare în Regatul ceresc.⁵ Și oricine va primi un copilaș ca acesta în numele Meu, de fapt, Mă primește pe Mine.⁶ Dar acela care face să păcătuiască pe vreunul dintre acești micuți care cred în Mine, ar fi mai câștigat dacă, în schimb, i s-ar lega de gât o piatră mare și ar fi înecat astfel în adâncul mării.⁷ Vai de oamenii care generează condiții favorabile (comiterii) păcatului. Este imposibil să nu vină ocazii de păcătuire; dar vai de acel om prin care vin ele!⁸ Acum, dacă mâna ta sau piciorul tău te determină să comiți păcatul, taie-le și aruncă-le! Este mai bine pentru tine să beneficiezi de viață șchiop sau ciung, decât să ai două mâini sau ambele picioare și să fii aruncat în focul etern.⁹ Dacă ochiul tău te determină să comiți păcatul, scoate-l și aruncă-l!... Este mai bine pentru tine să beneficiezi de viață numai cu un ochi, decât să-i ai pe amândoi și să fii aruncat în focul iadului.¹⁰ Evitați să defăimați chiar și pe unul dintre acești micuți; căci vă spun că îngerii lor văd în cer permanent fața Tatălui Meu care este acolo.¹¹ [Să știți că Fiul Omului a venit să salveze ce era pierdut.]¹² Ce credeți? – Un om are o sută de oi. Una dintre ele se rătăcește. Oare nu le lasă el pe cele nouăzeci și nouă pe munți ca să se ducă să caute pe cea rătăcită?¹³ Și dacă se întâmplă să o găsească, vă spun că se bucură de ea mai mult decât de celelalte nouăzeci și nouă care nu se rătăciseră.¹⁴ Tot așa, nici Tatăl vostru din cer nu vrea să distrugă nici măcar pe unul dintre acești copilași.¹⁵ Dacă fratele tău a păcătuیت împotriva ta, du-te și fă-i reproșuri între tine și el singur. Dacă își însușește critica, luându-te în considerare, ai câștigat pe fratele tău.¹⁶ Dar dacă nu te ascultă, mai ia cu tine o persoană sau două, pentru ca totul să fie susținut de declarația a doi sau trei martori.¹⁷ Dacă nu vrea să asculte (nici) de ei, prezintă cazul lui în fața comunității credincioșilor; și dacă nu vrea să asculte nici de această comunitate, să fie pentru tine ca un păgân și ca un collector de impozite.¹⁸ Vă spun adevărul: ce veți lega pe pământ, va fi legat (și) în cer; și orice veți dezlega pe pământ, va fi dezlegat (și) în cer.¹⁹ Vă mai spun că dacă doi dintre voi se unesc pe pământ să ceară un lucru oarecare de la Tatăl Meu care este în cer, El li-l va da.²⁰ Acolo unde sunt două sau trei persoane adunate pentru numele Meu, sunt și Eu (prezent) în mijlocul lor.”²¹ Atunci Petru s-a apropiat de El și I-a zis: „Doamne, de câte ori să iert pe fratele meu când va păcătuї împotriva mea? Doar de șapte ori?”²² Isus i-a zis: „Eu nu-ți spun «De șapte ori», ci de șaptezeci de ori câte șapte!”²³ În acest sens, Regatul ceresc se aseamănă cu un rege care a luat unele decizii cu privire la sclavii lui (datori).²⁴ A început să calculeze; și i-au prezentat cazul unuia care îi era dator zece mii de talanți.²⁵ Pentru că el nu avea posibilitatea să-i restituie, stăpânul a ordonat ca datoria să-i fie achitată vânzându-l împreună cu: soția lui, copiii lui și averea pe care o avea.²⁶ Sclavul s-a aruncat la pământ, i s-a închinat și i-a zis: «Doamne, mai prelungește termenul și-ți voi restitui datoria!»²⁷ Pentru că i s-a făcut milă de el, stăpânul acelui sclav i-a anulat toată datoria.²⁸ Când a plecat de la stăpân, sclavul a întâlnit pe unul dintre colegii lui de slujbă care îi era dator o sută de dinari. L-a prins și-l strângea de gât, zicând: «Restituie datoria pe care o ai față de mine!»²⁹ Colegul lui s-a aruncat la pământ, îl ruga și-i zicea: «Mai prelungește-mi termenul și mă voi achita de datorie!»³⁰ Dar el n-a vrut, ci s-a dus și l-a introdus în închisoare,

până va plăti datoria. ³¹Când au văzut prietenii lui ce s-a întâmplat, s-au întristat foarte mult. S-au dus apoi la stăpânul lor și i-au relatat cazul. ³²Apoi stăpânul l-a chemat la el pe acel sclav și i-a zis: «Sclav perfid, eu te-am iertat, anulându-ți toată datoria, fiindcă m-ai rugat. ³³Oare nu era normal ca și tu să ai aceeași milă față de colegul tău?» ³⁴Atunci stăpânul s-a supărat și l-a predat chinuitorilor până își va plăti toată datoria (inițială). ³⁵Tot așa va proceda și Tatăl Meu ceresc cu fiecare dintre voi care nu-și iartă fratele din toată inima.” **19** După ce a terminat Isus aceste cuvântări, a plecat din Galileea și a venit în zona Iudeei, dincolo de Iordan. ²După El au mers mulți oameni; și acolo, El a vindecat pe cei bolnavi. ³Fariseii au venit la El; și ca să-L testeze, I-au zis: „Îi este permis bărbatului să-și abandoneze soția pentru orice motiv?” ⁴Răspunzând, Isus a zis: „Oare n-ați citit că la început Creatorul l-a conceput pe om să existe ca pereche formată dintr-un bărbat și o femeie? ⁵Cu acea ocazie, s-a zis: «Omul își va lăsa tatăl și mama; și apoi se va uni cu soția lui; iar cei doi vor fi un singur corp.» ⁶Deci, ce a unit Dumnezeu, să nu despartă omul!” ⁷Ei I-au zis: „Dar de ce a dat ordin Moise ca bărbatul să dea soției un certificat de despărțire și astfel să fie justificat s-o abandoneze?” ⁸Isus le-a răspuns: „Regula lui Moise în această privință vă permite să vă abandonați soțiile din cauza insensibilității inimilor voastre. Dar de la început n-a fost așa. ⁹Eu, însă, vă spun că oricine își abandonează soția – cu excepția cazului în care ea are relații sexuale în afara căsătoriei – și ia pe alta ca soție, comite adulter. Și cine ia ca soție pe cea abandonată de bărbat, comite adulter.” ¹⁰Discipolii lui Isus I-au zis: „Dacă aceasta este situația despre bărbat și despre soția lui, este inutil ca el să se mai căsătorească!” ¹¹El le-a răspuns: „Nu toți bărbații se pot încadra în acest caz. Ce am afirmat se referă doar la o anumită categorie a lor. ¹²Fiindcă, de exemplu, sunt unii bărbați care s-au născut incapabili de relații sexuale; apoi sunt eunuci făcuți de alții. Și mai există bărbați care, pentru Regatul ceresc, au decis singuri să se abțină de la relațiile sexuale și să nu se căsătorească. Deci cine se încadrează în categoria despre care am vorbit, să ia în considerare ce am spus!” ¹³Atunci I-au adus niște copii ca să-și pună mâinile peste ei și ca să Se roage pentru ei. Dar discipolii îi certau pe cei care îi aduceau. ¹⁴Isus le-a zis: „Lăsați copiii să vină la Mine. Nu-i opriți, căci Regatul ceresc aparține celor asemenea lor.” ¹⁵După ce Și-a pus mâinile peste ei, a plecat de-acolo. ¹⁶Atunci s-a apropiat de Isus un om care I-a zis: „Învățătorule, ce bine să fac ca să am viața eternă?” ¹⁷El i-a răspuns: „De ce Mă întrebi zicând «Ce bine...?»? Binele este Unul singur! Dar dacă vrei să beneficiezi de viață, conformează-te poruncilor (din Scripturi).” ¹⁸El I-a zis: „La care porunci Te referi?” Iar Isus i-a răspuns: „Să nu comiți crimă, să nu comiți adulter, să nu furi, să nu faci declarații false; ¹⁹să-ți cinstești tatăl și mama; și să iubești pe cel de lângă tine exact așa cum te iubești pe tine însuși.” ²⁰Tânărul I-a zis: „De mic copil am respectat aceste porunci și m-am conformat cerințelor lor. Ce trebuie să mai fac?” ²¹Isus i-a zis: „Dacă vrei să-ți completezi lipsurile, du-te mai întâi și vinde ce ai (ca avere). Dă săracilor banii pe care-i vei obține (din această vânzare); și astfel vei avea o comoară în cer. Apoi vino și urmează-Mă!” ²²Când a auzit tânărul aceste cuvinte, a plecat foarte întristat; pentru că poseda multe lucruri de mare valoare. ²³Isus a zis discipolilor Lui: „Adevărul este că foarte greu va intra un bogat în Regatul ceresc. ²⁴Vă mai spun că este mai ușor să treacă o cămilă prin urechea acului, decât să intre un bogat în Regatul lui Dumnezeu.” ²⁵Când au auzit această afirmație, discipolii lui

Isus au rămas foarte surprinși și au zis: „Atunci cine poate să fie salvat?” ²⁶Isus S-a uitat fix la ei și le-a zis: „Pentru oameni, acest lucru pare ceva imposibil; dar lui Dumnezeu, toate lucrurile Îi sunt posibile.” ²⁷Atunci Petru a început să vorbească și a zis: „Noi am abandonat totul și Te-am urmat; ce recompensă vom primi?” ²⁸Isus le-a răspuns: „Vă spun adevărul: atunci când Fiul Omului va sta pe tronul gloriei Sale la reabilitarea tuturor lucrurilor, voi care M-ați urmat, veți sta pe douăsprezece scaune regești și veți judeca pe cele douăsprezece familii lărgite ale lui Israel. ²⁹Și oricine va renunța la: case, frați, surori, tată, mamă, soție sau fii, chiar și preocupări agricole – pentru Numele Meu –, le va primi înapoi de o sută de ori și va moșteni viața eternă. ³⁰Dar mulți dintre cei care vor fi primii, vor ajunge (să fie) ultimii; și mulți dintre cei care vor fi ultimii, vor ajunge (să fie) primii. **20** În acest sens, Regatul ceresc se aseamănă cu un om care a plecat dimineața devreme ca să-și tocmească muncitori la muncă în via lui. ²A stabilit prin negociere cu muncitorii ca plata pentru o zi de muncă să fie de un dinar. Apoi i-a trimis la via. ³S-a dus în a treia oră de lucru a zilei și a găsit în piață alte persoane stând fără ofertă de lucru. ⁴El le-a zis: «Duceți-vă și voi să lucrați la via mea și vă voi oferi o plată echitabilă.» Și s-au dus. ⁵El a plecat din nou în piață în a șasea oră de muncă a zilei și a procedat la fel cu cei pe care i-a găsit acolo. ⁶Când a revenit în a unsprezecea oră de muncă a zilei, a găsit alți oameni stând în piață și le-a zis: «De ce stați aici toată ziua fără să lucrați ceva?» ⁷Ei i-au răspuns: «Pentru că nu am avut nici o ofertă de lucru.» El le-a zis: «Duceți-vă și voi la via mea și veți fi retribuiți cu suma pe care o voi considera corespunzătoare muncii voastre.» ⁸Seara, stăpânul viei a zis administratorului lui: «Cheamă muncitorii și dă-le banii începând de la ultimii și terminând cu primii.» ⁹Cei care veniseră în a unsprezecea oră de lucru, au fost chemați; și fiecare a primit câte un dinar. ¹⁰Când au venit primii, considerau că vor primi mai mult. Dar au primit și ei tot câte un dinar fiecare. ¹¹După ce au primit banii, comentau critic împotriva stăpânului, ¹²zicând: «Aceștia care au venit ultimii, n-au lucrat decât o oră; și (totuși) au fost retribuiți la fel ca noi care am suportat greul muncii și canicula unei zile întregi!...» ¹³Răspunzând (criticilor lor), el a zis unuia dintre ei: «Prietene, ție nu-ți fac nici o nedreptate; oare nu am negociat noi plata la valoarea de un dinar? ¹⁴Ia ce-ți revine și pleacă! Eu vreau să plătesc și acestuia, care a venit ultimul, la fel ca ție. ¹⁵Nu pot să fac ce vreau cu ce este al meu? Sau este ochiul tău rău pentru că eu sunt bun?» ¹⁶Astfel se va întâmpla că ultimii vor ajunge primii, iar primii vor fi ultimii [pentru că sunt chemați mulți, dar sunt aleși puțini].” ¹⁷În timp ce mergea Isus spre Ierusalim, i-a luat separat pe cei doisprezece (discipoli) și le-a zis: ¹⁸„Să știți că din moment ce vom ajunge la Ierusalim, Fiul Omului va fi predat conducerii religioase formate din preoți și din scribi. Ei Îl vor condamna la moarte ¹⁹și-L vor preda mai departe națiunilor păgâne ca să-L defăimeze, să-L bată și să-L execute prin crucificare; dar a treia zi va învia.” ²⁰Atunci au venit la Isus cei doi fii care aveau ca tată pe Zebedei, împreună cu mama lor. Ea I s-a închinat, vrând să-I adreseze o cerere. ²¹El a întrebat-o: „Ce vrei?” Iar ea a răspuns: „Să dai ordin ca în Regatul Tău, acești doi fii ai mei să stea unul la dreapta, iar celălalt la stânga Ta.” ²²Răspunzând, Isus a zis: „Nu știți ce cereți! Oare puteți «să beți paharul pe care-l voi bea» Eu și să suportați «botezul» care-Mi va fi administrat?” Ei I-au zis: „Da, putem!” ²³Iar El le-a zis: „Este adevărat că «veți bea paharul» Meu și că veți accepta «botezul» care-Mi va fi administrat; dar nu pot

decide Eu cine să stea la dreapta și la stânga Mea; ci aceste locuri sunt rezervate pentru aceia cărora li le-a pregătit Tatăl Meu.”²⁴ Ceilalți zece (discipoli), când au auzit acest lucru, s-au mâniat pe cei doi frați.²⁵ Isus i-a chemat și le-a zis: „Știți că liderii celorlalte națiuni ale lumii își exercită funcția în baza ordinelor date de șefii lor în mod dictatorial.”²⁶ În relațiile dintre voi să nu fie așa. Ci oricine vrea să fie mare între voi, să vă fie slujitor;²⁷ și oricine aspiră să fie primul între voi, să vă fie sclav.²⁸ Nici Fiul Omului n-a venit pentru a pretinde slujire; ci pentru ca El să slujească pe alții și ca să-Și ofere viața ca preț pentru răscumpărarea multor oameni.”²⁹ Când au ieșit din Ierihon, o mare mulțime de oameni a mers după Isus.³⁰ Erau (acolo) doi orbi care stăteau lângă drum. Ei au auzit că trece Isus și au început să strige: „Ai milă de noi, Fiul lui David!”³¹ Oamenii îi certau, cerându-le să tacă. Dar ei și mai tare strigau: „Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David!”³² Isus s-a oprit, i-a chemat și le-a zis: „Ce vreți să vă fac?”³³ Ei I-au zis: „Ajută-ne să vedem cu ochii noștri!”³⁴ Isus a avut milă de ei, S-a atins de ochii lor și imediat cei doi și-au refăcut vederea. Apoi au mers după El. **21** Când S-a apropiat de Ierusalim și au ajuns la Betfaghe în dreptul Muntelui Măslinilor, Isus a trimis doi discipoli² și le-a zis: „Duceți-vă în satul din fața voastră. Veți găsi imediat acolo o măgăriță legată și un măgăruș împreună cu ea. Să-i dezlegați și să-i aduceți la Mine.”³ Dacă vă va zice cineva ceva (în legătură cu acest lucru), să spuneți că Domnul are nevoie de ei și că în scurt timp îi va trimite înapoi.”⁴ Toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se confirme practic ce fusese prezis prin profetul care zisese:⁵ „Spuneți fiicei Sionului: «Privește-ți Regele! El vine la tine blând și călare pe un măgar – pe un măgăruș – ‘mânzul’ unei măgărițe.»”⁶ Discipolii s-au dus și au făcut cum le ordonase Isus.⁷ Au adus măgărița și măgărușul, și-au pus hainele peste ei, iar El a încălecat.⁸ Cei mai mulți oameni își puneau hainele pe jos, pe drum, iar alții tăiau ramuri din copaci și le puneau pe jos (în drumul Lui).⁹ Cei care mergeau înaintea lui Isus, ca și cei care veneau după El, strigau: „Osana, Fiul lui David! Cel care vine în numele Domnului, este binecuvântat! Osana în cerul foarte înalt!”¹⁰ Când a intrat în Ierusalim, toată populația orașului a devenit agitată; și fiecare zicea: „Cine este acesta?”¹¹ Iar cei mai mulți răspundeau: „Este Isus, profetul din Nazaretul Galileei!”¹² Isus a ajuns în zona Templului și a alungat pe toți cei care făceau comerț acolo. A răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor care vindeau porumbei,¹³ zicându-le: „Este scris: «Casa Mea se va numi o casă a rugăciunii.»! Dar voi ați transformat-o într-un cuib de infractori!”¹⁴ Niște orbi și niște schiopi au venit la El în Templu; și El i-a vindecat.¹⁵ Dar liderii preoților și scribii, când au văzut minunile pe care le făcea și pe copii strigând în Templu „Osana! Fiul lui David!”, s-au supărat foarte tare¹⁶ și I-au zis: „Auzi ce zic aceștia?!” Isus le-a răspuns: „Da! Oare n-ați citit niciodată cuvintele «Tu Ți-ai scos elogii din gura copiilor și (chiar) din gura sugarilor.»?”¹⁷ Apoi i-a lăsat și a ieșit din oraș îndreptându-Se spre Betania. Și a rămas acolo în acea noapte.¹⁸ Dimineata, când Se întorcea în oraș, I-a fost foame.¹⁹ A văzut pe marginea drumului un smochin și S-a apropiat de el; dar n-a găsit decât frunze. Atunci a zis: „De acum încolo, niciodată să nu mai rodești!” Și pe loc, smochinul s-a uscat.²⁰ Văzând ce se întâmplase, discipolii s-au mirat și au zis: „Cum oare s-a uscat acest smochin în mod instantaneu?”²¹ Isus le-a zis: „Vă spun adevărul: dacă veți avea credință fără ezitări, veți face nu numai ce s-a făcut acestui smochin; ci chiar dacă ați zice acestui munte «Ridică-te de aici și

aruncă-te în mare!», așa s-ar întâmpla... ²²Având credință, veți obține prin rugăciune tot ce veți cere.” ²³Isus S-a dus în Templu; și în timp ce învăța poporul acolo, au venit la El șefii preoților și bătrânii poporului (evreu) care L-au întrebat: „Cine Te-a autorizat să faci aceste lucruri? Cine Ți-a dat aprobare pentru ele?” ²⁴Răspunzând, Isus le-a zis: „Vă voi pune și Eu o întrebare. Dacă-Mi veți răspunde, vă voi spune și Eu cine M-a autorizat să fac aceste lucruri: ²⁵De unde venea botezul administrat de Ioan? – Din cer, sau de la oameni?” Atunci au început să discute între ei astfel: „Dacă vom răspunde «Din cer», ne va spune «Atunci de ce nu l-ați crezut?».” ²⁶Și dacă vom răspunde «De la oameni», ne este frică de reacția poporului, pentru că toți consideră că Ioan este un profet.” ²⁷Atunci ei au răspuns lui Isus: „Nu știm!” Iar El, la rândul Său, le-a zis: „Nici Eu nu vă voi spune cu ce aprobare lucrez. ²⁸Ce credeți? – Un om avea doi băieți. S-a dus la primul și i-a zis: «Fiule, du-te astăzi și lucrează-mi via.»” ²⁹El a răspuns: «Nu vreau!». Apoi și-a regretat decizia; și (în final) s-a dus. ³⁰Tatăl s-a adresat și celui alt fiu la fel. Acela i-a zis: «Mă duc, domnule.» Dar nu s-a (mai) dus... ³¹Care dintre cei doi fii a făcut ce le-a cerut tatăl lor?” Ei au răspuns: „Primul.” Iar Isus le-a zis: „Colectorii de taxe și femeile adultere merg înaintea voastră în Regatul lui Dumnezeu. ³²Atunci când Ioan și-a făcut apariția între voi, el trăia ca un om drept; și nu l-ați luat în considerare. Dar colectorii de taxe și adulterele l-au crezut... Și cu toate că ați văzut acest lucru, n-ați regretat și n-ați revenit în final asupra deciziei voastre ca să-l credeți. ³³Ascultați altă parabolă. Era un proprietar de terenuri agricole care a plantat o viță de vie. A înconjurat-o cu un gard, a săpat un teasc în ea și i-a zidit un turn. Apoi a arendat-o unor viticultori și a plecat în altă țară. ³⁴Când a fost sezonul culegerii strugurilor, și-a trimis sclavii la viticultori ca să le dea partea lui de struguri. ³⁵Viticulorii i-au sechestrat pe sclavi. Apoi pe unul l-au bătut, pe altul l-au omorât, iar pe unul l-au bătut cu pietre până a murit și el. ³⁶Proprietarul viei a mai trimis alți sclavi – mai mulți decât prima dată. Dar viticulorii i-au tratat la fel. ³⁷În final și-a trimis la ei fiul, zicându-și în sinea lui: «Vor primi onorabil pe fiul meu!»” ³⁸Dar viticulorii, când l-au văzut, au zis: «Vine moștenitorul viei! Haideți să-l omorâm și să ne facem stăpâni pe moștenirea lui!»” ³⁹L-au prins, l-au scos din vie și l-au omorât. ⁴⁰Acum, când va veni stăpânul viei, ce va face acelor viticultori?” ⁴¹Ei au răspuns: „Pe acei vinovați îi va distruge și va da via altora care îi vor oferi partea lui de struguri la vremea corespunzătoare.” ⁴²Isus le-a zis: „N-ați citit niciodată în Scriptură că «Piatra pe care au aruncat-o zidarii, a ajuns să fie pusă la vinclu; Domnul a făcut acest lucru și noi îl considerăm ca fiind ceva remarcabil!»?” ⁴³Să știți că Regatul lui Dumnezeu va fi luat de la voi și va fi dat celorlalte națiuni care vor face fapte corespunzătoare. ⁴⁴Cel care va cădea peste această «piatră», se va zdrobi; iar dacă ea va cădea peste cineva, îl va distruge.” ⁴⁵După ce au auzit parabolele Lui, liderii preoților și fariseii au înțeles că prin intermediul lor, Isus vorbise despre ei. ⁴⁶În consecință, ei intenționau să-L prindă, dar le era frică de reacția poporului, pentru că oamenii Îl considerau profet. **22** Isus a început să vorbească din nou folosind parabole; și a zis: ²„Regatul ceresc se aseamănă cu un rege care a organizat nunta fiului lui. ³Și-a trimis sclavii să cheme la nuntă pe cei invitați; dar ei n-au vrut să vină. ⁴A trimis din nou alți sclavi și le-a zis: «Să spuneți celor invitați din partea mea: ‘Vă anunț că am pregătit masa. Am tăiat toate animalele mele îngrășate și taurii tineri. Veniți la nuntă. Totul este pregătit. Vă aștept!’»” ⁵Dar ei, fără să ia în considerare

invitația lui, au plecat: unul la grâul lui din câmp, iar altul la comerțul lui. ⁶Cealalți i-au arestat pe sclavi, i-au ridiculizat și apoi i-au omorât. ⁷Când a auzit regele ce s-a întâmplat, s-a înfuriat. A trimis armatele lui, a distrus pe acei criminali și le-a ars orașul. ⁸Atunci a zis sclavilor lui: «Nunta este pregătită; dar cei invitați n-au fost demni de ea. ⁹Duceți-vă la intersecțiile drumurilor și chemați la nuntă pe toți aceia pe care-i veți găsi!» ¹⁰Sclavii s-au dus la intersecțiile drumurilor, au strâns pe toți pe care i-au găsit: și buni și răi; iar camera mesei de nuntă s-a umplut de oaspeți. ¹¹Regele a intrat să-și vadă oaspeții; și a observat acolo pe unul care nu era îmbrăcat cu haina de nuntă. ¹²El i-a zis: «Prietene, cum ai intrat aici fără să ai haină de nuntă?» Acel om a amuțit... ¹³Atunci regele a zis slujitorilor lui: «Legăți-i mâinile și picioarele! Luați-l și aruncați-l în întunericul de-afară. Acolo va fi plâns și chin.» ¹⁴Căci cei chemați sunt mulți, dar cei aleși sunt puțini.» ¹⁵Atunci fariseii au discutat între ei cum să-L condamne pe Isus, folosindu-se în acest scop de propriile Lui afirmații. ¹⁶Au trimis la El pe discipolii lor împreună cu niște irodieni. Aceștia I-au zis: „Învățătorule, știm că ești corect și că înveți oamenii adevărul referitor la relația lor cu Dumnezeu. Mai știm despre Tine că nu faci evaluări bazat pe lucruri exterioare și că nu Te lași intimidat de nimeni. ¹⁷Dorim să aflăm părerea Ta: este corect să plătim taxe Cezarului? Da, sau nu?” ¹⁸Cunoscându-le planul perfid, Isus a răspuns: „De ce Mă testați, ipocriților? ¹⁹Arătați-Mi moneda folosită la achitarea taxei!” Atunci ei I-au adus un dinar. ²⁰El i-a întrebat: „Ale cui sunt literele și imaginea de pe el?” ²¹Ei au răspuns: „Ale Cezarului.” Atunci Isus le-a zis: „Dați Cezarului ce-i aparține; și oferiți-I lui Dumnezeu ce este al Lui!” ²²Mirați de acest răspuns, ei L-au lăsat și au plecat. ²³În aceeași zi au venit la Isus saducheii care susțin că nu există înviere. Ei s-au prezentat zicând: ²⁴„Învățătorule, Moise a zis: «Dacă moare cineva fără să aibă copii, fratele lui să se căsătorească luând ca soție pe văduva rămasă, oferindu-i astfel posibilitatea celui decedat să aibă urmași.»” ²⁵Au fost șapte frați. Primul s-a căsătorit și după un timp a murit. Fiindcă nu avusese copii, femeia rămasă văduvă a fost luată ca soție de unul dintre frații lui. ²⁶Dar a murit și cel care i-a fost al doilea soț. Iar acest lucru s-a întâmplat și cu al treilea. Apoi cazul s-a repetat cu fiecare dintre ceilalți frați. ²⁷După ei toți, a murit și femeia... ²⁸Când va fi Învierea, a cui soție va fi ea? – Pentru că toți au avut-o (pe pământ) ca soție...” ²⁹Răspunzând, Isus le-a zis: „Vă rătăciți, pentru că nu cunoașteți nici Scripturile și nici puterea lui Dumnezeu. ³⁰Când va fi Învierea, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita; ci vor fi ca îngerii lui Dumnezeu în cer. ³¹Iar în legătură cu evidența Învierii, oare nu ați citit ce vă spune Dumnezeu când zice: ³²«Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov»? Dumnezeu nu este un zeu al celor morți, ci Dumnezeul celor vii!” ³³Oamenii care urmăriseră discuția, au rămas foarte surprinși de învățătura lui Isus. ³⁴Când au auzit fariseii că Isus a redus la tăcere pe saducheii, s-au adunat ³⁵și apoi au venit la El ca să-L testeze. Un reprezentant de-al lor L-a întrebat: ³⁶„Învățătorule, care este cea mai mare poruncă a Legii?” ³⁷Isus i-a răspuns: „«Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată mintea ta.»” ³⁸Aceasta este prima și cea mai mare poruncă. ³⁹Iar a doua, asemănătoare ei (ca importanță), este «Să iubești pe cel de lângă tine exact cum te iubești pe tine însuși.»” ⁴⁰Prin aceste două porunci se rezumă Legea și Profeții.” ⁴¹În timp ce fariseii erau adunați într-un loc, Isus i-a întrebat: ⁴²„Ce credeți voi despre Cristos? Al cui Fiu este El?” Ei I-au răspuns: „Al lui

David!” ⁴³Isus le-a zis: „Atunci cum se explică faptul că David, fiind inspirat de Spiritul Sfânt, Îl numește Domn, zicând ⁴⁴ «Domnul a zis Domnului Meu: ‘Stai la dreapta Mea până Îți voi pune dușmanii sub picioare.’»? ⁴⁵Deci dacă David Îl numește Domn, cum este El Fiul lui?” ⁴⁶Nici unul dintre cei prezenți acolo nu l-a putut răspunde un cuvânt. Și din acea zi, nimeni nu a mai avut curajul să-l pună întrebări. **23** În timp ce vorbea mulțimilor de oameni și discipolilor Săi, ²Isus a zis: „Scribii și fariseii ocupă acum funcția pe care a avut-o Moise. ³Să faceți ce spun ei, dar nu și ce-i vedeți făcând; pentru că ei vorbesc, dar nu trăiesc conform pretențiilor exprimate de gura lor. ⁴Astfel au ajuns să pună sarcini grele pe umerii oamenilor; dar nu-i ajută nici cu un deget pe cei încărcăți de aceste responsabilități. ⁵Fac totul în public, pentru a fi remarcați și apreciați de oameni. Își confecționează pergamente late cu versete din Scripturi și poartă haine prevăzute cu ciucuri lungi pe marginea de jos a acestora. ⁶Urmăresc să ocupe locurile privilegiate de la mesele cu multă mâncare și stau pe locurile din față în sinagogi. ⁷Le place să fie omagiați în locuri publice și să li se adreseze oamenii cu apelativul «Rabi! Rabi!». ⁸Voi să nu vă intitulați «Rabi», pentru că Rabinul vostru este Unul singur: Cristos; iar voi toți sunteți frați. ⁹Nici «Părinte» să nu numiți pe nimeni pe pământ; pentru că voi aveți un singur Părinte: Acela care este în cer. ¹⁰Să nu vă numiți între voi nici «dascăli»; pentru că Dascălul vostru este Unul singur – Cristos. ¹¹Cel mai mare între voi să vă fie slujitor. ¹²Oricine se va înălța, va fi smerit; și oricine se va smeri, va fi înălțat. ¹³Vai de voi scribi și farisei ipocriți! Voi blocați oamenilor accesul în Regatul ceresc. Nu numai că voi nu intrați în el, ci împiedicați și pe cei care vor să intre acolo! ¹⁴[Vai de voi scribi și farisei ipocriți! Voi abuzați de bunurile femeilor văduve, în timp ce în public faceți rugăciuni lungi... Aceste fapte vă vor mări condamnarea.] ¹⁵Vai de voi, scribi și farisei ipocriți! Voi faceți călătorii lungi ca să găsiți un adept al religiei voastre; și după ce s-a convertit, faceți din el un fiu al iadului, de două ori mai rău decât voi... ¹⁶Vai de voi, ghizi orbi! Voi ziceți: «Dacă jură cineva pe Templu, jurământul lui nu are valoare; dar dacă jură pe aurul Templului, este obligat să-și respecte jurământul.» ¹⁷Demonstrați astfel că sunteți nebuni și orbi. Care este mai mare: aurul, sau Templul care sfințește aurul? ¹⁸Voi mai ziceți: «Dacă jură cineva pe altar, nu are nici o importanță; dar dacă jură pe darul de pe altar, este obligat să-și respecte jurământul.» ¹⁹Din nou demonstrați că sunteți nebuni și orbi. Care este mai mare: darul, sau altarul care sfințește darul? ²⁰Deci cine jură pe altar, jură pe el și pe tot ce este pe el; ²¹iar cine jură pe Templu, jură pe el și pe Cel care locuiește în el. ²²Cine jură pe cer, jură pe tronul lui Dumnezeu și pe Cel care stă pe el. ²³Vai de voi scribi și farisei ipocriți! Voi dați (pentru Dumnezeu) zece la sută din izmă, din mărar și din chimen; dar lăsați nefăcute cele mai importante lucruri din Lege: dreptatea, bunătatea și calitatea de a fi demn de încredere. Trebuia să le practicați și pe acestea în timp ce le faceți pe celelalte. ²⁴Voi sunteți niște consilieri orbi care strecurați țânțarul și înghițiți cămila! ²⁵Vai de voi scribi și farisei ipocriți! Voi curățați partea exterioară a paharului și a vasului pentru mâncare; dar în interior ele sunt pline de jefuire și de lipsă de modestie... ²⁶Fariseu orb, curăță mai întâi partea interioară a paharului și a vasului, pentru ca și exteriorul să fie curat! ²⁷Vai de voi scribi și farisei ipocriți! Voi sunteți ca mormintele vopsite frumos la exterior, dar pline de impurități și de oasele morților în interior. ²⁸În mod asemănător, voi vă prezentați în fața

oamenilor ca fiind drepti, însă în interior sunteți plini de ipocrizie și de nedreptate. ²⁹Vai de voi, scribi și farisei ipocriți! Voi renovați și împodobiți mormintele profeților și ale oamenilor drepti, ³⁰zicând: «Dacă am fi trăit în vremea părinților noștri, nu ne-am fi aliat cu ei la omorârea profeților.» ³¹Astfel spuneți că sunteți fiii celor care au omorât pe profeți. ³²Voi însă îi depășiți pe părinții voștri! ³³Șerpilor! Pui de scorpioni! Cum vă imaginați că veți scăpa de pedeapsa iadului? ³⁴Să știți că vă voi trimite (alți) profeți și oameni înțelepți. Pe unii dintre ei îi veți omorî prin crucificare, iar pe alții îi veți bate în sinagogile voastre și-i veți persecuta din oraș în oraș. ³⁵Astfel vi se va imputa tot sângele nevinovaților care a fost vărsat pe pământ. Veți fi responsabili începând cu vărsarea sângelui aceluia om drept numit Abel și până la cel al lui Zaharia care a fost omorât între Templu și altar. ³⁶Să știți că această generație va suporta urmările tuturor acestor fapte... ³⁷Ierusalim! Ierusalim! Tu omori pe profeți și dai cu pietre în cei trimiși la tine!... De câte ori am vrut să-ți strâng oamenii care te locuiesc exact cum îți strânge găina puii sub aripi! Dar nu ai acceptat... ³⁸Acum, să știți că această «casă» va deveni pustie; ³⁹pentru că începând din acest moment, nu Mă veți mai vedea, până când veți zice: «Să fie binecuvântat Cel care vine în numele Domnului!».” **24** În timp ce Isus ieșea din Templu, discipolii Lui s-au apropiat de El ca să-I arate din exterior impunătoarea construcție a acestuia. ²Dar Isus le-a zis: „Vă spun adevărul: din tot ce vedeți acum, nu vor mai rămâne nici măcar două pietre unite. Totul va fi dărâmat.” ³El a stat jos pe Muntele Măslinilor, iar discipolii Săi au venit și L-au întrebat separat: „Spune-ne când se vor întâmpla aceste lucruri? Care va fi dovada venirii Tale și a sfârșitului acestui secol?” ⁴Răspunzând, Isus le-a zis: „Fiți atenți să nu fiți duși în eroare de cineva! ⁵Vor veni mulți în numele Meu și vor zice «Eu sunt Cristos!» Și astfel vor înșela pe mulți. ⁶Veți auzi de războaie și tot felul de vești despre desfășurarea lor. Să nu vă speriați; pentru că toate aceste lucruri trebuie să se întâmple. Dar sfârșitul nu va fi atunci. ⁷Un popor se va răscula împotriva altui popor; și un regat se va opune altuia. În unele zone vor fi cutremure de pământ, foamete și epidemii. ⁸Însă toate acestea nu vor reprezenta decât începutul durerilor. ⁹Atunci vă vor preda chinuitorilor și vă vor omorî. Din cauza numelui Meu, veți fi urâți de toate națiunile lumii. ¹⁰În aceste condiții, mulți își vor pierde credința; se vor trăda unii pe alții și se vor dușmăni unii pe alții. ¹¹Își vor face apariția mulți pseudo-profeți care vor înșela mulți oameni. ¹²Din cauza înmulțirii faptelor condamnabile, dragostea celor mai mulți (credincioși) se va diminua. ¹³Dar cine va rezista până la sfârșit, va fi salvat. ¹⁴Această Vestă Bună a Regatului va fi predicată în toată lumea, ca să fie o probă (în vederea Judecării) pentru toate națiunile lumii. Atunci va veni sfârșitul. ¹⁵Când veți vedea pe reprezentantul distrugerii (despre care a vorbit profetul Daniel) ajuns în locul sfânt – cine citește, să înțeleagă despre ce este vorba – , ¹⁶cei care vor fi în Iudeea, să fugă spre munți. ¹⁷Cine va fi pe terasa casei, să nu (mai) coboare să-și ia ceva din ea; ¹⁸iar cine va fi la câmp, să nu se (mai) întoarcă să-și ia haina. ¹⁹Vai de femeile care vor fi însărcinate și de cele care vor alăpta în acele zile. ²⁰Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna și nici într-o zi de Sabat. ²¹Pentru că atunci va fi un necaz atât de mare, încât nu va avea echivalent în toată istoria lumii. ²²Iar dacă acele zile n-ar fi fost reduse, nimeni n-ar scăpa. Dar din cauza celor aleși, ele vor fi mai puține. ²³Atunci, dacă vă va spune cineva «Să știți că aici (sau acolo) este Cristos», să nu-l credeți! ²⁴Își vor face apariția cristoși falși și profeți falși. Aceștia

vor face mari demonstrații de forță, realizând miracole cu scopul de a păcăli chiar și pe cei aleși. ²⁵Remarcați faptul că v-am prezentat totul anticipat! ²⁶Deci dacă vă vor zice: «Cristos este în deșert», să nu vă duceți acolo! Sau dacă vi se va zice: «El este în camere secrete», să nu credeți. ²⁷Pentru că apariția Fiului Omului va fi asemănătoare fulgerului care se vede de la Est la Vest. ²⁸Oriunde va fi un corp mort, acolo se vor aduna vulturii. ²⁹Imediat după dezastrul din acele zile de necaz, soarele se va întuneca, luna nu va mai lumina, stelele vor cădea din cer pe pământ și corpurile cerești vor fi destabilizate. ³⁰Atunci va fi evidentă pe cer apariția Fiului Omului. Toate familiile pământului vor plânge și vor privi cu regret pe Fiul omului venind pe norii cerului cu autoritate și într-o mare glorie. ³¹El Își va trimite îngerii cu trompeta care va produce un sunet puternic de la o margine a cerului până la cealaltă; și vor aduna pe aleșii Lui din cele patru puncte cardinale. ³²Puteți învăța o lecție privind smochinul: când ramura lui se face fragedă și înfrunzește, știți că se apropie vara. ³³În mod asemănător, când veți vedea întâmplându-se toate aceste lucruri, să știți că Fiul Omului este aproape: chiar la uși! ³⁴Vă spun adevărul: lucrurile despre care v-am vorbit, se vor întâmpla în timpul acestei generații. ³⁵Cerul și pământul nu vor supraviețui; dar cuvintele Mele vor rămâne confirmate de tot ce se va întâmpla. ³⁶Cu excepția Tatălui, nimeni nu știe ziua și ora când se vor întâmpla aceste lucruri – nici îngerii din cer și nici (chiar) Fiul! ³⁷Va fi ceva asemănător cu zilele în care trăia Noe. ³⁸În perioada premergătoare potopului, oamenii mâncau, beau, se însurau și se măritau, până când a intrat Noe în corabie. ³⁹N-au știut nimic din tot ce urma să se întâmple până când a venit potopul și i-a luat pe toți (prin surprindere). Ceva asemănător se va întâmpla și la venirea Fiului Omului. ⁴⁰Atunci, dintre doi bărbați care vor fi la câmp, unul va fi luat și altul va fi lăsat. ⁴¹Dintre două femei care vor măcina la moară, una va fi luată iar alta va fi lăsată. ⁴²Vegheați permanent, pentru că nu știți în ce zi va veni Domnul vostru. ⁴³Să știți că dacă stăpânul unei case ar ști la ce oră din noapte vine hoțul, ar sta treaz și nu i-ar permite să-i spargă casa. ⁴⁴Deci fiți și voi pregătiți; pentru că Fiul Omului va veni în momentul în care nu vă așteptați. ⁴⁵Cine dorește să fie sclavul demn de încredere și înțelept lăsat de stăpânul lui să coordoneze grupa slujitorilor și să le dea hrana la momentul potrivit? ⁴⁶Acel sclav, pe care stăpânul îl va găsi procedând așa la venirea lui, este un om fericit. ⁴⁷Să știți că va fi pus să administreze toate lucrurile stăpânului lui. ⁴⁸Dar dacă sclavul este unul rău, va zice în inima lui «Stăpânul meu întârzie!» ⁴⁹Dacă în consecință va începe apoi să-și bată colegii de muncă, să mănânce și să bea cu bețivii, ⁵⁰stăpânul lui va reveni în ziua în care el nu se așteaptă la acest lucru. ⁵¹Îl va tăia în două și va avea destinul ipocriților. Acolo va fi plâns și chin devastator. **25** Atunci Regatul ceresc se va asemana cu zece fecioare care și-au luat candelile și au ieșit în întâmpinarea mirelui. ²Cinci dintre ele erau nechibzuite, iar celelalte cinci erau înțelepte. ³Când și-au luat candelile, cele nechibzuite n-au luat și ulei (suplimentar) în vase. ⁴Dar cele înțelepte, împreună cu candelile, au luat cu ele și ulei (de rezervă) în vase. ⁵Fiindcă mirele întârzia, toate fecioarele au ațipit și apoi au adormit. ⁶La mijlocul nopții s-a auzit un anunț: «Vine mirele! Ieșiți în întâmpinarea lui!» ⁷Atunci toate fecioarele s-au trezit și și-au pregătit candelile. ⁸Cele nechibzuite au zis celor înțelepte: «Dați-ne din uleiul vostru, pentru că ni se sting candelile!» ⁹Cele înțelepte le-au răspuns: «Nu! Este posibil ca astfel să nu fie suficient nici pentru noi și nici pentru voi! Mai bine duceți-

vă la cei care vând ulei și cumpărați-vă.» ¹⁰În timp ce se duceau ele să-și cumpere ulei, a venit mirele. Cele care erau pregătite, au intrat cu el în camera de nuntă și ușa acesteia a fost apoi încuiată. ¹¹După un timp, au venit și celelalte fecioare și au zis: «Domnule, deschide-ne!» ¹²Dar el, răspunzând a zis: «Nu vă cunosc!» ¹³Vegheați, deci, pentru că nu știți nici ziua și nici momentul în care va veni Fiul Omului. ¹⁴Atunci Regatul ceresc se va asemăna cu un om care înainte de a pleca în altă țară, și-a chemat sclavii și le-a oferit în administrare din bunurile lui. ¹⁵Unuia i-a dat cinci mine, altuia două și altuia una. Apoi a plecat. ¹⁶Cel care primise cele cinci mine, s-a dus imediat și a făcut comerț cu ele, câștigând astfel încă cinci. ¹⁷La fel a procedat și cel care primise cele două mine, câștigând încă două. ¹⁸Cel care nu primise decât o mină, a făcut o groapă în pământ și apoi a ascuns acolo banii stăpânului lui. ¹⁹După mult timp, stăpânul acelor sclavi s-a întors și a ascultat raportul fiecăruia. ²⁰Cel care primise cinci mine, a venit și i-a prezentat încă cinci, zicând: «Stăpâne, mi-ai dat în administrare cinci mine. Am câștigat cu ele încă cinci.» ²¹Stăpânul acelui sclav i-a zis: «Excelent, sclav bun și demn de încredere; ai procedat bine, deși ai avut puțini bani. În consecință, te voi pune să administrezi multe lucruri. Te invit să participi la atmosfera bucuriei stăpânului tău!» ²²Cel care primise cele două mine, a venit și el și a zis: «Stăpâne, mi-ai oferit în administrare două mine; iar eu am câștigat cu ele încă două.» ²³Stăpânul lui i-a zis: «Bine ai procedat! Și tu ești un sclav capabil și demn de încredere. Pentru că ai știut să administrezi bine puține lucruri, te voi face administrator al multor lucruri. Participă împreună cu stăpânul tău la bucuria lui!» ²⁴Cel care nu primise decât o mină, a venit să-și prezinte și el raportul activității și a zis: «Stăpâne, am știut că ești un om care seceră de-acolo de unde n-a semănat și care adună de unde n-a vânturat. ²⁵În consecință, mi-a fost frică și ți-am ascuns mina în pământ. Acum, poftim ce îți aparține!» ²⁶Stăpânul acelui sclav i-a zis: «Sclav perfid și leneș! Ai știut deci că secer de-acolo de unde n-am semănat și că am obiceiul să strâng (cereale) de unde nu am vânturat. ²⁷În acest caz era normal ca tu să-mi fi dat banii în administrarea celor care se ocupă cu schimbul lor; iar la întoarcerea mea, i-aș fi luat înapoi cu dobândă!» ²⁸Apoi a mai zis: «Luați-i mina și dați-o celui care are zece; ²⁹pentru că cel care are, va primi (și va avea) suplimentar; dar de la cel care nu are, se va lua (chiar) și ce are!» ³⁰Iar pe acest sclav incapabil, aruncați-l în întunericul de-afară. Acolo va fi plâns și chin devastator.» ³¹Când va veni Fiul Omului în glorie împreună cu îngerii sfinți, va sta pe tronul Lui glorios. ³²Vor fi strânse acolo toate națiunile lumii. El va face o separare între ei, exact cum procedează un păstor când desparte oile de capre. ³³Va pune «oile» la dreapta, iar «caprele» la stânga Lui. ³⁴Atunci Regele va vorbi celor de la dreapta Lui, astfel: «Voi, care ați fost binecuvântați de Tatăl Meu, veniți să moșteniți Regatul care v-a fost pregătit de la începutul lumii; ³⁵căci în timp ce am fost flămând, Mi-ați dat să mănânc; Mi-a fost sete și Mi-ați dat să beau; am fost străin și M-ați primit; ³⁶am fost în lipsă de haine și M-ați îmbrăcat; am fost bolnav și ați venit să Mă vizitați; iar când am fost în închisoare, ați venit pe la Mine.» ³⁷Atunci cei dreپți Îi vor răspunde: «Doamne, când Te-am văzut noi flămând și Ți-am dat să mănânci; sau fiindu-Ți sete și Ți-am dat să bei? ³⁸Când Te-am văzut noi străin și Te-am primit (în locuința noastră); sau fără haine și Te-am îmbrăcat? ³⁹Când am constatat noi că ești bolnav sau în închisoare și Te-am vizitat?» ⁴⁰Răspunzându-le, Regele le va zice: «Vă spun adevărul: de fiecare

dată când ați făcut aceste lucruri unuia dintre acești foarte simpli frați ai Mei, (de fapt) Mie Mi le-ați făcut.» ⁴¹Apoi va spune celor de la stânga Lui: «Plecați din fața Mea, blestemaților, în focul etern care a fost pregătit diavolului și îngerilor lui; ⁴²pentru că am fost flămând și nu Mi-ați dat să măncânc; Mi-a fost sete și nu Mi-ați dat să beau. ⁴³Am fost străin și nu M-ați primit; am fost fără haine și nu M-ați îmbrăcat; am fost bolnav și în închisoare, dar n-ați venit să Mă vizitați.» ⁴⁴Atunci Îi vor răspunde și ei: «Doamne, când Te-am văzut noi flămând, fiindu-Ți sete, străin, fără haine, bolnav sau în închisoare și nu Ți-am slujit?» ⁴⁵Iar El, răspunzând, le va zice: «De fiecare dată când n-ați făcut aceste lucruri de care ar fi avut nevoie unul dintre acești simpli frați ai Mei, (de fapt) Mie nu Mi le-ați făcut!» ⁴⁶Iar aceștia vor merge să-și suporte pedeapsa eternă, în timp ce oamenii drepecți vor primi viața eternă.” **26** După ce a terminat Isus toate aceste cuvântări, a zis discipolilor Lui: ²„Știți că după două zile vom sărbători Paștele; iar Fiul Omului va fi condamnat la moartea prin crucificare.” ³În acea vreme, liderii preoților, scribii și bătrânii poporului (evreu) s-au reunit în curtea marelui preot care se numea Caiafa. ⁴Acolo au discutat despre arestarea lui Isus folosind un trădător și despre planul omorării Lui. ⁵Însă au decis să fie precauți, zicând: „Să nu acționăm în timpul sărbătorii, ca să nu se producă dezordine publică!” ⁶În timp ce Isus era în localitatea Betania, în casa lui Simon leprosul, ⁷s-a apropiat de El o femeie care adusese un vas de gips ornamentat, în care era un ulei parfumat care valora foarte mult. În timp ce stătea Isus la masă, ea a turnat uleiul parfumat pe capul Lui. ⁸Discipolilor le-a fost necaz când au văzut ce a făcut ea; și au zis: „Cum se justifică această risipă? ⁹Este o cantitate de ulei parfumat care putea fi vândută foarte scump; apoi, banii obținuți s-ar fi putut oferi săracilor!” ¹⁰Când a auzit Isus, le-a zis: „De ce supărați femeia? Ea a făcut un gest frumos față de Mine. ¹¹Pe săraci îi aveți totdeauna cu voi; dar pe Mine nu Mă aveți mereu (ca acum). ¹²Turnând acest ulei parfumat pe corpul Meu, ea Mi l-a pregătit pentru înmormântare. ¹³Vă spun adevărul: Oriunde se va predica această Vestea Bună în toată lumea, se va relata și ce a făcut această femeie; și astfel oamenii își vor aminti (mereu) de ea.” ¹⁴Atunci unul dintre cei doisprezece (discipoli) numit Iuda iscarioteanul, s-a dus la liderii preoților ¹⁵și le-a zis: „Ce vreți să-mi dați ca să vi-L predau?” Ei i-au oferit treizeci de monede de argint. ¹⁶Din acel moment, Iuda urmărea o ocazie favorabilă pentru a li-L preda pe Isus. ¹⁷În prima zi a sărbătorii Azimelor, discipolii au venit la Isus și I-au zis: „Unde vrei să-Ți pregătim să măncânci Paștele?” ¹⁸El le-a răspuns: „Duceți-vă în oraș la cutare om și spuneți-i: «Învățătorul a zis: 'Timpul Meu este aproape; voi sărbători Paștele cu discipolii Mei în casa ta.'»” ¹⁹Discipolii au procedat cum le ceruse Isus și au pregătit Paștele. ²⁰Seara, Isus a stat la masă cu cei doisprezece discipoli ai Săi. ²¹În timp ce mâncau, El le-a zis: „Vă spun adevărul: unul dintre voi Mă va trăda!” ²²Ei s-au întristat foarte mult și au început să-I zică unul după altul: „Doamne, oare nu sunt eu (acela)?” ²³Răspunzându-le, Isus le-a zis: „Cel care Mă va trăda este acela care a întins mâna (odată) cu Mine spre vas. ²⁴Desigur, este o certitudine faptul că Fiul Omului Se îndreaptă spre moarte, în conformitate cu ce este scris despre El. Dar vai de acel om prin intermediul căruia este trădat Fiul Omului! Ar fi fost mai bine pentru el dacă nu s-ar fi născut.” ²⁵Iuda, trădătorul, a vorbit (și el) și I-a zis: „Oare eu sunt (acela), Învățătorule?” Isus i-a răspuns: „Da, tu ești acela!” ²⁶În timp ce mâncau ei (cina pascală), Isus a luat o pâine; și după ce a

rostit binecuvântarea asupra ei, a rupt-o și a dat-o discipolilor, zicând: „Luați și mâncați. Aceasta reprezintă corpul Meu.” ²⁷ Apoi a luat un pahar; și după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat, zicând: „Beți toți din el. ²⁸ Reprezintă sângele Meu – sânge care ratifică Noul Legământ. El se varsă în vederea iertării păcatelor. ²⁹ Vă asigur că de acum încolo nu voi mai bea din acest produs al viței până în momentul în care îl voi bea cu voi nou în Regatul Tatălui Meu.” ³⁰ După ce au cântat imnul Paștelui, au mers la Muntele Măslinilor. ³¹ Atunci Isus le-a zis: „În această noapte, toți Mă veți considera ca pe o mare dificultate pentru voi. Se va întâmpla așa, pentru că este scris: «Voi bate păstorul, iar oile vor fi risipite.» ³² Dar după ce voi învia, voi merge înaintea voastră în Galileea.” ³³ Petru a zis: „Chiar dacă toți ceilalți Te-ar considera o problemă dificilă (pentru ei), eu niciodată nu voi fi în această situație!” ³⁴ Isus i-a zis: „Îți spun adevărul: chiar în această noapte te vei dezice de Mine de trei ori.” ³⁵ Petru i-a răspuns: „Chiar dacă ar trebui să mor cu Tine, tot nu mă voi dezice de Tine!” Apoi toți discipolii au zis aceste cuvinte. ³⁶ Atunci Isus a ajuns cu ei într-un loc înconjurat cu garduri, numit Ghetsimani. Acolo, El a zis discipolilor Săi: „Stați aici până Mă voi duce puțin mai departe să Mă rog.” ³⁷ A luat cu El pe Petru împreună cu Iacov și Ioan care erau fiii lui Zebedei. Atunci Isus a trecut printr-o mare agonie. ³⁸ El le-a zis: „Am în suflet o întristare specifică morții. Rămâneți aici și vegheați împreună cu Mine!” ³⁹ Apoi a mers puțin mai departe, a căzut cu fața spre pământ și S-a rugat, zicând: „Tată, dacă este posibil, ia din fața Mea acest «pahar»! Totuși, accept să se întâmple nu cum vreau Eu, ci cum dorești Tu!” ⁴⁰ Apoi a venit la discipoli pe care i-a găsit dormind; și i-a zis lui Petru: „Cum? – nici o oră n-ai fost capabili să vegheați împreună cu Mine?! ⁴¹ Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți la examen! Desigur, spiritul este energic, dar partea fizică a omului este foarte slabă...” ⁴² S-a depărtat de ei a doua oară; și S-a rugat, zicând: „Tată, dacă nu va fi posibil să-Mi fie luat «paharul» fără «să-l beau», accept să se întâmple cum vrei Tu!” ⁴³ S-a întors din nou la discipoli și i-a găsit dormind, pentru că somnul îi învinsese. ⁴⁴ I-a lăsat, S-a depărtat de ei și S-a rugat a treia oară, zicând aceleași cuvinte. ⁴⁵ Apoi a venit la discipoli și le-a zis: „De-acum încolo puteți să dormiți și să vă odihniți! – A venit momentul în care Fiul Omului va fi predat păcătoșilor...” ⁴⁶ Sculați-vă! Să mergem! Se apropie trădătorul...” ⁴⁷ În timp ce vorbea El, a venit Iuda – unul dintre cei doisprezece discipoli – cu o mare mulțime de oameni, având cu ei săbii și bâte. Erau trimiși de liderii preoților și de bătrânii (religioși ai) poporului (evreu). ⁴⁸ Trădătorul stabilise cu ei următorul consemn: „Cel pe care trebuie să-L arestați este Acela pe care Îl voi săruta.” ⁴⁹ Imediat, Iuda s-a apropiat de Isus și i-a zis: „Să trăiești, Învățătorule!” Apoi L-a sărutat. ⁵⁰ Isus i-a zis: „Prietene, fă ce ai venit să faci!” Atunci acei oameni s-au apropiat, L-au prins pe Isus și L-au arestat. ⁵¹ Unul dintre cei care era cu Isus, și-a scos sabia, a lovit pe sclavul marelui preot și i-a tăiat urechea. ⁵² Atunci Isus i-a zis: „Pune-ți sabia la locul ei; pentru că toți cei care o pun în acțiune, vor fi distruși tot cu sabia!” ⁵³ Crezi că Mi-ar fi greu să-L rog pe Tatăl Meu să Mă apere? Imediat Mi-ar putea pune la dispoziție cel puțin douăsprezece armate mari de îngeri...” ⁵⁴ Dar atunci cum s-ar mai confirma Scripturile care spun că așa trebuie să Mi se întâmple?” ⁵⁵ Apoi, Isus S-a adresat mulțimii de oameni care veniseră, zicându-le: „Ați plecat după Mine, să Mă prindeți, ca după un tâlhar – cu săbii și cu bâte. Ați fi putut să Mă arestați în oricare dintre zilele când am fost în Templu, și totuși n-ați

făcut-o.” ⁵⁶Însă toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se confirme ce prevestiseră profeții în cărțile lor. Atunci toți discipolii L-au părăsit și au fugit... ⁵⁷Cei care L-au prins pe Isus, L-au dus la marele preot unde erau adunați scribii și bătrânii. ⁵⁸Petru L-a urmat de la distanță, până în curtea marelui preot. Apoi a intrat acolo și a stat jos împreună cu gardienii ca să vadă deznodământul. ⁵⁹Liderii preoților, bătrânii și toți ceilalți din Sanhedrin căutau pe cineva care să facă o declarație falsă, în baza căreia ei să poată decide omorârea lui Isus. ⁶⁰Dar deși s-au prezentat mulți martori mincinoși, declarațiile lor nu le puteau justifica decizia. În final, au venit doi ⁶¹și au zis: „Acesta a spus: «Eu pot să stric Templul lui Dumnezeu și să-l reconstruiesc în trei zile.»” ⁶²Marele preot s-a ridicat și a zis: „Nu răspunzi nimic la acuzațiile pe care le-au formulat aceștia împotriva Ta?” ⁶³Isus tăcea. Șeful preoților a vorbit din nou, zicând: „Îți cerem sub jurământ să ne spui dacă Tu ești Cristos, Fiul lui Dumnezeu!” ⁶⁴Isus a răspuns: „Da! Sunt! Iar de-acum încolo veți vedea pe «Fiul Omului stând la dreapta lui Dumnezeu, în suprema poziție de autoritate și venind deasupra norilor cerului!»” ⁶⁵Atunci marele preot și-a rupt hainele și a zis: „Aceasta este blasfemie! Mai avem oare nevoie de vreun martor? Acum ați auzit-o direct de la El! ⁶⁶Cum considerați că trebuie să procedăm?” Ei au răspuns: „Este vinovat! Merită moartea!” ⁶⁷Atunci L-au scuipat în față și L-au lovit cu pumnii. Apoi cei care-L biciuiau, ⁶⁸ziceau: „Cristos, profetește-ne cine Te-a lovit!” ⁶⁹Petru însă stătea afară, în curte. A venit o servitoare la el și i-a zis: „Și tu erai cu Isus, galileeanul!” ⁷⁰El s-a dezis în fața tuturor și i-a zis: „Nu știu ce vrei să spui!” ⁷¹Când s-a dus spre ieșire, l-a văzut o altă servitoare care a zis celor de acolo: „Și acesta era cu Isus din Nazaret!” ⁷²El a negat din nou cu jurământ, zicând: „Nu cunosc pe acest om!” ⁷³După puțin timp, au venit ceilalți oameni care erau acolo și i-au zis lui Petru: „Suntem siguri că și tu ești unul dintre acei oameni; ne demonstrezi acest lucru prin dialectul pe care-l folosești când vorbești – seamănă cu al lor.” ⁷⁴Atunci Petru a început să se blesteme și să jure, zicând: „Nu cunosc pe acest om!” Și în acel moment, a cântat cocoșul. ⁷⁵Atunci Petru și-a amintit că Isus îi spusese: „Înainte să cânte cocoșul, te vei dezice de Mine de trei ori.” Și plecând afară, a plâns cu un profund regret... **27** Dimineața devreme, toți liderii preoților și bătrânii poporului au decis organizarea unui consiliu pentru a definitiva planul cu privire la omorârea lui Isus. ²După ce L-au legat, L-au dus și L-au predat guvernatorului Pilat din Pont. ³Atunci Iuda, trădătorul, când a constatat că Isus fusese condamnat la moarte, a regretat ce făcuse. Apoi a adus înapoi cele treizeci de monede de argint și le-a dat liderilor preoților și bătrânilor, ⁴zicând: „Am păcăuit; pentru că am trădat un Om căruia I se va vărsa sângele fără să fie vinovat!” Ei au răspuns: „Nu ne interesează. Este propria ta decizie!” ⁵Iuda a aruncat aceste monede de argint în Templu și apoi s-a spânzurat. ⁶Liderii preoților au adunat banii de argint și au zis: „Nu ne putem permite să-i punem în cutia cu donații pentru Templu, pentru că reprezintă contravaloarea unei vieți omenești...” ⁷După ce s-au consultat, au cumpărat cu acei bani „Grădina Olarului”, pentru a fi folosită ca cimitir pentru neevrei. ⁸Acest fapt a făcut ca acea grădină să se numească până astăzi „Grădina sângelui”. ⁹Astfel s-a întâmplat exact cum a fost prezis prin intermediul profetului Ieremia, care zisese: „Au luat cele treizeci de monede de argint – suma evaluării făcute de poporul Israel – ¹⁰și le-au folosit pentru (a cumpăra) «Grădina Olarului», cum îmi spusese Domnul.” ¹¹Isus a fost prezentat în fața guvernatorului. Acesta L-a

întrebat: „Ești Tu Regele iudeilor?” Isus i-a răspuns: „Da! Sunt!” ¹² Dar n-a răspuns nimic la acuzațiile liderilor preoților și ale bătrânilor. ¹³ Atunci Pilat I-a zis: „Nu auzi de câte lucruri Te acuză ei?” ¹⁴ Isus n-a mai pronunțat ca răspuns nici măcar un cuvânt. Acest fapt l-a făcut pe guvernator să rămână foarte surprins. ¹⁵ La fiecare sărbătorire a Paștelor, guvernatorul obișnuia să elibereze un deținut – cel pe care îl doreau oamenii din societatea iudaică. ¹⁶ Atunci exista în închisoare un deținut notoriu numit Baraba. ¹⁷ În timp ce erau ei adunați, Pilat le-a zis: „Pe care doriți să vi-l eliberez: pe Baraba, sau pe Isus care Se numește (și) Cristos?” ¹⁸ El știa că Isus îi fusese predat din invidia celor care i L-au adus. ¹⁹ În timp ce stătea pe scaunul de judecător, Pilat a primit un mesaj de la soția lui, care îi spunea: „Să nu te implici deloc în acest caz. Ține cont de faptul că ai de-a face cu un om drept; și din cauza Lui, noaptea trecută, am avut un coșmar în vis.” ²⁰ Liderii preoților și bătrânii (evreilor) au convins mulțimea de oameni să ceară eliberarea lui Baraba și omorârea lui Isus. ²¹ Guvernatorul a vorbit, zicând: „Pe care dintre cei doi vreți să-l pun în libertate?” Ei au răspuns: „Pe Baraba!” ²² Pilat le-a zis: „Dar ce să fac cu Isus care Se numește (și) Cristos?” Ei au răspuns: „Să fie crucificat!” ²³ Guvernatorul a zis: „Dar ce rău a comis?” Ei au început să strige și mai tare: „Să fie crucificat!” ²⁴ Când a constatat că nu se rezolvă nimic și că agitația crește, Pilat a luat apă, și-a spălat mâinile în public și a zis: „Eu sunt nevinovat în legătură cu omorârea acestui om drept! Este problema voastră, pentru care vă asumați răspunderea.” ²⁵ Atunci au strigat toți: „Acceptăm ca noi și copiii noștri să fim responsabili de vărsarea sângelui Lui!” ²⁶ Atunci Pilat le-a eliberat pe Baraba; iar pe Isus L-a predat ca să fie crucificat, după ce a ordonat să fie bătut cu nuiiele. ²⁷ Soldații guvernatorului au adus pe Isus în sala de judecată și s-au adunat în jurul Lui. ²⁸ L-au dezbrăcat de hainele Lui și L-au îmbrăcat cu o haină roșie. ²⁹ Au împletit o coroană de spini pe care I-au pus-o pe cap; apoi I-au pus o trestie în mâna dreaptă, îngenuncheau înaintea lui, Îl ridiculizau și ziceau: „Să trăiești, Regele iudeilor!” ³⁰ Scuiپau spre El, Îi luau trestia și-L loveau cu ea în cap. ³¹ După ce și-au bătut joc de El în acest mod, L-au dezbrăcat de haina roșie, L-au îmbrăcat cu hainele Lui și L-au dus la locul de execuție prin crucificare. ³² În timp ce ieșeau din oraș, au întâlnit pe un om din Cirena care se numea Simon; și l-au obligat să ducă crucea lui Isus. ³³ Când au ajuns într-un loc numit „Golgota” care înseamnă „Locul craniului”, ³⁴ I-au dat să bea vin amestecat cu pelin; dar după ce a gustat, a refuzat să mai bea. ³⁵ După ce L-au crucificat, I-au împărțit hainele între ei, trăgând la sorti. Astfel s-a întâmplat exact ce fusese anunțat prin intermediul profetului care zice: „Și-au împărțit hainele Mele între ei; și au tras la sorti pentru cămașa Mea.” ³⁶ Apoi au stat jos și-L păzeau. ³⁷ Deasupra capului, I-au scris vina: „Acesta este Isus, Regele iudeilor”. ³⁸ Împreună cu El au (mai) fost crucificați doi tâlhari: unul la dreapta și celălalt la stânga Lui. ³⁹ Cei care treceau și priveau ce se întâmpla, Îl ridiculizau, dădeau din cap și ziceau: ⁴⁰ „Tu care (ai zis că) strici Templul și-l reconstruiești în trei zile, salvează-Te (mai întâi) pe Tine Însuși! Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, coboară de pe cruce!” ⁴¹ Liderii preoților împreună cu scribii și cu bătrânii, Îl ridiculizau și ei, zicând: ⁴² „Pe alții «i-a salvat»; dar pe Sine nu Se poate salva! Dacă este Regele Israelului, să coboare acum de pe cruce și vom crede în El!” ⁴³ S-a încrezut în Dumnezeu?! Să-L scape acum Dumnezeu, dacă-L iubește! Pentru că a pretins că este Fiul lui Dumnezeu!” ⁴⁴ Tâlharii care erau crucificați împreună cu El, Îl insultau în

mod asemănător. ⁴⁵De la a șasea oră a zilei până la a noua, s-a făcut întuneric în toată țara. ⁴⁶Când era a noua oră din zi, Isus a strigat cu voce tare: „Eli, Eli, lama sabactani?”, adică „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai abandonat?” ⁴⁷Unii dintre cei care stăteau acolo, după ce au auzit aceste cuvinte, au zis: „Îl strigă pe Ilie.” ⁴⁸Imediat, unul dintre ei a luat un burete, l-a muiat în oțet, l-a pus în capătul unei trestii și i l-a dat să bea. ⁴⁹Dar ceilalți ziceau: „Lasă-L! Să vedem dacă va veni Ilie să-L salveze!” ⁵⁰Isus a strigat din nou cu voce tare și apoi a murit. ⁵¹Imediat, perdeaua din interiorul Templului s-a rupt pe la mijloc de sus până jos. Pământul a produs un cutremur, stâncile s-au despicat, ⁵²mormintele s-au deschis și mulți sfinți au înviat în corpurile pe care le avuseseră inițial. ⁵³Ei au ieșit din morminte; și după învierea Lui, au intrat în oraș, prezentându-se în fața multora. ⁵⁴Centurionul și cei care păzeau pe Isus împreună cu el, s-au speriat foarte tare în timp ce observau cutremurul și tot ce s-a întâmplat. Ei au zis: „Suntem siguri că Acesta a fost Fiul lui Dumnezeu!” ⁵⁵Acolo erau și multe femei care priveau de la depărtare. Ele urmaseră pe Isus din Galileea, ca să-I slujească. ⁵⁶Între ele era Maria Magdalena, Maria – mama lui Iacov și a lui Iose, împreună cu soția lui Zebedei. ⁵⁷Spre seară a venit un om bogat din Arimateea. Se numea Iosif și era un discipol al lui Isus. ⁵⁸El s-a dus la Pilat și i-a cerut aprobarea să ia corpul lui Isus de pe cruce. Pilat a dat ordin să-i fie dat. ⁵⁹Iosif a luat corpul lui Isus și l-a înfășurat într-o pânză curată de in. ⁶⁰Apoi l-a pus într-un mormânt săpat în stâncă și care era proprietatea lui. La sfârșit, a rostogolit o mare piatră la intrarea în mormânt și a plecat. ⁶¹Maria Magdalena și cealaltă Marie erau acolo și stăteau în fața mormântului. ⁶²A doua zi, care urmează zilei Pregătirii (pentru sărbătoare), liderii preoților și fariseii s-au dus împreună la Pilat ⁶³și i-au zis: „Stăpâne, ne-am amintit că Acel înșelător, în timp ce era viu, a zis: «După trei zile voi învia!»” ⁶⁴Dorim să dai ordin ca mormântul să fie bine păzit până a treia zi. Să nu existe posibilitatea ca discipolii Lui să vină să-I fure corpul și apoi să spună că a înviat. Dacă totuși s-ar întâmpla așa, această eroare finală ar fi mai gravă decât prima.” ⁶⁵Pilat le-a zis: „Aveți la dispoziție o gardă. Duceți-vă și păziți cum puteți.” ⁶⁶Ei au plecat și au asigurat paza mormântului, sigilând piatra și instalând garda. **28** La sfârșitul zilei Sabatului, când începea să se lumineze în prima zi a săptămânii, Maria Magdalena și cealaltă femeie numită (tot) Maria, s-au dus să vadă mormântul. ²Atunci s-a produs un mare cutremur de pământ, în timp ce un înger al Domnului a coborât din cer. El a rostogolit piatra care era pusă la intrarea în mormânt și apoi a stat pe ea. ³Aspectul lui era ca cel al fulgerului, iar îmbrăcămintea îi era albă ca zăpada. ⁴Soldații gărzii au tremurat de frică și au rămas nemișcați, ca niște morți. ⁵Dar îngerul a vorbit femeilor, zicând: „Nu vă temeți! Știu că Îl căutați pe Isus care a fost crucificat. ⁶Nu este aici; a înviat, exact cum zisese. Veniți să vedeți locul unde a stat Domnul. ⁷Apoi duceți-vă repede și spuneți discipolilor Lui că a înviat. Să știți că El vă va aștepta la această întâlnire în Galileea. Acolo Îl veți (putea) vedea. Să rețineți această informație pe care v-am dat-o!” ⁸Ele au plecat repede de la mormânt cu frică și cu mare bucurie; și au alergat spre locul unde erau discipolii, ca să-i anunțe. ⁹Dar s-a întâmplat că le-a întâlnit Isus și le-a zis: „Bucurați-vă!” Ele s-au apropiat ca să-I cuprindă picioarele și I s-au închinat. ¹⁰Atunci Isus le-a zis: „Să nu vă fie frică! Duceți-vă și spuneți fraților Mei să meargă în Galileea. Acolo Mă vor (putea) vedea.” ¹¹În timp ce se duceau ele, au intrat în oraș unii dintre soldații gărzii și au informat pe

liderii preoților despre tot ce se întâmplase. ¹²Aceștia s-au adunat împreună cu bătrânii, au făcut un consiliu, au dat soldaților mulți bani ¹³și le-au zis: „Să spuneți (oricui) astfel: «Discipolii Lui au venit și L-au furat în timp ce noi dormeam.» ¹⁴Și dacă guvernatorul va auzi și el această explicație, îl vom liniști noi și vă vom scăpa de consecințe.” ¹⁵Soldații au luat banii și au procedat exact cum au fost învățați. Și astfel, această informație s-a răspândit printre iudei până astăzi. ¹⁶Cei unsprezece discipoli s-au dus în Galileea la muntele unde le spusese Isus să meargă. ¹⁷Atunci când L-au văzut, I s-au închinat; dar unii nu erau siguri că ce văd este chiar realitate... ¹⁸Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei și le-a zis: „Mi-a fost conferită toată autoritatea atât în cer, cât și pe pământ! ¹⁹Duceți-vă și faceți discipoli din toate națiunile lumii, botezându-i în numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Spirit. ²⁰Și învățați-i să respecte toate poruncile pe care vi le-am dat. Iar Eu voi fi permanent cu voi, până la sfârșit.”

Evanghelia oferită de Marcu

I Vestea Bună referitoare la Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, ²este de la început în acord cu ceea ce anunțaseră profeții (despre El). De exemplu, Maleahi, în cartea lui, scrisese: „Să știi că voi trimite înaintea Ta pe reprezentantul Meu. El Îți va pregăti drumul [...]. ³Iar Isaia a spus: „Se va auzi o voce în deșert care va striga: «Pregătiți Domnului drumul, nivelându-l!».” ⁴Exact în acest mod și-a făcut apariția Ioan, botezând pe oamenii care-și rezolvau problema păcatelor. ⁵Veneau la el din toată zona Iudeii și din Ierusalim. După ce își recunoșteau păcatele, ca să fie iertați, erau botezați de el în Râul Iordan. ⁶Ioan era îmbrăcat cu o haină făcută din păr de cămilă, pe care o ținea legată de mijlocul lui cu o centură de piele. Hrana lui era formată din lăcuste și miere produsă de albine sălbatice. ⁷El predica zicând: „După mine va veni Cineva care mă depășește în putere. Eu nu merit nici să mă plec să-I dezleg curelele încălțămintelor . ⁸În ce mă privește, eu vă botez doar cu apă; dar El vă va boteza cu Spiritul Sfânt.” ⁹În acea vreme Și-a făcut apariția și Isus din Nazaret, localitate care aparținea provinciei Galileea. El a fost botezat de Ioan în Iordan. ¹⁰În timp ce ieșea Isus din apă, Ioan a văzut cerul deschis, de unde Spiritul Sfânt a coborât spre Isus sub forma unui porumbel. ¹¹Apoi, din cer s-a auzit o voce care zicea: „Tu ești Fiul Meu pe care Îl iubesc foarte mult și de care Îmi place!” ¹²Imediat, Spiritul (Sfânt) a condus pe Isus în deșert. ¹³Acolo a stat patruzeci de zile, timp în care a fost testat de Satan. Era o zonă în care trăiau animale sălbatice; dar Isus era slujit de îngeri. ¹⁴După ce Ioan a fost arestat și băgat în închisoare, Isus a venit în Galileea și predica Vestea Bună a lui Dumnezeu. ¹⁵El zicea: „Timpul a expirat! Regatul lui Dumnezeu este aproape. Pocăiți-vă și credeți ca adevărată Vestea Bună pe care v-o prezint!” ¹⁶În timp ce trecea pe lângă Marea Galileei, Isus a văzut doi frați care se numeau Simon și Andrei. Ei introduceau în mare o plasă de prins pește, pentru că erau pescari. ¹⁷Isus le-a zis: „Veniți și urmați-Mă! Vă voi face pescari de oameni!” ¹⁸Imediat, ei și-au abandonat plasele de prins pește și au mers după El. ¹⁹Deplasându-Se puțin mai departe, Isus a văzut pe Iacov și pe Ioan care erau fiii lui Zebedei. Se aflau într-o barcă, reparându-și plasele pentru pescuit. ²⁰I-a chemat și pe ei. Imediat, aceștia l-au lăsat pe tatăl lor în barcă împreună cu cei care lucrau ca angajați ai lor, și au mers după El. ²¹S-au dus la Capernaum. În ziua Sabatului, Isus a intrat în sinagogă și a început imediat să învețe oamenii care erau adunați acolo. ²²Ei erau surprinși de învățătura Lui, pentru că nu vorbea ca ceilalți rabini, ci o făcea cu autoritate. ²³În sinagoga lor venise un om care avea în el un demon. Acesta a început să strige: ²⁴„Ce vrei de la noi, Isus din Nazaret? Ai venit să ne distrugi? Te cunosc: ești Fiul lui Dumnezeu!” ²⁵Isus l-a certat zicându-i: „Taci și ieși din acest om!” ²⁶Demonul a ieșit din el scuturându-l puternic și făcând un mare zgomot. ²⁷Toți au rămas foarte surprinși și se întrebau reciproc: „Ce înseamnă acest fapt? O nouă învățătură? El dă ordin ca un stăpân chiar și demonilor, iar ei se conformează (ordinelor) Lui!” ²⁸Și imediat s-a știut despre El în toate zonele din vecinătatea localității Galileea. ²⁹După ce a ieșit din sinagogă, a intrat împreună cu Iacov și cu Ioan în casa lui Simon și a lui Andrei. ³⁰Soacra lui Simon era bolnavă la pat, având febră. Imediat ei au vorbit lui Isus despre ea. ³¹El S-a apropiat, a apucat-o de mână și febra a dispărut. Apoi ea a

început să-i servească. ³²Seara, după apusul soarelui, au adus la El pe toți bolnavii și pe toți demonizații din localitate. ³³Toți cei din oraș se adunaseră la ușă. ³⁴El a vindecat pe mulți care sufereau de diverse boli. A făcut și multe exorcizări; iar demonilor nu le permitea să vorbească, pentru că Îl cunoșteau. ³⁵A doua zi, dimineața, în timp ce încă era întuneric, Isus S-a trezit din somn, S-a dus într-un loc pustiu și Se ruga acolo. ³⁶Între timp, Simon și ceilalți care erau cu el, au plecat să-L caute. ³⁷După ce L-au găsit, I-au zis: „Toți Te caută!” ³⁸El le-a răspuns: „Să mergem și în alte localități, prin piețele și prin satele vecine, ca să predic și acolo; căci cu acest scop am venit (aici).” ³⁹S-a dus și predica în sinagogi, prin toată provincia Galileea, făcând exorcizări. ⁴⁰A venit la El un lepros care s-a aruncat în genunchi în fața Lui, zicându-I politicos: „Dacă vrei, poți să mă scapi de lepră!” ⁴¹Compătimindu-l, Isus a întins mâna, S-a atins de el și a zis: „Da, vreau! Fii vindecat!” ⁴²Și lepra a dispărut imediat de pe el. ⁴³Isus I-a spus foarte categoric să plece imediat; ⁴⁴și a adăugat: „Să nu spui nimănui nimic; ci să te duci la preot. Acolo să te prezinți în fața lui cu ce a stabilit Moise că trebuie adus în cazul vindecării de lepră, ca dovadă pentru preoți.” ⁴⁵Dar acel om, după ce a plecat, a început să spună cu mare entuziasm ce i se întâmplase. În consecință, Isus nu mai putea să intre în vreun oraș în mod direct; ci stătea în afara zidurilor orașelor și acolo veneau la El oameni din toate localitățile. **2** După câteva zile, Isus S-a întors în Capernaum. S-a auzit că este într-o casă ²și s-au strâns imediat atât de mulți oameni, încât nu-i putea cuprinde locul din fața ușii. El predica, proclamând Cuvântul Scripturilor. ³Au venit la El niște oameni și I-au adus pe cineva care era paralizat. Bolnavul fusese transportat acolo de patru persoane. ⁴Fiindcă nu puteau să ajungă la El din cauza poporului adunat, au desfăcut acoperișul casei în care era Isus. Apoi au coborât prin acel loc pe omul paralizat împreună cu patul în care acesta zăcea. ⁵Când le-a văzut Isus credința, a zis paralizatului: „Fiule, păcatele tale sunt iertate!” ⁶Unii dintre învățătorii legii mozaice care erau prezenți acolo, gândeau astfel în sinea lor: ⁷„Cum Își permite acest om să vorbească așa? Este o blasfemie! Cine ar putea să ierte păcatele? Numai Dumnezeu!” ⁸Imediat, Isus a înțeles la nivelul spiritului Său că ei gândeau astfel; și le-a zis: „De ce aveți asemenea gânduri în voi? ⁹Ce este mai ușor? – să zici «Îți sunt iertate păcatele!», sau să-i spui «Scoală-te, ridică-ți patul și umblă sănătos!»? ¹⁰Dar pentru ca să știți că Fiul Omului are pe pământ autoritatea să ierte păcatele, ¹¹«Îți ordon», a zis El paralizatului, «să te ridici, să-ți strângi patul și să te duci acasă!»” ¹²Imediat, paralizatul s-a și ridicat, și-a strâns patul, l-a luat și a ieșit din casă în fața tuturor... Toți au rămas surprinși, glorificau pe Dumnezeu și ziceau: „Niciodată n-am văzut așa ceva!” ¹³Isus S-a dus din nou la mare. Mulți oameni veneau la El; și îi învăța pe toți. ¹⁴Când trecea pe-acolo, a văzut pe Levi care era fiul lui Alfeu, lucrând ca și colector de impozite. Isus i-a zis: „Vino după mine!” Levi s-a ridicat și a mers după El. ¹⁵În timp ce Isus stătea la masă în casa lui Levi, mulți alți colectori de impozite și mulți păcătoși au mâncat împreună cu El. Isus venise acolo și cu discipolii Săi. Mulți dintre ceilalți se aflau acolo pentru că obișnuiau să meargă după Isus oriunde Se ducea El. ¹⁶Niște învățători ai legii mozaice și unii dintre farisei L-au văzut pe Isus servind masa împreună cu colectorii de impozite și cu păcătoșii. Atunci, acei lideri au zis discipolilor Lui: „De ce procedează El astfel?” ¹⁷Auzind această întrebare, Isus le-a zis: „Nu cei care sunt sănătoși necesită îngrijire medicală; ci tocmai cei bolnavi au

nevoie de medic. Eu am venit să pretind pocăința nu celor care sunt dreți, ci păcătoșilor.”¹⁸ Discipolii lui Ioan și cei ai fariseilor obișnuiau să postească. Aceștia au venit la Isus și I-au zis: „De ce nu postesc și discipolii Tăi așa cum o fac discipolii lui Ioan și ai fariseilor?”¹⁹ Isus le-a răspuns: „Oare este normal să postească participanții la o nuntă atât timp cât mirele este împreună cu ei la masă? Desigur că nu!”²⁰ Vor veni zile când mirele nu va mai fi cu ei; și atunci își vor permite să postească.²¹ Nimeni nu coase unei haine un petic dintr-o bucată de pânză nouă, neintrodusă niciodată în apă. Dacă însă ar proceda așa, peticul pus se va micșora cu prima ocazie a acțiunii apei asupra hainei și va produce astfel o ruptură mai mare decât cea inițială.²² Nici vinul nou nu va fi pus în burdufuri vechi; altfel, vinul nou sparge burdufurile vechi care nu l-ar mai putea reține – deci se vor distruge amândouă. Corect este ca vinul nou să fie păstrat în burdufuri noi.”²³ Într-o zi de Sabat, Isus trecea printre niște lanuri de grâu. Discipolii Săi smulgeau din mers spice de grâu pentru a le mânca (boabele).²⁴ Fariseii I-au zis: „Observi ce se întâmplă? De ce fac ei lucruri care sunt interzise într-o zi de Sabat?”²⁵ Isus le-a răspuns: „Oare n-ați citit ce a făcut David într-o situație asemănătoare? Nu știți cum a procedat el împreună cu oamenii care-l însoțeau atunci când erau flămânzi?”²⁶ Este scris că au intrat în casa lui Dumnezeu când oficiul de mare preot era încredințat lui Abiatar. Ei au mâncat atunci pâinile care erau oferite Domnului și pe care numai preoții le mâncau.”²⁷ Continuând, Isus le-a zis: „Sabatul a fost conceput ca un avantaj pentru om, nu ca să-l dezavantajeze!”²⁸ Deci să rețineți că Fiul Omului este Stăpân chiar și peste Sabat.”³ Isus a intrat din nou în sinagogă. Acolo era prezent un om cu o mână paralizată.² Ei Îl urmăreau pe Isus, ca să vadă dacă-l va vindeca în ziua de Sabat; căci era o bună ocazie pentru a-L acuza.³ Isus S-a adresat omului cu mâna paralizată, zicându-i: „Ridică-te și stai la mijloc!”⁴ Apoi le-a zis: „Este permis în ziua de Sabat să faci cuiva bine, sau să-i faci rău?” Ei însă tăceau.⁵ Atunci, privind în jurul Lui supărat și trist din cauza insensibilității inimii lor, a zis omului cu pareza: „Întinde-ți mâna!” El a întins-o; și mâna i s-a făcut sănătoasă.⁶ Fariseii au ieșit din sinagogă; și împreună cu irodienii, au discutat un plan pentru omorârea lui Isus.⁷ El S-a dus cu discipolii Săi spre Marea Galileei. L-a urmat o mare mulțime de oameni.⁸ Aceștia proveneau din Galileea, din Ierusalim, din Idumeea, ca și din zonele de pe celălalt mal al Iordanului, din jurul Tirului și al Sidonului. Ei veneau la Isus pentru că auziseră vorbindu-se despre tot ce făcea El.⁹ Isus a ordonat discipolilor Săi să Îi pună la dispoziție o barcă pentru a evita aglomerația.¹⁰ Oamenii se adunau în mare număr în jurul lui Isus ca să se atingă de El, pentru că obișnuia să-i vindece pe cei care erau bolnavi.¹¹ Atunci când apărea Isus, spiritele rele cădeau la pământ odată cu cei pe care-i posedau, strigându-I: „Tu ești Fiul lui Dumnezeu!”¹² Dar El le ordona imediat în mod categoric să nu-I facă reclamă.¹³ Apoi, Isus a urcat pe munte. A chemat la El pe cine a vrut, iar aceia au venit.¹⁴ A ales dintre ei doisprezece, ca să-i aibă cu Sine și ca să-i trimită să predice.¹⁵ Le-a dat și autoritate (în baza căreia puteau) să vindece pe cei bolnavi și să facă exorcizări.¹⁶ Cei selectați de Isus (în acest scop) sunt următorii: Simon, pe care l-a numit Petru;¹⁷ Iacov și Ioan, care erau fiii lui Zebedei. Acestora le-a pus numele „Boanergheș” care înseamnă „Fiii tunetului”.¹⁸ Andrei; Filip; Bartolomeu; Matei; Toma; Iacov, care era fiul lui Alfeu; Tadeu; Simon Canaanitul;¹⁹ și Iuda, Iscarioteanul, care L-a trădat.²⁰ Au intrat într-o casă; și din nou s-au adunat foarte

mulți oameni. Astfel, Isus și discipolii Săi nu puteau nici măcar să mănânce. ²¹Când au auzit ce se întâmpla, rudele lui Isus au venit să-L ia dintre ei, gândind că a înnebunit. Ei ziceau: „Nu mai este în toate facultățile mentale!” ²²Iar cei care erau cunoscuți ca învățători ai legii mozaice, veniți din Ierusalim, ziceau despre El: „Este posedat de Beelzebul; face exorcizări cu ajutorul șefului demonilor.” ²³Isus li S-a adresat, provocându-le gândirea prin intermediul parabolilor: „Cum poate Satan să-l dea afară (tot) pe Satan? ²⁴Dacă un regat este dezbinat împotriva lui însuși prin conflicte interne, desigur că nu va putea supraviețui. ²⁵Și dacă o casă este dezbinată prin conflicte în interiorul acelei familii, se va distruge. ²⁶În mod asemănător, dacă Satan se manifestă ostil împotriva lui însuși, este dezbinat și se autodistruge. ²⁷Nimeni nu comite un jaf în casa unui om puternic decât după ce l-a imobilizat. ²⁸Să știți că toate păcatele și toate celelalte blasfemii ale oamenilor le vor fi iertate; ²⁹dar oricine va spune blasfemii împotriva Spiritului Sfânt, nu va primi iertare niciodată. El devine astfel vinovat pentru eternitate de acest păcat...” ³⁰A spus aceste lucruri pentru că ei ziseră: „Este posedat de un spirit rău!” ³¹Atunci, mama și frații lui Isus care veniseră și stăteau afară, au trimis pe cineva să-L cheme. ³²În timp ce mulți erau adunați în jurul Lui, I s-a spus: „Să știi că mama Ta și frații Tăi sunt afară și Te caută!” ³³El le-a răspuns: „Cine este mama Mea și care sunt frații Mei?” ³⁴Apoi privind spre cei care stăteau în jurul Lui, a zis: „Aceștia reprezintă mama Mea și frații Mei. ³⁵Pentru că oricine se conformează dorinței lui Dumnezeu, Îmi este frate, soră și mamă!” **4** Isus a continuat să învețe mulțimile de oameni lângă marea Galileei. Pentru că erau mulți adunați, El a folosit o barcă, iar ceilalți stăteau pe mal. ²Din acea barcă a început să îi învețe multe lucruri utilizând parabole. De exemplu, le spunea: ³„Ascultați cu atenție! Era un om care a ieșit la însămânțări. ⁴În timp ce semăna, o parte dintre semințe a căzut lângă drum. Acestea au fost mâncate de păsări. ⁵O altă parte dintre semințe a căzut pe un teren pietros, unde nu exista mult pământ. Acele semințe au răsărit imediat, pentru că nu au găsit un sol adânc. ⁶Dar când a apărut soarele, s-au ofilit; și pentru că nu aveau unde să-și înfigă adânc rădăcina, s-au uscat. ⁷O altă parte a semințelor a ajuns și a crescut între spini. Aceștia, dezvoltându-se, au obstrucționat dezvoltarea normală a noilor plante; și în final, pentru că fuseseră sufocate de spini, nu au avut fructe. ⁸O altă parte a semințelor a căzut pe un teren fertil. Plantele s-au dezvoltat și au produs fructe. Recolta a fost de treizeci, de șaiszeci și de o sută de ori mai mult decât cantitatea de semințe însămânțată.” ⁹Apoi a zis: „Cine este receptiv la ce am spus, să ia în considerare ce a auzit!” ¹⁰Când a fost singur, cei din jurul Lui, între care erau și cei doisprezece discipoli ai Săi, L-au întrebat despre semnificația parabolilor. ¹¹El le-a zis: „Vouă vi s-a oferit posibilitatea să cunoașteți secretul Regatului lui Dumnezeu; dar pentru ceilalți, lucrurile din acest domeniu sunt prezentate prin intermediul parabolilor. ¹²Intenția este aceasta: privind și auzind, ei să nu fie capabili totuși să înțeleagă; pentru ca să nu se întoarcă ulterior la Dumnezeu, ceea ce ar fi implicat iertarea păcatelor lor.” ¹³El le-a mai zis: „Nu înțelegeți nici voi semnificația acestei parabole? Atunci oare cum o veți percepe pe a celorlalte? ¹⁴Semănătorul însămânțează sămânța Cuvântului. ¹⁵Semințele căzute lângă drum reprezintă pe cei în care este semănat Cuvântul; dar după ce l-au auzit, vine imediat Satan care ia din ei ce s-a semănat din Cuvânt. ¹⁶Semințele căzute în locuri pietroase reprezintă pe aceia care atunci când aud Cuvântul, îl primesc imediat cu

bucurie; ¹⁷dar nu au acea «rădăcină»; și astfel rezistă puțin. În mod concret, atunci când au de-a face cu un necaz sau cu o persecuție din cauza Cuvântului, ei se dezic imediat de el... ¹⁸Semințele căzute între spini reprezintă pe aceia care deși aud Cuvântul, ¹⁹sunt asaltați de îngrijorări legate de viața de pe pământ. Ei sunt de asemenea obsedați de posesiuni materiale și de tentația altor lucruri care obstrucționează Cuvântul, făcându-l astfel ineficace în viață sau fără efect în trăirea lor personală. ²⁰Apoi sunt și unii reprezentați de semințele căzute pe un teren fertil. Ei sunt cei care după ce aud și primesc Cuvântul, produc «fructe»: unul treizeci la sută, altul șaiszeci la sută și altul sută la sută.” ²¹El le-a mai zis: „Se pune oare lampa sub un vas sau sub pat? Oare nu este ea pusă într-un suport? ²²Să știți că nu este nimic ascuns care nu va fi arătat în public; și nimic ținut secret care să nu fie cunoscut. ²³Cine este receptiv la mesajul Meu, să ia în considerare cu maximă seriozitate ce am spus!” ²⁴El le-a mai zis: „Fiți atenți și la ceea ce veți auzi în continuare. Cum evaluați pe alții, așa veți fi evaluați și voi. Ba chiar vi se va oferi în plus față de ce ați oferit altora. ²⁵Se va întâmpla așa pentru că celui care are, i se va mai da; însă cel care nu are, va fi privat chiar și de ceea ce are.” ²⁶Isus a mai zis: „În ce privește Regatul lui Dumnezeu, se întâmplă ca în următoarea situație: un om își seamănă semințe în terenul lui agricol. ²⁷Indiferent că doarme când este noapte sau că stă treaz ziua, semințele încolțesc și cresc fără ca el să poată observa acest proces. ²⁸Pământul facilitează în mod discret dezvoltarea noilor plante. La început, ele se prezintă sub forma unui fir verde. Apoi, fiecare dintre aceste fire ajunge să producă spic, în care grâul se dezvoltă până la maturitate. ²⁹Iar când acesta este copt, proprietarul recoltelor începe campania de secerat.” ³⁰Isus a mai zis: „Cu ce vom mai asemana Regatul lui Dumnezeu? Sau prin intermediul cărei parabole îl vom prezenta? ³¹Se aseamnă și cu o sămânță de muștar. Când este semănată în pământ, este cea mai mică dintre semințe. ³²Dar ulterior crește și devine mai mare decât toate zarzavaturile; iar păsările zburătoare își pot face cuiburi în ramurile lui mari.” ³³Isus le prezenta mesajul Scripturilor prin intermediul multor parabole de acest fel, în funcție de capacitatea lor de înțelegere. ³⁴Nu le comunica nimic fără să folosească parabole. Dar când era singur cu discipolii Săi, le explica totul. ³⁵În aceeași zi, seara, Isus le-a zis discipolilor Săi: „Să traversăm pe celălalt mal.” ³⁶După ce le-a oferit oamenilor ocazia să plece, discipolii L-au luat împreună cu ei în barca în care se aflau. Traversând marea, s-au deplasat împreună cu alte bărci spre destinația dorită. ³⁷O mare furtună a început să arunce valurile în barcă până aproape de limita de plutire a ei. ³⁸Isus dormea cu capul pe o pernă în partea din spate a bărcii. Discipolii L-au trezit zicându-I: „Învățătorule, nu Te interesează ce se întâmplă?! Murim!” ³⁹El S-a trezit; și ridicându-Se, a certat vântul și a zis mării: „Încetează! Liniștește-te!” Vântul și-a oprit intensitatea și s-a făcut o liniște totală. ⁴⁰Apoi a zis discipolilor Săi: „De ce vă lăsați afectați de frică? Tot fără credință sunteți?” ⁴¹Ei erau foarte speriați și ziceau unii altora: „Cine este Acesta încât I se subordonează chiar și vântul împreună cu marea?” **5** Au ajuns pe celălalt mal al Mării Galileei, în regiunea gadarenilor. ²Când a coborât Isus din barcă, L-a întâmpinat imediat un demonizat care tocmai ieșea din cimitir. ³Acest om locuia în (grotele unde erau săpate) morminte și nimeni nu-l mai putea imobiliza nici măcar cu un lanț. ⁴De multe ori i se legaseră fiare grele de picioare și cătușe la mâini; dar le rupsesese și era imposibil de ținut sub control. ⁵Permanent stătea în zona mormintelor și pe munți,

tipând și mutilându-se cu pietre, cu care își făcea tăieturi. ⁶Când L-a văzut pe Isus de la depărtare, a alergat spre El și I s-a închinat, ⁷strigând: „Ce avem noi în comun, Isus, Fiul Dumnezeului Celui Preaînalt? Jură-mi pe Dumnezeu că nu mă vei chinui!” ⁸Zicea așa, pentru că Isus îi ordona: „Spirit rău, ieși din acest om!” ⁹Isus l-a întrebat: „Cum te numești?” El a răspuns: „Numele meu este «Legiune», pentru că suntem mulți.” ¹⁰Spiritul rău Îl ruga pe Isus insistent să nu-l trimită în afara acelei regiuni. ¹¹Acolo, lângă munte, era o mare mulțime de porci care pășteau. ¹²Demonii L-au rugat pe Isus, zicându-I: „Permite-ne să intrăm în acei porci!” ¹³Isus le-a permis; iar spiritele rele, ieșind din acel om, au intrat în mulțimea de porci care s-a repezit de pe râpă în mare. Toți cei aproape două mii de porci s-au înecat. ¹⁴Cei care păzeau porcii, au fugit în oraș și prin satele din jur, anunțând despre acest caz. Oamenii au venit să vadă ce s-a întâmplat. ¹⁵Ajunși la Isus, au constatat că cel care fusese posedat de legiunea de demoni, era îmbrăcat decent și în toate facultățile mentale. Ei s-au speriat ¹⁶ascultând martorii oculari care le-au povestit tot ce se întâmplase cu demonizatul și cu porcii. ¹⁷Atunci au început să-L roage pe Isus să plece din zona lor. ¹⁸În timp ce Isus urca în barcă, omul care fusese posedat de demoni, Îl ruga să-i permită să rămână cu El. ¹⁹Isus n-a aprobat cererea lui, ci i-a zis: „Du-te acasă la familia ta și povestește-le tot ce ți-a făcut Domnul și cum Și-a manifestat mila Lui față de tine.” ²⁰El a plecat și a început să povestească prin Decapolis tot ce-i făcuse Isus; și îi uimea pe toți. ²¹După ce a traversat Isus pe celălalt mal folosind barca, o mare mulțime de oameni s-a adunat în jurul Lui. El stătea pe mal, aproape de apă. ²²Atunci a venit la El unul dintre liderii sinagogii, numit Iair. Cum L-a văzut pe Isus, I s-a aruncat la picioare ²³și I-a făcut următoarea rugămintă insistentă: „Fetița mea este aproape moartă. Te rog, vino și pune-Ți mâinile peste ea ca să devină sănătoasă și să trăiască!” ²⁴Isus a plecat împreună cu el; iar mulțimea de oameni din jurul Lui produsese aglomerație. ²⁵Există o femeie care de doisprezece ani avea o hemoragie. ²⁶Ea suportase intervenția multor medici. Cheltuisese toate resursele de care dispusese; dar nu constatasese nici o schimbare în bine a sănătății ei; ba încă situația se complica odată cu trecerea timpului. ²⁷Auzind vorbindu-se despre Isus, a venit pe la spatele Lui printre oameni și I s-a atins de haină. ²⁸A procedat așa, pentru că își zicea: „Dacă voi reuși să mă ating de haina Lui, mă voi vindeca!” ²⁹Imediat, hemoragia a încetat și a simțit în tot corpul ei că s-a vindecat. ³⁰Isus Și-a dat seama imediat că din El ieșise o putere; și întorcându-se spre mulțimea de oameni, a zis: „Cine s-a atins de hainele Mele?” ³¹Discipolii I-au zis: „Vezi ce mulți sunt în jurul Tău; și mai zici «Cine s-a atins de Mine?»?!” ³²El privea în jur ca să vadă pe aceea care făcuse acest lucru. ³³Femeia, speriată și tremurând pentru că știa ce se întâmplase, a venit, s-a aruncat la picioarele Lui și I-a spus tot adevărul. ³⁴Dar Isus i-a zis: „Femeie, credința ta te-a salvat! Du-te liniștită și fii vindecată de boala ta!” ³⁵În timp ce încă vorbea El, au venit niște oameni din partea liderului sinagogii. Aceștia i-au spus: „Fiica ta a murit; de ce Îl mai deranjezi pe Învățător?” ³⁶Dar Isus, fără să ia în considerare aceste cuvinte, a zis liderului sinagogii: „Să nu te sperii! Credința pe care trebuie să o ai, va face diferența acum!” ³⁷Și nu a permis nimănui să-L însoțească, excepție făcând Petru, împreună cu cei doi frați – Iacov și Ioan. ³⁸Au ajuns la casa liderului sinagogii. Acolo, Isus a găsit agitație printre cei prezenți și pe unii care plângeau exact ca la mort. ³⁹A intrat și le-a zis: „De ce faceți atât zgomot și de ce plângeți? Fetița n-a murit, ci doarme!” ⁴⁰Ei L-

au ironizat. Atunci, după ce i-a dat afară pe toți, i-a luat cu El pe părinții fetei împreună cu cei care-L însoțiseră; și au intrat împreună acolo unde zăcea ea. ⁴¹A apucat-o de mână și i-a zis: „Talita, cumi!”, care se traduce cu „Fetițo, scoală-te!” ⁴²Imediat, ea s-a ridicat și a început să umble, pentru că avea vârsta de doisprezece ani. Ei au rămas foarte surprinși de acest lucru. ⁴³Isus le-a cerut în mod categoric să nu știe nimeni ce s-a întâmplat; și a mai cerut ca fetița să fie hrănită. **6** Isus a plecat de-acolo și a ajuns în zona Sa natală. Discipolii Lui au mers după El. ²În ziua de Sabat, a început să învețe oamenii care veniseră în sinagogă. Mulți se mirau auzindu-L; și ziceau: „Care este sursa acestei înțelepciuni pe care o posedă El? Sau cum se explică minunile pe care le face?” ³Oare nu este El fiul tâmplarului și al Mariei? Nu are ca frați pe Iacov, pe Iose, pe Iuda și pe Simon? Și nu locuiesc aici, în zonă, surorile Lui?” Toate aceste lucruri Îl făcuseră pe Isus să fie un caz dificil pentru ei. ⁴Dar Isus le-a zis: „Un profet este subapreciat doar în patria lui, între rudele lui și între membrii familiei din care provine el.” ⁵Nu a putut să facă nici o minune acolo. Doar a vindecat câțiva bolnavi punându-Și mâinile peste ei. ⁶Și era foarte surprins de necredința locuitorilor acelei zone. Isus parcurgea satele din jur și învăța pe foarte mulți oameni. ⁷În acea perioadă de timp, i-a chemat la Sine pe cei doisprezece discipoli ai Săi și i-a trimis câte doi (în misiune). Le-a conferit autoritate asupra demonilor ⁸și le-a ordonat să nu aibă la ei nici un toiag, nici pâine, nici sac pentru alimente și nici bani de aramă; ⁹să se încalțe cu sandale și să nu aibă două feluri de haine cu ei. ¹⁰Apoi le-a mai zis: „Să nu vă schimbați gazda; ci să rămâneți acolo unde veți fi primiți, până veți pleca din acea zonă. ¹¹Iar dacă în vreun loc nu veți fi bine primiți și nici luați în considerare, să plecați din acea zonă scuturând praful de pe sandalele voastre. Acesta va fi ca o probă împotriva lor în momentul când va avea loc Judecata. Să știți că atunci, la Judecată, chiar și pedeapsa Sodomei și a Gomorei va fi mai mică decât cea care le va fi administrată lor.” ¹²Discipolii au plecat și au predicat pocăința. ¹³Făceau multe exorcizări și vindecau mulți bolnavi pe care îi ungeau cu ulei. ¹⁴Tetrarhul Irod, auzind vorbindu-se despre Isus care era un nume foarte cunoscut printre evrei, a zis: „Singura mea explicație cu privire la acest om este aceea că El e Ioan Botezătorul înviat. Altfel nu pot înțelege sursa puterilor Lui miraculoase!” ¹⁵Alții ziceau: „Este Ilie.” Iar alții susțineau că, de fapt, este unul dintre profeți. ¹⁶Totuși, Irod repeta: „Eu i-am tăiat capul lui Ioan Botezătorul; și acum a înviat!” ¹⁷Era obsedat de această ipoteză pentru că își tot amintea cum procedase cu Ioan. Îl arestase și-l băgase în închisoare din cauza Irodiadei care era, de fapt, soția fratelui lui, numit Filip. ¹⁸Ioan îi spusese lui Irod: „Nu-ți este permis să te porți ca soț față de aceea care, de fapt, este soția fratelui tău!” ¹⁹Irodiada era foarte indignată și l-ar fi omorât pe Ioan; ²⁰dar încă nu putea să-și vadă planul pus în aplicare atât timp cât Irod se temea de Ioan, fiind convins că acesta este un om drept și sfânt. Îi acorda protecția lui, iar când îi asculta mesaje, era provocat la decizii; însă evita luarea lor de mai mult timp. În ciuda faptului că Irod îl agreea pe Ioan, ²¹planul Irodiadei a găsit un moment favorabil pentru punerea lui în aplicare, chiar când tetrarhul își sărbătorea ziua de naștere. Atunci el organizase o petrecere la care își invitasese subalternii din armată și prietenii-colegi cu care guverna provincia Galileea. ²²La petrecere a participat și fata Irodiadei. Ea a dansat astfel încât a primit multe aplauze și aprecieri pozitive atât din partea lui Irod, cât și din partea oaspeților lui. Tetrarhul a zis fetei:

„Îți voi oferi orice îmi vei cere!”²³ Apoi a adăugat jurându-i: „Sunt dispus să îți dau chiar și jumătate din administrația mea!”²⁴ Ieșind, fata s-a consultat cu mama ei, pe care a întrebat-o: „Ce să-i cer?” Iar Irodiada i-a răspuns: „Cere-i capul lui Ioan Botezătorul!”²⁵ Fata s-a grăbit să vină la tetrarh, prezentându-i următoarea cerere: „Vreau să-mi dai imediat capul lui Ioan Botezătorul pe o farfurie!”²⁶ Irod a fost foarte dezamăgit; dar din cauza jurământului și pentru a arăta oaspeților că-și respectă promisiunile, n-a putut s-o refuze.²⁷ A trimis la închisoare un soldat dintre cei care făceau serviciul de pază, cu ordinul de a aduce capul lui Ioan Botezătorul. Soldatul s-a dus și i-a tăiat capul lui Ioan în închisoare.²⁸ Apoi l-a adus pe o farfurie, l-a dat fetei; iar fata l-a dat mamei ei...²⁹ Auzind ce s-a întâmplat, discipolii lui Ioan au venit, i-au luat corpul și i l-au pus într-un mormânt.³⁰ Apostolii s-au adunat la Isus și I-au relatat tot ce făcuseră și tot ce-i învățaseră pe oameni.³¹ Isus le-a zis: „Veniți singuri separat, într-un loc liniștit și odihniți-vă puțin.” A spus acest lucru pentru că din cauza suprasolicitării lor, nu aveau timp nici să mănânce.³² Au plecat cu barca, intenționând să se retragă într-un loc mai nepopulat, unde să fie numai ei singuri.³³ Însă oamenii i-au observat plecând; și pentru că i-au cunoscut, au alergat pe jos din toate orașele și au venit înaintea lor în locul unde intenționau ei să ajungă.³⁴ Când a coborât din barcă, Isus a văzut o mare mulțime de oameni. I s-a făcut milă de ei, pentru că erau ca niște oi fără păstor; și a început să-i învețe multe lucruri.³⁵ Ziua aproape trecuse. Atunci discipolii Lui s-au apropiat de El și I-au zis: „Această zonă este nepopulată, iar ziua aproape a trecut.”³⁶ Oferă oamenilor ocazia să plece în localitățile din jur, ca să-și cumpere pâine; pentru că nu au ce să mănânce.”³⁷ Isus le-a răspuns: „Dați-le voi să mănânce!” Dar ei I-au zis: „Vrei să spui că îi vom putea hrăni cu pâinea pe care o vom cumpăra pe cei două sute de dinari?”³⁸ Isus le-a zis: „Mergeți printre oamenii adunați și vedeți câte pâini există aici, în zonă!” Ei s-au dus să constate câte pâini au oamenii; și au venit cu următorul răspuns: „Avem cinci pâini și doi pești!”³⁹ Atunci Isus a spus discipolilor Săi să ceară oamenilor să stea jos pe iarbă în grupuri.⁴⁰ Astfel s-au format grupuri de câte o sută și de câte cincizeci de persoane.⁴¹ El a luat cele cinci pâini și cei doi pești. Cu ochii îndreptați spre cer, a rostit asupra lor benedictia; și apoi, rupând pâinile, le-a dat discipolilor, pentru ca ei să le împartă mulțimii de oameni. A procedat la fel și cu peștii, împărțindu-i tuturor.⁴² Toți au mâncat și s-au săturat.⁴³ În final, resturile din pâini și din pești au fost adunate în douăsprezece coșuri.⁴⁴ Între cei care mâncaseră, au fost cinci mii de bărbați.⁴⁵ Isus i-a determinat pe discipolii Săi să urce în barcă și să traverseze imediat, înaintea Lui, pe celălalt mal, în zona Betsaida. În acest timp, El intenționa să ofere oamenilor posibilitatea să plece acasă.⁴⁶ După ce Și-a luat rămas bun de la mulțimile de oameni, Isus S-a dus pe munte ca să Se roage.⁴⁷ Când s-a înserat, barca era în mijlocul mării, iar Isus era singur pe mal.⁴⁸ A văzut că discipolii Lui vâsleau cu mare dificultate, pentru că vântul bătea din față. Chiar în timpul când își efectua serviciul nocturn de pază a patra gardă, Isus a mers spre ei, călcând peste apă. Intenționa să treacă pe lângă ei;⁴⁹ dar discipolii, având impresia că văd o fantomă care umblă pe mare, au țipat.⁵⁰ Gestul lor a fost cauzat de faptul că s-au speriat. Dar Isus le-a vorbit imediat, zicându-le: „Curaj! Sunt Eu; nu vă temeți!”⁵¹ Apoi a urcat la ei în barcă, iar vântul n-a mai băttut. Ei au rămas foarte surprinși de cele întâmplate,⁵² pentru că fiind insensibili și nereceptivi, nu înțeleseseră mesajul care le fusese transmis odată cu

înmulțirea (recentă a) pâinilor și a peștilor. ⁵³După ce au traversat marea, au ajuns cu barca pe malul localității Ghenezaret. ⁵⁴Când au coborât din barcă, oamenii L-au recunoscut imediat pe Isus. ⁵⁵Alergând prin localitățile învecinate și pe tot traseul pe care auzeau că trecea Isus, aduceau bolnavii la El. ⁵⁶Aceștia, fiind puși în drumul Lui, Îl rugau să le permită doar să se atingă de marginea de jos a hainelor Sale. Și toți câți procedau astfel, erau vindecați. ⁷În Ierusalim, Isus a avut o discuție cu reprezentanții fariseilor și ai învățătorilor legii mozaice. ²Aceștia văzuseră pe unii dintre discipolii Săi servind masa de prânz cu mâinile „necurate”, adică fără să și le fi spălat (în mod ritual). – ³Conform tradiției strămoșești, fariseii și toți ceilalți iudei, nu mănâncă fără să-și spele mâinile cu mare atenție. ⁴Și când se întorc din piață, nu mănâncă decât după ce s-au îmbăiat. Tradiția lor conține și alte obiceiuri, cum ar fi spălarea (rituală) a paharelor, a ulcioarelor, a găleților și a paturilor. – ⁵Acei farisei, împreună cu experții legii mozaice, L-au întrebat: „De ce nu respectă discipolii Tăi regulile tradiției strămoșești, permițându-și să mănânce cu mâinile «nespălate»?” ⁶Isus le-a răspuns: „Ipocriților, bine a mai profetizat Isaia despre voi, când a scris: «Acest popor Mă cinstește cu buzele; dar inima lui este departe de Mine. ⁷Degeaba procedează ei astfel, decretând legi care nu reprezintă decât reguli omenești.» ⁸Voi ignorați porunca lui Dumnezeu și în același timp respectați tradiția stabilită de oameni, cum ar fi: spălarea ulcioarelor și a paharelor; și aveți multe reguli de acest fel...” ⁹Isus le-a mai zis: „Promovând tradiția voastră, v-ați permis să anulați porunca lui Dumnezeu. ¹⁰De exemplu, El a spus prin Moise: «Să-ți cinstești mama și tatăl.» și «Cine va vorbi rău despre tatăl lui sau despre mama lui, să suporte pedeapsa capitală.» ¹¹Voi, dimpotrivă, ați decretat că dacă un om pretinde cu privire la bunurile lui că sunt «corban», adică dedicate lui Dumnezeu, este absolvit de datoria de a-și ajuta părinții cu ele; ¹²și astfel nu-i mai permiteți să-și susțină părinții cu nimic... ¹³Așa ați ajuns să desființați Cuvântul lui Dumnezeu din cauza tradiției voastre. Și acesta este doar un exemplu. Dar voi procedați la fel în cazul multor alte tradiții.” ¹⁴La sfârșit, Isus a chemat din nou mulțimile de oameni la Sine și le-a zis: „Sunt interesat să înțelegeți ce vă voi spune în continuare. Deci ascultați cu atenție: ¹⁵Omul nu devine «necurat» atunci când introduce în el ceva mâncând. De fapt, numai ceea ce iese din el îl poate face «necurat». ¹⁶[Deci dacă vrea cineva să ia în considerare cuvintele Mele, să rețină ceea ce tocmai am spus.”] ¹⁷După ce a intrat în casă și era departe de mulțimea ascultătorilor, discipolii L-au întrebat pe Isus despre semnificația acestei parabole. ¹⁸El le-a zis: „Și voi sunteți atât de incapabili în descifrarea înțelesului ei? Nu vă dați seama că nimic din exterior care intră în om nu-l poate face «necurat»? ¹⁹Când mănâncă cineva, nu introduce nimic în suflet, ci în stomac; apoi o parte din ce a introdus în el, este dat afară.” A spus acest lucru, declarând toate alimentele „curate”. ²⁰El le-a mai zis: „Ce iese din om, îl face să fie «necurat». ²¹Sursa lucrurilor care fac pe om «necurat», este tocmai în sufletul lui, de unde provin gândurile rele, adulterul, relațiile sexuale extraconjugale, crimele, ²²furturile, înșelăciunile, faptele care produc rușine, ochiul rău, blasfemia, aroganța, nebunia. ²³Toate aceste lucruri vin din interiorul omului și-l fac să fie «necurat». ²⁴Isus a plecat de-acolo și S-a dus în regiunea Tirului și a Sidonului. A intrat într-o casă, dorind să nu știe nimeni că este acolo. Dar n-a putut să rămână neobservat; ²⁵pentru că imediat a venit la El o femeie care s-a aruncat la picioarele Lui. Ea avea o fetiță care era posedată de un demon.

Venise la Isus pentru că auzise vorbindu-se despre El. ²⁶Femeia care Îl ruga să scoată demonul din fiica ei, era de naționalitate siro-feniciană. ²⁷Isus i-a zis: „Lasă-i întâi pe copii să se sature; căci nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci cățeilor.” ²⁸Femeia I-a răspuns: „Este adevărat ce spui, domnule; dar și cățeii de sub masă mănâncă din ce rămâne copiilor.” ²⁹Atunci Isus i-a zis: „Suficient! M-ai convins! Poți pleca acasă; pentru că deja demonul a ieșit din fiica ta!” ³⁰Când a intrat în casă, femeia și-a găsit fetița culcată în pat și eliberată de demon. ³¹Isus a plecat din zona Tirului și a venit din nou la Marea Galileei trecând prin Sidon, care aparținea de regiunea numită Decapolis. ³²Acolo I-au adus un surd care vorbea cu mare dificultate; și L-au rugat să-Și pună mâinile peste el. ³³Isus l-a luat separat de mulțimea de oameni, i-a pus degetele Sale în urechi și i-a atins limba cu saliva Lui. ³⁴Apoi a privit spre cer, a oftat și a zis: „Efata!”, care se traduce cu „Deschide-te!” ³⁵Imediat, atât urechile, cât și gura, au funcționat normal; și acel om a vorbit foarte clar. ³⁶Isus le-a cerut în mod categoric să nu spună nimănui despre ce s-a întâmplat; dar cu cât le cerea mai mult acest lucru, cu atât vorbeau mai mult despre El. ³⁷Ei erau foarte surprinși și exclamau: „Este fantastic! El îi vindecă și pe surdomuți!” ⁸ În timpul acelor zile se adunaseră din nou foarte mulți oameni în jurul lui Isus; dar nu aveau ce să mănânce. Isus Și-a chemat discipolii și le-a zis: ² „Îmi este milă de această mulțime de oameni care stă lângă Mine de trei zile fără să aibă mâncarea necesară. ³Dacă le voi oferi ocazia să plece așa flămânzi cum sunt, vor leșina de foame pe drum; pentru că unii dintre ei au venit de la mare distanță..” ⁴Discipolii I-au răspuns: „Zona este nepopulată. Cum ar putea cineva să sature cu pâine pe acești oameni tocmai aici?” ⁵Isus le-a zis: „Câte pâini aveți?” ei au răspuns: „Șapte.” ⁶Atunci Isus a poruncit oamenilor să se așeze pe pământ. A luat cele șapte pâini; și după ce I-a mulțumit lui Dumnezeu, le-a rupt și le-a dat discipolilor Săi, care le-au împărțit mulțimii de oameni. ⁷Mai aveau și câțiva peștișori pe care i-au împărțit după ce Isus a rostit o binecuvântare asupra lor. ⁸Au mâncat și s-au săturat; iar la sfârșit, au adunat resturile, umplând cu ele șapte coșuri. ⁹Cei care mâncaseră erau aproximativ patru mii de persoane. Apoi Isus le-a oferit ocazia să plece. ¹⁰El a urcat într-o barcă împreună cu discipolii Săi și au venit în zona Dalmanutei. ¹¹Fariseii au venit în mod surprinzător și L-au provocat pe Isus la o polemică. Ei I-au cerut să-Și demonstreze autoritatea în fața lor, făcând un miracol. ¹²Isus a oftat profund și apoi a zis: „De ce pretinde această generație de oameni să asiste la miracole? Vă asigur că această pretenție nu-i va fi satisfăcută!” ¹³Apoi i-a lăsat și a urcat din nou în barcă pentru a ajunge pe malul opus. ¹⁴Discipolii Lui uitaseră să ia pâini; iar cu ei, în barcă, nu aveau decât o pâine. ¹⁵Isus îi avertiza zicându-le: „Fiți atenți: să vă feriți bine de «aluatul» fariseilor și de cel al lui Irod!” ¹⁶Discipolii Lui își ziceau: „Vorbind astfel, ne reproșează faptul că nu avem suficiente pâini!” ¹⁷Isus a înțeles cum erau interpretate cuvintele Lui; și le-a zis: „De ce vă gândiți tocmai la lipsa de pâini? Nici acum nu înțelegeți? Tot insensibili și nereceptivi ați rămas? ¹⁸Ochii și urechile cu care sunteți dotați, nu vă ajută la nimic? Dar oare nici nu vă amintiți ce s-a întâmplat cu puțin timp în urmă?” ¹⁹Când am rupt cele cinci pâini din care au mâncat cei cinci mii de bărbați, câte coșuri cu resturi ați adunat?” Ei au răspuns: „Douăsprezece coșuri!” ²⁰El a continuat: „Și câte coșuri s-au umplut cu resturi după ce au mâncat patru mii de bărbați din cele șapte pâini pe care le-ați rupt?” Discipolii Săi au răspuns: „Șapte coșuri.” ²¹Isus le-a zis: „Nici acum nu

înțelegeți?”²² Au venit împreună la Betsaida. Acolo a fost adus la Isus un orb și L-au rugat să Se atingă de el.²³ Isus l-a luat pe orb de mână și l-a dus în afara satului. Apoi i-a aplicat salivă pe ochi; și punându-Și mâinile peste el, l-a întrebat: „Vezi ceva?”²⁴ El s-a uitat și a zis: „Văd niște oameni umblând, dar parcă ar fi niște copaci.”²⁵ Isus i-a pus din nou mâinile pe ochi și i-a cerut să se uite fix; și când s-a concentrat așa cum i s-a cerut, a fost vindecat și a văzut toate lucrurile clar.²⁶ Atunci Isus l-a trimis acasă, zicându-i: „Să nu intri în sat și nici să nu informezi pe cineva din el despre ce ți s-a întâmplat!”²⁷ Isus a plecat împreună cu discipolii Săi în zona satelor provinciei Cezareea care era guvernată de Filip. Pe drum, El le-a pus următoarea întrebare: „Ce părere au oamenii cu privire la identitatea Mea?”²⁸ Ei I-au răspuns: „Unii cred că ești Ioan Botezătorul; alții consideră că Tu ai fi Ilie; în timp ce alții spun despre Tine că ești unul dintre profeții poporului evreu.”²⁹ El i-a întrebat: „Dar voi ce părere aveți despre Mine? Cine sunt Eu pentru voi?” Petru I-a răspuns: „Tu ești Cristos!”³⁰ Isus le-a ordonat în cel mai categoric mod să nu comunice altora această informație cu privire la identitatea Sa.³¹ Atunci a început să-i învețe că Fiul Omului trebuie să treacă prin multe suferințe, că va fi contestat de conducătorii religioși ai poporului evreu, reprezentați de preoți și de experții în legea mozaică. Le-a mai spus că după toate acestea, va fi omorât și că după trei zile va învia.³² Vorbea cu ei foarte deschis. Însă Petru L-a luat separat pe Isus și a început să-I facă reproșuri.³³ Dar Isus S-a întors; și privindu-Și discipolii, S-a adresat direct lui Petru în auzul tuturor, zicându-i: „La spatele Meu, Satan! Tu, Petru, nu gândești ca Dumnezeu, ci promovezi mentalitatea oamenilor!”³⁴ Apoi a chemat la Sine mulțimea de oameni împreună cu discipolii Săi și le-a zis: „Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se dezică de felul lui de-a fi, să-și ia crucea și așa să Mă urmeze.”³⁵ Oricine va dori să-și protejeze viața, o va pierde; dar oricine își va consuma viața pentru cauza Mea și a Veștii Bune, și-o va recupera.³⁶ Și, de fapt, ce rezolvă un om câștigând toată lumea, dacă își pierde sufletul?³⁷ Sau, cu alte cuvinte, ce poate oferi un om ca echivalent pentru sufletul lui?³⁸ Să știți că oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele între oamenii acestei generații adulate și păcătoase, va primi același tratament din partea Fiului Omului când va veni în gloria Tatălui Său împreună cu sfinții îngeri.”⁹ El le-a mai zis: „Să știți că unii care sunt prezenți aici, nu vor muri până nu vor vedea Regatul lui Dumnezeu venind în forță.”² După șase zile de la această precizare, Isus a luat cu El pe Petru, pe Iacov și pe Ioan; și i-a dus separat, numai pe ei, pe un munte înalt. Acolo S-a transfigurat sub privirile lor.³ Hainele Lui au devenit strălucitoare și foarte albe. Acel alb depășea orice performanță a înălbitorilor de pe pământ.⁴ Au apărut acolo Ilie și Moise. Ei vorbeau cu Isus.⁵ Petru a zis: „Învățătorule, este bine să stăm aici. Hai să facem trei adăposturi: unul pentru Tine, unul pentru Moise și unul pentru Ilie.”⁶ A spus aceste cuvinte pentru că fusese atât de surprins, încât nu știa ce este mai bine să zică...⁷ A venit apoi un nor care i-a acoperit cu umbra lui; iar din nor s-a auzit o voce care zicea: „Acesta este Fiul Meu pe care-L iubesc foarte mult. Să ascultați de El!”⁸ Când au privit în jur, discipolii lui Isus au constatat că atât Ilie, cât și Moise nu mai erau; iar Isus rămăsese doar cu ei.⁹ În timp ce coborau de pe munte, El le-a ordonat să nu spună nimănui ce au văzut, până va învia Fiul Omului dintre cei morți.¹⁰ Ei au păstrat acest secret și se întrebau între ei ce ar fi putut să însemne acea înviere dintre cei morți.¹¹ Discipolii I-au pus lui Isus următoarea întrebare: „De ce spun experții

legii mozaice că întâi trebuie să vină Ilie?” ¹²El le-a răspuns: „Este adevărat că Ilie va veni înainte să se întâmple o serie de lucruri și va restabili totul. Aceste evenimente au fost prezise, așa cum și despre Fiul Omului s-au făcut preziceri care au rămas înregistrate în scris. În legătură cu El se spune că va suporta multe suferințe și că va fi calomniat. ¹³Dar despre Ilie Eu vă spun că, într-un fel, a și venit; iar ei s-au comportat cum au vrut cu el, exact cum fusese scris în profețiile Scripturilor.” ¹⁴Când au ajuns la ceilalți discipoli, au văzut că în jurul acestora era o mare mulțime de oameni. Existau acolo și experții legii mozaice, care discutau în contradictoriu cu discipolii lui Isus. ¹⁵Când au văzut oamenii pe Isus, s-au mirat și au alergat spre El să I se închine. ¹⁶El i-a întrebat: „Despre ce discutați cu experții Legii?” ¹⁷Unul din acea mulțime de oameni, I-a răspuns: „Învățătorule, venisem la Tine cu fiul meu. Este posedat de un demon care i-a cauzat muțenie. ¹⁸În plus, oriunde are crize, cade la pământ, face spume la gură, își încheștează maxilarul și rămâne anchilozat. M-am adresat discipolilor Tăi și i-am rugat să scoată demonul, dar n-au putut.” ¹⁹Isus le-a zis: „Vai, ce generație necredincioasă! Oare cât credeți că voi mai fi cu voi și că vă voi suporta? Aduceți-l la Mine!” ²⁰L-au adus pe copil la El. Și cum a văzut copilul pe Isus, demonul l-a zguduit cu o mare forță. Apoi copilul a căzut la pământ și se zbătea făcând spumă la gură. ²¹Isus l-a întrebat pe tatăl copilului: „De cât timp i se întâmplă așa?” El a răspuns: „De când era mic copil. ²²Și de multe ori, spiritul rău l-a aruncat ba în foc, ba în apă, ca să-l omoare. Dar dacă poți face ceva, Te rog să ai milă de noi și să ne ajuți!” ²³Isus a răspuns: „Tu zici «Dacă poți...»!? Toate lucrurile sunt posibile celui care crede!” ²⁴Imediat, tatăl copilului a strigat lăcrimând: „Cred, domnule; am nevoie de ajutor să-mi înving necredința!” ²⁵Când a văzut Isus că mulțimea de oameni se îndreaptă spre ei alergând, s-a adresat demonului, zicându-i: „Spirit de surdo-muțenie, îți ordon să ieși din acest copil și să nu mai intri în el!” ²⁶Spiritul rău a ieșit făcându-l pe băiat să țipe și producându-i pentru ultima dată o zguduire violentă. A rămas apoi ca mort, ceea ce i-a făcut pe mulți dintre cei prezenți acolo să spună: „A murit!” ²⁷Dar Isus l-a apucat de mână și l-a ridicat, iar băiatul a stat pe picioarele lui. ²⁸Când a intrat Isus în casă, discipolii Lui L-au întrebat separat: „De ce noi nu am reușit să scoatem demonul din băiat?” ²⁹Isus le-a zis: „Acest fel de demoni nu poate ieși decât atunci când îl înfruntă cineva care practică rugăciunea și postul.” ³⁰Plecând de-acolo, au trecut prin provincia Galileea, în timp ce Isus ar fi vrut să nu știe nimeni despre prezența Lui în acea zonă. ³¹El Își învăța discipolii, zicând: „Fiul Omului va fi arestat, apoi omorât, iar a treia zi după omorârea Lui, va învia.” ³²Dar discipolii nu înțelegeau ce vrea să spună Isus vorbindu-le astfel; și evitau să-L întrebe despre sensul acelor cuvinte. ³³Apoi au ajuns în Capernaum. Când era într-o casă, Isus i-a întrebat: „Despre ce discutați între voi pe drum?” ³⁴Însă ei nu I-au dat nici un răspuns. De fapt, tăcerea lor încerca să ascundă faptul că în timp ce se deplasau, a existat o ceartă între ei ca să se stabilească cine este liderul pentru grupul lor. ³⁵Atunci Isus a stat jos, i-a chemat în jurul Său pe cei doisprezece discipoli și le-a zis: „Dacă vrea cineva să fie primul între voi, trebuie să devină ultimul, slujind tuturor!” ³⁶A pus un copil în mijlocul lor. Apoi, luându-l în brațe, le-a zis: ³⁷„Oricine primește pe unul dintre acești copilași în Numele Meu, pe Mine Mă primește; și, de fapt, cine Mă primește, nu doar pe Mine Mă primește, ci și pe Cel care M-a trimis.” ³⁸Ioan I-a zis: „Învățătorule, noi am văzut un om făcând exorcizări în Numele Tău și i-am interzis să

le mai facă, pentru că nu făcea parte din grupul nostru.” ³⁹Isus a răspuns: „Nu este corect să procedați așa; pentru simplul motiv că nu există nimeni care după ce a făcut minuni în Numele Meu, să Mă denigreze. ⁴⁰Cine nu se manifestă împotriva noastră, este ca un membru de-al grupului nostru. ⁴¹Și să rețineți că recompensa va fi acordată chiar și celor care vă vor da să beți un pahar cu apă având în vedere statutul vostru de discipoli ai lui Cristos. ⁴²Dar în același timp, este adevărat și faptul că este grav ca cineva să provoace la comiterea păcatului pe vreunul dintre acești micuți care cred în Mine. Acelui provocator, ar fi mai bine să i se lege de gât o piatră mare ca cea de moară și să fie apoi aruncat așa în mare... ⁴³Dacă mâna ta te determină să păcătuiești, tai-o; este mai bine pentru tine să fii infirm în viață, decât să mergi în iad având ambele mâini. [Acolo, focul nu se stinge ⁴⁴și nici viermele lor nu moare în timp ce focul persistă]. ⁴⁵Dacă piciorul tău te determină să păcătuiești, taie-l. Este în avantajul tău să fii șchiop în viață, decât să fii aruncat în iad având ambele picioare. [În acel loc, focul continuă la nesfârșit, ⁴⁶iar viermele celor de-acolo nu moare, deși focul arde permanent]. ⁴⁷Și dacă ochiul tău te determină să păcătuiești, scoate-l! Pentru tine este mai bine să intri în Regatul lui Dumnezeu având numai un ochi, decât să-i ai pe amândoi și să fii aruncat în focul iadului, ⁴⁸acolo unde viermele celor din el nu moare chiar dacă focul nu se stinge. ⁴⁹Să știți că din această cauză, fiecare va fi «sărat» cu foc, așa cum fiecare animal oferit ca sacrificiu lui Dumnezeu este presărat cu sare. ⁵⁰Sarea este bună cât timp mai are proprietatea de a săra; dar când și-o pierde, oare cum și-ar reface-o? Să aveți «sare» în voi și să trăiți în armonie unii cu alții.” **10** Isus a plecat de-acolo și a venit în zona provinciei Iudeea, dincolo de Iordan. S-au adunat din nou foarte mulți oameni la El; și conform obiceiului pe care-l avea, a început să-i învețe. ²În acest timp, Isus a fost vizitat de niște farisei. Aceștia, ca să-L testeze, L-au întrebat dacă îi este permis unui bărbat căsătorit să divorțeze. ³Răspunzându-le, Isus le-a zis: „Ce v-a poruncit Moise?” ⁴Ei au zis: „Moise a permis bărbatului să scrie un certificat de divorț și apoi să-și abandoneze soția.” ⁵Isus le-a zis: „Moise v-a lăsat scrisă această poruncă din cauza insensibilității inimii voastre; ⁶dar de la începutul Creației, Dumnezeu l-a conceput pe om să existe împreună ca bărbat și femeie. ⁷Conform acestei legi, omul își formează o familie unindu-se în căsătorie cu soția lui, după ce fiecare dintre ei s-a desprins de familia tatălui și a mamei lui. ⁸Astfel, cei doi devin (ca) un singur organism. Deci nu mai sunt doi, ci formează împreună un întreg. ⁹De aici rezultă că omul nu are voie să distrugă acest întreg conceput inițial de Dumnezeu și pus în practică prin consimțământul celor doi soți.” ¹⁰Atunci când au intrat în casă, discipolii L-au abordat pe Isus în legătură cu subiectul divorțului. ¹¹El le-a zis: „Oricine divorțează și se căsătorește cu altă femeie, comite adulter față de fosta lui soție; ¹²și același lucru se întâmplă dacă o soție divorțează și se căsătorește apoi cu alt bărbat: va comite adulter față de soțul inițial.” ¹³Lui Isus I-au fost aduși niște copii ca să Se atingă de ei. Dar discipolii au făcut reproșuri celor care îi aduceau. ¹⁴Observând ce se întâmplă, Isus S-a mâniat și le-a zis: „Lăsați-i pe copii să vină la Mine! Să știți că Regatul lui Dumnezeu aparține celor care sunt asemănători acestora; deci nu-i opriți din intenția lor! ¹⁵Vă asigur că nimeni nu va intra în Regatul lui Dumnezeu dacă nu îl va primi așa cum o face un copil! ¹⁶Apoi i-a luat în brațe pe rând și Și-a pus mâinile peste ei, binecuvântându-i. ¹⁷Tocmai când urma să plece din acel loc, a venit la Isus un om alergând. Ajuns în fața Lui, a îngenunchiat și L-a

întrebat: „Bunule Învățător, ce să fac ca să obțin viața eternă?” ¹⁸Isus i-a zis: „De ce Mă numești bun? Nimeni nu este bun cu excepția lui Dumnezeu.” ¹⁹În al doilea rând, cunoști poruncile care spun să nu comiți adulter, să nu comiți crimă, să nu furi, să nu faci o afirmație mincinoasă, să nu înșeli și să-ți respecti tatăl și mama.” ²⁰El I-a răspuns: „Învățătorule, toate aceste cerințe le-am respectat cu atenție încă din adolescență.” ²¹Isus l-a privit direct în față, l-a iubit și i-a răspuns: „Nu ai îndeplinit toate condițiile. Primul lucru pe care-ți cer să-l mai faci este să te duci și să vinzi tot ce ai, iar banii obținuți din această vânzare să-i oferi săracilor; și astfel vei avea o comoară în cer. După ce ai procedat astfel, trebuie să îți iei crucea și să Mă urmezi.” ²²Dezamăgit și profund afectat de acest răspuns, omul care venise la Isus a plecat total întristat, pentru că era proprietarul multor averi. ²³Isus a privit în jurul Lui și S-a adresat discipolilor, zicând: „Va fi foarte dificil pentru cei bogați să intre în Regatul lui Dumnezeu.” ²⁴Discipolii au rămas surprinși de această afirmație a lui Isus. El a continuat, zicându-le: „Dragii Mei, de fapt, le va fi dificil să intre în Regatul lui Dumnezeu celor care speră să rezolve totul cu ajutorul bogățiilor. ²⁵Mai ușor va trece o cămilă prin urechea unui ac, decât va intra un om bogat în Regatul lui Dumnezeu.” ²⁶Discipolii lui Isus au rămas și mai surprinși și au zis între ei: „Dacă aceasta este realitatea, cine poate atunci să fie salvat?” ²⁷Isus i-a privit în față și le-a zis: „Da, este imposibil omului; dar nu și lui Dumnezeu. Pentru că lui Dumnezeu toate lucrurile Îi sunt posibile.” ²⁸Petru a început să vorbească și a zis: „Vezi că noi am lăsat totul și am mers după Tine...” ²⁹Isus a răspuns: „Să știți că toți cei care au lăsat pentru Mine și pentru Vestea Bună: casă, frați, surori, tată, mamă, soție, copii, preocupări agricole, ³⁰vor primi acum, de o sută de ori mai mult: case, frați, surori, mame, copii și activități agricole, împreună cu persecuții; iar în viitor, viața eternă. ³¹Vor fi mulți care din primii vor ajunge să fie ultimii; și mulți dintre cei care vor fi ultimii, vor ajunge să fie primii.” ³²Ei erau pe drum și se deplasau spre Ierusalim. Isus mergea înaintea lor. Discipolii erau dezorientați și mergeau panicați după El. Isus i-a chemat din nou pe cei doisprezece discipoli ai Săi în jurul Lui și a început să le vorbească despre lucrurile care urmau să I se întâmple. ³³El le-a zis: „Să știți că mergând la Ierusalim, Fiul Omului va fi predat liderilor preoților și experților în legea mozaică. Ei Îl vor preda celor care nu sunt evrei, cu scopul executării Lui. ³⁴Aceștia Îl vor ridiculiza, Îl vor bate cu nuiele, Îl vor scuipa și-L vor omorî. Dar după trei zile de la moartea Sa, va învia!” ³⁵Fiii lui Zebedei care se numeau Iacov și Ioan, au venit la Isus și I-au zis: „Învățătorule, am vrea să ne îndeplinești o dorință.” ³⁶El le-a zis: „Ce doriți să fac pentru voi?” ³⁷Iar ei au răspuns: „Să ne oferi locul din dreapta și pe cel din stânga Ta, atunci când vei fi în glorie!” ³⁸Isus a zis: „Nu știți ce cereți. Oare puteți să beți paharul pe care-L voi bea Eu? Puteți să suportați «botezul» care-Mi va fi administrat?” ³⁹Ei au zis: „Da, putem!” Iar Isus le-a zis: „Este adevărat că veți bea și voi paharul pe care-l voi bea Eu și că vi se va administra același botez care Mi se va administra întâi Mie; ⁴⁰dar nu Eu vă voi oferi cinstea de a sta la dreapta și la stânga Mea. Aceasta este rezervată numai celor pentru care a fost pregătită.” ⁴¹În urma acestei discuții, ceilalți zece discipoli s-au supărat pe Iacov și pe Ioan. ⁴²Dar Isus Și-a chemat discipolii și le-a zis: „Știți că națiunile lumii au guvernatori, cărora superiorii lor le dau ordine în mod autoritar. ⁴³Dar între voi să nu existe aceeași practică. Ci acela care vrea să dețină autoritatea, să slujească tuturor; ⁴⁴și oricine dorește să fie

primul între voi, să fie sclavul tuturor celorlalți. ⁴⁵Pentru că nici chiar Fiul Omului n-a venit cu pretenția ca să fie slujit, ci cu scopul ca El să slujească și să-Și sacrifice viața pentru recuperarea multora!” ⁴⁶Mergând, au ajuns în Ierihon. În timp ce Isus Își urma drumul și ieșea din această localitate împreună cu discipolii Săi și cu o mare mulțime de oameni, exista în apropiere un loc în care stătea și cerșea un orb. El se numea Bartimeu și era fiul lui Timeu. ⁴⁷Auzind că trece Isus din Nazaret, orbul a început să strige: „Isus, Fiul lui David, ai milă de mine!” ⁴⁸Mulți îl certau și-i cereau să tacă; dar el striga și mai tare: „Fiul lui David, ai milă de mine!” ⁴⁹Isus S-a oprit și a zis: „Chemăți-l să vină aici!” Orbul a fost chemat, zicându-i-se: „Curaj, omule, ridică-te și hai să mergem; căci te cheamă Isus!” ⁵⁰Orbul și-a aruncat haina (specifică cerșetorilor) și a venit foarte energic la Isus. ⁵¹El a zis orbului: „Ce dorești să-ți fac?” Orbul a răspuns: „Rabuni, să mă ajuți să-mi obțin vederea!” ⁵²Isus i-a zis: „Du-te; credeați că te-a salvat.” Imediat, acel orb și-a obținut vederea și a mers pe drum după Isus. **II** Când au fost aproape de Ierusalim și treceau pe lângă localitățile Betfaghe și Betania situate în apropiere de Muntele Măslinilor, Isus Și-a trimis într-o misiune specială pe doi dintre discipolii Săi. ²El le-a zis: „Duceți-vă în satul dinaintea voastră. Imediat când veți intra în el, veți găsi un măgăruș legat, pe care încă nu a mai încălecat nici un om. Să-l dezlegați și să Mi-l aduceți. ³Dacă veți fi întrebați de cineva de ce procedați astfel, să-i răspundeți: «Domnul are nevoie de el; și după ce îl va folosi, îl va trimite imediat înapoi.»” ⁴Discipolii s-au dus și au dezlegat măgărușul pe care l-au găsit legat lângă o ușă, la curba drumului pe care mergeau. ⁵Unii dintre cei care locuiau în acea casă, le-au zis: „Ce faceți? De ce dezlegați acest măgăruș?” ⁶Ei au răspuns exact cum îi învățase Isus. Apoi au fost lăsați să plece. ⁷Și-au aruncat hainele peste măgărușul pe care l-au adus pentru Isus, iar El a încălecat. ⁸Mulți oameni își întindeau hainele pe drumul pe care venea Isus, iar alții puneau pe jos ramuri tăiate din copacii de pe câmp. ⁹Atât cei care mergeau înaintea lui Isus, cât și cei care veneau după El, strigau: „Osana! Este binecuvântat Cel care vine în numele Domnului!” ¹⁰Regatul care vine este unul binecuvântat: acesta este Regatul strămoșului nostru David! Osana în cerul foarte înalt!” ¹¹Isus a intrat în Ierusalim și S-a dus în Templu. Apoi, după ce a privit la toate lucrurile din jurul Său, fiind aproape seara, a plecat la Betania împreună cu cei doisprezece discipoli ai Săi. ¹²A doua zi, după ce au plecat din localitatea Betania, Isus era flămând. ¹³A observat de la mare distanță un smochin care avea frunze și a mers spre el, să vadă dacă va găsi câteva fructe. Când s-a apropiat, a constatat că nu avea decât frunze, pentru că încă nu era perioada smochinelor. ¹⁴Atunci Isus a zis smochinului: „Niciodată să nu mai mănânce cineva fructe din tine!” Iar discipolii au auzit aceste cuvinte. ¹⁵Ajunși la Ierusalim, Isus a intrat în Templu. A răsturnat mesele celor care schimbau bani și scaunele celor care vindeau porumbei. ¹⁶Nu permitea nimănui să poarte vreun vas prin Templu. ¹⁷Îi învăța apoi, zicând: „Oare nu este scris în Scripturi «Casa Mea va fi numită o casă a rugăciunii pentru toate națiunile.»? Însă voi ați făcut din ea un cuib de infractori!” ¹⁸Liderii preoților și experții în legea mozaică au auzit și ei aceste cuvinte. În consecință, se gândeau cum să-L omoare în secret; pentru că se temeau de El, din cauza poporului care era fascinat de învățăturile Lui. ¹⁹Iar Isus ieșea din oraș de fiecare dată când se însera. ²⁰În dimineața următoare, când treceau pe lângă acel smochin, discipolii l-au văzut uscat din rădăcini. ²¹Petru, care și-a amintit ce se

întâmplase cu o zi înainte, a zis lui Isus: „Învățătorule, privește: smochinul blestemat de Tine, s-a uscat!” ²²Isus a zis: „Este necesar să aveți credință în Dumnezeu!” ²³Vă asigur că dacă va zice cineva acestui munte «Ridică-te și aruncă-te în mare!» și dacă nu va avea dubii în inima lui, ci va crede că ce a spus se va realiza, va obține ce a cerut. ²⁴Vă spun aceste lucruri pentru că în baza aceluiași principiu, trebuie să credeți anticipat că ați și primit lucrul pentru care vă rugați; și astfel îl veți obține. ²⁵Iar când vă rugați stând în picioare, să iertați orice ați avea de reproșat cuiva; pentru ca să fiți și voi iertați de greșeli de către Tatăl vostru care este în cer. ²⁶[Dar dacă nu iertați, nici Tatăl vostru care este în cer nu vă va ierta greșelile.”] ²⁷S-au dus din nou în Ierusalim. Și în timp ce Isus Se deplasa prin Templu, au venit la El liderii preoților, experții în legea mozaică și conducătorii poporului evreu, ²⁸zicându-I: „Cu ce autoritate faci Tu aceste lucruri? Cine Ți-a permis să le faci?” ²⁹Isus le-a răspuns: „Am și Eu o întrebare. Îmi veți răspunde întâi la aceasta; și abia apoi vă voi spune și Eu cine Mi-a dat aprobare să fac ceea ce fac. ³⁰Întrebarea Mea pentru voi este aceasta: Botezul lui Ioan provenea din cer, sau era o invenție omenească? Aștept răspunsul vostru.” ³¹Ei însă discutau astfel: „Dacă răspundem «Din cer», ne va zice: «De ce nu l-ați luat în considerare?»; ³²iar dacă vom răspunde «Provine din imaginația omului», ...” (Se temeau de mulțimile de oameni care considerau că Ioan a fost un profet autentic.) ³³Atunci ei I-au răspuns lui Isus: „Nu știm.” Iar Isus le-a zis: „Nici Eu nu vă voi spune cine M-a autorizat să fac aceste lucruri!” **12** Isus a început apoi să le vorbească folosind parabole. El a zis: „Un om a plantat o viță de vie. A înconjurat-o cu un gard, a săpat un teasc în ea și i-a construit un turn; apoi a dat-o în arendă unor viticultori și a plecat din țară. ²Când trebuia să fie adunați strugurii copti, a trimis un sclav la viticultori ca să ia de la ei fructele viei. ³Viticultorii l-au prins, l-au bătut și l-au trimis înapoi cu mâinile goale. ⁴A mai trimis din nou la ei un alt sclav. Ei l-au rănit la cap și l-au defăimat. ⁵A mai trimis un altul pe care l-au omorât; apoi a trimis mulți alți sclavi, dintre care unii au fost bătuți, iar alții omorâți de acei viticultori. ⁶Mai avea un singur fiu pe care-l iubea foarte mult. În final, l-a trimis și pe el la ei. Proprietarul viei își zicea: «Vor primi onorabil pe fiul meu!» ⁷Dar viticultorii au discutat astfel între ei: «Priviți: vine cel care este moștenitorul de drept al viei! Haideți să-l omorâm; și astfel moștenirea lui va fi a noastră!» ⁸L-au prins, l-au omorât și i-au aruncat corpul în afara viei. ⁹Acum oare ce va face proprietarul viei? Va veni, îi va distruge pe acei viticultori și va da via altora. ¹⁰Oare n-ați citit în Scriptură că «Piatra aruncată de zidari ca fiind inutilă, a ajuns să fie pusă la vinclu; ¹¹Domnul a procedat astfel și ne-a uimit?» ¹²Ei intenționau să-L prindă pe Isus, dar le era frică de mulțimea de oameni. În final, L-au lăsat și au plecat. Dar înțeleseseră că parabola prezentată de Isus îi viza pe ei. ¹³Apoi, liderii religioși au trimis la Isus un grup care era format din farisei și din irodieni, cu scopul de a-L prinde într-o capcană a propriilor lui declarații. ¹⁴Aceștia au venit și I-au zis: „Învățătorule, știm că spui adevărul și că nu-Ți este frică de oameni. Mai știm că Tu nu iei decizii bazat pe lucruri exterioare care pot fi doar aparențe înșelătoare; ci îi înveți pe oameni adevărul în conformitate cu metoda lui Dumnezeu. Este corect să plătim impozitele Cezarului? ¹⁵Ce zici Tu: să plătim, sau să nu plătim?” Isus le-a înțeles ipocrizia și le-a răspuns: „De ce Mă testați? Aduceți-Mi un dinar ca să-l văd!” ¹⁶Ei I-au adus un dinar; și Isus i-a întrebat: „Ale cui sunt imaginea și inscripția de pe el?” Ei au răspuns: „Ele aparțin Cezarului.” ¹⁷Atunci Isus

le-a zis: „Dați deci Cezarului ce-i aparține; și oferiți lui Dumnezeu ce este al Lui!” Acest răspuns al lui Isus i-a surprins foarte mult. ¹⁸Saducheeii care susțin că nu există posibilitatea învierii, au venit la Isus cu un caz, zicându-I: ¹⁹„Învățătorule, ascultă ce ne-a lăsat scris Moise: «Dacă moare fratele unui bărbat, iar celui mort îi rămâne soția văduvă și fără copii, cel care trăiește să o ia ca soție și să conceapă cu acea femeie copii care vor fi considerați urmași ai celui mort.» ²⁰Erau șapte frați. Primul dintre ei s-a căsătorit, dar a murit fără să lase urmași. ²¹Al doilea a luat-o pe văduvă și ea i-a fost soție; dar și el a murit fără să lase urmași. La fel s-a întâmplat și cu al treilea. ²²Și, de fapt, nici unul dintre cei șapte n-a lăsat urmași, având pe rând ca soție acea femeie. După ei toți, a murit și ea. ²³Când va fi învierea, a cui soție va fi femeia? Pentru că toți au avut-o ca soție...” ²⁴Răspunzându-le, Isus le-a zis: „Oare nu vă rătăciți voi din cauză că nu înțelegeți nici Scripturile și nici puterea lui Dumnezeu? ²⁵Aceasta este concluzia Mea despre voi; pentru că oamenii înviați nu se vor mai căsători; ci în această privință vor fi ca îngerii din cer. ²⁶Iar în ce privește învierea morților, oare n-ați citit în cartea lui Moise textul care vorbește despre acel tufiș care ardea? Acolo Dumnezeu S-a prezentat lui Moise zicând: «Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov.» ²⁷Dumnezeu nu este un zeu al celor morți, ci Dumnezeul celor vii. Deci este evident cât de mult vă rătăciți!” ²⁸Unul dintre experții legii mozaice asistase la discuție și a constatat că Isus răspunsese bine și saducheeilor. Atunci a venit la El și L-a întrebat: „Care este prima dintre toate poruncile din Scriptură?” ²⁹Isus i-a răspuns: „Prima poruncă este aceasta: «Ascultă Israel! Domnul, Dumnezeul nostru este unul singur»; ³⁰și: «Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată mintea ta și cu toată puterea ta.» Aceasta este prima poruncă. ³¹Iar a doua (ca importanță) este următoarea: «Să-L iubești pe cel de lângă tine ca pe tine însuși.» Nu există cerințe mai importante decât acestea.” ³²Expertul legii mozaice I-a zis: „Bine ai răspuns, Rabinule. Așa este: Dumnezeu este unul singur, nu mai există nici un altul ca El; ³³și ceea ce valorează mai mult decât toate animalele sacrificate și arse integral pe altar, este să-L iubești cu toată inima, cu toată mintea, cu tot sufletul și cu toată puterea pe care o ai, în timp ce-L iubești și pe cel de lângă tine ca pe tine însuși.” ³⁴Isus a apreciat aceste cuvinte ca pe un răspuns care demonstrează înțelepciune; și i-a zis celui care l-a dat: „Tu nu ești departe de Regatul lui Dumnezeu.” Iar din acel moment, nimeni n-a mai avut curajul să pună întrebări lui Isus. ³⁵În timp ce învăța mulțimea de oameni adunată în Templu, Isus a zis: „Cum se explică faptul că experții legii mozaice susțin despre Cristos că este fiul lui David? ³⁶Fiind inspirat de Spiritul Sfânt al lui Dumnezeu, tocmai el, David, a zis: «Domnul a spus Domnului meu: ‘Ocupă locul privilegiat din dreapta Mea până Îți voi pune dușmanii sub picioarele Tale.’» ³⁷Deci chiar David Îl numește Domn. Atunci cum se explică faptul că este (declarat) Fiul lui?” Iar audiența lui Isus era foarte plăcut impresionată de prestația Lui. ³⁸Învățătura lui Isus conținea pentru ascultătorii Săi și următorul avertisment: „Feriți-vă de experții în legea mozaică și de scribi! Lor le place să umble în locuri publice îmbrăcați cu haine lungi, așteptând aprecieri deosebite din partea oamenilor. ³⁹Le face plăcere să stea pe primele scaune din sinagogi și să ocupe cele mai bune locuri când se organizează mese festive. ⁴⁰Ei sunt cu atât mai vinovați și vor fi cu atât mai sever condamnați, cu cât fac în mod ipocrit rugăciuni lungi în public, dar pe de altă parte abuzează de casele văduvelor.”

⁴¹Isus stătea jos, în fața cutiei unde se colectau fondurile Templului și privea pe cei care introduceau bani în ea. Mulți dintre cei bogați donau sume mari de bani. ⁴²A venit și o văduvă săracă și a donat și ea două monede mici valorând împreună un codrant. ⁴³Atunci Isus Și-a chemat discipolii și le-a zis: „Să știți că această văduvă săracă a oferit lui Dumnezeu mai mult decât toți ceilalți care au introdus bani în cutie; ⁴⁴pentru că ei au oferit din ce aveau în plus. Dar ea, fiind săracă, a oferit tot ce îi mai rămăsese pentru supraviețuire.” **13** Când a ieșit Isus din Templu, unul dintre discipolii Lui I-a zis: „Învățătorule, privește: ce pietre și ce ziduri impunătoare au fost construite cu ele!” ²Isus i-a răspuns: „Toate aceste ziduri pe care le vezi, vor fi dărâmate și nu vor mai rămâne nici măcar două dintre aceste pietre împreună...” ³Apoi Isus S-a așezat pe Muntele Măslinilor în fața Templului. Petru, Iacov și Ioan L-au întrebat pe Isus separat de ceilalți discipoli: ⁴„Când se va întâmpla ce ne-ai relatat mai devreme? Spune-ne cum vom putea să ne dăm seama că aceste lucruri urmează să se întâmple în viitorul apropiat?” ⁵Isus a început atunci să le ofere unele indicii, spunându-le: „Fiți atenți să nu fiți înșelați de cineva. ⁶Vă avertizez astfel, având în vedere faptul că mulți își vor face apariția sub pretextul că acționează în numele Meu, pretinzând chiar că ei ar fi Cristos. Și vor înșela pe mulți cu această pretenție. ⁷Când veți auzi despre conflicte armate și despre iminența războaielor, să nu intrați în panică, pentru că aceste lucruri se vor termina în mod inevitabil. Deci ele nu vor reprezenta sfârșitul. ⁸O națiune va lupta contra alteia și un regat va fi în conflict cu altul; în anumite zone vor fi cutremure de pământ, în altele foamete și instabilitate. Aceste lucruri vor reprezenta doar începutul durerilor. ⁹Aveți grijă de voi. Vă vor deferi justiției și veți fi bătuți în sinagogi. Din cauza Mea, veți fi duși înaintea guvernatorilor și a regilor, ca să constituiți o probă pentru ei. ¹⁰Întâi trebuie ca Vestea Bună să fie prezentată tuturor națiunilor. ¹¹Când veți fi duși la tribunal, să nu vă îngrijorați dinainte referitor la ce veți vorbi acolo; ci să răspundeți în conformitate cu ce veți fi inspirați atunci să vorbiți; pentru că, de fapt, nu voi veți oferi acele răspunsuri, ci Spiritul Sfânt va vorbi prin intermediul vostru. ¹²Frații se vor condamna la moarte între ei și tatăl își va condamna fiul la pedeapsa capitală. Copiii revoltați împotriva părinților lor, îi vor omorî. ¹³Din cauza Numelui Meu, veți fi urâți de toți. Dar cine va rezista tuturor acestor adversități până la sfârșit, va fi salvat. ¹⁴Când veți vedea reprezentantul oribilei distrugerii stând acolo unde nu este normal să fie” – cine citește, să înțeleagă despre ce este vorba –, „atunci cei care vor fi în Iudeea, să fugă spre munți. ¹⁵Cine va fi pe terasa casei, să nu (mai) coboare ca să-și ia ceva din ea. ¹⁶Cine va fi pe câmp, să nu se (mai) întoarcă să-și ia haina. ¹⁷Vai de femeile care vor fi însărcinate atunci și de cele care vor avea copii de alăptat. ¹⁸Rugați-vă cerând ca aceste lucruri să nu se întâmple iarna. ¹⁹Pentru că în acele zile va fi un dezastru atât de mare, încât nu va avea echivalent nici înainte și nici după el. ²⁰Și dacă Domnul n-ar fi limitat acea perioadă de timp, nimeni nu ar supraviețui. Dar acea limitare a fost decisă de El din cauza celor aleși. ²¹Dacă vă va zice atunci cineva «Cristos este aici» sau «Să știți că este acolo», să nu-l credeți. ²²Vă previn în legătură cu faptul că își vor face apariția pseudo-cristoși și pseudo-profeți. Ei vor face lucruri supranaturale, încercând să înșele astfel, dacă ar fi posibil, chiar și pe cei aleși. ²³Fiți deci atenți la aceste pericole. Remarcați faptul că vi le-am prezentat anticipat. ²⁴Trebuie să mai știți că în zilele care vor veni după acest dezastru, soarele se va întuneca, luna nu-și va

mai oferi obișnuita ei lumină noaptea,²⁵ iar stelele vor cădea din cer pe pământ și legile cosmosului vor fi destabilizate.²⁶ Atunci va fi văzut Fiul Omului venind deasupra norilor cu o mare autoritate și în glorie.²⁷ El Își va trimite îngerii și îi va aduna pe cei aleși din cele patru puncte cardinale, de oriunde vor fi ei atunci.²⁸ Când ramura tânără a smochinului devine fragedă și înfrunzește, știți că se apropie vara. Să învățați să aplicați această lecție și în cazul lucrurilor despre care tocmai v-am vorbit.²⁹ Când veți vedea întâmplându-se lucrurile deja precizate, să știți că Fiul Omului este aproape, chiar «la ușă».³⁰ Vă asigur că nu va trece această generație până nu se va întâmpla ce v-am spus.³¹ Cerul împreună cu pământul se vor dezintegra, dar cuvintele Mele nu vor fi contrazise (de ceea ce se va întâmpla).³² Însă cu excepția Tatălui, despre ziua și ora când se vor întâmpla aceste lucruri, nu știe nimeni – nici îngerii din cer, și nici (chiar) Fiul.³³ Fiți atenți și urmăriți evenimentele, pentru că nu știți exact când va veni acel moment.³⁴ Va fi ca atunci când un om pleacă în altă țară lăsându-și casa în administrare sclavilor lui. Le conferă astfel autoritate și stabilește clar responsabilitățile fiecăruia, ordonând paznicului să fie permanent la post.³⁵ Deci fiți și voi atenți, pentru că nu puteți ști exact când va veni proprietarul casei. Poate veni seara sau la jumătatea nopții. Poate să apară în timpul când cântă cocoșii spre dimineață sau chiar dimineața.³⁶ Nu riscați să fiți surprinși dormind la apariția lui neanunțată.³⁷ Avertizarea adresată vouă este valabilă pentru toți ceilalți. Fiți vigilenți! Vegheați!”

14 După două zile, începea sărbătoarea Paștelor și cea a Azimelor. Liderii preoților și experții legii mozaice intenționau să pună în aplicare un plan perfid pentru arestarea și omorârea lui Isus.² Totuși, în final au ajuns la următoarea concluzie: „Nu trebuie să-L arestăm în timpul sărbătorii, pentru că riscăm să provocăm reacții imprevizibile din partea mulțimilor de oameni.”³ Isus ajunsese în Betania și stătea la masă în casa lui Simon leprosul. Acolo a venit o femeie cu un vas de alabastru în care avea un ulei parfumat foarte scump, făcut din nard. Ea a desigilat vasul spărgându-i gura; și apoi a turnat conținutul lui pe capul lui Isus.⁴ Unii dintre cei care erau acolo au fost indignați de gestul femeii; și au zis: „Cum se justifică această risipă de parfum?”⁵ Dacă s-ar fi vândut, puteam obține în schimbul lui trei sute de dinari, cu care am fi ajutat apoi pe săraci!” În timp ce își manifestau nemulțumirea față de fapta acelei femei,⁶ Isus le-a zis: „Lăsați-o și n-o mai criticați! Ea a făcut un lucru frumos față de Mine.”⁷ Pe săraci îi aveți permanent cu voi și îi puteți ajuta oricând doriți. Dar pe Mine nu Mă veți avea permanent cu voi (ca acum).⁸ Ea a făcut pentru Mine ce a putut; și astfel Mi-a uns corpul anticipat pentru înmormântare.⁹ Să știți că oriunde va fi predicată Vestea Bună, se va relata și ce a făcut această femeie. Iar oamenii își vor aminti astfel mereu de ea!”¹⁰ Iuda Iscarioteanul, unul dintre cei doisprezece discipoli ai lui Isus, s-a dus la liderii preoților ca să-L trădeze.¹¹ Când au primit ei această veste, s-au bucurat și i-au promis ca recompensă o sumă de bani. Apoi Iuda urmărea momentul oportun ca să-și pună planul în aplicare.¹² În prima zi a sărbătorii Azimelor, când se sacrifica mielul pentru Paște, discipolii I-au zis lui Isus: „Unde dorești să-Ți pregătim să servești masa pascală?”¹³ El a vorbit cu doi dintre discipolii Săi, zicându-le: „Duceți-vă în oraș. Acolo veți întâlni un om transportând un ulcior cu apă. Urmăriți-l și observați unde se duce.”¹⁴ Vorbiți apoi cu proprietarul casei în care va intra și spuneți-i: «Învățătorul dorește să știe unde este camera de oaspeți în care va mânca Paștele împreună cu discipolii Săi.»¹⁵ Atunci el vă va prezenta o cameră

mare la etaj deja rezervată în acest scop. Să pregătiți acolo masa de Paște pentru noi.”

¹⁶Discipolii au plecat și au ajuns în oraș, unde au găsit totul exact cum le spusese Isus; și au pregătit acolo cina pascală. ¹⁷Când s-a înserat, Isus a venit acolo împreună cu cei doisprezece discipoli ai Săi. ¹⁸În timp ce stăteau la masă mâncând, Isus a zis: „Vă spun adevărul: unul dintre voi, care mănâncă împreună cu Mine, Mă va trăda...”

¹⁹Ei au fost foarte afectați de această veste și au început să-I zică pe rând: „Oare eu sunt cel care va proceda așa?” ²⁰Isus le-a răspuns: „Este vorba despre unul dintre cei doisprezece. Mai precis, Mă refer la cel care întinde mâna spre farfurie odată cu Mine. ²¹Fiul Omului, în mod sigur va muri, exact cum este scris despre El. Dar vai de acela care face posibilă trădarea Lui! Mai bine ar fi fost pentru el dacă nu s-ar fi născut!” ²²În timpul mesei (pascale), Isus a luat o pâine; și după ce a rostit binecuvântarea asupra ei, a rupt-o și le-a dat-o discipolilor, zicând: „Serviți-vă! Aceasta reprezintă corpul Meu.” ²³Apoi a luat un pahar; și după ce a mulțumit lui Dumnezeu pentru el, l-a oferit discipolilor care au băut toți din el. ²⁴Isus le-a zis: „Acesta este sângele Meu care face ratificarea Noului Legământ de care vor beneficia mulți. ²⁵Să știți că din acest moment, nu voi mai bea din acest produs al fructului viței până când o voi face într-o nouă formă, în Regatul lui Dumnezeu.” ²⁶După ce au lăudat pe Dumnezeu cântând, au urcat împreună pe Muntele Măslinilor. ²⁷Isus le-a zis: „În această noapte, toți veți fi în mare dificultate; pentru că referitor la această situație, este scris: «Voi bate Păstorul și I se vor împrăștia oile.»! ²⁸Dar după ce voi învia, voi veni la întâlnire cu voi în Galileea.” ²⁹Petru I-a zis: „Chiar dacă toți ceilalți vor trece printr-un moment dificil al lașității, cu mine nu se va întâmpla așa!” ³⁰Iar Isus i-a zis: „Îți spun adevărul: în această noapte, înainte să cânte cocoșul de două ori, te vei fi dezis de Mine de trei ori.” ³¹Dar Petru I-a răspuns și mai categoric: „Chiar dacă ar fi cazul să mor împreună cu Tine, eu nu mă voi dezice de Tine!” Și toți ceilalți au repetat imediat declarația de loialitate făcută de Petru. ³²S-au dus apoi în Ghetsimani, care era o zonă înconjurată cu gard. Isus le-a zis discipolilor Săi: „Stați și așteptați aici până Mă voi ruga!” ³³A luat însă dintre ei pe Petru, pe Iacov și pe Ioan, care au mers împreună cu El. Isus a început atunci să treacă printr-o stare de profundă neliniște. ³⁴El le-a zis: „Simt în suflet o durere specifică morții. Rămâneți în acest loc și să nu adormiți.” ³⁵Mergând apoi puțin mai departe, a început să Se roage căzut cu fața la pământ. În rugăciunea Lui, cerea ca dacă este posibil, să nu mai treacă prin acele momente dificile. ³⁶Concret, El zicea: „Ava (adică: Tată), Mă adresez Ție, Căruia toate lucrurile Îi sunt posibile: Te rog să iei din fața Mea acest «pahar»! Totuși, accept până la urmă ce vei decide Tu, chiar dacă dorința Ta nu va fi asemănătoare cu a Mea.” ³⁷A venit la grupul celor trei discipoli, pe care i-a găsit dormind. Atunci i-a zis lui Petru: „Simon, și tu dormi?! Nici o oră n-ai rezistat tentației somnului?” ³⁸Stați treji și rugați-vă ca să nu cădeți la probă. În comparație cu spiritul care este dinamic, corpul este slab.” ³⁹Ducându-Se din nou să Se roage, a repetat ce spusese prima dată. ⁴⁰Apoi a revenit la discipoli și i-a surprins din nou dormind, pentru că oboseala îi învinsese. Ei însă n-au putut să-I ofere nici o explicație. ⁴¹Când a venit a treia oară, le-a zis: „Voi tot mai adormiți?! Suficient! A venit timpul ca Fiul Omului să fie la discreția păcătoșilor. ⁴²Ridicați-vă și să mergem de-aici! Priviți: vine trădătorul!” ⁴³În timp ce vorbea Isus cu ei, a venit Iuda care aparținea de grupul celor doisprezece discipoli ai Lui. Împreună cu el era o mulțime

de oameni cu săbii și cu bâte. Ei fuseseră trimiși de liderii preoților, de experții legii mozaice și de bătrânii iudeilor. ⁴⁴Trădătorul stabilise cu ei următorul consemn: „Îl voi săruta. Acela este Isus. Și după ce Îl veți aresta, să-L transportați bine păzit.” ⁴⁵Când a ajuns Iuda aproape, s-a îndreptat spre Isus și I-a zis: „Învățătorule!” Apoi L-a sărutat. ⁴⁶Atunci acei oameni L-au prins pe Isus și L-au arestat. ⁴⁷Unul dintre cei care stăteau lângă Isus, a scos sabia; și lovind cu ea spre sclavul marelui preot, i-a tăiat urechea. ⁴⁸Isus le-a vorbit, zicându-le: „Ați venit la Mine ca să Mă arestați înarmați cu săbii și cu bâte – ca la un tâlhar!...” ⁴⁹Ați fi putut să Mă arestați de atâtea ori când învățam oamenii în Templu; dar n-ați făcut-o. Însă astfel se confirmă Scripturile!” ⁵⁰În acele momente, toți discipolii L-au lăsat pe Isus singur și au fugit. ⁵¹Totuși, un tânăr mergea după El. Acel tânăr era îmbrăcat doar cu o pânză de in. L-au prins și pe el, ⁵²dar a scăpat lăsând pânza în mâinile lor și fugind complet dezbrăcat. ⁵³Isus a fost dus la marele preot. Acolo s-au adunat toți liderii preoților, bătrânii evreilor și experții legii mozaice. ⁵⁴Petru Îl urma pe Isus de la distanță și L-a urmărit până a ajuns în curtea marelui preot. A intrat și el acolo și se încălzea la un foc împreună cu cei care își făceau serviciul pentru marele preot. ⁵⁵Liderii preoților și toți ceilalți care constituiau Sinedriul, discutau capetele de acuzare împotriva lui Isus. Ei intenționau să ceară omorârea Lui, dar încă nu găseau nimic care să justifice această dorință a lor. ⁵⁶Deși mulți făceau declarații mincinoase împotriva lui Isus, acestea erau contradictorii și nu-și puteau atinge scopul. ⁵⁷Unii, de exemplu, au declarat despre Isus astfel: ⁵⁸„Noi L-am auzit spunând: «Eu voi demola acest Templu făcut de mâinile omului și în trei zile voi construi un altul care nu va fi făcut de mâini omenești.»!” ⁵⁹Nici această declarație nu era adecvată scopului urmărit de ei cu privire la Isus. ⁶⁰Atunci marele preot s-a ridicat între ei și L-a întrebat pe Isus: „Nu răspunzi nimic la acuzațiile care au fost făcute împotriva Ta?” ⁶¹Pentru că Isus tăcea, marele preot a continuat cu o altă întrebare: „Ești Tu Cristos, Fiul Celui binecuvântat?” ⁶²Isus i-a răspuns: „Da, sunt! Și «Veți vedea pe Fiul Omului stând în poziția supremă de autoritate și venind deasupra norilor de pe cer.»!” ⁶³Atunci marele preot și-a rupt hainele și a zis: „Mai avem oare nevoie de martori?” ⁶⁴Ați auzit ce blasfemie a rostit! Care este verdictul vostru?” Toți au decis că merită pedeapsa capitală. ⁶⁵Unii au început atunci să-L scuie; și lovindu-L cu pumnii după ce-I acoperiseră fața, Îi ziceau: „Profețește-ne cine Te-a lovit!” Iar gărzile L-au preluat pălmindu-L. ⁶⁶Una dintre femeile care lucrau pentru marele preot, a venit în acea curte unde era și Petru, stând jos. ⁶⁷Când l-a văzut ea încălzindu-se la foc, a privit fix spre el și i-a zis: „Erai și tu împreună cu Isus din Nazaret!” ⁶⁸Petru a negat imediat, zicând: „Nu știu și nici nu înțeleg despre ce vorbești.” A ieșit apoi de-acolo și s-a dus în fața porții. Atunci a cântat cocoșul. ⁶⁹Când acea femeie l-a văzut din nou, a început să spună celor adunați acolo: „Acest om face parte din grupul lor!” ⁷⁰Petru s-a dezis din nou. Dar în scurt timp, cei care erau adunați în curte, i-au zis: „Ne-am convins că ești unul dintre acei oameni; pentru că deja am observat că vorbești ca ei. Ești galileean.” ⁷¹Atunci Petru a încercat să-i convingă blestemând și jurându-se, în timp ce susținea: „Nu-L cunosc pe omul despre care vorbiți!” ⁷²Imediat după acest răspuns, a cântat cocoșul a doua oară. Atunci Petru și-a amintit că Isus îi spusese: „Înainte să cânte cocoșul a doua oară, te vei dezice de Mine de trei ori.” Și gândindu-se la acest lucru, a început să plângă. **15** În dimineața care a urmat acelei nopți, liderii

preoților au organizat un consiliu la care au participat bătrânii poporului, experții în legea mozaică și toți ceilalți care făceau parte din Sinedriu. În urma acestui consiliu, L-au legat pe Isus și L-au trimis așa la Pilat. ²Acesta L-a întrebat pe Isus: „Ești Tu Regele iudeilor?” Isus i-a răspuns: „Da, exact cum spui!” ³Liderii preoților prezentau multe acuzații împotriva lui Isus. ⁴Pilat L-a întrebat: „Vezi câte acuzații au formulat ei împotriva Ta? Nu răspunzi nimic la ele?” ⁵Însă Isus nu a mai oferit nici un răspuns, fapt care l-a surprins pe Pilat. ⁶Cu ocazia fiecărei sărbători a Paștelor, Pilat obișnuia să grațieze un deținut; iar poporul decidea cine va fi acela. ⁷Unul dintre cei închiși se numea Baraba. În complicitate cu alții, el comisese o crimă în timpul unei revolte. ⁸Mulțimea de oameni care se adunase, a solicitat lui Pilat să-i facă din nou o ofertă de grație. ⁹Pilat le-a zis: „Doriți grațierea Regelui iudeilor?” ¹⁰A pus această întrebare înțelegând că, de fapt, liderii preoților i-L predaseră pe Isus pentru că-L invidiau. ¹¹Tot ei au determinat mulțimea de oameni să ceară lui Pilat grațierea lui Baraba. ¹²Vorbindu-le din nou, Pilat le-a zis: „Atunci ce doriți să fac cu Acela pe care-L numiți «Regele Iudeilor»?” ¹³Ei au strigat din nou: „Crucifică-L!” ¹⁴Pilat i-a întrebat: „Ce rele a făcut?” Ei au răspuns, scandând și mai intens: „Crucifică-L!” ¹⁵Pilat a ales să satisfacă cererea acelei mulțimi de oameni; și astfel a hotărât să-l grațieze pe Baraba. Iar cu privire la Isus, el a decis să fie crucificat după ce a ordonat să fie bătut cu nuiele. ¹⁶Soldații din subordinea lui Pilat L-au dus pe Isus în curtea fortăreței guvernatorului, unde s-a adunat toată compania lor. ¹⁷Acolo L-au îmbrăcat cu o haină care avea culoarea roșu aprins. Au făcut o coroană împletind spini și I-au pus-o pe cap. ¹⁸Apoi au început să-I zică: „Salutare, Regele Iudeilor!” ¹⁹În acest timp, Îl loveau în cap cu o trestie, Îl scui-pau și îngenuncheau în fața Lui ca și când I s-ar fi închinat... ²⁰După ce L-au ridiculizat astfel, L-au dezbrăcat de acea haină roșie. Apoi L-au îmbrăcat cu hainele Lui și L-au dus la locul de execuție prin crucificare. ²¹Pe drumul spre acel loc, au întâlnit un om care se întorcea de la câmp. El a fost obligat să ducă crucea lui Isus până la locul de execuție. Acel om se numea Simon din Cirena și era tatăl lui Alexandru și al lui Ruf. ²²Isus a fost dus la locul numit „Golgota”. Această denumire se traduce prin „Locul Craniului”. ²³Executorii I-au dat lui Isus să bea vin amestecat cu un anestezic făcut din plante; dar El l-a refuzat. ²⁴După ce L-au crucificat, au tras la sorți pentru ca fiecare să știe ce să ia din hainele Lui. ²⁵Când L-au crucificat, era ora nouă dimineața. ²⁶Deasupra Lui I se scrisese motivul condamnării la moarte prin crucificare: „Regele Iudeilor”. ²⁷Împreună cu Isus fuseseră crucificați încă doi tâlhari – unul la dreapta și celălalt la stânga Lui. ²⁸[Astfel s-a întâmplat exact ce prevestise Scriptura care zisese: „El a fost pus între cei păcătoși.”] ²⁹Cei care treceau prin zonă, Îl ridiculizau dând din cap și zicând: „Aha! Tu ai pretins că dă-râmi Templul și că în trei zile îl reconstruiești?! ” ³⁰Dacă Te consideri atât de capabil, salvează-Te acum și coboară de pe cruce!” ³¹Liderii preoților împreună cu experții legii mozaice Îl ridiculizau și ei, zicând: „Nu este capabil să Se salveze pe El, dar a avut pretenția că «i-a salvat» pe alții!” ³²El Se crede Cristos, Regele lui Israel. Dacă este adevărat, să ne demonstreze coborând acum de pe cruce; și vom crede că a spus adevărul!” Chiar și cei crucificați împreună cu El Îl ridiculizau. ³³În a șasea oră a zilei s-a făcut întuneric peste toată țara timp de trei ore, ³⁴după care Isus a strigat cu voce tare: „Eli, Eli, lama sabactani?!”, care se traduce cu „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai abandonat?! ” ³⁵Cei care asistau la ce

se întâmpla, au zis: „Îl strigă pe Ilie.” ³⁶Unul dintre ei a muiat un burete în oțet și I l-a dat lui Isus să bea din vârful unei trestii, zicând: „Să vedem acum dacă va veni Ilie să-L dea jos de pe cruce!” ³⁷Dar Isus a scos un sunet puternic și apoi a murit. ³⁸Atunci perdeaua din Templu s-a rupt în două bucăți de sus până jos. ³⁹Când a văzut cum murise Isus, centurionul care condusese execuția, a zis: „Sunt convins acum că acest om era Fiul lui Dumnezeu.” ⁴⁰Existau acolo în zonă și niște femei; dar priveau de la distanță la ce se întâmpla. Între ele se afla Maria Magdalena, Maria – mama lui Iacov cel tânăr și a lui Iose; și Salome. ⁴¹Acestea merseseră împreună cu Isus prin zona Galileei și-L slujiseră. Iar acum, împreună cu ele, veniseră multe alte femei la Ierusalim. ⁴²Se înserase. A doua zi, evreii făceau pregătiri în vederea respectării Sabatului. ⁴³În acele circumstanțe, Iosif din Arimateea care era un membru remarcabil al Sinedriului și care aștepta apariția Regatului lui Dumnezeu, a avut curajul să meargă în audiență la Pilat. Acolo el a cerut aprobarea să înmormânteze corpul neînsuflețit al lui Isus. ⁴⁴Pilat a fost surprins să afle că Isus murise atât de repede. A chemat un centurion ⁴⁵care i-a confirmat moartea lui Isus. Apoi a fost de acord ca Iosif să ia corpul lui Isus de pe cruce. ⁴⁶După ce l-a coborât, l-a înfășurat cu o pânză subțire de in pe care o cumpărase. Apoi l-a băgat într-un mormânt săpat în stâncă și a rostogolit o piatră pe care a pus-o la intrarea în el. ⁴⁷Maria Magdalena și Maria – mama lui Iose, au văzut unde a fost pus corpul lui Isus. **16** După ce a trecut ziua de Sabat, Maria Magdalena împreună cu Maria – mama lui Iacov și cu Salome, au cumpărat uleiuri parfumate cu care intenționau să îmbălsămeze corpul lui Isus. ²S-au dus la mormânt în prima zi a săptămânii, dimineața devreme, când răsărea soarele. ³Femeile discutau între ele, zicând: „Cine ne va rostogoli piatra de la intrarea în mormânt?” ⁴Dar când au ajuns acolo și au privit spre el, au observat că acea piatră de mari dimensiuni, nu mai bloca intrarea. ⁵Atunci au intrat în mormânt și au văzut acolo un tânăr îmbrăcat cu o robă albă stând în partea dreaptă. Ele s-au speriat; ⁶dar el le-a zis: „Nu vă temeți. Știu că voi Îl căutați pe Isus din Nazaret care a fost crucificat. Priviți spre locul unde a fost pus; vedeți că nu mai este acolo. El a înviat! ⁷Acum duceți-vă și anunțați-i pe discipolii Lui că Se va întâlni cu voi în Galileea, exact așa cum v-a spus!” ⁸Ele au ieșit din mormânt și au început să fugă speriate. Și de frică, n-au spus nimănui nimic. ⁹[Prima persoană căreia i S-a revelat Isus după ce a înviat, a fost Maria Magdalena. Isus o eliberase de sub influența a șapte demoni. Apariția Lui în fața ei s-a întâmplat în prima zi a săptămânii. ¹⁰Maria Magdalena s-a dus apoi și i-a anunțat pe cei care fuseseră împreună cu Isus. I-a găsit triste și plângând. ¹¹Când au auzit vestea că Isus este viu și că a fost văzut de ea, n-au crezut-o. ¹²Apoi, în timp ce doi dintre discipolii simpatizanți ai lui Isus se deplasau pe jos mergând la câmp, El li S-a revelat într-alt mod. ¹³Aceștia s-au dus și au relatat celorlalți discipoli ce li s-a întâmplat; dar nici ei n-au fost crezuți. ¹⁴În final, Isus S-a revelat celor unsprezece discipoli ai Săi în timp ce ei serveau masa. El le-a făcut reproșuri pentru necredința și pentru insensibilitatea inimii lor, demonstrate când n-au crezut relatările celor care-L văzuseră înviat. ¹⁵Apoi le-a zis: „Duceți-vă în toată lumea și predicați Vestea Bună oricărei ființe umane. ¹⁶Cine va crede mesajul ei și (apoi) va accepta să fie botezat, va fi salvat; dar cine nu va crede, va fi condamnat. ¹⁷Cei care vor crede, vor fi însoțiți de niște semne distinctive. Acestea sunt următoarele: vor face exorcizări în numele Meu, vor vorbi limbi noi; ¹⁸nu vor fi afectați de nici un fel de otrăvă, chiar dacă ea provine

de la mușcătura șerpilor sau din alimente; își vor pune mâinile peste bolnavi, iar aceștia vor deveni sănătoși.” ¹⁹După ce a vorbit cu ei, Domnul Isus S-a ridicat la cer, luând locul de la dreapta lui Dumnezeu. ²⁰Discipolii Lui s-au dus în toată lumea cunoscută de-atunci și au predicat oamenilor din toate zonele geografice. Domnul lucra împreună cu ei și făcea ca în acest parteneriat, Cuvântul Lui să fie însoțit de „semnele” care-l confirmau.]

Evangelhia oferită de Luca

1 Mulți oameni au încercat să prezinte o relatare detaliată despre anumite lucruri întâmplate în vremurile noastre. *2*Ei au scris despre acestea bazați pe informații primite de la martori oculari; și au obținut astfel dreptul să fie slujitori ai Cuvântului. *3*Dragă Teofil, având în vedere acest fapt, am considerat că este cazul să-ți ofer varianta mea. Mai întâi am făcut o analiză a originii acestor lucruri, pentru ca să-ți le prezint în scris într-o ordine cronologică. *4*Astfel vei avea posibilitatea să verifici calitatea învățăturilor pe care le-ai primit inițial pe cale orală. *5*În timpul guvernării tetrarhului Irod în (provincia) Iudeea, exista un preot numit Zaharia. El aparținea de gruparea lui Abia. Soția (lui Zaharia) era una dintre fetele lui Aaron și se numea Elisabeta. *6*Amândoi erau corecți în relația lor cu Dumnezeu și respectau fără excepții toate poruncile și regulile Domnului. *7*Ei erau bătrâni și fără copii, Elisabeta fiind sterilă. *8*Dar în timp ce Zaharia era în slujbă pentru Dumnezeu împreună cu grupul din care făcea parte, *9*conform regulamentului preoților, el a fost desemnat prin tragere la sorți să intre în Templul Domnului ca să tămâieze. *10*În timpul ceremonialului tămâierii, toți ceilalți închinători se rugau afară. *11*Atunci, înaintea lui Zaharia a apărut un înger al Domnului, stând în picioare la dreapta altarului destinat tămâierii. *12*Zaharia a fost surprins de prezența lui și i-a fost frică. *13*Dar îngerul i-a zis: „Zaharia, nu te speria! Te anunț că rugăciunea ta a fost luată în considerare. În consecință, Elisabeta, soția ta, îți va naște un fiu, căruia îi vei pune numele Ioan. *14*El va constitui pentru tine o sursă de bucurie și vei avea motive să fii vesel; iar de nașterea lui se vor mai bucura mulți (alți) oameni. *15*El va fi mare înaintea Domnului. Nu va consuma nici vin, nici vreo altă băutură alcoolică; și se va umple de Spirit Sfânt înainte de a se naște. *16*Îi va readuce pe mulți dintre descendenții lui Israel la Domnul, Dumnezeul lor. *17*Va merge înaintea Lui într-un mod asemănător spiritului și puterii lui Ilie, cu scopul refacerii relațiilor între părinți și copii. Va readuce pe cei sfidători la modul înțelept de viață al celor dreți, pregătind astfel poporul pentru Domnul.” *18*Zaharia i-a zis îngerului: „Eu împreună cu soția mea, suntem deja prea bătrâni! Cum garantezi că se va întâmpla ce mi-ai spus?” *19*Răspunzând, îngerul i-a zis: „Eu sunt Gabriel, cel care stă în prezența lui Dumnezeu. Am fost trimis la tine ca să-ți comunic această veste bună. *20*Pentru că n-ai crezut că lucrurile prezise de mine se vor întâmpla la momentul potrivit, vei deveni mut. Nu vei mai putea vorbi până în ziua când se va întâmpla ce ți-am spus.” *21*Mulțimea de oameni îl aștepta pe Zaharia să iasă și se mira de întârzierea lui în Templu. *22*Când a ieșit, n-a (mai) putut să le vorbească. Atunci ei au înțeles că Zaharia avusese o viziune în Templu. El a început să comunice cu ei prin semne, pentru că devenise mut. *23*Când și-a terminat slujba, Zaharia s-a dus acasă. *24*După un timp, soția lui care se numea Elisabeta, a rămas însărcinată. În primele cinci luni, ea a păstrat secret acest lucru, zicându-și: *25*„Ce mi se întâmplă, are o singură explicație: Domnul a decis să mă scape de disprețul cu care eram privită de oameni!” *26*Când era ea în a șasea lună de sarcină, Dumnezeu a trimis pe îngerul Gabriel într-un oraș numit Nazaret care aparținea de provincia Galileea. *27*El s-a dus la o fecioară care se numea Maria. Aceasta era logodită cu un bărbat numit Iosif – un descendent al lui David. *28*Intrând în locuința ei, îngerul i-a zis: „Te

salut, Maria! Te anunț că ești beneficiara unui mare har; și Domnul este cu tine!”

²⁹Maria a rămas surprinsă și afectată de mesajul îngerului, neștiind cum să-l înțeleagă.

³⁰Îngerul a mai zis: „Nu te speria, Maria! Fii liniștită, pentru că Dumnezeu ți-a făcut o mare favoare, acordându-ți har: ³¹vei rămâne însărcinată și vei naște un Fiu, căruia îi vei pune numele Isus. ³²El va fi mare și se va numi «Fiul Celui Foarte Înalt». Domnul, Dumnezeu Îi va oferi ocazia să guverneze la fel ca David. ³³Regatul Lui, format din descendenții lui Iacov, va dăinui etern”. ³⁴Maria a zis îngerului: „Cum va fi posibil ce mi-ai spus? – Eu sunt (totuși) fecioară...” ³⁵Îngerul i-a răspuns: „Spiritul Sfânt va veni asupra ta; și prin puterea Celui Foarte Înalt, tu vei naște Sfântul care se va numi Fiul lui Dumnezeu. ³⁶Să știi că și Elisabeta care este rudă cu tine, a rămas însărcinată și va naște un fiu la bătrânețe. Deși fusese declarată sterilă, ea este acum în a șasea lună de sarcină. ³⁷Acest lucru demonstrează că nimic nu-I este imposibil lui Dumnezeu!” ³⁸Maria a zis: „Sunt sclava Domnului. Aștept să mi se întâmple exact cum ai spus!” Apoi îngerul a dispărut din fața ei. ³⁹După câteva zile, Maria a plecat grăbită într-un oraș muntos care aparținea teritoriului lui Iuda. ⁴⁰Ajungând la familia lui Zaharia, a intrat în casă și a salutat-o pe Elisabeta. ⁴¹Când a auzit ea salutul Mariei, a simțit copilul mișcând și a fost umplută cu Spiritul Sfânt. ⁴²Apoi a zis cu voce tare: „Cât de binecuvântată ești tu în comparație cu celelalte femei! Și cât de binecuvântat îți este și Copilul!” ⁴³Nu înțeleg de ce mi s-a oferit onoarea să primesc în vizită pe mama Domnului meu... ⁴⁴Să știi că în urma salutului tău, am simțit copilul mișcând. ⁴⁵Aceea care crede că ce i-a spus Domnul se va întâmpla, este o persoană fericită.” ⁴⁶Maria a zis: „Îl laud pe Domnul din suflet ⁴⁷și mă bucur în spiritul meu pentru că Domnul îmi este Salvator. ⁴⁸El a privit la sclava Sa smerită și a făcut ca de acum încolo să fiu numită fericită de toate generațiile de oameni. ⁴⁹Cel Omnipotent a făcut lucruri remarcabile pentru mine! Numele Lui este sfânt, ⁵⁰iar generozitatea Sa trece din generație în generație pentru cei care-L ascultă. ⁵¹El a demonstrat că dispune de o mare putere, făcând să eșueze planurile făcute de cei aroganți. ⁵²A detronat pe cei puternici și a oferit locuri onorabile celor modești. ⁵³A săturat cu bunătăți pe cei flămânzi, iar pe cei bogați i-a dat afară neoferindu-le nimic. ⁵⁴I-a acordat ajutor sclavului Său, Iacov, pentru că Și-a reactivat bunătatea față de el. ⁵⁵A procedat exact cum promisese strămoșilor noștri, începând cu Avraam și continuând cu descendenții lui, pentru eternitate!...” ⁵⁶Maria a rămas împreună cu Elisabeta aproximativ trei luni. Apoi s-a întors acasă. ⁵⁷Timpul pentru sarcina Elisabetei a expirat; și ea a născut un fiu. ⁵⁸Vecinii și rudele ei au considerat că Domnul i-a acordat o mare favoare; și au participat la bucuria ei. ⁵⁹Când au circumcis copilul în a opta zi de la nașterea lui, intenția lor a fost să-i pună numele tatălui lui – Zaharia. ⁶⁰Dar mama lui a zis: „Nu! Îi vom pune numele Ioan!” ⁶¹Ei au zis: „Nimeni dintre rudele tale nu are acest nume.” ⁶²Au consultat și pe tatăl copilului, întrebându-l prin intermediul semnelor cu privire la numele băiatului. ⁶³Zaharia a cerut o tăbliță, pe care apoi a scris: El se numește Ioan. Atunci toți (ceilalți) au rămas surprinși. ⁶⁴Chiar în acel moment, Zaharia a început să vorbească normal, lăudând pe Dumnezeu. ⁶⁵Toți vecinii lor au fost cuprinși de frică și oamenii din toată acea zonă au aflat ce se întâmplase. ⁶⁶Ei rețineau informațiile despre el și se întrebau: „Oare ce va deveni acest copil?” Iar Domnul era în mod evident cu el. ⁶⁷Zaharia, tatăl lui, a fost umplut de Spiritul Sfânt și a profetit, zicând: ⁶⁸„Binecuvântează pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, pentru că Și-a ajutat

poporul și l-a răscumpărat. ⁶⁹El ne-a ridicat un Salvator puternic provenit dintre descendenții sclavului său – David. ⁷⁰A făcut exact cum prezisese folosindu-Se de gura sfinților Săi profeți care au existat în vremurile vechi. ⁷¹Ei anunțaseră salvare de dușmanii noștri și din mâinile celor care ne urăsc. ⁷²Astfel, El Își demonstrează bunătatea față de strămoșii noștri și Își amintește de sfântul Său Legământ. ⁷³Acesta este în acord cu ce-i jurase Dumnezeu strămoșului nostru – Avraam. ⁷⁴El îi spusese că după ce ne va salva de dușmanii noștri, ne va permite să-I slujim fără frică, ⁷⁵trăind permanent în prezența Lui în sfințenie și în dreptate. ⁷⁶Iar tu, copile, vei fi numit Profet al Celui Foarte Înalt, pentru că vei merge înaintea Domnului ca să-I pregătești drumul. ⁷⁷Vei conștientiza poporul Său cu privire la conceptul salvării care constă în iertarea păcatelor, ⁷⁸grație îndurării și milei Dumnezeului nostru. Iar salvarea va veni la noi ca soarele atunci când răsare în zori. ⁷⁹Astfel vor fi luminați cei care erau în întuneric și care trăiau amenințați de iminența morții; iar noi vom fi orientați spre metoda păcii!” ⁸⁰Copilul creștea fizic și se dezvolta spiritual. A locuit în zone de deșert până când și-a făcut apariția înaintea poporului Israel. 2 În acea vreme, Cezar Augustus a decretat un recensământ al tuturor oamenilor din imperiu. ²Acel recensământ a fost primul de acest fel în perioada guvernării lui Quirinius în Siria. ³Înregistrarea tuturor locuitorilor imperiului se făcea pentru fiecare cetățean în localitatea originii strămoșilor lui. ⁴Pentru că provenea genealogic din (regele) David, Iosif a plecat și el din orașul Nazaret aparținând provinciei Galileea, în Betleem care aparținea de provincia Iudeea. ⁵Acolo urma să se înregistreze în evidența populației (imperiului) împreună cu Maria – logodnica lui – care era însărcinată. ⁶În timp ce se aflau acolo, Maria ajunsese la termenul când trebuia să nască. ⁷Astfel, a născut pe primul ei copil. Era un băiat. L-a înfășat în scutece și L-a culcat într-o iesle, pentru că nu găsiseră loc de găzduire într-un han. ⁸În acea regiune existau niște păstori care stăteau cu oile pe câmp și le păzeau în timpul nopții. ⁹Atunci un înger al Domnului a apărut înaintea lor, iar gloria lui a produs o lumină puternică. Păstorii s-au speriat foarte tare. ¹⁰Dar îngerul le-a zis: „Nu vă temeți! Vă aduc o veste bună care va produce o mare bucurie întregului popor. ¹¹Astăzi vi S-a născut un Salvator în orașul lui David. El este Cristos, Domnul! ¹²Îl veți putea recunoaște astfel: veți găsi un copil nou-născut înfășat în scutece și culcat într-o iesle.” ¹³În mod instantaneu a apărut o mulțime de îngeri care s-a unit cu el în lauda la adresa lui Dumnezeu, zicând: ¹⁴„Glorie lui Dumnezeu și pace pe pământ între oamenii pe care El îi agreează!” ¹⁵După ce s-au întors îngerii în cer, păstorii au vorbit astfel între ei: „Să mergem la Betleem, ca să vedem personal lucrurile pe care ni le-a revelat Domnul.” ¹⁶Au plecat repede și când au ajuns, au găsit pe Maria și pe Iosif împreună cu ieslea în care era culcat copilul lor. ¹⁷După ce L-au văzut, au relatat (părinților Lui) ce li se spusese despre Copil. ¹⁸Toți (ceilalți) care auzeau relatarea păstorilor, rămâneau foarte surprinși. ¹⁹Dar Maria reținea totul cu mare atenție și se gândea profund la ce spuneau ei. ²⁰Păstorii au plecat (la turmele lor) glorificându-L și laudându-L pe Dumnezeu pentru toată revelația pe care le-o oferise și pentru că ea a fost confirmată apoi de tot ce au văzut și de tot ce au auzit. ²¹Când copilul a împlinit opt zile, trebuia circumcis. Atunci I-au pus numele Isus. Despre acest nume vorbise îngerul (Mariei) înainte ca El să fi fost conceput (în uterul ei). ²²După ce au trecut zilele stabilite prin Legea dată lui Moise referitoare la purificarea lor, Iosif și Maria au dus Copilul la Ierusalim, ca

să-L dedice Domnului. ²³ Aceasta era prevederea Legii Domnului: dacă primul copil este băiat, va fi oferit Domnului. ²⁴ Ei au respectat această regulă care spunea că I se va oferi Domnului un sacrificiu (ca înlocuitor) format dintr-o pereche de turturele sau din doi pui de porumbel. ²⁵ În Ierusalim era un om care se numea Simeon. El era religios, drept și aștepta ca Israel să fie salvat de Dumnezeu. Spiritul Sfânt care era asupra lui, ²⁶ îl anunțase că nu va muri înainte de a-L vedea pe Cristos – (Cel) Trimis de Domnul. ²⁷ Simeon a venit în Templu impulsionat de Spiritul Sfânt, tocmai atunci când Copilul Isus a fost adus de părinții Lui ca să respecte poruncile Legii referitoare la El. ²⁸ Simeon L-a luat pe brațe și a binecuvântat apoi pe Dumnezeu, zicând: ²⁹ „Stăpâne, de-acum eliberează-l pe sclavul Tău în pace, așa cum ai promis; ³⁰ pentru că am văzut salvarea pe care ai trimis-o ³¹ și pe care o pregătiseși în prezența tuturor popoarelor. ³² Ea este lumina care a fost revelată tuturor națiunilor și care reprezintă gloria poporului Tău – Israel!” ³³ Tatăl și mama Copilului se mirau de cuvintele pe care le spunea Simeon (despre El). ³⁴ Acesta i-a binecuvântat și a zis mamei Lui care se numea Maria: „Acest Copil este destinat să fie cauza căderii și a ridicării multora din Israel. El va fi remarcat prin opoziția pe care o va suporta din partea oamenilor. ³⁵ Chiar și sufletul tău va fi «străpuns de o sabie», atunci când mulți își vor prezenta în public concluziile lor (cu privire la El).” ³⁶ Acolo mai exista și o profetesă care se numea Ana. Ea era fata lui Fanuel care provenea din urmașii lui Așer. Ana era acum bătrână și văduvă, după ce conviețuise șapte ani cu fostul ei soț. ³⁷ Avea optzeci și patru de ani. Nu pleca din zona Templului, ci slujea permanent lui Dumnezeu, postind și rugându-se. ³⁸ În acele momente, a venit și ea; și laudând pe Dumnezeu, a început să vorbească despre Isus tuturor celor care așteptau salvarea Ierusalimului. ³⁹ După ce au respectat tot ce prevedea Legea Domnului, s-au întors în orașul Nazaret care aparținea de provincia Galileea. ⁴⁰ Copilul creștea fizic și Se umplea de înțelepciune. Iar Dumnezeu Îi oferea permanent grația Sa. ⁴¹ În fiecare an, cu ocazia sărbătorii Paștelui, părinții lui Isus se duceau la Ierusalim. ⁴² Când avea El doisprezece ani, s-au dus la Ierusalim conform obiceiului sărbătorii. ⁴³ După zilele consacrate sărbătorii, în timp ce părinții Lui se întorceau acasă, băiatul Isus a rămas în Ierusalim fără ca ei să observe acest lucru. ⁴⁴ Crezând că El se află printre oamenii care călătoreau împreună cu ei, au mers o zi și apoi L-au căutat în grupul rudelor și în cel al cunoscuților lor; ⁴⁵ dar nu L-au găsit. Atunci s-au întors în Ierusalim ca să-L caute. ⁴⁶ După trei zile L-au găsit în Templu, stând între învățători pe care-i asculta și cărora le punea întrebări. ⁴⁷ Toți cei care-L auzeau, rămâneau foarte surprinși de perspicacitatea Lui și de răspunsurile pe care le oferea. ⁴⁸ Când L-au văzut părinții Lui, au fost (și ei) foarte surprinși. Mama Lui I-a zis: „Fiule, de ce ai avut acest comportament? Tatăl Tău împreună cu mine Te-am căutat îngrijorați!” ⁴⁹ El le-a zis: „De ce M-ați căutat? Oare nu știați că trebuie să fiu în Casa Tatălui Meu?” ⁵⁰ Dar ei nu au înțeles ce a vrut să le spună. ⁵¹ Apoi a plecat împreună cu ei și au ajuns la Nazaret, unde li Se subordona. Iar mama Lui reținea în memorie toate aceste cuvinte. ⁵² Isus progresa fizic și intelectual, fiind înțelept și agreat atât de Dumnezeu, cât și de oameni. **3** Era al cincisprezecelea an al domniei cezarului Tiberius. Atunci, în Iudeea era guvernator Pilat din Pont, iar Irod era tetrarhul Galileei. Fratele lui Irod, numit Filip, era tetrarh al Ituriei și al Trahonitei; iar în Abilena era tetrarh Lisania. ² În acea vreme, evreii aveau ca mari preoți pe Ana și pe Caiafa. Atunci Dumnezeu i-a vorbit

lui Ioan – fiul lui Zaharia – prin intermediul Cuvântului Său, în deșert. ³Ioan s-a dus în toate zonele învecinate cu Iordanul și predica (despre) botezul (administrat în urma) pocăinței pentru iertarea păcatelor. ⁴Se întâmpla exact cum este scris în cartea care conține profeția lui Isaia: „Vocea care strigă în deșert, zice: «Pregătiți-I Domnului drumul; nivelați-i cărările! ⁵Orice vale va fi astupată; orice munte și orice deal vor fi transformați într-un teritoriu fără denivelări. Potecile strâmbe vor fi îndreptate și drumurile cu bolovani vor fi nivelate. ⁶Orice om va vedea cum salvează Dumnezeu!»”. ⁷Mulțimilor de oameni care veneau la el să îi solicite botezul, Ioan le spunea: „Pui de scorpion, cine v-a învățat să evitați (astfel) pedeapsa care urmează să vă fie administrată? ⁸Demonstrați-vă pocăința prin fapte! Să nu vă amăgiți zicând: «Suntem descendenții lui Avraam!»; pentru că Dumnezeu poate să facă descendenți lui Avraam (chiar și) din aceste pietre. ⁹Toporul a fost deja înfipt la rădăcina pomilor! Orice pom care nu produce fructe bune, va fi tăiat și va ajunge în foc.” ¹⁰Mulți îl întrebau: „Atunci ce trebuie să facem?” ¹¹Iar el le răspundea: „Cine are două cămăși, să împartă cu cine nu are nici una; și cine are mâncare, să procedeze la fel.” ¹²Au venit să solicite botezul și niște colectori de impozite. Aceștia i-au zis: „Învățătorule, ce trebuie să facem?” ¹³El le-a răspuns: „Să nu cereți nimănui în plus față de cât sunteți autorizați să colectați.” ¹⁴Au venit și niște soldați care au întrebat: „Dar noi, ce trebuie să facem?” Ioan le-a răspuns: „Să nu luați bani de la oameni cu forța și să nu formulați acuzații false împotriva lor; ci să fiți mulțumiți cu soldele voastre.” ¹⁵Toți oamenii erau în așteptarea lui Cristos; și se întrebau în sinea lor dacă nu cumva Ioan este Trimisul lui Dumnezeu. ¹⁶Atunci Ioan, răspunzând acestei întrebări, a zis: „Eu vă botez doar cu apă. Dar va veni Acela care este mai puternic decât mine. Eu nu merit (nici) să-I dezleg cureaua încălțăminte. El vă va boteza cu Spiritul Sfânt și cu foc. ¹⁷Va folosi lopata, pentru a despărți grâul de pleavă. Își va curăța terenul strângând grâul în grânar și aruncând pleava într-un foc care arde permanent.” ¹⁸Așa predica Ioan Vestea Bună mulțimilor de oameni, dându-le multe alte sfaturi. ¹⁹El făcuse reproșuri și tetrarhului Irod, pentru că trăia în concubinaj cu soția fratelui lui – Filip, și pentru că făcea multe alte rele. ²⁰La toate acestea, Irod a adăugat (apoi) arestarea și încarcerarea lui Ioan. ²¹După ce au fost botezați toți care solicitau pe Ioan în acest scop, a fost botezat și Isus. Și în timp ce Se ruga, s-a deschis cerul, ²²iar Spiritul Sfânt a coborât asupra Lui în mod fizic sub forma unui porumbel. Atunci s-a auzit o voce care venea din cer, zicând: „Tu ești Fiul Meu pe care-L iubesc foarte mult. Sunt total satisfăcut de Tine!” ²³Isus avea aproximativ treizeci de ani când a început să învețe poporul. Se credea despre El că era fiul lui Iosif, care la rândul lui a fost fiul lui Eli; ²⁴Eli a fost fiul lui Matat; Matat a fost fiul lui Levi; Levi a fost fiul lui Melhi; Melhi a fost fiul lui Ianai; Ianai a fost fiul lui Iosif; ²⁵Iosif a fost fiul lui Matatia; Matatia a fost fiul lui Amos; Amos a fost fiul lui Naum; Naum a fost fiul lui Esli; Esli a fost fiul lui Nagai; ²⁶Nagai a fost fiul lui Maat; Maat a fost fiul lui Matatia; Matatia a fost fiul lui Semei; Semei a fost fiul lui Ioseh; Ioseh a fost fiul lui Ioda; ²⁷Ioda a fost fiul lui Ioanan; Ioanan a fost fiul lui Resa; Resa a fost fiul lui Zorobabel; Zorobabel a fost fiul lui Salatiel; Salatiel a fost fiul lui Neri; ²⁸Neri a fost fiul lui Melhi; Melhi a fost fiul lui Adi; Adi a fost fiul lui Cosam; Cosam a fost fiul lui Elmadam; Elmadam a fost fiul lui Er; ²⁹Er a fost fiul lui Isus; Isus a fost fiul lui Eliezer; Eliezer a fost fiul lui Iorim; Iorim a fost fiul lui Matat; Matat a fost fiul lui Levi; ³⁰Levi a fost fiul lui

Simeon; Simeon a fost fiul Iuda; Iuda a fost fiul lui Iosif; Iosif a fost fiul lui Ionam; Ionam a fost fiul lui Eliachim; ³¹Eliachim a fost fiul lui Melea; Melea a fost fiul lui Mena; Mena a fost fiul lui Matata; Matata a fost fiul lui Natan; Natan a fost fiul lui David; ³²David a fost fiul lui Isai; Isai a fost fiul lui Iobed; Iobed a fost fiul lui Boaz; Boaz a fost fiul lui Salmon; Salmon a fost fiul lui Naason; ³³Naason a fost fiul lui Aminadab; Aminadab a fost fiul lui Admin; Admin a fost fiul lui Arni; Arni a fost fiul lui Esrom; Esrom a fost fiul lui Fares; Fares a fost fiul lui Iuda; ³⁴Iuda a fost fiul lui Iacov; Iacov a fost fiul lui Isaac; Isaac a fost fiul lui Avraam; Avraam a fost fiul lui Terah; Terah a fost fiul lui Nahor; ³⁵Nahor a fost fiul lui Seruh; Seruh a fost fiul lui Ragau; Ragau a fost fiul lui Falec; Falec a fost fiul lui Eber; Eber a fost fiul lui Sala; ³⁶Sala a fost fiul lui Cainam; Cainam a fost fiul lui Harfaxad; Harfaxad a fost fiul lui Sem; Sem a fost fiul lui Noe; Noe a fost fiul lui Lameh; ³⁷Lameh a fost fiul lui Metusala; Metusala a fost fiul lui Enoh; Enoh a fost fiul lui Iared; Iared a fost fiul lui Ialeleel; Ialeleel a fost fiul lui Cainan; ³⁸Cainan a fost fiul lui Enos; Enos a fost fiul lui Set; Set a fost fiul lui Adam; iar Adam a fost „fiul” lui Dumnezeu. **4** Plin de Spiritul Sfânt, Isus S-a întors de la Iordan și a fost condus de Acesta în deșert. ²Acolo a fost testat de diavol patruzeci de zile, timp în care nu a mâncat nimic. Apoi a flămânzit. ³Diavolul I-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, ordonă acestei pietre să se transforme în pâine!” ⁴Isus i-a răspuns: „Este scris: «Omul nu va trăi numai cu pâine, [ci (și) cu orice cuvânt care provine din gura lui Dumnezeu.»]” ⁵Diavolul L-a dus pe un loc foarte înalt și I-a prezentat într-o clipă toate regatele lumii; ⁶apoi I-a zis: „Îți voi oferi toată autoritatea și toată gloria acestora – căci mie îmi este acordată și o confer oricui doresc. ⁷Deci dacă Te vei închina înaintea mea, toate vor fi ale Tale.” ⁸Răspunzând, Isus i-a zis: „La spatele Meu, Satan! Este scris: «Să te închini Domnului, Dumnezeului tău; și numai Lui să-I slujești.»” ⁹Diavolul L-a dus apoi în Ierusalim, L-a pus pe terasa Templului și I-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos de aici; ¹⁰pentru că este scris: «El va porunci îngerilor Săi să Te păzească.»” ¹¹și «ei Te vor lua pe brațe ca să nu-Ți lovești piciorul de vreo piatră.»” ¹²Isus i-a răspuns: „S-a zis: «Să nu-L provoci pe Domnul, Dumnezeul tău la nereguli!».” ¹³După ce L-a testat pe Isus în toate felurile, diavolul a plecat temporar de la El. ¹⁴Plin de puterea Spiritului, Isus S-a întors în Galileea; și oamenii au început să vorbească despre El în localitățile învecinate cu această zonă. ¹⁵În timp ce îi învăța pe oameni în sinagogile lor, era lăudat de toți. ¹⁶A venit în Nazaret, unde crescuse ca și copil. Conform obiceiului pe care-l avea, a intrat în sinagogă în ziua Sabatului. S-a ridicat să citească ¹⁷și I s-a dat cartea profetului Isaia. Când a deschis-o, a citit textul care avea următorul conținut: ¹⁸„Spiritul Domnului este asupra Mea. El M-a desemnat să predic săracilor Vestea Bună. M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită și să anunț eliberarea prizonierilor. Am mai fost trimis să ofer vedere orbilor, să eliberez pe cei oprimați ¹⁹și să anunț începutul anului în care putem beneficia de bunăvoința Domnului.” ²⁰Apoi a închis cartea, a dat-o înapoi celui care se ocupa cu păstrarea ei și a stat jos. Toți cei care erau în sinagogă, Îl priveau cu maximă atenție. ²¹Atunci a început să le spună: „Ce am citit din Scriptură, s-a împlinit (chiar) astăzi!” ²²Toți vorbeau bine despre El; și mirându-se cu privire la cuvintele pline de har pe care le rostea, se întrebau: „Oare nu este Acesta fiul lui Iosif?” ²³Isus le-a zis: „Desigur, veți considera că este cazul să-Mi spuneți proverbul «Doctore, vindecă-Te pe Tine!»,

adică Îmi veți pretinde: «Fă și aici, în patria Ta, tot ce am auzit că ai făcut în Capernaum!»²⁴ Dar să știți că nici un profet nu este apreciat corespunzător în patria lui.²⁵ Da, așa este. Amintiți-vă că pe vremea lui Ilie, deși erau multe văduve în Israel atunci când a fost foamete din cauza secetei,²⁶ Ilie n-a fost trimis la nici una dintre ele, cu excepția aceleia din Sarepta, aparținând de Sidon.²⁷ Iar pe vremea profetului Elisei, erau mulți leproși în Israel; și totuși, cu excepția lui Naaman, sirianul, nici unul dintre ei n-a fost vindecat de lepra lui.”²⁸ Toți oamenii care erau în sinagogă, s-au mâniat foarte tare când au auzit aceste remarci ale lui Isus.²⁹ Atunci s-au ridicat, L-au scos de-acolo și L-au dus pe creasta muntelui pe care era construit orașul, ca să-L arunce în prăpastie.³⁰ Dar Isus a trecut prin mijlocul lor și a plecat de-acolo.³¹ A coborât în Capernaum, care era un oraș din provincia Galileea. Acolo învăța oamenii în ziua Sabatului.³² Ei erau foarte surprinși de faptul că îi învăța cu o autoritate remarcabilă.³³ În sinagogă era un om posedat de un demon. Acesta a strigat cu voce tare:³⁴ „Ah! Isus din Nazaret, ce avem noi în comun? Ai venit să ne anihilezi? Îți cunosc identitatea: ești Sfântul lui Dumnezeu!”³⁵ Isus i-a ordonat: „Taci și ieși din acest om!” După ce l-a trântit pe pământ în mijlocul lor, demonul a ieșit din el fără să-i mai facă vreun rău.³⁶ Toți au rămas foarte surprinși și se întrebau reciproc: „Ce înseamnă acest lucru? El dă ordine în mod autoritar demonilor; iar aceștia Îl ascultă, ieșind din oameni!”³⁷ Și imediat, oamenii din toate zonele învecinate cu acea localitate, au aflat despre aceste lucruri.³⁸ Plecând din sinagogă, Isus a intrat în casa lui Simon. Au găsit acolo pe soacra lui, având mare febră; și L-au rugat pe Isus să facă ceva pentru situația ei.³⁹ Îndreptându-Se spre ea, El a certat febra care a și încetat. Apoi femeia s-a ridicat imediat din pat și a început să îi servească.⁴⁰ După apusul soarelui, toți oamenii care aveau bolnavi în familie, i-au adus la Isus; iar El Își punea mâinile peste ei și-i vindeca.⁴¹ Din mulți bolnavi ieșeau și demoni care strigau: „Tu ești Cristos, Fiul lui Dumnezeu!” Dar El le interzicea în mod autoritar să vorbească, pentru că știau că este Cristos.⁴² Când s-a făcut ziuă, Isus a plecat din zonă, intenționând să ajungă într-un loc nepopulat. Însă mulțimile de oameni au început să-L caute; și până la urmă L-au găsit. Intenționau să-L oprească să plece de la ei.⁴³ Dar El le-a zis: „Trebuie să predic Vestea Bună a Regatului lui Dumnezeu și în alte orașe. Acesta este scopul pentru care am fost trimis.”⁴⁴ Astfel a continuat să predice în sinagogile regiunii Galileea. 5 Stând lângă Lacul Ghenezaret, mulțimile de oameni produceau aglomerație în jurul Lui, ca să audă (cât mai de aproape) Cuvântul lui Dumnezeu.² Isus a observat două bărci la mal. Erau ale unor pescari care coborâseră din ele ca să-și curețe plasele de pescuit.³ El a urcat în una dintre ele. Aceea era barca lui Simon. Isus l-a rugat să o depărteze puțin de mal. Apoi El a stat jos în barcă și de-acolo învăța mulțimile de oameni.⁴ Când Și-a terminat cuvântările, Isus i-a zis lui Simon: „Depărtează barca spre zona cu apă adâncă și lanșați-vă plasele pentru pescuit”.⁵ Răspunzându-I, Simon a zis: „Învățătorule, am obosit toată noaptea încercând astfel; și n-am prins nimic! Dar dacă spui Tu, vom (mai) lansa plasele (odată).”⁶ După ce le-au lansat, au prins în ele atât de mulți pești, încât amenințau să se rupă.⁷ Au cerut ajutorul celor care erau în cealaltă barcă. Astfel au reușit să umple cu pești ambele bărci până la limita lor de plutire.⁸ Când a văzut Simon Petru tot ce s-a întâmplat, s-a dus la Isus și l-a zis stând în genunchi: „Doamne, pleacă de la mine: sunt un om păcătos!”⁹ A spus aceste cuvinte pentru că era foarte impresionat de

modul special în care pescuiseră. ¹⁰ Aceeași reacție au avut și prietenii lui Simon. Aceștia se numeau Iacov și Ioan. Ei erau fiii lui Zebedei. Atunci Isus i-a zis lui Simon: „Fii liniștit! De acum încolo vei fi pescar de oameni!” ¹¹ După ce au adus bărcile la mal, ei au lăsat totul și au mers după El. ¹² Cu altă ocazie, Isus a fost întâlnit de un lepros într-un oraș. Acesta s-a aruncat la pământ în fața Lui și I-a zis: „Doamne, dacă vrei, poți să mă cureți (de lepră)!” ¹³ Isus, întinzând mâna, s-a atins de el și a zis: „Da, vreau! Fii curățat (de boală)!” Atunci lepra a dispărut imediat. ¹⁴ Isus i-a ordonat să nu spună nimănui despre ce i s-a întâmplat. Apoi a adăugat: „Du-te la preot; și când te vei prezenta în fața lui (ca să fii examinat), să oferi ca evidență necesară lor, ce a stabilit Moise pentru vindecarea ta.” ¹⁵ Oamenii vorbeau tot mai mult despre Isus și veneau la El în mare număr ca să-L asculte și ca să fie vindecați de bolile lor. ¹⁶ Iar El Se ducea în locuri pustii; și Se ruga acolo. ¹⁷ În altă zi, în timp ce învăța mulțimile de oameni, Isus era însoțit de puterea Domnului care-I oferea posibilitatea să facă minuni. Acolo erau prezenți și niște farisei împreună cu (unii) învățători ai legii (mozaice), veniți din toate satele Galileei, din ale Iudeei și din Ierusalim. ¹⁸ S-a întâmplat că niște oameni transportaseră cu targa pe unul care era paralizat și intenționau să ajungă cu el în fața lui Isus. ¹⁹ Dar pentru că nu puteau să intre din cauza aglomerației, s-au urcat pe acoperișul casei (în care era El) și au coborât paralizatul în targa lui prin tavan, lăsându-l în mijlocul ei, chiar în fața lui Isus. ²⁰ Când le-a văzut credința, Isus a zis (paralizatului): „Omule, păcatele tale sunt iertate!” ²¹ Învățătorii legii mozaice au început să protesteze, gândind astfel: „Cine Se crede Acesta? A pronunțat o blasfemie! Numai Dumnezeu poate ierta păcatele!” ²² Isus cunoștea ce gândeau ei și le-a zis: „De ce protestați în interiorul vostru? ²³ Ce este mai ușor să zici: «Îți sunt iertate păcatele!», sau «Ridică-te și umblă (sănătos)!»? ²⁴ Însă pentru a vă demonstra că Fiul omului este autorizat pe pământ să ierte păcatele (oamenilor), «Îți ordon», a zis El paralizatului, «să te ridici, să-ți strângi patul și să te duci acasă!»” ²⁵ Atunci, în mod instantaneu, acel om s-a ridicat din targa în care stătuse, a strâns-o și s-a dus acasă glorificând pe Dumnezeu. ²⁶ Toți au rămas foarte surprinși și s-au speriat, exclamând: „Azi am asistat la ceva deosebit!” ²⁷ După ce a ieșit, Isus a văzut un colector de taxe numit Levi, stând în locul (special) destinat acestui serviciu. El i-a zis: „Vino după Mine!” ²⁸ Acel colector de taxe a abandonat orice (altă) activitate și a mers după Isus. ²⁹ Ajuns acasă, Levi a organizat o masă festivă la care, împreună cu ei, au participat mulți alți oaspeți. ³⁰ Fariseii și învățătorii legii mozaice comentau și au zis discipolilor Săi: „De ce mâncați și beți împreună cu colecatorii de taxe și cu păcătoșii?” ³¹ Isus le-a răspuns, zicând: „Oamenii care au nevoie de medic sunt cei bolnavi, nu aceia (declarați) sănătoși! ³² Eu nu am venit cu intenția să chem la pocăință pe cei drekți, ci pe cei păcătoși.” ³³ Ei I-au (mai) zis: „(Am observat că) discipolii lui Ioan și cei ai fariseilor postesc frecvent și fac rugăciuni, în timp ce ai Tăi (doar) mănâncă și beau.” ³⁴ Isus le-a răspuns: „Oare puteți pretinde participanților la nuntă să postească în timp ce mirele este cu ei (la masă)? ³⁵ Vor veni (și) acele zile când mirele va fi luat dintre ei; și atunci vor posti.” ³⁶ Le-a mai spus și o parabolă: „Nimeni nu rupe un petic dintr-o haină nouă ca să-l pună la una veche. Dacă însă ar proceda așa, ar rupe haina nouă, iar peticul luat de la ea nu s-ar potrivi la cea veche. ³⁷ Nici vinul nou nu se pune în burdufuri vechi; altfel, vinul nou sparge burdufurile vechi și se varsă. ³⁸ Vinul nou trebuie pus în burdufuri noi; și

astfel se vor păstra amândouă. ³⁹Nimeni nu dorește să bea vin nou după ce a băut din cel vechi. Justificarea (oricui) este aceasta: «Vinul vechi este mai bun!»” **6** Într-o (altă) zi – destinată Sabatului – Isus trecea prin lanurile de grâu împreună cu discipolii Săi. Aceștia smulgeau spice de grâu, le frecau cu mâinile și le mâncau (boabele). ²Atunci unii dintre farisei le-au zis: „De ce faceți ce nu este permis într-o zi de Sabat?” ³Isus le-a răspuns: „Oare n-ați citit ce a făcut David împreună cu aceia care au fost cu el atunci când erau flămânzi?” ⁴A intrat în Casa lui Dumnezeu, a luat pâinile care erau oferite Domnului și le-a mâncat împreună cu ei, deși numai preoților le era permis să le mănânce.” ⁵Apoi le-a zis: „Fiul Omului este Suveran chiar și în ce privește Sabatul!” ⁶În altă zi de Sabat, Isus intrase în sinagogă și învăța (pe cei adunați acolo). Între cei prezenți era un om care avea mâna dreaptă deformată de paralizie. ⁷Învățătorii legii mozaice Îl urmăreau pe Isus ca să-L acuze în cazul în care l-ar fi vindecat în acea zi de Sabat. ⁸Dar El care le cunoștea intenția, s-a adresat omului cu mâna paralizată, zicându-i: „Ridică-te și stai la mijloc!” El a făcut așa cum i s-a cerut. ⁹Iar Isus le-a zis: „Am o întrebare: Ce este permis să faci în ziua Sabatului – ceva bun, sau ceva rău? Să salvezi o viață, sau să o distrugi?” ¹⁰Apoi S-a uitat la toți cei care erau în jurul Lui și a zis acelui om: „Întinde-ți mâna!” El a făcut cum i s-a cerut; și mâna i-a devenit sănătoasă ca cealaltă. ¹¹Ei însă au fost foarte intrigați și discutau despre ce ar putea să-I facă lui Isus. ¹²În acele zile, Isus S-a dus pe munte să Se roage. Acolo a petrecut toată noaptea rugându-Se lui Dumnezeu. ¹³Când s-a făcut ziuă, Și-a chemat discipolii și a ales doisprezece dintre ei, numindu-i apostoli. Aceștia sunt următorii: ¹⁴Simon, pe care l-a numit și Petru; Andrei, fratele lui (Simon); Iacov; Ioan; Filip; Bartolomeu; ¹⁵Matei; Toma; Iacov – fiul lui Alfeu; Simon, supranumit Zilotul; ¹⁶Iuda – fiul lui Iacov; Iuda Iscarioteanul – cel care a devenit trădător. ¹⁷A coborât cu ei și a ajuns într-o câmpie unde (mai) erau mulți (alți) discipoli de-ai Săi și o mare mulțime de oameni. Aceștia erau veniți ca să-L asculte și ca să fie vindecați de bolile lor. Ei proveneau din toate zonele Iudeei, din Ierusalim și din jurul Tirului și al Sidonului. ¹⁸Cei posedați și chinuiți de demoni, erau vindecați; ¹⁹iar ceilalți (bolnavi) intenționau să-L atingă, pentru că din El ieșea o putere care-i vindeca pe toți. ²⁰Isus a privit către discipolii Săi și le-a zis: „Să știți că voi, care sunteți săraci, constituiți grupul oamenilor fericiți; pentru că Regatul lui Dumnezeu este al vostru!” ²¹Fiind flămânzi acum, sunteți (totuși) fericiți; pentru că veți fi săturați. Cei care plângeți acum, sunteți (tot) niște oameni fericiți; pentru că (în viitor) veți râde. ²²Veți fi fericiți atunci când oamenii vă vor urî, vă vor expulza dintre ei, vă vor jigni și vă vor defăima din cauza Fiului Omului. ²³Când se va întâmpla așa, să vă bucurați și să săriți de veselie având în vedere marea recompensă care vă așteaptă în cer. La fel a procedat și generația strămoșilor lor cu profeții. ²⁴Dar vai de voi, bogaților, pentru că deja v-ați primit aici recompensa (pe care puteați s-o primiți în cer)! ²⁵Vai de voi care acum sunteți sătui; pentru că voi veți (deveni) flămânzi. Vai (și) de voi care râdeți acum; pentru că veți ajunge să plângeți! ²⁶Va fi vai de voi și atunci când toți oamenii vor avea doar laude la adresa voastră! La fel au procedat și strămoșii voștri cu falșii profeți... ²⁷Mă adresez însă vouă, care Mă ascultați: iubiți-vă dușmanii; faceți bine celor care vă urăsc; ²⁸binecuvântați pe cei care vă blestemă și rugați-vă pentru cei care se comportă rău cu voi, chinându-vă. ²⁹Când te lovește cineva peste un obraz, întoarce-i-l și pe celălalt. Iar dacă cineva îți ia haina (cu forța), nu te opune să-i lași și

cămaşa. ³⁰Dă celui care-ţi cere şi nu pretinde să-ţi fie date înapoi lucrurile care ţi-au fost luate (abuziv). ³¹Comportaţi-vă exact aşa cum aţi prefera să se comporte ceilalţi oameni cu voi. ³²Dacă iubiţi (numai) pe cei care vă iubesc, oare la ce recompensă vă mai aşteptaţi? Chiar şi păcătoşii manifestă iubire faţă de cei care-i iubesc. ³³Dacă faceţi (şi voi) bine (doar) celor care vă fac bine, ce recompensă mai aşteptaţi? Aşa procedează (chiar) şi păcătoşii! ³⁴Iar dacă oferiţi ceva sub formă de împrumut cu speranţa recuperării datoriei, oare la ce recompensă vă mai aşteptaţi? Păcătoşii procedează la fel, pretinzând înapoi ce au împrumutat cuiva. ³⁵Însă voi iubiţi-vă duşmanii, faceţi bine (semenilor) şi împrumutaţi fără a mai spera că datornicii vor restitui datoria. Astfel, recompensa voastră va fi mare şi veţi fi fiii Celui Foarte Înalt, care este bun (chiar) şi cu cei nerecunoscători şi răi. ³⁶Deci fiţi şi voi la fel de buni ca Tatăl vostru. ³⁷Să nu faceţi evaluări de pe o poziţie ca cea de judecător; şi astfel nici voi nu veţi fi judecaţi în acest mod. Nu condamnaţi; şi (în consecinţă) nu veţi fi condamnaţi. Iertaţi; şi veţi fi (la rândul vostru) iertaţi. ³⁸Daţi; şi veţi primi (apoi) o cantitate mult mai mare care vă va depăşi aşteptările; pentru că vi se va da în conformitate cu unitatea de măsură folosită de voi atunci când dăruiaţi altora.” ³⁹Le-a spus apoi şi următoarea parabolă: „Poate oare un orb să conducă (bine) pe un altul tot orb? Nu! Vor cădea amândoi în(tr-o) groapă... ⁴⁰Discipolul nu poate fi superior (în pregătire) învăţătorului lui; ci după ce şi-a însuşit cunoştinţele corespunzătoare, este la nivelul învăţătorului. ⁴¹Cum se explică faptul că vezi aşchia pe care o are în ochi fratele tău, în timp ce nu vezi bârna din propriul tău ochi? ⁴²Cum poţi să spui fratelui tău: «Permite-mi să-ţi scot aşchia din ochi.», când tu ai o bârnă în al tău?! Ipocritule, scoate întâi bârna din ochiul tău; şi apoi vei vedea clar să scoţi aşchia din ochiul semenului tău! ⁴³Este imposibil ca un pom bun să facă fructe rele sau unul rău să producă fructe bune. ⁴⁴Orice pom bun se recunoaşte după fructele pe care le produce. Spinii nu produc smochine şi nici măcăcinii nu au ca fruct struguri. ⁴⁵Omul bun scoate lucruri bune din tezaurul bun al inimii lui; dar omul rău scoate lucruri rele din tezaurul rău al inimii lui. Se întâmplă aşa, pentru că ce vorbeşte gura, provine din surplusul inimii! ⁴⁶De ce vă adresaţi Mie zicând «Doamne, Doamne!» dacă nu vă conformaţi cerinţelor Mele?! ⁴⁷Vă voi ilustra cazul celui care vine la Mine şi se conformează cuvintelor pe care i le adresez. ⁴⁸El este ca acel om care atunci când a construit o casă, a săpat adânc şi i-a pus temelia pe stâncă. În consecinţă, când a venit un torent de apă, acea casă nu a putut fi afectată de el, pentru că fusese bine construită. ⁴⁹Dar cine nu pune în practică ce aude, este ca un om care şi-a construit casa direct pe pământ şi fără temelie. Când a venit şuvoiul de apă, acea casă a sfârşit printr-o mare prăbuşire!”

7 După ce a terminat aceste cuvântări adresate poporului, Isus S-a dus în Capernaum. ²Sclavul foarte apreciat al unui centurion, era bolnav şi aproape de moarte. ³Auzind vorbindu-se despre Isus, centurionul a trimis la El pe nişte (bătrâni) reprezentanţi ai iudeilor ca să-L solicite să vină şi să-i vindece sclavul. ⁴Ajungând la Isus, aceştia au insistat cu rugămintea lor, zicând: „Merită să-i faci acest bine; ⁵pentru că iubeşte naţiunea noastră şi el (este cel care) ne-a construit sinagoga!” ⁶Isus a plecat împreună cu ei. Dar când încă nu se depărtase (mult) de casă, prietenii centurionului au venit la Isus şi I-au transmis următorul mesaj din partea acestuia: „Stăpâne, nu Te mai deranja să vii la mine acasă, pentru că nu merit (acest favor).” ⁷Pentru acelaşi motiv, nici nu am venit personal la Tine. Consider că este suficient să

pronunți (doar) un cuvânt pentru ca sclavul meu să se facă sănătos! ⁸Îți propun acest lucru, pentru că și eu, care sunt subordonat autorității, o exercit asupra soldaților din subordinea mea. Astfel, când zic unuia «Du-te!», se duce. Când ordon altuia «Vino!», vine; iar când spun sclavului meu «Fă cutare lucru!», execută ce i-am cerut.» ⁹Auzind aceste cuvinte, Isus a fost surprins de mesajul centurionului. Apoi S-a întors spre mulțimea de oameni care-L urma și a zis: „Să știți că nici chiar în Israel nu am găsit o credință atât de mare!” ¹⁰Când s-au întors cei trimiși (la Isus), au constatat că sclavul (centurionului) devenise sănătos. ¹¹Într-o altă zi, Isus S-a dus într-un oraș numit Nain. Era urmat de discipoli și de o mare mulțime de oameni. ¹²Când s-au apropiat de poarta orașului, au văzut mulți oameni care ieșeau din el ca să participe la înmormântarea singurului fiu al unei femei văduve. ¹³Domnul a văzut-o, I-a fost milă de ea și i-a zis: „Nu (mai) plânge!” ¹⁴Apoi S-a apropiat și s-a atins de sicriu; iar cei care-l duceau, s-au oprit. El a zis: „Tinere, cu tine vorbesc: ridică-te!” ¹⁵Cel care fusese mort, s-a ridicat și a început să vorbească. Iar Isus l-a dat înapoi mamei lui. ¹⁶Toți au experimentat un sentiment de frică, L-au glorificat pe Dumnezeu și au zis: „A apărut un mare profet între noi!” și „Dumnezeu Își ajută poporul Său!” ¹⁷Iar vestea despre Isus s-a răspândit în toată Iudeea și în toate localitățile din jur. ¹⁸Discipolii lui Ioan i-au relatat și lui despre toate aceste lucruri. ¹⁹Atunci el și-a trimis la Isus pe doi dintre discipoli cu următoarea întrebare: Tu ești Acela care urma să vină (după mine), sau să așteptăm pe altul? ²⁰Când s-au prezentat în fața lui Isus, aceștia I-au zis: „Ioan Botezătorul ne-a trimis la Tine, vrând să știe: Tu ești Acela despre care a spus că va veni (după el), sau să așteptăm pe altul?” ²¹Chiar atunci, Isus tocmai vindecase pe mulți de infirmități, de boli, de influență demonică și de orbire. ²²Ca răspuns, Isus le-a zis: „Duceți-vă la Ioan și relați-i ce ați văzut și ce ați auzit: orbii văd, șchiopii umblă, leproșii sunt curățați, surzii aud, morții învie și săracilor li se predică Vestea Bună. ²³Acela care nu are dubii cu privire la identitatea Mea, este un om fericit!” ²⁴După ce au plecat cei trimiși de Ioan, Isus a început să vorbească mulțimilor de oameni despre el, zicând: „Ce ați vrut să vedeți când ați mers în deșert? O trestie care se îndoaie când bate vântul? ²⁵Sau oare ce credeți că veți găsi acolo? Un om îmbrăcat în haine frumoase? Cei care poartă asemenea haine și care trăiesc o viață de lux, sunt în palatele regilor. ²⁶Ce sperați (totuși) să vedeți? Un profet?! Da, vă asigur că ați văzut mai mult decât un profet! ²⁷El este cel despre care s-a scris: «Îți voi trimite Înainte pe mesagerul Meu; și el Îți va pregăti drumul.» ²⁸Să știți că Ioan este mai mare decât oricare om care s-a născut vreodată din femeie! Totuși, cel mai mic în Regatul lui Dumnezeu, este mai mare decât el. ²⁹Și apoi, toți acei oameni care l-au auzit pe Ioan, printre care erau chiar și colecitori de impozite, au recunoscut că Dumnezeu are dreptate, acceptând botezul administrat de el. ³⁰Dar fariseii și învățătorii legii mozaice au refuzat planul lui Dumnezeu pentru ei, respingând botezul lui. ³¹Oare cu cine seamănă oamenii din această generație? ³²Ei se aseamănă cu niște copii care stau în piață și își zic unii altora: «V-am cântat cu fluierul (ca pentru nuntă) și n-ați dansat; v-am cântat ceva trist și n-ați plâns.» ³³La fel (de insensibili) ați fost și voi față de cazul lui Ioan Botezătorul. El nu a venit mâncând (pâine) și nici bând (vin); iar voi ați declarat despre el că este demonizat... ³⁴Iar când ați observat că Fiul Omului mănâncă și că bea, ați spus: «Priviți un om mândăcios, căruia Îi place să bea vin și să fie prieten cu colecitorii de impozite și cu păcătoșii!».

³⁵Însă prin rezultatele ei, Înțelepciunea și-a demonstrat corectitudinea!” ³⁶Unul dintre farisei L-a invitat pe Isus să servească masa la el. Și astfel Isus a intrat în casa lui, așezându-Se la masă. ³⁷Acolo a venit din oraș și o femeie păcătoasă care auzise că Isus era la masă în casa fariseului. Ea a adus un vas de alabastru plin cu ulei parfumat foarte scump. ³⁸Stând în spate, la picioarele lui Isus, plângea și-I stropea picioarele cu lacrimile ei; apoi I le ștergea cu părul capului, le săruta și le ungea cu (acel) ulei parfumat. ³⁹Când a văzut ce se întâmpla, fariseul care-L invitase (pe Isus), s-a gândit: „Dacă Acest Om ar fi un (adevărat) profet, ar ști că femeia care-L atinge este o păcătoasă!” ⁴⁰Isus a început să vorbească și a zis: „Simon, doresc să-ți spun ceva.” El i-a răspuns: „Vorbește, Învățătorule!” ⁴¹„Doi oameni erau datori unui cămătar. Unul îi era dator cinci sute de dinari, iar celălalt îi datora cincizeci de dinari. ⁴²Fiindcă nici unul dintre ei nu avea posibilitatea să-și plătească datoria, i-a absolvit de ea, anulându-le-o. Doresc să-Mi spui care dintre cei doi îl va iubi mai mult?” ⁴³Simon I-a răspuns: „Consider că cel căruia i-a anulat datoria mai mare.” Isus i-a zis: „Ai judecat corect!” ⁴⁴Apoi s-a întors către femeie și i-a zis lui Simon: „O vezi? Atunci când am intrat în casa ta, nu Mi-ai oferit apă să-Mi spăl picioarele; dar ea Mi le-a stropit cu lacrimi și Mi le-a șters cu părul ei. ⁴⁵Tu nu M-ai salutat sărutându-Mă; dar de când a intrat, ea nu încetează să Îmi sărute picioarele. ⁴⁶Tu nu Mi-ai uns capul cu ulei, dar ea Mi-a uns picioarele cu ulei parfumat. ⁴⁷De aceea, să știi că iubirea ei mare se explică prin faptul că multele păcate pe care le-a făcut, îi sunt (deja) iertate! Dar cel căruia i se iartă puțin, iubește puțin...” ⁴⁸Apoi a zis femeii: „Păcatele tale sunt iertate!” ⁴⁹Cei care stăteau cu El la masă, au început să gândească astfel: „Cine este Acesta de-Și permite să ierte păcate?” ⁵⁰Dar Isus a zis femeii: „Credința ta te-a salvat. Poți pleca liniștită!”

8 În următoarele zile, Isus S-a deplasat dintr-un oraș în altul și din sat în sat, predicând Vestea Bună a Regatului lui Dumnezeu. Era însoțit de cei doisprezece (discipoli). ²Îl mai urmau și niște femei pe care le eliberase de influențe demonice și de boli. Acestea se numeau: Maria, supranumită Magdalena – din ea ieșiseră șapte demoni; ³Ioana, care era soția lui Cuza – administratorul lui Irod; Suzana și alte femei care-L slujeau cu ce aveau. ⁴Veniseră (în jurul lui Isus) mulți oameni din diferite orașe; iar El le-a spus următoarea parabolă: ⁵„Semănătorul a plecat să facă însămânțări. În timp ce semăna, o parte din cantitatea de semințe a căzut lângă drum. Acolo, unele semințe au fost călcate cu picioarele, iar pe altele le-au mâncat păsările. ⁶O altă parte a semințelor a căzut pe un teren pietros. Au răsărit în scurt timp, dar apoi s-au uscat, pentru că nu au găsit (suficientă) umezeală. ⁷Altă parte a semințelor a căzut printre mărăcini care, în timp ce creșteau împreună, au împiedicat dezvoltarea (normală a) noilor plante. ⁸O altă parte a semințelor a căzut pe un sol fertil, în care a produs o recoltă (de semințe) de o sută de ori mai mare față de cantitatea însămânțată.” După ce a spus aceste lucruri, Isus a strigat: „Cine vrea să ia în considerare mesajul (Meu), să rețină ceea ce (tocmai) am spus!” ⁹Unii dintre discipoli L-au întrebat cu privire la semnificația acestei parabole. ¹⁰El le-a răspuns: „Vouă vi s-a oferit posibilitatea cunoașterii secretelor Regatului lui Dumnezeu; dar ceilalți au acces la ele (numai) prin intermediul parabolelor – pentru ca, «deși văd și aud, să nu ajungă să le înțeleagă». ¹¹Vă voi spune acum semnificația parabolei: Sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu. ¹²Semințele căzute lângă drum îi reprezintă pe cei care (mai întâi) aud (Cuvântul); dar apoi, acesta este furat de diavol din inima lor, ca să nu

creadă și să fie salvați. ¹³Cei reprezentați de semințele căzute pe un teren pietros, sunt aceia care atunci când aud Cuvântul, îl primesc imediat cu bucurie; dar pentru că nu sunt bine «înfrământați», au o credință temporară. În consecință, când sunt confrunțați cu vreo tentație spre păcat, nu-i pot rezista, ci cad. ¹⁴Semințele căzute între mărarini îi reprezintă pe aceia care, după ce au auzit Cuvântul, lasă ca preocupările față de nevoile urgente pământești, ca și bogățiile sau plăcerile cotidiene, să-L obstrucționeze; și astfel nu produc «fructul» care să ajungă la «coacere». ¹⁵Semințele căzute pe pământ fertil reprezintă pe aceia care, după ce au auzit Cuvântul, îl păstrează într-o inimă bună și curată, ajungând în mod perseverent la cele mai bune rezultate. ¹⁶Nici un om nu aprinde o lumină ca s-o pună sub un vas, ci într-un suport, de unde poate să fie văzută de toți cei care intră (în acea încăpăre). ¹⁷Nimic din ce este ascuns sau secret nu va rămâne nedescoperit; ci va fi pus în evidență de lumină. ¹⁸Deci fiți atenți la modul în care ascultați; pentru că cel care (deja) are (ceva), va mai primi. Dar de la cel care nu are (mai nimic), se va lua chiar și ceea ce în mod iluzoriu consideră că are!” ¹⁹Mama și frații lui Isus veniseră la El; dar nu puteau să-I vorbească din cauza mulțimii de oameni (care era în jurul Lui). ²⁰Cineva I-a spus: „Mama Ta, împreună cu frații Tăi sunt afară și vor să Te vadă!” ²¹Însă El a răspuns: „Pentru Mine, mamă și frați sunt cei care aud Cuvântul lui Dumnezeu și-L pun în practica vieții lor!” ²²Într-o altă zi, Isus a urcat într-o barcă împreună cu discipolii Săi. El le-a zis: „Să traversăm lacul.” Și au plecat. ²³În timp ce ei vâsleau, Isus a adormit. Pe acel lac s-a declanșat o furtună care amenința să umple barca de apă; și toți erau în pericol (de scufundare). ²⁴Venind la Isus, L-au trezit și au zis: „Învățătorule, suntem în pericol de moarte!” Isus S-a ridicat, a certat vântul și valurile (provocate de el); apoi, acestea au încetat și s-a făcut liniște. ²⁵Atunci a zis discipolilor: „Unde vă este credința?” Plini de frică și mirându-se, ei au zis unii altora: „Cine este Acesta? El dă ordin vântului și valurilor, iar ele I se subordonează!” ²⁶Au continuat să se deplaseze (cu barca) și au ajuns în zona unde locuiau gherasenii, pe cealaltă parte a lacului Galileei. ²⁷Când a ieșit pe mal, L-a întâmpinat un om demonizat care ieșea din oraș. Acesta nu mai locuia de mult timp într-o casă, ci umbla dezbrăcat printre morminte. ²⁸Când L-a văzut pe Isus, a țipat. Apoi a căzut înaintea Lui și a zis cu voce tare: „Ce am eu în comun cu Tine, Isus, Fiul Dumnezeului Foarte Înalt? Te rog să nu mă pedepsești!” ²⁹Isus îi ordonase demonului să iasă din omul pe care-l poseda de mult timp; pentru că deși fusese păzit și legat cu lanțuri de mâini și de picioare, le rupea și era condus cu forța de demon în locuri pustii. ³⁰Isus l-a întrebat: „Cum te numești?” El a răspuns: „Numele meu este «Legiune»!” – pentru că în acel om intraseră mai mulți demoni. ³¹Aceștia Îl rugau insistent pe Isus, cerându-I să nu le ordone să se ducă în Adânc. ³²În acea zonă, era o mare turmă de porci care pășteau pe munte. Demonii L-au rugat pe Isus să le permită să intre în acei porci. Iar El a acceptat acest lucru. ³³Demonii au ieșit din acel om și au intrat în porci. Ei au coborât rapid panta și au intrat în apa lacului, unde s-au înecat. ³⁴Paznicii porcilor au fugit în oraș și prin satele din jurul lui, relatând despre ce se întâmplase. ³⁵Oamenii au venit să verifice (informația primită) și au găsit pe omul din care ieșiseră demonii, stând la picioarele lui Isus, îmbrăcat și cu mintea sănătoasă. Atunci ei s-au speriat. ³⁶Martorii oculari au povestit cum fusese vindecat fostul demonizat. ³⁷Pentru că erau afectați de frică, toți cei (veniți) din zona gherasenilor L-au rugat pe Isus să plece de la ei. Atunci Isus a

urcat într-o barcă și S-a întors. ³⁸ Omul din care ieșiseră demonii, Îl ruga să-i permită să rămână cu El. Dar Isus l-a trimis înapoi și i-a zis: ³⁹ „Du-te acasă și povestește tot ce ți-a făcut Dumnezeu.” El a plecat și a relatat în tot orașul despre ce făcuse Isus (pentru el). ⁴⁰ Când a revenit (pe celălalt mal), pentru că toți Îl așteptau, Isus a fost primit cu mare entuziasm. ⁴¹ Atunci a venit la Isus un om care se numea Iair – un lider al sinagogii. El s-a aruncat la picioarele lui Isus, rugându-L să vină la el acasă, ⁴² unde singura lui fetiță, în vârstă de doisprezece ani, era pe moarte. În timp ce Se deplasa spre casa lui (Iair), mulțimea de oameni producea aglomerație în jurul Lui. ⁴³ Între aceștia era și o femeie care de doisprezece ani avea o hemoragie. Ea își cheltuisese tot ce avea plătiind medicilor care nu au putut s-o vindece. ⁴⁴ Apropiindu-se pe la spatele lui Isus, s-a atins de marginea de jos a hainei Lui. Și imediat, hemoragia s-a oprit. ⁴⁵ Isus a zis: „Cine s-a atins de Mine?” Pentru că nimeni nu recunoștea, Petru și ceilalți care erau în jurul Lui, au zis: „Învățătorule, vezi că mulțimile de oameni Te înconjoară și fac aglomerație în jurul Tău! De ce mai întrebi «Cine s-a atins de Mine?»?” ⁴⁶ Isus le-a răspuns: „S-a atins cineva într-un mod care M-a făcut să simt că din Mine a ieșit o putere.” ⁴⁷ Când a constatat că este descoperită, acea femeie a venit tremurând; și aruncându-se jos înaintea Lui, a spus în auzul tuturor de ce se atinsese de El și cum fusese vindecată instantaneu. ⁴⁸ Isus i-a zis: „Curaj, femeie! Credința ta te-a vindecat! Du-te (acasă) liniștită!” ⁴⁹ În timp ce încă vorbea El, a venit cineva din partea liderului sinagogii și i-a spus acestuia: „Nu-L mai deranja pe Învățător; pentru că fiica ta a murit...” ⁵⁰ Dar Isus, când a auzit aceste cuvinte, a zis conducătorului sinagogii: „Nu te speria! Important este să crezi; și va fi vindecată!” ⁵¹ Când a ajuns la casa lui, nu a permis nimănui să intre acolo. Excepție au făcut Petru, Iacov, Ioan, împreună cu tatăl și cu mama fetei. ⁵² Toți plângeau și o jeleau. Atunci Isus a zis: „Nu (mai) plângeți! Fetița n-a murit, ci doarme!” ⁵³ Ei l-au ridiculizat, pentru că știau că (fata) murise. ⁵⁴ Dar după ce i-a dat pe toți afară, Isus a apucat-o de mână și a strigat cu voce tare: „Fetițo, scoală-te!” ⁵⁵ Spiritul s-a întors în ea și s-a ridicat imediat. Apoi Isus le-a cerut să-i dea (fetei) să mănânce. ⁵⁶ Părinții ei au rămas foarte surprinși. Dar Isus le-a ordonat să nu relateze nimănui despre ce s-a întâmplat. **9** Isus a chemat pe cei doisprezece discipoli ai Săi și le-a conferit autoritate asupra tuturor demonilor și posibilitatea să vindece bolile. ² Apoi i-a trimis să predice (despre) Regatul lui Dumnezeu și să vindece oamenii bolnavi. ³ El le-a zis: „Să nu luați cu voi (în această deplasare) nici baston, nici traistă, nici pâine, nici bani și nici două haine. ⁴ Cât timp vă veți afla într-o localitate, să rămâneți la aceeași gazdă până veți pleca din zonă. ⁵ Iar dacă nu veți fi primiți, să ieșiți din orașul acelor oameni și să scuturați praful de pe picioarele voastre ca (o) probă împotriva lor.” ⁶ Ei au plecat și au mers din sat în sat, predicând Vestea Bună și vindecând oameni în toate locurile (pe unde treceau). ⁷ Tetrarhul Irod a auzit vorbindu-se despre tot ce făcea Isus și nu știa ce să creadă. Unii susțineau că a înviat Ioan, ⁸ alții pretindeau că ar fi apărut Ilie, iar alții considerau că ar fi înviat unul dintre profeții din timpurile străvechi. ⁹ Irod, însă, spunea: „Pe Ioan l-am decapitat! Cine ar putea să fie Acesta despre care aud asemenea lucruri?” Și intenționa să-L vadă. ¹⁰ Apostolii s-au întors și l-au relatat (lui Isus) tot ce au făcut. El i-a luat și S-a retras cu ei separat, lângă un oraș numit Betsaida. ¹¹ Mulțimile de oameni au înțeles acest lucru și au mers după El. Isus i-a primit, le-a vorbit despre Regatul lui Dumnezeu și a vindecat pe cei care aveau nevoie de sănătate. ¹² Pentru că

se însera, cei doisprezece (discipoli) s-au apropiat și I-au zis: „Oferă oamenilor posibilitatea să se ducă în satele și în zonele (locuite) din apropiere să-și găsească mâncare și gazdă; pentru că aici suntem într-o zonă nelocuită!”¹³ Isus le-a zis: „Dați-le voi să mănânce!” Dar ei au răspuns: „Nu avem decât cinci pâini și doi pești. Problema s-ar putea rezolva numai dacă am merge să cumpărăm alimente pentru toți acești oameni.”¹⁴ Acolo erau (adunați) aproximativ cinci mii de bărbați. Isus le-a zis discipolilor Săi: „Împărțiți-i în grupuri de câte cincizeci de persoane și spuneți-le să stea jos.”¹⁵ Ei au procedat așa cum le spusese (Isus) și le-au cerut să stea jos.¹⁶ Isus a luat cele cinci pâini și cei doi pești, a privit spre cer și a rostit o binecuvântare asupra lor. Apoi le-a rupt și le-a dat discipolilor ca să le împartă mulțimii de oameni.¹⁷ Au mâncat toți până s-au săturat; și au umplut douăsprezece coșuri cu ce a rămas (din pești și din pâini).¹⁸ Într-o altă zi, Isus era împreună cu discipolii, intenționând să Se roage. Atunci El i-a întrebat: „Cine zic oamenii că sunt Eu?”¹⁹ Ei I-au răspuns: „Unii spun că ai fi Ioan Botezătorul, alții susțin că ești Ilie, iar alții afirmă că ești un profet care a existat în vremurile străvechi și care a înviat.”²⁰ El le-a zis: „Dar care este părerea voastră (cu privire la persoana Mea)?” Petru I-a răspuns: „Tu ești Cristos, Cel Trimis de Dumnezeu!”²¹ Isus le-a ordonat în mod categoric să nu spună nimănui acest lucru (despre El).²² Apoi le-a spus că Fiul Omului trebuie să suporte multă suferință, și că va fi contestat de bătrânii conducători ai poporului (evreu), de preoți și de învățătorii legii mozaice. Le-a mai spus că toți aceștia vor vota în favoarea omorării Lui, dar că a treia zi va învia.²³ Apoi le-a zis tuturor: „Dacă dorește cineva să Mă urmeze, să se dezică de felul lui de-a fi, să-și ia crucea în fiecare zi și (așa) să Îmi urmeze exemplul!”²⁴ Să știți că oricine va dori să-și salveze viața, o va pierde; dar cine își va consuma viața pentru Mine, o va recupera.²⁵ Și, de fapt, ce avantaj ar fi pentru cineva să câștige toată lumea, dacă (după ce o are) s-ar distruge singur?²⁶ Vă spun aceste lucruri pentru că atunci când Fiul Omului va veni în gloria Sa, a Tatălui și a sfinților îngeri, Îi va trata pe cei care s-au rușinat de El și de cuvintele Sale, cu propria lor atitudine.²⁷ Să știți că unii dintre cei care sunt aici, nu vor muri până nu vor vedea Regatul lui Dumnezeu.”²⁸ La aproximativ opt zile după ce spusese aceste cuvinte, Isus S-a dus să Se roage pe munte. A luat cu El pe Petru, pe Ioan și pe Iacov.²⁹ În timp ce Se ruga, fața Lui și-a schimbat aspectul, iar îmbrăcămintea I-a devenit albă strălucitoare.³⁰ Doi bărbați discutau cu El. Aceștia erau Moise și Ilie.³¹ Ei apăruseră în glorie și vorbeau cu Isus despre moartea Lui care (conform planului divin,) urma să aibă loc în Ierusalim.³² Petru dormea profund împreună cu ceilalți (doi discipoli). Când s-au trezit, au văzut gloria lui Isus și pe cei doi bărbați care stăteau împreună cu El.³³ În momentul când aceștia se despărteau de Isus, Petru I-a zis: „Învățătorule, este bine să rămânem aici. Propun să facem trei adăposturi: unul pentru Tine, unul pentru Moise și unul pentru Ilie!” Dar el nu știa ce zice.³⁴ În timp ce vorbea (Petru), a venit un nor care i-a acoperit. Când i-au văzut intrând în nor, discipolii s-au speriat.³⁵ Apoi, din el s-a auzit o voce care zicea: „Acesta este Fiu Meu pe care-L iubesc foarte mult. Să ascultați de El!”³⁶ În timp ce erau rostite aceste cuvinte, Isus a rămas singur. Discipolii n-au vorbit nimănui despre ce văzuseră (acolo).³⁷ A doua zi, când au coborât de pe munte, Isus a fost întâmpinat de o mare mulțime de oameni.³⁸ Și din mijlocul ei, un om a strigat: „Învățătorule, Te rog să ai milă de singurul fiu al meu: ³⁹este chinuit de un spirit (rău). În crizele pe care i le

produce, zbiară, are convulsii și face spumă la gură. Acest spirit îl abandonează abia după ce l-a agresat până la epuizare! ⁴⁰I-am rugat pe discipolii Tăi să-l scoată; dar n-au reușit!” ⁴¹Isus a răspuns: „Vai cât de necredincioasă și de orientată spre rău este această generație! Oare cât timp vă voi mai suporta? Adu-ți fiul aici!” ⁴²În timp ce venea băiatul, demonul l-a trântit și i-a provocat convulsii. Dar Isus a certat spiritul rău și i-a redat tatălui fiul vindecat. ⁴³Toți au rămas foarte surprinși de marea putere a lui Dumnezeu. Dar în timp ce toți se mirau de ceea ce făcea Isus, El le-a zis discipolilor: ⁴⁴„Fiți foarte atenți la ce vă spun acum: Fiul Omului va fi trădat și va ajunge la discreția oamenilor!” ⁴⁵Dar discipolii nu știau ce înseamnă aceste cuvinte, pentru că semnificația lor le era ascunsă, ca să nu le înțeleagă. Și le era teamă să-I solicite lui Isus o explicație. ⁴⁶Apoi au început să discute între ei, pentru a afla cine ar fi cel mai mare (în grupul lor). ⁴⁷Isus, care știa ce gândeau ei, a luat un copil și l-a pus lângă El. ⁴⁸Apoi le-a zis: „Cine primește acest copil în numele Meu, (de fapt) pe Mine Mă primește; și cine Mă primește, Îl primește (și) pe Cel care M-a trimis. Să știți că cine este cel mai mic între voi, (în realitate) este cel mai mare.” ⁴⁹Ioan a zis: „Învățătorule, noi am văzut un om care făcea exorcizări în numele Tău; și i-am interzis să le mai facă, pentru că nu făcea parte din grupul nostru.” ⁵⁰Isus i-a răspuns: „Să nu-i mai interziceți acest lucru; pentru că cine nu se manifestă ostil față de voi, este de partea voastră.” ⁵¹Când se apropiase timpul în care Isus urma să fie luat în cer, El a privit spre Ierusalim, decis să meargă acolo. ⁵²A trimis câțiva reprezentanți de-ai Săi într-un sat locuit de samariteni, ca să-I pregătească o gazdă. ⁵³Dar acei oameni nu au acceptat să-L primească – pentru că (de fapt,) Isus urma să meargă în Ierusalim. ⁵⁴În urma acestui refuz, discipolii Săi numiți Iacov și Ioan, au zis: „Doamne, vrei să ordonăm să coboare foc din cer și să-i distrugă – așa cum a făcut (altădată) Ilie?” ⁵⁵Isus S-a întors spre ei și le-a făcut reproșuri, [zicându-le: „Nu știți ce fel de spirit vă inspiră! ⁵⁶Fiul Omului nu a venit să distrugă sufletele oamenilor, ci să le salveze.”]” ⁵⁷Apoi au plecat în alt sat. ⁵⁷În timp ce erau pe drum, un om I-a zis (lui Isus): „Doamne, Te voi urma oriunde vei merge.” ⁵⁸Isus i-a răspuns: „Vulpile au culcușurile lor, iar păsările dorm în cuiburi; dar Fiul Omului nu are un loc unde să Se odihnească.” ⁵⁹A zis altuia: „Vino după Mine!” Acela I-a răspuns: „Doamne, lasă-mă mai întâi să mă duc să-l îngrijesc pe tatăl meu până va muri!” ⁶⁰Dar Isus i-a zis: „Lasă pe acești oameni să se îngrijească reciproc, iar tu du-te și proclamă Regatul lui Dumnezeu!” ⁶¹Altul I-a zis (lui Isus): „Te voi urma, dar permite-mi ca mai întâi să mă duc să spun «La revedere!» familiei mele!” ⁶²Isus i-a răspuns: „Nimeni nu se califică pentru Regatul lui Dumnezeu dacă după ce a luat plugul de coarne, privește înapoi!” **10** După aceea, Domnul a selectat alți șaptezeci de discipoli și i-a trimis câte doi înaintea Lui, în toate orașele și în toate localitățile pe unde urma să treacă El. ²Apoi le-a zis: „Secerișul este mare, dar cei care lucrează în cadrul lui, sunt puțini! Deci rugați pe Domnul recoltelor să trimită mai mulți (oameni) pentru a I le aduna! ³Duceți-vă! Dar să știți că vă trimit ca pe niște miei în mijlocul lupilor. ⁴Să nu luați cu voi nici pungă (cu bani), nici traistă și nici încălțăminte (de schimb). Pe drumul pe care veți merge, să nu întrețineți discuții cu nimeni. ⁵Când veți intra într-o casă, să spuneți mai întâi: «Pacea să fie cu această casă!». ⁶Iar dacă va exista acolo vreun reprezentant al păcii, ce ați urât voi, să i se întâmple. În caz contrar, pacea se va întoarce la voi. ⁷În casa unde veți fi serviți, să rămâneți să mâncați și să beți ce vi se va oferi; pentru că orice

lucrător merită să fie (astfel) recompensat. Să nu vă schimbați locul de găzduire de la o casă la alta. ⁸În orice oraș unde veți fi primiți, să mâncați ce vi se va oferi. ⁹Să vindecați pe bolnavii care vor fi acolo și să prezentați următorul mesaj: «Regatul lui Dumnezeu s-a apropiat de voi!» ¹⁰Dar dacă nu veți fi primiți, să mergeți pe străzile aceluia oraș și să ziceți: ¹¹«Praful pe care-l scuturăm de pe picioarele noastre va fi o probă împotriva voastră. Oricum, Regatul lui Dumnezeu s-a apropiat de voi!». ¹²Vă asigur că la Iudecată, (chiar și) Sodoma va primi o pedeapsă mai mică decât acel oraș... ¹³Vai de tine, Horazin! Vai de tine, Betsaida! Dacă ar fi fost făcute în Tir și în Sidon minunile care s-au întâmplat în voi, de mult timp s-ar fi pocăit stând (îmbrăcați) în sac și (presărați cu) cenușă. ¹⁴Așa se explică faptul că la Iudecată, pedeapsa pentru Tir și pentru Sidon va fi mai mică decât pedeapsa voastră. ¹⁵Oare tu, Capernaum, (crezi că) vei fi înălțat până la cer? Nu! Vei fi coborât până în locuința morților. ¹⁶Cine vă ascultă, (de fapt,) pe Mine Mă ascultă; și cine vă desconsideră, față de Mine se comportă astfel; iar această desconsiderare la adresa Mea, este una îndreptată împotriva Celui care M-a trimis.” ¹⁷Cei șaptezeci (de discipoli) s-au întors plini de bucurie și I-au zis: „Doamne, când lucrăm în numele Tău, chiar și demonii ni se subordonează!” ¹⁸Isus le-a zis: „L-am văzut pe Satan căzând din cer ca un fulger. ¹⁹V-am oferit autoritate să călcați peste șerpi, peste scorpioni și peste toată puterea dușmanului. În aceste condiții, nimic rău nu vi se poate întâmpla. ²⁰Totuși, să nu vă bucurați pentru că vi se subordonează demonii; ci bucuria voastră să fie motivată de faptul că numele voastre sunt scrise în cer.” ²¹În acele momente, Isus a experimentat prin intermediul Spiritului Sfânt (o mare) bucurie; și a zis: „Doamne, Tată al cerului și al pământului, Ți mulțumesc pentru că în timp ce ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și inteligenți, le-ai revelat «copiilor». Da, Tată, așa ai considerat Tu că este cazul să procedezi!” ²²Tatăl Mi-a conferit autoritate asupra tuturor lucrurilor. Nimeni nu știe cine este Fiul, cu excepția Tatălui; și nimeni nu cunoaște pe Tatăl, cu excepția Fiului și a aceluia căruia Fiul vrea să i-L reveleze.” ²³Apoi S-a întors spre discipoli, și le-a spus separat: „Este un privilegiu special pentru cei care văd lucrurile la care asistați voi! ²⁴Să știți că mulți profeți și regi și-au dorit să fie contemporani cu lucrurile pe care le-ați văzut și pe care le-ați auzit; dar n-au avut această posibilitate.” ²⁵Un învățător al legii mozaice a venit la Isus cu intenția să-L testeze; și I-a zis: „Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața eternă?” ²⁶Isus i-a zis: „Ce scrie în Lege? Ce citești acolo (în ea)?” ²⁷El a răspuns: „«Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta și cu toată mintea ta.» și «Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.»” ²⁸Isus i-a zis: „Ai dat un răspuns corect. Procedează așa (cum scrie) și vei avea viața eternă.” ²⁹Dar el, ca și când răspunsul nu ar fi fost satisfăcător, a întrebat pe Isus: „Și cine este aproapele meu?” ³⁰Isus i-a vorbit din nou și a zis: „Un om cobora din Ierusalim la Ierihon. Pe drum, a fost atacat de niște tâlhari care l-au dezbrăcat, l-au jefuit de tot ce avea, l-au bătut foarte rău și au plecat lăsându-l aproape mort. ³¹Din întâmplare, pe același drum venea un preot. Atunci când l-a văzut (pe cel jefuit), și-a continuat călătoria, trecând pe lângă el. ³²Pe același traseu călătorea și un levit, care atunci când l-a văzut (pe cel căzut), a trecut mai departe pe lângă el. ³³Dar un samaritean care era în călătorie, a venit, s-a oprit în locul unde era omul căzut; și când l-a văzut, i-a fost milă de el. ³⁴Atunci i-a bandajat rănilor și a turnat pe ele ulei și vin. Apoi l-a pus pe animalul lui

și l-a dus la un han, unde l-a îngrijit. ³⁵ A doua zi, când urma să plece ca să-și continue drumul, a dat hanghiului doi dinari și i-a zis: «Îngrijește-l; și când voi reveni, îți voi restitui tot ce vei mai cheltui pentru el.». ³⁶ Care dintre cei trei a demonstrat că este aproapele celui atacat de tâlhari? ³⁷ Învățătorul legii mozaice l-a răspuns: „Consider că cel căruia i-a fost milă de el.” Isus i-a zis: „Du-te și procedează și tu la fel!” ³⁸ În drumul pe care mergea împreună cu discipolii, Isus a trecut printr-un sat. Acolo era o femeie numită Marta, care l-a primit în casa ei. ³⁹ Avea și o soră care se numea Maria. Ea s-a așezat jos, la picioarele Domnului și asculta cuvintele Lui. ⁴⁰ Marta, care era preocupată cu multe activități legate de servire (a musafirilor), a zis lui Isus: „Doamne, nu Te interesează că servesc singură? Spune-i surorii mele, Maria, să mă ajute!” ⁴¹ Răspunzându-i, Isus i-a zis: „Marta, Marta, observ că tu te îngrijorezi și te agiți pentru multe lucruri; ⁴² dar (în realitate) există un singur aspect care contează. Iar Maria a făcut alegerea bună; și astfel, ea și-a rezervat un drept care nu-i poate fi luat!”

II Într-o (altă) zi, Isus Se ruga într-un anumit loc. Când Și-a terminat rugăciunea, unul dintre discipolii Săi l-a zis: „Doamne, învață-ne să ne rugăm, așa cum și-a învățat și Ioan discipolii.” ² El le-a zis: „Când vă rugați, să ziceți: Tatăl nostru, care ești în cer! Să fie sfințit numele Tău! Dorim venirea Regatului Tău și să se facă ce dorești pe pământ așa cum se face în cer! ³ Dă-ne în fiecare zi pâinea de care avem nevoie; ⁴ și iartă-ne greșelile, pentru că și noi iertăm pe cei care ne greșesc. Nu ne lăsa să fim expuși ispitei, ci salvează-ne de testele celui rău.” ⁵ Apoi le-a mai zis: „Să presupunem că unul dintre voi are un prieten la care se duce la mijlocul nopții, zicându-i: «Prietene, împrumută-mi trei pâini, ⁶ pentru că a venit la mine, dintr-o călătorie, un bun prieten; și nu am ce să-i dau să mănânce!». ⁷ Este posibil ca din interiorul casei, acest prieten să răspundă: «Nu mă deranja! Am încuiat ușa și m-am culcat în pat împreună cu copiii. Nu pot să mă (mai) ridic să-ți dau pâini!» ⁸ Vă asigur că dacă prietenia nu va constitui un argument suficient de puternic, insistența lui supărătoare îl va determina (până la urmă) să se ridice din pat și să-i dea tot ce-i trebuie. ⁹ Conform acestei ilustrații, Eu vă spun: „Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți (la ușă) și vi se va deschide. ¹⁰ Pentru că oricine cere, primește; cine caută, găsește și celui care bate (la o ușă), i se deschide. ¹¹ Care tată va oferi fiului lui o piatră atunci când el îi cere pâine; ori un șarpe în loc de pește? ¹² Sau îi va da oare un scorpion atunci când el cere un ou? ¹³ Deci dacă voi care sunteți răi, știți să oferiți daruri bune copiilor voștri, cu atât mai mult (și) Tatăl vostru din cer, va oferi Spiritul Sfânt celor care l-au cer.” ¹⁴ Isus a exorcizat un bolnav care era mut. După ce a ieșit demonul, cel care fusese mut, vorbea și a produs o mare uimire mulțimilor de oameni (care l-au văzut). ¹⁵ Dar unii dintre ei ziceau: „El face exorcizări cu Beelzebul – conducătorul demonilor”. ¹⁶ Alții, ca să-l testeze autoritatea, Îi cereau să Și-o demonstreze făcând un miracol. ¹⁷ Isus le-a cunoscut intențiile și le-a zis: „Un regat afectat de tensiuni interne, este distrus; și o casă dezbinată, ajunge la prăbușire. ¹⁸ Deci dacă pretindeți că Eu fac exorcizări cu Beelzebul, rezultă că Satan se auto-dezbină. Atunci cum oare va supraviețui regatul lui? ¹⁹ Iar dacă Eu dau afară demonii cu Beelzebul, fiii voștri cu cine sunt aliați atunci când fac exorcizări? Din această cauză, ei personal vor fi judecătorii voștri! ²⁰ Dacă însă Eu fac exorcizări cu degetul lui Dumnezeu, înseamnă că Regatul Lui v-a invadat! ²¹ Când omul puternic și bine înarmat își păzește casa, averile lui sunt protejate. ²² Dar dacă îl atacă unul mai

puternic decât el și-l învinge, atunci îi ia cu forța toate armele pe care se baza și împarte toate lucrurile de care l-a jefuit. ²³Cine nu este cu Mine, este împotriva Mea; iar cel care nu adună împreună cu Mine, risipește! ²⁴După ce iese dintr-un om, spiritul rău umblă prin zone fără apă, căutând un loc de odihnă. Fiindcă n-o găsește, zice: «Voi reveni de unde am plecat!» ²⁵Și când vine în vechea lui locuință, o găsește măturată și împodobită. ²⁶Atunci se duce și mai ia cu el alți șapte demoni mai răi decât el. Vin împreună în acea «casă», o transformă în domiciliul lor și fac ca în final, situația aceluia om să devină mai rea decât era ea la început.» ²⁷În timp ce vorbea Isus, o femeie din mulțimea de oameni, I s-a adresat, zicând: „Femeia care Te-a născut și care Te-a alăptat, se poate considera una fericită!” ²⁸Dar El a răspuns: „Mult mai fericiți sunt cei care ascultă cuvântul lui Dumnezeu și care-l pun în practică!” ²⁹În timp ce se adunau mari mulțimi de oameni, Isus a început să spună: „Această generație este una perfidă: solicită o dovadă divină; dar nu va primi alta decât cea a profetului Iona. ³⁰Căci pentru această generație, Fiul Omului va fi exact ce a fost Iona pentru niniveni. ³¹Regina din Est va fi un martor al acuzării pentru această generație; pentru că ea a venit de la mare distanță ca să audă înțelepciunea lui Solomon; și totuși, aici este Unul mai mare decât Solomon! ³²La Judecată, bărbații din Ninive vor constitui proba care va justifica acuzarea acestei generații; pentru că ei s-au pocăit în urma prediciei lui Iona; și totuși, aici este Unul mai mare decât Iona! ³³Nimeni nu aprinde o lampă ca s-o ascundă (undeva) sau ca s-o pună sub un vas; ci o pune într-un suport, pentru ca cei care intră (în acea cameră) să beneficieze de lumina ei. ³⁴Ochiul este organul care percepe lumina pentru tine. Dacă el este sănătos, corpul tău va recepta toată lumina cu care acesta vine în contact. Dar dacă ochiul tău este bolnav, corpul tău va primi numai întuneric. ³⁵Fi atent la faptul că este posibil ca lumina pe care o receptezi astfel, să fie percepută ca întuneric! ³⁶Deci când corpul tău va fi total expus luminii, este ca atunci când ar beneficia de lumina unei lămpi mari aprinse.” ³⁷În timp ce vorbea Isus, un fariseu L-a invitat să servească masa de prânz în casa lui. El a intrat și s-a așezat la masă. ³⁸Fariseul s-a mirat observând că Isus nu Se spălase (ritual) pe mâini înainte de a servi masa. ³⁹Dar Domnul i-a zis: „Voi, fariseii, curățați partea exterioară a paharului și a farfuriei; dar interiorul vostru este plin de abuzuri și de răutate. ⁴⁰Nebunilor, oare Cel care a făcut exteriorul, nu a creat și interiorul? ⁴¹Mai bine începeți cu interiorul, făcând fapte care să demonstreze bunătate; și atunci vor fi curate și lucrurile care reprezintă exteriorul. ⁴²Însă, (în prezent) voi sunteți într-o situație foarte periculoasă! În timp ce oferiți lui Dumnezeu a zecea parte (chiar) din mentă, din rută și din toate zarzavaturile, uitați să practicați dreptatea și dragostea de Dumnezeu... Trebuie să vă caracterizați și acestea, în timp ce le faceți pe celelalte! ⁴³Vai de voi, farisei! Pentru că urmăriți să ocupați locurile privilegiate din sinagogi și vă place să fiți salutați cu cel mai mare respect de oameni în locuri publice! ⁴⁴Vai de voi, experți ai legii mozaice și farisei ipocriți! Pentru că voi sunteți ca mormintele care nu se văd și peste care oamenii umblă fără să știe (pe ce calcă).” ⁴⁵Unul dintre învățătorii legii mozaice, I-a zis (lui Isus): „Învățătorule, cu aceste afirmații ne insultă și pe noi!” ⁴⁶Isus a răspuns: „Și voi, învățătorii legii mozaice, sunteți într-o situație la fel de critică! Pentru că pretindeți oamenilor să respecte multe reguli; și astfel le dați responsabilități, fără să-i ajutați nici măcar cu un deget la îndeplinirea lor! ⁴⁷Vai de voi! Pentru că ați ajuns să renovați mormintele profeților omorâți de părinții voștri!

⁴⁸Prin acest gest, voi demonstrați că aprobați faptele părinților voștri. Ei i-au omorât, iar voi împodobiți mormintele celor omorâți de ei... ⁴⁹În consecință, Dumnezeu, în înțelepciunea Lui, a zis: «Le voi trimite profeți și apostoli. Pe unii îi vor omorî, iar pe alții îi vor persecuta. ⁵⁰Și astfel, această generație va deveni vinovată de omorârea tuturor profeților care au existat de la crearea lumii...» ⁵¹Lista va începe cu Abel și se va termina cu Zaharia care a fost omorât între altar și Templu! Da, vă asigur că această generație va plăti pentru tot ce am amintit! ⁵²Vai de voi, experți ai legii mozaice! Pentru că voi ați monopolizat cunoașterea; și nu numai că v-ați plafonat, ci le-ați luat și altora dreptul la cunoaștere.» ⁵³După ce a ieșit de acolo, experții Legii și fariseii au început să-L determine pe Isus să vorbească, punându-I multe întrebări provocatoare. ⁵⁴Intenționau ca astfel să-L poată acuza, folosindu-se (în acest scop) de propriile Lui declarații. **12** Mulțimile de oameni se adunau din nou cu miile. Atunci Isus S-a adresat discipolilor Săi, astfel: „Feriți-vă de «drojdia» fariseilor, care constă în ipocrizia pe care o practică. ²Nu există nici un secret care (până la urmă) să nu fie cunoscut; și nici un lucru ascuns nu va rămâne nedezevăluit. ³Deci, orice ați afirmat la întuneric, va fi spus la lumină; și orice ați vorbit șoptind la ureche într-o cameră, va fi făcut public (de pe acoperișul caselor). ⁴Vă spun în calitate de prieteni ai Mei: să nu vă temeți de cei care distrug corpul și care apoi nu mai pot face nimic. ⁵Ci să vă temeți de Cel care după ce a distrus corpul, are autoritatea să (vă) trimită în iad. Da, vă avertizez că de El trebuie să vă temeți! ⁶Deși vrăbiile sunt atât de ieftine încât se vând cinci bucăți pe doi bani, Dumnezeu are grijă de fiecare dintre ele. ⁷Iar în ce vă privește, chiar și firele de păr de pe cap vă sunt numărate! Deci să nu vă temeți; pentru că voi sunteți mai valoroși decât multe vrăbii. ⁸Vă asigur că cel care Mă va prezenta înaintea oamenilor, va fi laudat de Fiul Omului înaintea îngerilor lui Dumnezeu. ⁹Dar cine se va dezice de Mine înaintea oamenilor, va fi contestat înaintea îngerilor lui Dumnezeu. ¹⁰Oricine va vorbi împotriva Fiului Omului, va fi iertat; dar cine va rosti blasfemii în legătură cu Spiritul Sfânt, nu va putea primi iertare. ¹¹Când vă vor duce în fața (reprezentanților) sinagogilor, înaintea guvernatorilor și înaintea autorităților, să nu vă îngrijorați cu privire la răspunsurile pe care va trebui să le dați pentru apărarea voastră. ¹²Spiritul Sfânt vă va învăța chiar în acele momente, ce va trebui să spuneți.» ¹³Unul din mulțimea de oameni, I-a zis: „Învățătorule, spune fratelui meu să împartă (corect) moștenirea noastră.” ¹⁴Isus i-a răspuns: „Omule, cine M-a desemnat pe Mine ca judecător ca să fac împărțirea moștenirii între voi?” ¹⁵Apoi le-a zis: „Fiți atenți și evitați orice fel de lăcomie de bani; căci viața omului nu depinde de mulțimea lucrurilor pe care le are.” ¹⁶Le-a mai spus și această parabolă: „Pământul unui om bogat produsese multe recolte. ¹⁷El își zicea în gând: «Ce voi face? Nu mai am loc unde să pun atâtea cereale! ¹⁸Am totuși o soluție: să stric vechile grânare și să fac altele mai mari, unde voi putea să adun toată recolta. ¹⁹Apoi voi zice sufletului meu: ‘Ai aici tot ce-ți trebuie pentru mulți ani! Odihnește-te, mănâncă, bea și bucură-te!’». ²⁰Dar Dumnezeu i-a zis: «Nebunule, chiar în această noapte îți voi lua sufletul! Ale cui vor fi toate aceste lucruri pe care le-ai adunat?» ²¹Tot așa se va întâmpla și cu cel care își adună comori pentru el și nu se îmbogățește față de Dumnezeu.” ²²Apoi Isus le-a zis discipolilor Săi: „Acesta este motivul pentru care vă spun să nu vă îngrijorați cu privire la viața voastră, gândindu-vă la ce veți mânca; nici cu privire la corpul vostru, gândindu-vă cu ce-l veți îmbrăca.

²³Viața valorează mai mult decât hrana și corpul are o valoare mai mare decât îmbrăcămintea. ²⁴Priviți cu atenție la corbi: ei nu seamănă, nu au campanii de strângere a recoltei, nu au nici depozit de cereale și nici grâнар; și totuși Dumnezeu le asigură hrana! Însă voi sunteți mult mai valoroși decât păsările! ²⁵Apoi, chiar dacă vă îngrijați, care dintre voi ar reuși astfel să-și lungească viața cu un cot? ²⁶Deci dacă îngrijorându-vă, nu puteți face nici cel mai mic lucru, ce rezolvați când vă neliniștiți cu privire la celelalte? ²⁷Priviți cu atenție la crinii de pe câmp: ei nici nu torc, nici nu țes; și totuși, vă spun că nici Solomon în toată gloria lui, nu a avut haine atât de frumoase ca ale lor. ²⁸Deci dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba care astăzi este pe câmp, iar mâine va fi aruncată (să ardă) în cuptor, cu atât mai mult vă va asigura El și vouă îmbrăcămintea de care aveți nevoie! ²⁹Să nu vă încărcați mintea cu gânduri referitoare la ce veți mânca sau ce veți bea. ³⁰Aceasta este practica celorlalte națiuni. Iar Tatăl vostru vă cunoaște nevoile. ³¹Fiți preocupați cu prioritate de Regatul lui Dumnezeu; și toate aceste lucruri vi se vor oferi suplimentar. ³²Nu te teme, turmă mică; pentru că Tatăl tău îți oferă Regatul cu plăcere! ³³Vindeți ce aveți și faceți acte de binefacere. Procurați-vă pungi care nu se învechesc și adunați-vă o comoară în cer, unde va fi ferită de hoți și de rugină. ³⁴Pentru că inima voastră va fi acolo unde vă este comoara! ³⁵Să fiți bine echipați și cu torțele aprinse. ³⁶Să vă comportați ca niște oameni care-și așteaptă stăpânul ca să-i deschidă atunci când se va întoarce de la nuntă. ³⁷Sclavii pe care stăpânul îi va găsi veghind la revenirea lui, sunt niște oameni fericiți! Vă spun că se va echipa, îi va pune să stea la masă și (personal) îi va servi. ³⁸Când va veni el, indiferent că apare în timpul când își efectuează serviciul de pază a doua sau a treia gardă, sclavii pe care-i va găsi veghind, sunt niște oameni fericiți. ³⁹Fiți siguri că dacă ar ști proprietarul unei case la ce oră va veni hoțul, ar veghea și nu i-ar permite să i-o spargă. ⁴⁰În mod asemănător, fiți și voi pregătiți, având în vedere că Fiul Omului va veni atunci când nu vă așteptați!” ⁴¹Petru I-a zis: „Doamne, spui această parabolă (numai) pentru noi, sau ea îi vizează pe toți?” ⁴²Iar Domnul i-a zis: „Cine este sclavul conștiincios și înțelept, care va fi desemnat de stăpân să dea hrană la timpul potrivit slugilor lui? ⁴³Cel care va proceda așa, va fi fericit la (re)venirea stăpânului. ⁴⁴Vă asigur că îi va oferi slujba de administrator al întregii lui averi. ⁴⁵Dar dacă acel sclav își va zice în inima lui: «Stăpânul meu întârzie să vină.»; și dacă va începe să bată bărbații și femeile din subordinea lui, să mănânce, să bea și să se îmbete, ⁴⁶stăpânul lui va reveni prin surprindere. Îl va tăia în bucăți și va avea destinul administratorilor care nu lucrează cu responsabilitate. ⁴⁷Sclavul care cunoștea regulile stabilite de stăpânul lui și nu le-a respectat, va fi pedepsit cu multe lovituri. ⁴⁸Dar cel care nu le cunoștea, deși ar merita o mare pedeapsă, va primi puține lovituri. Cui i s-a dat mult, i se va cere mult; și cui i s-a încredințat mult (ă administrare), va avea o și mai mare responsabilitate. ⁴⁹Eu am venit să aduc (un) foc pe pământ; și doresc să se aprindă chiar acum! ⁵⁰Urmează să Mi se administreze un botez; și sunt intens preocupat ca acest lucru să se întâmple! ⁵¹Credeți că am venit să aduc pace pe pământ? Vă asigur că nu; ci mai degrabă dezbinare! ⁵²De acum înainte, într-o casă unde vor fi cinci persoane, trei dintre ele vor fi în conflict cu două, iar două nu se vor înțelege cu celelalte trei. ⁵³Tatăl va fi în conflict cu fiul și invers; mama nu se va înțelege cu fiica și nici fiica nu va trăi în armonie cu mama; același lucru se va întâmpla în raporturile dintre soacră și noră...” ⁵⁴El a mai zis mulțimilor de oameni:

„Când vedeți un nor care apare în timp ce soarele apune, ziceți imediat: «Vine ploaia.» Și așa se întâmplă. ⁵⁵Iar când constatați că suflă vântul dinspre Sud, ziceți: «Va fi caniculă.»; și exact așa se întâmplă! ⁵⁶Ipocriților, cum se explică faptul că știți să interpretați aspectele pământului și ale cerului, dar în același timp nu înțelegeți semnificația acestor vremuri? ⁵⁷Și de ce nu judecați voi personal ce este corect? ⁵⁸Când te duci la tribunal împreună cu reclamantul tău, fă tot ce depinde de tine să te împaci cu el până să ajungeți acolo. Astfel vei evita să fii adus în fața judecătorului, de unde ar urma să fii predat gardianului care te-ar introduce în închisoare. ⁵⁹Te asigur că dacă ai ajunge acolo, n-ai mai putea ieși din ea decât după ce vei plăti până la ultimul ban (pe care-l datorezi).” **13** În acea vreme, au venit niște oameni și I-au relatat lui Isus despre galileenii pe care Pilat i-a omorât în timp ce-și ofereau jertfele lor (de animale). ²Isus le-a zis: „Credeti că ce s-a întâmplat se explică prin faptul că acei galileeni au fost mai păcătoși decât alții? ³Eu vă asigur că răspunsul este «Nu!». Și dacă nu vă pocăiți, toți veți fi distruși la fel! ⁴Sau credeți că cei optsprezece (bărbați) peste care a căzut turnul din Siloam, erau mai vinovați decât toți ceilalți locuitori ai Ierusalimului? ⁵Eu vă spun că nu; iar dacă nu vă pocăiți, toți veți muri la fel!” ⁶El a mai spus și această parabolă: „Un om avea un smochin sădit în via lui. A venit să culeagă fructe din el, dar nu le-a găsit. ⁷Atunci a zis viticultorului: «Sunt trei ani de când vin și doresc să culeg fructe produse de acest smochin. Taie-l! De ce să mai ocupe terenul în mod inutil?» ⁸Viticultorul i-a zis: «Stăpâne, mai lasă-l și acest an; voi săpa în jurul lui și îi voi pune gunoi (la rădăcină). ⁹Poate că de acum încolo va produce fructe; iar dacă nu se va întâmpla așa, îl vei (putea) tăia!»” ¹⁰Isus învăța mulțimile de oameni într-o sinagogă, în ziua Sabatului. ¹¹Acolo era o femeie care de optsprezece ani era posedată de un spirit de invaliditate. Ea era cocoșată, fiindu-i imposibil să stea în poziție verticală. ¹²Când a văzut-o, Isus a chemat-o și i-a zis: „Femeie, ești eliberată de handicapul tău!” ¹³El Și-a întins mâinile peste ea și imediat s-a îndreptat. Apoi glorifica pe Dumnezeu. ¹⁴Dar liderul sinagogii, fiind supărat pe Isus pentru că făcuse această vindecare în ziua Sabatului, a zis mulțimilor de oameni: „Sunt șase zile în care omul trebuie să lucreze. Veniți atunci să fiți vindecați; nu în ziua (consacrată) Sabatului!” ¹⁵Domnul le-a răspuns: „Ipocriților! Care dintre voi nu-și dezleagă boul sau măgarul de la iesle ca să-i ducă să-i adape în ziua de Sabat? ¹⁶Cu atât mai mult când este vorba despre această femeie – o fiică a lui Avraam! Satan o ținea legată de optsprezece ani. Oare nu era normal să i se desfacă această legătură în ziua destinată Sabatului?” ¹⁷În timp ce vorbea El astfel, toți dușmanii Lui au rămas rușinați; iar ceilalți se bucurau de lucrurile deosebite pe care le făcea El. ¹⁸Isus a mai zis: „Cu ce se aseamănă Regatul lui Dumnezeu? Cu ce îl vom compara? ¹⁹Se aseamănă cu o sămânță de muștar semănată de un om în grădina lui. Ea a crescut, a devenit (ca) un copac mare, iar păsările zburătoare și-au făcut cuiburi în ramurile lui.” ²⁰El a zis din nou: „Cu ce voi asemana Regatul lui Dumnezeu? ²¹Se aseamănă cu drojdia pusă de o femeie în cocă; și astfel, compoziția este determinată să crească.” ²²Isus umbla prin orașe și prin sate, învățând poporul și călătorind spre Ierusalim. ²³Cineva L-a întrebat: „Doamne, oare sunt puțini cei salvați?” El i-a răspuns: ²⁴„Dați-vă tot interesul să intrați pe poarta strâmtă. Pentru că mulți vor intenționa să intre, dar nu vor putea. ²⁵Din momentul în care Stăpânul casei Se va ridica și va încuia ușa, voi veți rămâne afară, de unde veți începe să bateți și să ziceți: «Doamne, Doamne,

deschide-ne!» Iar El vă va răspunde: «Nu știu de unde proveniți!» ²⁶Atunci veți începe să ziceți: «Noi am mâncat și am băut în fața Ta; și (chiar) pe străzile noastre ai învățat mulți oameni!» ²⁷Dar El va răspunde: «Vă asigur că nu știu de unde sunteți. Plecați din fața Mea! Voi lucrați sfidând legile Mele!». ²⁸Veți plânge și veți strânge din dinți când veți vedea pe Avraam, pe Isaac, pe Iacov și pe toți profeții în Regatul lui Dumnezeu, iar pe voi excluși din el... ²⁹Vor veni (oameni) de la Est și de la Vest, de la Nord și de la Sud – și vor sta la masă în Regatul lui Dumnezeu. ³⁰Să știți că cei care vor fi ultimii, vor ajunge (să fie) primii; iar cei care vor fi primii, vor ajunge ultimii.” ³¹În aceeași zi au venit câțiva farisei (la Isus) și I-au zis: „Pleacă de aici, pentru că Irod intenționează să Te omoare!” ³²Isus le-a răspuns: „Duceți-vă și spuneți acelei vulpi astfel: «Să știi că fac exorcizări și vindecări azi și mâine; iar a treia zi voi înceta (să le mai fac).»” ³³Dar azi, mâine și poimâine Mă deplasez pe drumul pe care am plecat; pentru că este imposibil ca un profet să moară în exteriorul Ierusalimului.” ³⁴„Ierusalim! Ierusalim! Tu omori pe profeți și dai cu pietre în cei trimiși la tine! De atâtea ori am vrut să-i adun pe fiii tăi așa cum își strânge găina puii sub aripi; dar ai refuzat!... ³⁵Acum, această casă vă va rămâne pustie: pentru că nu Mă veți mai vedea până veți zice: «Este binecuvântat Cel care vine în numele Domnului!».” **14** Într-o (altă) zi de Sabat, Isus a intrat să servească masa în casa unuia dintre liderii fariseilor. Ceilalți (farisei) Îl urmăreau de la mică distanță. ²Înainte Lui a venit un om care era bolnav de hidropizie. ³Isus S-a adresat învățătorilor legii mozaice și fariseilor, zicându-le: „Este permis oare să vindec în ziua de Sabat, sau este interzis?” ⁴Dar ei tăceau. Atunci Isus l-a apucat de mână pe acel om; și după ce l-a vindecat, i-a dat ocazia să plece. ⁵Apoi le-a zis: „Cine dintre voi nu-și scoate imediat copilul sau boul din fântână, dacă se întâmplă să-i să cadă acolo în ziua Sabatului?” ⁶Nimeni n-a răspuns nimic la această întrebare. ⁷Apoi, când a văzut că cei invitați își alegeau locurile onorabile, le-a spus o parabolă, zicând: ⁸„Când ești invitat la nuntă, să nu ocupi locul din față. Ar fi posibil ca altcineva dintre cei invitați să fie mai apreciat decât tine. ⁹În consecință, cel care v-a invitat, ar putea să-ți zică: «Oferă locul tău acelui om!» Atunci vei fi obligat să ocupi rușinat ultimul loc... ¹⁰Însă atunci când ești invitat, ocupă de la început ultimul loc; pentru ca atunci când va veni cel care te-a invitat, să-ți zică: «Prietene, mută-te mai în față!» Acest gest te va onora în fața celorlalți invitați; ¹¹pentru că oricine se înalță (singur), va fi smerit; iar cine se smerește, va fi înălțat.” ¹²Apoi S-a adresat și celui care-L invitase: „Când oferi o masă de prânz sau o cină, să nu-ți chemi nici prietenii, nici frații, nici rudele și nici vecinii bogați; pentru ca să eviți situația în care ei te-ar recompensa pentru gestul tău, făcându-ți aceeași invitație. ¹³Ci atunci când oferi o masă, cheamă pe săraci, pe infirmi, pe șchiopi și pe orbi. ¹⁴Procedând așa, vei fi un om fericit; pentru că deși ei nu au posibilitatea să te recompenseze, vei primi recompensa la învierea celor drepti.” ¹⁵Auzind aceste cuvinte, unul dintre cei care participau la acea masă, I-a zis (lui Isus): „Cel care va servi masa (de prânz) în Regatul lui Dumnezeu, este un om fericit!” ¹⁶Isus i-a răspuns: „Un om a oferit o cină la care a avut mulți invitați. ¹⁷La ora când trebuia servită masa, și-a trimis sclavul să spună celor invitați: «Veniți! Totul este pregătit!» ¹⁸Dar fiecare dintre ei a refuzat invitația, scuzându-se. Primul i-a transmis următorul mesaj: «Te rog să mă ierți că te refuz; dar (tocmai) am cumpărat un teren agricol și trebuie să mă duc să-l văd.»” ¹⁹Altul a zis: «Am cumpărat cinci

perechi de boi și trebuie să mă duc să-i testez; deci te rog să mă ierți (pentru că voi absentă).» ²⁰Un altul i-a zis: «Tocmai m-am căsătorit. Acesta este motivul pentru care nu pot veni.» ²¹Sclavul s-a întors și a prezentat stăpânului lui aceste răspunsuri. Atunci stăpânul s-a înfuriat și a zis sclavului: «Du-te repede și adu aici pe cei săraci, pe infirmi, pe orbi și pe șchiopi din locurile publice și de pe străzile orașului.» ²²După ce a executat ordinul stăpânului lui, sclavul a zis: «Stăpâne, am făcut cum ai ordonat; și tot mai este loc.» ²³Atunci stăpânul i-a zis sclavului: «Mergi pe drumuri, pe cărări și adu-i aici pe toți aceia pe care-i vei întâlni – ca să mi se umple casa. ²⁴Pentru că vă asigur că nici unul dintre cei invitați (inițial) nu va gusta din cina mea!» ²⁵Isus era însoțit de mari mulțimi de oameni. El s-a întors și le-a zis: ²⁶„Dacă vine cineva la Mine și nu-și urăște tatăl, mama, soția, copiii, frații, surorile, ba chiar și propria persoană, nu poate fi discipolul Meu. ²⁷Acela care nu-și poartă crucea și nu Mă urmează, nu-Mi poate fi discipol. ²⁸Cine dintre voi nu-și face calculele cheltuielilor când intenționează să construiască un turn – pentru a vedea dacă va putea să-l termine? ²⁹Altfel, după ce i-a pus temelie, constatând că nu poate finaliza construirea lui, cei care îl vor vedea, îl vor ridiculiza, ³⁰zicând: «Acest om n-a fost capabil să termine ce a început (să construiască)!» ³¹Sau care rege, atunci când se duce să lupte contra altuia, nu se consultă mai întâi – să se convingă dacă va putea să meargă (la luptă) cu zece mii de oameni împotriva celui care vine să lupte având douăzeci de mii? ³²Dacă va constata că nu are șanse să învingă, renunță la luptă; și în timp ce este departe de celălalt (rege), își trimite reprezentanții, propunându-i pacea. ³³În mod asemănător, nici unul dintre voi nu poate fi discipolul Meu dacă nu renunță la tot ce are. ³⁴Sarea este bună atât timp cât își păstrează proprietatea de a săra; dar dacă și-a pierdut-o, oare cum și-ar mai reface-o? ³⁵Atunci nu mai este utilă nici pentru pământ, nici ca gunoi, ci este abandonată. Cine este atent la mesajul Meu, să rețină aceste lucruri!” **15** Toți colecții de impozite și toți păcătoșii se apropiau de Isus ca să-I asculte mesajul. ²Fariseii și învățătorii legii mozaice comentau, zicând: „Acest Om îi primește pe păcătoși și mănâncă împreună cu ei!” ³Dar El le-a spus următoarea parabolă: ⁴„Să presupunem că aveți o sută de oi și pierdeți pe una dintre ele. Care dintre voi n-ar lăsa pe celelalte nouăzeci și nouă pe câmp, ca să se ducă s-o găsească pe cea pierdută? ⁵Și după ce a găsit-o, o pune bucuros pe umeri. ⁶Apoi, când se întoarce acasă, chemându-și prietenii și vecinii, le zice: «Bucurați-vă împreună cu mine, pentru că mi-am găsit oaia care fusese pierdută!». ⁷În mod asemănător, în cer va fi mai multă bucurie pentru un singur păcătos care se pocăiește decât pentru nouăzeci și nouă de oameni dreți care nu au nevoie de pocăință. ⁸Sau dacă o femeie are zece drahme (de argint) și pierde pe una dintre ele, oare nu va aprinde o lumină și nu va mătura casa cu atenție până o va găsi? ⁹Iar după ce a găsit-o, își cheamă prietenele și vecinele, zicându-le: «Bucurați-vă împreună cu mine; pentru că am găsit drahma pe care o pierdusem!» ¹⁰În mod asemănător, îngerii lui Dumnezeu se bucură pentru un singur păcătos care se pocăiește.” ¹¹El a mai zis: „Un om avea doi fii. ¹²Cel mai tânăr dintre ei i-a zis tatălui lui: «Tată, dă-mi partea care-mi revine din avere!» Iar tatăl le-a împărțit ce avea. ¹³După câteva zile, cel mai tânăr fiu și-a transformat tot ce avea în bani și a plecat într-o țară îndepărtată. Acolo a risipit totul, trăind imoral. ¹⁴După ce a cheltuit toți banii, în acea țară a fost foamete; iar el a început să suporte lipsuri. ¹⁵Atunci s-a angajat să lucreze pentru unul dintre locuitorii acelei țări. Acesta

l-a trimis pe câmpurile lui, să-i păzească porcii. ¹⁶Își dorea foarte mult să mănânce și el roșcovele pe care le consumau porcii; dar nu i le oferea nimeni... ¹⁷Atunci și-a revenit și a zis: «Toți angajații tatălui meu au pâine din abundență, iar eu mor de foame aici! ¹⁸Voi pleca de-aici, mă voi duce la tatăl meu și-i voi zice: ‘Tată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta. ¹⁹Nu mai merit să mă numesc fiul tău. Acceptă-mă ca pe unul dintre angajații tăi!’». ²⁰S-a ridicat și a plecat la tatăl lui. Când era încă departe, tatăl lui l-a văzut și i s-a făcut milă de el. A alergat (înaintea lui), l-a îmbrățișat și l-a sărutat. ²¹Fiul i-a zis: «Tată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta. Nu mai merit să mă numesc fiul tău.» ²²Dar tatăl a zis sclavilor lui: «Aduceți repede cea mai bună haină și îmbrăcați-l cu ea! Puneți-i un inel în deget și încălțăminte în picioare! ²³Aduceți vițelul îngrășat și tăiați-l. Să mâncăm și să sărbătorim; ²⁴pentru că acest fiu al meu era mort și a înviat; era pierdut și a fost găsit!» Și au început să-și manifeste bucuria. ²⁵Fiul lui cel mai mare era la câmp. Când s-a întors și s-a apropiat de casă, a auzit muzică și dansuri. ²⁶A chemat pe unul dintre sclavi și l-a întrebat ce se întâmplă. ²⁷Acel sclav a răspuns: «A revenit fratele tău; iar tatăl tău a tăiat vițelul îngrășat, pentru că l-a revăzut sănătos.» ²⁸Atunci el s-a înfuriat și n-a vrut să intre în casă. Tatăl lui a ieșit și l-a rugat să intre. ²⁹Dar el i-a răspuns tatălui: «Vezi că îți slujesc ca un sclav de atâția ani și niciodată nu ți-am încălcat ordinul. Și (totuși) mie nu mi-ai dat niciodată măcar un ied ca să sărbătoresc cu prietenii mei. ³⁰Iar acum, când a venit acest fiu al tău care și-a consumat averea împreună cu prostituatele, i-ai tăiat vițelul îngrășat!» ³¹Tatăl i-a zis: «Fiule, tu ești permanent cu mine; și tot ce am, îți aparține! ³²Dar trebuia să sărbătorim și să ne bucurăm; pentru că acest frate al tău era mort și a înviat; era pierdut și a fost găsit!»»

16 Isus a mai spus discipolilor Săi: „Un om bogat avea un administrator care a fost acuzat că-i risipește averea. ²El l-a chemat și i-a zis: «Aud spunându-se lucruri grave despre tine! Deci dă-mi un raport cu privire la activitatea ta de administrator; pentru că (în consecință) nu mai poți exercita această funcție.» ³Administratorul și-a zis: «Ce voi face atunci când Stăpânul îmi va lua administrația? Nu aș fi capabil să supraviețuiesc muncind cu sapa; și (apoi) mi-ar fi rușine să cerșesc. ⁴Dar știu ce aș putea să fac (acum) pentru ca oamenii să mă primească în casele lor atunci când voi pierde această slujbă!» ⁵A chemat pe fiecare dintre cei care erau datori stăpânului lui; și apoi a zis primului (datornic): «Cât ești dator stăpânului meu?» ⁶El a răspuns: «O sută de bați de ulei.» Atunci (administratorul) i-a zis: «Scrie aici repede pe chitanță (numai) cincizeci.» ⁷Apoi a zis altuia: «Dar tu, cât trebuie să dai înapoi (stăpânului)?» El a răspuns: «O sută de cori de grâu.» Atunci (administratorul) a zis: «Scrie pe chitanță (numai) optzeci.» ⁸Stăpânul l-a lăudat pe acest administrator incorect, pentru că acționase în mod înțelept. S-a întâmplat așa, pentru că în relațiile cu semenii lor, oamenii acestei lumi sunt mai înțelepți decât fiii luminii. ⁹Iar Eu vă spun: Folosiți-vă bogățiile asupra cărora nu aveți dreptul de proprietar. Și astfel, când veți muri, veți beneficia de prietenia celor care vă vor primi în locuințele lor eterne. ¹⁰Cine este corect în administrarea lucrurilor de mică valoare, este corect și când le va administra pe cele de mare valoare; iar cine este necinstit în administrarea celor mai nesemnificative bunuri, va fi necinstit și când va administra bunuri valoroase. ¹¹Deci dacă n-ați procedat corect cu bogățiile asupra cărora nu aveți dreptul de proprietar, cine vă va oferi adevăratele bogății? ¹²Și dacă n-ați fost cinstiți administrând

proprietatea altuia, cine vă va oferi o proprietate personală? ¹³Nici un slujitor nu poate servi (la fel) doi stăpâni. Ori va urî pe unul și va iubi pe celălalt, ori va aprecia pe unul și va desconsidera pe celălalt. Nu puteți fi în același timp atât sclavii lui Dumnezeu, cât și ai bogățiilor.” ¹⁴Fariseii care ascultaseră aceste cuvinte, Îl ridiculizau (pe Isus). Ei procedau astfel, pentru că iubeau banii. ¹⁵Isus le-a zis: „Voi vă dați interesul să vă prezentați drepti în fața oamenilor; dar Dumnezeu vă cunoaște inimile. Și astfel, ce este apreciat de oameni, nu are nici o valoare pentru Dumnezeu. ¹⁶Până la apariția lui Ioan (Botezătorul), oamenii au avut «Legea» și «Profeții». Dar de atunci încoace, se predică Vestea Bună a Regatului lui Dumnezeu; și cine intră în el, o face foarte decis! ¹⁷Este mai ușor să dispară cerul și pământul decât să fie anulată măcar o literă din «Lege»! ¹⁸Oricine își abandonează soția și își ia altă femeie (ca soție), comite adulter; iar bărbatul care se căsătorește cu femeia abandonată (de altul), comite adulter. ¹⁹A fost un om bogat, care se îmbrăca cu haine scumpe și în fiecare zi trăia bucurându-se de o viață de lux. ²⁰La ușa lui stătea un om sărac, numit Lazăr, care avea corpul plin de bube. ²¹Ar fi dorit mult să se sature cu resturile care cădeau de la masa bogatului. (În acest timp), câinii veneau și-i lingeau rănilor. ²²Dar într-o zi, Lazăr a murit; și a fost dus de îngeri lângă Avraam. Apoi a murit și bogatul; și l-au înmormântat. ²³În timp ce era el în locuința morților, chinându-se, a privit în sus și l-a văzut pe Avraam împreună cu Lazăr. ²⁴Atunci a strigat: «Părinte Avraam, ai milă de mine și trimite pe Lazăr să-și moaie degetul în apă și să-mi răcorească limba; pentru că mă chinuiesc foarte rău în acest foc!» ²⁵Avraam i-a răspuns: «Fiule, amintește-ți că în timpul vieții, tu ai primit lucrurile bune, iar Lazăr pe cele rele. Acum, el este într-un loc confortabil, iar tu în agonie! ²⁶În plus, între noi și voi a fost pusă o mare prăpastie care face imposibilă trecerea dintr-o parte în alta.» ²⁷Bogatul a zis: «Părinte, atunci te rog să trimiți pe Lazăr la familia tatălui meu, ²⁸unde mai am cinci frați; și să îi avertizeze, ca să nu vină și ei în acest loc de chin!» ²⁹Dar Avraam i-a răspuns: «Au acolo scrierile lui Moise și ale profeților – să asculte de ele!» ³⁰El a zis: «Nu, părinte Avraam, ci dacă se va duce la ei cineva dintre cei care au murit, se vor pocăi!» ³¹Avraam i-a răspuns: «Dacă nu ascultă de Moise și de profeți, nu vor crede nici dacă ar învia cineva dintre morți!»” **17** Isus le-a zis apoi discipolilor Săi: „Este imposibil să nu apară ocazii de păcătuire. Dar vai de acela prin care vin ele! ²Decât să provoace la păcătuire pe unul dintre acești micuți, mai bine i s-ar lega de gât o piatră de moară și apoi ar fi (astfel) aruncat în mare. ³Fiți atenți la voi înșivă! Dacă cel de lângă tine păcătuiește împotriva ta, reproșează-i acest fapt! Și dacă regretă ce a făcut, iartă-l! ⁴Să-l ierți chiar dacă ar păcătui de șapte ori pe zi față de tine și dacă tot de atâtea ori îți spune «Iartă-mă!».” ⁵Atunci apostolii au zis Domnului: „Mărește-ne credința!” ⁶El a zis: „Dacă ați avea credință (măcar) cât o sămânță de muștar, ați zice acestui dud: «Dezrădăcinează-te și sădește-te în mare!», și ar executa ce i-ați cerut! ⁷Să presupunem că aveți un sclav care ară și merge cu oile la păscut. Când acesta se întoarce de la câmp, care dintre voi i-ar zice: «Vino și așează-te la masă!»? ⁸Oare nu ar fi mult mai normal să-i spună «Pregătește masa și servește-mă; apoi vei putea lua masa și tu!»? ⁹Se va simți el dator (să-i mulțumească) sclavului pentru că a făcut ceea ce (oricum) era dator să facă?! Nu cred! ¹⁰În mod asemănător, atunci când ați făcut tot ce vi s-a ordonat, să ziceți și voi: «Suntem niște sclavi care nu merită laude. Doar ne-am făcut datoria!».” ¹¹În timp ce călătorea spre Ierusalim,

Isus a trecut printre Samaria și Galileea. ¹²Când intra într-un sat, a întâlnit zece leproși. Ei au stat la distanță de El ¹³și au strigat: „Isus, Învățătorule, ai milă de noi!” ¹⁴Când i-a văzut, Isus le-a zis: „Duceți-vă și prezentați-vă în fața preoților!” În timp ce se duceau, au fost curățați (de lepră). ¹⁵Unul dintre ei, atunci când a constatat că este vindecat, s-a întors lăudând pe Dumnezeu cu voce tare. ¹⁶Apoi s-a aruncat cu fața la pământ la picioarele lui Isus și I-a mulțumit. Era un samaritean... ¹⁷Isus a zis: „Oare nu au fost vindecați toți cei zece? Unde sunt ceilalți nouă?” ¹⁸Oare de ce s-a întors doar acest străin ca să-L glorifice pe Dumnezeu?” ¹⁹Apoi i-a zis: „Ridică-te! Poți pleca! Credința ta te-a salvat!” ²⁰Fariseii L-au întrebat pe Isus când va veni Regatul lui Dumnezeu. Răspunzându-le, El le-a zis: „Regatul lui Dumnezeu nu-și face apariția într-un mod care să-l facă vizibil cu ochii. ²¹Nu se va putea zice despre el «Este aici!» sau «Este acolo!»; pentru că Regatul lui Dumnezeu este (deja) între voi!” ²²Apoi le-a zis discipolilor Săi: „Va veni timpul când veți dori să vedeți una dintre zilele Fiului Omului, dar vă va fi imposibil!” ²³Vi se va zice: «Este aici!» sau «Este acolo!»; dar să nu vă duceți și nici să nu-i urmați (pe cei care fac aceste afirmații). ²⁴Pentru că Fiul Omului, în ziua stabilită revenirii Lui, Își va face apariția la fel ca fulgerul care luminează tot cerul. ²⁵Dar până atunci, trebuie ca mai întâi să fie respins de oamenii acestei generații, care-I vor face multe rele. ²⁶În zilele (dinaintea revenirii) Fiului Omului, se va întâmpla exact ca în vremea când trăia Noe: ²⁷oamenii mâncau, beau și se căsătoreau până când Noe a intrat în corabie. Apoi a venit potopul care i-a distrus pe toți... ²⁸Ce se va întâmpla, va semăna și cu zilele în care trăia Lot. Atunci oamenii mâncau, beau, cumpărau, vindeau, sădeau și construiau; ²⁹dar când Lot a ieșit din Sodoma, au murit toți sub o ploaie de foc și de sulf. ³⁰La fel se va întâmpla și în ziua când Fiul Omului Își va face apariția. ³¹Atunci, cine va fi pe terasa casei, să nu coboare să-și ia vasele din ea; iar cine va fi la câmp, să nu se mai întoarcă. ³²Amintiți-vă de soția lui Lot! ³³Oricine va intenționa să-și scape viața, o va pierde; și oricine va accepta să și-o piardă, o va recupera! ³⁴Să știți că în acea noapte, dintre doi bărbați care dorm în același pat, unul va fi luat, iar celălalt va fi lăsat. ³⁵Dintre două femei care vor măcina la aceeași moară, una va fi luată, iar cealaltă va fi lăsată. ³⁶Dintre doi bărbați care vor fi la câmp, unul va fi luat, iar altul va fi lăsat.” ³⁷Discipolii L-au întrebat: „Unde, Doamne?” Iar El le-a răspuns: „Vulturii se adună în locul unde există un cadavru!” **18** Isus le-a spus apoi o parabolă, ca să le demonstreze că trebuie să se roage permanent, cu insistență. ²El le-a zis: „Într-un oraș exista un judecător care nu se temea de Dumnezeu și căruia nu-i era rușine de oameni. ³În acel oraș exista și o văduvă care venea și-l solicita frecvent, zicând: «Fă-mi dreptate în procesul pe care-l am cu cel care m-a reclamat!» ⁴Mult timp, el a refuzat să-i facă dreptate. Dar în final și-a zis: «Chiar dacă nu mă tem de Dumnezeu și nu-mi este rușine de oameni (pentru faptele mele), ⁵măcar pentru deranjul pe care mi-l produce insistența acestei văduve, îi voi face dreptate!»” ⁶Domnul a adăugat: „Ați auzit ce a spus judecătorul incorect? ⁷Oare Dumnezeu nu va face dreptate aleșilor Săi care strigă la El ziua și noaptea cerându-I ajutorul? Deși (aparent) El întârzie să le răspundă, ⁸vă asigur că le va face dreptate în scurt timp. Dar atunci când Fiul Omului va veni pe pământ, va găsi El credință?” ⁹A mai spus încă o parabolă. Aceasta îi viza pe unii care se considerau „drepti” și-i desconsiderau pe ceilalți. ¹⁰„Doi oameni au mers la Templu să se roage. Unul era fariseu, iar celălalt

era colector de impozite. ¹¹Fariseul stătea în picioare separat și se ruga astfel: «Dumnezeule, Îți mulțumesc că nu sunt ca ceilalți oameni: jefuitori, nedrepti, adulteri; și nici ca acest colector de impozite... ¹²Eu postesc de două ori pe săptămână și dau zece la sută din toate veniturile mele.» ¹³Colectorul de impozite stătea la distanță mai mare și nu avea curajul nici să privească spre cer; ci își bătea pieptul și zicea: «Dumnezeule, sunt păcătos! Ai milă de mine!» ¹⁴Eu vă asigur că nu primul, ci acesta s-a întors acasă considerat drept. Pentru că oricine se înalță, va fi smerit; și cine se smerește, va fi înălțat.» ¹⁵I-au fost aduși niște copii ca să-i atingă cu mâinile. Dar discipolii au făcut reproșuri celor care-i aduceau. ¹⁶Isus i-a chemat pe copii și a zis (celorlalți): „Lăsați-i pe copii să vină la Mine! Nu le refuzați această dorință! Pentru că Regatul lui Dumnezeu aparține celor care sunt ca ei! ¹⁷Vă spun adevărul: nimeni nu va intra în Regatul lui Dumnezeu dacă nu-l va primi ca un copil!” ¹⁸Unul dintre lideri L-a întrebat pe Isus: „Bunule Învățător, ce trebuie să fac ca să moștenesc viața eternă?” ¹⁹Isus i-a răspuns: „De ce Mă numești bun? Cu excepția lui Dumnezeu, nimeni nu este bun. ²⁰Cunoști poruncile: să nu comiți adulter, să nu comiți crimă, să nu furi, să nu faci o declarație falsă, să-ți cinstești tatăl și mama.” ²¹El I-a zis: „Am respectat toate aceste cerințe încă de când eram tânăr.” ²²Când a auzit acest răspuns, Isus i-a zis: „Îți mai lipsește un lucru. Vinde tot ce ai, împarte săracilor banii (astfel) obținuți și vei avea o comoară în cer. Apoi vino și urmează-Mă!” ²³Când a auzit el aceste cuvinte, a rămas foarte dezamăgit; pentru că avea multe bogății. ²⁴Isus l-a văzut întristat și a zis: „Cei care au averi, vor intra foarte greu în Regatul lui Dumnezeu! ²⁵Îi este mai ușor unei cămile să treacă prin urechea acului, decât unui bogat să intre în Regatul lui Dumnezeu!” ²⁶Cei care-L ascultau, au zis: „În acest caz, cine poate să fie salvat?” ²⁷Isus a răspuns: „Ce este imposibil oamenilor, Îi este posibil lui Dumnezeu.” ²⁸Atunci Petru a zis: „Vezi că noi am lăsat totul și Te-am urmat...” ²⁹Dar Isus le-a zis: „Vă asigur că acela care a renunțat pentru Regatul lui Dumnezeu la: casă, soție, frați, părinți sau copii, ³⁰va primi mai mult în această viață, iar în existența viitoare va beneficia de viața eternă.” ³¹Isus i-a luat separat pe cei doisprezece (discipoli) și le-a zis: „Să știți că mergem la Ierusalim, unde se va întâmpla tot ce au scris profeții despre Fiul Omului. ³²El va ajunge la discreția neevreilor, care-L vor ridiculiza, Îl vor defăima și-L vor scuipa. ³³Apoi, după ce-L vor bate cu nuiele, Îl vor omorî. Însă a treia zi (de la moartea Lui), va învia!” ³⁴Ei nu percepeau semnificația acestor cuvinte, pentru că ea le era inaccesibilă; și astfel, nu au înțeles nimic din tot ce le spunea (El). ³⁵În timp ce Isus Se apropia de Ierihon, a trecut pe un drum la marginea căruia era un orb care cerșea. ³⁶Când a auzit mulțimea de oameni trecând, (orbul) a întrebat ce se întâmplă. ³⁷Ei i-au spus: „Trece Isus din Nazaret.” ³⁸Atunci el a strigat: „Isus, fiul lui David, ai milă de mine!” ³⁹Cei care mergeau înainte, îl certau și-i cereau să tacă. Dar el striga mai tare: „Isus, fiul lui David, ai milă de mine!” ⁴⁰Isus S-a oprit și a ordonat ca orbul să fie adus la El. După ce s-a apropiat de El, Isus l-a întrebat: ⁴¹„Ce dorești să-ți fac?” El a răspuns: „Doamne, doresc să pot vedea!” ⁴²Isus i-a zis: „Primește-ți vederea! Credința ta te-a vindecat!” ⁴³Imediat, orbul și-a primit vederea și a mers după Isus, glorificând pe Dumnezeu. Când au văzut ce se întâmplase, toți oamenii care erau acolo au lăudat pe Dumnezeu. **19** Isus intrase în Ierihon și traversa orașul. ²Acolo locuia un om numit Zacheu – șeful colectorilor de impozite. ³El intenționa să vadă pe Isus; dar din cauza

mulțimii de oameni, îi era imposibil; pentru că era mic de statură. ⁴Atunci a alergat înainte pe drumul pe care urma să treacă (Isus) și s-a urcat într-un sicomor, ca să-L poată vedea. ⁵Când a ajuns în acel loc, Isus a privit în sus și i-a zis: „Zacheu, coboară repede; pentru că azi trebuie să rămân în casa ta!” ⁶Zacheu a coborât imediat și L-a primit cu bucurie. ⁷Când au văzut acest lucru, toți comentau, zicând: „A intrat să găzduiască la un om păcătos!” ⁸Dar Zacheu a zis Domnului: „Să știi, Doamne, că am decis să dau săracilor jumătate din averea mea; și voi restitui oamenilor de patru ori sumele de bani cu care i-am înșelat!” ⁹Isus i-a zis: „Azi a intrat salvarea în această casă; pentru că și el este unul dintre descendenții lui Avraam; ¹⁰(și beneficiază de faptul că) Fiul Omului a venit să caute și să salveze pe cei care erau pierduți!” ¹¹În timp ce ascultau ei aceste lucruri, fiind aproape de Ierusalim, Isus a mai spus o parabolă pentru cei care credeau că Regatul lui Dumnezeu își va face apariția în scurt timp. ¹²În consecință, El le-a zis: „Un nobil a plecat într-o țară îndepărtată, de unde urma să revină după ce era investit ca rege. ¹³A chemat zece sclavi și le-a dat zece mine, zicându-le: «Faceți comerț cu ele până voi reveni!» ¹⁴Dar concetățenii lui îl urau; și au trimis o delegație cu următorul mesaj: «Nu vrem ca acest om să fie regele nostru!» ¹⁵Când a revenit după ce și-a luat regatul, a dat ordin să vină sclavii cărora le dăduse banii, ca să vadă cât câștigase fiecare din comerțul făcut cu ei. ¹⁶Primul și-a prezentat raportul, zicând: «Stăpâne, cu mina ta am mai câștigat alte zece mine!» ¹⁷El i-a zis: «Excelent! Ești un sclav bun! Fiindcă ai demonstrat că ești capabil să administrezi bine puține lucruri, primești din partea mea autoritate asupra a zece orașe!» ¹⁸A venit al doilea (sclav) și a zis: «Stăpâne, cu mina ta am mai câștigat alte cinci mine!» ¹⁹El i-a zis: «Îți ofer și ție autoritate peste cinci orașe!» ²⁰Un alt sclav, i-a zis: «Stăpâne, poftim mina pe care am păstrat-o într-un prosop; ²¹pentru că mi-a fost frică, știind că ești un om dur care ia de unde n-a pus și care seceră ce n-a semănat...» ²²Stăpânul i-a zis: «Sclav rău, te voi judeca în conformitate cu afirmațiile tale. Deci știai că sunt un om dur, care ia de unde n-a pus și care seceră ce n-a semănat. ²³În acest caz, de ce nu ai dus banii la cei care se ocupă cu schimbul lor, ca să-i fi luat înapoi cu dobândă?» ²⁴Apoi le-a zis celor care erau prezenți acolo: «Luați-i mina și dați-o celui care are zece mine!» ²⁵Ei i-au zis: «Stăpâne, el are (deja) zece mine!» ²⁶Dar el le-a răspuns: «Da, celui care are, i se va (mai) da; însă celui care nu are, i se va lua chiar și ce are! ²⁷Iar despre dușmanii mei care mi-au refuzat dreptul de a governa, am decis să-i aduc aici și să fie omorâți în fața mea!»” ²⁸După ce a vorbit astfel, Isus a plecat și Și-a continuat drumul, mergând spre Ierusalim. ²⁹Când S-a apropiat de Betfaghe și de Betania care se află în apropierea muntelui numit „al Măslinilor”, Isus Și-a trimis doi dintre discipoli, ³⁰zicând: „Duceți-vă în satul din fața voastră. Când veți intra în el, veți găsi un măgăruș legat, pe care încă nu a încălecat nimeni niciodată. Dezlegați-l și aduceți-Mi-l. ³¹Dacă vă va întreba cineva «De ce-l dezlegați?», să-i spuneți: «Domnul are nevoie de el!».” ³²Cei care fuseseră trimiși, s-au dus și au găsit totul așa cum le spusese Isus. ³³În timp ce dezlegau măgărușul, stăpânii lui le-au zis: „De ce dezlegați măgărușul?” ³⁴Ei au răspuns: „Domnul are nevoie de el.” ³⁵Și au adus măgărușul la Isus. Apoi și-au așezat hainele pe măgăruș, iar pe Isus L-au pus călare deasupra. ³⁶În timp ce mergea Isus, oamenii își întindeau hainele pe drum. ³⁷Iar când S-a apropiat de Ierusalim, în dreptul pantei care coboară dinspre Muntele Măslinilor, toți discipolii erau plini de bucurie; și au început să laude

pe Dumnezeu cu voce tare, pentru toate minunile pe care le văzuseră. ³⁸Ei ziceau: „Regele care vine în numele Domnului, este binecuvântat! Pace în cer și glorie lui Dumnezeu!” ³⁹Unii dintre fariseii care se aflau în acea mulțime de oameni, au zis lui Isus: „Învățătorule, ceartă-Ți discipolii!” ⁴⁰El le-a răspuns: „Vă spun că dacă ei vor tăcea, vor striga pietrele!” ⁴¹Când S-a apropiat de oraș și l-a văzut, Isus a plâns pentru el, ⁴²zicând: „Ce bine ar fi fost să fi cunoscut și tu măcar în această zi lucrurile care puteau să-ți ofere pacea! Dar acum nu le mai poți înțelege!” ⁴³Vei fi obligat să trăiești zile când dușmanii tăi te vor încercui cu șanțuri, te vor înconjura și te vor asedia din toate părțile. ⁴⁴Te vor distruge împreună cu toți locuitorii din tine și nu vor lăsa nici măcar două pietre împreună – pentru că n-ai cunoscut vremea când ți s-a oferit posibilitatea salvării...” ⁴⁵Apoi Isus a intrat în Templu și a început să dea afară pe cei care făceau comerț în el, ⁴⁶zicându-le: „Este scris: «Casa Mea se va numi o casă de rugăciune.» Dar voi ați făcut din ea un cuib de infractori!” ⁴⁷Isus învăța în fiecare zi mulțimile de oameni care erau în Templu. În acest timp, liderii preoților, învățătorii legii mozaice și conducătorii națiunii (iudaice) intenționau să-L omoare. ⁴⁸Însă ei încă nu aveau o strategie de evitare a reacției poporului care Îl asculta cu mare interes. **20** Într-o zi, Isus învăța mulțimea de oameni din Templu, predicându-i Vestea Bună. Atunci au venit la El liderii preoților, învățătorii legii mozaice și conducătorii poporului (evreu). ²Aceștia l-au zis: „Spune-ne: cu aprobarea cui faci aceste lucruri? Cine Te-a autorizat să le faci?” ³Răspunzându-le, Isus le-a zis: „Am și Eu o întrebare. Doresc să știu: ⁴De unde provenea botezul lui Ioan – din cer, sau de la oameni?” ⁵Dar ei au ezitat să răspundă și gândeau astfel: „Dacă răspundem «Din cer.», ne va zice «Atunci, de ce nu l-ați crezut?».” ⁶Iar dacă vom răspunde «De la oameni.», tot poporul ne va omorî cu pietre; pentru că oamenii sunt convinși că Ioan a fost un profet.” ⁷Atunci au răspuns lui Isus că nu știu de unde provenea botezul lui Ioan. ⁸Iar Isus le-a zis: „Nici Eu nu vă voi spune în baza cărei autorizări fac aceste lucruri!” ⁹Apoi a început să spună poporului această parabolă: „Un om a plantat o viță de vie, a arendat-o unor viticultori și a plecat pentru un timp îndelungat într-o altă țară. ¹⁰Când era timpul strângerii fructelor, (proprietarul viei) a trimis la viticultori un sclav, ca să-i dea partea lui din producția de struguri. Dar viticultorii l-au bătut și l-au trimis înapoi cu mâinile goale. ¹¹A trimis un alt sclav; însă viticultorii l-au bătut și pe acela, l-au ridiculizat și l-au trimis înapoi cu mâinile goale. ¹²A mai trimis un al treilea sclav. Ei l-au rănit și l-au dat afară (din vie). ¹³Proprietarul viei a zis: «Ce să fac? Îl voi trimite pe fiul meu, pe care-l iubesc foarte mult. Poate că pe el îl vor primi onorabil!» ¹⁴Dar atunci când l-au văzut (venind), viticultorii au zis: «Priviți: vine cel care este moștenitorul de drept al viei! Haideți să-l omorâm, pentru ca moștenirea (lui) să fie a noastră!» ¹⁵L-au scos din vie și l-au omorât. În aceste condiții, ce le va face proprietarul viei? ¹⁶Va veni, îi va distruge și va arenda via altor viticultori.” Când au auzit ei această concluzie, au zis: „În nici un caz!” ¹⁷Dar Isus le-a zis: „Ce semnificație au aceste cuvinte care au fost scrise: «Piatra pe care zidarii au aruncat-o (ca fiind inutilă), a ajuns să fie pusă la vinclu. ¹⁸Oricine va cădea peste această piatră, va fi sfârâmat; iar acela peste care va cădea ea, va fi anihilat?»” ¹⁹Liderii preoților și învățătorii legii mozaice intenționau să-L prindă chiar atunci; dar se temeau de popor. Înțeleseseră că spunând această parabolă, Isus vorbise despre ei. ²⁰Intenționând să-L predea (în final) guvernatorului, ei au trimis la El niște spioni care se prezentau ca

fiind sinceri. În realitate, aceștia urmăreau afirmațiile lui Isus, pentru a le folosi împotriva Lui. ²¹Ei L-au întrebat: „Învățătorule, știm că în vorbirea Ta îi înveți pe oameni corect cum să se raporteze la Dumnezeu și că nu-i evaluezi bazat pe lucruri exterioare. ²²Este normal să plătim Cezarului impozit, sau nu?” ²³Isus, care le înțelesese viclenia, le-a răspuns: „De ce Mă testați? ²⁴Arătați-Mi un dinar. Ale cui sunt imaginea împreună cu literele imprimate pe el?” Ei au răspuns: „Ale Cezarului!” ²⁵Atunci El le-a zis: „Dați Cezarului ce-i aparține și oferiți-I lui Dumnezeu ce este al Lui!” ²⁶Atunci au constatat că nu pot folosi afirmațiile Lui ca pe o capcană care L-ar fi discreditat public; și mirându-se de răspunsul primit, au tăcut! ²⁷Au venit la Isus și niște saducheii. Aceștia făceau parte din grupul celor care susțineau că nu există posibilitatea învierii. Ei I-au zis: ²⁸„Învățătorule, Moise ne-a lăsat scris că «dacă cineva moare și-i rămâne soția (văduvă) fără să fi avut copii cu ea, fratele lui să o ia pe acea femeie ca soție și să conceapă împreună copii, care vor fi considerați ca urmași ai celui mort.» ²⁹S-a întâmplat că au existat șapte frați. Primul s-a căsătorit și (după un timp) a murit fără să aibă copii. ³⁰Al doilea s-a căsătorit cu femeia (rămasă văduvă); dar a murit și el fără să aibă copii cu ea. ³¹Cazul s-a repetat cu al treilea, până la al șaptelea. ³²În final, a murit și femeia... ³³(Întrebarea noastră este aceasta:) Când va fi Învierea, a cui soție va fi femeia? – pentru că toți cei șapte (frați) au avut-o (pe pământ) ca soție!” ³⁴Isus le-a răspuns: „Cât trăiesc pe pământ, oamenii se căsătoresc. ³⁵Dar cei care vor beneficia de învierea dintre morți în viața viitoare, nu se vor mai căsători! ³⁶Acolo nici nu vor mai putea muri, pentru că fiind înviați în calitate de fii ai lui Dumnezeu, ei vor fi ca îngerii. ³⁷Însă dovada că morții învie, vă este oferită chiar de Moise, în textul unde vorbește despre acel tufiș. Acolo, el Îl numește pe Domnul, «Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov.» ³⁸Iar El nu este un zeu al celor morți, ci Dumnezeul celor vii!” ³⁹Unii dintre învățătorii legii mozaice, au zis: „Învățătorule, ai dat un bun răspuns!” ⁴⁰Apoi nimeni n-a mai avut curajul să-I pună întrebări. ⁴¹Isus le-a zis: „Cum se explică faptul că Cristos este fiul lui David? ⁴²În cartea Psalmilor, David spune: «Domnul a zis Domnului meu: ‘Stai la dreapta Mea, ⁴³până Îți voi pune dușmanii sub picioare.’ ⁴⁴Deci David Îl numește Domn. Atunci cum este el (în același timp) fiul lui?” ⁴⁵Apoi le-a vorbit discipolilor în auzul tuturor (celor prezenți acolo): ⁴⁶„Feriți-vă de învățătorii legii mozaice, căroră le place să umble îmbrăcați cu robe lungi și să fie salutați cu cel mai mare respect în public! Ei urmăresc să ocupe locurile din față în sinagogi și se așează la mesele festive pe cele mai onorabile locuri. ⁴⁷În timp ce fac rugăciuni lungi în fața oamenilor, aceștia jefuiesc proprietățile văduvelor. Din această cauză, ei vor primi o condamnare mai mare!” **21** Isus a privit spre cutia unde se colectau banii (pentru Templu) și a văzut niște bogați care introduceau darurile lor în ea. ²A (mai) văzut și o văduvă săracă donând două monede mici. ³Atunci a zis: „Vă sigur că această văduvă a donat mai mult decât toți ceilalți. ⁴Pentru că donația lor a fost făcută din ce aveau în plus; dar ea, în sărăcia ei, a dat tot ce mai avea pentru supraviețuire. ⁵În timp ce unii vorbeau despre pietrele cu care era împodobit Templul și despre jertfele din el, Isus le-a zis: ⁶„Va veni timpul când nu vor mai rămâne două pietre împreună; ci totul va fi dăruit!” ⁷Ei L-au întrebat: „Învățătorule, când se vor întâmpla aceste lucruri? Și ce anume le va preceda?” ⁸Isus a răspuns: „Fiți atenți să nu vă înșele cineva. Pentru că vor veni mulți în numele Meu și vor zice «Eu sunt

Cristos!» și «Timpul a expirat!». Să nu-i urmați. ⁹Când veți auzi despre existența unor conflicte armate și despre revolte, să nu vă speriați; pentru că trebuie ca acestea să se întâmple mai întâi. Însă nu atunci va veni sfârșitul.” ¹⁰Apoi le-a zis: „O națiune va intra în conflict cu alta și un regat se va revolta împotriva altuia. ¹¹În anumite zone vor fi mari cutremure de pământ, iar altele vor suporta foamete și epidemii. Se vor întâmpla lucruri înfricoșătoare și își vor face apariția fenomene cosmice interpretabile. ¹²Dar înainte de toate acestea, vă vor aresta și vă vor persecuta. Vă vor preda liderilor din sinagogi și vă vor introduce în închisori. Din cauza numelui Meu, veți fi determinați să ajungeți în fața regilor și înaintea guvernatorilor. ¹³Vi se vor întâmpla aceste lucruri, ca să aveți ocazia să faceți declarații în fața lor. ¹⁴Rețineți că nu va trebui să vă pregătiți răspunsurile (apărării voastre); ¹⁵pentru că vă voi asigura cuvintele și înțelepciunea pentru care dușmanii voștri nu vor găsi replică! ¹⁶Veți fi predați lor chiar și de cei care vă sunt părinți, frați, rude și prieteni. Și unii dintre voi vor fi omorâți. ¹⁷Din cauza numelui Meu, veți suporta ura tuturor. ¹⁸Dar nici un fir de păr de pe capul vostru nu se va distruge. ¹⁹Răbdând, vă veți salva sufletul. ²⁰Când veți vedea Ierusalimul înconjurat de armate, să știți că în scurt timp va fi distrus. ²¹Atunci, cei din Iudeea să fugă la munți. Cei din Ierusalim, să-l părăsească; iar aceia care vor fi pe câmp, să nu (mai) intre în el. ²²Acele zile vor constitui pedeapsa care se va întâmpla în conformitate cu ce este scris. ²³Vai de femeile care vor fi însărcinate atunci și de cele care vor alăpta; pentru că poporul acestei țări va ajunge într-o mare dificultate. ²⁴Unii vor fi tăiați cu sabia, iar alții vor fi duși ca prizonieri în toate țările. Ierusalimul va fi călcat în picioare de către (celelalte) națiuni până va expira timpul lor. ²⁵Cu soarele, cu luna și cu stelele se vor produce lucruri surprinzătoare; iar pe pământ, națiunile lumii vor fi în criză, neștiind ce să facă în timp ce în mare se vor produce valuri (uriaeșe). ²⁶Oamenii vor muri de frica lucrurilor care vor urma să vină pe pământ; pentru că sistemul cosmic va fi destabilizat. ²⁷Atunci Îl vor vedea pe Fiul Omului venind cu autoritate și în mare glorie deasupra norilor. ²⁸Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă ridicați capul și să priviți (spre cer); pentru că salvarea voastră este aproape.” ²⁹Apoi le-a spus o parabolă: „Observați smochinul și toți ceilalți copaci. ³⁰Când îi vedeți înfrunzind, știți că se apropie vara. ³¹În mod asemănător, când veți vedea aceste lucruri întâmplându-se, să știți că Regatul lui Dumnezeu este aproape. ³²Vă asigur că tot ce v-am spus, se va întâmpla în timpul acestei generații. ³³Cerul și pământul vor fi distruse; dar cuvintele Mele nu vor fi infirmate de ce se va întâmpla. ³⁴Pentru ca acea zi să nu vă surprindă (nepregătiți), fiți atenți la inima voastră, să nu ajungă încărcată de îmbuibare cu mâncare și băutură și preocupată cu îngrijorările vieții cotidiene. ³⁵Ce se va întâmpla, va veni ca o capcană pentru toți oamenii de pe pământ. ³⁶Vegheați permanent și rugați-vă, ca să puteți scăpa de toate aceste lucruri care urmează să se întâmple și ca să puteți sta în picioare în fața Fiului Omului!” ³⁷În timpul zilei, Isus învăța poporul în Templu, iar noaptea Se ducea și stătea pe Muntele măslinilor. ³⁸Și (apoi) tot poporul venea în Templu dimineața devreme, ca să-L asculte. **22** Se apropia timpul sărbătorii Azimelor, care se mai numea și sărbătoarea Paștelor. ²Liderii preoților și învățătorii legii mozaice discutau (între ei) despre o metodă (specială) prin care să-L omoare pe Isus; pentru că le era frică de reacția mulțimilor de oameni. ³Dar Satan a intrat în Iuda care se mai numea și „iscarioteanul”. El era unul dintre cei doisprezece (discipoli). ⁴Iuda s-a dus

la liderii preoților și la comandanții gărzii Templului, ca să stabilească împreună cu ei cum să li-L predea pe Isus. ⁵Ei s-au bucurat și au decis să-i ofere bani. ⁶După ce le-a promis că li-L va preda, Iuda urmărea un moment favorabil în care acest lucru să se întâmple în absența mulțimilor de oameni. ⁷În cadrul sărbătorii, a venit ziua când trebuia sacrificat mielul pascal. ⁸Isus a zis lui Petru și lui Ioan: „Duceți-vă și pregătiți-ne masa pascală!” ⁹Ei L-au întrebat: „Unde dorești să o pregătim?” ¹⁰El le-a răspuns: „Când veți intra în oraș, veți întâlni un om ducând un ulcior cu apă. Mergeți după el; și în casa în care va intra, ¹¹să spuneți proprietarului ei: «Învățătorul te întreabă: ‘Unde este camera de oaspeți în care voi mânca Paștele cu discipolii Mei?’» ¹²El vă va prezenta o cameră mare la etaj, aranjată (pentru noi). Acolo să faceți pregătirile (pentru Paște).” ¹³Ei au plecat și au găsit totul exact cum le spusese Isus. Și au pregătit masa de Paște. ¹⁴La momentul corespunzător, Isus S-a așezat la masă împreună cu cei doisprezece apostoli. ¹⁵El le-a zis: „Am avut o mare dorință să mănânc aceste Paște împreună cu voi înainte de tot ce urmează să sufăr. ¹⁶Să știți că de acum încolo, nu le voi mai mânca până când nu se va demonstra practic semnificația lor în Regatul lui Dumnezeu.” ¹⁷Apoi a luat un pahar, I-a mulțumit lui Dumnezeu și a zis: „Luați-l și împărțiți conținutul lui între voi. ¹⁸Să știți că de acum încolo nu voi mai bea (ce se produce) din fructul viei până va veni Regatul lui Dumnezeu.” ¹⁹Apoi a luat pâine; și după ce I-a mulțumit lui Dumnezeu, a rupt-o și le-a dat-o, zicând: „Aceasta reprezintă corpul Meu care se sacrifică pentru voi. Să vă amintiți de Mine, făcând și voi același lucru (cu o pâine).” ²⁰Continuând, a luat paharul, li l-a dat și a zis: „Conținutul acestui pahar reprezintă sângele Meu care se varsă pentru voi, ratificând Noul Legământ. ²¹Însă cel care Mă va trăda, întinde mâna împreună cu Mine la această masă. ²²Este o certitudine că Fiul Omului va muri; dar vai de acel om prin care va fi El trădat!” ²³Atunci (discipolii) au început să se întrebe unii pe alții, care dintre ei ar putea fi acela. ²⁴Între apostoli a mai apărut și o controversă, în timp ce încercau să răspundă la întrebarea „Care dintre ei va fi considerat cel mai mare.” ²⁵Isus le-a zis: „Regii de pe pământ guvernează peste popoarele lor; și cei care își exercită (astfel) autoritatea asupra oamenilor, primesc numele de «binefăcători». ²⁶În raporturile dintre voi, să nu copiați acest model. Ci cel mai mare dintre voi să fie ca cel mai mic; iar cel care conduce, să fie ca cel care slujește. ²⁷Cine este mai mare: cel care stă la masă, sau cel care slujește la masă? Oare nu cel care stă la masă? Și totuși, Eu am fost între voi ca Cel care slujește la masă. ²⁸Voi sunteți cei care ați rămas permanent cu Mine în toate momentele dificile prin care am trecut... ²⁹Acesta este motivul pentru care vă ofer autoritatea să guvernați în Regatul pe care Mi l-a pregătit Tatăl! ³⁰Acolo veți mânca, veți bea și veți sta pe douăsprezece tronuri ca să judecați pe urmașii celor doisprezece fii ai lui Israel.” ³¹Domnul a zis: „Simon, Simon, să știi că Satan a cerut (aprobarea) să vă «cearnă» ca atunci când se separă grâul de pleavă. ³²Dar Eu m-am rugat pentru tine, pentru ca să nu-ți pierzi credința! Și după ce te vei întoarce, (va trebui) să-ți încurajezi frații!” ³³Dar Petru I-a zis: „Doamne, sunt pregătit să merg cu Tine în închisoare și chiar la moarte!” ³⁴Isus i-a zis: „Petru, te asigur că astăzi, înainte să cânte cocoșul, te vei dezice de Mine de trei ori, susținând că nu Mă cunoști!” ³⁵Apoi le-a mai zis: „Când v-am trimis fără pungă (cu bani), fără traistă (cu alimente) și fără încălțăminte (de schimb), v-a lipsit ceva?” Ei au răspuns: „Nu!” ³⁶Iar El le-a zis: „Acum, dimpotrivă:

cine are vreo pungă (cu bani) sau traistă (cu alimente), să le ia! Iar cine nu are sabie, să-și vândă haina și să-și cumpere una! ³⁷Să știți că trebuie să se întâmple cu Mine exact cum este scris: «El a fost considerat ca făcând parte dintre infractori.» Și acele lucruri prezise despre Mine, se vor întâmpla în scurt timp.” ³⁸Ei I-au zis: „Doamne, privește: avem aici două săbii!” Iar El le-a răspuns: „Este suficient!” ³⁹Conform obiceiului, după ce au ieșit, au mers împreună cu Isus la Muntele Măslinilor. ⁴⁰Când au ajuns acolo, Isus le-a zis: „Rugați-vă, ca să nu cădeți la probă.” ⁴¹Apoi S-a depărtat de ei la distanța la care ajungea o piatră aruncată cu mâna. Acolo a îngenunchiat și a început să Se roage. ⁴²El zicea: „Tată, dacă ești de acord, depărtează acest «pahar» din fața Mea! Totuși, accept să se întâmple așa cum dorești Tu, nu cum vreau Eu!” ⁴³Atunci a apărut un înger din cer ca să-L întărească. ⁴⁴Ajunsese într-o agonie ca cea premergătoare morții; și a început să Se roage cu o mai mare intensitate. Transpirația I se făcuse ca niște picături mari de sânge, care cădeau pe pământ. ⁴⁵După ce S-a rugat, S-a ridicat și a venit la discipoli, pe care i-a găsit dormind, afectați de întristare. ⁴⁶Atunci le-a zis: „De ce dormiți? Ridicați-vă și rugați-vă ca să nu cădeți la examen!” ⁴⁷În timp ce încă vorbea, a venit o mare mulțime de oameni conduși spre El de Iuda care era unul dintre cei doisprezece (discipoli). El s-a apropiat de Isus ca să-L sărute. ⁴⁸Iar Isus i-a zis: „Iuda, cu un (simplu) sărut Îl trădezi pe Fiul Omului?” ⁴⁹Cei care erau cu Isus, au înțeles ce urma să se întâmple; și au zis: „Doamne, să lovim cu sabia?” ⁵⁰Iar unul dintre ei a lovit spre sclavul marelui preot și i-a tăiat urechea dreaptă. ⁵¹Dar Isus i-a zis: „Lăsați-i! Suficient!” Apoi s-a atins de urechea celui om și l-a vindecat. ⁵²Isus S-a adresat apoi liderilor preoților, comandanților gărzii Templului și conducătorilor poporului care veniseră să-L aresteze: „Ați plecat după Mine cu săbii și cu bâte – ca și cum aș fi un tâlhar! ⁵³Ați fi putut să Mă arestați în oricare dintre zilele când eram în curtea Templului! Dar acesta este timpul vostru, când întunericul are autoritate.” ⁵⁴După ce L-au prins pe Isus, L-au dus în casa marelui preot. Petru mergea după El, urmându-L de la distanță. ⁵⁵Apoi a stat jos împreună cu cei care se încălzeau la un foc făcut în mijlocul curții. ⁵⁶Una dintre femeile care slujeau acolo, a privit fix spre el și a zis: „Și acest om era cu El!” ⁵⁷Dar Petru s-a dezis și a spus: „Femeie, nu-L cunosc!” ⁵⁸După puțin timp, L-a văzut altcineva și a zis: „Și tu ești unul dintre acei oameni!” Iar Petru a zis: „Omule, nu sunt dintre ei!” ⁵⁹După aproximativ o oră, altcineva susținea același lucru, zicând: „Nu mai avem nici un dubiu că și acest om era cu El, pentru că este galileean!” ⁶⁰Petru a răspuns: „Omule, nu știu despre ce vorbești!” Și, în timp ce spunea aceste cuvinte, a cântat cocoșul. ⁶¹Domnul S-a întors și a privit spre Petru, care și-a amintit că (El) îi spusese: „Înainte să cânte cocoșul, te vei dezice de Mine de trei ori!” ⁶²Apoi a ieșit (de-acolo) și a început să plângă cu mare regret. ⁶³Oamenii care-L păzeau pe Isus, Îl ridiculizau și-L băteau. ⁶⁴După ce L-au legat la ochi, L-au lovit peste față și L-au întrebat (ironic): „Profetește: cine Te-a lovit?” ⁶⁵Apoi pronunțau multe alte insulte la adresa Lui. ⁶⁶Când s-a făcut ziuă, conducătorii poporului, liderii preoților și învățătorii legii mozaice au convocat Sinedriul și L-au adus pe Isus acolo, în mijlocul lor. Ei I-au zis: ⁶⁷„Spune-ne: Tu ești Cristos?” Isus le-a răspuns: „Dacă vă voi spune, nu veți crede; ⁶⁸iar dacă vă voi întreba, nu-Mi veți răspunde și nici nu Mă veți elibera!” ⁶⁹De acum încolo, Fiul Omului va sta în poziția de autoritate de la dreapta lui Dumnezeu!” ⁷⁰Ei I-au zis toți: „Deci ești Fiul lui Dumnezeu?” Iar El le-a răspuns:

„Da, exact așa cum spuneți!” ⁷¹Ei au răspuns: „De ce mai căutăm alte declarații ca bază pentru acuzarea Lui? Noi personal deja am auzit ce a afirmat cu propria Lui gură!” ²³Toți s-au ridicat și au dus pe Isus la Pilat. ²Acolo au început să-L acuze, zicând: „Pe acest om L-am surprins provocând poporul la revoltă, pronunțându-Se împotriva achitării impozitelor către Cezar și pretinzând că El este Cristos, Regele (evreilor).” ³Pilat L-a întrebat: „Ești Tu Regele iudeilor?” Isus i-a răspuns: „Da, sunt!” ⁴Pilat a zis liderilor preoților și mulțimilor de oameni: „Acestui Om nu L-am găsit nici o vină!” ⁵Dar ei insistau, zicând: „Prin învățătura pe care o propagă începând din Galileea și până aici, El provoacă poporul la revoltă!” ⁶Auzind aceste cuvinte, Pilat a întrebat dacă Isus este galileean. ⁷Iar când a aflat că zona de unde provenea El este sub jurisdicția lui Irod, L-a trimis la el. În acele zile, Irod se afla în Ierusalim. ⁸Atunci când L-a văzut pe Isus, s-a bucurat foarte mult. Bazat pe informațiile pe care le avea cu privire la El, Irod spera ca atunci când Îl va vedea, Isus să facă o minune în fața lui. ⁹I-a pus multe întrebări, dar Isus nu a răspuns la nici una dintre ele. ¹⁰Liderii preoților și învățătorii legii mozaice erau prezenți acolo și-L acuzau vehement. ¹¹Irod și soldații lui L-au ridiculizat și L-au tratat cu desconsiderare. Apoi L-au îmbrăcat cu o robă frumoasă și L-au trimis înapoi la Pilat. ¹²În acea zi, Irod și Pilat care fuseseră dușmani, s-au împrietenit. ¹³Pilat a adunat pe liderii preoților, pe conducătorii poporului și pe ceilalți oameni care erau prezenți acolo. ¹⁴Apoi le-a zis: „L-ați adus la mine pe acest Om, ca pe Unul care provoacă poporul la revoltă. Și după ce L-am interogat cu atenție în fața voastră, constat că nici una dintre acuzațiile voastre împotriva Lui, nu se poate proba cu fapte. ¹⁵Nici Irod nu a putut stabili vreun cap de acuzare împotriva Lui, pentru că L-a trimis înapoi. Deci acest Om nu a făcut nimic care să merite pedeapsa capitală. ¹⁶După ce voi ordona să fie bătut, eu Îl voi elibera!” ¹⁷[Cu ocazia fiecărei sărbători a Paștelui, Pilat trebuia să le grațieze câte un deținut.] ¹⁸Ei au strigat, scandând: „Pe El, omoară-L! Vrem grațierea lui Baraba!” ¹⁹Iar acesta fusese introdus în închisoare pentru o crimă făcută în oraș cu ocazia unei revolte. ²⁰Pilat li s-a adresat din nou, intenționând să-L elibereze pe Isus. ²¹Dar ei au strigat: „Crucifică-L! Crucifică-L!” ²²Pilat le-a vorbit a treia oară, zicând: „Dar ce rele a făcut? Eu n-am găsit nimic care să justifice pedepsirea Lui cu moartea. Deci, după ce voi ordona să fie bătut, Îl voi elibera!” ²³Dar ei au continuat să strige insistent în favoarea crucificării Lui. În final, ce strigau ei a fost luat în considerare. ²⁴Astfel, Pilat a decis să le îndeplinească cererea. ²⁵L-a grațiat pe cel care fusese introdus în închisoare pentru crimă – așa cum ceruseră ei. Iar pe Isus L-a predat lor, ca să facă ce vor cu El. ²⁶În timp ce Îl duceau să-L crucifice, l-au obligat pe un anume Simon din Cirena care se întorcea de la câmp, să ducă în spate crucea lui Isus. ²⁷În urma lui Isus mergea o mare mulțime de oameni și de femei care plângeau și-și exprimau regretul pentru El. ²⁸Dar Isus S-a întors spre ele și le-a zis: „Locuitoare ale Ierusalimului, nu plângeți pentru Mine, ci pentru voi și pentru copiii voștri. ²⁹Pentru că va veni timpul când se va zice: «Sunt fericite cele sterile, cele care (încă) n-au născut și cele care n-au alăptat!» ³⁰Atunci (oamenii) vor începe să zică munților: «Cădeți peste noi!» și dealurilor «Acoperiți-ne!». ³¹Iar dacă aceste lucruri se întâmplă copacului verde, ce se va întâmpla cu cel uscat?” ³²Împreună cu Isus erau duși doi infractori, ca să fie omorâți. ³³Când au ajuns la locul numit „Craniul”, L-au crucificat acolo împreună cu cei doi infractori. Unul a fost

așezat la stânga lui Isus, iar celălalt la dreapta Lui. ³⁴Isus zicea: „Tată, iartă-i, pentru că (ei) nu știu ce fac!” Au tras la sorți ca să știe ce să ia fiecare din hainele Lui. ³⁵Acolo veniseră mulți oameni care asistau la ce se întâmpla. Conducătorii poporului (evreu) Îl ridiculizau pe Isus și ziceau: „Pretinde că i-a salvat pe alții! Să Se salveze (acum) pe Sine, dacă El este Cristos, Cel ales de Dumnezeu!” ³⁶Soldații aveau față de El aceeași atitudine de desconsiderare. Se apropiau de El, Îi dădeau oțet ³⁷și ziceau: „Dacă ești Regele iudeilor, salvează-Te!” ³⁸Deasupra Lui era o inscripție (făcută în limba greacă, în limba latină și în limba aramaică): Acesta este Regele iudeilor. ³⁹Unul dintre tâlharii crucificați, Îl ridiculiza și el, zicând: „Oare nu ești Tu Cristos? Salvează-Te (întâi) pe Tine și (apoi) salvează-ne și pe noi!” ⁴⁰Dar celălalt i s-a opus, zicând: „Nu ai teamă de Dumnezeu? Tu ești pus sub aceeași acuzare (ca a Lui); ⁴¹dar în timp ce pentru noi ea este meritată, acest Om o suportă fără să fi făcut nici un rău...” ⁴²Apoi I-a zis lui Isus: „Doamne, amintește-Ți de mine atunci când vei veni ca Rege!” ⁴³Isus i-a răspuns: „Te asigur că astăzi vei fi cu Mine în rai!” ⁴⁴În a șasea oră a zilei, s-a făcut întuneric în toată țara. Acest întuneric a persistat până în a noua oră a zilei. ⁴⁵În timp ce soarele s-a întunecat, perdeaua din interiorul Templului s-a rupt prin mijloc. ⁴⁶Isus a strigat: „Tată, în mâinile Tale Îmi predau spiritul!” Și după ce a spus aceste cuvinte, a murit. ⁴⁷Văzând ce se întâmplase, centurionul a glorificat pe Dumnezeu și a zis: „Acesta era un om drept!” ⁴⁸Tot poporul care venise și asistase la acest „spectacol”, a plecat de-acolo bătându-se cu pumnul în piept. ⁴⁹Și toți cei care făceau parte din grupul intim al lui Isus, împreună cu grupul femeilor, stăteau separat și priveau la ce se întâmpla. ⁵⁰Exista un membru-consilier al Sinedriului care se numea Iosif. El era un om bun, religios ⁵¹și nu participase cu ceilalți la luarea deciziilor. Provenea din Arimateea – un oraș al iudeilor. Iosif era dintre aceia care așteptau Regatul lui Dumnezeu. ⁵²El s-a dus la Pilat și i-a cerut corpul lui Isus. ⁵³L-a dat jos de pe cruce, l-a înfășurat într-o pânză de in și l-a pus într-un mormânt nou, săpat în piatră. În acel mormânt nu mai fusese pus nimeni. ⁵⁴Era ziua pregătirii, la finalul căreia începea Sabatul. ⁵⁵Femeile care veniseră cu Isus din Galileea, au mers după Iosif și au văzut atât mormântul, cât și felul în care a fost pus corpul lui Isus în el. ⁵⁶S-au întors și au pregătit uleiuri aromate și parfumuri. Apoi, în conformitate cu legea mozaică, în ziua de Sabat, s-au odihnit. **24** În prima zi a săptămânii, aceste femei împreună cu altele au venit la mormânt dimineața devreme și au adus uleiurile parfumate pe care le preparaseră. ²Piatra de la intrarea în mormânt, a fost găsită răsturnată. ³Au intrat în el, dar n-au găsit acolo corpul Domnului Isus. ⁴În timp ce ele erau dezorientate, au apărut doi bărbați îmbrăcați cu haine strălucitoare. ⁵Speriate, femeile s-au plecat cu fețele până la pământ. Dar ei le-au zis: „De ce căutați între cei morți pe Acela care este viu? ⁶Nu (mai) este aici, ci a înviat! Amintiți-vă ce v-a spus când încă era în Galileea. ⁷Atunci zicea că Fiul Omului trebuie să ajungă la discreția păcătoșilor, să fie crucificat și a treia zi să învie!” ⁸Atunci ele și-au amintit cuvintele lui Isus. ⁹La întoarcerea lor de la mormânt, au relatat celor unsprezece (discipoli) și tuturor celorlalți despre aceste lucruri. ¹⁰Cele care i-au informat pe apostoli despre ele, au fost: Maria Magdalena, Ioana, Maria – mama lui Iacov, împreună cu toate celelalte. ¹¹Ei însă au considerat cuvintele lor ca fiind niște basme; și nu le-au crezut ca relatând ceva real. ¹²Dar Petru s-a ridicat și a fugit la mormânt. S-a aplecat și a privit în interiorul lui; dar n-a văzut decât fâșiile de pânză care stăteau pe pământ.

Apoi, mirat de ceea ce se întâmplase, s-a întors acasă. ¹³În aceeași zi, doi dintre discipoli erau pe drum, deplasându-se spre Emaus. Această localitate era la o distanță de șaiszeci de stadii de Ierusalim. ¹⁴În drumul lor, ei discutau despre tot ce se întâmplase. ¹⁵În timp ce vorbeau, li s-a alăturat Isus, mergând pe drum împreună cu ei. ¹⁶Dar le era imposibil să-L recunoască. ¹⁷El le-a zis: „Despre ce discutați în timp ce mergeți pe acest drum?” Atunci ei s-au oprit și L-au privit triști. ¹⁸Apoi, răspunzând, unul dintre ei care se numea Cleopa, a zis: „De ce nu știi ce s-a întâmplat în aceste zile în Ierusalim? Ești cumva un străin?” ¹⁹El i-a zis: „Ce (s-a întâmplat)?” Iar ei au răspuns: „Este vorba despre Isus din Nazaret, care atât în fața lui Dumnezeu, cât și în fața oamenilor, era un profet puternic în fapte și în cuvinte. ²⁰Liderii preoților și bătrânii noștri L-au condamnat la moarte prin crucificare. ²¹Noi speram că El va elibera pe Israel. Dar acum este a treia zi de când deja s-au întâmplat aceste lucruri. ²²Am fost și mai surprinși când niște femei din grupul nostru care au fost la mormânt dimineața devreme, ²³ne-au relatat la întoarcere că li s-ar fi revelat acolo și niște îngeri care spuneau că El este viu! ²⁴Unii dintre cei care erau cu noi, s-au dus la mormânt și au găsit totul așa cum spusese femeile; dar pe El nu L-au văzut!” ²⁵Atunci Isus le-a zis: „O, cât de incapabili sunteți și cât de nedecisă vă este inima atunci când este cazul să credeți tot ce au spus profeții! ²⁶Oare nu trebuia să suporte Cristos toate aceste lucruri și să intre (astfel) în gloria Sa?” ²⁷Apoi a început cu scrierile lui Moise și a continuat cu toți profeții, explicându-le în toate Scripturile, textele care vorbeau despre El. ²⁸Când s-au apropiat de satul spre care mergeau, Isus a dat impresia că vrea să meargă mai departe. ²⁹Dar ei I-au zis în mod insistent: „Rămâi cu noi; pentru că se apropie seara. Ziua aproape a trecut!” Apoi El a intrat ca să rămână cu ei. ³⁰În timp ce stăteau la masă împreună, El a luat pâinea; și după ce a rostit binecuvântarea, a rupt-o și le-a dat-o. ³¹Atunci L-au recunoscut; dar El a dispărut din fața lor. ³²Apoi au zis unul altuia: „Nu este așa că ne încălzea inimile pe drum când ne explica Scripturile referitoare la El?” ³³Chiar în acel moment s-au ridicat și s-au întors la Ierusalim. Acolo i-au găsit pe cei unsprezece (discipoli) și pe ceilalți împreună cu ei, ³⁴zicând: „Faptul că Domnul a înviat, este o certitudine! El s-a revelat lui Simon!” ³⁵Apoi ei au relatat ce li se întâmplase pe drum și cum L-au recunoscut în momentul când a rupt pâinea. ³⁶În timp ce vorbeau ei despre aceste lucruri, a apărut Isus în mijlocul lor și le-a zis: „Pace vouă!” ³⁷Ei s-au speriat; și în panica pe care au experimentat-o, credeau că văd un spirit. ³⁸Dar El le-a zis: „De ce sunteți dezorientați? Și de ce gândiți astfel? ³⁹Priviți la mâinile și la picioarele Mele – Eu sunt! Convingeți-vă, pipăindu-Mă! Un spirit nu are carne și oase ca Mine!” ⁴⁰Apoi le-a arătat mâinile și picioarele Lui. ⁴¹Însă pentru că din cauza (impactului) bucuriei încă nu credeau (ce vedeau) și se mirau, El le-a zis: „Aveți ceva de mâncare?” ⁴²I-au dat o bucată de pește fript și un fagure cu miere. ⁴³El le-a luat și le-a mâncat înaintea lor. ⁴⁴Apoi le-a zis: „Acestea sunt lucrurile despre care am vorbit cu voi, când vă spuneam că trebuie să se întâmple practic tot ce este scris despre Mine în Lege, în Profeți și în Psalmi.” ⁴⁵Atunci le-a făcut mintea capabilă să înțeleagă Scripturile. ⁴⁶Apoi le-a zis: „Așa cum scrie, Cristos trebuia să suporte suferință și să învie a treia zi dintre cei morți. ⁴⁷Și urmează ca începând din Ierusalim, să se predice tuturor națiunilor, în numele Lui, despre pocăință și despre iertarea păcatelor. ⁴⁸Voi sunteți martori ai acestor lucruri. ⁴⁹Să știți că voi trimite peste voi ceea ce a promis Tatăl

Meu. Dar să rămâneți în oraș până veți fi îmbrăcați cu puterea (care va veni) de sus.”

⁵⁰Ei au mers afară (din oraș) până spre Betania, unde El Și-a ridicat mâinile și i-a binecuvântat. ⁵¹În timp ce îi binecuvânta, S-a despărțit de ei și a fost înălțat la cer.

⁵²După ce I s-au închinat, ei s-au întors în Ierusalim experimentând o mare bucurie.

⁵³Stăteau tot timpul în Templu și-L lăudau pe Dumnezeu.

Evangelhia oferită de Ioan

1 Cuvântul exista înainte de crearea Universului. Acest Cuvânt era (împreună) cu Dumnezeu și (în același timp) El era Dumnezeu. *2*Existând în comuniune cu Dumnezeu încă înainte ca Universul să fi fost creat, *3*totul a fost făcut prin El. Nimic (din Univers) n-a fost făcut fără El. *4*Viața era în El și ea constituia lumina oamenilor. *5*Lumina își produce efectul în întuneric; iar acesta nu a învins-o. *6*Și-a făcut apariția un om trimis de Dumnezeu. El se numea Ioan. *7*Venise în calitate de martor, ca să vorbească despre Lumină; și astfel, el urma să ofere tuturor posibilitatea să O creadă. *8*Nu el era Lumina; ci a venit ca să vorbească despre Lumină, în calitate de martor. *9*Aceasta era adevărata Lumină care, din momentul apariției în lume, își produce efectul ei asupra oricărui om. *10*A apărut în lumea care fusese făcută de El; dar ea nu L-a cunoscut. *11*A venit inițial la cei care erau ai Săi. Dar aceștia nu L-au primit. *12*Însă tuturor celor care L-au primit, adică celor care cred în El, le-a oferit dreptul să devină copii ai lui Dumnezeu. *13*Ei au fost născuți nu dintr-o ființă umană, nici ca o consecință a unei dorințe fizice, și nici printr-o decizie a omului; ci din Dumnezeu. *14*Cuvântul a trăit printre noi într-un corp uman, plin de har și de adevăr. Noi I-am admirat gloria care era identică cu aceea a Unicului Fiu născut al Tatălui (ceresc). *15*Ioan a făcut o declarație referitoare la El, atunci când a strigat: „El este Acela despre care am afirmat că vine după mine și care (totuși) este înaintea mea; pentru că exista înainte de mine!” *16*Noi toți am primit din plenitudinea Lui, har peste har. *17*Legea a fost dată prin Moise; dar harul și adevărul au venit prin Isus Cristos. *18*Nimeni nu L-a văzut vreodată pe Dumnezeu. Însă El a fost revelat de unicul Lui Fiu, venit din partea Tatălui.” *19*Iudeii din Ierusalim trimiseseră la Ioan (o delegație formată din) niște preoți și niște leviți, cu următoarea întrebare: „Cine ești?”. Atunci, el a făcut o declarație, *20*în care a precizat fără să se contrazică, faptul că nu este el Cristos. *21*Atunci ei l-au întrebat: „Dar care este identitatea ta? Ești (cumva) Ilie?” El le-a răspuns: „Nu sunt!” Apoi l-au întrebat: „Ești profetul (așteptat)?” Iar el le-a răspuns: „Nu!” *22*Ei i-au zis: „Atunci, cine ești? Trebuie să ne întoarcem cu un răspuns (clar) la cei care ne-au trimis! Ce afirmi tu despre tine?” *23*El a zis: „Eu reprezint acea voce despre care Isaia a spus că strigă în deșert: «Faceți un drum drept pentru Domnul!».” *24*Cei trimiși la Ioan erau din gruparea fariseilor. *25*Ei l-au mai întrebat: „Dacă nu ești nici Cristos și nici Ilie, de ce botezi?” *26*Ioan le-a răspuns: „Eu botez folosind doar apă. Dar între voi este Unul pe care voi nu-L cunoașteți. *27*El este Cel care vine după mine – și totuși, exista înainte de mine. Eu nu merit nici să-I dezleg cureaua de la încălțăminte.” *28*Aceste lucruri s-au întâmplat în Betania, pe celălalt mal al Iordanului, în zona unde boteza Ioan. *29*A doua zi, Ioan L-a văzut pe Isus venind spre el. Atunci a zis: „Priviți: Acesta este Mielul lui Dumnezeu care ia (asupra Lui) păcatul lumii! *30*El este Cel despre care ziceam că este înainte de mine; pentru că acest Om exista înainte de apariția mea în lume. *31*Eu nu-L cunoșteam. Dar am venit să botez în apă, ca să-L revelez poporului Israel!” *32*Ioan a (mai) făcut următoarea declarație: „Am văzut Spiritul coborând din cer sub forma unui porumbel și oprindu-se (din zbor) asupra Lui. *33*Eu nu-L cunoșteam; dar Cel care m-a trimis să botez în apă, mi-a zis: «Cel care botează în Spiritul Sfânt, este Acela peste care vei vedea Spiritul coborând și

oprinde-Se.» ³⁴Iar eu am văzut exact acest lucru; și atunci am declarat despre El că este Fiul lui Dumnezeu!” ³⁵A doua zi, Ioan era din nou împreună cu doi dintre discipolii lui. ³⁶Și în timp ce privea pe Isus umblând, a zis: „Acesta este «Mielul lui Dumnezeu!»” ³⁷Cei doi discipoli care-l auziseră zicând aceste cuvinte, au mers după Isus. ³⁸El S-a întors; și când i-a văzut că-L urmează, le-a zis: „Ce doriți?” Numindu-L „Învățător” (în limba aramaică), ei I-au răspuns: „Rabi, unde locuiești?” ³⁹El le-a zis: „Veniți să vedeți!” Ei s-au dus și au văzut unde locuia; și au rămas la El în acea zi. (Când au ajuns acolo,) era a zecea oră din zi. ⁴⁰Unul dintre cei doi care-L urmaseră pe Isus după ce auziseră cuvintele lui Ioan, era Andrei – fratele lui Simon Petru. ⁴¹El a fost primul care l-a informat pe Petru, zicându-i: „Noi L-am găsit pe «Mesia»!” – care (în limba greacă) se traduce prin „Cristos” – . ⁴²El l-a adus (pe Petru) la Isus, care l-a privit și i-a zis: „Tu ești Simon, fiul lui Iona. Tu te vei numi (și) «Chifa».” – Acest nume (în limba greacă) se traduce prin „Petru”. ⁴³A doua zi, Isus a vrut să Se ducă în Galileea. L-a găsit pe Filip și i-a zis: „Vino după Mine!” ⁴⁴Filip locuia în Betsaida, orașul lui Andrei și al lui Petru. ⁴⁵Filip s-a întâlnit cu Natanael și i-a zis: „Noi L-am găsit pe Acela despre care este scris în Legea lui Moise și în cărțile profeților! Este vorba despre Isus din Nazaret – fiul lui Iosif!” ⁴⁶Natanael i-a zis: „Poate proveni ceva bun din Nazaret?” Filip i-a răspuns: „Vino să vezi!” ⁴⁷Observându-l pe Natanael venind, Isus a zis despre el: „Acesta este un israelit onest!” ⁴⁸Natanael L-a întrebat: „De unde mă cunoști?” Iar Isus i-a răspuns: „Te-am văzut înainte să te cheme Filip, când erai sub smochin!” ⁴⁹Natanael I-a răspuns: „Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu! Tu ești Regele lui Israel!” ⁵⁰Răspunzându-i, Isus i-a zis: „Faptul că ți-am spus că te-am văzut sub smochin, te face să crezi? Vei vedea lucruri mult mai mari decât acesta!” ⁵¹Apoi i-a zis: „Vă asigur că de acum încolo, veți avea ocazia să vedeți cerul deschis și pe îngerii lui Dumnezeu urcând și coborând peste Fiul Omului!” **2** A treia zi, a fost o nuntă în (localitatea) Cana din (provincia) Galileea. Acolo era și mama lui Isus. ²La nuntă, împreună cu Isus fuseseră invitați și discipolii Săi. ³Când s-a terminat vinul, mama lui Isus I-a zis: „Nu mai au vin!” ⁴Isus i-a răspuns: „Femeie, de ce trebuie să ne considerăm noi responsabili de acest fapt? Timpul Meu încă nu a venit!” ⁵Mama Lui a zis servitorilor: „Să faceți orice vă va spune!” ⁶Acolo erau șase vase de piatră, folosite de iudei pentru spălare – conform tradiției lor de purificare (rituală). În fiecare dintre ele încăpea conținutul din două sau trei găleți. ⁷Isus le-a zis: „Umpleți aceste vase cu apă.” Iar ei le-au umplut până la marginea de sus a acestora. ⁸Apoi El le-a zis: „Scoateți acum și duceți celui care este responsabil cu servirea mesei!” Ei i-au dus aceștia, ⁹care a gustat apa transformată în vin. El nu știa de unde provenea acest vin; însă servitorii care-l scosese (din acele vase), știau. Atunci l-a chemat pe mire ¹⁰și i-a zis: „Orice om servește mesenii prima dată cu vinul bun; și abia după ce oamenii au băut bine, îl oferă pe cel inferior. Însă tu ai păstrat vinul bun până acum!” ¹¹Acest lucru care s-a întâmplat în localitatea Cana din provincia Galileea, a fost prima minune făcută de Isus. Prin intermediul ei, Și-a arătat gloria; iar discipolii Lui au crezut în El. ¹²Apoi a venit la Capernaum împreună cu: mama, frații și discipolii Săi. Dar n-a rămas multe zile acolo. ¹³Se apropia sărbătoarea iudeilor numită Paște. Isus S-a dus la Ierusalim ¹⁴și a găsit în Templu pe cei care vindeau boi, oi și porumbei. Tot acolo erau și cei care schimbau banii stând jos (la mesele lor). ¹⁵Atunci a făcut un bici din frânghii și i-a scos pe toți din Templu

împreună cu oile și cu boii. A vărsat banii celor care practicau schimbul lor, răsturnându-le mesele.¹⁶ Apoi a zis celor care vindeau porumbei: „Luați de-aici ce aveți; și nu faceți din casa Tatălui Meu o zonă de comerț!”¹⁷ Unii dintre discipolii Lui și-au amintit că este scris: „Pasiunea pentru casa Ta Mă consumă!”¹⁸ Iudeii I-au zis: „Prin ce minune ne demonstrezi că ești autorizat să faci aceste lucruri?”¹⁹ Răspunzându-le, Isus le-a zis: „Dărâmați acest Templu; și în trei zile îl voi reconstrui!”²⁰ Iudeii au zis: „Templul a fost construit în patruzeci și șase de ani; iar Tu îl vei reconstrui în trei zile?!”²¹ Însă El a folosit cuvântul „Templu” referindu-Se la corpul Său.²² Când a fost înviat dintre cei morți, discipolii Lui și-au amintit tocmai de aceste cuvinte. Ei au crezut (atunci) Scripturile și cuvintele spuse de Isus.²³ Când era Isus în Ierusalim în timpul sărbătorii Paștelor, mulți au crezut în Numele Lui, pentru că vedeau minunile pe care le făcea.²⁴ Dar Isus nu se baza pe manifestările lor (exterioare), pentru că El îi cunoștea pe toți.²⁵ Nu avea nevoie de informații despre nici un om, pentru că El personal știa ce este în sufletul fiecăruia.

3 Există un om care se numea Nicodim. El era un lider al iudeilor și provenea din grupul fariseilor.² Acesta a venit noaptea la Isus și I-a zis: „Învățătorule, știm că Tu ești venit de la Dumnezeu; pentru că nici un alt învățător nu poate să facă aceste minuni ca Tine, dacă nu este susținut de Dumnezeu!”³ Isus i-a răspuns astfel: „Te asigur că dacă un om nu este născut din nou, nu poate vedea Regatul lui Dumnezeu.”⁴ Nicodim I-a zis: „Cum este posibil ca un om bătrân să se nască încă odată? Poate oare mama lui să-l nască a doua oară?”⁵ Isus i-a răspuns: „Să știi că în mod sigur, dacă nu se naște cineva din apă și din Spirit, nu poate să intre în Regatul lui Dumnezeu!”⁶ Ce rezultă din nașterea fizică, este ceva tot fizic; dar nașterea din Spirit se referă la ceva spiritual.⁷ Nu te mira că ți-am zis «Trebuie să vă nașteți din nou!». ⁸ Când bate vântul, îi auzi sunetul fără să știi de unde a plecat și unde va ajunge. La fel (de misterioasă) este și nașterea cuiva din Spirit.”⁹ Nicodim I-a zis: „Cum este posibil așa ceva?”¹⁰ Isus i-a răspuns: „Tu, care ești rabin în Israel, nu înțelegi aceste lucruri?”¹¹ Te asigur că noi vorbim bazați pe ce cunoaștem și facem declarații cu privire la ce am văzut; dar voi nu acceptați (ca adevărate) aceste declarații.¹² Dacă v-am vorbit despre lucruri de pe pământ și nu credeți, oare cum veți reuși să credeți atunci când vă voi vorbi despre cele cerești?”¹³ Nimeni n-a urcat în cer, cu excepția Celui care a coborât de acolo – Mă refer la Fiul Omului.¹⁴ Acesta trebuie să fie înălțat exact cum a ridicat Moise șarpele în deșert;¹⁵ pentru ca oricine crede în El, să aibă viața eternă.¹⁶ Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât Și-a oferit unicul Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu moară, ci să aibă viața eternă.¹⁷ De fapt, Dumnezeu Și-a trimis Fiul în lume nu ca s-o condamne, ci pentru ca ea să fie salvată prin El.¹⁸ Oricine crede în El, nu este condamnat; dar cine nu crede, a fost deja condamnat, pentru că n-a crezut în Numele sigurului Fiu al lui Dumnezeu.¹⁹ Iar această condamnare se bazează pe faptul că din momentul în care a venit Lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunericul decât Lumina. Ei au procedat astfel, pentru că faptele lor erau rele.²⁰ Oricine comite răul, urăște Lumina și o evită, pentru ca ea să nu-i evidențieze faptele.²¹ Dar cine lucrează în concordanță cu adevărul, vine în prezența luminii, ca să i se arate faptele, pentru că ele sunt făcute în (ascultare de) Dumnezeu.”²² Apoi Isus a venit împreună cu discipolii Săi în zona (provinciei) Iudeea. Stătea acolo cu ei și boteza.²³ Ioan boteza și el în localitatea Enon, aproape de Salim, pentru că acolo era o

zonă cu multă apă, iar oamenii veneau ca să fie botezați. ²⁴Ioan încă nu era în închisoare. ²⁵Între discipolii lui Ioan și un iudeu a existat o dispută pe tema purificării. ²⁶Ei au venit la Ioan și i-au zis: „Învățătorule, să știi că Cel despre care ai făcut acele declarații dincolo de Iordan, botează (și El); și toți oamenii se duc la El!” ²⁷Răspunzând, Ioan le-a zis: „Nimeni nu poate beneficia decât de oferta care-i vine din cer!” ²⁸Voi personal ați auzit când am declarat că nu sunt Cristos, ci (doar) un reprezentant al Său. ²⁹Cine are mireasă, este mire; iar prietenul mirelui este plin de bucurie atunci când îi aude vocea. Eu experimentez o astfel de bucurie; și ea este totală. ³⁰Popularitatea Lui trebuie să crească, iar a mea să se diminueze! ³¹Cel care vine din cer, este superior tuturor; iar cel care este de pe pământ, are înțelegerea limitată la lucrurile de pe pământ. Acela care este superior tuturor, ³²face declarații despre ce a văzut și a auzit; și totuși, nimeni nu acceptă (ca adevărate) aceste declarații. ³³Dar cine acceptă declarațiile Lui (Isus), confirmă faptul că Dumnezeu spune adevărul. ³⁴Cel trimis de Dumnezeu, vorbește cuvintele lui Dumnezeu, care nu-I pune limite atunci când Îi oferă Spiritul. ³⁵Tatăl iubește pe Fiul și I-a oferit toate lucrurile la discreția Lui. ³⁶Cine crede în Fiul, are viața eternă; dar cine nu ascultă de Fiul, nu va vedea viața; ci va rămâne sub amenințarea pedepsei lui Dumnezeu.” **4** Domnul a aflat că fariseii auziseră despre El că face și că botează mai mulți discipoli decât Ioan. ²Dar, de fapt, botezul nu era administrat direct de Isus, ci de discipolii Săi. ³Atunci a plecat din Iudeea și S-a întors în Galileea. ⁴Pentru că trebuia să treacă prin Samaria, ⁵a ajuns aproape de un oraș al acestei regiuni. El se numea Sihar și era situat în apropierea terenului dat de Iacov fiului lui numit Iosif. ⁶Acolo exista fântâna lui Iacov. Isus, fiind obosit de călătorie, stătea lângă fântână. Era a șasea oră din zi. ⁷A venit o femeie din Samaria ca să scoată apă. Isus i-a zis: „Dă-Mi să beau!” ⁸Discipolii Lui se duseseră în oraș să cumpere mâncare. ⁹Femeia samariteancă I-a zis: „Cum se explică faptul că Tu, un iudeu, ceri să bei apă de la mine, care sunt femeie samariteancă?” Ea avea dreptate: iudeii nu au relații cu samaritenii. ¹⁰Isus i-a răspuns: „Dacă ai fi cunoscut darul lui Dumnezeu și dacă ai fi știut cine este Cel care-ți zice «Dă-Mi să beau!», tu ai fi luat inițiativa și I-ai fi cerut să-ți dea să bei; iar El ți-ar fi dat apă vie!” ¹¹Femeia I-a zis: „Domnule, nu ai cu ce să scoți apă, iar fântâna este adâncă. Deci de unde ai putea avea această apă vie?” ¹²Ești mai mare decât strămoșul nostru Iacov care ne-a lăsat această fântână din care a băut împreună cu fiii și cu vitele lui?” ¹³Isus i-a răspuns: „Oricine va bea din această apă, va înseta din nou. ¹⁴Dar cel care bea din apa pe care i-o ofer Eu, nu va mai înseta; ci această apă se va transforma în el într-un izvor care va țâșni spre viața eternă.” ¹⁵Atunci femeia I-a zis: „Domnule, dă-mi această apă, ca să nu mai vin până aici să scot atunci când îmi este sete!” ¹⁶Isus i-a zis: „Du-te, ia-ți soțul și întoarce-te aici cu el.” ¹⁷Femeia I-a răspuns: „Nu am soț!” Isus i-a zis: „Da, ai făcut o afirmație corectă cu privire la soț. ¹⁸Deși ai avut cinci soți, în prezent trăiești alături de un bărbat care nu îți este soț. Deci (apreciez că) ai spus adevărul!” ¹⁹Femeia I-a zis: „Domnule, constat că ești profet! ²⁰Strămoșii noștri s-au închinat pe acest munte; iar voi susțineți că Ierusalimul este locul de închinare pentru oameni...” ²¹Isus i-a zis: „Femeie, crede-Mă că vine timpul când închinarea înaintea Tatălui nu se va mai practica nici pe acest munte și nici în Ierusalim. ²²(Acum,) voi nu cunoașteți la ce vă închinați, iar noi ne închinăm la ce cunoaștem; pentru că salvarea vine de la iudei. ²³Dar va veni un timp când adevărații

îchinători se vor închina Tatălui în spirit și în adevăr; pentru că Tatăl dorește să aibă astfel de închinători. Iar noi deja trăim acest timp. ²⁴Dumnezeu este Spirit; și cine I Se închină, trebuie să facă acest lucru în spirit și în adevăr.” ²⁵Femeia I-a zis: „Știu că urmează să vină Mesia – numit și Cristos. Când va veni El, ne va spune toate lucrurile (pe care trebuie să le știm).” ²⁶Isus i-a zis: „Eu – Cel care vorbesc cu tine – sunt Acela!” ²⁷Atunci au venit discipolii care s-au mirat văzându-L că vorbește cu o femeie. Totuși, nici unul dintre ei nu L-a întrebat „Ce dorești să aflii sau despre ce vorbești cu ea?” ²⁸Atunci femeia și-a lăsat găleata, s-a dus în oraș și le-a zis oamenilor: ²⁹„Veniți să vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut! Oare nu este El Cristos?” ³⁰Ei ieșiseră din oraș și veneau spre El. ³¹În acest timp, discipolii Îl rugau pe Isus să mănânce, zicând: „Învățătorule, mănâncă!” ³²Dar El le-a zis: „Eu voi servi o mâncare pe care voi nu o cunoașteți.” ³³Discipolii au început să discute între ei astfel: „Oare nu I-a adus cineva să mănânce?” ³⁴Isus le-a zis: „Pentru Mine, a mânca înseamnă să îndeplinesc dorința Celui care M-a trimis și să realizez lucrarea Lui!” ³⁵Oare nu afirmați voi că mai sunt patru luni până la seceriș? Eu vă provoc să priviți «recoltele» care deja sunt coapte, pregătite pentru seceriș. ³⁶Cine seceră, este retribuit și adună recolte pentru viața eternă; pentru ca atât Cel care seamănă, cât și cel care seceră, să experimenteze bucurie în același timp. ³⁷Aici se potrivește proverbul «Unul seamănă, iar altul seceră.» ³⁸Eu v-am trimis să secerăți într-o zonă unde voi nu ați mai muncit. Acea muncă (inițială) a fost făcută de alții; iar voi ați beneficiat de rezultatele muncii lor.” ³⁹Mulți samariteni din acel oraș au crezut în Isus, determinați de afirmația femeii, care zicea: „Mi-a spus tot ce am făcut!” ⁴⁰Când au venit samaritenii la Isus, L-au rugat să rămână la ei. Și El a rămas acolo două zile. ⁴¹Auzind cuvintele lui Isus, mult mai mulți au crezut în El. ⁴²Și ziceau femeii: „Acum știm că Acesta este adevăratul Cristos, Salvatorul lumii! Suntem convinși nu numai de cuvintele tale, ci (mai ales) pentru că L-am auzit în mod personal.” ⁴³După acele două zile, Isus a plecat de-acolo, ca să Se ducă în Galileea. ⁴⁴Afirmase chiar El personal că un profet nu este apreciat în zona de unde provine. ⁴⁵Când a ajuns în Galileea, a fost bine primit de oamenii acestei provincii care fuseseră la sărbătoare și care văzuseră tot ce făcuse El în Ierusalim cu acea ocazie. ⁴⁶Isus a revenit în localitatea Cana din provincia Galileea, unde transformase apa în vin. În Capernaum exista un demnitar regal care avea un fiu bolnav. ⁴⁷Acest funcționar a aflat că Isus venise din Iudeea în Galileea. Atunci s-a dus la El și L-a rugat să vină să-l vindece pe fiul lui care era aproape mort. ⁴⁸Isus i-a zis: „Dacă nu vedeți (lucruri spectaculoase și) minuni, în nici un caz nu credeți!” ⁴⁹Funcționarul regal I-a zis: „Doamne, vino până nu-mi moare fiul!” ⁵⁰Isus i-a zis: „Du-te! Fiul tău este (deja) sănătos!” Acel om a crezut cuvintele spuse de Isus și a plecat. ⁵¹În timp ce se îndrepta spre casă, l-au întâmpinat sclavii lui și i-au adus vestea că fiul lui trăiește. ⁵²El le-a cerut să-i precizeze momentul din care copilul a început să-și revină. Ei i-au zis: „Febra a început să scadă ieri, când era a șaptea oră din zi.” ⁵³Tatăl copilului a constatat că exact în acel timp, Isus îi zisese „Fiul tău este (deja) sănătos!”. Și a crezut împreună cu toată familia lui. ⁵⁴Aceasta este a doua minune făcută de Isus, după ce S-a întors din Iudeea în Galileea. **5** Apoi era o sărbătoare a iudeilor. În timpul ei, Isus S-a dus în Ierusalim. ²Acolo, lângă „Poarta Oilor”, exista un bazin numit în limba aramaică „Betezda”. El avea cinci culoare acoperite. ³Pe aceste culoare zăceau foarte mulți bolnavi: orbi, ologi și paralitici. [Ei

așteptau mișcarea apei; ⁴pentru că din când în când venea un înger al Domnului și tulbura apa din bazin. Apoi, bolnavul care cobora primul în apă după ce ea era tulburată, devenea sănătos, indiferent de boala pe care o avusese.] ⁵Acolo exista un om bolnav de treizeci și opt de ani. ⁶Isus l-a văzut zăcând acolo; și știind despre el că era bolnav de mult timp, i-a zis: „Vrei să devii sănătos?” ⁷Bolnavul l-a răspuns: „Domnule, nu am pe nimeni care să mă introducă în bazin atunci când apa este tulburată; și până să ajung în ea (cu forțele mele), intră altul (acolo) înaintea mea...” ⁸Isus i-a zis: „Ridică-te, ia-ți targa și umblă!” ⁹Imediat, acel om a devenit sănătos, și-a luat targa și a plecat. Aceea era o zi a Sabatului. ¹⁰Iudeii discutau cu cel care fusese vindecat și-i ziceau: „Nu-ți este permis să-ți ridici targa în ziua Sabatului!” ¹¹Dar el le-a răspuns: „Cel care m-a făcut sănătos, mi-a zis: «Ridică-ți targa și mergi!».” ¹²Ei l-au întrebat: „Cine este acel Om care ți-a spus «Ridică-ți targa și mergi!»?” ¹³Dar cel vindecat n-a putut să răspundă, pentru că Isus dispăruse din mulțimea de oameni care era în acel loc. ¹⁴Apoi Isus l-a găsit în Templu și i-a zis: „Vezi că ai devenit sănătos. Să nu mai păcătuiești, ca să nu ți se întâmple ceva mai rău!” ¹⁵Atunci, acel om s-a dus și a spus iudeilor că Isus este Cel care-l vindecase. ¹⁶Astfel, iudeii au început să-L urmărească pe Isus și intenționau să-L omoare, pentru că făcea aceste lucruri în ziua Sabatului. ¹⁷Dar Isus le-a zis: „Tatăl Meu încă lucrează; și Eu continui să lucrez!” ¹⁸Intenția lor de a-L omorî era motivată nu numai de faptul că încălca regulile zilei de Sabat, ci și de pretenția Lui că Dumnezeu l-ar fi Tată, declarându-Se astfel egal cu Dumnezeu. ¹⁹Isus le-a vorbit din nou: „Vă asigur că Fiul nu poate face nimic din proprie inițiativă; ci urmează exemplul Tatălui, făcând tot ce face Acesta. ²⁰Tatăl Își iubește Fiul și-I arată tot ce face. Îi va arăta (să facă) lucruri mai mari decât acestea; și veți rămâne foarte surprinși de ele. ²¹Așa cum Tatăl învie morții și cum le oferă viață, procedează și Fiul oferind-o cui dorește. ²²Tatăl nu judecă pe nimeni; ci a oferit Fiului exclusivitatea judecății. ²³A procedat așa, pentru ca toți să acorde Fiului recunoașterea pe care-o acordă Tatălui. Cine nu respectă pe Fiul, nu-L respectă nici pe Tatăl care l-a trimis! ²⁴Vă asigur că cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel care M-a trimis, are viața eternă; și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață. ²⁵Vă mai asigur de încă un lucru: va veni timpul când cei morți vor auzi vocea Fiului Omului; și cei care-L vor asculta, vor învia. Să știți că acest timp deja a început! ²⁶Așa cum Tatăl are viața în Sine, l-a dat și Fiului posibilitatea s-o aibă în Sine Însuși. ²⁷l-a mai dat și autoritatea de a judeca, pentru că este «Fiu al Omului». ²⁸Nu vă mirați de acest lucru; pentru că va veni timpul când toți cei din morminte vor auzi vocea Lui ²⁹și vor ieși din ele. Cei care au făcut binele, vor învia pentru viață; iar cei care au făcut răul, vor învia pentru judecată. ³⁰Eu nu pot face nimic din proprie inițiativă. Judec în conformitate cu ce aud; iar judecata Mea este corectă, pentru că nu intenționez să fac ce vreau Eu, ci (doar) ce dorește Tatăl care M-a trimis. ³¹Dacă Eu fac declarații despre Mine Însuși, ceea ce declar nu este valid. ³²Dar există un Altul care face declarații despre Mine și știu că ce declară El despre Mine, reprezintă adevărul. ³³Voi ați trimis (reprezentanți) la Ioan și el a făcut declarații în favoarea adevărului. ³⁴Nu vreau să sugerez că declarațiile despre Mine provin de la un om. Dar spun aceste lucruri pentru ca să fiți salvați. ³⁵Ioan era acea lumină aprinsă de care ați vrut să beneficiați temporar. ³⁶Dar Eu am o declarație mai mare decât a lui Ioan. Ce Mi-a dat Tatăl să lucrez, demonstrează despre Mine că El M-a trimis. ³⁷Iar Tatăl care

M-a trimis, a făcut El personal declarații despre Mine. Voi nu I-ați auzit niciodată vocea și nici nu I-ați văzut deloc fața; ³⁸iar Cuvântul Lui nu rămâne în voi, pentru că nu credeți în Acela pe care L-a trimis El. ³⁹Voi studiați minuțios Scripturile, considerând că în ele aveți („rețeta” pentru) viața eternă. Dar tocmai acestea conțin afirmații despre Mine! ⁴⁰Și (totuși) nu acceptați să veniți la Mine, ca să aveți viața! ⁴¹Eu nu intenționez să beneficiaz de gloria pe care Mi-o pot oferi oamenii. ⁴²Dar știu că nu aveți în voi dragoste de Dumnezeu. ⁴³Eu am venit în numele Tatălui Meu și nu Mă primiți. Dacă va veni altcineva în numele lui, îl veți primi... ⁴⁴Oare cum veți putea crede, în timp ce urmăriți gloria oferită de oameni unii altora și o evitați pe cea care vine de la unicul Dumnezeu? ⁴⁵Să nu vă imaginați că Eu personal vă voi condamna înaintea Tatălui. Există deja cineva care vă va condamna: Moise, care constituie speranța voastră! ⁴⁶Dacă l-ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine; pentru că el a scris despre Mine. ⁴⁷Dar dacă nu credeți ce a scris el, cum veți crede cuvintele Mele?”

6 Apoi Isus S-a dus pe celălalt mal al Mării Galileei care se mai numea și Marea Tiberiadei. ²După El venea o mare mulțime de oameni, pentru că vedea minunile pe care le făcea cu cei bolnavi. ³Isus a urcat pe munte împreună cu discipolii Săi și stătea acolo. ⁴Se apropia timpul Paștelor, care era sărbătoarea iudeilor. ⁵Isus a văzut venind spre El o mare mulțime de oameni. Atunci a zis lui Filip: „De unde vom cumpăra pâini ca să măănânce toți aceștia?” ⁶I-a pus această întrebare ca să-l testeze; pentru că (oricum) știa ce intenționa să facă. ⁷Filip I-a răspuns: „Din pâinile pe care le-am putea cumpăra cu două sute de dinari, n-ar putea ajunge nici câte puțin pentru fiecare dintre ei!” ⁸Andrei, frate cu Simon Petru și care era unul dintre discipolii Săi, I-a zis: ⁹„Există aici un băiat care are cinci pâini de orz și doi pești. Dar ce reprezintă acestea pentru atâți oameni?” ¹⁰Isus a zis: „Spuneți oamenilor să stea jos. În acea zonă era multă iarbă, pe care s-au așezat aproape cinci mii de bărbați. ¹¹Isus a luat pâinile, I-a mulțumit lui Dumnezeu și le-a împărțit discipolilor care la rândul lor, le-au împărțit celor care stăteau jos. În mod asemănător, le-a dat și din pești cât a dorit fiecare. ¹²După ce s-au săturat, Isus a zis discipolilor Săi: „Strângeți tot ce a rămas, ca să nu se piardă nimic.” ¹³După ce au mâncat toți, au adunat resturile de la cele cinci pâini de orz (inițiale) și au umplut cu ele douăsprezece coșuri. ¹⁴Când au văzut ce minune făcuse Isus, acei oameni ziceau: „Suntem siguri că acesta este Profetul care urma să apară în lume!” ¹⁵Pentru că știa despre intenția lor de a-L face rege cu forța, Isus S-a dus din nou pe munte singur. ¹⁶Când s-a înserat, discipolii Lui au venit la marginea mării. ¹⁷Apoi au urcat într-o barcă și traversau marea, ca să se ducă în Capernaum. Se întunecase și Isus încă nu venise la ei. ¹⁸Sufla un vânt puternic care agita marea. ¹⁹După ce au vâslit aproximativ douăzeci și cinci sau treizeci de stadii, L-au văzut pe Isus umblând pe mare și apropiindu-Se de barcă. Atunci s-au speriat. ²⁰Dar Isus le-a zis: „Eu sunt! Nu vă temeți!” ²¹Doreau deci să-L ia în barcă și au ajuns în scurt timp în locul spre care mergeau. ²²Mulțimea de oameni care rămăsese pe celălalt mal, observase că acolo era numai o barcă și că Isus nu urcase în ea împreună cu discipolii Săi, ci că ei plecaseră singuri cu ea. ²³A doua zi sosiseră alte bărci din Tiberiada în apropiere de locul unde mâncaseră ei pâinea după ce Domnul Îi mulțumise lui Dumnezeu. ²⁴Când au văzut mulțimile de oameni că nici Isus și nici discipolii Lui nu erau acolo, s-au urcat în acele bărci și s-au dus la Capernaum ca să-L caute. ²⁵Când L-au găsit pe celălalt mal,

I-au zis: „Învățătorule, când ai venit aici?” ²⁶Isus le-a răspuns: „Vă asigur că Mă căutați nu pentru că v-au impresionat minunile pe care le-ați văzut, ci pentru că ați mâncat până v-ați săturat din acele pâini!” ²⁷Lucrați nu pentru mâncarea care se alterează, ci pentru aceea care rămâne pentru viața eternă. Pe aceasta v-o va da Fiul Omului; pentru că El a fost marcat cu sigiliul Tatălui care este Însuși Dumnezeu.”

²⁸Ei I-au zis: „Ce să facem ca să realizăm lucrările pe care ni le cere Dumnezeu?”

²⁹Isus le-a răspuns: „Lucrarea pe care Dumnezeu dorește să o faceți, este aceasta: să credeți în Acela pe care L-a trimis El.” ³⁰Ei L-au întrebat: „Prin ce minune ne poți demonstra că avem motive să credem în Tine? Ce vei face?” ³¹Strămoșii noștri au mâncat mană în deșert, așa cum este scris: «Le-a dat să mănânce pâine din cer.»”

³²Isus le-a zis: „Vă asigur că nu Moise v-a dat adevărata pâine din cer; ci ea vă este dată de Tatăl Meu.” ³³Pâinea lui Dumnezeu este aceea care coboară din cer și care oferă lumii viața.” ³⁴Ei I-au zis: „Doamne, dă-ne mereu această pâine!” ³⁵Isus le-a zis: „Eu sunt Pâinea vieții. Cine vine la Mine, nu va ajunge flămând niciodată; și cine crede în Mine, nu va fi niciodată însetat.” ³⁶Însă v-am precizat că deja M-ați văzut; și tot nu credeți. ³⁷Toți cei pe care mi-i dă Tatăl, vor ajunge la Mine. Și nu voi da afară pe nimeni dintre cei care vin la Mine! ³⁸Am coborât din cer ca să fac nu ce vreau Eu, ci să îndeplinesc dorința Celui care M-a trimis. ³⁹Iar El dorește să nu pierd pe nimeni dintre toți cei pe care Mi i-a dat, ci să-i învii în final. ⁴⁰Dorința Tatălui Meu este ca oricine vede pe Fiul și crede în El, să aibă viața eternă; iar Eu, în ziua de la final, îl voi învia.” ⁴¹Atunci iudeii au început să-și exprime dezaprobarea față de El, pentru că zisese „Eu sunt pâinea care a coborât din cer.” ⁴²Ei ziceau: „Oare nu este El Isus, fiul lui Iosif? Îi cunoaștem atât tatăl, cât și mama. Deci cum Își poate permite să zică «Eu am coborât din cer»?” ⁴³Isus le-a zis: „Nu protestați între voi!” ⁴⁴Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-L atrage Tatăl care M-a trimis; și apoi Eu, în final, îl voi învia. ⁴⁵În cărțile profeților este scris: «Toți vor fi învățați de Dumnezeu.» Deci oricine L-a ascultat pe Tatăl și a primit învățătura Lui, vine la Mine. ⁴⁶Nu Mă refer la faptul că L-ar fi văzut cineva pe Tatăl. El a fost văzut doar de Acela care vine de la Dumnezeu. ⁴⁷Vă asigur că cine crede în Mine, are viața eternă. ⁴⁸Eu sunt pâinea vieții. ⁴⁹Strămoșii voștri au mâncat mană în deșert; și (totuși) au murit. ⁵⁰Dar pâinea care coboară din cer, îl face să nu mai moară pe acela care o mănâncă. ⁵¹Eu sunt pâinea vie care a coborât din cer. Dacă mănâncă cineva din această pâine, va trăi etern; iar pâinea pe care Eu o ofer, este corpul Meu, pe care îl voi sacrifica pentru (a salva) viața lumii.”

⁵²Când au auzit aceste cuvinte, iudeii se certau între ei și ziceau: „Cum poate acest om să ne dea să-I mâncăm corpul?” ⁵³Isus le-a zis: „Vă asigur că dacă nu mâncați corpul Fiului Omului și dacă nu beți sângele Lui, nu aveți viața în voi. ⁵⁴Cine mănâncă corpul Meu și bea sângele Meu, are viața eternă; iar Eu, în final, îl voi învia. ⁵⁵Corpul Meu constituie în mod real o hrană, iar sângele Meu este o autentică băutură. ⁵⁶Cine mănâncă corpul Meu și bea sângele Meu, rămâne în Mine; iar Eu rămân în el. ⁵⁷Așa cum Tatăl, care este viu, M-a trimis și Eu exist trăind prin El, în mod asemănător se va întâmpla și cu acela care Mă mănâncă pe Mine: va trăi prin Mine. ⁵⁸Aceasta este caracteristica pâinii care a coborât din cer. Ea nu se aseamănă cu mana care nu i-a scăpat de moarte pe strămoșii voștri după ce au mâncat-o. Ci acela care mănâncă din această pâine, va trăi etern.” ⁵⁹Isus a spus aceste lucruri în sinagogă, în timp ce învăța oamenii în Capernaum. ⁶⁰După ce au auzit aceste cuvinte,

mulți dintre discipolii Lui au zis: „Această vorbire este ceva exagerat. Cine poate s-o accepte?” ⁶¹Știind că discipolii Săi comentau critic în legătură cu acest discurs, El le-a zis: „Acele cuvinte constituie o dificultate pentru voi?” ⁶²Atunci cum oare ați reacționa dacă L-ați vedea pe Fiul Omului urcând unde era mai înainte?... ⁶³Viața este oferită de Spirit, în timp ce partea fizică este inutilă în acest scop. Ce v-am spus, sunt «spirit» și «viață». ⁶⁴Dar sunt unii dintre voi care nu cred.” Isus știa de la început cine erau cei care credeau și cine urma să-L trădeze. ⁶⁵Apoi a adăugat: „Acum deja am demonstrat ce înseamnă că nimeni nu poate să vină la Mine dacă această posibilitate nu i-a fost oferită de Tatăl Meu.” ⁶⁶Din acel moment, mulți dintre discipolii lui Isus au plecat și au încetat să-L mai urmeze. ⁶⁷Atunci Isus le-a zis celor doisprezece: „Nu vreți să vă duceți și voi?” ⁶⁸Simon Petru I-a răspuns: „Doamne, la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții eterne!” ⁶⁹Noi am crezut și am ajuns să cunoaștem că Tu ești Cristos – Sfântul lui Dumnezeu!” ⁷⁰Isus le-a răspuns: „Oare nu sunteți voi cei doisprezece selectați de Mine? Și totuși, unul dintre voi este un demon!” ⁷¹El vorbea despre Iuda – fiul lui Simon iscarioteanul – care deși era unul dintre cei doisprezece, urma să-L trădeze. ⁷Apoi Isus parcurgea provincia Galileea și refuza să meargă în Iudeea, pentru că iudeii intenționau să-L omoare. ²Pentru iudei, se apropia „Sărbătoarea corturilor”. ³Frații lui Isus I-au zis: „Pleacă de-aici și du-Te în Iudeea, ca să vadă și discipolii Tăi ce faci!” ⁴Nimeni nu face ceva în secret atunci când intenționează să fie cunoscut. Arată oamenilor ceea ce faci!” ⁵Spuneau aceste cuvinte, pentru că nici ei – frații Lui – nu credeau în El. ⁶Isus le-a zis: „Timpul Meu încă nu a venit; dar vouă, timpul vă este mereu favorabil. ⁷Pe voi, lumea nu vă poate urî; dar pe Mine Mă urăște, pentru că afirm despre ea că face lucruri rele. ⁸Mergeți voi la sărbătoare. Eu încă nu voi participa la ea, pentru că timpul Meu nu a venit.” ⁹După ce le-a spus aceste lucruri, a rămas în Galileea. ¹⁰După ce frații Lui au plecat să participe la sărbătoare, S-a dus și El acolo, dar nu direct, ci într-un mod mai discret. ¹¹Iudeii Îl căutau în timpul sărbătorii și ziceau: „Unde este?” ¹²Mulțimile de oameni vorbeau discret despre El. Unii ziceau: „Este un om bun!”. Dar alții susțineau: „Nu! El rătăcește poporul!” ¹³Totuși, fiindu-le frică de iudei, nimeni nu vorbea direct în public despre El. ¹⁴Când sărbătoarea ajunsese la jumătate, Isus S-a dus la Templu; și acolo învăța mulțimea de oameni. ¹⁵Surprinși, iudeii ziceau: „Acest Om nu a absolvit niciodată vreo școală remarcabilă; și totuși nu ne explicăm de unde are El aceste cunoștințe!” ¹⁶Isus le-a răspuns: „Învățătura pe care o am, nu Îmi aparține, ci este a Celui care M-a trimis. ¹⁷Dacă dorește cineva să trăiască în acord cu dorința Lui, va ajunge să înțeleagă dacă această învățătură este de la Dumnezeu sau dacă Eu vorbesc din proprie inițiativă. ¹⁸Cine vorbește din proprie inițiativă, intenționează să obțină glorie personală. Dar cine este cinstit și nu promovează falsa modestie, are intenția să producă glorie Celui care L-a trimis. ¹⁹Oare nu aveți Legea dată de Moise? Și totuși, nimeni dintre voi nu o respectă (integral). De ce intenționați să Mă omorâți?” ²⁰Mulțimea de oameni I-a răspuns: „Ești demonizat! Cine intenționează să Te omoare?” ²¹Răspunzând, Isus le-a zis: „Am făcut o lucrare, de care toți vă mirați!” ²²Moise v-a dat porunca referitoare la circumcizie. De fapt, ea nu provine în mod exclusiv de la Moise, ci de la patriarhi. Iar voi faceți circumcizia în ziua Sabatului!... ²³Dacă i se face cuiva circumcizia în ziua Sabatului ca să nu se încalce Legea lui Moise, de ce sunteți atât de furioși față Mine pentru că am vindecat un om în ziua

Sabatului? ²⁴Nu judecați bazați doar pe aparențe, ci într-un mod corect!” ²⁵Niște locuitori din Ierusalim ziceau: „Oare nu este El tocmai Acela pe care intenționează ei să-L omoare? ²⁶Și totuși El îi confruntă în mod direct, iar ei nu au replică! Nu cumva liderii noștri au ajuns la concluzia că El este Cristos? ²⁷Dar noi știm totuși de unde provine acest Om. Când va veni Cristos, nimeni nu va ști de unde este El.” ²⁸Iar Isus, atunci când învăța mulțimea de oameni în Templu, striga: „Mă cunoașteți și știți de unde provin! Eu n-am venit din proprie inițiativă. Cel care M-a trimis, este adevărat și voi nu-L cunoașteți. ²⁹Eu Îl cunosc pentru că provin de la El și (chiar) El M-a trimis.” ³⁰În consecință, ei intenționau să-L prindă; dar nimeni nu L-a arestat, pentru că timpul în care urma să I se întâmple acest lucru, încă nu venise. ³¹Mulți din acea mulțime de oameni au crezut în El și ziceau: „Când va veni Cristos, va face mai multe minuni decât a făcut acest Om!” ³²Fariseii au auzit mulțimea de oameni discutând discret aceste lucruri despre El. Atunci liderii preoților și fariseii au trimis niște gărzii să-L prindă. ³³Isus a zis: „Voi mai fi cu voi puțin timp. Apoi Mă duc la Cel care M-a trimis. ³⁴Mă veți căuta și nu Mă veți găsi. Iar unde voi fi Eu (atunci), voi nu puteți veni.” ³⁵Iudeii au zis între ei: „Unde intenționează să Se ducă acest Om astfel încât să nu-L putem găsi? Oare Se va duce să învețe pe evreii care sunt împrăștiați printre greci? ³⁶Ce a vrut El să spună prin cuvintele «Mă veți căuta și nu Mă veți găsi; iar unde voi fi Eu (atunci), voi nu puteți veni.»?” ³⁷În ultima și cea mai semnificativă zi a sărbătorii, Isus a stat în picioare și a strigat: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea! ³⁸Din inima celui care crede în Mine, vor curge râuri de apă vie, exact cum zice Scriptura!” ³⁹Spunea aceste cuvinte referindu-Se la Spiritul pe care urma să-L primească cei care vor crede în El. Spiritul Sfânt încă nu fusese dat, pentru că Isus încă nu fusese glorificat. ⁴⁰Când unii oameni din acea mulțime au auzit aceste cuvinte, ziceau: „Acesta este adevăratul Profet!” ⁴¹Alții ziceau: „Acesta este Cristos!” Iar alții spuneau: „Cum? Va veni Cristos din Galileea?! ⁴²Oare nu spune Scriptura că Acel Cristos va fi unul dintre urmașii lui David care locuiesc în satul Betleem unde a trăit și el?” ⁴³Și astfel, mulțimea de oameni s-a dezbinat din cauza Lui. ⁴⁴Unii doreau să-L prindă, dar nimeni nu L-a arestat. ⁴⁵Gărzile s-au întors la liderii preoților și la farisei, care le-au zis: „De ce nu L-ați adus?” ⁴⁶Gărzile au răspuns: „Niciodată n-a vorbit vreun om ca Acesta!” ⁴⁷Fariseii le-au răspuns: „Sper că n-ați fost și voi duși în eroare. ⁴⁸A crezut în El vreunul dintre liderii noștri sau dintre farisei? ⁴⁹Nu, ci numai acest popor blestemat care nu cunoaște Legea!” ⁵⁰Nicodim, cel care venise noaptea la Isus și care era unul dintre ei, le-a zis: ⁵¹„Oare ne permite legea noastră să condamnăm pe un om înainte de-al asculta pentru a ști ce face el?” ⁵²Ei i-au răspuns: „Și tu ești din Galileea? Verifică atent și te vei convinge că nici un profet nu a provenit din Galileea!” ⁵³[Apoi fiecare a plecat acasă. **8** Isus S-a dus pe Muntele Măslinilor. ²Dar dimineața devreme a venit din nou în Templu; și stând jos, învăța tot poporul care venise la El. ³Atunci învățătorii legii mozaice și fariseii I-au adus o femeie pe care o surprinseseră în timp ce era implicată într-un adulter. Ei au pus-o în mijlocul mulțimii de oameni ⁴și I-au zis lui Isus: „Învățătorule, această femeie a fost surprinsă chiar în momentul când comitea adulterul. ⁵În Lege, Moise ne-a poruncit ca astfel de femei să fie omorâte cu pietre. Tu ce zici?” ⁶Veniseră cu acest caz ca să-L pună în dificultate și să aibă un cap de acuzare împotriva Lui. Dar Isus S-a aplecat și scria cu degetul pe pământ. ⁷Pentru că ei insistau cu întrebarea, El S-a ridicat și le-a

zis: „Acela dintre voi care nu este vinovat de nici un păcat, să arunce primul cu piatra în ea!”⁸ Apoi S-a aplecat din nou și scria cu degetul pe pământ.⁹ Când au auzit ei aceste cuvinte, au ieșit de-acolo pe rând, începând cu cei mai bătrâni. Atunci Isus a rămas singur cu femeia care stătea în mijloc.¹⁰ După ce S-a ridicat și n-a mai văzut decât femeia, i-a zis: „Femeie, unde sunt reclamanții tăi? Nimeni nu te-a condamnat?”¹¹ Ea a răspuns: „Nimeni, domnule!” Iar Isus i-a zis: „Nici Eu nu te condamn. Du-te și să nu mai păcătuiești!”¹² Isus le-a zis din nou: „Eu sunt Lumina lumii. Cine Mă urmează, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.”¹³ Auzind aceste cuvinte, fariseii I-au zis: „Tu faci declarații despre Tine; deci ele nu sunt valide.”¹⁴ Isus le-a răspuns: „Chiar dacă fac declarații despre Mine, ele sunt totuși valide; pentru că Eu știu de unde am venit și unde Mă duc. Dar voi nu știți nici de unde vin și nici unde Mă duc.”¹⁵ Voi judecați bazându-vă pe aparențe. Eu nu judec pe nimeni (așa).¹⁶ Și chiar dacă judec, Eu nu sunt singur, ci împreună cu Tatăl care M-a trimis; deci decizia Mea va fi corectă.¹⁷ În Legea voastră este scris că declarația a doi martori este validă.¹⁸ Deci despre Mine există declarații atât din partea Mea, cât și din partea Tatălui care M-a trimis.”¹⁹ Ei I-au zis: „Unde este Tatăl Tău?” Isus a răspuns: „Voi nu Mă cunoașteți nici pe Mine și nu-L cunoașteți nici pe Tatăl Meu. Dacă M-ați cunoaște, L-ați cunoaște și pe Tatăl Meu.”²⁰ Isus a spus aceste cuvinte în timp ce învăța mulțimea de oameni în Templu, în locul unde era cutia în care se colectau banii. Și nimeni nu L-a prins, pentru că încă nu venise timpul pentru arestarea Lui.²¹ Isus le-a mai spus: „Eu Mă duc, iar voi Mă veți căuta. Și veți muri în păcatul vostru. Acolo unde Mă duc, voi nu puteți veni.”²² Atunci iudeii au zis: „Presupunem că nu S-a referit la moarte atunci când a zis «Unde Mă duc, nu puteți veni.»!”²³ El le-a zis: „Voi sunteți de jos, iar Eu sunt de sus. Voi sunteți din această lume, dar Eu nu sunt din ea.”²⁴ Acesta este motivul pentru care v-am spus că veți muri în păcatele voastre. Dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre!”²⁵ Ei L-au întrebat: „Cine (zici că) ești Tu?” Isus le-a răspuns: „Ceea ce v-am spus de la început că sunt!”²⁶ Am multe de zis și multe condamnări de făcut cu privire la voi. Dar Cel care M-a trimis, este adevărat; și Eu spun lumii ce am auzit de la El.”²⁷ Ei n-au înțeles că le vorbea despre Tatăl.²⁸ Isus le-a zis: „Când Îl veți înălța pe Fiul Omului, atunci veți cunoaște că Eu sunt și că nu fac nimic din proprie inițiativă, ci vorbesc așa cum M-a învățat Tatăl Meu.”²⁹ Cel care M-a trimis, este cu Mine. Tatăl nu M-a lăsat singur, pentru că totdeauna fac ce Îi place.”³⁰ În timp ce vorbea Isus astfel, mulți au crezut în El.³¹ Atunci le-a zis iudeilor care crezuseră în El: „Dacă veți continua să ascultați de învățătura Mea, sunteți în mod real discipolii Mei.”³² Veți cunoaște adevărul care vă va face liberi.”³³ Ei I-au răspuns: „Noi suntem urmașii lui Avraam și n-am fost niciodată sclavii nimănui! Cum Îți permiți să ne spui «Veți fi liberi.»?”³⁴ Isus le-a răspuns: „Vă asigur că oricine trăiește în păcat, este sclavul păcatului.”³⁵ Iar sclavul nu rămâne permanent în casă; însă fiul rămâne mereu în ea.”³⁶ Deci dacă Fiul vă va elibera, veți fi în mod real liberi!”³⁷ Știu că sunteți descendenții lui Avraam. Dar voi intenționați să Mă omorâți, pentru că nu acceptați în voi Cuvântul Meu.”³⁸ Eu spun ce am văzut la Tatăl Meu; iar voi faceți ce ați auzit de la tatăl vostru.”³⁹ Ei I-au răspuns: „Tatăl nostru este Avraam!” Isus le-a zis: „Dacă ați fi urmașii lui Avraam, ați face faptele lui Avraam.”⁴⁰ Dar acum intenționați să Mă omorâți pentru că v-am spus adevărul pe care l-am auzit de la Dumnezeu. Avraam nu a făcut asemenea fapte!

⁴¹Voi faceți faptele tatălui vostru.” Ei I-au zis: „Noi nu suntem copii rezultați din adulter, ci avem un singur Tată și Acela este Dumnezeu!” ⁴²Isus le-a zis: „Dacă Dumnezeu ar fi Tatăl vostru, M-ați iubi și pe Mine; pentru că Eu provin de la Dumnezeu. N-am venit din proprie inițiativă, ci El M-a trimis.” ⁴³De ce nu înțelegeți mesajul Meu? Pentru că nu puteți să acceptați Cuvântul Meu. ⁴⁴Voi aveți pe Diavolul ca tată și vreți să satisfaceți dorințele tatălui vostru. El a fost de la început criminal; și n-a rămas în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. De fiecare dată când spune o minciună, vorbește ceva care îl caracterizează; pentru că este mincinos și tatăl minciunii. ⁴⁵Iar dacă Eu vă spun adevărul, nu Mă credeți. ⁴⁶Cine poate să-Mi demonstreze că am păcătuit? Dacă spun adevărul, de ce nu Mă credeți? ⁴⁷Cine provine din Dumnezeu, ascultă cuvintele lui Dumnezeu. Dar voi nu proveniți din Dumnezeu; și așa se explică de ce nu le acceptați.” ⁴⁸Iudeii I-au răspuns: „Oare nu avem noi dreptate când spunem că ești samaritean și că ai un demon în Tine?” ⁴⁹Isus le-a răspuns: „Nu sunt posedat de un demon; ci Eu Îmi respect Tatăl, dar voi nu Mă respectați. ⁵⁰Eu nu urmăresc propria Mea glorie. Există Unul care o urmărește și care este Judecător. ⁵¹Vă asigur că cel care respectă Cuvântul Meu, niciodată nu va experimenta moartea!” ⁵²Iudeii I-au zis: „Acum suntem foarte convinși că ești demonizat! Atât Avraam, cât și profeții, au murit; iar Tu zici «Cel care respectă Cuvântul Meu, niciodată nu va experimenta moartea.»! ⁵³Tu insinuezi că ai fi mai mare decât strămoșul nostru Avraam care (totuși) a murit. Pretinzi că ești mai mare chiar decât profeții care și ei au murit. Cine Te consideri că ești?” ⁵⁴Isus le-a răspuns: „Dacă Mă auto-glorific, această glorie este ne semnificativă. Dar Cel care Mă glorifică este Tatăl Meu, despre care voi pretindeți că este Dumnezeul vostru; ⁵⁵și totuși, nu-L cunoașteți. Eu Îl cunosc bine și aș fi un mincinos ca voi dacă aș spune că nu-L cunosc. Dar Eu Îl cunosc și Îi respect Cuvântul. ⁵⁶Strămoșul vostru, Avraam, și-a manifestat o mare bucurie pentru că urma să vadă ziua Mea. Apoi a văzut-o și s-a bucurat!” ⁵⁷Iudeii I-au zis: „Nu ai nici cincizeci de ani; și pretinzi că l-ai văzut pe Avraam?!” ⁵⁸Isus le-a zis: „Vă asigur că Eu sunt înainte să se fi născut Avraam!” ⁵⁹După ce au auzit aceste cuvinte, au luat pietre ca să arunce în El. Dar Isus S-a ascuns, a trecut printre ei și a ieșit din Templu. **9** Trecând, Isus a văzut un orb din naștere. ²Discipolii Lui L-au întrebat: „Învățătorule de ce s-a născut acest om orb? Al cui păcat a determinat acest fapt: al lui, sau al părinților lui?” ³Isus a răspuns: „Cazul nu se explică nici prin păcatul lui, nici prin cel al părinților lui; ci s-a născut așa pentru ca prin el să fie puse în evidență lucrările lui Dumnezeu. ⁴Cât este ziua, trebuie să realizez lucrările Celui care M-a trimis. Vine noaptea, când nimeni nu mai poate să lucreze. ⁵Cât sunt în lume, sunt Lumina lumii.” ⁶După ce a zis aceste cuvinte, a scuipat pe pământ și a făcut noroi cu salivă. Apoi a uns ochii orbului cu acel noroi ⁷și i-a zis: „Du-te și spală-te în bazinul Siloamului.” Această denumire se traduce prin „Trimis”. El s-a dus, s-a spălat și s-a întors văzând bine. ⁸Vecinii și cei care-l cunoscuseră înainte ca cerșetor, ziceau: „Oare nu este el acela care stătea și cerșea?” ⁹Unii ziceau: „El este!” Alții ziceau: „Nu este el, ci doar seamănă cu el!” Iar el personal spunea: „Eu sunt!” ¹⁰Ei i-au zis: „Cum ai reușit să-ți obții vederea?” ¹¹El a răspuns: „Acel Om căruia I se spune Isus, a făcut noroi, mi-a uns ochii și mi-a zis: «Du-te și spală-te în bazinul Siloamului!». M-am dus, m-am spălat și mi-am obținut vederea.” ¹²Ei l-au întrebat: „Unde este acel Om?” Iar el a răspuns: „Nu știu.” ¹³L-au

adus la farisei pe cel care fusese orb. ¹⁴Atunci când Isus produsese acel noroi și-l făcuse pe orb să vadă, era o zi de Sabat. ¹⁵Fariseii l-au întrebat din nou și ei cum s-a întâmplat când și-a obținut vederea. El le-a zis: „Mi-a pus noroi pe ochi, m-am spălat și (de-atunci) văd!” ¹⁶Atunci unii dintre farisei au început să zică: „Acest Om nu provine de la Dumnezeu, pentru că nu respectă Sabatul!” Alții ziceau: „Cum poate un om păcătos să facă asemenea minuni?” Și se făcuse dezbinare între ei. ¹⁷L-au întrebat din nou pe orb: „Tu ce zici despre El referitor la faptul că ți-a dat vederea?” El le-a răspuns: „Este un profet!” ¹⁸Iudeii n-au crezut că fusese orb și că își obținuse vederea, până nu i-au chemat pe părinții lui. ¹⁹Când au venit aceștia, ei i-au întrebat: „Acesta este fiul vostru despre care susțineți că s-a născut orb? Cum se explică faptul că acum vede?” ²⁰Părinții lui au zis: „Știm că acesta este copilul nostru și că s-a născut orb. ²¹Dar nu știm cum s-a întâmplat că acum vede și nici cine l-a făcut să vadă. Întrebați-l, pentru că este major și poate vorbi singur despre el.” ²²Părinții lui au zis aceste cuvinte, pentru că le era frică de iudei, care decisese că dacă va declara ceva despre Isus că este Cristos, să fie exclus din sinagogă. ²³Acest fapt explică de ce părinții lui au zis „Este major și poate vorbi singur despre el.” ²⁴Fariseii l-au chemat a doua oară pe cel care fusese orb și i-au zis: „Glorifică pe Dumnezeu (nu pe acest Om), pentru că noi știm despre El că este un păcătos!” ²⁵El le-a răspuns: „Eu nu știu dacă este un păcătos. Ce știu eu foarte bine este că eram orb și că acum văd.” ²⁶L-au întrebat din nou: „Cum te-a făcut să vezi cu ochii tăi?” ²⁷El le-a răspuns: „V-am spus deja și n-ați ascultat. De ce doriți să auziți încă o dată? Să înțeleg oare că sunteți interesați să deveniți și voi discipolii Lui?” ²⁸Ei l-au insultat și i-au zis: „Tu ești discipolul Lui! Noi suntem discipolii lui Moise!” ²⁹Știm că Dumnezeu i-a vorbit lui Moise; dar nu știm de unde provine acest Om!” ³⁰Fostul orb le-a zis: „Tocmai aceasta este curiozitatea: deși voi nu știți de unde provine, El m-a făcut să văd!” ³¹Știm că Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoși, ci pe aceia care se tem de El și-I respectă dorința. ³²De când există această lume, nu a fost nici un caz ca acesta, când cineva (a putut) să-l facă să vadă pe un orb din naștere! ³³Dacă acest Om n-ar veni de la Dumnezeu, n-ar putea face nimic.” ³⁴Ei i-au răspuns: „Tu, care ești născut total în păcat, vrei să ne înveți pe noi?” Și apoi l-au dat afară. ³⁵Isus a auzit că l-au exclus. Și când l-a găsit, i-a zis: „Crezi în Fiul lui Dumnezeu?” ³⁶El i-a răspuns: „Cine este, Doamne, ca să cred în El?” ³⁷Isus i-a zis: „Deja L-ai văzut; și El este tocmai Cel care vorbește acum cu tine!” ³⁸El i-a zis: „Cred, Doamne!” Și apoi I s-a închinat. ³⁹Isus a zis: „Eu am venit în această lume pentru judecată: pentru ca cei care nu văd, să vadă; iar cei care văd, să ajungă orbi!” ⁴⁰Unii dintre fariseii care erau lângă El, după ce au auzit aceste cuvinte, I-au zis: „Presupun că nu ne-ai făcut și pe noi orbi!” ⁴¹Isus le-a răspuns: „Dacă ați fi orbi, n-ați avea păcat. Dar pentru că ziceți «Vedem.», păcatul vostru rămâne! **10** Vă asigur că cine nu intră în staul pe poartă ci sare prin alt loc, este un hoț și un tâlhar. ²Însă păstorul este cel care intră pe poartă. ³Portarul îi deschide și oile îi aud vocea chemându-le pe nume când le scoate din staul. ⁴După ce a scos toate oile, merge înaintea lor și ele merg după el, pentru că îi cunosc vocea. ⁵Nu merg după un străin, ci totdeauna fug de el; pentru că nu recunosc vocea străinilor.” ⁶Isus le-a spus această parabolă, a cărei semnificație n-au înțeles-o. ⁷El le-a mai zis: „Vă asigur că Eu sunt poarta oilor. ⁸Toți cei care au venit înainte de Mine, sunt hoți și tâlhari; dar oile n-au ascultat de ei. ⁹Eu sunt Poarta. Dacă intră cineva prin Mine, va putea intra, va putea

ieși și va găsi pășune. ¹⁰Hoțul vine doar să fure, să înjunghie și să distrugă. Eu am venit ca oile să aibă o viață abundentă. ¹¹Eu sunt Bunul Păstor care își sacrifică viața pentru oi. ¹²Dar cel plătit, nu este păstor; și nici oile (pe care le are) nu sunt ale lui. În consecință, când vede lupul venind, lasă oile și fuge; iar lupul le răpește și le dispersează. ¹³Cel care este doar angajat să meargă cu oile la păscut, fuge pentru că nu este motivat să le apere. ¹⁴Eu sunt Bunul Păstor. Eu Îmi cunosc oile și ele Mă cunosc ¹⁵așa cum Mă cunoaște Tatăl și cum Îl cunosc Eu pe El. Eu Îmi sacrific viața pentru oile Mele. ¹⁶Mai am și alte oi care nu aparțin de acest staul. Trebuie să le aduc și pe acelea. Ele vor asculta de vocea Mea și va fi (doar) o turmă și un Păstor. ¹⁷Tatăl Mă iubește, pentru că Îmi dau viața, pentru ca apoi s-o iau din nou. ¹⁸Nimeni nu Mi-o ia cu forța, ci o dau din proprie inițiativă. Pot s-o dau și pot s-o iau din nou. Tatăl Meu a decis acest lucru.” ¹⁹Din cauza acestor cuvinte, s-a făcut din nou dezbinare între iudei. ²⁰Mulți ziceau: „Are un demon în El; este nebun! De ce-L ascultați?” ²¹Alții ziceau: „Acestea nu sunt cuvinte de om demonizat. Poate un demon să facă pe orbi să vadă?” ²²În Ierusalim era anotimpul iernii și se celebra Înnoirea Templului. ²³Isus Se plimba prin Templu, în zona unde erau coloanele lui Solomon. ²⁴Iudeii L-au înconjurat și I-au zis: „Până când ne vei ține în tensiune? Dacă ești Cristos, recunoaște direct acest lucru!” ²⁵Isus le-a răspuns: „V-am spus și nu credeți. Declarația Mea vă este comunicată chiar prin lucrările pe care le fac în numele Tatălui Meu. ²⁶Dar așa cum deja v-am spus, voi nu sunteți dintre oile Mele; și nu credeți. ²⁷Oile Mele ascultă (de) vocea Mea. Eu le cunosc și ele vin după Mine. ²⁸Eu le dau viața eternă; niciodată nu vor fi distruse și nimeni nu le va smulge din mâna Mea. ²⁹Tatăl Meu care Mi le-a dat, este mai mare decât toți; și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui Meu. ³⁰Eu și Tatăl suntem una.” ³¹Atunci iudeii au luat din nou pietre ca să-L omoare (cu ele). ³²Isus le-a zis: „V-am arătat multe lucrări bune care provin de la Tatăl Meu. Pentru care dintre acestea aruncați cu pietre în Mine?” ³³Iudeii I-au răspuns: „Nu pentru o lucrare bună aruncăm cu pietre în Tine; ci pentru o blasfemie: Tu care ești un om, Te declari Dumnezeu!” ³⁴Isus le-a răspuns: „Oare nu scrie în Legea voastră «Eu am zis: ‘Sunteți dumnezei.’»? ³⁵Deci Legea i-a numit «dumnezei» pe cei cărora le-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu – și Scriptura nu poate fi desființată! ³⁶Atunci cum puteți să susțineți că am spus blasfemii, când Eu am fost sfințit și trimis în lume de Tatăl? Doar pentru că am spus «Sunt Fiul lui Dumnezeu»?! ³⁷Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți. ³⁸Însă dacă le fac, ignorați-Mă pe Mine, dar credeți măcar pentru că le vedeți; ca să ajungeți să cunoașteți și să înțelegeți că Tatăl este în Mine și că Eu sunt în Tatăl!” ³⁹După ce au auzit aceste cuvinte, intenționau din nou să-L aresteze; dar El le-a scăpat ca printre degete... ⁴⁰Isus S-a dus din nou la Iordan și a rămas în locul unde administrase Ioan botezul la început. ⁴¹Mulți veneau la El, zicând: „Ioan n-a făcut nici o minune; dar tot ce a spus Ioan despre acest Om, era adevărat!” ⁴²Și mulți au crezut în El în acel loc. **II** Există un om bolnav, numit Lazăr din Betania – satul Mariei și al surorii ei, numită Marta. ²Maria era aceea care L-a uns pe Domnul cu ulei parfumat și care I-a șters picioarele cu părul ei. Iar bolnavul Lazăr era fratele ei. ³Aceste surori au trimis pe cineva la Isus, să-I spună: „Doamne, să știi că acela pe care-l iubești, este bolnav.” ⁴Însă când a auzit această veste, Isus a zis: „Această boală nu este destinată să ducă (doar) la moarte, ci să demonstreze gloria lui Dumnezeu; pentru ca Fiul Omului să fie glorificat prin (ce

se va întâmpla cu) ea.”⁵ Isus iubea pe Marta, pe sora ei și pe Lazăr. ⁶Deci când a auzit că Lazăr este bolnav, a mai întârziat două zile în locul în care Se afla. ⁷Apoi le-a zis discipolilor: „Să ne întoarcem în Iudeea!” ⁸Discipolii I-au zis: „Învățătorule, cu puțin timp în urmă, iudeii intenționau să Te omoare cu pietre! În aceste condiții, Te (mai) întorci în Iudeea?” ⁹Isus a răspuns: „Oare nu sunt douăsprezece ore ale zilei? Dacă umblă cineva ziua, nu se împiedică, pentru că lumina acestei lumi îl face să vadă pe unde merge. ¹⁰Dar dacă umblă noaptea, se împiedică, pentru că nu are lumina în el.” ¹¹După aceste cuvinte, le-a zis: „Prietenul nostru, Lazăr, doarme; dar Mă duc să-l trezesc din somn.” ¹²Discipolii I-au zis: „Doamne, dacă doarme, va deveni sănătos!” ¹³Isus vorbise despre moartea lui, dar ei credeau că atunci când vorbise despre somn, Se referise la odihna organismului. ¹⁴Atunci le-a spus direct: „Lazăr a murit! ¹⁵Și Mă bucur că n-am fost acolo. S-a întâmplat așa pentru voi, ca să credeți. Dar acum trebuie să mergem la el.” ¹⁶Atunci Toma, numit și „Geamănul”, a zis: „Să mergem și noi să murim cu el!” ¹⁷Când a venit Isus, a aflat că Lazăr fusese deja înmormântat de patru zile. ¹⁸Pentru că Betania era doar la aproximativ cincisprezece stadii distanță de Ierusalim, ¹⁹mulți iudei veniseră la Marta și la Maria, ca să le consoleze pentru moartea fratelui lor. ²⁰Când a auzit Marta că vine Isus, a plecat să-L întâmpine; iar Maria stătea în casă. ²¹Marta I-a zis: „Doamne, dacă erai aici, nu murea fratele meu!” ²²Dar știi că și acum, Dumnezeu Îți va da orice Îi vei cere. ²³Isus i-a zis: „Fratele tău va învia!” ²⁴Marta I-a răspuns: „Desigur, știi că va învia în final, când va fi Învierea!” ²⁵Isus i-a zis: „Eu sunt Învierea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. ²⁶Și oricine trăiește și crede în Mine, nu va muri niciodată. Crezi acest lucru?” ²⁷Ea I-a zis: „Da, Doamne, cred că Tu ești Cristos, Fiul lui Dumnezeu care trebuia să vină în lume!” ²⁸După ce a spus aceste cuvinte, s-a dus și a chemat-o în secret pe sora ei care se numea Maria; și i-a zis: „A venit Învățătorul și te cheamă.” ²⁹Cum a auzit această veste, Maria s-a ridicat repede și s-a dus la El. ³⁰Isus încă nu intrase în sat, ci era tot în locul unde Îl întâmpinase Marta. ³¹Când au văzut-o ridicându-se repede și plecând din casă, iudeii care veniseră la Maria s-o consoleze, au mers după ea. Ei ziceau: „Se duce să plângă la mormânt.” ³²Când a ajuns unde era Isus și L-a văzut, Maria s-a aruncat la picioarele Lui și I-a zis: „Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu. ³³Văzând-o cum plângea împreună cu iudeii care veniseră cu ea, Isus a fost impresionat și foarte afectat în spiritul Lui. ³⁴Apoi a zis: „Unde l-ați pus?” Ei I-au răspuns: „Doamne, vino să vezi!” ³⁵Isus plângea. ³⁶Atunci iudeii au zis: „Acum se poate vedea cât de mult îl iubea!” ³⁷Iar unii dintre ei au zis: „El care a dat orbului vederea, nu putea să salveze pe acest om de la moarte?” ³⁸Isus a fost din nou profund impresionat și a plecat la mormânt. Acesta era într-o peșteră a cărei intrare fusese blocată cu o mare piatră. ³⁹Isus a zis: „Dați piatra într-o parte!” Marta, sora celui mort, a zis: „Doamne, are un miros (specific) puternic, pentru că este mort de patru zile!” ⁴⁰Isus i-a zis: „Nu ți-am spus (deja) că dacă vei crede, vei vedea gloria lui Dumnezeu?” ⁴¹Atunci au luat piatra din fața grotei unde era mortul. Apoi Isus a privit spre cer și a zis: „Tată, Îți mulțumesc că M-ai ascultat. ⁴²Știam că totdeauna Mă asculți; dar am vorbit astfel pentru mulțimea de oameni care este în jurul Meu, ca să creadă că Tu M-ai trimis.” ⁴³După ce a zis aceste cuvinte, a strigat: „Lazăr, vino afară!” ⁴⁴Mortul a ieșit având mâinile și picioarele înfășurate cu pânză și cu fața înfășurată cu un prosop. Isus le-a zis: „Dezlegați-l și lăsați-l să meargă.”

⁴⁵Când au văzut ce a făcut Isus, mulți dintre iudeii care veniseră la Maria, au crezut în El. ⁴⁶Dar unii dintre ei, s-au dus la farisei și le-au relatat ce făcuse Isus. ⁴⁷Atunci liderii preoților și fariseii au convocat Sanhedrinul și au zis: „Trebuie să găsim o rezolvare! Acest Om face multe minuni!” ⁴⁸Dacă-L lăsăm să continue așa, toți vor crede în El; și vor veni apoi romanii care ne vor distruge atât locul nostru (de închinare), cât și poporul!” ⁴⁹Unul dintre ei numit Caiafa care avea funcția de mare preot în acel an, le-a zis: „Voi nu știți nimic!” ⁵⁰Nu vă pare evident faptul că este în avantajul nostru să moară un singur om decât să fie distrus tot poporul?” ⁵¹Însă el n-a spus aceste cuvinte doar din proprie inițiativă; ci având funcția de mare preot în acel an, a făcut o prezicere asemănătoare profețiilor, afirmând că Isus va muri pentru popor. ⁵²Și moartea Lui urma să fie benefică nu doar acelei națiuni, ci ea garanta posibilitatea unirii tuturor copiilor dispersați ai lui Dumnezeu într-un singur „Organism”. ⁵³Din acea zi, au decis să-L omoare. ⁵⁴Acest fapt explică de ce Isus nu mai umbla în public printre iudei, ci a plecat de-acolo în zona deșertului, într-un oraș numit Efraim; și a rămas acolo împreună cu discipolii Săi. ⁵⁵În scurt timp, iudeii sărbătoreau Paștele. Acela era momentul când mulți oameni veneau la Ierusalim ca să se purifice înaintea sărbătoririi Paștelor. ⁵⁶Cei care-L căutau pe Isus în Templu, vorbeau unii cu alții: „Ce credeți? Va participa la sărbătoare?” ⁵⁷Iar liderii preoților și fariseii decretaseră un ordin prin care stabiliseră că oricine știa unde este Isus, era obligat să-i anunțe, pentru ca ei să-L prindă. **12** Isus a venit în Betania cu șase zile înainte de sărbătoarea Paștelor. Acolo era Lazăr care fusese mort și pe care-l înviase. ²I-au pregătit o cină. Marta era cea care îi servea, iar Lazăr era unul dintre cei care stăteau la masă cu El. ³Maria a luat aproximativ o jumătate de litru de ulei parfumat curat făcut din nard, a uns picioarele lui Isus cu el și I le-a șters cu părul ei. Apoi mirosul acelui parfum s-a răspândit în toată casa. ⁴Unul dintre discipolii Lui, numit Iuda iscarioteanul – fiul lui Simon – care urma să-L trădeze, a zis: ⁵„De ce nu s-a vândut acest ulei parfumat cu trei sute de dinari, pentru a da apoi săracilor banii obținuți astfel?” ⁶El a vorbit așa nu pentru că îngrijea de săraci, ci pentru că era un hoț. Fiind el cel care ținea punga, lua (pentru el) ce se punea în ea. ⁷Dar Isus a zis: „Las-o în pace, pentru că ea l-a păstrat pentru ziua înmormântării Mele. ⁸Pe săraci îi aveți permanent cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți mereu.” ⁹Mulți iudei au aflat că Isus era în Betania; și au venit acolo nu doar pentru El, ci mai ales ca să-l vadă și pe Lazăr pe care-l înviase. ¹⁰Liderii preoților au decis să-l omoare și pe Lazăr, ¹¹pentru că din cauza lui, mulți plecau de la ei și credeau în Isus. ¹²A doua zi, cum a auzit că vine Isus în Ierusalim, o mare mulțime de participanți la sărbătoare, ¹³a luat ramuri de palmier și L-a întâmpinat, strigând: „Osana! Cel care vine în numele Domnului – Regele lui Israel! El este binecuvântat!” ¹⁴Isus a găsit un măgăruș și a încălecat pe el, exact cum este scris: ¹⁵„Nu vă temeți, locuitori ai Sionului, pentru că Regele vostru vine călare pe un măgăruș.” ¹⁶Discipolii Lui n-au înțeles aceste lucruri de la început; dar după ce a fost glorificat Isus, și-au amintit că ele se întâmplaseră în prezența lor exact cum fuseseră scrise (anticipat) cu privire la El. ¹⁷Toți cei care fuseseră împreună cu Isus când îl chemase pe Lazăr din mormânt înviindu-l, vorbeau despre El. ¹⁸Iar mulțimea de oameni venise să Îl întâmpine pentru că aflase despre această minune. ¹⁹Fariseii au zis: „Să știți că planul nostru nu va avea rezultatul pe care-l așteptăm. Observăm că lumea se duce după El!” ²⁰Erau niște greci care veniseră să participe la

sărbătoare. ²¹Ei s-au apropiat de Filip care provenea din Betsaida, localitate inclusă în provincia Galileea. Rugându-l, i-au zis: „Domnule, dorim să-L vedem pe Isus.”

²²Filip s-a dus și a vorbit cu Andrei; apoi Andrei și Filip au discutat cu Isus.

²³Răspunzându-le, Isus le-a zis: „A venit timpul în care Fiul Omului să fie glorificat.

²⁴Vă asigur că dacă bobul de grâu care a intrat în pământ nu moare, rămâne singur. Dar dacă moare, va produce o bogată recoltă. ²⁵Cine își iubește viața, o va pierde; dar cine își urăște viața în această lume, o va păstra pentru eternitate. ²⁶Dacă Îmi slujește cineva, (trebuie) să Mă urmeze. Și slujitorul Meu va fi acolo unde sunt Eu. Dacă Îmi slujește cineva, Tatăl îl va onora! ²⁷Acum inima Mea este tulburată. Și oare ce voi zice – «Tată, scapă-Mă de aceste momente»? Dar am ajuns până aici tocmai pentru a trece prin ele! ²⁸Tată, glorifică numele Tău!” Și din cer s-a auzit o voce care zicea: „L-am glorificat și-l voi mai glorifica!” ²⁹Mulțimea de oameni care stătea acolo și care auzise acea voce, a zis că a fost un tunet. Alții ziceau: „A fost un înger care a vorbit cu El.” ³⁰Isus a răspuns: „Această voce s-a auzit nu pentru Mine, ci pentru voi.” ³¹Acum este momentul pentru judecata acestei lumi, când stăpânitorul ei va fi aruncat afară. ³²Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, îi voi atrage la Mine pe toți oamenii.” ³³Aceste cuvinte descriau felul în care urma să moară Isus. ³⁴Mulțimea de oameni I-a răspuns: „Despre Cristos, noi am auzit din cărțile Legii că rămâne etern. Atunci cum poți să afirmi că Fiul Omului trebuie să fie înălțat? Cine este acest Fiul al Omului?” ³⁵Isus le-a zis: „Lumina va mai fi pentru puțin timp între voi. Comportați-vă ca unii care aveți lumina, ca să nu vă afecteze întunericul. Cine umblă în întuneric, nu știe unde merge. ³⁶Atât timp cât aveți lumina printre voi, credeți în ea, ca să fiți fii ai luminii.” După ce a spus aceste cuvinte, Isus a plecat și s-a ascuns de ei. ³⁷Deși făcuse atâtea minuni înaintea lor, tot nu credeau în El, ³⁸ca să se întâmple exact ce spusese profetul Isaia: „Cine a acordat credit predicării noastre? Cui i-a fost revelată puterea brațului Domnului?” ³⁹Ei nu puteau crede și pentru că Isaia mai zisese: ⁴⁰„Le-a orbit ochii și le-a făcut inima insensibilă, ca să nu vadă și să nu înțeleagă; și astfel, neîntorcându-se la Dumnezeu, să nu aibă șansa de a-i vindeca.” ⁴¹Isaia a spus aceste cuvinte atunci când a văzut gloria Lui și a vorbit despre El. ⁴²Totuși, chiar dintre lideri au existat mulți care au crezut în Isus. Dar nu vorbeau (în) public despre El, ca să nu fie excluși din sinagogă. ⁴³Ei demonstau astfel că iubesc mai mult aprecierea oamenilor decât pe cea a lui Dumnezeu. ⁴⁴Isus a strigat: „Cine crede în Mine, nu crede (numai) în Mine, ci (și) în Cel care M-a trimis. ⁴⁵Și cine Mă vede, (de fapt), Îl vede pe Cel care M-a trimis. ⁴⁶Eu am venit să fiu o lumină în lume; pentru ca oricine crede în Mine, să nu rămână în întuneric. ⁴⁷Dacă aude cineva cuvintele Mele și nu le respectă, nu Eu îl judec; pentru că n-am venit să judec lumea, ci ca s-o salvez. ⁴⁸Cine Mă va desconsidera și va respinge cuvintele Mele, va fi însă condamnat în final de Cuvântul pe care i l-am predicat. ⁴⁹Pentru că Eu n-am vorbit din proprie inițiativă, ci așa cum Mi-a poruncit Tatăl care M-a trimis. El Mi-a ordonat cum și ce trebuie să vorbesc. ⁵⁰Și știu că porunca Lui este (dată vizând accesul la) viața eternă. Iar Eu vă prezint lucrurile exact așa cum Mi le-a spus Tatăl.”

13 Înainte de sărbătoarea Paștelor, știind că a venit timpul să plece din această lume, Isus care-Și iubea discipolii, a continuat să-i iubească până la sfârșit. ²În timpul cinei (pascale), după ce Diavolul pusese gândul trădării lui Isus în mintea lui Iuda – Iscarioteanul – fiul lui Simon, ³Isus știa că Tatăl îi dăduse autoritate asupra tuturor lucrurilor, că provenea de

la Dumnezeu și că urma să meargă la El. ⁴Atunci s-a ridicat de la masă, S-a dezbrăcat de hainele Lui și a luat un prosop cu care S-a înfășurat la mijloc. ⁵Apoi a turnat apă într-un lighean și a început să le spele picioarele discipolilor și să le șteargă cu prosopul cu care era înfășurat la mijloc. ⁶A venit la Simon Petru, care I-a zis: „Doamne, chiar Tu îmi speli picioarele?!” ⁷Răspunzând, Isus i-a zis: „Tu nu înțelegi acum ce fac Eu; dar mai târziu vei înțelege.” ⁸Petru I-a zis: „Niciodată nu-mi vei spăla picioarele!” Isus i-a răspuns: „Dacă nu te spăl Eu, nu ai nici o șansă să obții un loc alături de Mine.” ⁹Petru I-a zis: „Doamne, (atunci) spală-mi nu numai picioarele, ci și mâinile și capul!” ¹⁰Isus i-a zis: „Cine s-a îmbăiat, ca să fie total curat, nu are nevoie să-și spele decât picioarele. Și voi sunteți «curați», dar nu toți.” ¹¹A spus cuvintele „Nu sunteți toți «curați»”, pentru că îl cunoștea pe cel care urma să-L trădeze. ¹²După ce le-a spălat picioarele, Și-a luat hainele, S-a așezat din nou la masă și le-a zis: „Înțelegeți ce v-am făcut?” ¹³Voi Mă numiți «Învățătorul» și «Domnul». Și este adevărat ce ziceți despre Mine, pentru că exact așa sunt! ¹⁴Deci dacă Eu – Domnul și Învățătorul vostru – v-am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora. ¹⁵Eu v-am dat un exemplu, pentru ca și voi să faceți cum am făcut Eu. ¹⁶Vă asigur că sclavul nu este mai mare decât stăpânul lui și nici apostolul nu este mai mare decât cel care l-a trimis. ¹⁷Dacă știți aceste lucruri, sunteți niște oameni fericiți dacă le puneți în practică. ¹⁸Nu vorbesc despre voi toți. Îi cunosc pe aceia pe care i-am ales. Dar trebuie să se întâmple ce spune Scriptura în care scrie: «Cel care mănâncă împreună cu Mine, a ridicat călcâiul împotriva Mea.» ¹⁹Vă spun acest lucru înainte ca el să se întâmple; pentru ca atunci când se va întâmpla, să credeți că Eu sunt. ²⁰Vă asigur că cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește; și cine Mă primește pe Mine, Îl primește pe Tatăl care M-a trimis.” ²¹După ce a spus aceste cuvinte, Isus a fost tulburat în spiritul Lui și a zis: „Este o certitudine faptul că unul dintre voi Mă va trăda!” ²²Discipolii se uitau unii la alții și nu înțelegeau despre cine vorbește. ²³Acela pe care-l iubea Isus, stătea la masă cu capul pe pieptul Lui. ²⁴Simon Petru i-a făcut semn să-L întrebe pe Isus cine este acela despre care vorbise El. ²⁵Sprijinindu-se de pieptul lui Isus, acel discipol I-a zis: „Doamne, cine este (acela care te va trăda)?” ²⁶Isus i-a răspuns: „Cel spre care voi întinde mâna și-i voi da bucăți. Și întinzând mâna, i-a dat bucăți lui Iuda, fiul lui Simon iscarioteanul. ²⁷Imediat după ce i-a fost dată bucăți lui Iuda, Satana a intrat în el. Isus i-a zis: „Fă repede ce ai de făcut!” ²⁸Dar nimeni dintre cei care stăteau la masă, nu a înțeles de ce-i zisese aceste cuvinte. ²⁹Unii se gândeau că din moment ce Iuda deținea punga, Isus ar fi vrut să-i spună: „Cumpără ce ne trebuie pentru sărbătoare!”, sau îi spunea să ofere ceva săracilor. ³⁰După ce a luat bucăți, Iuda a ieșit imediat. ³¹După ieșirea lui Iuda, Isus a zis: „Acum Fiul Omului a fost glorificat și Dumnezeu a fost glorificat în El. ³²Dacă Dumnezeu va fi glorificat în El, Îl va glorifica în Sine Însuși; și va face acest lucru imediat. ³³Copilașilor, mai sunt puțin cu voi. Mă veți căuta. Am pentru voi aceeași precizare pe care le-am făcut-o și iudeilor spunându-le că ei nu pot veni unde Mă voi duce Eu. ³⁴Vă dau o nouă poruncă: să vă iubiți unii pe alții exact așa cum v-am iubit Eu! ³⁵Dacă veți avea dragoste unii pentru alții, aceasta va fi dovada că sunteți discipolii Mei.” ³⁶Simon Petru I-a zis: „Doamne, unde Te duci?” Isus i-a răspuns: „Tu nu poți veni după Mine acolo unde Mă duc acum; dar mai târziu, vei veni.” ³⁷Petru I-a zis: „Doamne, de ce nu pot veni după Tine

acum? Eu îmi voi sacrifica viața pentru Tine!” ³⁸Isus i-a răspuns: „Chiar îți vei sacrifica viața pentru Mine?! Te asigur că nu va cânta cocoșul, până nu te vei dezice de Mine de trei ori! **14** Inima voastră nu trebuie să fie neliniștită. Credeți în Dumnezeu și credeți în Mine! ²În casa Tatălui Meu sunt multe locuințe. Dacă n-ar fi fost așa, v-aș fi spus. Mă duc să vă pregătesc un loc. ³Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine; pentru ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi. ⁴Știți unde Mă duc și cunoașteți și drumul în acea direcție.” ⁵Toma I-a zis: „Doamne, nu știm unde Te duci! Cum putem să cunoaștem drumul în acea direcție?” ⁶Isus i-a zis: „Eu sunt drumul, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine! ⁷Dacă M-ați fi cunoscut, L-ați fi cunoscut și pe Tatăl Meu. De acum încolo Îl veți cunoaște; și deja L-ați văzut.” ⁸Filip I-a zis: „Doamne, arată-ne pe Tatăl și ne va fi suficient!” ⁹Isus i-a zis: „Filip, de atât timp sunt cu voi; și nu M-ai cunoscut?” Cine M-a văzut pe Mine, L-a văzut pe Tatăl. Deci ce sens mai are să spui «Arată-ne pe Tatăl.»? ¹⁰Nu crezi că Eu sunt în Tatăl și că Tatăl este în Mine? Cuvintele Mele nu sunt spuse din proprie inițiativă. Ci aceste lucrări sunt făcute de Tatăl care locuiește în Mine. ¹¹Credeți că Eu sunt în Tatăl și că Tatăl este în Mine; și faceți acest lucru măcar bazați pe aceste lucrări. ¹²Vă asigur că cine crede în Mine, va face lucrările pe care le fac Eu și chiar altele mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl; ¹³și pentru ca Tatăl să fie glorificat în Fiul, voi face orice veți cere în numele Meu. ¹⁴Dacă veți cere ceva în numele Meu, voi răspunde cererii voastre. ¹⁵Dacă Mă iubiți, veți pune în aplicare ce vă cer prin poruncile Mele. ¹⁶Eu voi ruga pe Tatăl; și El vă va oferi un alt «Ajutor» care să rămână cu voi etern. ¹⁷Este vorba despre Spiritul Adevărului. Lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște; dar voi Îl cunoașteți, pentru că rămâne cu voi și va fi în voi. ¹⁸Nu vă voi lăsa orfani, ci Mă voi întoarce la voi. ¹⁹Peste puțin timp, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu trăiesc și voi (de asemenea) veți trăi. ²⁰În acea zi veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine și că Eu sunt în voi. ²¹Cine are poruncile Mele și le respectă, acela Mă iubește. Și cine Mă iubește, va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi și Mă voi revela lui.” ²²Iuda, însă nu cel numit și „iscarioteanul”, I-a zis: „Doamne, cum va fi posibil să Te revelezi nouă și nu lumii?” ²³Răspunzându-i, Isus i-a zis: „Dacă Mă iubește cineva, va respecta Cuvântul Meu; și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni și vom locui împreună cu el. ²⁴Cine nu Mă iubește, nu ascultă cuvintele Mele. Iar Cuvântul pe care l-ați auzit, nu este al Meu, ci al Tatălui care M-a trimis. ²⁵V-am spus aceste lucruri cât mai sunt cu voi. ²⁶Dar «Ajutorul», adică Spiritul Sfânt pe care-L va trimite Tatăl în numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și vă va aminti tot ce v-am spus Eu. ²⁷Vă las pacea; vă dau pacea Mea. Nu v-o ofer așa cum o oferă lumea. Să nu vi se îngrijoreze și nici să nu vi se sperie inima. ²⁸Ați auzit că v-am spus: «Mă duc și Mă voi întoarce la voi.» Dacă M-ați iubi, v-ați fi bucurat că v-am zis «Mă duc la Tatăl.» Pentru că Tatăl este mai mare decât Mine. ²⁹V-am prezentat aceste lucruri anticipat, pentru ca atunci când se vor întâmpla, să credeți. ³⁰Nu voi mai vorbi mult cu voi; pentru că vine stăpânitorul acestei lumi. Dar el nu are nici o autoritate asupra Mea. ³¹Se va întâmpla așa pentru ca lumea să știe că Eu iubesc pe Tatăl și că fac exact cum Mi-a poruncit. Ridicați-vă și să plecăm de-aici! **15** Eu sunt adevărata viță, iar Tatăl Meu este viticultorul. ²El taie orice lăstar al ei care nu produce fruct. Dar curăță pe cel care produce fructe, ca să fie

și mai productiv. ³Acum voi sunteți curați din cauza Cuvântului pe care vi l-am spus. ⁴Rămâneți în Mine, iar Eu voi rămâne în voi. Exact cum lăstarul viței nu poate produce fructul dacă nu rămâne în contact cu ea, nici voi nu puteți fi productivi dacă nu rămâneți uniți cu Mine. ⁵Eu sunt vița, iar voi sunteți lăstarii. Cine rămâne în (unire cu) Mine și în cine rămân Eu, este foarte productiv. Separați de Mine, nu puteți face nimic. ⁶Dacă nu rămâne cineva unit cu Mine, este aruncat afară ca lăstarul neproductiv; și se usucă. Apoi, lăstarii uscați sunt adunați și aruncați în foc, unde ard. ⁷Dacă rămâneți în (unire cu) Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți dori; și veți primi. ⁸Dacă sunteți foarte productivi, Tatăl Meu va fi glorificat.; iar voi veți fi astfel discipolii Mei. ⁹Eu vă trimit exact cum M-a trimis Tatăl pe Mine. Rămâneți (ancorați) în dragostea Mea. ¹⁰Dacă respectați poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, așa cum le respect Eu pe ale Tatălui și rămân în dragostea Lui. ¹¹V-am spus aceste lucruri, pentru ca bucuria Mea să rămână în voi și pentru ca această bucurie să fie pentru voi completă. ¹²Porunca Mea pentru voi, este aceasta: să vă iubiți unii pe alții exact cum v-am iubit Eu! ¹³Nu există o mai mare demonstrație de dragoste decât atunci când cineva își sacrifică viața pentru prietenii lui. ¹⁴Voi sunteți prietenii Mei, dacă respectați practic ce vă poruncesc. ¹⁵Nu vă mai numesc sclavi; pentru că sclavul nu știe ce face stăpânul lui. Ci v-am numit prieteni, pentru că v-am revelat ce am auzit de la Tatăl Meu. ¹⁶Nu voi M-ați ales, ci Eu v-am ales pe voi și v-am desemnat ca să fiți productivi și rezultatul vostru să rămână; pentru ca Tatăl să vă dea orice Îi veți cere în numele Meu. ¹⁷Porunca Mea pentru voi este aceasta: să vă iubiți unii pe alții. ¹⁸Dacă veți constata că vă urăște lumea, să știți că pe Mine M-a urât înaintea voastră. ¹⁹Dacă ați face parte din această lume, v-ar iubi; pentru că ea iubește pe cei care-i aparțin. Dar vă urăște pentru că Eu v-am selectat din ea. ²⁰Amintiți-vă că v-am spus: «Sclavul nu este superior stăpânului lui.» Deci dacă M-au persecutat pe Mine, și pe voi vă vor persecuta. Dacă au respectat cuvintele Mele, le vor respecta și pe ale voastre. ²¹Dar se vor comporta astfel din cauza numelui Meu și pentru că ei nu-L cunosc pe cel care M-a trimis. ²²Dacă nu aș fi venit să le vorbesc, nu li s-ar putea reproșa păcatul; dar acum nu au nici o scuză pentru păcatul lor! ²³Cine Mă urăște pe Mine, Îl urăște și pe Tatăl Meu. ²⁴Dacă nu aș fi făcut între ei lucrări pe care nimeni nu le-a mai făcut, nu li s-ar putea reproșa păcatul; dar acum, deși le-au văzut, M-au urât și L-au urât și pe Tatăl Meu. ²⁵Însă acest lucru s-a întâmplat ca să se confirme practic următoarele cuvinte scrise în Legea lor: «M-au urât fără motiv.» ²⁶Când va veni «Ajutorul» pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Spiritul adevărului care vine de la Tatăl, El va vorbi despre Mine. ²⁷Și voi la rândul vostru, veți vorbi despre Mine, pentru că noi am fost împreună de la început. **16** V-am spus aceste lucruri preventiv, pentru ca ele să nu vă determine pierderea credinței. ²Vă vor exclude din sinagogi; și va veni timpul în care cine vă va omorî, va crede că face o slujbă lui Dumnezeu. ³Se vor comporta astfel cu voi, pentru că nu L-au cunoscut nici pe Tatăl și nu M-au cunoscut nici pe Mine. ⁴V-am vorbit despre aceste lucruri, pentru ca atunci când se vor întâmpla, să vă amintiți ce v-am spus (în legătură cu ele). Nu v-am vorbit despre aceste lucruri de la început, pentru că (atunci) eram cu voi. ⁵Acum Mă duc la Cel care M-a trimis; și nimeni dintre voi nu Mă întreabă «Unde Te duci?». ⁶Vestea pe care v-am dat-o, v-a întristat inima. ⁷Totuși, vă asigur că este în avantajul vostru să Mă duc. Dacă nu Mă duc Eu, «Ajutorul» nu va veni la voi; dar dacă Mă

duc, Îl voi trimite. ⁸Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în legătură cu: păcatul, dreptatea și judecata. ⁹În ce privește păcatul, vinovăția lor constă în faptul că ei nu cred în Mine. ¹⁰Referitor la dreptate, pentru că Mă duc la Tatăl și nu Mă veți mai vedea. ¹¹Iar în legătură cu judecata, pentru că (se va demonstra că) stăpânitorul acestei lumi este judecat. ¹²Mai am să vă spun multe lucruri; dar acum nu le puteți suporta. ¹³Când va veni «Ajutorul» – Spiritul Adevărului, va fi ghidul vostru în tot adevărul. El nu va vorbi din proprie inițiativă, ci va spune tot ce va fi auzit și vă va revela lucrurile viitoare. ¹⁴El Mă va glorifica, pentru că va lua din ce este al Meu și vă va revela. ¹⁵Tot ce are Tatăl, este al Meu. Din acest motiv am spus că va lua din ce este al Meu și vă va revela. ¹⁶În scurt timp, nu Mă veți mai vedea, pentru că Mă duc la Tatăl. Apoi, după puțin timp, Mă veți vedea.” ¹⁷Auzind aceste cuvinte, unii dintre discipolii Lui au zis între ei: „Ce semnificație au aceste cuvinte – «În scurt timp nu Mă veți mai vedea pentru că Mă duc la Tatăl»; și «apoi, peste puțină vreme Mă veți vedea.»?” ¹⁸Ei continuau să zică : „Ce înseamnă cuvintele «În scurt timp»? Nu știm ce vrea să spună cu ele!” ¹⁹Isus a știut că doreau să-L întrebe; și le-a zis: „Doriți să știți ce înseamnă cuvintele «În scurt timp nu Mă veți mai vedea» și «Apoi, peste puțină vreme Mă veți vedea.»?” ²⁰Vă asigur că în timp ce voi veți plânge, lumea se va bucura. Vă veți întrista, dar întristarea voastră se va transforma în bucurie. ²¹Femeia gravidă, atunci când a venit timpul să nască, se întristează. Dar după ce a născut copilul, bucurându-se că a mai venit un om pe lume, nu-și mai amintește suferința prin care a trecut. ²²La fel se va întâmpla și cu voi. Acum sunteți plini de întristare; dar Eu vă voi revedea, iar inima voastră va experimenta bucuria pe care nimeni nu va putea să v-o ia. ²³Atunci nu-Mi veți mai pune nici o întrebare. Vă asigur că orice veți cere de la Tatăl Meu, vă va da. ²⁴Până acum n-ați cerut nimic în numele Meu. Cereți și veți primi, pentru ca bucuria voastră să fie totală. ²⁵V-am spus aceste lucruri folosind parabole. Vine timpul când nu voi mai comunica prin intermediul lor, ci vă voi vorbi în mod direct despre Tatăl. ²⁶În acea zi, veți face cereri în numele Meu; și nu vă spun că voi interveni în fața Tatălui pentru voi. ²⁷El personal vă iubește, pentru că M-ați iubit și pentru că ați crezut că Eu provin de la Dumnezeu. ²⁸Am plecat de la Tatăl și am venit în lume. Acum las lumea și Mă duc la Tatăl.” ²⁹Discipolii Săi I-au zis: „Observăm că acum nu mai folosești nici o parabolă, ci ne vorbești direct. ³⁰Pentru noi este evident că Tu ști toate lucrurile și că nu ai nevoie de cineva ca să-Ți pună întrebări. Acest fapt ne face să credem că vi de la Dumnezeu.” ³¹Isus le-a răspuns: „Acum credeți?” ³²Să știți că vine timpul – care deja a început – când fiecare dintre voi se va duce la preocupările lui; și Mă veți lăsa singur. Dar, de fapt, nu sunt singur, pentru că Tatăl este cu Mine. ³³V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în (legătură cu) Mine. În lume veți avea necazuri; dar să fiți curajoși, pentru că Eu am învins lumea!” **17** După ce a spus aceste cuvinte, a privit spre cer și a zis: „Tată, a venit timpul: glorifică-L pe Fiul Tău, pentru că și El să Te glorifice. ²Tu deja I-ai dat autoritate față de orice om, ca să ofere viața eternă tuturor acelor pe care I i-ai dat. ³Iar viața eternă este aceasta: să Te cunoască pe Tine, unicul Dumnezeu real, și să-L cunoască pe Isus Cristos, pe care L-ai trimis. ⁴Eu Te-am glorificat pe pământ și am terminat ce Mi-ai dat să fac. ⁵Tată, acum ia-Mă în glorie la Tine, așa cum eram înainte de a fi (creată) lumea. ⁶Am revelat numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume. Erau ai tăi și Tu Mi i-ai dat; iar ei au respectat Cuvântul Tău. ⁷Acum au

înțeles că tot ce Mi-ai dat, provine de la Tine. ⁸Le-am dat cuvintele pe care Mi le-ai dat. Ei le-au primit, cunoscând realitatea că vin de la Tine; și astfel au crezut că Tu M-ai trimis. ⁹Mă rog nu pentru lume, ci pentru cei pe care Mi i-ai dat; pentru că sunt ai Tăi. ¹⁰Tot ce este al Meu, este al Tău; și tot ce este al Tău, este al Meu. Iar Eu sunt glorificat în ei. ¹¹Eu nu mai sunt în lume, dar ei continuă să fie în lume în timp ce Eu vin la Tine. Sfinte Tată, păzește-i în numele Tău pe aceia pe care Mi i-ai dat, pentru ca ei să fie uniți la fel ca Noi. ¹²Când eram cu ei în lume, îi păzeam Eu în numele Tău. Am protejat pe aceia pe care Mi i-ai dat; și nici unul dintre ei nu s-a pierdut, cu excepția fiului distrugerii, ca să se confirme practic ce a spus Scriptura. ¹³Dar acum Eu (urmează să) vin la Tine; și spun aceste lucruri cât încă mai sunt în lume, pentru ca să aibă în ei totala Mea bucurie. ¹⁴Le-am dat Cuvântul Tău și lumea i-a urât, pentru că ei nu (mai) aparțin lumii, așa cum nici Eu nu-i aparțin. ¹⁵Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău. ¹⁶Ei nu sunt din lume, așa cum nici Eu nu sunt din lume. ¹⁷Sfințește-i prin adevărul Tău. Cuvântul Tău este adevărul! ¹⁸Cum M-ai trimis Tu pe Mine, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume. ¹⁹Eu personal Mă sfințesc pentru ei, pentru ca și ei să fie sfințiți prin adevăr. ²⁰Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru aceia care vor crede în Mine atunci când ei vor vorbi. ²¹Mă rog pentru unitatea lor, (ca ea să fie) așa cum Tu, Tată, ești în Mine, iar Eu sunt în Tine. Exact așa doresc să fie ei uniți în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis. ²²Eu le-am dat gloria pe care Mi-ai dat-o, pentru ca ei să fie uniți exact cum suntem Noi. – ²³Eu în ei și Tu în Mine – și astfel, ei să fie într-o unitate perfectă; pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit așa cum M-ai iubit pe Mine. ²⁴Tată, doresc ca acolo unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia pe care Mi i-ai dat Tu; ca să vadă gloria Mea pe care Mi-ai oferit-o Tu, pentru că M-ai iubit înainte de crearea lumii. ²⁵Dreptule Tată, în timp ce lumea nu Te-a cunoscut, Eu Te-am cunoscut; iar aceștia au înțeles că Tu M-ai trimis. ²⁶Eu le-am revelat numele Tău și îl voi mai revela; pentru ca dragostea cu care M-ai iubit, să fie în ei și Eu să fiu în ei”. **18** După ce a spus aceste cuvinte, Isus a plecat cu discipolii Săi pe partea cealaltă a pârlului Chedron, unde era o grădină în care a intrat împreună cu ei. ²Iuda, trădătorul, cunoștea și el acel loc, pentru că Isus Se dusese de multe ori acolo împreună cu discipolii Săi. ³Deci Iuda a venit acolo, conducând grupul soldaților, gărzile trimise de liderii preoților și fariseii, care veniseră cu torțe și cu arme. ⁴Știind ce urmează să se întâmple, Isus a mers spre ei și i-a întrebat: „Pe cine căutați?” ⁵Ei I-au răspuns: „Pe Isus din Nazaret!” Isus le-a spus: „Eu sunt!” Iuda, trădătorul, era și el împreună cu ei. ⁶Când Isus le-a zis „Eu sunt!”, ei s-au dat înapoi și au căzut la pământ. ⁷El i-a întrebat din nou: „Pe cine căutați?” Ei I-au zis: „Pe Isus din Nazaret!” ⁸Isus a răspuns: „V-am spus (deja) că Eu sunt. Deci dacă pe Mine Mă căutați, lăsați-i pe aceștia să plece.” ⁹A vorbit astfel, ca să se confirme cuvintele pe care le spusese: „N-am pierdut pe nici unul dintre aceia pe care Mi i-ai dat.” ¹⁰Simon Petru care avea o sabie, a scos-o și a lovit pe sclavul marelui preot, tăindu-i urechea dreaptă. Acel sclav se numea Malhu. ¹¹Isus i-a zis lui Petru: „Pune sabia înapoi în teacă! Oare (crezi că) voi refuza să beau «paharul» pe care Mi l-a dat Tatăl?” ¹²Grupul soldaților, comandantul lor și gărzile iudeilor, L-au prins pe Isus și L-au legat. ¹³L-au dus întâi la Ana – socrul lui Caiafa care era mare preot în acel an. ¹⁴Iar Caiafa era cel care le dăduse iudeilor acest sfat: „Este mai bine să moară un singur om, decât să fie distrus tot poporul!”. ¹⁵Simon

Petru mergea după Isus împreună cu un alt discipol care era cunoscut marelui preot. Astfel, amândoi au primit aprobarea să intre în curtea marelui preot. ¹⁶Însă Petru a rămas afară la ușă. Celălalt discipol – cunoștința marelui preot – a ieșit, a vorbit cu femeia de la intrare și l-a adus pe Petru înăuntru. ¹⁷Atunci, acea femeie care-și făcea serviciul la intrare, i-a zis lui Petru: „Ești și tu unul dintre discipolii acestui Om?” El a răspuns: „Nu sunt!” ¹⁸Sclavii și gărzile care erau acolo, făcuseră un foc cu cărbuni, pentru că era frig. Petru stătea împreună cu ei și se încălzea. ¹⁹Marele preot L-a întrebat pe Isus despre discipolii Lui și despre învățătura Lui. ²⁰Isus i-a răspuns: „Eu am vorbit oamenilor în public. Totdeauna am învățat mulțimile de oameni în sinagogă și în Templu, unde se adună toți iudeii. N-am spus nimic în secret. ²¹De ce dorești să aflii de la Mine (despre această învățătură)? Întreabă-i pe cei care M-au auzit vorbind, pentru că ei știu ce am spus!” ²²Auzind acest răspuns, un gardian care stătea acolo, l-a dat o palmă lui Isus și i-a zis: „Așa vorbești Tu marelui preot?” ²³Isus i-a răspuns: „Dacă am vorbit rău, demonstrează! Dar dacă am răspuns bine, de ce Mă bați?” ²⁴Ana L-a trimis legat la marele preot care se numea Caiafa. ²⁵Simon Petru stătea acolo și se încălzea. Ei i-au zis: „Oare nu ești și tu unul dintre discipolii Lui?” El a negat, răspunzând: „Nu sunt!” ²⁶Unul dintre sclavii marelui preot – rudă cu acela căruia Petru îi tăiasse urechea – a zis: „Oare nu te-am văzut eu împreună cu El în grădină?” ²⁷Atunci Petru s-a dezis din nou. Și imediat a cântat cocoșul... ²⁸Apoi, de la Caiafa, L-au dus pe Isus în sala de judecată. Era dimineața. Ei n-au intrat în sala de judecată, ca să nu devină astfel descalificați de la sărbătorirea Paștelor. ²⁹Pilat a ieșit și le-a zis: „Care este acuzația pe care o formulați împotriva acestui om?” ³⁰Ei i-au răspuns: „Dacă n-ar fi fost Unul care face lucruri rele, nu L-am fi adus să Ți-l predăm.” ³¹Atunci, Pilat le-a zis: „Luați-L și judecați-L conform Legii voastre!” Iudeii i-au zis: „Legea noastră nu ne permite să omorâm pe nimeni!” ³²Aceste cuvinte au fost spuse ca să se întâmple exact cum anunțase Isus atunci când spusese cum urma să moară. ³³Pilat a intrat din nou în sala de judecată, L-a chemat pe Isus și l-a zis: „Ești Tu Regele iudeilor?” ³⁴Isus i-a răspuns: „Din proprie inițiativă spui acest lucru, sau ți l-au spus alții despre Mine?” ³⁵Pilat a răspuns: „Sunt eu iudeu? Tocmai națiunea Ta și liderii preoților ei mi Te-au predat. Ce ai făcut?” ³⁶Isus a răspuns: „Regatul Meu nu este din această lume. Dacă el ar fi aparținut de această lume, slujitorii Mei s-ar fi luptat ca să nu fiu predat ție. Dar (acum este evident că) Regatul Meu nu aparține acestei lumi.” ³⁷Pilat i-a zis: „Atunci rezultă că Tu oricum ești un fel de Rege!” Isus a răspuns: „Da, Eu sunt Rege. De fapt, cu acest scop M-am născut; și am venit în lume ca să fac declarații despre adevăr. Oricine este de partea adevărului, ia în considerare ce vorbesc Eu.” ³⁸Pilat l-a zis: „Ce este adevărul?” După ce a formulat această întrebare, a ieșit în fața iudeilor și le-a zis: „Nu l-am găsit nici o vină! ³⁹Dar pentru că obișnuiți să cereți grațierea cuiva cu ocazia sărbătoririi Paștelor, vă propun ca acela să fie «Regele iudeilor». Acceptați oferta mea?” ⁴⁰Atunci toți au strigat: „Nu acceptăm! Grațiază-ni-l pe Baraba!” Iar acel Baraba era un criminal. ¹⁹Atunci Pilat a dat ordin ca Isus să fie bătut. ²Soldații au făcut o coroană împletind spini; și după ce l-au pus-o pe cap, L-au îmbrăcat cu o haină roșie. ³Apoi se apropiau de El și ziceau: „Să trăiești, Regele iudeilor!” Și Îl palmuiau. ⁴Pilat a ieșit din nou și le-a zis iudeilor: „Să știți că vi-L aduc afară, ca să vă demonstrez că nu l-am găsit nici o vină.” ⁵Isus a ieșit purtând coroana de spini și haina roșie. Pilat le-a zis: „Iată

Omul!”⁶ Când L-au văzut liderii preoților și gărzile, au început să strige: „Crucifică-L! Crucifică-L!” Pilat le-a zis: „Luați-L voi și crucificați-L, pentru că eu nu I-am găsit nici o vină!”⁷ Iudeii au răspuns: „Conform Legii noastre, El trebuie să moară, pentru că a pretins despre Sine că este Fiul lui Dumnezeu!”⁸ Când a auzit Pilat aceste cuvinte, i-a fost și mai mare frică.⁹ A intrat din nou în sala de judecată și L-a întrebat pe Isus: „De unde ești?” Dar Isus nu i-a mai dat nici un răspuns.¹⁰ Pilat I-a zis: „Tocmai mie refuzi să-mi răspunzi? Nu ști că am dreptul să decid crucificarea sau eliberarea Ta?”¹¹ Isus i-a răspuns: „N-ai avea nici un drept asupra Mea dacă nu ai fi fost investit cu autoritate de sus. Acesta este motivul pentru care cel care M-a predat ție, a comis un păcat mai mare.”¹² Din acel moment, Pilat intenționa să-L elibereze. Dar iudeii strigau: „Dacă eliberezi pe acest om, nu vei fi în bune relații cu Cezarul! Oricine se declară Rege, este împotriva Cezarului!”¹³ Când a auzit Pilat aceste cuvinte, L-a scos pe Isus și apoi s-a așezat pe scaunul de judecător, în locul care se numea „Pavajul de piatră” și pe care evreii îl numeau „Gabata”.¹⁴ Era a șasea oră a zilei, când se făcea pregătirea pentru sărbătoarea Paștelor. Pilat le-a zis iudeilor: „Acesta este Regele vostru!”¹⁵ Dar ei au strigat: „Ia-L! Ia-L și crucifică-L!” Pilat le-a zis: „Să-L crucific pe Regele vostru?” Liderii preoților i-au zis: „Noi nu avem alt rege decât pe Cezar!”¹⁶ Atunci li L-a predat ca să fie crucificat. Ei L-au luat pe Isus și L-au dus la locul execuției prin crucificare.¹⁷ Ducându-Și crucea, Isus a ajuns în locul numit „Craniul”, care în limba evreilor se numea Golgota.¹⁸ Acolo a fost crucificat împreună cu alți doi. Unul era într-o parte, iar altul în cealaltă, Isus fiind pus la mijloc.¹⁹ Pilat a făcut o inscripție pe care a pus-o deasupra crucii. Pe ea era scris: „Isus din Nazaret, Regele iudeilor.”²⁰ Pentru că locul unde fusese crucificat Isus era aproape de oraș, mulți iudei au avut ocazia s-o citească. Era scrisă în limba aramaică, în limba latină și în limba greacă.²¹ Liderii preoților iudeilor au zis lui Pilat: „Nu scrie «Regele iudeilor», ci că El a zis: «Sunt Regele iudeilor.»!”²² Pilat a zis: „Rămâne așa cum am scris!”²³ După ce L-au crucificat pe Isus, soldații I-au luat hainele și le-au împărțit în patru, luând fiecare câte o parte din ele. I-au luat și cămașa care nu avea nici o cusătură, ci era formată dintr-o singură țesătură de sus până jos.²⁴ Atunci au zis între ei: „Să n-o rupem, ci să tragem la sorți, pentru ca astfel să vedem a cui va fi.” S-a întâmplat așa, ca să se confirme ce zisese Scriptura: „Și-au împărțit hainele Mele între ei și au tras la sorți pentru cămașa Mea.” Exact așa au procedat soldații.²⁵ Lângă crucea lui Isus stătea mama Lui și sora mamei Lui; apoi mai erau: Maria, soția lui Clopa și Maria Magdalena.²⁶ Când a văzut Isus pe mama Sa și pe discipolul pe care-L iubea stând lângă ea, i-a zis: „Femeie, acesta este fiul tău!”²⁷ Apoi a zis discipolului: „Ea este mama ta!” Și din acel moment, discipolul a decis s-o ia la el acasă.²⁸ Știind că totul a ajuns la final, ca să procedeze conform Scripturii, Isus a zis: „Mi-e sete!”²⁹ Acolo era un vas plin cu oțet. Soldații au luat o ramură de isop, în capătul căreia au pus un burete plin cu oțet și I l-au dus aproape de gură.³⁰ Când a primit oțetul, Isus a zis: „S-a terminat!” Apoi Și-a plecat capul și a murit.³¹ Ca să nu rămână corpurile pe cruce în timpul Sabatului – pentru că acea zi avea o semnificație specială – iudeii l-au rugat pe Pilat să aprobe sfărâmarea picioarelor celor de pe cruce.³² Soldații au venit și au sfărâmat picioarele celor doi care se aflau crucificați împreună cu Isus.³³ Dar când s-au dus la Isus și au constatat că deja murise, nu l-au mai sfărâmat picioarele;³⁴ ci unul dintre soldați L-a străpuns cu o lance în zona coastelor. Și imediat a ieșit de-

acolo sânge și apă. ³⁵ Acest lucru este confirmat de cel care l-a văzut. Declarația lui este adevărată; și el este conștient că spune adevărul, pentru ca voi să credeți. ³⁶ Aceste lucruri s-au întâmplat ca să se confirme cuvintele Scripturii care a spus: „Nici unul dintre oasele Lui nu va fi zdrobit.”; ³⁷ iar alt text al ei spune: „Vor vedea pe Cel pe care L-au străpuns.” ³⁸ Apoi, Iosif din Arimateea – unul care, fiindu-i frică de iudei, era un discipol al lui Isus, dar în secret – l-a rugat pe Pilat să-i permită să ia corpul lui Isus de pe cruce. După ce Pilat i-a aprobat cererea, el a venit și a luat corpul lui Isus. ³⁹ Acolo a mai venit și Nicodim, care la început se duse la Isus noaptea. El a adus o compoziție de aproximativ treizeci de litri de ulei parfumat format cu smirnă și aloie. ⁴⁰ Apoi a luat corpul lui Isus și l-a înfășurat cu fașe de pânză de in, adăugând și acel ulei parfumat, așa cum era obiceiul înmormântării între iudei. ⁴¹ În zona unde fusese crucificat Isus, era o grădină. În ea era un mormânt nou, în care nu mai fusese pus nimeni. ⁴² Fiind ziua pregătirii (pentru sărbătoarea Paștelor) și pentru că mormântul era aproape, L-au pus pe Isus acolo. **20** În prima zi a săptămânii, Maria Magdalena s-a dus la mormânt dimineața devreme, când încă era întuneric; și a văzut că piatra de la intrarea în mormânt, fusese luată. ² S-a dus alergând la Simon Petru și la celălalt discipol pe care-l iubea Isus, și le-a zis: „L-au luat pe Domnul din mormânt și nu știu unde L-au pus!” ³ Petru a ieșit împreună cu celălalt discipol și au plecat spre mormânt. ⁴ Au început amândoi să alerge. Dar celălalt discipol alerga mai repede decât Petru și a ajuns primul la mormânt. ⁵ S-a aplecat și s-a uitat înăuntru, a văzut pânzele acolo, dar n-a intrat. ⁶ Simon Petru care venea după el, a ajuns, a intrat și a văzut pânzele jos. ⁷ Prosopul care fusese folosit la înfășurarea capului lui Isus, nu era în același loc în care erau pânzele; ci fiind făcut sul, era pus în alt loc, singur. ⁸ Atunci celălalt discipol care ajunsese primul la mormânt, a intrat și el, a văzut și a crezut. ⁹ Ei tot nu puteau înțelege că în conformitate cu Scriptura, Isus trebuia să învie. ¹⁰ Apoi discipolii s-au întors acasă. ¹¹ Dar Maria stătea afară lângă mormânt plângând. În timp ce plângea, s-a aplecat să se uite în mormânt. ¹² Atunci a văzut doi îngeri îmbrăcați în alb, stând în locul unde fusese pus corpul lui Isus. Unul era în dreptul capului, iar celălalt acolo unde fuseseră picioarele Lui. ¹³ Ei i-au zis: „Femeie, de ce plângi?” Ea le-a răspuns: „Pentru că L-au luat pe Domnul și nu știu unde L-au pus.” ¹⁴ După ce a spus aceste cuvinte, ea s-a întors și L-a văzut pe Isus stând acolo în picioare; dar nu știa că este El. ¹⁵ Isus i-a zis: „Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți?” Ea a crezut că este grădinarul și I-a zis: „Domnule, dacă L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus și mă voi duce să-L iau!” ¹⁶ Isus i-a zis: „Maria!” Ea s-a întors și I-a zis în aramaică: „Rabuni!”, adică „Învățătorule!” ¹⁷ Isus i-a zis: „Nu Mă reține; pentru că încă nu am urcat la Tatăl Meu. Ci du-te la frații Mei și spune-le că urc la Cel care este Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeu Meu și al vostru.” ¹⁸ Maria Magdalena s-a dus și i-a anunțat pe discipoli că L-a văzut pe Domnul și că i-a spus aceste lucruri. ¹⁹ În seara aceleiași zile care era prima din săptămână, Isus a apărut în locul unde erau adunați discipolii stând încuiați de frică să nu fie descoperiți de iudei. El a stat în mijlocul lor și le-a zis: „Pacea să fie cu voi!” ²⁰ Iar după ce a zis aceste cuvinte, le-a arătat semnele din mâini și din dreptul coastelor. Discipolii s-au bucurat când L-au văzut pe Domnul. ²¹ Isus le-a zis din nou: „Pacea să fie cu voi! Vă trimit exact așa cum M-a trimis și Tatăl pe Mine!” ²² După ce a spus aceste cuvinte, a suflat peste ei și le-a zis: „Luați Spirit Sfânt! ²³ Dacă veți ierta păcatele cuiva, ele vor fi iertate; dar

dacă nu le veți ierta, nu vor fi iertate.”²⁴ Toma, care se mai numea și Geamăn, făcând parte dintre cei doisprezece, nu era cu ei atunci când a venit Isus.²⁵ Ceilalți discipoli i-au zis: „L-am văzut pe Domnul!” Dar el le-a răspuns: „Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnele unde au fost cuiele ca să le pipăi cu degetul meu și dacă nu voi putea atinge cu mâna mea coastele Lui, nu (vă) voi crede.”²⁶ După opt zile, discipolii lui Isus erau din nou în casă; și era și Toma împreună cu ei. În timp ce ușile erau încuiate, a venit Isus între ei și le-a zis: „Pacea să fie cu voi!”²⁷ Apoi i-a zis lui Toma: „Vino cu degetul și verifică mâinile Mele. Pune mâna pe coastele Mele; și nu fi necredincios, ci credincios!”²⁸ Răspunzând, Toma I-a zis: „Domnul meu și Dumnezeu meu!”²⁹ Isus i-a zis: „Toma, tu ai crezut pentru că M-ai văzut. Dar cei care n-au văzut și (totuși) au crezut, sunt niște oameni fericiți.”³⁰ Isus a mai făcut în fața discipolilor Săi multe alte minuni care nu sunt scrise în această carte.³¹ Dar aceste lucruri au fost scrise pentru ca voi să credeți că Isus este Cristos, Fiul lui Dumnezeu; și crezând, să aveți viața în numele Lui. **21** Apoi Isus S-a mai revelat discipolilor Săi la Marea Tiberiadei, astfel: ²Simon Petru, Toma supranumit Geamăn, Natanael din localitatea Cana care aparținea de provincia Galileea, fiii lui Zebedei și alți doi discipoli ai lui Isus, erau împreună. ³Atunci Simon Petru le-a zis: „Mă duc să prind pește.” Ei i-au zis: „Mergem și noi cu tine!” Au urcat într-o barcă și au plecat. Dar în acea noapte, n-au prins nimic... ⁴Dimineața, Isus stătea pe mal; dar discipolii nu știau că este El. ⁵Isus le-a zis: „Copii, aveți ceva de mâncare?” Ei I-au răspuns: „Nu.” ⁶El le-a zis: „Lansați plasa în partea dreaptă a bărcii și veți prinde.” Au lansat-o acolo și apoi s-au adunat în ea atât de mulți pești, încât n-o mai puteau ridica în barcă. ⁷Atunci discipolul pe care-l iubea Isus, i-a zis lui Petru: „Este Domnul!” Când a auzit Simon Petru că este Domnul, și-a luat hainele și s-a echipat; pentru că era dezbrăcat. Apoi a sărit în mare. ⁸Ceilalți discipoli au venit cu barca trăgând plasa cu pești. Nu erau departe de mal, ci doar la aproximativ două sute de coți. ⁹Când au coborât pe mal, au văzut acolo jar de cărbuni, pește pus deasupra lui și pâine. ¹⁰Isus le-a zis: „Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum!” ¹¹Simon Petru a urcat în barcă și a tras la mal plasa care era plină cu o sută cincizeci și trei de pești mari. Și chiar dacă au fost atâtția, plasa nu s-a rupt. ¹²Isus le-a zis: „Veniți să mâncați!” Și nici unul dintre ei nu avea curajul să-L întrebe „Cine ești?”, pentru că știau că este Domnul. ¹³Isus S-a apropiat de pâine, a luat-o și le-a dat-o; la fel a procedat apoi și cu peștele. ¹⁴Aceasta era a treia apariție a lui Isus în fața discipolilor Săi după Înviere. ¹⁵După ce au mâncat, Isus a zis lui Simon Petru: „Simon, fiul lui Iona, Mă iubești mai mult decât aceștia?” Petru I-a răspuns: „Da, Doamne, ști că Te iubesc!” Isus i-a zis: „Păstorește mieii Mei!” ¹⁶L-a întrebat a doua oară: „Simon, fiul lui Iona, Mă iubești?” Petru I-a răspuns: „Da, Doamne, ști că Te iubesc!” Isus i-a zis: „Păstorește oile Mele!” ¹⁷Isus i-a zis a treia oară: „Simon, fiul lui Iona, Mă iubești?” Pentru că-i zisese a treia oară „Mă iubești?”, Petru s-a întristat și I-a răspuns: „Doamne, Tu cunoști totul! Ști că Te iubesc!” Isus i-a zis: „Păstorește oile Mele!” ¹⁸Atunci când erai tânăr, te echipai singur și te duceai unde doreai. Dar te asigur că atunci când vei îmbătrâni, îți vei întinde mâinile și altcineva te va «echipa», pentru ca apoi să te ducă acolo unde nu vei dori să ajungi.” ¹⁹Spunând aceste cuvinte, El a vrut să arate cu ce fel de moarte urma să-L glorifice Petru pe Dumnezeu. Apoi i-a zis: „Vino după Mine!” ²⁰Petru s-a uitat înapoi și l-a văzut venind după ei pe discipolul pe care-l iubea Isus. El era cel care cu ocazia

cinei (pascale), își rezemase capul de pieptul lui Isus și-I zisese: „Doamne, cine este cel care Te va trăda?” ²¹Uitându-se la el, Petru I-a zis lui Isus: „Doamne, dar cu acesta ce se va întâmpla?” ²²Isus i-a răspuns: „Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, de ce trebuie să știi? Tu vino după Mine!” ²³Aceste cuvinte au generat printre frați zvonul că acel discipol nu va muri niciodată. Dar Isus nu-i zisese lui Petru că nu va muri niciodată, ci „Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, de ce trebuie să știi?” ²⁴Acel discipol este cel care confirmă că așa s-a întâmplat; și tot el este cel care le-a scris. Și mai știm că ce a afirmat el, este adevărat. ²⁵Mai sunt multe alte lucruri pe care le-a făcut Isus. Dacă s-ar fi scris despre fiecare dintre ele, cred că nici în toată lumea nu ar fi avut suficient loc acele cărți care ar fi fost scrise.

Faptele apostolilor

I Teofil, în prima mea carte am vorbit despre toate faptele făcute de Isus și despre învățăturile Lui în timp ce a fost printre oameni. ²Ți le-am prezentat de la începutul activității Sale și până în ziua când a fost luat în cer. Înainte de acest final, prin intermediul Spiritului Sfânt, El dăduse porunci apostolilor pe care-i alesese. ³După suferințele Lui, a apărut în fața lor viu; și le-a demonstrat că a înviat, oferindu-le multe dovezi în acest sens. Acele dovezi le-au fost prezentate în perioada celor patruzeci de zile (după învierea Sa), timp în care El a vorbit cu ei despre Regatul lui Dumnezeu. ⁴Atunci când (încă mai) era cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim; ci să aștepte ce a promis Tatăl. Isus le-a zis: „Eu deja v-am vorbit despre această promisiune. ⁵Ea se referă la un alt botez: nu este vorba despre cel administrat de Ioan folosind apă, ci Mă refer la botezul cu Spiritul Sfânt. El vă va fi administrat peste puține zile.” ⁶Când erau adunați împreună cu Isus, apostolii L-au întrebat: „Doamne, acum este timpul când vei reinstaura Regatul lui Israel?” ⁷El le-a răspuns: „Nu este cazul să vă intereseze aceste lucruri și (nici) data la care se vor întâmpla. Tatăl este Cel care are autoritatea să ia decizii cu privire la ele! ⁸În ce vă privește, atunci când va coborî Spiritul Sfânt peste voi, veți primi puterea să-Mi fiți martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului!” ⁹După ce a spus aceste lucruri, în timp ce se uitau la El, a fost ridicat spre cer și L-au privit cum urca într-un nor până nu L-au mai văzut deloc. ¹⁰În timp ce stăteau și-L priveau plecând spre cer, au apărut doi bărbați îmbrăcați în haine albe. ¹¹Ei au zis: „Galileenilor, de ce stați privind cerul? Acest Isus care a urcat spre cer dintre voi, va reveni exact cum L-ați văzut plecând.” ¹²Ei s-au întors de pe Muntele Măslinilor în Ierusalim. Distanța dintre acest munte și Ierusalim era aproximativ aceeași cu cea maximă admisă pentru călătorie în ziua Sabatului. ¹³Ajungând acasă, au urcat în camera de la etaj a locuinței unde stăteau. Aceștia erau: Petru, Iacov, Ioan, Andrei, Filip, Toma, Bartolomeu, Matei, Iacov – fiul lui Alfeu, Simon zilotul și Iuda – fiul lui Iacov. ¹⁴Ei erau perseverenți în rugăciuni, exprimând prin ele dorințele lor comune. La aceste rugăciuni participau și femeile, împreună cu mama și cu frații lui Isus. ¹⁵În acele zile, Petru a vorbit celor care erau adunați. Numărul lor era de aproximativ o sută douăzeci de persoane. El le-a zis: ¹⁶„Fraților, trebuia să se întâmple cu Iuda ce spusese Spiritul Sfânt prin David. Astfel s-a confirmat Scriptura, prin faptul că el a fost ghidul celor care L-au prins pe Isus. ¹⁷Era unul dintre membrii grupului nostru și avea aceleași drepturi în această slujbă. ¹⁸Cu banii obținuți în urma faptei lui nedrepte, acest om a cumpărat un teren. Apoi a căzut cu capul în jos, i-a plesnit abdomenul și i-au ieșit toate intestinele din el. ¹⁹Acest fapt a ajuns atât de cunoscut de toți locuitorii din Ierusalim, încât acel teren a fost numit în limba lor «Acheldama», adică «Terenul sângelui». ²⁰În cartea Psalmilor este scris: «Casa lui să rămână pustie și nimeni să nu (mai) locuiască în ea.» Apoi mai scrie: «Slujba lui să fie preluată de altcineva!». ²¹Deci dintre cei care ne-au însoțit permanent cât a trăit Domnul Isus printre noi, ²²trebuie să alegem un înlocuitor (al lui Iuda). El va trebui să fie dintre cei care ne-au însoțit începând din perioada când boteza Ioan și până când a plecat Isus dintre noi. Astfel, el va putea fi martor al învierii Lui împreună cu noi.” ²³Ei au

propus doi bărbați. Primul a fost Iosif, care se mai numea Barsaba și Iust. Al doilea bărbat se numea Matia. ²⁴Apoi s-au rugat astfel: „Doamne, Tu cunoști inimile tuturor oamenilor. Arată-ne pe care dintre aceștia doi l-ai ales ²⁵ca să preia responsabilitatea și slujba de apostol față de care Iuda s-a descalificat ducându-se (acum) în locul care-i corespunde.” ²⁶Au tras la sorți și au decis astfel ca Matia să fie cel care să se adauge grupului format din ceilalți unsprezece apostoli. 2 Când era „ziua Cincizecimii”, (discipolii) erau toți împreună în același loc. ²Atunci, în mod instantaneu, a venit din cer un sunet ca cel produs de un vânt puternic și s-a auzit în toată casa în care erau ei adunați. ³Au văzut (și) niște limbi ca de foc venind și așezându-se câte una pe fiecare dintre ei. ⁴Toți s-au umplut de Spirit Sfânt; apoi au început să vorbească în alte limbi (decât ebraica), iar Spiritul decidea pentru ei care erau acelea. ⁵Existau atunci în Ierusalim iudei religioși veniți dintre toate națiunile de pe pământ. ⁶Când au auzit acel sunet, mulți oameni s-au adunat acolo și au fost foarte surprinși când i-au auzit vorbind în limba lor. ⁷Toți se mirau și discutau uimiți unii cu alții, zicând: „Oare toți aceștia care vorbesc, nu sunt galileeni?” ⁸Atunci cum se explică faptul că-i auzim vorbind fiecare dintre noi în limba (poporului) în care ne-am născut? ⁹Suntem aici parți, mezi, elamiți, locuitori din Mesopotamia, din Iudeea, din Capadocia, din Pont, din Asia, ¹⁰din Frigia, din Pamfilia, din Egipt, din zonele Libiei, dinspre Cirena, oaspeți din Roma... Indiferent că suntem iudei sau prozeliți, ¹¹cretani și arabi – îi auzim vorbind (despre) lucrurile minunate ale lui Dumnezeu în limbile popoarelor de unde venim!” ¹²Toți erau foarte surprinși; și neștiind ce să creadă, se întrebau reciproc: „Ce înseamnă acest fenomen?” ¹³Dar alții îi ridiculizau, zicând celorlalți: „Sunt beți!” ¹⁴Atunci Petru s-a ridicat împreună cu ceilalți unsprezece și li s-a adresat cu voce tare astfel: „Bărbați iudei și voi care locuiți în Ierusalim! Ascultați-mă! ¹⁵Acești oameni nu sunt beți – cum ați presupus voi – pentru că nu este decât a treia oră a zilei. ¹⁶Ci cu ei se întâmplă ce a spus profetul Ioel: ¹⁷«În zilele de la sfârșit – zice Dumnezeu – voi turna din Spiritul Meu peste orice om. Fiii și fiicele voastre vor profeți, tinerii voștri vor avea revelații supranaturale și bătrânii voștri vor visa lucruri semnificative. ¹⁸Da, în acele zile voi turna din Spiritul Meu chiar peste sclavi și peste sclave, care vor profeți. ¹⁹Voi face să apară semne miraculoase, iar pe pământ vor fi minuni, sânge, foc și un vârtej de fum. ²⁰Înainte apariției acelei zile speciale a Domnului, soarele se va transforma într-un corp ceresc fără lumină, iar luna va fi ca sângele. ²¹Atunci, oricine va invoca Numele Domnului, va fi salvat.» ²²Bărbați israeliți, ascultați-mă! Vreau să vă vorbesc acum despre Isus din Nazaret – acel Om confirmat de Dumnezeu în fața voastră prin minunile, prin lucrurile supranaturale și prin faptele Lui care-I demonstrau autoritatea. Știți că toate aceste lucruri le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru. ²³Conform preștiinței lui Dumnezeu, acest Om a ajuns la discreția voastră și L-ați crucificat folosindu-vă în acest scop de cei păcătoși. ²⁴Dar Dumnezeu L-a înviat, dezlegându-I legăturile morții; pentru că era imposibil să rămână reținut (în mormânt) de ea! ²⁵De fapt, David zisese despre El astfel: «Eu îl aveam permanent pe Domnul înaintea Mea, pentru că El este la dreapta ca să nu Mă clatin. ²⁶Acesta este motivul pentru care am bucurie în inimă și limba Mea exprimă cuvinte de veselie. Chiar și corpul Mi se va odihni în speranță; ²⁷pentru că nu-Mi vei lăsa sufletul în locuința morților și nu vei permite ca Sfântul Tău să experimenteze descompunerea. ²⁸Mi-ai revelat strategia vieții și Mă vei umple de

bucurie cu prezența Ta.» ²⁹În legătură cu patriarhul David, vă cer permisiunea, fraților, să declar fără rușine că a murit și că (apoi) a fost înmormântat; iar mormântul lui s-a păstrat în țara noastră până astăzi. ³⁰David era profet și știa că Dumnezeu îi promisese cu jurământ că îi va instala pe tronul lui pe unul dintre descendenți. ³¹Când a spus că sufletul lui nu va fi lăsat în locuința morților și când a afirmat despre corpul lui că nu va suferi descompunerea, el profetea despre învierea lui Cristos! ³²Dumnezeu L-a înviat pe acest Isus, iar noi toți suntem martori ai Lui. ³³Și ce se întâmplă acum, este urmarea faptului că după ce S-a înălțat la dreapta lui Dumnezeu și a primit de la Tatăl aprobarea să-Și respecte promisiunea referitoare la Spiritul Sfânt, «a turnat» (peste noi) exact ce vedeți și ce auziți. ³⁴Desigur, David nu a urcat în cer; ci singur recunoaște: «Domnul a zis Domnului meu: ‘Stai la dreapta Mea, ³⁵până Îți voi pune dușmanii sub picioare.’» ³⁶Deci să fie clar tuturor urmașilor lui Israel că Dumnezeu a făcut Domn și Cristos pe acest Isus pe care voi L-ați crucificat.» ³⁷După ce au auzit ei aceste cuvinte, au fost foarte impresionați; apoi au zis lui Petru și celorlalți apostoli: „Fraților, ce să facem?” ³⁸Petru le-a zis: „Pocăiți-vă! Și fiecare dintre voi să solicite botezul în numele lui Isus Cristos, având în vedere iertarea păcatelor voastre. Apoi veți primi darul Sfântului Spirit. ³⁹Pentru că această promisiune este valabilă pentru voi, pentru copiii voștri, pentru copiii copiilor voștri și pentru toți cei care se vor naște în viitor și căroră Domnul, Dumnezeul nostru le va adresa această chemare, indiferent cât de mare va fi numărul lor!” ⁴⁰Astfel încerca Petru să-i convingă, zicându-le printre altele: „Salvați-vă din mijlocul acestei generații degradate.” ⁴¹Cei care au crezut ce predica el, au fost botezați. Astfel, în acea zi, la numărul discipolilor s-au adăugat aproape trei mii de persoane. ⁴²În mod consecvent, ei practicau însușirea învățaturii apostolilor, părtășia între frați, frângerea pâinii și rugăciunea. ⁴³Fiecare dintre ei avea o atitudine de reverență; iar prin intermediul apostolilor se făceau multe minuni și lucruri supranaturale. ⁴⁴Toți cei care credeau (în Isus), constituiseră un grup în care foloseau împreună tot ce aveau. ⁴⁵Își vindeau terenurile agricole și averile, iar banii obținuți astfel erau împărțiți între ei conform nevoilor fiecăruia. ⁴⁶Toți erau prezenți la Templu în fiecare zi. Apoi, când se duceau acasă, frângeau pâinea și serveau masa cu bucurie și cu o inimă curată. ⁴⁷Ei Îl laudau pe Dumnezeu și erau admirați de toți oamenii. Iar Domnul îi adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei care erau salvați. ³Petru și Ioan mergeau împreună la Templu la ora consacrată rugăciunii. Acea era a noua oră din zi. ²Acolo, la poarta numită „Frumoasă”, exista un om paralizat din naștere care era adus în fiecare zi să cerșească de la cei care intrau în Templu. ³Când i-a văzut pe Petru și pe Ioan că intenționau să intre în Templu, acel om a cerșit și în fața lor. ⁴Împreună cu Ioan, Petru s-a uitat fix la el și i-a zis: „Privește la noi!” ⁵El i-a privit atent și aștepta să primească ceva de la ei. ⁶Atunci Petru i-a zis: „Nu am nici aur și nici argint. Dar îți dau ce am: În Numele lui Isus Cristos din Nazaret, ridică-te și umblă!” ⁷L-a apucat de mâna dreaptă și l-a ridicat. Imediat și-a putut folosi tălpile și gleznel; ⁸și dintr-o săritură a fost pe picioarele lui. Apoi a început să umble. A intrat cu ei în Templu, umblând, sărind și laudându-L pe Dumnezeu. ⁹Toți cei de-acolo l-au remarcat umblând și glorificându-L pe Dumnezeu. ¹⁰L-au recunoscut imediat, pentru că el era cel care stătea ca cerșetor la poarta Templului numită „Frumoasă”. Atunci ei au fost foarte surprinși de ceea ce i se întâmplase. ¹¹Pentru că el mergea împreună cu Petru și cu Ioan, toată mulțimea de

oameni a alergat la ei cu mare interes în zona numită „coloanele lui Solomon”.¹²Când a văzut acest lucru, Petru a zis mulțimii de oameni: „Bărbați israelieni, de ce vă mirați de acest lucru și de ce vă uitați fix la noi? Considerați oare că noi, prin puterea sau prin religiozitatea noastră am făcut pe acest om să umble?”¹³Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov – Cel care este Dumnezeu strămoșilor noștri – L-a glorificat pe Sclavul Său, Isus, pe care voi L-ați predat lui Pilat și v-ați dezis de El în fața lui, deși el a considerat că era cazul să-L elibereze.¹⁴V-ați dezis de Cel Sfânt și Drept, cerând grațierea unui criminal.¹⁵L-ați omorât pe Domnul vieții, pe care Dumnezeu L-a înviat! Noi suntem martorii Lui.¹⁶Acest om pe care-l vedeți și pe care-l și cunoașteți, a fost vindecat prin credința în Numele lui Isus. Ea i-a oferit o vindecare completă, așa cum puteți constata toți.¹⁷Acum, fraților, știu că atât voi, cât și liderii voștri au procedat așa din ignoranță.¹⁸Dar Dumnezeu a făcut astfel să se întâmple exact ce fusese prevestit prin intermediul tuturor profeților Lui care spusese despre (Fiul Său) Cristos că va suferi.¹⁹Pocățiți-vă și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele.²⁰Atunci Domnul va face să vină vremuri de prosperitate spirituală, trimițându-L pe Cel care a fost stabilit anticipat pentru voi în acest scop, adică pe Isus Cristos.²¹Acum El trebuie să rămână în cer până în vremea reabilitării tuturor lucrurilor. Despre acea vreme, Dumnezeu a vorbit în trecut prin intermediul sfinților Săi profeți.²²Moise zisese strămoșilor noștri: «Domnul, Dumnezeul vostru, vă va desemna dintre frații voștri un Profet ca mine. Să ascultați de tot ce vă va spune El.²³Cine nu va asculta de acel Profet, va fi total separat de poporul lui.»²⁴De fapt, toți ceilalți profeți începând cu Samuel, au vorbit prevestind aceste zile.²⁵Voi sunteți descendenții profeților și ai legământului pe care l-a făcut Dumnezeu cu strămoșii noștri. El zisese lui Avraam: «Toate națiunile pământului vor fi binecuvântate prin descendenții tăi!». ²⁶După ce L-a înălțat pe Sclavul Său – Isus –, Dumnezeu vi L-a trimis mai întâi vouă; pentru ca întorcându-vă de la trăirea vieții în păcat, El să vă binecuvânteze.”

4 În timp ce Petru și Ioan vorbeau mulțimii de oameni, în mod surprinzător au apărut saducheii însoțiți de comandantul gărzii Templului,² manifestând o mare ostilitate față de ei, pentru că îi învățau pe oameni despre Isus și despre înviere.³I-au arestat și i-au introdus în închisoare până a doua zi; pentru că se inserase.⁴Dar mulți dintre cei care auziseră acele cuvinte, au crezut; și numărul bărbaților credincioși a ajuns astfel la aproximativ cinci mii.⁵A doua zi, conducătorii poporului (evreu) și învățătorii legii mozaice, au făcut un consiliu în Ierusalim.⁶Acolo au mai fost prezenți: marele preot numit Ana, Caiafa, Ioan, Alexandru și toți ceilalți care proveneau din familii de mari preoți.⁷I-au adus pe Petru și pe Ioan între ei și i-au întrebat: „Cu ce aprobare sau în numele cui ați făcut acest lucru?”⁸Atunci Petru, fiind plin de Spiritul Sfânt, le-a zis: „Lideri ai poporului și conducători ai Israelului!⁹Constatăm că suntem interogați pentru o binefacere de care a beneficiat un om bolnav și doriți să aflați cum a fost vindecat.¹⁰În consecință, vom face o declarație pe care ar fi bine s-o audă toți oamenii din Israel: acest om se prezintă în fața voastră complet sănătos în numele lui Isus Cristos din Nazaret, pe care voi L-ați crucificat, dar pe care Dumnezeu L-a înviat!¹¹Voi L-ați abandonat exact cum au făcut constructorii cu acea piatră care (până la urmă) a ajuns să fie pusă la vinclu.¹²Salvarea nu este posibilă decât în numele Lui; pentru că nu li s-a dat oamenilor nici un alt Nume în care s-o poată

obține!”¹³ Remarcând curajul lui Petru și al lui Ioan, liderii religioși au fost surprinși să constate că ei erau totuși oameni simpli care nu absolviseră școli remarcabile; și atunci au înțeles că fuseseră cu Isus.¹⁴ Dar pentru că îl vedeau lângă ei pe omul care fusese vindecat, nu puteau contesta nimic.¹⁵ Doar le-au ordonat să iasă din Sinedriu și apoi au făcut o ședință.¹⁶ În cadrul ei, au zis: „Ce decizie vom lua cu privire la acești oameni? Am aflat că toți locuitorii Ierusalimului știu despre această minune evidentă pe care nu o putem contesta.”¹⁷ Totuși, ca să nu se răspândească această informație mai departe între ceilalți oameni, să îi amenințăm și să le ordonăm ca în viitor să nu mai vorbească nimănui evocând acest Nume.”¹⁸ După ce i-au chemat (între ei), le-au interzis să mai vorbească și să mai învețe în vreun fel pe oameni în Numele lui Isus.¹⁹ Răspunsul lui Petru și al lui Ioan a fost acesta: „Gândiți-vă dacă procedați corect înaintea lui Dumnezeu când ne pretindeți să ascultăm mai mult de voi decât de El!”²⁰ Noi nu putem să nu vorbim despre ce am văzut și despre ce am auzit!”²¹ I-au amenințat din nou și i-au lăsat să plece, pentru că nu știau cum să-i pedepsească; iar mulțimea de oameni glorifica pe Dumnezeu pentru ce se întâmplase.²² Omul care fusese vindecat prin această minune, avea mai mult de patruzeci de ani.²³ După ce au fost eliberați, ei s-au dus la grupul lor și le-au relatat tot ce le spusese liderii preoților și conducătorii poporului.²⁴ Când au auzit relatarea, și-au exprimat toți aceeași dorință, zicând: „Doamne, Tu, Stăpânul care ai făcut cerul, pământul, marea și toate vietățile care le populează!”²⁵ Sub inspirația Spiritului Sfânt, strămoșul nostru David, sclavul Tău, a fost folosit de Tine să zică: «De ce se agită națiunile lumii și de ce concep popoarele strategii inutile?»²⁶ Regii de pe pământ s-au revoltat și au făcut o coaliție împotriva Celui pe care El L-a trimis.»²⁷ Această profeție s-a confirmat atunci când împotriva Sclavului Tău celui sfânt – Isus – s-au aliat în acest oraș Irod, Pilat din Pont, celelalte națiuni și mulțimile de oameni din poporul Israel.²⁸ Ei au făcut să se întâmple astfel tot ce deja planificaseși prin puterea și prin voința de care dispui Tu.²⁹ Acum, Doamne, privește la amenințările lor și dă putere sclavilor Tăi să predice Cuvântul Tău cu tot curajul.³⁰ Întinde-Ți mâna și fă vindecări, minuni și lucruri supranaturale în Numele Sclavului Tău Celui Sfânt – Isus!”³¹ După ce s-au rugat ei, s-a cutremurat locul unde erau adunați. Toți s-au umplut de Spirit Sfânt și predica Cuvântul lui Dumnezeu cu (un mare) curaj.³² Acei oameni mulți care crezuseră, erau uniți în inimă și în gând. Nici unul nu pretindea că are dreptul exclusiv asupra averilor lui, ci își considerau proprietățile ca fiind bunuri comune.³³ Apostolii vorbeau cu mare autoritate despre învierea Domnului Isus; și toți erau beneficiarii unui mare har.³⁴ Problema lipsurilor era rezolvată prin faptul că toți cei care aveau terenuri agricole, le vindeau și apoi aduceau banii³⁵ care erau puși la picioarele apostolilor, de unde se împărțeau conform nevoilor fiecăruia.³⁶ Iosif, cel numit de apostoli și Barnaba – nume care se traduce prin „Fiul încurajării” – era un levit care provenea din Cipru.³⁷ El a vândut un teren agricol pe care-l avea și apoi a adus banii, punându-i la picioarele apostolilor. 5 Însă un (alt) om numit Anania a vândut o proprietate împreună cu soția lui care se numea Safira.² Amândoi au decis să oprească o parte din banii cu care o vânduseră. Apoi el a adus restul banilor pe care i-a pus la picioarele apostolilor.³ Petru i-a zis: „Anania, de ce i-ai permis lui Satan să te determine să-L minți pe Spiritul Sfânt al lui Dumnezeu ascunzând o parte din bani?”⁴ Dacă nu vindeai această proprietate, oare nu rămânea ea a ta? Și după ce ai vândut-o,

nu erai liber să faci ce vrei cu acei bani? De ce ai decis să procedezi astfel? Nu ai mințit pe oameni, ci pe Dumnezeu!”⁵ După ce a auzit aceste cuvinte, Anania a căzut și a murit. Apoi toți cei care ascultau aceste lucruri, au experimentat un accentuat sentiment de frică.⁶ Tinerii l-au învelit (pe Anania), l-au dus afară și l-au înmormântat.⁷ După aproximativ trei ore, a intrat acolo și soția lui, fără să știe ce se întâmplase.⁸ Petru i-a zis: „Spune-mi, cu atâți bani ai vândut proprietatea?” Ea a răspuns: „Da, acesta este prețul cu care am vândut-o!”⁹ Atunci Petru i-a zis: „Ce v-a determinat să riscați testându-L pe Spiritul Domnului? Cei care l-au îngropat pe soțul tău, sunt la ușă și te vor lua și pe tine!”¹⁰ Ea a căzut imediat la picioarele lui și a murit. Când au intrat tinerii, au găsit-o moartă. Atunci au scos-o și au înmormântat-o lângă soțul ei.¹¹ Apoi toți cei adunați acolo și cei care au auzit ce se întâmplase, au fost afectați de o mare frică.¹² Prin mâinile apostolilor se făceau multe minuni între oameni. Toți (creștinii) stăteau împreună în zona coloanelor lui Solomon¹³ și nimeni dintre ceilalți nu avea curajul să li se alăture. Dar mulțimea de oameni îi lăuda cu voce tare în public.¹⁴ Numărul celor care credeau în Domnul, atât cel al bărbaților cât și cel al femeilor, era în creștere.¹⁵ Bolnavii erau aduși cu târgile și puși pe străzi, pentru ca atunci când va veni Petru pe-acolo, măcar umbra lui să treacă peste vreunul dintre ei.¹⁶ Mulți alții aduceau din Ierusalim și din orașele învecinate acestuia, pe cei bolnavi și pe cei chinuți de demoni; și toți erau vindecați.¹⁷ Însă marele preot împreună cu gruparea saducheilor au devenit foarte invidioși.¹⁸ În consecință, ei i-au arestat pe apostoli și i-au băgat în închisoare.¹⁹ Dar un înger al Domnului a deschis ușile închisorii în timpul nopții și i-a scos de-acolo, zicându-le:²⁰ „Duceți-vă în Templu și predicați mulțimii de oameni tot mesajul acestei (noi) vieți.”²¹ După ce au auzit aceste cuvinte, au mers la Templu dimineța devreme și apoi au început să învețe mulțimile de oameni. Atunci, în mod surprinzător au venit în Templu marele preot și cei care-l susțineau. Ei au convocat Sanhedrinul; și împreună cu ceilalți lideri ai Israelului, au decis să scoată pe apostoli din închisoare.²² Când au ajuns gărzile acolo, nu i-au mai găsit. Apoi s-au întors și au spus:²³ „Am găsit închisoarea încuiată corespunzător și pe paznici stând în picioare la posturile lor lângă uși. Dar când am intrat, n-am mai găsit pe nimeni acolo.”²⁴ După ce au auzit acest raport, comandantul gărzilor Templului și liderii preoților au rămas foarte dezorientați și nu știau cum să-și explice cazul dispariției apostolilor.²⁵ Apoi a venit cineva și le-a spus: „Să știți că oamenii pe care i-ați băgat în închisoare, sunt în Templu și învață mulțimile de ascultători.”²⁶ Atunci comandantul gărzilor a plecat cu subordonații lui și i-au adus pe apostoli, dar nu cu forța; pentru că erau conștienți că altfel ar fi fost expuși pericolului de a fi omorâți cu pietre de mulțimea oamenilor.²⁷ După ce i-au adus, i-au așezat în fața Sanhedrinului; și marele preot a zis:²⁸ „Nu v-am ordonat noi în mod categoric să nu mai învățați pe oameni evocând acest Nume? În ciuda acestei interdicții, voi ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră și ne-ați acuzat de (complicitate la) omorârea aceluia Om!”²⁹ Răspunzând, Petru și ceilalți le-au zis: „Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni!”³⁰ Dumnezeu strămoșilor noștri L-a înviat pe acest Isus pe care voi L-ați omorât punându-L pe lemnul crucii.³¹ Dumnezeu L-a înălțat cu puterea Lui pe acest Isus și L-a făcut Domn și Salvator, ca să ofere Israelului pocăința și iertarea păcatelor.³² Noi suntem martori ai acestor lucruri și parteneri cu Spiritul Sfânt pe care L-a dat Dumnezeu celor care ascultă de El!”

³³După ce au auzit ei aceste cuvinte, s-au înfuriat și au discutat cum să procedeze ca să-i omoare. ³⁴Exista însă între ei un învățător al legii mozaice din gruparea fariseilor, numit Gamaliel. El era apreciat de întregul popor. S-a ridicat în picioare între cei care formau Sanhedrinul și a cerut ca apostolii să fie puțin scoși din sală. ³⁵Apoi le-a zis: „Bărbați israelieni, fiți foarte atenți la intențiile pe care le aveți cu privire la acești oameni. ³⁶Știți că nu cu mult timp în urmă a existat Teuda care pretindea că are autoritate; și i s-au alăturat aproximativ patru sute de bărbați. Dar a fost omorât și apoi grupul simpatizanților lui au fost distrus. ³⁷După el și-a făcut apariția Iuda Galileeanul în timpul recensământului și a atras simpatia multor oameni. Însă și el a murit și apoi adepții grupării lui au fost dispersați. ³⁸Acum, vă propun să-i lăsăm în pace pe acești oameni; pentru că dacă este doar o încercare omenească de a face ceva, până la urmă ea se va distruge. ³⁹Dar dacă ce fac ei vine de la Dumnezeu, să știți că nu veți avea succes. Vă previn să nu vă treziți luptând împotriva lui Dumnezeu.” ⁴⁰Ei au acceptat propunerea lui; și după ce i-au chemat pe apostoli, au decis ca aceștia să fie pedepsiți prin bătaia cu nuiile. Apoi le-au interzis să vorbească în Numele lui Isus și i-au pus în libertate. ⁴¹Ei au plecat din fața Sanhedrinului și s-au bucurat că au avut onoarea să fie defăimați din cauza numelui lui Isus. ⁴²Apoi au continuat în fiecare zi să învețe oamenii atât în Templu, cât și acasă, predicând Vestea Bună despre Isus Cristos. **6** În acele zile, când s-a mărit numărul discipolilor, evreii care vorbeau limba greacă, protestau împotriva celorlalți evrei, pentru că văduvele lor nu beneficiau de ajutoarele care erau distribuite în fiecare zi. ²Cei doisprezece (apostoli) au adunat mulțimea discipolilor și au zis: „Nu este normal ca noi să lăsăm Cuvântul lui Dumnezeu și să ne ocupăm de administrație. ³În consecință, vă propunem, fraților, să alegeți dintre voi șapte bărbați cu o bună reputație, plini de Spiritul Sfânt și de înțelepciune, pe care-i vom desemna să facă acest serviciu. ⁴Iar noi vom persevera în rugăciune și în predicarea Cuvântului. ⁵Această propunere a fost aprobată de către toți cei care erau adunați acolo. Astfel, bărbații pe care i-au ales (ca administratori), au fost următorii: Ștefan, un bărbat plin de Spirit Sfânt și de credință, Filip, Prohor, Nicanor, Timon, Parmena și Nicolae – un (fost) adept al iudaismului care provenea din Antiohia. ⁶I-au adus pe toți înaintea apostolilor care s-au rugat și au pus mâinile peste ei. ⁷Cuvântul lui Dumnezeu se răspândea tot mai mult, numărul discipolilor se mărea în Ierusalim și foarte mulți preoți deveneau creștini. ⁸Ștefan era plin de har, de autoritate și făcea mari minuni și lucruri supranaturale între oameni. ⁹Exista un loc de închinare numit „Sinagoga oamenilor liberi”. În această clădire se adunau evrei care proveneau din Cirena și din Alexandria. Împreună cu alți iudei din Cilicia și din Asia, aceștia au inițiat o dispută cu Ștefan. ¹⁰Dar nu au reușit în intenția lor de a-l contrazice, pentru că fiind inspirat de Spiritul Sfânt, el vorbea cu înțelepciune. ¹¹Atunci au vorbit (în secret) cu niște oameni, învățându-i să zică: „Noi l-am auzit (pe Ștefan) pronunțând blasfemii împotriva lui Moise și împotriva lui Dumnezeu!” ¹²Au provocat astfel poporul, pe liderii lui și pe învățătorii legii mozaice, care au venit în forță, l-au arestat și l-au dus în Sanhedrin. ¹³Acolo au adus niște martori mincinoși care au zis: „Acest om nu încetează să pronunțe blasfemii împotriva acestui loc sfânt și împotriva legii mozaice. ¹⁴Noi l-am auzit zicând că Isus din Nazaret va dărâma această clădire și că va schimba obiceiurile pe care ni le-a lăsat Moise!” ¹⁵Toți cei care formau Sanhedrinul s-au uitat fix la Ștefan; și au văzut că fața lui semăna cu cea a unui înger.

7 Marele preot a zis: „Este adevărat?” ²Ștefan a răspuns: „Frați și părinți, ascultați-mă! Dumnezeu gloriei s-a revelat strămoșului nostru Avraam, când era în Mesopotamia, înainte de stabilirea lui în Haran, ³și i-a zis: «Ieși din țara ta și din familia din care provi; și du-te în țara pe care ți-o voi arăta.» ⁴Atunci el a plecat din țara caldeenilor și și-a stabilit domiciliul în Haran. După moartea tatălui lui, Dumnezeu l-a adus (pe Avraam) în această țară în care locuiți și voi acum. ⁵Dar în aceste teritorii nu i-a dat nimic sub formă de proprietate personală – nici măcar o palmă de teren – ci i-a promis că în viitor ea va fi a urmașilor lui, deși el (încă) nu avea nici un copil. ⁶Dumnezeu i-a spus că descendenții lui vor locui (inițial) într-o țară străină, că vor trăi acolo ca sclavi și că astfel vor fi chinuiți patru sute de ani. ⁷Dumnezeu îi mai zisese: «Eu voi judeca acea națiune care-i va ține în sclavie. Și apoi ei Îmi vor sluji în aceste teritorii.» ⁸Apoi a instituit legământul circumciziei; și astfel, când s-a născut Isaac, Avraam l-a circumcis în a opta zi de viață. Când s-a născut Iacov – fiul lui Isaac – acesta și-a circumcis fiul. Iar Iacov a avut ca fii pe cei doisprezece patriarhi. ⁹Aceștia, pentru că-l invidiau pe Iosif, l-au vândut ca să fie dus în Egipt. Dar Dumnezeu a fost cu el ¹⁰și l-a scăpat de toate necazurile lui. I-a dat înțelepciune și l-a făcut să primească favoarea faraonului care guverna Egiptul. Și el l-a desemnat ca administrator al Egiptului și al tuturor posesiunilor lui. ¹¹A fost o foamete în toată zona Egiptului și în cea a Canaanului. Criza era mare și strămoșii noștri nu găseau alimente. ¹²Iacov a auzit că este grâu în Egipt și i-a trimis pe strămoșii noștri pentru prima dată acolo. ¹³Când au venit a doua oară, Iosif și-a recunoscut frații și faraonul a aflat din ce familie provenea el. ¹⁴Apoi Iosif a chemat pe tatăl lor numit Iacov și pe ceilalți membri ai familiei lui – șaptezeci și cinci de persoane. ¹⁵Iacov a venit în Egipt, unde a murit. Apoi, și strămoșii noștri au murit tot acolo. ¹⁶Toți au fost duși la Șehem și puși în mormântul pe care-l cumpărase Avraam cu o sumă de bani de la descendenții lui Hamor în Șehem. ¹⁷Se apropia vremea când urma să se întâmple ce promisese Dumnezeu lui Avraam. Poporul a crescut numeric în Egipt, ¹⁸până s-a instalat un (nou) conducător care nu-l cunoscuse pe Iosif. ¹⁹Acel rege a exploatat poporul nostru și i-a chinuit pe strămoșii noștri, obligându-i chiar să-și abandoneze noii-născuți, pentru ca aceștia să moară. ²⁰În acele condiții s-a născut Moise, care era un copil frumos înaintea lui Dumnezeu. El a fost hrănit trei luni în familia tatălui lui. ²¹Iar când a trebuit să fie abandonat, l-a luat fiica faraonului și l-a crescut ca pe copilul ei. ²²Moise a învățat toată știința egiptenilor și era puternic în vorbe și în fapte. ²³Când avea vârsta de patruzeci de ani, s-a gândit să meargă între evrei, ca să vadă cum trăiesc frații lui care formau poporul Israel. ²⁴L-a văzut pe unul căruia i se făcea o nedreptate. Atunci l-a apărut, l-a răzbunat pe cel exploatat și l-a omorât pe egiptean. ²⁵Credea că frații lui vor realiza că Dumnezeu urma să Se folosească de el ca să-i elibereze. Dar ei n-au înțeles acest lucru. ²⁶A doua zi, când (doi evrei) se băteau, Moise a venit între ei și a încercat să atenueze conflictul, zicându-le: «Voi sunteți frați! De ce vă nedreptățiți unul pe celălalt?!» ²⁷Dar cel care făcea nedreptatea celui alt, i s-a opus fizic și apoi i-a zis: «Cine te-a desemnat pe tine ca șef și judecător pentru noi? ²⁸Vrei să mă omori și pe mine la fel cum ai procedat ieri cu acel egiptean?» ²⁹Auzind aceste cuvinte, Moise a fugit în Madian, unde a locuit ca străin; și acolo i s-au născut doi fii. ³⁰După (alți) patruzeci de ani, a avut o viziune în deșertul Sinai, văzând un înger în flacăra unui tufiș arzând. ³¹Când a

observat acest lucru ciudat, Moise s-a apropiat să vadă ce se întâmplă; și atunci a auzit vocea Domnului, ³²care i-a zis: «Eu sunt Dumnezeuul părinților tăi: Dumnezeuul lui Avraam, Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov». Iar Moise, tremurând, n-a avut curajul să (mai) privească. ³³Domnul i-a zis: «Descalță-te, pentru că locul pe care stai este un pământ sfânt! ³⁴Am văzut suferința poporului Meu care este în Egipt. Le-am auzit gemetele și am decis să-i eliberez. Acum trebuie să pleci; pentru că te voi trimite în Egipt.» ³⁵Vorbindu-i prin Îngerul care-i apăruse în acel tufiș arzând, Dumnezeu l-a trimis pe acest Moise ca stăpânitor și eliberator, în ciuda faptului că fusese respins de ei când i-au zis: «Cine te-a desemnat să fii stăpânul și judecătorul nostru?». ³⁶Tocmai el i-a scos din Egipt; și a făcut miracole atât în această țară, la marea Roșie, cât și în deșert, timp de patru zeci de ani. ³⁷Acest Moise le-a zis descendenților lui Israel: «Domnul, Dumnezeuul vostru, vă va da dintre frații voștri un profet ca mine. Să ascultați de El!» ³⁸Tot Moise este cel care a condus adunarea israelienilor în deșert, unde pe muntele Sinai i-a vorbit un Înger; și astfel a primit împreună cu strămoșii noștri cuvinte vii, ca să ni le transmită (și) nouă. ³⁹Strămoșii noștri au refuzat să-l asculte și l-au desconsiderat. Apoi, în inimile lor, ei s-au întors în Egipt ⁴⁰și au zis lui Aaron: «Fă-ne niște zei care să meargă înaintea noastră; pentru că nu știm ce s-a întâmplat cu acel Moise care ne-a scos din Egipt!» ⁴¹Astfel, în acele zile au făcut un vițel, au adus ofrande idolului sacrificând animale și s-au bucurat de obiectul făcut de mâna lor. ⁴²Atunci Dumnezeu S-a îndepărtat de ei și i-a lăsat să se închine corpurilor cerești. S-a întâmplat cu ei așa cum este scris în cartea profeților: «Israelienilor, nu Mie Mi-ați oferit sacrificii în timpul celor patruzeci de ani cât ați fost în deșert. ⁴³Ați transportat cu voi cortul lui Moloh și imaginea stelei zeului Remfan – lucruri pe care le-ați făcut ca să vă închinați lor! Acesta este motivul pentru care vă voi exila dincolo de Babilon!» ⁴⁴Strămoșii noștri aveau în deșert cortul întâlnirii, așa cum decisese Cel care i-a spus lui Moise să-l facă în conformitate cu modelul pe care-l văzuse. ⁴⁵L-au adus cu ei în țara stăpânită de națiunile pe care Dumnezeu le-a alungat din fața lor în timpul lui Iosua; și a rămas acolo până în zilele când trăia David. ⁴⁶Dumnezeu i-a acordat milă; iar el și-a exprimat dorința să construiască o locuință pentru Dumnezeuul lui Iacov. ⁴⁷Și Solomon a fost cel care l-a construit o casă. ⁴⁸Însă Cel Foarte Înalt nu locuiește în construcții făcute de mâini omenești. Acest lucru este susținut și de profetul care zice: ⁴⁹«Cerul este tronul Meu și pământul este locul unde Îmi țin picioarele. Cel fel de casă Îmi veți construi voi Mie – zice Domnul – sau care va fi locul Meu de odihnă? ⁵⁰N-a făcut mâna Mea toate aceste lucruri?»... ⁵¹Oameni încăpățânați, necircumciși cu inima și cu urechile! Voi totdeauna v-ați opus Spiritului Sfânt. Ați procedat exact ca părinții voștri. ⁵²Pe care dintre profeți nu i-au persecutat ei? Au omorât pe cei care anunțau venirea Celui Drept; iar acum L-ați trădat și L-ați omorât – ⁵³tocmai voi care ați primit Legea dată prin intermediul îngerilor; și (totuși) n-ați respectat-o!...» ⁵⁴Când au auzit ei aceste cuvinte, s-au infuriat împotriva lui, încheștându-și maxilarele. ⁵⁵Dar Ștefan, plin de Spiritul Sfânt, a privit spre cer, a văzut gloria lui Dumnezeu și pe Isus stând în picioare (în poziție de autoritate) la dreapta lui Dumnezeu. ⁵⁶Apoi a zis: „Să știți că văd cerul deschis și pe Fiul Omului stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu.” ⁵⁷Atunci ei au început să zbiere și n-au vrut să-l mai asculte; ci având aceeași intenție, s-au repezit toți asupra lui, ⁵⁸l-au scos din oraș și l-au omorât cu pietre. Martorii și-au

pus hainele la picioarele unui tânăr care se numea Saul. ⁵⁹Ei aruncau cu pietre în Ștefan, care se ruga, zicând: „Doamne Isus, primește sufletul meu!” ⁶⁰Apoi a îngenunchiat și a strigat cu voce tare: „Doamne, nu le lua în considerare acest păcat!” Și după ce a spus aceste cuvinte, a murit. ⁸Saul votase și el pentru omorârea lui Ștefan. Din acea zi s-a declanșat o mare persecuție împotriva comunității discipolilor (lui Cristos) din Ierusalim. Atunci toți ceilalți cu excepția apostolilor, s-au împrăștiat prin zonele Iudeei și ale Samariei. ²Niște oameni cu reverență față de Dumnezeu l-au înmormântat pe Ștefan și l-au plâns foarte mult. ³Însă Saul devenise foarte periculos pentru comunitatea discipolilor (lui Cristos); pentru că intra prin case și lua cu forța bărbați și femei, pe care îi băga apoi în închisoare. ⁴Cei care se împrăstiaseră, predica Cuvântul în toate locurile pe unde mergeau. ⁵Filip a venit în orașul Samaria și a predicat acolo, prezentându-le (oamenilor) pe Cristos. ⁶Când au auzit și au văzut minunile pe care le făcea Filip, mulțimile de oameni erau foarte receptive la ce vorbea el. ⁷Din mulți oameni demonizați ieșeau spirite rele care-i făceau să producă sunete stridente; și mulți alți oameni paralizați și care nu puteau merge, erau vindecați. ⁸Astfel, locuitorii aceluia oraș au experimentat o mare bucurie. ⁹Acolo exista un om numit Simon. El pretindea că este o persoană remarcabilă; pentru că practicând vrăjitoria, îi uimise pe oamenii din Samaria. ¹⁰Toți îl ascultau cu atenție și ziceau: „Aceasta este puterea lui Dumnezeu numită «mare»!” ¹¹Erau receptivi față de el pentru că de mult timp îi uimise cu vrăjitoriile lui. ¹²Dar atunci când în urma predicii lui Filip au crezut Vestea Bună despre Regatul lui Dumnezeu și despre Isus Cristos, au fost botezați atât bărbați, cât și femei. ¹³A crezut chiar și Simon. Și după ce a fost botezat, nu se mai despărțea de Filip și privea cu mare admirație la minunile care se făceau. ¹⁴Apostolii care erau în Ierusalim, au auzit că Samaria a primit Cuvântul lui Dumnezeu. Atunci au trimis la ei pe Petru și pe Ioan. ¹⁵Când au ajuns acolo, s-au rugat pentru samariteni ca să primească Spiritul Sfânt. ¹⁶Acesta încă nu coborâse peste nici unul dintre ei, ci fuseseră doar botezați în numele Domnului Isus. ¹⁷Atunci Petru și Ioan și-au pus mâinile peste ei și; aceia au primit Spiritul Sfânt. ¹⁸Când a văzut Simon că Spiritul Sfânt era dat prin punerea mâinilor apostolilor (asupra altora), le-a oferit bani ¹⁹și le-a zis: „Dați-mi și mie această putere, pentru ca orice om peste care-mi voi pune mâinile, să primească Spiritul Sfânt.” ²⁰Dar Petru i-a zis: „Banii tăi să fie distruși împreună cu tine; pentru că ai crezut că darul lui Dumnezeu s-ar putea primi în schimbul banilor!” ²¹Tu nu ai dreptul să participi în această activitate, pentru că inima ta nu este sinceră înaintea lui Dumnezeu! ²²Pocăiește-te, renunțând la această răutate. Și roagă-te Domnului ca dacă este posibil, să-ți ierte această tendință (greșită) care provine din inima ta; ²³pentru că observ la tine că ești plin de invidie și înlănțuit de nedreptate!” ²⁴Simon a răspuns: „Rugați-vă voi Domnului pentru mine, (și cereți-I) să nu mi se întâmple nimic din ce ați zis!” ²⁵După ce le-au predicat Cuvântul Domnului, Petru și Ioan s-au întors la Ierusalim, prezentând (în drumul lor) Vestea Bună în multe sate unde trăiau samariteni. ²⁶Un înger al Domnului i-a vorbit lui Filip astfel: „Du-te spre Sud pe drumul care leagă Ierusalimul de Gaza și care trece prin deșert.” ²⁷Filip a plecat și a întâlnit un eunuc etiopian. Acesta era responsabil cu îngrijirea averii reginei etiopienilor numită Candace. El venise la Ierusalim ca să se închine ²⁸și se întorcea de-acolo în carul lui, citind din cartea profetului Isaia. ²⁹Spiritul i-a zis lui Filip: „Du-

te până în dreptul celui car!”³⁰ Filip a alergat și (când a fost în dreptul lui) a auzit etiopianul citind cuvintele profetului Isaia. Atunci el i-a zis: „Înțelege ce citești?”³¹ Eunucul i-a răspuns: „Nu știu cum aș reuși să înțeleg dacă nu mă va îndruma cineva!” Apoi l-a rugat pe Filip să urce în car lângă el.³² Textul din Scriptură pe care-l citea era acesta: „El s-a comportat ca o oaie dusă la tăiere și ca un miel fără voce în fața celui care-i tunde blana. Exact ca ei, nici El nu a deschis gura...”³³ A fost umilit și nedreptățit la judecată. Lui I-a fost luat dreptul la viață. Și cine va descrie pe contemporanii Lui?”³⁴ Eunucul i-a zis lui Filip: „Te rog să-mi spui despre cine vorbește astfel profetul: despre el, sau despre altcineva?”³⁵ Atunci Filip a început cu această parte de Scriptură și (apoi) i l-a prezentat pe Isus.³⁶ În timp ce parcurgeau ei drumul, au ajuns în dreptul unei ape. Atunci eunucul a zis: „Privește: acolo este apă! Aș vrea să fiu botezat. Este posibil?”³⁷ [Filip a zis: „Desigur, cu condiția ca tu să crezi din toată inima.” Eunucul a răspuns: „Cred că Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu!”]³⁸ A dat ordin să stea carul, au coborât amândoi în apă și Filip l-a botezat pe eunuc.³⁹ Dar când au ieșit ei din apă, Spiritul Domnului l-a răpit pe Filip; și eunucul nu l-a mai văzut. În timp ce el își continua drumul plin de bucurie,⁴⁰ Filip era la Azot, de unde a plecat la Cezareea; și predica Vestea Bună în toate orașele prin care trecea. **9** Dar Saul încă amenința cu moartea pe discipolii Domnului. El s-a dus la marele preot, ²căruia i-a cerut aprobări scrise pentru a opera arestări în toate sinagogile din Damasc; și astfel, dacă va constata (acolo) că există unii care merg pe Drumul Credinței, indiferent că sunt bărbați sau femei, să poată să-i prindă și să-i aducă la Ierusalim. ³În timp ce era pe drum și se apropia de Damasc, în mod instantaneu a apărut în jurul lui o lumină din cer. ⁴Atunci el a căzut la pământ și a auzit o voce care-i zicea: „Saul, Saul, de ce Mă persecuți?” ⁵El a răspuns: „Cine ești Tu, Doamne?” Iar Domnul i-a zis: „Eu sunt Isus, pe care tu Îl persecuți. [Ți-ar fi incomod să dai cu piciorul înapoi într-un obiect ascuțit!]” ⁶Atunci, tremurând din cauza fricii, el a zis: „Doamne, ce vrei să fac?” Iar Domnul i-a zis: „Ridică-te, intră în oraș și acolo cineva îți va spune ce trebuie să faci.” ⁷Oamenii care-l însoțeau, au rămas foarte surprinși; pentru că deși auzeau vocea, nu vedeau pe nimeni. ⁸Saul s-a ridicat de la pământ; și chiar dacă avea ochii deschiși, nu mai vedea nimic cu ei. Atunci ei l-au luat de mâini și l-au dus în Damasc. ⁹Timp de trei zile nu a văzut, nu a mâncat și nici nu a băut nimic. ¹⁰În Damasc exista un discipol care se numea Anania. Domnul i-a zis într-o viziune: „Anania!” Iar el a răspuns: „Sunt la dispoziția Ta, Doamne!” ¹¹Atunci Domnul i-a zis: „Pleacă și du-te pe strada care se numește «Dreaptă». Acolo să cauți în casa lui Iuda pe cineva care se numește Saul și care provine din Tars. Acum el se roagă; ¹²și i s-a arătat într-o viziune că a venit la el un om numit Anania care a intrat și și-a pus mâinile peste el ca să-și refacă vederea.” ¹³Anania a răspuns: „Doamne, am auzit de la mulți despre toate relele pe care le-a făcut acest om sfinților Tăi din Ierusalim. ¹⁴Știu că el chiar și aici este autorizat de liderii preoților ca să aresteze pe toți cei care invocă Numele Tău!” ¹⁵Dar Domnul i-a zis: „Du-te la el, pentru l-am ales ca să ducă mesajul despre Numele Meu atât celorlalte națiuni și regilor (lor), cât și urmașilor lui Israel; ¹⁶și îi voi arăta tot ce va trebui să suporte pentru Numele Meu!” ¹⁷Atunci Anania a plecat. După ce a ajuns în acea casă, și-a pus mâinile peste Saul și a zis: „Frate Saul, Domnul Isus, care ți s-a revelat pe drumul pe care veneai, m-a trimis ca să-ți refaci vederea și să te umplii de Spiritul Sfânt.” ¹⁸Chiar în acel

moment, de pe ochii lui au căzut un fel de solzi; iar el și-a refăcut vederea. Apoi s-a ridicat și a fost botezat. ¹⁹După ce a mâncat, i-au revenit puterile. Saul a rămas câteva zile cu discipolii care erau în Damasc. ²⁰Și imediat a început să predice în sinagogi, spunând că Isus este Fiul lui Dumnezeu. ²¹Toți cei care-l auzeau, rămâneau foarte surprinși și ziceau: „Oare nu este el acel persecutor renumit care-i urmărea în Ierusalim pe cei care invocau acest Nume? Și n-a venit el aici cu intenția să-i aresteze și să-i ducă în fața liderilor preoților?” ²²Totuși, Saul își consolida poziția din ce în ce mai mult și intimida iudeii care locuiau în Damasc, demonstrându-le în fața tuturor că Isus este Cristos. ²³După un timp, iudeii au decis să-l omoare. ²⁴Dar Saul a aflat despre acest complot. Pentru că aveau această intenție, porțile (orașului) erau păzite permanent ziua și noaptea. ²⁵Totuși, într-o noapte, discipolii l-au scăpat coborându-l (cu frânghii) într-un coș, printr-o fereastră din zid. ²⁶Când a ajuns în Ierusalim, Saul a vrut să se integreze în gruparea discipolilor; dar toți se temeau de el, pentru că nu puteau să creadă că este (și el) discipol. ²⁷Atunci Barnaba l-a luat cu el, l-a dus la apostoli și le-a relatat cum îl văzuse Saul pe Domnul care i-a vorbit pe drumul spre Damasc și cum predicase acolo cu mare curaj în Numele lui Isus. ²⁸Din acel moment, el stătea în compania lor, oriunde mergeau ei prin Ierusalim. ²⁹Saul vorbea cu mare curaj în Numele Domnului, întreținând discuții controversate cu iudeii care vorbeau limba greacă. Dar ei intenționau să-l omoare. ³⁰Când au aflat frații despre această intenție, l-au dus la Cezareea și de acolo l-au trimis la Troa. ³¹Comunitatea discipolilor beneficia de pace în toate zonele din Iudeea, din Galileea și din Samaria. Ea se consolida spiritual, manifesta reverență față de Domnul și cu ajutorul Spiritului Sfânt, creștea numeric. ³²În timp ce Petru călătorea făcând vizite tuturor fraților, a ajuns și la cei care locuiau în Lida. ³³Acolo a găsit un om care se numea Enea. El se afla într-un pat, fiind paralizat de opt ani. ³⁴Petru i-a zis: „Enea, Isus Cristos te vindecă! Ridică-te și strânge-ți patul!” Atunci Enea s-a ridicat imediat. ³⁵Văzându-l (vindecat), toți locuitorii din Lida și din Saron s-au întors la Domnul. ³⁶În Iope exista o femeie care aparținea grupului discipolilor. Ea se numea Tabita – nume care se traduce cu Dorca. Această femeie făcea fapte bune și multe alte acte de caritate. ³⁷În acel timp, s-a îmbolnăvit și a murit. După ce au spălat-o, au pus-o într-o cameră la etaj. ³⁸Pentru că Lida era aproape de Iope, când au auzit discipolii că Petru este acolo, au trimis doi oameni la el, care l-au chemat, rugându-l: „Nu întârzia să vii până la noi!” ³⁹Petru s-a ridicat și a plecat împreună cu ei. Când a ajuns acolo, l-au dus în camera de la etaj, unde toate văduvele l-au înconjurat plângând și arătându-i hainele și cămășile pe care le făcea Dorca atunci când trăia. ⁴⁰Petru a dat afară pe toți și apoi a îngenunchiat și s-a rugat. Întorcându-se spre corpul femeii, a zis: „Tabita, scoală-te!” Ea a deschis ochii; și când l-a văzut pe Petru, s-a ridicat. ⁴¹El i-a întins mâna și a ridicat-o. Apoi a chemat imediat pe sfinți și pe văduve și le-a prezentat-o vie! ⁴²Această minune a fost cunoscută în tot orașul Iope și mulți oameni din el au crezut în Domnul. ⁴³Petru a rămas mai multe zile în Iope la un tăbăcar care se numea Simon.

10 În Cezareea exista un om numit Cornelius. El era un centurion într-o unitate militară numită „Italiana” care era formată din cel puțin cinci sute de soldați. ²Acest om era religios și manifesta reverență față de Dumnezeu împreună cu toți ceilalți membrii ai familiei lui. El făcea multe acte de caritate și totdeauna se ruga lui Dumnezeu. ³În timpul celei de-a noua ore a zilei, el a văzut clar într-o viziune cum un

înger al lui Dumnezeu a intrat la el și i-a zis: „Cornelius!”⁴ Atunci el s-a uitat fix la înger, s-a speriat și a zis: „Ce se întâmplă, Doamne?” Iar îngerul i-a zis: „Rugăciunile și actele tale de caritate sunt cunoscute de Dumnezeu; și El le-a apreciat.”⁵ Acum trimite niște oameni în localitatea Iope, de unde trebuie să-l chemi la tine pe Petru care se mai numește și Simon.⁶ El locuiește în gazdă la un om numit Simon tăbăcarul, care are casa lângă mare. Acel Petru îți va spune ce trebuie să faci.”⁷ Imediat după ce a plecat îngerul de la el, Cornelius a chemat pe doi dintre subordonații lui; și împreună cu un soldat religios care era permanent la dispoziția lui,⁸ i-a trimis la Iope, după ce le-a relatat totul.⁹ A doua zi, când se apropiau ei de oraș, în a șasea oră a zilei, Petru s-a urcat pe acoperișul casei să se roage.¹⁰ I se făcuse foame și intenționa să mănânce. În timp ce i se pregătea mâncarea, el a avut o viziune:¹¹ a văzut cerul deschis, de unde cobora spre pământ un vas care avea forma unei fețe de masă.¹² În el erau tot felul de animale cu patru picioare și reptile de pe pământ, împreună cu păsări zburătoare.¹³ Iar o voce i-a zis: „Petru, ridică-te, taie și mănâncă!”¹⁴ Petru a răspuns: „În nici un caz, Doamne! Niciodată n-am mâncat ceva interzis sau «murdar»!”¹⁵ Acea voce i-a vorbit a doua oară: „Să nu numești «murdar» ce a făcut Dumnezeu curat!”¹⁶ Acest lucru s-a repetat de trei ori; și apoi vasul a fost ridicat la cer.¹⁷ În timp ce Petru nu știa ce semnificație avea viziunea pe care o avusese, oamenii trimiși de Cornelius și care întrebau de casa lui Simon, ajunseseră la poartă.¹⁸ Atunci ei au întrebat cu voce tare dacă Simon numit și Petru locuiește acolo.¹⁹ În timp ce Petru se gândea la acea viziune, Spiritul i-a zis: „Să știi că ești căutat de trei oameni.”²⁰ Ridică-te, coboară și du-te cu ei fără ezitare; pentru că Eu i-am trimis!”²¹ Petru a coborât și le-a zis acelor oameni: „Eu sunt cel pe care-l căutați. Ce v-a făcut să veniți?”²² Ei i-au răspuns: „Centurionul Cornelius care este un om drept, cu reverență față de Dumnezeu și apreciat de toți iudeii, a fost informat de Dumnezeu, printr-un înger, să te cheme în casa lui și să audă cuvintele pe care i le vei spune.”²³ Petru i-a chemat înăuntru și i-a găzduit.²⁴ Apoi, a doua zi, a plecat împreună cu ei. Au fost însoțiți și de câțiva frați din Iope. În cealaltă zi au ajuns la Cezareea. Cornelius îi aștepta împreună cu rudele și cu prietenii apropiați pe care-i chemase acolo.²⁵ Când Petru a intrat în casă, Cornelius care îl întâmpinase, s-a aruncat la picioarele lui și i s-a închinat.²⁶ Dar Petru, ajutându-l să se ridice, i-a zis: „Ridică-te! Și eu sunt (tot) om!”²⁷ Apoi, vorbind cu el, a intrat în casă, unde a găsit adunați mulți oameni.²⁸ El le-a zis: „Știți că legea mozaică nu permite unui iudeu să aibă relații cu cineva dintr-o altă națiune sau să vină la el. Dar Dumnezeu mi-a arătat că nu trebuie să numesc pe nici un om «inadecvat» sau «murdar».”²⁹ Așa se explică de ce am venit fără să vă refuz cererea atunci când m-ați chemat. Acum vreau să știu ce v-a determinat să apelați la mine.”³⁰ Cornelius a răspuns: „Cu patru zile în urmă, chiar într-un moment ca acesta, mă rugam în casa mea în a noua oră a zilei. Atunci a apărut în fața mea un om care era îmbrăcat cu o haină strălucitoare.”³¹ El a zis: «Cornelius, rugăciunea ta a fost luată în considerare de Dumnezeu care a apreciat și actele tale de caritate.”³² Acum trimite pe cineva la Iope și cheamă de acolo pe Simon care se mai numește și Petru, ca să-ți vorbească. El locuiește în gazdă la Simon tăbăcarul, a cărui casă este lângă mare.»³³ Imediat am trimis câțiva oameni la tine; și consider că ai procedat bine venind. Acum, toți suntem aici înaintea lui Dumnezeu ca să ascultăm tot ce ți-a ordonat Domnul să ne spui.”³⁴ Atunci Petru a zis: „Constat acum că se confirmă un adevăr:

Dumnezeu este imparțial ³⁵și acceptă din orice națiune pe acela care manifestă reverență față de El și care face fapte ale dreptății! ³⁶El a trimis Cuvântul Său urmașilor lui Israel și le-a prezentat Vestea Bună a păcii prin Isus Cristos care este Domnul tuturor. ³⁷Știți că începând din Galileea și până în Iudeea, circulă o veste în urma botezului despre care predica Ioan. ³⁸Această veste este în legătură cu Isus din Nazaret. El a fost coordonat de Spiritul Sfânt și a avut putere de la Dumnezeu care L-a susținut să facă bine și să vindece pe toți cei care erau posedați de diavol. ³⁹Noi suntem martori cu privire la tot ce a făcut El în țara iudeilor și în Ierusalim. Ei L-au omorât, atârându-L pe lemnul crucii. ⁴⁰Dar Dumnezeu L-a înviat a treia zi și a făcut ca El să apară, ⁴¹dar nu în fața întregului popor, ci numai între noi care suntem martori selectați de Dumnezeu. Noi am mâncat și am băut împreună cu El după ce a înviat! ⁴²Isus ne-a ordonat să predicăm mulțimilor de oameni că El a fost desemnat de Dumnezeu ca Judecător al celor vii și al celor morți. ⁴³Toți profeții vorbesc despre Isus, afirmând că oricine crede în El, primește iertarea păcatelor în Numele Lui.” ⁴⁴În timp ce vorbea Petru astfel, Spiritul Sfânt a coborât peste toți cei care ascultau Cuvântul. ⁴⁵Toți credincioșii circumciși care veniseră cu Petru, au rămas surprinși când au văzut că darul Spiritului Sfânt a fost turnat și peste oameni care nu erau evrei. ⁴⁶Îi auzeau vorbind în alte limbi (decât ebraica) și lăudându-L pe Dumnezeu. Atunci Petru a zis: ⁴⁷„Oare poate cineva să le refuze acestor oameni botezul în apă, când ei deja au primit Spiritul Sfânt exact cum L-am primit și noi?” ⁴⁸Și apoi a ordonat botezarea lor în numele Domnului Isus Cristos. Atunci l-au rugat să mai rămână câteva zile la ei. **II** Apostolii și frații care erau în Iudeea, au auzit că și oameni dintre celelalte națiuni au primit Cuvântul lui Dumnezeu. ²Iar când a ajuns Petru la Ierusalim, cei circumciși îi făceau reproșuri, ³zicându-i: „Ai intrat în casa unor oameni necircumciși și ai mâncat cu ei!...” ⁴Atunci Petru a început să le relateze ce se întâmplase. El a zis: ⁵„Eram în orașul Iope. În timp ce mă rugam, am avut o viziune: un vas mare ca o față de masă, cobora din cer și s-a oprit în dreptul meu. ⁶Când am privit ce era în el, am observat acolo animale cu patru picioare, atât domestice cât și sălbatice, reptile și păsări zburătoare. ⁷Apoi, o voce puternică mi-a zis: «Petru, ridică-te, taie și mănâncă!» ⁸Dar eu am răspuns: «În nici un caz, Doamne; pentru că nu am introdus niciodată ceva interzis sau murdar în gura mea.» ⁹Atunci vocea care venea din cer mi-a spus a doua oară: «Să nu numești ‘murdar’ ce a făcut Dumnezeu curat!» ¹⁰Acest lucru s-a repetat de trei ori. Apoi toate au fost ridicate la cer. ¹¹Și imediat s-au oprit trei oameni la poarta casei în care eram. Ei veniseră din Cezareea, trimiși special pentru mine. ¹²Spiritul mi-a spus să plec împreună cu ei fără să fac vreo discriminare. Acești șase frați m-au însoțit și ei; și împreună am intrat în casa acelui om. ¹³El ne-a relatat cum a văzut în casa lui îngerul zicându-i: «Trimite pe cineva la Iope și cheamă de-acolo pe Petru care se mai numește și Simon. ¹⁴El îți va spune cuvinte prin care vei fi salvat împreună cu cei din familia ta.» ¹⁵În timp ce începusem să vorbesc, Spiritul Sfânt a coborât peste ei exact cum s-a întâmplat și cu noi la început. ¹⁶Atunci mi-am amintit de cuvântul Domnului care zisese: «Ioan a administrat un botez făcut cu apă; dar voi veți fi botezați cu Spiritul Sfânt.» ¹⁷Deci dacă Dumnezeu le-a oferit același dar ca și nouă care am crezut în Domnul Isus Cristos, oare cum aș fi putut să mă opun Lui?” ¹⁸După ce au auzit ei aceste cuvinte, s-au liniștit, au glorificat pe Dumnezeu și au zis: „Constatăm că Dumnezeu a oferit și

celorlalte națiuni posibilitatea pocăinței ca să aibă viața!”¹⁹ Cei care se împrăștiaseră din cauza persecuției declanșate cu ocazia omorârii lui Ștefan, au ajuns până în Fenicia, în Cipru și în Antiohia. Ei predicau Cuvântul (lui Dumnezeu) numai iudeilor.²⁰ Totuși, printre ei au fost și câțiva oameni din Cipru și din Cirena care au venit în Antiohia; și vorbind cu grecii, le-au predicat Vestea Bună a Domnului Isus.²¹ Ei erau însoțiți de puterea Domnului; și un mare număr de oameni au crezut și s-au întors la El.²² Comunitatea discipolilor din Ierusalim a auzit despre ei. Atunci l-a trimis pe Barnaba până la Antiohia.²³ Când a ajuns el acolo și a văzut harul lui Dumnezeu, s-a bucurat și i-a îndemnat pe toți să rămână credincioși Domnului cu toată inima lor.²⁴ Barnaba era un om bun, plin de Spiritul Sfânt și de credință. Astfel, mulți alți oameni s-au adăugat numărului celor care veneau la Domnul.²⁵ Barnaba s-a dus apoi la Tars ca să-l caute pe Saul.²⁶ Când l-a găsit, l-a adus în Antiohia. Astfel, ei au participat un an întreg la adunările comunităților de credincioși; și au învățat acolo pe mulți oameni. Antiohia a fost locul unde pentru prima dată, discipolii au fost numiți „creștini”.²⁷ În acea vreme, au venit în Antiohia niște profeti din Ierusalim.²⁸ Unul dintre ei care se numea Agab, a anunțat prin inspirația Spiritului că va fi o mare foamete în toată lumea. Și așa a fost – chiar în timpul cezarului Claudius.²⁹ Atunci discipolii au decis să trimită conform posibilităților fiecăruia, niște ajutoare pentru frații care locuiau în Iudeea.³⁰ Așa au și făcut, trimițând aceste ajutoare prezbiterilor (comunității creștinilor) prin Barnaba și prin Saul. **12** În acele circumstanțe, tetrarhul Irod a început o persecuție, arestând pe unii dintre aparținătorii acestei Comunități.² L-a omorât cu sabia pe Iacov care era frate cu Ioan.³ Iar când a constatat că acest lucru este agreat de iudei, l-a mai prins și pe Petru. Acest lucru se întâmpla în zilele sărbătorii Azimelor.⁴ După ce l-a arestat și l-a băgat în închisoare, a dispus să fie păzit de patru grupe (de gardieni) formate din patru soldați fiecare. După sărbătoarea Paștelor, (Irod) intenționa să-l scoată (și să-l judece) în fața poporului.⁵ În timp ce Petru era păzit în închisoare, comunitatea creștinilor se ruga insistent lui Dumnezeu pentru el.⁶ În noaptea premergătoare zilei în care intenționa Irod să-l aducă la proces pentru a fi judecat, Petru dormea între doi gardieni, fiind legat de mâini cu două lanțuri; iar alți gardieni asigurau paza la ușa închisorii.⁷ Atunci un înger al Domnului a apărut în mod instantaneu lângă el, producând lumină în închisoare. El l-a trezit pe Petru, lovindu-l în coastă și zicându-i: „Ridică-te repede!” Atunci lanțurile (cu care era legat) i-au căzut de la mâini.⁸ Apoi îngerul i-a zis: „Îmbracă-te și încălță-te!” Iar el a făcut așa cum i s-a spus. Îngerul i-a mai zis: „Îmbracă-te și cu mantaua; și apoi urmează-mă!”⁹ Petru a ieșit de-acolo și a mers după el, neștiind dacă ce făcea îngerul era real. Presupunea că ce se întâmpla cu el, reprezintă o scenă dintr-o viziune.¹⁰ După ce au trecut de prima și apoi de a doua gardă, au ajuns la poarta de fier care permitea accesul în oraș; și ea li s-a deschis singură. Ieșind de-acolo, au ajuns pe o stradă. Atunci îngerul a dispărut în mod instantaneu de lângă el.¹¹ Când a înțeles Petru ce se întâmplase cu el, a zis: „Acum înțeleg că acesta a fost îngerul Domnului trimis de El ca să mă salveze de Irod și de la tot ce intenționa poporul iudeu să-mi facă.”¹² După ce a realizat mai bine situația în care se afla, a plecat spre casa Mariei – mama lui Ioan care se mai numea și Marcu – unde erau adunați mulți (creștini) care se rugau.¹³ A bătut la poartă. Atunci a venit o servitoare numită Roda, ca să vadă cine este acolo.¹⁴ A recunoscut vocea lui Petru; și din cauza bucuriei, în loc să-i deschidă,

ea a alergat și a anunțat pe cei din casă că Petru se află în fața porții. ¹⁵Ei i-au zis: „Ești nebună!” Dar ea insista, susținând că el este acolo în mod real. Ei o contraziceau, zicând: „Este îngerul lui!” ¹⁶Însă Petru continua să bată... Atunci au deschis și au rămas foarte surprinși când l-au văzut. ¹⁷Petru le-a făcut semn cu mâna ca să tacă și le-a relatat cum îl scosese Domnul din închisoare, zicând (în final): „Spuneți despre acest fapt lui Iacov și celorlalți frați!” Apoi a ieșit de-acolo și s-a dus în alt loc. ¹⁸Dimineața, soldații (care asigurau paza închisorii) au fost foarte agitați, dorind să afle ce s-a întâmplat cu Petru. ¹⁹După ce l-a căutat peste tot și nu l-a găsit, Irod a interogat pe gardieni; și în final a ordonat să fie omorâți. Apoi a plecat din Iudeea în Cezareea și a rămas (pentru un timp) acolo. ²⁰Irod era într-un conflict deschis cu cei din Tir și din Sidon. Dar Blastus care era responsabil cu dormitorul lui, a fost convins de ei să pledeze în favoarea lor pentru a ajunge la o conciliere – pentru că în legătură cu hrana lor, aceștia erau dependenți de producția care provenea din provincia tetrarhului. ²¹Într-o zi, Irod s-a îmbrăcat cu roba specifică unui tetrarh și vorbea poporului de pe tron. ²²Atunci mulțimea de oameni a strigat: „Aceasta este voce de Dumnezeu, nu de om!” ²³Dar pentru că el nu-L glorificase pe Dumnezeu, a fost lovit instantaneu de un înger al Domnului; și a murit mâncat de viermi... ²⁴Însă Cuvântul lui Dumnezeu continua să se propage tot mai mult, iar numărul discipolilor creștea. ²⁵După ce și-au îndeplinit misiunea, Barnaba și Pavel s-au întors din Ierusalim, luându-l împreună cu ei pe Ioan care se mai numea și Marcu. **13** În comunitatea creștinilor din Antiohia exista un grup format din profeți și din învățători. Din el făceau parte: Barnaba, Simon numit și Niger, Luciu din Cirena, Manaen care fusese crescut împreună cu tetrarhul Irod, și Saul. ²În timp ce (credincioșii din acea comunitate) slujeau Domnului și posteau, Spiritul Sfânt a zis: „Separați de restul grupului pe Barnaba și pe Saul, având în vedere că ei urmează să îndeplinească misiunea la care i-am chemat.” ³Atunci, după ce au postit și s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei și apoi le-au oferit ocazia să plece. ⁴Fiind trimiși de Spiritul Sfânt, Barnaba și Saul s-au dus la Seleucia; și de acolo au plecat cu corabia la Cipru. ⁵Când au ajuns la Salamina, au predicat Cuvântul lui Dumnezeu în sinagogile unde se întruneau iudeii. Împreună cu ei era și Ioan, ca slujitor. ⁶După ce au traversat toată insula și au ajuns la Pafos, au întâlnit un iudeu care pretindea că este profet, dar care în realitate era un vrăjitor. El se numea Bar-Isus ⁷și făcea parte din grupul privilegiat al proconsulului Sergius Paulus – un om (cunoscut ca) inteligent. El i-a chemat pe Barnaba și pe Saul, manifestându-și dorința să audă Cuvântul lui Dumnezeu. ⁸Dar vrăjitorul al cărui nume se traduce în limba greacă prin Elima, li se opunea și urmărea să devieze proconsulul de la (interesul lui pentru) credință. ⁹Atunci Saul, numit și Pavel, plin de Spiritul Sfânt, s-a uitat fix la el ¹⁰și i-a zis: „Ești un om plin de viclenie și de răutate – un fiu al Diavolului – dușman al oricărui lucru drept! Oare când vei înceta această denaturare a lucrurilor Domnului?” ¹¹Să știi că de acum încolo, mâna Domnului va fi împotriva ta. Vei fi orb și pentru un timp nu vei mai vedea soarele!” Imediat a fost afectat de (un fel de) ceață care i-a provocat senzația de întuneric. Apoi el a solicitat pe cineva care să-l ducă de mână. ¹²Când a văzut ce se întâmplase, proconsulul a crezut și a fost foarte surprins de învățătura Domnului. ¹³Pavel a plecat din Pafos împreună cu cei care-l însoțeau și au ajuns la Perga, în Pamfilia. Ioan s-a despărțit de ei și s-a întors la Ierusalim. ¹⁴Continuându-și călătoria, au plecat din

Perga și au ajuns în localitatea Antiohia din Pisidia. Apoi în ziua Sabatului, au intrat în sinagogă și au stat jos. ¹⁵După citirea unor texte din legea mozaică și din scrierile profeților, liderii sinagogii au trimis la ei pe cineva să le spună: „Fraților, dacă aveți un mesaj de încurajare pentru popor, (aveți acum ocazia să) vorbiți!” ¹⁶Atunci Pavel s-a ridicat, a făcut semn cu mâna (că intenționează să vorbească) și apoi a zis: „Bărbați israelieni și voi care nu sunteți evrei, dar care aveți respect față de Dumnezeu, ascultați-mă!” ¹⁷După ce a ales pe strămoșii noștri, Dumnezeu a format din ei acest popor numit Israel pe care l-a onorat cu susținerea Lui când se dezvoltă în țara Egipt. Apoi, acționând cu o mare putere (în favoarea lor), i-a scos de-acolo. ¹⁸Aproximativ patruzeci de ani, El le-a suportat comportamentul în deșert. ¹⁹Iar după ce a distrus șapte popoare în țara Canaan, le-a oferit teritoriul lor. ²⁰Au trecut astfel aproximativ patru sute cincizeci de ani; și apoi El le-a dat judecători, până în perioada când a trăit profetul Samuel. ²¹Atunci ei au cerut un rege. Și pentru aproximativ patruzeci de ani, Dumnezeu le-a oferit pe Saul – fiul lui Chis – care era unul dintre descendenții lui Beniamin. ²²Apoi El l-a îndepărtat (pe Saul) și le-a oferit pe David. Despre el a făcut următoarea afirmație: «L-am găsit pe David – fiul lui Iese – un om care Îmi satisface inima. El Îmi va îndeplini dorințele.» ²³Conform promisiunii Sale, Dumnezeu a oferit Israelului un Salvator care face parte dintre descendenții lui David. Acest Salvator este Isus. ²⁴Înainte de apariția Lui, Ioan predicase întregului popor Israel despre botezul (pe care-l administra în urma) pocăinței. ²⁵Iar când era la finalul misiunii lui, acest Ioan a zis: «Cine credeți că sunt? Să știți că nu sunt eu Acela (pe care-L așteptați). Ci El va veni după mine; iar eu nu merit nici să-L dezleg încălțăminte din picioare.» ²⁶Fraților, urmași ai lui Avraam și voi toți ceilalți care manifestați respect față de Dumnezeu, să știți că pentru noi a fost trimis acest mesaj al salvării! ²⁷Locuitorii Ierusalimului și liderii lor n-au cunoscut identitatea lui Isus; iar prin faptul că L-au condamnat, au făcut să se întâmple exact cum preziseseră profeții din scrierile cărora se citește în fiecare zi de Sabat. ²⁸Deși nu au găsit nici un motiv care să justifice omorârea Lui, ei i-au cerut lui Pilat să-L condamne la moarte. ²⁹Și după ce au făcut tot ce era scris dinainte despre El, L-au dat jos de pe lemn (nălucii) și L-au pus într-un mormânt. ³⁰Dar Dumnezeu L-a înviat! ³¹El Și-a făcut apariția de mai multe ori în fața celor care Îl urmăseră din Galileea la Ierusalim. Aceștia sunt acum martorii Lui înaintea poporului. ³²Iar noi vă aducem această veste bună care se referă la faptul că promisiunea făcută părinților noștri ³³a fost respectată de Dumnezeu acum, între noi, care suntem descendenții lor. Acest fapt fusese deja anunțat în al doilea Psalm, prin cuvintele: «Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut!» ³⁴El a mai vorbit și despre înviere, precizând că nu Se va mai întoarce în procesul descompunerii. Garanția respectării acestor promisiuni a fost precizată atunci când a zis: «Voi respecta cu cea mai mare seriozitate promisiunile sfinte pe care i le-am făcut lui David.» ³⁵Iar în alt Psalm, El promite: «Nu vei accepta ca Sfântul Tău să fie afectat de descompunerea fizică.» ³⁶După ce a slujit celor din vremea lui în acord cu planul lui Dumnezeu, David a murit și a fost înmormântat lângă părinții lui. Este evident că el a fost totuși afectat de descompunerea fizică. ³⁷Dar Cel pe care L-a înviat Dumnezeu, n-a fost afectat de ea. ³⁸Vă anunț deci, fraților, că aveți posibilitatea ca datorită Lui, să puteți fi iertați de păcate! ³⁹Oricine crede (în El), este iertat prin El de toate acele păcate pe care legea lui Moise nu le putea ierta. ⁴⁰Acum fiți atenți să nu

se întâmpla cu voi așa cum au spus profeții: ⁴¹«Priviți și mirați-vă, oameni calomniatori; pentru că voi face în timpul generației voastre o lucrare pe care nu va-ți imagina-o posibilă dacă nu v-ar relata-o cineva.»!» ⁴²Când au ieșit (din sinagogă), oamenii i-au rugat să le vorbească și în Sabatul următor despre aceleași lucruri. ⁴³După ce grupul din sinagogă s-a împrăștiat, mulți iudei împreună cu alți oameni religioși, adepți ai iudaismului, au mers după Pavel și după Barnaba care au vorbit cu ei și i-au încurajat să-și continue viața în harul lui Dumnezeu. ⁴⁴Când a venit ziua următorului Sabat, aproape toți oamenii din oraș s-au adunat ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu. ⁴⁵Văzând mulțimile de oameni care se adunaseră, iudeii au devenit foarte invidioși și au început să vorbească împotriva lucrurilor despre care predica Pavel, ridiculizându-l. ⁴⁶Însă Pavel și cu Barnaba le-au zis curajoși: „Cuvântul lui Dumnezeu trebuia predicat întâi vouă. Dar pentru că nu-l acceptați și nici nu vă considerați demni de viața eternă, să știți că ne întoarcem spre celelalte națiuni. ⁴⁷De fapt, așa ne-a și poruncit Domnul, zicând: «Te-am desemnat să fii lumina națiunilor lumii, ducând salvarea până la marginile pământului.»” ⁴⁸După ce au auzit aceste cuvinte, cei care nu erau evrei s-au bucurat, au glorificat Cuvântul Domnului, iar unii l-au și crezut. Aceștia erau dintre cei care fuseseră aleși să aibă viața eternă. ⁴⁹Cuvântul lui Dumnezeu se răspândea în toată acea zonă. ⁵⁰Dar iudeii au determinat pe femeile religioase cu autoritate și pe liderii orașului să provoace o persecuție împotriva lui Pavel și a lui Barnaba. Astfel au reușit să-i expulzeze din teritoriul lor. ⁵¹Pavel și Barnaba și-au scuturat praful de pe picioare ca gest de protest față de ei; și apoi s-au dus în Iconia. ⁵²Discipolii care se formaseră (ca rezultat al misiunii lor) erau plini de bucurie și de Spiritul Sfânt. **14** Pavel a intrat apoi împreună cu Barnaba în sinagoga iudeilor din Iconia. Acolo erau prezenți atât evrei, cât și oameni de alte naționalități. Vorbind celor adunați, au determinat pe mulți dintre ei să creadă. ²Însă unii iudei care nu crezuseră, au provocat pe cei care nu erau evrei să discute în contradictoriu cu Pavel și cu Barnaba. ³Ei au rămas totuși mai mult timp în Iconia și vorbeau curajoși despre harul Domnului. El susținea mesajul lor, confirmându-i autenticitatea prin lucrurile supranaturale și prin minunile pe care le făceau. ⁴Oamenii din oraș au format două grupuri: unii erau partizanii iudeilor, iar ceilalți susțineau pe apostoli. ⁵Iudeii (care nu crezuseră) și oameni din alte etnii care le erau ostili, au decis împreună cu liderii lor să provoace o revoltă și să-i omoare cu pietre. ⁶Însă când au înțeles intenția lor, Pavel și Barnaba au fugit în regiunea numită Licaonia și în vecinătățile ei. Acolo erau orașele Listra și Derbe, ⁷unde au continuat să predice Vestea bună. ⁸În Listra exista un om ale cărui picioare erau paralizate. Având acest handicap fizic din naștere, nu putuse niciodată să meargă. ⁹În timp ce Pavel vorbea, el stătea jos și îi asculta mesajul. Pavel a privit direct spre el; și constatând că avea credință care i-ar fi facilitat vindecarea, ¹⁰i-a zis cu voce tare: „Ridică-te și stai drept pe picioarele tale!” Atunci, dintr-o săritură, el a stat pe picioarele lui; și astfel a început să meargă singur. ¹¹Când au văzut ce făcuse Pavel, mulțimile de oameni au strigat în limba licaoniană: „Au coborât zeii între noi sub formă de oameni!” ¹²Pe Barnaba îl considerau Zeus, iar pe Pavel îl numeau Hermes – pentru că el le prezenta Cuvântul. ¹³Templul lui Zeus era amplasat chiar la intrarea în oraș. Preotul lui a venit lângă porți cu boi și cu ghirlande de flori, intenționând ca împreună cu mulțimile de oameni, să-i sacrifice și să le ofere (lui Pavel și lui Barnaba) ca ofrandă. ¹⁴Când au înțeles intenția lor, Pavel și

Barnaba și-au rupt hainele. Apoi au venit în mijlocul lor și au strigat: ¹⁵ „Oamenilor, de ce faceți acest lucru? Noi suntem tot oameni ca voi! Și vă predicăm Vestea bună, tocmai ca să abandonați aceste practici inutile și să vă întoarceți (în ce privește închinarea voastră) spre Dumnezeu viu. El este Cel care a creat cerul, pământul, marea și tot ce le populează. ¹⁶Până acum, a permis tuturor națiunilor să-și decidă modul de existență, ¹⁷deși El v-a demonstrat că există și v-a făcut bine, dându-vă ploaie din cer și favorizând productivitatea agricolă la timpul optim. Tot El este Cel care v-a oferit hrană (din abundență) și v-a umplut inimile de bucurie!” ¹⁸Cu aceste cuvinte, ei abia au reușit să oprească mulțimile de oameni din intenția lor de a li se închina prin sacrificii de animale. ¹⁹Atunci, niște iudei care proveneau din Antiohia și din Iconia, au venit acolo și au provocat o reacție de respingere din partea mulțimilor de oameni. Astfel, Pavel a fost lovit de ei cu pietre. Apoi, considerându-l deja mort, l-au scos dintre ei, târându-l în exteriorul orașului. ²⁰Dar când a fost înconjurat de discipoli, Pavel și-a revenit, s-a ridicat și a intrat în oraș. Apoi, a doua zi a plecat la Derbe împreună cu Barnaba. ²¹Au predicat Vestea Bună și în acel oraș, determinând apariția multor discipoli. Apoi s-au deplasat pe traseul Listra – Iconia – Antiohia. ²²În acele localități au consolidat spiritual discipolii, încurajându-i să persevereze în ce privește credința. Apoi le-au mai precizat că pentru a intra în Regatul lui Dumnezeu, trebuie să suportăm multe necazuri. ²³Au desemnat prezbiteri în fiecare comunitate (locală) de creștini; iar după ce s-au rugat (pentru ei) și au postit, i-au lăsat în grija Domnului în care crezuseră. ²⁴Trecând apoi prin Pisidia, au ajuns în Pamfilia. ²⁵După ce au predicat Cuvântul (lui Dumnezeu) în Perga, au ajuns în Atalia. ²⁶Apoi și-au continuat drumul deplasându-se cu corabia spre Antiohia. Astfel au ajuns în locul din care plecaseră după ce fuseseră predați harului lui Dumnezeu pentru această misiune. ²⁷După revenirea lor, au convocat o adunare a comunității creștinilor, în cadrul căreia au relatat tot ce realizase Dumnezeu prin intermediul lor și cum a facilitat El credința celorlalte națiuni. ²⁸Apoi au rămas acolo mai mult timp cu discipolii. **15** Din provincia Iudeea, veniseră niște oameni care aduseseră fraților următoarea învățătură: „Dacă nu sunteți circumciși conform tradiției provenite de la Moise, nu puteți fi salvați!” ²Ei au provocat astfel o mare controversă, discutând în contradictoriu cu Pavel și cu Barnaba. Atunci frații au decis să trimită la Ierusalim pe Pavel și pe Barnaba împreună cu câțiva dintre ei, pentru a dezbate acest subiect cu apostolii și cu prezbiterii. ³În urma acestei delegări din partea Comunității, ei au plecat și au călătorit prin (provinciile) Fenicia și prin Samaria, povestind despre întoarcerea celorlalte națiuni la Dumnezeu. Astfel au produs o mare bucurie tuturor fraților din acele localități. ⁴Când au ajuns la Ierusalim, comunitatea creștinilor împreună cu apostolii și prezbiterii (acesteia), au fost încântați de venirea lor și i-au ascultat relatând tot ce făcuse Dumnezeu prin ei. ⁵Atunci unii care proveneau din gruparea fariseilor, s-au ridicat și au susținut obligativitatea circumciziei și a respectării legii mozaice pentru cei care devin creștini și care nu sunt evrei. ⁶În consecință, apostolii și prezbiterii au organizat o reuniune, pentru a decide cu privire la această dispută. ⁷După o lungă dezbateră, Petru s-a ridicat și le-a zis: „Fraților, cunoașteți faptul că Dumnezeu a decis de mai mult timp să mă aleagă dintre voi; și m-a desemnat să predic celorlalte națiuni despre Vestea Bună care se acceptă prin credință. ⁸Iar Dumnezeu care cunoaște ce gândesc oamenii, le-a oferit Spiritul Sfânt exact cum ni

L-a oferit și nouă. ⁹El nu a făcut distincție între noi și ceilalți care au crezut, ci le-a iertat (și lor) păcatele. ¹⁰În consecință, vreau să știu de ce-L provocați pe Dumnezeu pretinzând discipolilor respectarea altor reguli. Ele au fost imposibil de respectat atât pentru strămoșii noștri, cât și pentru generația noastră. ¹¹Noi credem că indiferent de naționalitate, suntem salvați prin harul Domnului nostru Isus.” ¹²Apoi toți cei care erau adunați acolo, au continuat să asculte pe Barnaba și pe Pavel. Ei le-au relatat despre toate minunile pe care le făcuse Dumnezeu prin intermediul lor pentru a demonstra celorlalte națiuni cine este El. ¹³Când au terminat de vorbit, Iacov a zis: „Fraților, ascultați-mă! ¹⁴Simon ne-a relatat despre faptul că Dumnezeu este preocupat de națiunile lumii și a decis inițial să aleagă dintre ele un popor care să-L reprezinte. ¹⁵Astfel se confirmă următoarele cuvinte scrise în cărțile profeților: ¹⁶«Apoi voi reveni și voi reface familia lui David, îi voi reconstitui edificiile care fuseseră dărâmate și-l voi reabilita. ¹⁷Voi proceda astfel pentru ca ceilalți oameni care nu sunt evrei și care totuși Îmi aparțin, să Mă caute! – ¹⁸Aceste lucruri au fost spuse de Domnul, care le cunoștea din eternitate și care face ca ele să se împlinească.» ¹⁹De aceea, consider că nu este cazul să impunem oamenilor dintre celelalte națiuni niște reguli suplimentare după ce ei s-au întors la Dumnezeu; ²⁰ci să scriem o decizie în care să precizăm că le sunt interzise următoarele lucruri: consumarea cărnii de animale care fuseseră inițial oferite zeilor, practicarea imoralității sexuale, mâncarea animalelor sugrumate și folosirea sângelui ca aliment. ²¹În ce privește scrierile care-l au ca redactor pe Moise, ele sunt prezentate (prin citire) de mult timp în zilele de Sabat, în fiecare oraș unde există sinagogi.” ²²Atunci apostolii și prezbiterii, în acord cu toți ceilalți care formau comunitatea lui Cristos, au decis ca Pavel și Barnaba să fie trimiși la Antiohia împreună cu Iuda care se mai numea și Barsaba și cu Sila. Ei erau recunoscuți ca bărbați remarcabili între ceilalți frați. ²³Decizia trimisă prin ei avea următorul conținut: „Apostolii, prezbiterii și frații, pentru frații dintre celelalte națiuni care sunt în Antiohia, în Siria și în Cilicia: salutări. ²⁴Am fost informați despre faptul că există unele persoane dintre noi care v-au vizitat și v-au prezentat fără aprobarea noastră un mesaj care v-a produs confuzie. ²⁵În urma unui conciliu pe care l-am făcut, am hotărât în unanimitate să vă transmitem decizia noastră printr-un grup de oameni, din care să facă parte Barnaba și Pavel. Noi avem un mare respect față de acești doi reprezentanți ai noștri, ²⁶pentru că ei și-au riscat viața din cauza Numelui Domnului nostru Isus Cristos. ²⁷Am trimis și pe Iuda împreună cu Sila care vă vor confirma verbal decizia noastră. ²⁸Fiind aprobați și de Spiritul Sfânt, noi am stabilit că nu este cazul să vă solicităm respectarea unor reguli suplimentare; ci trebuie să vă limitați la câteva lucruri strict necesare. ²⁹Astfel, decizia noastră se referă la interdicție pentru următoarele lucruri: consumul cărnii închinată idolilor, al sângelui ca aliment și al animalelor sugrumate. De asemenea, vi se interzice și adulterul. Pentru voi este bine și suficient să respectați aceste reguli. Salutări.” ³⁰Ei au plecat și au ajuns în Antiohia, unde au înmănat decizia celor care se adunaseră. ³¹După ce au citit-o, frații au fost încântați de încurajarea pe care au primit-o. ³²Iuda și Sila care erau profeți, le-au vorbit și i-au edificat printr-un amplu mesaj. ³³După un timp, frații le-au permis să revină la cei care-i trimiseseră. ³⁴[Totuși, Sila a decis să mai rămână acolo.] ³⁵Pavel și Barnaba au rămas în Antiohia și învățau mulțimile de oameni, proclamând Cuvântul Domnului împreună cu mulți alți predicatori. ³⁶După un timp, Pavel a zis lui Barnaba:

„Să ne întoarcem și să vizităm frații din toate orașele în care am predicat Cuvântul Domnului.” ³⁷Barnaba dorea să-l ia împreună cu ei și pe Ioan, care se mai numea și Marcu. ³⁸Dar Pavel a considerat că nu este corect ca el să facă parte din echipa lor, pentru că refuzase să-i însoțească în misiunea din Pamfilia. ³⁹Acesta a fost motivul pentru care cei doi nu au mai putut merge împreună. Astfel, Barnaba a plecat în Cipru împreună cu Marcu; ⁴⁰iar Pavel a format o echipă cu Sila și au plecat, după ce frații și-au exprimat dorința ca harul Domnului să fie cu ei. ⁴¹Au călătorit prin Siria și prin Cilicia, unde au ajutat la creșterea spirituală a comunităților de creștini. **16** Pavel a ajuns apoi la Derbe și la Listra. Acolo exista un discipol numit Timotei care era fiul unei iudaice credincioase. Tatăl lui era grec. ²Frații din localitatea Listra au spus lucruri bune despre Timotei. ³Pavel a vrut să-l ia în echipa lui; dar mai întâi l-a circumcis – din cauza iudeilor care erau în acea zonă și care știau că tatăl lui este grec. ⁴În timp ce treceau prin orașe, au informat frații despre deciziile apostolilor și ale prezbiterilor din Ierusalim, învățându-i să le respecte. ⁵Comunitățile celor care credeau progresau spiritual consolidându-și credința; și în fiecare zi creștea numărul creștinilor care le formau. ⁶Spiritul Sfânt nu le-a permis să predice Cuvântul în Asia. Atunci ei au călătorit prin teritoriile Frigiei și ale Galatiei. ⁷Când au fost lângă Misia, intenționau să treacă prin Bitinia. Dar nici pentru această zonă nu au primit aprobarea din partea Spiritului lui Isus. ⁸Astfel, au trecut prin Misia și au ajuns la Troa. ⁹Acolo, noaptea, Pavel a avut o viziune supranaturală. A văzut un bărbat macedonian care stătea în picioare și-l ruga astfel: „Vino în Macedonia și ajută-ne!” ¹⁰După acea viziune, am decis să mergem în Macedonia. Pentru noi era deja evident că Dumnezeu ne chema acolo ca să predicăm Vestea Bună. ¹¹Am plecat cu corabia din Troa având ca destinație Samotracia. A doua zi ne-am deplasat spre Neapolis. ¹²Apoi ne-am continuat drumul și am ajuns la Filipi care este primul oraș al provinciei Macedonia cu statut de colonie romană. Acolo am rămas mai multe zile. ¹³În ziua destinată Sabatului, am ieșit din oraș și am mers pe malul unui râu unde presupuneam că este un loc unde vin oamenii să se roage. Am stat jos și am vorbit femeilor care deja erau adunate acolo. ¹⁴Una dintre ele era o femeie cu reverență față de Dumnezeu. Ea se numea Lidia și provenea din orașul Tiatira, unde vindea haine de purpură. În timp ce asculta, Domnul a făcut-o să înțeleagă mesajul lui Pavel. ¹⁵După ce a fost botezată împreună cu membrii familiei ei, ne-a zis: „Dacă mă considerați credincioasă Domnului, vă rog să veniți ca să găzduiți în casa mea!” Astfel ne-a convins și am acceptat oferta ei. ¹⁶În timp ce ne duceam la locul de rugăciune, ne-am întâlnit cu o sclavă posedată de un spirit care îi conferea capacitatea să ghicească. Datorită performanțelor în acest domeniu, era folosită de stăpânii ei ca o importantă sursă de câștig financiar. ¹⁷Sclava venea după Pavel și după noi, strigând: „Acești oameni sunt sclavii Dumnezeului Foarte Înalt. Ei vă predică despre cum puteți fi salvați!” ¹⁸A vorbit astfel mai multe zile. Atunci Pavel, foarte deranjat, s-a întors și a zis spiritului: „În numele lui Isus Cristos îți ordon să ieși din ea!” Și spiritul a ieșit chiar atunci. ¹⁹Când au constatat stăpânii sclavei că posibilitatea de a mai câștiga bani din ghicit este distrusă, au prins pe Pavel și pe Sila. Apoi i-au adus cu forța în piața publică, predându-i autorităților orașului. ²⁰Ei i-au pârlit în fața guvernatorilor, zicând: „Acești oameni ne perturbă ordinea publică a orașului. Ei sunt niște iudei ²¹care predică niște obiceiuri pe care noi, romanii, nu trebuie să le acceptăm și nici să le practicăm!”

²²Mulțimea celor care se adunaseră acolo, s-a manifestat și ea împotriva lor; iar guvernatorii au ordonat să li se rupă hainele de pe ei și apoi să fie bătuți. ²³După ce le-au aplicat multe lovituri, i-au băgat în închisoare și au ordonat gărzii să-i păzească bine. ²⁴În urma acestui ordin, șeful închisorii i-a introdus în cea mai sigură celulă și le-a imobilizat picioarele în butuci. ²⁵Pe la mijlocul nopții, Pavel și Sila se rugau și-L laudau pe Dumnezeu cântând, în timp ce toți ceilalți deținuți îi ascultau. ²⁶Atunci s-a produs un mare cutremur de pământ care a afectat închisoarea până la fundație, a deschis toate ușile și a distrus toate sistemele de imobilizare ale deținuților. ²⁷Șeful închisorii s-a trezit și a văzut că ușile închisorii erau deschise. Atunci și-a scos sabia și intenționa să se sinucidă, crezând că deținuții au fugit. ²⁸Dar Pavel a strigat cu voce tare: „Să nu-ți faci nici un rău! Nimeni nu a fugit!” ²⁹După ce a cerut o torță, șeful închisorii s-a dus repede jos unde erau Pavel și Sila și a căzut la picioarele lor, tremurând. ³⁰Apoi i-a scos de-acolo și le-a zis: „Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu salvat?” ³¹Ei i-au răspuns: „Crede în Domnul Isus împreună cu toată familia ta; și veți fi salvați!” ³²Ei le-au predicat Cuvântul Domnului tuturor celor care făceau parte din familia lui. ³³Șeful închisorii le-a spălat chiar atunci rănilor; și apoi, el împreună cu ceilalți membrii ai familiei, au fost botezați. ³⁴După ce i-a dus acasă la el, le-a dat să mănânce și și-au exprimat toți bucuria că au crezut în Dumnezeu. ³⁵Când s-a făcut ziuă, guvernatorii orașului i-au trimis pe cei care executau și transmiteau ordinele lor, ca să spună șefului închisorii: „Eliberează pe acei oameni!” ³⁶Atunci șeful închisorii a vorbit lui Pavel, zicându-i: „Guvernatorii au dat ordin să fiți eliberați. Acum sunteți liberi să plecați liniștiți unde doriți.” ³⁷Dar Pavel le-a zis: „Am fost bătuți în public fără să fim judecați și ne-au băgat în închisoare – deși suntem cetățeni romani – iar acum vor să ne elibereze în secret!? Nu acceptăm! Să vină ei personal să ne ducă afară!” ³⁸Cei care transmisese ordinul guvernatorilor, au revenit la ei cu acest răspuns. Aceștia s-au temut când au aflat că cei pe care-i trataseră astfel sunt cetățeni romani. ³⁹Apoi au venit să-i liniștească, i-au condus (amabil) afară și i-au rugat să plece din oraș. ⁴⁰După ce au ieșit din închisoare, s-au dus în casa Lidiei unde au încurajat frații; și apoi au plecat. **17** Trecând prin Amfipoli și prin Apolonia, Pavel împreună cu Sila au ajuns la Tesalonic. Acolo exista o sinagogă (a iudeilor). ²Conform obiceiului lui, Pavel a intrat în sinagogă; și în trei zile de Sabat a discutat cu ei din Scripturi, ³explicând și demonstrând că ele vorbesc despre suferința, moartea și învierea lui Cristos. El le spunea apoi: „Acest Isus despre care v-am vorbit, este, de fapt, Cristos!” ⁴Unii dintre iudei împreună cu mai mulți greci care aveau reverență față de Dumnezeu, au fost convinși și au acceptat ce spuneau Pavel și Sila. Acestui grup i s-a alăturat și unul format din femei respectate în (acel) oraș. ⁵Însă iudeii care nu crezuseră, au devenit invidioși. Atunci ei au adunat un grup de oameni răi pe care i-au găsit în piață și au provocat dezordine în oraș. Au intrat cu forța în casa lui Iason, căutând pe Pavel și pe Sila ca să-i aducă în fața poporului. ⁶Dar pentru că nu i-au găsit acolo, au luat cu forța pe Iason și pe câțiva frați și i-au dus în fața guvernatorilor orașului, unde au strigat despre ei astfel: „Acești oameni care au întors lumea pe dos, au venit și aici, ⁷iar Iason i-a primit în casa lui. Toți aceștia nu respectă decretele Cezarului și susțin că există un alt Rege care se numește Isus!” ⁸Atât oamenii adunați, cât și guvernatorii au fost deranjați când au auzit aceste lucruri. ⁹Ei au eliberat pe Iason și pe ceilalți numai după ce aceștia au plătit o sumă de

bani. ¹⁰După ce s-a înnoptat, frații au trimis imediat pe Pavel și pe Sila la Bereea. Când au ajuns acolo, au intrat în sinagoga iudeilor. ¹¹Aceia erau mai receptivi decât cei din Tesalonic. Au primit Cuvântul cu mult entuziasm și comparau mesajul predicilor cu Scripturile, ca să testeze corectitudinea lui. ¹²În consecință, multe femei grecoalice care aveau poziții sociale respectabile și mulți alți bărbați, au crezut. ¹³Dar când au constatat că Pavel proclama Cuvântul lui Dumnezeu și în Bereea, iudeii din Tesalonic au venit acolo ca să provoace oamenii la revoltă împotriva lui. ¹⁴Atunci frații l-au condus pe Pavel până spre mare, în timp ce Sila și Timotei au rămas în Bereea. ¹⁵Cei care au mers cu Pavel, l-au escortat până la Atena. Apoi au plecat ca să-i anunțe pe Sila și pe Timotei să vină cât pot de repede la el. ¹⁶În timp ce îi aștepta Pavel în Atena, a fost foarte provocat de idolatria orașului. ¹⁷În sinagogă avea discuții cu iudei și cu oameni care manifestau reverență față de Dumnezeu; iar în piață vorbea în fiecare zi cu cei pe care-i întâlnea acolo. ¹⁸Unii dintre filosofi epicurieni și stoici, au avut unele discuții cu el. Apoi unii dintre ei au zis: „Ce vrea să spună acest vorbitor mediocru?” Dar când au auzit că vorbește despre Isus și despre înviere, alții au zis: „Probabil are discursuri despre niște zei pe care încă nu-i cunoaștem!” ¹⁹Atunci l-au invitat în Areopag și i-au zis: „Dorim să auzim care este noutatea despre care vorbești tu!” ²⁰Ne-ai făcut curioși, pentru că mesajul tău ni se pare ciudat.” ²¹(Toți atenienii și ceilalți străini care locuiau în acel oraș aveau obiceiul să spună sau să asculte noutăți.) ²²Pavel s-a ridicat în mijlocul Areopagului și a zis: „Cetățeni ai Atenei! Am constatat că sunteți foarte religioși. ²³În timp ce mă deplasam prin orașul vostru și mă uitam la ce vă închinați voi, am descoperit chiar și un altar care avea pe el următoarea inscripție: «Unui Dumnezeu necunoscut». Discursul meu va fi tocmai despre acest Dumnezeu căruia vă închinați fără să-L cunoașteți. ²⁴Este vorba despre Dumnezeul care a creat atât Universul, cât și pământul. El nu locuiește în temple construite de mâna omului; ²⁵și nici nu are nevoie de ajutorul vreunui om; pentru că tocmai El este Cel care dă tuturor viață, puterea de a trăi și toate celelalte lucruri necesare existenței. ²⁶Dintr-un singur om, El a făcut ca pământul să fie locuit de toate națiunile existente acum pe el; și le-a stabilit anticipat atât timpul, cât și zona lor de existență. ²⁷Le-a oferit astfel (oamenilor) posibilitatea să-L caute și să încerce să-L identifice, chiar dacă El nu este departe de nici unul dintre noi. ²⁸Atunci când unii dintre poeții voștri au spus «Suntem descendenții Lui», ei au afirmat astfel că în El este sursa noastră pentru viață, pentru mișcare și pentru existență. ²⁹Deci pentru că descindem din Dumnezeu, nu trebuie să credem că această Divinitate este asemănătoare cu o imagine făcută din aur, din argint sau din pietre sculptate conform imaginației omenești. ³⁰Dumnezeu nu ne responsabilizează pentru felul în care am trăit în vremea în care nu am cunoscut această realitate. Dar de-acum înainte, El ordonă tuturor oamenilor, oriunde s-ar afla ei, să se pocăiască; ³¹pentru că a stabilit o zi în care va judeca într-un mod corect lumea. A decis că postul de Judecător Îi va fi conferit atunci Acelui Om desemnat de El în acest scop. Și deja l-a confirmat această funcție din momentul în care l-a înviat.” ³²Când au auzit ei despre morți care învie, unii l-au ridiculizat, iar alții au zis: „Despre aceste lucruri te vom asculta cu altă ocazie.” ³³Astfel, Pavel a plecat dintre ei. ³⁴Dar unii dintre cei care ascultaseră mesajul lui, au crezut și au format un grup, în care era Dionisie – membru al areopagului – și o femeie care se numea Damaris. **18** Apoi Pavel a plecat din Atena și

s-a dus la Corint. ²Acolo s-a întâlnit cu un iudeu care se numea Acuila. El era originar din Pont și tocmai venise acolo împreună cu soția lui care se numea Priscila. Amândoi părăsiseră Italia, pentru că cezarul Claudius dăduse un decret care prevedea ca toți iudeii să plece din Roma. Pavel s-a dus la ei; ³și pentru că aveau meseria pe care o practica și el, au decis să lucreze împreună. Ei confecționau corturi. ⁴În fiecare zi destinată Sabatului, Pavel vorbea iudeilor și grecilor, încercând să-i convingă. ⁵Dar după ce Sila și Timotei au venit din Macedonia, Pavel s-a dedicat total predicării și demonstra iudeilor că Isus este Cristos. ⁶Constatând că ei i se opuneau și-l ridiculizau, Pavel a protestat scuturându-și praful de pe haine și a zis: „Voi personal sunteți singurii vinovați pentru această decizie care vă va cauza distrugerea. De acum înainte, nu pot fi acuzat dacă voi merge la celelalte națiuni!” ⁷Apoi a plecat din sinagogă și s-a dus în casa lui Titus Iustus care era un om cu reverență față de Dumnezeu. ⁸Totuși, Crispus – conducătorul sinagogii – a crezut în Domnul împreună cu toți membrii familiei lui. Și mulți alți corinteni care ascultaseră mesajul lui Pavel, au crezut și au fost botezați. ⁹În timpul unei vizituni pe care Pavel a avut-o noaptea, Domnul i-a zis: „Să nu-ți fie frică și să nu ai rețineri, ci vorbește; ¹⁰pentru că Eu sunt (implicat împreună) cu tine și nimeni nu va putea să-ți facă vreun rău. Am în acest oraș mulți oameni care-Mi aparțin!” ¹¹Astfel, Pavel a rămas un an și șase luni printre corinteni și îi învăța Cuvântul lui Dumnezeu. ¹²În timp ce Galio era guvernator al provinciei Ahaia, iudeii au făcut o coalitie împotriva lui Pavel. Ei l-au determinat să ajungă în sala de judecată, ¹³unde au formulat împotriva lui următoarea acuzație: „Acest om îi provoacă pe alții să se închine lui Dumnezeu într-un mod care intră în contradicție cu legea mozaică!” ¹⁴În timp ce Pavel se pregătea să vorbească, Galio a zis iudeilor: „Dacă ați fi venit cu un caz de încălcare a legii statului sau ca să-mi reclamați vreo crimă, vă asigur, iudeilor, că aș fi fost de acord să iau în considerare plângerea voastră. ¹⁵Dar pentru că este doar o dispută referitoare la cuvinte și nume din legea voastră, eu refuz să mă implic. Rezolvați-vă singuri această problemă!” ¹⁶Astfel, el i-a dat afară din sala de judecată. ¹⁷Atunci ei l-au prins pe Sosten care era conducătorul sinagogii; și l-au bătut chiar în fața acelui tribunal (teritorial), în timp ce Galio i-a ignorat. ¹⁸Pavel a rămas mai mult timp în Corint. Apoi, după ce a salutat frații, a plecat spre Siria împreună cu Acuila și cu Priscila. În localitatea Chenchrea, Pavel s-a tuns, respectând astfel un jurământ pe care-l făcuse. ¹⁹După ce au ajuns în Efes, Pavel s-a despărțit de cei doi care-l însoțiseră. Apoi a intrat în sinagogă și a vorbit cu iudeii. ²⁰Ei l-au rugat să rămână mai mult timp acolo; dar Pavel i-a refuzat; ²¹și după ce i-a salutat, a plecat zicând: „[Sunt obligat să mă duc la Ierusalim pentru a participa la următoarea sărbătoare.] Dacă Dumnezeu îmi va permite, mă voi întoarce la voi!” Apoi el a plecat din Efes, călătorind pe mare. ²²După ce a coborât (din corabie) la Cezareea, a mers la Ierusalim, unde a vizitat comunitatea creștinilor. A plecat apoi în Antiohia; ²³dar n-a stat mult timp acolo, ci a călătorit mai departe spre Galatia și spre Frigia. În aceste provincii, el s-a oprit ca să-i încurajeze pe discipoli. ²⁴În Efes venise un iudeu care provenea din Alexandria. El era un bun orator și cunoștea bine Scripturile. ²⁵Fusese instruit cu privire la „calea Domnului” și vorbea oamenilor cu mult entuziasm, fiind foarte minuțios când Îl prezenta pe Isus. Totuși, el nu cunoștea decât botezul lui Ioan. ²⁶Când au văzut curajul cu care vorbea în sinagogă, Acuila și Priscila l-au luat împreună cu ei și i-au prezentat mai detaliat

această „cale a lui Dumnezeu”. ²⁷Pentru că el dorea să se ducă în Ahaia, frații l-au aprobat și au scris discipolilor o recomandare pentru el. După ce a ajuns acolo, cei care deveniseră credincioși beneficiind de harul lui Dumnezeu, au fost încurajați ²⁸văzându-l cum îi combătea pe iudei demonstrându-le cu texte din Scripturi că Isus este Cel care se numește Cristos. **19** În timp ce Apolo era în Corint, Pavel a ajuns la Efes. Acolo s-a întâlnit cu câțiva discipoli, ²pe care i-a întrebat: „Ați primit Spiritul Sfânt atunci când ați crezut?” Ei i-au răspuns: „Nici nu am auzit până acum despre un «Spirit Sfânt».” ³Pavel le-a zis: „Dar ce fel de botez vi s-a făcut? Ei au răspuns: „Ni s-a administrat botezul pe care-l practica Ioan (Botezătorul).” ⁴Atunci Pavel a zis: „Ioan boteza pe cei care se pocăiau, spunându-le să creadă în Cel care urma să vină după el, adică în Isus.” ⁵După ce au auzit acest mesaj, ei au fost botezați în numele Domnului Isus. ⁶Pavel și-a pus mâinile peste ei. Atunci Spiritul Sfânt a coborât asupra lor; și au început să vorbească în alte limbi (decât ebraica) și să profețească. ⁷Cei cu care s-au întâmplat aceste lucruri, erau în total doisprezece bărbați. ⁸Apoi Pavel a intrat în sinagogă. Acolo a avut posibilitatea să le vorbească despre Regatul lui Dumnezeu. Timp de trei luni, el a încercat să-i convingă pe cei care-i ascultau mesajele. ⁹Dar unii nu au crezut; și i s-au opus, defăimând în public „Drumul (Domnului)”. Atunci Pavel a plecat de la ei împreună cu discipolii și a continuat să-i învețe în școala lui Tiranus. ¹⁰El a putut să țină prelegeri acolo timp de doi ani. Astfel, toți iudeii și grecii care locuiau în Asia, au avut posibilitatea să audă Cuvântul Domnului. ¹¹Minunile pe care Dumnezeu le făcea prin intermediul lui Pavel, erau excepționale. ¹²Astfel, cei bolnavi se vindeau sau scăpau de posedări demonice doar prin contactul cu batistele sau cu șorțurile atinse de Pavel. ¹³Exista un grup de iudei care călătoreau și practica exorcizarea. Au încercat să folosească numele Domnului Isus pentru a elibera pe cineva care era posedat de un spirit rău. Ei au zis: „În numele lui Isus despre care predică Pavel, îți ordon să ieși (din acest om)!” ¹⁴Așa au procedat fiii lui Sceva – un mare preot iudeu. ¹⁵Însă spiritul le-a răspuns: „Îi cunosc atât pe Isus, cât și pe Pavel. Dar cine sunteți voi?!” ¹⁶Apoi spiritul rău s-a folosit de cel pe care-l poseda; și pentru că era mai puternic decât ei, i-a bătut și i-a făcut să plece din acea casă răniți și cu hainele rupte. ¹⁷Iudeii și grecii care locuiau în Efes, au auzit despre acest incident; și toți s-au speriat. Astfel, numele Domnului (Isus) a fost mai mult glorificat între ei. ¹⁸Mulți dintre cei care crezuseră, relatau în public despre trecutul lor. ¹⁹Iar alții care practicaseră magia, și-au adunat cărțile și apoi le-au ars în fața tuturor. Valoarea lor a fost estimată la cincizeci de mii de drahme. ²⁰Astfel, Cuvântul Domnului devenea din ce în ce mai cunoscut și producea efecte puternice. ²¹După ce s-au întâmplat aceste lucruri, Pavel a decis să se ducă la Ierusalim, trecând prin Macedonia și prin Ahaia. El zicea: „După ce voi ajunge acolo, trebuie să vizitez și Roma.” ²²I-a trimis în Macedonia pe Timotei și pe Erastus, care erau doi dintre colaboratorii lui. Dar el a mai rămas un timp în (provincia) Asia. ²³În acea vreme, s-a produs un conflict referitor la „Drumul Domnului”. ²⁴Exista un argintar numit Demetrius. Acesta avea o echipă de lucrători cu care prosperase producând în miniatură temple ale zeiței Artemis. ²⁵El a organizat o întâlnire cu toți cei care lucrau în același domeniu și le-a zis: „Oameni buni, știți, desigur, că noi am progresat economic practicând această meserie. ²⁶Constatăm însă că acest Pavel susține că zeii făcuți de om nu au nici o valoare. El a convins mulți oameni să-și schimbe convingerile și să creadă acest lucru

nu numai în Efes, ci și în toată Asia!”²⁷ Există astfel un dublu pericol. În primul rând, meseria noastră va fi defăimată. Apoi templul mării zeițe Artemis venerată de oamenii din Asia și din toată lumea, nu va mai avea nici o valoare; iar renumele ei va fi distrus!”²⁸ După ce au auzit aceste cuvinte, au devenit foarte agitați și au început să strige: „Artemis a efesenilor este mare!”²⁹ S-a produs o mare agitație în tot orașul și oamenii au venit toți spre teatru. Acolo fuseseră aduși doi macedonieni care-l însoțeau pe Pavel în călătorie. Ei se numeau Gaius și Aristarh.³⁰ Pavel dorea să vină acolo să vorbească celor adunați; dar nu i-au permis discipolii.³¹ Chiar și unii dintre prietenii lui, care lucrau în administrația provinciei, l-au rugat să nu meargă la teatru.³² Între cei adunați, unii strigau ceva, alții altceva; și confuzia era generală, pentru că cei mai mulți nici nu cunoșteau motivul real pentru care veniseră acolo.³³ Au scos din mulțimea de oameni pe unul care era împins în față de către iudei. El se numea Alexandru. În timp ce făcuse semn cu mâna intenționând să vorbească pentru apărarea lui,³⁴ cei care se adunaseră au constatat că era iudeu. Atunci au scandat aproximativ două ore: „Artemis a efesenilor este mare!”³⁵ Totuși, unul dintre conducătorii orașului a reușit să-i liniștească și le-a zis: „Efeseni, cine nu știe că orașul Efes este protectorul templului mării zeițe Artemis și al imaginii ei căzute din cer?”³⁶ Pentru că nu există nici o dispută referitoare la aceste lucruri, trebuie să vă liniștiți și să nu faceți nici o imprudență.³⁷ Constat că ați reclamat pe acești bărbați care nici nu au jefuit templul și nici nu au defăimat zeița noastră.³⁸ Deci dacă Demetrius împreună cu echipa lui are o acuzație împotriva cuiva, să meargă la tribunal, unde judecătorii decid cu privire la orice reclamație.³⁹ Dar dacă aveți altceva mai complicat, decizia finală va fi luată într-o adunare constituită legal.⁴⁰ Ce s-a întâmplat astăzi aici încalcă legea; și riscăm să fim acuzați că am intenționat să inițiem o revoltă!”⁴¹ După aceste cuvinte, el a dat celor adunați posibilitatea să plece.

20 După ce agitația oamenilor a încetat, Pavel a chemat discipolii și i-a încurajat. Apoi i-a salutat și a plecat în Macedonia.² A trecut prin această zonă dând multe sfaturi discipolilor; apoi s-a dus în Grecia,³ unde a stat trei luni. Tocmai când intenționa să plece în călătorie pe mare spre Siria, iudeii au organizat un complot împotriva lui. Atunci a decis să se întoarcă prin Macedonia.⁴ Până în Asia a fost însoțit de: Sopater – fiul lui Pirus – originar din Bereea, Aristarh și Secund din Tesalonic, Gaius din Derbe; Timotei, Tihic și Trofim care erau din Asia.⁵ Aceștia au plecat înaintea noastră și ne-au așteptat la Troa.⁶ După zilele în care am participat la sărbătoarea azimelor, noi am plecat cu corabia din Filipi și am ajuns la Troa. Călătoria a durat cinci zile. Apoi am mai stat acolo șapte zile.⁷ În prima zi a săptămânii, când eram adunați ca să rupem pâinea, Pavel a vorbit discipolilor. Și pentru că a doua zi trebuia să plece, își prelungise mesajul până la jumătatea nopții.⁸ În camera unde eram adunați, existau multe surse de lumină.⁹ Un tânăr care se numea Eutih, în timp ce asculta pe Pavel vorbind, a adormit stând pe pervazul unei ferestre și a căzut astfel de la al treilea nivel al clădirii. Când a fost ridicat, era mort.¹⁰ Pavel a coborât la el, l-a luat în brațe și apoi le-a zis (celorlalți): „Nu vă agitați! El este încă viu!”¹¹ După ce a urcat, a frânt pâinea, au mâncat și a mai vorbit cu ei despre multe lucruri până spre ziuă. Apoi a plecat.¹² Acel tânăr a fost readus viu – fapt care a fost o mare încurajare (pentru cei prezenți acolo).¹³ Noi am plecat înainte și am călătorit cu corabia până la Asos. În acea localitate urma să ne întâlnim cu

Pavel, pentru că el trebuia să ajungă acolo pe jos.¹⁴ După ce ne-am întâlnit la Asos, a călătorit pe mare cu noi și am mers la Mitilene.¹⁵ De acolo ne-am continuat drumul și am navigat până a doua zi, când am fost în apropiere de insula Chios. După încă o zi am ajuns lângă Samos; apoi, în ziua următoare am sosit la Milet.¹⁶ Pavel a decis să treacă pe lângă Efes, pentru că nu dorea să mai întârzie în Asia. El intenționa astfel ca dacă va fi posibil, să poată participa la sărbătoarea Cincizecimii în Ierusalim.¹⁷ De când era în Milet, trimisese un mesaj celor din Efes și îi anunțase astfel pe liderii comunității creștinilor că dorește să aibă o întâlnire cu ei.¹⁸ Când au venit, el le-a zis: „Ați observat comportamentul meu consecvent chiar din prima zi în care am venit în Asia.¹⁹ Am lucrat pentru Domnul în mod umil și cu lacrimi, fiind determinat să supraviețuiesc tuturor comploturilor organizate de iudei.²⁰ V-am spus fără nici o rețineră tot ce vă era util și am predicat atât în public, cât și în case,²¹ avertizând pe iudei și pe celelalte națiuni să se pocăiască în fața lui Dumnezeu și să creadă în Domnul nostru Isus Cristos.²² Acum constat că Spiritul mă determină să merg la Ierusalim, fără să știu exact ce urmează să mi se întâmple.²³ Totuși El mă avertizează în fiecare localitate prin care trec, anunțându-mă că trebuie să fiu pregătit pentru închisoare și pentru alte necazuri.²⁴ Însă eu nu-mi consider viața ca cel mai important lucru; ci pentru mine contează în primul rând să-mi îndeplinesc misiunea pe care mi-a dat-o Domnul Isus. Ea constă în datoria de a predica Vestea Bună care vorbește despre harul lui Dumnezeu.²⁵ Deci sunt conștient că aceasta este ultima mea întâlnire cu voi, căroră v-am predicat despre Regatul lui Dumnezeu.²⁶ Vreau să vă spun că mi-am făcut datoria față de voi, astfel încât nimeni nu va fi pierdut din cauza mea;²⁷ pentru că nu am ezitat să (vă) prezint tot planul lui Dumnezeu!²⁸ Fiți atenți la comportamentul vostru și aveți grijă de toți cei care fac parte din comunitatea Domnului câștigată cu sângele Său. Voi ați fost puși de Spiritul Sfânt ca supraveghetori ai acestei turme; și trebuie deci să o păstoriți.²⁹ Știu că după plecarea mea vor veni între voi «lupi» cu intenția de a răpi; și nu vor evita pe nimeni.³⁰ Asemenea persoane vor proveni chiar dintre voi. Ei vor deforma adevărul și vor încerca să atragă pe discipoli spre acceptarea ereziilor lor.³¹ Acesta este motivul pentru care vă spun să fiți atenți, amintindu-vă cum în cei trei ani, atât ziua cât și noaptea, v-am învățat cu lacrimi pe fiecare dintre voi.³² De-acum vă voi lăsa în grija lui Dumnezeu și a Cuvântului harului Său care are putere să vă edifice spiritual și să vă ofere ce a promis Dumnezeu tuturor sfinților.³³ Nu am pretins nimănui să-mi dea bani sau haine.³⁴ Știți că am lucrat cu aceste mâini pentru întreținerea mea și a celor care erau cu mine.³⁵ V-am oferit astfel un exemplu în tot ce am făcut și v-am demonstrat că muncind intens, putem să-i ajutăm pe cei slabi. Astfel vă puteți aminti și de cuvintele Domnului Isus, care a spus că ești mai fericit atunci când oferi ceva decât atunci când primești.”³⁶ După ce a spus aceste cuvinte, a îngenuncheat împreună cu ei și s-a rugat.³⁷ Toți au început să plângă, l-au îmbrățișat și l-au sărutat ca pentru ultima dată.³⁸ Ei au fost foarte afectați când au aflat de la Pavel că nu-l vor mai vedea niciodată... Apoi l-au însoțit până la corabie. **21** După ce ne-am despărțit de ei, am plecat pe mare și am călătorit până la Cos. A doua zi am ajuns la Rodos; iar următoarea oprire a fost la Patara.² Am urcat apoi într-o corabie care mergea spre Fenicia.³ Am călătorit astfel și am trecut pe lângă (insula) Cipru. Am ocolit-o prin dreapta și am mers mai departe spre Siria. Corabia a oprit în portul Tir, unde trebuia

să fie descărcată. ⁴Acolo am găsit discipoli la care am rămas șapte zile. Pentru că Spiritul Sfânt le revelase ce urmează să i se întâmple lui Pavel la Ierusalim, ei îl rugau să nu meargă acolo. ⁵Dar când a expirat timpul, am plecat continuându-ne drumul. Ei ne-au condus împreună cu soțiile și cu copiii lor până la ieșirea din oraș. Acolo am îngenuncheat pe mal și ne-am rugat. ⁶Ne-am salutat unii pe alții și apoi am urcat în corabie, iar ei au plecat acasă. ⁷După ce am ajuns la Tir, am plecat spre Ptolemaida, unde am vizitat frații; și am rămas la ei o zi. ⁸Apoi am plecat; și după încă o zi, am ajuns la Cezareea. Acolo ne-am dus la locuința „evangelistului” Filip, unde am fost găzduiți. El era unul dintre cei șapte bărbați desemnați ca diaconi. ⁹Avea patru fiice necăsătorite care profețeau. ¹⁰Am rămas acolo mai multe zile. În acest timp a venit din Iudeea un profet care se numea Agab. ¹¹El a intrat în casa unde eram; și după ce a luat centura lui Pavel, și-a legat picioarele și mâinile. Apoi a zis: „Spiritul Sfânt spune: «Așa vor lega iudeii din Ierusalim pe proprietarul acestei centuri. Apoi îl vor preda celor care nu sunt evrei.»” ¹²După ce am auzit acest mesaj, atât noi cât și ceilalți care erau acolo, l-am rugat pe Pavel să nu meargă la Ierusalim. ¹³Atunci Pavel a răspuns: „Sunt foarte afectat văzându-vă cum plângeți. Dar nu vă înțeleg motivul. Să știți că eu sunt pregătit nu numai să fiu legat la Ierusalim, ci și să mor pentru numele Domnului Isus!” ¹⁴Constatând că nu-l putem convinge, am renunțat și am zis: „Să se întâmple ce va dori Domnul!” ¹⁵După acele zile, am făcut pregătirile și am plecat spre Ierusalim. ¹⁶Ne-au însoțit câțiva discipoli din Cezareea care-l cunoșteau pe Mnason – cel care urma să ne găzduiască. El era unul dintre primii discipoli din Cipru. ¹⁷Când am ajuns la Ierusalim, frații ne-au primit cu bucurie. ¹⁸A doua zi, Pavel a mers împreună cu noi la Iacov, unde s-au adunat toți conducătorii comunității creștinilor. ¹⁹După ce i-a salutat, le-a relatat în mod detaliat ce a făcut Dumnezeu în timp ce lucra pentru El între celelalte națiuni. ²⁰În urma auzirii mesajului lui, au glorificat pe Dumnezeu și au zis lui Pavel: „Ai remarcat frate, câte mii de iudei au devenit credincioși. Și totuși, sunt foarte atașați de legea mozaică. ²¹Ei au auzit că în învățătura pe care o dai iudeilor care trăiesc între celelalte națiuni, le spui să renunțe la respectarea legii care a fost dată prin Moise, să nu-și mai circumcidă copiii și să nu mai respecte tradițiile. ²²Ce ar fi mai bine să facem? Trebuie să luăm o decizie, pentru că în scurt timp vor afla și ceilalți că ai venit. ²³Deci credem că este bine să iei în considerare propunerea noastră. Există aici patru bărbați care au făcut un jurământ. ²⁴Participă împreună cu ei la ritualul de purificare și plătește pentru ca aceștia să poată să-și radă părul de pe cap. Astfel, ceilalți vor înțelege că zvonurile despre tine nu sunt adevărate și că trăiești în concordanță cu legea mozaică. ²⁵Iar pentru credincioșii care aparțin celorlalte națiuni, noi le-am trimis deja o decizie scrisă prin care le-am spus să nu mănânce din carnea consacrată idolilor, să nu folosească sânge sau animale sugrumate ca aliment și să nu comită adulter.” ²⁶Atunci Pavel a plecat cu acei oameni; și a doua zi, după ce au participat la ceremonia de purificare, a intrat împreună cu ei în Templu. Acolo au anunțat câte zile mai sunt până la sfârșitul perioadei de purificare, când urma să fie sacrificat câte un animal pentru fiecare dintre ei. ²⁷Aproape de finalul celor șapte zile, iudeii din Asia l-au văzut pe Pavel în Templu. Atunci au provocat oamenii care erau acolo să-l prindă, ²⁸strigând: „Israelieni, ajutor! Acesta este omul care predică peste tot împotriva poporului nostru, împotriva legii mozaice și împotriva acestui edificiu. Și-a permis chiar să aducă în el

pe niște greci și să profaneze astfel acest Templu sfânt!”²⁹ Pentru că îl văzuseră mai înainte umblând prin oraș împreună cu Trofim care era efesean, credeau că Pavel intrase cu el în Templu.³⁰ Orașul a devenit foarte agitat; și oamenii care veniseră din toate zonele lui, l-au prins pe Pavel și l-au scos din Templu. Apoi i-au încuiat imediat ușile.³¹ În timp ce încercau să-l omoare pe Pavel, comandantul garnizoanei a fost informat că a apărut o agitație între oameni în tot orașul Ierusalim.³² El s-a dus imediat împreună cu centurioni și cu soldați în locul unde erau adunați oamenii. Când l-au văzut pe comandant și pe subalternii lui, au încetat să-l mai bată pe Pavel.³³ Atunci comandantul s-a apropiat de el, l-a arestat și a ordonat să fie legat cu două lanțuri. Apoi a vrut să știe cine este și ce a făcut.³⁴ Dar pentru că unii strigau ceva iar alții altceva și nu putea să înțeleagă nimic din cauza zgomotului, a dat ordin să fie dus în fortăreață.³⁵ Când a ajuns pe treptele ei, soldații l-au înconjurat pe Pavel, ca să-l protejeze de violența mulțimilor de oameni³⁶ care veneau după ei și strigau: „Omoară-l!”³⁷ În timp ce urma să intre cu el în fortăreață, Pavel i-a zis comandantului cohorței: „Îmi este permis să-ți spun ceva?” Atunci comandantul a zis: „Ști să vorbești grecește?”³⁸ Probabil că tu ești acel egiptean care cu puțin timp în urmă a organizat o revoltă și a plecat în deșert cu patru mii de criminali!”³⁹ Pavel a spus: „Eu sunt iudeu, cetățean al orașului Tars din Cilicia. Deci sunt cetățean al unui oraș important. Te rog să-mi permiți să vorbesc acestei mulțimi de oameni.”⁴⁰ După ce comandantul i-a permis, Pavel a stat în picioare pe trepte și a făcut semn oamenilor cu mâna. Apoi s-a făcut o mare liniște; iar Pavel le-a vorbit în limba aramaică, zicând: **22** „Frați și părinți! Doresc să ascultați mesajul meu prin care îmi formulez apărarea!”² – Când au constatat ei că le vorbește în limba aramaică, au făcut și mai multă liniște. Apoi Pavel a continuat: –³ „Eu sunt iudeu, născut în orașul Tars din Cilicia. Dar am fost educat în acest oraș și am învățat de la Gamaliel toate lucrurile referitoare la legea mozaică moștenită de la strămoșii noștri. Și eu am fost la fel de dedicat lui Dumnezeu – exact cum sunteți voi acum!”⁴ În consecință, am persecutat pe cei care adevărau la acest «Drum» chiar până le-am determinat moartea. Îi arestam și îi băgam în închisoare. Am aplicat același tratament atât bărbaților, cât și femeilor –⁵ marele preot și bătrânii noștri conducători vă pot confirma acest lucru – . Luasem aprobare scrisă de la ei ca să-i pot aresta pe frații din Damasc și apoi să-i duc legați la Ierusalim, unde urma să fie pedepsiți.⁶ Era jumătatea zilei când eram pe drum și mă apropiam de Damasc. Atunci, în jurul meu a apărut instantaneu o lumină puternică venind din cer.⁷ Am căzut la pământ și am auzit o voce care-mi zicea: „Saul! Saul, de ce Mă persecuți?”⁸ Eu am zis: „Cine ești Doamne?” Iar El a răspuns: „Eu sunt Isus din Nazaret pe care tu Îl persecuți!”⁹ Cei care erau împreună cu mine, vedeau lumina, dar nu auzeau vocea Celui care-Mi vorbea.¹⁰ Atunci eu am zis: „Ce să fac, Doamne?” Domnul mi-a răspuns: „Ridică-te, du-te în Damasc și acolo ți se va spune ce trebuie să faci.”¹¹ Pentru că din cauza intensității acelei lumini nu mai puteam să văd, cei care călătoreau cu mine m-au luat de mână și m-au dus în Damasc.¹² Acolo a venit la mine un om numit Anania. El era un bărbat cu reverență față de Dumnezeu, avea respect față de legea mozaică și era apreciat de toți iudeii din oraș.¹³ S-a apropiat de mine și mi-a zis: «Frate Saul! Reprimește-ți vederea!» Imediat am putut vedea și m-am uitat la el.¹⁴ Atunci mi-a zis: «Dumnezeul strămoșilor noștri te-a ales să-I cunoști dorința, să-L vezi pe Cel Drept și să-ți vorbească direct.»¹⁵ Tu vei face declarații

vorbind despre El în fața tuturor oamenilor; și vei relata despre lucrurile pe care le-ai văzut și pe care le-ai auzit. ¹⁶Iar acum, ce mai aștepti? Ridică-te, acceptă să fii botezat; și roagă-te invocând numele Domnului, ca să fii curățat de păcatele tale!» ¹⁷După ce m-am întors în Ierusalim, în timp ce mă rugam în Templu, am avut o viziune supranaturală. ¹⁸În această viziune L-am văzut pe Domnul care mi-a zis: «Pleacă repede din Ierusalim, pentru că nu vor accepta ce le vei spune despre Mine!» ¹⁹Atunci eu am zis: «Doamne, ei știu despre mine că-i introduceam în închisoare și că îi băteam în sinagogi pe cei care credeau în Tine. ²⁰Iar când a fost omorât Ștefan care mărturisea despre Tine, eu eram acolo și am aprobat fapta lor, păzind hainele celor care-l omorau...» ²¹Atunci El mi-a zis: «Du-te! Te voi trimite departe la celelalte națiuni!» ²²Ei l-au ascultat până la aceste cuvinte. Apoi au început să strige: „Ia de pe pământ un astfel de om; pentru că nu trebuie să mai trăiască!” ²³În timp ce strigau, aruncau cu haine și cu praf în sus... ²⁴Atunci comandantul a dat ordin ca Pavel să fie dus în fortăreață, intenționând să-l bată cu biciul, ca să afle de ce strigau așa împotriva lui. ²⁵În timp ce-l legau cu curele ca să fie biciuit, Pavel a zis centurionului care era acolo: „Vi se permite să bateți un cetățean roman care nu a fost judecat și condamnat oficial?” ²⁶Când a auzit aceste cuvinte, centurionul s-a dus la comandantul garnizoanei și i-a zis: „Ce intenționezi să faci? Acest om este cetățean roman!” ²⁷Comandantul a venit și i-a zis lui Pavel: „Spune-mi, ești cetățean roman?” Pavel a răspuns: „Da!” ²⁸Atunci comandantul a zis: „Eu am plătit o mare sumă de bani ca să obțin această cetățenie!” Pavel a zis: „Eu am fost născut ca cetățean roman!” ²⁹Atunci cei care intenționau să-l interogheze folosind bicele, s-au retras. Iar când a aflat că este roman, comandantul s-a temut pentru că ordonase ca Pavel să fie legat. ³⁰El dorea să afle de la iudei care erau acuzațiile pe care le puteau formula împotriva lui Pavel. A doua zi l-a eliberat și a ordonat o reuniune la care au fost chemați liderii preoților și toți membrii Sanhedrinului. Apoi l-a adus acolo și pe Pavel. **23** Pavel s-a uitat cu atenție la Sanhedrin și a zis: „Fraților, Dumnezeu cunoaște că am trăit până astăzi făcând exact ce mi-a cerut conștiința.” ²Atunci marele preot Anania a ordonat celor care erau lângă el să-l lovească pe Pavel peste gură. ³Pavel i-a zis: „Te va bate Dumnezeu, perete vărut! Stai acolo ca să mă judeci în acord cu legea mozaică; și totuși o încalci ordonând să fiu lovit!” ⁴Cei care stăteau lângă el, iau zis lui Pavel: „Îl insultă pe marele preot al lui Dumnezeu?” ⁵Pavel a răspuns: „Nu mi-am dat seama, fraților, că este marele preot. Știu că este scris: «Să nu vorbești rău despre conducătorul poporului tău!».” ⁶Pavel știa că Sanhedrinul era format din gruparea saducheilor împreună cu cea a fariseilor. Atunci el a strigat în fața tuturor: „Fraților, eu sunt fariseu; iar tatăl meu a fost de asemenea fariseu! Sunt acuzat pentru că am speranța că va fi o înviere a celor morți!” ⁷După ce au auzit ei aceste cuvinte, s-a produs o mare dispută între farisei și saducheii. Și din acel moment, adunarea s-a împărțit în două grupuri. ⁸Cel format din saducheii susținea că nu există nici înviere, nici îngeri și nici spirit; iar grupul fariseilor credea că toate acestea există. ⁹S-a produs o mare dispută, în care niște învățători ai legii mozaice care făceau parte din grupul fariseilor, s-au ridicat în picioare foarte determinați și au zis: „Nu constatăm nimic rău la acest om. Putem oare să-l acuzăm dacă s-a întâmplat să-i fi vorbit vreun spirit sau vreun înger?” ¹⁰Pentru că tensiunea dintre ei creștea, comandantul garnizoanei se temea pentru integritatea fizică a lui Pavel. Fiind conștient că puteau oricând să-l rupă

în bucăți, a ordonat soldaților să meargă între ei, să-l scoată de-acolo pe Pavel și să-l ducă în fortăreață. ¹¹În următoarea noapte, Domnul i S-a revelat lui Pavel și i-a zis: „Curaj! Așa cum ai mărturisit despre Mine oamenilor din Ierusalim, trebuie să vorbești în calitate de martor pentru Mine și la Roma!” ¹²În următoarea dimineață, iudeii au conceput un plan pentru omorârea lui Pavel; și au decis sub amenințarea unui blestem că nu vor mânca și nici nu vor bea nimic până nu-l vor pune în aplicare. ¹³Cei care făcuseră această convenție erau aproximativ patruzeci de persoane. ¹⁴Ei s-au dus la liderii preoților și la bătrâni, cărora le-au zis: „Noi am acceptat riscul unui mare blestem, promițând să nu gustăm nimic până nu îl vom omorî pe Pavel. ¹⁵Acum, planul trebuie să funcționeze astfel: împreună cu Sanhedrinul, veți ruga pe comandantul garnizoanei să-l aducă mâine între voi, cu pretextul că doriți să-i analizați mai atent concepțiile. Noi vom fi pregătiți atunci să-l omorâm înainte să ajungă acolo.” ¹⁶Fiul surorii lui Pavel i-a auzit discutând planul acestui complot. Apoi s-a dus în fortăreață și l-a anunțat pe Pavel. ¹⁷Atunci Pavel a chemat pe unul dintre centurioni și i-a zis: „Condu acest tânăr la comandant, pentru că dorește să-i ofere o informație.” ¹⁸Centurionul l-a dus pe tânăr la comandantul garnizoanei și i-a zis: „Deținutul Pavel m-a rugat să aduc la tine pe acest tânăr care dorește să-ți vorbească.” ¹⁹Comandantul, l-a luat de mână și a plecat împreună cu el într-un loc separat, unde l-a întrebat: „Ce dorești să-mi spui?” ²⁰El a răspuns: „Iudeii au făcut o înțelegere împreună cu cei din Sanhedrin ca să-ți ceară mâine să-l aduci din nou pe Pavel între ei. Vor pretinde că doresc să reanalizeze concepția lui religioasă. ²¹Dar tu să nu le aprobi cererea; pentru că, de fapt, ei intenționează altceva. Sunt deja aproximativ patruzeci de persoane care au jurat să nu mănânce și să nu bea nimic până nu-l vor omorî. Acum ei așteaptă doar să fii de acord cu propunerea lor.” ²²Comandantul l-a lăsat pe acel tânăr să plece și i-a ordonat să nu mai spună nimănui ce-i relatase lui. ²³Apoi el a chemat doi centurioni și le-a zis: „Să fiți pregătiți cu două sute de soldați, șaptezeci de călăreți și două sute de lăncieri, pentru o deplasare în această noapte la Cezareea. Veți pleca în a treia oră a nopții. ²⁴Luați și cai pentru transportul lui Pavel, ca să ajungă protejat până la guvernatorul Felix!” ²⁵A scris și un mesaj adresat lui Felix. El avea următorul conținut: ²⁶„Claudius Lisias, către excelența sa, guvernatorul Felix: Salutări! ²⁷Iudeii au prins acest om și intenționau să-l omoare. Aflând că este cetățean roman, am intervenit cu soldații mei și l-am salvat. ²⁸Apoi am vrut să știu ce acuzații formulau iudeii împotriva lui; și l-am expus unei confruntări cu Sanhedrinul lor. ²⁹Am constatat astfel că era acuzat doar de lucruri referitoare la legea lor religioasă. Deci nu era vinovat de încălcarea vreunei legi a satului care să fie pedepsită cu închisoarea sau cu moartea. ³⁰Apoi am fost informat că iudeii organizaseră un complot împotriva lui. Acesta este motivul pentru care ți l-am trimis imediat; și am informat pe cei care-l acuză, să se prezinte la tine pentru rezolvarea acestui caz.” ³¹Conform ordinului primit, soldații l-au luat pe Pavel și l-au dus noaptea până la Antipatris. ³²A doua zi, soldații s-au întors în fortăreață, iar călăreții și-au continuat drumul împreună cu el. ³³Când au ajuns în Cezareea, călăreții au înmănat scrisoarea guvernatorului și i l-au predat pe Pavel. ³⁴După ce a citit-o, guvernatorul a întrebat care este provincia din care provine Pavel. Când a aflat că Pavel este originar din Cilicia, i-a zis: ³⁵„Mă voi ocupa de cazul tău după ce vor veni și cei care te acuză.” Apoi a ordonat să fie păzit în fortăreața lui Irod. **24** După cinci

zile a venit marele preot Anania împreună cu unii dintre bătrânii poporului (iudeu), însoțiți de un avocat care se numea Tertulius. Apoi au prezentat guvernatorului o plângere pe care o formulaseră împotriva lui Pavel. ²După ce acesta a fost adus între ei, Tertulius a spus: „Excelență, noi apreciem că tu ești cel care a avut o remarcabilă contribuție la climatul de mare stabilitate în care trăim. Națiunea noastră a beneficiat de multele reforme pe care le-ai inițiat. ³Noi suntem foarte mulțumiți și recunoaștem oriunde și oricând aceste realizări. ⁴Dar ca să nu te deranjez prea mult, te rog să fii binevoitor și să mai asculți câteva cuvinte. ⁵Am constatat că acest om este ca o epidemie. Concret, el produce conflicte între toți iudeii din lume și este liderul grupării nazarinenilor. ⁶A încercat să profaneze chiar și Templul. Atunci noi l-am prins [și intenționăm să-l judecăm în conformitate cu legea noastră. ⁷Dar comandantul Lisias a venit în forță și l-a luat dintre noi, spunând că cei care-l acuză, să vină la tine pentru rezolvarea cazului.]. ⁸Dacă-l vei interoga, vei afla singur despre toate aceste lucruri de care îl acuzăm.” ⁹Iudeii care erau prezenți acolo, au susținut avocatul lor, declarând că acesta este adevărul. ¹⁰După ce guvernatorul i-a făcut semn cu mâna permițându-i să vorbească, Pavel a zis: „Știind că de mulți ani ești judecătorul acestei națiuni, mă simt încurajat să vorbesc pentru a mă apăra. ¹¹Poți să verifici că nu sunt mai mult de douăsprezece zile de când am mers la Ierusalim ca să mă închin. ¹²Acolo nu am fost găsit certându-mă cu cineva în Templu, și nici provocând oamenii la conflicte în sinagogă ori în vreun alt loc din oraș. ¹³Deci acuzația lor deja formulată nu poate fi susținută cu fapte. ¹⁴Recunosc totuși în fața ta că slujesc Dumnezeului strămoșilor noștri în acord cu acel «Drum» despre care ei spun că este promovat de o sectă care propagă idei greșite. Eu cred tot ce este scris în cărțile Legii (lui Moise) și în ale profeților. ¹⁵Am aceeași speranță pe care o împărtășesc și ei. Aceasta se referă la faptul că Dumnezeu va face într-o zi să învie atât cei dreپți, cât și cei nedreپți. ¹⁶Acesta este motivul pentru care mi-am dat tot interesul să fac ce este bine față de Dumnezeu și față de oameni, în acord cu îndemnurile conștiinței mele. ¹⁷După o absență de mai mulți ani, am revenit la Ierusalim ca să ofer niște daruri oamenilor (săraci) din poporul meu și să aduc sacrificii în Templu. ¹⁸În acest context, niște iudei din Asia m-au observat tocmai când terminasem ritualul de purificare în Templu. Atunci nu eram înconjurat de mulțimi de oameni și nici nu produceam dezordine. ¹⁹Erau acolo și niște iudei din Asia. Dacă măcar ei ar fi avut ceva de reclamat despre mine, ar fi trebuit să fie prezenți aici. ²⁰Sau poate îți vor explica cei de aici care sunt acele lucruri rele pe care mi le pot reproșa în urma prezentării mele în fața Sanhedrinului. ²¹Singura acuzație care mi-ar putea fi adusă, este aceea că am strigat «Eu sunt judecat de voi pentru concepția pe care o am în legătură cu învierea!».” ²²Atunci Felix care era bine informat cu privire la acest „Drum”, a întrerupt ședința, spunând: „Verdictul meu va fi dat atunci când va veni comandantul Lisias!” ²³Apoi a ordonat centurionului responsabil de Pavel, să-l păzească, dar să-i ofere libertatea de a fi vizitat și îngrijit de cei care doreau să-l ajute. ²⁴După câteva zile, a venit Felix împreună cu soția lui care era iudeică. Ea se numea Drusila. El a trimis atunci pe cineva să-l aducă pe Pavel. Apoi l-a ascultat vorbind despre credința în Isus Cristos. ²⁵În cadrul discursului lui, Pavel a vorbit și despre dreptate, despre autocontrol, ca și despre judecata divină din viitor. Atunci Felix i-a zis speriat: „Suficient! Poți să pleci. Te voi chema când voi mai avea timp.” ²⁶El spera în același timp că Pavel îi va oferi

bani. Acesta era motivul pentru care îl chema frecvent ca să-i vorbească.²⁷ Au trecut astfel doi ani; iar Felix a fost înlocuit cu Porcius Festus. Vrând să obțină favoarea iudeilor, Felix lăsase pe Pavel în închisoare. **25** La trei zile după ce a venit să preia funcția de guvernator al provinciei, Festus a plecat din Cezareea la Ierusalim.² Cei mai remarcabili preoți și conducătorii iudeilor i-au prezentat o plângere în care îl acuzau pe Pavel;³ apoi l-au rugat să-l aducă la Ierusalim. Însă ei intenționau să-l omoare pe drum.⁴ Festus le-a spus că Pavel este închis la Cezareea și că el însuși urmează să se ducă acolo în scurt timp.⁵ Apoi le-a mai zis: „Conducătorii voștri să vină împreună cu mine; și dacă acest om este vinovat, vor avea posibilitatea să-mi demonstreze.”⁶ Nu a mai stat acolo decât opt sau zece zile. Apoi a plecat la Cezareea. A doua zi după venirea lui, Festus a intrat în sala de judecată și a ordonat ca Pavel să fie adus acolo.⁷ Când a venit Pavel, iudeii care sosiseră din Ierusalim l-au înconjurat și au formulat împotriva lui grave acuzații pe care nu le puteau dovedi.⁸ Pavel și-a prezentat apărarea zicând: „Nu am încălcat nici legea iudeilor, nici regulamentul Templului și nici vreo lege decretată de Cezar!”⁹ Pentru că Festus intenționa să aibă relații bune cu iudeii, i-a zis lui Pavel: „Vrei să mergi la Ierusalim și să-ți judec cauza acolo?”¹⁰ Pavel a răspuns: „Eu sunt acum la tribunalul Cezarului. Consider că aici trebuie să fiu judecat. Iudeilor nu le-am făcut nici o nedreptate, așa cum deja te-ai convins.”¹¹ Dacă am comis vreo faptă care necesită pedeapsa cu moartea, eu nu vreau să mă sustrag unei asemenea decizii. Dar în același timp, dacă acuzațiile iudeilor nu sunt adevărate, nimeni nu are dreptul să mă predea lor. Vreau fiu judecat chiar de către Cezar!”¹² Atunci, după ce s-a consultat cu consilierii lui, Festus a zis: „Dacă vrei să fii judecat de Cezar, așa se va întâmpla. Chiar el va prezida judecarea cazului tău!”¹³ După câteva zile, regele Agripa a sosit la Cezareea împreună cu soția lui care se numea Berenice. El îi făcea astfel o vizită lui Festus, ca să-l felicite.¹⁴ Pentru că stătea acolo de mai multe zile, Festus i-a vorbit regelui despre Pavel. El a zis: „Am un deținut care stă în închisoare din perioada în care provincia era guvernată de Felix.”¹⁵ Atunci când eram în Ierusalim, conducătorii preoților și bătrânii iudeilor l-au acuzat și mi-au cerut să-l condamn.¹⁶ Le-am explicat că romanii nu au obiceiul să condamne pe cineva decât după ce i s-a dat posibilitatea să se apere față de tot ce este acuzat.¹⁷ Astfel, când au sosit aici împreună cu mine, chiar în următoarea zi am mers cu ei în tribunal și am ordonat să fie adus acolo.¹⁸ Dar când reclamantii lui s-au ridicat să-l acuze, am constatat cu surprindere că nu au vorbit despre nimic din tot ce mă așteptam.¹⁹ Toată disputa dintre ei și acest om era în legătură cu religia lor și despre un anume Isus care murise, dar despre care Pavel declara că este viu.²⁰ Pentru că aveam în față un caz ciudat și nu știam ce decizie să iau, l-am întrebat dacă dorește să meargă la Ierusalim ca să fie judecat acolo.²¹ Dar acest Pavel a refuzat propunerea mea. Și atunci am ordonat să fie păzit în continuare, până îl voi trimite să fie judecat de Cezar, conform dorinței lui.”²² Agripa i-a zis lui Festus: „Doresc să-l ascult și eu.” Iar Festus a răspuns: „Mâine vei avea această ocazie.”²³ A doua zi, Agripa și Berenice au venit în mod festiv la sala de audieri împreună cu comandanții militari și cu cei mai importanți oameni ai orașului. Festus a ordonat să fie adus și Pavel.²⁴ Atunci el a zis: „Rege Agripa și voi toți care sunteți aici împreună cu noi! Priviți acest om despre care toți iudeii din Ierusalim și din această zonă susțin că nu merită să mai trăiască!”²⁵ Am ajuns la concluzia că, de fapt, el nu a făcut nimic pasibil de pedeapsa capitală;

și pentru că din proprie inițiativă a cerut să fie judecat de Cezar, am decis să i-l trimit.

²⁶Totuși, sunt încă într-o situație delicată: nu știu cum să justific Cezarului trimiterea acestui om în fața lui... Prezint asistenței acest caz ciudat și în mod special ție, rege Agripa. Sper că după ce-l veți investiga, voi avea ce să scriu despre el. ²⁷Altfel, mi se pare absurd să trimit Cezarului un deținut fără să pot preciza clar acuzațiile care i se aduc.” **26** Agripa a zis lui Pavel: „Poți să vorbești, apărându-ți cauza!” Atunci Pavel a întins mâna și a început să-și prezinte argumentele apărării. El a zis: ²„Rege Agripa, mă consider fericit că ești prezent astăzi aici, asistând la apărarea pe care mi-am formulat-o față de tot ce mă acuză iudeii. ³Tu cunoști foarte bine toate obiceiurile și disputele lor. Din acest motiv, te rog să mă asculți cu răbdare. ⁴Toți iudeii mă cunosc încă de când eram tânăr, pentru că am trăit între ei în Ierusalim. ⁵Dacă ar recunoaște, ei știu și ar putea confirma despre mine că am trăit ca fariseu, conformându-mă celei mai stricte grupări a oamenilor noștri religioși. ⁶Iar acum sunt acuzat pentru că sper că Dumnezeu Își va respecta promisiunea pe care a făcut-o strămoșilor noștri. ⁷De fapt, toate cele douăsprezece familii din care s-a dezvoltat poporul nostru, slujesc lui Dumnezeu ziua și noaptea, sperând că Dumnezeu va respecta această promisiune. Să știi, rege, că acuzațiile iudeilor sunt în directă legătură cu acest lucru. ⁸Chiar nu credeți că Dumnezeu învie pe cei care au murit? ⁹Să știți că și eu am fost foarte convins că trebuie să mă opun numelui lui Isus din Nazaret. ¹⁰Și exact așa am acționat în Ierusalim. Fiind autorizat de marii preoți, am contribuit la ajungerea în închisoare a multor sfinți. Iar când se decidea omorârea lor, eu eram între cei care votau în favoarea acestei decizii. ¹¹I-am pedepsit de multe ori în toate sinagogile și îi forțam să declare că renunță la această credință. Am fost atât de provocat, încât i-am persecutat chiar și în alte orașe. ¹²Când mă duceam cu acest scop la Damasc având totală autoritate conferită de aprobarea scrisă de la conducătorii preoților, ¹³să știi, rege, că pe acel drum mi s-a întâmplat ceva (ciudat). În timpul amiezii, am văzut o lumină din cer care a strălucit în jurul meu și în jurul celor care erau cu mine. Ea era mai puternică decât cea produsă de soare. ¹⁴Atunci toți am căzut la pământ și am auzit o voce care-mi zicea în limba aramaică «Saul, Saul! De ce Mă persecuți? Îți produci singur suferință prin ceea ce faci!» ¹⁵Eu am zis: „Cine ești, Doamne?” Iar Domnul mi-a răspuns: «Eu sunt Isus – Cel pe care-L persecuți! ¹⁶Dar acum, ridică-te; pentru că ți-am oferit ocazia să Mă cunoști. Vreau să te desemnez ca slujitor al Meu și ca martor. Tu vei vorbi altora, spunându-le nu numai că M-ai văzut, ci și tot ce-ți voi mai revela. ¹⁷Te-am ales dintre oamenii poporului tău și dintre toate celelalte națiuni – la care te și trimit – ¹⁸să le deschizi ochii, ca să aibă posibilitatea de a se întoarce din întuneric la lumină și de sub autoritatea Satanei, la Dumnezeu. Astfel ei vor putea să creadă în Mine și să primească prin această credință iertarea pentru păcatele lor și facilitățile celor care sunt sfințiți.» ¹⁹Acum cred că ai înțeles, rege Agripa, că nu m-am opus acestei viziuni cerești. ²⁰În consecință, am predicat întâi celor din Damasc, apoi în Ierusalim, în toată Iudeea și între toate celelalte națiuni, spunându-le să adopte modul lui Dumnezeu de a gândi și să demonstreze apoi prin fapte că acest lucru s-a întâmplat în viața lor. ²¹Acesta este motivul pentru care m-au prins iudeii în Templu și intenționau să mă omoare. ²²Dar până în această zi am supraviețuit cu ajutorul lui Dumnezeu; și am avut astfel ocazia să fac declarații și aici, atât în fața subordonaților, cât și în fața celor care dețin autoritatea în stat. Totuși, eu nu vorbesc despre ceva

nou. Tot ce predic eu oamenilor, este în acord cu ce fusese deja prezis în scrierile lui Moise și în cele ale profeților. ²³Acolo a fost scris că Cel care se va numi Cristos, trebuie să sufere și că după ce El va fi prima persoană care va învia, va oferi lumină poporului nostru și celorlalte națiuni.” ²⁴În timp ce vorbea el astfel ca să-și susțină cauza, Festus i-a zis cu voce tare: „Pavel, ai înnebunit din cauza excesului tău de învățătură!” ²⁵Dar Pavel i-a zis: „Nu sunt nebun, excelența ta, Festus! Ce spun este adevărat și bine judecat. ²⁶Îmi permit să vorbesc regelui fără rețineri, pentru că sunt convins că el cunoaște aceste lucruri. Ele nu s-au întâmplat undeva într-un loc nesemnificativ (al imperiului). ²⁷Rege Agripa, crezi că este adevărat ce au scris profeții? Eu știu că tu crezi!” ²⁸Atunci Agripa a zis lui Pavel: „Observ că ești decis să mă determini ca în scurt timp să devin creștin!” ²⁹Pavel a zis: „Indiferent dacă se va întâmpla curând sau mai târziu, vă doresc tuturor ca Dumnezeu să vă ajute să fiți ca mine, cu excepția acestor lanțuri...!” ³⁰Atunci regele, guvernatorul, Berenice și toți cei care erau împreună cu ei, s-au ridicat. ³¹Apoi, în timp ce plecau, ziceau unii altora: „Acest om nu a făcut nimic care să necesite pedeapsa capitală sau detenția.” ³²Iar Agripa a zis lui Festus: „Dacă n-ar fi cerut să fie judecat de Cezar, acum ar fi putut fi eliberat!” **27** Apoi a fost luată decizia să plecăm cu corabia în Italia. Împreună cu alți deținuți, Pavel a fost predat unui centurion numit Iulius. El făcea parte din garnizoana imperială. ²Am plecat din portul Adramit cu o corabie care urma să treacă prin mai multe porturi ale Asiei. Împreună cu noi venise și Aristarh – un macedonian care provenea din Tesalonic. ³A doua zi am ajuns în portul Sidon. Iulius a fost binevoitor cu Pavel și i-a permis să-și viziteze prietenii care i-au dat un ajutor pentru călătorie. ⁴După ce am plecat de acolo, am navigat pe lângă sudul coastelor insulei Cipru, ca să evităm vântul care bătea în sensul opus deplasării noastre. ⁵Am traversat marea navigând pe lângă Cilicia și pe lângă Pamfilia; apoi am ajuns la portul Mira, în Licia. ⁶Acolo, centurionul a găsit o corabie care venea din Alexandria și mergea în Italia. El a decis să călătorim cu ea; ⁷și am plecat navigând încet și cu dificultate, până am ajuns la Cnidus. Dar pentru că vântul bătea din față, am navigat la adăpost, pe lângă insula Creta, trecând de orașul Salmona. ⁸După ce am depășit foarte greu zona coastelor insulei, am ajuns la un loc numit „Porturi bune”, în apropierea orașului Lasea. ⁹Acolo am stat mult timp; iar călătoria pe mare devenea periculoasă, pentru că deja trecuse vremea Postului. Atunci Pavel a spus tuturor: ¹⁰„Oamenilor, constat că dacă ne vom continua călătoria, va fi riscant atât pentru încărcătura corabiei, cât și pentru viața noastră!” ¹¹Dar centurionul a ignorat ce spusese Pavel; și a ascultat sfatul pe care i l-au dat comandantul corabiei și proprietarul ei. ¹²Ei intenționau să ierneze acolo, dar au constatat că acest lucru le era imposibil. Atunci cei mai mulți dintre cei din corabie l-au convins să călătorească mai departe pe mare până la Fenix. Acesta era un port al Cretei și avea deschidere atât spre nord-est, cât și spre sud-vest. ¹³Vântul bătea ușor dinspre sud; și crezând că vor ajunge relativ ușor acolo, au plecat pe lângă insula Creta și au navigat cât au putut de aproape de ea. ¹⁴Dar în scurt timp, a început să sufle dinspre insulă un vânt care venea din direcția nord-est. ¹⁵Corabia nu a mai putut fi controlată de noi, ci ne-am lăsat duși de vânt. ¹⁶Așa am navigat trecând pe lângă o insulă mică numită Clauda; și cu mare dificultate am reușit să prindem barca de salvare a corabiei. ¹⁷După ce au luat-o, marinarii au legat corabia cu frânghii; și ca să nu eșueze în bancurile de nisip ale Sirtei, au coborât pânzele și astfel

am fost duși de vânt... ¹⁸Pentru că a doua zi furtuna era din ce în ce mai puternică, marinarii au început să arunce în apă încărcătura corabiei; ¹⁹iar în ziua a treia, cu propriile lor mâini au aruncat și echipamentul acesteia. ²⁰Timp de mai multe zile, nu am mai văzut pe cer nici soarele și nici stelele. Furtuna era atât de violentă, încât nimeni nu mai spera că va supraviețui. ²¹După mult timp în care oamenii nu mâncaseră, Pavel s-a ridicat în picioare între ei și le-a zis: „Oamenilor, trebuia să mă ascultați când v-am propus să nu plecăm din Creta. Dacă ați fi făcut așa, am fi evitat avariile și aceste pagube. ²²Acum însă vă propun să vă încurajați, pentru că nici unul dintre voi nu va muri. Va fi distrusă doar această corabie. ²³În timpul nopții care a trecut, a venit la mine un înger al Dumnezeuului căruia îi aparțin și pe care îl slujesc. ²⁴Acel înger mi-a spus: «Pavel, fii liniștit! Pentru că tu trebuie să ajungi în fața Cezarului. Și din această cauză, Dumnezeu va salva viața tuturor celor care călătoresc împreună cu tine!» ²⁵Deci liniștiți-vă, oameni buni, pentru că eu am încredere în Dumnezeu. Cred că se va întâmpla exact așa cum mi-a spus El. ²⁶Acum va trebui doar să eșuăm pe o insulă.” ²⁷În a paisprezecea noapte, în timp ce eram împinși de vânt pe Marea Adriatică, marinarii au bănuț pe la mijlocul nopții că ne apropiem de pământ. ²⁸Au măsurat adâncimea apei și au constatat că ea era de douăzeci de stânjeni. Au mai înaintat puțin, au măsurat din nou adâncimea și au văzut că era de cincisprezece stânjeni. ²⁹Pentru a evita lovirea de stânci, ei au aruncat patru ancore în partea din spate a corabiei; și apoi se rugau să se facă ziuă. ³⁰Marinarii intenționau să fugă din corabie. Spunând că doresc să arunce ancora în partea din față a acesteia, de fapt ei coborâseră barca de salvare. ³¹Dar Pavel a zis centurionului și soldaților: „Dacă ei nu rămân în corabie, nu veți putea fi salvați!” ³²Atunci soldații au tăiat frânghiile bărcii de salvare și au lăsat-o să cadă. ³³Înainte de ziuă, Pavel i-a invitat pe toți să mănânce, zicând: „De paisprezece zile așteptați (deznodământul) și n-ați mâncat nimic. ³⁴Vă propun să mâncați ceva, ca să puteți supraviețui. Nu vi se va întâmpla nimic rău. Nici măcar un fir de păr de pe cap nu vi se va pierde.” ³⁵După ce a spus aceste cuvinte, a luat pâine și a mulțumit lui Dumnezeu pentru ea în fața tuturor. Apoi a rupt-o și a început să mănânce. ³⁶Atunci toți ceilalți s-au încurajat și au început să mănânce și ei. ³⁷În corabie erau în total două sute șaptezeci și șase de oameni. ³⁸După ce s-au săturat, au aruncat în mare grâul pe care-l mai aveau în corabie, ca să o facă mai ușoară. ³⁹Când s-a făcut ziuă, marinarii au observat că în depărtare se vedea pământul. Însă ei nu recunoșteau locul. Au văzut un golf cu plajă și au decis ca dacă va fi posibil, să orienteze corabia spre acea zonă. ⁴⁰Au tăiat legăturile ancorelor și le-au lăsat să cadă în mare. Apoi au dezlegat frânghiile care țineau cârma și au ridicat pânza din față în bătaia vântului, pentru ca să se îndrepte spre mal. ⁴¹Dar corabia s-a înfipt într-un banc de nisip și s-a oprit. Partea din față a corabiei a rămas imobilizată acolo, iar din cea de la spate se desprindeau bucăți sub forța valurilor. ⁴²Soldații au propus ca prizonierii să fie omorâți, pentru ca nici unul să nu fugă. ⁴³Dar centurionul care dorea să-l salveze pe Pavel, nu a acceptat propunerea lor. Apoi a ordonat celor care știau să înoate, să sară în apă și să ajungă primii pe mal. ⁴⁴Iar celorlalți le-a sugerat să se urce pe scânduri sau pe bucăți desprinse din corabie. Și astfel, toți au ajuns în siguranță pe mal. **28** După ce am scăpat de pericol, am aflat că acea insulă se numea Malta. ²Locuitorii ei au fost surprinzător de amabili cu noi. Pentru că începuse să plouă și era frig, ei ne-au invitat să ne încălzim la focul pe care-

l făcuseră. ³Pavel adunase niște crengi și le punea pe foc. Din cauza căldurii, a ieșit o viperă și s-a prins de mâna lui. ⁴Când au văzut-o, locuitorii insulei au zis: „Deși a fost salvat din naufragiu, acest om este totuși un criminal: zeița Dreptatea nu-i permite să trăiască!” ⁵Dar Pavel a scuturat șarpele în foc, fără să fie afectat de el. ⁶Ei așteptau să-l vadă umflându-se sau căzând mort. Însă după ce au constatat că trece mult timp și că nu i se întâmplă nimic rău, și-au revizuit părerea și credeau că este un zeu. ⁷În apropiere de acea zonă, erau terenurile care făceau parte din proprietatea lui Publius. Acesta era conducătorul insulei. El ne-a primit binevoitor și ne-a găzduit cu amabilitate zece zile. ⁸Tatăl lui Publius zăcea în pat, bolnav de dizenterie și având febră. Pavel s-a dus la el, s-a rugat punându-și mâinile peste el și l-a vindecat. ⁹Apoi au venit și ceilalți bolnavi care existau pe insulă; și toți care veneau la el, erau vindecați. ¹⁰Ei ne-au acordat un mare respect; iar atunci când am plecat, ne-au oferit toate lucrurile de care aveam nevoie pentru călătorie. ¹¹După aproximativ trei luni, am plecat cu o corabie venită din Alexandria care staționase acolo în timpul iernii și care avea semnul Gemenilor. ¹²Am ajuns la Siracuză, unde am stat trei zile. ¹³Apoi ne-am continuat călătoria, navigând spre Regium. A doua zi a început să bată vântul dinspre Sud; iar după încă o zi am ajuns la Puzole. ¹⁴Acolo am întâlnit niște frați; și am rămas la ei șapte zile. Apoi am ajuns la Roma, ¹⁵unde începând cu Forumul lui Apius și până la "Trei hanuri", ne-au întâmpinat frați care auziseră că am sosit. Pavel a fost încurajat văzându-i; și l-a mulțumit lui Dumnezeu. ¹⁶Când am sosit la Roma, centurionul a predat prizonierii; iar lui Pavel i s-a permis să locuiască singur, fiind păzit de un soldat. ¹⁷După trei zile, Pavel i-a chemat pe conducătorii iudeilor; și după ce s-au adunat, el le-a zis: „Fraților, deși nu am făcut nimic rău poporului meu și nici nu am ignorat vreun obicei strămoșesc, am fost arestat în Ierusalim și apoi predat romanilor. ¹⁸După interogatoriu, ei intenționau să mă elibereze, pentru că nu făcusem nici o faptă care se pedepsește cu moartea. ¹⁹Dar pentru că iudeii au contestat decizia lor, am fost determinat să solicit judecarea cazului meu în fața Cezarului, deși nu intenționez să-mi acuz poporul. ²⁰Acum cred că înțelegeți motivul pentru care am solicitat această întâlnire cu voi. Să știți deci că eu sunt legat cu aceste lanțuri din cauza speranței pe care o are poporul Israel!” ²¹Ei i-au zis: „Noi n-am primit din Iudeea nici o scrisoare referitoare la cazul tău; și nici frații care au venit aici nu au nimic rău de spus despre tine. ²²Dar știind că această grupare provoacă oriunde opoziție, suntem interesați să-ți cunoaștem concepțiile.” ²³Au stabilit împreună o zi, în care Pavel a fost vizitat de foarte mulți iudei la locuința unde găzduia. El le-a vorbit despre Regatul lui Dumnezeu. Încerca să-i convingă, folosind ca dovezi (unele) texte citate din cărțile scrise de Moise și din cărțile profeților. Le-a vorbit de dimineața până seara... ²⁴Unii au fost convinși de argumentele lui, dar alții au refuzat să creadă. ²⁵Ei au plecat contrazicându-se unii pe alții, ceea ce l-a determinat pe Pavel să le mai spună: „Spiritul Sfânt a vorbit cu mare exactitate prin profetul Isaia, ²⁶când a zis: «Du-te la acest popor și spune-i: ‘Veți auzi, dar nu veți înțelege; veți privi, dar nu veți vedea!’ ²⁷Se va întâmpla așa pentru că au devenit insensibili în sufletul lor din momentul în care și-au astupat urechile și și-au închis ochii. Astfel ei refuză să se întoarcă la Mine și au anulat orice posibilitate de a fi vindecați.» ²⁸Trebuie să știți că Dumnezeu a oferit această posibilitate de salvare (și) celorlalte națiuni; și ele vor beneficia de ea!” ²⁹[Când au auzit aceste cuvinte, iudeii au plecat certându-se între

ei.] ³⁰Pavel a rămas doi ani la Roma (în arest la domiciliu), într-o casă în care locuia cu chirie. Acolo el primea pe toți cei care doreau să-l viziteze. ³¹Le predica despre Regatul lui Dumnezeu, învățându-i fără restricții și cu mult curaj despre Domnul Isus Cristos.

Epistola apostolului Pavel trimisă creștinilor romani

I Pavel, sclav al lui Isus Cristos, chemat să fie apostol și selectat pentru a proclama Vestea Bună a lui Dumnezeu. ²Această Vestă Bună fusese deja promisă de El în sfintele Scripturi prin intermediul profeților Săi. ³Ea se referă la Fiul Lui, care din punct de vedere omenesc, este un descendent al lui David. ⁴Dar în legătură cu spiritul sfințeniei, prin faptul că a înviat, El a fost confirmat cu putere ca Fiu al lui Dumnezeu. Desigur, vă vorbesc despre Isus Cristos, Domnul nostru. ⁵Prin El am primit harul și slujba de apostol; pentru ca având în vedere numele Său, să aduc toate națiunile la credința care produce ascultarea (de Dumnezeu). ⁶Între aceste națiuni ale lumii, sunteți și voi, care ați fost chemați să aparțineți lui Isus Cristos. ⁷Deci vouă, tuturor celor care trăiți ca iubiți ai lui Dumnezeu în Roma și care sunteți chemați să fiți sfinți, vă transmit har și pace de la Dumnezeu – Tatăl nostru – și de la Domnul Isus Cristos. ⁸Mai întâi, având în vedere faptul că aveți o credință care este cunoscută în toată lumea, (vreau să știți că) Îi mulțumesc Dumnezeului meu prin Isus Cristos pentru voi toți. ⁹Dumnezeu, căruia Îi slujesc în spiritul meu proclamând Vestea Bună a Fiului Său, îmi este martor că totdeauna vă amintesc în rugăciunile mele. ¹⁰Astfel, cer ca în acord cu dorința lui Dumnezeu, să am oportunitatea de a veni la voi. ¹¹Îmi doresc să vă (re)văd și să beneficiați astfel împreună de vreun dar spiritual pe care (aș putea) să vi-l ofer pentru fortificarea voastră (spirituală). ¹²În acest mod ne-am putea încuraja reciproc prin credința pe care o avem fiecare. ¹³Fraților, vreau să vă informez acum despre faptul că de mai multe ori am intenționat să vin ca să constat între voi vreun rezultat remarcabil, așa cum am procedat și cu (acele comunități de creștini dintre) celelalte națiuni. Dar până acum am fost împiedicat. ¹⁴Eu sunt dator (să proclam Vestea Bună) atât grecului, cât și celui care nu aparține lumii educate; atât filosofului, cât și celui neimplicat în filozofie. ¹⁵Astfel, sunt disponibil să vă proclam Vestea Bună și vouă, celor care trăiți în Roma. ¹⁶Mie nu îmi este rușine de (faptul că proclam) această Vestă Bună; pentru că (în) ea există puterea lui Dumnezeu pentru salvarea fiecăruia care crede (mesajul ei), deși este prezentată întâi iudeului, apoi grecului. ¹⁷În ea este revelat faptul că omul este considerat drept în relația lui cu Dumnezeu; și acest lucru (îi) este posibil inițial prin credință și continuă apoi să fie valabil până la sfârșit tot prin credință. De fapt, așa este și scris în Scripturi: „Cel (considerat) drept, va trăi prin credință!” ¹⁸Dumnezeu Își revelează mânia din cer împotriva oricărei fapte (omenești) care-L necinstește și împotriva oricărei nedreptăți a oamenilor care obstrucționează astfel adevărul prin comiterea lor. ¹⁹El procedează așa cu ei, pentru că tot ce se poate cunoaște despre Sine, deja le-a revelat și le este cunoscut. ²⁰Chiar de la început, Dumnezeu le-a facilitat (oamenilor) perceperea existenței Sale prin (dovada oferită de) acele însușiri invizibile – puterea eternă și divinitatea Lui – revelate în Creație. Astfel, oamenii nu au nici o scuză, ²¹având în vedere faptul că deși L-au cunoscut pe Dumnezeu, nu L-au glorificat ca Dumnezeu și nici nu I-au mulțumit. Așa au ajuns să fie preocupați cu gânduri fără valoare, iar inima le-a fost întunecată de propria lor nepricepere. ²²Pretinzând (cu aroganță) că sunt înțelepți, au înnebunit. ²³Au înlocuit gloria Dumnezeului etern cu o imagine care reprezintă oameni muritori, păsări, animale care merg pe patru picioare și reptile. ²⁴În

consecință, Dumnezeu i-a lăsat să fie conduși de poftele imorale pe care inima lor le dorea satisfăcute; și așa au ajuns să-și dezonoreze corpurile între ei.²⁵ Au pus minciuna în locul adevărului lui Dumnezeu, slujind și închinându-se creaturii în locul Creatorului care merită să fie lăudat pentru eternitate. Amin.²⁶ În urma acestor fapte, Dumnezeu i-a lăsat să fie devorați de poftele lor rușinoase. Astfel, femeile au practicat relații sexuale anormale în locul celor naturale;²⁷ iar bărbații, în mod asemănător, au înlocuit relația sexuală normală (cu femeia) cu aceea care se practică între ei. Dominați de poftele lor, au comis acte sexuale rușinoase unii cu alții și au primit în ei înșiși pedeapsa pe care o meritau pentru perversiunea lor.²⁸ Pentru că au refuzat să păstreze pe Dumnezeu în cunoașterea lor, El i-a lăsat să suporte consecințele propriei lor minți depravate. Și astfel au ajuns să facă lucruri interzise.²⁹ Așa au devenit plini de nedreptate, de răutate, de lăcomie și de ură, de invidie, de crime, de certuri, de înșelăciuni, de acțiuni motivate de răutate. De asemenea, sunt bârfitori,³⁰ calomniatori, manifestând ură față de Dumnezeu, obraznici, aroganți, lăudăroși, inventatori de rele, neascultători de părinți,³¹ aberanți în gândire. Ei nu-și respectă promisiunile, nu manifestă dragoste față de alții și sunt fără milă.³² Deși știu că Dumnezeu a decis în mod corect că cei care fac aceste fapte merită moartea, ei nu numai le comit, ci îi și aprobă pe cei care le practică.

2 În aceste condiții, tu, care condamni pe alții, indiferent cine ești, nu ai nici o scuză pentru această atitudine. Condamnând pe altul, tu singur pronunți condamnarea împotriva ta; pentru că și tu faci lucrurile pe care le condamni în viața altuia.² Știm că judecata lui Dumnezeu împotriva celor care procedează astfel, este conform adevărului.³ Când condamni pe cel care face acele lucruri pe care și tu le faci, crezi că vei scăpa de condamnarea lui Dumnezeu?⁴ Sau poate îți permiți astfel să sfidezi marea Sa bogăție de bunătate, de indulgență și de răbdare... Oare nu vezi că bunătatea lui Dumnezeu te cheamă la pocăință?⁵ Dar pentru că ai o inimă insensibilă care nu vrea să se pocăiască, îți aduni astfel o „comoară” de mânie. Aceasta va determina pe Dumnezeu să te pedepsească în acea zi când Își va revela judecata Lui corectă asupra faptelor tale.⁶ El va recompensa pe fiecare om conform faptelor lui.⁷ Astfel, va oferi viață eternă celor care în mod perseverent au făcut ce este bine urmărind gloria, onoarea și nemurirea.⁸ Dar va oferi mânie și dezastru celor care cu ambiții egoiste se opun adevărului și agreează nedreptatea.⁹ Cel care face răul, va suporta necaz și suferință; și acest lucru se va întâmpla întâi iudeului; apoi, la fel și grecului.¹⁰ Dar orice om care face binele, va beneficia de glorie, de onoare și de pace – întâi iudeul, apoi la fel și grecul;¹¹ pentru că Dumnezeu nu se comportă în mod părtinitor.¹² Cei care au păcătuیت fără să cunoască cerințele legii mozaice, vor muri fără să fie judecați în baza acestei legi. Însă cei care au păcătuیت în timp ce cunoșteau legea mozaică, vor fi judecați conform acesteia.¹³ Se va întâmpla așa pentru că vor fi considerați drepti în fața lui Dumnezeu nu cei care doar aud ce pretinde legea mozaică, ci aceia care fac exact ce le cere ea.¹⁴ Atunci când celelalte națiuni care nu au legea mozaică, își fac singure legi, într-un mod original ele refac cerințele ei.¹⁵ Aceste națiuni demonstrează astfel că poruncile legii mozaice sunt înscrise în inimile lor. Apoi există și conștiința lor care le confirmă corectitudinea acestor legi. Și astfel, au posibilitatea ori să fie acuzați la nivelul conștiinței, ori să fie aprobați de ea.¹⁶ Acest lucru va fi pus în evidență atunci când, conform Veștii Bune pe care o proclam eu, Dumnezeu va judeca prin Isus Cristos

acele gânduri secrete ale oamenilor. ¹⁷Acum vorbesc iudeului. Tu ai acest nume, te bazezi pe legea mozaică și te lauzi cu (faptul că-L cunoști pe) Dumnezeu. ¹⁸Îi cunoști dorințele, ai discernământ și astfel știi ce este bine, pentru că ești instruit de legea mozaică în acest scop. ¹⁹Consideri că ești ghidul celor orbi (din punct de vedere religios) și pretinzi că ești lumină pentru cei care sunt în întuneric (spiritual). ²⁰Pentru că în legea mozaică ai esența cunoștinței și a adevărului, îți revendici dreptul de instructor pentru cei care au o capacitate intelectuală redusă; și te prezinți ca învățător al celor care sunt la nivelul copiilor. ²¹Deci tu, care înveți pe altul, oare pe tine nu te înveți? Predici spunând altora să nu fure; și, totuși, tu furi? ²²Tu, care interzici adulterul (altora), îl accepți în cazul tău, comițându-l? Și în timp ce îți declari ura față de idoli, le jefuiești templele? ²³De fapt, deși te lauzi cu legea mozaică, tu Îl dezonoarezi pe Dumnezeu prin încălcarea ei! ²⁴Astfel, se întâmplă exact cum este scris: „Din cauza voastră este defăimat numele lui Dumnezeu între celelalte națiuni!” ²⁵Circumcizia ta are valoare dacă respecti legea mozaică. Dar dacă nu ascuți de această lege, vei deveni ca unul care nu este circumcis. ²⁶Rezultă că aceia care nu sunt circumciși dar se conformează cerințelor legii mozaice, vor fi ca cei care sunt deja circumciși. ²⁷Dacă tu care ești circumcis și ai legea mozaică scrisă, nu o respecti, oare nu te vei simți condamnat de cel care este necircumcis atunci când el respectă această lege? ²⁸Adevăratul iudeu nu este acela care are un semn exterior; și adevărata circumcizie nu este aceea făcută în carne. ²⁹Ci adevăratul iudeu este acela care este iudeu în interiorul lui; iar adevărata circumcizie este aceea a inimii, făcută de Spirit, nu printr-un cod de legi scrise (în exteriorul omului). Acest fel de iudeu va fi lăudat nu de oameni, ci de Dumnezeu. 3 În aceste condiții, care este beneficiul pe care i-l oferă iudeului circumcizia? ²Desigur, acesta constituie un avantaj în toate aspectele. În primul rând, iudeii sunt cei cărora li s-au încredințat cuvintele (revelației) lui Dumnezeu. ³Dar chiar dacă unii (dintre iudei) n-au fost credincioși, Dumnezeu a continuat să fie „credincios”, respectându-și promisiunile făcute. ⁴Astfel, Dumnezeu va spune adevărul și va respecta ce a spus, chiar dacă toată lumea va minți. Acest lucru este confirmat și de textul care spune: „Vei avea dreptate când vei vorbi; și vei obține victoria atunci când vei fi judecat.” ⁵Însă dacă nedreptatea noastră evidențiază dreptatea lui Dumnezeu, care ar putea fi concluzia noastră? Conform logicii umane, oare putem susține astfel că (în acest caz) Dumnezeu este nedrept atunci când pedepsește? ⁶Dar această posibilitate este total exclusă. De fapt, dacă Dumnezeu ar fi nedrept, cum ar putea să judece (corect) lumea? ⁷Însă se mai poate obiecta astfel: dacă adevărul lui Dumnezeu se evidențiază și-I aduce glorie tocmai prin contrast cu minciuna mea, atunci de ce mă condamnă (El) ca păcătos? ⁸În plus, există unii care ne defăimează, susținând că noi spunem: „Să facem răul ca să determinăm astfel apariția binelui!”... Desigur, condamnarea (rostită de Dumnezeu) împotriva lor va fi prefect justificată! ⁹Deci la ce concluzie trebuie să ajungem? Oare să spunem că noi (evreii,) suntem mai buni decât alții? Nu; pentru că am demonstrat deja că toți, indiferent că sunt iudei sau greci, se află sub influența puternică a păcatului. ¹⁰Și exact așa scrie (în Scripturi): „Nu există nici un om drept – nici măcar unul!” ¹¹Nu este nici unul care să aibă discernământ. Nimeni nu-L caută pe Dumnezeu. ¹²Toți s-au depărtat (de drumul corect) și s-au degradat. Nimeni nu face lucruri bune; nici măcar unul... ¹³Gurile lor sunt ca niște morminte deschise. Îi înșeală pe alții, folosindu-și

limba sub care este venin de viperă. ¹⁴Au gura plină de blesteme și de (cuvinte care demonstrează) amărăciune. ¹⁵Sunt pregătiți să comită crime. ¹⁶Oriunde merg, distrug tot ce întâlnesc și produc dezastre. ¹⁷Ei nu știu să trăiască în pace. ¹⁸Nu au reverență față de Dumnezeu.” ¹⁹Știm că legea mozaică se adresează celor care sunt sub incidența ei. Astfel, nimeni nu va putea să se disculpe în fața lui Dumnezeu; și se va constata că toată lumea este vinovată. ²⁰Se va întâmpla așa, pentru că nimeni nu va fi considerat drept în relația lui cu Dumnezeu prin faptele cerute de legea mozaică. Și, de fapt, tocmai prin această lege devine omul conștient de păcatul lui. ²¹Dar Dumnezeu a revelat acum o metodă prin care El îi consideră drepti pe oameni fără să facă din faptele cerute de legea mozaică, o condiție a acestei îndreptățiri. Despre această metodă vorbesc textele legii mozaice și ale profeților. ²²Acolo este scris că Dumnezeu îi consideră drepti pe toți prin credință. Și, de fapt, este vorba despre credința în Isus Cristos. Nu există nici o diferență (între oameni), ²³pentru că toți au păcătuit și sunt lipsiți de gloria lui Dumnezeu. ²⁴Iar îndreptățirea lor se realizează prin harul Său, (respectiv) prin răscumpărarea care există în Cristos Isus. ²⁵Dumnezeu a decis ca El să fie „sacrificiul de ispășire” (pentru păcate) care să-și producă efectul (asupra omului) prin credința (acestuia) în sângele Lui; și acest fapt este o dovadă a dreptății Sale. Conform acesteia, El nu a pedepsit, ci a suportat păcatele comise în trecut, ²⁶pentru ca după ce le tolerase, să-Și reveleze acum această dreptate a Sa care Îi permite să fie drept (pedepsind păcatul), dar să îl și îndreptățească pe cel care crede în Isus. ²⁷Deci poate vreun om să se laude cu participarea lui în legătură cu acest lucru? Desigur că nu! Care este oare regula care a funcționat aici – cea a faptelor? Nu! Ci este legea credinței. ²⁸Conform acestei „legi”, noi credem că omul este considerat drept prin credință, fără să i se ia în considerare faptele cerute de legea mozaică. ²⁹Este oare Dumnezeu doar al iudeilor? Nu, El este și al celorlalte națiuni. ³⁰Dumnezeu care este Unul singur, îi va considera drepti prin credință atât pe cei circumciși, cât și pe cei necircumciși. ³¹Rezultă oare că noi anulăm legea mozaică prin introducerea conceptului de (îndreptățire prin) credință? Nu, noi confirmăm validitatea legii mozaice. **4** Ce putem afirma despre strămoșul nostru Avraam? Oare ce a descoperit el? ²Dacă Avraam a fost considerat drept prin intermediul faptelor lui, atunci (în baza acestor fapte) are motive (importante) de laudă. Dar el nu s-ar putea prezenta cu ele înaintea lui Dumnezeu. ³Oare ce spune Scriptura? Ea afirmă că „Avraam L-a crezut pe Dumnezeu; și astfel, (pentru această alegere a lui), a fost considerat drept.” ⁴Atunci când un om lucrează, recompensa pentru munca lui nu este considerată un cadou, ci ca o datorie care trebuie să-i fie achitată. ⁵Însă aici avem cazul celui care nu lucrează ceva pentru a fi considerat drept, ci el doar se încrede în Cel care îndreptățește pe cel păcătos; și astfel, această credință a lui îi este considerată ca dreptate. ⁶Chiar și David vorbește despre faptul că acela pe care Dumnezeu îl consideră drept fără ca el să lucreze ceva în acest scop, este un om fericit. Textual, el spune: ⁷„Cei ale căror păcate sunt iertate și acoperite, sunt niște oameni fericiți! ⁸Acela căruia Dumnezeu nu-i ia în considerare păcatul, este un om fericit!” ⁹Oare de această fericire beneficiază doar cei circumciși, sau și cei necircumciși? Am afirmat că în cazul lui Avraam, „Credința lui i-a fost considerată ca dreptate (personală).” ¹⁰Dar oare care au fost circumstanțele în care a primit el această dreptate – când era circumcis, sau când era necircumcis? Desigur că acest lucru i s-a întâmplat nu după

ce deja fusese circumcis, ci atunci când nu era circumcis. ¹¹ Apoi a primit circumcizia (poruncită) ca o autentificare a dreptății pe care o primise prin credință atunci când nu era circumcis. Și a ajuns apoi să fie (numit) tatăl tuturor celor care cred chiar fără să fie circumciși; pentru ca astfel să fie și ei considerați drepti. ¹² Dar strămoșul nostru Avraam este în același timp și tatăl celor circumciși care nu respectă numai această poruncă (a circumciziei), ci îi urmează și exemplul credinței. ¹³ De fapt, atunci când lui Avraam i s-a făcut promisiunea că va moșteni lumea, ea nu a fost formulată în textul legii mozaice; ci a fost pronunțată pe baza acelei dreptăți care vine prin credință. ¹⁴ Dacă moștenitorii (lui Avraam) ar proveni dintre cei care vor să respecte legea mozaică, atunci credința ar fi fără sens și promisiunea ar fi fără efect. ¹⁵ Existența (și încălcarea) legii mozaice produce mânie. Însă acolo unde nu este (în vigoare) această lege, nu există nici posibilitatea de a fi acuzat de încălcarea ei. ¹⁶ De aceea, (această dreptate) este oferită prin credință, ca să poată fi (acceptată) ca un har. Astfel, promisiunea devine valabilă nu doar pentru cei care se subordonează legii mozaice, ci pentru toți acei descendenți (spirituali) ai lui Avraam care au credința acestuia. Iar el este tată pentru noi toți. ¹⁷ De fapt, așa este scris și în Scripturi: „Te-am făcut tatăl multor națiuni!” Această promisiune a fost făcută în prezența lui Dumnezeu în care (Avraam) a crezut. El este Cel care învie morții și care cheamă la existență lucruri care nici nu existaseră înainte de a porunci apariția lor. ¹⁸ Sfidând orice motiv de descurajare, Avraam a crezut că va deveni tatăl multor națiuni, când i s-a spus „...Așa vor fi descendenții tăi!”. ¹⁹ El n-a fost slab în credință; și în consecință, nu a privit la corpul lui care, la aproximativ o sută de ani, era aproape mort. Nu a luat în considerare nici faptul că Sara nu mai putea avea copii. ²⁰ În plus, Avraam nu a avut dubii cu privire la promisiunea lui Dumnezeu; ci fiind întărit prin credința lui, L-a glorificat, ²¹ având certitudinea că Dumnezeu poate să facă ce i-a promis. ²² Astfel, „credința lui i-a fost considerată ca dreptate!” ²³ Când Scriptura face această afirmație, nu înseamnă că vorbește despre ceva care se aplică doar lui Avraam; ²⁴ ci ea se referă și la noi care credem în Cel care L-a înviat dintre cei morți pe Isus, Domnul nostru. Ni se va lua în considerare și nouă (ca dreptate) aceeași credință în El, ²⁵ Cel care a fost dat pentru păcatele noastre și care a fost înviat pentru ca noi să putem fi considerați drepti. 5 Deci pentru că am fost considerați drepti prin credință, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos. ² Am avut acces la acest har prin credință, datorită Lui; și ne manifestăm bucuria, având speranța că vom beneficia de gloria lui Dumnezeu. ³ Și acestea nu sunt singurele implicații (ale îndreptării noastre). Noi avem puterea să ne bucurăm chiar și în dificultățile prin care trecem, știind că ele produc răbdare. ⁴ Apoi, răbdarea aduce confirmarea (lui Dumnezeu despre caracterul nostru), iar această confirmare produce în noi speranța ⁵ care nu ne dezamăgește, pentru că dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Spiritul Sfânt care ne-a fost oferit. ⁶ Atunci când noi eram fără ajutor, Cristos a murit la momentul oportun pentru cei păcătoși. ⁷ Ca o excepție, se poate întâmpla ca cineva să moară pentru un om drept; apoi, ar mai fi posibil ca și pentru un om bun să-și sacrifice viața cineva. ⁸ Dar Dumnezeu Își demonstrează dragostea pe care o are față de noi prin faptul că atunci când noi eram (nu drepti sau buni, ci) păcătoși, Cristos a murit pentru noi. ⁹ Deci, acum, când suntem deja considerați drepti prin sângele Său, vom fi salvați prin El de mânia lui Dumnezeu. ¹⁰ Și dacă atunci când

eram dușmani ai lui Dumnezeu am fost împăcați cu El prin moartea Fiului Său, acum suntem mult mai îndreptățiți să fim salvați prin viața Lui. ¹¹În plus, noi ne bucurăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos, prin care am primit împăcarea. ¹²Păcatul a intrat în lume printr-un singur om; iar odată cu apariția păcatului, a intrat în lume și moartea. Pentru că toți oamenii au păcătuit, ea a ajuns astfel să aibă efect asupra tuturor. ¹³Desigur, păcatul existase în lume chiar și înainte de promulgarea legii mozaice. Dar atât timp cât o asemenea lege nu există, păcatul nu este luat în considerare. ¹⁴Totuși, moartea și-a produs efectul începând cu Adam și până în vremea lui Moise. Ea a guvernat chiar și peste cei care nu păcătuiseră încălcând aceeași lege ca Adam. Desigur, el este un prototip al Celui care urma să vină. ¹⁵Însă darul (lui Dumnezeu oferit prin Cristos) nu se aseamănă cu greșeala (lui Adam). Vreau să spun că dacă greșeala unui singur om a adus moartea pentru mulți alții, harul lui Dumnezeu și darul oferit de acest har într-un singur Om, a fost dat într-un mod mult mai abundent pentru mulți oameni. ¹⁶Acest dar nu provine prin acel om care a păcătuit; pentru că după ce a greșit el, a urmat verdictul care a adus condamnarea. Ci darul a venit mai târziu, după comiterea multor păcate; și a oferit achitarea pentru ele. ¹⁷Dacă moartea a avut dreptul să guverneze (lumea) printr-un singur om din momentul în care el a greșit, cei care primesc abundența harului și darul care le oferă îndreptățirea, vor guverna cu o forță mult superioară (morții) tot prin Unul singur care este Isus Cristos. ¹⁸Deci greșeala unui singur om a adus condamnarea pentru toți ceilalți. În mod asemănător, în urma unei singure fapte care satisface dreptatea (divină), a fost luată decizia (de iertare) pentru toți oamenii, în vederea îndreptățirii care le asigură viața. ¹⁹Și după ce neascultarea unui singur om i-a făcut păcătoși pe toți ceilalți, ascultarea unui singur Om îi va face drepti pe mulți. ²⁰Apariția legii mozaice a multiplicat păcatul. Dar acolo unde s-a înmulțit păcatul, harul a devenit mult mai abundent decât el! ²¹Și astfel, după ce păcatul guvernase producând moartea, a venit harul. El guvernează oferind dreptatea care asigură viața eternă prin Isus Cristos, Domnul nostru. **6** Care ar putea fi oare concluzia care rezultă de aici – să persistăm în păcat pentru ca astfel să se înmulțească harul? ²În nici un caz! Noi, care am murit față de păcat, oare cum să continuăm să trăim în el? ³Oare nu știți că toți cei care ați fost „botezați” în Cristos Isus, ați fost „botezați” în moartea Lui? ⁴Prin „botezul” în moartea Lui, noi ne-am identificat în același timp și cu înmormântarea Lui. Și acest lucru s-a întâmplat pentru ca prin puterea glorioasă a Tatălui, noi să fim apoi înviați pentru a trăi o viață nouă, exact cum I s-a întâmplat și lui Cristos. ⁵Dacă ne-am identificat cu El în moarte, vom fi ca El și în ce privește învierea Lui. ⁶Știm că natura noastră umană veche a fost crucificată împreună cu El, pentru ca acest „corp” al păcatului să fie făcut inactiv; și astfel, noi să nu mai fim sclavi ai păcatului. ⁷Atunci când cineva „a murit”, este achitat de ceea ce trebuia să plătească pentru păcatul comis. ⁸Având în vedere faptul că am murit împreună cu Cristos, credem că vom și trăi împreună cu El. ⁹Știm că după ce a înviat dintre cei morți, Cristos nu mai moare; pentru că moartea nu mai are nici un drept de guvernare asupra Lui. ¹⁰El a murit pentru păcat o dată pentru totdeauna; iar acum Își trăiește viața pentru Dumnezeu. ¹¹În mod asemănător trebuie să vă considerați și voi: morți față de păcat, dar vii pentru Dumnezeu, în Cristos Isus, Domnul nostru. ¹²Deci să nu mai guverneze păcatul în copurile voastre muritoare; și să nu mai ascultați de ce vă

tentează el să faceți! ¹³Nu trebuie să mai lăsați părți ale corpului vostru sub guvernarea păcatului. Altfel, ele ar deveni instrumente ale nedreptății. Acum, însă, pentru că ați fost aduși din moarte la viață, oferiți-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu; și dați părțile corpului vostru în slujba Lui, ca instrumente ale dreptății. ¹⁴În aceste condiții, păcatul nu va mai (putea) governa asupra voastră, pentru că astfel voi nu trăiți în acord cu specificul legii mozaice, ci conform principiul harului. ¹⁵Atunci rezultă oare că dacă nu mai suntem sub legea mozaică ci sub har, ne putem permite să păcătuim? Nu! Este inadmisibil! ¹⁶Știți că atunci când decideți să deveniți sclavi, aveți ca stăpân pe acela de care ascultați. În cazul vostru, sunteți ori sclavi ai păcatului care are ca și consecință finală moartea, ori sclavi ai ascultării de Dumnezeu care vă duce la dreptate. ¹⁷Să-I fie aduse mulțumiri lui Dumnezeu; pentru că după ce ați fost sclavi ai păcatului, ați ascultat acum din toată inima de modelul de învățătură căreia v-ați dedicat. ¹⁸În consecință, ați fost eliberați de păcat și ați devenit sclavi ai dreptății! ¹⁹Am decis să folosesc un limbaj simbolic, pentru a vă facilita astfel înțelegerea lucrurilor pe care vreau să vi le comunic. În trecut, erați implicați ca sclavi în fapte murdare și în nedreptăți, pe care le făceați cu tot ce aparținea de voi. Dar acum, cu tot ce sunteți și cu tot ce vă aparține, să vă faceți în mod asemănător sclavii dreptății, ca să aveți ca rezultat sfîntirea. ²⁰Desigur că atunci când erați sclavii păcatului, nu aveți nici o obligație față de dreptate. ²¹Și care erau rezultatele acelui timp? Este o certitudine faptul că ele vă fac acum să vă rușinați; pentru că în final, v-ar fi adus moartea. ²²Dar acum, după ce ați fost eliberați de păcat și ați devenit sclavi ai lui Dumnezeu, aveți ca rezultat (direct) sfîntirea, iar ca final viața eternă. ²³Plata pentru păcat este moartea; însă darul lui Dumnezeu este viața eternă în Isus Cristos, Domnul nostru. 7 Fraților, vă vorbesc acum ca unora care cunosc legea mozaică. Știți că ea „guvernează” asupra omului atât timp cât trăiește el. ²O femeie căsătorită este „legată” de soțul ei atât timp cât acesta trăiește. Dar dacă el moare, este „dezlegată” de legea care reglementa relația cu fostul ei soț. ³Această lege prevede că dacă s-ar fi dus să fie soția altui bărbat în timp ce primul încă trăia, s-ar fi numit adulteră. Însă dacă îi moare soțul, legea referitoare la căsătorie își încetează aplicabilitatea pentru vechea ei relație cu acela; și astfel, nu o va numi adulteră dacă se va căsători cu un alt bărbat. ⁴Frații mei, în ce privește relația voastră cu legea mozaică, prin (identificarea cu) corpul lui Cristos, ați murit și voi în mod asemănător, ca să fiți ai Celui care a înviat dintre cei morți. Iar acest lucru s-a întâmplat ca să producem rezultate pentru (cauza lui) Dumnezeu. ⁵În timp ce trăiam guvernați de legile naturii noastre umane păcătoase, dorințele păcătoase ale acesteia erau puse în evidență de legea mozaică. Ele își produceau efectul în părțile componente ale ființei noastre și aduceau rezultate pentru moarte. ⁶Dar acum suntem liberi față de legea mozaică, pentru că am murit față de ceea ce ne ținea sclavi; și am făcut acest lucru ca să putem sluji nu în vechea formă cerută de legea mozaică scrisă, ci în noua realitate creată de Spirit. ⁷Ce concluzie am putea formula acum? Oare să afirmăm că legea mozaică este păcat? În mod categoric, nu! Totuși, eu nu aș fi conștientizat existența păcatului fără ajutorul legii mozaice. De exemplu, dacă această lege nu mi-ar fi spus „Să nu ai dorințe păcătoase”, eu nu aș fi (re)cunoscut acele dorințe (ca ceva păcătos). ⁸Dar prin apariția poruncii, păcatul a conceput în mine tot felul de (asemenea) dorințe negative. De fapt, fără existența legii mozaice, păcatul era „mort”; ⁹iar eu eram „viu” în absența ei. Însă

atunci când a venit porunca (acestei legi), păcatul „a înviat”, iar eu „am murit”.¹⁰ Astfel, în loc să-mi aducă viața, porunca (legii mozaice) mi-a cauzat moartea.¹¹ Ea a venit supra mea pentru că păcatul a avut oportunitatea și abilitatea să mă înșele chiar prin apariția poruncii.¹² Deci legea mozaică este sfântă; iar porunca ei este sfântă, dreaptă și bună.¹³ În acest caz, oare tocmai ceva bun mi-a adus moartea? Nu: această concluzie este greșită. Păcatul este cel care a produs în mine moartea; și a făcut acest lucru prin intermediul unui lucru bun. S-a întâmplat așa pentru ca astfel, porunca pe care a folosit-o el (în acest scop), să-i evidențieze natura lui excesiv de păcătoasă.¹⁴ Știm că în realitate, legea mozaică este spirituală; însă eu trăiesc având o natură (personală) păcătoasă și (la nivelul ei) sunt vândut ca sclav păcatului.¹⁵ De fapt, nu înțeleg ce se întâmplă cu mine; pentru că nu (reșesc să) fac ce doresc, ci tocmai ce urăsc.¹⁶ Astfel, dacă mă surprind făcând ce nu vreau să fac, recunosc (în mod implicit) că legea mozaică este bună.¹⁷ În consecință, de fapt, nu eu sunt autorul acestor lucruri (nedorite de mine), ci păcatul care locuiește în mine.¹⁸ Prin faptul că vreau să fac ce este bine dar îmi este imposibil, am devenit conștient că în mine, adică în natura mea păcătoasă, nu locuiește nimic bun.¹⁹ Astfel, nu reșesc să fac binele pe care-l intenționez, ci fac răul pe care nu mi-l doresc făcut.²⁰ (Repet:) dacă fac ceea ce nu doresc, atunci (de fapt,) nu eu sunt autorul acelor lucruri, ci păcatul care locuiește în mine.²¹ Am descoperit că există următoarea lege: atunci când vreau să fac ce este bine, răul este totdeauna prezent în mine.²² În interiorul meu, agreez legea lui Dumnezeu.²³ Dar observ că funcționează în ființa mea o altă lege care este în opoziție cu legea din mintea mea și care mă determină să fiu sclav al păcatului care este prezent în mine.²⁴ Vai cât sunt de nenorocit! Cine mă va salva de acest mod de-a fi, care-mi aduce moartea?²⁵ Însă îi mulțumesc lui Dumnezeu prin Isus Cristos, Domnul nostru! Astfel, la nivelul minții mele, sunt sclavul legii lui Dumnezeu; dar în natura mea păcătoasă, sunt sclav al legii păcatului. ⁸ Deci, pentru cei care sunt în Cristos Isus, nu mai există nici o condamnare; ² pentru că în El, legea Spiritului care produce viață, m-a eliberat de legea păcatului care duce la moarte. ³ Dumnezeu a condamnat păcatul în natura umană; și astfel, El a realizat ceea ce legea mozaică a fost incapabilă să facă. Acest lucru a fost posibil când Și-a trimis propriul Său Fiu (să trăiască) în natura umană predispusă la păcat și ca să fie El Însuși sacrificiu (care plătește) pentru păcat. ⁴ Dumnezeu a procedat astfel pentru ca cerințele perfect justificate ale legii mozaice să fie respectate de noi care (putem reuși acest lucru atunci când) nu trăim conform naturii noastre păcătoase, ci în conformitate cu Spiritul. ⁵ Cei care trăiesc în acord cu natura umană păcătoasă, se gândesc la lucrurile specifice ei; dar cei care trăiesc în conformitate cu specificul Spiritului, se gândesc la lucrurile Lui. ⁶ Mentalitatea specifică naturii umane păcătoase, este rețeta sigură pentru moarte; dar modul de gândire specific Spiritului, conduce la viață și la pace. ⁷ Se întâmplă așa, pentru că mentalitatea specifică naturii umane păcătoase este ceva ostil lui Dumnezeu; și această natură umană nu se subordonează legii lui Dumnezeu și nici nu poate să facă acest lucru; ⁸ iar cei care trăiesc în modul specific naturii umane păcătoase, nu pot fi agreeți de Dumnezeu. ⁹ Dar dacă Spiritul lui Dumnezeu locuiește în voi, atunci nu mai trăiți în domeniul naturii umane păcătoase, ci în cel al Spiritului. Dacă cineva nu are (în el) Spiritul lui Cristos, nu este al Lui. ¹⁰ Și dacă este Cristos în voi, atunci chiar dacă natura voastră fizică este subordonată morții din

cauza păcatului, spiritul vostru este viu din cauza dreptății. ¹¹Dacă spiritul Celui care L-a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, atunci Același (Dumnezeu) care L-a înviat pe Isus Cristos, va învia și corpurile voastre (care acum sunt) muritoare; și El va face acest lucru din cauza Spiritului Său care locuiește în voi. ¹²Deci, fraților, noi nu mai avem nici o datorie față de natura umană păcătoasă; și astfel, nu mai suntem obligați să trăim conform specificului ei. ¹³Dacă (totuși) trăiți (chiar și acum) conformându-vă acesteia, veți muri! Dar dacă în acord cu natura Spiritului, faceți să moară manifestările naturii umane păcătoase, veți trăi. ¹⁴Toți cei care își trăiesc viața fiind ghidați de Spiritul lui Dumnezeu, sunt fii ai Săi. ¹⁵De fapt, Spiritul pe care l-ați primit, nu vă face din nou sclavi ai fricii; ci El este Spiritul înfierii, care ne determină să strigăm „Abba!”, adică „Tată!”. ¹⁶Și chiar Spiritul (Sfânt) confirmă convingerea spiritului nostru conform căreia suntem copii ai lui Dumnezeu. ¹⁷Iar dacă suntem copii, avem și statutul de moștenitori ai lui Dumnezeu. Vom fi moștenitori ai Săi împreună cu Cristos, dacă suferim împreună cu El, ca să fim și glorificați împreună cu El. ¹⁸Eu consider că toate adversitățile pe care le suportăm aici, nu sunt demne să fie echivalate cu gloria viitoare care ne va fi revelată. ¹⁹Chiar și creația așteaptă cu nerăbdare revelarea fiilor lui Dumnezeu. ²⁰Ea a fost obligată să devină efemeră din cauza Celui care a subordonat-o. Totuși, aceasta are o speranță. ²¹Ea se referă la eliberarea creației din sclavia degradării, atunci când va veni libertatea glorioasă a copiilor lui Dumnezeu. ²²Dar noi știm că până acum, toată creația trăiește suferind dureri specifice femeii în timpul nașterii. ²³Și această suferință nu este specifică doar celorlalte organisme create; ci chiar și noi care avem Spiritul ca un acot al binecuvântărilor viitoare, gemem așteptând înfierea care va aduce reabilitarea corpului nostru. ²⁴De fapt, acesta este finalul pe care-l implică salvarea noastră; și sperăm că așa se va și întâmpla. Dar, desigur că atunci când vedem că deja s-a întâmplat ceea ce am sperat, nu mai avem nevoie de speranță! Cine oare continuă să speri că se va întâmpla un lucru deja realizat? ²⁵Însă când sperăm să se întâmple ceea ce încă nu vedem, așteptăm cu răbdare. ²⁶Astfel, Spiritul ne ajută atunci când suntem slabi și nu știm pentru ce să ne rugăm. El face acest lucru pledând pentru noi prin insistențe fără cuvinte (în fața lui Dumnezeu). ²⁷Dar Cel care evaluează inimile (oamenilor), știe care este gândirea Spiritului și că El pledează în favoarea sfinților în acord cu dorința lui Dumnezeu (pentru ei). ²⁸În același timp, știm că toate lucrurile conlucrează spre binele celor care-L iubesc pe Dumnezeu. Ei sunt cei chemați în acord cu planul Său. ²⁹Chiar înainte de a crea lumea, Dumnezeu a știut cine sunt aceștia; și a decis cu privire la ei că le va oferi posibilitatea să fie asemănători cu imaginea Fiului Său, pentru ca El să fie astfel „primul născut” dintre mai mulți „frați”. ³⁰Dumnezeu i-a chemat apoi pe cei pentru care decisese anticipat aceste lucruri. Iar pe cei chemați de El, i-a considerat drepti; și celor considerați drepti, le-a oferit glorie. ³¹Ce vom spune în legătură cu aceste lucruri? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră? ³²Dumnezeu n-a ezitat să-Și dea (ca să moară) chiar pe propriul Său Fiu; și a făcut acest lucru pentru noi toți! În acest caz, oare nu ne va oferi toate celelalte lucruri împreună cu El? ³³Cine îi va acuza pe cei aleși de Dumnezeu? El este Cel care-i consideră drepti. ³⁴Cine-i va (mai putea) condamna? Cristos deja a murit; dar El a și înviat și stă acum la dreapta lui Dumnezeu pledând în favoarea noastră. ³⁵Ce ne va despărți de dragostea lui Cristos?

Oare poate să facă acest lucru necazul, complicațiile vieții, persecuția, foametea, sărăcia, situațiile periculoase sau (amenințarea cu) sabia? ³⁶De fapt, Scripturile spun: „Din cauza Ta suntem în pericol de moarte tot timpul. Suntem considerați ca niște oi care urmează să fie tăiate.” ³⁷Însă în tot ce se întâmplă cu noi, suntem mai mult decât victorioși prin (identificarea cu) Cel care ne-a iubit. ³⁸Eu sunt convins că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici conducătorii, nici lucrurile prezente, nici cele viitoare, nici vreo autoritate (spirituală), ³⁹nici ce este deasupra noastră, nici ce este sub noi și nici altceva din toată creația, nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu care este în Cristos Isus, Domnul nostru! **9** Vă spun adevărul ca unul care este în Cristos; și El știe că nu mint. În plus, conștiința mea luminată de Spiritul Sfânt, îmi este ca un martor care confirmă ceea ce vă voi spune acum. ²Să știți că am o mare întristare și o permanentă durere în inimă. ³Această stare îmi este provocată când mă gândesc la frații mei, adică la oamenii din propriul meu popor. Prefer să fiu eu personal anatemizat sau despărțit de Cristos în locul lor... ⁴Desigur, mă refer la poporul Israel. Oamenii acestui popor sunt cei care au înfierea, gloria, legămintele, legea mozaică, sistemul de închinare (prevăzută de această lege); și sunt beneficiarii promisiunilor. ⁵Tot acești oameni au ca strămoși patriarhii din care provine Cristos – Cel care este Stăpân peste toate lucrurile, în calitate de Dumnezeu binecuvântat pentru totdeauna. ⁶Nu vreau să accept posibilă concluzie conform căreia Cuvântul lui Dumnezeu și-ar fi pierdut valabilitatea. În realitate, nu toți cei care provin din strămoși evrei, aparțin în mod real poporului Israel; ⁷ci numai unii dintre descendenții lui Avraam sunt copii ai lui. Și, de fapt, așa i s-a și spus: „Urmașii tăi vor fi aceia care vor proveni din Isaac.” ⁸Acest lucru înseamnă că nu toți cei care descind fizic din Avraam, sunt automat copiii lui Dumnezeu; ci sunt considerați astfel doar aceia care sunt urmașii proveniți din (acea) promisiune (cu privire la Isaac). ⁹Această promisiune a fost formulată astfel: „Anul viitor, voi reveni la tine; și atunci, Sara va avea un fiu.” ¹⁰S-a întâmplat ceva asemănător și cu Rebeca. Ea a conceput doi gemeni numai cu patriarhul nostru Isaac. ¹¹Și chiar dacă acei băieți încă nu se născuseră, i s-a făcut o promisiune înainte ca ei să fi făcut ceva bine sau rău. S-a întâmplat așa pentru ca decizia lui Dumnezeu cu privire la ei să fie pusă în aplicare nu în baza faptelor lor, ci din cauza Celui care a luat această decizie conform planului Său. ¹²Astfel, i s-a spus Rebecăi: „Cel mai mare dintre ei, va fi sclavul celui mai mic.” ¹³Și această afirmație este în concordanță cu textul care spune: „L-am iubit pe Iacov, dar pe Esau l-am urât.” ¹⁴Acum, să concluzionăm oare spunând că Dumnezeu este nedrept? Nu! ¹⁵De fapt, chiar și lui Moise i-a spus (El): „Voi fi binevoitor cu oricine voi dori Eu să beneficieze de bunătatea Mea; și voi decide să am milă de cine vreau Eu.” ¹⁶Deci aceasta este situația în care decizia lui Dumnezeu de a acorda cuiva mila Sa, nu depinde de dorința acelui om sau de ceea ce face el. ¹⁷În Scriptură citim că Dumnezeu i-a zis faraonului: „Te-am ridicat (în această funcție) ca să-Mi demonstrez puterea; și astfel, numele Meu să fie proclamat pe tot pământul.” ¹⁸Deci Dumnezeu manifestă milă față de cine vrea El; și dacă dorește să facă pe cineva insensibil, îl „împietrește”. ¹⁹Acum, este posibil ca tu să întrebi: „Dacă aceasta este situația, atunci cum se mai justifică punerea sub acuzație a cuiva (făcută de Dumnezeu) când, de fapt, ea este inevitabil determinată de planul Său deja realizat?” ²⁰Dar cine ești tu, omule, ca să-ți permiți contestarea deciziilor lui Dumnezeu? Oare va protesta vasul în fața olarului,

zicându-i „De ce m-ai făcut așa?”? ²¹Sau oare nu are olarul dreptul ca din același bulgăre de pământ să facă atât un vas care să fie utilizat în ocazii speciale, cât și unul pentru uzul obișnuit? ²²Dorind să-Și reveleze mânia pentru ca oamenii să-I vadă puterea, Dumnezeu a avut totuși răbdare, suportând niște „vase” pe care Se mâniase și care erau făcute ca să fie distruse. Oare ce concluzie rezultă din acest fapt? ²³Și ce am putea spune apoi având în vedere faptul că Dumnezeu a decis să-Și reveleze bogăția gloriei Sale față de niște „vase” cărora să le acorde milă și care sunt pregătite (de El) pentru glorie? ²⁴Între cei din această categorie, suntem și noi. Și am fost chemați de El nu numai dintre iudei, ci și dintre celelalte națiuni. ²⁵Acest lucru a fost spus prin profetul Osea. Textual, citim: „Voi numi popor al Meu pe acela care nu avusese acest statut; și voi numi iubită pe aceea pe care nu o iubisem.” ²⁶Iar afirmația «Nu sunteți poporul Meu!» va fi înlocuită cu aceea care îi declară pe oameni «Fiii Dumnezeului Celui viu.»” ²⁷La rândul lui, Isaia strigă despre Israel astfel: „Chiar dacă israelienii vor fi atât de mulți ca particulele care formează nisipul mării, numai câțiva vor fi salvați. ²⁸Domnul va executa rapid și în mod complet sentința pe care a formulat-o împotriva celor care locuiesc pământul.” ²⁹Tot Isaia mai profețise astfel: „Dacă Omnipotentul Dumnezeu nu ne-ar fi lăsat (câțiva) descendenți, am fi devenit ca Sodoma și ne-am fi asemănat cu Gomora!” ³⁰Constatăm deci că celelalte națiuni care n-au urmărit dreptatea, au primit-o! Desigur, vorbesc despre acea dreptate care se primește prin credință. ³¹Însă (în același timp), Israel care urmărea (să obțină) dreptatea în baza respectării unei legi, n-a reușit să se conformeze ei. ³²De ce au falimentat (iudeii)? Pentru că n-au urmărit să obțină acea dreptate prin credință, ci prin faptele lor. Astfel, evreii „s-au împiedicat” de acea „Piatră” care a fost considerată o dificultate pentru ei. ³³Despre acest fapt profețise Isaia, zicând: „Să știți că pun în Sion o Piatră de care oamenii se vor împiedica; și ea va fi o Stâncă ce le va determina căderea. Iar cel care va crede în El, nu va fi făcut de rușine.” **10** Fraților, doresc din inimă și mă rog lui Dumnezeu ca evreii să fie salvați. ²Eu pot să spun cu certitudine despre ei că au pasiune pentru Dumnezeu, dar nu știu cum trebuie să procedeze corect. ³Au refuzat să accepte dreptatea pe care o oferă Dumnezeu; și ignorând astfel metoda Lui, au înlocuit-o cu acea concepție a lor despre îndreptățire. ⁴De fapt, scopul (existenței) legii mozaice este (să indice spre) Cristos; pentru ca oricine crede în El, să poată fi (considerat) drept. ⁵Iar despre modul în care oamenii sunt considerați drepti respectând legea mozaică, însuși Moise a spus: „Omul care face aceste lucruri, își va asigura viața prin respectarea lor.” ⁶Dar despre dreptatea care se obține prin credință, Scriptura spune: „Să nu te întrebi «Cine va urca în cer?» (ca să-L aducă de-acolo pe Cristos) ⁷și nici «Cine va coborî în adânc?» (pentru a-L readuce pe Cristos dintre cei morți)».” ⁸Apoi Scriptura mai spune: „Cuvântul este aproape de tine. El este pe buzele tale și în inima ta.” În acest text este prezentată credința despre care predicăm noi. ⁹Deci dacă în mod sincer vei declara cu gura ta pe Isus ca Domn (al tău) și dacă tu crezi din inimă că Dumnezeu l-a înviat dintre cei morți, vei fi salvat! ¹⁰Există o credință care vine din inimă; iar această credință face posibilă îndreptățirea. În același timp, pentru a fi salvat, trebuie să faci și o declarație sinceră cu propria ta gură (afirmând ceea ce crezi). ¹¹Scriptura confirmă, spunând: „Oricine crede în El, nu va fi făcut de rușine.” ¹²Nu există nici o diferență între iudeu și grec; pentru că toți recunosc și își revendică Același Domn care oferă cu

generozitate mila Sa tuturor celor care-L cheamă. ¹³ Acest lucru este precizat și în alt text din Scriptură, unde scrie astfel: „Oricine va chema numele Domnului, va fi salvat.” ¹⁴ Dar cum va fi posibil ca ei să-L cheme pe Cel în care n-au crezut? Și cum vor crede, dacă n-au auzit despre El? Apoi, cum vor auzi, dacă nu există nimeni care să le predice? ¹⁵ Și mai întâi, trebuie să existe oameni care să fie trimiși să predice! Despre acest lucru vorbește și Scriptura care spune: „Cât de frumoase sunt picioarele celor care proclamă Vestea Bună a păcii!” ¹⁶ Dar nu toți au ascultat de această Veste Bună. De fapt, Isaia profetise astfel: „Doamne, cine a crezut mesajul, nostru?” ¹⁷ Deci credința vine în urma auzirii mesajului; iar acest mesaj este proclamat prin Cuvântul lui Cristos. ¹⁸ Acum eu întreb: oare n-au auzit ei? Ba da! Scriptura confirmă: „Vocea lor a fost auzită pe tot pământul și cuvintele lor au ajuns până la marginile lui.” ¹⁹ Dar eu mai întreb: oare poporul Israel n-a înțeles acel mesaj? Ba da! De fapt, în primul rând, Moise a zis: „Vă voi provoca gelozia folosind niște oameni care nu sunt (constituiți ca) un popor; și voi folosi o națiune înapoiată pentru a vă face să vă mâniați!” ²⁰ Apoi, Isaia este atât de curajos, încât profetește astfel: „Am fost găsit de cei care nu Mă căutau; și M-am revelat celor care nu întrebau de Mine!” ²¹ Dar despre Israel, (Dumnezeu, prin același Isaia,) spune: „Toată ziua Mi-am întins mâinile spre un popor neascultător și care Mi se opune...” **II** Acum mai am o întrebare: oare S-a dezis Dumnezeu de poporul Său? În nici un caz! Chiar eu personal, care fac parte din poporul evreu, ca descendent al lui Avraam și provenind din urmașii lui Beniamin, sunt o dovadă în acest sens. ² Dumnezeu nu Și-a abandonat poporul despre care El știa anticipat cum se va comporta. Nu știți ce spune Scriptura atunci când vorbește despre Ilie? El se adresase lui Dumnezeu, reclamându-I atitudinea poporului Israel astfel: ³ „Doamne, acești oameni Ți-au omorât profeții, au dărmat altarele Tale; și acum, după ce (dintre toți profeții) am rămas numai eu, intenționează să mă omoare și pe mine!” ⁴ Dar care a fost răspunsul divin pentru el? „Am păstrat pentru Mine (încă) șapte mii de bărbați care nu au îngenuncheat înaintea lui Baal!” ⁵ În mod asemănător, există și acum un mic grup de oameni aleși de Dumnezeu prin harul Său. ⁶ Și dacă această alegere este făcută prin har, ea nu este prin fapte; altfel, harul n-ar mai fi har! ⁷ Care este concluzia? Aceea că poporul Israel n-a găsit ce căuta; și în timp ce acei aleși au obținut ce urmăreau, ceilalți au fost „împietriți”. ⁸ S-a întâmplat exact așa cum spune Scriptura: „Dumnezeu a adus asupra lor un spirit de amorțire; și astfel, deși au ochi, nu văd cu ei. Au urechi, dar, până astăzi, ei încă nu aud cu ele!” ⁹ David mai spusese: „Mesele lor să li se transforme într-o capcană; ele să le fie o ocazie pentru a păcătui și să-și primească astfel recompensa pentru ce au făcut!” ¹⁰ Să li se întunece ochii și să nu mai vadă; iar spatele lor să rămână permanent diform!” ¹¹ Având în vedere aceste lucruri, întreb: oare au căzut evreii definitiv din momentul în care s-au opus (lui Dumnezeu prin neascultarea lor)? În nici un caz! Ci prin faptul că au căzut ei, a existat oportunitatea salvării celorlalte națiuni. Și s-a întâmplat așa, ca să fie provocată gelozia evreilor. ¹² Acum, dacă acest eșec al iudeilor a adus lumii bogăție (spirituală) iar căderea lor a facilitat abundența de avantaje pentru celelalte națiuni, oare cât de mari vor fi beneficiile atunci când ei vor accepta (prin credință) tot ce a spus Dumnezeu? ¹³ Eu vă vorbesc acum vouă, care sunteți dintre celelalte națiuni. Sunt apostol pentru cei care nu sunt evrei; și am ocazia să vorbesc într-un mod onorabil despre această slujbă! ¹⁴ În acest mod, vreau să provoc la gelozie pe cei din

poporul meu; și astfel, să salvez pe unii dintre ei! ¹⁵Acum, dacă faptul că Dumnezeu i-a respins pe evrei, a adus pentru ceilalți oameni posibilitatea împăcării lor cu El, înseamnă că atunci când îi va primi (și pe ei), va rezulta viață pentru cei care sunt morți! ¹⁶Dacă primele recolte din care se face o cocă sunt sfinte, rezultă că și coca este sfântă. Și dacă rădăcina (unui pom) este sfântă, atunci și ramurile (lui) sunt sfinte. ¹⁷Dar unele ramuri au fost rupte; și în locul lor ai fost „altoit” tu, care ești măslin sălbatic. Astfel, ai devenit beneficiarul sevei abundente a măslinului. ¹⁸Și totuși, nu te lăuda față de (celelalte) ramuri! Dacă însă te lauzi, să-ți amintești că nu tu susții rădăcina, ci ea te susține pe tine! ¹⁹Desigur, vei putea argumenta astfel: „Au fost rupte acele ramuri ca să fiu eu altoit în locul lor!” ²⁰Este adevărat! Dar ele au fost rupte din cauza necredinței lor; iar tu stai acolo (numai) prin credință. Te avertizez: nu-ți revendica merite personale (pentru locul în care stai acum), ci teme-te; ²¹pentru că dacă Dumnezeu n-a ezitat să rupă ramurile naturale, nu va ezita să te rupă și pe tine! ²²Remarcă bunătatea și severitatea lui Dumnezeu. El este sever cu cei care au căzut și Își manifestă bunătatea față de tine (doar) dacă rămâi acolo unde poți beneficia de ea; altfel, vei fi și tu tăiat! ²³Și chiar evreii pot fi altoiți, dacă nu persistă în necredință; pentru că Dumnezeu poate să-i aducă acolo unde au fost cândva. ²⁴Tu ai fost tăiat dintr-un măslin sălbatic ca să fii altoit într-unul bun. Astfel, ai fost adus în contact cu o altă natură care nu-ți era specifică. Dar pentru evrei, readucerea lor ca ramuri altoite în măslinul (bun) din care au fost ruși, este un lucru mult mai natural. ²⁵Fraților, ca să nu pretindeți că sunteți mai înțelepți decât sunteți în realitate, vă voi vorbi despre ceva care pentru voi a fost un secret până acum. Să știți că temporar, poporul Israel este parțial „împietrit”. Și această „împietrire” va dura până când se va completa numărul celor care vor veni la Dumnezeu dintre celelalte națiuni. ²⁶Apoi tot Israelul va fi salvat, în acord cu textul care spune: „Eliberatorul va veni din Sion și va îndepărta păcatele de la Iacov. ²⁷Acesta va fi specificul legământului Meu pe care-l voi face cu ei atunci când le voi elimina păcatele!” ²⁸În raportul lor cu Vestea Bună, evreii se comportă ca dușmani. Dar acest fapt este în avantajul vostru. Totuși, evreii rămân poporul ales al lui Dumnezeu ²⁹pentru că El nu regretă oferta făcută (lor) și nu se răzgândește cu privire la ce a oferit ca dar. ³⁰În trecut, voi ați fost neascultători de Dumnezeu; dar acum ați beneficiat de mila Sa datorită neascultării lor. ³¹În prezent, ei sunt cei neascultători; pentru ca să primească ulterior aceeași milă care v-a fost acordată vouă. ³²Dumnezeu a inclus pe toți oamenii în aceeași categorie a celor neascultători, ca să-Și reveleze mila față de toți. ³³Este uimitoare bogăția nelimitată a înțelepciunii și a cunoașterii lui Dumnezeu! Suntem foarte surprinși când observăm deciziile Sale și metodele pe care El le folosește! ³⁴De fapt, Scripturile confirmă acest lucru, spunând: „Cine a cunoscut modul în care gândește Domnul? Sau cine a fost consilierul Lui? ³⁵Cine I-a oferit ceva vreodată lui Dumnezeu, ca să-L facă astfel dator cu vreo recompensă?” ³⁶Toate lucrurile provin din El, există prin El și sunt păstrate pentru El. Lui să I se acorde toată gloria pentru totdeauna! Amin! **12** Fraților, având în vedere aceste lucruri, vă îndemn să vă prezentați pe voi înșivă înaintea lui Dumnezeu ca sacrificiu viu. Să procedați așa, ca un răspuns la mila pe care a avut-o El față de voi. Astfel, sacrificiul vieții voastre trăite (pe pământ) în acest corp, va fi unul sfânt și care-I va face plăcere. Așa veți realiza o slujbă spirituală (de închinare). ²Să nu vă conformați modelului oferit de lumea acestui secol; ci să vă transformați

prin înnoirea modului vostru de gândire, ca să puteți avea abilitatea de a înțelege ce dorește Dumnezeu de la voi. Iar dorința Sa este bună, plăcută și perfectă. ³Având în vedere harul care mi-a fost dat, vă cer ca nimeni să nu se considere mai competent decât este în realitate; ci în acord cu acea măsură de credință strict personală repartizată de Dumnezeu, fiecare să fie modest în evaluările cu privire la sine însuși. ⁴Corpul nostru este format din mai multe părți, fiecare dintre acestea având rolul ei diferit de al celorlalte. ⁵În mod asemănător, în Cristos, noi care suntem mulți, formăm un singur organism. Totuși, în mod individual, noi suntem utili unii altora. ⁶În acord cu harul care ne-a fost oferit, noi avem daruri (spirituale) diferite. Având în vedere acest lucru, cine are darul profeției, să-l folosească în limitele credinței lui. ⁷Cine a primit darul slujirii, să slujească (pe ceilalți); iar dacă cineva a primit darul de a-i învăța pe alții, să-i învețe. ⁸Dacă darul primit de altcineva este încurajarea, să încurajeze (pe alții). Cine a primit darul de a contribui la rezolvarea nevoilor altora, să facă acte de caritate cu generozitate. Cel care are darul de lider, să conducă pe alții cu responsabilitate; iar acela care a primit darul de a fi milos cu alții, să-și manifeste bunătatea cu bucurie. ⁹Dragostea voastră să provină din sinceritate. Să urâți răul și să aveți un mare atașament față de ceea ce înseamnă binele. ¹⁰Iubiți-vă unii pe alții manifestând o dragoste specifică fraților; și fiecare să-l aprecieze pe celălalt, considerându-l superior lui. ¹¹Fiți totdeauna decisi să slujiți pentru Domnul cu o mare pasiune. ¹²Manifestați-vă speranța cu bucurie. Suportați necazul cu răbdare. Fiți perseverenți în rugăciune. ¹³Ajutați-i pe sfinți conform specificului necesităților lor. Fiți ospitalieri. ¹⁴Nu blestemați pe cei care vă persecută, ci binecuvântați-i! ¹⁵Bucurați-vă cu cei care se bucură și plângeți cu cei care plâng. ¹⁶În relațiile voastre unii cu alții, să vă comportați astfel încât între voi să existe armonie. În acest scop, să nu fiți aroganți pretinzând că sunteți înțelepți; ci să doriți să vă aflați mereu în compania oamenilor modești. ¹⁷Nu recompensați pe nimeni cu rău pentru răul pe care vi l-a făcut. Urmăriți să faceți acele lucruri acceptate de toți oamenii ca fiind bune. ¹⁸Dacă este posibil, atât cât depinde de voi, trăiți în pace cu toți oamenii. ¹⁹Dragii mei, să nu vă răzbunați! Ci lăsați să acționeze mânia lui Dumnezeu în acest scop; pentru că (în Scriptură) este scris: „Eu, Domnul, vă spun că am competența de a răzbuna pe cineva prin plata pe care o ofer celui care i-a făcut rău!” ²⁰Apoi Scriptura mai spune: „Dacă îi este foame dușmanului tău, oferă-i mâncare; și dacă-i este sete, dă-i să bea. Procedând așa, vei turna cărbuni aprinși pe capul lui.” ²¹Nu lăsa răul să te învingă; ci fii victorios în lupta cu el, făcând ce este bine! **13** Oricine să se subordoneze autorităților (statului); pentru că acestea există cu aprobarea lui Dumnezeu și au fost stabilite de El. ²Deci acela care se opune autorităților, de fapt este împotriva ordinii stabilite de Dumnezeu. Iar cei care se opun astfel, vor fi pedepsiți. ³Guvernanții nu inspiră teamă celor care fac ce este bine. Ci frica de pedeapsa lor este specifică celor care fac ce este rău. Deci dacă vrei să nu-ți fie frică de autoritățile statului, să faci ce este bine; și astfel vei fi laudat de ele! ⁴Conducătorii sunt servitorii lui Dumnezeu pentru binele tău. Dar dacă faci ce este rău, să te temi de ei; pentru că în acest scop au sabia în echipamentul lor; și o folosesc pentru a pedepsi pe cel care face fapte rele. ⁵Trebuie să vă subordonați autorităților nu doar motivați de frica pedepsei, ci din cauza conștiinței voastre. ⁶Astfel să fiți motivați și atunci când trebuie să plătiți impozitele; pentru că în timp ce le colectează, guvernanții sunt slujitorii lui

Dumnezeu (în acest scop). ⁷Dați fiecăruia ceea ce îi sunteți dator. Dați impozitul cu i-l datorați și dați taxele cui le datorați. Acordați respectul celor cărora sunteți datori cu respect. Onorați pe cei față de care aveți această datorie! ⁸Să nu aveți datorii față de nimeni, cu excepția aceleia de a vă manifesta dragostea; pentru că cel care iubește pe alții, se conformează cerințelor legii mozaice. ⁹De fapt, atunci când această lege pretinde „Să nu comiți adulter. Să nu comiți crime. Să nu furi. Să nu manifesti dorințe păcătoase.”, împreună cu toate celelalte porunci, ea spune concret ce înseamnă „Să-l iubești pe cel de lângă tine exact cum te iubești pe tine însuși!” ¹⁰Dragostea nu te determină să faci rău celui de lângă tine. Deci ea este (cea care facilitează) respectarea legii mozaice! ¹¹Vă spun aceste lucruri având în vedere vremurile în care trăim, de care și voi sunteți conștienți. Este cazul să vă treziți din somn; pentru că salvarea este mai aproape de noi decât atunci când am crezut. ¹²„Noaptea” aproape a trecut; și în scurt timp va veni „ziua”! Deci să abandonăm faptele întunericului și „să ne echipăm” cu „armura” specifică luminii. ¹³Să avem un comportament frumos, ca în timpul zilei, nu ca cel specific acelor care trăiesc în orgii, în beții, în imoralitate, în fapte ale depravării, în ceartă și în invidie. ¹⁴Ci „să vă îmbrăcați” cu Domnul Isus Cristos și să evitați satisfacerea poftelor naturii voastre umane păcătoase. **14** Să-l primiți bine între voi pe cel care este slab în credință; și să evitați disputele cu el. ²De exemplu, unul crede că poate să mănânce orice. Dar altul, a cărui credință este slabă, are o alimentație vegetariană. ³Cel care mănâncă (și carne), nu trebuie să desconsidere pe acela care nu mănâncă decât legume și fructe; iar cel care este vegetarian în alimentație, nu trebuie să-l condamne pe cel care mănâncă și carne; pentru că și el este acceptat de Dumnezeu. ⁴Oare cine-ți permite să condamni pe cel care este slujitorul altuia? Stăpânul lui este cel care decide dacă el este aprobat sau respins. Însă el va fi acceptat, pentru că Domnul îl va face să primească aprobare (pentru decizia lui). ⁵Vă prezint acum un alt exemplu: unul crede că o zi este specială în raport cu altele, în timp ce altul consideră că toate au aceeași valoare. Fiecare trebuie să fie total convins în mintea lui (cu privire la aceste evaluări). ⁶Cel care are o apreciere specială față de o anumită zi, procedează așa gândind că astfel Îl onorează pe Domnul. Cel care mănâncă și carne, face acest lucru tot din respect pentru Domnul; pentru că și el Îi mulțumește lui Dumnezeu pentru ce mănâncă, așa cum procedează și acela care nu consumă carne. ⁷Și, de fapt, nimeni dintre noi nu trăiește pentru el însuși și nici nu moare pentru el; ⁸ci dacă trăim, facem acest lucru pentru Domnul. Și dacă murim, o facem tot pentru El. Astfel, indiferent că trăim sau că murim, noi suntem ai Domnului. ⁹Și de fapt, exact pentru acest scop a și murit Cristos: ca să poată fi Domn atât pentru cei morți, cât și pentru cei vii. ¹⁰Având în vedere acest lucru, de ce îți permiți să îl condamni sau să îl desconsideri pe fratele tău (care este mai slab în credință)? Trebuie să știți că în final, toți vom sta în fața tronului de judecată al lui Dumnezeu! ¹¹Și se va întâmpla exact cum este scris în Scripturi: „Cât este de adevărat că Eu trăiesc – zice Domnul – atât de sigur este faptul că orice genunchi se va pleca în fața Mea și orice om va vorbi cu limba lui despre Dumnezeu!” ¹²Deci fiecare dintre noi va fi direct responsabil pentru sine însuși, atunci când va sta înaintea lui Dumnezeu! ¹³Să nu ne mai condamnăm unii pe alții; ci mai bine să concepem și să punem în aplicare metode pentru evitarea situațiilor în care un alt frate ar putea „să cadă” sau să păcătuiască din cauza noastră. ¹⁴Ca unul

care sunt în Domnul Isus, eu știu și sunt convins că în realitate, nici un aliment nu este „necurat”. Dar dacă cineva crede că un aliment este „necurat”, atunci va fi așa doar pentru el. ¹⁵Și totuși, dacă un asemenea frate al tău este afectat din cauza alimentației tale, nu mai trăiești în dragoste. Deci să nu accepți ca din cauza unei mâncări, să se ajungă la distrugerea fratelui tău pentru care a murit Cristos! ¹⁶Nu permite ca despre lucrurile bune pe care le faci, să apară interpretări negative din partea altora! ¹⁷De fapt, Regatul lui Dumnezeu nu se ocupă cu mâncarea și cu băutura; ci el este locul în care prin prezența Spiritul Sfânt, există dreptate, pace și bucurie. ¹⁸Cel care îl slujește pe Cristos trăind astfel, este agreat de Dumnezeu și respectat de (ceilalți) oameni. ¹⁹Deci scopul nostru să fie acela de a promova lucrurile care aduc pacea și care determină edificarea noastră (spirituală). ²⁰Astfel, prin decizia noastră cu privire la ce mâncăm, să nu distrugem ceea ce a făcut Dumnezeu (în viața altor oameni). Deși toate alimentele sunt bune de consumat, este rău să mănânci ceva care-l determină pe altul „să cadă”! ²¹(În aceste circumstanțe,) este bine să nu mănânci carne, să nu bei vin și să nu faci nimic din tot ce ar putea face pe fratele tău „să cadă” (în situația de a comite păcat)! ²²Păstrează convingerea ta personală și pune-o în aplicare (mâncând orice) atunci când nu te vede nimeni cu excepția lui Dumnezeu. Cine reușește astfel să nu se condamne singur în timp ce face un lucru bun, este un om fericit! ²³Dar acela care nu are certitudinea că face un lucru bun, se simte condamnat atunci când mănâncă (și carne), pentru că el nu procedează astfel din convingere. Orice decizie care este luată fără să existe convingerea că ea reprezintă un lucru bun, înseamnă comiterea unui păcat. **15** Însă noi, care suntem „tari”, avem datoria să suportăm specificul celor „slabi” și să nu luăm decizii care ar satisface doar convingerile noastre. ²Fiecare dintre noi trebuie să (ajungă să) fie agreat de ceilalți având în vedere binele și edificarea lor spirituală. ³De fapt, nici măcar Cristos nu a urmărit să-Și satisfacă propriile Lui dorințe, ci a trăit exact cum este scris (în Scripturi): „Insulte celor care Te calomniau, au fost suportate de Mine.” ⁴Tot ce conțin Scripturile, a fost scris pentru instruirea noastră; și astfel, speranța pe care o avem, (poate) să fie susținută de răbdarea despre care vorbesc Scripturile și de încurajarea oferită de ele. ⁵Dumnezeul răbdării și al încurajării să vă ofere posibilitatea de a avea toți același mod de gândire care este în acord cu (învățătura lui) Cristos Isus. ⁶Și astfel, într-o unitate a inimii și a gurii, să-L glorificați împreună pe cel care este Dumnezeu și Tată al Domnului nostru Isus Cristos. ⁷Deci pentru a-I aduce glorie lui Dumnezeu, acceptați-vă unii pe alții exact cum v-a primit și Cristos pe voi. ⁸Ca să confirme adevărul lui Dumnezeu, Cristos a devenit un slujitor al celor circumciși; și astfel, cu El s-a întâmplat ce fusese promis patriarhilor (poporului evreu), ⁹pentru ca celelalte națiuni să-L glorifice pe Dumnezeu pentru mila pe care le-a acordat-o. Acest lucru este în concordanță cu Scriptura care spune: „De aceea, voi vorbi despre Tine printre celelalte națiuni și voi cânta cântece de laudă Numelui Tău!” ¹⁰Există un alt text din Scriptură, unde citim astfel: „Bucurați-vă națiuni ale lumii împreună cu poporul Său!” ¹¹Apoi Scriptura mai spune: „Lăudați pe Domnul toate națiunile lumii! Toate popoarele să-L laude!” ¹²Iar un alt text al Scripturii afirmă: „Va veni un descendent al lui Iese. Lui I se va oferi posibilitatea să conducă celelalte națiuni; și ele își vor pune speranța în El.” ¹³Dumnezeul speranței să vă umple cu toată bucuria și pacea pe care le facilitează credința; și astfel, speranța

voastră să fie abundentă prin puterea Spiritului Sfânt. ¹⁴Frații mei, sunt convins că și voi personal sunteți plini de bunătate, de toată cunoașterea și capabili să vă îndemnați (corect) unii pe alții. ¹⁵Și totuși, bazat pe harul lui Dumnezeu care mi-a fost oferit, v-am scris despre unele lucruri cu mai mult curaj, având în vedere că astfel vi le veți reaminti. ¹⁶Acest har care mi-a fost dat, m-a făcut slujitor al lui Cristos pentru celelalte națiuni. Față de ele, eu am această datorie de preot. Și mi-o îndeplinesc atunci când proclam Vestea Bună a lui Dumnezeu; iar aceste națiuni, prin acțiunea sfințitoare a Spiritului Sfânt, devin astfel un sacrificiu dedicat lui Dumnezeu, pe care El îl acceptă. ¹⁷Deci am motive să mă laud cu slujirea la care m-a chemat Dumnezeu în Isus Cristos. ¹⁸Dacă nu ar fi El Cel care face aceste lucruri prin mine, nu aș avea curajul să vorbesc despre nici unul dintre ele. Dar atât prin ce vorbesc, cât și prin ce fac, Cristos lucrează prin mine pentru aducerea celorlalte națiuni la ascultarea de El. ¹⁹Și acționează astfel atât prin puterea (de convingere a) evidențelor și a miracolelor, cât și prin puterea de convingere pe care o exercită asupra lor Spiritul lui Dumnezeu. Așa am reușit să proclam în toate zonele Vestea Bună a lui Cristos, începând din Ierusalim și până în Iliria. ²⁰Am avut permanent dorința să proclam această Veste Bună acolo unde Cristos încă nu era cunoscut; ca să nu fiu ca acela care construiește pe temelia pusă de altul. ²¹Am vrut să procedez exact așa cum este scris: „Cei cărora nu li s-a vorbit despre El, vor vedea (evidența existenței Lui); iar cei care nu au auzit niciodată (despre El), vor înțelege (că El există).” ²²Deși de multe ori am vrut să vin la voi, să știți că din cauza acestei activități, n-am putut să vă vizitez până acum. ²³Dar acum mi-am terminat misiunea în aceste zone; și pentru că de mulți ani doresc să vin la voi, ²⁴intenționez să vă vizitez când voi călători spre Spania. Veți avea astfel oportunitatea să mă însoțiți până acolo, după ce mă voi bucura un timp împreună cu voi. ²⁵Acum însă mă duc la Ierusalim ca să-i ajut pe sfinții care sunt acolo; ²⁶pentru că cei din Macedonia și din Ahaia au avut inițiativa să ajute benevol pe săracii care sunt între sfinții din Ierusalim. ²⁷De fapt, prin decizia de a-i ajuta, ei își îndeplinesc datoria pe care o aveau față de aceștia. Vreau să spun că dacă celelalte națiuni au beneficiat de binecuvântările spirituale venite prin intermediul poporului evreu, și ele ar trebui să-i slujească acum pe evrei cu acele lucruri materiale cu care au fost binecuvântate. ²⁸Deci după ce îmi voi îndeplini misiunea de a duce până la destinație aceste ajutoare, voi trece pe la voi în drumul meu spre Spania. ²⁹Știu că atunci când vă voi vizita, veți avea ocazia ca prin intermediul meu, să beneficiați de o binecuvântare completă. ³⁰Fraților, pentru Domnul nostru Isus Cristos și prin dragostea Spiritului, vă îndemn să luptați împreună cu mine în rugăciuni către Dumnezeu. Astfel să vă rugați pentru mine, ³¹cerând să fiu salvat de posibilele complicații pe care mi le-ar putea face necredincioșii din Iudeea; și (doresc ca) ceea ce fac pentru sfinții din Ierusalim, să fie un ajutor acceptat și apreciat de aceștia. ³²Apoi, dacă îmi va permite Dumnezeu, voi avea oportunitatea să vin la voi cu bucurie și să ne înviorăm împreună. ³³Dumnezeul păcii să fie cu voi toți! Amin! **16** Să aveți grijă de sora noastră Fivi care este diaconiță a comunității creștinilor din Chencrea. ²Vă recomand să o primiți cu atitudinea specifică sfinților în Domnul; și să-i oferiți ajutorul vostru în orice situație în care va avea nevoie de el, pentru că și ea a ajutat pe mulți, inclusiv pe mine. ³Salutați pe Priscila și pe Acuila, partenerii mei care lucrează pentru Cristos Isus. ⁴Ei sunt cei care și-au riscat viața pentru mine. Le mulțumesc (și cu această ocazie) nu numai eu, ci și

toate celelalte comunități de creștini dintre națiunile lumii. ⁵Salutați și pe cei care formează comunitatea creștinilor care se adună în casa lor. Salutați pe prietenul meu iubit Epenet. El este primul din Asia care s-a convertit, venind la Cristos. ⁶Salutați-o și pe Maria, cea care cu un mare efort a lucrat pentru voi! ⁷Salutați-i pe Andronic și pe Iunia care au fost în închisoare împreună cu mine și au o bună reputație între apostoli. Ei au venit la Cristos înaintea mea! ⁸Salutați-l pe Ampilat care este prietenul meu iubit în Domnul. ⁹Salutați-l și pe Urban. El lucrează împreună cu noi pentru cauza lui Cristos. Salutați-l și pe Stacus, iubitul meu prieten. ¹⁰Salutați-l pe Apeles. El a fost probat și a demonstrat că este un adevărat slujitor al lui Cristos. Salutați-i și pe cei care aparțin familiei lui Aristobul. ¹¹Salutați-l pe Ierodion, care este de aceeași naționalitate cu mine. Salutați-i și pe aceia din familia lui Narcis care sunt creștini! ¹²Salutați-le pe Trifona și pe Trifosa care au făcut un mare efort lucrând pentru Domnul! Salutați-o pe iubita Persis. Și ea a lucrat pentru Domnul cu un mare efort personal. ¹³Salutați-l pe Rufus care este ales de Domnul. Salutați-o și pe mama lui, care a fost mamă și pentru mine! ¹⁴Salutați-i pe Asincrit, pe Flegon, pe Hermes, pe Patroba, pe Herma și pe toți frații care sunt împreună cu ei. ¹⁵Salutați-i pe Filolog, pe Iulia, pe Nereus și pe Olimpia care este sora lui, ca și pe toți ceilalți sfinți care sunt împreună cu ei. ¹⁶Salutați-vă unul pe altul cu o sfântă sărutare! Vă transmit salutări din partea tuturor comunităților lui Cristos! ¹⁷Fraților, vă îndemn să fiți atenți la cei care produc dezbinări. Prin controversile legate de învățătura pe care ați primit-o, ei demonstrează că sunt împotriva acesteia. Să vă depărtați de acești oameni, ¹⁸pentru că ei nu-L slujesc pe Domnul nostru Cristos, ci doresc să-și satisfacă propriile lor dorințe; și folosind un limbaj diplomat, îi înșală pe cei naivi... ¹⁹Sunteți renumiți pentru ascultarea voastră. Toți au auzit despre ea; iar eu sunt bucuros să știu acest lucru despre voi. Vreau să fiți înțelepți când este cazul să faceți ce este bine și să nu vă implicați deloc în ce este rău. ²⁰Dumnezeul păcii îl va strivi în curând pe Satan sub picioarele voastre. Harul Domnului nostru Isus Cristos să fie cu voi! ²¹Vă salută și Timotei, partenerul meu în această lucrare. Vă salută și Lucius împreună cu Iason și cu Sosipater. Ei sunt evrei ca mine. ²²Primiți salutări și din partea mea, cel care am redactat această epistolă. Mă numesc Terțius. Vă salut în Domnul. ²³Vă transmite salutări și Gaius care este gazda mea și a întregii comunități de creștini. Sunteți salutați și de Erastus care este administratorul orașului. Primiți salutări și din partea fratelui nostru Cuartus. ²⁴[Harul Domnului nostru Isus Cristos să fie cu voi toți.] ²⁵Eu predic despre Isus Cristos proclamând Vestea Bună a Celui care poate să vă întărească (spiritual). Pentru multe secole, această Vestă a fost un secret. ²⁶Însă ea a fost acum revelată tuturor națiunilor lumii și este confirmată de eternul Dumnezeu prin scrierile profetice, pentru ca aceste națiuni să o creadă și să asculte de El. ²⁷Acestui unic Dumnezeu înțelept să I se recunoască pentru eternitate gloria prin Isus Cristos!

Prima epistolă a apostolului Pavel trimisă creștinilor corinteni

I Pavel, cel care, conform dorinței lui Dumnezeu, a fost chemat să fie apostol al lui Cristos Isus, împreună cu fratele Sosten,² către comunitatea lui Dumnezeu care este în Corint și care este formată din cei sfințiți în Cristos Isus chemați să fie sfinți împreună cu toți cei care cheamă în orice loc numele Domnului nostru și al lor – Isus Cristos.³ Vă salutăm cu har și pace de la Dumnezeu – Tatăl nostru – și de la Domnul Isus Cristos.⁴ Mulțumesc mereu Dumnezeului meu pentru voi având în vedere harul Său care v-a fost oferit în Cristos Isus.⁵ Prin intermediul acestui har, voi ați fost îmbogățiți atât în vorbirea voastră, cât și în cunoașterea pe care o aveți.⁶ Astfel, afirmațiile noastre despre Cristos, au fost confirmate în voi.⁷ Așteptând apariția Domnului nostru Isus Cristos, voi nu sunteți privați de nici un fel de dar spiritual.⁸ El vă va susține cu putere până la sfârșit; și nimeni nu vă va putea acuza în ziua Domnului nostru Isus Cristos.⁹ Dumnezeu care este demn de încrederea voastră, v-a chemat la părtășia cu Fiul Său – Isus Cristos – Domnul nostru.¹⁰ Fraților, vă îndemn în numele Domnului nostru Isus Cristos să trăiți într-o bună înțelegere între voi și să evitați dezbinările. Vă cer acest lucru ca să fiți uniți, urmărind toți același scop.¹¹ Să știți că cei care aparțin familiei Cloiei, mi-au relatat despre certurile care există între voi.¹² Concret, este vorba despre faptul că fiecare dintre voi este atașat unei grupări. Astfel, unul zice: „Eu sunt din grupul lui Pavel!”, iar altul spune: „Eu îl agreez (mai mult) pe Apolo!”. Unul pretinde că este al lui Chifa, iar altul se laudă că este al lui Cristos...¹³ Oare a fost divizat Cristos? Sau să înțeleg că a fost crucificat Pavel pentru voi? Ați fost voi botezați în numele lui Pavel?¹⁴ Îi mulțumesc lui Dumnezeu că exceptând pe Crispus și pe Gaius, n-am botezat pe nici unul dintre voi!¹⁵ Astfel, nimeni dintre toți ceilalți nu poate pretinde că a fost botezat în numele meu.¹⁶ Îmi amintesc că am mai botezat și pe cei din familia Stefanei. Dar cu excepția acestora, nu știu să mai fi botezat pe altcineva.¹⁷ De fapt, Cristos nu m-a trimis ca să botez, ci ca să predic Vestea Bună. Și pentru ca să nu fie anulată forța mesajului despre crucea Sa, El m-a desemnat să fac acest lucru evitând folosirea cuvintelor specifice înțelepciunii umane.¹⁸ Cei care merg pe drumul distrugerii, consideră mesajul care vorbește despre cruce, ca fiind expresia unei nebulii. Dar pentru noi care suntem pe drumul salvării, crucea este puterea lui Dumnezeu.¹⁹ De fapt, în Scripturi este scris următorul text: „Voi distruge înțelepciunea filosofilor; și cei inteligenți vor fi frustrați.”²⁰ Unde este înțeleptul? Unde este omul care a învățat multe lucruri? Unde este cel care participă la dezbateri filosofice? Oare n-a retrogradat Dumnezeu înțelepciunea acestei lumi la nivelul de nebulie?²¹ Prin înțelepciunea ei, lumea nu a putut să-L cunoască pe Dumnezeu. Dar în acord cu înțelepciunea de care dispune, El a decis să salveze pe cei care cred atunci când se predică despre cruce – acest concept considerat stupid.²² Iudeii pretind că autenticitatea unui mesaj este demonstrată doar atunci când se întâmplă lucruri miraculoase. Grecii sunt oamenii care vor o demonstrație filosofică.²³ Dar noi predicăm prezentându-L pe Cristos care a fost crucificat; iar acest mesaj este o ofensă pentru evrei și o nebulie pentru celelalte națiuni.²⁴ Însă pentru cei (care au fost) chemați – indiferent că sunt evrei sau de altă

naționalitate – Cristos este atât puterea, cât și înțelepciunea lui Dumnezeu. ²⁵Și se întâmplă așa pentru că „nebunia” lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât capacitățile intelectuale ale oamenilor; iar așa-zisul punct slab al lui Dumnezeu este mai puternic decât puterea oamenilor! ²⁶Fraților, amintiți-vă că atunci când v-a chemat Dumnezeu, numai câțiva dintre voi erați considerați „înțelepți” conform standardului acestei lumi. Nu ați fost mulți nici cu o puternică influență (în societate) și nici nu proveneați din familii remarcabile. ²⁷Însă Dumnezeu a ales astfel (să lucreze cu) ceea ce lumea consideră ca fiind o nebunie, ca să-i facă de rușine acele lucruri despre care ea spune că reprezintă înțelepciunea. El a ales lucrurile pe care lumea le consideră slabe, ca să facă de rușine pe cele considerate puternice. ²⁸Dumnezeu a ales (să acționeze folosind) lucrurile inferioare, nesemnificative și (chiar) considerate ca neavând nici o valoare, ca să le distrugă pe cele care sunt importante pentru lume. ²⁹El a făcut acest lucru pentru ca nimeni să nu mai pretindă că este justificat să se laude înaintea lui Dumnezeu. ³⁰Și datorită Lui, voi sunteți în Cristos. Dumnezeu L-a făcut pentru noi înțelepciune, dreptate, sfințire și răscumpărare, ³¹pentru ca, în acord cu Scriptura, „cine se laudă, să se laude în Domnul”. 2 Fraților, atunci când am venit la voi, nu v-am vorbit despre misterul lui Dumnezeu folosind vocabularul înțelepciunii oamenilor; ²pentru că scopul meu a fost să vi-L prezint doar pe Isus Cristos (care a fost) crucificat. ³Iar când am apărut între voi, m-am prezentat ca un orator slab, timid și care se teme de un eventual eșec. ⁴Atunci când v-am vorbit, mesajul meu nu a avut argumentele care se folosesc în înțelepciunea umană (pentru a determina convingerea); ci el a fost o demonstrație a Spiritului (Sfânt) și a puterii (Sale). ⁵S-a întâmplat așa pentru ca voi să vă fundamentați credința nu pe înțelepciunea oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu. ⁶Totuși, pentru cei maturi, noi prezentăm lucrurile într-o formă de înțelepciune care nu este specifică liderilor (filosofi ai) acestei lumi care își pierd influența. ⁷Ceea ce prezentăm noi este acea înțelepciune secretă a lui Dumnezeu, pe care El o ascunsese încă dinainte de crearea lumii și o pregătise pentru gloria noastră. ⁸Nici unul dintre liderii acestei lumi nu a cunoscut-o; pentru că dacă ar fi ajuns să o înțeleagă, n-ar fi crucificat pe Domnul gloriei. ⁹Dar astfel se confirmă acel text din Scriptură care spune: „Pentru cei care-L iubesc, Dumnezeu a pregătit lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și mintea nu și le-a imaginat.” ¹⁰Însă El ni le-a revelat prin Spiritul Său care știe totul – chiar și cele mai profunde secrete ale lui Dumnezeu. ¹¹Nimeni nu cunoaște ce este într-un om cu excepția spiritului lui. În mod asemănător, nimeni nu cunoaște lucrurile lui Dumnezeu cu excepția Spiritului Său. ¹²Iar noi nu am primit spiritul lumii, ci Spiritul care vine de la Dumnezeu – ca să putem cunoaște lucrurile pe care El ni le-a oferit prin harul Său. ¹³Atunci când vorbim despre ele, noi nu folosim cuvintele înțelepciunii umane. Spiritul Sfânt este Cel care ne învață cum să vorbim; și astfel comunicăm vorbind despre lucruri spirituale, celor care sunt spirituali. ¹⁴Dar omul care nu este spiritual, nu primește lucrurile Spiritului lui Dumnezeu. Pentru un astfel de om, ele sunt o nebunie; și nu le poate pricepe, pentru că înțelegerea lor necesită să fie judecate din punct de vedere spiritual. ¹⁵Însă omul spiritual poate judeca toate acele lucruri care nu pot fi subiectul unei judecăți (strict) umane. ¹⁶Scriptura confirmă: „Cine a avut vreodată acces la gândurile Domnului, ca să-L poată învăța?” Totuși, noi avem gândirea lui Cristos! 3 Fraților, eu nu v-am putut vorbi ca unor

oameni spirituali, ci ca unor oameni lumești care sunt „copii” în Cristos. ² Astfel, nu v-am oferit hrană tare, ci v-am hrănit cu „lapte”; pentru că nu puteați „digeră” altceva și nici acum nu puteți suporta „hrana solidă”. ³ Acest lucru se întâmplă pentru că voi încă sunteți lumești. Când între voi există invidie și ceartă, oare nu demonstrați astfel că sunteți lumești și că vă comportați ca ceilalți oameni din lume? ⁴ Atunci când cineva spune „Eu sunt (admirator) al lui Pavel!” iar altcineva zice „Eu sunt adeptul lui Apolo!”, oare nu vă comportați la fel ca ceilalți oameni? ⁵ Cine este Apolo? Cine este Pavel? Ei sunt (doar) niște slujitori care v-au ajutat să credeți; și fiecare a lucrat cu abilitățile lui primite de la Domnul. ⁶ Eu am plantat sămânța, iar Apolo a udat-o; dar Dumnezeu a făcut ca ea să crească! ⁷ Deci nici cel care însămânțează și nici cel care udă sămânța nu sunt (atât de) importanți; ci Dumnezeu, care facilitează creșterea ei. ⁸ Cel care seamănă este egal cu cel care udă (sămânța semănată); și pentru participarea lor, fiecare va fi recompensat conform muncii lui. ⁹ Deci noi lucrăm împreună cu Dumnezeu; iar voi sunteți „terenul” și „edificiul” Lui. ¹⁰ În acord cu harul lui Dumnezeu care mi-a fost oferit, eu procedez ca un constructor competent. Astfel, am pus (inițial) „temelia”, iar altul „construiește” acum pe ea. Dar fiecare să fie atent la „construcția” lui. ¹¹ De fapt, trebuie să știți că nimeni nu poate pune o altă „temelie” decât cea care deja există. Isus Cristos este această „temelie”! ¹² Cei care construiesc pe ea, pot folosi (ca material de construcție): „aur”, „argint”, „pietre prețioase”, „lemn”, „fân” și „paie”. ¹³ Calitatea construcției fiecăruia va fi demonstrată în acea Zi (specială) prin testul focului. ¹⁴ Dacă (în urma acestei probe) construcția lui va rezista, va fi recompensat; ¹⁵ dar dacă ce a construit cineva, va fi ars, acela își va pierde recompensa. Desigur, va fi salvat; dar el va fi ca unul care scapă din foc! ¹⁶ Nu știți că noi suntem templul lui Dumnezeu și că Spiritul Său locuiește în noi? ¹⁷ Dacă cineva distruge templul lui Dumnezeu, va fi distrus de Dumnezeu, pentru că este (vorba despre) un templu sfânt; iar voi sunteți acel „templu”. ¹⁸ Să nu vă înșelați singuri. Dacă cineva se consideră înțelept conform normelor acestei lumi, ar trebui să devină „nebun” ca să ajungă înțelept. ¹⁹ Pentru Dumnezeu, înțelepciunea acestei lumi este o nebunie. De fapt, în Scripturi citim astfel: „El îi prinde pe ce înțelepți în capcana vicleniei lor.” ²⁰ Un alt text spune: „Domnul știe că gândirea celor înțelepți este inutilă.” ²¹ Deci nimeni să nu se laude cu oameni; pentru că totul vă aparține, ²² indiferent că este vorba despre Pavel, Apolo sau Chifa. Beneficiați împreună atât de lume și de viață, cât și de moarte, atât de prezent cât și de viitor. Toate acestea sunt ale voastre; ²³ iar voi sunteți ai lui Cristos și El este al lui Dumnezeu. **4** Deci noi ar trebui să fim considerați ca niște slujitori ai lui Cristos, cărora Dumnezeu le-a încredințat secretele Sale. ² Iar celor care au fost astfel desemnați ca administratori, li se cere să demonstreze (prin fapte) că sunt demni de încrederea care li s-a acordat. ³ Eu nu sunt preocupat de evaluarea pe care mi-o faceți voi sau de aceea pe care mi-ar face-o un tribunal omenesc. Nu mă condamn singur, ⁴ pentru că nu am nimic să-mi reproșez. Și totuși, acest lucru nu înseamnă că sunt (total) nevinovat. Domnul este Cel care mă judecă! ⁵ Deci să nu vă grăbiți să faceți nici o evaluare (finală) înainte de venirea Domnului. El va pune în evidență lucrurile ascunse și va arăta care au fost, de fapt, motivațiile faptelor. Abia atunci, Dumnezeu va decide gloria pe care o va acorda fiecăruia. ⁶ Fraților, am vorbit astfel dându-ne ca exemplu pe mine și pe Apolo, ca să vă învățăm ce înseamnă „Să nu depășim limitele stabilite de ceea ce este scris!” Am

vrut să vă spun că nimeni să nu se laude (ostentativ) cu cineva împotriva altuia. ⁷Și, de fapt, cine are curajul să afirme că este mai bun decât alții? Ai oare ceva care să nu-ți fi fost dat? Și dacă ceea ce ai, nu provine de la tine ci ți-a fost oferit, de ce te lauzi ca și cum acele lucruri ar origina din tine? ⁸Considerați că aveți deja tot ce vă trebuie! Sunteți bogați! Ați ajuns să guvernați fără noi! Eu doresc să domniți în adevăratul sens al cuvântului, ca să putem guverna și noi împreună cu voi. ⁹Dar constat că Dumnezeu a dat apostolilor ultimul loc – ca unor condamnați la moarte. Noi, apostolii, am devenit protagoniștii unui spectacol (în arenă) oferit publicului. Suntem priviți atât de îngeri, cât și de oameni. ¹⁰În timp ce noi suntem (considerați) nebuni pentru Cristos, voi sunteți înțelepți în Cristos. Noi suntem slabi, iar voi sunteți puternici. Vouă vi se acordă onoare, iar noi suntem desconsiderați. ¹¹Chiar și acum suntem flămânzi și suferim de sete. Nu avem îmbrăcăminte adecvată, suntem bătuți și fără locuință. ¹²Ne întreținem lucrând cu mâinile noastre. Când suntem blestemați, binecuvântăm; iar când suntem persecutați, suportăm ce ni se face, fără să protestăm. ¹³Când suntem defăimați, scoatem în evidență aspectele pozitive din viața celor care ne bârfesc. Până acum am ajuns ca gunoiul acestei lumi și (suntem tratați) ca ultimii oameni ai societății... ¹⁴Nu fac aceste afirmații scrise ca să vă produc rușine, ci ca să vă ofer niște sfaturi ca unor copii pe care îi iubesc. ¹⁵De fapt, chiar dacă ați avea zece mii de învățători în ce privește doctrina despre Cristos, eu sunt unicul tată al vostru; pentru că în ce privește relația voastră cu Cristos, prin faptul că (am fost primul care) v-am adus Vestea Bună, eu v-am devenit tată. ¹⁶Deci vă încurajez să urmați exemplul meu! ¹⁷Acesta este motivul pentru care l-am trimis pe Timotei, care este fiul meu iubit și credincios în Domnul. El vă va aminti despre ceea ce mă reprezintă în Cristos Isus, în acord cu învățătura pe care o ofer eu tuturor comunităților creștinilor. ¹⁸Unii dintre voi au devenit aroganți și se comportă ca și cum eu n-aș mai veni la voi. ¹⁹Însă dacă Domnul va fi de acord, voi reveni curând. Atunci vreau să văd nu vorbele, ci puterea celor care manifestă aroganță. ²⁰Voi proceda așa, pentru că Regatul lui Dumnezeu nu se bazează pe cuvinte, ci pe putere. ²¹Ce preferați – să vin la voi cu nuiaua, sau cu dragoste și cu un spirit blând? **5** Este deja cunoscută imoralitatea care există între voi – o imoralitate care nu se practică nici chiar între păgâni! Desigur, mă refer la acel om care are relații sexuale cu soția tatălui lui. ²Și totuși, în loc să vă întristați, voi v-ați lăudat (cu omul care a făcut acest lucru)... În mod normal, ar fi trebuit să-l excludeți dintre voi! ³Deși din punct de vedere fizic eu nu am fost acolo, în spiritul meu am fost prezent; și deja l-am condamnat pe cel care a făcut această faptă – ca și cum aș fi fost între voi. ⁴Atunci când vă veți aduna în numele Domnului nostru Isus, în spirit sunt și eu împreună cu voi. Bazați pe autoritatea Domnului nostru Isus, ⁵dați astfel în mâna Satanei pe acest om pentru distrugerea corpului, pentru ca spiritul lui să fie salvat în ziua Domnului. ⁶Faptul că voi vă lăudați (acum), nu este ceva bun. Nu știți că puțină drojdie are efect asupra întregii cantități de cocă, făcând-o să crească în volum? ⁷Eliminați deci vechea „drojdie”, ca să fiți (ca) o „cocă” nouă, fără (acea) „drojdie”, așa cum este statutul vostru. Vă cer acest lucru pentru că deja Cristos, Mielul nostru de Paști, a fost sacrificat! ⁸Deci să participăm la această sărbătoare nu cu vechea „drojdie”, nici cu cea a urii și a răutății, ci cu „pâini făcute fără drojdie”, adică trăind în sinceritate și în adevăr. ⁹V-am scris în epistola mea (anterioară) să nu aveți nici o relație cu oamenii imorali. ¹⁰Dar n-am vrut să spun

că prin această cerință am vorbit despre oamenii acestei lumi care sunt imorali, lacomi de bani, hoți sau idolatri. Dacă aș fi pretins acest lucru referindu-mă la ei, ar fi însemnat că vă cer să vă izolați de lume. ¹¹Eu am vrut de fapt să vă spun că trebuie să nu aveți nici un fel de relații cu cel care deși se numește „frate”, este imoral din punct de vedere sexual, lacom, idolatru, calomniator, bețiv sau înșelător. Cu un asemenea om nu trebuie nici să mâncați! ¹²De fapt, ce drept am eu să judec pe cei care nu fac parte din comunitatea creștinilor? În același timp, este datoria voastră să-i judecați pe cei care aparțin ei! ¹³Pe cei din exteriorul acestei comunități, îi va judeca Dumnezeu. Dar voi (trebuie să-l) dați afară pe acel om rău! **6** Atunci când cineva are o dispută cu altul, cum își permite el să apeleze la tribunal, unde cazul lui este judecat de necredincioși? Și de ce nu solicită sfinților rezolvarea acestei probleme? ²Nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă lumea va fi judecată de voi, nu sunteți capabili să rezolvați aceste mici dispute? ³Nu știți că noi îi vom judeca pe îngeri? Atunci oare nu putem să judecăm lucruri care aparțin vieții de pe pământ? ⁴De ce vă duceți cu disputele voastre în fața celor care nu aparțin comunității voastre creștinești? ⁵Este rușinea voastră dacă am ajuns să vă pun aceste întrebări! Oare nu este între voi nimeni suficient de înțelept ca să poată rezolva neînțelegerile dintre frați? ⁶Constat că un frate merge să se judece cu un alt frate înaintea necredincioșilor! ⁷Chiar faptul că există procese între voi, reprezintă o deficiență pe care o aveți! De ce nu preferați să renunțați la proces, suportând nedreptatea sau paguba? ⁸Însă voi sunteți cei care nedreptățiți chiar pe frații voștri... ⁹Nu știți că cei nedrepți nu vor moșteni Regatul lui Dumnezeu? Să nu vă faceți iluzii; pentru că nici imoralii sexual, nici idolatrii, nici cei care comit adulter, nici prostituții, nici homosexualii ¹⁰nici hoții, nici bețivii, nici calomnii, nici cei care comit abuzuri – nu vor moșteni Regatul lui Dumnezeu! ¹¹În trecut, unii dintre voi ați fost așa; dar ați fost curățați și ați fost sfințiți, ați fost considerați drepiți în numele Domnului Isus Cristos și prin Spiritul Dumnezeului nostru. ¹²Toate lucrurile îmi sunt permise, dar nu toate îmi sunt utile. Toate îmi sunt permise, dar nimic nu trebuie să devină stăpânul meu. ¹³Hrana este pentru stomac și stomacul este făcut să primească hrană; iar Dumnezeu le va distruge pe amândouă. Dar corpul nu este făcut pentru imoralitate sexuală! Ci el este făcut pentru Domnul, iar Domnul există pentru corp. ¹⁴Și Dumnezeu care l-a înviat pe Domnul, va învia și corpurile noastre prin puterea Sa. ¹⁵Nu știți că aceste corpuri ale noastre sunt părți componente ale („Organismului”) lui Cristos? În acest caz, oare este normal să iau o parte din acest Organism al lui Cristos și să-l fac participant în acte sexuale cu o prostituată? Nu; este inadmisibil! ¹⁶Nu știți că cel care trăiește actul sexual cu o prostituată, este un singur corp cu ea? De fapt, așa este scris: „Cei doi vor fi un singur corp.” ¹⁷Dar cel care se unește cu Domnul, devine un singur spirit cu El. ¹⁸Fugiți de imoralitatea sexuală! Oricare dintre toate celelalte păcate pe care le face omul, nu-i afectează corpul. Dar cel care comite imoralitate sexuală, păcătuiește împotriva corpului lui. ¹⁹Nu știți oare că templul Spiritului Sfânt este tocmai corpul vostru în care locuiește El, fiind pus acolo de Dumnezeu? Și nu știți că voi nu mai sunteți ai voștri? ²⁰Ați fost cumpărați cu un preț. Deci onorați-L pe Dumnezeu prin ceea ce faceți și cu corpul vostru! **7** Referitor la ce mi-ați scris, răspunsul meu este acesta: ar fi (mai) bine pentru un bărbat să nu se căsătorească. ²Dar având în vedere faptul că în acest caz există pericolul imoralității sexuale, fiecare bărbat să aibă soția lui; și

fiecare femeie să aibă soțul ei. ³Soțul să-și îndeplinească față de soția lui datoria referitoare la relațiile intime dintre ei; și soția să aibă aceeași atitudine față de soț. ⁴Vă cer acest lucru pentru că (în acest aspect) nu soția este stăpâna corpului ei, ci soțul. În același timp, nici soțul nu este stăpânul corpului lui, ci soția. ⁵Să nu vă refuzați unul altuia îndeplinirea datoriei de soț în ce privește relațiile intime, exceptând cazul în care ați decis împreună ca pentru un (scurt) timp să vă dedicați [postului și] rugăciunii. Apoi, ca să evitați ispita Satanei care exploatează lipsa voastră de autocontrol, să aveți din nou relațiile sexuale (normale). ⁶Ce v-am spus acum, nu reprezintă o poruncă din partea mea, ci mi-am permis să vă fac o sugestie. ⁷De fapt, eu aș vrea ca toți oamenii să fie (fără partener de căsnicie) ca mine. Însă fiecare are darul lui, oferit de Dumnezeu. Astfel, unul are acest dar, iar altul are alt dar. ⁸Celor necăsătoriți și văduvelor le spun că este bine pentru ei să rămână necăsătoriți – exact cum sunt eu. ⁹Dar dacă nu se pot opune nevoii de a avea relații sexuale cu cineva de sex opus, să se căsătorească! Este mai bine să procedeze așa, decât să fie chinuiți de această necesitate. ¹⁰Pentru cei căsătoriți, nu eu sunt cel care vă poruncește, ci chiar Domnul: soția să nu se despartă de soțul ei. ¹¹Dacă se desparte, să rămână fără bărbat sau să revină la soțul ei și să se împace cu el. Și nici soțul nu trebuie să divorțeze de soția lui. ¹²Pentru ceilalți nu am ceva deja poruncit de Domnul, ci vă spun eu cum să procedați. Dacă un frate are soția necredincioasă și ea dorește să trăiască în continuare cu el, să nu divorțeze. ¹³Și dacă soțul necredincios al unei femei (credincioase) dorește să trăiască în continuare cu ea, să nu divorțeze de el. ¹⁴Soțul care nu este credincios, este „sfințit” prin soția lui (credincioasă); iar soția necredincioasă este „sfințită” prin soțul ei care este un frate (credincios). Dacă acest lucru n-ar fi adevărat, copiii voștri nu ar fi curați; dar astfel ei sunt „sfinți”! ¹⁵Dacă partenerul necredincios vrea să divorțeze, poate să facă acest lucru. În această situație, fratele sau sora nu (mai) sunt legați (prin obligația de a-și îndeplini datoria de soț față) de fostul partener. Dumnezeu ne-a chemat să trăim în pace. ¹⁶Mă adresez acum soției: de fapt, ce garanție ai că îți vei salva soțul (necredincios)? Același lucru este valabil și pentru soț: ști oare cu certitudine că îți vei salva soția (care este necredincioasă)? ¹⁷Totuși, fiecare să trăiască rămânând în locul pe care i l-a desemnat Dumnezeu. Aceasta este porunca pe care am dat-o tuturor comunităților de creștini. ¹⁸De exemplu, dacă cineva era circumcis atunci când a fost chemat, să nu ascundă acest lucru. Dacă altcineva nu era circumcis când a fost chemat, să nu se (mai) circumcidă. ¹⁹A fi sau a nu fi circumcis, nu reprezintă nimic semnificativ. Ceea ce contează este practicarea ascultării de poruncile lui Dumnezeu! ²⁰Fiecare ar trebui să rămână așa cum era atunci când a fost chemat de Dumnezeu. ²¹Dacă erai sclav atunci când ai fost chemat, să nu te neliniștești din cauza acestui statut. Dar dacă poți, folosește oportunitatea de a deveni om liber. ²²Cel care era sclav atunci când a fost chemat, a devenit liber în Domnul. Iar cel care avea statutul de om liber când a fost chemat, a devenit sclavul lui Cristos! ²³Voi ați fost cumpărați cu un preț. Refuzați să deveniți sclavi ai (doctrinelor) oamenilor! ²⁴Fraților, indiferent de statutul pe care l-a avut fiecare când a fost chemat, să rămâneți sub autoritatea lui Dumnezeu! ²⁵Referitor la virgine, nu am vreo poruncă din partea Domnului (pe care El să fi dat-o). Dar pentru că în raportul meu cu voi am statutul de om credibil căruia Domnul i-a dat posibilitatea să beneficieze de mila Sa, vă dau un sfat. ²⁶Consider că având în vedere

necazurile acestor vremuri, este mai bine pentru fiecare să rămână la fel ca până acum. ²⁷Vreau să spun că dacă ești căsătorit, nu trebuie să divorțezi; iar dacă ești necăsătorit, nu trebuie să-ți cauți soție. ²⁸Însă dacă te căsătorești, nu păcătuiești. Și dacă o fată virgină se căsătorește, nu comite păcat. Dar cei doi care formează astfel o familie în aceste vremuri, se vor confrunta cu necazurile specifice vieții de pe pământ; iar eu doresc să vă conving să le evitați. ²⁹Fraților, vreau să spun că timpul aproape a expirat; și în consecință, cei care sunt căsătoriți ar trebui să trăiască la fel ca atunci când n-ar fi căsătoriți. ³⁰Cei care plâng, ar trebui să se comporte ca și cum acest lucru n-ar fi adevărat pentru ei; cei care se bucură, ar trebui să procedeze ca cei care nu au această stare sufletească; iar cei care cumpără anumite lucruri, trebuie să trăiască exact ca atunci când nu ar fi proprietarii de drept ai lor. ³¹Cei care se folosesc de anumite lucruri ale lumii, ar trebui să se comporte ca atunci când ele n-ar avea importanță pentru ei. De fapt, lumea împreună cu specificul ei de acum, reprezintă ceva efemer. ³²Eu vreau ca voi să trăiți fără să vă complicați viața. Un bărbat necăsătorit, este preocupat de lucrurile Domnului; și astfel, va urmări să înțeleagă ce trebuie să facă pentru a fi agreeat de El. ³³Însă cel căsătorit este preocupat cu lucrurile specifice lumii; și urmărește să placă soției lui. ³⁴Astfel, interesele lui sunt împărțite. În mod asemănător, femeia necăsătorită și cea care este virgină, se preocupă cu lucrurile Domnului, urmărind sfințenia atât din punct de vedere fizic, cât și în spirit. Dar femeia căsătorită este preocupată cu lucrurile lumii; și astfel, urmărește (și) să fie agreeată de soțul ei. ³⁵Vă spun aceste lucruri având ca scop nu impunerea de (noi) restricții, ci binele vostru; pentru ca să trăiți într-o dedicare fără rezerve față de Domnul. ³⁶Însă dacă cineva consideră că nu este corect să rămână logodit peste limita maximă admisibilă, să procedeze cum vrea. Nu păcătuiește prin faptul că se căsătorește! ³⁷Însă oricine nu are asemenea obligație (determinată de logodnă) și a decis în urma convingerilor din inima lui să se abțină din punct de vedere sexual și să nu se căsătorească, procedează bine. ³⁸Deci (în aceste circumstanțe) cine se căsătorește cu logodnica lui, face un lucru bun; iar cine nu se căsătorește, face un lucru și mai bun! ³⁹O femeie rămâne obligatoriu soția bărbatului cu care este căsătorită, atât timp cât trăiește el. Dar dacă îi moare soțul, ea este liberă să se recăsătorească cu cine dorește, cu condiția ca cei doi să aparțină Domnului. ⁴⁰Însă ar fi mult mai fericită dacă ar rămâne văduvă. Aceasta este părerea mea; și cred că și eu am Spiritul lui Dumnezeu. 8 Referitor la carnea oferită idolilor în urma sacrificării animalelor, știm că toți suntem informați. Dar deținerea informațiilor produce aroganță, în timp ce dragostea edifică. ²Cine crede că știe ceva, încă nu a ajuns să cunoască atât cât ar trebui cunoscut. ³Dar dacă cineva Îl iubește pe Dumnezeu, este remarcat de El. ⁴Revenind la discuția despre mâncatul cărnii rezultate în urma sacrificării animalelor ca ofrande pentru idoli, noi știm că nici unul dintre aceștia nu există în realitate ca zei. De fapt, există un singur Dumnezeu. ⁵Desigur, oamenii acceptă ideea că există mulți „dumnezei” și „domni” atât în cer, cât și pe pământ. ⁶Totuși, pentru noi nu există decât un singur Dumnezeu. Acesta este Tatăl de la care provin toate lucrurile și pentru care trăim și noi. Există, de asemenea, un singur Domn. El este Isus Cristos, prin care sunt în existență toate lucrurile și prin care trăim și noi. ⁷Însă nu toți cunosc aceste lucruri. Și astfel, sunt unii care mănâncă din acea carne pe care în trecut o dedicau idolilor. Pentru că sunt familiarizați cu aceste

practici, se simt condamnați de propria lor conștiință care este slabă. ⁸Dar, de fapt, nu ceea ce mâncăm ne face acceptabili pentru Dumnezeu. Dacă nu mâncăm, nu avem nici o pierdere; iar dacă mâncăm (din această carne), nu câștigăm nimic! ⁹Însă fiți atenți la cei slabi. Nu folosiți libertatea voastră într-un mod care-i determină pe ei să păcătuiască. ¹⁰Să presupunem că tu, care ești corect informat, vei mânca din carnea oferită idolilor într-un templu dedicat lor. Atunci, cel care are o conștiință slabă, se va simți condamnat de ea atunci când îți urmează exemplul. ¹¹Astfel, din cauza cunoștințelor tale, cel slab va fi distrus, deși el este un frate pentru care a murit Cristos... ¹²Atunci când determinați astfel pe frați să păcătuiască, de fapt voi vă faceți vinovați de păcat față de Cristos. ¹³Acest fapt explică decizia pe care o voi lua în acest caz. Dacă fratele meu cade în păcat din cauza alimentației mele, nu voi mânca niciodată carne (în prezența lui), ca să nu-l determin să păcătuiască. **9** Oare nu sunt eu (un om) liber? Sau îmi contestă oare cineva statutul de apostol? Eu L-am văzut pe Isus, Domnul nostru. Și prin existența voastră (ca și comunitate de creștini) îmi este confirmată lucrarea de apostol. ²Dacă alții nu pot constitui o dovadă cu privire la statutul meu de apostol, voi sunteți sigiliul pus pe acest statut. ³Vă prezint acum argumentul cu care mă apăr împotriva celor care mă acuză: ⁴Oare nu avem și noi dreptul să mâncăm și să bem? ⁵Sau ne este interzis cumva dreptul de a călători având fiecare soția lui creștină, așa cum fac apostolii Domnului și Chifa? ⁶Eu și Barnaba suntem oare o excepție, neavând dreptul să trăim din ceea ce se oferă pentru lucrarea noastră (misionară)? ⁷Cine a fost vreodată în armată pe cheltuiala lui? Cine plantează o vie fără ca apoi să (aibă dreptul legitim să) mănânce din strugurii ei? Sau oare cine își permite să păstorească o turmă fără să bea din laptele pe care-l produc oile ei? ⁸Fac aceste afirmații doar ca să prezint o opinie omenească, sau aceasta este și părerea legii mozaice? ⁹În legea lui Moise găsim următorul text: „Să nu legi gura boului atunci când treieră.” Oare (doar) despre boi vorbește Dumnezeu acolo? ¹⁰Nu cumva vorbește și cu privire la noi? Ba da! De fapt, acest text are aplicație în cazul nostru. Atât cel care ară terenul, cât și cel care treieră recolta, trebuie să lucreze cu speranța că vor fi beneficiarii ei. ¹¹Dacă noi „am semănat” între voi din punct de vedere spiritual, oare este ceva anormal să beneficiem de o susținere materială din partea voastră? ¹²Dacă acordați acest drept altora, oare nu suntem cu atât mai justificați să-l avem și noi? Și totuși, nu ne-am folosit de el... Și suportăm astfel toate consecințele acestei decizii, ca să nu obstrucționăm în vreun fel Vestea Bună a lui Cristos. ¹³Nu știți că cei care fac slujba în Templu, primesc din el hrana de care au nevoie? În mod semănător, cei care slujesc la altar, primesc o parte din carnea animalelor sacrificate acolo. ¹⁴Conform acestui principiu, Domnul a decis ca cei care predică Vestea Bună, să trăiască din recompensa acordată pentru această muncă! ¹⁵Dar eu am renunțat la aceste drepturi; și nu vreau să considerați că vă scriu acum cu scopul de a mi le revendica. Mai bine aș muri decât să-mi ia cineva această posibilitate de a mă lăuda. ¹⁶Atunci când proclam Vestea Bună pe care, oricum, trebuie s-o prezint, nu am dreptul să mă laud. Și sunt într-un mare pericol dacă nu predic Vestea Bună! ¹⁷Dacă aș predica-o (doar) din proprie inițiativă, aș avea dreptul la o recompensă. Dar dacă predic pentru că mi s-a cerut acest lucru, înseamnă că este vorba despre responsabilitatea îndeplinirii unei datorii care mi-a fost încredințată. ¹⁸În acest caz, care este recompensa mea? Sunt recompensat (doar) cu satisfacția că atunci când

proclam Vestea Bună, fac acest lucru fără să profit de drepturile mele corespunzătoare acestei munci. ¹⁹Deși sunt liber față de toți, am devenit sclavul tuturor, ca să-i câștig pe cât mai mulți. ²⁰Astfel, în raportul meu cu iudeii, m-am comportat ca un iudeu – urmărind câștigarea iudeilor. Față de cei care erau subordonați legii mozaice, m-am prezentat ca unul dintre ei. Chiar dacă eu nu mai practic acum subordonarea față de această lege, am procedat așa pentru ca să-i pot câștiga (pentru Cristos) pe cei care (încă mai) vor să o respecte (fără El). ²¹În relația pe care am avut-o cu cei care nu respectă legea mozaică, am fost ca unul care o ignoră la fel ca ei. Acest lucru nu înseamnă că sfidez legea lui Dumnezeu; pentru că, de fapt, eu ascult de legea lui Cristos. Însă am avut această atitudine față de ei, doar ca să-i câștig (pentru Cristos) și pe cei care nu respectă legea mozaică. ²²Cu cei slabi (în credință) m-am comportat la nivelul lor, intenționând să-i câștig și pe ei. M-am identificat (temporar) cu toate categoriile de oameni, pentru ca astfel să pot contribui la salvarea unora dintre ei. ²³Fac toate aceste lucruri din cauza Veștii Bune, pentru a fi și eu beneficiarul (implicațiilor) ei. ²⁴Nu știți oare că dintre toți cei care participă la o competiție sportivă, numai unul câștigă premiul? Să alergați deci astfel încât să fiți câștigătorii lui! ²⁵Pentru a primi (ca premiu) o coroană care nu durează mult timp, concurenții acceptă (anticipat) să se abțină de la multe lucruri. Dar noi să le urmăm exemplul (autodisciplinei) pentru o coroană care nu se va usca niciodată! ²⁶Astfel, eu mă prezint în fața voastră nu ca unul care aleargă fără scop, sau ca cel care nu-și nimerește adversarul și dă cu pumnul în aer. ²⁷Mă lupt având un strict control asupra corpului meu și mi-l subordonez; pentru ca după ce am predicat altora (despre „regulamentul” acestei „competiții”), să nu ajung chiar eu însumi în situația de a fi descalificat. **10** Fraților, nu vreau să nu vă informez despre faptul că strămoșii noștri (evrei) au fost toți sub nor și că au trecut toți prin mare. ²Toți s-au identificat cu Moise prin „botezul” trecerii lor împreună prin mare și beneficiind de efectele acelui nor. ³Toți au mâncat aceeași mană spirituală ⁴și toți au consumat aceeași băutură spirituală; pentru că au băut din acea stâncă spirituală care era Cristos. ⁵Și totuși, cei mai mulți dintre ei nu au fost agreeți de Dumnezeu. Din acest motiv, au murit în deșert. ⁶Aceste lucruri care s-au întâmplat, sunt exemple pentru noi, ca (să învățăm) să nu dorim și noi lucrurile rele pe care le-au dorit ei. ⁷Concret, să nu vă închinați idolilor așa cum au făcut ei. Scriptura spune că „Oamenii s-au așezat să mănânce și să bea; apoi s-au ridicat să danseze” (în cinstea idolului). ⁸Să nu comitem imoralități sexuale ca cei douăzeci și trei de mii care au murit într-o singură zi (pentru acest păcat). ⁹Să nu-L testăm pe Domnul, așa cum au făcut cei care au fost omorâți apoi de mușcăturile șerpilor. ¹⁰Să nu protestați așa cum au făcut cei care au fost omorâți de îngerul distrugător. ¹¹Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să fie niște exemple; și au fost scrise pentru noi care trăim la finalul secolelor. ¹²Deci acela care consideră că stă în picioare, să fie atent să nu cadă! ¹³Până acum nu ați fost confrunțați cu nici o ispită care să nu fie specifică oamenilor. Iar Dumnezeu este credincios; și nu va permite să fiți ispitiți mai mult decât puteți rezista. Ci împreună cu ispita, El a pregătit și posibilitatea de scăpare, pentru ca astfel să-i puteți rezista. ¹⁴Deci, dragii mei, fugiți de închinarea la idoli! ¹⁵Vă vorbesc ca unor oameni înțelepți. Judecați singuri ce vă spun! ¹⁶„Paharul binecuvântării” pentru care mulțumim (în rugăciune), nu reprezintă el oare faptul că toți beneficiem de sângele lui Cristos? Iar pâinea pe care o rupem, nu

vorbește oare despre beneficiul nostru comun care a rezultat din sacrificarea corpului lui Cristos? ¹⁷Toți mâncăm dintr-o singură pâine; și acest fapt corespunde realității: noi toți împreună formăm un singur organism. ¹⁸Priviți la poporul Israel: cei care mănâncă din carnea animalelor sacrificate, sunt în legătură directă cu altarul. ¹⁹Deci vreau să spun oare că are vreo valoare carnea sacrificată idolilor? Sau v-am comunicat cumva ideea că idolul semnifică ceva? ²⁰Nu! Ci vreau să spun că animalele sacrificate de păgâni, sunt oferite nu lui Dumnezeu, ci demonilor. Iar eu nu vreau ca voi să vă implicați astfel în lumea demonilor. ²¹Nu puteți servi în același timp din paharul Domnului și din cel care este al demonilor. Nu puteți participa atât la masa Domnului, cât și la cea a demonilor. ²²Avem oare curajul să provocăm gelozia Domnului? Suntem noi mai puternici decât El? ²³Toate lucrurile sunt permise, dar nu toate sunt utile. Toate sunt permise, dar nu toate edifică (spiritual). ²⁴Nimeni să nu urmărească propriile lui interese; ci fiecare să fie preocupat de interesele celuiilalt. ²⁵Puteți mânca orice fel de carne care se vinde la piață, fără să întrebați de unde este adusă. Deci să nu aveți dubii din partea conștiinței, neștiind dacă este bine să fie mâncată. ²⁶De fapt, (Scriptura spune că) „pământul, împreună cu tot ce există pe el, este al Domnului”. ²⁷Dacă vreun necredincios vă invită să serviți masa la el și acceptați invitația lui, să mâncați orice vă va servi acolo. Să nu puneți vreo întrebare (legată de proveniența mâncării) din cauza conștiinței. ²⁸Însă dacă cineva vă spune despre o anumită mâncare că provine din alimentele dedicate idolilor, atunci să nu o mâncați. Să procedați așa din cauza celui care a făcut această precizare și din cauza conștiinței. ²⁹Desigur, mă refer nu la conștiința voastră, ci la a celuiilalt. Nu am motive să accept ca libertatea mea să fie condamnată de conștiința altuia. ³⁰Dacă eu mulțumesc (lui Dumnezeu) pentru ceea ce mănânc, de ce să fiu condamnat (de altul) pentru consumarea acelor alimente? ³¹Deci indiferent că mâncați, că beți sau că faceți orice altceva, totul să fie făcut pentru gloria lui Dumnezeu. ³²Să trăiți într-un mod care să elimine orice posibilitate de a ofensa atât pe iudei și pe greci, cât și pe cei din comunitatea lui Dumnezeu. ³³Și eu îmi dau interesul să procedez la fel, încercând să fiu acceptat de toți; și astfel nu urmăresc interese personale, ci pe ale altora, pentru ca ei să fie salvați. **II** Urmați exemplul meu, așa cum și eu urmez exemplul lui Cristos. ²Vă laud având în vedere faptul că totdeauna vă amintiți de mine; și astfel continuați să trăiți în acord cu învățăturile pe care vi le-am dat. ³Însă vreau să (mai) știți despre Cristos că El este Capul oricărui bărbat. În același mod, bărbatul (căsătorit) este capul femeii (care este soția lui); iar Dumnezeu este Capul lui Cristos. ⁴Orice bărbat care se roagă sau care profetește cu capul (lui fizic) acoperit, își desconsideră Capul lui (care este Cristos). ⁵Și orice femeie care se roagă sau care profetește cu capul neacoperit, își desconsideră capul (familiei care este bărbatul ei); pentru că ea se comportă la fel ca aceea care s-a ras pe cap. ⁶Dacă femeia (căsătorită) nu are capul ei (fizic) acoperit, poate și să-și taie părul. Dar dacă este rușine pentru o femeie (căsătorită) să fie tunsă sau rasă pe cap, atunci să și-l acopere. ⁷Bărbatul este imaginea și gloria lui Dumnezeu; iar femeia este gloria bărbatului. Având în vedere acest fapt, un bărbat nu este obligat să-și acopere capul. ⁸De fapt, nu bărbatul a fost făcut din femeie, ci invers; ⁹și nu a fost creat bărbatul după ce deja exista femeia, ci ea a fost făcută pentru bărbat, după ce fusese el creat. ¹⁰Acest fapt explică de ce femeia trebuie să-și acopere capul fizic, ca un simbol al trăirii ei în subordonare față de soț. Ea mai

trebuie să facă acest lucru și din cauza îngerilor. ¹¹Totuși, în Domnul, femeia (căsătorită) nu este considerată ca existând separat față de bărbatul care este soțul ei. În același mod, bărbatul nu există fără femeie. ¹²Vreau să spun că dacă inițial femeia a provenit din (coasta unui) bărbat, ulterior orice bărbat care a existat pe pământ, a provenit dintr-o femeie care l-a născut. Și tot acest proces provine de la Dumnezeu. ¹³Judecați voi singuri! Când o femeie (căsătorită) se roagă lui Dumnezeu fără să aibă capul acoperit, oare are ea un comportament considerat ca fiind decent în societate? ¹⁴În aceeași ordine de idei, atunci când un bărbat poartă părul lung, nu este oare acest fapt ceva rușinos pentru el (conform normelor morale din societatea voastră)? ¹⁵Însă atunci când o femeie poartă părul lung, acest fapt este ceva care (conform convențiilor voastre sociale) constituie o onoare pentru ea. Și, de fapt, părul i-a fost dat ca să-și poată acoperi capul cu el! ¹⁶Dacă cineva intenționează să determine controverse în legătură cu acest subiect, (trebuie să știe că) nu va găsi în noi și nici în comunitățile lui Dumnezeu un partener care să aibă acest obicei. ¹⁷Urmărindu-mi scopul de a vă da porunci, am ajuns acum să vă vorbesc despre întâlnirile voastre. Cu privire la ele, nu vă pot lăuda; pentru că atunci când vă reuniți, deveniți nu mai buni, ci mai răi. ¹⁸În primul rând, vreau să vă vorbesc în legătură cu dezbinările despre care am auzit că se întâmplă între voi atunci când vă adunați ca și comunitate. Și parțial, cred că acest lucru este adevărat. ¹⁹De fapt, dezbinările sunt ceva inevitabil; pentru că numai așa se vor evidenția cei care promovează ceea ce este corect. ²⁰Atunci când sunteți toți împreună, vă este imposibil să serviți în mod corect Cina Domnului. ²¹Vreau să spun că în timpul agapei, fiecare servește din mâncarea pe care și-a adus-o (de-acasă); și astfel, unul ajunge să rămână flămând, iar altul este beat... ²²Oare nu aveți case unde să mâncați și unde să beți? Sau vă lipsește respectul pentru comunitatea lui Dumnezeu, când ridiculați pe cei săraci? Ce aș putea să spun despre acest fapt? Să vă laud? În nici un caz! Referitor la acest aspect, nu vă laud! ²³Am primit de la Domnul exact învățătura pe care v-am dat-o. Conform acesteia, în noaptea în care a fost trădat, Domnul Isus a luat o pâine. ²⁴După ce a mulțumit (lui Dumnezeu pentru ea), a rupt-o și a zis: „Luați și mâncați. Aceasta reprezintă corpul Meu (pe care-l voi sacrifica) pentru voi. Să vă amintiți de Mine, făcând (și voi, simbolic) acest lucru.” ²⁵Iar după ce au terminat (de mâncat) cu ocazia acelei cene, El a luat paharul și a zis: „Acest pahar vă vorbește despre Noul Legământ ratificat cu sângele Meu. Să vă amintiți de Mine de fiecare dată când veți bea din el.” ²⁶De câte ori veți mânca din acest fel de pâine și de fiecare dată când veți bea din acest pahar, „vorbiți” despre moartea Domnului până la (re)venirea Sa. ²⁷Oricine mănâncă acest fel de pâine și bea (din) paharul Domnului într-un mod necorespunzător, va fi vinovat de păcat făcut împotriva corpului și a sângelui Domnului. ²⁸Fiecare să se analizeze personal; și abia apoi să mănânce din această pâine și să bea din acest pahar. ²⁹Vă cer acest lucru știind că există posibilitatea ca unii să mănânce și să bea fără să realizeze că este vorba despre ceva care reprezintă corpul Domnului. Cel care mănâncă și bea în acest mod, se va condamna singur. ³⁰Așa se explică de ce mulți dintre voi sunt slabi și bolnavi; și nu puțini, deja „au adormit”. ³¹Dacă ne analizăm singuri și ne recunoaștem vina, nu mai suntem judecați (de Dumnezeu). ³²Dar atunci când suntem judecați de Domnul, suntem pedepsiți de El ca să nu fim condamnați odată cu lumea. ³³Frații mei, când vă adunați să mâncați, așteptați-vă unul pe altul! ³⁴Dacă îi este

cuiva foame, să mănânce acasă; și astfel veți evita condamnarea voastră pe care o riscați în timpul cât sunteți împreună. Atunci când voi veni la voi, vom avea posibilitatea să rezolvăm și celelalte aspecte ale situației voastre. **12** Fraților, vă scriu acum și despre darurile spirituale; pentru că nu vreau să fiți neinformați cu privire la ele. ²Știți că atunci când erați păgâni, erați ghidați în mod greșit de practica închinării la idoli muți. ³Însă acum vreau să înțelegeți că nimeni care spune „Isus să fie anatema!”, nu poate face această afirmație fiind inspirat de Spiritul lui Dumnezeu. Iar când cineva declară că „Isus este Domnul!”, nu poate vorbi decât prin inspirația Spiritului Sfânt. ⁴Deși sunt oferite mai multe daruri spirituale, există un singur Spirit de la care provin ele. ⁵Sunt diferite slujbe (spirituale), dar ele sunt administrate de același Domn. ⁶Există o diversitate de activități (spirituale), dar ele sunt realizate în fiecare (creștin) de același Dumnezeu. ⁷Manifestându-se în fiecare, Spiritul lucrează pentru beneficiul celorlalți (creștini). ⁸Concret, Spiritul oferă unuia capacitatea de a vorbi cu înțelepciune; iar altuia, același Spirit îi dă abilitatea de a facilita creșterea în cunoaștere (a celorlalți) prin mesajul lui verbal. ⁹Unul primește (ca dar spiritual) credința de la același Spirit care oferă altuia darul de vindecare. ¹⁰Un creștin primește darul care îi conferă capacitatea de a face lucruri miraculoase, iar altuia i se dă profeția ca dar spiritual personal, în timp ce un altul primește abilitatea discernământului cu privire la proveniența spiritelor. Unuia i se oferă darul de a vorbi în diferite limbi, iar altuia pe acela al interpretării limbilor. ¹¹Toate (aceste daruri spirituale) provin de la același Spirit care decide în mod suveran ce să ofere fiecăruia. ¹²Corpul uman este o unitate formată din mai multe părți care-l compun. La fel este și (ce a făcut) Cristos. ¹³Vreau să spun că noi am fost „botezați” toți de un singur Spirit, formând astfel un singur Organism – indiferent că (din punct de vedere etnic) suntem iudei sau greci, (iar din punct de vedere social, suntem) sclavi sau oameni liberi. Și tuturor ni s-a oferit posibilitatea „să bem” dintr-un singur Spirit. ¹⁴Este evident faptul că organismul uman nu este format dintr-un singur organ, ci din mai multe. ¹⁵Dacă piciorul ar spune „Pentru că nu sunt mână, nu aparțin corpului!”, înseamnă oare că își revendică în mod justificat posibilitatea să nu fie parte componentă a lui? ¹⁶Dacă urechea ar spune: „Pentru că nu sunt ochi, nu fac parte din acest organism!”, oare ar putea ea să nu aparțină lui doar pentru acest motiv? ¹⁷Dacă întregul corp ar fi format numai din ochi, unde ar fi auzul? Și dacă organismul ar fi format numai din sistemul biologic care facilitează auzul, unde ar fi cel care face posibil mirosul? ¹⁸În realitate, Dumnezeu a distribuit în mod suveran un loc corespunzător pentru fiecare organ al corpului uman. ¹⁹Dacă totul ar fi un singur organ, nu se mai poate vorbi despre un corp. ²⁰Dar, de fapt, există multe părți componente care formează corpul (uman). ²¹Ochiul nu poate spune mâinii „Nu am nevoie de tine!”; iar capul nu poate spune picioarelor „Nu am nevoie de voi!”. ²²De fapt, tocmai acele organe ale corpului nostru considerate mai slabe, ne sunt indispensabile; ²³iar cele pe care le apreciem mai puțin, ajung să fie tratate cu un mai mare respect prin felul în care ne îmbrăcăm (corpul). Astfel, noi acordăm de fapt mai multă atenție acelor părți ale corpului nostru pe care nu le expunem direct privirii, ²⁴în timp ce acele părți ale lui considerate deja frumoase, nu au nevoie de o atenție specială. Dumnezeu este Cel care a conceput corpul în acest mod, ca să ofere mai multă onoare acelor organe care (inițial) nu o au. ²⁵Astfel este eliminată posibilitatea „dezbinării” organismului; și acest lucru este

posibil prin faptul că organele vor fi preocupate unele de altele. ²⁶În consecință, dacă un organ al corpului suferă ceva negativ, toate celelalte sunt afectate împreună cu el; iar atunci când un organ este onorat, toate celelalte părți componente ale organismului „se bucură” împreună cu el. ²⁷Voi sunteți „Corpul” lui Cristos; și astfel, fiecare dintre voi este un „organ” al lui. ²⁸Dumnezeu a desemnat în cadrul Comunității întâi pe apostoli; în al doilea rând, pe profeți și în al treilea rând pe învățători. Apoi sunt cei care fac minuni, cei care au primit ca dar capacitatea de a face lucruri miraculoase și cei care au darul vindecării (fizice). Mai există și cei care ajută pe alții; apoi cei care au (primit) capacitatea de a conduce și cei care vorbesc în diferite limbi. ²⁹Oare sunt toți (creștinii) numai apostoli? Sunt toți doar profeți? Au toți darul de învățător? Fac toți minuni? ³⁰Au toți darul vindecării (fizice)? Oare toți vorbesc în diferite limbi? Și pot toți să interpreteze aceste limbi? ³¹Vă recomand să vă doriți cu pasiune cele mai importante daruri spirituale. Dar vreau să vă prezint acum un „drum” mult mai bun: **13** Să presupunem că aș vorbi nu numai în limbi omenești, ci și în cele îngerești. Chiar dacă aș realiza aceste performanțe dar nu am dragoste, sunt doar un „gong” care face zgomot sau un „cinel” care produce sunete stridente. ²Să mai presupunem că aș avea darul profeției, că aș înțelege toate misterele, posedând astfel toată cunoașterea și că aș avea toată credința care mi-ar oferi posibilitatea să mut munții. Dacă însă îmi lipsește dragostea, nu sunt nimic. ³Și chiar dacă aș dona tot ce am, acceptând apoi să fiu ars (pe rug) fără să am dragoste, toate aceste sacrificii nu au nici o utilitate pentru mine. ⁴Dragostea este răbdătoare și plină de bunătate. Ea nu este invidioasă, nu se laudă, ⁵nu manifestă aroganță, nu încalcă regulile bunului simț, nu-și urmărește interesele proprii, nu se supără și nu se gândește la ce este rău. ⁶Dragostea nu se bucură de nedreptate, ci este preocupată cu satisfacție de adevăr. ⁷Ea suportă mereu consecințele, crede totdeauna, speră totdeauna și are o totală răbdare. ⁸Dragostea nu se sfârșește niciodată. Însă profețiile se vor termina, iar limbile vor înceta pentru totdeauna. Chiar și cunoașterea va avea un sfârșit. ⁹Fac aceste afirmații având în vedere faptul că acum noi avem o cunoaștere parțială și facem profeții care sunt incomplete. ¹⁰Dar atunci când va veni ce este perfect, va expira timpul acelor lucruri parțiale. ¹¹Ilustrez acest adevăr cu acea perioadă din viața mea când eram copil. Atunci aveam gândirea specifică unui copil; și ceea ce vorbeam, era rezultatul unui raționament de copil. Dar când m-am maturizat, am abandonat specificul copilăriei. ¹²Acum suntem în perioada în care vedem lucrurile neclar, ca (reflectate) într-o oglindă; dar atunci (când va veni ceea ce este perfect) le vom vedea pe toate foarte clar. Acum am o cunoaștere incompletă; însă atunci voi cunoaște tot ce este de cunoscut, așa cum și eu am fost total cunoscut (de Dumnezeu). ¹³Rezultă deci că (în aceste condiții,) doar trei vor mai rămâne. Acestea sunt: credința, speranța și dragostea. Dar dintre toate cele trei, dragostea este cea mai mare. **14** Intenția voastră trebuie să vizeze cu prioritate acest „drum” al dragostei. În același timp, să vă doriți ca dintre darurile spirituale, să-l aveți pe cel numit profeție. ²Fac această precizare având în vedere că (în comparație cu profeția), cine vorbește în altă limbă, nu comunică nimic oamenilor (prezenți), ci (se consideră că) vorbește lui Dumnezeu; și pentru că nimeni nu-i înțelege mesajul, rezultă că vorbește ceva misterios la nivelul spiritului lui. ³În contrast cu acesta, cel care profețește este unul care vorbește oamenilor, realizând astfel pentru ei edificare

(spirituală), încurajare și consolare. ⁴Cel care vorbește în altă limbă, „se edifică” pe el însuși; dar cine profetește, edifică (spiritual) comunitatea (creștinilor). ⁵Eu nu interzic nimănui dintre voi vorbirea în alte limbi. Dar doresc mai mult să aveți darul profeției decât pe cel al vorbirii în alte limbi; pentru că având în vedere principiul conform căruia edificarea Comunității (creștinilor) este prioritară, acela care profetește este mai mare decât cel care vorbește în alte limbi. Acest lucru este adevărat pentru situațiile în care nu există cineva care să aibă darul interpretării lor. ⁶Fraților, nu v-aș ajuta cu nimic dacă aș veni la voi vorbind în alte limbi. V-aș fi util doar atunci când prin vorbirea mea în limba înțeleasă de voi, v-aș transmite o revelație, o posibilitate (suplimentară) de cunoaștere (spirituală), o profeție sau o învățătură. ⁷Vă ilustrez această realitate luând ca exemplul un fluier sau o harpă. Dacă aceste instrumente care nu sunt ființe vii, produc sunete lipsite de claritate, oare cum se va putea înțelege ce se cântă cu ele? ⁸Sau dacă instrumentul numit trompetă produce un sunet confuz (armatei), oare pe cine va determina ea astfel să se pregătească de luptă? ⁹Exact aceasta este situația voastră. Atunci când pronunțați cuvinte care nu au nici o semnificație pentru limba pe care o folosiți în comunicarea dintre voi, cine oare va înțelege ce spuneți? Veți vorbi degeaba... ¹⁰Desigur, în lume există multe limbi diferite; și nici una dintre ele nu este (folosită) fără sens. ¹¹Dar atunci când eu nu înțeleg semnificația cuvintelor celui care vorbește cu mine, voi fi un străin pentru el, iar el va fi un străin pentru mine. ¹²Acest principiu se aplică și în cazul vostru. În consecință, pentru că manifestați o preocupare remarcabilă pentru darurile spirituale, să fiți interesați să le aveți din abundență urmărind edificarea spirituală a Comunității (creștinilor). ¹³Având în vedere acest scop, cel care vorbește în altă limbă, să ceară prin rugăciune să aibă și posibilitatea de a o interpreta. ¹⁴Dacă eu (în loc să vorbesc în alte limbi) mă rog în altă limbă, rezultă (teoretic) că spiritul meu „se roagă”, dar (practic) mintea mea nu participă la această „rugăciune”. ¹⁵Deci cum ar fi normal să procedez? Desigur, ar trebui ca atunci când mă rog, să participe atât spiritul, cât și mintea mea; iar când cânt, să procedez la fel. ¹⁶Atunci când tu „mulțumești” doar la nivelul spiritului, oare cum va putea să spună „Amin!” cel care deși este prezent, nu înțelege nimic din tot ce spui? ¹⁷Tu (pretinzi că) mulțumești lui Dumnezeu; dar astfel, celălalt nu rămâne deloc edificat spiritual. ¹⁸Eu îi mulțumesc lui Dumnezeu având în vedere că vorbesc în alte limbi (nu în altă limbă!) mai mult decât voi toți. ¹⁹Dar când sunt în cadrul întrunirilor comunității creștinilor, pentru a-i învăța și pe alții, doresc să spun mai bine cinci cuvinte (inteligibile) la care să poată participa și mintea mea, decât să pronunț zece mii de cuvinte în altă limbă! ²⁰Fraților, (prin ceea ce faceți,) să nu vă comportați din punct de vedere intelectual ca niște copii! Vă cer să fiți copii în legătură cu răul; dar în gândire, să fiți maturi! ²¹În legea mozaică există un text în care citim că Domnul spune: „Voi vorbi acestui popor (evreu) prin intermediul altor limbi (decât ebraica) și prin cuvinte pe care le vor pronunța niște străini (față de poporul evreu) . Însă chiar și în aceste condiții, ei (evreii,) tot nu Mă vor asculta!” ²²Deci limbile (diferite de ebraică) sunt un semn. Ele nu există pentru a arăta ceva celor credincioși, ci pentru a comunica ceva celor necredincioși (dintre evrei). Dar profeția nu este un semn destinat necredincioșilor (evrei), ci este util în acest scop credincioșilor (din orice națiune ar fi ei). ²³Având în vedere ceea ce tocmai am afirmat, să presupunem că vin unii între voi care nu pot înțelege ce se întâmplă acolo,

sau care sunt dintre cei necredincioși. Și dacă toți cei care formează comunitatea voastră ar începe atunci să vorbească în alte limbi, oare nu vor crede cei care vă vizitează că sunteți nebuni? ²⁴Dar dacă fiecare persoană din comunitatea voastră profetește atunci când ar veni între voi un necredincios sau unul care nu înțelege (semnificația vorbirii în alte limbi), cei care aparțin comunității celor credincioși vor lucra astfel împreună pentru acei vizitatori care vor constata că sunt muștrați și judecați de toți ceilalți. ²⁵Fiecăruia i se vor descoperi secretele inimii lui; și va fi determinat să cadă la pământ, să se închine și să afirme: „Dumnezeu este în mod real între voi!”. ²⁶Fraților, vă spun cum să procedați când vă adunați împreună. Dacă unul dintre voi dorește să participe cu un cântec, altul cu o învățătură iar altul cu o revelație, totul să se facă având ca scop edificarea spirituală a comunității de creștini. Acest principiu este valabil și atunci când unul dorește să participe cu un mesaj în altă limbă, iar altul cu interpretarea lui. ²⁷Dacă sunt mai mulți care vorbesc în altă limbă, să vorbească pe rând, dar numai doi sau cel mult trei; iar un altul să interpreteze această vorbire a lor. ²⁸Dar dacă nu există nimeni care poate să-i interpreteze vorbirea, cel care vrea să participe cu ea, să tacă atunci când este în comunitatea creștinilor; și să vorbească (în alt loc) numai lui însuși și lui Dumnezeu. ²⁹Profeții să vorbească (pe rând) doi sau trei; iar ceilalți (din comunitate) să le analizeze profeția. ³⁰Dacă unui profet care stă jos îi este dată o revelație, cel care vorbea, să tacă (lăsându-l pe celălalt să o prezinte comunității). ³¹Astfel, puteți să profețiți toți, dar pe rând; pentru ca toți să aibă posibilitatea să învețe și să fie încurajați. ³²De fapt, spiritele profețiilor sunt sub controlul lor. ³³Fac această afirmație având în vedere faptul că Dumnezeu nu este adeptul dezordinii, ci al armoniei. Iar acest aspect este specific tuturor comunităților sfinților. ³⁴Astfel, femeile să tacă, menținând liniștea atunci când participă la întrunirile comunității (creștinilor); pentru că lor nu le este permis să vorbească, ci să fie supuse așa cum le cere și legea mozaică. ³⁵Dacă vor să înțeleagă ceva (care le este neclar), fiecare dintre aceste femei să întrebe acasă pe soțul ei; pentru că este rușine pentru o femeie să vorbească astfel în timpul când sunteți adunați. ³⁶Oare voi sunteți cei de la care a plecat Cuvântul lui Dumnezeu (în întreaga lume)? Sau a ajuns el numai până la voi? ³⁷Dacă vreunul dintre voi se consideră profet sau pretinde că este inspirat de Dumnezeu, ar trebui să realizeze că ce vă scriu eu, reprezintă o poruncă a Domnului. ³⁸Însă dacă cineva nu acceptă acest lucru ignorându-ne, va fi și el ignorat. ³⁹În concluzie, vă cer fraților ca aspirația voastră să fie profeția, fără să obstrucționați vorbirea în alte limbi. ⁴⁰Dar totul să fie făcut cu decență, respectând principiul ordinii. **15** Fraților, vă vorbesc acum despre Vestea Bună pe care v-am prezentat-o și pe care voi ați acceptat-o; apoi, pentru un timp ați fost chiar consecvenți în atitudinea voastră față de ea. ²Și, de fapt, în urma proclamării acestei Vești Bune, voi sunteți (dintre cei) salvați – cu condiția să o păstrați nemodificată în conținutul ei, adică având exact mesajul pe care vi l-am predicat eu. Altfel, faptul că ați crezut(-o inițial), ar deveni ceva inutil pentru voi. ³V-am învățat exact ce am primit și eu. Primul lucru important este faptul că în acord cu Scripturile, Cristos a murit pentru păcatele noastre. ⁴Apoi, tot conform (profețiilor) Scripturilor, El a fost înmormântat; și a înviat a treia zi (după ce murise). ⁵După ce a înviat, S-a revelat lui Chifa și apoi celor doisprezece. ⁶El a mai apărut în același timp și în fața a mai mult de cinci sute de frați, dintre care majoritatea trăiesc și acum, iar

unii „au adormit”. ⁷După ce S-a revelat acestora, a apărut și în fața lui Iacov; apoi El Și-a făcut apariția în fața tuturor apostolilor. ⁸După toți aceștia, mi S-a revelat și mie, deși sunt ca unul care s-a născut înainte de termen... ⁹De fapt, având în vedere că (în trecut) am persecutat comunitatea lui Dumnezeu, eu sunt cel mai nesemnificativ dintre toți apostolii; și nici nu merit titlul de apostol. ¹⁰Însă datorită harului lui Dumnezeu, eu am (acum) acest statut. Și harul Său de care am beneficiat, n-a rămas fără rezultate. Astfel, am lucrat mai mult decât ceilalți (apostoli); dar nu eu am fost cauza acestor rezultate, ci harul lui Dumnezeu care este în mine! ¹¹Deci indiferent că v-am predicat eu sau că ei au fost cei care au făcut acest lucru pentru voi, noi toți predicăm același mesaj; iar voi sunteți cei care l-ați crezut. ¹²Dar dacă noi predicăm afirmând despre Cristos că a înviat dintre cei morți, cum au ajuns unii dintre voi să afirme că nu există posibilitatea învierii celor care au murit? ¹³Dacă nu există o înviere a celor morți, rezultă că nici Cristos n-a înviat. ¹⁴Și dacă El n-a înviat, atunci predicarea noastră este o activitate inutilă, iar credința voastră (bazată pe mesajul predicării noastre) este fără nici o valoare (practică). ¹⁵Apoi, dacă este adevărat că morții nu învie, noi suntem descoperiți ca martori mincinoși, având în vedere afirmația pe care am făcut-o despre Dumnezeu atunci când am declarat că El L-a înviat pe Cristos. ¹⁶Dacă cei care au murit nu mai învie, rezultă că nici Cristos n-a înviat. ¹⁷Și dacă nu a înviat El, atunci credința voastră este inutilă, iar voi încă sunteți în păcatele voastre. ¹⁸O altă implicație a acestui fapt este și aceea că cei care au murit (după ce crezuseră) în Cristos, sunt pierduți. ¹⁹Dacă ne-am pus speranța în Cristos doar pentru această viață (trăită pe pământ), atunci între toți oamenii, noi suntem în cea mai lamentabilă situație. ²⁰Dar, realitatea este aceasta: Cristos a înviat; și dintre toți cei care „au adormit”, El este primul cu care s-a întâmplat acest lucru – exact ca în cazul fructului care se coace primul. ²¹Având în vedere faptul că moartea a venit printr-un om, tot printr-un om a venit și învierea morților. ²²Toți cei care își trăiesc viața în (conformitate cu modelul lui) Adam, mor în mod inevitabil. La fel de sigur este și faptul că toți cei care sunt în Cristos, vor învia! ²³Însă cu fiecare se va întâmpla acest lucru la timpul lui. Primul „fruct” este deja Cristos. Apoi va veni rândul celor care sunt ai Lui. Ei vor învia la (re)venirea Sa. ²⁴Și totul se va finaliza în momentul în care Cristos, după ce distruge orice conducător, orice autoritate și orice forță existentă, va da Regatul în mâna lui Dumnezeu-Tatăl. ²⁵Se va întâmpla așa, pentru că trebuie ca El să guverneze până când (Tatăl) Îi va pune toți dușmanii la picioare. ²⁶Moartea este ultimul dușman care va fi astfel distrus! ²⁷De fapt, citim (în Scriptură) că „El I-a subordonat totul (lui Cristos), punându-I-le la picioare!” Dar când se spune că I-a fost subordonat totul, se subînțelege că nu se referă și la Cel care I-a facilitat această subordonare. ²⁸Și, de fapt, atunci când totul I se va fi subordonat Lui, chiar și Fiul Se va supune Celui care Îi subordonase toate lucrurile; pentru ca Dumnezeu să aibă astfel o totală autoritate recunoscută și acceptată de toate ființele din univers. ²⁹Dacă nu aceasta ar fi realitatea, ce sens are faptul că unii se botează pentru cei morți. Vreau să spun că dacă morții nu învie, de ce se mai botează ei (cei vii) pentru cei care deja au murit? ³⁰Și oare de ce suntem noi permanent în pericol? ³¹Eu trec printr-un pericol de moarte în fiecare zi... Și acest lucru este atât de adevărat ca faptul că am motive (serioase) să mă laud cu voi în Cristos Isus, Domnul nostru. ³²Aprecierea oamenilor este că în Efes, eu am avut „o luptă cu animale sălbatice”. Și

dacă aceasta este realitatea, oare ce am câștigat? Vreau să spun că dacă nu învie morții, ar fi logic „Să mâncăm și să bem, pentru că mâine vom muri!”...³³Nu vă înșelați: „Prietenia cu oamenii răi distruge bunele obiceiuri.”³⁴Reveniți la un mod normal de viață (creștinească) și nu mai păcătuiți. De fapt, unii dintre voi nu-L cunosc pe Dumnezeu. Desigur, această constatare este o rușine pentru voi!³⁵Însă cineva ar putea întreba cum este posibil ca morții să învie și cu ce fel de corp vor reveni ei.³⁶Este o întrebare stupidă! Să vă ilustrez această realitate prin cazul unor semințe. Ele nu învie decât dacă mai întâi mor.³⁷Când semănați grâul sau alt fel de cereale, puneți în pământ nu acea plantă care va crește mai târziu, ci doar semințele ei.³⁸Apoi Dumnezeu decide în mod suveran ca fiecare sămânță să primească un „corp” specific.³⁹Corpurile în care trăiesc vietățile, nu sunt identice. Oamenii au un anumit fel de corp, animalele au un alt fel de corp, păsările trăiesc într-un corp diferit, iar peștii au și ei un alt fel de corp.⁴⁰Astfel, există corpuri cerești și corpuri pământești. Și fiecare dintre ele se remarcă printr-o strălucire diferită.⁴¹Într-un fel strălucesc soarele și altfel strălucesc luna. Stelele au o strălucire diferită (de cea a soarelui și a lunii) și nici una nu este la fel de strălucitoare ca alta.⁴²La fel se întâmplă și atunci când învie morții. Corpul este „semănat” în pământ, unde putrezește. Apoi învie fără să mai existe posibilitatea ca din nou să putrezească.⁴³Este „semănat” într-o stare dezonorantă a epuizării (totale), dar învie cu glorie și în forță.⁴⁴Ajunge în pământ partea fizică (a omului) și învie apoi un corp spiritual. Dacă există un corp material, există și unul spiritual.⁴⁵De fapt, Scriptura spune că Adam, primul om, a devenit un suflet viu; iar despre ultimul Adam este scris că a devenit un spirit care oferă viață.⁴⁶Dar în ordine cronologică, primul a fost nu corpul spiritual, ci acela fizic.⁴⁷În timp ce primul om a fost făcut din pământ, al doilea provine din cer.⁴⁸Cel care aparține pământului, seamănă cu acela care a fost făcut din pământ; iar cel care este din cer, are specificul celui care provine de-acolo.⁴⁹Așa cum am trăit în corpul făcut (inițial) din pământ, vom trăi și în cel ceresc.⁵⁰Fraților, vreau să vă spun că este imposibil pentru acest corp format din carne și sânge să moștenească Regatul lui Dumnezeu.⁵¹Vă prezint acum o informație nouă (pentru voi): deși nu toți vom muri (fizic), toți vom fi transformați.⁵²Acest lucru se va întâmpla la ultima trompetă, într-un timp foarte scurt, ca atunci când clipim. Trompeta va (ră)suna, iar cei morți vor învia nemuritori, în timp ce noi vom fi transformați.⁵³Ceea ce se dezintegrează, trebuie „să se îmbrace” în ceva care nu este afectat de dezintegrare; iar ce este muritor, trebuie „să se îmbrace” în nemurire.⁵⁴Atunci când acest corp care putrezește „va fi îmbrăcat” cu imposibilitatea putrezirii iar ceea ce este muritor „va fi îmbrăcat” cu nemurirea, se va confirma practic textul din Scriptură care spune: „Moartea a fost înghițită. S-a obținut victoria împotriva ei!”⁵⁵Moarte, unde îți este victoria? Moarte, unde îți este puterea de a înțepa?”⁵⁶Păcatul este folosit de moarte pentru „a înțepa”; și el are această putere odată cu existența legii mozaice.⁵⁷Dar să-I fie aduse mulțumiri lui Dumnezeu, care ne oferă victoria prin Domnul nostru Isus Cristos.⁵⁸Deci, dragii mei frați, fiți permanent dedicați cu fermitate și în totalitate lucrării Domnului; pentru că știți că această acțiune nu va rămâne fără rezultate. **16** Cu privire la colectarea ajutoarelor pentru sfinți, să procedați exact așa cum am spus și comunităților de creștini din Galatia.²Având în vedere acest scop, în prima zi a fiecărei săptămâni, fiecare dintre voi să pună separat

o parte din veniturile lui, direct proporțional cu ce a adunat (în săptămâna care a trecut), ca să nu se strângă aceste ajutoare abia după ce vin la voi. ³Atunci când voi reveni, voi trimite la Ierusalim pe aceia pe care-i veți considera demni de încredere, ca să ducă acolo darul vostru. ⁴Dacă va fi cazul, voi merge și eu împreună cu ei. ⁵Intenționez să trec inițial prin Macedonia. Deci voi veni la voi după ce voi merge acolo. ⁶Este posibil să stau la voi un timp mai scurt sau mai lung, poate chiar toată iarna; pentru ca (în acest ultim caz,) voi să mă puteți însoți în restul călătoriilor mele. ⁷Nu vreau să vă revăd pentru un scurt timp; ci, dacă îmi va permite Domnul, sper să rămân mai mult împreună cu voi. ⁸Însă voi rămâne la Efes până la Cincizecime, ⁹pentru că acolo mi s-a oferit o mare oportunitate de a lucra; și există mulți care mi se opun. ¹⁰Dacă vine Timotei la voi, fiți atenți să aibă o bună primire din partea voastră; pentru că și el este unul dintre cei care lucrează pentru Domnul ca mine. ¹¹Nimeni să nu-l desconsidere. Să-l trimiteți mai departe, ca să vină la mine împreună cu frații (pe care-i aștept acolo). ¹²Pe fratele Apolo l-am rugat insistent să vină la voi împreună cu frații. Dar el n-a dorit să vină acum, ci vă va vizita atunci când va avea această posibilitate. ¹³Fiți vigilenți! Rămâneți fermi în credință! Fiți curajoși! Fiți puternici! ¹⁴Tot ce faceți, să fie făcut cu dragoste! ¹⁵Fraților, vă dau un îndemn referitor la familia lui Stefana pe care-l cunoașteți. Știți că ei sunt primii convertiți (la creștinism) din toată Ahaia și că s-au dedicat pentru slujirea sfinților. ¹⁶Să vă subordonați acestor oameni și tuturor celor care fac acest remarcabil efort împreună cu ei. ¹⁷Mă bucur pentru că au venit la mine Stefana, Fortunat și Ahaic. Ei au fost înlocuitorul vostru pentru mine. ¹⁸Astfel, aceștia mi-au îmborsărit spiritul așa cum au procedat mai întâi cu voi. Să apreciați pe acești oameni! ¹⁹Comunitățile creștinilor din Asia vă trimit salutări. Acvila și Priscila, împreună cu acea comunitate a creștinilor din casa lor, vă salută călduros în Domnul. ²⁰Primiți salutul tuturor fraților. Salutați-vă unul pe altul cu o sărutare sfântă. ²¹Eu, Pavel, scriu acest salut cu mâna mea. ²²Dacă cineva nu-L iubește pe Domnul, să fie blestemat. Domnul nostru vine! ²³Harul Domnului nostru Isus să fie cu voi toți. ²⁴Dragostea mea să fie cu voi toți, în Cristos Isus!

A doua epistolă a apostolului Pavel trimisă creștinilor corinteni

1 Pavel, apostol al lui Isus Cristos conform dorinței lui Dumnezeu, împreună cu fratele Timotei – către comunitatea lui Dumnezeu care este în Corint și către toți sfinții care sunt în toată Ahaia. ²Vă urăm să beneficiați de har și de pace (care provin) de la Dumnezeu – Tatăl nostru – și de la Domnul Isus Cristos. ³Să fie glorificat Dumnezeu – Tatăl Domnului nostru Isus Cristos – care este Părintele compasiunii și Dumnezeul oricărei încurajări. ⁴El este Cel care ne susține în toate necazurile noastre; pentru ca astfel, în urma încurajării primite de la Dumnezeu, să-i putem încuraja și noi pe alții care sunt afectați de diferite necazuri. ⁵Prin Cristos, în timp ce suportăm o multitudine de suferințe pentru că-L urmăm pe El, noi beneficiem din abundență și de încurajare. ⁶Dacă noi avem necazuri, acest lucru se întâmplă pentru încurajarea și pentru salvarea voastră. Iar dacă suntem încurajați, este o ocazie ca să fiți (și voi) încurajați; și acest fapt vă motivează să suportați aceleași suferințe ca noi. ⁷Speranța noastră pentru voi este fermă. Facem această afirmație știind că dacă sunteți parteneri cu noi în suferințe, veți beneficia împreună cu noi și de încurajare. ⁸Fraților, nu evităm să vă informăm despre necazul pe care l-am avut în Asia. Adversitățile pe care le-am suportat, au depășit (teoretic) capacitatea noastră de supraviețuire. În consecință, credeam că vom muri. ⁹Ajunseserăm la concluzia că suntem în situația celor condamnați la moarte. Și s-a întâmplat așa pentru ca să nu mai avem nici un motiv să ne bazăm pe noi, ci să ne încredem în Dumnezeu care poate să readucă la viață (chiar și) pe cei care au murit. ¹⁰El ne-a scăpat din acest pericol care ne amenința viața și va continua să ne salveze de la moarte. ¹¹Voi personal ne veți ajuta prin faptul că vă veți ruga pentru noi; și astfel, binele pe care ni-l veți face prin aceste rugăciuni, va determina pe mulți să mulțumească lui Dumnezeu pentru intervenția Lui în favoarea noastră. ¹²Conștiința ne spune că ne-am comportat în lume și mai ales față de voi într-un mod demn de laudă atunci când am fost deschiși și sinceri. Această atitudine nu provine de la înțelepciunea umană, ci am procedat astfel prin harul lui Dumnezeu. ¹³Noi nu vă scriem altceva decât ceea ce puteți să înțelegeți în urma citirii (acestei epistole); și sper să înțelegeți tot ce am vrut să vă comunic, ¹⁴asa cum deja ați înțeles lucrurile pe care parțial vi le-am spus. Veți înțelege că vă puteți lăuda cu noi așa cum și noi ne putem lăuda cu voi în ziua când se va întoarce Domnul nostru Isus. ¹⁵Având această certitudine, intenționam inițial să vin în vizită pe la voi, ca să beneficiați de o favoare suplimentară. ¹⁶Îmi planificasem să vă vizitez în călătoria pe care urma să o fac în Macedonia; și când reveneam de-acolo, urma să vin din nou pe la voi, ca să mă trimiteti în Iudeea. ¹⁷Eu nu am făcut acest plan fără să mă gândesc anticipat foarte bine (la implicațiile lui). Se poate oare spune despre mine că iau decizii într-un mod lumesc – gata să spun „Da” și apoi „Nu” cu privire la același lucru? ¹⁸Așa cum Dumnezeu Își respectă promisiunile, ce v-am spus nu va fi „Da” și „Nu” în același timp. ¹⁹Avem ca model pe Fiul lui Dumnezeu – Isus Cristos – despre care v-am predicat împreună cu Silvan și cu Timotei. El nu spune „Da” și apoi revine asupra celor spuse zicând „Nu”; ci tot ce promite, rămâne „Da”. ²⁰În Cristos sunt respectate toate promisiunile făcute de Dumnezeu. Acest fapt ne determină ca prin El

să glorificăm pe Dumnezeu, spunând „Amin!” ²¹El face ca atât noi cât și voi să stăm fermi în Cristos; și tot El este Cel care „ne-a uns”, instalându-ne în funcția pe care ne-a dat-o. ²²Acest lucru s-a întâmplat prin acțiunea Spiritului în inimile noastre, care „ne-a (și) sigilat”. El reprezintă garanția pentru lucrurile pe care urmează să le primim. ²³Îl solicit pe Dumnezeu să fie ca un martor când afirm că am evitat să revin în Corint doar ca să vă protejez. ²⁴Acest fapt nu înseamnă că suntem stăpâni în ce privește credința voastră; pentru că sunteți bine fundamentați în ea. Ci noi suntem parteneri, lucrând împreună cu voi pentru a vă produce bucurie. **2** Am decis deci să nu vă mai fac încă o vizită care v-ar fi produs întristare; ²pentru că dacă v-aș fi afectat prin venirea mea, era absurd să mai pretind să primesc încurajare tocmai de la voi! ³V-am scris astfel încât atunci când voi veni la voi, să nu fiu întristat tocmai de cei care ar fi trebuit să-mi producă bucurie. Și sunt convins că bucuria mea este și a voastră. ⁴V-am scris fiind foarte afectat sentimental și plângând; dar n-am intenționat să vă întristez, ci am vrut să fiți convinși că am o mare dragoste pentru voi. ⁵Dacă cineva a produs întristare, ea nu a avut efect doar asupra mea, ci în primul rând asupra voastră, chiar dacă unii dintre voi nu au fost total afectați. ⁶Pedeapsa pe care a primit-o acel om în urma deciziei celor mai mulți, este suficientă. ⁷Deci acum ar trebui să-l iertați și să-l încurajați, ca să nu fie profund întristat în urma unui regret excesiv. ⁸Să-i demonstrați astfel că îl iubiți. ⁹Prin intermediul acestei epistole, testez ascultarea voastră față de mine și verific dacă o practicați în toate aspectele. ¹⁰Îl voi ierta și eu pe cel iertat de voi. Și ceea ce am iertat – dacă am iertat ceva – a fost pentru binele vostru, înaintea lui Cristos, ¹¹ca să nu permitem lui Satan să profite de noi (în această situație); pentru că noi nu suntem în ignoranță în ce privește strategia lui. ¹²Când am ajuns la Troa, Domnul îmi oferise o ocazie să predic despre Vestea Bună a lui Cristos. ¹³Dar am fost neliniștit, pentru că nu-l găsisem pe fratele meu numit Titus. Astfel, i-am salutat pe cei de-acolo și apoi am plecat în Macedonia. ¹⁴Însă avem motive să-I mulțumim lui Dumnezeu care ne conduce mereu – în Cristos – susținându-ne în acțiuni care au un final bun. Oriunde mergem, prin prezența noastră, El răspândește aroma cunoașterii Sale. ¹⁵Lucrând pentru Dumnezeu, noi suntem ca un parfum care-l reprezintă pe Cristos atât între cei care sunt salvați, cât și pentru cei care sunt pierduți. ¹⁶Pentru cei care merg pe drumul distrugerii, mesajul nostru este cu „miros” de moarte; iar pentru cei care sunt salvați, el „miroase” a viață... Și oare cine este capabil să îndeplinească această responsabilitate? ¹⁷În comparație cu mulți alții, noi nu negociem atunci când este vorba despre Cuvântul lui Dumnezeu, ca să obținem unele avantaje; ci, (fiind) în Cristos, vorbim cu sinceritate în prezența lui Dumnezeu, ca reprezentanți ai Săi. **3** Am început oare din nou să ne recomandăm singuri? Oare avem nevoie ca alții de scrisori de acreditare pentru voi sau din partea voastră? ²Voi personal reprezentați „scrisoarea” prin care putem fi recomandați. Ea este pusă în inimile noastre și poate fi „citită” de toți oamenii. ³Voi vă prezentați ca o scrisoare de la Cristos și sunteți o demonstrație a rezultatului muncii noastre. Nu este vorba despre o scrisoare realizată cu cerneală, ci este opera Spiritului Dumnezeului care este viu. Și nu este nici ca acea inscripție făcută pe plăci de piatră, ci pe „plăcițile de carne” reprezentând inimile omenești. ⁴Prin Cristos, noi avem o fermă încredere în Dumnezeu, că aceasta este realitatea. ⁵Nu vreau să pretind că mă gândesc la competența noastră și să susțin că provine ceva

(bun) din noi. Competența noastră vine de la (chemarea pe care ne-a făcut-o) Dumnezeu. ⁶El este Cel care ne declară calificați pentru a fi slujitori ai noului legământ. Principiul funcționării lui nu este litera, ci Spiritul; pentru că litera omoară, dar Spiritul oferă viață. ⁷Literele de pe tăblițele din piatră și-au făcut apariția într-o atmosferă de glorie, deși în final au justificat moartea. Datorită acelei glorii, poporul Israel n-a putut să privească la fața lui Moise, deși ea avea o strălucire efemeră. ⁸Dar acum, opera Spiritului este lansată într-o glorie mult mai mare! ⁹Dacă ceea ce a adus în final condamnarea a avut glorie, slujba care produce dreptatea are o glorie mult mai mare. ¹⁰Și gloria „operei” inițiale a fost pierdută în favoarea aceleia care deține acum o glorie superioară. ¹¹Dacă ceea ce era efemer a venit cu glorie, cu atât mai multă glorie are ceea ce rămâne pentru eternitate. ¹²Deci pentru că avem această speranță, noi lucrăm cu un mare curaj ¹³și nu procedăm ca Moise care și-a acoperit fața cu un voal ca să nu-i fie văzută de poporul Israel în timp ce strălucirea ei scădea în intensitate. ¹⁴Totuși, mintea lor a fost întunecată; pentru că până astăzi, când citesc scrierile vechiului legământ, pentru ei este ca și cum acel voal încă nu a fost eliminat (de pe propria lor față). Și de fapt, el este scos doar atunci când cineva este în Cristos. ¹⁵Până în prezent, de fiecare dată când se citește din cărțile scrise de Moise, pe mințile lor este un „voal”. ¹⁶Dar atunci când cineva se întoarce la Domnul, „voalul” este eliminat. ¹⁷Acest „Domn” este Spiritul (Sfânt). Și acolo unde este Spiritul Domnului, există libertate. ¹⁸Noi nu avem fața acoperită cu (nici) un voal; ci reflectăm gloria Domnului la fel ca o oglindă și suntem transformați ca să devenim tot mai asemănători cu El. Astfel, prin ceea ce face Spiritul Domnului în noi, Îi producem o glorie care este într-o continuă creștere. **4** Dumnezeu Și-a manifestat mila față de noi și ne-a încredințat această slujbă. Așa se explică de ce noi nu ne abandonăm misiunea. ²Refuzând să folosim metode secrete și rușinoase, noi nu înșelăm pe nimeni și nu falsificăm Cuvântul lui Dumnezeu; ci ne recomandăm astfel oricărei conștiințe omenești prin evidențierea adevărului, în prezența lui Dumnezeu. ³Și (totuși) dacă Vestea Bună pe care o proclamăm noi este neînțeleasă de unii oameni, înseamnă că ei fac parte dintre cei care sunt pe drumul care duce la distrugere. ⁴„Dumnezeul” acestei lumi a întunecat mintea oamenilor necredincioși. El nu le permite să vadă lumina adevărului pe care-l prezintă Vestea Bună. Această Veste vorbește despre gloria lui Cristos, Cel care este imaginea lui Dumnezeu. ⁵Noi nu predicăm despre noi înșine, ci-L prezentăm pe Isus Cristos ca Domn; iar statutul nostru este acela de sclavi ai voștri pentru Isus. ⁶Dumnezeu care a spus „Să strălucească lumina din întuneric!”, a luminat și inimile noastre. Lumina pe care ne-a oferit-o, provine din cunoașterea gloriei Lui evidențiată pe fața lui Isus. ⁷Dar noi păstrăm această comoară (ca cei care-și pun lucrurile valoroase) în vase de pământ; și demonstrăm că această uimitoare putere nu provine de la noi, ci are ca sursă pe Dumnezeu. ⁸Suportăm tot felul de adversități, dar nu suntem în situații critice; suntem surprinși, dar nu desperați. ⁹Deși suntem persecutați, nu am fost și abandonați. Am căzut la pământ, dar nu suntem distruși. ¹⁰Purtăm permanent moartea lui Isus în corpul nostru, pentru ca și viața Lui să fie văzută în timp ce trăim în aceste corpuri. ¹¹Fac această afirmație având în vedere faptul că noi care suntem vii, din cauza lui Isus suntem permanent oferiți morții; și acest lucru se întâmplă pentru ca și viața lui Isus să fie văzută în corpul nostru muritor. ¹²Astfel, în noi acționează moartea, iar în

voi lucrează viața. ¹³Dar avem același spirit al credinței conform textului care spune „Am crezut; și în consecință, am vorbit.” Deci noi credem; și de aceea vorbim. ¹⁴Știm că Acela care a înviat pe Domnul Isus, ne va duce împreună cu voi în prezența Sa. ¹⁵Toate aceste lucruri se întâmplă pentru voi, ca să producă (din partea voastră) o abundență de mulțumire pentru gloria lui Dumnezeu, atunci când harul va avea efect asupra multor oameni. ¹⁶De aceea noi nu abandonăm cursa descurajați; ci dacă în corpul nostru fizic suntem într-o permanentă degradare, omul interior se înnoiește în fiecare zi. ¹⁷Necazul nostru ușor (de suportat) și care este doar temporar, ne pregătește o inestimabilă glorie eternă. ¹⁸Interesul nostru nu este pentru lucrurile care se văd, ci pentru cele care nu se văd; pentru că cele vizibile sunt efemere, dar cele care nu se văd, sunt eterne. 5 Știm că dacă se distruge această „casă” reprezentată de corpul nostru în care locuim pe pământ, avem în cer la Dumnezeu o (altă) „clădire”. Ea este o „casă” eternă, la construcția căreia nu au participat mâinile omului. ²Atât timp cât existăm în acest „cort”, gemem și dorim „să fim îmbrăcați” cu locuința noastră cerească. ³Sperăm că atunci când „vom fi îmbrăcați”, nu se va constata că suntem goi. ⁴Deci în timp ce trăim în acest „cort”, avem dificultăți și gemem. Nu dorim (doar) să fim „dezbrăcați” (de acest corp fizic), ci să fim (și) „îmbrăcați” cu cel ceresc; pentru ca astfel, ce este muritor să fie înghițit de viață. ⁵Iar Cel care a pregătit aceste lucruri, este Dumnezeu; și El ne-a oferit Spiritul (Sfânt) ca pe o garanție a lor. ⁶Avem mereu curaj, știind că atât timp cât existăm aici în corpul nostru (fizic), suntem departe de Domnul – ⁷pentru că trăim prin credință, nu bazați pe ceea ce vedem. ⁸Avem (și) curajul să ne exprimăm preferința pentru existența noastră departe de (acest) corp, ca să fim „acasă” la Domnul. ⁹Dar indiferent că trăim în corp sau că suntem acolo unde este Domnul, scopul nostru este să trăim într-un mod care-I place Lui. ¹⁰Toți trebuie să ne prezentăm în fața scaunului pe care va sta Cristos ca Judecător, pentru ca (astfel) fiecare să-și primească recompensa pentru ce a făcut în timpul când trăia în corp(ul lui fizic) – atât pentru bine, cât și pentru rău. ¹¹Deci cunoscând frica de Domnul, noi încercăm să-i convingem pe alții. Dumnezeu ne cunoaște așa cum sper că ne cunoașteți și voi în conștiința voastră. ¹²Nu ne recomandăm din nou în fața voastră, ci vă oferim ocazia să vă lăudați cu noi; și astfel să puteți răspunde celor care se laudă cu ce este la exterior și nu cu ce este în inimă. ¹³Dacă suntem „nebuni”, am făcut acest lucru pentru Dumnezeu; și dacă avem o minte care judecă lucrurile corect, atunci acest fapt este în avantajul vostru. ¹⁴Dragostea lui Cristos este determinantă pentru noi. Suntem convinși că dacă Unul singur a murit pentru toți, rezultă că toți au murit (odată cu El). ¹⁵El a murit pentru toți, astfel încât cei care trăiesc, să nu mai existe pentru interesele lor, ci să fie dedicați scopurilor Celui care a murit și a înviat pentru ei. ¹⁶Deci de acum încolo noi nu mai evaluăm pe nimeni din perspectivă omenească. Și chiar dacă în trecut L-am privit pe Cristos în acest mod, acum nu mai procedăm astfel. ¹⁷Dacă cineva este în Cristos, el este o nouă creație. Lucrurile vechi au trecut; și toate au devenit ceva nou. ¹⁸Dumnezeu este Autorul tuturor acestor transformări. El ne-a împăcat cu Sine prin Cristos și ne-a dat misiunea de a-i sluji pe alții în vederea împăcării lor cu El. ¹⁹Slujindu-i, noi le predicăm spunând că Dumnezeu era în Cristos; și prin (plata achitată de) Fiul Său, împăca lumea cu Sine. Iar când a făcut acest lucru, a decis să nu mai ia în considerare păcatele oamenilor. El ne-a încredințat predicarea acestei

împăcări. ²⁰Acum noi lucrăm ca ambasadori ai lui Cristos. Și vorbind în numele Lui, vă rugăm să vă împăcați cu Dumnezeu. Considerați cuvintele noastre ca fiind ale lui Dumnezeu care vă îndeamnă astfel prin noi. ²¹El L-a făcut păcat pe Cel care nu păcătuisese niciodată; pentru ca prin El, noi să devenim acceptați conform standardului dreptății lui Dumnezeu. **6** Noi lucrăm împreună cu Dumnezeu; și având acest statut (de parteneri ai Săi), vă îndemnăm să evitați acea atitudine care ar face inutil harul lui Dumnezeu pentru voi. ²El spune: „Te-am ascultat la momentul oportun și te-am ajutat în ziua când aveai nevoie să fii salvat.” Desigur, acel moment oportun este acum; și acea zi a salvării este astăzi. ³Pentru ca activitatea noastră să nu fie defăimată (de cineva), noi evităm să facem ceva care ar fi o dificultate pentru vreun om. ⁴În același timp, rezistând necazurilor cu o mare răbdare, în diferitele complicații ale vieții și în situații dificile, ne comportăm ca niște slujitori ai lui Dumnezeu. ⁵Astfel, suportăm bătăi, detenție, revolte populare, munci extenuante, privare de somn și lipsa hranei. ⁶În același timp, demonstrăm puritate morală, înțelegere, răbdare dincolo de limita obișnuită, bunătate, (acționând) prin (puterea care vine de la) Spiritul Sfânt și manifestând o dragoste sinceră. ⁷Ne confirmăm statutul de slujitori ai lui Dumnezeu și prin faptul că prezentăm cuvântul adevărului prin puterea lui Dumnezeu, folosind dreptatea ca pe o armă de atac și de apărare. ⁸Acționăm astfel atât în situații când ni se acordă onoare, cât și atunci când suntem desconsiderați. Continuăm să lucrăm, indiferent că primim laude sau critici pentru ceea ce facem. Suntem calificați ca înșelători, deși spunem adevărul. ⁹În ciuda faptului că suntem bine cunoscuți, am ajuns să fim tratați ca niște străini. Suntem văzuți ca muribunzi, deși (se poate constata că) trăim. Chiar dacă nu suntem omorâți, oamenii ne privesc ca pe niște pedepsiți. ¹⁰Ei se mai uită la noi ca la niște întristați, deși noi suntem permanent bucuroși; ne consideră săraci și totuși noi îmbogățim pe mulți; privesc spre noi ca la niște persoane care nu au nimic, deși noi posedăm toate lucrurile. ¹¹Corintenilor, v-am vorbit fără să avem vreo reținere. Inimile noastre s-au deschis față de voi. ¹²Nu noi suntem cei care ne-am închis față de voi, ci voi v-ați închis inimile față de noi. ¹³Vă vorbesc ca unor copii (ai mei): urmați exemplul nostru, deschizându-vă inimile față de noi! ¹⁴Nu vă asociați cu cei necredincioși. Acest fel de asociere determină o totală incompatibilitate! Ce parteneriat poate exista între dreptate și nedreptate? Sau ce au în comun lumina cu întunericul? ¹⁵Pot lucra oare împreună Cristos și Belial? Există compatibilitate între un credincios și un necredincios? ¹⁶Cum se poate împăca Templul lui Dumnezeu cu idolii? Și, de fapt, noi suntem templul Dumnezeului care este viu. Acest lucru a fost afirmat de El, când a spus: „Eu voi locui (în ei) și voi umbla printre ei. Voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu.” ¹⁷„Deci Domnul vă spune: «Ieșiți dintre acești oameni și separați-vă de ei. Nu vă mai atingeți de ceea ce este necurat; iar Eu vă voi accepta. ¹⁸Voi fi Tatăl vostru, iar voi Îmi veți fi fii și fiice.» Acestea reprezintă cuvintele Domnului care este omnipotent.” **7** Dragii mei, având în vedere faptul că beneficiem de aceste promisiuni, să ne curățăm de orice (păcat care) ne afectează negativ corpul și spiritul; și astfel, să ne ducem sfințirea până la final (ul vieții noastre pe acest pământ) trăind în reverență față de Dumnezeu. ²Fiți receptivi față de noi. Nu am făcut nimănui nici o nedreptate, n-am făcut rău nimănui și nu am înșelat pe nimeni. ³Nu fac această afirmație ca să vă condamnez. Deja am spus că sunteți acceptați în inimile noastre astfel încât putem muri și trăi împreună

cu voi. ⁴Am o mare încredere în voi. Sunt chiar mândru de voi! Și în ciuda tuturor necazurilor prin care trecem, sunt încurajat și foarte fericit. ⁵Când am ajuns în Macedonia, nu am avut posibilitatea să stăm liniștiți; ci a trebuit să suportăm tot felul de adversități. Unele erau confruntări care veneau din exteriorul nostru, iar altele s-au manifestat sub forma tensiunilor interioare provocate de (anumite) temeri. ⁶Însă Dumnezeu care consolează pe cei descurajați, ne-a oferit curaj prin venirea lui Titus. ⁷Acest fapt s-a întâmplat nu doar prin apariția lui, ci și din cauza efectului pe care l-a produs relatarea lui despre voi. El ne-a spus despre voința voastră puternică, despre profundul vostru regret și despre devotamentul pe care-l manifestați pentru mine. Am avut astfel un motiv suplimentar de bucurie. ⁸Chiar dacă v-am întristat prin trimiterea epistolei mele, nu regret că am scris-o. Deși inițial am regretat scrierea ei, acum constat că ea v-a întristat doar pentru puțin timp. ⁹Nu mă bucur pentru întristarea voastră, ci pentru că după ce ați avut această reacție, v-ați schimbat (în bine) concepția și apoi comportamentul. Astfel, întristarea voastră a fost agreată (și) de Dumnezeu; și (constatăm că) nimeni nu a fost afectat negativ de noi. ¹⁰Atunci când întristarea este aceea pe care o dorește și Dumnezeu, ea are ca rezultat schimbarea în bine a modului de gândire și a comportamentului, ceea ce conduce la salvare. Nu există regrete pentru cine a trecut prin acest tip de întristare. Dar întristarea specifică lumii produce moarte. ¹¹Întristarea agreată de Dumnezeu pe care ați experimentat-o, a produs în voi motivații puternice și devotament. Ea v-a adus dorința de a scăpa de vinovăție. Astfel, voi ați fost în același timp indignați și ați manifestat o mare dorință de a face ce este drept, acționând cu teamă și cu o mare pasiune! În tot ce ați făcut, v-ați demonstrat corectitudinea. ¹²Eu nu v-am scris (epistola anterioară) din cauza celui care a făcut acea faptă rea sau din cauza celui care a suportat efectul acelui lucru rău; ci am vrut să vă demonstrăm astfel cât de mare este devotamentul nostru față de voi înaintea lui Dumnezeu. ¹³Prin toate aceste lucruri (care s-au întâmplat), noi am fost încurajați și ne-am bucurat și mai mult atunci când am constatat satisfacția lui Titus al cărui spirit a fost împlinit de voi toți. ¹⁴Nu m-ați făcut de rușine în fața lui când m-am lăudat cu voi. Ci s-a confirmat ce i-am spus despre voi, așa cum tot ce v-am spus și vouă a fost adevărat. ¹⁵Astfel, dragostea lui pentru voi se consolidează atunci când își amintește că toți ați fost pregătiți să-l ascultați după ce l-ați primit cu respect și cu reverență. ¹⁶Mă bucur că pot să am o totală încredere în voi. **8** Fraților, dorim să vă informăm acum despre harul pe care ni l-a oferit Dumnezeu în comunitățile creștinilor din Macedonia. ²Cei de-acolo au fost greu încercați prin necazurile pe care le-au suportat. Totuși, nelimitata lor bucurie și sărăcia extremă în care erau, au condus la o mare generozitate. ³Vă asigur că au oferit benevol conform capacităților lor și chiar dincolo de limitele acestora... ⁴Ei ne-au rugat insistent să acceptăm ca să fie parteneri cu noi la harul de a contribui la ajutorarea sfinților. ⁵Au acționat în acest sens nu numai așa cum speram, ci mai întâi s-au dedicat pe ei înșiși Domnului și apoi s-au dăruit nouă în conformitate cu dorința lui Dumnezeu. ⁶Atunci l-am îndemnat pe Titus să continue așa cum a început și să finalizeze această acțiune a harului printre voi. ⁷Constat că excelați în orice lucru: în credință, în vorbire, în cunoaștere, în dedicare totală și în dragostea voastră pentru noi. În același mod (vă sugerez) să excelați și în această acțiune a harului. ⁸Nu fac o poruncă din această sugestie; ci doar folosesc exemplul entuziasmului altora, ca să testez autenticitatea dragostei voastre.

⁹Voi cunoașteți harul Domnului nostru Isus Cristos. Deși a fost bogat, El a devenit sărac pentru ca voi să vă îmbogățiți prin sărăcirea Lui. ¹⁰Anul trecut ați fost nu doar primii care ați făcut donații, ci și primii dintre cei care au dorit să facă acest lucru. Acum vă ofer un sfat pentru binele vostru: ¹¹finalizați ce ați început să faceți și donați conform posibilităților, așa cum ați și dorit. ¹²Dacă există dorință, darul este primit având în vedere ceea ce aveți, nu ce nu aveți. ¹³Nu dorim ca altora să li se rezolve astfel problemele (materiale), în timp ce ele să apară între voi; ci intenționăm să fie un echilibru între ei și voi. ¹⁴Surplusul de care beneficiați acum, va acoperi necesitățile lor; și apoi, abundența lor va rezolva problemele voastre. Astfel se va realiza echilibrul (despre care am vorbit). ¹⁵Acest lucru este în acord cu textul din Scriptură care spune: „Cel care adunase mult, nu a rămas cu ceva în plus; iar cel care strânsese puțin, avea suficient.” ¹⁶Mulțumesc lui Dumnezeu pentru entuziasmul pe care l-a pus în inima lui Titus pentru voi. Aceasta este expresia dorinței pe care o avem și noi de a vă ajuta. ¹⁷El nu vine la voi doar în urma rugămintelor pe care i le-am făcut noi, ci decisese singur acest lucru determinat de propria lui pasiune. ¹⁸Împreună cu el îl trimitem și pe acest frate care este lăudat de toate comunitățile creștinilor pentru modul în care proclamă Vestea Bună. ¹⁹În plus, el a fost desemnat de comunitățile creștinilor să fie partener cu noi în această călătorie cu scopul distribuirii ajutoarelor. Noi facem această acțiune pentru gloria Domnului și ca o demonstrație a bunăvoinței noastre. ²⁰Lucrăm cu prudență, ca să nu provocăm vreo reclamație referitoare la modul în care administrăm această mare cantitate de ajutoare. ²¹Intenția noastră este să procedăm corect nu doar în raportul nostru cu Dumnezeu, ci și în fața oamenilor. ²²Împreună cu cei care distribuie ajutoarele, l-am trimis și pe fratele pe care l-am testat în multe ocazii și pe care l-am remarcat ca fiind un om dedicat. Însă acum, pasiunea lui în acest sens este mai mare ca oricând, pentru că are mare încredere în voi. ²³Referitor la Titus, vreau să știți că este partenerul meu. El lucrează împreună cu mine pentru a vă ajuta. Iar despre ceilalți frați ai noștri (care fac parte din acest grup), să știți că sunt trimiși din partea comunităților de creștini. Ei un motiv de laudă la adresa lui Cristos. ²⁴Oferiți-le dovezi ale dragostei voastre și demonstrațiile, pentru comunitățile de creștini din care provin ei, că avem motive serioase să ne lăudăm cu voi. **9** Nu mai este cazul să vă scriu ceva (special) despre această acțiune de colectare a ajutoarelor pentru sfinți. ²Eu deja cunosc dedicarea voastră în acest sens; și mă laud cu ea înaintea macedonienilor, spunându-le că Ahaia a fost pregătită (să ofere ajutor material) încă de anul trecut. Entuziasmul vostru i-a determinat pe foarte mulți dintre ei să se implice în această acțiune. ³Îi trimit pe frați la voi, pentru ca astfel, lauda noastră despre voi să nu poată fi infirmată, ci să vă demonstrați disponibilitatea despre care le-am vorbit. ⁴Având în vedere încrederea pe care o am în voi, dacă cei din Macedonia ar veni împreună cu mine la voi și v-ar găsi nepregătiți, am suporta o mare rușine, la care, desigur, se adaugă și rușinea voastră. ⁵Acesta este motivul trimiterii fraților la voi. Împreună cu ei voi veți pregăti acest dar promis care va fi oferit nu cu reținere, ci cu generozitate. ⁶Să înțelegeți că cine seamănă puțin, tot puțin va și secera; iar cine seamănă mult, va avea abundență de recolte atunci când va secera. ⁷Fiecare să procedeze așa cum a decis în inima lui – deci să nu facă vreo donație cu regret și nici din obligație; pentru că Dumnezeu iubește pe cel care dă (altuia) cu bucurie din bunurile lui. ⁸El poate să vă dea din abundență orice fel de har,

astfel încât având permanent lucrurile necesare, să faceți cât mai multe fapte bune. ⁹În Scriptură este scris: „El oferă cu generozitate din bunurile lui celor săraci. Dreptatea lui rămâne pentru totdeauna.” ¹⁰Cel care asigură semănătorului atât sămânța necesară semănatului cât și pâine pentru hrană, vă va da și vă va înmulți și vouă această sămânță, crescând „recolta” dreptății voastre. ¹¹Astfel veți fi îmbogățiți din toate punctele de vedere, pentru a fi generoși în orice situație. Iar în urma îndeplinirii misiunii în care suntem implicați noi, generozitatea voastră va determina apariția mulțumirilor la adresa lui Dumnezeu. ¹²Participarea voastră la aceste acte de caritate nu doar rezolvă problemele materiale ale sfinților, ci constituie în același timp motivul multor mulțumiri aduse lui Dumnezeu. ¹³Prin această acțiune de ajutorare a lor și a altora, voi vă demonstrați ascultarea pe care ați declarat că o aveți față de mesajul Veștii Bune a lui Cristos. Iar acest fapt îi va face (pe beneficiarii ajutoarelor) să-L glorifice pe Dumnezeu. ¹⁴Văzând marele har pe care vi l-a dat Dumnezeu, ei se vor ruga pentru voi și vă vor iubi. ¹⁵Lui Dumnezeu să I se acorde mulțumiri pentru inestimabilul Său dar. **10** Deci eu, Pavel, cel care sunt smerit când mă aflu între voi și plin de curaj împotriva voastră când sunt departe, vă fac acum o rugămintă cu blândețea și răbdarea lui Cristos. ²Doresc ca atunci când voi veni la voi, să nu mă obligați să recurg la acel curaj pentru a-i înfrunta pe cei care consideră că noi trăim conform standardelor lumii (necredincioase). ³Deși trăim în această lume, noi nu luptăm adoptând metodele ei. ⁴Armele pe care le folosim noi în luptă, nu sunt specifice acestei lumi; ci sunt puternice și provin de la Dumnezeu. Cu ele (suntem capabili să) dăruim „fortărețele” (intelectuale). ⁵Astfel, noi răsturnăm raționamentele, dăruim orice obstacol care este pus în drumul cunoașterii lui Dumnezeu și determinăm orice gând să se conformeze ascultării de Cristos. ⁶Atunci când ascultarea voastră va fi totală, vom fi pregătiți să pedepsim orice neascultare. ⁷Voi priviți lucrurile în mod superficial. Dacă cineva se consideră ca aparținând lui Cristos, să se mai gândească odată și să-și amintească de faptul că și noi suntem tot ai Lui. ⁸Domnul ne-a oferit autoritate (asupra voastră) nu pentru a vă ruina, ci pentru a contribui la edificarea voastră (spirituală). Chiar dacă m-aș lăuda puțin mai mult cu această autoritate, nu-mi va fi rușine. ⁹Dar mă voi abține, pentru ca să nu par astfel ca unul care vă scrie ca să vă intimideze (de la distanță). ¹⁰Știu că despre mine se spune: „Epistolele lui conțin un mesaj puternic și dur; dar când este prezent, nu se comportă cu aceeași autoritate; și vorbirea lui nu are nici o greutate!” ¹¹Cine afirmă aceste lucruri, ar trebui să înțeleagă că atunci când vom veni între voi, vom acționa exact cum am scris în epistolă. ¹²Desigur, noi nu avem curajul să ne comparăm cu cei care se recomandă singuri și nici să ne includem în categoria lor. Prin faptul că se evaluează comparându-se unul cu altul, ei își demonstrează lipsa de înțelepciune. ¹³Noi nu ne lăudăm decât vorbind despre acțiunile pe care le facem în limitele teritoriale pe care ni le-a stabilit Dumnezeu (pentru misiune); iar voi sunteți incluși între aceste limite. ¹⁴Și pentru că sunteți chiar la frontiera acestui teritoriu, atunci când am venit la voi cu Vestea Bună a lui Cristos, noi nu am mers mai departe de zona voastră. ¹⁵Deci nu ne lăudăm cu ce este dincolo de zona noastră de misiune. Acela este teritoriul în care se văd rezultatele muncii altuia. Sperăm doar ca așa cum crește credința voastră, să crească și numărul acțiunilor noastre între voi în limitele capacităților de care beneficiem. ¹⁶Intenționăm ca astfel să proclamăm Vestea Bună și

în regiunile care sunt dincolo de voi, evitând pe acelea unde a lucrat altcineva înaintea noastră, ca să nu revendicăm rezultatele altuia ca fiind ale noastre. ¹⁷Iar Scriptura spune: „Cel care se laudă, să se laude în Domnul!” ¹⁸Va fi aprobat de Domnul nu cel care se laudă singur, ci acela pe care îl laudă El. **II** Sper că veți accepta puțină nebunie din partea mea; și chiar vă rog să mă suportați! ²Sunt gelos față de voi. Am o gelozie dumnezeiască, pentru că v-am logodit cu un bărbat în fața căruia trebuie să vă prezint ca pe o fecioară curată; și acel „bărbat” este Cristos. ³Însă mi-e teamă să nu deviați de la dedicarea voastră curată și sinceră față de Cristos. Acest lucru se poate întâmpla din momentul în care gândirea voastră va fi pervertită. Exact așa s-a întâmplat cu Eva, atunci când șarpele și-a folosit viclenia ca s-o înșele (la nivelul minții). ⁴Vreau să spun că în cazul vostru, dacă vine cineva și vă predică prezentându-vă un alt Isus decât Cel despre care v-am predicat noi, sunteți foarte ușor dispuși să-i acceptați mesajul ca fiind adevărat... La fel procedați cu cel care v-ar vorbi despre un alt spirit decât Cel pe care L-ați primit; sau agreeți pe acela care v-ar prezenta o altă „Veste Bună” decât cea pe care deja ați primit-o. ⁵Eu consider că nu există nici un motiv serios care să mă facă inferior celor care sunt numiți „apostoli speciali”. ⁶Chiar dacă nu am capacitatea de a comunica atât de bine ceea ce știu, nu înseamnă că îmi lipsește cunoașterea. Și v-am demonstrat acest lucru în toate felurile. ⁷V-am predicat Vestea Bună a lui Dumnezeu fără să pretind o plată pentru predicarea mea. Oare am păcătuit atunci când m-am umilit astfel pentru ca voi să fiți înălțați? ⁸Am cerut altor comunități de credincioși să se sacrifice plătindu-mă, ca să vă pot sluji fără să pretind vreo recompensă de la voi. ⁹Iar când am fost între voi și am avut nevoie de ceva, nu am solicitat ajutorul nimănui; pentru că de nevoile mele s-au ocupat frații care veniseră din Macedonia. Am evitat să vă fiu o povară; și continui să procedez așa pentru voi. ¹⁰Exact cum este de evident că adevărul lui Cristos este în mine, vă asigur că nimeni nu mă va opri să mă laud cu acest lucru în toate zonele Ahaiei. ¹¹De ce? Oare pentru că nu vă iubesc? Dumnezeu știe că vă iubesc! ¹²Dar voi proceda în continuare la fel, ca să anulez orice posibilitate de laudă pentru cei care se compară cu noi în ceea ce fac. ¹³Vă vorbesc acum despre acei oameni care sunt niște pseudo-apostoli. Ei îi înșeală pe alții, pretinzând că sunt apostoli ai lui Cristos. ¹⁴Și acest lucru nu trebuie să fie pentru noi o surpriză. Chiar și Satan însuși se deghizează într-un înger al luminii. ¹⁵Deci nu este nimic anormal dacă servitorii lui se prezintă ca slujitori ai dreptății. Dar sfârșitul acestor oameni va fi adecvat faptelor lor. ¹⁶Repet: nimeni să nu mă considere (că aș fi chiar) nebun. Sau acceptați-mă ca pe un nebun, ca să mă laud și eu puțin! ¹⁷Ce voi spune în continuare lăudându-mă, nu reprezintă ceea ce Domnul mi-ar fi cerut să spun. Ci voi vorbi ca și cum aș face-o din nebunie. ¹⁸Având în vedere că mulți se laudă cu meritele lor referitoare la natura umană, acceptați să procedez și eu la fel, ¹⁹pentru că voi oricum îi suportați pe nebuni, deși sunteți înțelepți! ²⁰Voi suportați sclavia în care sunteți exploatați prin înșelăciune și acceptați să fiți bătuți peste față de oameni aroganți. ²¹În legătură cu acest aspect, recunosc cu rușine faptul că noi am fost slabi. Dar vorbind din perspectiva unui nebun, vă asigur că am curajul să mă laud și eu cu orice lucru cu care s-ar lăuda cineva. ²²Astfel, dacă ei se laudă că sunt evrei, același lucru îl pot pretinde și eu, pentru că sunt chiar evreu! Spun ei că sunt israelieni? Atunci și eu sunt! Pretind ei că sunt descendenții lui Avraam? Aceași pretenție o am și eu! ²³Sunt ei slujitori ai lui

Cristos (desigur, exagerez)? Atunci eu slujesc Lui chiar mai mult decât ei! De fapt, eu am muncit mult mai mult, făcând un mare efort. Am ajuns de mai multe ori în închisoare. Am fost biciuit mult mai sever; și de multe ori am ajuns în pericol de moarte. ²⁴De cinci ori am fost pedepsit de iudei cu patruzeci de lovituri fără una. ²⁵De trei ori am fost bătut cu nuiiele. O dată am fost lovit cu pietre. De trei ori am naufragiat și am stat o zi și o noapte în mijlocul mării. ²⁶În multe mele călătorii, am fost în pericole pe râuri, în pericole din cauza tâlharilor, în pericole cauzate de oamenii din poporul meu și în pericole din cauza celorlalte națiuni. Acestea au fost atât în orașe, cât și în afara lor, în zona de deșert. Am mai fost în pericole pe mare și în pericole între frații falși. ²⁷Muncind foarte greu, de multe ori nici nu am putut să dorm. Am fost flămând și însetat. Am fost în multe situații când mi s-a terminat hrana. Am suportat frigul, neavând haine corespunzătoare. ²⁸Și dincolo de toate acestea, sunt preocupat în fiecare zi de situația tuturor comunităților creștinilor. ²⁹Cine se consideră slab, are în mine un concurent și în acest domeniu! Păcătuiește cineva fără să mă afecteze și pe mine acest lucru? ³⁰Dacă trebuie să mă laud, atunci mă voi lăuda cu acele lucruri care evidențiază punctele mele slabe. ³¹Dumnezeu – Tatăl Domnului Isus – care este lăudat pentru eternitate, știe că nu mint. ³²Când am fost în Damasc, guvernatorul regelui Areta păzea orașul ca să mă aresteze. ³³Dar printr-o fereastră care era făcută în zid, am fost coborât în exteriorul lui, într-un coș; și așa am scăpat de ei... **12** Trebuie să mă (mai) laud, deși nu câștig nimic din această laudă. Mă voi referi la viziunile și la revelațiile pe care mi le-a oferit Domnul. ²Cunosc un om (care este) în Cristos. Cu paisprezece ani în urmă, el a fost răpit până la al treilea cer; și dacă a făcut această deplasare împreună cu partea lui fizică sau fără ea – numai Dumnezeu știe exact; eu nu știu. ³Însă sunt convins că acest om despre care numai Dumnezeu știe dacă a mers acolo cu corpul lui sau fără el, ⁴a fost răpit (și dus) în Rai, unde a auzit vorbindu-se despre lucruri care nu pot fi exprimate în cuvinte omenești și despre care nu-i este permis omului să vorbească. ⁵Acesta este omul cu care mă voi lăuda! Însă când mă refer la mine, nu mă pot lăuda decât cu punctele mele slabe. ⁶Deci dacă mă voi lăuda, nu voi fi un nebun, pentru că voi spune adevărul. Totuși, nu mă voi lăuda astfel, pentru ca nimeni să nu-și facă despre mine vreo părere care să nu corespundă cu faptele și cu vorbele mele. ⁷Și ca să nu fiu afectat de mândrie și să devin arogant din cauza acestor revelații speciale, mi s-a dat un „spin” în carnea corpului meu. El este un mesager al lui Satan. ⁸Până acum, L-am rugat pe Domnul de trei ori să mi-l ia; ⁹dar El mi-a spus: „Harul meu îți este suficient; pentru că puterea Mea este perfect evidențiată tocmai în situații în care omul este slab.” Deci voi fi mult mai fericit să mă laud cu punctele mele slabe; pentru ca puterea lui Cristos să rămână în mine. ¹⁰Acesta este motivul pentru care eu mă bucur să fiu slab, să fiu insultat și să am dificultăți pentru (că-L slujesc pe) Cristos. De fapt, eu sunt puternic tocmai prin aceste „puncte slabe”. ¹¹Am ajuns (să vorbesc ca un) nebun. Voi m-ați determinat. Și de fapt, ar fi fost normal ca voi să mă fi lăudat, chiar dacă sunt inferior acestor „apostoli speciali”. ¹²Voi ați putut vedea dovezile care atestă că cineva este apostol. Mă refer la minuni și fapte supranaturale care au fost făcute (prin mine) cu toată răbdarea în mijlocul vostru. ¹³V-ați considerat oare inferiori celorlalte comunități de creștini doar pentru că am decis să nu vă îngreunez cu sarcina de a mă întreține? Iertați-mi această nedreptate! ¹⁴Sunt pregătit să vin la

voi a treia oară; și (nici de această dată) nu voi fi o povară pentru voi; pentru că eu nu aspir la bunurile voastre materiale, ci vă doresc pe voi! De fapt, nici nu este normal ca niște copii să strângă lucruri pentru părinții lor; ci părinții sunt datori să procedeze așa pentru copiii lor! ¹⁵Voi fi fericit să cheltuiesc tot ce am și mă voi oferi pe mine însumi pentru sufletele voastre. Oare voi fi iubit mai puțin pentru că vă iubesc mai mult?! ¹⁶Accept să se întâmple chiar și așa! Însă se poate spune despre mine că sunt un om perfid; și că astfel, v-am prins într-o capcană. ¹⁷Dar oare v-am exploatat prin intermediul vreunuia dintre cei pe care i-am trimis la voi? ¹⁸L-am rugat pe Titus să vină la voi și l-am trimis (și) pe acest frate cu el. Oare v-a exploatat Titus? Nu! Știți că acțiunile și comportamentul (lui) au fost la fel ca ale noastre. ¹⁹Acum credeți oare că ne apărăm astfel în fața voastră? Noi vorbim înaintea lui Dumnezeu, în Cristos. Dragii mei, toate lucrurile pe care le facem, sunt pentru edificarea voastră (spirituală)! ²⁰Mă tem să nu vă găsesc la revenirea mea așa cum nu ați dori să fiți surprinși; și în același timp, riscați să vă tratez altfel decât v-ați dori. Vreau să spun că există posibilitatea să găsesc între voi certuri, gelozie, mânie, dezbinări între diferite grupuri, calomnii, bârfe, aroganță și dezordine. ²¹Mă tem că atunci când voi veni la voi, Dumnezeu mă va smeri și voi fi determinat să plâng pe cei care au păcătuț în trecut. Mă refer la cei care în loc să se pocăiască de păcatele care-i murdăriseră, au continuat să trăiască în imoralitate sexuală și în faptele depravării lor... **13** Aceasta este a treia oară când vin la voi. Orice afirmație trebuie să fie susținută în baza declarațiilor făcute de doi sau trei martori. ²Așa cum v-am spus atunci când am fost la voi a doua oară, fac o avertizare și acum când sunt încă departe de voi. Mă adresez anticipat celor care au păcătuț în trecut și tuturor celorlalți. Să știți că atunci când voi veni, nu voi absolvi pe nimeni de răspunderea pentru păcatele lui! ³Voi proceda astfel având în vedere (și faptul) că voi doriți să vi se demonstreze că vorbește Cristos prin mine. El nu este slab între voi, ci puternic; ⁴pentru că a suferit crucificarea într-o stare (fizică) de epuizare, dar acum trăiește prin puterea lui Dumnezeu! Este adevărat că noi suntem slabi, deși suntem în El; dar vom trăi împreună cu El pentru voi, prin puterea lui Dumnezeu. ⁵Verificați-vă personal, ca să vedeți dacă sunteți în credință. Faceți astfel un test prin care să vă autoverificați. Oare nu realizați faptul că Isus Cristos este în voi? Și totuși, dacă sunteți descalificați, există posibilitatea să nu-L (mai) aveți în voi... ⁶Sper că veți recunoaște în noi niște oameni care nu sunt descalificați. ⁷Noi ne rugăm lui Dumnezeu cerându-I să nu faceți nimic rău. Dar nu procedăm așa doar ca să ne demonstrăm calificarea noastră, ci pentru ca voi să faceți ce este bine, chiar dacă noi am fi suspecti de descalificare! ⁸Noi nu putem face nimic împotriva adevărului, ci lucrăm numai în favoarea lui. ⁹Ne bucurăm atunci când noi suntem slabi, iar voi sunteți puternici. Și ne rugăm pentru maturizarea voastră. ¹⁰Acesta este motivul pentru care vă scriu aceste lucruri cât timp sunt încă departe de voi. Vreau ca atunci când voi fi cu voi, să nu am duritate în comportamentul meu; ci să-mi folosesc autoritatea pe care mi-a dat-o Domnul nu pentru dărmare, ci pentru edificare (spirituală). ¹¹Acum, fraților, vă salut și vă doresc sănătate. Maturizați-vă. Încurajați-vă unul pe altul. Promovați același mod de gândire. Trăiți în armonie; iar Dumnezeul dragostei și al păcii, va fi cu voi. ¹²Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă. ¹³Vă salută toți sfinții. ¹⁴Vă dorim ca harul Domnului Isus Cristos, dragostea lui Dumnezeu și parteneriatul realizat de Spiritul Sfânt să fie cu voi cu toți.

Epistola apostolului Pavel trimisă creștinilor galateni

I Pavel care este apostol – și totuși nu ca trimis din partea unui grup de oameni sau ca reprezentant al unui singur om, ci fiind delegat chiar de Isus Cristos și de Dumnezeu – Tatăl care L-a înviat. ²Împreună cu toți frații care sunt cu mine, trimit această epistolă comunităților de creștini din Galatia. ³Vă dorim har și pace de la Dumnezeu – Tatăl nostru și de la Domnul Isus Cristos. ⁴El S-a oferit pe Sine (ca sacrificiu) pentru păcatele noastre, ca să ne smulgă din sistemul acestei epoci rele, conform dorinței lui Dumnezeu – Tatăl nostru. ⁵Lui să-I fie acordată gloria pentru totdeauna! Amin! ⁶Sunt surprins de faptul că atât de repede (aveți tendința să) vă întoarceți de la Cel care v-a chemat prin harul lui Cristos, îndreptându-vă (atenția) spre o altă „Veste Bună”. ⁷Nu vreau să spun că ar exista o altă Veste Bună; ci vorbesc doar despre acel mesaj derutant pe care vi-l prezintă unii în locul Veștii Bune a lui Cristos. ⁸Dar, de fapt, oricine ar mai veni să vă prezinte o „veste bună” diferită de cea pe care deja v-am proclamat-o – indiferent că aceia am fi noi sau chiar un înger din cer – să fie condamnat! ⁹Vă repet: dacă cineva vă aduce o „veste bună” diferită de cea pe care deja ați primit-o, să fie condamnat! ¹⁰Oare intenționez eu să fiu aprobat de oameni, ori de Dumnezeu? Dacă aș încerca să fiu agreat de oameni, nu aș mai fi sclavul lui Cristos. ¹¹Fraților, doresc să știți că Vestea Bună pe care v-am prezentat-o, nu este de origine umană. ¹²De fapt, eu nu am preluat-o și nici n-am învățat-o de la vreun om; ci am primit-o de la Isus Cristos prin revelație. ¹³Voi ați fost informați despre felul în care trăiam eu când eram un adept al religiei iudaice. Știți că am persecutat violent comunitatea (slujitorilor) lui Dumnezeu; și aveam intenția s-o distrug. ¹⁴În ce privește religia iudeilor, eu progresasem atât de mult în devotamentul pentru tradițiile strămoșilor mei, încât devenisem superior multor colegi care aveau aceeași vârstă ca mine. ¹⁵Însă a venit o vreme când Dumnezeu m-a chemat prin harul Său. De fapt, chiar înainte să fi fost născut, El mă alesese ¹⁶ca să predic națiunilor (lumii); și astfel, să-L reveleze pe Fiul Său prin mine. Când a venit acel timp, nu m-am dus să mă consult cu nimeni ¹⁷și nici nu am plecat la Ierusalim să discut cu cei care fuseseră (desemnați) ca apostoli înaintea mea. Ci am mers în Arabia, de unde m-am întors în Damasc. ¹⁸Apoi, după trei ani m-am dus la Ierusalim, unde l-am vizitat pe Chifa; și am rămas la el cincisprezece zile. ¹⁹Dar în acest timp, nu m-am întâlnit cu nici unul dintre (ceilalți) apostoli, cu excepția lui Iacov – fratele Domnului. ²⁰Vă asigur în fața lui Dumnezeu că nu vă mint! ²¹Apoi am plecat în teritoriile Siriei și ale Ciliciei. ²²Dar pentru comunitățile din Iudeea care sunt în Cristos, eu eram o persoană încă necunoscută. ²³Ei doar auziseră (pe unii) oameni spunând: „Cel care ne persecuta la început, predică acum exact despre credința pe care încercase s-o distrugă!... ²⁴Și astfel, ei Îl glorificau pe Dumnezeu când auzeau ce se vorbea despre mine. **2** După paisprezece ani, am revenit în Ierusalim împreună cu Barnaba. Tot atunci îl luasem cu mine și pe Titus. ²Venisem acolo în urma unei revelații supranaturale; și am avut în particular o discuție cu cei care erau considerați lideri (între creștini). Lor le-am prezentat Vestea Bună pe care o predic celorlalte națiuni, ca să testez corectitudinea acestui mesaj. Am vrut să mă asigur astfel că nu lucrasem și că nu lucrez în mod inutil. ³Cu acea ocazie, nici chiar Titus care era împreună cu mine – deși era grec – nu

a fost obligat să se circumcidă. ⁴Am procedat astfel din cauza falșilor frați care, într-un mod subtil, reușiseră să pătrundă în grupul nostru. Ei ne urmăreau discret libertatea pe care o aveam în Isus Cristos, intenționând ca (în final) să ne convingă să acceptăm sclavia (mozaismului). ⁵Însă noi nu am aprobat ce spuneau ei nici măcar o clipă; și am făcut acest lucru pentru ca adevărul pe care-l conține Vestea Bună, să rămână cu voi. ⁶Erau acolo unii care aveau statutul de lideri; dar eu nu am luat în considerare acest lucru, știind că și Dumnezeu ignoră aceste diferențe dintre oameni. Oricum, nici chiar acești lideri nu au adăugat nimic la mesajul meu. ⁷În același timp, ei au ajuns la concluzia că mie îmi fusese încredințată responsabilitatea proclamării Veștii Bune celor necircumciși. Și ea era aceeași Veste Bună pe care o prezenta Petru celor circumciși. ⁸Acela care făcuse din Petru apostol pentru evrei, m-a desemnat și pe mine ca apostol pentru celelalte națiuni. ⁹Deci Iacov, Chifa și Ioan – care erau considerați fondatorii comunității creștinilor (din Ierusalim) – au cunoscut astfel harul care-mi fusese dat. În consecință, ei și-au arătat aprobarea, dând mâna cu mine și cu Barnaba. Au fost de acord ca noi să mergem să predicăm Vestea Bună celorlalte națiuni, iar ei s-o prezinte evreilor. ¹⁰Ne-au mai cerut doar să nu uităm (să-i ajutăm) pe cei săraci; și am urmărit să respectăm această cerință. ¹¹Dar când Chifa a venit din Antiohia, mi-am arătat direct dezaprobarea față de el, pentru că era de condamnat. ¹²Până la apariția unor oameni trimiși de Iacov, el mânca împreună cu cei care nu erau evrei. Dar după ce au venit aceia, s-a retras și a stat (la masă) separat, pentru că se temea (să fie văzut) de cei circumciși. ¹³Exemplul lui a fost urmat și de alți iudei care s-au prefăcut împreună cu el. Chiar și Barnaba a fost prins în capcana ipocriziei lor. ¹⁴Când am constatat eu că ei nu trăiesc în acord cu adevărul Veștii Bune, i-am spus lui Chifa în fața tuturor: „Dacă tu, care ești evreu, trăiești ca celelalte națiuni și nu ca iudeii, cum îți permiți să obligi pe ceilalți oameni să trăiască la fel ca evreii?!” ¹⁵Noi suntem evrei prin naștere; deci nu suntem păcătoși ca celelalte națiuni. ¹⁶Și totuși știm că omul nu este considerat drept prin faptul că respectă cerințele legii mozaice; ci prin credința în Isus Cristos. Acesta este motivul pentru care am crezut și noi în Cristos Isus: ca să fim considerați drepti nu prin faptele legii mozaice, ci prin credința în Cristos. Pentru că nimeni nu va fi considerat drept prin faptele legii mozaice. ¹⁷Dar dacă încercând să fim considerați drepti (fiind) în Cristos, am fi descoperiți și noi ca fiind păcătoși ca celelalte națiuni, oare înseamnă că și Cristos promovează păcatul? Nu! În nici un caz! ¹⁸Însă dacă eu construiesc din nou acele lucruri (specifice religiei iudaice) pe care le dăream, demonstrez că sunt un om care încalcă legea mozaică. ¹⁹De fapt, prin această lege mozaică, eu am murit față de ea, ca să trăiesc pentru Dumnezeu. ²⁰Am fost crucificat împreună cu Cristos; și (acum) trăiesc. Dar ceea ce trăiesc acum nu mă mai reprezintă, ci Cristos este Cel care trăiește această viață în mine. Astfel, eu îmi trăiesc viața pe pământ prin credința în Fiul lui Dumnezeu care m-a iubit. El S-a oferit pe Sine Însuși (ca Sacrificiu) pentru mine. ²¹Eu nu vreau să fac fără efect harul lui Dumnezeu pentru mine. (Vreau să spun că) dacă dreptatea provine din respectarea legii mozaice, atunci moartea lui Cristos a fost inutilă... **3** O, galateni nechibzuiți! Mă întreb cine este acela care a reușit să exercite asupra voastră efectul unui vrăjitor... Pentru că (se poate presupune că așa) ați ajuns să renunțați la acea imagine care-l prezenta pe Isus crucificat. ²Doresc să-mi răspundeți la o singură întrebare: În ce mod ați primit voi Spiritul (Sfânt) – făcând

faptele pretinse de legea mozaică, ori crezând (mesajul Veștii Bune)? ³Sunteți chiar atât de nechibzuți? După ce ați început prin Spiritul Sfânt, doriți acum să vă finalizați drumul prin efortul naturii voastre umane păcătoase? ⁴Să înțeleg că ați suferit (adversitățile) degeaba? – dacă în mod real a fost degeaba! ⁵Oare Cel care vă oferă Spiritul Său și care face minuni între voi, vă recompensează astfel pentru că v-ați conformat cerințelor legii mozaice, sau pentru că ați crezut când vi s-a predicat (Vestea Bună)? ⁶Priviți la Avraam: despre el se spune că „a crezut în Dumnezeu; și astfel a fost considerat drept.” ⁷Să înțelegeți și voi că descendenții lui Avraam sunt aceia care au credință! ⁸Anticipând faptul că Dumnezeu urma să considere drepte prin credința lor (și) pe celelalte națiuni ale lumii, Scriptura prezintă această Vestă Bună pe care El a oferit-o lui Avraam: „Toate națiunile lumii vor fi binecuvântate prin tine!” ⁹Astfel, cei care trăiesc bazați pe credință, sunt binecuvântați împreună cu Avraam care a crezut. ¹⁰Toți cei care se bazează pe fapte reprezentând respectarea cerințelor legii mozaice, sunt sub incidența blestemului. Și se întâmplă așa, pentru că este scris: „Oricine nu manifestă ascultare față de toate prevederile legii mozaice, este blestemat”. ¹¹Acum, având în vedere faptul că „cel drept, va trăi prin credință”, este evident că prin intermediul legii mozaice, nimeni nu este considerat drept în raportul lui cu Dumnezeu. ¹²De fapt, legea mozaică nu conține principiul credinței; ci ea spune că „acela care face aceste lucruri, va trăi prin ele.” ¹³În Scriptură (mai) este scris: „Oricine va fi spânzurat pe lemn, este un om blestemat.” Cristos ne-a răscumpărat de sub incidența blestemului legii mozaice, acceptând ca în locul nostru să fie El sub efectul blestemului. ¹⁴A făcut acest lucru pentru ca binecuvântarea oferită lui Avraam să vină asupra națiunilor prin El; și astfel, prin credință, noi să primim Spiritul promis. ¹⁵Fraților, vă ofer acum o ilustrație luată din viața noastră cotidiană: nimeni nu poate anula un testament și nici nu poate adăuga ceva la el după ce acesta a fost autentificat. ¹⁶Acum, noi știm că promisiunile au fost făcute lui Avraam și „seminței” lui. În acest „testament” nu se vorbește despre descendenți – ca și cum s-ar fi referit la mai mulți urmași – ci despre un singur descendent. Iar acest Descendent este Cristos! ¹⁷Vreau să spun că legea mozaică promulgată cu patru sute treizeci de ani mai târziu față de apariția acestui testament făcut de Dumnezeu, nu-i poate desființa valabilitatea. În consecință, a fost imposibil să-i anuleze promisiunea. ¹⁸Dacă moștenirea ar fi condiționată de respectarea legii mozaice, atunci ea n-ar mai proveni din promisiune. Dar Dumnezeu i-a oferit această moștenire lui Avraam tocmai prin acea promisiune. ¹⁹Atunci cum se justifică apariția legii mozaice? Această Lege a fost adăugată (acelui „testament”) din cauza încălcărilor prevederilor ei; și a fost dată pe termen limitat: până în momentul venirii (în lume a) Descendentului căruia I se făcuse promisiunea. Legea mozaică a fost oferită prin îngeri și cu participarea unui intermediar (uman). ²⁰Existența unui intermediar implică în mod necesar cele două părți (participante la testament). Dar (în cazul acelui „testament”) Dumnezeu a fost singurul participant. ²¹Acest lucru înseamnă că legea mozaică este împotriva promisiunilor lui Dumnezeu? Desigur că nu! Dar dacă ar fi fost oferită o lege care să garanteze viața, atunci dreptatea ar fi provenit din respectarea ei. ²²Însă Scriptura spune că toată lumea este sub puterea păcatului; pentru ca promisiunea să fie valabilă pentru cei care cred în Cristos Isus. ²³Înainte de apariția credinței, noi eram „închiși și păziți” de legea mozaică. Acest lucru s-a

întâmplat până la revelarea credinței. ²⁴Deci legea mozaică a fost „pedagogul” nostru care ne-a îndrumat spre Cristos, ca să fim considerați (apoi) dreți prin credință. ²⁵După ce a venit această epocă a credinței, noi nu mai suntem sub îndrumarea celui „pedagog”. ²⁶Prin credința în Isus Cristos Isus, voi toți sunteți copii ai lui Dumnezeu. ²⁷Toți care ați fost botezați în Cristos, v-ați îmbrăcat cu El. ²⁸Nu mai contează dacă cineva este iudeu sau grec, sclav sau om liber, bărbat sau femeie; pentru că toți formați o unitate în Cristos Isus. ²⁹Și dacă sunteți ai lui Cristos, voi aveți statutul de urmași ai lui Avraam; iar acest lucru înseamnă că sunteți moștenitorii acelei promisiuni pe care i-a făcut-o Dumnezeu lui Avraam. **4** De fapt, atât timp cât moștenitorul este copil, deși el este proprietarul (de drept al) tuturor lucrurilor, nu are mai multe drepturi decât un sclav. ²În tot acest timp, el este sub supravegherea tutorilor care-i administrează proprietatea până la timpul decis de tatăl lui. ³În mod asemănător, când eram și noi „copii”, trăiam în sclavia concepțiilor elementare ale lumii. ⁴Dar la momentul stabilit de Dumnezeu, El a trimis pe Fiul Său. Acesta a fost născut din femeie și a apărut în lumea noastră atunci când legea mozaică încă era în vigoare. ⁵El a venit ca să-i răscumpere pe cei care trăiau sub dominația legii mozaice; pentru ca astfel, să putem beneficia de înfiere. ⁶Acum, pentru că sunteți fii (ai Lui), Dumnezeu a trimis Spiritul Fiului Său în inimile voastre. El este Cel care strigă „Abba!”, adică „Tată!”. ⁷Astfel se confirmă faptul că nu mai ești sclav, ci fiu. Iar dacă ai devenit fiu, ești și moștenitor datorită lui Dumnezeu (care-ți este Tată). ⁸Atunci când nu Îl cunoșteți pe Dumnezeu, erați sclavii celor care, prin natura lor, nu sunt dumnezei. ⁹Însă acum Îl cunoșteți pe Dumnezeu; și este mai corect să spunem că (mai întâi) ați fost cunoscuți de Dumnezeu. În aceste condiții, cum se explică oare faptul că acceptați să reveniți la statutul de sclavi ai acelor învățături elementare sărace? ¹⁰Constat că voi respectați unele obiceiuri legate de anumite zile, luni, anotimpuri și ani. ¹¹Mă tem ca lucrarea mea între voi să nu fi avut efectul dorit. ¹²Fraților, vă rog să fiți ca mine; pentru că și eu sunt ca voi. Nu-mi faceți astfel nici o nedreptate. ¹³Voi știți că atunci când v-am predicat Vestea Bună, eram bolnav. ¹⁴Acela a fost un test pentru voi. Dar nu m-ați respins (din cauza bolii), ci m-ați primit ca pe un înger al lui Dumnezeu sau ca și cum eu aș fi fost Cristos Isus! ¹⁵Deci nu înțeleg ce s-a întâmplat cu acea fericire pe care o aveți la început. Am remarcat faptul că atunci, dacă ar fi fost posibil, v-ați fi scos ochii și mi i-ați fi dat... ¹⁶Oare am devenit acum dușmanul vostru (doar) pentru că v-am spus adevărul? ¹⁷Acei oameni care vă atrag spre ei, o fac cu pasiune, dar nu cu bune intenții. Ei doresc doar să vă despartă de mine, ca să fiți total dedicați intereselor lor. ¹⁸Este bine ca totdeauna să fiți devotați unor scopuri bune; și să faceți acest lucru nu doar atunci când eu sunt împreună cu voi. ¹⁹Copii mei, pentru voi suport din nou „durerile nașterii” până în momentul în care imaginea lui Cristos va fi evidentă în viața voastră. ²⁰Aș fi preferat să fiu acum împreună cu voi și să schimb tonul vocii; pentru că m-ați surprins! ²¹Am o întrebare pentru voi care (încă mai) doriți să respectați legea mozaică: luați în considerare ce spune ea? ²²Dacă răspunsul vostru este „Da”, atunci trebuie să observați că în ea scrie despre Avraam care a avut doi fii. Unul provenea dintr-o sclavă, iar celălalt dintr-o femeie liberă. ²³Fiul care i se născuse din femeia sclavă, a avut o naștere naturală. Dar cel pe care l-a avut de la femeia liberă, s-a născut în urma unei promisiuni. ²⁴Aceste lucruri trebuie interpretate și ca niște simboluri. Cele două

femei reprezintă cele două legăminte. Unul dintre ele este cel care a fost dat pe muntele Sinai; și naște copii-sclavi. El este echivalentul Agarei.²⁵ Această femeie numită Agar simbolizează Muntele Sinai din Arabia și corespunde Ierusalimului de astăzi, care este în sclavie împreună cu locuitorii lui.²⁶ Dar mama noastră este Ierusalimul ceresc, unde există libertate!²⁷ De fapt, așa este scris: „Bucură-te sterilo, tu care nu poți avea copii și care nu poți să naști; țipă și strigă de bucurie tu, care nu suferi durerile din timpul nașterii! Pentru că femeia care a fost abandonată, va avea mai mulți copii decât cea care are soț!”²⁸ Fraților, voi sunteți ca Isaac, adică fii născuți în urma unei promisiuni.²⁹ Atunci, fiul care se născuse în mod natural, îl persecuta pe cel care fusese născut prin puterea Spiritului. Același lucru se întâmplă și acum.³⁰ Dar cum continuă Scriptura? Ea spune astfel: „Alung-o pe femeia sclavă împreună cu fiul ei; pentru că fiul slavei nu va fi moștenitor împreună cu fiul femeii libere.”³¹ Fraților, vreau să vă spun că noi nu suntem fiii slavei, ci ai femeii libere. 5 Cristos ne-a eliberat ca să trăim în libertate. Deci păstrați-vă cu fermitate acest statut și nu acceptați din nou jugul sclaviei! ²Eu, Pavel, vă recomand să luați în considerare cu cea mai mare atenție ceea ce vă spun acum: dacă vă veți circumcide, Cristos nu vă va (mai) fi deloc util. ³Apoi, vă asigur din nou că orice om care acceptă să fie circumcis, trebuie să respecte toată legea mozaică. ⁴Iar voi, care doriți să fiți considerați dreți prin respectarea legii mozaice, v-ați despărțit de Cristos și ați căzut din har! ⁵Prin credință, noi așteptăm cu răbdare ca prin Spiritul Sfânt, să beneficiem de dreptatea pe care o sperăm; ⁶pentru că în Cristos Isus, nu este important dacă cineva este circumcis sau necircumcis. Ceea ce contează este doar credința care lucrează prin dragoste. ⁷Voi mergeați pe drumul bun. Cine oare v-a oprit de la ascultarea de adevăr? ⁸Argumentele care v-au convins în acest sens, nu provin de la Cel care v-a chemat. ⁹Puțină drojdie are efect (semnificativ) asupra întregii cantități de cocă! ¹⁰Referitor la voi, eu am încrederea în Domnul că nu veți gândi altfel (decât v-am învățat). Și oricine ar fi cel care vă produce confuzie, își va suporta condamnarea. ¹¹Fraților, dacă eu încă mai predic (aprobând) circumcizia, de ce mai sunt persecutat? Și dacă aș accepta-o (ca necesară), atunci ofensa pe care o produce crucea, ar fi eliminată. ¹²Referitor la cei care vă aduc confuzia, vă spun să-i lăsați să se automutileze! ¹³Dar voi, fraților, ați fost chemați la libertate. Totuși, nu vă folosiți de această libertate (ca de un pretext) pentru a trăi conform principiilor naturii voastre umane păcătoase; ci slujiți-vă unii altora în dragoste. ¹⁴De fapt, toată legea mozaică se poate rezuma prin următoarea poruncă: „Iubește-l pe cel de lângă tine exact cum te iubești pe tine însuși!” ¹⁵Însă dacă voi vă „mușcați” și vă „mâncăți” între voi, fiți atenți să nu vă distrugeți unii pe alții. ¹⁶Eu vă spun să umblați conduși de Spirit; și astfel nu veți mai satisface poftele naturii voastre (umane) păcătoase. ¹⁷Această natură umană existentă în viața trăită pe pământ, are aspirații contrare Spiritului; iar aspirațiile Spiritului sunt opuse celor pe care le manifestă această natură păcătoasă a omului. Deci ele reprezintă două tendințe rivale, astfel încât nu puteți face tot ce doriți. ¹⁸Iar dacă trăiți conduși de Spirit, nu sunteți subordonați legii mozaice. ¹⁹Este evident că faptele naturii umane păcătoase sunt, de exemplu: imoralitatea sexuală, impuritatea, desfrânarea, ²⁰închinarea la idoli, vrăjitoria, dușmăniile, cearta, gelozia, mânia, egoismul, neînțelegerile, dezbinările și formarea de partide; ²¹invidia, bețiile, orgiile și alte fapte asemănătoare cu acestea. Vă avertizez așa cum v-am mai spus, că

cei care fac aceste lucruri, nu vor fi moștenitori ai Regatului lui Dumnezeu! ²²Dar „fructul” Spiritului este: dragoste, bucurie, pace, răbdare, bunătate, generozitate, credință, ²³blândețe, autocontrol. Nu există lege împotriva acestor lucruri! ²⁴Cei care sunt ai lui Cristos, și-au crucificat natura umană păcătoasă împreună cu pasiunile și dorințele ei. ²⁵Dacă trăim prin Spirit, să facem fapte care sunt în acord cu natura Lui. ²⁶Să nu fim mândri, provocându-ne unii pe alții; și nici să nu ne invidiem unii pe alții.

6 Fraților, dacă cineva este surprins făcând ceva care reprezintă un păcat, voi care sunteți spirituali, să-l corectați în spiritul blândeții. Și fi atent, pentru că poți ajunge să fii ispitit și tu! ²Duceți-vă sarcinile unii altora; și astfel veți respecta (în mod practic) legea lui Cristos. ³Dacă vreunul (dintre voi) consideră că el este o persoană importantă, deși acest lucru nu este adevărat, singur își creează doar o iluzie. ⁴Fiecare să-și verifice lucrarea, fără să se compare cu alții; și abia atunci se va putea lăuda cu ceea ce a făcut; ⁵pentru că fiecare trebuie să-și testeze propriile lui acțiuni. ⁶Cel care primește instruire din Cuvântul lui Dumnezeu, trebuie să ofere din bunurile lui (materiale) și celui care l-a învățat. ⁷Nu vă înșelați! Dumnezeu refuză să Se lase batjocorit: omul „seceră” ce „a semănat”! ⁸Cel care „a semănat” în natura lui umană păcătoasă, „va secera” din ea distrugerea; iar cel care „seamnă” în Spirit, „va secera” din El viața eternă. ⁹Să nu obosim făcând binele; pentru că dacă nu vom renunța, vom beneficia de rezultatele muncii noastre. ¹⁰Deci să facem bine tuturor oamenilor – mai ales fraților de credință – de fiecare dată când avem această oportunitate. ¹¹Priviți cât de mari sunt literele cu care v-am scris aceste cuvinte chiar cu mâna mea! ¹²Toți cei care vor să facă o bună impresie în fața oamenilor, încearcă să vă constrângă la acceptarea circumciziei; și ei fac acest lucru doar ca să nu fie persecutați din cauza crucii lui Cristos. ¹³Totuși, în realitate, nici cei care sunt circumciși nu respectă legea mozaică... Ci vor doar ca voi să acceptați circumcizia, pentru ca apoi să se laude că au reușit să vă determine la subordonare față de ei. ¹⁴Dar eu mă voi lăuda doar referindu-mă la crucea Domnului nostru Isus Cristos, prin care lumea a fost crucificată față de mine și eu față de ea. ¹⁵Nici circumcizia și nici necircumcizia nu reprezintă nimic (semnificativ). Ceea ce contează este să fi o nouă creație. ¹⁶Peste cei care trăiesc în conformitate cu această regulă și peste „Israelul” lui Dumnezeu, să vină pace și milă! ¹⁷De acum înainte, nimeni să nu mă mai deranjeze; pentru că am pe corpul meu semnele lui Isus. ¹⁸Fraților, doresc ca harul Domnului nostru Isus Cristos să fie cu spiritul vostru. Amin.

Epistola apostolului Pavel trimisă creștinilor efeseni

1 Pavel, apostol al lui Isus Cristos conform dorinței lui Dumnezeu, către sfinții credincioși în Cristos Isus, care locuiesc în Efes. ²Vă doresc să beneficiați de pace de la Dumnezeu – Tatăl nostru – și de la Domnul Isus Cristos. ³Lui Dumnezeu – Tatăl Domnului nostru Isus Cristos – să I se acorde lauda. El este Cel care ne-a oferit tot felul de binecuvântări spirituale în locurile cerești, în Cristos. ⁴Înainte de crearea lumii, Dumnezeu ne-a ales în Cristos, ca să fim sfinți și fără vină înaintea Lui. În mod anticipat, datorită dragostei Sale, ⁵El a decis ca acest proces să includă faptul că vom fi înfiați prin Isus Cristos. Aceasta a fost plăcerea și dorința divină. ⁶Dumnezeu a făcut acest lucru pentru ca (ulterior) harul Său glorios să fie lăudat (de oameni). El ne-a oferit acest har în persoana Celui pe care-L iubește. ⁷În El beneficiem de răscumpărare; și datorită sângelui Său, avem posibilitatea iertării păcatelor. ⁸Ea este o consecință a bogatului har pe care Dumnezeu l-a revărsat asupra noastră. Această abundență (de har) a venit împreună cu orice fel de înțelepciune și cu abilitatea de înțelegere. ⁹Astfel, în acord cu bunăvoința Sa, El ne-a revelat misterul cu privire la intenția implicată de planul pe care-l concepușe. ¹⁰Acest plan era prevăzut să se realizeze în Cristos la termenul stabilit. În El urma să se unească cerul cu pământul. ¹¹În Cristos am fost aleși conform deciziei incluse în planul lui Dumnezeu. Tot ce face El este în acord cu scopul pe care Și l-a stabilit. ¹²Referitor la noi, cei care am sperat primii în Cristos, acea alegere mai implica faptul că vom oferi (celorlalți) ocazia să laude gloria Lui. ¹³Atunci când voi ați auzit cuvântul adevărului conținut de Vestea Bună despre salvarea voastră, l-ați crezut. În acel moment, ați fost (și) sigilați de Spiritul Sfânt care fusese promis. ¹⁴El reprezintă (pentru noi) garanția că vom primi moștenirea, de care vor beneficia și toți ceilalți care sunt răscumpeați de Dumnezeu. Acest lucru se va întâmpla pentru ca gloria Lui să fie lăudată! ¹⁵Având în vedere aceste lucruri, de când am auzit despre credința voastră în Domnul Isus și despre dragostea voastră pentru toți sfinții, ¹⁶mulțumesc mereu lui Dumnezeu pentru voi când vă amintesc în rugăciunile mele. ¹⁷Prin intermediul lor, eu cer ca Dumnezeul Domnului nostru Isus Cristos – Cel care este Tatăl gloriei – să vă ofere un spirit al înțelepciunii și al revelației care să vă faciliteze cunoașterea Sa. ¹⁸Îl mai rog să vă „lumineze” mintea, ca să cunoașteți valoarea lucrurilor de care sperăm să beneficiem. Acestea sunt incluse în chemarea pe care El a inițiat-o pentru noi. Atunci veți putea înțelege cât de bogată și glorioasă este moștenirea promisă de Dumnezeu sfinților ¹⁹și cât de nelimitată este puterea Lui care lucrează în favoarea noastră – a celor care suntem credincioși. ²⁰Aceasta este aceeași putere pe care El a utilizat-o atunci când L-a înviat pe Cristos; și tot prin ea l-a oferit locul de la dreapta Sa, în cer. ²¹Acolo, Dumnezeu l-a pus (pe Cristos) deasupra tuturor guvernărilor, autorităților, puterilor, domniilor și a oricărei titlaturi care se poate oferi nu numai în acest secol, ci și în cel viitor. ²²Astfel, Dumnezeu a pus toate lucrurile la picioarele Lui și l-a desemnat ca Autoritate Supremă pentru tot ce înseamnă Comunitatea Sa. ²³Ea este „organismul” lui Cristos și reprezintă în mod complet pe Acela care umple totul în mod perfect în toți (cei care o compun). 2 Voi ați fost morți (spiritual) din cauza greșelilor și a păcatelor voastre, ²în care trăiați atunci când erați sub autoritatea puterilor

supranaturale care guvernează această lume. Mă refer la cel care este stăpânul forțelor spirituale din atmosfera care înconjoară pământul. El este spiritul care-i conduce pe aceia care sunt neascultători (de Dumnezeu). ³În trecut am fost și noi ca ei. Atunci trăiam satisfăcând poftele naturii noastre umane păcătoase care ne afecta gândurile și intențiile. Astfel, specificul comportamentului nostru era identic cu al celorlalți oameni; și urma să suportăm mânia lui Dumnezeu. ⁴Dar Dumnezeu are milă din abundență. În plus, El a avut și o mare dragoste pe care Și-a manifestat-o față de noi. Astfel, deși am fost morți (spiritual) din cauza păcatelor noastre, ⁵El ne-a adus la viață împreună cu Cristos. Voi ați fost salvați prin har. ⁶În (unirea noastră cu) Cristos Isus, Dumnezeu ne-a atribuit învierea Lui și ne-a pus împreună cu El în locurile cerești. ⁷El a făcut acest lucru pentru ca să arate oamenilor din următoarele secole nelimitata bogăție a harului Său de care am beneficiat noi în Cristos Isus. ⁸Ați fost salvați prin har și ați acceptat salvarea prin credință; iar acest lucru nu provine de la voi, ci este în exclusivitate harul lui Dumnezeu! ⁹Primirea acestuia nu se bazează pe fapte (omenești); și astfel, excluzându-le, nu este permis nimănui să-și revendice vreun merit personal. ¹⁰Noi suntem capodopera lui Dumnezeu; și am fost creați în Cristos Isus pentru ca să ne trăim viața făcând faptele bune pe care Dumnezeu le-a pregătit anticipat pentru noi. ¹¹Având în vedere acest lucru, amintiți-vă că proveniți dintre celelalte națiuni și că ați fost excluși ca „necircumciși” de către cei care sunt evrei circumciși (fizic). ¹²Atunci erați fără Cristos, neadmiși între oamenii din poporul Israel și străini față de legămintele care conțineau promisiuni. Astfel, voi trăiați în această lume fără speranță și fără Dumnezeu. ¹³Dar acum, în Cristos Isus, voi care erați cândva departe (de toate acestea), ați fost apropiați (unii de alții) prin sângele Lui. ¹⁴El constituie pacea noastră. A dăruit zidul care despărțea pe evrei de celelalte națiuni și i-a adus la unitate, eliminând dușmănia când Și-a sacrificat corpul (pe cruce). ¹⁵Atunci, El a eliminat motivul incompatibilității dintre ei: legea mozaică. Prin faptul că atât evreii cât și oamenii celorlalte popoare au acum aceeași natură nouă în Cristos, El a realizat astfel pacea. ¹⁶Prin sacrificiul Său, El i-a împăcat pe evrei și pe cei care nu sunt evrei cu Dumnezeu, făcându-i să formeze împreună un singur organism; și astfel a anulat dușmănia dintre ei. ¹⁷El a venit cu oferta păcii atât pentru voi care erați departe (de Dumnezeu), cât și pentru cei care erau aproape (de El). ¹⁸Prin Cristos, atât unii cât și alții, avem acces la Tatăl prin intermediul aceluiași Spirit! ¹⁹Acum, voi nu mai sunteți nici străini și nici locuitori fără cetățenie; ci aparțineți (împreună cu ei) familiei lui Dumnezeu și aveți aceeași cetățenie ca a sfinților. ²⁰Astfel, voi sunteți „zidiți” pe temelia pusă de apostoli și de profeți. În această construcție, Cristos Isus este piatra de la vinclu, ²¹care oferă o bună legătură între pereții clădirii și-i facilitează dezvoltarea, pentru a deveni în final un Templu sfânt în Domnul. ²²În acest mod, prin El, voi sunteți construiți împreună ca să deveniți o clădire în care locuiește Dumnezeu prin Spiritul Său. **3** Având în vedere aceste lucruri, eu – Pavel, un deținut care aparține lui Cristos Isus – vă vorbesc vouă, care nu sunteți evrei. ²Desigur, ați auzit că mie mi-a fost oferită această responsabilitate de a administra harul lui Dumnezeu pentru voi. ³După cum deja v-am scris pe scurt, acest plan secret al lui Dumnezeu mi-a fost descoperit prin revelație divină. ⁴Citind (ce v-am scris), veți putea constata care este nivelul meu de înțelegere referitor la acest mister al lui Cristos. ⁵Oamenii din generațiile care au fost înaintea

noastră, nu au avut acces la acest secret; ci abia acum, prin intermediul Spiritului (Sfânt), el a fost revelat sfinților apostoli și profeților. ⁶Conform Veștii Bune, această desecretizare a evidențiat faptul că (fiind) în Cristos, oamenii care aparțin celorlalte națiuni, sunt moștenitori împreună cu noi (evreii), formează un singur organism și beneficiază de aceleași promisiuni. ⁷Eu am fost cel desemnat ca slujitor al acestei Vești Bune; și delegarea mi-a fost făcută de Dumnezeu prin darul oferit de harul Său, în acord cu puterea de care dispune atunci când El acționează. ⁸Deși eu sunt ultimul dintre toți sfinții, mi s-a oferit harul de a proclama celorlalte națiuni Vestea Bună care vorbește despre nelimitatele bogății ale lui Cristos; ⁹și astfel am posibilitatea să evidențiez tuturor oamenilor planul Lui. El fusese ținut secret de multe secole în mintea lui Dumnezeu, Cel care a creat toate lucrurile. ¹⁰Dumnezeu intenționează ca prin comunitatea credincioșilor Săi, să demonstreze conducătorilor și autorităților din locurile cerești, în câte moduri diferite se poate manifesta înțelepciunea Lui. ¹¹Acest lucru este în acord cu planul etern pe care El l-a făcut în Cristos Isus, Domnul nostru. ¹²Fiind în El și prin credința pe care o avem în El, noi avem libertatea să ne apropiem de Dumnezeu cu încredere. ¹³Deci vă rog să nu vă descurajați din cauza necazurilor mele suportate de dragul vostru. Ele reprezintă gloria voastră. ¹⁴Astfel, eu am motiv să îngenunchez înaintea Tatălui Domnului nostru Isus Cristos, ¹⁵din care provine numele oricărei familii din cer și de pe pământ. ¹⁶Pe El Îl rog ca prin Spiritul Său și în acord cu gloria Sa bogată, omul vostru interior să primească putere în vederea consolidării lui; ¹⁷și astfel, prin credință, Cristos să locuiască în inimile voastre. Îi mai cer ca fiind înrădăcinați în dragoste și zidiți pe temelia ei, ¹⁸să puteți înțelege împreună cu toți sfinții (ce înseamnă) lărgimea, lungimea, înălțimea și adâncimea dragostei lui Cristos, ¹⁹care depășește orice cunoaștere; și astfel să fiți umpluți (de ea) până la nivelul stabilit de Dumnezeu. ²⁰El este Cel care poate să facă mult mai mult decât Îi cerem sau ne imaginăm, conform puterii care este (pusă de El) în noi. ²¹Lui să I se acorde gloria în comunitatea creștinilor și în Cristos Isus în toate generațiile și pentru totdeauna! Amin! **4** Vă ofer un sfat, eu, cel care sunt în închisoare pentru Domnul: să trăiți având un comportament demn de chemarea pe care v-a făcut-o Dumnezeu. ²El să fie evident printr-un caracter care manifestă o totală modestie și blândețe. Fiți răbdători și suportați-vă unii pe alții în dragoste. ³Să manifestați un total interes pentru păstrarea unității pe care o realizează Spiritul. Acest lucru va fi posibil atât timp cât între voi va persista o atmosferă de pace. ⁴Există un singur Organism și un singur Spirit – exact cum din momentul în care ați fost chemați, aveți o singură speranță comună. ⁵Există un singur Domn, o singură credință și un singur botez. ⁶De asemenea, există un singur Dumnezeu care este Tatăl tuturor, lucrând prin toți și fiind în toți (care sunt creștini). ⁷Dar harul ne-a fost oferit în mod diferențiat, în conformitate cu repartizarea lui făcută de Cristos fiecăruia. ⁸Acest lucru este confirmat și de Scriptură, în textul care spune că „Atunci când S-a dus în locurile din înălțime, a luat în captivitate sclavia și a oferit daruri oamenilor.” ⁹Când se spune „S-a dus în locurile din înălțime”, înseamnă că înainte coborâse în locurile de jos, de pe pământ. ¹⁰Cel care a coborât, este aceeași Persoană care a urcat (apoi) mai sus decât tot ce înseamnă Cosmos, pentru a umple totul. ¹¹Astfel, El a desemnat pe unii apostoli, pe alții profeți, pe alții evangheliști, pe alții păstori și învățători. ¹²Ei au primit aceste daruri pentru ca astfel să poată echipa pe sfinți pentru activitățile lor de

slujire – acestea contribuind împreună la „construirea” Organismului lui Cristos (care este Comunitatea Sa). ¹³ Această dezvoltare se realizează prin procesul care vizează ajungerea tuturor (creștinilor) la unitate în credință și în cunoașterea Fiului lui Dumnezeu. Iar scopul final urmărit este atingerea nivelului superior al maturității spirituale pe care Cristos ne-a oferit-o ca model. ¹⁴ Astfel, nu vom mai fi „copii” din punct de vedere spiritual. Dar cei care încă sunt la acest nivel, se aseamănă cu un obiect care plutește; și fiind împins de curenți într-o direcție sau în alta, nu are nici o stabilitate. Concret, ei sunt antrenați de orice „vânt” al doctrinelor lansate în mod subtil de oamenii care inventează metode ingenioase pentru înșelarea altora. ¹⁵ Dar maturitatea spirituală ne face să spunem adevărul în dragoste și să creștem în toate aspectele pentru a semăna tot mai mult cu Cel care este Capul (acestui Organism numit Comunitatea Sa) – Cristos. ¹⁶ Acest Organism este unit cu El și funcționează în unitate prin acțiunea fiecărui element de legătură. Astfel se realizează creșterea și fortificarea lui în dragoste. ¹⁷ Aceasta este recomandarea mea, în Domnul, pentru voi: să nu mai trăiți ca păgânii care se gândesc la lucruri ne semnificative. ¹⁸ Mintea lor este în întuneric; și din cauza ignoranței și a „împietririi” inimii, sunt separați de viața care provine din Dumnezeu. ¹⁹ Ei nu mai au rușine pentru ceea ce fac; și astfel practică fără limite orice fel de imoralitate. ²⁰ Dar acesta nu este modul în care ați fost învățați să trăiți în Cristos. ²¹ Desigur, voi ați fost informați cu privire la El și ați fost învățați adevărul care este în Isus. ²² Deci să vă „dezbrăcați” de omul vechi care, prin satisfacerea dorințelor lui înșelătoare, produce degradare morală. ²³ Și să aveți o altă atitudine, înnoindu-vă la nivelul minții voastre, ²⁴ prin „îmbrăcarea” cu omul nou care este creat conform imaginii lui Dumnezeu în adevărata dreptate și în sfințenie. ²⁵ Deci nimeni să nu mai practice minciuna; ci fiecare să spună adevărul aproapelui lui. Pentru că în raporturile noastre, fiecare suntem părți ale aceluiasi organism. ²⁶ Să nu păcătuiți atunci când vă mâniați. Înainte să apună soarele, să vă treacă mânia pe care ați avut-o (în acea zi); ²⁷ și astfel, să nu oferiți diavolului nici o șansă! ²⁸ Cine fura, să nu mai fure; ci să muncească cinstit, ca să aibă posibilitatea să-l ajute și pe cel sărac. ²⁹ Să nu folosiți nici un cuvânt dăunător, ci numai ce este util altora, urmărind edificarea lor (spirituală). În acord cu nevoile fiecăruia, vorbele voastre să ofere har celor care le aud. ³⁰ Să nu-l întristați pe Spiritul Sfânt al lui Dumnezeu cu care ați fost sigilați pentru ziua când veți fi „răscumpărați”. ³¹ Eliminați din viața voastră: orice amărăciune, orice manifestare rapidă negândită, orice mânie, orice reproș făcut pe ton de scandal, orice defăimare și orice fel de răutate. ³² Înlocuiți acestea cu bunăvoință și cu iertare, manifestându-le unii pentru alții – exact cum v-a iertat și Dumnezeu în Cristos. **5** Având statutul de copii iubiți ai lui Dumnezeu, imitați-vă Tatăl. ² În relațiile dintre voi, trăiți în dragoste conform modelului oferit de Cristos, care S-a sacrificat pentru noi când a acceptat să fie ca un dar cu miros plăcut dedicat lui Dumnezeu. ³ Trăind ca niște sfinți, între voi nu trebuie să fie vreo aluzie la adulter sau altă imoralitate sexuală și nici vreo tendință spre lăcomie. ⁴ Să nu practicați un comportament indecent pe care să-l justificați apoi ca fiind doar o glumă. Să nu pronunțați cuvinte care au conotații murdare și care nu sunt adecvate (statutului vostru). Înlocuiți-le cu mulțumiri. ⁵ Puteți fi siguri de faptul că nimeni care este adulter, care trăiește în impuritate și care practică lăcomia – aceasta fiind idolatrie – nu beneficiază de moștenire în Regatul lui Cristos și al lui Dumnezeu. ⁶ Nimeni să nu

vă înșele folosind cuvinte lipsite de valoare; pentru că acesta este motivul pentru care mânia lui Dumnezeu se manifestă împotriva oamenilor neascultători. ⁷Să nu aveți nici o relație cu ei. ⁸A fost un timp când erați (caracterizați de) întuneric. Dar acum, în Domnul, sunteți lumină. Deci să trăiți ca reprezentanți ai luminii! ⁹Și efectul practic pe care-l produce lumina se poate vedea în orice situație când viața (voastră) practică demonstrează bunătate, dreptate și adevăr. ¹⁰Atenția voastră trebuie să fie concentrată asupra descoperirii lucrurilor care-I plac Domnului. ¹¹Nu participați la faptele neproductive caracteristice întunericului; ci dimpotrivă – condamnați-le! ¹²Pentru că este rușinos chiar și să vorbim despre lucrurile pe care le fac ei în secret. ¹³Dar totul devine vizibil atunci când este sub efectul luminii; ¹⁴pentru că ea pune în evidență toate lucrurile. Acest fapt a fost deja enunțat și astfel: „Tu, cel care dormi, trezește-te! Ridică-te dintre cei morți; și Cristos te va lumina!” ¹⁵Fiți deci atenți la calitatea vieții voastre. Să nu urmați exemplul celor neînțelepți, ci trăiți ca niște oameni înțelepți. ¹⁶Astfel, să folosiți timpul cu maximă eficiență; pentru că trăim zile rele! ¹⁷Nu luați decizii înainte de a gândi și de a analiza lucrurile în mod foarte serios; ci urmăriți astfel să înțelegeți ce vrea Domnul să faceți. ¹⁸Să nu vă îmbătați cu vin, pentru că acesta v-ar determina la fapte imorale; ci fiți plini de Spirit! ¹⁹Vorbiți între voi folosind Psalmi și lăudați-L din inimă pe Domnul cu cântece ale căror versuri vorbesc despre lucruri spirituale. ²⁰Mulțumiți totdeauna lui Dumnezeu-Tatăl, pentru toate lucrurile, în numele Domnului nostru Isus Cristos. ²¹Subordonați-vă unii altora având o atitudine de reverență față de Cristos. ²²Soțiilor, subordonați-vă soților voștri exact cum trebuie să ascultați de Domnul. ²³Vă cer acest lucru, pentru că soțul este capul soției lui, așa cum și Cristos este capul comunității (tuturor) creștinilor. Ea reprezintă acel Organism al cărui Salvator este El. ²⁴Și conform modelului de subordonare al comunității creștinilor față de Cristos, exact așa trebuie să se subordoneze și soțiile față de soții lor în toate lucrurile! ²⁵Soților, iubiți-vă soțiile exact cum Și-a iubit și Cristos Comunitatea Sa! El S-a sacrificat pentru ea, ²⁶ca s-o sfințească spălând-o cu acea „apă” reprezentată de Cuvântul Său. ²⁷Astfel, El o pregătește pentru a o prezenta ca pe o mireasă plină de glorie, fără (vreo) pată și fără vreun defect, ci sfântă și fără să i se poată reproșa ceva. ²⁸Soții trebuie să-și iubească soțiile exact cum își iubesc propriile lor corpuri. Cine își iubește soția, se iubește pe sine însuși. ²⁹Nimeni nu și-a urât vreodată corpul; ci îl hrănește și-l îngrijește exact cum procedează și Cristos cu cei care formează Comunitatea Sa. ³⁰Noi suntem părți componente ale Corpului Său (spiritual). ³¹În Scriptură citim: „De aceea, omul se va separa de tatăl și de mama lui și se va uni cu soția lui; iar cei doi vor fi un singur corp.” ³²Acum, eu aplic acest text la relația dintre Cristos și Comunitatea Sa; și trebuie să vă spun că modul în care se realizează această unire, este un mister care comportă o semnificație profundă. ³³Însă în practică, fiecare dintre voi să-și iubească soția așa cum se iubește pe sine însuși; iar soția să manifeste reverență față de soțul ei. **6** Copii, ascultați de părinții voștri (care, acum, sunt) în Domnul; pentru că așa este corect. ²Prima poruncă însoțită de o promisiune, spune astfel: „Respectă-ți tatăl și mama!” Iar promisiunea ei este aceasta: ³„[...] ca să trăiești în bune condiții și să te poți bucura de o viață lungă în existența ta pe pământ.” ⁴Iar voi, părinților, nu vă provocați copiii la mânie; ci creșteți-i corectându-i în acord cu învățătura Domnului. ⁵Sclavilor, ascultați de stăpânii voștri care sunt pe pământ, acordându-le respect. În inimile voastre, să fiți sinceri cu ei

exact cum sunteți în raportul vostru cu Cristos. ⁶Astfel, să aveți un bun comportament nu doar atunci când sunteți observați de ei, ca și când ați urmări să vă aprecieze; ci să trăiți permanent ca niște sclavi ai lui Cristos care fac din suflet ceea ce dorește Dumnezeu. ⁷Serviți-vă stăpânii cu pasiune; și să faceți acest lucru exact ca atunci când ați sluji pe Domnul, nu pe oameni, ⁸știind că fiecare om – indiferent că este sclav sau liber – dacă face ceea ce este bine, va fi recompensat de Domnul. ⁹Stăpânilor, comportați-vă și voi corect cu sclavii voștri, fără să-i amenințați, știind că Stăpânul vostru comun este în cer și că El nu favorizează pe nimeni. ¹⁰În concluzie, vă îndemn să vă consolidați spiritual în Domnul și să vă bazați pe marea Lui putere. ¹¹Îmbrăcați toată armura pe care v-o oferă Dumnezeu, ca să puteți rezista stratagemelor diavolului. ¹²De fapt, lupta noastră nu este împotriva oamenilor, ci împotriva forțelor demonice exercitate de autoritățile spirituale care stăpânesc lumea acestui secol întunecat. Este vorba despre spiritele rele care există în locurile cerești. ¹³Având în vedere această realitate, să luați toată armura pe care o oferă Dumnezeu, ca să puteți rezista în acea zi rea; și după ce veți fi învins totul, să puteți rămâne în picioare. ¹⁴Deci fiți pregătiți folosind adevărul ca pe o centură și utilizați dreptatea ca apărător a pieptului. ¹⁵Pasiunea pentru proclamarea Veștii Bune a păcii, să fie „încălțăminte” voastră spirituală. ¹⁶În toate situațiile, folosiți-vă credința ca scut. Cu ea veți putea să opriți efectul săgeților aprinse ale celui rău. ¹⁷Să folosiți salvarea de care beneficiați ca pe un coif; iar sabia voastră să fie Cuvântul lui Dumnezeu, care este opera Spiritului Sfânt. ¹⁸Inspirat de El, să vă rugați mereu, prezentând cererile voastre în tot felul de rugăciuni. Și să practicați permanent rugăciunea pentru toți sfinții. ¹⁹În același timp, să vă rugați și pentru mine; pentru ca atunci când vorbesc, să fiu inspirat și să am curajul de a comunica misterul Veștii Bune. ²⁰Eu sunt acum legat cu lanțuri din cauza predicării acestei Vești. Rugați-vă, ca să am curaj s-o pot prezenta așa cum trebuie! ²¹Ca să aveți informații despre mine, l-am trimis pe Tihic. El este un frate iubit și care slujește credincios în Domnul. ²²Astfel, prin venirea lui, veți afla vești despre noi și veți fi încurajați în inimile voastre. ²³Fraților, vă dorim pace, dragoste și credință de la Dumnezeu și de la Domnul Isus Cristos. ²⁴Harul să fie cu toți cei care Îl iubesc pe Domnul nostru Isus Cristos manifestând pentru El o dragoste care nu dispare niciodată.

Epistola apostolului Pavel trimisă creștinilor filipeni

I Pavel și Timotei, sclavi ai lui Isus Cristos, către toți sfinții în Cristos Isus care sunt în Filipi împreună cu episcopii și cu diaconii, ²vă dorim har și pace de la Dumnezeu – Tatăl nostru – și de la Domnul Isus Cristos. ³De fiecare dată când mă gândesc la voi, Îi mulțumesc Dumnezeului meu; ⁴și mă rog Lui pentru toți cu bucurie, ⁵având în vedere că de la început și până acum ați acceptat parteneriatul pentru Vestea Bună. ⁶Eu sunt convins că Acela care a început să lucreze astfel în voi, Își va finaliza acest valoros proiect până în ziua (revenirii) lui Cristos Isus. ⁷Este corect să gândesc astfel despre voi în timp ce vă port în inima mea. Voi sunteți partenerii mei atât pentru perioada în care trăiesc ca deținut, cât și în ce privește apărarea Veștii Bune și demonstrarea autenticității ei. Astfel, toți sunteți participanți la acest har! ⁸Dumnezeu poate să confirme că vă iubesc pe toți cu afecțiunea lui Cristos Isus. ⁹Și mă rog Lui, cerând ca dragostea voastră să crească din ce în ce mai mult în cunoaștere și în capacitatea de discernământ; ¹⁰și astfel să puteți face mereu cele mai bune alegeri, ca să fiți curați și fără vină în ziua (revenirii) lui Cristos. ¹¹Mă mai rog cerând ca prin Isus Cristos, voi să fiți atunci plini de „fructele” dreptății; iar Dumnezeu să fie astfel glorificat și lăudat. ¹²Doresc să știți, fraților, că ce s-a întâmplat cu mine, a favorizat răspândirea Veștii Bune. ¹³Acum, oamenii din garda palatului și toți ceilalți știu că eu sunt deținut pentru că am vorbit despre Cristos. ¹⁴Și astfel, cei mai mulți dintre frați, văzând că sunt în lanțuri, au fost încurajați în Domnul să predice Cuvântul Lui fără frică. ¹⁵Este adevărat că unii predică despre Cristos motivați de invidie sau de un spirit de rivalitate. Însă alții fac același lucru având bune intenții; ¹⁶și sunt motivați de dragoste, știind că eu am primit responsabilitatea să apăr Vestea Bună. ¹⁷Ceilalți predică despre Cristos determinați nu de sinceritate, ci de egoismul lor. Și astfel, ei intenționează să-mi complice situația în timp ce trăiesc ca deținut... ¹⁸Dar, de fapt, nu acest lucru contează cel mai mult, ci faptul că se predică despre Cristos. Chiar dacă unii predică determinați de ipocrizie iar alții au motivația corectă când vorbesc despre El, Cristos este proclamat peste tot! Eu mă bucur de acest lucru care va fi pentru mine motiv de bucurie și în viitor. ¹⁹Știu că astfel, din cauza rugăciunilor voastre și cu ajutorul Spiritului lui Isus Cristos, eu voi fi eliberat. ²⁰Aștept cu răbdare și speranță să nu fiu făcut de rușine. Ci doresc ca acum și oricând să fiu plin de curaj, pentru ca indiferent că trăiesc sau că mor, Cristos să fie glorificat prin mine. ²¹De fapt, eu îmi consider viața ca având sens din cauza lui Cristos; iar moartea este (astfel) un câștig! ²²Însă dacă voi trăi în continuare în acest corp, înseamnă că voi avea posibilitatea să văd rezultatele muncii mele. Acum nu știu ce decizie să iau. ²³Sunt în situația de a alege între aceste două posibilități: ori să abandonez această viață și să fiu cu Cristos – ceea ce (pentru mine) este mult mai bine – ²⁴ori să rămân în acest corp, ceea ce reprezintă alternativa care este în avantajul vostru. ²⁵Și sunt convins că voi rămâne astfel cu voi, pentru a vă ajuta pe toți să progresați cu bucurie pe drumul credinței. ²⁶Când mă voi întoarce la voi, veți avea motive să vă lăudați cu mine în Cristos Isus. ²⁷Dar (până atunci) să trăiți o viață demnă de Vestea Bună a lui Cristos; și astfel, indiferent că voi veni să vă revăd sau că sunt departe de voi, să constat că aveți stabilitate și că vă mențineți același spirit, luptând în unitate pentru credința Veștii

Bune. ²⁸Să nu permiteți adversarilor să vă intimideze. Acest curaj al vostru va demonstra că ei vor fi distruși și că voi veți fi salvați de Dumnezeu care va face acest lucru. ²⁹El v-a oferit nu doar harul să credeți în Cristos, ci și să suportați pentru El consecințele unui conflict. ³⁰Să participați astfel la același fel de luptă în care sunt implicat și eu acum. **2** În concluzie, vă sugerez să verificați dacă între voi există următoarele obiceiuri: încurajarea în (urmarea lui) Cristos, consolarea produsă de practicarea dragostei, colaborare reciprocă determinată de Spirit, bunăvoință și milă. ²Dacă vă caracterizează aceste lucruri, vă cer să-mi faceți o bucurie completă demonstrând unitate în ce privește mentalitatea, dragostea, spiritul (acțiunilor) și scopul (vostru). ³Să nu faceți nimic motivați de spiritul ambițiilor personale sau determinați de dorința unei glorii efemere. Ci trăind smeriți, oricare dintre voi să considere pe altul superior lui. ⁴Fiecare dintre voi să fie preocupat nu doar de interesele lui, ci și de ale altora. ⁵Să aveți următorul model de gândire care a fost specific și lui Cristos Isus: ⁶deși El a avut exact aceeași natură ca Dumnezeu, n-a considerat că această egalitate îi oferă dreptul să-Și urmărească propriile interese. ⁷Ci atunci când a devenit asemănător unui om, a renunțat la aceste drepturi personale și a fost de acord să trăiască în condițiile unui sclav! ⁸Fiind om, El S-a smerit și a acceptat să trăiască în ascultare chiar și atunci când aceasta a însemnat moarte – și nu una normală, ci prin crucificare... ⁹De aceea, Dumnezeu I-a acordat cea mai mare onoare și I-a oferit un nume care este superior tuturor celorlalte (ființe). ¹⁰El a făcut acest lucru pentru ca toate ființele din cer, de pe pământ și de sub pământ, să îngenuncheze înaintea numelui „Isus”. ¹¹Și orice limbă (va trebui) să declare astfel, pentru gloria lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Cristos este Domnul! ¹²Dragii mei, așa cum totdeauna ați practicat ascultarea, fiți perseverenți în legătură cu salvarea voastră având în vedere finalul (drumului) ei. Și să faceți acest lucru cu frică și cutremurându-vă – nu numai când sunt prezent între voi, ci în mod special acum în lipsa mea. ¹³Dumnezeu este Cel care vă va oferi atât dorința, cât și posibilitatea să realizați faptele care corespund scopurilor Sale bune. ¹⁴Faceți totul fără să protestați și fără să vă certați; ¹⁵ca să-L reprezentați pe Dumnezeu ca fii ai Săi. Astfel să străluciți ca niște lumini în mijlocul lumii formate din această generație necinstită și degradată (moral). ¹⁶Veți face acest lucru unindu-vă eforturile pentru a păstra (curat) Cuvântul vieții – astfel încât în ziua (revenirii) lui Cristos să mă pot lăuda că n-am alergat și n-am muncit degeaba. ¹⁷Chiar dacă va trebui să fiu ca un sacrificiu lichid turnat peste sacrificiul și slujba care provin din credința voastră, sunt fericit și mă voi bucura împreună cu voi toți. ¹⁸Eu vă sugerez să fiți parteneri cu mine la această bucurie! ¹⁹Cu ajutorul Domnului Isus, sper că în scurt timp voi putea trimite la voi pe Timotei, ca să fiu încurajat de ceea ce voi afla prin intermediul lui despre situația voastră. ²⁰Îl trimit pe el, pentru că nu am pe nimeni care să-mi prezinte mai patetic ce se întâmplă cu voi; și în același timp, el este în mod real preocupat de binele vostru. ²¹Toți (ceilalți) au interesele lor personale și nu sunt preocupați de cele referitoare la Cristos. ²²Voi cunoașteți dedicarea lui Timotei. A lucrat împreună cu mine la răspândirea Veștii Bune ca un copil care-și slujește tatăl. ²³Deci îl voi trimite pe el la voi, după ce voi afla ce se va întâmpla cu mine. ²⁴Și am încredere în Domnul că voi putea veni și eu în scurt timp. ²⁵Am decis să-l trimit la voi pe Epafrodit – fratele și colegul meu. El lucrează și luptă împreună cu mine pentru cauza lui Cristos. A venit aici ca slujitor trimis de voi

pentru mine. ²⁶A dorit să revină la voi, pentru că fusese afectat când a auzit că știți despre el că este bolnav. ²⁷Este adevărat că a fost atât de bolnav, încât ar fi putut să moară. Dar Dumnezeu a avut milă de el și de mine în același timp, ca să nu mai am încă un motiv de întristare. ²⁸Deci l-am trimis repede la voi, ca să-l vedeți, să vă bucurați de el și să fiu astfel mai puțin întristat. ²⁹Primiți-l cu bucurie, în Domnul. Și să apreciați acest fel de oameni; ³⁰pentru că el a fost în pericol de moarte lucrând pentru Domnul. Și-a riscat viața ca să lucreze pentru mine din partea voastră. **3** În concluzie, frații mei, bucurați-vă în Domnul. Mie nu-mi este greu să vă scriu despre aceleași lucruri; dar pentru voi, ele reprezintă o măsură (suplimentară) de protecție. ²Feriți-vă de acei „câini”! Mă refer la acei lucrători răi care își mutilează corpul. ³Cei care practică adevărata circumcizie, suntem noi care ne închinăm lui Dumnezeu prin Spiritul Său. Noi ne lăudăm cu Cristos Isus și nu ne bazăm pe lucruri fizice. ⁴Desigur, eu aș fi justificat să mă bazez pe aceste lucruri. Dacă cineva crede că are motive să se încreadă în astfel de lucruri, eu aș fi mai determinat decât el. ⁵Am fost circumcis în cadrul poporului Israel când aveam opt zile; și fac parte dintre descendenții lui Beniamin. Eu deci sunt evreu, născut din părinți evrei. Referitor la doctrina legii mozaice, am acceptat (în trecut) specificul unui fariseu. ⁶Entuziasmul pe care l-am avut, m-a determinat să persecut comunitatea creștinilor. Iar cu privire la dreptatea care se obține prin respectarea legii mozaice, am trăit ireproșabil. ⁷Dar din cauza (descoperirii) lui Cristos, am considerat toate acestea ca fiind o pierdere a unor lucruri pe care le câștigasem cândva. ⁸Chiar și acum le consider pe toate ca pe o pierdere care a fost compensată de cunoașterea lui Cristos Isus, Domnul meu. Pentru El am acceptat abandonarea tuturor acestor lucruri pe care le evaluez (acum) ca fiind niște gunoaie – ca să-L câștig pe Cristos. ⁹Și doresc să fiu găsit în El, dar nu bazându-mă pe dreptatea mea personală care provine din respectarea legii mozaice; ci pe aceea care se primește prin credința în Cristos. Ea este acea dreptate pe care o oferă Dumnezeu prin credință. ¹⁰Doresc să-L cunosc pe El și să beneficiaz de puterea prin care a fost înviat. Vreau să fiu partener cu El la suferințe și să mă identific cu moartea Lui. ¹¹Sper ca astfel să beneficiaz (și) de înviere. ¹²Nu spun că deja mi-am atins acest obiectiv sau că am ajuns la perfecțiune. Dar continui să-mi urmăresc scopul, ca să ajung să obțin „premiul”. De fapt, acest lucru îl dorește și Cristos de la mine; și acesta este motivul pentru care a devenit Stăpânul meu. ¹³Fraților, eu nu consider că deja am obținut acel „premiu”. Dar mă concentrez asupra unui singur lucru: în timp ce ignor ce este în urma mea, (urmăresc să) avansez spre ce este înaintea. ¹⁴Alerg spre punctul final al cursei în care sunt angajat, ca să pot obține premiul chemării cerești oferit de Dumnezeu în Cristos Isus. ¹⁵Acesta este modelul de gândire pe care trebuie să o avem noi toți care suntem maturi (spiritual). Și dacă cineva dintre voi gândește diferit despre vreun (alt) concept, Dumnezeu i-l va clarifica. ¹⁶Însă ceea ce formează baza noastră doctrinară comună, (trebuie) să producă în noi același mod de viață. ¹⁷Fraților, luați ca model comportamentul meu și priviți la cei care trăiesc conform exemplului pe care vi l-am oferit. ¹⁸Vă provoc astfel, pentru că sunt mulți care se comportă ca adversari ai crucii lui Cristos. Eu plâng acum, când vă amintesc despre această realitate. ¹⁹Pentru ei, finalul va însemna distrugerea. Dumnezeu lor este stomacul (pe care îl au); și sunt mândri de lucruri pentru care ar trebui să le fie rușine. Gândirea lor este preocupată cu lucrurile de pe pământ. ²⁰Dar cetățenia noastră este

pentru cer, de unde Îl și așteptăm ca Salvator pe Domnul Isus Cristos, ²¹care va transforma (atunci) corpurile noastre umile, făcându-le asemănătoare celui glorios pe care-l are El. Și va face acest lucru folosind puterea cu care Își subordonează totul. **4** De aceea, frații mei dragi, pe care vă iubesc, rămâneți cu o puternică stabilitate în Domnul. Voi sunteți bucuria și recompensa mea! ²Încurajez pe Evodia și pe Sintichia să aibă un mod identic de gândire în Domnul. ³Și ție, care ești un partener de încredere în lucrarea mea, îți cer să le ajuți pe aceste femei. Ele au lucrat intens cu mine la răspândirea Vestii Bune, formând o echipă împreună cu Clement și cu ceilalți ale căror nume sunt scrise în Cartea Vieții. ⁴Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Repet: bucurați-vă! ⁵Blândețea voastră să fie remarcată de toți oamenii. Domnul este aproape. ⁶Nu vă îngrijați cu privire la nici un lucru; ci prezentați lui Dumnezeu în rugăciune cererile voastre cu privire la orice doriți (ca El să facă), împreună cu mulțumiri. ⁷Iar pacea lui Dumnezeu care depășește orice limită a cunoașterii (umane), vă va proteja inimile și gândurile în Cristos Isus. ⁸În concluzie, fraților, gândirea voastră să fie concentrată asupra tuturor lucrurilor care sunt adevărate, onorabile, drepte, curate, agreabile, demne de admirație, reprezentând vreo virtute și care merită o apreciere pozitivă. ⁹Faceți tot ce ați învățat, ce ați primit, ce ați auzit și ce ați văzut la mine. Și Dumnezeul (care este sursa) păcii va fi cu voi. ¹⁰M-am bucurat foarte mult în Domnul pentru că ați început să fiți din nou preocupați de mine. Desigur, voi ați avut această dorință, dar v-a lipsit ocazia să o puneți în practică. ¹¹Nu fac aceste afirmații ca o aluzie la nevoile mele; pentru că am învățat să fiu mulțumit în orice situație aș fi. ¹²Știu ce înseamnă să fii sărac, dar mă adaptez și la situația de abundență (materială). Am învățat secretul de a fi satisfăcut în orice circumstanță – indiferent că sunt sătul sau flămând, în abundență materială sau în lipsuri. ¹³Pot să rezist tuturor acestor situații prin Cristos care îmi oferă forța necesară. ¹⁴Dar ați procedat corect când ați decis să mă susțineți în necazul prin care trec. ¹⁵Filipenilor, știți că în primele zile când am predicat Vestea Bună, cu excepția voastră, nici o comunitate de creștini n-a mai fost parteneră cu mine în susținerea misiunii în care m-am implicat plecând în Macedonia. ¹⁶Când eram în Tesalonic, mi-ați trimis de mai multe ori ajutor care să rezolve nevoile mele materiale. ¹⁷Nu doresc să obțin daruri de la voi, ci vreau ca să vă provoc la acțiuni care vor fi în avantajul vostru. ¹⁸De când am primit prin Epafrodit darurile pe care mi le-ați trimis, sunt foarte mulțumit. Am tot ce-mi trebuie și chiar mai mult decât îmi este necesar acum. Aceste daruri sunt ca un sacrificiu care răspândește un miros plăcut în timp ce este dedicat lui Dumnezeu și acceptat de El. ¹⁹Doresc ca Dumnezeu să vă rezolve toate problemele voastre materiale conform glorioasei Lui bogății (care există) în Cristos Isus. ²⁰Dumnezeul și Tatăl nostru să primească toată gloria pentru eternitate! Amin! ²¹Transmiteți salutări tuturor sfinților (care sunt) în Cristos Isus. Frații care sunt împreună cu mine, vă transmit salutări. ²²Toți sfinții vă salută – în mod special cei din familia Cezarului. ²³Harul Domnului Isus Cristos să fie cu spiritul vostru.

Epistola apostolului Pavel trimisă creștinilor coloseni

1 Pavel, apostol al lui Cristos Isus conform dorinței lui Dumnezeu, împreună cu Timotei – fratele nostru, ²către frații sfinți și credincioși în Cristos care se află în Colose: (vă dorim) har și pace de la Dumnezeu – Tatăl nostru – [și de la Domnul Isus Cristos]. ³De fiecare dată când ne rugăm, Îi mulțumim pentru voi lui Dumnezeu – Tatăl Domnului Isus Cristos – ⁴pentru că am auzit despre credința voastră în Cristos Isus și despre dragostea pe care o manifestați față de toți sfinții; ⁵și faceți acest lucru motivați de speranța cu privire la ce vă este pregătit în cer. Ea a apărut în voi după ce ați auzit Cuvântul Adevărului prezentat prin Vestea Bună. ⁶Această Veste a ajuns deci și la voi. Ea își produce efectul atât în lume, cât și între voi, încă din ziua în care ați auzit despre harul lui Dumnezeu. ⁷Dragul nostru Epafras a fost cel prin intermediul căruia ați învățat despre acest har. Acesta este colaboratorul nostru care slujește lui Cristos, lucrând pentru voi; ⁸și ne-a relatat despre dragostea pe care o aveți de la Spiritul Sfânt. ⁹Din ziua în care am auzit despre aceste lucruri, ne rugăm constant pentru voi; și cerem să vi se ofere posibilitatea unei cunoașteri profunde a lucrurilor pe care le dorește Dumnezeu. Această cunoaștere vă va oferi înțelepciunea care vă face să înțelegeți lucrurile spirituale. ¹⁰Astfel, veți putea să trăiți într-un mod care să-L onoreze pe Domnul și să Îi facă plăcere în toate aspectele vieții voastre. Veți avea ca rezultat fapte bune, în timp ce veți progresa în cunoașterea lui Dumnezeu. ¹¹În același timp, veți fi susținuți de toată puterea (divină) pe care El o are în glorie, ca să suportați cu răbdare tot ce vi se întâmplă. ¹²Astfel, veți putea mulțumi Tatălui cu bucurie pentru că v-a oferit privilegiul să fiți beneficiarii moștenirii care va fi oferită sfinților în Regatul luminii. ¹³Dumnezeu ne-a eliberat de sub dominația întinericului și ne-a transferat în Regatul Fiului Său iubit. ¹⁴În El avem răscumpărarea și iertarea păcatelor [datorită sângelui Său]. ¹⁵Fiul ne oferă imaginea Dumnezeului invizibil și este primul născut din toată creația. ¹⁶Toate lucrurile care există în cer și pe pământ, au fost create prin El – atât cele care se pot vedea, cât și cele care sunt invizibile: tronuri, puteri, conduceri și autorități. Toate acestea au fost create prin El și pentru El. ¹⁷Fiul a existat înainte de toate aceste lucruri (create) și El le menține în existență. ¹⁸Tot El este Capul acestui Organism numit „Comunitate”. Din momentul în care „a renăscut” înviind, El reprezintă începutul. Și astfel, este primul în absolut toate lucrurile. ¹⁹Dumnezeu a considerat că este bine ca tot ce-L reprezintă pe El, să fie din abundență și în Fiul Său. ²⁰Și a decis ca prin El să facă o împăcare a tuturor lucrurilor cu Sine – atât a celor de pe pământ, cât și a celor din cer. Astfel, prin moartea Sa ca sacrificiu, El a realizat pacea. ²¹În trecut, din cauza modului vostru de gândire și a faptelor pe care le făceați, voi aveți statutul de străini și de dușmani (ai lui Dumnezeu). ²²Dar acum, prin corpul Său de carne (sacrificat), Cristos a realizat împăcarea (voastră cu Tatăl) prin moarte(a Sa), ca să vă facă astfel sfinți, curați și nevinovați înaintea lui Dumnezeu. ²³Dar veți continua să beneficiați de toate aceste lucruri doar dacă veți fi stabili în ce privește credința, fără să vă pierdeți speranța oferită de Vestea Bună. Eu, Pavel, am devenit un slujitor al acestei Vești Bune care a fost predicată fiecărei ființe de sub cer; și așa ați avut și voi posibilitatea să o cunoașteți. ²⁴Acum mă bucur în adversitățile pe care le suport pentru voi. Astfel,

prin ce se întâmplă cu corpul meu, se adaugă încă un caz de suferință prin care trece acest Organism al lui Cristos numit Comunitatea Sa. ²⁵Eu am devenit slujitorul acesteia și am primit de la Dumnezeu responsabilitatea de a vă prezenta tot Cuvântul Său. ²⁶Acesta conține adevărul care a fost un secret în toate timpurile și care a rămas așa pentru toate generațiile care au trăit pe pământ până acum. Dar acest secret a fost revelat sfinților. ²⁷Dumnezeu a dorit să arate astfel ce glorioase bogății conține acest mister; și a făcut acum această demonstrație nu între evrei, ci între oameni care aparțin celorlalte națiuni. Concret, acest lucru înseamnă că în voi este Cristos care vă oferă speranța gloriei. ²⁸Noi predicăm, vorbind oamenilor despre El. Îndrumăm și învățăm pe orice om cu toată înțelepciunea (de care beneficiem); și dorim apoi să conducem pe oricine la maturitate în Cristos Isus. ²⁹Acesta este obiectivul meu; și pentru realizarea lui, mă lupt folosind puterea care este în mine și care provine de la El. 2 Vreau să știți cât de mult mă lupt pentru voi și pentru cei din Laodiceea, ca și pentru ceilalți care încă nu m-au cunoscut personal. ²Eu îmi dau tot interesul ca toți aceștia să fie încurajați, să trăiască în unitate și în dragoste. Apoi urmăresc să le mai facilitez accesul la bogățiile convingerilor care provin din înțelegerea completă (a lucrurilor), ceea ce va favoriza cunoașterea întregului adevăr ascuns al lui Dumnezeu reprezentat de Cristos. ³În El sunt ascunse toate bogățiile înțelepciunii și ale cunoașterii. ⁴Vă prezint aceste lucruri, pentru ca nimeni să nu poată să vă înșele cu idei greșite. ⁵Chiar dacă nu sunt fizic cu voi, sunt acolo în spiritul meu și mă bucur constatând ordinea care este între voi și stabilitatea credinței voastre în Cristos. ⁶Să continuați să trăiți în El exact ca atunci când L-ați primit pe Cristos Isus, (care este) Domnul. ⁷Astfel, voi să fiți „înrădăcinați” și „zidiți” în El. Consolidați-vă credința așa cum ați fost învățați; și să mulțumiți mereu lui Dumnezeu. ⁸Fiți atenți să nu vă deruteze cineva cu idei filosofice lipsite de utilitate. Acestea nu provin de la Cristos, ci au ca bază tradițiile omenești și concepțiile elementare ale acestei lumi. ⁹În Cristos locuiește în formă fizică toată esența divinității. ¹⁰În El, care este Capul oricărei guvernări, voi sunteți total împliniți. ¹¹Fiind în El, voi beneficiați și de circumcizia care nu este făcută de o mână omenească, ci chiar de Cristos. Această circumcizie simbolizează „dezbrăcarea” corpului păcătos. ¹²Toate acestea s-au întâmplat atunci când v-ați identificat cu Cristos prin acel botez care sugerează (în mod simbolic) înmormântarea și apoi învierea împreună cu El. Voi ați experimentat această realitate prin credința care a eliberat (în favoarea voastră) acea putere a lui Dumnezeu pe care a folosit-o atunci când L-a înviat pe Fiul Său. ¹³Din punct de vedere spiritual, voi erați morți din cauza păcatelor produse de natura voastră umană decăzută care este „necircumcisă”. Dar ați fost aduși la viață împreună cu Isus, după ce Dumnezeu v-a iertat toate greșelile. ¹⁴El a șters documentul care conținea toate acuzațiile legii mozaice îndreptate împotriva noastră. Acel document a fost „crucificat”, fiind astfel anulat. ¹⁵Cristos a dezarmat autoritățile și guvernările, făcând din ele un spectacol public în care a triumfat asupra lor prin (moartea Sa pe) cruce. ¹⁶Nimeni să nu vă condamne cu privire la ce mâncați sau referitor la ceea ce beți; și nici în legătură cu vreo aniversare sau sărbători ale lunii noi ori despre o zi destinată Sabatului. ¹⁷Toate acestea au valoarea unei umbre a lucrurilor care urmau să vină; dar realitatea (care de la care a fost proiectată această umbră) este Cristos. ¹⁸Există unii oameni care practică o falsă umilință și care se închină îngerilor. Să nu permiteți nimănui dintre ei să vă

priveze de premiul cu care veți fi recompensați la finalul cursei (în care alergați). Acești oameni au o gândire strict omenească și se consideră competenți să vorbească despre lucruri pe care nu le cunosc. ¹⁹Cine procedează așa, pierde legătura cu Capul care coordonează dezvoltarea. Această creștere este, de fapt, facilitată de Dumnezeu; și se face prin hrănirea întregului Organism, în unitatea pe care o realizează fiecare „tendon” și fiecare „ligament”. ²⁰Prin identificarea voastră cu Cristos, voi ați murit împreună cu El față de concepțiile care influențează această lume. De ce, totuși, vă comportați ca și cum ați mai aparține sistemului acestei lumi, respectând reguli care încep cu: ²¹„Nu folosi [...]!”, „Nu gusta [...]!”, „Nu atinge [...]!”? ²²Toate aceste lucruri dispar odată cu folosirea lor; și se bazează doar pe reguli și pe învățături omenești. ²³Prin restricții severe față de corp, ele par să fie expresia înțelepciunii unei religii care cere o modestie autoimpusă. Dar aceste reguli nu pot bloca manifestarea păcătoasă a naturii noastre umane. **3** Dacă ați înviat împreună cu Cristos, să fiți preocupați cu lucrurile de sus (care sunt în locurile) unde El stă la dreapta lui Dumnezeu. ²Gândiți-vă la lucrurile cerești, nu la cele de pe pământ; ³pentru că voi ați murit, iar viața voastră este ascunsă împreună cu Cristos în Dumnezeu. ⁴Atunci când Cristos, care reprezintă viața voastră, Se va revela, veți veni și voi împreună cu El în glorie. ⁵Având în vedere acest fapt, omorâți în voi tot ce este specific tendințelor păcătoase în viața trăită pe pământ: imoralitatea sexuală, impuritatea, dorința păcătoasă, tendințele rele și lăcomia care este idolatrie. ⁶Mânia lui Dumnezeu se manifestă tocmai din cauza acestor lucruri [pe care le fac fiii neascultării]. ⁷Așa trăiați și voi în trecut, când aceste fapte erau stilul vostru de viață. ⁸Dar acum renunțați (chiar și) la oricare dintre următoarele lucruri: mânie, manifestări violente necontrolate, răutate, defăimare și vorbe cu semnificații urâte. ⁹Să nu vă mințiți unii pe alții; pentru că „v-ați dezbrăcat” de „omul” vechi și (implicit) de faptele pe care le producea acesta. ¹⁰În plus, voi „v-ați îmbrăcat” cu „omul” nou care prin cunoaștere, se reînnoiește în acord cu imaginea Celui care l-a creat. ¹¹Din acest punct de vedere, nu mai contează dacă cineva este grec sau iudeu, dacă este circumcis sau necircumcis, dacă este bărbat sau femeie, dacă provine dintre barbari sau dintre sciți ori dacă este sclav sau om liber. Important este doar Cristos, prin faptul că El este totul și în toți. ¹²În consecință, fiind aleșii lui Dumnezeu și având statutul de sfinți iubiți de El, „îmbrăcați-vă” cu o inimă plină de compasiune, cu bunătate, cu modestie, cu blândețe și cu răbdare. ¹³Acceptați-vă și iertați-vă unii pe alții de fiecare dată când vreunul dintre voi are ceva de reproșat altuia. Să vă iertați la fel cum v-a iertat și Domul pe voi. ¹⁴La toate acestea, adăugați dragostea care este liantul unei armonii perfecte. ¹⁵Voi ați fost chemați să trăiți în pace într-un singur Organism. Această pace să vă guverneze inimile! Și fiți recunoscători. ¹⁶În voi, „să locuiască” din abundență Cuvântul lui Cristos. Învățați-vă și instruiți-vă unii pe alții în cel mai înțelept mod posibil. Prezentați-vă înaintea lui Dumnezeu cu mulțumire în inimile voastre, cântându-I psalmi, cântece de laudă și cântece spirituale. ¹⁷Tot ce faceți cu vorba sau cu fapta, să fie făcut în numele Domnului Isus, mulțumind prin El lui Dumnezeu – Tatăl. ¹⁸Soțiilor, fiți subordonate soților voștri așa cum este normal (pentru cele care sunt) în Domnul. ¹⁹Soților, iubiți-vă soțiile și nu fiți duri cu ele! ²⁰Copiilor, ascultați de părinții voștri în toate situațiile; pentru că Domnul agreează acest fel de comportament. ²¹Părinților, nu vă provocați copiii, ca să nu-i descurajați.

²²Sclavilor, conformați-vă tuturor cerințelor stăpânilor voștri de pe pământ. Și să vă comportați astfel nu doar când sunteți supravegheați de ei – ca cei care urmăresc aprecierea oamenilor – ci cu sinceritate, ca unii care aveți reverență față de Domnul.

²³Să faceți totul cu pasiune, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni. ²⁴El vă va oferi moștenirea ca recompensă; pentru că, de fapt, voi slujiți astfel Domnului Cristos. ²⁵Iar cine face ce este rău, va fi recompensat în mod nepărtinitor pentru răul pe care l-a făcut.

4 Stăpânilor, dați sclavilor voștri ceea ce este normal să primească de la voi; și comportați-vă corect cu ei. Amintiți-vă că și voi aveți un Stăpân în cer! ²Perseverați în obiceiul de a vă ruga. Când faceți acest lucru, nu uitați să și mulțumiți. ³Rugați-vă în același timp și pentru noi, cerându-I lui Dumnezeu să ne faciliteze predicarea Cuvântului; ca să proclamăm astfel misterul lui Cristos. De fapt, eu sunt acum în închisoare tocmai pentru că am predicat despre acest mister. ⁴Și vreau să-l prezint așa cum trebuie – cu claritate. ⁵Comportați-vă într-un mod înțelept cu cei care nu sunt credincioși, folosind în acest scop orice ocazie pe care o aveți. ⁶Conversația voastră (cu ei) să fie mereu cu har și „condimentată cu sare”, ca să știți cum trebuie să răspundeți fiecăruia. ⁷Tot ce veți dori să știți despre mine, veți afla de la Tihic – acest frate iubit și slujitor credincios – care lucrează ca un sclav împreună cu mine, în Domnul. ⁸L-am trimis în mod special pe el, ca să aflați astfel totul despre noi și ca să vă încurajeze inimile. ⁹Va veni împreună cu Onisim – acest frate credincios și iubit – care este unul dintre voi. Ei vă vor relata despre tot ce se întâmplă aici. ¹⁰Aristarh, cel care este în închisoare împreună cu mine, vă trimite salutări. La fel vă salută și Marcu – vărul lui Barnaba. Cu privire Marcu, deja ați primit instrucțiuni; deci dacă va veni la voi, să-l primiți bine! ¹¹Vă salută Isus care se mai numește și Iust. Aceștia sunt singurii dintre cei circumciși care lucrează împreună cu mine pentru Regatul lui Dumnezeu. Ei reprezintă o încurajare pentru mine. ¹²Vă salută și Epafras care este unul dintre voi. El, care este un sclav al lui Cristos Isus, se luptă mereu în rugăciune pentru voi; și vrea să aveți stabilitate și să vă maturizați, devenind tot mai convinși cu privire la dorința lui Dumnezeu. ¹³Eu sunt martor pentru munca grea pe care a făcut-o pentru voi, pentru cei din Laodiceea și pentru cei din Hierapolis. ¹⁴Vă salută Luca – doctorul iubit – și Dima. ¹⁵Transmiteți salutările mele fraților din Laodiceea. Salutați pe Nimfa și (pe cei care formează) comunitatea creștinilor din casa ei. ¹⁶După ce veți citi această epistolă, să o trimiteți să fie citită și în comunitatea creștinilor din Laodiceea. De asemenea, să citiți și voi epistola pe care am trimis-o celor din Laodiceea. ¹⁷Transmiteți lui Arhip următorul mesaj: „Fii atent să finalizezi bine lucrarea pe care ai primit-o în Domnul!” ¹⁸Eu, Pavel, am scris această salutare cu mâna mea. Să nu uitați că sunt în detenție. Harul să fie cu voi.

Prima epistolă a apostolului Pavel trimisă creștinilor tesaloniceni

1 Pavel, Silvan și Timotei, către comunitatea creștinilor tesaloniceni care este (inclusă) în Dumnezeu Tatăl și în Domnul Isus Cristos: har și pace de la Dumnezeu – care este Tatăl nostru – și de la Domnul Isus Cristos. ²Noi mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi toți; și ne rugăm în mod constant pentru voi. ³Atunci când ne prezentăm astfel înaintea lui Dumnezeu – Tatăl nostru – ne amintim mereu de modul în care a lucrat credința voastră și de efortul pe care l-ați făcut motivați de dragoste. Apoi ne mai amintim și de adversitățile pe care le-ați suportat, fiind inspirați de speranța în Domnul nostru Isus Cristos. ⁴Noi știm, fraților, că sunteți iubiți de Dumnezeu și că El v-a ales. ⁵Vestea Bună pe care v-am adus-o, nu era doar un discurs (omenesc); ci a fost predicată cu puterea care venea de la Spiritul Sfânt și dintr-o profundă convingere. Știți că am lucrat astfel între voi pentru că vă doream binele. ⁶Dar și voi ați trăit apoi ca mine și ca Domnul. Deși ați suportat multe necazuri, ați primit Cuvântul cu bucuria a cărei sursă este Spiritul Sfânt. ⁷Astfel ați devenit acum un exemplu pentru toți credincioșii din Macedonia și din Ahaia. ⁸De fapt, inițial predicarea Cuvântului Domnului a continuat în Macedonia și apoi în Ahaia. Dar acum credința voastră în Dumnezeu este cunoscută peste tot; deci nici nu mai este nevoie să vorbim despre ea... ⁹Toți aceștia v-au lăudat pentru felul în care ne-ați primit. Ei au mai relatat cum ați renunțat la idoli, acceptând să slujiți ca sclavi Dumnezeului viu și adevărat; ¹⁰iar acum așteptați să vină din cer Fiul Său – Isus – pe care Dumnezeu L-a înviat. El ne salvează de consecințele mâniei lui Dumnezeu (împotriva oamenilor). **2** Fraților, știți că vizita pe care noi v-am făcut-o, n-a fost inutilă. ²Voi mai știți și ce am suferit în Filipi unde am fost ridiculați. Dar Dumnezeul nostru ne-a oferit curajul să vă prezentăm Vestea Sa Bună chiar în contextul acelei opoziții. ³Mesajul nostru nu conține erori și nu este conceput din motive necinstite. Nici nu intenționăm să înșelăm pe cineva. ⁴Ci vorbim ca unii care suntem autorizați de Dumnezeu ca să predicăm Vestea Bună. Și astfel, noi nu urmărim să fim aprobați de oameni, ci să fim agreeți de Dumnezeu care ne testează inima. ⁵De fapt, știți că noi nu am folosit niciodată cuvinte care să vă fleteze și nici nu ne-am prefăcut mascându-ne vreo tendință de lăcomie. Dumnezeu poate confirma aceste lucruri. El știe că ⁶nici altora și nici măcar în cazul vostru nu am pretins să ni se ofere onoare, deși am fi avut dreptul să fim tratați cu respectul care trebuie acordat unor apostoli ai lui Cristos. ⁷Ne-am comportat delicat cu voi – ca o mamă care își îngrijește copiii. ⁸Atât de mult vă iubeam, încât v-am fi oferit nu numai Vestea Bună a lui Dumnezeu, ci și viața noastră. ⁹Vă (rog să vă) amintiți, fraților, cât de dificil a fost pentru noi să muncim ziua și noaptea. Am procedat așa, pentru ca să nu vă complicăm situația (materială) în timp ce vă predicam Vestea Bună. ¹⁰Puteți confirma oricând că față de voi care credeți, am avut un comportament sfânt, corect și fără greșală. ¹¹Știți că în relațiile mele cu fiecare dintre voi, am avut atitudinea unui tată față de copiii lui. ¹²V-am încurajat astfel și am insistat să trăiți cum Îi place lui Dumnezeu care ne cheamă la Regatul Lui și care ne va oferi gloria Sa. ¹³Mulțumim mereu lui Dumnezeu pentru atitudinea voastră față de Cuvântul Său pe care l-ați auzit

de la noi. L-ați acceptat nu ca pe un mesaj omenesc, ci exact ca pe Cuvântul lui Dumnezeu – și aceasta este de fapt natura lui. El își produce efectul (de-atunci) în voi care credeți. ¹⁴Fraților, (constatăm că) urmați exemplul comunităților (slujitorilor) lui Dumnezeu în Cristos Isus care sunt în Iudeea. Ați suportat persecuții din partea concetățenilor voștri exact cum s-a întâmplat și cu ei în (provincia) Iudeea. ¹⁵Acei iudei persecutori au omorât atât pe Domnul Isus, cât și pe profeți; iar acum ne persecută și pe noi. Ei nu sunt agreeți de Dumnezeu și își manifestă ostilitatea față de toți oamenii. ¹⁶Nu ne permit să vorbim celorlalte națiuni ca să fie salvate; astfel ei acumulează din ce în ce mai multe păcate. Dar în final, mânia lui Dumnezeu a venit peste ei! ¹⁷Fraților, ne-am despărțit temporar de voi; dar am fost astfel la distanță numai fizic, nu și cu gândul. Acum dorim mult să vă revedem. ¹⁸Am vrut să venim la voi. De fapt, eu – Pavel – am încercat de mai multe ori să vă vizitez, dar Satan ni s-a opus. ¹⁹Oare care este baza speranței și a bucuriei noastre? Tocmai voi, care veți fi coroana gloriei noastre atunci când va veni Isus Cristos! ²⁰Da, voi sunteți gloria și bucuria noastră! **3** Deci pentru că nu mai puteam aștepta, am decis să rămânem singuri în Atena ²și să-l trimitem la voi pe Timotei. El este fratele nostru care lucrează împreună cu noi pentru Dumnezeu la predicarea Veștii Bune a lui Cristos. L-am trimis pentru a vă edifica și ca să vă încurajeze în credința voastră, ³pentru ca nimeni dintre voi să nu fie destabilizat (spiritual) de aceste necazuri, despre care știți că sunt inevitabile. ⁴Atunci când am fost între voi, v-am anunțat anticipat că vom fi persecutați; și știți că apoi s-a întâmplat exact cum v-am spus. ⁵Acum, pentru că nu am mai putut aștepta, l-am trimis (pe Timotei) ca să-mi aducă informații despre credința voastră. Vreau să înțeleg astfel dacă ați fost cumva afectați de Ispititor și să verific acum rezultatul muncii noastre. ⁶Timotei tocmai s-a întors din vizita pe care v-a făcut-o; și ne-a adus vești bune despre credința pe care o aveți și despre dragostea voastră. Ne-a mai relatat despre amintirea plăcută pe care o aveți cu privire la noi și că avem dorința comună să ne revedem. ⁷Fraților, credința voastră a fost o încurajare pentru noi care trăim în această situație dificilă. ⁸Acum suntem convinși că noi trăim pentru că voi aveți stabilitate în Domnul. ⁹Oare cum ne vom exprima mulțumirea noastră lui Dumnezeu pentru voi? Căci ne-ați determinat să fim bucuroși înaintea lui Dumnezeu! ¹⁰Îl rugăm insistent ziua și noaptea (să ne ofere ocazia) să vă revedem și să completăm ce lipsește credinței voastre. ¹¹Dorim ca Însuși Dumnezeu – care este Tatăl nostru – împreună cu Domnul Isus Cristos, să ne pregătească drumul spre voi! ¹²Domnul să crească dragostea voastră unii pentru alții și față de toți, exact cum vă iubim și noi. ¹³El să vă edifice inima, ca să fiți puri și sfinți înaintea Dumnezeului și Tatălui nostru, atunci când Domnul nostru Isus Cristos va veni cu toți sfinții Săi. **4** Fraților, voi ați învățat de la noi că trebuie să trăiți într-un mod care să-I placă lui Dumnezeu. Deci vă rugăm și vă încurajăm în numele Domnului Isus să progresați în acest aspect al vieții voastre. ²Voi știți că v-am oferit instrucțiuni care proveneau de la Domnul Isus. ³Dumnezeu dorește ca voi să fiți sfinți. Feriți-vă de imoralitatea sexuală! ⁴Trăind în mod onorabil și în sfințenie, fiecare dintre voi să învețe să aibă autocontrol asupra acestor tendințe fizice (negative). ⁵Astfel să evitați provocarea nepermisă a dorințelor sexuale; pentru că aceste practici sunt specifice păgânilor care nu-L cunosc pe Dumnezeu. ⁶Nimeni dintre voi să nu fie ipocrit sau nedrept în relațiile pe care le are cu fratele lui. Eu deja v-am avertizat atunci când am afirmat că

Dumnezeu pedepsește aceste fapte! ⁷El nu ne-a chemat la o viață necurată, ci la un comportament sfânt. ⁸Astfel, cine respinge această învățătură, desconsideră nu pe un om, ci pe Dumnezeu care v-a dat Spiritul Sfânt. ⁹Despre dragostea pentru frați, nu mai este nevoie să vă scriu nimic; pentru că ați fost deja învățați de Dumnezeu să vă iubiți unii pe alții. ¹⁰Și voi (deja) procedați așa față de toți frații din Macedonia! Noi vă încurajăm, fraților, să continuați să creșteți în această dragoste (frățească). ¹¹Determinați-vă să trăiți o viață liniștită, să fiți preocupați doar de lucrurile care vă privesc pe voi și să lucrați cu mâinile voastre, așa cum deja v-am spus. ¹²Astfel, să aveți un comportament decent față de cei necredincioși și să nu depindeți de nimeni. ¹³Fraților, vreau să știți ce se întâmplă cu cei care au murit, ca să nu vă întristați la fel ca ceilalți care nu (mai) au speranță. ¹⁴Noi credem nu numai că Isus a murit și a înviat, ci și că Dumnezeu va readuce împreună cu Isus pe cei care „au adormit în El”. ¹⁵Vă vorbim în acord cu învățătura Cuvântului Domnului: când va veni El, noi care vom fi atunci pe pământ, nu vom pleca înaintea celor care au murit. ¹⁶În urma unui ordin pronunțat cu mare intensitate prin vocea unui arhanghel, când va răsună trompeta lui Dumnezeu, Domnul (Isus) va coborî din cer. Atunci, întâi vor învia cei (care fuseseră) morți (fizic) în Cristos. ¹⁷Apoi, noi care vom fi (rămase) în viață, vom fi ridicați în nori împreună cu ei, ca să-L întâlnim toți pe Domnul în cer. Și astfel vom fi cu El pentru totdeauna. ¹⁸Încurajați-vă unii pe alții cu aceste cuvinte! **5** Fraților, nu aveți nevoie să vă scriu despre timpuri și despre date (când se vor întâmpla anumite evenimente). ²De fapt, voi știți foarte bine că „ziua Domnului” va veni exact ca un hoț în timpul nopții. ³Atunci când oamenii vor zice „Trăim într-un climat de pace și securitate!”, va veni în mod surprinzător distrugerea. Apariția ei se va putea asemăna cu durerile pe care le simte o femeie însărcinată; și nimeni n-o va putea evita. ⁴Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric; și astfel nu veți fi surprinși (nepregătiți) de acea zi ca de un hoț. ⁵Voi sunteți fii ai luminii și ai zilei. Deci noi nu aparținem nopții sau întunericului. ⁶În consecință, să nu mai dormim ca ceilalți, ci să trăim cu atenție și să avem autocontrol; ⁷pentru că cei care dorm și cei care se îmbată, fac aceste lucruri noaptea. ⁸Dar noi care suntem fii ai zilei, să fim vigilenți, „îmbrăcând” credința și dragostea ca pe o apărătoare a pieptului; și să folosim speranța salvării ca pe o cască de protecție utilizată în război. ⁹Dumnezeu nu ne-a ales pentru mânie, ci ca să primim salvarea prin Domnul nostru Isus Cristos. ¹⁰El a murit pentru noi ca să trăim împreună cu El, indiferent dacă trăim (în existența noastră pe pământ) sau dacă „am adormit”. ¹¹Deci continuați să vă încurajați și să vă susțineți unii pe alții. ¹²Vă rugăm, fraților, să-i respectați pe cei care vă consiliază și care fac un mare efort lucrând printre voi pentru a vă conduce în (viața trăită cu) Domnul. ¹³Având în vedere lucrarea (specială) pe care o fac aceștia, să-i apreciați manifestând o atitudine de dragoste (față de ei). Și astfel să trăiți în pace între voi. ¹⁴Vă îndemnăm, fraților, să muștrați pe cei care sunt leneși, să încurajați pe cei timizi, să-i ajutați pe cei slabi și să aveți răbdare cu toți. ¹⁵Fiți atenți ca nimeni să nu răspundă cu rău pentru răul care i se face; ci să urmăriți mereu să faceți ce este bine atât între voi, cât și celorlalți oameni. ¹⁶Bucurați-vă permanent. ¹⁷Rugați-vă mereu. ¹⁸Mulțumiți lui Dumnezeu în orice situație; pentru că aceasta este dorința Lui pentru voi, în Cristos Isus. ¹⁹Nu obstrucționați acțiunile Spiritului. ²⁰Nu desconsiderați profețiile; ²¹ci analizați totul și rețineți (doar) ce este bun. ²²Evitați orice fel de rău (potențial). ²³Dumnezeul păcii să

vă sfințească și să vă protejeze întreaga ființă: spiritul, sufletul și corpul vostru să fie astfel păstrate curate până la venirea Domnului nostru Isus Cristos! ²⁴Cel care v-a chemat, este demn de toată încrederea; și (vă asigur că) va face acest lucru! ²⁵Fraților, rugați-vă și pentru noi! ²⁶Salutați-i pe toți frații cu o sărutare sfântă. ²⁷Vă rog insistent, înaintea Domnului, să citiți această epistolă tuturor fraților. ²⁸Harul Domnului nostru Isus Cristos să fie cu voi.

A doua epistolă a apostolului Pavel trimisă creștinilor tesaloniceni

1 Pavel, Silvan și Timotei, către comunitatea creștinilor tesaloniceni, care este în Dumnezeu – Tatăl nostru – și în Domnul Isus Cristos. ²(Vă dorim) har și pace de la Dumnezeu – Tatăl nostru – și de la Domnul Isus Cristos. ³Fraților, suntem determinați să mulțumim mereu lui Dumnezeu pentru voi. Avem toate motivele să facem acest lucru, pentru că voi ați progresat în credință, iar dragostea voastră unii pentru alții este într-o permanentă creștere. ⁴Noi ne lăudăm cu voi în comunitățile (slujitorilor) lui Dumnezeu, vorbind despre răbdarea și credința care vă caracterizează în timp ce suportați toate persecuțiile și necazurile. ⁵În această situație avem dovada că sentința lui Dumnezeu este corectă; pentru că El vă va declara demni de Regatul Său pentru care suferiți (acum). ⁶În același timp, Dumnezeu consideră că este corect să recompenseze cu adversități pe cei care vă fac probleme. ⁷Dar vouă și nouă ne va oferi odihnă atunci când Domnul Isus Se va revela din cer (apărând împreună) cu îngerii Săi puternici. ⁸Venirea Lui va fi (atunci) într-o flacără de foc, pentru a-i pedepsi pe cei care nu-L cunosc pe Dumnezeu și pe cei care refuză să asculte de Vestea Bună a Domnului nostru Isus. ⁹Pedeapsa pe care aceștia o vor suporta, va fi o distrugere care constă în despărțirea eternă de prezența Domnului și de gloria Maiestății Sale. ¹⁰Acest lucru se va întâmpla în aceeași „zi” în care Isus va veni să fie glorificat de către sfinții Săi care au crezut. Și voi veți fi printre ei, pentru că ați crezut ce v-am spus noi (despre El). ¹¹Acesta este motivul pentru care ne rugăm mereu pentru voi, cerând Dumnezeului nostru să vă facă demni de chemarea Sa. Îl mai rugăm ca prin puterea Lui, să vă facă să puneți în aplicare orice intenție bună pe care o aveți și orice faptă determinată de credință. ¹²Astfel, numele Domnului nostru Isus va fi glorificat în voi; iar voi veți fi glorificați în El, conform harului Dumnezeului nostru și al Domnului Isus Cristos. **2** Fraților, vă scriem acum cu privire la modul în care vom fi adunați atunci când va veni Domnul nostru Isus Cristos. ²(În primul rând,) să nu vă schimbați convingerile pe care deja le aveți cu privire la „ziua Domnului”. Să nu acceptați ca adevărată afirmația care susține că deja a venit această „zi”. Să o respingeți (ca falsă) chiar dacă cineva ar pretinde că v-o prezintă ca pe o învățătură specială sau că această concepție ar exista în vreo epistolă scrisă de noi! ³Deci fiți atenți la toate modurile în care puteți fi înșelați. Pentru că, de fapt, acea „zi” nu va veni înainte de apariția apostaziei, când va fi revelat acel om foarte păcătos care (în final) va fi distrus. ⁴El va fi adversarul Dumnezeului adevărat; și se va opune închinării (autentice) existente. Astfel, își va permite (aroganța) să intre în Templul lui Dumnezeu și se va autointitula „Dumnezeu”! ⁵Amintiți-vă că deja v-am spus aceste lucruri atunci când am fost împreună cu voi. ⁶Și voi știți ce-i oprește apariția înainte de termen. ⁷Deși această conspirație păcătoasă este într-o continuă activitate, ea nu poate acționa (asupra pământului) decât din momentul în care i se va permite. ⁸Atunci își va face apariția acel om foarte păcătos. Dar Domnul Isus Se va revela ca să-l distrugă; și-l va omorî cu suflarea gurii Sale. ⁹(Însă până atunci,) el se va putea manifesta susținut de puterea lui Satan. Astfel, va duce în eroare (pe oameni) făcând demonstrații miraculoase și minuni. ¹⁰Tot sistemul lui păcătos de înșelare va avea

efect asupra celor care vor fi pierduți. Ei refuzaseră (să creadă) adevărul care i-ar fi putut salva. ¹¹Acest refuz al lor Îl va determina pe Dumnezeu să le trimită o autoritate care le va oferi iluzii și care-i va face să creadă o minciună. ¹²În acest mod, Dumnezeu va face ca toți cei care n-au crezut adevărul ci s-au bucurat de nedreptate, să fie condamnați. ¹³Dar voi, fraților, sunteți iubiți de Domnul. Noi Îi mulțumim mereu lui Dumnezeu pentru voi; pentru că El v-a ales [de la început] ca să fiți salvați prin sfințirea făcută de Spirit și crezând adevărul. ¹⁴Dumnezeu v-a chemat prin mesajul Vestii Bune pe care v-am predicat-o, ca să primiți (în final) gloria Domnului nostru Isus Cristos. ¹⁵Deci, fraților, rămâneți fermi cu privire la învățăturile orale sau scrise pe care le-ați primit de la noi. ¹⁶Vă dorim ca Domnul nostru Isus Cristos și Dumnezeu, Tatăl, care ne-a iubit și ne-a oferit prin har o eternă încurajare și o bună speranță, ¹⁷să vă încurajeze inimile și să vă susțină în orice lucru bun făcut cu fapta și cu vorba. **3** Fraților, rugați-vă pentru noi; pentru că dorim ca în final, Cuvântul Domnului să se răspândească rapid și să fie onorat exact ca între voi. ²În același timp ne dorim să fim scăpați de oamenii răi și înșelători; pentru că nu toți au credință. ³Domnul Își respectă mereu promisiunile. Deci (să aveți certitudinea că) El vă va susține și vă va păzi de cel rău! ⁴Avem încredere în Domnul cu privire la voi, fiind convinși că faceți și veți continua să practicați ce ați fost învățați. ⁵Doresc ca Domnul să vă îndrepte inimile spre dragostea lui Dumnezeu și spre răbdarea lui Cristos. ⁶Vă poruncim, fraților, în numele Domnului nostru Isus Cristos, să vă îndepărtați de orice frate care trăiește dezordonat și care nu practică ce ați învățat de la noi. ⁷Voi știți cum trebuie să trăiți ca să ne urmați exemplul. Noi nu am trăit în dezordine când am fost între voi ⁸și nu am mâncat nimănui pâinea fără să o plătim. Ci am muncit lucrând ziua și noaptea, pentru ca nimeni să nu-și asume complicata responsabilitate de a ne întreține. ⁹Dacă am procedat așa, nu înseamnă că noi nu avem acest drept; ci am dorit doar să fim exemplul pe care voi să-l urmați. ¹⁰Atunci când eram la voi, am stabilit această regulă: cine nu vrea să lucreze, nici să nu mănânce. ¹¹Însă am fost informat că unii dintre voi trăiesc (acum) în dezordine, că nu lucrează nimic și că deranjează pe alții. ¹²Le recomandăm acestor oameni și îi încurajăm în Domnul nostru Isus Cristos, să fie liniștiți și să lucreze pentru pâinea de care au nevoie. ¹³Voi, fraților, să nu obosiți niciodată când faceți ce este bine! ¹⁴Dacă cineva refuză să trăiască așa cum v-am cerut în această epistolă, identificați-l; și apoi să nu aveți nici o relație cu el, ca să-i fie rușine. ¹⁵Totuși, să nu-l considerați dușmanul vostru; ci să-i vorbiți, făcându-i reproșuri ca unui frate. ¹⁶Vă doresc să primiți mereu pace în orice mod; și ea să vină la voi chiar de la Cel care este Domnul păcii. El să fie cu voi toți! ¹⁷Eu, Pavel, scriu această salutare cu mâna mea. Fac acest semn de autentificare pe care-l folosesc în fiecare epistolă. Așa scriu eu. ¹⁸Harul Domnului nostru Isus Cristos să fie cu voi toți!

Prima epistolă a apostolului Pavel trimisă lui Timotei

1 Pavel, (care a devenit) apostol al lui Cristos Isus prin porunca lui Dumnezeu – Salvatorul nostru – și a lui Cristos Isus care este speranța noastră, ² către Timotei care este adevăratul meu copil în ce privește credința. Îți doresc să beneficiezi de har, de milă și de pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Cristos Isus care este Domnul nostru. ³Când am plecat spre Macedonia, ți-am sugerat să rămâi în Efes ca să le spui categoric unora să nu mai prezinte acolo altă doctrină ⁴și să înceteze discuțiile bazate pe mituri sau pe interminabilele liste cu genealogii. Ele nu ajută la progresul planului lui Dumnezeu care se realizează prin credință, ci încurajează speculații care produc controverse. ⁵Ți-am făcut acea sugestie cu scopul de a promova dragostea. Ea vine dintr-o inimă sinceră, dintr-o conștiință pură și dintr-o credință autentică. ⁶Unii care au deviat de la aceste practici, s-au îndreptat spre discuții inutile. ⁷Aceștia vor să fie (considerați) învățători ai legii mozaice, deși ei nu înțeleg nici ce spun și nici ce semnificație au lucrurile pe care le afirmă și le susțin cu atâta convingere... ⁸Noi știm că legea mozaică este utilă doar dacă este folosită corect. ⁹În plus, prevederile ei nu sunt făcute pentru omul drept, ci pentru cei care îi încalcă regulile și care nu vor să știe de existența lor, ca și pentru cei profani și păcătoși. Ea mai este destinată celor care nu sunt sfinți, celor care trăiesc fără (să asculte de) Dumnezeu și celor care-și omoară părinții. Prevederile legii mozaice sunt și pentru cei care comit crime omorând alți oameni, ¹⁰pentru cei care trăiesc în imoralitate, pentru homosexuali, pentru cei care fac comerț cu sclavi, pentru mincinoși, pentru cei care jură făcând declarații mincinoase și pentru cei care se opun doctrinei sănătoase. ¹¹Această doctrină este în acord cu învățătura glorioasei Vești Bune care a venit de la binecuvântatul Dumnezeu și care mi-a fost încredințată (pentru proclamare). ¹²Mulțumesc lui Cristos Isus – Domnul nostru – care mi-a oferit putere; și considerându-mă demn de încredere, m-a desemnat să particip împreună cu El la ceea ce (deja) lucrează, ¹³deși în trecut am fost calomniator (al numelui Său) și am avut comportament de persecutor (al celor care-L urmau). Dar am beneficiat de mila Lui, pentru că (atunci) trăiam în necredință și acționez în baza ignoranței mele. ¹⁴Însă harul Domnului nostru a fost (ulterior) mult mai abundent împreună cu credința și cu dragostea care sunt în Cristos Isus. ¹⁵Voi face acum o afirmație care merită să fie acceptată ca fiind total adevărată: Cristos Isus a venit în lume ca să-i salveze pe cei păcătoși; iar dintre aceștia, eu sunt cel care a fost în cea mai critică situație! ¹⁶Dar am fost beneficiarul milei Sale; pentru ca începând cu mine, Cristos Isus să-Și demonstreze răbdarea, făcând din cazul meu un exemplu pentru cei care vor crede ulterior în El ca să beneficieze de viața eternă. ¹⁷Regelui eternității, nemuritorului, invizibilului și singurului Dumnezeu (real) să-I fie recunoscută onoarea și gloria pentru eternitate! Amin! ¹⁸Fiul meu, Timotei, îți dau o pruncă în legătură cu profețiile care au fost deja făcute despre tine. Luându-le în considerare, (îți poruncesc) să te implici în acea luptă bună, ¹⁹având credință și o conștiință curată. Unii care au pierdut această conștiință, au deviat de la drumul credinței. ²⁰Între aceștia sunt Imeneu și Alexandru, pe care i-am pus la dispoziția lui Satan, ca să învețe să nu (mai) rostească blasfemii! **2** Te îndemn să faci din rugăciune o prioritate; și să-ți prezinți cererile,

mijlocirile și mulțumirile pentru toți oamenii (obișnuiți), ²ca și pentru regi și pentru toți cei care dețin funcții importante în societate; pentru ca astfel să putem fi liniștiți, trăind cu demnitate viața religioasă. ³Dumnezeu apreciază acest lucru ca fiind bun și plăcut Lui. El este Salvatorul nostru ⁴care dorește ca toți oamenii să fie salvați și să ajungă să cunoască adevărul. ⁵Există un singur Dumnezeu și un singur Mediator între Dumnezeu și oameni. Acela este Cristos Isus, care, (atunci când a trăit) ca om, ⁶S-a oferit pe Sine ca sacrificiu ca să plătească astfel prețul răscumpărării pentru toți. Despre acest lucru s-a vorbit la momentul oportun. ⁷În acest sens, eu am fost desemnat ca apostol-predicator pentru celelalte națiuni. Acesta este adevărul despre mine. Nu mint când afirm că am fost desemnat să fiu învățător al credinței. ⁸Deci vreau ca indiferent de locul în care se află, bărbații să se roage „ridicând mâini curate”, (adică) nefiind vinovați de mânie sau de certuri. ⁹În ce privește femeile, ele să se îmbrace decent; să nu fie exagerate (în ținuta vestimentară), ci modeste. Să nu considere părul împletit sau podoabele de aur și perlele ori hainele scumpe ca fiind decisive pentru împodobirea lor. ¹⁰Ci podoaba lor (cea mai valoroasă) să fie formată din faptele bune specifice femeilor care pretind că au frică de Dumnezeu. ¹¹Femeia să învețe liniștită în totală subordonare (față de bărbat). ¹²Nu-i permit femeii să învețe pe bărbat sau să aibă autoritate asupra lui; ci să stea în tăcere; ¹³pentru că întâi a fost creat Adam și apoi Eva. ¹⁴Și nu Adam a fost (primul) înșelat să păcătuiască, ci acest lucru s-a întâmplat inițial cu Eva care a devenit astfel neascultătoare! ¹⁵Totuși, ea va fi salvată (de această dezonoare inițială) dacă îi va educa pe copiii pe care-i va naște, astfel încât ei să ajungă să rămână în credință, în dragoste, în sfințenie și dacă aceștia vor avea un bun comportament (moral). **3** Vă voi vorbi acum despre ceva care merită toată atenția din partea voastră. Mă refer la supraveghetorul spiritual: dacă vrea cineva să fie „episcop”, desigur că dorește un lucru bun. ²Dar el trebuie să aibă un comportament ireproșabil, să fie soțul unei singure femei, să manifeste demnitate, să aibă autocontrol, să fie ordonat, ospitalier și capabil să-i învețe pe alții. ³Să nu fie nici bețiv și nici violent din punct de vedere fizic sau verbal, ci blând. În plus, să nu iubească banii. ⁴Apoi i se mai cere să fie capabil să-și îngrijească familia, conducând-o astfel încât copii lui să fie ascultători și să-i acorde un total respect. ⁵Dacă un asemenea om nu este capabil să-și conducă bine familia, oare cum va reuși să aibă grijă de comunitatea oamenilor lui Dumnezeu? ⁶El nu trebuie să fie dintre cei care s-au convertit de curând; pentru ca să nu-l afecteze mândria ce ar atrage asupra lui condamnarea care a fost pronunțată și împotriva diavolului. ⁷Mai trebuie să aibă și o bună reputație între cei din afara comunității creștinilor, ca să nu fie defăimat de ei și să cadă în capcana diavolului. ⁸În aceeași ordine de idei, este necesar ca și diaconii să-și trăiască viața în corectitudine, să nu fie ipocriți, să nu consume vin în exces și să nu urmărească să beneficieze de venituri obținute prin metode necinstite. ⁹Să păstreze adevărurile profunde ale credinței, având o conștiință curată. ¹⁰Întâi trebuie să fie verificați; și abia după ce au trecut testul unui comportament ireproșabil, să fie (recunoscuți ca) diaconi. ¹¹În același timp, și soțiile acestora trebuie să fie demne de respect, să nu aibă obiceiul de a bârbi, ci să fie autodisciplinate și să demonstreze că sunt serioase în toate aspectele. ¹²Fiecare dintre diaconi să fie soțul unei singure soții și să știe să-și conducă bine copii și familiile lor. ¹³Cei care slujesc astfel în mod eficace ca diaconi, obțin un statut de onoare și un mare curaj referitor la credința în

Cristos Isus. ¹⁴Sper că voi veni la tine în scurt timp; dar îți scriu aceste lucruri pentru ca, în cazul în care voi întârzia, ¹⁵să știi ce trebuie să faci în legătură cu familia lui Dumnezeu. Ea – Comunitatea slujitorilor Dumnezeului viu – este stâlpul și temelia adevărului. ¹⁶În mod cert, misterul credinței noastre este mare: El (Cristos) a fost revelat într-un corp fizic (ca al nostru), Spiritul a demonstrat despre El că este drept, a fost văzut de îngeri, a fost prezentat în predici națiunilor lumii, a fost acceptat prin credință în lume și a fost luat sus în glorie! **4** Spiritul spune clar că în ultima perioadă de existență a omenirii, unii se vor dezice de credință. Ei vor accepta să creadă spirite înșelătoare care le vor prezenta doctrine de proveniență demonică. ²Aceste învățături greșite vor fi lansate prin metodele ipocriziei unor oameni mincinoși, a căror conștiință a fost însemnată cu fierul înroșit în foc... ³Ei sunt cei care interzic căsătoria și cer abținerea de la consumarea unor alimente pe care Dumnezeu le-a făcut să fie permise (și mâncate) cu mulțumire de către cei care cred și care cunosc adevărul. ⁴În realitate, tot ce a creat Dumnezeu este bun; și nimic din tot ce este primit cu mulțumire, nu trebuie să fie respins (ca interzis); ⁵pentru că aceste alimente sunt sfințite prin Cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciune. ⁶Dacă vei învăța pe frați aceste lucruri, vei fi un bun slujitor al lui Cristos Isus; și vei demonstra astfel că ești educat în legătură cu principiile credinței și că „te hrănești” cu buna învățătură pe care ți-ai însușit-o. ⁷Evită implicarea în dezbateri care au ca bază miturile lumii și basmele femeilor bătrâne! Disciplinează-te pentru a fi un bun credincios; ⁸pentru că disciplina aplicată corpului are, desigur, o anumită utilitate. Dar când o practicăm în domeniul vieții de credință, ea este utilă în toate aspectele; pentru că ne asigură atât promisiunea pentru această viață (biologică), cât și pentru cea viitoare. ⁹Aceasta este o altă afirmație care merită reținută și acceptată ca fiind adevărată! ¹⁰Noi muncim foarte greu și ne luptăm pentru că ne-am pus speranța în Dumnezeul care este viu. El este Salvatorul tuturor oamenilor – și în mod special al celor credincioși. ¹¹Poruncește (ca oamenii să trăiască așa) și învață aceste lucruri! ¹²Nimeni să nu te desconsidere doar pentru că ești mai tânăr decât alții. Să fii un exemplu pentru credincioși prin modul în care vorbești, în comportament, în dragoste, în credință și în ce privește puritatea. ¹³Până voi veni, fii atent la felul cum citești (din Scripturi), la modul cum încurajezi și în legătură cu învățătura pe care o dai altora. ¹⁴Să nu neglijezi utilizarea darului care este în tine, oferit prin profeție, atunci când bătrânii și-au pus mâna peste tine. ¹⁵Fă aceste lucruri cu pasiune și dedică-te lor, pentru ca progresul tău să fie remarcat de toți! ¹⁶Fii atent la tine însuși și la învățătura pe care o oferi altora. Perseverează în legătură cu aceste lucruri; pentru că astfel te vei salva și pe tine, dar vei scăpa (de consecințe neplăcute) și pe cei care te ascultă. **5** Să nu faci reproșuri dure unui bătrân; ci să-i oferi sfaturi ca unui tată. Pe cei tineri să-i tratezi ca pe niște frați. ²Cu femeile bătrâne să te porți ca și cu niște mame; iar față de cele tinere să ai o atitudine de puritate morală, ca în cazul în care ele ar fi surorile tale. ³Respectă (ajutând) pe cele văduve care în mod real nu mai beneficiază de susținerea altcuiva. ⁴Dar dacă o văduvă are copii sau nepoți, aceștia sunt primii responsabili de îngrijirea ei; pentru că sunt datori să-și pună în practică religia față de rudele lor, recompensându-și astfel părinții. Iar lui Dumnezeu îi place acest fel de comportament. ⁵Femeia văduvă care în mod real nu mai are pe nimeni care să o ajute, își pune speranța în Dumnezeu și se roagă permanent Lui, prezentându-i cererile ei.

⁶Dar cea care după ce a devenit văduvă urmărește satisfacerea plăcerilor ei personale, este moartă (spiritual), deși trăiește (fizic). ⁷Prezintă aceste lucruri sub formă de porunci, pentru a evita potențiale reproșuri. ⁸Dacă cineva nu are grijă de rudele lui și în mod special de cei din familia lui, s-a dezis de credință și este mai rău decât un necredincios. ⁹Să nu incluzi în lista adevăratelor văduve decât pe cele care au mai mult de șaiszeci de ani. În plus, fiecare dintre ele trebuie să fi fost soția unui singur bărbat, ¹⁰să aibă o bună reputație pentru faptele bune pe care le-a făcut și să fi fost o bună mamă pentru copiii ei. Apoi trebuie să fie recunoscută de către ceilalți ca fiind o femeie care și-a demonstrat ospitalitatea (inclusiv) prin faptul că a spălat picioarele sfinților, i-a ajutat pe cei care au avut necazuri și a avut o viață dedicată faptelor bune. ¹¹Dar să nu accepți (să înscrii pe acea listă) pe văduvele tinere; pentru că atunci când dorințele lor (de natură sexuală) le afectează dedicarea față de Cristos, vor să se recăsătorească. ¹²Și astfel, ele devin vinovate pentru că își încalcă angajamentul făcut inițial. ¹³În plus, aceste văduve tinere se obișnuiesc să fie leneșe, umblând prin casele altora. Și nu sunt doar leneșe, ci și bârfitoare, insistând asupra unor lucruri pe care n-ar trebui să le discute... ¹⁴Deci vreau ca văduvele tinere să se căsătorească (din nou), să aibă copii și să-și întrețină corespunzător familia, ca să nu ofere oponentilor noștri posibilitatea de a ne defăima (din cauza lor). ¹⁵Spun aceste lucruri pentru că deja există câteva persoane care s-au întors să-l urmeze pe Satan! ¹⁶Dacă cineva are văduve în familia lui, să le întrețină; ca să nu fie împovărată comunitatea credincioșilor în timp ce ea le ajută pe văduvele care nu (mai) au rude. ¹⁷Prezbiterii care exercită o bună conducere (a comunității celor credincioși), trebuie să fie considerați demni de o dublă onoare din partea celorlalți (credincioși); iar de acest tratament trebuie să beneficieze în mod special cei care predică și care învață pe alții. ¹⁸De fapt, Scriptura spune: „Să nu legi gura boului atunci când este folosit la treierat.” și „Cel care lucrează, merită să-și primească retribuirea pentru munca pe care a prestat-o.” ¹⁹Împotriva unui prezbiter să nu accepți nici o acuzație care nu este susținută de doi sau de trei martori. ²⁰Să faci reproșuri celor care păcătuiesc; și să-i corectezi în fața tuturor, pentru ca să fie o lecție de avertizare pentru ceilalți care le-ar urma exemplul. ²¹În fața lui Dumnezeu, a lui Cristos Isus și a îngerilor aleși, îți solicit ascultarea față de aceste instrucțiuni; și îți cer să te conformezi fără prejudecăți și fără părtinire. ²²Să nu te grăbești să te identifici cu cineva punându-ți mâinile pe capul lui; pentru că acest gest este (considerat) ca o participare la păcatele lui. Păstrează-te curat (și din acest punct de vedere)! ²³Având în vedere faptul că în mod frecvent stomacul tău este bolnav, să nu bei numai apă, ci să folosești și câte puțin vin. ²⁴Păcatele unor oameni sunt evidente și sunt rezolvate înainte de momentul când aceștia vor ajunge la Judecata finală; dar ale altora sunt judecate după ce ei au ajuns acolo. ²⁵Ceva asemănător se întâmplă și cu faptele bune: unele sunt deja evidente; dar și cele care nu sunt vizibile, vor fi cunoscute (atunci)! **6** Cei care trăiesc sub jugul sclaviei, să-și considere stăpânii demni de un total respect; și astfel să evite defăimarea numelui lui Dumnezeu și a învățăturii noastre. ²Sclavii care au stăpâni creștini, nu trebuie să-i trateze cu mai puțin respect doar pentru că acum ne numim toți „frați”; ci să îi servească și mai mult, pentru că cei care beneficiază de munca lor sunt credincioși și îi iubesc. ³Să înveți și să pretinzi (credincioșilor) respectarea acestor lucruri. Este posibil ca alții să promoveze o învățătură diferită de aceasta și

care nu se potrivește cu doctrina sănătoasă pe care o conțin cuvintele Domnului nostru Isus Cristos referitoare la comportamentul creștin. ⁴Cel care procedează așa, este un om plin de aroganță, care nu înțelege nimic și care are o mare pasiune pentru discuții în contradictoriu. Acest mediu (conflictual) favorizează apariția invidiei, a neînțelegerilor, a blasfemiilor și a bănuielilor rele. ⁵În același timp sunt create astfel condiții pentru permanentele neînțelegeri între oamenii cu mintea afectată negativ, cărora le lipsește adevărul și care cred că religia este o sursă de îmbogățire. [Ferește-te de cei care fac parte din această categorie de oameni!] ⁶În realitate, religia (lui Cristos) reprezintă o mare bogăție atunci când omul manifestă o atitudine de mulțumire; ⁷pentru că noi nu am adus nimic în această lume (atunci când ne-am născut) și nici nu putem lua nimic din ea (când murim). ⁸Dacă beneficiem de mâncarea și de îmbrăcămintea de care avem nevoie, ne este suficient! ⁹Însă cei care vor să devină bogați, cad în capcana tentației care-i determină să aibă multe vicii exagerate. Acestea le sunt dăunătoare, îi ruinează și-i distrug... ¹⁰Făcând aceste afirmații, doresc să înțelegi că iubirea de bani este cauza tuturor relelor. Unii oameni care au iubit banii, s-au rătăcit și nu mai merg pe drumul credinței, ci au atras asupra lor multe chinuri. ¹¹Dar tu, ca om al lui Dumnezeu, fugi de aceste lucruri; și să urmărești (să practici) dreptatea, seriozitatea cu privire la comportamentul creștinesc, credința, dragostea, răbdarea și blândețea. ¹²Implică-te în lupta bună a credinței! Însușește-ți viața eternă la care ai fost chemat și cu privire la care ai făcut cea frumoasă declarație în prezența multor martori. ¹³Îți scriu aceste lucruri sub formă de pruncă dată înaintea lui Dumnezeu care oferă viață tuturor și în prezența lui Cristos Isus care a făcut o remarcabilă afirmație în fața lui (Pontiu) Pilat. ¹⁴Să te conformezi acestor lucruri poruncite și să fii „curat” din acest punct de vedere, ca să nu ți se poată reproșa nimic până la apariția Domnului nostru Isus Cristos. ¹⁵Această apariție a Sa va fi la momentul decis de Dumnezeu care este singurul Stăpânitor (în Univers), Regele regilor și Domnul domnilor. ¹⁶El este singurul care există fără să poată muri vreodată și care locuiește într-o lumină de care nimeni nu se poate apropia. Astfel, nimeni din condiția lui umană, nu L-a văzut și nici nu-L poate vedea. Acestui Dumnezeu să I se recunoască onoarea și puterea eternă! Amin! ¹⁷Poruncește celor (credincioși) bogați material în această viață să nu devină aroganți și să nu-și pună speranța în aceste bogății care nu reprezintă o garanție sigură; ci speranța lor să fie în Dumnezeu care ne oferă toate aceste lucruri din abundență ca să ne bucurăm de ele. ¹⁸Poruncește acestor bogați (material) să facă bine altora; și astfel, fiind generoși cu alții, ei vor deveni bogați (și) în fapte bune. ¹⁹Făcând aceste lucruri, își vor aduna o comoară care va forma o bună temelie pentru viitor, când vor beneficia de adevărata viață. ²⁰Timotei, ai grijă de ceea ce ți s-a încredințat! Evită implicarea în lucruri lumești cum sunt discuțiile nesemnificative și cele contradictorii provenite dintr-o pretinsă „știință”, numită într-un mod impropriu așa. ²¹Unii care și-au revendicat această „cunoaștere”, s-au rătăcit de la drumul credinței. Harul să fie cu voi.

A doua epistolă a apostolului Pavel trimisă lui Timotei

1 Pavel, apostol al lui Cristos Isus conform deciziei lui Dumnezeu, trimis să vorbească despre viața promisă care este în Cristos Isus: ²către Timotei, copilul (meu) iubit – har, milă și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Cristos Isus, Domnul nostru! ³Atunci când te amintesc în rugăciunile mele pe care le fac în mod consecvent, Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru tine. El este Dumnezeul Căruia Îi slujesc la fel ca strămoșii mei, având o conștiință curată. ⁴Îmi amintesc de lacrimile tale și doresc să te văd, ca să devin plin de bucurie. ⁵Cu privire la tine, îmi mai aduc aminte și despre credința ta sinceră. Aceasta a existat întâi în bunica ta, Lois, și apoi în mama ta, Eunice; iar acum sunt convins că o ai și tu. ⁶Având în vedere acest lucru, îți amintesc să alimentezi flacăra darului lui Dumnezeu care este în tine prin punerea mâinilor mele asupra ta. ⁷Dumnezeu nu ne-a dat un spirit de timiditate, ci unul care ne oferă putere, dragoste și autodisciplină. ⁸Deci să nu-ți fie rușine să vorbești despre Domnul nostru sau despre mine, care sunt un deținut pentru cauza Lui. În acord cu puterea pe care ne-o dă Dumnezeu, fii partener cu mine în tot ce am de suportat pentru că predic Vestea Bună. ⁹El ne-a salvat și (apoi) ne-a prezentat o sfântă chemare care nu este justificată de faptele noastre, ci se armonizează cu planul Său și cu harul pe care ni l-a oferit în Cristos Isus înainte de crearea Universului. ¹⁰Acum, această realitate ne-a fost revelată prin apariția Salvatorului nostru, Isus Cristos. El a distrus moartea și, prin Vestea Bună (prezentată), a pus în evidență viața și nemurirea. ¹¹Eu am fost desemnat ca predicator, ca apostol și ca învățător al acestei Vești Bune! ¹²Așa se poate explica de ce nu-mi este rușine să suport toate aceste lucruri (adverse). Eu știu cine este Cel în care am crezut; și sunt convins că până în acea Zi, El poate să păstreze tot ce I-am încredințat. ¹³Să menții modelul de învățătură sănătoasă pe care ai auzit-o de la mine, împreună cu dragostea și cu credința care sunt în Cristos Isus! ¹⁴Păzește acel lucru bun care ți-a fost încredințat de Spiritul Sfânt care locuiește în noi. ¹⁵Te informez că toți cei care locuiesc în Asia, au refuzat să mă mai susțină – inclusiv Figel și Hermogen... ¹⁶Domnul să ofere milă familiei lui Onisifor care de multe ori m-a încurajat și nu i-a fost rușine de lanțul cu care eram legat! ¹⁷Când a fost în Roma, el m-a căutat perseverent până m-a găsit. ¹⁸Domnul să-i ofere bunătatea Lui în acea Zi! Tu ști cât de mult m-a ajutat cu slujirea lui când eram în Efes. **2** Tu, copilul meu, fii tare în harul care este în Cristos Isus. ²Ce ai auzit de la mine în prezența multor martori, încredințează unor oameni demni de încredere care să fie capabili să-i învețe pe alții. ³Ca un bun soldat al lui Cristos Isus, fii pregătit să rezisti în situații dificile. ⁴Atunci când un soldat dorește să fie apreciat de comandantul lui, nu se implică în activitățile vieții civile. ⁵Sau dacă cineva participă la o competiție sportivă, nu poate obține premiul dacă nu respectă regulamentul. ⁶Omul care lucrează pământul trebuie să fie primul care beneficiază de recolta lui agricolă. ⁷Gândește-te cu atenție la ce îți spun; iar Domnul îți va da posibilitatea să înțelegi toate aceste lucruri. ⁸Amintește-ți de Isus Cristos care este unul dintre urmașii lui David și care a înviat. Aceasta este Vestea Bună pe care o predic; ⁹și din această cauză am fost legat cu lanțuri ca un criminal. Dar Cuvântul lui Dumnezeu nu este legat! ¹⁰Astfel, eu suport tot ce mi se întâmplă ca să ajut pe cei aleși să obțină salvarea și gloria eternă

care există în Cristos Isus. ¹¹Ce îți voi spune în continuare, este o declarație care merită tratată cu seriozitate: dacă am murit împreună cu El, vom și trăi împreună cu El. ¹²Dacă răbdăm, vom governa împreună cu El. Dar dacă ne dezicem de El, se va dezice și El de noi. ¹³Dacă nu (mai) suntem demni de încredere, El rămâne totuși demn de încredere, pentru că nu va acționa (niciodată) contra propriei Sale naturi. ¹⁴Amintește-le (și celorlalți) toate aceste lucruri. Avertizează-i înaintea lui Dumnezeu să evite disputele cu privire la semnificația unor cuvinte; pentru că aceste discuții nu sunt utile și îi ruinează pe cei care asistă la ele. ¹⁵Fii preocupat să obții de la Dumnezeu acreditarea de lucrător care nu are motive să-i fie rușine și care administrează corect Cuvântul Adevărului. ¹⁶Evită să participi la discuțiile fără conținut important pe care le fac unii oameni; pentru că ele îi fac să fie din ce în ce mai lipsiți de reverență în atitudinea lor față de Dumnezeu. ¹⁷Și acest mod specific de viață se va extinde ca o cangrenă. Între cei care deja au fost astfel afectați, sunt Imeneu și Filet. ¹⁸Ei au deviat de la adevăr și distrug credința unora, susținând că deja a avut loc învierea. ¹⁹Totuși, pe temelia solidă pusă de Dumnezeu și care are totală stabilitate, există următoarea inscripție: „Domnul îi cunoaște pe cei care sunt ai Săi.” Și „oricine pretinde că aparține Domnului, trebuie să se depărteze de nedreptate!”. ²⁰Într-o casă mare nu există numai vase de aur și de argint, ci și altele care sunt executate din lemn și din argilă. Unele sunt făcute pentru ocazii speciale, iar altele pentru cele obișnuite. ²¹Deci dacă cineva se curăță de acestea, va fi pregătit ca un instrument sfânt, devenind util Stăpânului lui pentru orice scop nobil. ²²Fugi de dorințele păcătoase specifice tinereții; și urmărește dreptatea, credința, dragostea și pacea împreună cu toți cei care-L cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată. ²³Stai departe de disputele nebunești și ridicole despre care știi că produc certuri. ²⁴Slujitorul Domnului nu trebuie să participe la (o asemenea) ceartă, ci să fie bun cu toți și să aibă capacitatea da a învăța cu răbdare pe alții. ²⁵El mai trebuie să fie blând atunci când îi corectează pe adversari, cu speranța că Dumnezeu le va oferi ocazia să se pocăiască și să cunoască adevărul; ²⁶și că astfel își vor reveni, scăpând din capcana în care Diavolul îi ținea captivi ai dorințelor lui. 3 Să știi că ultimele „zile” (ale existenței pământului) vor forma o perioadă de timp dificil. ²Oamenii (de-atunci) vor fi: egoiști, iubitori ai banilor, lăudăroși, aroganți, insultători, neascultători față de părinți, nerecunoscători, lipsiți de sfințenie, ³lipsiți de afecțiune, imposibil de convinși, calomniatori, fără autocontrol, sălbatici și împotriva binelui. ⁴Ei vor mai fi trădători, imprudenți, și foarte orgolioși. Vor iubi mai mult plăcerile decât pe Dumnezeu; ⁵și vor avea o religie căreia îi vor contesta puterea (de influență). Îndepărtează-te de acești oameni! ⁶Între ei sunt unii care intră în case și reușesc să seducă pe femeile care nu au autocontrol ci sunt conduse de diferite dorințe păcătoase. ⁷Aceștia vor încerca mereu să învețe, fără să ajungă vreodată la cunoașterea completă a adevărului. ⁸Ei urmează exemplul lui Iane și al lui Iambre care s-au opus lui Moise. Sunt oameni care au mintea degradată, fiind descalificați în ce privește credința. ⁹Dar nu vor mai progresa; pentru că nebunia lor va fi evidentă pentru oricine, exact ca în cazul celor doi oameni. ¹⁰Tu ai remarcat învățătura mea, comportamentul meu, decizia mea, credința mea, răbdarea mea, dragostea mea, perseverența mea. ¹¹Ai văzut cum am fost persecutat și câte adversități am suportat în Antiohia, în Iconia și în Listra. Dar Domnul m-a scăpat din toate acestea! ¹²De fapt, toți cei care doresc să

trăiască o viață dedicată lui Cristos, vor fi persecutați. ¹³Dar oamenii răi și înșelători vor progresa în răul pe care-l practică, înșelând (pe alții) și fiind înșelați. ¹⁴Tu să fii consecvent cu privire la lucrurile pe care le-ai învățat și care au ajuns să-ți formeze credința. Știi care este sursa lor: ¹⁵Scripturile! Acestea sunt scrierile pe care le cunoști din copilărie; și ști că ele pot să-ți ofere înțelepciunea care conduce la salvarea prin credința în Cristos Isus. ¹⁶Tot ce scrie în Scriptură este inspirat de Dumnezeu și (ne) este util: ea poate să învețe, să reproșeze greșelile, să corecteze și să instruiască în dreptate; ¹⁷pentru ca omul lui Dumnezeu să se maturizeze și să fie astfel echipat pentru orice lucru bun. **4** Înaintea lui Dumnezeu și a lui Isus Cristos care va judeca pe cei vii și pe cei morți, având în vedere apariția Lui și a Regatului Său, insist asupra următorului lucru: ²predicarea Cuvântului (lui Dumnezeu) atât în momentele oportune, cât și în situații când (teoretic) nu este cazul. Astfel, să faci reproșurile corespunzătoare, să corectezi, să încurajezi folosind toată răbdarea pe care o ai și să utilizezi toată învățătura de care dispui. ³Îți cer aceste lucruri având în vedere că va veni timpul când oamenii nu vor mai accepta doctrina corectă; ci își vor desemna învățători care să le prezinte (numai) ce vor ei să audă. ⁴Vor renunța să ia în considerare adevărul și vor fi interesați de mituri. ⁵Dar tu să ai permanent discernământ, să-ți continui activitatea chiar în situații adverse și să îndeplinești toate responsabilitățile unui evanghelist. ⁶Eu sunt pregătit să fiu ca acel sacrificiu lichid care este oferit lui Dumnezeu prin turnare înaintea Lui. S-a apropiat momentul în care voi pleca (de pe pământ). ⁷Am fost implicat în acea luptă bună, am ajuns la finalul alergării; (și în tot acest timp) mi-am păstrat credința. ⁸Acum aștept să fiu premiat cu coroana dreptății. Ea îmi va fi dată în acea Zi de Domnul care este Judecătorul corect. Dar El nu va oferi această coroană numai mie, ci tuturor celor care iubesc venirea Sa. ⁹Să vii la mine cât poți de repede; ¹⁰pentru că Dima, din dragoste pentru această lume, m-a abandonat și a plecat la Tesalonic. Crescens s-a dus în Galatia, iar Titus a plecat în Dalmația. ¹¹Numai Luca este cu mine. Să vii împreună cu Marcu, pentru că am nevoie (de el) să mă ajute la ceea ce fac. ¹²Pe Tihic l-am trimis la Efes. ¹³Când vei veni, să-mi aduci paltonul pe care l-am lăsat în casa lui Carp din Troa. Doresc să vii și cu cărțile, mai ales cu cele din piele. ¹⁴Alexandru, căldărarul, mi-a făcut mult rău. Domnul îl va recompensa conform faptelor lui! ¹⁵Ferește-te și tu de el, pentru că a manifestat o puternică opoziție față de mesajul nostru. ¹⁶Când am fost la tribunal prima dată, nimeni nu m-a susținut în timp ce mi-am formulat apărarea. Toți m-au părăsit... Să nu li se ia în considerare acest lucru! ¹⁷Însă Domnul a stat lângă mine și mi-a dat putere, pentru ca astfel să pot predica un mesaj complet pe care să-l audă toți aceia care nu sunt evrei. Și așa am fost salvat din gura leului... ¹⁸Domnul mă va scăpa de orice lucru rău și mă va salva pentru a mă duce în Regatul Său ceresc. Lui să I se acorde gloria pentru eternitate! Amin! ¹⁹Salută pe Priscila, pe Acuila și familia lui Onisifor. ²⁰Erastus a rămas în Corint, iar pe Trofim l-am lăsat bolnav în Milet. ²¹Încearcă să vii (la mine) înainte de iarnă. Te salută Eubulus, Pudens, Linus, Claudia și toți frații. ²²Domnul să fie cu spiritul tău. Harul să fie cu voi.

Epistola apostolului Pavel trimisă lui Tit

1 Pavel, sclav al lui Dumnezeu și apostol al lui Isus Cristos pentru aleșii lui Dumnezeu, în vederea credinței lor și pentru cunoașterea adevărului referitor la lucrurile specifice comportamentului creștinesc. ²Mă refer la acel comportament care promovează speranța vieții eterne pe care a promis-o Dumnezeu înainte de începutul existenței în timp a acestei lumi. ³La momentul potrivit, El Și-a revelat Cuvântul prin predicarea mea. Această responsabilitate (a predicării) mi-a fost încredințată de Dumnezeu, Salvatorul nostru, prin intermediul unei porunci. ⁴Mă adresez ție, Titus, care ești adevăratul meu copil în credința de care beneficiem împreună. Îți urez har și pace de la Dumnezeu – Tatăl – și de la Cristos Isus care este Salvatorul nostru. ⁵Te-am lăsat în Creta ca să organizezi tot ce mai este de organizat acolo, desemnând prezbiteri pentru (comunitățile creștinilor din) fiecare oraș – așa cum ți-am poruncit. ⁶În acest sens, ți-am spus că prezbiterul este (acel om care se află) deasupra oricărui reproș. Astfel, el trebuie să fie soțul unei singure femei, având copii credincioși cărora nu li se poate reproșa că sunt imorali sau neascultători. ⁷De fapt, episcopul este ca un administrator din partea lui Dumnezeu. Și pentru că i se cere să aibă un comportament ireproșabil, (un episcop) trebuie să nu fie nici încăpățânat, nici mânios, nici bețiv, nici violent și nici lacom de câștig necinstit. ⁸Însă va trebui să fie ospitalier și să iubească binele. I se mai cere să aibă simțul măsurii, să fie drept, sfânt și cu autocontrol. ⁹În plus, trebuie să fie permanent în acord cu mesajul Cuvântului care prezintă adevărul; și astfel va promova o învățătură sănătoasă care îl va face capabil să ofere altora sfaturi bune și să-i înfrunte pe cei care i se opun. ¹⁰Fac această precizare având în vedere faptul că există mulți în special printre cei circumciși care nu acceptă subordonarea (față de autoritatea noastră), ci vorbesc foarte mult și sunt niște înșelători. ¹¹Aceștia trebuie reduși la tăcere; pentru că altfel, ei derutează familiile întregi. Urmărind câștiguri necinstite, aceștia îi învață pe oameni să facă lucruri care nu trebuie făcute. ¹²De fapt, chiar unul dintre ei care (pretinde că) este profet, a zis: „Cretanii sunt permanent niște oameni mincinoși, răi și leneși.” ¹³Da, această afirmație este adevărată! În consecință, fă-le reproșuri (mai) dure, ca să înțeleagă că trebuie să fie sănătoși în ce privește credința. ¹⁴Să nu acorde atenție miturilor de proveniență evreiască sau poruncilor prezentate de oamenii care se întorc de la adevăr. ¹⁵Pentru oamenii curați, toate lucrurile sunt clare. Dar pentru cei necredincioși care sunt afectați de păcat, nimic nu este curat. Aceștia sunt degradați chiar la nivelul minții și la cel al conștiinței lor... ¹⁶În consecință, ei pretind că-L cunosc pe Dumnezeu, dar Îl neagă prin faptele pe care le fac. Sunt demni de desconsiderare, nu acceptă să se subordoneze cuiva și nu sunt capabili să facă vreo faptă bună! **2** Dar tu să vorbești lucruri care sunt compatibile cu învățătura sănătoasă. ²Astfel, să spui că bătrânii trebuie să fie temperați, demni de respect și sănătoși în ce privește credința, dragostea și răbdarea. ³În același mod să le vorbești și femeilor bătrâne, spunându-le că trebuie să trăiască o viață caracterizată de sfințenie. Să nu fie defăimătoare și nici să nu aibă obiceiul de a consuma băuturi alcoolice; ci să învețe (să practice) ce este bine. ⁴Astfel, ele vor fi un exemplu de la care cele tinere vor învăța să-și iubească soții și copiii, ⁵să aibă simțul măsurii și să trăiască având un comportament

ireproșabil. Vor mai învăța (de la cele bătrâne) să fie bune administratoare ale casei lor, să fie ascultătoare de soț – și astfel, Cuvântul lui Dumnezeu nu va (putea) fi defăimat. ⁶Pe cei tineri, încurajează-i să fie înțelepți. ⁷Și prin tot ce faci, oferă un exemplu de fapte bune. În ce privește învățătura pe care o prezinți altora, demonstrează integritate și demnitate. ⁸Să practici o vorbire sănătoasă, care să nu poată fi criticată; pentru ca cei care ni se opun, să fie determinați să le fie rușine constatând că nu pot spune nimic rău despre noi. ⁹Spune sclavilor să se subordoneze stăpânilor lor, să se comporte conform dorinței acestora și să nu protesteze verbal față de ordinele lor. ¹⁰Să nu fure nimic (de la stăpâni), ci permanent să demonstreze că sunt demni de încrederea care le-a fost acordată. Trăind așa, (acești sclavi) vor aduce onoare învățăturii lui Dumnezeu – Salvatorul nostru. ¹¹Fac aceste afirmații având în vedere faptul că harul lui Dumnezeu a fost deja revelat. Acest har care aduce salvare pentru toți oamenii, ¹²ne învață să renunțăm la atitudinea pe care o au păgânii și la poftele lumești; apoi, în consecință, să trăim în această epocă într-un mod înțelept, drept și cu atitudinea corectă din punct de vedere religios. ¹³Să facem acest lucru în timp ce așteptăm să se întâmple ceea ce sperăm în legătură cu acel moment în care se va revela gloria marelui nostru Dumnezeu și Salvator – Isus Cristos. ¹⁴El S-a oferit pe Sine ca să ne răscumpere din orice formă (degradantă) a păcatului. Făcând acest lucru, a intenționat să-Și formeze, ca proprietate a Sa, un popor pe care să-l curețe (de păcat) și care să fie pasionat pentru (a face) fapte bune. ¹⁵Vorbește (oamenilor) despre aceste lucruri, încurajându-i; în același timp, cu o totală autoritate, fă reproșuri celor care greșesc. Nimeni să nu te desconsidere! **3** Amintește-le despre obligația pe care o au de a respecta deciziile conducătorilor (statului). Să fie astfel ascultători de autorități și disponibili pentru orice lucru bun. ²Să nu vorbească lucruri rele despre nimeni și să nu fie dispuși la ceartă, ci amabili; și să demonstreze mereu blândețe față de toți oamenii. ³Spun aceste lucruri având în vedere faptul că și noi am trăit altă dată în ignoranță, când am fost neascultători și răătăciți. Atunci eram sclavii dorințelor păcătoase și ai diferitelor plăceri (condamnabile). În acele circumstanțe, trăiam în răutate și în invidie, urând și fiind urâți de alții. ⁴Dar a apărut bunătatea lui Dumnezeu – Salvatorul nostru – și dragostea Lui pentru oameni. ⁵Atunci, El ne-a salvat; și a făcut acest lucru nu în baza faptelor bune făcute de noi, prin care am fi obținut acest merit. Ci pentru că El a avut milă de noi, ne-a spălat făcându-ne curați atunci când Spiritul Sfânt ne-a înnoit prin regenerarea (spirituală) pe care ne-a făcut-o. ⁶Și Dumnezeu a turnat din abundență Spiritul Său peste noi prin Isus Cristos, Salvatorul nostru. ⁷El a făcut acest lucru pentru ca acum, după ce am fost considerați dreți prin harul Lui, să putem deveni niște moștenitori care au speranța că vor beneficia de viața eternă. ⁸Ceea ce spun, reprezintă lucruri care merită să fie crezute ca adevărate. Și doresc să insist asupra lor; pentru ca aceia care au crezut în Dumnezeu, să fie motivați pentru a face fapte bune. Acestea sunt lucrurile benefice și utile oamenilor. ⁹Evită discuțiile care au ca temă teorii controversate și stupide. Să nu participi nici la cele din jurul lungilor liste care conțin strămoși. Evită de asemenea certurile și disputele cu privire la legea mozaică; pentru că sunt neproductive și inutile! ¹⁰După ce de două ori ai făcut reproșuri celui care produce dezbinare, să te depărtezi de el. ¹¹Ști că un asemenea om este corupt și păcătos, condamându-se tocmai prin ceea ce face. ¹²Când îl voi trimite la tine pe Artemas sau pe Tihic, să vii cât poți de repede la

mine în Nicopole; pentru că am decis să stau acolo în această iarnă. ¹³Ai grijă de avocatul Zena și de Apolo, să nu le lipsească nimic din tot ce au nevoie pentru călătoria lor. ¹⁴Oamenii noștri trebuie să fie deja antrenați pentru a excela în fapte bune care să rezolve nevoile; și astfel, ei nu vor rămâne neproductivi. ¹⁵Te salută toți aceia care sunt împreună cu mine. Salută-i (din partea mea) pe cei care ne iubesc și care au aceeași credință ca noi. Harul să fie cu voi toți!

Epistola apostolului Pavel trimisă lui Filimon

1 Pavel, deținut pentru (cauza lui) Cristos și fratele Timotei, către Filimon care lucrează împreună cu noi. ²În același timp ne adresăm și către sora Apfia, către Arhip care luptă împreună cu noi și către cei care formează comunitatea creștinilor din casa ta. ³Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru și de la Domnul Isus Cristos! ⁴De fiecare dată când mă rog, Îi mulțumesc Dumnezeului meu pentru tine; ⁵pentru că am auzit despre credința pe care o ai în Domnul Isus și despre dragostea pe care o practici față de toți sfinții. ⁶În rugăciunile mele, cer (Domnului) ca prin credința pe care o avem împreună, să te facă să înțelegi toate lucrurile bune pe care le avem în Cristos. ⁷Frate, să știi că am fost foarte bucuros și încurajat când am aflat despre efectele dragostei tale față de sfinți. Tu le-ai încurajat inima! ⁸Deși aș avea curajul în Cristos ca să-ți dau ordin cu privire la ce doresc să faci, ⁹te rog totuși să mă ascuți motivat de dragoste. Eu, bătrânul Pavel, când îți cer acest lucru, sunt în închisoare pentru (cauza lui) Isus Cristos. ¹⁰Cererea mea este în legătură cu Onisim. El este (acum) „copilul” meu, pe care „l-am născut” în timp ce eram legat cu lanțuri. ¹¹În trecut, el nu-ți era util; dar de-acum el te va ajuta și-mi va fi util și mie. ¹²Îl trimit acum înapoi la tine pe el, (care a devenit) „inima mea”. ¹³Aș fi preferat să-l rețin aici ca să mă ajute în locul tău cât timp sunt în detenție pentru (că am predicat) Vestea Bună. ¹⁴Dar n-am vrut să decid nimic fără aprobarea ta; pentru ca să nu-mi faci nici o favoare din obligație, ci printr-o decizie personală liberă. ¹⁵Probabil că el a fost despărțit de tine temporar, pentru ca să revină apoi pentru eternitate! ¹⁶Dar acum el vine înapoi nu doar ca sclav, ci și ca un frate iubit. Eu îl iubesc mult, dar tu îl vei iubi mai mult nu numai ca om, ci și pentru statutul lui pe care îl are acum în Domnul. ¹⁷Dacă mă consideri partenerul tău, primește-l exact cum m-ai fi primit pe mine! ¹⁸Dacă ți-a făcut ceva rău sau dacă îți este dator, consideră totul ca fiind responsabilitatea mea. ¹⁹Îți scriu aici cu mâna mea că eu, Pavel, voi plăti (datoria lui). Și n-ar mai fi trebuit să menționez că tu personal îmi ești dator... ²⁰Da, frate, ajută-mă astfel în Domnul și fă-mi inima să fie înviorată în Cristos. ²¹Îți scriu cu convingerea că mă vei asculta; și știu că vei face chiar mai mult decât ți-am cerut. ²²De asemenea, pregătește-mi o cameră; pentru că în urma rugăciunilor voastre pentru mine, sper să fiu eliberat și să mă întorc la voi. ²³Te salută Epafra, care este și el în închisoare împreună cu mine pentru (cauza lui) Isus Cristos. ²⁴Ești salutat și de ceilalți care lucrează împreună cu mine. Aceștia sunt: Marcu, Aristarh, Dima și Luca. ²⁵Harul Domnului Isus Cristos să fie cu spiritul vostru!

Epistola trimisă creștinilor evrei

1 Dumnezeu le-a vorbit în trecut strămoșilor noștri de multe ori și în multe moduri, prin mesajul profeților. ²Însă acum, la finalul acestui timp, El ne-a vorbit prin Fiul Său, pe care L-a desemnat ca moștenitor al tuturor lucrurilor. Prin intermediul Lui, Dumnezeu a creat universul. ³Fiul reflectă gloria Tatălui și oferă imaginea exactă a naturii Sale. Tot El susține (în existență) toate lucrurile prin puterea care există în Cuvântul Său. Și după ce a făcut curățarea (oamenilor) de păcate, S-a dus în cer, ocupând locul de la dreapta Maiestății divine. ⁴El a devenit astfel superior îngerilor, moștenind un nume mai important decât al lor. ⁵Dumnezeu nu a spus niciodată vreunui înger: „Tu ești Fiul Meu; Te-am născut astăzi.”, și nici: „Voi fi Tatăl Lui, iar El va fi Fiul Meu.” ⁶Apoi, când Îl aduce în lume pe Primul-născut (din El), spune: „Să I se închine toți îngerii lui Dumnezeu!” ⁷Când se referă la îngeri, El zice: „Dumnezeu Își face îngerii vânturi; iar pe slujitorii Săi, flăcări de foc.” ⁸Însă când a vorbit despre Fiul, El a spus: „Tronul Tău, Dumnezeule, va exista pentru totdeauna; și dreptatea va fi sceptrul cu care Îți vei conduce Regatul.” ⁹Tu ai iubit dreptatea și ai urât tot ce este rău. De aceea, Dumnezeule, Dumnezeul Tău Ți-a oferit o bucurie mult mai mare decât a celor care sunt în jurul Tău.” ¹⁰Apoi mai există și textul care spune: „Doamne, la început Tu ai creat pământul; și cerul este lucrarea mâinilor Tale.” ¹¹Ele sunt efemere, însă Tu ești etern. Toate se vor învechi. ¹²Apoi le vei împături ca pe o haină și le vei înlocui. Dar Tu rămâi mereu la fel; și existența Ta este fără sfârșit.” ¹³Dumnezeu nu a spus niciodată vreunui înger: „Stai la dreapta Mea până Îți voi pune dușmanii la picioare.” ¹⁴Îngerii sunt spirite care lucrează pentru Dumnezeu și sunt trimiși ca ajutoare pentru cei care vor fi moștenitorii salvării.

2 Având în vedere aceste lucruri pe care le-am cunoscut, trebuie să le păstrăm cu mare atenție; pentru că altfel, există posibilitatea pierderii lor. ²Acel mesaj proclamat prin intermediul îngerilor a avut totală autoritate; și în consecință, oricine s-a conformat parțial lui sau nu l-a ascultat, a suportat pedeapsa meritată. ³Astfel, pentru noi pedeapsa va fi mult mai severă, dacă ignorăm o salvare atât de mare! Se va întâmpla așa, pentru că ea a fost proclamată întâi de Domnul (Isus) și ulterior ne-a fost confirmată de cei care au auzit-o (de la El). ⁴Apoi, în timp ce ei predica, Dumnezeu le susținea mesajul, confirmându-l prin Spiritul Sfânt care producea semne miraculoase, făcea diferite minuni și oferea darurile Sale în mod suveran. ⁵Dumnezeu nu a oferit îngerilor conducerea în lumea viitoare despre care vorbim acum. ⁶Cineva a făcut următoarea precizare: „Ce reprezintă omul, ca să te gândești la el; și ce este fiul omului, ca să Te intereseze existența lui?” ⁷L-ai făcut să fie pentru scurt timp inferior îngerilor, l-ai încoronat cu glorie și cu onoare. ⁸Apoi i-ai dat autoritate peste toate lucrurile.” Deci dacă i-a subordonat totul, înseamnă că nu a lăsat nimic care să nu fie sub controlul lui. Constatăm însă că încă nu îi sunt subordonate toate lucrurile. ⁹Dar vedem acum că tocmai Isus, care a fost făcut (și El) temporar inferior îngerilor, este încoronat cu glorie și cu onoare. El le-a primit din cauza morții pe care a suportat-o. Și prin harul lui Dumnezeu, Isus a murit în locul tuturor. ¹⁰Toate lucrurile create de Dumnezeu sunt în existență prin El și pentru El. Iar pentru a aduce mulți fii în glorie, Dumnezeu a considerat că este corect ca întâi să facă perfect prin suferințe pe Cel care este

Autorul salvării lor. ¹¹Cel care-i sfințește pe oameni și cei sfințiți, au o origine comună. Acesta este motivul pentru care Lui nu-i este rușine să îi numească „frați”, ¹² așa cum se spune în următorul text: „Voi proclama fraților Mei numele Tău; Te voi lăuda cântând în mijlocul celor adunați.” ¹³ Apoi El mai spune: „Voi avea încredere în Dumnezeu.”; iar în alt text citim: „Sunt aici împreună cu copiii pe care mi i-a dat Dumnezeu.” ¹⁴ Acești copii sunt ființe umane. În consecință, El a devenit om ca ei, pentru ca murind, să distrugă pe cel care deține puterea morții, adică pe diavol; ¹⁵ și să-i elibereze pe oamenii care toată viața lor erau sclavi ai fricii de moarte. ¹⁶ Este evident că El nu a venit să-i ajute pe îngeri, ci pe oamenii care sunt descendenții lui Avraam. ¹⁷ Deci a fost necesar ca Isus să fie total asemănător fraților Lui, pentru a (le) putea fi un mare preot al lui Dumnezeu; și astfel, fiind credincios și plin de compasiune, să rezolve problema păcatelor poporului. ¹⁸ Pentru că și El a fost testat prin suferințe, poate să-i ajute acum pe cei care sunt ispitiți. **3** De aceea, frați sfinți care beneficiați de chemarea venită din cer, concentrați-vă gândirea la Cel care este Apostolul și Marele preot al credinței pe care o mărturisim, adică la Isus. ² El și-a făcut în mod ireproșabil datoria în fața Celui care L-a desemnat în această funcție, exact cum procedase și Moise în activitatea lui din toată Casa lui Dumnezeu. ³ Cel care construiește o casă, beneficiază de o mai mare apreciere decât construcția lui. Astfel, Isus merită mai multă onoare decât cea acordată lui Moise. ⁴ Orice casă este construită de cineva; însă Dumnezeu este „Constructorul” tuturor lucrurilor. ⁵ Moise a activat ca un slujitor demn de încredere în toată Casa lui Dumnezeu, mărturisind astfel anticipat despre lucrurile care vor fi proclamate mai târziu. ⁶ Dar Cristos a slujit în același mod, în calitate de Fiu al lui Dumnezeu. Iar noi suntem acea Casă a Lui, dacă vom persevera până la sfârșit în încrederea și lauda care sunt alimentate de speranță. ⁷ Astfel, noi să luăm în considerare mesajul Spiritului Sfânt care zice: „Dacă auziți astăzi vocea Lui, ⁸ nu vă «împietriți» inimile ca în ziua în care v-ați revoltat (împotriva Mea) în timp ce erați testați în deșert. ⁹ Acolo, strămoșii voștri M-au provocat; și le-am demonstrat apoi în patruzeci de ani ce pot Eu să fac. ¹⁰ Am fost deranjat văzând comportamentul oamenilor din acea generație; și am zis: «Ei permanent au ignorat metodele Mele; și astfel s-au înșelat singuri!». ¹¹ Atunci M-am mâniat și am jurat, zicând: «Aceștia nu vor beneficia niciodată de odihna Mea!».» ¹² Deci fiți atenți, fraților, ca nici unul dintre voi să nu aibă o inimă rea și necredincioasă care să vă separe de Dumnezeul care este viu. ¹³ Ci încurajați-vă unul pe altul în fiecare zi, atât timp cât se mai poate spune „Astăzi”; pentru ca nici unul dintre voi să nu fie înșelat de păcat și apoi să devină „împietrit”. ¹⁴ Noi vom putea beneficia de tot ce are Cristos, doar dacă vom păstra până la sfârșit încrederea pe care am avut-o la început. ¹⁵ Așa spune și Scriptura: „Dacă auziți astăzi vocea Lui, nu vă împietriți inimile ca atunci când v-ați revoltat (împotriva lui Dumnezeu)!” ¹⁶ Cine sunt aceia care s-au revoltat după ce au auzit vocea lui Dumnezeu? Nu sunt oare chiar cei care fuseseră scoși din Egipt prin intermediul lui Moise? ¹⁷ Cine au fost cei care L-au indispus pe Dumnezeu patruzeci de ani? N-au fost oare tocmai cei care păcătuiseră și care au fost înmormântați în deșert? ¹⁸ Și despre cine a vorbit Dumnezeu când a jurat zicând că nu vor intra în odihna Lui? Desigur, El se referea la cei care nu L-au ascultat! ¹⁹ Deci este evident că n-au putut să intre din cauza necredinței lor. **4** Promisiunea lui Dumnezeu care ne asigură că se poate intra în odihna Lui, este încă

valabilă. Deci să fiți atenți, pentru ca nici unul dintre voi să nu constate prea târziu că nu a beneficiat de ea. ²Aceeași Vestă Bună proclamată nouă, le-a fost prezentată și lor; dar mesajul ei nu le-a fost util, pentru că aceia nu au avut credință. ³Însă noi suntem cei care am crezut; și astfel intrăm în acea odihnă despre care vorbise Dumnezeu atunci când a spus: „Atât de mult M-au mâniat, încât am jurat că nu vor intra niciodată în odihna Mea!” Deși Dumnezeu a vorbit astfel, El nu S-a referit la (repausul de după) lucrările Lui care fuseseră deja terminate încă de la crearea lumii. ⁴Într-un text al Scripturilor, despre ziua a șaptea există următoarea precizare: „În a șaptea zi, după ce Și-a terminat toate lucrările, Dumnezeu S-a odihnit.” ⁵Iar în textul despre care am vorbit, se spune: „Nu vor intra niciodată în odihna Mea.” ⁶Din cauza neascultării lor, cei care au primit la început vestea bună, n-au intrat în odihna lui Dumnezeu. Totuși, sunt alți oameni care vor intra în această odihnă. ⁷În acest scop, Dumnezeu stabilește încă o zi (ca termen), zicând „Astăzi!”. Așa cum deja am precizat, despre această zi El a vorbit mai târziu prin intermediul lui David, zicând: „Dacă Îi auziți astăzi vocea (lui Dumnezeu), nu vă împietriți inimile!” ⁸Dacă Iosua le-ar fi oferit (evreilor) acea odihnă, Dumnezeu n-ar mai fi vorbit apoi despre o altă zi. ⁹Deci, pentru poporul lui Dumnezeu, rămâne (valabilă) oferta unei zile de odihnă asemănătoare cu cea de Sabat. ¹⁰Cel care „intră” în odihna lui Dumnezeu, se va odihni exact ca El – după ce își va fi terminat lucrarea. ¹¹Deci să facem orice efort pentru a beneficia (în final) de această odihnă, pentru ca nimeni să nu cadă (pe drum) urmând același exemplu de neascultare. ¹²Cuvântul lui Dumnezeu este viu și acționează. El taie mai bine decât o sabie cu două tăișuri, despărțind sufletul de spirit și oasele de măduva lor... Acest Cuvânt evaluează gândurile și intențiile noastre. ¹³Nimic nu este ascuns privirii lui Dumnezeu. Tot ce se întâmplă, este cunoscut Celui în fața Căruia vom fi direct responsabili pentru faptele noastre. ¹⁴Pentru că în persoana lui Isus – Fiul lui Dumnezeu – avem un Mare Preot care a ajuns în cer, să păstrăm cu fermitate credința despre care vorbim. ¹⁵Noi nu avem un Mare Preot incapabil să ne înțeleagă punctele noastre slabe; ci Unul care a experimentat ca noi toate categoriile de ispite, dar care nu a păcătuit niciodată. ¹⁶Deci să ne apropiem cu toată încrederea de tronul harului, ca să fim beneficiarii milei și ai harului care să ne ofere ajutor atunci când vom avea nevoie de el. **5** Orice mare preot este ales dintre oameni și pus în această funcție ca să facă o slujbă pentru ei în fața lui Dumnezeu. El trebuie să aducă daruri și să sacrifice animale pentru păcatele lor. ²Dar marele preot este și el slab în multe feluri; iar acest fapt îl determină să fie blând cu cei care sunt ignoranți și dezorientați. ³Apoi, pentru că are puncte slabe, trebuie să aducă înaintea lui Dumnezeu sacrificii și pentru păcatele lui, nu doar pentru ale poporului. ⁴Nimeni nu se autoproponă ca mare preot; ci Dumnezeu oferă această onoare printr-o invitație (specială), așa cum s-a întâmplat cu Aaron. ⁵În mod asemănător, nici Cristos nu Și-a luat singur gloria de Mare Preot; ci o are de la Cel care I-a spus: „Tu ești Fiul Meu. Te-am născut astăzi!”. ⁶Iar în altă Scriptură, scrie: „Tu ești permanent preot, la fel ca Melhisedec.” ⁷În timpul vieții Lui (trăite) pe pământ, Fiul S-a rugat lui Dumnezeu cu strigăte și cu lacrimi, cerându-I să-L salveze de la moarte. Iar Tatăl L-a auzit, pentru că Fiul a avut reverență față de El. ⁸Și chiar dacă era Fiul lui Dumnezeu, prin tot ce a suferit, El a învățat ascultarea (de Tatăl Său). ⁹Apoi, după ce a fost demonstrat ca perfect (ascultător de Tatăl), a devenit sursa unei salvări eterne pentru cei care ascultă

de El. ¹⁰Și astfel, Dumnezeu l-a numit Mare Preot conform modelului oferit de Melhisedec. ¹¹Despre toate acestea avem multe lucruri mai complicate de spus. Totuși, vă este greu să ne urmăriți explicațiile, pentru că mintea voastră nu le poate înțelege. ¹²De fapt, era normal ca voi să fiți deja învățătorii altora. Totuși, acum voi aveți din nou nevoie de cineva care să vă învețe adevărurile elementare despre cuvintele lui Dumnezeu; și astfel, puteți să vă „hrăniți” decât cu „lapte”, nu și cu „hrană mai consistentă”. ¹³Iar cine se hrănește numai cu lapte, nu este familiarizat cu învățătura despre dreptate, pentru că este „copil”. ¹⁴Dar cei maturi care au practicat un antrenament al minții, au discernământ și pot primi hrană mai consistentă. **6** De aceea, vă propun să lăsați acele adevăruri simpliste despre Cristos; și să avansăm împreună spre cele specifice maturității. Vreau să spun că nu trebuie să discutăm din nou despre subiecte cum ar fi: pocăința (care implică abandonarea faptelor rele), credința în Dumnezeu, ²reguli referitoare la spălări rituale, practica identificării prin punerea mâinilor (asupra cuiva), învierea morților și judecata eternă. ³Când ne va permite Dumnezeu, vom putea avansa de la acest nivel, la cel al maturității (spirituale). ⁴Sunt unii care au fost cândva luminați, au gustat darul ceresc, au beneficiat de acțiunea Spiritului Sfânt, ⁵au experimentat bunătatea Cuvântului lui Dumnezeu și puterile care sunt specifice viitorului. ⁶Și totuși, au căzut... Pentru ca ei să fie reînnoiți și aduși la stadiul de a se pocăi, ar trebui ca Fiul lui Dumnezeu să fie din nou crucificat și expus ridiculizării publice. Însă acest lucru nu (mai) este posibil! ⁷Oamenii sunt ca pământul care primește frecvent apă din ploaia care cade pe el. Dacă acesta oferă apoi plante pentru cei care-l lucrează, primește binecuvântarea lui Dumnezeu. ⁸Dar dacă produce buruieni și mărarci, nu este util și urmează să fie blestemat de Dumnezeu; apoi totul va fi ars de foc. ⁹Dragii mei, chiar dacă vă spunem aceste lucruri, așteptăm ca voi să demonstrați că faceți lucruri mai bune care sunt produsul unei vieți salvate. ¹⁰Dumnezeu nu este nedrept. El nu uită efortul vostru și dragostea pe care I-o demonstrați ajutându-i pe sfinți. ¹¹Însă dorim ca fiecare dintre voi să continue cu același entuziasm, pentru ca să se poată realiza ceea ce sperați. ¹²Deci nu fiți leneși, ci urmați exemplul celor care prin credință și răbdare, obțin ce li s-a promis. ¹³De exemplu, când Dumnezeu i-a făcut o promisiune lui Avraam, nu a avut pe altcineva mai mare care să garanteze respectarea ei. Atunci El S-a jurat pe Sine Însuși, ¹⁴spunând: „Te asigur că vei fi binecuvântat de Mine și vei avea foarte mulți urmași.” ¹⁵Și astfel, pentru că a avut răbdare și a așteptat, a obținut ce i s-a promis. ¹⁶Atunci când oamenii fac un jurământ, folosesc numele cuiva mai mare decât ei. Jurământul garantează că un lucru (afirmat de cineva) este adevărat; și astfel este eliminată orice suspiciune. ¹⁷În mod asemănător, când Dumnezeu a dorit să asigure pe cei care erau beneficiarii acelei promisiuni, că nu Se va răzgândi, El a garantat respectarea ei printr-un jurământ. ¹⁸Astfel, având în vedere cele două lucruri care ne demonstrează că este imposibil ca Dumnezeu să mintă, noi am fost puternic încurajați să avem certitudine în legătură cu speranța pentru viitor. ¹⁹Pentru sufletul nostru, această speranță este ca o ancoră care ne oferă siguranță și stabilitate. Prin intermediul ei, noi ajungem să avem contact cu ceea ce este dincolo de perdeaua interioară a Templului. ²⁰În acel loc este Isus, care a intrat primul, pentru noi, ca să ne arate drumul. Și astfel a devenit Mare Preot la fel ca Melhisedec. **7** Acest Melhisedec a fost regele Salemului și preotul Dumnezeului Foarte Înalt. El l-a întâmpinat pe

Avraam și l-a binecuvântat atunci când acesta se întorcea victorios din războiul cu acei regi. ²Atunci Avraam i-a dat lui Melhisedec a zecea parte din tot ce obținuse în urma războiului. Numele „Melhisedec” înseamnă în primul rând „rege al dreptății”. Apoi el se mai poate traduce și cu „Rege al Salemului”, adică „Regele păcii”. ³Nimeni nu știe cine a fost tatăl sau mama lui Melhisedec; și nu se cunoaște nimic nici despre strămoșii lui. Apoi, pentru că nu există o înregistrare a nașterii și nici a morții lui Melhisedec, el este un prototip al Fiului lui Dumnezeu care rămâne preot pentru totdeauna. ⁴Remarcați deci cât de mare a fost acest Melhisedec: chiar și patriarhul Avraam i-a oferit o zecime din prada de război! ⁵Conform legii mozaice, descendenții lui Levi care fac slujba de preoți, trebuie să adune a zecea parte din tot ce au oamenii poporului evreu, adică de la frații lor, deși toți provin din Avraam. ⁶Dar acest Melhisedec, chiar dacă nu provenea din familia leviților, a primit a zecea parte din proprietățile lui Avraam căruia Dumnezeu îi făcuse promisiuni; și apoi l-a binecuvântat. ⁷Desigur, în legătură cu binecuvântarea, regula este aceasta: cineva este binecuvântat de altul superior lui. ⁸Iar în sistemul nostru, a zecea parte din posesiunile oamenilor este primită de ființe umane care se nasc, trăiesc și mor. Dar despre Melhisedec se spune că este viu! ⁹Deși Levi (prin urmașii lui) colectează această zecime, se poate considera că și el a dat-o prin intermediul lui Avraam; ¹⁰pentru că atunci când l-a întâlnit Melhisedec, Levi era inclus în Avraam care urma să devină strămoșul lui. ¹¹Dacă preoția leviților din perioada legii mozaice primite de evrei ar fi atins perfecțiunea, nu mai era nevoie de un alt preot ca Melhisedec; ci ar fi continuat sistemul preoțesc inaugurat de Aaron. ¹²Dar odată cu schimbarea preoției, este necesară și o schimbare a legii (mozaice). ¹³Iar Cel care este implicat în acest nou sistem, nu aparține familiei lărgite a lui Levi și nimeni dintre strămoșii lui nu a slujit la altar. ¹⁴Este clar că Domnul nostru provine dintre descendenții lui Iuda; iar Moise nu a spus nimic despre urmașii lui referitor la preoție. ¹⁵Acest lucru devine mult mai evident odată cu venirea unui alt preot conform modelului oferit de Melhisedec. ¹⁶Acest preot este desemnat pentru slujbă nu cu condiția respectării unei descendențe fizice, ci prin autoritatea oferită de faptul că nu moare niciodată. ¹⁷Exact acest lucru este afirmat despre El: „Tu ești preot pentru totdeauna, la fel ca Melhisedec.” ¹⁸Astfel, în primul rând este eliminată acea poruncă veche (a descendenței), pentru că era restrictivă și inutilă. ¹⁹De fapt, legea mozaică nu a făcut nimic perfect. Apoi, în al doilea rând, ne-a fost oferită o speranță mai bună, care ne permite să ne apropiem de Dumnezeu. ²⁰Această preoție a implicat un jurământ. Dar leviții deveniseră preoți fără jurământ. ²¹Isus a devenit Preot în baza unui jurământ formulat de Dumnezeu, atunci când a zis: „Domnul a jurat și nu va reveni asupra acestui jurământ: Tu ești preot pentru totdeauna!” ²²În consecință, Isus a devenit garantul unui „legământ” mai bun. ²³Înainte au existat mulți preoți, pentru că unii îi înlocuiau în slujbă pe alții, atunci când aceia mureau. ²⁴Dar pentru că existența Lui nu are sfârșit, El deține funcția de Preot care nu poate fi transferată altora. ²⁵Acest fapt explică de ce poate să salveze în mod perfect pe cei care vin la Dumnezeu prin intermediul Lui. El trăiește etern ca să intervină (continuu) în favoarea lor. ²⁶Acesta este modelul de mare preot de care aveam nevoie: sfânt, fără păcat, curat, neafectat de păcătoși și înălțat deasupra cerului. ²⁷Isus nu are nevoie să procedeze ca ceilalți mari preoți care sacrifică în fiecare zi animale întâi pentru păcatele lor și apoi pentru ale poporului. Când S-a

sacrificat pe Sine, El a oferit un singur sacrificiu pentru totdeauna.²⁸ Legea mozaică desemnează ca mari preoți pe niște oameni care au și ei punctele lor slabe. Însă acum, conform jurământului care a fost făcut după (ce a trecut) epoca acestei legi, Isus a fost desemnat ca preot perfect pentru eternitate. **8** Punctul principal al lucrurilor pe care vi le-am spus până acum, este faptul că avem un Mare Preot care stă în dreapta tronului ceresc al lui Dumnezeu.² El slujește acolo în locul sfânt care există în adevăratul cort. Acesta este construit de Dumnezeu, nu de oameni.³ Funcția fiecărui mare preot este aceea de a aduce în fața lui Dumnezeu atât daruri, cât și animale sacrificate. Astfel, a fost nevoie ca și Marele nostru Preot să vină în fața Lui cu ceva.⁴ Dacă ar mai exista acum pe pământ, El nici nu ar (putea) fi preot; pentru că sunt deja preoți care oferă daruri lui Dumnezeu conform legii mozaice.⁵ Ei slujesc într-un loc de închinare care este doar o copie asemănătoare unei umbre care provine de la cortul ceresc. Cel de aici este construit în urma instrucțiunilor primite de Moise de la Dumnezeu. Înainte să-l facă, i s-a spus: „Fii atent! Să-l faci conform modelului care ți-a fost prezentat pe munte!”⁶ Dar acum, lucrarea care I-a fost încredințată lui Cristos, este mult mai importantă decât a celorlalți preoți; iar „legământul” pe care ni-l prezintă El, este superior celui alt, pentru că se bazează pe promisiuni mai bune.⁷ Dacă primul „legământ” ar fi fost perfect, nu ar fi fost nevoie de un altul care să-l înlocuiască.⁸ De fapt, Dumnezeu a făcut un reproș când a vorbit (evreilor) astfel: „Eu, Domnul, vă asigur că va veni un timp când voi face un nou „legământ” cu urmașii lui Israel și cu cei ai lui Iuda.⁹ Dar acesta nu va fi ca cel pe care l-am făcut cu strămoșii lor când i-am luat de mână și i-am scos din Egipt. Atunci ei nu au respectat acel „legământ”, iar Eu (în consecință) i-am neglijat.”¹⁰ Însă Domnul vă spune că în viitor va face cu poporul Israel un (alt) „legământ”, zicând: «Voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inima lor. Eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu.»¹¹ Atunci nu va mai fi nevoie ca cineva să-și învețe fratele sau vecinul să cunoască pe Domnul. Pentru că Mă vor cunoaște de la cel mai mic până la cel mai mare.¹² Le voi ierta nedreptățile și nu-Mi voi aminti de păcatele lor!».¹³ Când se vorbește despre un „nou legământ”, în mod indirect primul este considerat vechi. Iar ce este deja vechi, a ajuns să îmbătrânească și este aproape de distrugerea totală. **9** Primul „legământ” conținea reguli referitoare la închinare și stabilea cum trebuie să fie locul unde se practica ea.² Acel loc de închinare era delimitat de un cort (special). În prima parte a lui – numită Locul Sfânt – erau următoarele obiecte (de cult): suportul cu sursele de lumină, masa și (pe ea) pâinile oferite pentru Dumnezeu.³ Dincolo de perdeaua care delimita această parte a cortului, exista Locul numit Foarte Sfânt.⁴ Acolo se aflau altarul de aur pe care se ardea tămâia și „lada legământului” acoperit total cu aur. În această „ladă” erau următoarele obiecte: un vas din aur în care era mană, toiagul lui Aaron care înmugurise și tablele pe care fusese scris „legământul”.⁵ Deasupra (capacului lăzii) erau heruvimii care simbolizau gloria divină. Ei acopereau cu umbra lor locul unde se rezolva problema păcatelor. Totuși, acum nu ne putem permite să vorbim detaliat despre toate acestea.⁶ După ce aceste lucruri au format sistemul (ceremonial) evreiesc de închinare, preoții intră de-atunci (zilnic) ca să-și facă slujba numai în prima parte a cortului.⁷ Însă în a doua parte a lui intră numai marele preot, o singură dată pe an și nu fără sânge. El oferă acel sânge înaintea lui Dumnezeu, pentru păcatele lui și apoi pentru ale oamenilor din popor care

au păcătuit inconștient. ⁸Și atât timp cât exista acest regulament al primului cort, Spiritul Sfânt arăta că accesul în Locul Foarte Sfânt nu era permis (oricui). ⁹Aceste lucruri sunt un simbol pentru ce se întâmplă acum, când darurile și sacrificarea animalelor nu oferă închinătorului o conștiință perfect curată. ¹⁰Acele reguli au fost doar niște reglementări cu privire la lucruri materiale; și se refereau la: mâncare, băutură, și spălări ceremoniale. Toate acestea au existat până la apariția unui Nou Regulament. ¹¹Acum, el prevede acele lucruri superioare pe care le anticipase (cel vechi). Iar Cristos a venit ca Mare Preot slujind într-un Cort superior primului și care este perfect, pentru că el nu este construit de mâna omului și nu aparține acestei creații. ¹²Când El a intrat în acel Loc Foarte Sfânt odată pentru totdeauna, nu a adus acolo sânge de țapi sau de viței, ci propriul Său sânge. Astfel, El a obținut pentru noi o rezolvare eternă a păcatului. ¹³Dacă atât sângele țăpilor și al taurilor cât și cenușa de la o vacă (arsă) produceau „sfințirea” exterioară a oamenilor, ¹⁴sângele lui Cristos poate să ne curețe conștiința de faptele care conduc la moarte. El, cu ajutorul eternului Spirit (Sfânt), S-a oferit pe Sine lui Dumnezeu ca sacrificiu perfect; și fiind astfel curățați, ne putem închina Dumnezeului care este viu. ¹⁵Cristos este Cel prin care ne-a fost adus un „Legământ” nou. El a murit ca să elibereze pe oameni de vina pentru greșelile făcute în perioada primului „legământ”. Moartea Lui a făcut astfel posibilă primirea moștenirii eterne pe care o promisese Dumnezeu. Și acum, de aceasta beneficiază toți cei care sunt chemați de Dumnezeu. ¹⁶Existența unui testament vorbește despre cineva care urmează să moară. ¹⁷Dacă el încă mai trăiește, testamentul nu este util, pentru că lucrurile scrise în el se aplică numai din momentul morții celui care l-a făcut. ¹⁸Astfel, nici chiar primul „legământ” nu a fost ratificat fără sânge. ¹⁹După ce Moise a prezentat evreilor fiecare poruncă a Legii, a luat sânge de viței și de țapi, apă, lână roșie și isop, cu care a stropit apoi acel sul (de carte) și pe tot poporul. ²⁰El a spus atunci următoarele cuvinte: „Acesta este sângele care ratifică «legământul» pe care Dumnezeu v-a poruncit să-l respectați.” ²¹Tot atunci, el a stropit cu sânge cortul și obiectele din el destinate închinării. ²²De fapt, conform legii mozaice, aproape orice lucru este „curățat” cu sânge. Iar fără vărsare de sânge, nu este posibilă iertarea. ²³Aceste lucruri sunt doar imitații ale celor care există în cer. Dacă a fost necesar ca reproducerea să fie astfel „curățată”, atunci și originalul din cer trebuia să fie purificat prin sacrificii superioare celor de pe pământ. ²⁴Cristos nu a intrat într-o copie a locului sfânt construit de mâini omenești; ci (chiar) în cer, pentru a Se prezenta acum pentru noi înaintea lui Dumnezeu. ²⁵El nu S-a dus acolo ca să Se prezinte de mai multe ori ca sacrificiu, cum face marele preot care intră în acel loc special odată pe an, deși el nu vine acolo cu propriul lui sânge. ²⁶Dacă și Cristos ar fi făcut la fel, ar fi trebuit să Se sacrifice de mai multe ori până acum, începând din momentul creării lumii... Dar El Și-a făcut apariția acum o singură dată, la sfârșitul vremurilor, ca să elimine păcatul prin sacrificiul Său. ²⁷Oamenilor le este destinat să moară o singură dată. Apoi urmează judecata. ²⁸În mod asemănător, după ce a fost sacrificat o singură dată pentru a purta păcatele multor oameni, Cristos va reveni; dar nu pentru a mai lua păcatele asupra Sa, ci ca să salveze pe cei care-L așteaptă. **10** Legea mozaică a fost doar o umbră a lucrurilor bune care urmau să vină. Deci ea nu se poate confunda cu ele. Astfel, deși oamenii veneau în fiecare an și aduceau animale ca sacrificiu, legea mozaică nu putea să le rezolve definitiv problema

păcatelor lor. ²Dacă legea mozaică ar fi reușit să facă oamenii perfecți prin acele sacrificii, ei ar fi renunțat la această practică; pentru că nu ar mai fi simțit nici o condamnare din partea conștiinței lor. ³Dar aceste sacrificii le amintesc despre păcate în fiecare an; ⁴pentru că este imposibil ca sângele obținut prin sacrificarea taurilor și a țapilor să (le) șteargă păcatele. ⁵Acest fapt explică de ce la apariția Sa în lume, Cristos spune: „Tu nu ai dorit nici sacrificii de animale și nici daruri; ci Mi-ai pregătit un corp. ⁶Ție nu Ți-au plăcut nici sacrificiile arse integral și nici cele aduse pentru rezolvarea păcatului. ⁷Atunci am afirmat: «Dumnezeule, sunt aici, pregătit să fac exact ce a fost scris despre Mine în sulul cărții!».” ⁸Deci întâi a spus „Ție nu Ți-au plăcut nici animalele sacrificate și arse total (pe altar) și nici sacrificiile pentru păcat” – cerințe specifice legii mozaice. ⁹Apoi continuă, zicând: „Sunt la dispoziția Ta, Dumnezeule, ca să fac ce dorești Tu!”. Astfel El anulează primul sistem (al sacrificiilor), ca să îl pună în locul aceluia pe al doilea. ¹⁰Acea „dorință” (a lui Dumnezeu) se referea la sacrificiul fizic al lui Cristos prin care am fost sfințiți. Corpul Lui a fost sacrificat o singură dată și definitiv. ¹¹Orice preot care-și face slujba zilnic, oferă de multe ori aceleași sacrificii care nu pot niciodată să conducă la dispariția păcatelor. ¹²Dar Cristos, după ce S-a oferit pe Sine ca unic și definitiv Sacrificiu pentru păcate, S-a dus la dreapta lui Dumnezeu; ¹³și așteaptă acum ca dușmanii Lui să-I fie puși sub picioare. ¹⁴Cu un singur sacrificiu, El a curățat perfect (de păcat) pe cei care sunt sfințiți. ¹⁵Despre acest lucru vorbise și Spiritul Sfânt, atunci când a zis: „Domnul vă spune: ¹⁶«Vă prezint legământul pe care-l voi face cu poporul meu în viitor: voi pune legile Mele în inima lor și le voi scrie în mintea lor!».” ¹⁷Apoi El adaugă: „Nu-Mi voi mai aminti de păcatele și de nedreptățile lor!” ¹⁸Acolo unde există (o astfel de) iertare pentru acestea, nu mai este necesar vreun (alt) sacrificiu pentru păcat! ¹⁹Fraților, noi avem astfel curajul să intrăm în acel „Loc Foarte Sfânt” în baza sângelui lui Isus. ²⁰Intrarea noastră acolo se poate face acum mergând pe un „drum” nou și viu inaugurat de corpul Său (sacrificat) care a fost simbolizat de acea perdea. ²¹Pentru că avem un Mare Preot desemnat să facă slujba în Casa lui Dumnezeu, ²²să ne apropiem cu o inimă sinceră, plină de credință, având conștiința curățată de lucrurile rele și fiind spălați fizic cu o apă curată. ²³Să ne preocupe în mod serios păstrarea speranței noastre; pentru că Cel care a făcut promisiunea, Și-o va respecta! ²⁴Să fim atenți unii la alții ca să ne încurajăm reciproc la dragoste și la fapte bune. ²⁵Să nu renunțăm la întrunirile noastre, așa cum este obiceiul unora; ci (atunci când ne adunăm), să ne încurajăm unii pe alții, având în vedere faptul că acea Zi se apropie. ²⁶Dacă după ce ni s-a prezentat adevărul și-l cunoaștem, noi păcătuim în mod intenționat, nu mai există nici un sacrificiu pentru (acel) păcat; ²⁷ci urmează să așteptăm plini de frică judecata și focul care va arde (continuu) pe cei care I se opun lui Dumnezeu! ²⁸Oricine nu respectă legea lui Moise, este omorât fără să i se acorde milă, în baza declarației făcute de doi sau trei martori. ²⁹Însă pedeapsa pentru un om care desconsideră pe Fiul lui Dumnezeu, trebuie să fie mult mai severă; pentru că el profanează sângele „Legământului” care îl sfințise. Astfel, acel om va fi vinovat și de insultă față de Spiritul harului. ³⁰Noi știm cine este Cel care a spus: „Răzbunarea Îmi aparține. Eu voi oferi recompensa adecvată faptelor!” Apoi tot El a mai zis: „Domnul Își va judeca poporul!” ³¹Deci este un lucru teribil să ajungi (într-o asemenea stare) în mâinile lui Dumnezeu! ³²Amintiți-vă de

zilele de la început. Atunci, după ce ați primit lumina, ați trăit tensiunea multor lupte și a adversităților pe care le-ați suportat. ³³De multe ori ați fost abuzați în mod public și persecutați. Altă dată v-ați identificat cu cei care suportau același tratament. ³⁴Ați ajutat pe cei care sufereau detenția și ați acceptat cu bucurie confiscarea bunurilor voastre (materiale), știind că aveți în cer ceva mai bun care rămâne pentru eternitate. ³⁵Deci să nu abandonați acea încredere care vă va aduce o mare recompensă. ³⁶Aveți nevoie doar de răbdare; pentru ca după ce ați făcut ce dorește Dumnezeu, să puteți primi ce v-a promis El. ³⁷Va mai trece puțin timp și „Cel care urmează să vină, va veni fără să întârzie!” ³⁸Cel drept, care este al Meu, va trăi prin credință. Dar nu-l voi mai agreea dacă va regresa!” ³⁹Totuși, noi nu suntem dintre cei care vor fi astfel pierduți, ci dintre aceia care cred și sunt salvați. **II** Credința este certitudinea pe care o ai cu privire la lucrurile sperate și o convingere puternică față de acele lucruri pe care (încă) nu le vezi (realizate). ²Așa au trăit oamenii din trecut care au avut o bună reputație. ³Datorită credinței, noi înțelegem că întregul Univers a fost creat prin Cuvântul lui Dumnezeu. Deci (putem accepta astfel că) tot ce se vede, a fost făcut din lucruri care nu se văd. ⁴Credința este explicația faptului că Abel a oferit lui Dumnezeu un sacrificiu mai bun decât al lui Cain. Și datorită credinței lui, Abel a fost declarat drept atunci când Dumnezeu i-a acceptat acel sacrificiu. Deși el a murit, credința lui continuă să ne vorbească. ⁵Pentru că Enoh a avut credință, a fost luat de pe pământ fără să mai moară; și nu a mai fost găsit, pentru că îl luase Dumnezeu la El. Dar înainte de a-l lua, Dumnezeu afirmase că agreează felul în care trăiește Enoh. ⁶De fapt, dacă nu avem credință, este imposibil să-I placă lui Dumnezeu de noi. Și cine se apropie de Dumnezeu, trebuie să creadă că El există și că-i recompensează pe cei care-L caută. ⁷Noe și-a demonstrat credința atunci când Dumnezeu îl informase despre lucruri care se vor întâmpla. Deși el încă nu putea să le vadă, a construit o corabie ca să-și salveze familia. Decizia lui a fost proba pentru condamnarea lumii; și în același timp, el a devenit unul dintre oamenii care moștenesc dreptatea datorită credinței lor. ⁸Atunci când Avraam a fost chemat să plece într-un loc unde urma să devină proprietar, el a plecat fără să știe exact unde se ducea. Și astfel și-a demonstrat credința prin ascultare. ⁹Credința pe care a avut-o, l-a ajutat să vină în țara promisă, deși el a trăit în ea ca străin. A locuit în corturi, la fel ca Isaac și ca Iacov care erau moștenitorii promisiunii (făcute lui). ¹⁰El a putut să facă acest lucru, pentru că aștepta (să ajungă în) orașul cu fundații puternice, al cărui Arhitect și Constructor este Dumnezeu. ¹¹Pentru că a avut credință, el L-a considerat demn de încredere pe Cel care-i făcuse promisiunea. Și astfel, Avraam a putut să aibă copii chiar dacă era prea bătrân, iar Sara nu putea să rămână însărcinată. ¹²În consecință, dintr-un singur om care se apropia de sfârșitul vieții lui pe pământ, au venit în existență atât de mulți descendenți, încât se pot asemăna ca număr cu stelele de pe cer și cu nisipul de la malul mării. ¹³Toți aceștia și-au păstrat credința până au murit, deși în timpul vieții lor de pe pământ, nu au primit acele lucruri promise. Ei doar le-au văzut (prin credință) și le-au salutat de la distanță, afirmând că aici sunt ca niște străini și că existența lor pe pământ este temporară. ¹⁴Cei care vorbeau astfel, demonstrau că încă sunt în căutarea unei patrii. ¹⁵Dacă s-ar fi referit la aceea din care pleaseră, ar fi avut posibilitatea să se întoarcă în ea. ¹⁶Dar de fapt, ei doreau o patrie mai bună, adică un oraș ceresc. Iar Dumnezeu le-a pregătit un asemenea loc; și Lui nu-I este rușine să fie numit

Dumnezeul lor. ¹⁷Având credință, Avraam a acceptat să-l sacrifice pe Isaac, atunci când Dumnezeu i-a cerut acest lucru ca test. ¹⁸Deși Dumnezeu îi promisese că urmașii lui vor proveni din Isaac, Avraam a fost gata să-l sacrifice pe (acesta care era) unicul lui fiu. ¹⁹El s-a gândit că Dumnezeu ar fi putut să-i învie fiul. Și de fapt, el l-a primit înapoi pe Isaac ca și cum ar fi înviat. ²⁰Când Isaac a oferit binecuvântarea lui Iacov și lui Esau vorbindu-le despre viitorul lor, el a făcut-o prin credință. ²¹Tot prin credință a binecuvântat și Iacov pe fiecare dintre fiii lui Iosif, închinându-se sprijinit de bastonul lui. ²²Apoi Iosif, când era la sfârșitul vieții lui, a demonstrat că are și el credință, vorbind despre exodul poporului Israel din Egipt și dând instrucțiuni cu privire la înmormântarea lui. ²³Pentru că avea credință, părinții lui Moise l-au ascuns în timpul primelor trei luni după nașterea lui, văzând că este un copil frumos. Astfel, lor nu le-a fost frică să încalce ordinul faraonului. ²⁴Când a crescut, acest Moise a avut aceeași credință care l-a făcut să refuze titlul de „Fiul fiicei faraonului”. ²⁵În locul bucuriei pe care o produc temporar plăcerile păcatului, el a ales să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu. ²⁶Privind la recompensă, Moise a considerat că a fi ridiculizat pentru Cristos valorează mai mult decât bogățiile Egiptului. ²⁷El a demonstrat credință atunci când a plecat din Egipt fără să-i fie frică de mânia faraonului; și nu a revenit asupra acestei decizii, ci a procedat ca și cum L-ar fi văzut pe Cel care nu poate fi văzut (fizic). ²⁸Având credință, Moise a inițiat sărbătoarea numită Paște, stropind sângele (mielului) pentru ca îngerul morții să nu-i omoare pe primii născuți din familiile lor. ²⁹Tot prin credință au trecut ei prin Marea Roșie ca și când ar fi mers pe un teren uscat. Dar atunci când egiptenii au încercat să o traverseze și ei, au fost înecați. ³⁰Credința a făcut să cadă zidurile Ierihonului după șapte zile în care au fost înconjurat. ³¹Prin credință a supraviețuit și prostituata Rahav. Pentru că a primit și a găzduit în casa ei pe spionii evreilor, ea a fost protejată atunci când au fost omorâți oamenii necredincioși. ³²Desigur, acum nu-mi permite timpul; dar aş putea să vorbesc și mai mult dacă aş analiza alte cazuri, cum ar fi: Ghedeon, Barac, Samson, Iefta, David, Samuel și (alți) profeți. ³³Ei au cucerit regate și au administrat dreptatea prin credință, obținând ce li se promisese. Unii au închis gurile leilor. ³⁴Alții au anulat efectul focului și nu au fost afectați de loviturile date cu tăișul sabiei. Deși erau oameni slabi, prin credință ei au devenit puternici în lupte și au alungat astfel armatele dușmanilor. ³⁵Femeile și-au primit înapoi înviați pe cei care făceau parte din familiile lor. Totuși, unii care au fost torturați, au refuzat să accepte eliberarea, pentru că doreau să obțină o înviere mai bună. ³⁶Alții au fost ridiculizați, bătuți, legați cu lanțuri și băgați în închisoare. ³⁷Au fost omorâți cu pietre, tăiați în două cu fierăstrăul și omorâți cu sabia. Au supraviețuit în sărăcie; și din cauza persecuțiilor, au fost obligați să trăiască fără domiciliu stabil și să umble îmbrăcați cu piei de oi și de capre... ³⁸Aceștia, de care lumea nu era demnă, au rătăcit prin deșert și prin munți, dormind în peșteri și prin gropi făcute în pământ. ³⁹Toți au fost apreciați pentru credința pe care au avut-o; și totuși ei nu au primit ce le promisese Dumnezeu, ⁴⁰pentru că El concepuse un plan mai bun pentru noi; și dorea ca ei să fie făcuți perfecți împreună cu noi. **12** Deci pentru că suntem înconjurați de un mare „nor” format din acești martori (ai credinței), să eliminăm orice ne-ar putea împiedica și păcatul care ne înfășoară atât de ușor, ca să putem alerga cu perseverență în proba pe care o avem de susținut. ²Să ne concentrăm asupra lui Isus. El este Fondatorul

credinței noastre și Cel care a realizat-o în mod perfect. Având în vedere bucuria de la final, El a suportat moartea pe cruce și nu S-a lăsat afectat de rușinea pe care aceasta o implica. În consecință, acum a ajuns să ocupe locul din partea dreaptă a tronului lui Dumnezeu. ³Ca să nu vă descurajați și să nu abandonați cursa, gândiți-vă că El este Acela care (a continuat chiar atunci când) a trebuit să suporte o mare opoziție din partea oamenilor. ⁴În rezistența voastră luptând cu păcatul, încă nu v-ați opus până la moarte; ⁵și ați uitat cum vă încurajează El, ca pe niște fii, zicând: „Fiul meu, nu desconsidera pedeapsa Domnului și nu fi descurajat când El îți reproșează ceva; ⁶pentru că Domnul pedepsește pe acela pe care-l iubește și folosește nuiuaa pentru cel pe care-l primește ca fiu.” ⁷Suportați pedeapsa; pentru că astfel, Dumnezeu vă tratează ca pe niște fii. Care tată nu-și pedepsește fiul? ⁸Dar dacă nu vi se aplică pedeapsa care este administrată în nod normal tuturor, înseamnă că nu sunteți fii, ci copii nelegitimi. ⁹Deși părinții noștri naturali ne-au pedepsit, noi i-am respectat. Deci cu atât mai mult este acum cazul să trăim astfel în subordonare față de Tatăl spiritelor. ¹⁰De fapt, părinții noștri ne-au pedepsit temporar, așa cum au considerat ei că este bine. Dar Dumnezeu ne pedepsește făcându-ne bine prin faptul că El ne face astfel beneficiari ai sfîințeniei Sale. ¹¹Este adevărat că inițial, orice pedeapsă nu este ceva plăcut, ci produce durere. Dar mai târziu, cei care au absolvit această „școală”, sunt recompensați cu pacea unei vieți drepte. ¹²Deci întăriți-vă brațele obosite și genunchii voștri slabi. ¹³Formați poteci drepte cu picioarele voastre; pentru ca cel care este „șchiop”, să nu se dezorienteze, ci să fie vindecat. ¹⁴Urmăriți (să practicați) pacea și sfîințenia; pentru că fără ea, nimeni nu va vedea pe Domnul! ¹⁵Fiți atenți ca între voi să nu fie nimeni care deviază de la harul lui Dumnezeu. Altfel, ar putea „să crească o ramură” care produce amărăciune și mulți ar fi afectați de ea. ¹⁶Fiți atenți ca (între voi) nimeni să nu fie adulter sau lumesc așa cum a fost Esau. Doar pentru o (porție de) mâncare, el și-a vândut drepturile pe care le avea ca primul născut al familiei. ¹⁷Știți că deși mai târziu el a regretat și a plâns vrînd să obțină binecuvîntarea, a fost respins; pentru că (tatăl lui) nu mai putea reveni asupra acelei decizii. ¹⁸Voi nu ați fost aproape de un munte ca acela care era cuprins de foc amestecat cu întuneric, negură și furtună. ¹⁹Nu ați auzit sunetul unei goarne și nici acea voce care i-a făcut pe cei prezenți acolo să ceară să nu li se mai vorbească. ²⁰Ei nu au putut suporta (nici) următoarea poruncă: „Dacă un animal va atinge zona interzisă a acestui munte, să fie omorât cu pietre!” ²¹Și chiar Moise, văzînd acea cutremurătoare imagine, a zis: „Tremur de frică!” ²²Dar voi v-ați apropiat acum de „Muntele Sion”, de orașul Dumnezeului viu, adică de Ierusalimul ceresc și de miile de îngeri care s-au adunat pentru sărbătoare. ²³De fapt, voi ați venit în contact cu acea comunitate a credincioșilor formată din „primii născuți” care sunt înregistrați în cer. Ați ajuns astfel în prezența lui Dumnezeu care este judecătorul tuturor și v-ați apropiat de spiritele oamenilor drepti (care au fost) făcuți perfecți. ²⁴Astfel, voi v-ați apropiat și de Isus care este Mediatorul unui Nou „Legământ” ratificat cu acel sânge care transmite un mesaj mai bun decât sângele lui Abel. ²⁵Deci fiți atenți: să nu refuzați să ascultați pe Cel care vă vorbește. Aceia care nu au vrut să asculte pe Cel care le-a vorbit pe pămînt, nu au scăpat (nepedepsiți). Acum, dacă noi ne întoarcem de la Cel care ne vorbește din cer, ne expunem unui pericol mult mai mare! ²⁶Cînd a vorbit atunci, vocea Lui a cutremurat pămîntul. Dar acum El a promis că va

cutremura încă odată „nu numai pământul, ci și cerul”. ²⁷Cuvintele „încă odată” sugerează că vor fi distruse toate lucrurile care au fost create; pentru că (doar) ele pot fi destabilizate. Și astfel vor rămâne acelea care nu pot fi destabilizate. ²⁸Deci să-I mulțumim și să ne închinăm lui Dumnezeu într-un mod plăcut Lui, pentru că avem un Regat care nu poate fi destabilizat; ²⁹și să reținem că Dumnezeul nostru este „un foc distrugător”. **13** Iubiți-vă într-un mod perseverent unii pe alții ca frații. ²Nu uitați să fiți ospitalieri; pentru că unii care au primit oaspeți, fără să știe au găzduit îngeri... ³Amintiți-vă de cei care sunt în închisoare ca și cum ați fi și voi în detenție împreună cu ei. Nu uitați nici de cei care sunt chinuți, ca atunci când ați fi din grupul celor care sunt torturați fizic. ⁴Să respectați căsătoria în toate aspectele ei și să păstrați curat patul căsniciei; pentru că Dumnezeu îi va judeca pe imorali și pe adulteri. ⁵Să nu fiți dintre cei care iubesc banii. Fiți mulțumiți cu ce aveți; pentru că Dumnezeu a spus: „Nu te voi lăsa (singur) în nici o situație; și niciodată nu te voi abandona!” ⁶Deci putem să spunem plini de încredere: „Domnul este ajutorul meu; nu-mi va fi teamă. Ce poate să-mi facă un om?” ⁷Amintiți-vă de conducătorii voștri care v-au predicat Cuvântul lui Dumnezeu. Priviți la finalul vieții lor și urmați exemplul de credință pe care aceștia vi l-au dat. ⁸(Din acest punct de vedere,) Isus Cristos este totdeauna același: atât ieri și astăzi, cât și pentru eternitate. ⁹Să nu acceptați acele doctrine străine; pentru că ele vă creează doar iluzii. Concret, este bine ca inima voastră să fie edificată prin har, nu respectând reguli referitoare la mâncăruri. Aceste reguli nu au fost deloc utile (spiritual) celor care le-au respectat. ¹⁰Noi avem în cort un altar de pe care preoților li se interzice să ia ceva ca să mănânce. ¹¹Astfel, sângele animalelor este adus de marele preot ca sacrificiu pentru păcat în locul foarte sfânt, iar corpurile animalelor sunt arse în exteriorul taberei. ¹²Acest fapt explică de ce și Isus a suportat moartea (pe cruce) tot în exteriorul orașului, ca să sfințească poporul cu propriul Său sânge. ¹³Deci să ieșim din tabără și să mergem la El, ca să suportăm umilirea Lui; ¹⁴pentru că noi nu avem aici un domiciliu stabil într-un oraș, ci suntem în căutarea celui care urmează să vină. ¹⁵Prin Isus Cristos, să-I oferim lui Dumnezeu sacrificiul nostru, lăudându-L permanent prin cuvinte care vorbesc despre numele Lui. ¹⁶Nu uitați să faceți bine altor oameni și să împărțiți cu ei ce aveți; pentru că Dumnezeu apreciază (și) aceste sacrificii. ¹⁷Ascultați de conducătorii voștri și subordonați-vă lor. Ei vor fi responsabili pentru felul în care au grijă de sufletele voastre. Respectându-i, îi ajutați să-și facă slujba cu bucurie, nu supărați. Altfel, slujirea lor nu vă va fi deloc utilă. ¹⁸Rugați-vă pentru noi! Cu privire la tot ce facem, avem certitudinea că acționăm bazați pe o conștiință curată și dorim să ne comportăm bine în orice situație. ¹⁹Vă rog insistent să faceți acest lucru, pentru ca să vă fiu trimis înapoi cât mai repede. ²⁰Dumnezeul păcii L-a înviat pe Isus care este Marele Păstor. El a făcut acest lucru acceptând sângele (Lui) care a ratificat acel „Legământ” etern. ²¹Doresc ca acest Dumnezeu să vă echipeze cu orice lucru bun; pentru ca lucrând între noi ce este bine prin Isus Cristos, voi să faceți ce dorește El. Merită să-I oferim Lui toată gloria pentru eternitate! Amin. ²²Fraților, vă rog să acceptați acest mesaj de încurajare. Eu v-am scris pe scurt. ²³Doresc să știți că fratele nostru Timotei a fost eliberat. Dacă va ajunge curând, vă voi vizita împreună cu el. ²⁴Transmiteți salutări tuturor conducătorilor voștri și tuturor sfinților. Cei din Italia vă transmit salutări. ²⁵Harul să fie cu voi toți.

Epistola lui Iacov

1 Iacov, sclav al lui Dumnezeu și al Domnului Isus Cristos, către evreii din diaspora: salutări! ²Frații mei, atunci când treceți prin diferite încercări, să le considerați ca fiind (ocazia pentru) o mare bucurie, ³știind că testarea credinței voastre produce răbdare; ⁴iar răbdarea trebuie să-și facă efectul până la sfârșit. Vă veți maturiza, veți fi compleți și astfel nu vă va lipsi nimic. ⁵Dacă vreunui dintre voi îi lipsește (acum) înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu care o dă tuturor cu generozitate și fără să reproșeze. ⁶Dar cine face această cerere, trebuie s-o formuleze cu credință, fără să aibă dubii. Pentru că acela care are ezitări din acest punct de vedere, seamănă cu valul mării care își schimbă frecvent direcția sub influența vântului. ⁷Cine se comportă așa, să nu aștepte să primească ceva de la Domnul; ⁸pentru că nu este un om constant, ci manifestă instabilitate în tot ce face. ⁹Fratele care se află într-o situație (materială) modestă, să se laude cu ieșirea lui din această stare; ¹⁰iar cel care este bogat, să se laude atunci când ajunge să fie umilit – pentru că, oricum, și el este efemer ca o floare. ¹¹După ce răsare soarele și încălzește pământul din ce în ce mai mult, iarba se usucă; atunci floarea acesteia cade, iar frumusețea ei (anterioară) dispare. La fel se va întâmpla cu cel bogat și cu planurile lui. ¹²Cine rezistă ispitei, este (apoi) un om fericit. El va fi declarat calificat să primească de la Dumnezeu coroana vieții pe care El a promis-o celor care-L iubesc. ¹³Atunci când cineva este ispitit, nu trebuie să zică „Această ispită vine de Dumnezeu!”; pentru că El nu poate fi tentat să facă ceva rău și nici nu provoacă pe om la păcat. ¹⁴Ci fiecare este ispitit atunci când este atras de propria lui dorință păcătoasă. ¹⁵Această dorință concepe și naște păcatul; iar din momentul în care (prin acceptarea lui) păcatul a afectat pe cineva, efectul (final al) acestuia este moartea! ¹⁶Dragii mei frați, să nu vă trăiți viața bazați pe iluzii. ¹⁷Orice dar bun și perfect provine de sus, de la Tatăl luminilor care rămâne mereu același. El nu Se schimbă ca umbra (făcută de soare). ¹⁸Conform dorinței Sale, Dumnezeu ne-a născut prin Cuvântul Adevărului ca să fim (ca) primele „fructe” ale creației Lui. ¹⁹Dragii mei frați, înțelegeți bine acest lucru: fiecare om trebuie să se grăbească mai bine să asculte decât să vorbească sau să se mânie; ²⁰pentru că mânia omului nu produce dreptatea lui Dumnezeu. ²¹De aceea eliminați orice impuritate morală, orice răutate care are tendința să (vă) domine; și acceptați cu blândețe Cuvântul care a fost sădit în voi. Această decizie vă poate salva sufletele! ²²Nu fiți doar ascultători ai Cuvântului, înșelându-vă pe voi înșivă; ci puneți în practică învățăturile lui. ²³Acela care ascultă dar nu face așa cum a auzit, seamănă cu un om care își privește fața în oglindă. ²⁴Dar după ce a plecat de la oglindă, uită ce i-a arătat ea despre el. ²⁵Însă cel care studiază cu atenție și în mod perseverent legea perfectă care este Legea libertății, reținând conținutul ei pentru a-l pune în practica vieții, va fi un om fericit în tot ce face. ²⁶Cine se consideră religios dar nu-și poate controla limba, se înșală. El este un om care are o religie inutilă. ²⁷Religia considerată de Dumnezeu ca fiind curată și neafectată de ceva negativ, constă (în practică) în grija acordată orfanilor și văduvelor, în timp ce te ferești de influența rea a lumii. **2** Frații mei, voi aveți credință în Domnul nostru glorios Isus Cristos. Dar în timp ce o practicați, nu trebuie ca ea să fie asociată cu favoritismul. ²De exemplu, să presupunem că în adunarea voastră intră

un om care poartă un inel de aur și este îmbrăcat cu haine scumpe. Dar este posibil să între acolo și un om sărac, îmbrăcat cu haine murdare. ³Voi ați putea să acordați o atenție specială celui care este îmbrăcat cu haine frumoase, și să-i ziceți: „Vă rog, luați loc aici!”. Iar celui sărac ați putea să-i spuneți: „Stai acolo (în picioare)!” sau: „Stai jos, lângă picioarele mele!”. ⁴Când procedați așa, oare nu aveți o atitudine diferită față de cei care sunt între voi? Deveniți astfel niște judecători părtinitori care gândesc greșit. ⁵Iubiții mei frați, ascultați-mă: Dumnezeu a ales pe aceia pe care lumea îi consideră săraci, ca să-i facă să fie bogați în credință și moștenitori ai Regatului pe care El l-a promis celor care-L iubesc. ⁶Dar voi ați desconsiderat pe cel sărac! Oare nu bogații vă exploatează și vă determină să ajungeți în tribunale? ⁷Și oare nu tot ei ridiculizează bunul nume pe care-l aveți? ⁸Dacă respectați legea regească a Scripturii care spune „Iubește-l pe semenul tău exact cum te iubești pe tine!”, procedați corect. ⁹Dar dacă tratați diferit pe oameni în funcție de aspectul lor exterior, păcătuți și sunteți condamnați de legea mozaică, pentru că nu o respectați! ¹⁰Afirmația pe care tocmai am făcut-o, este adevărată pentru că se bazează pe următorul principiu: cine se conformează legii mozaice respectând toate celelalte reguli cu excepția uneia, este vinovat ca și cum le-ar fi încălcat pe toate. ¹¹Cel care a spus „Să nu comiți adulter!”, a mai zis și „Să nu comiți crimă!”. Deci dacă nu comiți adulter dar omori pe cineva, deja ai devenit vinovat de încălcarea legii mozaice. ¹²Să vorbiți și să vă comportați ca niște oameni care vor fi judecați de legea libertății. ¹³Cei care n-au avut milă de alții (în viața lor trăită pe pământ), vor fi judecați (de Dumnezeu) fără să li se acorde milă. Dar mila (pe care a avut-o cineva) va fi un factor care va influența decizia finală la (acea) judecată. ¹⁴Frații mei, cât de realistă este afirmația cuiva care spune că are credință, dacă nu are și fapte care să o demonstreze? Poate oare această credință să-l salveze? ¹⁵Să presupunem că un frate sau o soră au nevoie de îmbrăcăminte și de hrana zilnică. ¹⁶Dacă vreunul dintre voi le spune: „Duceți-vă liniștiți! Vă urez să aveți haine călduroase și să mâncați până vă saturați!”, dar nu le oferă aceste lucruri materiale de care au nevoie, ce se rezolvă doar prin (asemenea) cuvinte? ¹⁷Acest exemplu demonstrează faptul că dacă este afirmată (cu gura) dar nedemonstrată prin fapte, acea credință este moartă... ¹⁸Însă poate că cineva ar spune: „Tu ai credința, iar eu am faptele.” Demonstrează-mi credința ta fără fapte, iar eu o voi demonstra pe-a mea prin faptele pe care le fac! ¹⁹Tu crezi că există un singur Dumnezeu (adevărat). Corect! Dar și demonii cred (acest lucru) și au doar un sentiment de teamă care-i face să tremure. ²⁰Om nechibzuit, vrei să înțelegi că fără fapte, credința este inutilă? ²¹Strămoșul nostru Avraam n-a fost oare considerat drept doar atunci când și-a demonstrat credința prin fapte, punându-l pe Isaac ca sacrificiu pe altar? ²²Este de remarcat cum credința lui a fost completată de fapte; și astfel ea a lucrat împreună cu ele! ²³Acest fapt confirmă textul din Scriptură care spune că „Avraam l-a crezut pe Dumnezeu; și a fost considerat drept”; iar Dumnezeu l-a numit prietenul Lui. ²⁴Este evident deci că omul este considerat drept (și) prin fapte, nu doar prin credință! ²⁵Același lucru s-a întâmplat și în cazul prostituatei Rahav, când i-a primit bine în casa ei pe acei spioni și le-a salvat viața, recomandându-le să meargă pe un alt drum. Oare n-a fost ea considerată dreaptă datorită faptelor pe care le-a făcut? ²⁶Așa cum corpul fără spirit este mort, și credința fără fapte este (tot) moartă. **3** Frații mei, să nu fiți mulți învățători, știind că aceasta ar

însemna să fim judecați mai sever. ²Toți comitem multe greșeli. Dacă cineva nu greșește în vorbire, este un om perfect și este capabil să-și controleze tot „corpul”. ³Când punem zăbale în gura cailor ca să-i determinăm să ne asculte, reușim să le dirijăm tot corpul. ⁴Un alt exemplu ar fi corăbiile care sunt atât de mari. Ele sunt împinse de vânturi puternice; și totuși sunt direcționate cu ajutorul unor foarte mici cârme. Aceste corăbii se îndreaptă acolo unde dorește cel care le conduce cu ajutorul cârmelor. ⁵În mod asemănător, limba este un organ mic al corpului nostru, dar se poate lăuda că determină apariția multor lucruri. Vă puteți gândi și la o mică flacără care poate aprinde o mare pădure. ⁶Limba este tot ca un foc. Ea poate determina o lume de nedreptăți. Este unul dintre organele noastre care ne afectează toată personalitatea. Prin ceea ce face, (poate) „aprinde” tot cursul vieții noastre; și (în final) ea însăși va ajunge în focul iadului. ⁷Omul a reușit să îmblânzească orice fel de animal sălbatic, orice pasăre și orice specie de reptile; ⁸dar nimeni nu poate „îmblânzi” limba unui om! Ea reprezintă un rău care nu poate fi controlat și produce o otravă care determină moartea. ⁹Cu ea Îl laudăm pe Dumnezeu – Tatăl nostru – și tot cu ea îi blestemăm pe oamenii care sunt asemănători lui Dumnezeu. ¹⁰Din aceeași gură iese atât binecuvântarea, cât și blestemul. Frații mei, nu este normal să se întâmple așa! ¹¹Oare din același izvor care iese din pământ, poate să curgă apă dulce și apă amară? ¹²Frații mei, poate un smochin să producă măslina sau vița de vie să aibă ca fructe smochine? În aceeași ordine de idei, (este evident că) din nici un izvor cu apă sărată nu poate curge apă dulce! ¹³Cine este între voi înțelept și are abilitatea de a înțelege semnificația profundă a lucrurilor? Acela să demonstreze acest lucru, practicând un comportament bun, caracterizat de fapte făcute în smerenie și cu blândețea pe care o facilitează înțelepciunea. ¹⁴Dar dacă în inima voastră aveți invidie amară și egoism, să nu vă lăudați cu aceste lucruri și să nu contraziceți adevărul! ¹⁵Acest fel de înțelepciune nu provine de sus, ci este de pe pământ, nespirtuală și (de proveniență) demonică. ¹⁶Acolo unde există invidie și egoism, va fi dezordine și orice fel de fapte rele. ¹⁷Însă înțelepciunea care vine de sus este în primul rând curată; apoi ea mai este: orientată spre pace, blândă, fără prejudecăți, plină de compasiune – producând astfel (numai) fapte bune. Această înțelepciune nu decide părtinitor și este sinceră. ¹⁸Iar dreptatea (ei) este „semănată” într-un climat de pace de către cei care fac pace. **4** Care este originea conflictelor și a disputelor dintre voi? Oare nu provin ele tocmai din dorințele care se luptă în interiorul vostru? ²Voi vreți să aveți anumite lucruri, dar nu le obțineți. Atunci „comiteți crime” și sunteți plini de invidie. Vă implicați în dispute și în conflicte; și tot nu obțineți ce doriți. De fapt, nu aveți pentru că nu cereți. ³Sau cereți și nu primiți pentru că cererile voastre provin din intenții rele: voi vreți să vi se satisfacă dorințe personale egoiste. ⁴Oameni adulteri, nu știți că dragostea față de stilul de viață al lumii înseamnă dușmănie în relația cu Dumnezeu? Deci cine vrea să fie prieten cu „lumea”, devine dușman al lui Dumnezeu. ⁵Scriptura spune că Spiritul pe care L-a pus Dumnezeu în noi, ne dorește cu gelozie pentru Sine. Credeți că aceasta este o afirmație nesemnificativă? ⁶Apoi harul pe care ni-l oferă El este (chiar) mai mare. Acest lucru este confirmat de următorul text: „Dumnezeu Se opune celor aroganți; dar oferă har celor umili.” ⁷Subordonați-vă lui Dumnezeu! Opuneți-vă diavolului; și el va fugi de la voi. ⁸Apropiați-vă de Dumnezeu; și El Se va apropia de voi. Curățați-vă mâinile, păcătoșilor! Purificați-vă (și) inimile, oameni

duplicitari! ⁹Fiți conștienți de starea voastră lamentabilă, întristați-vă și plângeți! Râsul vostru să se transforme în plâns; și bucuria voastră să devină întristare! ¹⁰Umiliți-vă înaintea Domnului; iar El vă va înălța. ¹¹Fraților, nu vorbiți negativ unii despre alții. Cel care vorbește de rău sau care condamnă pe fratele lui, de fapt vorbește împotriva legii mozaice și o condamnă. Iar dacă tu condamni legea mozaică, atunci nu o respecti, ci o încalci. ¹²Există o singură Persoană ca Legiuitor; și este un singur Judecător. (Doar) El poate să decidă salvarea sau distrugerea cuiva. Însă atunci când îl condamni pe fratele tău, cine consideri că ești? ¹³Mă adresez acum celor care spun: „Astăzi sau mâine vom pleca în acest oraș și vom sta acolo un an. Vom face comerț și vom obține astfel un mare profit.” ¹⁴În realitate, voi nu știți (nici) ce vă rezervă ziua de mâine! De fapt, ce este viața voastră? Ea se aseamănă cu un abur care apare pentru un scurt timp; și apoi dispare. ¹⁵Voi ar trebui să spuneți „Dacă Domnul ne va permite, vom trăi și vom face acest lucru sau altul.” ¹⁶Dar acum ați devenit aroganți prin faptul că vă lăudați (cu planurile voastre). ¹⁷Deci cine știe ce este bine și nu face acel lucru, păcătuiește. **5** Am acum ceva (special) de spus vouă, bogaților. Plângeți și jeliți-vă (anticipat) din cauza dezastrelor care vor veni peste voi. ²Bogațiile voastre au putrezit; și hainele voastre au fost mâncate de molii. ³Aurul și argintul vostru au ruginit; iar această oxidare va fi proba adusă împotriva voastră. Corpul vostru va fi mâncat de ea ca de foc! Voi v-ați adunat bogății (chiar și) în ultimele zile (ale existenței pământului). ⁴Nu i-ați retribuit pe cei care au lucrat pentru voi secerându-vă recolte. Ei strigă să fie ajutați; iar Domnul care este omnipotent, i-a auzit. ⁵Ați trăit pe pământ în lux și în satisfacerea plăcerilor voastre personale. V-ați îmbuibat în ziua înjunghierii... ⁶Ați condamnat și ați omorât pe cel drept care nu vi s-a opus! ⁷Frații mei, până la venirea Domnului, voi să suportați cu răbdare tot ce vi se întâmplă. Agricultorul așteaptă cu răbdare ca pământul să fie udat de ploaia care vine la început și la sfârșit de sezon, pentru ca să poată culege apoi recolta valoroasă a pământului. ⁸Și voi trebuie să aveți (aceeași) răbdare; și astfel să vă edificați inimile, pentru că venirea Domnului este aproape. ⁹Fraților, nu mai formulați plângeri unii împotriva altora, ca să nu fiți condamnați la Judecată. Să știți că Judecătorul este chiar la ușă... ¹⁰Frații mei, luați ca exemplu de suferință și de răbdare pe profeții care au vorbit în numele Domnului. ¹¹Desigur, noi îi considerăm fericiți pe cei care au demonstrat răbdare (prin modul lor de viață). De exemplu, ați auzit despre răbdarea lui Iov; și ați văzut cum a finalizat Domnul acest caz; pentru că El este plin de compasiune și de milă. ¹²Frații mei, înainte de orice să rețineți că nu trebuie să jurați nici pe cer, nici pe pământ și nici să nu folosiți vreo altă formulă de jurământ. Ci când spuneți „Da!”, să fie „Da!” și în realitate; iar când spuneți „Nu!”, să rămână definitiv „Nu!”, ca să nu fiți condamnați. ¹³Dacă este vreunul dintre voi afectat de suferință, să se roage! Cel care are bucurie în inimă, să cânte cântece de laudă (la adresa lui Dumnezeu)! ¹⁴Dacă vreunul dintre voi este bolnav, să-i cheme pe bătrânii comunității de creștini, ca să se roage pentru el și să-l ungă cu ulei (de măsline) în numele Domnului. ¹⁵Rugăciunea făcută cu credință va determina scăparea de (acea) boală, prin faptul că Domnul îl va face să fie sănătos. Iar dacă (acel om) a păcătuit, va fi iertat. ¹⁶Vorbiți unii cu alții în mod sincer despre păcatele voastre personale și rugați-vă unii pentru alții. Astfel veți fi vindecați (și spiritual). Rugăciunea unui om drept este puternică și are efect. ¹⁷Ilie a fost un om la fel ca noi. Dar el s-a rugat insistent să

nu plouă; și în consecință, în toată acea zonă n-a mai plouat trei ani și șase luni.
¹⁸Apoi s-a rugat din nou; și atunci a venit ploaie din cer care a făcut pământul să producă recolte. ¹⁹Fraților, este posibil ca vreunul dintre voi să se rătăcească de la adevăr și să fie readus (pe drumul corect) de un altul. ²⁰În acest caz, să știți că cine aduce înapoi un păcătos de pe drumul lui greșit, va salva un suflet de la moarte și va face ca multe păcate să fie acoperite.

Prima epistolă a apostolului Petru

I Petru, (un) apostol al lui Isus Cristos, către toți cei aleși care există în Diaspora (evreiască) din Pont, Galatia, Capadocia, Asia și Bitinia. ²Această selecție (a voastră) a fost făcută în baza pre-cunoașterii lui Dumnezeu – Tatăl; și s-a realizat prin sfințirea realizată de Spirit având în vedere ascultarea (celor aleși) și (prin) stropirea cu sângele lui Isus Cristos. Vă doresc înmulțirea harului și a păcii! ³Să fie lăudat Dumnezeu – Tatăl Domnului nostru Isus Cristos – care Și-a manifestat o mare milă față de noi. Aceasta s-a concretizat în faptul că prin învierea lui Isus Cristos, El ne-a regenerat (spiritual) pentru o vie speranță ⁴legată de moștenirea care este păstrată în cer pentru voi. Ea nu se degradează, nu se strică și nici nu se ofilește. ⁵Prin credință, voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, având în vedere salvarea care este pregătită pentru a fi revelată la sfârșitul vremurilor. ⁶Acest lucru constituie pentru voi un serios motiv de bucurie, deși acum sunteți întristați pentru scurt timp de diferite încercări. ⁷Acestea testează credința voastră care este mult mai valoroasă decât aurul. Deși el nu reprezintă decât ceva efemer, este purificat prin testul focului. În mod asemănător, testarea credinței voastre va avea ca rezultat lauda, gloria și onoarea, atunci când Se va revela Isus Cristos. ⁸Voi Îl iubiți fără să-L fi văzut (fizic), credeți în El chiar dacă acum nu-L vedeți; și vă bucurați într-un mod glorios care nu poate fi exprimat în cuvinte, ⁹pentru că veți primi salvarea sufletelor – aceasta fiindu-vă oferită ca sfârșit al (drumului) credinței voastre. ¹⁰Profeții au vorbit despre harul de care urma să beneficiați voi; și au cercetat insistent, ¹¹încercând să afle cine este și când va veni Acela despre care Spiritul lui Cristos făcea prin ei acele preziceri cu privire la suferințele Lui și referitor la gloria pe care o va primi El după ce le va suporta. ¹²Acelor profeți li s-a revelat că asemenea lucruri nu se vor întâmpla în timpul vieții lor; și că, de fapt, vorbiseră despre timpul în care trăiți voi. Acum deja ele vi s-au confirmat prin cei care v-au predicat Vestea Bună, fiind susținuți de Spiritul Sfânt trimis din cer. Această Veste Bună conține lucruri pe care doresc să le știe chiar și îngerii din cer... ¹³Deci pregătiți-vă mintea și fiți vigilenți, păstrându-vă toată speranța referitoare la harul pe care-l va aduce Isus Cristos atunci când Se va revela. ¹⁴Comportați-vă ca niște copii ascultători. Să nu mai trăiți ca atunci când erați ignoranți și făceați ce vă dictau dorințele voastre păcătoase; ¹⁵ci fiți și voi sfinți în tot comportamentul vostru, conform modelului de sfințenie oferit de Cel care v-a chemat. ¹⁶De fapt, așa este scris (în Scripturi): „Fiți sfinți, pentru că Eu sunt sfânt!” ¹⁷Dacă invocați cu numele de Tată pe Cel care judecă nepărtinitor pe toți oamenii conform faptelor fiecăruia, să aveți o atitudine de reverență (față de El) atât timp cât trăiți ca străini pe acest pământ. ¹⁸Vă cer acest lucru, având în vedere faptul că pentru răscumpărarea din stilul de viață moștenit de la strămoșii noștri, nu a fost folosit aurul și argintul. Ele sunt lucruri care vor fi distruse. ¹⁹Această răscumpărare s-a făcut cu sângele valoros al lui Isus Cristos – (care este) „Mielul perfect și nevinovat”. ²⁰El a fost cunoscut înainte de crearea lumii și a fost revelat la sfârșitul vremurilor pentru voi. ²¹Prin Cristos, voi credeți în Dumnezeu care L-a înviat și L-a glorificat. Deci credința și speranța voastră sunt în (acest) Dumnezeu. ²²Având astfel sufletele curățate prin ascultarea de adevăr, să practicați o dragoste sinceră față de frați. Iubirea

voastră unii față de alții să fie profundă și să provină dintr-o inimă curată. ²³Voi ați fost regenerați nu (ca) dintr-o „sămânță” care se degradează în timp, ci prin Cuvântul viu al lui Dumnezeu care rămâne etern – deci este o „sămânță” care nu va fi distrusă. ²⁴Scriptura spune: „Orice om este ca iarba; și toată gloria lui este (atât de efemeră) ca floarea acesteia. Iarba se usucă și (apoi) floarea ei cade; ²⁵dar Cuvântul Domnului rămâne pentru eternitate!” Și tocmai Vestea Bună care v-a fost predicată, reprezintă (o parte integrantă din) acest Cuvânt! **2** Deci renunțați la orice formă de: răutate, înșelăciune, ipocrizie, invidie și defăimare. ²Ca niște copii nou-născuți, voi să doriți „laptele” spiritual curat, care vă va ajuta să creșteți în lucrurile care sunt specifice salvării de care beneficiați. ³Desigur, ceea ce tocmai am afirmat, este valabil doar în cazul în care deja ați gustat din bunătatea Domnului. ⁴Astfel să veniți la El, care este acea „piatră” vie, refuzată de oameni, dar în același timp aleasă și apreciată de Dumnezeu. ⁵Iar voi, asemenea unor pietre vii, faceți parte din construcția unui templu spiritual; și în același timp formați un grup sfânt de preoți care slujesc oferind sacrificii spirituale lui Dumnezeu prin Isus Cristos. ⁶Aceste lucruri confirmă următorul text din Scriptură: „Să știți că pun în Sion o piatră valoroasă, aleasă (în mod special) pentru a fi pusă la vinclu. Oricine crede în El, nu va ajunge niciodată să-i fie rușine (pentru implicațiile acestui fapt)”. ⁷Deci pentru voi care credeți, această „Piatră” înseamnă ceva onorabil. Dar pentru cei necredincioși, este valabil textul care spune: „Piatra refuzată de constructori ca fiind inutilă, a ajuns să fie folosită în cel mai important loc al (rezistenței) clădirii.” ⁸Astfel, pentru acești oameni care nu cred, ea a devenit o „piatră care-i face să se împiedice; și este ca o stâncă de care se lovesc și apoi cad”. Ei suportă aceste consecințe pentru că n-au crezut Cuvântul (lui Dumnezeu); și așa fusese stabilit să li se întâmple (ca urmare a necredinței lor). ⁹Însă voi sunteți un popor ales, formând un regat de preoți și o națiune sfântă. Ați devenit societatea oamenilor sfinți care aparțin lui Dumnezeu. Astfel, voi puteți proclama lucrările speciale pe care le face Acela care v-a chemat din întuneric la excelenta Sa lumină! ¹⁰Această chemare a fost adresată tocmai vouă care, deși nu erați un popor, acum formați poporul lui Dumnezeu. A fost o vreme când nu ați primit milă; dar acum beneficiați de ea. ¹¹Dragii mei, vă îndemn ca pe niște străini care locuiesc temporar (pe pământ): să fugiți de poftele naturii voastre umane păcătoase care se luptă împotriva sufletului. ¹²Să aveți un bun comportament între oamenii celorlalte națiuni. Deși ei vă defăimează, când vor vedea faptele voastre bune, vor fi determinați să-L glorifice pe Dumnezeu în ziua venirii Lui. ¹³Respectați orice autoritate omenească; și pentru (a-L onora pe) Domnul, să trăiți conform legilor și deciziilor pe care le decretează atât regele ca autoritate supremă (în stat), ¹⁴cât și guvernatorii. Ei sunt trimiși ca să pedepsească pe cei care fac fapte rele și să laude pe cei care fac lucruri bune. ¹⁵De fapt, Dumnezeu dorește ca prin aceste fapte bune pe care le faceți, să anulați efectul calomniilor făcute cu privire la voi de către oamenii ignoranți și lipsiți de rațiunea sănătoasă. ¹⁶Comportați-vă ca niște oameni liberi, fără să faceți din libertate o scuză pentru fapte rele; ci să trăiți ca niște sclavi ai lui Dumnezeu. ¹⁷Respectați pe toți oamenii, iubiți-vă frații, trăiți în reverență față de Dumnezeu și acordați onoare(a corespunzătoare) regelui. ¹⁸Sclavilor, manifestați total respect față de stăpânii voștri și subordonați-vă lor. Să faceți acest lucru nu doar atunci când slujiți stăpânilor buni și prietenoși, ci și în cazul în care aveți stăpâni care

se comportă dur cu voi. ¹⁹Atunci când cineva suportă în mod nedrept adversități pentru că se comportă conform conștiinței lui referitor la Dumnezeu, este ceva lăudabil! ²⁰Oare de ce onoare beneficiați atunci când sunteți obligați să suportați lovituri ca urmare a faptului că ați făcut ce este rău?! Dar dacă suportați consecințe negative deși ați făcut ce este bine, acesta este un lucru lăudabil înaintea lui Dumnezeu. ²¹De fapt, la acest mod de viață ați fost chemați; pentru că la fel a trăit și Cristos. El a suportat adversități pentru voi, ca să vă fie un exemplu pe care să-l urmați. ²²(Scriptura spune:) ”El n-a comis (nici un) păcat; și gura Lui n-a făcut nici o afirmație cu care să înșele.” ²³Când a fost insultat, n-a răspuns tot cu insulte. Când a fost determinat să sufere, nu a amenințat; ci S-a subordonat Celui care este un Judecător corect. ²⁴Când a fost (crucificat) pe lemn, El a purtat păcatele noastre în corpul Său; pentru ca în timp ce noi murim față de păcat, să trăim pentru dreptate. ²⁵Altădată voi erați ca niște oi rătăcite. Dar acum v-ați întors la Cel care este Păstorul și Episcopul sufletelor voastre. **3** Soților, fiți și voi supuse soților voștri în același mod. Și chiar dacă unii dintre ei nu ascultă Cuvântul (lui Dumnezeu), vor putea fi câștigați fără cuvinte, atunci când vor observa comportamentul soților lor. ²Astfel, ei vor constata puritatea și reverența care caracterizează viața voastră. ³Să nu considerați că frumusețea exterioară este determinantă în acest scop. Deși ea este amplificată prin aranjarea părului în diferite moduri de împletire a lui, prin purtarea podoabelor din aur și a hainelor frumoase, ⁴ceea ce va conta în acest caz, va fi frumusețea voastră interioară. Ea se evidențiază printr-o atitudine constantă a unui spirit blând și liniștit; iar Dumnezeu apreciază acest lucru ca fiind ceva foarte valoros. ⁵Acesta era modul (special) în care „se împodobeau” sfintele femei care au trăit în trecut și care își puseseră speranța lor în Dumnezeu. Ele au fost astfel supuse soților lor, ⁶ca Sara, care îl asculta pe Avraam și-l numea „stăpânul” ei. Dacă faceți ce este bine, nu veți avea motive să vă fie frică de ceva; și astfel veți deveni urmașele ei. ⁷Soților, comportați-vă la rândul vostru cu înțelepciune în relațiile cu soțiile voastre. Onorați-le, având în vedere că deși sunt un „vas” mai slab, ele vor fi moștenitoare ale darului vieții (eterne) împreună cu voi. Să aveți această atitudine față de ele; pentru ca astfel, nimic să nu împiedice rugăciunile voastre. ⁸În sfârșit, fiecare dintre voi să fie în relații armonioase unul cu celălalt, trăind în simpatie reciprocă. Iubiți-vă ca frații, fiți plini de compasiune și promovați o atitudine caracterizată de modestie. ⁹Nu răspundeți răului cu rău și nici insultei cu altă insultă; ci binecuvântați, pentru că ați fost chemați ca să moșteniți binecuvântarea atunci când procedați așa! ¹⁰(Scriptura spune:) „Cel care vrea să se bucure de viață și să beneficieze de zile bune, să refuze să facă rău cu limba și să nu permită buzelor lui să pronunțe cuvinte înșelătoare. ¹¹Să se depărteze de rău și să facă ce este bine; să caute pacea și să trăiască având-o permanent ca practică a vieții lui. ¹²Pentru că Dumnezeu privește cu atenție spre cei care sunt dreți; și urechea Lui le ascultă rugăciunile. Dar Fața Domnului este îndreptată împotriva celor care fac ce este rău.” ¹³Cine vă va face rău dacă voi sunteți plini de pasiune pentru (a face) lucruri bune? ¹⁴Și chiar dacă suportați adversități în timp ce faceți ce este drept, voi sunteți niște oameni fericiți. Deci să nu luați în considerare amenințările lor și să nu fiți afectați sentimental; ¹⁵ci sfințiți-L pe Cristos ca Domn în inimile voastre! Fiți permanent pregătiți să răspundeți celor care vă întreabă despre speranța pe care o aveți. ¹⁶Dar răspunsul vostru să fie prezentat cu calm și cu o

atitudine de respect. Să aveți o conștiință curată; pentru ca cei care vă fac rău insultându-vă, să fie rușinați văzând comportamentul vostru bun în (ascultare de) Cristos. ¹⁷Iar dacă așa vrea Dumnezeu, este mai bine să suportați adversitățile atunci când ați făcut lucruri bune, decât să plătiți în același mod pentru că ați făcut ce este rău. ¹⁸Cristos a murit pentru păcate o dată pentru totdeauna. El, Cel Drept, a murit pentru cei nedrepti, ca să ne aducă la Dumnezeu. Corpul Său a fost omorât; dar a revenit la viață prin acțiunea Spiritului (Sfânt); ¹⁹și împreună cu el a fost apoi în „închisoarea” unde erau acele spirite ²⁰care trăiseră (în corp, pe pământ) în perioada străveche și care au fost neascultătoare. Deși Dumnezeu le așteptase atunci cu răbdare în timp ce Noe construia acea corabie, în ea au fost salvați (de la moarte) prin apă doar opt persoane. ²¹Această apă reprezintă (simbolic) botezul care ne salvează și pe noi, deși acum nu este vorba despre o salvare de la o murdărire fizică; ci el simbolizează garanția unei conștiințe (deja) curate înaintea lui Dumnezeu; iar acest lucru a fost posibil prin învierea lui Isus Cristos. ²²El S-a dus în cer și stă acum la dreapta lui Dumnezeu, după ce Și-a subordonat îngerii, autoritățile și puterile (existente în Univers). **4** Deci trebuie să vă înarmați cu același fel de gândire pe care a avut-o și Cristos atunci când a trăit (pe pământ) în corp omenesc. Cel care a suferit (moartea) din punct de vedere fizic, a făcut-o împreună cu păcatul, ²ca să-Și trăiască restul vieții Lui nu conform dorințelor păcătoase ale oamenilor, ci așa cum dorește Dumnezeu. ³Ați trăit destul de mult timp în acel mod de viață pe care îl au păgânii. Atunci ați fost implicați în imoralitate sexuală, în (diferite alte) dorințe păcătoase, în beții, în banchete, în chefuri și într-o dezgustătoare idolatrie. ⁴Ei se miră acum de faptul că nu mai sunteți implicați în același exces de imoralitate; și vă calomniază. ⁵Dar pentru aceste fapte, vor fi responsabili în fața Celui care este pregătit să judece pe cei care trăiesc și pe cei care deja au murit. ⁶Și, de fapt, așa se explică de ce li s-a predicat Vestea Bună și celor morți. Ei au fost judecați atunci ca oameni care trăiesc într-un corp omenesc; însă această Vestă le-a fost prezentată ca să aibă șansa de a trăi în spirit, ca Dumnezeu. ⁷Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Deci fiți înțelepți și autodisciplinați-vă în legătură cu practicarea rugăciunii. ⁸Mai important decât orice este dragostea profundă pe care trebuie să o aveți unii față de alții; pentru că dragostea acoperă o mulțime de păcate. ⁹Fiți ospitalieri unii cu alții, fără să faceți (cuiva) reproșuri. ¹⁰Comportați-vă ca niște buni administratori ai harului lui Dumnezeu care vă este oferit în multe feluri. Astfel, slujiți-vă unii pe alții cu darul pe care l-a primit fiecare. ¹¹Dacă cineva are un dar care se manifestă prin vorbire, să slujească vorbind cuvintele lui Dumnezeu. Cel care a primit un dar manifestat printr-un alt fel de slujire, să-l utilizeze conform puterii pe care i-o dă Dumnezeu; pentru ca El să fie astfel glorificat prin Isus Cristos în tot ce se face. Lui să I se acorde gloria și să I se recunoască autoritatea pentru eternitate! Amin! ¹²Dragii mei, să nu fiți surprinși de dureroasa încercare pe care o suportați acum. Să nu o considerați ca fiind un lucru inedit; ¹³ci să vă bucurați, pentru că sunteți parteneri la ceea ce a suportat Cristos. Și astfel, la revelarea gloriei Lui, voi vă veți bucura și mai mult. ¹⁴Dacă (acum) sunteți defăimați din cauza numelui lui Cristos, sunteți niște oameni fericiți; pentru că astfel, Spiritul gloriei (care este a) lui Dumnezeu continuă să fie peste voi. ¹⁵Nimeni dintre voi să nu suporte pedeapsă pentru că a comis vreo crimă, pentru că a furat ceva, pentru că ar fi făcut ceva rău sau pentru că este vinovat de implicare

(nepermisă) în treburile altora. ¹⁶Ci dacă vreunul dintre voi suferă adversități (doar) pentru că este creștin, să nu-i fie rușine și să-L glorifice pe Dumnezeu pentru (că poartă) acest nume! ¹⁷Deja a venit timpul când judecata va începe cu cei care formează „familia” lui Dumnezeu. Deci dacă ea începe cu voi, oare ce se va întâmpla cu cei care nu ascultă (de) Vestea Bună a lui Dumnezeu?! ¹⁸„Și dacă celui drept îi este dificil să scape, oare ce se va întâmpla cu cel necredincios și păcătos?” ¹⁹Deci cei care suportă adversități pentru că trăiesc în acord cu dorința lui Dumnezeu, să aibă o totală încredere în Creatorul lor și să facă în continuare ce este bine. **5** Am acum un îndemn pentru cei care sunt prezbiteri. Și eu sunt un prezbiter care a fost martor la ceea ce a suportat Cristos pe cruce; și voi beneficia de gloria care se va revela. ²Păstoriți „turma lui Dumnezeu” care vă este dată ca să o îngrijiți. Să faceți acest lucru nu din obligație, ci motivați de pasiune pentru ea – exact așa cum dorește și Dumnezeu. Să nu fiți determinați la acest lucru nici de lăcomia de bani; ci să lucrați ca niște slujitori. ³Să nu copiați comportamentul dictatorilor în raportul pe care-l au ei cu cei peste care s-a decis exercitarea funcției lor (de conducători). Ci fiți un exemplu (bun) pentru cei din „turmă”. ⁴Iar când Își va face apariția Marele Păstor, veți primi coroana gloriei care nu se va ofili. ⁵În același mod, și voi, „tinerilor”, subordonați-vă autorității „bătrânilor”. Și toți să aveți o atitudine umilă, respectând pe ceilalți; pentru că „Dumnezeu este împotriva celor mândri, dar oferă har celor umili.” ⁶Deci fiți umili sub mâna tare a lui Dumnezeu; pentru ca El să vă înalțe la momentul oportun. ⁷Aruncați toate îngrijorările voastre asupra Lui; pentru că El Se îngrijește de voi. ⁸Să aveți vigilența unor oameni disciplinați; pentru că diavolul care vă este dușman, umblă în jurul vostru răcnind ca un leu și urmărește (permanent) să înghită pe cineva. ⁹Prin credință, opuneți-vă lui cu fermitate, știind că frații voștri din toată lumea trec prin aceleași situații dificile. ¹⁰După ce pentru un scurt timp veți suporta (aceste) adversități, Dumnezeuul oricărui har vă va restaura, vă va face puternici și vă va da stabilitate. El este Cel care v-a chemat să beneficiați de eterna glorie, în Cristos! ¹¹Lui să I se recunoască puterea pentru eternitate! Amin! ¹²Acesta este un scurt mesaj, trimis prin Silvan pe care-l consider ca fiind un frate credincios. V-am scris aceste rânduri pentru încurajarea voastră și ca să vă confirm faptul că adevăratul har al lui Dumnezeu este acesta, de care beneficiați și voi! ¹³Cei din Babilon care au fost aleși de Dumnezeu împreună cu voi, vă transmit salutări. Vă salută și Marcu – fiul meu. ¹⁴Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare a dragostei (creștinești). Toți cei care sunteți în Cristos Isus, să beneficiați de pace!

A doua epistolă a apostolului Petru

1 Simon Petru, sclavul și apostolul lui Isus Cristos, către cei care au primit o credință la fel de valoroasă ca a noastră prin dreptatea Dumnezeului și Salvatorului nostru, Isus Cristos. ²Doresc să beneficiați de har și de pace care să vă fie înmulțite prin cunoașterea lui Dumnezeu și a lui Isus Cristos, Domnul nostru. ³Nouă ne-a fost oferit tot ce avem nevoie pentru viață și pentru a trăi devotați lui Dumnezeu. Avem acces la aceste lucruri prin cunoașterea Celui care ne-a chemat prin gloria și bunătatea Sa. ⁴Astfel, ne-au fost oferite promisiunile Sale mari și foarte valoroase. Această ofertă are ca scop identificarea noastră cu natura divină, în timp ce fugim de degradarea (spirituală) care există în lume cauzată de pofte (păcătoase). ⁵De aceea, faceți tot ce depinde de voi ca să adăugați credinței voastre bunătate și bunătății cunoașterea. ⁶Apoi adăugați cunoașterii autocontrolul; iar autocontrolului, perseverența. Acesteia să-i adăugați pietatea; ⁷iar pietății să-i adăugați dragostea frățească. Apoi, dragostei de frați să-i adăugați iubirea față de toți oamenii. ⁸Dacă voi veți avea aceste lucruri din abundență, ele nu vă vor lăsa să fiți nici leneși și nici fără bune rezultate privind completa cunoaștere a Domnului nostru Isus Cristos. ⁹Dar cine nu le are, este lipsit de perspectivă și are înțelegerea distorsionată. Acela a uitat că a fost curățat de păcatele pe care le făcuse în trecut. ¹⁰Fraților, având în vedere aceste lucruri, sunteți mult mai motivați să vă consolidați chemarea și alegerea voastră. Dacă veți proceda așa, nu veți devia niciodată. ¹¹Astfel, vă va fi asigurată intrarea în Regatul etern al Domnului și Salvatorului nostru Isus Cristos. ¹²De aceea, vă voi aminti aceste lucruri, deși știu că le cunoașteți și că sunteți stabili în ce privește adevărul pe care îl aveți. ¹³Cât timp încă mai trăiesc în acest corp, consider că este normal să vă împrăpătez astfel memoria. ¹⁴Știu că în scurt timp voi lăsa acest corp, așa cum mi-a spus Domnul nostru Isus Cristos. ¹⁵Deci fac acum tot ce pot ca să vă amintiți de aceste lucruri și după moartea mea. ¹⁶Atunci când v-am vorbit despre venirea cu autoritate a Domnului nostru Isus Cristos, noi nu ne-am bazat pe mituri inteligent concepute; ci v-am învățat ca unii care am văzut cu ochii noștri maiestatea Lui. ¹⁷El a primit onoare și glorie de la Dumnezeu Tatăl, atunci când s-a auzit o voce venită din gloria divină, zicând: „Acesta este Fiul Meu pe care-L iubesc și de care-Mi place!” ¹⁸Noi, care eram cu El pe muntele sfânt, am auzit această voce venind din cer. ¹⁹Astfel, putem avea acum mai multă încredere în mesajul profeților. Și este bine că și voi îi acordați atenție; pentru că el este ca o lumină care strălucește într-un loc întunecos; și își va produce efectul până când vor străluci în inimile voastre „zorile” și „Luceafărul de dimineață”. ²⁰În primul rând, trebuie să înțelegeți că nici o profeție a Scripturii nu a apărut doar prin rostirea unui simplu mesaj. ²¹Profețiile n-au venit dintr-o inițiativă omenească; ci oamenii care au avut acele mesaje, au vorbit inspirați de Dumnezeu. El a făcut acest lucru călăuzindu-i prin Spiritul Sfânt. **2** Așa cum deja au apărut profeți falși, vor veni și între voi învățători care vă vor prezenta idei greșite. Aceștia își vor introduce ereziile devastatoare într-un mod subtil, dezicându-se de Stăpânul care-i răscumpăraseră. Și astfel vor atrage asupra lor o distrugere rapidă. ²Ei vor fi urmați de mulți oameni în imoralitățile în care vor trăi. Și din cauza lor, „Drumul adevărului” va fi defăimat... ³Fiind lacomi, ei vor încerca să vă exploateze folosind cuvinte

înșelătoare. Dar condamnarea lor pronunțată deja de multă vreme, va fi pusă în aplicare; și distrugerea lor este iminentă. ⁴Dumnezeu n-a scăpat de pedeapsă nici pe îngerii care au păcătuit; ci i-a trimis în locurile adânci și întunecoase (ale iadului). Ei sunt ținuti acolo până la Judecată! ⁵Dumnezeu n-a protejat (de pedeapsă) nici lumea care a trăit în vremurile străvechi. Ci l-a salvat (de pedeapsă doar) pe Noe – care era un predicator al dreptății – împreună cu alte șapte persoane; apoi a adus potopul peste oamenii păcătoși. ⁶El a condamnat la distrugere orașele Sodoma și Gomora, transformându-le în cenușă. Acestea au devenit ulterior un exemplu (de pedeapsă) pentru cei care vor trăi păcătoși. ⁷Însă Dumnezeu l-a salvat pe Lot care era un om drept. El trăia între ei și era foarte afectat văzând felul depravat în care trăiau acei oameni nedrepti. ⁸Sufletul acestui om drept era chinuit de tot ce făceau aceia între care trăia el. ⁹Toate acestea demonstrează că Domnul știe să-i salveze de adversități pe cei care sunt devotați Lui; și că El îi ține pe cei nedrepti sub pedeapsă până la Judecata finală. ¹⁰Această decizie îi vizează în mod special pe cei care trăiesc conduși de poftele naturii lor păcătoase și care sfidează autoritatea. Ei au curajul de a fi aroganți și nu le este frică să pronunțe blasfemii împotriva ființelor cerești. ¹¹Deși acei îngeri sunt mai puternici decât ei, nu-și permit să prezinte Domnului vreo acuzație defăimătoare împotriva lor. ¹²Însă acești oameni sunt ca niște animale fără rațiune care acționează doar din instinct și care se nasc pentru a fi prinse și omorâte... Ei ridiculizează lucrurile pe care nu le cunosc; și vor fi distruși exact ca acele animale, ¹³suportând astfel consecințele faptelor lor nedrepte. Plăcerea lor constă în satisfacerea dorințelor sexuale într-un mod păcătoș (chiar și) în timpul zilei. Apoi își permit să participe la mesele voastre de dragoste în timp ce sunt murdăriți de aceste păcate. ¹⁴Ochii lor sunt folosiți permanent pentru a comite adulter și nu încetează să păcătuiască. Îi duc în eroare pe cei instabili și au inima învățată cu lăcomia. Ei sunt niște (oameni) blestemați! ¹⁵Au abandonat „calea dreaptă” și s-au rătăcit umblând pe drumul pe care a mers Balaam, fiul lui Beor, căruia i-a plăcut recompensa primită pentru nedreptate. ¹⁶Dar din cauza neascultării lui, a primit reproșuri de la o măgăriță care a vorbit cu voce omenească... Și astfel, ea a stopat nebunia acestui profet! ¹⁷Acei oameni sunt ca niște izvoare de apă seci și ca niște nori pe care furtuna îi face să se deplaseze (haotic). Pentru ei a fost păstrat un loc în cel mai profund întuneric. ¹⁸Aceștia vorbesc arogant și atrag spre depravare și în păcatele naturii umane decăzute, pe cei care abia au ieșit de sub influența celor rătăciți. ¹⁹Le promit libertatea, în timp ce chiar ei sunt sclavii depravării (morale) – pentru că fiecare este sclavul lucrului de care este dominat. ²⁰Acești oameni au scăpat (cândva) de murdăria morală a lumii, prin faptul că au cunoscut pe Domnul și Salvatorul nostru Isus Cristos. Dar pentru că revin la lucrurile pe care le abandonaseră, ajung să fie dominați de ele; și situația lor ajunge la final mai rea decât a fost la început. ²¹Ar fi fost mai bine pentru ei să nu fi cunoscut „drumul dreptății”, decât să se întoarcă de la porunca sfântă care le fusese dată după ce l-au cunoscut. ²²Ce s-a întâmplat cu ei, se afirmă în proverbul care spune: „Căinele s-a întors la ce a vărsat!” și „Scroafa spălată s-a întors să se tăvălească din nou în noroi.” 3 Dragii mei, aceasta este a doua epistolă pe care v-o scriu. În amândouă am avut intenția ca prin amintirea acestor lucruri, să vă provoc să gândiți corect. ²Și mai doresc să vă amintiți de lucrurile prevestite de profeți și de porunca Domnului și Salvatorului nostru care v-a fost transmisă prin

apostoli. ³În primul rând trebuie să știți că în ultimele „zile” (ale existenței pământului), își vor face apariția oameni sfidători care vor trăi conduși de dorințele lor păcătoase. ⁴Aceștia vor zice: „Când oare se va mai respecta promisiunea revenirii Lui? Pentru că de când au murit strămoșii noștri, toate lucrurile continuă să fie la fel ca la începutul creației!” ⁵Dar ei ignoră intenționat faptul că apariția cerului a fost determinată prin Cuvântul lui Dumnezeu cu mult timp în urmă și că Pământul a fost modelat de El cu ajutorul apei. ⁶Aceștia nu vor să știe nici despre potop, a cărui apă a distrus lumea veche. ⁷Și, de fapt, prin același Cuvânt sunt păstrate cerul și pământul de-acum pentru focul din ziua în care va fi Judecata, când oamenii păcătoși vor fi distruși. ⁸Dragii mei, să nu uitați faptul că pentru Domnul, o zi este considerată ca o mie de ani; și o mie de ani sunt evaluați ca și cum ar fi doar o singură zi. ⁹Domnul nu-și respectă promisiunea cu întârziere – cum pretind unii – ci are răbdare cu voi și dorește ca nimeni să nu moară. El vrea ca toți oamenii să se pocăiască. ¹⁰Ziua Domnului va veni (prin surprindere) ca un hoț. Atunci Cosmosul va dispărea cu un zgomot puternic, părțile din care este el format se vor topi, iar pământul va arde împreună cu tot ce există pe el. ¹¹Având în vedere faptul că toate aceste lucruri (materiale) vor fi astfel distruse, gândiți-vă că voi ar trebui să fiți niște oameni care își trăiesc viața sfântă în reverență față de Dumnezeu. ¹²Astfel, voi trebuie să așteptați cu răbdare și să grăbiți venirea zilei lui Dumnezeu. În acea zi, cerul va fi distrus prin foc; și căldura lui îi va topi elementele din care este format. ¹³Dar noi așteptăm ca Dumnezeu să facă ce a promis: un cer nou și un pământ nou, în care va locui dreptatea. ¹⁴Dragii mei, având în vedere aceste lucruri, faceți tot ce depinde de voi pentru ca Dumnezeu să vă găsească în pace, fără vină și curați. ¹⁵Să interpretați răbdarea Domnului nostru ca pe o favoare în vederea salvării. Despre acest lucru a scris și dragul nostru frate Pavel conform înțelepciunii oferite lui. ¹⁶El și-a prezentat această învățătură în epistole, unde vorbește (și) despre lucruri a căror înțelegere este mai dificilă. Oamenii ignoranți și instabili le interpretează greșit, așa cum procedează și cu celelalte Scripturi; iar acest fapt îi conduce la propria lor distrugere. ¹⁷Dragii mei, pentru că voi deja ați fost informați despre aceste lucruri, feriți-vă de influența acestor oameni rătăciți, ca să evitați pierderea stabilității voastre. ¹⁸Vă doresc să creșteți în harul și în cunoașterea Domnului și Salvatorului nostru Isus Cristos. Lui să-I fie oferită gloria acum și pentru eternitate!

Prima epistolă a apostolului Ioan

1 Vă relatăm despre lucrurile care au fost de la început, despre ceea ce am auzit și despre ceea ce am văzut cu ochii noștri. Vă vorbim despre ce am observat personal și despre lucruri pe care le-am atins cu mâinile noastre. Ele se referă la Cuvântul vieții.

² Această viață a fost revelată. Noi am văzut-o și vorbim despre ea ca martori. Viața despre care vă spunem că ne-a fost revelată, este cea eternă care era (dintotdeauna) cu Tatăl.

³ Vă informăm despre lucrurile pe care le-am văzut și pe care le-am auzit, pentru ca ele să devină astfel baza pentru părtășia noastră. Noi realizăm această părtășie cu Tatăl și cu Fiul Său, Isus Cristos.

⁴ Și vă scriem (despre) aceste lucruri, pentru ca bucuria voastră să fie completă.

⁵ Vestea auzită de la El și pe care v-o predicăm, estea aceasta: Dumnezeu este lumină; și în El nu există deloc întuneric.

⁶ Dacă afirmăm că avem părtășie cu El, dar (în același timp) trăim în întuneric, mințim; și astfel, comportamentul nostru demonstrează că nu trăim adevărul afirmat.

⁷ Însă dacă trăim în lumină așa cum El este în lumină, avem părtășie unii cu alții; iar sângele lui Isus, Fiul Său, ne curăță de orice păcat.

⁸ Dacă susținem că nu am păcătuit, ne înșelăm pe noi înșine; și atunci adevărul nu este în noi.

⁹ Dacă ne mărturisim păcatele, El este corect și își respectă promisiunea de a ni le ierta, curățându-ne de orice nedreptate.

¹⁰ Dacă spunem că nu am păcătuit, declarăm în mod implicit că Dumnezeu este mincinos; iar Cuvântul Său nu este (atunci) în noi.

2 Dragii mei copii, vă scriu aceste lucruri ca să nu păcătuiți. Dar dacă cineva dintre voi păcătuiește, avem la Tatăl un „Avocat”. Acesta este Isus care pledează în mod corect în favoarea noastră, ² fiindcă El reprezintă sacrificiul oferit pentru iertarea păcatelor noastre. Și, de fapt, El nu S-a sacrificat doar pentru (a face posibilă) iertarea păcatelor noastre, ci pentru ale întregii lumi.

³ Știm că Îl cunoaștem (pe Dumnezeu) prin faptul că Îi respectăm poruncile.

⁴ Cel care afirmă „Îl cunosc!” în timp ce nu se conformează poruncilor Sale, este un mincinos; și (deci) adevărul nu este în el.

⁵ Dar cine își trăiește viața conform Cuvântului Său, demonstrează că are o dragoste perfectă în relația lui cu Dumnezeu. Aceasta este dovada care ne arată că suntem în El.

⁶ Cine spune că rămâne în El, trebuie să trăiască așa cum a trăit Isus.

⁷ Dragii mei, nu vă scriu o poruncă nouă; ci una veche pe care ați avut-o de la început. Această veche poruncă este cuprinsă în Cuvântul pe care l-ați auzit.

⁸ Și totuși, vă scriu acum ceva nou. Este vorba despre o poruncă a cărei respectare o puteți remarca în viața lui Cristos și care este valabilă (ca cerință) și pentru voi. Având în vedere faptul că dispare întunericul și că adevărata lumină deja își produce efectul, ⁹ cine susține că este în lumină în timp ce își urăște fratele, se află încă în întuneric.

¹⁰ Cine își iubește fratele, rămâne în lumină și nu va provoca pe nimeni să păcătuiască.

¹¹ Dar cel care-și urăște fratele, este în întuneric, trăiește în întuneric; și din cauza acestuia, nu știe în ce direcție merge.

¹² Vă scriu vouă, copilașilor, pentru că păcatele vă sunt iertate datorită numelui Său.

¹³ Vă scriu (și vouă), părinților, pentru că L-ați cunoscut pe Cel care există de la început. Vă scriu (de asemenea) și vouă, tinerilor, pentru că l-ați învins pe cel rău.

¹⁴ V-am scris, copilașilor, pentru că L-ați cunoscut pe Tatăl. V-am scris, părinților, pentru că L-ați cunoscut pe Cel care este de la început. V-am scris, tinerilor, pentru că voi sunteți rezistenți; iar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi și l-ați învins pe cel

rău. ¹⁵Nu iubiți sistemul numit „lume” și nici conceptele acestuia. Dacă cineva iubește acest stil de viață (al lumii), nu are dragostea Tatălui în el; ¹⁶pentru că tot ce reprezintă sistemul numit „lume” – pofta naturii umane păcătoase, lucrurile care sunt pofte prin vedere și mândria determinată de posesiuni materiale – nu provine de la Tatăl. ¹⁷„Lumea” și aspirațiile acestui sistem sunt efemere; dar cine se conformează dorinței lui Dumnezeu, rămâne pentru eternitate! ¹⁸Dragi copii, aceasta este „ultima oră”; și conform informației pe care o aveți despre venirea Anticristului, (să știți că) acum deja au apărut mulți anticriști. Aceasta este realitatea care confirmă faptul că a venit „ultima oră”. ¹⁹Ei provin dintre ai noștri; dar nu fac parte dintre noi. Dacă ar fi aparținut grupului nostru, ar fi rămas cu noi. Însă prin plecarea lor se demonstrează faptul că nu toți (care au fost cu noi) erau în realitate dintre ai noștri. ²⁰Dar voi ați fost „unși” de Cel Sfânt; și în consecință, cunoașteți adevărul. ²¹Deci nu vă scriu pentru că nu ați cunoaște adevărul, ci tocmai pentru că îl cunoașteți și știți că nici o minciună nu provine din adevăr. ²²Cine este mincinosul? Oare nu este el acela care neagă faptul că Isus este Cristos? Da, acela care neagă pe Tatăl și pe Fiul, este Anticristul! ²³Cine-L respinge pe Fiul, nu-L are nici pe Tatăl. Cel care Îl recunoaște pe Fiul, Îl are și pe Tatăl. ²⁴Să rămână în voi ce ați auzit de la început. Dacă se va întâmpla așa, atunci veți rămâne și voi în Fiul și în Tatăl. ²⁵Iar Promisiunea pe care ne-a făcut-o El, este aceasta: viața eternă. ²⁶V-am scris aceste lucruri gândindu-mă la cei care intenționează să vă înșele. ²⁷Dar voi aveți acea „ungere” venită de la El; și ea rămâne în voi. În consecință, nu aveți nevoie să vă învețe altcineva, ci trebuie să rămâneți în El exact așa cum vă învață ea în toate aspectele; pentru că această învățătură nu reprezintă o minciună, ci este doctrină corectă. ²⁸Acum, dragi copii, rămâneți în El; pentru ca atunci când Se va revela El, să avem încredere și să nu ne fie rușine la apariția Lui. ²⁹Dacă știți că El este drept, atunci să (mai) știți și că oricine practică dreptatea, este născut din El. **3** Remarcați marea dragoste pe care ne-a demonstrat-o Tatăl! Ea se concretizează în faptul că ne-a numit copii ai lui Dumnezeu – ceea ce și suntem de fapt! Lumea nu ne cunoaște (ca având acest statut) așa cum nu L-a cunoscut nici pe El. ²Dragii mei, acum suntem copii ai lui Dumnezeu; și ce vom fi, încă nu s-a revelat. Dar știm că atunci când va reveni Cristos, vom fi ca El, pentru că Îl vom vedea așa cum este. ³Oricine are în el această speranță, se purifică în conformitate cu modelul pe care ni-l oferă Cristos. ⁴Oricine păcătuiește, încalcă legea; și, de fapt, păcatul este nerespectarea legii. ⁵Știți că Fiul lui Dumnezeu a apărut (în lumea noastră) ca să ia păcatele oamenilor; și în El nu există păcat. ⁶Oricine rămâne în El, nu-și mai trăiește viața în păcat. Acela în al cărui comportament păcatul este regula de viață, nu L-a văzut și nici nu L-a cunoscut (pe Cristos). ⁷Dragi copii, să nu vă înșele nimeni (din acest punct de vedere): cel care practică dreptatea, este un om drept, conform modelului oferit de Cristos. ⁸Dar acela care are păcatul ca regulă a vieții lui, este de la diavol – cel care păcătuiește de la început. Fiul lui Dumnezeu a apărut (în lumea noastră) ca să distrugă lucrările diavolului. ⁹Oricine este născut din Dumnezeu, nu mai are ca regulă a vieții lui trăirea în păcat; pentru că în el este natura lui Dumnezeu. Deci nu poate trăi o viață caracterizată (permanent) de păcat, pentru că a fost născut din Dumnezeu. ¹⁰Acesta este testul în baza căruia se poate determina cine este copilul lui Dumnezeu și cine este copilul diavolului: oricine nu practică (de regulă) dreptatea în viața lui, nu este de la Dumnezeu. Același lucru se poate spune și

despre cel care nu-și iubește fratele. ¹¹De fapt, „Să ne iubim unii pe alții!” este mesajul pe care l-ați auzit de la început. ¹²În contrast cu această cerință, este exemplul lui Cain care era de la cel rău și care și-a omorât fratele. Dar oare de ce l-a omorât? Pentru că faptele lui erau rele, iar ale fratelui lui erau drepte. ¹³Fraților, să nu vă mirați dacă vă urăște lumea. ¹⁴Noi știm că am trecut de la moarte la viață; și acest lucru se demonstrează prin faptul că iubim pe frați. Cine nu iubește, rămâne în moarte. ¹⁵Oricine își urăște fratele, este criminal. Și știți că nici un criminal nu are viața eternă (care să rămână) în el. ¹⁶Noi am cunoscut dragostea demonstrată de faptul că El și-a sacrificat viața pentru noi. Același lucru trebuie să-l facem și noi pentru frați! ¹⁷Dar să presupunem că cineva care are bunuri materiale, vede pe fratele lui căruia îi lipsește chiar și strictul necesar. Dacă refuză să aibă milă de el, oare se mai poate spune că rămâne în el dragostea lui Dumnezeu?! ¹⁸Copilașilor, să nu iubim (doar) cu vorba și cu buzele, ci să practicăm adevărata dragoste demonstrată prin fapte! ¹⁹Astfel vom ști că aparținem adevărului și ne vom liniști inima (stând) în prezența lui Dumnezeu, ²⁰indiferent de lucrurile cu care ne-ar condamna ea. Dumnezeu este mai mare decât inima noastră și cunoaște totul. ²¹Iubiților, dacă inimile noastre nu ne condamnă, avem curaj (când ne prezentăm) înaintea lui Dumnezeu. ²²Și atunci vom primi de la El ce vom cere, pentru că respectăm poruncile Lui și facem ce-I place. ²³Porunca Lui este aceasta: să credem în numele Fiului Său – Isus Cristos – și să ne iubim unii pe alții exact cum ne-a cerut El. ²⁴Cel care se conformează poruncilor Sale respectându-le, rămâne în Dumnezeu; și El rămâne în acel om. Cunoaștem că El rămâne în noi prin Spiritul pe care ni l-a dat. **4** Iubiților, să nu credeți orice spirit (acceptând afirmațiile și/sau pretențiile lui ca fiind adevărate); ci să testați spiritele, verificând dacă sunt de la Dumnezeu. Pentru că în lume au apărut mulți profeți falși. ²Să-l testați, verificând dacă cineva vorbește în acord cu Spiritul lui Dumnezeu. Și astfel, orice spirit care recunoaște că Isus Cristos a venit (în lumea noastră) într-un corp fizic (real), (vă va demonstra că) este de la Dumnezeu. ³Dar orice spirit care nu-L recunoaște pe Isus, nu provine de la Dumnezeu, ci este reprezentantul anticristului despre care ați auzit că urmează să vină; și, de fapt, el deja este acum în lume. ⁴Copilașilor, voi sunteți din Dumnezeu; și în consecință, i-ați învins; pentru că cel care este în voi, este mai mare decât cel care este în lume. ⁵Ei aparțin acestui sistem numit „lume”; și oamenii acestei „lumi” le ascultă mesajul lor specific. ⁶Dar noi suntem din Dumnezeu. Cel care Îl cunoaște pe Dumnezeu, ascultă ce spunem noi; iar cel care nu este din Dumnezeu, refuză să ne asculte. Acesta este modul în care cunoaștem spiritul care promovează adevărul în contrast cu cel care propagă concepții greșite. ⁷Dragii mei, să ne iubim unii pe alții; pentru că dragostea provine de la Dumnezeu. Oricine iubește, este născut din Dumnezeu și-L cunoaște pe Dumnezeu. ⁸Cine nu iubește, nu l-a cunoscut pe Dumnezeu; pentru că Dumnezeu este dragoste. ⁹Dragostea lui Dumnezeu ni s-a demonstrat prin faptul că El l-a trimis în lume pe singurul Său Fiu, pentru ca noi să trăim prin El. ¹⁰Această dragoste implică faptul că ea nu a fost inițiată de noi, ci a plecat de la Dumnezeu spre noi; și în consecință, El l-a trimis pe Fiul Său ca sacrificiu pentru păcatele noastre. ¹¹Dragii mei, dacă acesta este modul în care ne-a iubit Dumnezeu, trebuie să ne iubim și noi unii pe alții. ¹²Nimeni nu l-a văzut vreodată pe Dumnezeu. Dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi. Și atunci dragostea Lui devine perfectă în viața

noastră. ¹³Cunoaștem că rămânem în El și că El rămâne în noi prin faptul că ne-a dat (din) Spiritul Său. ¹⁴Noi am văzut și declarăm în calitate de martori că Tatăl L-a trimis pe Fiul ca Salvator al lumii. ¹⁵Dacă cineva afirmă că Isus este Fiul lui Dumnezeu, atunci Dumnezeu rămâne în el, iar el rămâne în Dumnezeu. ¹⁶Noi am cunoscut și am crezut dragostea pe care Dumnezeu o are pentru noi. Dumnezeu este dragoste. Cine rămâne în dragoste, rămâne în Dumnezeu; și Dumnezeu rămâne în acel om. ¹⁷Astfel este perfectată dragostea în noi, pentru ca în ziua când va fi Judecata (finală), noi să avem curaj pentru că vom fi trăit în această lume ca El. ¹⁸În dragoste nu există frică; ci dragostea perfectă alungă frica. De fapt, frica apare în legătură cu pedeapsa. Iar cel care are frică, nu a ajuns la maturitate în dragoste. ¹⁹Noi îl iubim ca o consecință a faptului că mai întâi El a fost Cel care ne-a iubit. ²⁰Dacă cineva declară: „Îl iubesc pe Dumnezeu!” și în același timp își urăște fratele, este un mincinos. Dacă el nu-și iubește fratele pe care-l vede, nu-L poate iubi (nici) pe Dumnezeu pe care nu-L vede! ²¹Porunca pe care o avem de la El, se formulează astfel: cine-L iubește pe Dumnezeu, trebuie să-și iubească și fratele! **5** Oricine crede că Isus este (aceeași persoană care se mai numește și) Cristos, este născut din Dumnezeu. Și oricine-L iubește pe Tatăl, iubește și pe acela care este născut din El. ²Ne verificăm dacă iubim pe copiii lui Dumnezeu, văzând dacă-L iubim pe El și dacă-I respectăm poruncile. ³Dragostea noastră față de Dumnezeu se demonstrează prin respectarea poruncilor Lui. Nu ne este dificil să respectăm aceste porunci, ⁴pentru că oricine este născut din Dumnezeu, devine victorios în confruntarea cu stilul de gândire și de comportament al lumii. Iar această victorie este obținută prin credința noastră. ⁵Cine este cel victorios asupra acestui sistem numit „lume”? Desigur că acela care crede că Isus este Fiul lui Dumnezeu! ⁶El este Cel care a venit cu apă și cu sânge. Isus Cristos nu a venit numai cu apă, ci cu apă și cu sânge. Iar Spiritul este Cel care confirmă acest lucru din postura de martor; pentru că Spiritul este (Cel care afirmă doar) adevărul. ⁷Există trei (Persoane) în calitate de martori [în cer: Tatăl, Cuvântul și Spiritul Sfânt; și aceștia sunt în armonie unul cu celălalt. Apoi sunt trei martori pe pământ]: ⁸Spiritul, apa și sângele; iar cei trei susțin aceleași lucruri. ⁹Dacă acceptăm (ca adevărată) declarația făcută de oameni, atunci ce spune Dumnezeu are mai mare valoare, pentru că reprezintă afirmația pe care a făcut-o El despre Fiul Său. ¹⁰Cine crede în Fiul lui Dumnezeu, acceptă această declarație. Dar cel care nu-L crede pe Dumnezeu, nu acceptă declarația pe care a făcut-o El despre Fiul Său; și astfel, acel om afirmă în mod indirect că Dumnezeu este mincinos. ¹¹Declarația despre care vorbim, este aceasta: Dumnezeu ne-a oferit viața eternă; iar această viață este în Fiul Său. ¹²Cine are pe Fiul, are viața. Dar cine nu are pe Fiul lui Dumnezeu, nu are viața! ¹³Am scris aceste lucruri pentru voi, care credeți în numele Fiului lui Dumnezeu, ca să știți că aveți viața eternă. ¹⁴Avem curaj să ne apropiem de Dumnezeu, știind că dacă cerem ceva care este în acord cu dorința Lui, ne ascultă. ¹⁵Și când suntem siguri că ne ascultă cu privire la ceea ce-I cerem, știm că devenim proprietarii de fapt ai lucrurilor cerute. ¹⁶Dacă cineva constată că fratele lui a comis un păcat care nu duce la moarte, să se roage pentru el. Și Dumnezeu îi va oferi (acelui frate) viața, pentru că făcuse un păcat care nu duce la moarte. Dar există și păcat care duce la moarte. Să nu se roage pentru un astfel de caz. ¹⁷Orice încălcare a legii este păcat; dar nu orice asemenea păcat duce la moarte. ¹⁸Știm că oricine este născut din

Dumnezeu, nu trăiește o viață a cărei regulă este trăirea în păcat; iar cel (de lângă el) care este născut din Dumnezeu, îl apără, astfel încât cel rău nu-l poate atinge.¹⁹ Noi știm că suntem din Dumnezeu și că întreaga lume este sub controlul celui rău.²⁰ Mai știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a oferit capacitatea de înțelegere, ca să cunoaștem pe Cel adevărat. Și noi suntem în Cel Adevărat – în Fiul Său, Isus Cristos. El este Dumnezeul adevărat și viața eternă.²¹ Copilașilor, feriți-vă de idoli!

A doua epistolă a apostolului Ioan

I Bătrânul, către aleasa Doamnă și către copiii ei pe care-i iubesc în adevăr. Eu nu sunt singurul care vă iubește, ci sunteți iubiți de toți cei care cunosc adevărul. ²Vă iubim motivați de acest adevăr care rămâne în noi și care va fi cu noi pentru totdeauna. ³Vă dorim să fiți beneficiarii harului, ai milei și ai păcii care provin de la Dumnezeu Tatăl și de la Isus Cristos – care vor fi cu noi în adevăr și în dragoste! ⁴Am fost foarte bucuros când am găsit pe unii dintre copiii tăi trăind în adevăr, conform poruncii primite de la Tatăl. ⁵Acum, vă rog, Doamnă, să ne iubim unii pe alții! De fapt, aceasta nu este o nouă poruncă, ci una dintre cele pe care le avem de la început. ⁶Dragostea se demonstrează atunci când trăim conformându-ne poruncilor Sale. Și, de fapt, cerința practicării dragostei reprezintă porunca pe care ați auzit-o de la început și care trebuie respectată. ⁷Acum și-au făcut apariția mulți oameni înșelători. Ei nu acceptă faptul că Isus Cristos a venit (pe pământ) într-un corp (real din punct de vedere fizic). Cel care are această concepție, este „Înșelătorul” și „Anticristul”. ⁸Fiți atenți să nu pierdeți rezultatul muncii voastre, ci să primiți o recompensă completă. ⁹Cine nu rămâne fundamentat pe învățătura lui Cristos ci trece dincolo de limitele ei, nu-L are pe Dumnezeu. Dar cine rămâne în limitele acestei învățături, Îl are pe Tatăl și pe Fiul. ¹⁰Dacă vine la voi cineva care nu acceptă această învățătură, să nu-l primiți în casa voastră și să nu-i spuneți „Bine ai venit!”. ¹¹Pentru că cine-l salută astfel, devine complice cu el la faptele lui rele. ¹²Deși am mai multe lucruri pe care doresc să vi le comunic, nu vreau să vi le prezint acum în scris; ci sper să vă vizitez și să avem atunci totala bucurie de a le discuta direct cu voi. ¹³Copiii surorii tale alese, te salută.

A treia epistolă a apostolului Ioan

1 Bătrânul, către dragul meu prieten Gaius pe care-l iubesc în adevăr. *2*Să știi, prietene, că mă rog ca toate lucrurile referitoare la tine să fie bune și să fii la fel de sănătos fizic cum ești din punct de vedere spiritual. *3*M-am bucurat foarte mult când au venit niște frați care mi-au vorbit despre tine. Ei au relatat despre seriozitatea cu care tratezi adevărul și mi-au spus că îți trăiești viața conform lui. *4*Eu nu am mai mare bucurie decât să aud că discipolii mei își trăiesc viața în acord cu adevărul. *5*Dragul meu, (am aflat că) tu lucrezi cu mare responsabilitate în tot ce faci, atât pentru frați, cât și pentru străini. *6*Ei au relatat comunității credincioșilor despre dragostea ta. Acum te rog să-i ajuți să-și continue călătoria într-un mod plăcut lui Dumnezeu. *7*Ei au plecat din dragoste pentru numele lui Cristos, dar nu au primit nimic (ca ajutor) de la cei necredincioși. *8*Deci este datoria noastră să fim ospitalieri față de acești oameni, ca să lucrăm împreună pentru adevăr. *9*Am trimis un mesaj scris comunității (voastre); dar Diotref care vrea să fie lider între ei, ne ignoră. *10*Atunci când vă voi vizita, îi voi aminti de faptele lui rele; pentru că ne defăimează. Și nu se limitează la acest lucru, ci nu-i primește pe frați, îi împiedică pe alții să-i primească și-i dă afară din comunitatea creștinilor... *11*Dragul meu, nu urma exemplul rău, ci pe cel bun. Cel care face binele, este din Dumnezeu; dar cel care face răul, nu L-a văzut pe Dumnezeu. *12*Toți vorbesc pozitiv despre Demetrius – chiar și Adevărul! Noi spunem același lucru despre el. Și știi că afirmațiile noastre sunt adevărate. *13*Doresc să-ți spun mult mai multe lucruri; dar prefer să nu ți le prezint în scris. *14*Ci sper să ne revedem curând și să vorbim față în față. Pacea să fie cu tine! Te salută toți prietenii. Transmite salutările mele, pronunțând numele fiecărui prieten de acolo.

Epistola lui Iuda

I Iuda care este sclavul lui Isus Cristos și frate cu Iacov – către cei (care au fost) chemați, iubiți și păstrați de Dumnezeu Tatăl pentru Isus Cristos. ²Vă doresc să beneficiați din abundență de milă, de pace și de dragoste. ³Dragii mei, în timp ce intenționez să vă scriu despre salvarea de care beneficiem împreună, m-am simțit motivat să-mi schimb subiectul. Și astfel am decis să vă încurajez să luptați pentru (a păstra) credința care le-a fost dată sfinților odată pentru totdeauna. ⁴Am fost determinat să fac acest lucru pentru că, în mod subtil, au venit între voi și oameni a căror condamnare a fost anunțată de mult timp (în Scripturi). În lipsa lor de reverență față de Dumnezeu, au înlocuit harul Lui cu libertinajul; și nu-L recunosc pe Isus Cristos ca fiind Domnul și singurul nostru Stăpân. ⁵Doresc să vă amintesc un lucru pe care deja îl știți: după ce Domnul Și-a salvat poporul din Egipt, i-a distrus pe cei care n-au crezut. ⁶De fapt, Domnul nu a acceptat nici atitudinea îngerilor prin care ei și-au contestat statutul (stabilit de El); și astfel, aceștia și-au pierdut locul (pentru care fuseseră creați). De-atunci El i-a aruncat în întuneric, unde îi ține legați cu lanțuri eterne pentru acea mare „Zi” când va fi Judecata (finală). ⁷Vă mai amintesc de Sodoma și de Gomora care, împreună cu orașele din jurul lor, au practicat adulterul și relațiile sexuale anormale... Pentru noi, ele sunt un (alt) exemplu de pedeapsă venită printr-un foc etern! ⁸Acum, acești visători acționează la fel (de anormal) împotriva corpurilor lor. Ei sfidează autoritatea și insultă ființele glorioase din cer. ⁹Când arhanghelul Mihail se lupta cu Diavolul pentru corpul lui Moise, n-a avut curajul să-l insulte folosind cuvinte de condamnare; ci a zis doar „Domnul să-ți facă reproșul pe care-l meriți!” ¹⁰Însă acești oameni formulează insulte pentru lucruri pe care (nici) nu le înțeleg; și se autodistrug prin acțiuni realizate doar instinctiv. Ei demonstrează astfel un comportament ca al animalelor care nu au rațiune. ¹¹Vai de ei! Au urmat exemplul lui Cain; și fiind motivați de câștig (material), au fost afectați de aceeași rătăcire în care a ajuns Balaam. Apoi au fost distruși după ce s-au revoltat ca și Core! ¹²Aceștia sunt ca niște pete care murdăresc mesele voastre de dragoste atunci când mănâncă fără rușine împreună cu voi. Sunt ca niște nori fără apă, conduși de vânturi în toate direcțiile; și ca niște pomi care nici toamna târziu nu produc fructe. Ei sunt dezrădăcinați și de două ori morți... ¹³Se mai aseamănă și cu valurile sălbatice ale mării, făcând ca faptele lor rușinoase „să spumege” la fel ca ele... Aceștia mai sunt și ca niște stele care rătăcesc (prin Cosmos) și cărora le este pregătit pentru eternitate cel mai profund întuneric. ¹⁴Chiar și Enoh, care a fost al șaptelea (în linia genealogică) de la Adam, a profețit despre aceste lucruri, atunci când a zis: „Priviți! Domnul vine împreună cu zeci de mii dintre sfinții Săi, ¹⁵ca să facă o judecată. El va demonstra astfel vinovăția tuturor oamenilor păcătoși care, prin faptele lor nedrepte, au arătat lipsă de reverență și au vorbit dur împotriva Sa!” ¹⁶Cei despre care vă vorbesc (în această epistolă), sunt bârfitori și calomniatori. Își urmăresc satisfacerea dorințelor egoiste, vorbesc cu aroganță; și din interes personal, știu să îi flateze pe oamenii din jurul lor. ¹⁷Dar voi, dragii mei, să vă amintiți de cuvintele pe care le-ați auzit inițial de la apostolii Domnului nostru Isus Cristos. ¹⁸Ei v-au avertizat, spunând că la sfârșitul vremurilor, își vor face apariția oameni calomniatori care vor trăi

conduși de dorințele lor păcătoase. ¹⁹Ei sunt aceia care produc dezbinări; și pentru că nu au (în ei) Spiritul lui Dumnezeu, trăiesc o viață subordonată naturii lor păcătoase. ²⁰Dar voi, dragii mei (frați), consolidați-vă spiritual în credința voastră sfântă. Rugați-vă în acord cu dorința Spiritului Sfânt. ²¹Să rămâneți în dragostea lui Dumnezeu și (astfel) să așteptați mila Domnului nostru Isus Cristos care ne aduce viața eternă. ²²Fiți amabili cu cei care încă nu și-au format convingeri personale puternice. ²³Salvați-i pe cei care sunt în pericol de a ajunge în foc! Pe alții tratați-i cu compasiune și cu reverență, chiar dacă veți urî hainele pătate de faptele lor păcătoase. ²⁴Vă salut în numele Celui care poate să vă protejeze de căderi și să vă ajute să fiți nevinovați și bucuroși înaintea Sa, într-o mare glorie. ²⁵El este singurul Dumnezeu și Salvator prin Isus Cristos, Domnul nostru. Lui să-I recunoaștem și să-I proclamăm gloria, maiestatea, puterea și autoritatea – prin Isus Cristos, Domnul nostru – înainte de crearea Universului, acum și pentru totdeauna!

Revelația primită de Ioan

I Această carte conține revelația care a fost dată de Dumnezeu lui Isus Cristos; iar El Și-a trimis îngerul la sclavul Său numit Ioan, ca să fie beneficiarul ei. Aceasta i-a fost oferită (lui Ioan) pentru ca (Dumnezeu) să prezinte astfel sclavilor Săi ce se va întâmpla în scurt timp. ²Ioan a relatat exact ce a văzut; și a vorbit despre Cuvântul lui Dumnezeu și despre mărturia lui Isus Cristos. ³Cel care citește profeția și aceia care după ce-i aud mesajul, trăiesc în conformitate cu el, sunt niște oameni fericiți; pentru că (prin tot ce se va întâmpla,) această profeție va fi confirmată în scurt timp. ⁴Acesta este un mesaj transmis prin intermediul lui Ioan către cele șapte comunități ale creștinilor care sunt în Asia. Mai întâi vă urez să beneficiați de har și de pace de la Cel care este, care existase dinainte și care vine. Vă doresc aceleași lucruri de la cele șapte Spirite care stau în fața tronului Său ⁵și de la Isus Cristos, Cel care fiind „primul-născut” dintre cei care au murit, este atât martor demn de toată încrederea, cât și Stăpân peste regii pământului. El ne iubește și a spălat păcatele noastre cu sângele Său, ⁶făcându-ne astfel să formăm un regat și să avem funcția de preoți în slujba lui Dumnezeu care este Tatăl Său. Lui să I se recunoască gloria și puterea pentru eternitate! Amin! ⁷Este o certitudine că El va veni pe nori și va fi văzut de toți. Atunci Îl vor privi chiar și cei care L-au străpuns (cu lancea); și toate națiunile pământului vor plânge din cauza Lui (regretând ce L-au făcut). Da, exact așa se va întâmpla! ⁸Cel care este, care era și care vine, Cel Omnipotent – Domnul, Dumnezeu – spune: „Eu sunt Alfa și Omega!” ⁹Cel care vă vorbește acum este Ioan, fratele vostru și partener cu voi la necazuri, la Regat și la răbdarea în Isus. Din cauza (predicării) Cuvântului lui Dumnezeu și pentru că am mărturisit despre Isus, mă aflam (exilat) pe insula Patmos. ¹⁰În ziua Domnului eram în Spirit; și am auzit la spatele meu o voce puternică, vorbind cu intensitatea sonoră a unei goarne. ¹¹Această voce mi-a spus: „Scrie într-o carte tot ce vei vedea; și să o trimiți apoi celor șapte comunități ale creștinilor – în Efes, în Smirna, în Pergam, în Tiatira, în Sardis, în Filadelfia și în Laodiceea.” ¹²M-am întors ca să văd cine mi s-a adresat cu acea voce; și astfel am văzut șapte lampadare de aur, ¹³în mijlocul cărora era Cineva care semăna cu Fiul Omului. El era îmbrăcat cu o robă care-i ajungea până la picioare; și avea pieptul înconjurat cu un brâu de aur. ¹⁴Capul și părul Său erau albe ca lâna, respectiv ca zăpada; iar ochii Lui erau ca flacăra focului. ¹⁵Avea picioarele ca bronzul topit într-un cuptor; și când vorbea, vocea Lui semăna cu zgomotul puternic produs de multe ape. ¹⁶Ținea șapte stele în mâna dreaptă; iar din gură Îi ieșea o sabie care era ascuțită și care avea două tăișuri. Fața Lui era ca soarele atunci când luminează cu maximă strălucire. ¹⁷Când L-am văzut, am căzut pe pământ, ca mort, lângă picioarele Lui. Dar El Și-a pus mâna dreaptă peste mine și mi-a zis: „Nu te speria! Eu sunt Primul și Ultimul. ¹⁸Mai sunt numit și Acela care trăiește. Am fost mort, dar acum sunt viu pentru totdeauna! Eu «dețin cheile» morții și ale locuinței morților. ¹⁹Deci scrie ce ai văzut, ce se întâmplă acum și ce (vei vedea că) se va întâmpla. ²⁰Îți voi spune secretul despre cele șapte stele pe care le-ai văzut în mâna Mea dreaptă și despre cele șapte lampadare de aur. Cele șapte stele sunt (imaginea-simbol pentru) cei șapte îngeri – câte unul pentru fiecare dintre cele șapte comunități ale creștinilor

reprezentate de cele șapte lampadare. **2** Pentru îngerul comunității creștinilor din Efes, scrie următorul mesaj: Acela care ține cele șapte stele în mâna Lui dreaptă și care umblă printre cele șapte lampadare de aur, spune: ²«Îți cunosc faptele. Știu cât de mare este efortul pe care-l faci și am remarcat răbdarea ta. Am observat că nu-i poți tolera pe cei care fac ce este rău. I-ai testat pe cei care pretindeau că sunt apostoli; și ai descoperit astfel că sunt falși. ³Știu că suporti adversitățile cu răbdare și că nu ai renunțat să lupți astfel pentru numele Meu. ⁴Dar am (și) un reproș pentru tine: ai abandonat dragostea pe care ai avut-o prima dată. ⁵Deci amintește-ți de unde ai căzut, pocăiește-te și fă din nou acele fapte pe care le făceai la început. Însă dacă nu te pocăiești, voi veni la tine și (îți) voi lua lampadarul din locul lui. ⁶Totuși, ai un bun obicei: urăști acele fapte ale nicolaiților, pe care și Eu le urăsc! ⁷Cine dorește, să asculte mesajul Spiritului adresat comunităților de creștini. El spune: Celui care va învinge, îi voi oferi (dreptul) să mănânce din pomul vieții care se află în paradisul lui Dumnezeu.» ⁸Scrie îngerului comunității de creștini din Smirna (următorul mesaj): Cel care a fost mort dar a înviat și care este atât Primul cât și Ultimul, zice: ⁹«Îți cunosc atât necazul, cât și sărăcia, deși (de fapt,) ești bogat. Știu cum te defăimează cei care deși pretind că sunt iudei, în realitate ei formează o sinagogă a lui Satan. ¹⁰Să nu te temi de nici una dintre adversitățile pe care le vei suporta. În viitor, Diavolul va face ca unii dintre voi să ajungă în închisoare; și astfel veți fi testați printr-un necaz care va dura zece zile. Fii credincios până la moarte; și îți voi oferi ca premiu viața, care va fi coroana ta! ¹¹Cine dorește să asculte, să ia în considerare acest mesaj pe care-l transmite Spiritul pentru comunitățile creștinilor: A doua moarte nu va putea să facă nici un rău celui (care va fi) victorios.» ¹²Pentru îngerul comunității creștinilor din Pergam, scrie următorul mesaj: Cel care deține acea sabie ascuțită și care are două tăișuri, spune astfel: ¹³«Știu că locuiești chiar acolo unde este tronul lui Satan. Cunosc faptul că nu te-ai dezis de numele Meu și nici de credința în Mine chiar și atunci când martirul Meu credincios numit Antipa a fost omorât în zona voastră, acolo unde este reședința lui Satan. ¹⁴Dar am să-ți reproșez ceva. Tu ai acolo câțiva oameni care trăiesc conform învățaturii lui Balaam. El a fost acela care l-a învățat pe Balac să determine pe oamenii poporului Israel să păcătuiască mâncând din ce fusese închinat idolilor; și i-a provocat să se implice în imoralitate (sexuală). ¹⁵Mai există între voi și unii care pun în practică învățătura nicolaiților. ¹⁶Pocăiește-te! Altfel, voi veni în scurt timp la tine și voi lupta împotriva ta cu sabia gurii Mele.» ¹⁷Cine dorește, să fie atent la acest mesaj pe care îl transmite Spiritul pentru comunitățile creștinilor: «Celui care va fi victorios, îi voi oferi (să mănânce) din mana ascunsă. Îi voi mai da și o piatră pe care este scris un nume. Și nimeni nu-l va cunoaște, cu excepția celui care-l primește.» ¹⁸Scrie următorul mesaj pentru îngerul comunității de creștini din Tiatira: «Fiul lui Dumnezeu, ai Cărui ochi sunt ca flacăra focului și care are picioarele ca bronzul strălucitor, îți spune: ¹⁹Îți cunosc faptele, dragostea, seriozitatea în slujire, răbdarea; și știi că acum faci mai multe fapte bune decât la început. ²⁰Însă nu sunt de acord cu un lucru pe care-l faci. Mă refer la faptul că permiți acelei femei care se numește Izabela și care pretinde că este profetesa, să-și promoveze învățătura. Ea îi înșeală astfel pe sclavii Mei, determinându-i să trăiască în imoralitate și să consume alimente care au fost dedicate ca ofrande pentru idoli. ²¹I-am oferit timp să se pocăiască; dar ea refuză să recunoască, să regrete și să abandoneze imoralitățile în

care trăiește. ²²În consecință, o voi face să stea bolnavă în pat. Și dacă nu se pocăiesc nici cei care au comis adulter cu ea, le voi trimite un mare necaz. ²³Pe copiii acestei femei îi voi omorî; și toate comunitățile creștinilor vor ști astfel că Eu sunt Cel care cunosc motivațiile și intențiile oamenilor și că recompensez pe fiecare dintre voi conform faptelor pe care le face. ²⁴Mă adresez acum celorlalți din Tiatira, care nu trăiesc conform acestei învățături și nu sunt implicați în așa-zisele secrete profunde ale lui Satan. Să știți că nu vă mai îngreunez sarcina cu nimic; ²⁵însă până voi veni, să păstrați (nemodificată) învățătura pe care o aveți. ²⁶Celui care va fi victorios și care va lucra în mod consecvent până la sfârșit pentru cauza Mea, îi voi da autoritate asupra națiunilor. ²⁷Le va conduce cu un sceptru de fier și le va sfărâma exact ca pe niște vase de pământ. ²⁸Va avea aceeași autoritate pe care am primit-o și Eu de la Tatăl Meu; și îi voi oferi luceafărul de dimineață. ²⁹Pentru cine vrea să asculte, acesta este mesajul Spiritului pentru comunitățile creștinilor.»

3 Scrie și îngerului comunității creștinilor din Sardis astfel: «Cel care are cele șapte spirite ale lui Dumnezeu și cele șapte stele, îți spune: Îți cunosc faptele și știu zvonul despre tine: se spune că ești viu; dar, în realitate, ești mort. ²Fii vigilent și consolidează ce a mai rămas, înainte să moară; pentru că am constatat înaintea Dumnezeului Meu că îți lipsesc unele fapte. ³În consecință, amintește-ți ce ai auzit și ce ai primit, conformează-te acelei învățături, și pocăiește-te. Însă dacă nu-ți revii, să ști că voi veni la tine prin surprindere, exact ca un hoț. ⁴Totuși, am remarcat că mai ai în Sardis câțiva oameni care nu și-au murdărit hainele. Ei vor umbla alături de Mine îmbrăcați în haine albe, pentru că merită acest lucru. ⁵Cel care va obține victoria, va fi îmbrăcat în haine albe. Aceluia nu-i voi șterge numele din Cartea Vieții; ci îl voi recunoaște (ca fiind al Meu) și voi vorbi despre el înaintea Tatălui Meu și înaintea îngerilor Lui. ⁶Acesta este un mesaj pentru cei care vor să asculte ce spune Spiritul pentru comunitățile creștinilor.»

⁷Scrie și pentru îngerul comunității de creștini din Filadelfia astfel: «Îți vorbește Cel care se numește Sfânt și Adevărat. El este deținătorul cheii lui David. Când deschide El, nimeni nu poate închide; iar atunci când El închide, nimeni nu va putea deschide. ⁸Îți cunosc faptele. Am pus înaintea ta o ușă deschisă; și nimeni nu este capabil să o închidă. Știu că deși ai puțină putere, ai ascultat de Cuvântul Meu și nu te-ai dezis de numele Meu. ⁹Pe aceia care pretind că sunt iudei dar mint și fac parte din adunarea lui Satan, îi voi face să vină și să se plece la picioarele tale, recunoscând astfel că te-am iubit. ¹⁰Pentru că te-ai conformat Cuvântului Meu și ai practicat răbdarea, te voi păzi și eu de acel timp în care toată lumea va fi într-un greu examen care va testa pe locuitorii pământului. ¹¹Să știi că eu vin în scurt timp! Deci menține-te cum ești acum, pentru ca nimeni să nu-ți ia coroana! ¹²Pe cel care va obține victoria, îl voi face (să fie) un stâlp în edificiul Templului Dumnezeului Meu; și nu va mai pleca din el. Îi voi scrie pe el numele Dumnezeului Meu și numele orașului Dumnezeului Meu. Acesta este noul Ierusalim care coboară din cer de la Dumnezeu. Voi mai scrie pe acel om și noul Meu nume. ¹³Fiți atenți la acest mesaj adresat de Spirit, comunităților formate din creștini!»

¹⁴Scrie și îngerului comunității creștinilor din Laodiceea, astfel: «Îți vorbește Cel care (mai) este (numit și) Amin. El este Martorul credincios și adevărat, care guvernează toată creația lui Dumnezeu. ¹⁵Îți cunosc faptele și știu că nu ești nici rece și nici fierbinte. ¹⁶Iar pentru că ești doar puțin cald – ceea ce înseamnă nici rece și nici fierbinte – te voi „vărsa”

din gura Mea. ¹⁷Tu spui că ești bogat, că ai adunat avere și nu ai nevoie de nimic. În timp ce faci aceste afirmații, nu observi că (în realitate) ești într-o stare deplorabilă, demn de compătimire, sărac, orb și gol. ¹⁸În consecință, te sfătuiesc să cumperi de la Mine (tot) ce ai nevoie: aur purificat în foc, ca să fii bogat; haine albe, cu care să te îmbraci ca să nu-ți fie rușine umblând gol; și alifie pentru ochi, să poți vedea (bine) cu ei. ¹⁹Eu fac reproșuri și aplic pedeapsă celor pe care-i iubesc! Deci fii activ și pocăiește-te! ²⁰Să știi că Eu stau și bat la ușă. Dacă Mă aude cineva (bătând) și apoi Îmi deschide, voi intra și vom servi masa împreună. ²¹Celui care va obține victoria, îi voi oferi un loc împreună cu Mine pe tronul Meu, exact cum am stat și Eu împreună cu Tatăl Meu pe tronul Lui, după ce am fost victorios. ²²Cine vrea să asculte mesajul Spiritului pentru comunitățile creștinilor, să ia în considerare ce am spus!» **4** După aceste lucruri, am privit și am văzut o ușă deschisă în cer. Apoi am auzit din nou acea voce care îmi vorbise prima dată cu intensitatea unei goarne. Ea mi-a zis: „Urcă-te aici; și-ți voi arăta ce trebuie să se întâmple în viitor!” ²Imediat am fost condus de Spirit; și am văzut înaintea mea un tron ceresc pe care stătea Cineva. ³Acela care stătea pe tron, îmi părea că este ca piatra de jasp și ca cea de carneol. În jurul tronului era un curcubeu ca smaraldul. ⁴Tronul era înconjurat de alte douăzeci și patru de tronuri. Pe fiecare dintre ele stătea câte un bătrân. Acești douăzeci și patru de bătrâni erau îmbrăcați în haine albe; și fiecare avea câte o coroană de aur pe cap. ⁵Din tron ieșeau fulgere, voci și tunete. În fața tronului ardeau șapte torțe care simbolizează cele șapte spirite ale lui Dumnezeu. ⁶Înaintea tronului mai era și ceva asemănător cu o mare de sticlă care era foarte „limpede”, cum este cristalul. În mijlocul acestui decor, în jurul tronului, erau patru ființe vii, pline de ochi atât pe partea din față, cât și pe cea din spate. ⁷Prima ființă semăna cu un leu; a doua era ca un bou. A treia ființă avea fața unui om, iar a patra era ca un vultur în timpul zborului. ⁸Fiecare dintre ființe avea câte șapte aripi; și atât pe exterior cât și la interior, era acoperită cu ochi. Zi și noapte, aceste ființe spun fără întrerupere: „Domnul, Dumnezeul Omnipotent care era, care este și care vine, este (un Dumnezeu) sfânt, sfânt, sfânt!” ⁹Atunci când aceste ființe vii Îl glorificau, Îl onorau și-I mulțumeau astfel Celui care stătea pe tron și care este viu pentru eternitate, ¹⁰cei douăzeci și patru de bătrâni cădeau la pământ înaintea Lui. Ei I se închinau Celui care este etern viu; și își depuneau coroanele înaintea tronului (Său), spunând: ¹¹„Domnul și Dumnezeul nostru, Tu meriți să primești din partea noastră recunoașterea gloriei, a onoarei și a puterii care-Ți aparțin; pentru că Tu ești Cel care a creat toate lucrurile. Ele au venit în existență pentru că a fost dorința Ta să le creezi!” **5** Am văzut apoi că în mâna dreaptă a Celui care stătea pe tron, era un sul de carte. Acesta fusese scris atât pe interior, cât și pe exterior; și avea șapte sigilii. ²Am mai văzut un înger puternic, care a strigat cu voce tare: „Cine este capabil să rupă sigiliile și să desfacă sulul?” ³Dar nimeni din cer, de pe pământ și de sub pământ n-a putut să desfacă sulul și să se uite în interiorul lui. ⁴Atunci am plâns mult timp, pentru că nimeni nu fusese capabil să desfacă acel sul și să se uite în el. ⁵Dar unul dintre acei bătrâni mi-a zis: „Nu plânge! Cel care a obținut victoria, este Leul care provine din descendenții lui Iuda; și are ca strămoș pe David! El poate să rupă cele șapte sigilii și să desfacă sulul!” ⁶Când am privit, am văzut un Miel care părea să fi fost înjunghiat. El stătea în mijlocul tronului, înconjurat de cele patru ființe vii și de (acei douăzeci și patru de) bătrâni. Avea șapte coarne și șapte ochi – acestea

însemnând (simbolic) cele șapte spirite ale lui Dumnezeu trimise pe tot pământul. ⁷El a venit și a luat sulul din mâna dreaptă a Celui care stătea pe tron. ⁸Când a luat Mielul acel sul, cele patru ființe vii și cei douăzeci și patru de bătrâni au căzut la pământ înaintea Lui. Fiecare avea câte o harpă și cupe de aur pline cu tămâie care reprezintă rugăciunile sfinților. ⁹Toți aceștia cântau un nou cântec, zicând: „Tu meriți să iei sulul și să-i rupi sigiliile; pentru că ai fost înjunghiat. Și cu sângele Tău, ai răscumpărat oameni pentru Dumnezeu. Ei sunt din fiecare familie de popoare și de limbi ale pământului, provenind din orice națiune. ¹⁰Ai făcut din ei un regat, le-ai dat calitatea de preoți pentru Dumnezeu; și vor domni pe pământ!” ¹¹Am privit apoi în direcția din care auzeam venind sunetul unor voci; și am văzut mulți îngeri care înconjurau atât tronul, cât și pe cele patru ființe și pe bătrâni. Numărul acestor îngeri era de zece mii înmulțit cu zece mii și (alte) mii de mii... ¹²Ei spuneau cu voce puternică: „Mielul care a fost înjunghiat, merită să primească putere, bogăție, înțelepciune, forță, onoare, glorie și să fie lăudat!” ¹³Apoi am auzit toate ființele care există în cer, pe pământ, sub pământ și în mare – zicând: „Lauda, onoarea, gloria și puterea să-I fie recunoscute pentru eternitate Celui care stă pe tron și Mielului!” ¹⁴Atunci cele patru creaturi vii au zis: „Amin!”; și acei (douăzeci și patru de) bătrâni au căzut la pământ și s-au închinat [Celui care este viu pentru eternitate]. **6** Am văzut cum Mielul a rupt primul dintre cele șapte sigilii. Atunci am auzit pe una dintre cele patru ființe vii, spunându-mi cu voce tare ca un tunet: „Vino!” ²Atunci am văzut un cal alb; iar cel care stătea pe el, avea un arc. I-a fost dată și o coroană (pe cap). El a venit ca un invadator care obține (cu certitudine) victoria. ³Când a rupt Mielul al doilea sigiliu, am auzit a doua ființă vie spunând: „Vino!” ⁴Atunci a apărut un cal roșu. Celui care stătea pe el, i s-a dat o mare sabie și i s-a permis să ia pacea de pe pământ. În aceste condiții, oamenii se vor înjunghia unii pe alții. ⁵Când Mielul a rupt al treilea sigiliu, am auzit a treia ființă vie zicându-mi: „Vino!” Și am văzut un cal negru călărit de cineva care avea în mână o balanță. ⁶Atunci am auzit între cele patru ființe vii ceva asemănător cu o voce, care spunea: „O măsură de grâu pentru un dinar; și trei măsuri de orz pentru un dinar! Dar să nu stricați uleiul și vinul!” ⁷Când a rupt Mielul al patrulea sigiliu, am auzit vocea celei de-a patra ființe vii, spunând: „Vino!” ⁸Atunci am văzut un cal gălbui. Cel care-l călărea se numea „Moartea” și era urmat de „Locuința morților”. Li s-a dat aprobare să omoare a patra parte din locuitorii pământului; și au putut să facă acest lucru prin războaie, prin foamete, prin epidemii și prin invazia animalelor sălbatice. ⁹Când Mielul a rupt al cincilea sigiliu, am văzut că sub altar erau sufletele celor care fuseseră înjunghiați din cauza Cuvântului lui Dumnezeu și din cauza mesajului pe care acei oameni l-au transmis semenilor lor. ¹⁰Aceste suflete strigau cu voce puternică: „Stăpâne sfânt și adevărat, cât timp va mai trece până când vei judeca și vei pedepsi pe locuitorii pământului pentru moartea noastră?” ¹¹Fiecăruia i s-a dat câte o robă albă; și li s-a spus să mai aștepte puțin în timp ce se odihnesc, până când se va completa numărul sclavilor (Lui Dumnezeu) care vor muri la fel ca ei. ¹²Am văzut și când Mielul a rupt al șaselea sigiliu. Atunci s-a produs un mare cutremur. Soarele a devenit negru ca pânda unui sac făcută din păr; și luna a devenit (roșie) ca sângele. ¹³Stelele cerului au căzut pe pământ exact cum cad smochinele verzi atunci când smochinul este scuturat de un vânt puternic. ¹⁴Cerul s-a strâns și a devenit exact ca un sul înfășurat; iar munții împreună cu toate insulele

s-au deplasat din locul lor. ¹⁵Regii de pe pământ, conducătorii militari, bogații, cei cu mare influență în lume, toți sclavii și toți oamenii liberi s-au ascuns în peșteri și între stâncile munților. ¹⁶Ei vorbeau acelor stânci, zicând: „Cădeți peste noi și ascundeți-ne de prezența Celui care stă pe tron și de mânia Mielului! ¹⁷Pentru că a venit acea mare zi a mâniei lor; și cine (Le) poate rezista?” 7 Apoi am văzut patru îngeri. Fiecare dintre ei stătea în unul dintre cele patru locuri de unde încep să bată vânturile; și nu le permiteau să sufle nici pe pământ, nici pe mare și nici peste vreun copac. ²Am văzut un alt înger care venea de la răsăritul soarelui și care avea sigiliul Dumnezeului celui viu. El a strigat celor patru îngeri care primiseră puterea să distrugă pământul și marea, zicându-le: ³Până când nu îi vom marca pe sclavii Dumnezeului nostru punându-le sigiliul pe frunte, să nu faceți rău nici pământului și nici mării!” ⁴Apoi am auzit numărul celor marcați cu acel sigiliu: o sută patruzeci și patru de mii. Ei proveneau din toate triburile lui Israel. ⁵Au fost marcați cu sigiliul: din tribul lui Iuda, douăsprezece mii de persoane; din tribul lui Ruben, douăsprezece mii de persoane; din tribul lui Gad, douăsprezece mii de persoane; ⁶din tribul lui Așer, douăsprezece mii de persoane; din tribul lui Neftali, douăsprezece mii de persoane; din tribul lui Manase, douăsprezece mii de persoane; ⁷din tribul lui Simeon, douăsprezece mii de persoane; din tribul lui Levi, douăsprezece mii de persoane; din tribul lui Isahar, douăsprezece mii de persoane; ⁸din tribul lui Zabulon, douăsprezece mii de persoane; din tribul lui Iosif, douăsprezece mii de persoane; și din tribul lui Beniamin, douăsprezece mii de persoane. ⁹Apoi am văzut o mare mulțime de oameni pe care n-o putea număra nimeni. Acei oameni proveneau din toate națiunile, din toate clanurile, din toate popoarele și din toate limbile (folosite în comunicare). Stăteau în fața tronului și înaintea Mielului. Erau îmbrăcați în robe albe și aveau ramuri de palmier în mâini. ¹⁰Ei strigau cu voce tare: „Salvarea este opera Dumnezeului nostru, care stă pe tron, și a Mielului!” ¹¹Apoi, toți îngerii care stăteau în jurul tronului, împreună cu bătrânii și cu cele patru ființe vii, au căzut înaintea tronului și I s-au închinat lui Dumnezeu. ¹²Ei ziceau: „Amin! Dumnezeului nostru să-I fie acordate (și recunoscute): gloria, înțelepciunea, gratitudinea, onoarea, puterea și forța – pentru eternitate!” ¹³Unul dintre bătrâni m-a întrebat: „Cine sunt acești oameni îmbrăcați în haine albe; și de unde vin ei?” ¹⁴Eu i-am răspuns: „Domule, tu (trebuie să) știi!” Atunci el mi-a spus: „Aceștia sunt cei care vin din acel mare necaz. Ei «și-au spălat hainele» în sângele Mielului; și astfel ele au devenit albe! ¹⁵Acest fapt le dă posibilitatea să stea înaintea tronului lui Dumnezeu și să I se închine Lui «zi și noapte» în Templul Său. Și Cel care stă pe tron, Își va întinde cortul peste ei. ¹⁶Nu vor mai suferi nici de foame, nici de sete și nici din cauza (căldurii prea mari a) soarelui; ¹⁷pentru că Mielul din mijlocul tronului va fi Păstorul lor care îi va conduce la izvoarele apei vieții. Și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor!” 8 Atunci când Mielul a rupt al șaptelea sigiliu, în cer s-a făcut liniște aproximativ o jumătate de oră. ²Am observat că fiecăruia dintre cei șapte îngeri care stau înaintea lui Dumnezeu, i s-a dat câte o goarnă. ³Apoi, un alt înger care avea o cădelniță de aur, s-a dus lângă altar. Lui i s-a oferit multă tămâie pe care s-o aducă împreună cu rugăciunile tuturor sfinților pe altarul de aur care se află înaintea tronului. ⁴Fumul care ieșea din cădelnița ținută de mâna îngerului, a urcat împreună cu rugăciunile sfinților până înaintea lui Dumnezeu. ⁵Îngerul a luat apoi foc de pe altar și a umplut cădelnița cu el.

Apoi l-a aruncat pe pământ. Atunci au fost tunete, s-au auzit voci, s-au văzut fulgere și a fost (un) cutremur.⁶ Fiecare dintre cei șapte îngerî era pregătît să sune cu goarna.⁷ După ce a sunat (cu goarna) primul înger, pe pământ au fost aruncate gheață și foc amestecat cu sânge. Au ars astfel: a treia parte a pământului, a treia parte a copacilor și toată iarba verde.⁸ A sunat (cu goarna) al doilea înger. Atunci a fost aruncat în apa mării un corp asemănător cu un munte mare care ardea; și a treia parte din mare s-a transformat în sânge.⁹ A murit a treia parte din numărul ființelor vii ale mării și a fost distrusă complet a treia parte din numărul ambarcațiunilor ei.¹⁰ Când a sunat (cu goarna) al treilea înger, a căzut din cer o mare stea care ardea ca o torță. Ea a ajuns în a treia parte a râurilor și a izvoarelor de apă.¹¹ Acea stea se numea „Amărăciune”. Astfel, a treia parte din ape s-a făcut amară; și mulți oameni au murit din cauză că au băut din aceste ape amare.¹² Când a sunat al patrulea înger (cu goarna), o treime din soare a fost lovită. La fel s-a întâmplat și cu o treime din lună; iar a treia parte din numărul stelelor a fost în mod asemănător afectată. Astfel, o treime din ele s-a întunecat. În consecință, a treia parte atât din zi cât și din noapte, era fără lumină.¹³ Am privit și am observat că zbura un vultur pe cer la mare înălțime. El zicea cu o voce puternică: „Vai de locuitorii pământului, având în vedere ce se va întâmpla după ce fiecare dintre ceilalți trei îngerî va suna cu goarna lui!” **9** Apoi a sunat cu goarna al cincilea înger; și am văzut o stea care a căzut din cer pe pământ. Acestei stele i-a fost oferită „cheia fântânii Adâncului”.² Când a deschis prăpastia adâncului, a ieșit din ea un fum ca acela provenit de la arderea combustibilului pentru încălzirea unui mare cuptor. Atunci, din cauza fumului din atmosferă, lumina soarelui nu a mai putut să-și producă efectul ei asupra pământului.³ Și din fum au apărut pe pământ niște lăcuste. Ele erau la fel de periculoase ca scorpionii.⁴ Li s-a spus să nu afecteze nici iarba, nici vreo altă plantă și nici vreun copac; ci să facă rău doar oamenilor care nu sunt marcați pe frunțile lor cu sigiliul lui Dumnezeu.⁵ Acestor lăcuste li s-a permis să-i chinuiască pe oameni cinci luni, fără să-i omoare. Durerea pe care o provocau ele era ca aceea simțită la înțepătura scorpionului.⁶ În acele zile, oamenii vor dori să moară, dar le va fi imposibil. Vor căuta moartea, dar ea va fugi de ei!⁷ Lăcustele aveau aspectul unor cai pregătiți pentru luptă; și pe capete aveau ceva asemănător cu niște coroane de aur. Fața lor semăna cu a omului.⁸ Aveau părul (la fel de lung) ca cel al femeii și dinții ca de leu.⁹ Piepturile lor erau acoperite cu ceva care semăna cu niște apărători din fier; iar zgomotul pe care-l făceau cu aripile lor (atunci când se deplasau), era asemănător cu cel al multor care trase de cai într-o bătălie.¹⁰ Aveau cozi (cu țepi) ca scorpionii; și în acele cozi aveau puterea de a face rău oamenilor în cele cinci luni.¹¹ Regele lor era îngerul Adâncului. În limba ebraică, acesta se numește Abaddon, iar în greacă, Apolion – ceea ce înseamnă „Distrugătorul”.¹² Astfel s-a terminat prezentarea primului dezastru. Urmează să apară încă două.¹³ Când a sunat al șaselea înger (cu goarna lui), s-a auzit o voce care venea din cele patru colțuri ale altarului care este înaintea lui Dumnezeu.¹⁴ Acea voce îi spunea celui de-al șaselea înger care avea goarna: „Eliberează-i pe cei patru îngerî care sunt legați la Râul Mare (care este Eufrat)!”¹⁵ Și astfel au fost dezlegați cei patru îngerî care erau pregătiți pentru ora, ziua, luna și anul în care urma să omoare a treia parte din omenire.¹⁶ Am auzit numărul soldaților de cavalerie. Acesta era de două sute de milioane.¹⁷ În viziunea mea, am văzut cai. Iar cei care-i călăreau aveau prinse pe piept apărători roșii ca

focul, albastre ca safirul și galbene ca sulful. Capetele cailor erau ca ale unor lei; iar din gurile lor ieșeau: foc, fum și sulf (aprins). ¹⁸Astfel a murit o treime din numărul oamenilor din cauza focului, a fumului și a sulfului. ¹⁹Puterea cailor era în gurile și în cozile lor. Aceste cozi aveau capete de șarpe; și cu ele făceau rău oamenilor. ²⁰Cealalți oameni care nu fuseseră afectați de aceste dezastre, nu s-au pocăit; ci au continuat să se închine demonilor și idolilor făcuți din aur, din argint, din bronz, din piatră și din lemn, deși aceștia nu pot nici să vadă, nici să audă și nici să meargă... ²¹Acei oameni nu s-au pocăit nici de crimele lor, nici de implicarea lor în vrăjitorie, nici de imoralitate (sexuală) și nici de furturi. **10** Am văzut un alt înger puternic, care cobora din cer înconjurat de un nor și având un curcubeu deasupra capului. Fața lui era ca soarele, iar picioarele semănau cu niște stâlpi de foc. ²Ținea în mână un sul de carte care era deschis. El și-a pus piciorul drept pe mare, iar cu cel stâng stătea pe pământul uscat. ³Apoi a strigat cu o voce puternică asemănătoare cu răgetul unui leu. Atunci când a strigat el, s-au auzit cele șapte tunete; ⁴iar eu eram pregătit să scriu (ce au spus ele). Însă din cer s-a auzit o voce care mi-a spus: „Sigilează cuvintele celor șapte tunete – trebuie să rămână un secret – deci să nu scrii!” ⁵Am observat că îngerul care stătea cu un picior pe mare și cu unul pe pământul uscat, și-a ridicat mâna dreaptă spre cer; ⁶și a jurat pe Cel care trăiește etern – Creatorul cerului cu tot ce cuprinde el, al pământului cu tot ce există pe el și al mării cu tot ce este în ea – spunând: „Nu va mai fi nici o întârziere. ⁷Ci în zilele când al șaptelea înger va suna cu goarna lui, se va întâmpla acel lucru ținut secret de Dumnezeu, exact cum a anunțat El prin acei profeți care sunt sclavii Săi!” ⁸Am auzit din nou acea voce care-mi vorbise din cer. Ea mi-a zis: „Du-te și ia sulul deschis din mâna îngerului care stă (cu un picior) pe mare și (cu celălalt) pe pământul uscat!” ⁹M-am dus la înger și i-am cerut acel sul mic (de carte). El mi-a zis: „Ia-l și mănâncă-l! Îți va produce dureri în stomac, dar îl vei simți dulce ca mierea în gura ta.” ¹⁰Am luat acel mic sul din mâna îngerului și l-am mâncat. În gura mea a fost dulce ca mierea; dar când a ajuns în stomac, mi-a produs dureri. ¹¹Apoi el mi-a zis: „Trebuie să profețești din nou despre multe popoare, despre multe națiuni, despre multe limbi și despre mulți regi!” **11** Apoi mi s-a dat o trestie ca unitate de măsură; și mi s-a zis: „Ridică-te, măsoară Templul lui Dumnezeu și altarul; apoi numără-i pe cei care se închină acolo (în Templu). ²Dar să nu măsoari curtea Templului; pentru că ea a fost lăsată (la discreția) celorlalte națiuni care vor călca în picioare sfântul oraș patruzeci și două de luni. ³Voi oferi autoritate celor doi martori ai Mei; și astfel ei vor profeți o mie două sute șazeci de zile îmbrăcați în saci.” ⁴Aceștia sunt (simbolizați de) cei doi măslini și de cele două lampadare care stau înaintea Domnului pământului. ⁵Dacă cineva vrea să pună în aplicare un atentat împotriva celor doi, acestora le iese foc din gură; și dușmanii lor sunt distruși de el. Oricine va intenționa să le facă rău, va trebui să moară în acest fel. ⁶Ei sunt autorizați să închidă cerul ca să nu mai plouă în timp ce profețesc. Aceștia mai pot să transforme apele în sânge și să lovească pământul cu orice fel de dezastre de câte ori doresc. ⁷Când vor termina prezentarea mesajului lor în calitate de martori, balaurul care iese din Adânc va lupta împotriva lor și îi va învinge omorându-i. ⁸Corpurile lor moarte vor sta în strada marelui oraș care, în mod simbolic, este numit «Sodoma și Egipt» – acolo (este locul) unde a fost crucificat și Stăpânul lor. ⁹Oameni din orice popor, aparținând oricărui clan, oricărei familii de limbi și oricărei națiuni, vor privi

cadavrele lor trei zile și jumătate; și nu vor permite ca ele să fie înmormântate. ¹⁰Când vor scăpa de cei doi profeți care-i chinuiseră, locuitorii pământului se vor bucura, vor sărbători și își vor trimite cadouri unii altora. ¹¹Dar după cele trei zile și jumătate, Dumnezeu va face să vină în ei spiritul vieții și se vor ridica, stând pe picioarele lor. Atunci cei care-i vor vedea, se vor speria. ¹²Cei doi vor auzi o voce puternică venită din cer, care le va spune: „Urcați aici!”. Și astfel vor urca spre cer într-un nor în timp ce dușmanii lor îi vor privi. ¹³Am văzut cum exact în acel moment s-a produs un mare cutremur de pământ care a făcut să se dărâme a zecea parte din construcțiile orașului. Astfel au murit șapte mii de oameni din cauza cutremurului. Cei care nu au murit în timpul seismului, s-au speriat și L-au glorificat pe Dumnezeul cerului. ¹⁴Acesta este finalul celui de-al doilea dezastru. Urmează în scurt timp al treilea. ¹⁵Când a sunat din goarna lui al șaptelea înger, în cer s-au auzit voci puternice care ziceau: „Conducerea peste regatul lumii îi aparține acum Domnului nostru și lui Cristos, care va guverna pentru eternitate!” ¹⁶Cei douăzeci și patru de bătrâni care stăteau pe tronurile lor înaintea lui Dumnezeu, au căzut la picioarele Lui și I s-au închinat, ¹⁷zicând: „Îți mulțumim, Doamne, Dumnezeule Omnipotent, care ești și care ai existat etern. Tu Ți-ai luat (dreptul Țău legitim de a avea) marea autoritate și ai început să guvernezi!” ¹⁸Națiunile (lumii) sunt pline de mânie pentru că a venit pedeapsa Ta. Acum este timpul ca cei care au murit, să fie judecați; și să fie recompensați acei profeți care sunt sclavii Țăi împreună cu sfinții și cu cei care au reverență față de numele Țău – atât cei mici, cât și cei mari. Este momentul să-i distrugi pe cei care au pervertit pământul!” ¹⁹A fost deschis acel Templu al lui Dumnezeu din cer; și s-a văzut acolo „lada legământului” Său. Au fost fulgere, voci, tunete, un cutremur și o mare grindină. **12** În cer a fost un mare semn atunci când a apărut o femeie învăluită în soare. Ea avea luna sub picioare și purta pe cap o coroană cu douăsprezece stele. ²Era însărcinată și striga din cauza durerilor și chinului pe care-l avea înaintea nașterii. ³Apoi a fost în cer un alt semn atunci când și-a făcut apariția un mare balaur roșu cu șapte capete și zece coarne, având câte o coroană pe fiecare dintre capete. ⁴El târa cu coada a treia parte din stelele din cer și le arunca pe pământ. Apoi a venit înaintea femeii care urma să nască, intenționând ca atunci când i se va naște copilul, să i-l mănânce. ⁵Copilul pe care l-a născut aceasta, a fost băiat. El urma să conducă toate națiunile lumii cu un sceptru de fier. Copilul ei a fost răpit la Dumnezeu, (chiar) la tronul Său. ⁶Apoi femeia a fugit în deșert, unde avea un loc pregătit de Dumnezeu, pentru ca acolo să poată fi hrănită o mie două sute șaiszeci de zile. ⁷În cer a fost și un război. Mihail și îngerii lui s-au luptat cu balaurul și cu îngerii lui, ⁸care au fost învinși. Astfel, pentru ei n-a mai fost loc în cer. ⁹Marele balaur – șarpele care are o proveniență străveche, adică cel numit Diavolul și Satan, acela care înșală întreaga omenire – a fost aruncat pe pământ. Și împreună cu el, au fost aruncați și „îngerii” lui. ¹⁰Am auzit o voce puternică, zicând: „Acum a venit salvarea, puterea și Regatul Dumnezeului nostru; iar Cristos, care este Trimisul Său, Își exercită autoritatea. Acuzatorul fraților noștri – cel care atât ziua cât și noaptea îi reclama înaintea Dumnezeului nostru – a fost aruncat!” ¹¹Ei l-au învins datorită sângelui Mielului și prin faptul că și-au riscat viața mărturisind Cuvântul Său. ¹²Deci să se bucure cerul și cei care locuiesc în el! Dar vai de tine, pământ și de tine, mare; pentru că Diavolul a coborât la voi plin de mânie, știind că nu mai are decât puțin timp!” ¹³Când a văzut

balaurul că a fost aruncat pe pământ, a început s-o urmărească pe femeia care născuse acel băiat. ¹⁴Ei i s-au dat două mari aripi de vultur, ca să zboare până în deșert, unde urma să fie hrănită trei perioade și jumătate de timp, protejată de intențiile balaurului. ¹⁵El a aruncat apă ca un râu din gura lui, încercând să facă astfel rău femeii. ¹⁶Dar pământul a ajutat-o, absorbind râul pe care-l aruncase balaurul din gură spre ea. ¹⁷Atunci balaurul s-a mâniat pe femeie și s-a dus să lupte cu oamenii rămași ca urmașii ai ei. Aceștia sunt cei care ascultă de poruncile lui Dumnezeu, fiind stabili în mărturia lor pentru Isus. ¹⁸Apoi (balaurul) a stat pe (nisipul de pe) malul mării. **13** Am văzut ieșind din mare un animal sălbatic fioros cu zece coarne și cu șapte capete. Avea câte o coroană pe fiecare dintre cele zece coarne, iar pe capete avea scrise nume care conțineau blasfemii. Animalul pe care l-am văzut, era ca un leopard, avea picioare ca de urs și o gură ca de leu. ²Balaurul i-a dat puterea lui, tronul lui și o mare putere. ³Unul dintre capetele lui avusese o rană aproape mortală; dar fusese vindecată. Întregul pământ a fost surprins (de acest fapt); și a fost astfel motivat să meargă după acel animal. ⁴Oamenii s-au închinat balaurului, pentru că el oferise putere acelui animal sălbatic. Ei i s-au închinat și animalului, spunând: „Cine mai este ca animalul sălbatic și cine se poate lupta cu el?” ⁵Acelui animal sălbatic i s-a dat o gură ca să se laude și să pronunțe blasfemii. I s-a oferit și autoritate pentru patruzeci și două de luni. ⁶Și a început să pronunțe blasfemii împotriva lui Dumnezeu, împotriva numelui Lui, împotriva locuinței Sale și împotriva celor care locuiesc în cer. ⁷I s-a permis să facă un război împotriva sfinților și chiar să îl câștige. I s-a oferit autoritate asupra oricărui clan, asupra oricărui popor, asupra oricărei limbi și asupra oricărei națiuni. ⁸Și s-a întâmplat așa pentru ca să i se închine toți acei locuitori ai pământului ale căror nume nu sunt scrise în Cartea Vieții pe care o deține Mielul ce fusese înjunghiat de la crearea lumii. ⁹Cine este interesat de aceste lucruri, să fie atent la ele! ¹⁰Cel care ia pe alții în captivitate, va fi și el luat în captivitate; și cine omoară cu sabia, va fi omorât de sabie. Aici este (nevoie de) răbdarea și credința sfinților. ¹¹Apoi am văzut apărând din pământ un alt animal sălbatic. El avea două coarne ca de miel și vorbea ca un balaur. ¹²Dispunea de toată puterea primului animal; și a făcut ca toți locuitorii pământului să se închine primului animal a cărui rană mortală fusese vindecată. ¹³Făcea mari minuni și era capabil chiar să coboare foc din cer pe pământ înaintea oamenilor. ¹⁴Înșela astfel pe locuitorii pământului prin faptul că i se permisesese să facă acele lucruri supranaturale în locul celui alt animal. El le-a spus locuitorilor pământului să facă o imagine care să reprezinte animalul ce fusese rănit de sabie și care totuși trăia. ¹⁵I s-a dat abilitatea să poată face să vorbească acea imagine a animalului. Și ea putea să decidă omorârea celor care nu i se închină. ¹⁶A determinat pe toți oamenii, indiferent că erau mici sau mari, bogați sau săraci, liberi sau sclavi, să (accepte să) fie marcați pe mâna dreaptă și pe frunte. ¹⁷Și astfel, ei nu vor avea posibilitatea să cumpere sau să vândă ceva dacă nu sunt marcați cu numele animalului sau cu numărul care conține numele lui. ¹⁸Pentru a înțelege acest lucru, este nevoie de înțelepciune. Deci oricine știe, să calculeze numărul animalului; pentru că el este numărul unui om. Acest număr este șase sute șaiszeci și șase. **14** Am privit și am văzut că în fața mea era Mielul care stătea pe Muntele Sion. Împreună cu El erau o sută patruzeci și patru de mii de oameni care aveau scrise pe frunțile lor numele Lui și al Tatălui Său. ²Am auzit o voce care venea din cer. Ea era ca zgomotul făcut de

multe ape și ca sunetul făcut de un tunet puternic. Ce am auzit, semăna cu muzica unei orchestre de harpe. ³Acei oameni pe care i-am văzut, stăteau în fața tronului înaintea celor patru ființe vii și a bătrânilor, cântând un nou cântec. Cu excepția celor o sută patruzeci și patru de mii care fuseseră răscumpărați de pe pământ, nimeni nu putea să învețe acel cântec. ⁴Ei sunt aceia care nu s-au „murdărit” cu femeii, pentru că și-au păstrat virginitatea și Îl urmează pe Miel oriunde merge El. Au fost răscumpărați dintre (ceilalți) oameni și fac parte din categoria „primelor fructe” (care trăiesc) pentru Dumnezeu și pentru Miel. ⁵Aceștia nu au pronunțat nici o minciună cu gura lor și sunt nevinovați. ⁶Am văzut un alt înger care zbura pe cer la mare înălțime. Venea să proclame Vestea Bună eternă; și urma să facă acest lucru pentru fiecare națiune, pentru fiecare limbă și pentru fiecare popor. ⁷El zicea cu voce puternică: „Manifestați reverență față de Dumnezeu și acordați-I glorie; pentru că a venit timpul în care El va judeca! Închinați-vă Celui care a creat cerul, pământul, marea și izvoarele de apă!” ⁸A urmat un al doilea înger, care a spus: „A căzut; da, a căzut acel mare Babilon care a făcut ca toate națiunile să bea din vinul (mâniei divine) cauzat de imoralitățile lui!” ⁹A urmat un al treilea înger, care a spus cu voce puternică: „Dacă cineva se închină animalului și imaginii lui acceptând să fie marcat cu semnul lui pe frunte sau pe mână, ¹⁰va bea din vinul mâniei lui Dumnezeu. El îl va turna nediluat în cupa mâniei Sale; și va face ca acel om să fie chinuit cu foc și sulf înaintea îngerilor sfinți și înaintea Mielului!” ¹¹Fumul focului care produce acest chin se va ridica pentru eternitate; și acolo nu va mai exista odihnă nici ziua și nici noaptea. Așa se va întâmpla cu cei care se închină imaginii animalului și cu cei care acceptă să fie marcați cu semnul lui.” ¹²Pentru a evita această posibilitate, este nevoie de răbdarea sfinților – a celor care ascultă de poruncile lui Dumnezeu și care rămân credincioși lui Isus. ¹³Am auzit o voce care venea din cer, spunând: „De-acum, cei care mor (fiind) în Domnul, sunt niște oameni fericiți! Da, Spiritul confirmă că așa se va întâmpla; pentru că ei se vor odihni după ce au depus acel mare efort în munca lor, iar faptele pe care le-au făcut, îi urmează (pentru a fi recompensate)!” ¹⁴Am văzut un nor alb pe care stătea cineva care semăna cu un om. El avea pe cap o coroană și ținea în mână o seceră ascuțită. ¹⁵A ieșit din Templu un alt înger care a strigat cu voce puternică celui care stătea pe nor: „Folosește-ți secera! Strânge recolta; pentru că a venit timpul seceratului, iar recolta pământului este coaptă!” ¹⁶Cel care stătea pe nor, Și-a aruncat secera pe pământ; și astfel, pământul „a fost secerat”. ¹⁷A ieșit un alt înger din acel Templu care se afla în cer. Și el avea o seceră ascuțită. ¹⁸Apoi, un alt înger a venit de la altar. Acesta este îngerul care are autoritate asupra focului. El a spus cu voce puternică îngerului care avea secera ascuțită: „Folosește-ți secera ascuțită și taie strugurii din via pământului, pentru că sunt copti!” ¹⁹Acel înger și-a aruncat secera pe pământ, „a tăiat via care era pe pământ” și a aruncat-o în marele „teasc” al mâniei lui Dumnezeu. ²⁰„Teasc” a fost „călcat cu picioarele” în exteriorul orașului; și a ieșit din acel teasc atât de mult sânge, încât ajunsese până la zăbalele cailor pe o distanță de aproximativ o mie șase sute de stadii. **15** Am văzut apoi în cer un alt mare semn uimitor. L-am putut observa prin apariția a șapte îngeri. Fiecare dintre ei venea să aducă un dezastru. Acestea sunt ultimele șapte dezastre cu care urma să se termine mânia lui Dumnezeu. ²Am văzut ceva care semăna cu o mare de sticlă amestecată cu foc; și am mai observat pe cei care au fost învingători asupra

animalului, asupra imaginii lui și asupra numărului care conținea numele lui. Acei oameni stăteau lângă marea de sticlă, având în mâini harpele lui Dumnezeu. ³Ei cântau cântecul lui Moise, sclavul lui Dumnezeu, și cântecul Mielului, zicând: „Doamne, Dumnezeule Omnipotent, ceea ce faci Tu este minunat și grandios! Tu, Rege al națiunilor, lucrezi folosind metode cinstite și adevărate! ⁴Doamne, oare cine își permite să nu se teamă de Tine și să nu glorifice numele Tău? Numai tu ești sfânt! Toate națiunile (lumii) vor veni și se vor închina înaintea Ta; pentru că Ți-ai revelat modul Tău (corect) de a face judecată!” ⁵Apoi am privit și am văzut că în cer era deschis acel Templu care este „Cortul Declarației”. ⁶Și din Templu au ieșit șapte îngeri. Fiecare dintre ei avea (de adus asupra pământului) câte un dezastru. Ei erau îmbrăcați cu haine de în care străluceau; și aveau câte un brâu de aur în jurul pieptului. ⁷Una dintre cele șapte ființe vii a dat fiecăruia dintre cei șapte îngeri câte un vas de aur plin cu mânia Dumnezeului care este viu pentru eternitate. ⁸Templul s-a umplut de un fum care semnifica evidența gloriei și puterii lui Dumnezeu. Și nimeni nu putea să intre în Templu până nu se termină cele șapte dezastre aduse prin intermediul celor șapte îngeri. **16** Am auzit o voce care venea din Templu. Ea a spus celor șapte îngeri: „Duceți-vă și turnați pe pământ (ceea ce aveți în) cele șapte vase ale mâniei lui Dumnezeu!” ²S-a dus primul înger și a turnat pe pământ ce avea în vas. Atunci pe oamenii care erau marcați cu semnul animalului și care se închinaseră imaginii lui, au apărut niște bube urâte și dureroase. ³Al doilea înger și-a turnat în mare ce avea în vas. Apa mării s-a făcut ca sângele unui cadavru; și toate vietățile din ea au murit. ⁴Al treilea înger și-a turnat conținutul vasului în râuri și în izvoare, care s-au transformat în sânge. ⁵Atunci l-am auzit pe îngerul apelor spunând: „Tu, Cel care ești și care erai, ai judecat și ai pus astfel în aplicare o sentință corectă! ⁶Pentru că ei au vărsat sângele sfinților și profeților, acum le-ai dat să bea sânge – exact ceea ce merită!” ⁷Am auzit o voce care venea dinspre altar, zicând: „Da, Doamne, Dumnezeule Omnipotent, judecățile Tale sunt adevărate și corecte!” ⁸A venit al patrulea înger care a turnat peste soare ce avea în vasul lui. Atunci i s-a permis soarelui să ardă pe oameni cu o căldură ca a focului. ⁹Ei au fost obligați să suporte acea căldură arzătoare; și în loc să se pocăiască și să glorifice numele lui Dumnezeu care are autoritate peste aceste dezastre, au pronunțat blasfemii la adresa numelui Său. ¹⁰Al cincilea înger și-a turnat conținutul vasului lui peste tronul animalului; și regatul lui a fost aruncat în întuneric, iar oamenii și-au mușcat limbile de durere. ¹¹Nu s-au pocăit de faptele lor, ci au rostind blasfemii împotriva Dumnezeului cerului care le cauzase durerea și acele bube. ¹²Al șaselea înger a turnat ce avea în vasul lui peste acel râu mare numit Eufrat. Atunci râul a secăt pentru a facilita venirea regilor din Est. ¹³Am văzut trei spirite rele ca niște broaște ieșind din gura balaurului, a animalului și a pseudo-profetului. ¹⁴Acestea sunt spirite demonice care fac minuni și care determină regii întregii lumi să se unească (într-o coalitie care va lupta) în războiul acelei mari zile a Dumnezeului Omnipotent. ¹⁵„Să știți că Eu vin ca un hoț! Cel care este vigilent și își păzește hainele ca să nu-i fie rușine umblând gol, este un om fericit!” ¹⁶Acele spirite rele i-au adunat pe regi în locul care în limba ebraică se numește „Armagedon”. ¹⁷A venit apoi al șaptelea înger care a turnat în atmosferă ce avea în vasul lui. Și din Templu, s-a auzit venind dinspre tron o voce puternică. Ea zicea: „S-a terminat!”. ¹⁸Atunci au fost văzute fulgere, s-au auzit voci și tunete. A fost

un mare cutremur de pământ, cum n-a mai fost de când îl locuiesc oamenii. ¹⁹Marele oraș s-a rupt în trei părți; și (construcțiile din) orașele națiunilor lumii, au căzut. Dumnezeu Și-a amintit de marele Babilon și i-a dat (să bea din) cupa în care este vinul furiei mâniei Lui... ²⁰Au dispărut toate insulele; și nici munții nu au mai fost! ²¹A căzut din cer peste oameni o grindină cu bucăți care aveau fiecare aproximativ greutatea unui talant. Și din cauza acestui dezastru al grindinei care fusese atât de greu de suportat, oamenii au rostit blasfemii împotriva lui Dumnezeu. **17** Apoi unul dintre cei șapte îngeri care avuseseră în mâini câte un vas, a venit la mine și mi-a zis: „Vino! Îți voi arăta pedeapsa pe care o va suporta marea prostituată care stă pe multe ape! ²Regii de pe pământ au comis adulter cu ea; și locuitorii pământului s-au îmbătat cu vinul prostituției ei.” ³Fiind în Spirit, eu am fost dus de înger în deșert. Acolo am văzut o femeie care stătea călare pe un animal sălbatic roșu. El era acoperit de nume de blasfemie la adresa lui Dumnezeu. Acel animal avea șapte capete și zece coarne. ⁴Femeia era îmbrăcată în haine, dintre care unele erau parțial vopsite cu purpură, iar altele aveau culoarea roșu aprins. Purta podoabe făcute din aur, cu pietre prețioase și cu perle. Avea în mână o cupă de aur care era plină de lucrurile dezgustătoare și mizerabile ale prostituției ei. ⁵Pe fruntea ei era scris un nume misterios: „Marele oraș al Babilonului, mama prostituatelor și a (tuturor) faptelor urâte de pe pământ.” ⁶Am fost foarte surprins văzând că acea femeie era „îmbătată” de sângele sfinților și de cel al martirilor pentru Isus. ⁷Îngerul m-a întrebat: „De ce ești surprins? Îți voi arăta secretul femeii și al animalului sălbatic cu șapte capete și zece coarne. ⁸Animalul pe care l-ai văzut era și nu mai este. El va ieși din «Adânc» și va fi distrus. Acei locuitori ai pământului ale căror nume n-au fost scrise în Cartea Vieții de la crearea lumii, se vor mira văzând că animalul care era (viu), nu mai este; și că totuși va veni (din nou). ⁹Pentru a înțelege acest lucru, este nevoie de o minte înțeleaptă. Cele șapte capete sunt șapte munți pe care stă femeia. Ele mai reprezintă și șapte regi, ¹⁰dintre care (primii) cinci au căzut, unul este (acum) în perioada lui de guvernare, iar celălalt încă nu și-a făcut apariția. Însă atunci când va veni, trebuie să rămână doar pentru puțin timp. ¹¹Animalul care era iar acum nu mai există, este al optulea rege. El face parte din categoria celor șapte; și va merge la distrugere. ¹²Cele zece coarne pe care le-ai văzut, sunt zece regi care încă n-au fost investiți cu această funcție. Ei vor fi autorizați ca regi doar pentru o singură oră, împreună cu animalul. ¹³Toți au același scop. Îi vor oferi animalului puterea și autoritatea lor. ¹⁴Ei se vor lupta împotriva Mielului. Dar Mielul, împreună cu cei chemați, aleși și credincioși care sunt cu El, îi va învinge; pentru că El este Domnul domnilor și Regele regilor.” ¹⁵Apoi mi-a mai zis: „Acele ape pe care le-ai văzut și pe care stă prostituata, sunt popoare, mulțimi de oameni și națiuni care vorbesc diverse limbi. ¹⁶Cele zece coarne pe care le-ai văzut, împreună cu animalul vor urî prostituata și o vor ruina, lăsând-o goală; iar carnea ei o vor mânca și o vor arde în foc. ¹⁷Se va întâmpla așa pentru că Dumnezeu i-a inspirat să-I pună în aplicare planul. Ei acceptă să-i dea animalului guvernarea lor, până când se va confirma ce a spus Dumnezeu. ¹⁸Femeia pe care ai văzut-o, este marele oraș care guvernează peste regii pământului.” **18** Apoi am văzut un alt înger care cobora din cer și care avea autoritate. Când a apărut, pământul a fost luminat de gloria lui. ²El a strigat cu o voce puternică: „A căzut marele Babilon și a devenit locuința demonilor. El este acum închisoarea oricărui spirit necurat, a oricărei păsări necurate

și a oricărui animal sălbatic necurat și respingător. ³Toate națiunile și toți regii pământului au băut din vinul prostituției lui și au comis adulter cu el. Comercianții de pe pământ s-au îmbogățit profitând de luxul lui excesiv...” ⁴Am auzit o altă voce care venea din cer și care zicea: „Poporul meu, ieși din Babilon; ca să nu fii complice la păcatele lui și să nu riști să ți se întâmple și ție dezastrele pe care le va suporta el! ⁵I se va întâmpla așa pentru că păcatele lui au ajuns până la cer, iar Dumnezeu Și-a amintit de nedreptățile lui. ⁶Comportați-vă cu el exact cum a procedat cu alții; și dați-i dublu pentru faptele lui! Oferiți-i paharul pe care-l folosea el pentru alții; și puneți-i în el o băutură de două ori mai dăunătoare! ⁷Dați-i chin și durere care să echivaleze cu gloria și cu luxul pe care și le-a permis; pentru că își zisese: «Guvernez ca o regină. Nu sunt văduvă și nu voi regreta nimic niciodată!» ⁸De aceea, într-o singură zi vor veni peste el moartea, durerea și foametea. Va fi ars în foc; pentru că Domnul, Dumnezeul care îl judecă, este puternic. ⁹Regii pământului care au comis adulter cu el și care i-au fost parteneri la luxul în care a trăit, vor plânge și se vor lamenta când vor vedea fumul focului în care va arde. ¹⁰Vor sta departe de el, ca să nu suporte aceleași consecințe; și vor spune speriați: «Vai! Vai ce s-a întâmplat cu marele oraș Babilon – acela puternic! Într-o (singură) oră a venit executarea condamnării tale! ¹¹Comercianții de pe pământ vor plânge și vor jeli pentru că nimeni nu le va mai cumpăra mărfurile. ¹²Ei comercializau aur, argint, pietre prețioase, perle; îmbrăcăminte făcută din pânză fină de in, din purpură, din mătase și din țesătură de culoare roșu aprins. Mai cumpărau și vindeau tot felul de obiecte făcute din lemn de lămâi, diverse lucruri din fildeș, lemn valoros, bronz, fier și marmură. ¹³Comerțul lor mai avea ca obiect scorțișoara, condimentele, mirodeniile, parfumul, tămâia scumpă, vinul, uleiul de măsline, făina fină, grâul, animalele de tracțiune, oile, caii și carele, sclavii și sufletele oamenilor. ¹⁴Fructele coapte pe care ți le dorea sufletul cu atâta intensitate, s-au depărtat de tine. Tot ce a însemnat pentru tine farmec și lux, acum sunt pierdute și niciodată nu le vei mai găsi.» ¹⁵Comercianții care vindeau aceste mărfuri și care se îmbogățiseră făcând comerț în acel oraș, vor sta la distanță, speriați de ceea ce va suporta el. Îl vor plânge și îl vor jeli, zicând: ¹⁶«Vai, vai cum a ajuns acel mare oraș care era îmbrăcat în haine făcute din țesături fine de in, în pânze de purpură, în țesătură vopsită cu roșu aprins și care era acoperit cu podoabe de aur, cu pietre prețioase și cu perle! ¹⁷O bogăție atât de mare a fost distrusă într-o singură oră!» Toți comandanții de corăbii, toți marinarii, toți cei care lucrează și care călătoresc pe mare, vor sta la depărtare; ¹⁸și văzând fumul focului în care va arde el, vor striga: «Care oraș a mai fost atât de mare ca acesta?» ¹⁹Își vor arunca pământ mărunțit deasupra capului. Plângând și jelindu-se, vor zice: «Vai, vai cum a ajuns acel mare oraș din bogăția căruia s-au îmbogățit toți cei care călătoreau cu corăbiile pe mare! Într-o (singură) oră a fost lăsat pustiu!» ²⁰«Bucură-te, cerule; și bucurați-vă și voi, sfinți apostoli și profeți; pentru că Dumnezeu l-a condamnat pentru ce a făcut!»” ²¹Un înger puternic a luat o piatră mare ca cea de moară; și a aruncat-o în mare, zicând: „Atât de violent va fi aruncat marele oraș Babilon; și nu va mai fi văzut niciodată! ²²Nu se va mai auzi vreodată în tine sunetul muzicienilor care cântau la harpă, la flaut și la goarnă. Nici un meseriaș, indiferent de meseria lui, nu va mai fi găsit în tine; și sunetul morii nu se va mai auzi acolo. ²³Va fi absentă lumina lămpii; și nici vocea mirelui și a miresei nu se va mai auzi în tine; pentru că profitând de

renumele celor care făceau comerț cu tine, ai înșelat astfel toate națiunile cu magia ta.

²⁴În tine a fost descoperit sângele profeților, al sfinților și al tuturor celor care au fost înjunghiați pe pământ!” **19** Apoi am auzit în cer niște sunete care păreau să fie ca cele ale unei mari mulțimi de oameni care strigă. Acele voci spuneau: „Aleluia! Salvarea, gloria și puterea sunt ale Dumnezeului nostru. ²Judecățile Lui sunt adevărate și drepte! El a condamnat-o pe marea prostituată care a corupt lumea cu imoralitatea ei. Astfel, i-a răzbunat pe sclavii Săi, aducând pedeapsa asupra ei pentru sângele pe care ea li l-a vărsat!” ³Acele voci s-au auzit a doua oară, zicând: „Aleluia! Fumul (arderii) ei se va ridica pentru eternitate!” ⁴Cei douăzeci și patru de bătrâni și cele patru ființe vii au căzut la picioarele Celui care stătea pe tron și I s-au închinat zicând: „Amin! Aleluia!” ⁵S-a auzit o voce care venea din zona tronului și care zicea: „Lăudați pe Dumnezeul nostru toți cei care sunteți sclavii Lui și care trăiți în reverență față de El: atât cei mici, cât și cei mari!” ⁶Am mai auzit și un zgomot care era făcut de o mare mulțime de oameni. Acel zgomot semăna cu cel produs de căderea multor ape și cu acela al unor tunete puternice. Acei oameni spuneau: „Aleluia! Domnul nostru Cel Omnipotent este Cel care guvernează! ⁷Să ne bucurăm, să strigăm de bucurie și să-L glorificăm; pentru că a venit timpul pentru nunta Mielului, iar soția Lui s-a pregătit. ⁸I s-a dat posibilitatea să se îmbrace cu o haină strălucitoare și curată, făcută din pânză de in.” Haina de in simbolizează faptele bune ale sfinților. ⁹Apoi (îngerul) mi-a mai zis: „Scrie: Cei chemați (să participe) la masa care va fi oferită cu ocazia nunții Mielului, sunt niște ființe fericite!” El a adăugat: „Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu!” ¹⁰Am căzut lângă picioarele acelui înger, intenționând să mă închin înaintea lui; dar el mi-a spus: „Să nu faci acest lucru! Și eu sunt tot un sclav împreună cu tine și cu frații tăi care păstrează mărturia despre Isus! Închină-te (doar) lui Dumnezeu; pentru că mărturia despre Isus este spiritul profeției!”. ¹¹Apoi am văzut cerul deschis și un cal alb. Acela care era călare pe el, Se numea „Cel credincios și adevărat”. El judecă și Se luptă (într-un mod) corect. ¹²Avea ochii ca flacăra focului, iar pe capul Lui erau multe coroane. Numele (Său special) pe care-l avea scris, nu-l (poate) cunoaște nimeni cu excepția Lui. ¹³Era îmbrăcat cu o haină muiată în sânge. Numele Lui este „Cuvântul lui Dumnezeu”. ¹⁴Îl urmau armatele cerului pe cai albi. Aceste armate erau echipate cu haine făcute din in alb și curat. ¹⁵Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită cu care lovea națiunile lumii; și le conducea cu un sceptru de fier. El călca („strugurii”) cu picioarele în teascu marii mâinii a Dumnezeului Omnipotent. ¹⁶Pe haina și pe coapsa lui era scris numele „Regele regilor și Domnul domnilor”. ¹⁷Am văzut apoi un înger care stătea în soare. Cu o voce puternică, el a chemat toate păsările care zboară la mare înălțime pe cer, zicându-le: „Veniți! Adunați-vă pentru marea masă pe care v-o oferă Dumnezeu. ¹⁸El vă dă să mâncați carnea regilor și a comandanților, a acelor puternici, a cailor și a călăreților lor. Mâncați din carnea tuturor – atât din cea a oamenilor liberi, cât și din aceea a sclavilor, indiferent că sunt mici sau mari!” ¹⁹Am văzut animalul sălbatic, regii pământului și armatele lor adunați să lupte împotriva Călărețului și împotriva armatelor Sale. ²⁰Animalul a fost prins. Și împreună cu el, a fost prins și profetul fals care făcuse minunile înaintea lui. Cu acele minuni, el îi înșelase pe cei care au acceptat să fie marcați cu semnul animalului și care se închinaseră imaginii lui. Cei doi au fost aruncați de vii în lacul de foc care arde cu sulf. ²¹Ceilalți au fost omorâți

cu sabia care ieșea din gura Călărețului. Și astfel, toate păsările (răpitoare) au avut posibilitatea să se sature din carnea lor. **20** Apoi am văzut un înger care cobora din cer. El ținea în mână cheia Adâncului și un mare lanț. ²A prins balaurul – acel șarpe bătrân – care se numește Diavol sau Satan. Îngerul l-a legat pentru o mie de ani; ³și l-a aruncat în Adânc. Apoi „a încuiat” Adâncul, l-a sigilat deasupra și a făcut astfel ca până vor trece acei o mie de ani, el să nu mai înșele națiunile lumii. Apoi trebuie să fie eliberat pentru puțin timp. ⁴Am văzut niște tronuri; iar cei care stăteau pe ele, au primit aprobarea să judece. Am văzut și sufletele celor care fuseseră decapitați pentru că au mărturisit despre Isus și pentru că au proclamat Cuvântul lui Dumnezeu. Ei nu se închinaseră animalului, nici imaginii lui și nu acceptaseră să fie marcați cu semnul lui pe frunte și pe mână. Aceștia au înviat și au guvernat împreună cu Cristos o mie de ani. ⁵Ceilalți morți nu au înviat până nu au trecut cei o mie de ani. În timpul lor, fusese prima înviere. ⁶Cei care apar cu ocazia primei învieri, sunt niște oameni fericiți și sfinți. A doua moarte nu mai are efect asupra lor. Ei vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Cristos, guvernând împreună cu El în timpul celor o mie de ani! ⁷Când se va termina acel mileniu, Satan va fi eliberat din închisoarea lui. ⁸El va veni atunci să înșele națiunile care există pe tot pământul. Va provoca astfel un război între Gog și Magog. Cei care vor participa la acest conflict, vor fi foarte mulți – ca particulele din care este format nisipul de pe malul mării. ⁹Ei vor invada pământul înconjurând tabăra sfinților și orașul iubit. Atunci, va coborî foc din cer și-i va distruge. ¹⁰Diavolul care-i înșela, va fi aruncat în lacul de foc și de sulf, unde deja vor fi fost aruncați animalul și falsul profet. Ei vor fi chinuiți atât „ziua”, cât și „noaptea” – pentru eternitate. ¹¹Apoi am văzut un mare tron alb și pe Cel care stătea pe el. Pământul și cerul au dispărut din prezența Lui; și nu s-a mai găsit loc pentru ele. ¹²Am văzut pe cei care fuseseră morți – atât pe cei „mari”, cât și pe cei „mici”. Stăteau în picioare în fața tronului, unde au fost deschise niște cărți. Apoi a fost deschisă o altă carte. Ea se numește Cartea Vieții. Cei care fuseseră morți, au fost judecați (și evaluați) în conformitate cu faptele lor care erau înregistrate în scris în acele cărți. ¹³Marea a oferit pe cei care muriseră în ea, iar moartea și locuința morților i-a dat înapoi pe cei care fuseseră acolo. Și fiecare a fost judecat pe baza faptelor lui. ¹⁴Moartea și locuința morților au fost aruncate în lacul de foc. Acest lac este a doua moarte. ¹⁵Cei al căror nume n-a fost găsit scris în Cartea Vieții, au fost aruncați în acel lac de foc. **21** Am văzut apoi un nou cer și un nou pământ – pentru că cerul și pământul împreună cu apele de pe el care fuseseră inițial, nu mai existau. ²Am văzut sfântul oraș – noul Ierusalim – coborând din cer de la Dumnezeu. El era pregătit ca o mireasă împodobită pentru (întâlnirea cu) soțul ei. ³Am auzit venind din cer o voce puternică. Acea voce spunea: „Acesta este cortul lui Dumnezeu cu oamenii (Săi)! El va veni să locuiască împreună cu ei. Aceștia sunt poporul Lui; și Dumnezeu va fi personal cu ei ca Dumnezeu al lor! ⁴El va șterge din ochii lor orice lacrimă; iar moartea nu va mai exista, pentru că acele lucruri care fuseseră inițial, au dispărut.” ⁵Cel care stătea pe tron, a zis: „Eu înnoiesc totul!” Apoi a mai zis: „Scrie! Pentru că aceste cuvinte sunt adevărate și demne de toată încrederea!” ⁶El mi-a spus: „S-a terminat! Eu sunt «Alfa» și «Omega» – începutul și sfârșitul. Celui care îi este sete, îi voi oferi gratuit să bea din izvorul apei vieții. ⁷Cel care va obține victoria, va moșteni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeul lui, iar el va fi fiul Meu. ⁸Dar cei fricoși, necredincioși, cu un caracter

urât, criminali, adulterini, vrăjitori, închinători la idoli împreună cu toți mincinoșii, au ca loc (în care vor sta) acel lac de foc și de sulf, care este a doua moarte.” ⁹A venit la mine unul dintre cei șapte îngeri care avuseseră fiecare câte un vas plin cu un dezastru dintre ultimele șapte. El mi-a spus: „Vino! Îți voi arăta acea mireasă care este soția Mielului!” ¹⁰M-a dus în Spirit pe un munte mare și înalt. De-acolo mi-a arătat sfântul oraș – Ierusalimul – coborând din cer de la Dumnezeu. ¹¹Avea în el gloria lui Dumnezeu și strălucea ca o piatră foarte prețioasă. Parcă era din jasp și avea calitățile cristalului. ¹²Era înconjurat cu un zid mare și înalt. El avea douăsprezece porți; și la fiecare (poartă) era câte un înger. Pe fiecare dintre cele douăsprezece porți era scris numele uneia dintre cele douăsprezece familii lărgite ale lui Israel. ¹³Erau trei porți spre Est, iar alte trei porți spre Nord. Spre Sud existau alte trei porți; și încă trei erau spre Vest. ¹⁴Zidul orașului era construit pe douăsprezece pietre de temelie; iar pe fiecare dintre aceste pietre era scris câte un nume dintre cele ale apostolilor Mielului. ¹⁵Cel care vorbise cu mine, avea în mână o trestie de aur ca unitate de măsură. Cu ea urma să măsoare orașul, porțile și zidul lui. ¹⁶Locul pe care-l ocupa orașul era pătrat: lungimea lui era la fel ca lățimea. Acel înger a măsurat orașul cu trestia; și avea douăsprezece mii de stadii. Atât lungimea și lățimea, cât și înălțimea lui erau egale. ¹⁷A măsurat și zidul. El avea o sută patruzeci și patru de coți – conform unității de măsură pe care o folosește un om. ¹⁸Zidul era construit din jasp, iar orașul era (făcut) din aur curat și transparent ca sticla. ¹⁹Bucățile de piatră folosite ca temelie în zidul orașului, erau împodobite cu pietre prețioase. Prima piatră de temelie era cu jasp; a doua avea safir; a treia fusese împodobită cu halchedon; iar a patra, cu smarald. ²⁰A cincea piatră de temelie era acoperită cu sardonix, a șasea era împodobită cu sardiu; a șaptea avea crisolit; a opta, beril. A noua piatră era împodobită cu topaz, a zecea avea pe ea crisopraz, a unsprezecea era cu hiacint; iar a douăsprezecea, cu ametist. ²¹Cele douăsprezece porți erau douăsprezece perle; și fiecare poartă era (făcută) dintr-o singură perlă. Strada orașului era (făcută) din aur pur, ca o sticlă transparentă. ²²În oraș nu am văzut nici un templu; pentru că Domnul, Dumnezeul Omnipotent și Mielul sunt Templul lui. ²³Orașul nu avea nevoie nici de soare și nici de lună ca să fie luminat; pentru că îl luminează gloria lui Dumnezeu; iar Mielul este consilierul lui. ²⁴Națiunile lumii vor umbla în lumina lui; și regii pământului își vor aduce gloria în el. ²⁵Porțile acestui oraș nu vor fi niciodată închise ziua; pentru că acolo nu va mai fi noapte. ²⁶În el vor fi aduse gloria și onoarea națiunilor (lumii). ²⁷Acolo nu va intra nimic murdar – nimeni care face lucruri urâte și care trăiește în minciună – ci numai aceia care sunt scriși în Cartea Vieții pe care o deține Mielul. **22** Îngerul mi-a arătat și râul din care curgea apa vieții. El era limpede, având transparența cristalului; și curgea din tronul (care era al) lui Dumnezeu și al Mielului. ²Cursul acestui râu era prin mijlocul străzii orașului. Pe fiecare mal al râului exista pomul vieții care producea fructe de douăsprezece ori pe an – o serie de fructe în fiecare lună. Frunzele pomului erau bune pentru vindecarea națiunilor. ³Acolo nu va mai fi nimic blestemat. În acel oraș va fi tronul lui Dumnezeu și al Mielului; iar sclavii Lui I se vor închina. ⁴Ei Îi vor vedea fața; și numele Său va fi pe frunțile lor. ⁵Acolo nu va mai fi noapte și nu vor mai avea nevoie nici de lumina lămpii și nici de cea a soarelui; pentru că Domnul Dumnezeu îi va lumina. Ei vor guverna (împreună cu El) pentru eternitate.” ⁶Acel înger mi-a mai spus: „Aceste cuvinte sunt adevărate și

credibile. Domnul – Dumnezeu spiritelor profeților – Și-a trimis îngerul ca să arate sclavilor Săi ce trebuie să se întâmple în scurt timp.”⁷ „Să știți că Eu vin curând! Cel care ascultă cuvintele profeției din această carte (conformându-se mesajului ei), este un om fericit!”⁸ Eu, Ioan, sunt cel care a auzit și a văzut aceste lucruri. Atunci când le-am auzit și le-am văzut, am căzut la pământ ca să mă închin îngerului care mi le-a arătat.⁹ Dar el mi-a spus: „Să nu faci acest lucru! Eu sunt ca și tine – tot un sclav – împreună cu frații tăi, profeții, care ascultă (de) cuvintele din această carte. Închină-te lui Dumnezeu!”¹⁰ El mi-a zis apoi: „Să nu sigilezi cuvintele profetice pe care le-ai scris în această carte; pentru că timpul (când se va întâmpla așa cum ai scris în ea) este aproape!”¹¹ Cel care face lucruri rele, să le facă în continuare; cel care este murdar din punct de vedere moral, să continue să se murdărească. Cine este drept, să continue să fie drept; iar cel sfânt să se sfințească în continuare!”¹² „Să știți că Eu vin în scurt timp; și aduc cu Mine recompensa, pentru a o oferi fiecăruia conform faptelor lui.”¹³ Eu sunt «Alfa» și «Omega» – Primul și Ultimul, Începutul și Sfârșitul.¹⁴ Aceia care își spală hainele în sângele Mielului ca să aibă dreptul să mănânce din pomul vieții și să intre pe porți în oraș, sunt niște oameni fericiți!¹⁵ Însă sunt excluși din el pervertiții, cei care practică magia, imoralii, criminalii, cei care se închină la idoli și toți cei care iubesc minciuna și o au ca practică a vieții lor.¹⁶ Eu – Isus – Mi-am trimis îngerul ca să confirme comunităților de creștini aceste lucruri. Eu sunt Rădăcina și Urmașul lui David – Luceafărul care strălucește dimineața!”¹⁷ Spiritul și Mireasa spun: „Vino!”; iar cel care aude, să zică: „Vino!” Acela care este însetat și dorește să primească gratuit apa vieții, să vină!¹⁸ Eu (Ioan) vă sigur pe toți cei care aud cuvintele acestei profeții, că dacă cineva va adăuga ceva la ele, Dumnezeu îl va face să suporte dezastrele despre care vorbește această carte.¹⁹ Și dacă cineva mutilează această profeție scoțând din conținutul ei unele cuvinte, Dumnezeu îi va lua dreptul de a mânca din pomul vieții care este în sfântul oraș prezentat în această carte.²⁰ Cel care confirmă aceste lucruri, spune: „Da, Eu vin în scurt timp!” Amin! Vino, Doamne Isus!²¹ Harul Domnului să fie cu voi toți!

VECHIUL TESTAMENT

Geneza

1 La începutul creării Universului, Dumnezeu a făcut cerul și (în cadrul lui,) pământul. *2*Inițial, pământul era fără (o) formă (bine definită). Nu exista nimic pe el; și în timp ce Spiritul lui Dumnezeu se mișca deasupra apelor lui adânci, acestea erau în întuneric. *3*Dumnezeu a zis: „Să fie lumină!” Și astfel a fost creată lumina. *4*Dumnezeu a văzut că lumina era bună; și a despărțit-o de întuneric. *5*El a numit lumina „zi”, iar întunericul, „noapte”. Astfel a existat (prima) seară, după care a urmat o dimineață – (fusesse) prima zi. *6*Apoi Dumnezeu a zis: „Să fie un spațiu între ape care să facă o separare între ele!” Și exact așa s-a întâmplat. *7*Dumnezeu a făcut ca acest spațiu creat să facă apele să existe unele sub el, iar altele deasupra lui. *8*Dumnezeu a numit acest spațiu, „cer”. Astfel a (mai) trecut o seară și apoi a venit o (altă) dimineață – (fusesse) ziua a doua. *9*Apoi Dumnezeu a zis: „Să se strângă apa de sub cer într-un singur loc, ca să apară suprafețele uscate!” Și s-a întâmplat exact așa cum a zis El. *10*Dumnezeu a numit acele suprafețe uscate, „pământ”, iar mulțimea apelor – mări. El a constatat că aceste lucruri (create) erau bune. *11*Apoi Dumnezeu a zis: „Pământul să producă vegetație. Aceasta să fie formată din plante care fac semințe conform speciei lor, din pomi cu fructe specifice speciei lor și care să aibă în ele semințe!” Și așa s-a întâmplat. *12*Pe pământ a apărut vegetație formată din iarbă cu semințe specifice ei; și pomi fructiferi care au semințe în fructul lor, conform speciei. Dumnezeu a constatat că (și) acest lucru era bun. *13*Astfel a (mai) fost o seară și apoi o dimineață – (trecuse) a treia zi. *14*Apoi Dumnezeu a zis: „Să existe niște lumini în spațiul cerului. Acestea să despartă ziua de noapte și să aibă funcția de puncte de reper pentru anotimpuri, pentru zile și pentru ani. *15*Aceste lumini să existe în cer, de unde să lumineze pământul!”. Și exact așa s-a întâmplat. *16*Dumnezeu a făcut două mari surse de lumină. Cea mai mare dintre ele a fost creată pentru perioada de zi; iar cealaltă, mai mică, a fost (făcută) pentru noapte. El a creat, de asemenea, și stelele. *17*Dumnezeu a pus aceste corpuri în spațiul cerului, pentru ca ele să ofere lumină pământului, *18*să guverneze ziua și noaptea și să separe lumina de întuneric. Dumnezeu a constatat că (și) aceste lucruri erau bune. *19*Astfel a (mai) fost o seară și apoi o dimineață – (trecuse) a patra zi. *20*Apoi Dumnezeu a zis: „Să fie în ape abundență de viețuitoare; iar în atmosferă să existe păsări care să zboare deasupra pământului!” *21*Astfel a creat Dumnezeu vietățile care trăiesc și se deplasează în mediul acvatic: atât peștii mari, cât și celelalte viețuitoare care sunt din abundență în ape – fiecare având specificul lor, conform speciei. El a mai creat tot atunci și orice pasăre care există, diferită de celelalte prin caracteristicile speciei ei. Și Dumnezeu a constatat că (și) existența acestor ființe era un lucru bun. *22*Apoi El le-a binecuvântat, zicând: „Creșteți, înmulțiți-vă și umpleți apele mărilor; la fel să se întâmple și cu păsările care există pe pământ!” *23*Astfel a (mai) fost o seară și apoi o dimineață – (fusesse) a cincea zi. *24*Apoi Dumnezeu a zis: „Să producă pământul viețuitoare de diferite specii – atât animale domestice și reptile, cât și animale sălbatice!” Și exact

așa s-a întâmplat. ²⁵ Astfel a creat Dumnezeu diferitele specii ale animalelor sălbatice, ale animalelor domestice și ale reptilelor de pe pământ. El a constatat că (și) crearea acestora era un lucru bun. ²⁶ Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om conform specificului Nostru și care să semene cu Noi. Astfel, el să guverneze peste peștii mării, peste păsările care zboară pe cer, peste animale domestice, peste tot pământul și peste toate reptilele care se mișcă pe el!” ²⁷ Dumnezeu l-a creat pe om conform specificului Său, făcându-l asemănător cu El Însuși. Atunci când l-a creat, l-a conceput să existe (de la început) ca bărbat și femeie. ²⁸ Dumnezeu i-a binecuvântat, zicându-le: „Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și subordonați-vi-l! Astfel să fiți stăpâni peste peștii mării, peste păsările care zboară pe cer și peste orice vietate care se mișcă pe pământ”. ²⁹ Dumnezeu le-a (mai) zis: „Să știți că v-am dat ca hrană orice plantă care crește pe suprafața pământului și care produce semințe, ca și toți pomii ai căror fructe produc semințe. ³⁰ Iar tuturor animalelor sălbatice, tuturor păsărilor și tuturor celorlalte viețuitoare care se mișcă pe pământ, le-am dat ca hrană toată iarba verde!” Și exact așa a fost. ³¹ Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse; și a remarcat că toate erau foarte bune. Astfel a fost (încă) o seară și apoi o dimineață – (trecuse) a șasea zi. **2** Așa a fost finalizată crearea cerului și a pământului împreună cu toate celelalte lucruri care le aparțin. ² În a șaptea zi, Dumnezeu terminase activitatea creației Sale; și atunci El „S-a odihnit” după toată această acțiune. ³ Dumnezeu a binecuvântat a șaptea zi și a sfințit-o; pentru că în acea zi El „S-a odihnit” după toate lucrările realizate în cadrul Creației Sale. ⁴ Urmează acum prezentarea istoriei conceperii cerului și a pământului din ziua în care Dumnezeu a făcut acest lucru. ⁵ Inițial, nu exista nici un om care să lucreze pământul. Și pentru că Domnul Dumnezeu nu dăduse încă ploaie pe pământ, nu era pe el nici o plantă de mici dimensiuni și nici un arbust nu crescuse pe câmp; ⁶ ci se ridica de pe el un abur care făcea să fie udată toată suprafața lui. ⁷ Domnul Dumnezeu a făcut pe om din materia pământului și a pus în el suflare de viață. Astfel, omul a devenit o ființă vie. ⁸ Apoi Domnul Dumnezeu a plantat o grădină spre Est, în Eden. Acolo, El a pus pe omul pe care-l crease. ⁹ Domnul Dumnezeu a făcut să răsară din pământ o diversitate de pomi cu aspect estetic plăcut și care produceau fructe bune pentru hrană. El a făcut și pomul vieții pe care l-a pus în mijlocul grădinii, împreună cu pomul cunoașterii binelui și răului. ¹⁰ Prin grădină trecea un fluviu care o uda; el se alimenta din patru râuri. ¹¹ Numele primului râu este Pison. El înconjoară toată țara Havila, unde există aur. ¹² În această țară al cărei aur este bun, mai există bedelium și piatră de onix. ¹³ Al doilea râu se numește Ghihon. El înconjoară toată țara Cuș. ¹⁴ Al treilea râu se numește Hidechel. El curge spre estul Asiriei. Al patrulea râu se numește Eufrat. ¹⁵ Apoi Domnul Dumnezeu a luat pe om și l-a așezat în grădina Edenului ca s-o lucreze și s-o păzească. ¹⁶ Domnul Dumnezeu a dat omului următoarea poruncă: „Îți este permis să mănânci conform preferințelor tale din toți pomii din grădină, ¹⁷ cu o singură excepție: este vorba despre pomul cunoașterii binelui și răului. Din el să nu mănânci! În ziua în care vei mânca din acest pom, îți garantez că vei muri!” ¹⁸ Domnul Dumnezeu a zis: „Nu este bine ca omul să fie singur. Îi voi face un ajutor adecvat.” ¹⁹ Domnul Dumnezeu făcuse (să apară) din pământ toate animalele sălbatice care există pe câmp și toate păsările care zboară pe cer. El le-a adus la Adam ca să le pună nume; și de-atunci, acele vietăți s-au numit așa cum a decis el. ²⁰ Adam a stabilit

câte un nume pentru fiecare dintre animalele domestice. El a mai pus nume atât păsărilor, cât și animalelor sălbatice. Dar (între toate aceste viețuitoare) nu a fost găsit nici un ajutor adecvat pentru om. ²¹Atunci Domnul Dumnezeu a făcut ca Adam să adoarmă și să aibă un somn profund. În acest timp, el a luat una dintre coastele lui; și apoi a completat cu carne locul de unde o luase. ²²Din acea coastă luată din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie pe care a adus-o la el. ²³Atunci Adam a zis: „Aceasta este (făcută) din oasele și din carnea mea. Ea se va numi «femeie», pentru că a fost luată din bărbat!” ²⁴Acest fapt explică de ce (începând de-atunci) omul se desprinde de tatăl și de mama lui și apoi se unește cu soția lui, devenind astfel un singur „corp” cu ea. ²⁵Omul (din Eden) și soția lui erau amândoi neacoperiți cu haine; și (totuși) nu le era rușine (să trăiască așa).

3 Șarpele era mult mai perfid decât toate animalele sălbatice de pe câmp făcute de Dumnezeu. El a zis femeii: „Este oare o certitudine că Dumnezeu a zis să nu mâncați (fructe) din nici un pom care există în grădină?” ²Femeia a răspuns șarpelui: „Putem să mâncăm din fructele tuturor pomilor din grădină ³cu excepția celui din mijlocul ei. Despre acela, Dumnezeu a spus: «Să nu mâncați (fructe) din el și nici să nu vă atingeți de el, ca să nu muriți!».” ⁴Șarpele a zis femeii: „Cu certitudine, nu veți muri; ⁵Dar Dumnezeu știe că în ziua în care veți mânca (fructe) din acel pom, ochii voștri se vor deschide și veți fi ca El – având capacitatea să cunoașteți binele și răul!” ⁶Femeia a văzut că în pom erau fructe bune de mâncat, că avea un aspect estetic plăcut și că promitea să ofere posibilitatea ajungerii la înțelepciune. Atunci a luat unul dintre fructele lui și a mâncat din el. A dat și soțului ei care era lângă ea; iar el a mâncat. ⁷Atunci li s-au deschis ochii amândurora și au constatat că erau goi. În consecință, ei au cusut împreună frunze de smochin, din care și-au făcut șorțuri. ⁸Au auzit vocea Domnului Dumnezeu care umbla prin grădină în timpul răcoros al zilei. Atunci ei s-au ascuns de Domnul Dumnezeu printre pomii din grădină. ⁹Dar Domnul Dumnezeu l-a chemat pe Adam, zicând: „Unde ești?” ¹⁰El a răspuns: „Ți-am auzit vocea în grădină, mi-a fost frică pentru că eram gol; și m-am ascuns!” ¹¹Dumnezeu a zis: „Cine ți-a spus că ești gol? Oare este adevărat că ai mâncat din fructul pomului din care îți poruncisem să nu mănânci?” ¹²Atunci omul a răspuns: „Nu eu am inițiat acest lucru, ci femeia pe care mi-ai dat-o ca să fie cu mine. Ea mi-a dat și am mâncat din fructul acestui pom!” ¹³Domnul a zis femeii: „Ce ai făcut?” Iar ea a răspuns: „Șarpele este cel care m-a păcălit; și astfel am mâncat...” ¹⁴Domnul Dumnezeu a zis șarpelui: „Pentru că ai făcut acest lucru, dintre toate animalele domestice și dintre toate cele sălbatice de pe câmp, tu ești de-acum singurul blestemat ca atât timp cât vei trăi, să te târăști pe abdomen și să mănânci praf (de pământ). ¹⁵Voi pune dușmănie atât între tine și femeie, cât și între urmașul tău și Descendentul ei. El îți va sfărâma capul, iar tu îi vei sfărâma călcâiul!” ¹⁶Dumnezeu a zis apoi femeii: „Voi mări foarte mult suferința ta; și îți va fi foarte greu când vei fi însărcinată. Vei suporta dureri atunci când vei naște copii și vei fi dependentă de soțul tău pentru satisfacerea dorințelor tale; iar el va stăpâni peste tine!” ¹⁷Dumnezeu i-a zis lui Adam: „Pentru că ai ascultat de soția ta și ai mâncat din fructul pomului despre care îți poruncisem să nu mănânci, acum pământul este blestemat din cauza ta! În tot timpul vieții tale, vei obține din el hrană cu un mare efort. ¹⁸Să-ți ofere ciulini și mărăcini; și să te hrănești cu iarba care crește pe câmp. ¹⁹Să-ți obții pâinea necesară muncind până vei transpira. Și așa vei proceda

până vei reveni în pământul din care ai fost luat; pentru că ești (făcut din) pământ și te vei întoarce în el!”²⁰ Adam a numit-o pe soția lui, Eva; pentru că ea a fost mama tuturor celor vii.²¹ Domnul a făcut haine din piele pentru Adam și pentru soția lui; și i-a îmbrăcat cu ele.²² Apoi Domnul Dumnezeu a zis: „Constatăm că omul a ajuns ca Unul dintre Noi – cunoaște binele și răul. Acum să nu îi permitem să mănânce și din fructul pomului vieții care l-ar face să trăiască (așa) pentru eternitate!”²³ Acesta este motivul pentru care Domnul Dumnezeu l-a scos pe om din grădina Eden, ca să lucreze pământul din care fusese luat.²⁴ Așa a alungat El pe Adam (din Eden); și a pus în partea estică a grădinii niște heruvimi care aveau o sabie de foc pe care o roteau. Astfel ei păzeau drumul pe care se putea ajunge la pomul vieții. **4** Adam a cunoscut-o intim pe soția lui, Eva, care a rămas însărcinată și a născut pe Cain. Ea a zis: „Cu ajutorul lui Dumnezeu, am adus în existență un om!”² Apoi ea a născut din nou un copil care s-a numit Abel – fratele lui Cain. Abel a devenit cioban, iar Cain era agricultor.³ După un timp, Cain a adus Domnului un sacrificiu din recolta pe care o produsese pământul (lucrat de el).⁴ A oferit și Abel un sacrificiu din primele oi care i se născuseră în turma lui și din grăsimea acestora. Domnul a privit cu aprobare spre Abel și spre sacrificiul lui;⁵ dar a privit cu dezaprobare spre Cain și spre sacrificiul oferit de el. Atunci Cain s-a supărat foarte rău; și acest lucru a fost vizibil pe fața lui.⁶ Domnul a zis lui Cain: „De ce te-ai mâniat și de ce ai o față atât de tristă?”⁷ Dacă faci (ce este) bine, oare nu vei fi aprobat? Dar dacă tu faci ce este rău, să știi că păcatul te urmărește insistent. Dorința pe care ți-o insuflă el, te obsedează; dar tu să fii cel care deține controlul asupra lui!”⁸ Cain a vorbit fratelui lui, care se numea Abel. El i-a zis: „Să mergem pe câmp!” Și atunci când au ajuns pe câmp, Cain a ridicat mâna împotriva fratelui lui numit Abel; și l-a omorât.⁹ Apoi Domnul a zis lui Cain: „Unde este fratele tău – Abel?” El a răspuns: „Nu știu! Oare sunt eu paznicul fratelui meu?”¹⁰ Iar Dumnezeu a zis: „Ce ai făcut? Să știi că se aude din pământ o voce care strigă la Mine! Este vocea sângelui fratelui Tău!”¹¹ De-acum încolo ești blestemat și expulzat din acest teren care a fost determinat să înghită sângele fratelui tău!¹² Atunci când vei lucra pământul, el nu-ți va mai oferi recolte bogate. Vei fi într-o permanentă deplasare pe pământ și vei fugi mereu pe el!”¹³ Cain a zis Domnului: „Pedeapsa mea este prea greu de suportat.”¹⁴ Constat că Tu mă expulzezi astăzi de pe acest pământ! Va trebui să mă ascund de fața Ta și voi fi un pelerin care tot fuge pe suprafața pământului. Apoi, oricine mă va găsi, mă va omorî...”¹⁵ Domnul i-a zis: „Dacă va omorî cineva pe Cain, el va fi răzbunat de șapte ori mai mult!” Apoi Domnul i-a oferit lui Cain un semn personal de recunoaștere, în baza căruia, oricine l-ar găsi, să nu-l omoare.¹⁶ Cain a plecat din fața Domnului și a locuit în țara Nod, care se afla la estul Edenului.¹⁷ Cain a cunoscut-o intim pe soția lui; și ea a rămas însărcinată. A născut pe Enoh. Apoi Cain a construit un oraș pe care l-a numit ca pe fiul lui – Enoh.¹⁸ În familia lui Enoh s-a născut Irad. În familia lui Irad s-a născut Mehuiael. În familia lui Mehuiael s-a născut Metușael; iar în familia lui Metușael s-a născut Lameh.¹⁹ Lameh și-a luat două soții: una se numea Ada; iar cealaltă, Țila.²⁰ Ada l-a născut pe Iabal. El a fost tatăl celor care locuiesc în corturi și care au turme.²¹ Fratele lui se numea Iubal. Acesta a fost tatăl tuturor celor care cântă cu lira și cu fluierul.²² Țila l-a născut pe Tubal-Cain. El a făcut tot felul de unelte din bronz și din fier. Sora lui Tubal-Cain s-a numit Naama.²³ Lameh le-a spus soțiilor lui: „Ada și Țila,

ascultați-mă! Soții ale lui Lameh, fiți atente la ce vă spun! Am omorât un om pentru că m-a rănit. Am făcut acest lucru unui tânăr pentru că mă lovise. ²⁴Dacă va fi răzbunat Cain de șapte ori, atunci Lameh să fie răzbunat de șaptezeci de ori înmulțit cu șapte!” ²⁵Adam a cunoscut-o din nou (intim) pe soția lui. Aceasta a născut apoi un fiu pe care l-a numit Set, zicând: „Dumnezeu mi-a dat un alt descendent în locul lui Abel care a fost omorât de Cain.” ²⁶Lui Set i s-a născut un fiu, căruia i-a pus numele Enos. Atunci au început oamenii să invoce Numele Domnului. **5** Urmează prezentarea cărții genealogiei lui Adam. În ziua în care l-a creat pe om, Dumnezeu l-a făcut în asemănare cu El. ²A decis cu privire la om să existe ca bărbat și ca femeie. În ziua în care i-a creat, i-a binecuvântat și le-a dat numele de „om”. ³La vârsta de o sută treizeci de ani, în familia lui Adam s-a născut un fiu asemănător cu el. L-a numit Set. ⁴După nașterea lui Set, Adam a mai trăit opt sute de ani. În acest timp, în familia lui s-au mai născut fii și fiice. ⁵Astfel, Adam a trăit în total nouă sute treizeci de ani; apoi a murit. ⁶La vârsta de o sută cinci ani, în familia lui Set s-a născut Enos. ⁷După nașterea lui Enos, Set a mai trăit opt sute șapte ani; și (în acest timp) i s-au mai născut fii și fiice. ⁸Astfel, Set a trăit în total nouă sute doisprezece ani; apoi a murit. ⁹La vârsta de nouăzeci de ani, în familia lui Enos s-a născut Chenan. ¹⁰După nașterea lui Chenan, Enos a mai trăit opt sute cincisprezece ani; și (în acest timp) i s-au mai născut fii și fiice. ¹¹Astfel, Enos a trăit în total nouă sute cinci ani; apoi a murit. ¹²La vârsta de șaptezeci de ani, în familia lui Chenan s-a născut Mahalalel. ¹³După nașterea lui Mahalalel, Chenan a mai trăit opt sute patruzeci de ani; și (în acest timp) i s-au mai născut fii și fiice. ¹⁴Astfel, Chenan a trăit în total nouă sute zece ani; apoi a murit. ¹⁵La vârsta de șizeci și cinci de ani, în familia lui Mahalalel s-a născut Iared. ¹⁶După nașterea lui Iared, Mahalalel a mai trăit opt sute treizeci de ani; și (în acest timp) i s-au mai născut fii și fiice. ¹⁷Astfel, Mahalalel a trăit în total opt sute nouăzeci și cinci de ani; apoi a murit. ¹⁸La vârsta de o sută șizeci și doi de ani, în familia lui Iared s-a născut Enoh. ¹⁹După nașterea lui Enoh, Iared a mai trăit opt sute de ani; și (în acest timp) i s-au mai născut fii și fiice. ²⁰Astfel, Iared a trăit în total nouă sute șizeci și doi de ani; apoi a murit. ²¹La vârsta de șizeci și cinci de ani, în familia lui Enoh s-a născut Metusala. ²²După nașterea lui Metusala, Enoh a umblat cu Dumnezeu trei sute de ani; și (în acest timp) i s-au mai născut fii și fiice. ²³Astfel, toate zilele lui Enoh au fost de trei sute șizeci și cinci de ani. ²⁴Enoh a umblat cu Dumnezeu; apoi nimeni nu l-a mai găsit, pentru că îl luase Dumnezeu (la El). ²⁵La vârsta de o sută optzeci și șapte de ani, în familia lui Metusala s-a născut Lameh. ²⁶După nașterea lui Lameh, Metusala a mai trăit șapte sute optzeci și doi de ani; și (în acest timp) i s-au mai născut fii și fiice. ²⁷Astfel, Metusala a trăit în total nouă sute șizeci și nouă de ani; apoi a murit. ²⁸La vârsta de o sută optzeci și doi de ani, în familia lui Lameh s-a născut un fiu, ²⁹căruia el i-a pus numele Noe, zicând: „El ne va încuraja în munca grea pe care o facem cu mâinile noastre lucrând pământul care a fost blestemat de Domnul!” ³⁰După nașterea lui Noe, Lameh a mai trăit cinci sute nouăzeci și cinci de ani; și (în acest timp) i s-au mai născut fii și fiice. ³¹Astfel, Lameh a trăit în total șapte sute șaptezeci și șapte de ani; apoi a murit. ³²La vârsta de cinci sute de ani, lui Noe i s-au născut: Sem, Ham și Iafet. **6** Când au început oamenii să se înmulțească pe pământ, li s-au născut și fiice. ²Atunci fiii lui Dumnezeu au văzut că fiicele oamenilor erau frumoase; și și-au ales soții dintre ele. ³În acest context, Domnul a zis: „Spiritul

Meu nu va rămâne (să se lupte) permanent în om; pentru că el este (afectat de existența în) carne. Totuși, i se vor mai (acor)da o sută douăzeci de ani.” ⁴În acele vremuri, trăiau uriași pe pământ. Ei au existat chiar și după acea perioadă în care fiii lui Dumnezeu au avut relații sexuale cu fiicele oamenilor care le-au născut copii. Acești uriași au fost eroii din vremurile străvechi. Ei au fost considerați oameni cu un (semnificativ) renume. ⁵Domnul a văzut că răutatea omului care trăia pe pământ, era mare. Fiecare gând din mintea acestuia era permanent orientat numai spre rău. ⁶Domnul a regretat că l-a făcut pe om pe pământ; și s-a întristat în inima Lui. ⁷El a zis: „Voi șterge de pe pământ pe omul pe care l-am creat! Acest lucru se va întâmpla atât cu el, cât și cu vitele, cu animalele mici și cu păsările care zboară pe cer. Îmi pare rău că i-am creat!” ⁸Dar Noe a obținut har din partea Domnului. ⁹Urmează acum prezentarea istoriei lui Noe. Acest Noe a fost un om drept și integru între cei din generația lui. El a umblat cu Dumnezeu. ¹⁰Noe a avut trei fii: Sem, Ham și Iafet. ¹¹În fața lui Dumnezeu, pământul era stricat (moral) și plin de violență. ¹²El a remarcat că această degradare morală a pământului era cauzată de faptul că toate creaturile de pe el își stricaseră comportamentul. ¹³Dumnezeu i-a zis lui Noe: „Pentru că pământul este plin de violență din cauza creaturilor care trăiesc pe el, am decis să le distrug împreună cu pământul. ¹⁴Fă-ți o corabie din lemn de gofer. Să îi construiești niște pereți despărțitori; și să fie acoperită cu smoală pe interior și pe exterior. ¹⁵Această corabie să aibă următoarele dimensiuni: lungimea – trei sute de coți, lățimea – cincizeci de coți, iar înălțimea – treizeci de coți. ¹⁶Să-i faci un acoperiș care să fie cu un cot mai mare decât dimensiunea ei; și pune ușa pe una dintre laturile acesteia. Corabia să aibă trei nivele: unul situat în partea de jos, al doilea la mijloc, iar al treilea sus. ¹⁷Eu voi aduce pe pământ o mare cantitate de apă, prin care urmează să distrug toate creaturile vii care se află sub cer; și astfel, tot ce este pe pământ, va muri. ¹⁸Dar cu tine voi face un legământ. Tu vei intra în corabie cu fiii tăi, cu soția ta și cu soțiile fiilor tăi. ¹⁹Să aduci în ea perechi din fiecare fel de vietate, pentru ca astfel să le ții vii împreună cu tine. Fiecare dintre aceste perechi să fie formată dintr-un mascul și o femelă. ²⁰Să vină astfel la tine în corabie, ca să le ții vii. Ele vor fi perechi din fiecare specie de păsări, din fiecare specie de animale sălbatice și din fiecare specie de animale (mai) mici care mișună pe pământ. ²¹Ia cu tine (provizii) din fiecare fel de mâncare. Astfel vei avea un depozit de alimente care va fi format din hrană pentru tine și din hrană pentru celelalte vietăți.” ²²Noe a făcut exact cum i-a poruncit Dumnezeu. ⁷ Apoi Domnul i-a zis lui Noe: „Intră în corabie împreună cu toată familia ta; pentru că Eu am remarcat că, din această generație (de oameni), doar tu ești drept înaintea Mea. ²Din categoria animalelor curate, ia cu tine șapte perechi formate fiecare dintr-un mascul și o femelă. Iar din animalele necurate, ia câte o pereche formată dintr-un mascul și o femelă. ³Să iei și șapte perechi dintre păsările zburătoare. Acestea să fie formate fiecare dintr-un mascul și o femelă. Să faci acest lucru ca să le ții specia vie pe pământ. ⁴Îți cer toate acestea pentru că după șapte zile, voi trimite ploaie pe pământ timp de patruzeci de zile și patruzeci de nopți; și astfel voi șterge de pe el toate ființele (rămase) pe care le-am creat.” ⁵Noe a făcut totul exact cum i-a poruncit Domnul. ⁶El avea șase sute de ani când au venit apele potopului pe pământ. ⁷Noe a intrat în corabie împreună cu fiii lui, cu soția lui și cu soțiile fiilor lui, ca să scape de apele potopului. ⁸Animalele „curate” și „necurate”,

păsările și toate animalele mici care mișună pe pământ, ⁹ au intrat în corabia lui Noe perechi formate dintr-un mascul și o femelă – exact cum poruncise Dumnezeu lui Noe. ¹⁰ După șapte zile (de la intrarea lui Noe și a vietăților în corabie), au venit pe pământ apele potopului. ¹¹ În al șase sutelea an al vieții lui Noe, în a șaptesprezecea zi a lunii a doua, toate fântânile marelui adânc au țâșnit, iar „barajele” cerului s-au deschis. ¹² Ploaia a continuat să cadă pe pământ patruzeci de zile și patruzeci de nopți. ¹³ Împreună cu fiii lui, Sem, Ham și Iafet, împreună cu soția lui și împreună cu cele trei soții ale fiilor lui, Noe intrat în corabie în aceeași zi. ¹⁴ Au mai intrat împreună cu ei vietăți aparținând tuturor speciilor, inclusiv toate animalele mici care mișună pe pământ conform speciilor lor, ca și toate păsările conform speciilor lor – atât păsările terestre, cât și toate creaturile zburătoare. ¹⁵ Dintre toate ființele care au viață în ele, au intrat în corabia lui Noe câte două. ¹⁶ Au mai intrat în ea și animalele (mari) din orice specie. Ele erau perechi formate dintr-un mascul și o femelă, exact cum i-a poruncit Dumnezeu (lui Noe). Apoi Domnul a închis corabia acționând din exteriorul ei. ¹⁷ Potopul a durat patruzeci de zile pe pământ. Apele au crescut și au ridicat corabia mult deasupra pământului. ¹⁸ Ele și-au ridicat nivelul și au crescut mult pe suprafața pământului, în timp ce corabia plutea deasupra lor. ¹⁹ Acele ape au crescut atât de mult pe pământ, încât toți munții care se înălțau spre cer, au fost acoperiți. ²⁰ Ele au depășit nivelul munților cu aproape cincisprezece coți. ²¹ Toate creaturile care se mișcau pe pământ, au murit: atât păsările, vitele, animale sălbatice, toate acele animale mici care se deplasează pe pământ, cât și toți oamenii. ²² Astfel, toate vietățile care trăiau pe pământul uscat și care demonstraseră că au viață prin faptul că respirau, au murit. ²³ Dumnezeu a șters de pe pământ toate ființele vii: atât omul și vitele, cât și animale mici împreună cu păsările zburătoare. Absolut toate au fost șterse de pe fața pământului. A rămas doar Noe împreună cu cei care erau cu el în corabie. ²⁴ Apele au fost mari pe pământ timp de o sută cincizeci de zile. ⁸ Dumnezeu Și-a adus aminte de Noe, de toate vietățile și de vitele care erau împreună cu el în corabie. El a făcut să sufle un vânt peste pământ; și astfel, apele au încetat să-l mai inunde. ² Fântânile adâncului și barajele cerului au fost închise; iar ploaia care venea de sus, s-a oprit. ³ Apele au început atunci să se retragă de pe pământ. Scăderea lor a fost vizibilă la sfârșitul celor o sută cincizeci de zile. ⁴ În a șaptesprezecea zi a lunii a șaptea, corabia s-a oprit pe munții Ararat. ⁵ Apele au continuat să scadă până în luna a zecea; și astfel, în prima zi a lunii a zecea, s-au văzut vârfulurile munților. ⁶ După patruzeci de zile, Noe a deschis fereastra corăbiei pe care o făcuse. ⁷ A dat drumul afară unui corb, ca să verifice dacă apele au scăzut (suficient). Acesta a zburat în diferite zone; și nu s-a întors până când apele de pe pământ nu s-au uscat. ⁸ Apoi a trimis și un porumbel, ca să verifice dacă scăzuseră apele de pe pământ. ⁹ Dar porumbelul n-a găsit nici un loc unde să se așeze, pentru că apele erau destul de mari pe tot pământul. Astfel, el s-a întors la Noe în corabie. Acesta și-a întins mâna, l-a luat și l-a adus din nou cu el în interiorul corăbiei. ¹⁰ Apoi a mai așteptat încă șapte zile, după care a dat drumul din nou porumbelului din corabie. ¹¹ Acesta s-a întors la el seara, având în cioc o frunză de măslin ruptă de puțin timp. Noe a înțeles astfel că apele de pe pământ scăzuseră. ¹² A mai așteptat încă șapte zile. Apoi a trimis din nou porumbelul; dar acesta nu s-a mai întors la el. ¹³ În anul șase sute unu al vieții lui Noe, în prima zi a lunii întâi, pământul nu mai era sub apă. Noe a ridicat acoperișul corăbiei; și a văzut că apa se

scursese de pe suprafața pământului. ¹⁴În a douăzeci și șaptea zi a lunii a doua, pământul era (deja) uscat. ¹⁵Atunci Dumnezeu i-a spus lui Noe: ¹⁶„Ieși din corabie împreună cu soția ta, cu fiii tăi și cu soțiile lor. ¹⁷Scoate toate viețuitoarele care sunt (acolo) cu tine – păsări, animale (mai mari), împreună cu toate celelalte ființe mici care mișună pe pământ. Lasă-le astfel libere ca să se răspândească pe pământ, să fie fertile și să se înmulțească.” ¹⁸Astfel, Noe a părăsit corabia împreună cu fiii lui, cu soția lui și cu soțiile fiilor lui. ¹⁹Au ieșit din ea și toate viețuitoarele, conform speciilor lor: animale mici, toate păsările și toate ființele care se deplasează pe pământul uscat. ²⁰Atunci Noe a construit un altar pe care l-a dedicat Domnului. A luat câteva dintre animalele curate și dintre păsările curate, pe care le-a sacrificat arzându-le apoi integral pe altar. ²¹Domnul a simțit o aromă plăcută; și a zis în Sine Însuși: „Nu voi mai blestema niciodată pământul din cauza faptelor omului; pentru că la nivelul minții lui, el este înclinat înspre rău încă din tinerețe. Nu voi mai distruge nici pe toate celelalte viețuitoare, așa cum am făcut-o. ²²Atât timp cât va exista pământul, nu vor înceta să se succedă semănatul și seceratul, frigul și căldura, vara și iarna, ziua și noaptea.” **9** Dumnezeu a binecuvântat pe Noe și pe fiii lui zicându-le: „Fiți fertili, înmulțiți-vă umplând (de oameni) pământul și fiți stăpâni ai lui. ²Toate viețuitoarele pământului – indiferent că sunt păsări zburătoare, creaturi care mișună pe suprafața pământului sau peștii din mare – să aibă frică și să tremure la întâlnirea cu voi. Toate aceste ființe vă sunt date în stăpânirea voastră. ³Așa cum v-am dat (inițial) ca hrană plantele verzi, acum vă permit să mâncați și din orice vietate care se află pe pământ. ⁴Dar să nu consumați carnea împreună cu viața ei, adică mâncând-o împreună cu sângele care este în ea. ⁵Voi condamna și voi pedepsi pe oricine va atenta la sângele vostru care vă ține în viață. Voi condamna astfel orice vietate care vă va omorî. Și voi cere înapoi viața celui care a fost privat de ea, de la semenul lui care i-a luat-o. ⁶Pentru că Dumnezeu l-a făcut pe om conform imaginii Sale, acela care va vărsa sângele semenului lui (omorându-l), să suporte același lucru din partea altui om! ⁷Iar voi, fiți fertili și înmulțiți-vă; răspândiți-vă pe suprafața pământului și fiți mulți pe el.” ⁸Apoi Dumnezeu a spus lui Noe și fiilor lui: ⁹„Fac un legământ cu voi și cu urmașii voștri. ¹⁰De acesta vor beneficia și toate viețuitoarele care au fost cu voi – păsări, vite și toate animalele sălbatice care au ieșit din corabie – tot ce are viață pe pământ. ¹¹Legământul pe care-l fac între Mine și voi prevede faptul că niciodată nu vor mai fi distruse toate creaturile de apele vreunui potop; și niciodată nu va mai fi vreun potop care să distrugă (tot) pământul.” ¹²Dumnezeu a mai zis: „Acesta este semnul legământului pe care îl fac cu voi și cu toate vietățile care au fost cu voi – valabil pentru toate generațiile viitoare: ¹³pun în nori curcubeul Meu. El va fi semnul legământului dintre Mine și pământ. ¹⁴Când voi aduce nori peste pământ, iar curcubeul se va vedea în nori, ¹⁵Îmi voi aminti de legământul pe care l-am făcut cu voi și cu toate ființe vii de orice fel. Apele nu vor mai deveni niciodată un potop care să distrugă toate creaturile. ¹⁶Când curcubeul va fi în nori, îl voi vedea și Îmi voi aminti de legământul etern dintre Dumnezeu și toate ființele vii aparținând tuturor speciilor care trăiesc pe pământ.” ¹⁷Dumnezeu i-a zis lui Noe: „Acesta este semnul legământului pe care l-am făcut cu toate creaturile care sunt pe suprafața pământului.” ¹⁸Fiii lui Noe, care au ieșit din corabie, au fost: Sem, Ham și Iafet. Ham a fost tatăl lui Canaan. ¹⁹Din cei trei fiii ai lui Noe, s-au răspândit oameni pe tot

pământul. ²⁰Noe a început să lucreze pământul; și a plantat o vie. ²¹A băut vin, s-a îmbătat și s-a dezbrăcat în cortul lui. ²²Ham, tatăl lui Canaan, a văzut corpul gol al tatălui lui; și le-a spus despre acest lucru celor doi frați ai lui care erau afară. ²³Atunci Sem și Iafet au luat o haină și au pus-o pe umerii lor. Apoi au intrat în cort mergând cu spatele; și astfel au acoperit corpul gol al tatălui lor. Pentru că fețele lor erau întoarse, ei n-au văzut corpul lui dezbrăcat. ²⁴Noe s-a trezit din beție și a aflat ce i-a făcut cel mai tânăr dintre fiii lui. ²⁵Atunci el a zis: „Canaan să fie blestemat! El să fie sclav pentru frații lui.” ²⁶Noe a mai zis: „Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Sem! Iar Canaan să-i fie sclav. ²⁷Dumnezeu să mărească teritoriul lui Iafet; el să locuiască în corturile lui Sem; și Canaan să le fie sclav!” ²⁸Noe a mai trăit trei sute cincizeci de ani după încetarea potopului. ²⁹În total, Noe a trăit nouă sute cinci zeci de ani; apoi a murit. **10** Urmează genealogia fiilor lui Noe – Sem, Ham și Iafet. Cei numiți în continuare, au fost urmașii care li s-au născut după potop. ²Fiii lui Iafet au fost: Gomer, Magog, Madai, Iavan, Tubal, Meșec și Tiras. ³Fiii lui Gomer au fost: Așchenaz, Rifat și Togarma. ⁴Fiii lui Iavan au fost: Elișa, Tarșiş, Chitim și Dodanim. ⁵Din aceștia s-au răspândit în teritoriile lor triburile de pe coastă, fiecare popor având limba lui și fiind organizat pe clanuri în propriul lui teritoriu. ⁶Fiii lui Ham au fost: Cuș, Mițraim, Put și Canaan. ⁷Fiii lui Cuș au fost: Seba, Havila, Sabta, Rama și Sabteca. Fiii lui Rama au fost: Șeba și Dedan. ⁸În familia lui Cuș s-a născut Nimrod. Acesta a devenit un om cu o mare forță pe pământ. ⁹El a fost un vânător puternic înaintea Domnului. Acest fapt explică de ce se spune: „Ca Nimrod, vânător puternic înaintea Domnului.” ¹⁰Primele zone reprezentative ale regatului lui, au fost: Babel, Erec, Accad și Calne, în țara Șinear. ¹¹Din acea țară provine Asur care a construit Ninive, Rehobot-Ir și Cala. ¹²El a mai construit și Resen, care este între Ninive și Cala – marele oraș. ¹³Din Mițraim provin ludiții, anamiții, lehabitiții, naftuhiții, ¹⁴patrusiții, casluhiții și caftoriții; iar din casluhiți provin filistenii. ¹⁵În familia lui Canaan s-a născut Sidon. El a fost primul lui născut; și apoi l-a avut pe Het. ¹⁶Din acesta provin și iebusiții, amoriții, ghirgasiții, ¹⁷hiviții, archiții, siniții, ¹⁸arvadiții, țemariții și hamatiții. Apoi triburile canaaniților s-au dispersat. ¹⁹Teritoriile lor se situau de la Sidon înspre Gherar mergând spre Gaza și apoi spre Sodoma, Gomora, Adma și Țeboim – până în zona localității Lașa. ²⁰Aceștia au fost urmașii lui Ham, conform clanurilor și limbilor lor, cu teritoriile pe care le ocupau în cadrul triburilor lor. ²¹Și în familia (lărgită a) lui Sem s-au născut fii. Sem era fratele mai mare al lui Iafet; și a devenit strămoșul tuturor fiilor lui Eber. ²²Fiii lui Sem au fost: Elam, Asur, Arpahșad, Lud și Aram. ²³Fiii lui Aram au fost: Uț, Hul, Gheter și Maș. ²⁴În familia lui Arpahșad s-a născut Șela; iar în familia lui Șela s-a născut Eber. ²⁵În familia lui Eber s-au născut doi fii: numele unuia era Peleg, numit așa pentru că în timpul vieții lui a fost împărțit pământul; iar numele fratelui lui era Ioctan. ²⁶În familia lui Ioctan s-au născut: Almodad, Șelef, Hațar-Mavet, Iarah, ²⁷Hadoram, Uzal, Dicla, ²⁸Obal, Abimael, Șeba, ²⁹Ofir, Havila și Iobab. Toți aceștia au fost fiii lui Ioctan. ³⁰Regiunea în care locuiau se situa de la Meșa până spre Sefar – muntele de la Est. ³¹Aceștia au fost urmașii lui Sem, conform clanurilor și limbilor lor, cu teritoriile pe care le ocupau în cadrul triburilor lor. ³²Acestea au fost triburile provenite din fiii lui Noe, într-o prezentare care a inclus urmașii lor în cadrul clanurilor de care au aparținut. Din aceștia s-au răspândit popoarele pe pământ după potop. **11** Toți oamenii care

trăiau pe pământ vorbeau (inițial) o singură limbă și foloseau aceleași cuvinte.² Venind dinspre Est, ei au găsit o câmpie în zona (care urma să se numească țara) Șinear; și s-au oprit să locuiască acolo.³ Atunci au zis unul altuia: „Haideți să facem cărămizi bine arse în foc.” Au produs astfel cărămizi care să înlocuiască pietrele; și au folosit smoală în loc de mortar.⁴ Apoi au zis: „Haideți să ne construim un oraș (înconjurat de ziduri) în care să facem un turn al cărui vârf să ajungă până la cer. Astfel ne vom face un nume și nu vom fi împrăștiați pe toată suprafața pământului.”⁵ Domnul a venit să vadă orașul și turnul pe care le construiau oamenii.⁶ Atunci El a zis: „Ei formează un singur popor și toți folosesc aceeași limbă. Constatăm că au început să-și pună în aplicare planul; și în aceste condiții, nimic nu le-ar obstrucționa intențiile.”⁷ Haidem să mergem între ei și să le încurcăm acolo limba pe care o folosesc, pentru ca să nu se mai înțeleagă unul cu celălalt.”⁸ Astfel, Domnul i-a împrăștiat de acolo pe toată suprafața pământului; și de atunci încolo, ei au încetat să mai construiască orașul.⁹ Așa se explică de ce orașul a fost numit (ulterior) Babel – pentru că acolo Domnul a încurcat limba tuturor oamenilor care locuiau (atunci) pe pământ; și astfel i-a determinat să se împrăștie pe toată suprafața lui.¹⁰ Urmează acum prezentarea genealogiei lui Sem. La vârsta de o sută de ani, după doi ani de la potop, în familia lui Sem s-a născut Arpahșad.¹¹ După nașterea lui Arpahșad, Sem a mai trăit cinci sute de ani; și (în acest timp) i s-au născut alți copii: atât fii, cât și fiice.¹² La vârsta de treizeci și cinci de ani, în familia lui Arpahșad s-a născut Șela.¹³ După nașterea lui Șela, Arpahșad a mai trăit patru sute trei ani; și (în acest timp) i s-au născut alți copii: atât fii, cât și fiice.¹⁴ La vârsta de treizeci de ani, în familia lui Șela s-a născut Eber.¹⁵ După nașterea lui Eber, Șela a mai trăit patru sute trei ani; și (în acest timp) i s-au născut alți copii: atât fii, cât și fiice.¹⁶ La vârsta de treizeci și patru de ani, în familia lui Eber s-a născut Peleg.¹⁷ După nașterea lui Peleg, Eber a mai trăit patru sute treizeci de ani; și (în acest timp) i s-au născut alți copii: atât fii, cât și fiice.¹⁸ La vârsta de treizeci de ani, în familia lui Peleg s-a născut Reu.¹⁹ După nașterea lui Reu, Peleg a mai trăit două sute nouă ani; și (în acest timp) i s-au născut alți copii: atât fii, cât și fiice.²⁰ La vârsta de treizeci și doi de ani, în familia lui Reu s-a născut Serug.²¹ După nașterea lui Serug, Reu a mai trăit două sute șapte ani; și (în acest timp) i s-au născut alți copii: atât fii, cât și fiice.²² La vârsta de treizeci de ani, în familia lui Serug s-a născut Nahor.²³ După nașterea lui Nahor, Serug a mai trăit două sute de ani; și (în acest timp) i s-au născut alți copii: atât fii, cât și fiice.²⁴ La vârsta de douăzeci și nouă de ani, în familia lui Nahor s-a născut Terah.²⁵ După nașterea lui Terah, Nahor a mai trăit o sută nouăsprezece ani; și (în acest timp) i s-au născut alți copii: atât fii, cât și fiice.²⁶ La vârsta de șaptezeci de ani, în familia lui Terah s-au născut Avram, Nahor și Haran.²⁷ Acum urmează genealogia lui Terah. Terah a fost tatăl lui Avram, al lui Nahor și al lui Haran. Haran a fost tatăl lui Lot.²⁸ Haran a murit înaintea tatălui lui, numit Terah, în zona unde s-a născut. Ea se afla în Ur din teritoriul numit Caldeea.²⁹ Atât Avram cât și Nahor, și-au luat câte o soție. Numele soției lui Avram era Sarai; iar numele soției lui Nahor era Milca. Aceasta era fiica lui Haran care le mai avea pe Milca și pe Isca.³⁰ Sarai era sterilă; (și astfel) ea nu (putea) avea copii.³¹ Terah a plecat din localitatea Ur care se afla în Caldeea, intenționând să ajungă în Canaan. Împreună cu el a luat pe fiul lui numit Avraam, pe nepotul acestuia numit Lot și pe Sarai – nora lui și în același timp soția fiului lui (Avraam). Dar

ajungând în Haran, au decis să-și stabilească locuința acolo. ³²Terah a trăit două sute cinci ani; apoi a murit în Haran. **12** Domnul îi zisese lui Avram: „Ieși din țara ta, dintre rudele tale și din familia tatălui tău; și (astfel) vino în țara pe care ți-o voi arăta!” ²Din tine voi face un mare popor și te voi binecuvânta. Voi face ca numele tău să fie mare; și vei fi o binecuvântare. ³Îi voi binecuvânta pe cei care te vor binecuvânta; dar îl voi blestema pe acela care te va blestema. Prin tine vor fi binecuvântate toate popoarele care există pe suprafața pământului!” ⁴Avram a plecat, așa cum îi spusese Domnul; dar a venit și Lot împreună cu el. Avram avea șaptezeci și cinci de ani când a plecat din Haran. ⁵El a mers împreună cu soția lui – Sarai – și cu nepotul Lot, ducând cu ei spre Canaan toate lucrurile pe care le adunaseră și toți sclavii obținuți în Haran; și (astfel) au ajuns acolo. ⁶Avram a călătorit prin acest teritoriu până la stejarul lui More din Sihem. În acele vremuri, canaaniții (încă) se aflau în acea „țară”. ⁷Domnul i S-a revelat lui Avram zicându-i: „Voi da această «țară» (ca proprietate) «seminței» tale!” Avram a zidit în acel loc un altar (închinat) Domnului care i Se revelase. ⁸De acolo a pornit spre munte, la Est de (localitatea care s-a numit mai târziu) Betel și și-a instalat cortul acolo. S-a stabilit având „Betelul” la Vest și localitatea (numită mai târziu) Ai la Est. El a construit (și) acolo un altar (dedicat) Domnului, invocându-I Numele. ⁹Apoi Avram a continuat să se deplaseze spre Neghev. ¹⁰În acea zonă a venit o foamete; și pentru că ea făcea foarte dificilă supraviețuirea, Avram s-a dus în Egipt ca să locuiască acolo pentru un anumit timp. ¹¹Când se apropiau de Egipt, Avram i-a zis soției lui numită Sarai: „Știu că ești o femeie frumoasă. ¹²Când te vor vedea egiptenii și vor înțelege că ești soția mea, pe mine mă vor omorî, iar pe tine te vor lăsa să trăiești. ¹³Spune despre tine că ești sora mea; și fă astfel să fii apreciat (de ei) din cauza ta. Astfel, datorită ție, viața mea va fi salvată (de la moarte).” ¹⁴Când Avram a intrat în Egipt, egiptenii au văzut că Sarai era foarte frumoasă. ¹⁵Conducătorii subordonați faraonului au văzut-o și i-au lăudat-o. Astfel ea a fost adusă în casa lui. ¹⁶Faraon l-a tratat bine pe Avram din cauza ei; și i-a dat oi, boi, măgari, măgărițe, sclavi, sclave și cămile. ¹⁷Dar din cauza soției lui Avram numită Sarai, Domnul a lovit faraonul și familia lui cu dezastre. ¹⁸Atunci faraonul l-a chemat pe Avram și l-a întrebat: „De ce ai procedat astfel? De ce nu mi-ai spus că ea este soția ta?” ¹⁹De ce ai pretins că este sora ta și m-ai determinat astfel să o iau ca soție? Acum ia-ți soția și pleacă!” ²⁰Faraon le-a dat porunci oamenilor din subordinea lui cu privire la Avram; iar aceștia l-au alungat atât pe el, cât și pe soția lui, împreună cu tot ce aveau. **13** Avram a mers cu soția lui din Egipt în Neghev, transportând împreună cu ei tot ce aveau; iar Lot a continuat să călătorească împreună cu ei. ²Avram era foarte bogat în turme, în argint și în aur. ³Din Neghev, el a mers până la Betel – la locul în care și-a instalat cortul la început – între Betel și Ai. ⁴Acolo a făcut un altar și a invocat Numele Domnului. ⁵Lot, care călătorese împreună cu Avram, avea și el turme de oi, cirezi de boi și corturi. ⁶Dar zona în care locuiau ei, nu era suficient de mare (pentru amândoi). Aveau adunate atâtea lucruri, încât nu mai puteau locui împreună. ⁷Atunci s-a declanșat o ceartă între păstorii turmelor lui Avram și păstorii turmelor lui Lot. În acele vremuri, canaaniții și feriziții locuiau în Canaan. ⁸Atunci Avram i-a zis lui Lot: „Să nu fie ceartă între mine și tine, nici între păstorii mei și păstorii tăi; pentru că suntem rude. ⁹Nu ai oare toată zona la discreția ta? Te rog să te despați de mine. Dacă tu vei merge spre stânga, eu mă voi duce spre

dreapta; iar dacă tu te vei deplasa la dreapta, eu voi merge la stânga.”¹⁰ Ridicându-și capul, Lot a privit; și a văzut că toată Câmpia Iordanului până în zona numită Țoar, era bine udată – un echivalent al grădinii Domnului, așa cum era considerat Egiptul. Aceasta era situația acolo, înainte ca Domnul să fi distrus Sodoma și Gomora.¹¹ Lot și-a ales toată Câmpia Iordanului și a pornit spre Est; și astfel s-au despărțit unul de celălalt.¹² Avram a locuit în Canaan, în timp ce Lot a locuit în zona orașelor din câmpie. Acolo unde el și-a stabilit cortul, erau aproape de Sodoma.¹³ Oamenii din Sodoma erau răi și foarte păcătoși împotriva Domnului.¹⁴ După ce Lot s-a despărțit de Avram, Domnul i-a spus: „Ridică-te și privește din locul în care ești. Uită-te spre Nord și spre Sud, spre Est și spre Vest.”¹⁵ Toată zona pe care o vezi, ți-o voi da atât ție, cât și «seminței» tale pentru totdeauna.¹⁶ Îi voi face pe urmașii tăi (atât de mulți) ca particulele de praf ale pământului. Deci dacă cineva poate număra aceste mici părți din care este compus pământul, atunci și descendenții tăi vor putea fi numărați.¹⁷ Ridică-te, deplasează-te prin «țară» în lungimea și în lățimea ei, pentru că ție ți-o voi da!”¹⁸ Astfel, Avram și-a mutat cortul și a venit să se stabilească lângă stejarii lui Mamre, în Hebron. Acolo a construit un altar Domnului.¹⁹ În vremea când Amrafel era regele Șinearului, Arioc rege în Elasar, Chedorlaomer rege în Elam și Tidal rege în Goiim,²⁰ a fost o luptă (a acestora) împotriva regilor Bera din Sodoma, Birșa din Gomora, Șinab din Adma, Șemeber din Țeboim și împotriva regelui din Bela, adică Țoar.²¹ Aceștia din a doua enumerare, au făcut o coalitie în valea Sidim care s-a mai numit și Marea Sărată.²² Ei fuseseră subordonați lui Chedorlaomer timp de doisprezece ani; dar în al treisprezecelea an s-au revoltat împotriva lui.²³ În al paisprezecelea an, Chedorlaomer și regii din coalitia acestuia au venit și i-au înfrânt pe refaiți la Aștarot-Carnaim, pe zuziți la Ham și pe emiți la Șave Chiriataim.²⁴ Au făcut același lucru cu horiții în zona muntoasă care cuprindea Seirul până la El-Paran care se învecina cu deșertul.²⁵ Întorcându-se, au venit la En-Mișpat sau Cadeș, unde au cucerit tot teritoriul amaleciților și pe al amoriților care locuiau în Hațațon-Tamar.²⁶ Atunci regii din Sodoma, din Gomora, din Adma, din Țeboim și din Bela care s-a mai numit și Țoar, au venit în valea Sidim și s-au pregătit de luptă.²⁷ Aveau împotriva lor o coalitie formată din regii Chedorlaomer din Elam, Tidal din Goiim, Amrafel din Șinear și Arioc din Elasar. Deci patru regi împotriva a cinci.²⁸ Valea Sidim era plină de gropi cu smoală. Atunci când regii din Sodoma și din Gomora au fugit, unii dintre oamenii lor au căzut în acele gropi; iar ceilalți au fugit spre munte.²⁹ Atunci cei patru regi au capturat toate bunurile din Sodoma și din Gomora. După ce le-au luat și toate proviziile lor de hrană, au plecat.³⁰ Ei l-au luat ca prizonier și pe Lot care era nepotul lui Avram. L-au capturat din Sodoma unde locuia, luându-l împreună cu bunurile lui; apoi au plecat.³¹ Un om care a scăpat viu din conflict, a venit la evreul Avram și l-a informat despre ce s-a întâmplat. Atunci Avram locuia lângă stejarii amoritului Mamre care era fratele lui Eșcol și al lui Aner. Ei erau aliații lui Avram.³² Când a auzit Avram că nepotul lui fusese luat prizonier, a echipat și a pregătit pentru luptă trei sute optsprezece sclavi (tineri) care fuseseră născuți între cei pe care îi avea în proprietate; și astfel a plecat în urmărire până la „Dan”.³³ El i-a împărțit în mai multe grupuri, i-a atacat pe regi noaptea, i-a alungat și i-a urmărit până la Hoba, care este la nord de Damasc.³⁴ Avram a recuperat toate bunurile care fuseseră capturate. Și împreună cu acestea, l-a adus înapoi și pe nepotul lui numit Lot. I-a redat astfel toate

bunurile, salvând apoi atât pe femei, cât și pe ceilalți oameni (din Sodoma). ¹⁷După ce Avram s-a întors de la înfrângerea lui Chedorlaomer și a regilor coalițați cu el, regele din Sodoma venea în întâmpinarea lui în valea Șave, adică Valea Regelui. ¹⁸Melhisedec, regele Salemului venise și el, aducând pâine și vin. Acest Melhisedec era (în același timp și) preot al Dumnezeului Foarte Înalt. ¹⁹El l-a binecuvântat pe Avram, zicând: „Avram să fie binecuvântat de Dumnezeul Foarte Înalt care este Creatorul cerului și al pământului. ²⁰Să fie binecuvântat Dumnezeul Foarte Înalt, Cel care te-a făcut capabil să obții victoria împotriva dușmanilor (noștri)!” Atunci Avram i-a dat (lui Melhisedec) a zecea parte din tot ce avea. ²¹Apoi regele din Sodoma i-a zis lui Avram: „Dă-mi oamenii și păstrează bunurile pentru tine!” ²²Dar Avram i-a răspuns regelui Sodomei: „Am pronunțat un jurământ în fața Domnului care este Dumnezeul Foarte Înalt – Creatorul cerului și al pământului; ²³am zis atunci că nu voi lua nici măcar un fir de ață sau vreo curea de sandală din tot ce este al tău. Nu vreau să pretinzi (cândva) că l-ai îmbogățit pe Avram! ²⁴Eu nu voi lua nimic, cu excepția hranei pe care au mâncat-o oamenii mei și a recompensei oferită celor care au mers împreună cu mine – Aner, Eșcol și Mamre. Ei pot să-și ia retribuirea pe care o merită!”

15 După toate aceste întâmplări, Domnul i-a vorbit lui Avram într-o viziune, zicându-i: „Avram, să nu te temi; pentru că Eu sunt Cel care te protejează; și tot Eu sunt recompensa ta care va fi foarte mare!” ²Avram l-a răspuns: „Doamne, Stăpânul meu, ce-mi vei da? Pun această întrebare constatând că urmează să mor fără copii; iar (în aceste condiții) moștenitorul averilor mele este Eliezer din Damasc?” ³Avram a continuat, zicând: „Nu mi-ai dat nici un urmaș; și în consecință, un sclav provenit dintre cei pe care îi am în proprietate, va fi moștenitorul meu!” ⁴Dar Domnul i-a răspuns: „Nu el va fi moștenitorul tău; ci unul care va proveni din tine. Acela îți va fi moștenitor!” ⁵Apoi l-a dus afară și i-a spus: „Uită-te la cer; și dacă poți, numără stelele!” Apoi El a continuat: „Urmașii tăi vor ajunge să fie la fel de numeroși ca ele!” ⁶Avram l-a crezut pe Domnul; și pentru acest fapt, El l-a considerat drept în relația cu Sine. ⁷Domnul i-a mai zis: „Eu sunt Domnul, Acela care te-a adus din Ur, din Caldeea, ca să-ți dea această țară ca moștenire.” ⁸Avram l-a întrebat: „Doamne, Tu Cel care ești Stăpân, cum voi ști că voi moșteni această țară?” ⁹Domnul a răspuns: „Adu-Mi o vacă tânără de trei ani, o capră de trei ani, un berbec de trei ani, o turturea și un pui de porumbel.” ¹⁰Avram a venit cu toate acestea, le-a despicaț în două și a așezat jumătățile una în fața celeilalte; dar nu a despicaț și păsările. ¹¹Când au venit păsările de pradă să răpească acele jumătăți de animale, Avram le-a alungat. ¹²În timp ce apunea soarele, Avram a adormit profund, experimentând coșmarul unui mare întuneric. ¹³Atunci Domnul i-a zis: „Să știi că urmașii tăi vor trăi ca străini într-o țară care nu va fi a lor. Acolo vor fi sclavi și vor suporta exploatarea timp de patru sute de ani. ¹⁴Dar Eu voi judeca pe poporul căruia îi vor sluji! Apoi vor pleca de acolo cu mari bogății! ¹⁵(Până atunci), tu vei merge în pace acolo unde au ajuns și strămoșii tăi. Vei fi înmormântat după ce îți vei trăi fericit anii bătrâneții. ¹⁶Urmașii tăi se vor întoarce aici când vor ajunge la a patra generație; pentru că (acum) nedreptatea amoritilor nu a ajuns încă la limita maximă (suportabilă din partea Mea).” ¹⁷Când a apus soarele și s-a făcut întuneric, a trecut o flacăra printre acele bucăți; și a însoțit-o un fum ca al unui cuptor. ¹⁸În acea zi, Domnul a ratificat un legământ cu Avram, zicând: „Voi da această țară «seminței» tale. Teritoriul ei va fi de la Râul Egiptului

până la Râul Mare, adică Eufrat. ¹⁹Împreună cu ea îți voi da pe cheniți, pe cheniziți, pe cadmoniți, ²⁰pe hitiți, pe fereziți, pe refaimiți, ²¹pe amoriți, pe canaaniți, pe ghirgasiți și pe iebusiți.” **16** Soția lui Avram numită Sarai, nu-i născuse acestuia copii. Dar ea avea o sclavă egipteană numită Agar. ²Sara i-a spus lui Avram: „Domnul nu mi-a permis să am copii. Te rog să intri la sclava mea; și poate voi primi astfel copii prin ea!” Avram a făcut ce i-a propus Sarai. ³După zece ani în care a locuit în Canaan, soția lui numită Sarai, a luat-o pe egipteanca Agar care îi era sclavă, și i-a dat-o ca soție soțului ei numit Avram. ⁴El a avut relații intime cu Agar care ulterior a rămas însărcinată. Când a constatat că este însărcinată, Agar și-a desconsiderat stăpâna. ⁵Atunci Sarai i-a spus lui Avram: „Să vină peste tine răul care mi se face acum! Ți-am dat-o în brațe pe sclava mea; și după ce a descoperit că a rămas însărcinată, mă desconsideră! Domnul să judece între mine și tine!” ⁶Avram a răspuns soției lui numită Sarai: „Ai toată autoritatea asupra sclavei tale; fă-i ce consideri că trebuie!” De atunci încolo, Sarai a exploatat-o excesiv pe Agar, care a fugit de la ea. ⁷Îngerul Domnului a găsit-o în deșert, lângă un izvor de apă. Acela era izvorul de lângă drumul care duce la Șur. ⁸Îngerul a întrebat-o: „Agar, sclava Saraiei, de unde vii și unde mergi?” Ea a răspuns: „Fug de stăpâna mea, Sarai!” ⁹Îngerul Domnului i-a zis: „Întoarce-te la stăpâna ta și stai acolo ascultând de ea!” ¹⁰El a adăugat: „Voi înmulți atât de mult pe urmașii tăi, încât nu vor putea fi numărați. ¹¹Îngerul Domnului i-a mai spus: „Să știi că vei naște un fiu. Îi vei pune numele Ismael; pentru că Domnul a observat cum ai fost exploatată. ¹²El va trăi ca un măgar sălbatic. Va fi în conflict cu toți ceilalți; și toți oamenii vor fi împotriva lui. Va locui separat de toți frații lui!” ¹³Agar l-a numit pe Domnul care i-a vorbit, „Dumnezeul care mă vede”, pentru că își zisese: „L-am văzut în mod real aici pe Cel care mă vede.” ¹⁴Acest fapt explică de ce acea fântâna a fost numită Beer Lahai-Roi. Ea se află între Cadeș și Bered. ¹⁵Agar i-a născut lui Avram un fiu. El l-a numit Ismael. ¹⁶Avram avea optzeci și șase de ani când i l-a născut Agar pe Ismael. **17** Când Avram avea nouăzeci și nouă de ani, Domnul i S-a revelat acestuia și (apoi) i-a zis: „Eu sunt Dumnezeu Omnipotent. Umblă înaintea Mea și trăiește(-ți viața ca un om) drept. ²Eu voi face (să fie pus în aplicare acel) legământ (făcut) cu tine și te voi înmulți foarte mult.” ³Atunci Avram s-a închinat până la pământ înaintea lui Dumnezeu; iar El i-a zis: ⁴„În ce Mă privește, aceasta este partea Mea în cadrul legământului făcut cu tine: tu vei fi tatăl multor națiuni. ⁵Nu te vei mai numi Avram, ci numele tău va fi Avraam; pentru că te-am făcut (să fii) tatăl multor popoare. ⁶Voi face ca din tine să vină în existență foarte mulți urmași. Ei vor forma multe națiuni. Și vor fi chiar regi care își vor avea originea în tine. ⁷Voi ratifica un legământ etern cu tine și cu urmașii tăi. Acest legământ va fi valabil pentru toate generațiile care vor urma după tine. În baza lui, Eu voi fi atât Dumnezeu tău, cât și al descendenților tăi. ⁸Ție și urmașului tău, voi da țara în care locuiești acum ca străin, ca pe o proprietate eternă. Mă refer la tot teritoriul numit Canaan. Și Eu voi fi Dumnezeu lor.” ⁹Dumnezeu i-a mai zis lui Avraam: „Partea ta este să respecti ce prevede legământul Meu. Cer acest lucru nu numai ție, ci și urmașilor tăi din toate generațiile care se vor succeda. ¹⁰Concret, partea din legământul Meu făcut cu tine și cu urmașii tăi, pe care trebuie s-o respectați, este aceasta: fiecare bărbat dintre voi să fie circumcis. ¹¹Să vă faceți această circumcizie care înseamnă tăierea pielii care acoperă partea exterioară a

penisului vostru. Ea va fi un semn al legământului Meu (făcut) cu voi. ¹²În toate generațiile care vor urma, fiecare băiat trebuie să fie circumcis la vârsta de opt zile – indiferent că va fi născut între cei din familia ta sau că nu îi va aparține – în cazul în care a fost cumpărat cu argint de la vreun străin. ¹³Trebuie să fie circumciși atât cel născut în familia (lărgită a) ta, cât și cel cumpărat cu argintul tău. Acest legământ al Meu care este identificat în carnea voastră, va fi permanent în vigoare. ¹⁴Orice băiat care nu este tăiat în jurul pielii care acoperă partea exterioară a penisului lui, să fie eliminat din poporul de care aparține; pentru că el a încălcat astfel legământul Meu.”

¹⁵Dumnezeu i-a mai zis lui Avraam: „Îți spun ceva și în legătură cu Sarai, soția ta: de acum încolo să nu o mai numești Sarai, ci numele ei va fi Sara. ¹⁶Eu o voi binecuvânta și îți voi da un fiu prin ea. Ca urmare a faptului că o voi binecuvânta, ea va deveni mama unor națiuni; și chiar unii regi ai popoarelor vor proveni din ea.”

¹⁷Atunci Avraam s-a închinat (Domnului) până la pământ, a râs și și-a zis în sine: „Mai este posibil să i se nască vreun copil unui om de o sută de ani? Poate oare Sara, care este în vârstă de nouăzeci de ani, să mai aibă (de-acum încolo) vreun copil?”

¹⁸Apoi el a zis Domnului: „Să trăiască Ismael înaintea Ta!” ¹⁹Dar Dumnezeu i-a răspuns: „Este o certitudine că Sara îți va naște un fiu; și să-i pui numele Isaac. Eu voi ratifica un legământ etern cu el și cu descendentul lui. ²⁰Te-am luat în considerare și referitor la Ismael. Îl voi binecuvânta și-l voi face să aibă foarte mulți urmași. El va fi strămoș comun pentru doisprezece prinți; și Eu îl voi face (să devină) o mare națiune. ²¹Totuși voi ratifica legământul Meu cu Isaac – cel pe care îl va naște Sara anul viitor, în această perioadă.” ²²Când a terminat de vorbit cu Avraam, Dumnezeu S-a înălțat de la el. ²³Chiar în acea zi, Avraam a circumcis pe fiul lui numit Ismael, apoi pe toți bărbații născuți între cei care aparțineau familiei lui, ca și pe aceia care fuseseră cumpărați cu argintul lui – făcând exact cum îi poruncise Dumnezeu.

²⁴Atunci când a fost circumcis, Avraam avea nouăzeci și nouă de ani, ²⁵iar fiul lui numit Ismael avea treisprezece ani. ²⁶Avraam și fiul lui au fost circumciși chiar în acea zi. ²⁷Au fost circumciși împreună cu el toți bărbații care aparțineau de familia lui, atât cei născuți între sclavii din proprietate, cât și cei cumpărați (ulterior) cu argint de la străini. **18** Domnul i S-a revelat lui Avraam lângă stejarii lui Mamre, în timp ce acesta stătea la intrarea cortului lui în perioada de caniculă a zilei. ²Privind, Avraam a văzut trei bărbați (venind) în apropierea zonei (taberei) lui. Imediat după ce i-a observat, a alergat de la intrarea cortului ca să-i întâmpine; și s-a aplecat până la pământ (în fața lor). ³El a zis: „Doamne, dacă sunt acceptat de Tine, Te rog să nu treci pe lângă sclavul Tău. ⁴Permiteți să se aducă puțină apă ca să vi se spele picioarele; și să vă odihniți sub copac. ⁵Aș vrea să aduc niște mâncare, ca să vă refaceți puterile. Apoi puteți merge mai departe. Consider că ați venit la slujitorul vostru pentru că (tocmai) de aceste lucruri aveți nevoie!” Ei i-au răspuns: „Da, exact aceasta este realitatea. Fă așa cum ai spus.” ⁶Avraam s-a dus rapid în cort la Sara și i-a zis: „Ia repede trei măsurii de făină, frământă și fă pâine.” ⁷El a alergat la turmă și a luat de acolo un vițel care avea carnea fragedă și bună. Apoi i l-a dat unui sclav care l-a gătit rapid. ⁸Împreună cu vițelul pe care îl pregătise, Avraam a adus unt și lapte; apoi i-a servit pe cei trei bărbați. În timp ce mâncau, Avraam stătea lângă ei, sub copac. ⁹Ei l-au întrebat: „Unde este Sara – soția ta?” El a răspuns: „Acolo, în cort.” ¹⁰Apoi unul dintre ei a zis: „Anul viitor, în această perioadă, Mă voi întoarce la tine; și atunci

Sara, soția ta, va avea (deja) un fiu.” Sara asculta la intrarea cortului care era situată în spatele Lui. ¹¹Avraam și Sara erau bătrâni, avansați în vârstă. Sara trecuse de vârsta când putea concepe copii. ¹²Acest fapt explică de ce Sara a râs în sinea ei, zicând: „Acum când am îmbătrânit, iar bărbatul – stăpânul meu – este (și el) bătrân, oare mai pot avea dorințe sexuale?” ¹³Domnul l-a întrebat pe Avraam: „De ce a râs Sara contestând posibilitatea de a avea un copil acum când este bătrână?” ¹⁴Oare este ceva prea dificil (de realizat) pentru Domnul? Anul viitor, în această perioadă, Mă voi întoarce la tine; iar Sara va avea (atunci) un fiu.” ¹⁵Însă pentru că se temea, Sara a negat, zicând: „Nu am râs!” Dar El a replicat, zicându-i: „Ba da, ai râs!” ¹⁶Când au plecat de acolo, acei bărbați au privit spre Sodoma; iar Avraam a mers împreună cu ei ca să-i conducă. ¹⁷Atunci Domnul a zis: „Îmi pot permite oare să ascund de Avraam ce urmează să fac?” ¹⁸Despre el știu că va deveni un popor mare și puternic; și că prin el vor fi binecuvântate toate națiunile care vor trăi pe suprafața pământului. ¹⁹Cunosc (anticipat) despre el că va da ordin copiilor și (tuturor) urmașilor lui să respecte și să perpetueze stilul de viață plăcut Domnului, făcând ce este drept și corect; pentru ca astfel El să-i dea lui Avraam ce i-a promis.” ²⁰Atunci Domnul a zis: „Plângerea împotriva Sodomei și Gomorei se mărește (constant), iar păcatul lor este foarte mare! ²¹Trebuie să merg acolo să văd dacă situația lor este conform veștii care a ajuns până la Mine; iar dacă ea nu se va confirma, voi ști.” ²²Acei bărbați s-au întors (de la Avraam) și au plecat înspre Sodoma. Dar Avraam a rămas înaintea Domnului. ²³Avraam „s-a apropiat” de El zicând: „Oare vei distruge Tu și pe omul drept împreună cu cel rău?” ²⁴Este posibil să existe în oraș cincizeci de oameni dreți. În acest caz, îl vei distruge și nu-l vei scăpa având în vedere pe cei cincizeci de oameni dreți care sunt acolo?” ²⁵Nu-mi imaginez că vei decide să faci așa ceva. Tu nu îți poți permite să omori pe omul drept împreună cu cel rău, tratând pe cel drept la fel ca pe cel rău! Sper că nu vei proceda așa! Oare Acela care este Judecătorul întregului pământ, nu va lua decizii drepte?” ²⁶Domnul i-a răspuns: „Dacă voi găsi în orașul Sodoma cincizeci de oameni dreți, voi scăpa (de la dezastru) toată acea zonă de dragul lor!” ²⁷Avraam a spus: „Acum, dacă tot am avut curajul să-I vorbesc Domnului, deși nu sunt decât praf și cenușă, ²⁸să presupunem că dintre cei cincizeci (de oameni dreți), vor lipsi cinci. În această situație, vei distruge tot orașul pentru că lipsesc cei cinci?” El i-a răspuns: „Dacă voi găsi acolo patruzeci și cinci de oameni dreți, nu-l voi distruge.” ²⁹Avraam a vorbit din nou, zicând: „Poate vor fi acolo numai patruzeci...” Domnul i-a răspuns: „Dacă există acolo cei patruzeci (de oameni dreți), nu-l voi distruge.” ³⁰Avraam I-a zis: „Să nu se mânie Domnul dacă voi continua să vorbesc. Poate vor fi acolo doar treizeci (de oameni dreți)...” El i-a răspuns: „Dacă voi găsi acolo treizeci de oameni dreți, nu îl voi distruge.” ³¹Avraam a continuat, zicând: „Acum, pentru că am avut curajul să-I vorbesc Domnului, mă gândesc și la situația în care vor fi găsiți acolo doar douăzeci (de oameni dreți).” Iar Domnul a zis: „Dacă vor exista acești douăzeci (de oameni dreți), nu voi distruge orașul.” ³²Avraam a mai zis: „Să nu se mânie Domnul dacă mai vorbesc o singură dată. Este posibil să existe în oraș numai zece oameni dreți...” El i-a răspuns: „Nu îl voi distruge dacă vor exista acolo cei zece (oameni dreți).” ³³După ce a terminat de vorbit cu Avraam, Domnul a plecat; iar Avraam s-a întors la locuința lui. **19** Cei doi îngeri au ajuns la Sodoma seara. Lot locuia lângă poarta acestui oraș. Când i-a văzut,

s-a dus să-i întâmpine și li s-a închinat (aplecându-se) până la pământ. ² Apoi le-a zis: „Domnii mei, vă rog să treceți și pe la casa slujitorului vostru. Puteți astfel să vă spălați picioarele și apoi să rămâneți aici în timpul nopții. Măine dimineață vă veți scula devreme și vă veți continua drumul.” Ei i-au răspuns: „Nu; ci vom sta toată noaptea în afara orașului.” ³ Dar Lot a insistat foarte mult și i-a determinat astfel să se întoarcă împreună cu el. Apoi au intrat în casa lui. Lot le-a pregătit masa și a copt azime; iar ei au mâncat. ⁴ Dar înainte ca aceștia să se culce, toți bărbații din orașul Sodoma – atât tinerii cât și bătrânii – au înconjurat casa. ⁵ L-au strigat pe Lot, întrebându-l: „Unde sunt bărbații care au venit la tine în această seară? Adu-i afară la noi ca să întreținem relații sexuale cu ei.” ⁶ Atunci Lot a ieșit și apoi a închis ușa casei. ⁷ El le-a zis: „Vă rog, fraților, nu faceți un asemenea rău. ⁸ Am două fiice care n-au avut relații sexuale cu vreun bărbat. Permiteți-mi să vi le aduc; și procedați cu ele cum vă place. Dar să nu le faceți nimic acestor bărbați; pentru că ei au venit (doar) să se adăpostească (o noapte) sub acoperișul meu!” ⁹ Ei i-au răspuns: „Pleacă de-aici. Tu ești unul care locuiești între noi ca străin; și (deja) te consideri judecătorul nostru! Ne vom comporta cu tine mai rău decât cu ei!” Atunci l-au împins cu putere pe Lot; și apoi s-au apropiat ca să-i spargă ușa. ¹⁰ Dar acei bărbați din interior și-au întins mâinile, l-au tras pe Lot în casă și au închis ușa. ¹¹ Apoi i-au lovit cu orbire pe bărbații care erau la ușa casei – atât pe cei tineri, cât și pe cei bătrâni. Astfel, aceștia n-au mai putut să găsească ușa. ¹² Atunci bărbați care erau în casa lui Lot i-au zis: „Mai ai pe altcineva în oraș – gineri, fii, fiice, sau alte persoane (rude cu tine)? Scoate-i din acest loc!” ¹³ Să știi că urmează să-l distrugem! Vom face acest lucru pentru că plângerea împotriva acestui popor a devenit foarte mare înaintea Domnului!” ¹⁴ Lot a plecat și a vorbit cu bărbații care erau căsătoriți cu fiicele lui, zicându-le: „Sculați-vă și plecați din această zonă; pentru că orașul urmează să fie distrus de Domnul!” Dar ginerii lui au crezut că glumește. ¹⁵ Când a început să se lumineze de ziuă, îngerii l-au grăbit pe Lot, zicându-i: „Scoală-te, ia-ți soția și pe cele două fiice ale tale care sunt aici, (și pleacă) pentru ca să nu fii distrus și tu de pedeapsa care va veni asupra orașului!” ¹⁶ Însă pentru că el întârzia (să plece), acei bărbați i-au luat de mână pe el, pe soția lui și pe cele două fiice ale lor; și astfel i-au dus în exteriorul orașului. Au procedat așa cu ei, pentru că Domnul dorea să-i salveze. ¹⁷ Imediat după ce i-au scos din oraș, Unul dintre ei a zis: „Fugi ca să-ți salvezi viața! Să nu te uiți înapoi și să nu te oprești în niciun loc din câmpie. Fugi spre munte; pentru că altfel vei fi (și tu) distrus!” ¹⁸ Lot i-a răspuns: „Domnul meu, Te rog, nu acolo!” ¹⁹ Slujitorul Tău a observat că beneficiază de bunăvoință din partea Ta. Constat că Tu Ți-ai arătat astfel mila față de mine, salvându-mi viața. Dar să știi că nu pot ajunge la munte prin fugă înainte ca dezastrul să mă ajungă din urmă; și voi muri!” ²⁰ Acel oraș (pe care-l vedem) este destul de aproape ca să pot fugi în el; și este mic. Permite-mi să fug acolo. Este atât de mic! Așa îmi voi putea salva viața!” ²¹ El i-a zis: „Bine. Ți aprob și această cerere; și nu voi distruge orașul despre care ai vorbit. ²² Grăbește-te! Fugi în el; pentru că nu pot face nimic până când nu ajungi acolo!” Așa se explică de ce orașul a fost numit Țoar. ²³ Când a intrat Lot în Țoar, deja răsărea soarele. ²⁴ Atunci Domnul a făcut să plouă foc și sulf din cer de la El – atât peste Sodoma, cât și peste Gomora. ²⁵ Astfel, El a distrus acele orașe din toată câmpia și pe toți locuitorii lor împreună cu toate plantele care creșteau pe pământ. ²⁶ Soția lui Lot s-a uitat înapoi; și (instant) a fost transformată

într-un stâlp de sare. ²⁷Avraam s-a sculat dimineață devreme și s-a dus la locul unde stătuse înaintea Domnului. ²⁸A privit de acolo în jos spre Sodoma, spre Gomora și spre toată zona câmpiei. Atunci a văzut ridicându-se de pe pământ un fum gros care semăna cu cel produs de un cuptor (în care ard lemne). ²⁹Atunci când Dumnezeu a distrus orașele din (acea) câmpie, Și-a amintit de (discuția cu) Avraam; și a decis să-l scoată pe Lot din mijlocul dezastrului care a venit peste zona orașelor în care locuise acesta. ³⁰Lot a ieșit din Țoar împreună cu cele două fiice ale lui și și-a stabilit locuința pe munte, pentru că îi era frică să rămână în Țoar. A locuit împreună cu ele într-o peșteră. ³¹Cea mai mare dintre fiicele lui i-a zis celei mai mici: „Tatăl nostru este bătrân și nu există în această zonă nici măcar un bărbat care să poată avea relații intime cu noi așa cum se procedează între oamenii de pe pământ. ³²Îți propun să-l determinăm să bea vin și apoi să ne culcăm cu el, pentru ca să concepem astfel copii care să provină de la el.” ³³Astfel, ele l-au îmbătat pe tatăl lor în acea noapte. Apoi cea mai mare s-a dus și a întreținut relații sexuale cu tatăl ei. El n-a știut (ce s-a întâmplat) nici când s-a culcat ea și nici după ce s-a trezit. ³⁴În următoarea zi, fiica cea mare i-a zis celei mai mici: „Noaptea trecută eu m-am culcat cu tatăl meu. Îți propun să-l îmbătam și în această noapte; și apoi să te duci și tu să te culci cu el, pentru ca să avem astfel copii (care să provină) de la tatăl nostru.” ³⁵Ele l-au îmbătat pe tatăl lor și în acea seară. Apoi cea mai mică s-a dus și a avut relații sexuale cu el. Acesta n-a simțit (ce s-a întâmplat) nici când s-a culcat ea și nici când s-a trezit. ³⁶Astfel, cele două fiice ale lui Lot au rămas însărcinate în urma relațiilor sexuale întreținute cu tatăl lor. ³⁷Cea mai mare a născut un fiu și i-a pus numele Moab. El este strămoșul moabiților de astăzi. ³⁸Cea mai mică a născut și ea un fiu pe care l-a numit Ben-Ami. El este strămoșul amoniților de astăzi. **20** Avraam a plecat din acea zonă și a ajuns în una care se învecina cu Neghev. Astfel, el a locuit pe un teritoriu care se afla între Cadeș și Șur. În timp ce locuia ca străin între oamenii din Gherar, ²el le spunea despre soția lui numită Sara, că îi este soră. Regele Abimelec din Gherar a trimis (niște oameni) să i-o aducă pe Sara; și astfel, acesta a luat-o ca soție pentru el. ³Dar Dumnezeu i-a apărut lui Abimelec noaptea într-un vis, zicându-i: „Vei muri din cauza femeii pe care ai luat-o ca soție, pentru că ea este (deja) soția altui bărbat”. ⁴Însă pentru că nu avusese relații sexuale cu ea, Abimelec a zis: „Doamne, vei distruge Tu un popor nevinovat? ⁵Nu mi-a spus el că este sora lui? Apoi chiar ea personal a declarat că el îi este frate! Am luat această decizie cu onestitate și (Tu ști că) sunt nevinovat!” ⁶Atunci Dumnezeu i-a zis în (acel) vis: „Știu că ai procedat corect. Însă Eu nu ți-am permis (până cum) să ai relații sexuale cu ea, ca să nu păcătuiești împotriva Mea. ⁷Acum, dă-i acelui bărbat soția înapoi! Având în vedere faptul că este profet, el se va ruga pentru tine; și vei trăi. Dar dacă nu i-o dai înapoi, să știi că vei muri împreună cu toți membrii familiei tale!” ⁸Abimelec s-a trezit dimineață devreme, și-a chemat toți slujitorii din jurul lui și le-a relatat despre tot ce se întâmplase. Atunci, acei bărbați au fost afectați de o mare frică. ⁹Abimelec l-a chemat apoi pe Avraam; și l-a întrebat: „Ce ne-ai făcut? Care este păcatul nostru comis împotriva ta, din cauza căruia să suport o vină atât de mare pentru mine și pentru regatul meu? Te-ai comportat cu mine așa cum nu trebuia! ¹⁰Ce intenționeai atunci când ai procedat astfel?” ¹¹Avraam i-a răspuns: „Am făcut acest lucru crezând că aici nu există frică de Dumnezeu; și în consecință, mi-a fost frică de faptul că mă

veți omorî din cauza soției mele. ¹²De fapt, este adevărat că ea îmi este soră; însă doar în calitate de fiică a tatălui meu, nu și a mamei mele. Și astfel a ajuns să-mi fie soție. ¹³Atunci când Dumnezeu m-a chemat spunându-mi să plec din familia tatălui meu, i-am solicitat (soției mele) să accepte ca oriunde vom merge împreună, să spună despre mine că sunt fratele ei.” ¹⁴Atunci Abimelec i-a dat-o înapoi lui Avraam pe soția lui numită Sara; și împreună cu ea, i-a oferit oi, boi, sclavi și sclave. ¹⁵Abimelec i-a zis: „Țara mea este la discreția ta; locuiește în ea acolo unde îți place.” ¹⁶Iar Sarei i-a zis: „Să știi că îi dau fratelui tău o mie de șecheli de argint. Ei sunt dovada oferită tuturor (oamenilor din zonă) că tu ești total nevinovată (în acest caz).” ¹⁷Atunci Avraam s-a rugat lui Dumnezeu, iar El a vindecat atât pe Abimelec, cât și pe soția lui. Același lucru s-a întâmplat și cu sclavele acestuia, care au putut avea din nou copii; ¹⁸pentru că din cauza Sarei care era soția lui Avraam, Domnul făcuse sterile pe toate femeile care erau în slujba lui Abimelec. **21** Domnul a avut grijă de Sara făcând să se întâmple exact ce i-a spus. El a realizat pentru ea ceea ce îi promisese. ²Astfel, Sara a rămas însărcinată și i-a născut lui Avraam un fiu la bătrânețe, exact în perioada de timp despre care îi vorbise Dumnezeu. ³Avraam l-a numit Isaac pe fiul lui, pe care i-l născuse Sara. ⁴La opt zile după nașterea fiului lui numit Isaac, Avraam l-a circumcis așa cum îi poruncise Dumnezeu. ⁵Avraam avea o sută de ani când s-a născut fiul lui numit Isaac. ⁶Sara a zis: „Dumnezeu mi-a dat motiv să râd; și oricine va auzi despre ce s-a întâmplat, se va bucura împreună cu mine.” ⁷Ea a continuat, zicând: „Cine ar fi conceput faptul că Sara, soția lui Avraam, va alăpta copii? Și totuși i-am născut un fiu la bătrânețe.” ⁸Copilul a crescut și a fost întărcat. În ziua întărcării lui Isaac, Avraam a organizat un mare banchet. ⁹Atunci Sara a văzut că fiul născut lui Avraam de egipteanca Agar, se manifesta batjocoritor. ¹⁰Ea i-a spus lui Avraam: „Alung-o pe această sclavă și pe fiul ei; pentru că acesta nu va fi moștenitor (al averilor noastre) împreună cu fiul meu numit Isaac!” ¹¹Acest fapt l-a deranjat mult pe Avraam, având în vedere că era vorba despre fiul lui. ¹²Dar Dumnezeu i-a spus lui Avraam: „Nu fi neliniștit din cauza băiatului și a sclavei tale; procedează exact cum îți spune Sara; pentru că(, de fapt,) prin (urmașii lui) Isaac se va dezvolta poporul care te va avea ca strămoș. ¹³Referitor la fiul pe care îl ai de la sclava ta, să știi că îl voi face strămoșul unui popor; pentru că și el este urmașul tău.” ¹⁴Avraam s-a sculat dimineată devreme și apoi a dat Agarei niște pâini și un burduf cu apă. După ce i le-a pus pe umăr, a determinat-o să plece de la el împreună cu copilul. Ea a plecat și a rătăcit prin deșertul (numit mai târziu) Beer-Șeba. ¹⁵Când s-a terminat apa din burduf, Agar a pus copilul sub un arbust. ¹⁶Apoi s-a depărtat de el la o distanță aproximativ egală cu aceea pe care o parcurge săgeata lansată de un arc. Ea își zicea: „Să nu văd cum îmi moare copilul!” Și stând acolo, a început să plângă. ¹⁷Dumnezeu a auzit vocea copilului. Atunci Îngerul Lui a strigat-o pe Agar din cer, zicând: „Agar, ce se întâmplă (cu tine)? Să nu-ți fie frică pentru viața băiatului; să știi că Dumnezeu i-a auzit vocea în locul unde se află. ¹⁸Scoală-te (de-aici), ridică băiatul (din locul în care se află) și ține-l de mână. Voi face din el un mare popor.” ¹⁹Apoi Dumnezeu „i-a deschis ochii”; și astfel, ea a văzut apa unui izvor. S-a dus, a umplut burduful cu apă și apoi i-a dat copilului să bea. ²⁰Dumnezeu a avut grijă de copil. El a crescut și a locuit în deșert, unde trăia vânând cu arcu. ²¹Zona nisipoasă în care a trăit, se numea Paran; iar mama lui i-a adus ca soție o femeie din Egipt. ²²În acea vreme, Abimelec,

împreună cu Pihol care era comandantul armatei lui, i-au spus lui Avraam: „Constat că Dumnezeu te susține în toate acțiunile tale.”²³ Jură-mi acum pe Dumnezeul tău că nu mă vei înșela, că vei rămâne consecvent corect atât față de copiii mei, cât și față de urmașii mei. Vreau să îmi mai juri că în această zonă în care locuiești ca străin, te vei comporta față de mine cu bunătatea pe care am avut-o (întâi) eu față de tine.”²⁴ Avraam a zis: „Jur!”.²⁵ Dar apoi Avraam i-a reproșat lui Abimelec faptul că slujitorii acestuia luaseră abuziv în proprietatea lor o fântână cu apă.²⁶ Abimelec i-a răspuns: „Nu știu cine a făcut acest lucru. Nici tu nu mi-ai spus; iar eu nu am auzit despre acest fapt până acum.”²⁷ Atunci Avraam a dat lui Abimelec oi și boi, ratificând un legământ între ei doi.²⁸ Avraam a selectat din turmă șapte oi tinere.²⁹ Atunci Abimelec l-a întrebat: „Ce intenționezi să faci cu aceste șapte oițe pe care le-ai separat de turmă?”³⁰ Avraam i-a răspuns: „Ți le ofer din partea mea ca o garanție a faptului că eu am săpat această fântână.”³¹ Așa se explică numele de Beer-Șeba (adică Izvorul Jurământului) dat acelei zone; pentru că cei doi au depus acolo un jurământ.³² După ce au ratificat legământul în zona (numită ulterior) Beer-Șeba, Abimelec împreună cu Pihol care era comandantul armatei lui, au plecat întorcându-se în țara filistenilor.³³ Avraam a plantat o grădină în zona numită Beer-Șeba; și acolo a invocat Numele Domnului, care este Dumnezeu etern.³⁴ El a locuit apoi pentru mult timp ca străin în țara filistenilor.

22 După toate acestea, Dumnezeu l-a trecut pe Avraam printr-un examen, zicându-i: „Avraam!” El a răspuns: „Sunt aici(, Doamne).”² Dumnezeu i-a spus: „Ia-l pe fiul tău care se numește Isaac și care este singurul tău fiu ce provine din tine. Împreună cu acest fiu pe care-l iubești, du-te în zona Moria pe unul dintre munții despre care îți voi spune; și sacrifică-l acolo exact ca pe un animal oferit integral (pe altar).”³ Avraam s-a sculat dimineța devreme și a pus șaua pe măgar. Apoi i-a luat pe doi dintre slujitori împreună cu fiul lui numit Isaac, a tăiat lemne (de foc) pentru arderea integrală (a sacrificiului de pe altar) și a plecat spre locul despre care îi spusese Dumnezeu.⁴ A treia zi, Avraam a privit spre orizont și a văzut locul de la mare distanță.⁵ Atunci el le-a zis slujitorilor: „Rămâneți aici împreună cu măgarul; eu și băiatul vom merge până acolo, ne vom închina și apoi ne vom întoarce la voi.”⁶ Avraam a luat lemnele pentru sacrificiul care urma să ardă integral și le-a pus în spatele fiului lui numit Isaac; iar el a dus focul și cuțitul. Astfel se deplasau cei doi împreună.⁷ Isaac i-a zis tatălui lui care se numea Avraam: „Tată!” El a răspuns: „Da, fiule.” Atunci Isaac l-a întrebat: „Observ că avem focul și lemnele; dar unde este mielul pentru sacrificiul integral (de pe altar)?”⁸ Avraam i-a răspuns: „Fiule, Dumnezeu în mod personal va avea grijă să ne ofere mielul pentru acest sacrificiu.” Și astfel, cei doi și-au continuat drumul împreună⁹ până au ajuns la locul pe care Dumnezeu i-l arătase lui Avraam. El a construit acolo un altar și a așezat lemnele pe el. Apoi l-a legat pe fiul lui care se numea Isaac și l-a pus pe altar, deasupra lemnului.¹⁰ Atunci și-a întins mâna și a luat cuțitul, intenționând să-l înjunghie pe fiul lui.¹¹ Dar Îngerul Domnului l-a strigat din cer: „Avraam! Avraam!” El a răspuns: „Sunt aici.”¹² Atunci Îngerul i-a zis: „Să nu pui mâna pe copil. Nu-i face nimic (rău); pentru că acum știu că te temi de Dumnezeu. Și ai demonstrat acest lucru prin faptul că acceptând să ascuți de Mine, n-ai scăpat (de la moarte) nici măcar pe singurul tău fiu.”¹³ Atunci Avraam a privit înainte și a văzut un berbec care își încurcase coarnele într-un tufiș. S-a dus, a luat berbecul, l-a sacrificat și l-a ars total

(pe altar) în locul fiului lui. ¹⁴Avraam a numit acel loc „Domnul va avea grijă”. Acest fapt explică de ce se spune și astăzi: „Pe muntele unde Domnul va avea grijă.”

¹⁵Îngerul Domnului l-a strigat pe Avraam din cer pentru a doua oară; ¹⁶și i-a vorbit astfel: „Domnul îți zice: «Jur pe Mine Însuși: pentru că ai făcut acest lucru și nu l-ai scăpat (de la moarte) pe singurul tău fiu iubit (pentru ca să ascuți de Mine), ¹⁷te voi binecuvânta din abundență și-ți voi înmulți foarte mult urmașii. Ei vor deveni atât de numeroși, încât vor fi ca stelele din cer și ca nisipul de pe malul mării. Descendenții tăi vor deveni proprietarii orașelor dușmanilor lor. ¹⁸Și pentru că M-ai ascultat, prin 'sămânța' ta vor fi binecuvântate toate popoarele pământului.»!»” ¹⁹Avraam s-a întors la slujitorii lui. Apoi ei s-au sculat și au mers împreună la Beer-Șeba. Acolo, Avraam și-a stabilit locuința. ²⁰După toate acestea, a ajuns la Avraam vestea că Milca i-a născut și ea copii fratelui lui care se numea Nahor. ²¹Ei s-au numit: Uț – primul lui născut; apoi Buz care era fratele acestuia, și Chemuel care a devenit tatăl lui Aram. ²²Ceilalți s-au numit Chesed, Hazo, Pildaș, Iidlaf și Betuel. ²³În familia lui Betuel s-a născut Rebeca. Pe aceștia opt i-a născut Milca lui Nahor care era fratele lui Avraam. ²⁴În acea perioadă de timp, Reuma care era concubina lui Avraam, i-a născut pe Tebah, pe Gaham, pe Tahaș și pe Maaca. **23** Sara a trăit o sută douăzeci și șapte de ani. ²Ea a murit la Chiriati-Arba, adică la Hebron care se află în teritoriile numite Canaan. Avraam a început să plângă și a bocit din cauza pierderii ei. ³Apoi a plecat de lângă moarta lui și le-a spus hitiților: ⁴„Eu am doar un statut de străin și de pelerin între voi. Doresc să îmi vindeți un teren din teritoriul vostru, ca să îl folosesc pentru înmormântarea femeii moarte care este acum înaintea mea.” ⁵Hitiții i-au răspuns lui Avraam: ⁶„Ascultă-ne, domnul nostru! Tu ești ca un puternic rege printre noi. Înmormântează-ți moarta în cel mai bun dintre mormintele noastre; nici unul dintre noi nu te va opri să ți-o înmormântezi în mormântul lui!” ⁷Avraam s-a ridicat și apoi s-a aplecat până a atins pământul înaintea hitiților care formau poporul acelei țări. ⁸El le-a zis: „Dacă acceptați să-mi înmormânteze soția moartă care este înaintea mea, atunci ascultați-mi o dorință: aș vrea să vorbiți pentru mine lui Efron care este fiul lui Tohar. ⁹Rugați-l să accepte să-mi vândă peștera Mahpela, care este a lui și care se află la marginea terenului lui agricol. Doresc să îi plătesc prețul pentru ea și s-o folosesc pentru înmormântare în zona voastră.” ¹⁰Fiind acolo, prezent printre ceilalți hitiți, Efron i-a răspuns lui Avraam în auzul tuturor hitiților care veniseră la poarta orașului acestuia: ¹¹„Domnul meu, ascultă-mă! Îți dau atât terenul cât și peștera care este inclusă în el; ți le dau în prezența oamenilor din poporul meu! Deci ai de-acum posibilitatea să îți înmormântezi moarta!” ¹²Atunci Avraam s-a aplecat (din nou) până la pământ înaintea poporului țării. ¹³Apoi i-a zis lui Efron în auzul poporului: „Te rog să mă ascuți! Îți voi plăti prețul pentru teren; acceptă să îl iei de la mine, ca să-mi pot depune moarta acolo!” ¹⁴Efron i-a răspuns lui Avraam: ¹⁵„Ascultă-mă, domnul meu: o bucată de pământ valorând patru sute de șecheli de argint este oare o tranzacție semnificativă? Poți astfel să îți depui moarta!” ¹⁶Avraam a acceptat propunerea lui Efron și i-a cântărit prețul precizat de acesta în auzul hitiților: patru sute de șecheli de argint, conform evaluărilor făcute de comercianți. ¹⁷Astfel, teritoriul lui Efron din Mahpela care era situat la est de Mamre, cuprinzând terenul agricol și peștera care se afla în el împreună cu toți copacii existenți acolo, ¹⁸a trecut în proprietatea lui Avraam prin cumpărare în prezența tuturor hitiților care veniseră la

poarta orașului lui. ¹⁹Apoi Avraam a înmormântat-o pe soția lui numită Sara în peștera aflată în terenul din Mahpela. Ea este situată la est de Mamre, adică de Hebron, în teritoriile numite Canaan. ²⁰Astfel, terenul împreună cu peștera care se afla încadrată de el, au trecut de la hitiți în proprietatea lui Avraam, ca să le folosească pentru înmormântare. **24** Avraam îmbătrânise și era avansat în vârstă; iar Domnul îl binecuvântase în toate lucrurile. ²Atunci el a vorbit celui mai bătrân sclav care administra tot ce avea familia lui, zicându-i: „Pune-ți mâna sub coapsa mea! ³Acum îți cer să-mi juri pe Domnul care este Dumnezeuul cerului și al pământului, că nu vei lua ca soție pentru fiul meu pe niciuna dintre fiicele canaaniților în mijlocul cărora locuim; ⁴ci că te vei duce în țara de unde provin eu, la rudele mele și că de acolo vei lua o soție pentru acest fiu numit Isaac!” ⁵Sclavul a răspuns: „Poate femeia nu va accepta să vină cu mine în această «țară». Atunci va trebui să-l duc pe fiul tău în zona din care ai venit?” ⁶Avraam i-a răspuns: „În nici un caz să nu-l duci pe fiul meu acolo! ⁷Domnul care este Dumnezeuul cerului, m-a scos din familia tatălui meu și din locul natal. El mi-a vorbit și a jurat spunând: «Voi da această țară urmașului tău!». Te asigur că acest Dumnezeu îl va trimite pe Îngerul Lui înaintea ta; și astfel tu vei avea posibilitatea să iei de acolo o soție pentru fiul meu. ⁸Totuși, dacă femeia nu va accepta să vină aici împreună cu tine, nu vei mai avea obligația să îți respecti jurământul făcut mie; dar în niciun caz să nu-l duci pe fiul meu acolo!” ⁹Sclavul și-a pus mâna sub coapsa stăpânului lui care se numea Avraam. Apoi i-a jurat că îi va respecta dorința. ¹⁰El plecat imediat la Aram-Naharaim mergând în direcția orașului lui Nahor împreună cu zece dintre cămilele stăpânului lui care cărau tot felul de daruri speciale. ¹¹A lăsat cămilele să se așeze lângă un izvor în afara orașului. Se înserase; și era timpul când femeile veneau să scoată apă. ¹²Atunci sclavul (lui Avraam) s-a rugat astfel: „Doamne, Dumnezeuul stăpânului meu Avraam, Te rog să manifesti compasiune față de el asigurându-mi succesul (acestei călătorii). ¹³Acum stau lângă acest izvor tocmai când fiicele oamenilor din oraș vor veni să scoată apă. ¹⁴Să faci Tu ca fata căreia îi voi spune: «Te rog, dă-mi să beau din vasul tău!» și care îmi va răspunde: «Poftim: bea! Și îți voi adăpa și cămilele», să fie aceea pe care ai ales-o pentru slujitorul Tău numit Isaac. Aceasta va fi pentru mine dovada că îți pasă de stăpânul meu (Avraam).” ¹⁵Înainte de finalul acestei rugăciuni, deja venise Rebeca purtând vasul pe umăr. Ea era fiica lui Betuel – fiul Milcăi – soția lui Nahor, frate cu Avraam. ¹⁶Fata era foarte frumoasă. Ea era fecioară și nici un bărbat n-o cunoscuse intim. Ea a coborât spre locul de unde izvora apa, și-a umplut vasul și apoi s-a întors (spre casă). ¹⁷Sclavul a alergat spre ea; și a întâmpinat-o zicând: „Te rog, dă-mi puțină apă din vasul tău!” ¹⁸Ea a răspuns: „Poftim, bea, domnul meu!” Și apoi a coborât repede vasul pe mână, lăsându-l să bea. ¹⁹După ce băut el, ea i-a spus: „Voi scoate apă și pentru cămilele tale, până se vor sătura toate.” ²⁰A golit repede vasul în adăpătoare, a alergat din nou la izvor, a scos și a adus apă până s-au adăpat toate cămilele lui. ²¹Bărbatul o privea fără să spună nimic, urmărind să verifice dacă Domnul confirma astfel atingerea scopului călătoriei lui. ²²După ce au terminat cămilele de băut, bărbatul i-a oferit fetei un inel de aur care cântărea o jumătate de șechel și două brățări de aur în greutate de zece șecheli. ²³Apoi a întrebat-o: „A cui fiică ești? Te rog să îmi spui dacă este loc de găzduit pentru noi în locuința tatălui tău, ca să rămânem acolo în timpul nopții.” ²⁴Ea a răspuns: „Sunt fiica lui Betuel. El a fost

născut de Milca, al cărui soț s-a numit Nahor.” ²⁵Ea a continuat, zicând: „Avem paie (pentru animale) și hrană din abundență (pentru oameni). Există și loc în care să rămâneți cât timp este noapte!” ²⁶Atunci bărbatul s-a aplecat și s-a închinat Domnului. ²⁷Apoi a zis: „Să fie binecuvântat Domnul care este Dumnezeuul stăpânului meu numit Avraam! El este Cel care nu a încetat să manifeste milă și să-Și respecte promisiunea față de stăpânul meu. Iar în ce mă privește, constat că Domnul m-a condus pe drum până am ajuns la locuința rudelor stăpânului meu!” ²⁸Fata a alergat (acasă) și a relatat celor din familia mamei ei despre ce se întâmplase. ²⁹Rebeca avea un frate care se numea Laban. Acesta s-a dus alergând la acel bărbat, (care stătea tot) la izvor. ³⁰El a avut această reacție imediat după ce a văzut inelul și brățările de la mâinile surorii lui care (le) spunea: „Așa mi-a vorbit acel bărbat: [...]” S-a dus la el și l-a găsit stând lângă cămile în apropierea izvorului. ³¹Atunci i-a zis: „Vino, binecuvântatul Domnului! De ce stai afară? Eu deja am pregătit locuința (pentru tine) și un loc pentru cămile!” ³²Bărbatul a intrat în casă și a descărcat lucrurile de pe cămile. Laban le-a dat cămilelor paie și nutreț. Apoi el a oferit apă ca să-și spele picioarele atât lui, cât și bărbaților care erau împreună cu el. ³³Le-a pus să mănânce; dar sclavul (lui Avraam) a zis: „Nu voi mânca până nu voi spune ce am de spus!” Laban i-a zis: „Să auzim ce dorești să (ne) spui!” ³⁴Atunci el a zis: „Eu sunt sclavul lui Avraam. ³⁵Domnul l-a binecuvântat mult pe stăpânul meu; și astfel a ajuns un om bogat. El i-a dat oi și vite, aur și argint, sclavi și sclave, cămile și măgari. ³⁶Sara, soția stăpânului meu, i-a născut un fiu la bătrânețe; și el i-a dat acestui fiu (ca moștenire) tot ce are în proprietatea lui. ³⁷Stăpânul meu m-a pus să jur, zicându-mi: «Să nu iei ca soție pentru fiul meu pe niciuna dintre fiicele canaaniților în a căror țară locuiesc; ³⁸ci să te duci la familia lărgită a tatălui meu și de acolo să iei o (fată ca) soție pentru el!» ³⁹Eu i-am răspuns stăpânului meu: «Este posibil ca femeia să nu accepte să mă urmeze.» ⁴⁰Dar el mi-a spus: «Domnul, sub privirea Căruia am umblat (până acum), Își va trimite Îngerul cu tine și va face să ai o călătorie reușită. Și astfel vei putea să iei o soție pentru fiul meu din tribul care s-a dezvoltat în familia tatălui meu. ⁴¹Dar dacă vei merge la familia lărgită a tatălui meu și ei nu ți-o vor da, nu vei mai fi obligat să-ți respecti jurământul pe care mi l-ai făcut.» ⁴²Când am ajuns astăzi la izvor, m-am rugat: «Doamne, Dumnezeuul stăpânului meu numit Avraam, doresc să verific dacă îmi oferi ajutorul Tău în călătoria pe care am făcut-o. ⁴³Voi sta aici lângă acest izvor de apă. Vreau să faci Tu ca fata care va veni să scoată apă și căreia îi voi spune: Te rog, dă-mi să beau puțină apă din vasul tău, ⁴⁴să îmi răspundă: Poftim: bea! Și voi scoate apă chiar și pentru cămilele tale!. Atunci voi ști că ea este soția pe care Domnul a ales-o pentru fiul stăpânului meu.» ⁴⁵Înainte de finalul acestei rugăciuni pe care o făceam în inima mea, a venit Rebeca ținând vasul ei pe umăr. Ea s-a dus la izvor și a scos apă. Eu i-am zis: «Te rog, dă-mi să beau!» ⁴⁶Ea a coborât repede vasul de pe umăr și mi-a răspuns: «Poftim: bea! Și îți voi adăpa și cămilele!» Eu am băut; iar ea a adăpat și cămilele. ⁴⁷Apoi am întrebat-o: «A cui fiică ești?» Ea mi-a răspuns: «Sunt fiica lui Betuel pe care Milca l-a născut lui Nahor.» Eu i-am pus inelul în nas și brățările pe mâini. ⁴⁸Apoi m-am aplecat și m-am închinat Domnului binecuvântându-L pe Cel care este Dumnezeuul stăpânului meu numit Avraam. El m-a condus ca să-mi ating scopul (călătoriei); și astfel am ocazia să o iau ca soție pe nepoata fratelui stăpânului meu, pentru fiul lui. ⁴⁹Acum, dacă acceptați să fiți amabili și consecvenți

față de stăpânul meu, spuneți-mi! Dacă nu, vorbiți și comunicați-mi decizia voastră; ca să mă pot re-orienta spre dreapta sau spre stânga.” ⁵⁰Atunci Laban și Betuel au răspuns: „Acest lucru vine de la Domnul; iar noi nu ne permitem să zicem nici că este bine, nici că ar fi rău. ⁵¹Însă Rebeca este în fața ta! Ia-o și du-te cu ea, ca să fie soția fiului stăpânului tău, așa cum a spus Domnul!” ⁵²Când a auzit aceste cuvinte, sclavul lui Avraam s-a aplecat până la pământ (închinându-se) înaintea Domnului. ⁵³Apoi a scos bijuterii de argint și de aur pe care le-a dat Rebecăi. I-a mai oferit și îmbrăcăminte. El a dat daruri atât fratelui acesteia, cât și mamei ei. ⁵⁴A mâncat și a băut împreună cu bărbații care erau cu el. Apoi au rămas acolo în acea noapte. Când s-au trezit dimineța, el le-a spus celor din casă: „Permiteți-mi să mă întorc la stăpânul meu.” ⁵⁵Fratele și mama fetei i-au răspuns: „Fata să mai rămână cu noi măcar vreo zece zile; apoi va putea pleca și ea.” ⁵⁶Dar el le-a zis: „Nu mă opriți tocmai acum când este evident că Domnul m-a ajutat să am o călătorie reușită; lăsați-mă să plec, ca să mă întorc la stăpânul meu!” ⁵⁷Atunci ei au zis: „Să chemăm fata și să o întrebăm.” ⁵⁸Au chemat-o pe Rebeca și au întrebat-o: „Vrei să mergi cu acest bărbat?” Ea a răspuns: „Da!”. ⁵⁹Astfel ei au lăsat-o să plece pe sora lor numită Rebeca. Împreună cu ea a mers femeia care urma să o ajute la îngrijirea și creșterea copiilor ei. Au plecat conduși de sclavul lui Avraam împreună cu oamenii lui. ⁶⁰Cei rămași acolo au binecuvântat-o zicându-i: „Tu care ești sora noastră, să devii o mamă din care să se dezvolte un popor format din mii de mii; și descendenții tăi să stăpânească orașele dușmanilor lor!” ⁶¹Apoi Rebeca și servitoarele ei s-au sculat, au încălecat pe cămile și au plecat după acel bărbat. Așa a plecat sclavul (lui Avraam) împreună cu Rebeca. ⁶²Isaac se întorsese de la Beer Lahai-Roi, pentru că își stabilise locuința în Neghev. ⁶³El a ieșit într-o seară pe câmp ca să mediteze. Atunci, privind spre orizont, a văzut (în depărtare) venind niște cămile. ⁶⁴Rebeca a privit și ea înainte; iar când l-a văzut pe Isaac, s-a dat jos de pe cămilă. ⁶⁵Apoi l-a întrebat pe sclav: „Cine este acel bărbat care vine pe câmp să ne întâmpine?” Sclavul a răspuns: „Este stăpânul meu!” Ea și-a luat vâlul și și-a acoperit fața. ⁶⁶Sclavul i-a relatat lui Isaac tot ce făcuse (în timpul călătoriei). ⁶⁷Apoi Isaac a dus-o pe Rebeca în cortul mamei lui numită Sara; și (din acel moment) ea i-a fost soție, iar el a iubit-o. Așa a fost consolată Isaac după moartea mamei lui. **25** Avraam și-a mai luat o soție care se numea Chetura. ²Ea i-a născut pe următorii fii: Zimran, Iocșan, Medan, Midian, Ișbac și Șuah. ³În familia lui Iocșan s-au născut Șeba și Dedan. Urmașii lui Dedan au fost: așuriții, letușiții și leumiții. ⁴Fiii lui Midian au fost: Efa, Efer, Enoh, Abida și Eldaa. Toți aceștia au provenit din Chetura. ⁵Avraam i-a dat (ca moștenire) lui Isaac tot ce avea. ⁶A oferit daruri și fiilor concubinelor lui. Dar în timp ce încă trăia, el i-a separat de fiul lui numit Isaac, determinându-i să-și stabilească locuința în teritoriile țării din Est. ⁷Avraam a trăit o sută șaptezeci și cinci de ani. ⁸Când i s-a terminat viața, a murit după ce trăise mulțumit de lungimea ei și fericit chiar și la bătrânețe. Astfel, el a fost adăugat la (cei care decedaseră în) poporul lui. ⁹Fiii lui care se numeau Isaac și Ismael, l-au înmormântat în peștera Mahpela din terenul (care fusese inițial al) lui Efron, fiul hititului Țohar. Acest teren se află la est de Mamre. ¹⁰El fusese cumpărat de Avraam de la hitiți. Acolo a fost înmormântat Avraam împreună cu soția lui numită Sara. ¹¹După moartea lui Avraam, Dumnezeu l-a binecuvântat pe fiul lui care se numea Isaac. El și-a stabilit locuința lângă Beer Lahai-Roi. ¹²Urmează genealogia

lui Ismael – fiul lui Avraam, născut acestuia de egipteanca Agar care era sclava Sarei.

¹³Numele fiilor lui Ismael în ordinea nașterii lor, sunt acestea: Nebaiot, primul care s-a născut în familia lui Ismael; apoi Chedar, Adbeel, Mibsam, ¹⁴Mişma, Duma, Masa, ¹⁵Hadad, Tema, Ietur, Nafiş şi Chedma. ¹⁶Aceştia au fost fiii lui Ismael şi fiecare a devenit unul dintre cei doisprezece conducători ai triburilor lor, conform locului unde şi-au stabilit taberele. ¹⁷Ismael a trăit o sută treizeci şi şapte de ani. Când a ajuns la această vârstă, a murit şi a fost astfel adăugat la (cei care decedaseră în cadrul) poporul lui. ¹⁸Descendenţii acestuia au locuit în teritoriul situat între Havila şi Şur, zonă care se află în partea de est a Egiptului, în direcţia localităţii Asur. Ei au trăit în ostilitate faţă de toate rudele lor (provenite din Avraam). ¹⁹Urmează genealogia lui Isaac – fiul lui Avraam. În familia lui Avraam s-a născut Isaac. ²⁰El avea patruzeci de ani când s-a căsătorit cu Rebeca – fiica arameului Betuel din Padan-Aram. Ea a fost sora arameului Laban. ²¹Isaac s-a rugat Domnului pentru soţia lui, pentru că ea era sterilă. Domnul i-a ascultat rugăciunea; şi astfel, soţia lui numită Rebeca, a rămas însărcinată. ²²Copiii se mişcau energic în uterul ei. Atunci ea a zis: „De ce mi se întâmplă acest lucru?” S-a dus să-L întrebe pe Domnul. ²³El i-a răspuns: „În uterul tău sunt două «naţiuni»; şi după ce se vor naşte din tine, (aceşti copii) vor forma (în timp) două popoare distincte. Unul dintre ele va fi mai puternic decât celălalt; iar cel mai mare va fi servitorul celui mai mic.” ²⁴Când i-a venit timpul să nască, Rebeca avea (doi) gemeni în uterul ei. ²⁵Primul care s-a născut, era roşu pe tot corpul, ca şi cum ar fi fost îmbrăcat cu o manta de păr. Acest fapt explică de ce i-au pus numele Esau. ²⁶Apoi s-a născut fratele lui care îl ţinea cu mâna de călcâi pe Esau. Acest lucru i-a determinat să îi pună numele Iacov. Isaac avea şaizeci de ani când Rebeca i-a născut pe cei doi fii. ²⁷Aceşti băieţi au crescut. Esau a devenit un vânător abil care trăia ca om al câmpului; dar Iacov era un om liniştit şi locuia în corturi. ²⁸Isaac l-a simpatizat (mai mult) pe Esau, pentru că mânca din vânatul lui; dar Rebeca l-a apreciat (mai mult) pe Iacov. ²⁹Odată, în timp ce Iacov făcea o ciorbă, Esau a venit obosit de pe câmp. ³⁰El i-a zis lui Iacov: „Dă-mi să mănânc din această ciorbă de culoare roşie, pentru că sunt extrem de obosit!” Acest fapt explică de ce Esau a mai fost numit şi Edom. ³¹Iacov i-a răspuns: „Vinde-mi mai întâi drepturile tale care decurg din faptul că te-ai născut primul (în familia părinţilor noştri)!” ³²Esau a zis: „Sunt aproape mort...; ce valoare mai are pentru mine faptul că sunt primul-născut?” ³³Iacov i-a zis: „Mai întâi jură-mi (că renunţi la el şi că mi-l dai mie)!”. Esau i-a jurat; şi astfel (în schimbul unei ciorbe) i-a vândut lui Iacov dreptul de prim-născut. ³⁴Apoi Iacov i-a dat lui Esau pâine şi ciorbă de linte. El a mâncat şi a băut; apoi s-a sculat şi a plecat. Astfel şi-a desconsiderat Esau dreptul de prim-născut. **26** În toată acea zonă a fost o foamete diferită de aceea din vremea când trăia Avraam. Atunci Isaac s-a dus în Gherar, la Abimelec care era regele filistenilor. ²Domnul i S-a revelat lui Isaac şi i-a zis: „Nu te duce în Egipt, ci stabileşte-te în zona pe care ți-o voi indica Eu. ³Să locuieşti în această «ţară»; iar Eu voi fi cu tine şi te voi binecuvânta. Toate aceste teritorii le voi da ție şi urmaşilor tăi. Astfel, Eu Îmi voi respecta promisiunea făcută cu jurământ tatălui tău numit Avraam. ⁴Voi face să ai atât de mulţi urmaşi, încât vor fi ca stelele cerului; şi le voi da (în proprietate) toate aceste teritorii. Prin descendenţii tăi vor fi binecuvântate toate popoarele pământului; ⁵pentru că Avraam M-a ascultat şi a respectat principiile, poruncile, regulile şi legile Mele.” ⁶Astfel, Isaac şi-a stabilit

locuința în Gherar. ⁷Atunci când oamenii din acel loc îl întrebau despre femeia care era soția lui, el le spunea că îi este soră. A procedat așa pentru că îi era frică să le spună că este soția lui. Presupusese că oamenii din acea zonă îl vor omorî din cauza Rebecăi, pentru că ea era frumoasă. ⁸După ce a stat mai multă vreme acolo, s-a întâmplat că regele Abimelec s-a uitat pe fereastră și l-a văzut pe Isaac mângâind-o pe soția lui, (care se numea) Rebeca. ⁹Atunci Abimelec l-a chemat pe Isaac și i-a zis: „Sunt convins că ea este soția ta! Atunci de ce ai pretins că îți este soră?” Isaac a răspuns: „Pentru că îmi era teamă că voi muri din cauza ei.” ¹⁰Abimelec a continuat: „De ce ai procedat așa cu noi?!” Unul dintre oamenii poporului (nostru) ar fi putut avea relații intime cu soția ta; și astfel ne-ai fi determinat să fim vinovați!” ¹¹Atunci Abimelec a dat întregului popor următorul ordin: „Oricine se va atinge de acest om sau de soția lui, va fi omorât.” ¹²Isaac a semănat semințe în terenurile agricole ale acelei țări; și în același an a strâns o recoltă de o sută de ori mai mare decât cantitatea de semințe folosite pentru însămânțare. S-a întâmplat astfel, pentru că Domnul l-a binecuvântat. ¹³El s-a îmbogățit și a continuat să-și mărească averea până când a ajuns foarte bogat. ¹⁴Avea turme de oi, cirezi de vite și mulți (sclavi-)servitori; iar filistenii îl invidiau. ¹⁵Aceștia au astupat toate fântânile pe care sclavii tatălui lui – Avraam –, le săpaseră în timp ce acesta încă trăia. Ei le-au umplut cu pământ... ¹⁶Abimelec i-a zis lui Isaac: „Pleacă din zona noastră, pentru că ai ajuns mult mai puternic decât noi.” ¹⁷Atunci Isaac a plecat de acolo și și-a stabilit tabăra în valea Gherar, unde a și locuit. ¹⁸El a desfundat fântânile care fuseseră săpate pe vremea tatălui lui – Avraam; pentru că filistenii le astupaseră după moartea lui. Le-a dat aceleași nume pe care li le pusese inițial tatăl lui. ¹⁹Sclavii lui Isaac au săpat în vale(a Gherar) și au descoperit acolo un izvor cu apă de bună calitate. ²⁰Atunci păstorii din Gherar s-au certat cu păstorii lui Isaac, zicându-le: „Apa este a noastră.” Isaac a numit fântâna Esec, pentru că localnicii au fost nedrepti cu el. ²¹Apoi au săpat o altă fântână; dar ei s-au certat și pentru aceea. Și astfel au numit-o Sitna. ²²Isaac a plecat de acolo și a săpat o altă fântână pentru care nu s-au mai certat. Atunci a numit-o Rehobot, zicând: „Acum Domnul ne-a făcut loc și vom fi prosperi în țară.” ²³De acolo a plecat la Beer-Șeba. ²⁴În acea noapte, Domnul i S-a revelat și i-a zis: „Eu sunt Dumnezeuul tatălui tău – Avraam; să nu-ți fie frică (aici), pentru că Eu sunt cu tine! Te voi binecuvânta și-ți voi înmulți urmașii din cauza (promisiunii pe care i-am făcut-o) sclavului Meu numit Avraam.” ²⁵Isaac a construit acolo un altar și a invocat Numele Domnului. El și-a instalat cortul în acel loc, iar sclavii lui au săpat (și) acolo o fântână. ²⁶Apoi Abimelec a venit la el din Gherar, împreună cu Ahuzat care era consilierul lui, și cu Pihol care era comandantul armatei. ²⁷Isaac i-a întrebat: „De ce ați venit la mine după ce m-ați urât și m-ați alungat dintre voi?” ²⁸Ei i-au răspuns: „Vedem clar că Domnul te susține; și ne-am gândit că trebuie să facem un pact cu jurământ. Doresc ca el să fie parte a unui legământ între noi. ²⁹Promite-ne că nu ne vei face nici un rău, exact cum nici noi nu ne-am atins de tine și ți-am făcut doar bine când te-am lăsat să pleci liniștit. Acum (recunoaștem că) tu ești binecuvântat de Domnul!” ³⁰Isaac i-a invitat la masă, unde au fost serviți din abundență; iar ei au mâncat și au băut. ³¹A doua zi, dimineata, s-au sculat devreme și au ratificat împreună legământul. Apoi Isaac i-a lăsat să se întoarcă (acasă). Ei au plecat mulțumiți de la el. ³²În aceeași zi, sclavii lui Isaac au venit și l-au anunțat despre fântâna pe care o

săpaseră. Ei i-au zis: „Am ajuns la apă!”³³ El a numit acea fântână Şeba. Şi acest fapt explică de ce, până astăzi, numele oraşului este Beer-Şeba.³⁴ La vârsta de patruzeci de ani, Esau s-a căsătorit atât cu Iudita care era fiica hititului Beeri, cât şi cu Basmat care era fiica hititului Elon.³⁵ Dar pentru Isaac şi pentru Rebeca, ele au fost o sursă de conflict. 27 Când Isaac a îmbătrânit, ochii lui şi-au redus funcţia până nu a mai putut să vadă cu ei. Atunci l-a chemat pe Esau care era fiul lui cel mai „mare”, zicând: „Fiule!” El a răspuns: „Sunt aici!”² Isaac i-a spus: „Eu sunt bătrân şi nu ştiu ziua în care voi muri.³ Ia armele tale – tolba şi arcul –, du-te pe câmp şi vânează ceva pentru mine.⁴ Apoi pregăteşte-mi o mâncare aşa cum (şti că) îmi place mie şi adu-mi-o să mănânc din ea, pentru ca să te binecuvânteze înainte de a muri.”⁵ Rebeca asculta ce i-a spus Isaac fiului lui numit Esau. După ce el a plecat pe câmp ca să prindă vânat şi să-l aducă (pentru tatăl lui),⁶ Rebeca i-a zis lui Iacov: „L-am auzit pe tatăl tău vorbind cu Esau şi cerându-i ca⁷ înainte de a muri, să-i aducă vânat şi să-i pregătească o mâncare (gustoasă) pe care să o mănânce, pentru ca să îl binecuvânteze în prezenţa Domnului.⁸ Acum, fiule, ascultă-mă şi fă aşa cum îţi poruncesc!⁹ Du-te la turmă şi alege-mi de acolo doi iezi, ca să-i fac tatălui tău o mâncare (gustoasă) exact cum îi place lui.¹⁰ Apoi tu i-o vei duce să o mănânce; pentru ca el să te binecuvânteze înainte să moară!”¹¹ Atunci Iacov i-a răspuns mamei lui numite Rebeca: „Fratele meu – Esau – este pârşos, iar eu am pielea fără (acel) păr.¹² Dacă tatăl meu mă va pipăi, mă va descoperi că sunt un înşelător; şi voi atrage asupra mea blestemul în locul binecuvântării!”¹³ Mama lui i-a zis: „Fiule, blestemul adresat ție, să vină asupra mea! Dar tu ascultă-mă! Du-te şi adu-mi iezi!”¹⁴ (Iacov) s-a dus, i-a luat şi i-a adus mamei lui. Şi ea a pregătit o mâncare cum îi plăcea tatălui lui Iacov.¹⁵ Apoi a luat cele mai bune haine pe care le avea acasă fiul ei mai „bătrân” numit Esau; şi l-a îmbrăcat cu ele pe fiul care era mai „tânăr”, numit Iacov.¹⁶ A pus pieile iezilor pe mâinile lui şi pe partea fără păr a gâtului acestuia.¹⁷ Apoi i-a dat lui Iacov acea mâncare şi pâinea pe care le pregătise.¹⁸ El s-a dus la tatăl lui şi i-a zis: „Tată!” Iar acesta a răspuns: „Aici sunt! Cine (dintre cei doi) eşti tu, fiule?”¹⁹ Iacov i-a răspuns: „Sunt Esau, primul născut în familia ta. Am făcut exact cum mi-ai spus. Acum vino, aşează-te şi mănâncă din (mâncarea făcută cu) vânatul meu; pentru ca să mă binecuvântezi.”²⁰ Isaac l-a întrebat: „Fiule, cum ai reuşit să-l găseşti atât de repede?” Iacov răspuns: „Dumnezeul tău, numit Domnul, mi l-a adus chiar în drumul meu.”²¹ Atunci Isaac i-a zis lui Iacov „Apropie-te, fiule, ca să te pot pipăi şi să verific astfel dacă este adevărat că tu eşti fiul meu numit Esau!”²² Iacov s-a apropiat de tatăl lui numit Isaac. Acesta l-a pipăit şi şi-a zis: „Vocea este a lui Iacov; dar mâinile sunt ale lui Esau!”²³ Nu l-a recunoscut, pentru că mâinile lui erau acoperite de păr, la fel ca ale fratelui lui numit Esau. Şi astfel a decis să-l binecuvânteze.²⁴ Isaac l-a întrebat încă odată: „Este adevărat că tu eşti fiul meu numit Esau?” Iacov a răspuns: „Da, (eu) sunt!”²⁵ Atunci Isaac a zis: „Adu-mi să mănânc (mâncarea făcută) din vânatul fiului meu, pentru ca să te binecuvânteze!” Iacov i-a adus mâncarea, iar Isaac a mâncat. Apoi i-a dat şi vin ca să bea.²⁶ Atunci tatăl lui numit Isaac, i-a zis: „Apropie-te şi sărută-mă, fiule!”²⁷ El s-a apropiat şi l-a sărutat. Isaac a simţit mirosul hainelor lui şi l-a binecuvântat zicând: „Mirosul fiului meu este ca acela specific câmpului binecuvântat de Domnul.²⁸ Dumnezeu să-ţi ofere din roua cerului şi din «grăsimea» pământului. El să-ţi dea abundenţă de grâu şi de vin.²⁹ Să fii servit de popoare şi (multe) naţiuni să se aplece

înaintea ta! Stăpânește peste frații tăi; și fiii mamei tale să se aplece în fața ta! Să fie blestemați aceia care te vor blestema; și să fie binecuvântați aceia care te vor binecuvânta!”³⁰ După ce Isaac l-a binecuvântat pe Iacov, acesta a plecat din fața tatălui lui. Atunci a venit imediat fratele lui numit Esau, care se întorsese de la vânatoare.³¹ A pregătit și el o mâncare (gustoasă) și i-a adus-o tatălui lui, zicând: „Tată, vino să mănânci din (mâncarea făcută cu) vânatul fiului tău, pentru ca (apoi) să mă binecuvântezi!”³² Tatăl lui numit Isaac, l-a întrebat: „Tu cine ești?” Esau a răspuns: „Sunt fiul tău numit Esau, cel care a fost născut primul în familia ta!”³³ Atunci Isaac, afectat de un mare tremur, a zis: „Dar cine a fost acela care a prins vânat și mi-a adus mâncare făcută din el? Eu (deja) am mâncat înainte să vii tu; apoi l-am binecuvântat! Și astfel, va rămâne binecuvântat!”³⁴ Când a auzit cuvintele tatălui lui, Esau și-a manifestat decepția strigând foarte puternic; și apoi a zis tatălui lui: „Tată, binecuvântează-mă și pe mine!”³⁵ Tatăl lui i-a răspuns: „Fratele tău a venit (la mine) într-un mod înșelător; și astfel ți-a luat binecuvântarea!”³⁶ Esau a zis: „Chiar i se potrivește numele de Iacov! M-a înșelat de două ori (până acum): întâi mi-a luat dreptul de prim-născut, iar acum mi-a luat și binecuvântarea (corespunzătoare acestuia)...” Apoi a adăugat: „Tată, n-ai păstrat nici o binecuvântare pentru mine?”³⁷ Isaac i-a răspuns lui Esau: „L-am făcut stăpânul tău și i-am dat toate rudele lui (și descendenții lor) ca servitori. I-am oferit apoi grâu și vin. Acum, ce mai pot face pentru tine, fiule?”³⁸ Esau i-a zis tatălui lui: „Tată, ai numai o binecuvântare (de acest fel)? Binecuvântează-mă și pe mine (cu ceva)!!!” Apoi, regretând (ce i se întâmpla,) a început să plângă.³⁹ Tatăl lui, numit Isaac, i-a răspuns: „Locuința ta va fi departe de zona unde pământul (lucrat) produce bogăție; și nu va beneficia nici de roua care vine de sus din cer.”⁴⁰ Vei trăi din ce vei putea realiza cu sabia ta; și-i vei fi servitorul fratelui tău; dar când te vei revolta, vei rupe jugul lui pus pe gâtul tău!”⁴¹ (De atunci încolo) Esau l-a urât pe Iacov din cauza binecuvântării pe care i-o dăduse tatăl lui. El și-a zis: „Se apropie zilele în care (după ce va muri,) îl voi jeli pe tatăl meu; apoi îl voi omorî pe fratele meu, pe Iacov!”⁴² Când a aflat Rebeca despre intențiile fiului ei mai „mare” numit Esau, a trimis pe cineva la Iacov – fiul ei cel mai „mic” – ca să-i spună: „Fratele tău – Esau – și-a planificat să se răzbune pe tine omorându-te!”⁴³ Acum, fiule, ascultă-mă! Fugi imediat în Haran la fratele meu care se numește Laban.⁴⁴ Stai la el pentru un timp, până se va atenua ura fratelui tău,⁴⁵ până va uita ce i-ai făcut și nu va mai reacționa cu mânie față de tine. Apoi voi trimite (pe cineva) să te aducă înapoi de acolo. De ce să vă pierd pe amândoi într-o singură zi?”⁴⁶ Apoi Rebeca i-a zis lui Isaac: „Să știi că din cauza acestor hitite, trăiesc o viață dezgustătoare! Dacă și Iacov își va lua ca soție pe vreuna dintre fetele țării – o hitită ca acestea – ce sens mai are viața mea?” **28** Isaac l-a chemat pe Iacov, l-a binecuvântat și i-a poruncit zicând: „Să nu-ți iei ca soție pe vreuna dintre fetele canaanite.”² Ci pleacă imediat în Padan-Aram, la familia lui Betuel care este tatăl mamei tale. De acolo să-ți iei o soție dintre fiicele lui Laban care este fratele mamei tale.³ Dumnezeu Omnipotent să te binecuvânteze, să te ajute să devii prosper și să te facă să ai mulți urmași, ca să se dezvolte din tine multe națiuni.⁴ El să ofere binecuvântarea lui Avraam atât ție, cât și urmașilor tăi; și (astfel) să devii stăpân al țării în care locuiești acum. Ea este țara pe care Dumnezeu i-a promis-o lui Avraam.”⁵ Astfel l-a trimis Isaac pe Iacov în Padan-Aram. Acesta s-a dus la Laban care era fiul

aramului Betuel și fratele Rebecăi – mama lui Iacov și a lui Esau. ⁶Esau a observat că Isaac l-a binecuvântat pe Iacov și că l-a trimis în Padan-Aram ca să-și ia o soție de acolo. El a mai remarcat că atunci când l-a binecuvântat, (Isaac) i-a poruncit să nu-și ia (ca) soție (vreo fată) dintre canaanite; ⁷iar Iacov și-a ascultat tatăl și mama, ducându-se în Padan-Aram. ⁸Esau a înțeles (atunci) că tatălui lui, care se numea Isaac, nu-i plăceau canaanitele. ⁹Atunci el s-a dus la ismaeliți; și pe lângă soțiile pe care le avea, a luat-o ca soție și pe Mahalat care era sora lui Nebaiot și fiica lui Ismael – fiul lui Avraam. ¹⁰Iacov a plecat din Beer-Șeba și a mers spre teritoriul numit Haran. ¹¹A ajuns într-un loc în care a rămas (să doarmă) în acea noapte; pentru că apusese soarele. A luat o piatră, și-a pus-o sub cap și s-a culcat acolo. ¹²El a avut un vis în care a văzut o scară. Un capăt al ei era așezat pe pământ, iar celălalt atingea cerul. Îngerii lui Dumnezeu urcau și coborau pe ea. ¹³Domnul stătea lângă scară; și i-a zis: „Eu sunt Domnul care este Dumnezeul strămoșului tău numit Avraam și Dumnezeul lui Isaac. Voi oferi teritoriul pe care ești culcat atât ție, cât și urmașilor tăi. ¹⁴Aceștia vor fi (numeroși) ca particulele din care este format pământul; și (prin ei) te vei extinde spre vest și spre est, spre nord și spre sud. Prin tine și prin urmașii tăi vor fi binecuvântate toate triburile existente pe pământ. ¹⁵Eu voi fi cu tine, te voi păzi oriunde vei merge și te voi aduce înapoi în această «țară». Nu te voi abandona până nu voi respecta ce ți-am promis (acum).” ¹⁶Când s-a trezit din somn, Iacov a zis: „Este o certitudine că Domnul este în acest loc; iar eu n-am știut!” ¹⁷I-a fost frică; și a zis: „Cât de înfricoșător este acest loc! Aceasta nu este altceva decât casa lui Dumnezeu; și aici este poarta cerului!” ¹⁸Iacov s-a sculat dimineața devreme, a luat piatra care fusese sub capul lui, a ridicat-o ca stâlp care să îi amintească ce s-a întâmplat acolo; și a turnat ulei pe vârful ei. ¹⁹El a numit acea zonă Betel; dar până atunci, orașul se numise Luz. ²⁰Apoi Iacov a făcut un jurământ, zicând: „Dacă Dumnezeu va fi cu mine, dacă mă va păzi în această călătorie pe care o fac și îmi va da atât hrană să mănânc, cât și haine să mă îmbrac; ²¹dacă voi putea să mă întorc liniștit acasă la tatăl meu, atunci Domnul va fi Dumnezeul meu. ²²Această piatră, pe care am pus-o ca stâlp comemorativ, va fi «casa lui Dumnezeu»; și (Îți promit, Doamne, că) din tot ceea ce îmi vei da, Îți voi oferi înapoi a zecea parte!” **29** Apoi Iacov și-a continuat călătoria și a ajuns în țara poporului de la vest. ²A văzut o fântână pe câmp. Lângă ea stăteau trei turme de oi, pentru că din acea fântână erau adăpate (cele din zonă). Piatra de pe gura fântânii era mare. ³Atunci când toate turmele erau adunate acolo, păstorii luau piatra de la gura fântânii și adăpau oile. Apoi puneau piatra înapoi, la locul ei, pe gura fântânii. ⁴Iacov i-a întrebat pe acei păstori: „Fraților, de unde sunteți?” Ei au răspuns: „Din Haran”. ⁵Iacov i-a întrebat: „Îl cunoașteți pe Laban care este nepotul lui Nahor?” Ei i-au zis: „Îl cunoaștem.” ⁶El i-a mai întrebat: „Este sănătos?” Ei au răspuns: „Este sănătos! Privește: vine cu oile Rahela care este fiica lui.” ⁷Atunci Iacov a zis: „Este încă devreme; acum nu este cazul să fie adunate turmele. Adăpați oile, apoi duceți-vă cu ele să pască din nou.” ⁸Ei au răspuns: „Nu putem să facem acest lucru până când nu se adună toate turmele. Abia atunci se dă piatra de pe gura fântânii; și apoi adăpăm oile.” ⁹În timp ce (Iacov) vorbea cu ei, a sosit Rahela cu oile tatălui ei; pentru că ea le păstorea. ¹⁰Când a văzut-o pe Rahela care era fiica lui Laban – fratele mamei lui – și oile lui Laban, Iacov s-a apropiat de fântână. Apoi a dat într-o parte piatra de pe gura fântânii și a adăpat turma lui Laban

care era fratele mamei lui. ¹¹El a sărutat-o pe Rahela și a plâns cu hohote. ¹²Iacov i-a spus apoi Rahelei că el este rudă cu tatăl ei, respectiv fiul Rebecăi. Atunci ea a alergat și i-a relatat tatălui ei ce se întâmplase. ¹³După ce a ascultat aceste informații despre Iacov care era fiul surorii lui, Laban a alergat să-l întâmpine. L-a îmbrățișat, l-a sărutat și l-a dus în casa lui. Acolo Iacov i-a povestit lui Laban tot ce se întâmplase. ¹⁴Apoi Laban i-a zis: „Atât oasele cât și carnea noastră provin din același strămoș!” Iacov a locuit o lună în casa lui Laban. ¹⁵Apoi Laban i-a zis lui Iacov: „Nu voi accepta să-mi slujești degeaba doar pentru că ești rudă cu mine! Spune-mi care dorești să-ți fie retribuția!” ¹⁶Laban avea două fete: cea mai mare se numea Leea, iar cea mai mică, Rahela. ¹⁷Leea avea ochi delicați; dar Rahela avea un aspect plăcut și era frumoasă. ¹⁸Iacov o iubea pe Rahela. Atunci el i-a răspuns lui Laban: „Îți voi sluji șapte ani pentru fiica ta mai mică numită Rahela.” ¹⁹Laban a zis: „Mai bine să ți-o dau ție, decât să i-o dau unui alt bărbat! Rămâi (să lucrezi) la mine!” ²⁰Astfel, Iacov i-a slujit lui Laban șapte ani pentru Rahela. Dar pentru că o iubea, acești ani i s-au părut ca fiind doar câteva zile... ²¹La sfârșitul celor șapte ani, Iacov i-a zis lui Laban: „Dă-mi soția ca să intru la ea, pentru că a expirat termenul.” ²²Laban i-a adunat pe toți oamenii din acel loc și le-a organizat un banchet. ²³Seara, a luat-o pe fiica lui numită Leea și a adus-o la Iacov; iar el a intrat la ea (în cort). ²⁴Laban i-a dat-o pe Zilpa ca sclavă fiicei lui numite Leea. ²⁵A doua zi, dimineața, Iacov a descoperit că era Leea (în locul Rahelei). Atunci l-a întrebat pe Laban: „Ce mi-ai făcut? Oare nu pentru Rahela ți-am slujit? Atunci de ce m-ai înșelat?” ²⁶Laban i-a răspuns: „Conform obiceiului din această zonă, nu se acceptă ca fata mai mică să se dea în căsătorie înaintea celei mai mari. ²⁷Termină săptămâna (culcându-te) cu aceasta; apoi ți-o vom da și pe cealaltă pentru încă șapte ani de slujire!” ²⁸Iacov s-a conformat (obiceiului zonei) și a terminat săptămâna (culcându-se) cu Leea; apoi Laban i-a dat-o de soție (și) pe fiica lui numită Rahela. ²⁹Laban i-a dat ca sclavă pe Bilha fiicei lui care se numea Rahela. ³⁰Iacov a intrat (și) la Rahela (în cort); și a iubit-o mai mult decât pe Leea. Apoi i-a slujit lui Laban încă șapte ani. ³¹Când Domnul a văzut că Leea nu era iubită, a făcut-o să poată concepe copii, în timp ce Rahela a rămas sterilă. ³²Leea a rămas însărcinată și a născut un fiu căruia i-a pus numele Ruben, pentru că zisese: „Domnul a văzut suferința mea; acum, este o certitudine faptul că soțul meu mă va iubi.” ³³Ea a rămas din nou însărcinată; a născut un fiu și a zis: „Domnul care a auzit că nu sunt iubită, mi l-a dat și pe acesta!” Așa se explică de ce i-a pus numele Simeon. ³⁴Ea a rămas din nou însărcinată; a născut un fiu și a zis: „De această dată, soțul meu se va atașa de mine; pentru că i-am născut trei fii.” Astfel, ea i-a pus numele Levi. ³⁵A rămas din nou însărcinată; a născut un fiu și a zis: „De această dată Îl voi lăuda pe Domnul!” Și astfel i-a pus numele Iuda. Apoi a încetat să mai nască. **30** Când Rahela a văzut că ea nu i-a născut nici un copil lui Iacov, a invidiat-o pe sora ei. Apoi i-a zis lui Iacov: „Dă-mi copii; altfel voi muri!” ²Iacov s-a mâniat pe Rahela și i-a răspuns: „Sunt eu în locul lui Dumnezeu, care te-a făcut să nu poți concepe copii?” ³Atunci ea i-a zis: „Ia-o pe sclava mea – Bilha – care este aici! Intră la ea ca să rămână însărcinată și apoi să nască pe genunchii mei; pentru ca astfel să-mi pot forma și eu o familie cu participarea ei!” ⁴Astfel, Rahela i-a dat-o lui Iacov ca soție pe sclava ei numită Bilha. Iacov a intrat la ea (în cort). ⁵Așa a rămas însărcinată; și apoi i-a născut lui Iacov un fiu. ⁶Atunci Rahela a zis: „Dumnezeu m-a auzit și mi-a făcut

dreptate dându-mi un fiu!” Astfel i-a pus numele Dan. ⁷Bilha – sclava Rahelei – a rămas din nou însărcinată; și i-a născut lui Iacov un al doilea fiu. ⁸Atunci Rahela a zis: „Am înfruntat-o pe sora mea și am învins!” Așa se explică de ce i-a pus numele Neftali. ⁹Când Leea a văzut că ea a încetat să mai conceapă copii, a luat-o pe sclava ei numită Zilpa și i-a dat-o ca soție lui Iacov. ¹⁰Zilpa – sclava Leei – i-a născut un fiu lui Iacov. ¹¹Leea a zis: „Ce noroc!” Și astfel i-a pus numele Gad. ¹²Zilpa – sclava Leei – i-a născut lui Iacov un al doilea fiu. ¹³Leea a zis: „Sunt atât de fericită! Iar (de-acum) femeile mă vor numi fericită!” Și astfel i-a pus (copilului) numele Așer. ¹⁴Când era sezonul în care se secera grâul, Ruben a plecat la câmp și a găsit mandragore pe care le-a adus mamei lui numită Leea. Rahela i-a zis Leei: „Te rog, dă-mi și mie din mandragorele fiului tău.” ¹⁵Dar ea a răspuns: „Nu-ți este suficient că mi-ai luat bărbatul? Acum vrei să iei și mandragorele fiului meu?” Rahela a răspuns: „Bine, (Iacov) poate să se culce cu tine la noapte în schimbul mandragorelor fiului tău!” ¹⁶Seara, când Iacov se întorcea de la câmp, Leea a venit să-l întâmpine; și i-a zis: „Trebuie să intri la mine, pentru că te-am cumpărat cu mandragorele fiului meu.” Astfel, el s-a culcat cu ea în acea noapte. ¹⁷Dumnezeu a ascultat-o pe Leea. Ea a rămas însărcinată și i-a născut lui Iacov al cincilea fiu. ¹⁸Leea a zis: „Dumnezeu m-a recompensat; pentru că am dat-o pe sclava mea (ca soție) soțului meu.” Și i-a pus numele (copilului) Isahar. ¹⁹Leea a rămas din nou însărcinată și i-a născut lui Iacov al șaselea fiu. ²⁰Ea a zis: „Dumnezeu mi-a oferit un dar valoros! De-acum încolo, soțul meu va fi aproape de mine; pentru că i-am născut șase fii!” Și astfel i-a pus copilului numele Zabulon. ²¹Apoi a născut o fiică pe care a numit-o Dina. ²²Dumnezeu Și-a amintit de Rahela, a ascultat-o și a făcut-o capabilă să conceapă copii. ²³Ea a rămas însărcinată și a născut un fiu. Atunci a zis: „Dumnezeu m-a scăpat de rușine!” ²⁴I-a pus numele Iosif, zicând: „Domnul să-mi mai adauge un fiu!” ²⁵După ce l-a născut Rahela pe Iosif, Iacov i-a zis lui Laban: „Permite-mi să plec, ca să mă întorc acasă, în locul meu natal. ²⁶Dă-mi soțiile și copiii pentru care ți-am slujit, ca astfel să pot pleca împreună cu ei. Tu personal știi cât ți-am slujit!” ²⁷Dar Laban i-a răspuns: „Dacă ești de acord, te rog să mai rămâi. Am constatat că Domnul m-a binecuvântat datorită ție. ²⁸Spune-mi cât vrei să-ți plătesc și-ți voi oferi cât ceri.” ²⁹Atunci Iacov i-a zis: „Știi cum ți-am slujit și ce s-a întâmplat cu animalele tale cât timp au fost îngrijite de mine. ³⁰Acea mică avere pe care-o aveai înainte să vin eu, ți s-a mărit acum foarte mult. Domnul te-a binecuvântat oriunde m-am dus eu. Acum te întreb: când voi mai avea timp să pot lucra și pentru familia mea?” ³¹Laban a întrebat: „Ce (vrei) să-ți dau?” Iacov a răspuns: „Nu trebuie să-mi dai nimic. Acceptă propunerea mea și eu voi continua să-ți păstoresc și să-ți păzesc turma. ³²Vreau să trec astăzi prin turma ta și să separ toți miei pestriți și care au pete împreună cu toți cei care sunt negri. Voi selecta apoi și toți iezi cu pete și care sunt pestriți. Ei să fie recompensa (ta) pentru mine. ³³De acum încolo, onestitatea mea se va verifica atunci când îmi vei analiza recompensa. Tot ce nu va fi pătat sau pestriț între capre și de culoarea neagră între miei, dacă se va afla la mine (în turmă), să fie considerat ca furt (din proprietatea ta)!” ³⁴Laban a zis: „Accept propunerea ta!” ³⁵În acea zi, Iacov a separat țapii pestriți și care aveau pete, împreună cu toate caprele pestrițe și cu pete pe ele; apoi pe toate cele care aveau pete albe pe ele, împreună cu toți miei negri. Le-a dat pe toate în îngrijire fiilor lui. ³⁶Apoi Iacov a depărtat turma lui la distanță de trei zile (de mers pe

jos) față de restul turmelor lui Laban, pe care a continuat să le păstorească el. ³⁷Iacov a luat nuiele verzi de plop, de migdal și de platan. Apoi le-a curățat de coajă, astfel încât să se poată vedea partea albă a acestora. ³⁸A pus înaintea oilor nuielele pe care le descojise, așezându-le în jgheburile adăpătorilor. Și astfel, oile concepeau miei când veneau să bea apă. ³⁹Ele au conceput având în fața lor acele nuiele; și au fătat miei cu pete albe, pestriți și cu pete cenușii. ⁴⁰Iacov a despărțit miei și a orientat oile lui Laban cu fața spre masculii negri și spre cei pestriți. Și-a selectat astfel turmele lui; și nu le-a amestecat cu cele ale lui Laban. ⁴¹De câte ori oile mai puternice erau pregătite să conceapă, Iacov puneă (acele) nuiele în fața lor, în jgheaburi. Și ele concepeau miei privind la nuiele. ⁴²Dar când oile erau slabe, nu puneă nuiele (în fața lor). Astfel, oile slabe rămâneau pentru Laban, iar cele puternice ajungeau în proprietatea lui Iacov. ⁴³Așa s-a îmbogățit acest om foarte mult. El avea multe turme de oi, vite, sclavi și sclave, cămile și măgari. **31** Iacov a auzit că fiii lui Laban ziceau: „Iacov a luat tot ce era al tatălui nostru; el și-a însușit toată această bogăție din averea tatălui nostru!” ²Iacov a mai observat că nici atitudinea lui Laban față de el nu mai era aceeași ca altădată. ³Atunci Domnul i-a zis lui Iacov: „Întoarce-te în țara strămoșilor tăi, la rudele tale; și Eu voi fi cu tine.” ⁴Iacov a trimis pe cineva să le cheme pe Rahela și pe Leea în câmp, unde erau turmele lui. ⁵Apoi le-a zis: „Văd că atitudinea tatălui vostru față de mine nu mai este ca în trecut. Dar Dumnezeu tatălui meu a fost cu mine. ⁶Voi știți că i-am slujit tatălui vostru cu toată puterea mea. ⁷Totuși, el m-a înșelat și mi-a schimbat recompensa pentru munca mea de zece ori (până acum). Dar Dumnezeu nu i-a permis să-mi facă rău. ⁸Dacă spunea: «Mieii pestriți vor fi recompensa ta», atunci toate oile fătau miei pestriți; iar când spunea: «Mieii pătați să îți fie plata», toate oile fătau miei pătați. ⁹Astfel, Dumnezeu a luat turmele tatălui vostru și mi le-a dat mie! ¹⁰Odată, când oile erau pregătite să conceapă miei, am avut un vis în care am văzut că berbecii care săreau pe oi erau vârgați, pestriți și cu pete. ¹¹Apoi îngerul lui Dumnezeu m-a chemat pe nume în vis. Eu i-am răspuns «Sunt aici!». ¹²El mi-a spus: «Privește și observă că toți berbecii care sar pe oi sunt vârgați, pestriți și cu pete. Să știi că se întâmplă așa pentru că am văzut tot ceea ce ți-a făcut Laban. ¹³Eu sunt Dumnezeu Betelului, unde ai uns o piatră ca stâlp comemorativ și unde Mi-ai făcut un jurământ. Acum pregătește-te, ieși din această țară și întoarce-te în zona ta natală.»” ¹⁴Atunci Rahela și Leea i-au răspuns: „Mai există oare vreo moștenire pentru noi în familia tatălui nostru?” ¹⁵Din moment ce ne-a vândut și apoi a folosit argintul luat pe noi, nu este evident că ne consideră niște străine? ¹⁶De fapt, toate bogățiile pe care Dumnezeu le-a luat de la tatăl nostru, acum ne aparțin nouă și copiilor noștri. Deci fă tot ceea ce ți-a spus Dumnezeu!” ¹⁷Iacov s-a sculat și apoi și-a pus copiii și soțiile pe cămile. ¹⁸A luat toate turmele și toate lucrurile pe care le adunase în Padan-Aram, intenționând să meargă în Canaan la tatăl lui numit Isaac. ¹⁹În timp ce Laban se dusesese să-și tundă oile, Rahela a furat zeii tatălui ei. ²⁰Iacov l-a înșelat pe arameul Laban refuzând să-l anunțe că pleacă. ²¹Și astfel el a fugit cu tot ce avea. S-a sculat, a trecut râul și a mers spre muntele numit Galaad. ²²După trei zile, Laban a fost anunțat că Iacov a fugit (de la el). ²³Atunci Laban împreună cu rudele lui, l-au urmărit pe Iacov timp de șapte zile; și l-au ajuns în regiunea muntoasă a Galaadului. ²⁴Dar Dumnezeu i S-a revelat lui Laban noaptea, într-un vis, zicându-i: „Evită să-l ameninți în vreun fel pe Iacov!” ²⁵Când l-a ajuns Laban, Iacov își așezase

cortul în zona muntoasă a Galaadului. Iar Laban și-a așezat tabăra împreună cu rudele lui tot acolo. ²⁶Atunci Laban i-a zis lui Iacov: „Ce-ai făcut? M-ai înșelat și mi-ai tratat fiicele ca pe niște ostatece luate în urma unui război... ²⁷De ce ai fugit în secret? De ce m-ai înșelat și nu mi-ai spus nimic? Ți-aș fi permis să pleci cu bucurie, acompaniat de cântece realizate din tamburină și cu lira. ²⁸Nu m-ai lăsat nici măcar să-mi sărut nepoții și fiicele! Te-ai comportat stupid! ²⁹Am putere să-ți fac rău. Dar Dumnezeuul tatălui tău mi-a vorbit în noaptea care a trecut, zicând: «Ai grijă să nu-l ameninți cu nimic pe Iacov!» ³⁰Totuși, acum dacă ai plecat pentru că îți era foarte dor de familia tatălui tău, de ce mi-ai furat zeii?” ³¹Iacov i-a răspuns lui Laban: „Eu am plecat (așa) gândindu-mă cu frică la faptul că vei folosi forța ca să îți iei (înapoi) fiicele de la mine. ³²Dar acela la care îți vei găsi zeii, va muri! Caută și ia ce ai la mine în prezența rudelor noastre!” Însă Iacov nu știa că Rahela furase zeii (tatălui ei). ³³Laban a intrat în cortul lui Iacov, în cortul Leei și în cortul celor două sclave; dar n-a găsit nimic. După ce a ieșit din cortul Leei, a intrat în cortul Rahelei. ³⁴Rahela luase zeii, îi pusese sub șaua cămilei și se așezase deasupra lor. Laban a căutat peste tot în cort, dar nu i-a găsit. ³⁵Rahela i-a zis tatălui ei: „Să nu se supere stăpânul meu pe mine din cauză că nu mă pot ridica în fața ta; pentru că mi se întâmplă acel lucru (periodic) specific femeilor.” El a căutat (peste tot) zeii, dar nu i-a găsit. ³⁶Atunci Iacov s-a mâniat și i-a făcut reproșuri lui Laban, zicându-i: „Care este greșeala mea? Care este păcatul meu, de m-ai urmărit cu atâta insistență? ³⁷Ai căutat prin toate lucrurile mele. Spune dacă ai găsit ceva care-ți aparține! Pune-l aici, înaintea rudelor noastre; pentru ca ele să judece între noi doi! ³⁸Am stat la tine douăzeci de ani. Oile și caprele tale n-au rămas sterile; și n-am mâncat berbeci din turma ta. ³⁹Nu ți-am adus animale din turmă sfășiate de cele sălbatice; ci dacă se întâmpla vreo pagubă, eu personal sufeream pierderea; pentru că cereai despăgubire, indiferent că animalul era furat ziua sau noaptea. ⁴⁰În timpul zilei mă topeam de căldură, iar noaptea înghețam de frig; și nu puteam să adorm. ⁴¹Așa am trăit douăzeci de ani în tabăra ta; ți-am slujit paisprezece ani pentru cele două fiice ale tale și șase ani pentru turmă. Dar tu mi-ai schimbat de zece ori recompensa. ⁴²Sunt convins că dacă Dumnezeuul tatălui meu – Dumnezeuul lui Avraam – Cel de care se teme Isaac, n-ar fi fost cu mine, m-ai fi lăsat acum să plec cu mâinile goale! Dar Dumnezeu a văzut suferința mea și munca grea pe care am făcut-o cu mâinile mele; și astfel, El ți-a făcut reproșuri în noaptea care a trecut!” ⁴³Laban i-a răspuns lui Iacov: „Aceste fete sunt fetele mele; iar copiii (lor) sunt copiii mei. Turmele sunt ale mele! Tot ce vezi îmi aparține. Dar ce pot face eu astăzi pentru aceste fete ale mele sau pentru copiii pe care ele i-au născut? ⁴⁴Hai să ratificăm un legământ care să fie o dovadă a înțelegerii dintre mine și tine!” ⁴⁵Atunci Iacov a luat o piatră și a pus-o în poziție verticală, ca un stâlp. ⁴⁶Laban le-a zis rudelor lui: „Adunați niște pietre!” Ei au adunat pietre; și apoi au făcut din ele o movilă pe care au mâncat. ⁴⁷Laban a numit-o Iegar-Sahaduta, iar Iacov a numit-o Galed. ⁴⁸Laban a zis: „Această movilă este astăzi martoră pentru înțelegerea făcută între mine și tine.” Astfel a fost numită Galed. ⁴⁹Ea a mai fost numită și Mițpa, pentru că el zisese: „Domnul să ne protejeze chiar și atunci când suntem departe unul de celălalt. ⁵⁰Dacă te vei comporta rău cu fiicele mele sau dacă îți vei lua și alte soții în afară de acestea, să-ți amintești că n-a fost nimeni aici ca martor între noi, cu excepția lui Dumnezeu!” ⁵¹Laban i-a mai zis lui Iacov: „Privește această movilă și stâlpul pe care l-am așezat între mine și

tine! ⁵²Movila și stâlpul sunt martori că nu voi trece de ea la tine ca să-ți fac rău și că nici tu nu vei trece de acest stâlp la mine ca să-mi faci rău. ⁵³Doresc ca Dumnezeu lui Avraam și Dumnezeu lui Nahor care este Dumnezeu tatălui lor, să pronunțe verdictul Lui în cazul nostru!” Iacov a jurat pe Cel de Care se temea tatăl lui numit Isaac. ⁵⁴Apoi a oferit ca sacrificiu un animal, pe munte, unde și-a invitat rudele să mănânce. După ce au mâncat, au rămas în acea noapte pe munte. ⁵⁵A doua zi, dimineața, Laban s-a sculat devreme, și-a sărutat nepoții și fiicele și i-a binecuvântat. Apoi a plecat și s-a întors acasă. **32** Iacov și-a continuat drumul. Atunci s-a întâlnit cu îngerii lui Dumnezeu. ²Când i-a văzut, Iacov a zis: „Aceasta este tabăra lui Dumnezeu!” Și astfel a numit acel loc Mahanaim. ³Iacov a trimis înaintea lui niște reprezentanți la fratele lui numit Esau, (care locuia) în zona Seir din Edom. ⁴El le-a ordonat să-i spună „stăpânului” lui numit Esau, astfel: „Iacov slujitorul tău îți zice: «Până acum am locuit la Laban; ⁵am viței, măgari, oi, sclavi și sclave; mă adresez prin acest mesaj stăpânului meu, pentru ca să fiu acceptat de tine cu bunăvoință.»” ⁶Mesagerii s-au întors la Iacov și i-au spus: „Ne-am dus la fratele tău numit Esau; iar el vine în întâmpinarea ta cu patru sute de bărbați!” ⁷Iacov a fost foarte speriat și nu știa ce să facă. A împărțit în două tabere atât oamenii care erau cu el, cât și oile, vitele și cămilele. ⁸A procedat astfel gândindu-se că dacă Esau va ataca și va distruge una dintre tabere, cealaltă va putea scăpa. ⁹Apoi Iacov s-a rugat (zicând): „Doamne, Dumnezeu tatălui meu – Avraam – și Dumnezeu tatălui meu numit Isaac. Tu ești Cel care mi-ai spus: «Întoarce-te în țara ta, la rudele tale; și Eu îți voi face bine!»”. ¹⁰Eu nu sunt demn de toată bunăvoința pe care ai manifestat-o față de slujitorul Tău și nici n-am meritat să Îți respecti cu exactitate promisiunile. Am trecut Iordanul doar cu bastonul meu, iar acum am acumulat o avere din care fac două tabere... ¹¹Te rog să mă scapi din mâna fratelui meu numit Esau. Îmi este frică de faptul că va veni și ne va omorî: atât pe mine, cât și pe mame și pe copii. ¹²Totuși, Tu mi-ai promis astfel: «Îți voi face bine; și urmașii tăi vor fi atât de mulți ca particulele din care este format nisipul mării: imposibil de numărat.»!” ¹³El a rămas acolo în acea noapte. Și din tot ce acumulase, a pregătit un dar pentru fratele lui numit Esau. ¹⁴Darul era format din două sute de capre și douăzeci de țapi, două sute de oi și douăzeci de berbeci; ¹⁵treizeci de cămile care alăptau, împreună cu puii lor, patruzeci de vaci și zece tauri, la care a adăugat douăzeci de măgărițe și zece măgari. ¹⁶A dat fiecare turmă câte unui servitor; și apoi le-a zis: „Mergeți înaintea mea și lăsați o distanță între turme.” ¹⁷El i-a ordonat celui care mergea primul: „Când îl vei întâlni pe fratele meu numit Esau, iar el te va întreba: «Al cui ești? Unde te duci? Și ale cui sunt aceste animale pe care le conduci?»”, ¹⁸să-i răspunzi: «Sunt ale slujitorului tău numit Iacov. Ele reprezintă un dar trimis stăpânului meu – Esau. Și chiar el personal vine în urma noastră.»!” ¹⁹Iacov a ordonat celui de-al doilea, celui de-al treilea și tuturor celor care conduceau turmele, zicându-le: „Când îl veți întâlni pe Esau, să vorbiți cu el. ²⁰Să-i spuneți și voi astfel: «Slujitorul tău numit Iacov, vine în urma noastră»!”. El a procedat așa pentru că își zicea: „Îl voi împăca folosindu-mă de darul care este înaintea mea; iar când ne vom vedea față în față, poate mă va primi binevoitor.” ²¹Astfel, în acea noapte el a rămas în tabără, iar darul (pentru Esau) a mers înaintea apariției lui. ²²Tot în acea noapte, Iacov și-a luat cele două soții, împreună cu cele două sclave și cei unsprezece copii; și au traversat (toți) vadul Iaboc. ²³După ce i-a traversat vadul, și-a trecut pe

celălalt mal și toată averea. ²⁴Iacov a rămas singur. Atunci, un bărbat s-a luptat cu el până spre dimineață când începea să se lumineze. ²⁵Când a văzut că nu-l poate învinge, acel bărbat l-a lovit în zona articulației șoldului; și astfel, în timp ce se lupta cu El, acea parte a piciorului lui Iacov, a fost afectată. ²⁶Apoi (acel bărbat) a zis: „Lasă-Mă să plec pentru că se luminează!” Dar Iacov l-a răspuns: „Nu Te voi lăsa să pleci până nu mă vei binecuvânta!” ²⁷Atunci l-a întrebat: „Cum te numești?” El răspuns: „Iacov!”. ²⁸Acel bărbat i-a zis: „Nu te vei mai numi Iacov; ci numele tău va fi Israel; pentru că te-ai luptat atât cu Dumnezeu, cât și cu oamenii; și ai învins!” ²⁹Iacov l-a întrebat, zicându-I: „Te rog, spune-mi care este Numele Tău!” El i-a răspuns: „De ce Îmi ceri (să îți spun) Numele?” Și apoi l-a binecuvântat (acolo). ³⁰Iacov a numit acel loc Peniel, zicând: „L-am văzut pe Dumnezeu și totuși n-am murit!” ³¹Atunci când Iacov a plecat din (zona numită de el) Peniel, schiopăta din șold. ³²De atunci și până astăzi, israelienii nu mănâncă tendonul de la șoldul animalelor, tocmai pentru că Iacov a fost lovit în acea zonă a piciorului. **33** Iacov a privit și l-a văzut pe Esau venind (spre el) cu patru sute de bărbați. Atunci el și-a împărțit copiii între Leea, Rahela și cele două sclave. ²A pus cele două sclave și copiii lor împreună, în față; apoi pe Leea și copiii ei, iar în urma tuturor pe Rahela cu Iosif. ³El personal s-a poziționat înaintea lor; și în timp ce se apropia de fratele lui, s-a aplecat până la pământ de șapte ori. ⁴Dar Esau a alergat amabil spre el și l-a îmbrățișat. Punându-și mâinile în jurul gâtului lui, l-a sărutat; apoi au plâns împreună. ⁵Când Esau a privit și a văzut femeile și pe copiii lor, a întrebat: „Cine sunt aceștia care vin după tine?” Iacov a răspuns: „Sunt copiii pe care Dumnezeu i-a dăruit ca binecuvântare slujitorului tău (Iacov).” ⁶Apoi sclavele și copiii lor s-au apropiat și s-au aplecat înaintea lui Esau. ⁷În mod semănător, Leea și copiii ei s-au apropiat și s-au aplecat înaintea lui. Apoi, la urmă, Iosif și Rahela s-au apropiat și s-au aplecat și ei înaintea lui (Esau). ⁸Esau a întrebat: „Ce intenționezi să faci cu toată acea tabără pe care am întâlnit-o?” Iacov a răspuns: „Stăpânul meu, doresc să obțin grația ta!” ⁹Atunci Esau i-a zis: „Eu am suficient de multă avere, frate; ce ai, păstrează pentru tine!” ¹⁰Dar Iacov i-a răspuns: „Nu! Te rog! Dacă am fost acceptat de tine, primește darul meu. Te asigur că atunci când te-am văzut, am privit spre tine ca la fața lui Dumnezeu; iar tu ai fost binevoitor cu mine. ¹¹Te rog să primești binecuvântarea pe care ți-am adus-o, pentru că Dumnezeu a fost bun cu mine și am tot ce îmi trebuie!” Astfel a insistat Iacov; iar Esau a acceptat (darul lui). ¹²Apoi Esau a zis: „Hai să plecăm de-aici și să ne continuăm călătoria. Eu voi merge înaintea ta” ¹³Însă Iacov i-a răspuns: „Stăpânul meu este conștient că în acest ritm de deplasare nu se pot încadra copiii care sunt mai puțin rezistenți; și apoi trebuie să am grijă de oile și de vitele care alăptează. Dacă vor fi obligate să parcurgă drumul într-o singură zi, toate vor muri. ¹⁴Deci să meargă stăpânul meu înaintea slujitorului lui; iar eu și copiii vom veni încet, exact cum merge turma care este înaintea mea, până vom ajunge la stăpânul meu, în Seir!” ¹⁵Esau i-a zis: „Atunci, permite-mi să las câțiva dintre oamenii mei cu tine!” Iacov a răspuns: „De ce să procedezi așa? Îmi ajunge faptul că am găsit bunăvoință la stăpânul meu!” ¹⁶În aceeași zi, Esau s-a întors în Seir. ¹⁷Însă Iacov s-a deplasat spre (locul numit ulterior) Sucot. Acolo și-a construit o casă și și-a făcut adăposturi pentru turme. Așa se explică de ce acel loc a fost numit Sucot. ¹⁸Întorcându-se din Padan-Aram, Iacov a ajuns în orașul Șehem, situat în teritoriile numite Canaan; și și-a așezat

acolo tabăra, în fața orașului. ¹⁹El a cumpărat partea de teren pe care și-a întins cortul, plătind pentru ea o sută de chesita fiilor lui Hamor – tatăl lui Șehem. ²⁰Acolo a construit un altar pe care l-a numit El-Elohe-Israel. **34** Dina – fiica pe care Leea i-o născuse lui Iacov – s-a dus să vadă fetele „țării”. ²Când a văzut-o Șehem – fiul hivitului Hamor care era conducătorul țării – a luat-o și s-a culcat cu ea, violând-o. ³El s-a îndrăgostit de Dina – fiica lui Iacov –, a îndrăgit-o și i-a vorbit frumos. ⁴Apoi i-a zis tatălui lui numit Hamor: „Ia-mi această fată ca (să-mi fie) soție!” ⁵Iacov a aflat că Șehem a violat-o pe fiica lui numită Dina. Însă pentru că fiii lui erau cu animalele la câmp, a tăcut până când s-au întors ei. ⁶Hamor, tatăl lui Șehem, a venit la Iacov să-i vorbească. ⁷Imediat după ce a auzit Iacov ce se întâmplase, fiii lui s-au întors de la câmp. Atunci ei s-au supărat și s-au mâniat foarte rău, pentru că Șehem făcuse un lucru dezonorant în (relația lor cu urmașii lui) Israel, culcându-se cu fiica lui Iacov. A fost un fapt inacceptabil. ⁸Însă Hamor le-a vorbit zicându-le: „Fiul meu – Șehem – s-a îndrăgostit de fiica voastră; vă rog să i-o dați ca soție. ⁹Acceptați să deveniți astfel rude cu noi. Dați-ne pe fiicele voastre și luați pe fiicele noastre pentru voi. ¹⁰Locuiți împreună cu noi. Veți avea astfel acces la teritoriul acestei țări. Locuiți în ea, faceți comerț și obțineți proprietăți în ea!” ¹¹Șehem le-a mai spus tatălui și fraților Dinei: „Doresc să obțin aprobarea voastră (față de cererea mea); și vă voi da orice îmi veți cere. ¹²Spuneți-mi care doriți să fie valoarea zestrei; iar eu vă voi da oricât îmi veți cere (de mult). Doar dați-mi fata ca (să-mi fie) soție!” ¹³Însă pentru că Șehem o dezonorase pe sora lor numită Dina, fiii lui Iacov le-au răspuns derutant lui Șehem și tatălui lui numit Hamor. ¹⁴Ei le-au zis: „Nu putem face acest lucru! Nu ne putem permite s-o dăm pe sora noastră unui bărbat necircumcis; pentru că acest fapt ar fi o rușine pentru noi. ¹⁵Totuși, am fi de acord (cu propunerea voastră) doar dacă voi veți deveni ca noi; adică doar dacă fiecare bărbat dintre voi va fi circumcis. ¹⁶Apoi vă vom da pe fiicele noastre și le vom lua pentru noi pe ale voastre. Vom locui (în această zonă) împreună cu voi; și vom forma un singur popor. ¹⁷Dar dacă nu ne veți asculta și nu vă veți circumcide, ne vom lua fata și vom pleca!” ¹⁸Această cerere a fost agreată de Hamor și de fiul lui numit Șehem. ¹⁹Tânărul n-a întârziat să facă ce i s-a cerut, pentru că dorea să fie împreună cu fiica lui Iacov. El era cel mai respectat în familia tatălui lui. ²⁰Astfel, Hamor împreună cu fiul lui numit Șehem, au venit la poarta orașului lor și le-au vorbit bărbaților care locuiau în el, zicându-le: ²¹„Acești bărbați sunt în bune relații cu noi. Vă propunem (să fiți de acord) să locuiască în țară și să practice comerțul în ea. Teritoriul acesteia este suficient de mare pentru ei. Astfel să ne luăm soții dintre fiicele lor, iar noi să le dăm pe fiicele noastre pentru ei. ²²Dar vor accepta să locuiască împreună cu noi și să formăm un singur popor, doar dacă fiecare bărbat dintre noi va fi circumcis ca ei. ²³Oare nu vor deveni atunci ale noastre toate vitele, bogățiile și celelalte animalele ale lor? Deci să-i acceptăm să locuiască împreună cu noi!” ²⁴Toți cei care au venit la poarta orașului, au acceptat propunerea făcută de Hamor și de fiul lui numit Șehem. Și astfel, toți bărbații care au venit la poarta orașului, au fost circumciși. ²⁵A treia zi, în timp ce ei încă sufereau, doi dintre fiii lui Iacov – Simeon și Levi – frații Dinei, și-au luat săbiile. Apoi au atacat orașul care nu bănuia pericolul; și au omorât pe toți bărbații care existau în el. ²⁶Ei i-au omorât cu sabia pe Hamor și pe fiul lui numit Șehem. Au luat-o pe Dina din casa lui Șehem și apoi au plecat. ²⁷Fiii lui Iacov au venit în forță împotriva celor răniți

și le-au jefuit orașul, pentru că o dezonoraseră pe sora lor. ²⁸Le-au luat oile, vitele, măgarii și tot ce era atât în oraș cât și pe câmp. ²⁹Au luat ca pradă toată bogăția, toți copiii și toate soțiile, jefuind tot ce era în case. ³⁰Atunci Iacov le-a zis lui Simeon și lui Levi: „Acum, din cauza voastră, toți locuitorii din zonă – atât canaaniti cât și periziți – mă vor urî! Eu am puțini oameni (sub comanda mea). Ei se vor strânge, vor veni împotriva mea și mă vor omorî; și astfel voi fi distrus împreună cu familia mea!” ³¹Dar ei i-au răspuns: „Era normal să acceptăm ca el să se poarte cu sora noastră ca și cu o prostituată?” **35** Dumnezeu i-a zis lui Iacov: „Ridică-te, du-te la Betel, locuiește acolo și construiește un altar pentru Dumnezeul care ți S-a revelat atunci când fugeai de fratele tău, de Esau.” ²Iacov a vorbit celor din familia lui și tuturor celor care erau cu el, spunându-le: „Renunțați la zeii care sunt în mijlocul vostru! Curățați-vă și schimbați-vă hainele; ³pentru că vom merge la Betel unde voi construi un altar pentru Dumnezeul care mi-a răspuns în ziua când aveam mari dificultăți și care m-a protejat în timpul călătoriilor mele.” ⁴Ei i-au dat lui Iacov toți zeii pe care-i aveau și cerceii pe care-i purtau în urechi. El i-a îngropat sub terebintul care se afla lângă Șehem. ⁵Apoi au plecat. Dumnezeu a făcut ca orașele din jur să aibă frică de ei; și astfel, nimeni nu i-a urmărit. ⁶Călătorind împreună cu toți cei care erau cu el, Iacov a ajuns la Luz, adică la Betel care se află în teritoriile numite Canaan. ⁷Acolo a construit un altar și a pus aceluia loc numele El-Betel, pentru că acolo i Se revelase Dumnezeu, în timp ce fugea de fratele lui numit Esau. ⁸Debora, doica Rebecăi, a murit (și a fost înmormântată) sub un stejar, mai departe de Betel. Acest fapt explică de ce acel stejar a fost numit Alon-Bacut. ⁹După ce Iacov s-a întors din Padan-Aram, Dumnezeu i S-a revelat din nou. El l-a binecuvântat ¹⁰zicându-i: „Numele tău este Iacov; dar nu te vei mai numi Iacov; ci numele tău va fi Israel!” [Și astfel l-a numit Israel]. ¹¹Dumnezeu i-a mai zis: „Eu sunt Dumnezeul Omnipotent: să ai mulți urmași și să te înmulțești! Din tine va proveni un (întreg) popor și o mulțime de grupuri de oameni! Din coapsele tale vor proveni chiar și niște regi! ¹²Țara pe care am dat-o atât lui Avraam cât și lui Isaac, ți-o voi da (și) ție, dar și urmașilor tăi!” ¹³Apoi Dumnezeu „S-a înălțat” de la el din locul în care îi vorbise. ¹⁴Iacov a pus un stâlp de piatră în locul în care îi vorbise Dumnezeu, a luat niște băutură pe care a oferit-o acolo ca dedicare, și apoi a pus ulei pe el. ¹⁵Iacov a pus numele Betel aceluia loc în care îi vorbise Dumnezeu. ¹⁶Apoi au plecat de la Betel. Dar înainte de a ajunge la Efrata, în timp ce Rahelei îi venise timpul când trebuia să nască, a avut mari dificultăți. ¹⁷Fiind afectată de durerile nașterii, moașa i-a zis (Rahelei): „Să nu-ți fie frică; pentru că mai ai un fiu!” ¹⁸Când Rahela era aproape să moară, i-a pus băiatului numele Ben-Oni; însă tatăl lui l-a numit Benjamin. ¹⁹Rahela a murit și a fost îngropată pe drumul spre Efrata, adică spre Betleem. ²⁰Iacov a pus acolo un stâlp pe mormântul ei. Acest stâlp care există până astăzi, amintește de Rahela. ²¹Israel și-a continuat călătoria și și-a instalat cortul dincolo de Migdal-Eder. ²²În timp ce Israel locuia în acea zonă, Ruben s-a dus și s-a culcat cu Bilha care era concubina tatălui lui. Dar Israel a aflat despre acest lucru. Iacov avea doisprezece fii. ²³Cei născuți de Leea, au fost: Ruben – primul născut în familia lui Iacov; apoi Simeon, Levi, Iuda, Isahar și Zabulon. ²⁴Fiii Rahelei au fost Iosif și Benjamin. ²⁵Fiii Bilhei care era sclava Rahelei, au fost Dan și Neftali. ²⁶Fiii Zilpei – sclava Leei – au fost Gad și Așer. Aceștia au fost fiii lui Iacov, care s-au născut în familia lui, în Padan-Aram. ²⁷Iacov a ajuns la tatăl lui, la Isaac, în zona

numită Mamre, lângă Chiriati-Arba, adică lângă Hebron. Avraam și Isaac locuiseră acolo ca străini.²⁸ Isaac a trăit o sută optzeci de ani.²⁹ El a murit bătrân și satisfăcut de numărul zilelor pe care le-a trăit. Și astfel a fost adăugat la (cei decedați din) poporul lui. El a fost înmormântat de fiii lui – Esau și Iacov. **36** Urmează prezentarea descendenților lui Esau, adică ai lui Edom.² Esau și-a luat (ca soții) dintre canaanite: pe Ada care era fiica hititului Elon, pe Oholibama care era fiica lui Ana – fiul hivitului Țivon;³ și pe Basmate, care era fiica lui Ismael și soră cu Nebaiot.⁴ Ada i l-a născut lui Esau pe Elifaz. La rândul ei, Basmate i l-a născut pe Reuel,⁵ iar Oholibama i-a născut pe Ieuș, pe Ialam și pe Corah. Aceștia au fost fiii lui Esau. Ei se născuseră în Canaan.⁶ Esau și-a luat soțiile, fiii, fiicele, pe toți cei din familia lui, vitele, toate animalele și averile pe care le-a strâns în Canaan și s-a mutat. El a plecat într-o altă „țară”, despărțindu-se de fratele lui numit Iacov;⁷ pentru că proprietățile lor erau atât de mari, încât nu le permiteau să locuiască împreună. Teritoriul în care locuiau ei, era insuficient pentru turmele lor.⁸ Astfel, Esau, adică Edom, s-a așezat în zona muntoasă a Seirului.⁹ Aceasta a fost prezentarea urmașilor lui Esau – tatăl edomiților – din zona muntoasă a Seirului.¹⁰ Urmează numele fiilor lui Esau: Elifaz, fiul Adei care era soția lui Esau; Reuel, fiul Basmatei care era soția lui Esau.¹¹ Fiii lui Elifaz au fost: Teman, Omar, Țefo, Gatam și Chenaz.¹² Timna era concubina lui Elifaz – fiul lui Esau. Ea i l-a născut lui Elifaz pe Amalec. Aceștia au fost nepoții Adei care era soția lui Esau.¹³ Urmează prezentarea fiilor lui Reuel: Nahat, Zerah, Șama și Miza. Ei au fost nepoții Basmatei – soția lui Esau.¹⁴ Urmează prezentarea fiilor Oholibamei – soția lui Esau și fiica lui Ana – fiul lui Țivon: ea i-a născut lui Esau pe Ieuș, pe Ialam și pe Corah.¹⁵ Urmează prezentarea conducătorilor fiilor lui Esau. Dintre fiii lui Elifaz – primul născut al lui Esau – au fost: conducătorul Teman, conducătorul Omar, conducătorul Țefo, conducătorul Chenaz,¹⁶ conducătorul Corah, conducătorul Gatam și conducătorul Amalec. Aceștia au fost conducătorii proveniți din Elifaz în Edom. Ei au fost nepoții Adei.¹⁷ Urmează prezentarea fiilor lui Reuel – fiul lui Esau: conducătorul Nahat, conducătorul Zerah, conducătorul Șama și conducătorul Miza. Aceștia au fost conducătorii lui Reuel în țara Edom. Ei au fost nepoții Basmatei care era soția lui Esau.¹⁸ Urmează prezentarea fiilor Oholibamei care era soția lui Esau: conducătorul Ieuș, conducătorul Ialam și conducătorul Corah. Aceștia au fost conducătorii Oholibamei care era fiica lui Ana și soția lui Esau.¹⁹ Aceasta a fost lista fiilor lui Esau, adică Edom; și aceștia au fost conducătorii lor.²⁰ Urmează acum lista fiilor horitului Seir, locuitori (de la începuturi) ai acelui teritoriu: Lotan, Șobal, Țivon, Ana,²¹ Dișon, Ețer și Dișan. Urmează prezentarea conducătorilor care au descins din horiți – urmașii lui Seir, în Edom.²² Fiii lui Lotan au fost Hori și Hemam. Sora lui Lotan a fost Timna.²³ Urmează fiii lui Șobal: Alvan, Manahat, Ebal, Șefo și Onam.²⁴ Fiii lui Țivon au fost: Aiia și Ana; el este acel Ana care a găsit izvoarele în deșert, în timp ce păștea măgarii tatălui lui numit Țivon.²⁵ Urmează prezentarea copiilor lui Ana: Dișon și Oholibama – fiica lui Ana.²⁶ Fiii lui Dișon au fost: Hemdan, Eșban, Itran și Cheran.²⁷ Urmează prezentarea fiilor lui Ețer: Bilhan, Zaavan și Acan.²⁸ Fiii lui Dișan au fost: Uț și Aran.²⁹ Urmează prezentarea conducătorilor horiților: conducătorul Lotan, conducătorul Șobal, conducătorul Țivon, conducătorul Ana,³⁰ conducătorul Dișon, conducătorul Ețer și conducătorul Dișan. Aceștia au fost conducătorii horiților, conform grupurilor lor din teritoriul lui

Seir. ³¹Urmează prezentarea regilor care și-au exercitat conducerea în Edom, înainte să domnească peste Israel vreun rege: ³²Bela, fiul lui Beor, a fost conducător în Edom; numele orașului lui era Dinhaba. ³³Când a murit Bela, în locul lui a fost conducător Iobab care era fiul lui Zerah, din Boțra. ³⁴Când a murit Iobab, în locul lui a fost conducător Hușam din teritoriul temaniților. ³⁵Când a murit Hușam, în locul lui a fost conducător Hadad – fiul lui Bedad. El este acela care i-a învins pe midianiți la Moab. Numele orașului lui era Avit. ³⁶Când a murit Hadad, în locul lui a fost conducător Samla din Masreca. ³⁷Atunci când a murit Samla, în locul lui a fost conducător Saul din acea localitate Rehobot situată lângă râu. ³⁸Când a murit Saul, în locul lui a fost conducător Baal-Hanan, fiul lui Acbor. ³⁹Când a murit Baal-Hanan – fiul lui Acbor –, în locul lui a fost conducător Hadar. Numele orașului acestuia era Pau. Numele soției lui era Mehetabeel – fiica lui Matred – fiica lui Me-Zahab. ⁴⁰Numele conducătorilor care provin din Esau, conform clanurilor și regiunilor lor, sunt următoarele: conducătorul Timna, conducătorul Alva, conducătorul Ietet, ⁴¹conducătorul Oholibama, conducătorul Ela, conducătorul Pinon, ⁴²conducătorul Chenaz, conducătorul Teman, conducătorul Mibțar, ⁴³conducătorul Magdiel și conducătorul Iram. Aceștia au fost conducătorii Edomului, conform teritoriilor lor din zona în care și-au exercitat conducerea. Esau a fost strămoșul edomiților. **37** Iacov și-a stabilit locuința pe teritoriul unde a locuit (și) tatăl lui: în Canaan. ²Urmează istoria (urmașilor) lui Iacov. La vârsta de șaptesprezece ani, Iosif păștea turma împreună cu frații lui. Aceștia erau fiii Bilhei și ai Zilpei – soțiile tatălui lui. El relata tatălui lor despre comportamentul rău al acestora. ³Israel îl iubea pe Iosif mai mult decât pe toți ceilalți fii ai lui, pentru că i se născuse la bătrânețe. Și i-a făcut o haină specială. ⁴Când au văzut frații lui că tatăl lor îl iubește mai mult decât pe ei, l-au urât pe Iosif. Și n-au putut să-i vorbească binevoitori. ⁵Iosif a avut un vis pe care l-a relatat fraților lui. Dar aceștia l-au urât mai mult decât până atunci. ⁶El le-a zis: „Ascultați visul pe care l-am avut! ⁷Noi eram la legatul snopilor pe câmp. Snopul meu s-a ridicat, iar snopii voștri s-au adunat în jurul lui și s-au aplecat spre el!” ⁸Frații lui i-au răspuns: „Vrei să spui că tu vei fi șeful nostru?! Pretinzi astfel că ne vei deveni stăpân?!” Din cauza viselor și a relatărilor lui, ei l-au urât (pe Iosif) mai mult decât înainte. ⁹Iosif a mai avut un vis; și l-a povestit și pe acesta fraților lui. El a spus: „Am mai avut un vis. În el am văzut că soarele, luna și unsprezece stele se aplecau înaintea mea!” ¹⁰Când a povestit visul și tatălui lui, acesta l-a certat, zicându-i: „Ce vrei să spui relatându-ne acest vis pe care l-ai avut? Oare anticipezi că vom veni eu împreună cu mama ta și cu frații tăi ca să ne aplecăm până la pământ înaintea ta?” ¹¹Frații lui l-au invidiat. Dar tatăl lor a reținut acest vis! ¹²Frații lui Iosif s-au dus să pască turma tatălui lor lângă Șehem. ¹³Israel i-a zis lui Iosif: „Știi că frații tăi pasc oile lângă Șehem. Vino; pentru că vreau să te trimit la ei!” El a răspuns: „Sunt pregătit să plec!” ¹⁴Israel i-a zis: „Du-te și vezi dacă frații tăi și turma sunt bine; și adu-mi vești (despre ei)!” L-a trimis din valea Hebron; și el ajuns la Șehem. ¹⁵Atunci un om l-a găsit rătăcind pe câmp; și l-a întrebat: „Ce cauți?” ¹⁶El a răspuns: „Îi caut pe frații mei. Te rog să îmi spui unde pasc ei turma.” ¹⁷Acel om i-a răspuns: „Au plecat de aici. I-am auzit zicând: «Să mergem la Dotan!»” Iosif a mers pe traseul pe care merseseră frații lui; și i-a găsit la Dotan. ¹⁸Aceștia l-au văzut de la mare distanță; și înainte să ajungă la ei, au decis să-l omoare. ¹⁹Au vorbit între ei astfel: „Vine «visătorul»!” ²⁰Acum haideți să-l omorâm și

să-l aruncăm într-o groapă. Vom spune că a fost mâncat de un animal sălbatic; și vom vedea ce confirmare vor mai avea visele lui!”²¹ Dar când a auzit Ruben despre acest plan, a încercat să-l scape, zicând: „Să nu-l omorâm!”²² El a continuat spunând: „Să nu (facem să) curgă sânge! Vă propun să-l aruncați în această groapă din deșert; dar fără să-l omorâți!”. Le-a vorbit astfel ca să-l salveze din mâinile lor și să-l aducă înapoi la tatăl lui.²³ Când a ajuns Iosif la frații lui, aceștia l-au dezbrăcat de haina specială pe care o purta.²⁴ Apoi l-au luat și l-au aruncat într-o groapă. Aceea era o fântână care nu mai avea apă în ea.²⁵ Apoi s-au așezat să mănânce. Dar privind în depărtare, au observat că se apropiau niște comercianți ismaeliți care veneau din Galaad și se duceau în Egipt. Cămilele lor transportau condimente, balsam și ulei parfumat.²⁶ Iuda le-a zis fraților lui: „Ce avantaj avem dacă ne omorâm fratele și-i ascundem sângele?”²⁷ Mai bine haideți să-l vindem ismaeliților și să nu-l omorâm cu mâinile noastre; pentru că el este fratele nostru și avem o origine comună.” Frații lui i-au acceptat propunerea.²⁸ Când s-au apropiat comercianții madianiți, frații lui l-au scos pe Iosif din fântână și l-au vândut ismaeliților cu douăzeci de șecheli de argint. Ei l-au dus pe Iosif în Egipt.²⁹ Când s-a dus Ruben la fântână și a constatat că Iosif nu mai era acolo, și-a rupt hainele în bucăți (de necaz).³⁰ Apoi s-a dus la frații lui și le-a zis: „Copilul nu mai este acolo! Acum ce voi face?”³¹ Dar ei au luat haina specială a lui Iosif, au înjunghiat un țap și au muiat-o în sânge(le lui).³² I-au trimis tatălui lor acea haină specială, împreună cu următorul mesaj: „Am găsit această haină. Vezi dacă ea este acea haină (specială) a fiului tău (Iosif)!”³³ El a recunoscut-o și a zis: „Este haina (specială a) fiului meu! L-a mâncat un animal sălbatic! Sunt convins că Iosif a fost făcut bucăți...”³⁴ Atunci Iacov și-a rupt hainele, și-a pus un sac în jurul soldurilor și l-a jelit pe fiul lui multe zile.³⁵ Toți fiii și fiicele lui au venit să-l consoleze, dar el n-a acceptat. Ci l-a plâns mult, zicând: „Jelind voi coborî la fiul meu în locuința morților!”³⁶ Madianiții l-au vândut pe Iosif în Egipt lui Potifar care era demnitar și comandant al gărzii lui Faraon. **38** În acea vreme, Iuda s-a despărțit de frații lui și și-a stabilit locuința lângă un adulamit numit Hira.² Iuda a întâlnit-o acolo pe fiica unui canaanit numit Șua. El a luat-o ca soție și a intrat la ea.³ Fata a rămas însărcinată și a născut un fiu, căruia Iuda i-a pus numele Er.⁴ Ea a rămas din nou însărcinată și a născut un fiu, căruia i-a pus numele Onan.⁵ A născut un alt fiu și l-a numit Șela. Atunci când l-a născut, se afla la Chezib.⁶ Iuda i-a luat o soție lui Er care era primul născut în familia lui. Numele acesteia era Tamar.⁷ Dar Er – primul născut în familia lui Iuda – era rău înaintea Domnului; și Domnul l-a omorât.⁸ Atunci Iuda i-a zis lui Onan: „Ia-o ca soție pe cea care a fost soția fratelui tău. Împlinește-ți față de ea datoria de cumnat; și fă astfel urmași fratelui tău!”⁹ Dar pentru că știa că urmașul nu va fi al lui, de fiecare dată când intra la soția fratelui lui, Onan elimina sperma pe pământ, pentru ca să nu-i permită fratelui lui să aibă descendenți.¹⁰ Ce făcea Onan nu a fost acceptat de Domnul, care l-a omorât și pe el.¹¹ Atunci Iuda i-a zis nurorii lui care se numea Tamar: „Rămâi văduvă în casa tatălui tău până va crește fiul meu numit Șela.” El a vorbit astfel fiindu-i frică de faptul că ar putea să moară și acela, la fel ca frații lui. Astfel, Tamar s-a întors în casa tatălui ei.¹² După mai mult timp, soția lui Iuda – fiica lui Șua – a murit. După ce a trecut timpul în care a simțit durerea pierderii ei, Iuda s-a dus împreună cu adulamitul Hira – prietenul lui – în localitatea Timna, la cei care-i tundeau oile.¹³ Atunci i s-a spus Tamarei: „Să știi că socrul tău se

duce la Timna, ca să-și tundă oile.”¹⁴ Ea și-a schimbat hainele de văduvă, s-a acoperit cu un văl și s-a înfășurat; apoi s-a așezat la intrarea în Enaiim, care se află în drumul spre Timna. Ea a procedat așa pentru că observase că deși Șela crescuse, ea nu-i fusese dată ca soție.¹⁵ Când a văzut-o Iuda, a crezut că este o prostituată; pentru că avea fața acoperită. Și astfel, el n-a recunoscut-o.¹⁶ A venit spre ea la marginea drumului; și fără să știe că era nora lui, i-a zis: „Lasă-mă să intru la tine!” Ea a întrebat: „Ce-mi vei oferi, dacă accept să intri la mine?”¹⁷ El a răspuns: „Îți voi trimite un ied din turmă.” Atunci ea a spus: „Accept (propunerea ta) doar dacă îmi dai o garanție până îl vei trimite!”¹⁸ El a întrebat: „Ce garanție să-ți dau?” Iar ea a răspuns: „Sigiliul tău, șnurul tău și bastonul din mâna ta.” El i le-a dat; și apoi a intrat la ea. Și în urma acestui fapt, (Tamara) a rămas însărcinată prin participarea lui.¹⁹ Apoi ea a plecat imediat, și-a scos vălul și s-a îmbrăcat (din nou) în hainele de văduvă.²⁰ Când a trimis Iuda iedul prin intermediul prietenului lui adulamit ca să recupereze garanția de la (acea) femeie, acesta n-a mai găsit-o.²¹ El i-a întrebat pe localnici: „Unde este prostituata care stătea lângă drum, la Enaiim?” Ei au răspuns: „N-a fost aici nici o prostituată!”²² El s-a întors la Iuda și i-a zis: „N-am găsit-o; iar localnicii au zis că nici n-a fost vreo prostituată acolo.”²³ Iuda a răspuns: „Să țină ce a luat; numai să nu ne facem de râs! Deși am trimis acest ied, tu n-ai mai găsit-o!”²⁴ După trei luni, au venit niște oameni la Iuda și i-au spus: „Nora ta, care se numește Tamar, s-a prostituat și chiar a rămas însărcinată în urma imoralității ei!” Atunci Iuda a zis: „Aduceți-o afară ca să fie arsă!”²⁵ Dar în timp ce era adusă afară, aceasta a trimis pe cineva să-i spună socrului ei: „Am rămas însărcinată cu cel care este proprietarul acestor lucruri; vezi dacă recunoști ale cui sunt acestea: sigiliul, șnurul și bastonul!”²⁶ Iuda le-a recunoscut (ca fiind ale lui); și a zis: „Ea este mai puțin vinovată decât mine, pentru că nu i-am dat-o ca soție fiului meu numit Șela.” Și de atunci nu s-a mai culcat cu ea.²⁷ Când a venit timpul să nască, în uterul ei erau (doi) gemeni.²⁸ În timpul nașterii, unul dintre ei a scos mâna. Moașa i-a apucat-o și a legat-o cu un fir roșu, zicând: „Acesta va ieși primul!”²⁹ Dar el și-a tras mâna înapoi; și astfel a ieșit fratele lui. Atunci ea a zis: „Ce spărtură ai făcut!” Și astfel i-au pus numele Pereț.³⁰ Apoi a ieșit și fratele lui care avea firul roșu legat la mână; și i s-a pus numele Zerah. **39** Iosif a fost dus în Egipt. Atunci egipteanul Potifar care era comandantul gărzii și unul dintre demnitarii faraonului, l-a cumpărat de la ismaeliții care l-au adus acolo.² Domnul era cu Iosif. Astfel, el a prosperat și a locuit în casa stăpânului lui egiptean.³ Acesta a observat că Domnul era cu Iosif și că îl făcea să reușească în tot ce făcea lucrând cu mâinile lui.⁴ Iosif a fost tratat cu bunăvoință de către stăpânul lui pe care-l slujea; iar acesta l-a desemnat ca supraveghetor al casei și al posesiunilor lui, încredințându-i tot ce avea (pentru administrare).⁵ Și din momentul în care i-a dat (lui Iosif) ca sarcină supravegherea casei și a întregii lui averi, Domnul a binecuvântat tot ce avea egipteanul, datorită lui Iosif. Binecuvântarea Domnului era peste toate posesiunile lui, inclusiv peste recoltele de pe câmp.⁶ Astfel, stăpânul l-a lăsat pe Iosif să îngrijească de tot ce poseda; și nu avea altă grijă decât să mănânce. Iosif arăta bine din punct de vedere fizic și era frumos.⁷ După un timp, soția stăpânului lui care se tot uita la Iosif, i-a zis: „Culcă-te cu mine!”⁸ Dar el a refuzat-o, răspunzându-i: „Stăpânul meu n-are nici o grijă în ce privește casa și averea lui. El mi-a dat în administrare tot ce are.⁹ Nimeni nu este mai

mare decât mine în această administrare a proprietăților lui. El nu mi-a interzis (să mă folosesc de) nimic, excepția fiind doar tu; pentru că ești soția lui. Deci cum aș putea să fac acest mare rău (față de el) și să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu?”¹⁰ Deși îi vorbea lui Iosif în fiecare zi (despre această dorință a ei), el n-a ascultat-o. Nu a acceptat nici să se culce cu ea și nici să stea în apropierea ei.¹¹ Dar într-o zi, Iosif a intrat în casa stăpânului ca să-și facă treaba, în timp ce niciunul dintre sclavi nu era acolo.¹² Atunci ea l-a prins de haină, zicându-i: „Culcă-te cu mine!” Dar el și-a lăsat haina în mâna ei și a fugit afară.¹³ Când a văzut că și-a lăsat haina în mâna ei și că a fugit afară,¹⁴ i-a chemat pe sclavii care serveau în casă și le-a zis: „Vedeți? Soțul meu ne-a adus un evreu ca să ne ridiculizeze. El a intrat la mine (în cameră) ca să se culce cu mine, dar eu am țipat cât am putut de tare.”¹⁵ Când a auzit că țip cu mare intensitate, și-a lăsat haina lângă mine și a fugit afară!”¹⁶ Soția lui Potifar a ținut haina lângă ea până când a venit acasă stăpânul lui Iosif.¹⁷ Atunci i-a relatat și lui aceleași lucruri: „Acel sclav evreu, pe care ni l-ai adus, a intrat la mine ca să mă dezonoreze.¹⁸ Dar când am țipat tare, și-a lăsat haina lângă mine și a fugit afară!”¹⁹ Când a auzit stăpânul lui (Iosif) reclamațiile soției lui zicând: „Așa s-a comportat sclavul tău cu mine!”, a fost afectat de o mare supărare.²⁰ Atunci l-a luat pe Iosif și l-a introdus în închisoare. Și astfel, el a rămas acolo, în locul în care trăiau în detenție prizonierii faraonului.²¹ Dar Domnul a fost cu Iosif, și-a manifestat mila Sa față de el și a făcut ca să fie apreciat de comandantul închisorii.²² El i-a dat lui Iosif funcția de supraveghetor al tuturor deținuților din acea închisoare. Tot ce se făcea acolo, trebuia aprobat de el.²³ Comandantul închisorii nu se mai îngrijea de nimic din ce era în administrarea lui Iosif, pentru că Domnul era cu el și îl făcea să reușească în tot ce lucra. **40** După toate aceste întâmplări, atât responsabilul cu băutura cât și brutarul monarhului Egiptului, au greșit față de stăpânul lor.² Faraon s-a supărat pe cei doi oameni din administrația lui: atât pe comandantul celor care ofereau băutura, cât și pe brutarul-șef.³ El i-a pus în detenție chiar în casa comandantului gărzii; și astfel au ajuns în aceeași închisoare în care se afla ca deținut și Iosif.⁴ Comandantul gărzii i-a repartizat în același loc cu Iosif care i-a slujit. Și așa au rămas aceștia în arest pentru un timp.⁵ Într-o noapte, atât deținutul care fusese responsabilul cu băutura faraonului, cât și cel care fusese brutarul conducătorului Egiptului, au avut fiecare câte un vis semnificativ.⁶ Când a venit Iosif dimineața la ei, a observat că erau neliniștiți.⁷ Atunci el i-a întrebat pe oamenii care avuseseră funcții în administrația faraonului și care erau în arest împreună cu el în casa stăpânului: „De ce sunteți atât de îngrijorați astăzi?”⁸ Ei au răspuns: „Am avut niște vise, dar nu este nimeni care să ni le poată interpreta.” Atunci Iosif le-a zis: „Oare nu vine de la Dumnezeu interpretarea viselor? Relatați-mi visele voastre!”⁹ Responsabilul cu băutura (faraonului) i-a povestit lui Iosif visul, zicând: „În visul meu am văzut o viță-de-vie.¹⁰ Ea avea trei ramuri. Imediat după ce a înmugurit, i s-a deschis floarea, iar ciorchinii au produs struguri copti.¹¹ Eu aveam cupa faraonului în mână. Am luat strugurii, i-am stors în cupă și apoi am pus cupa în mâna lui.”¹² Iosif i-a zis: „Visul se interpretează astfel: cele trei ramuri reprezintă trei zile.¹³ După trei zile, Faraon îți va face capul să se ridice cu demnitate și te va repune în funcție; iar tu vei pune cupa în mâna lui exact cum făceai înainte, când erai responsabilul-șef cu băutura lui.¹⁴ Dar când vei trăi bine, să-ți amintești de mine. Să manifesti milă și să vorbești faraonului despre mine ca să mă

scoți din această închisoare. ¹⁵Pentru că am fost luat (și adus) cu forța din țara evreilor; și nici chiar aici nu am făcut nici o faptă care să justifice trimiterea mea în închisoare!” ¹⁶Când șeful brutarilor a văzut că Iosif a dat o interpretare favorabilă, i-a zis: „Și eu am avut un vis! În el se întâmpla că pe capul meu erau trei coșuri cu pâine. ¹⁷În coșul de deasupra erau diverse produse făcute din cocă și coapte pentru faraon; iar păsările mâncau ce era în coșul de pe capul meu!” ¹⁸Iosif i-a răspuns: „Visul are următoarea interpretare: cele trei coșuri reprezintă trei zile. ¹⁹După trei zile, faraonul îți va tăia capul și te va spânzura de un copac; și păsările vor mânca din carnea ta...” ²⁰A treia zi, faraonul și-a sărbătorit ziua de naștere. Atunci el le-a oferit un banchet tuturor slujitorilor lui. Cu acea ocazie, faraonul „a ridicat capul” celui care fusese responsabil cu băutura și al fostului brutar-șef (eliberându-i). ²¹El a repus în slujbă pe responsabilul cu băutura; și acesta a pus din nou cupa în mâna faraonului. ²²Însă pe brutarul-șef l-a spânzurat, conform interpretării (visului) pe care o făcuse Iosif (fiecăruia). ²³Dar responsabilul cu băutura (faraonului) nu și-a mai amintit de Iosif; ci l-a uitat... **41** După doi ani, faraonul a visat că stătea pe malul Nilului. ²Și din Nil au apărut șapte vaci frumoase și grase, care pășteau între trestii. ³După acestea, au apărut din Nil alte șapte vaci urâte și slabe. Acestea s-au așezat lângă celelalte vaci (grase); și pășteau pe malul Nilului. ⁴Vacile urâte și slabe le-au mâncat pe cele frumoase și grase. Apoi Faraon s-a trezit din somn. ⁵A adormit din nou și a mai avut un vis: șapte spice de grâu, bine dezvoltate și sănătoase, creșteau pe aceeași tulpină. ⁶După ele au răsărit șapte spice nedezvoltate și arse de vântul de la Est. ⁷Spicele nedezvoltate le-au înghițit pe cele șapte care erau bine dezvoltate și pline. Apoi faraonul s-a trezit din somn. Acestea au fost visele lui. ⁸Când a venit dimineața, el a devenit neliniștit. A dat ordin să fie chemați toți vrăjitorii și toți înțelepții Egiptului. Apoi le-a relatat visele; dar nimeni n-a putut să i le interpreteze. ⁹Atunci responsabilul cu băutura, i-a zis faraonului: „Realizez astăzi că am făcut o greșală. ¹⁰Faraonul s-a supărat odată pe slujitorii lui; și ne-a ținut în arest în casa comandantului gărzii, atât pe mine cât și pe conducătorul brutarilor. ¹¹Noi am avut câte un vis fiecare în aceeași noapte. Și fiecare dintre acestea avea o semnificație specială. ¹²Exista acolo împreună cu noi și un tânăr evreu care era sclav al comandantului gărzii. I-am povestit acestuia visele noastre; iar el ne-a arătat semnificația lor, dând fiecăruia vis o interpretare distinctă. ¹³Apoi s-a întâmplat exact cum ni le-a interpretat el: faraonul m-a repus în funcție; iar pe șeful brutarilor l-a spânzurat.” ¹⁴Atunci faraonul a dat ordin să fie adus Iosif. Și astfel, el a fost scos repede din închisoare. Iosif s-a bărbierit, și-a schimbat hainele și a venit înaintea faraonului. ¹⁵Acesta i-a zis: „Am avut un vis, dar nu este nimeni care să mi-l poată interpreta. Am auzit că tu poți să interpretezi un vis imediat după ce-l auzi!” ¹⁶Iosif i-a răspuns: „Nu eu, ci Dumnezeu îi va da faraonului un răspuns favorabil!” ¹⁷Atunci Faraon i-a zis lui Iosif: „Am visat că stăteam pe malul Nilului. ¹⁸Atunci au apărut din Nil șapte vaci bine dezvoltate și grase, care pășteau între trestii. ¹⁹După ele au apărut alte șapte vaci mici, foarte urâte și slabe. Niciodată n-am văzut vaci atât de urâte în toată țara Egiptului! ²⁰Vacile slabe și urâte le-au mâncat pe cele șapte vaci grase. ²¹Și totuși, după ce le-au mâncat, nu a fost nici o diferență în aspectul lor fizic; ci erau la fel de slabe cum fuseseră și înainte. Apoi m-am trezit. ²²Am adormit din nou și am avut un alt vis. Am văzut șapte spice de grâu, pline și sănătoase, care creșteau pe aceeași tulpină. ²³După ele au răsărit șapte spice uscate, nedezvoltate și

arse de vântul care bate din Est. ²⁴Spicele nede dezvoltate le-au înghițit pe cele șapte spice pline. Le-am povestit vrăjitorilor aceste vise; dar niciunul nu mi le-a putut interpreta!” ²⁵Atunci Iosif i-a zis faraonului: „Visele pe care le-a avut faraonul, reprezintă același lucru. Dumnezeu i-a revelat astfel ce urmează să facă. ²⁶Cele șapte vaci grase reprezintă șapte ani; iar cele șapte spice bine dezvoltate reprezintă tot șapte ani. De fapt, este (ca) un singur vis. ²⁷Atât cele șapte vaci slabe și urâte, care au apărut după primele, cât și acele șapte spice nede dezvoltate și arse de vântul care bate din Est, reprezintă șapte ani. Ele semnifică șapte ani de foamete. ²⁸Se va întâmpla exact așa cum am spus. Iar Dumnezeu i-a arătat astfel anticipat faraonului ce urmează să facă. ²⁹Vor veni șapte ani de mare abundență în toată țara Egiptului. ³⁰Dar după aceștia vor veni șapte ani de foamete. Ea va fi atât de mare, încât nu va mai fi nici o evidență despre belșugul anterior din Egipt. Foametea va distruge țara. ³¹Nu se va mai cunoaște nici o dovadă despre belșugul care fusese în țară; pentru că foametea care va urma, va fi foarte greu de suportat. ³²Faptul că visul faraonului a fost de două ori, arată că acest lucru este decis de Dumnezeu; și El va face să se întâmple așa în scurt timp. ³³În consecință, faraonul să aleagă acum un om competent și înțelept, pe care să-l pună conducător peste țara Egiptului. ³⁴Faraonul să desemneze oameni care să supravegheze colectarea unei cincimi din producția de cereale a Egiptului în timpul celor șapte ani de abundență. ³⁵Aceștia să strângă toată hrana din anii buni care urmează să vină. Apoi să depoziteze grâul pentru hrana celor din orașe în grânarele faraonului; și să-l păzească. ³⁶Aceste alimente vor fi o rezervă pentru țară în perioada celor șapte ani de foamete care vor veni în zona Egiptului; și astfel, țara va supraviețui în timpul foametei!” ³⁷Acest plan a fost agreat de faraon și de toți slujitorii lui. ³⁸Atunci el le-a zis subalternilor lui: „Oare vom putea găsi un (alt) asemenea om, care să aibă în el Spiritul lui Dumnezeu?” ³⁹Apoi faraonul i-a zis lui Iosif: „Pentru că Dumnezeu ți-a revelat toate aceste lucruri, (constatăm că) nu este nimeni la fel de competent și de înțelept ca tine. ⁴⁰În consecință, tu vei fi conducător peste curtea mea; și tot poporul meu va asculta de ordinele care vor veni din gura ta! Doar tronul mă va face mai mare decât tine! ⁴¹De-acum te-am pus în funcția de conducător pentru tot teritoriul Egiptului!” ⁴²Faraonul și-a scos de pe deget inelul cu sigiliu lui; și apoi l-a pus pe degetul lui Iosif. L-a îmbrăcat în haine făcute din in subțire și i-a pus un lanț de aur în jurul gâtului. ⁴³Apoi l-a urcat în carul care venea după al lui; și un crainic striga (celorlaltă) zicând: „În genunchi!” Astfel l-a pus faraonul pe Iosif în funcția de conducător pentru tot Egiptul... ⁴⁴El i-a mai spus lui Iosif: „Eu sunt faraon; dar fără aprobarea ta, nimeni nu va face nimic în tot Egiptul.” ⁴⁵Faraon i-a pus lui Iosif numele Țafnat-Paneah și i-a dat-o ca soție pe Asnat care era fiica lui Poti-Fera – preotul din On. Iosif a plecat să inspecteze teritoriul Egiptului. ⁴⁶El avea treizeci de ani când a fost desemnat să lucreze în slujba monarhului din Egipt. Iosif a plecat din fața faraonului și a călătorit prin tot Egiptul. ⁴⁷În timpul celor șapte ani de abundență, pământul a facilitat producerea multor cereale. ⁴⁸În cei șapte ani de prosperitate din zona Egiptului, Iosif a adunat toată hrana și a depozitat-o în orașe. A procedat așa adunând provizii de hrană de pe câmpurile din jurul fiecărui oraș. ⁴⁹Astfel, Iosif a strâns foarte mult grâu – ca particulele de nisip de la marginea mării. Era atât de mult, încât a încetat să-l mai cântărească. ⁵⁰Înainte să vină anii de foamete, Asnat – fiica lui Poti-Fera care era preotul din On – i-a născut lui Iosif doi

fii. ⁵¹Iosif i-a pus primului fiu născut în familia lui, numele Manase, zicând: „Va fi numit așa pentru că Dumnezeu m-a făcut să uit toate situațiile neplăcute prin care am trecut și (dorul) de familia tatălui meu!” ⁵²Pe al doilea fiu l-a numit Efraim, zicând: „Îi pun acest nume pentru că Dumnezeu m-a făcut prosper în țara în care (inițial) fusesem nedreptățit!” ⁵³Cei șapte ani de abundență din țara Egiptului s-au terminat. ⁵⁴Apoi au început cei șapte ani de foamete, exact cum spusese Iosif. În toate țările era criză de alimente. Dar în tot Egiptul, oamenii aveau pâine! ⁵⁵Când oamenii din Egipt și-au terminat proviziile de alimente, poporul a rugat faraonul să-i dea pâine. Atunci el le-a zis tuturor egiptenilor: „Adresați cererea voastră lui Iosif! Apoi el vă va spune ce să faceți!” ⁵⁶Criza alimentelor a afectat întreaga țară... Atunci Iosif a deschis toate depozitele unde adunase provizii; și le-a vândut grâu egiptenilor, pentru că foametea era dificil de suportat în Egipt. ⁵⁷Și pentru că toate țările erau profund afectate de foamete, veneau în Egipt oameni din toate zonele, ca să cumpere grâu de la Iosif. **42** Când a aflat Iacov că este grâu (de vânzare) în Egipt, le-a zis fiilor lui: „De ce stați și vă uitați unii la alții? ²Am auzit că în Egipt există grâu! Duceți-vă și cumpărați-ne grâu de acolo, pentru ca să trăim și să nu murim (de foame).” ³Atunci zece dintre frații lui Iosif s-au dus să cumpere grâu din Egipt. ⁴Iacov nu l-a trimis împreună cu frații lui și pe Beniamin – fratele lui Iosif – imaginându-și că era posibil să i se întâmple ceva rău. ⁵Astfel, fiii lui Israel s-au dus să cumpere grâu din Egipt, călătorind împreună cu alți oameni care aveau același scop; pentru că în zona Canaanului era foamete. ⁶Iosif era guvernatorul țării – cel care vindea cereale întregului popor al acesteia. Când au ajuns frații lui Iosif la el, s-au aplecat cu fața până la pământ înaintea lui. ⁷Din momentul în care și-a văzut frații, Iosif i-a recunoscut. Dar s-a prefăcut că nu-i cunoaște; și le-a vorbit cu duritate. El i-a întrebat: „De unde veniți? Ei au răspuns: „Venim din Canaan, ca să cumpărăm hrană!” ⁸Deși Iosif și-a recunoscut frații, ei nu l-au recunoscut. ⁹El și-a amintit visele pe care le avusese și care se refereau la ei. Atunci le-a zis: „Voi sunteți spioni; și ați venit să vedeți punctele vulnerabile ale țării!” ¹⁰Ei au răspuns: „Nu, stăpâne! Slujitorii tăi au venit să cumpere hrană! ¹¹Toți suntem fiii aceluiași om. Slujitorii tăi sunt oameni corecți, nu spioni!” ¹²Dar el le-a zis: „Nu este adevărat! Voi ați venit să spionați zonele neprotejate ale țării!” ¹³Ei au răspuns: „Noi, slujitorii tăi, suntem doisprezece frați și aparținem aceluiași om care locuiește în Canaan. Cel mai mic dintre noi este acum acasă cu tatăl nostru; iar unul nu mai există!” ¹⁴Dar Iosif le-a zis: „Voi sunteți exact ce am afirmat: spioni. ¹⁵Veți fi verificați astfel: (jur) pe viața faraonului că nu veți pleca din acest loc decât dacă va veni aici și fratele vostru mai mic! ¹⁶Trimiteți-l pe unul dintre voi să-l aducă pe fratele vostru; iar ceilalți vor rămâne în închisoare. Astfel vi se vor verifica afirmațiile; și se va demonstra dacă spuneți adevărul. Altfel, (vă jur) pe viața faraonului, că sunteți cu certitudine niște spioni!” ¹⁷Și astfel i-a băgat pe toți în închisoare pentru trei zile. ¹⁸A treia zi, Iosif le-a zis: „Faceți ce v-am spus; și veți trăi! Eu mă tem de Dumnezeu! ¹⁹Dacă sunteți oameni cinstiți, unul dintre voi să rămână aici în închisoare. Ceilalți mergeți și duceți grâu familiilor voastre. ²⁰Apoi să mi-l aduceți pe fratele vostru mai mic. Așa vor fi verificate cuvintele voastre; și nu veți muri!” Ei au acceptat să procedeze exact cum li s-a cerut. ²¹Atunci fiecare a zis celuilalt: „Cu certitudine că acum plătim pentru ce i-am făcut fratelui nostru. Deși i-am văzut durerea sufletului când ne ruga să nu-i luăm viața, noi nu l-am ascultat. Așa

se explică de ce a venit peste noi acest necaz!”²² Ruben le-a răspuns: „Nu v-am spus eu să nu păcătuiți (făcând fapte rele) împotriva băiatului? Dar nu m-ați ascultat! Acum răspundem pentru sângele lui!”²³ Ei nu știau că Iosif îi înțelegea; pentru că vorbea cu ei prin intermediul unui traducător.²⁴ Iosif a plecat de lângă ei și a început să plângă. Apoi s-a întors și le-a vorbit din nou. L-a luat pe Simeon și l-a legat în prezența lor.²⁵ Apoi a ordonat să li se umple sacii cu grâu, să se pună fiecareia argintul înapoi în sac și să li se ofere provizii pentru drum. Ordinul (lui Iosif) a fost executat.²⁶ Apoi frații lui Iosif au încărcat grâul pe măgari și au plecat.²⁷ Când unul dintre ei și-a deschis sacul ca să-și hrănească măgarul în locul unde rămăseseră în acea noapte, a văzut că argintul lui era pus deasupra cerealelor.²⁸ Atunci le-a zis fraților lui: „Argintul mi-a fost dat înapoi! El este aici în sacul meu!” Atunci au fost foarte afectați în inimile lor; și și-au zis unul altuia tremurând: „Ce ne-a făcut Dumnezeu!!!”²⁹ Când au ajuns în Canaan la tatăl lor numit Iacov, i-au relatat tot ce li se întâmplase. Ei au zis:³⁰ „Acel om care este guvernatorul țării, ne-a vorbit dur și a considerat că am venit să spionăm țara.”³¹ Dar noi i-am spus: «Suntem oameni corecți, nu spioni.»³² Am fost doisprezece frați – fiii ai aceluiași tată. Unul dintre noi nu mai există; iar cel mai mic este acum cu tatăl nostru în Canaan.»³³ Atunci, acel om care este guvernatorul țării, ne-a spus: «Voi verifica dacă sunteți oameni corecți. Lăsați-l pe unul dintre voi cu mine, luați grâu pentru familiile voastre care sunt afectate de foamete; și plecați.»³⁴ Dar să mi-l aduceți pe fratele vostru mai mic; și astfel mă voi convinge că nu sunteți spioni, ci oameni corecți. Apoi vi-l voi da înapoi pe fratele vostru și veți putea face comerț în țară.»³⁵ Când și-au golit sacii, fiecare și-a găsit punga cu argint (în sacul lui). Văzând pungile cu argint, s-au temut atât ei, cât și tatăl lor.³⁶ Atunci Iacov, tatăl lor, le-a zis: „Voi m-ați determinat să rămân fără copii. Iosif nu mai există; Simeon nu mai este. Și acum vreți să-l luați și pe Benjamin... Toate acestea lovesc în mine!”³⁷ Atunci Ruben i-a zis tatălui lui: „Să-i omori pe cei doi fii ai mei, dacă nu voi reveni împreună cu Benjamin! Îl voi păzi eu și ți-l voi aduce înapoi!”³⁸ Dar el a răspuns: „Fiul meu nu va merge cu voi; pentru că fratele lui este mort... Doar el (mi-)a mai rămas. Dacă (și lui) i se va întâmpla ceva rău în călătoria pe care o faceți, voi coborî îndurerat și cu părul alb în locuința morților!”⁴³ Foametea era din ce în ce mai greu de suportat în toată acea zonă.² După ce au consumat grâul pe care-l aduseseră din Egipt, tatăl lor le-a zis: „Duceți-vă din nou și cumpărați-ne niște cereale ca să avem ce mânca!”³ Dar Iuda i-a răspuns: „Acel om ne-a spus categoric și ne-a ordonat să nu ne mai prezentăm în fața lui dacă fratele nostru nu va fi cu noi.”⁴ Deci dacă-l vei trimite pe fratele nostru cu noi, ne vom duce și-ți vom cumpăra hrană.⁵ Dar dacă nu-l vei trimite, nu ne vom mai duce; pentru că acel om ne-a zis: «Să nu veniți să mă mai vedeți, dacă fratele vostru nu este cu voi.»”⁶ Atunci Israel le-a zis: „De ce mi-ați făcut rău spunând acelui om că mai aveți un frate?”⁷ Ei i-au răspuns: „Acel om ne-a întrebat în mod detaliat despre noi și despre familia noastră, zicând: «Mai trăiește tatăl vostru? Mai aveți vreun frate?» Iar noi i-am răspuns la aceste întrebări. Nu am bănuț că ne va cere să-l aducem (cu noi, acolo) pe fratele nostru!”⁸ Atunci Iuda i-a zis tatălui lui numit Israel: „Trimite băiatul cu mine; și astfel vom pleca imediat, pentru ca atât noi cât și tu împreună cu copiii noștri, să trăim și să nu murim de foame!”⁹ Pentru că eu personal (îl cer și) garantez pentru el, îl vei cere din mâna mea. Dacă nu ți-l voi aduce înapoi și dacă nu mă voi

prezenta cu el înaintea ta, voi fi vinovat față de tine toată viața mea! ¹⁰Dacă n-am fi întârziat, în mod cert ne-am fi întors de două ori până acum!” ¹¹Atunci, tatăl lor numit Israel, le-a zis: „Dacă așa trebuie, atunci așa să procedați. Luați cu voi câteva dintre produsele speciale care există în această țară și duceți-le ca dar acelui om: puțin balsam, puțină miere, condimente, ulei parfumat, fistic și migdale. ¹²Luați argint dublu, pentru că trebuie să dați înapoi argintul care a fost găsit deasupra cerealelor în sacii voștri. Poate a fost o greșeală. ¹³Luați-l și pe fratele vostru și mergeți din nou la acel om. ¹⁴Dumnezeul Omnipotent să facă să fiți acceptați de acel om; și astfel, să-i trimită înapoi pe celălalt frate al vostru și pe Benjamin. Cât despre mine, dacă trebuie, voi rămâne fără copii!” ¹⁵Ei au luat darul și argintul – dublu – împreună cu Benjamin; și astfel s-au dus în Egipt, unde s-au prezentat înaintea lui Iosif. ¹⁶Când a văzut că Benjamin venise împreună cu ei, Iosif i-a dat administratorului casei lui următorul ordin: „Condu-i pe acești oameni înăuntru. Apoi taie un animal și pregătește mâncare (din carnea lui); pentru că acești oameni vor mânca împreună cu mine!” ¹⁷Administratorul a făcut exact cum i-a ordonat Iosif și i-a condus în casa lui. ¹⁸Dar când au constatat că au fost duși în casa lui Iosif, le-a fost frică și și-au zis: „Am fost aduși înăuntru din cauza argintului care a fost pus inițial în sacii noștri. Vor să ne condamne, să ne aresteze, să ne ia sclavi și să ne confiște măgarii!” ¹⁹Ei s-au apropiat de administratorul averilor lui Iosif și au vorbit cu el la intrarea în casă. ²⁰Atunci i-au zis: „Stăpânul nostru, iartă-ne, dar... noi am mai venit odată aici, ca să cumpărăm hrană. ²¹Însă când am ajuns la locul unde am rămas în acea noapte și ne-am deschis sacii, am găsit fiecare deasupra cerealelor tot argintul nostru (pe care-l plătisem). Acum, să știi că l-am adus înapoi. ²²Am mai adus cu noi alt argint, ca să cumpărăm hrană. Nu știm cine ne-a pus argintul înapoi în saci!” ²³El le-a răspuns: „Fiți liniștiți; nu vă temeți. Dumnezeu vostru, Acela care este și Dumnezeu tatălui vostru, v-a pus o comoară în saci; în ce mă privește, eu am încasat (atunci) argintul vostru!” Apoi l-a adus la ei și pe Simeon. ²⁴Administratorul i-a condus în casa lui Iosif și le-a dat atât apă ca să-și spele picioarele, cât și hrană pentru măgari. ²⁵Auzind că urmează să mănânce acolo, ei au pregătit darul pentru Iosif care urma să vină (între ei) la prânz. ²⁶Când a intrat Iosif, ei i-au oferit darul pe care-l aduseseră în casă și s-au aplecat cu fața până la pământ înaintea lui. ²⁷El i-a întrebat despre situația lor (din Canaan) zicându-le: „Este sănătos acel bătrân tată al vostru, despre care mi-ați vorbit? Mai trăiește?” ²⁸Ei i-au răspuns: „Da, tatăl nostru – slujitorul tău – este sănătos! Încă trăiește!” Apoi s-au plecat și i s-au închinat. ²⁹El l-a observat pe fratele lui numit Benjamin, fiul mamei lui. Atunci a întrebat: „Acesta este fratele vostru (cel) mai tânăr, despre care mi-ați vorbit?” Apoi a adăugat: „Dumnezeu să aibă milă de tine, fiule!” ³⁰Când l-a văzut pe fratele lui, Iosif a fost foarte afectat emoțional. Atunci el a ieșit repede și s-a dus în altă cameră, ca să plângă acolo. ³¹Apoi și-a spălat fața și a revenit (între ei). Controlându-se, a ordonat: „Aduceți mâncare!” ³²Pe el l-au servit separat de frații lui, ca și pe egiptenii care mâncau împreună cu el. Au procedat așa pentru că egiptenii nu puteau mânca împreună cu evreii. Ar fi fost pentru ei ceva urât. ³³Frații lui Iosif s-au așezat în fața lui, în ordinea vârstei, de la primul născut până la cel mai tânăr; și se uitau unii la alții mirați. ³⁴Li s-a oferit câte o porție de la masa lui Iosif. Dar porția lui Benjamin era de cinci ori mai mare decât a celorlalți. Ei au băut și s-au bucurat împreună cu el. **44** Apoi Iosif i-a dat administratorului averilor lui

următorul ordin: „Umple sacii acestor oameni cu mâncare, atât cât pot duce. Și pune argintul fiecăruia în sac, în partea unde se deschide acesta.”² Pune cupa mea de argint deasupra cerealelor în sacul celui mai mic, împreună cu argintul pentru grâu.” Administratorul a făcut așa cum i-a ordonat Iosif.³ Când s-a făcut ziuă, li s-a dat ocazia să plece împreună cu măgarii lor.⁴ Ei au ieșit din oraș. Dar nu se depărtaseră mult de el. Atunci Iosif i-a ordonat administratorului averilor lui astfel: „Du-te și urmărește-i pe acei oameni! Când îi vei ajunge, întreabă-i: «De ce ați recompensat binele cu rău?»⁵ De ce ați furat cupa din care bea stăpânul meu și pe care o folosește el pentru ghicire? Ați făcut un lucru rău!»”⁶ Când i-a ajuns, administratorul le-a spus aceste cuvinte.⁷ Ei i-au răspuns: „De ce vorbește stăpânul nostru așa? Nici să nu te gândești că slujitorii tăi ar fi făcut acest lucru!”⁸ Noi ți-am adus înapoi din Canaan argintul pe care-l găsisem în sacii noștri deasupra cerealelor. Deci cum ne-am fi permis să furăm argint sau aur din casa stăpânului tău?⁹ Acum, să moară acela dintre slujitorii tăi la care va fi găsită cupa; iar noi ceilalți să devenim sclavii stăpânului nostru!”¹⁰ El le-a zis: „Sunt de acord să se întâmple așa cum ați spus! Cel la care va fi găsită cupa, va fi sclavul meu. Dar voi ceilalți veți fi considerați nevinovați!”¹¹ Fiecare și-a dat repede jos sacul și l-a deschis.¹² Administratorul (averilor lui Iosif) a căutat cupa începând cu cel mai mare dintre ei și terminând cu cel mai mic; și ea a fost găsită în sacul lui Beniamin.¹³ Atunci ei și-au sfâșiat hainele; și după ce fiecare și-a încărcat măgarul, s-au întors în oraș.¹⁴ Iuda și frații lui au intrat în casa lui Iosif, în timp ce el încă era acolo. Și s-au aruncat cu fața spre pământ înaintea lui.¹⁵ Iosif i-a întrebat: „De ce ați procedat așa? Nu știți că un om ca mine poate ghici?”¹⁶ Iuda i-a răspuns: „Ce putem să-i răspundem stăpânului nostru? Ce mai putem spune? Cum să ne justificăm? Dumnezeu a descoperit nedreptatea slujitorilor tăi; suntem sclavii stăpânului nostru, împreună cu cel la care a fost găsită cupa!”¹⁷ Dar el a zis: „În nici un caz nu voi proceda astfel cu voi (toți)! Va rămâne ca sclav al meu doar acela la care a fost găsită cupa. Dar voi ceilalți mergeți liniștiți la tatăl vostru!”¹⁸ Atunci Iuda s-a apropiat de el și i-a zis: „Stăpânul meu, te rog să permiți slujitorului tău să-ți spună ceva; și să nu te superi pe el! Pentru că tu ești (cu aceeași autoritate) ca Faraon.”¹⁹ Stăpânul meu i-a întrebat pe slujitorii lui dacă avem tată și dacă mai avem vreun alt frate.²⁰ Noi i-am răspuns stăpânului nostru că avem un tată bătrân, care mai are un fiu mai tânăr. El i s-a născut la bătrânețe. Fratele lui este mort. Acum, doar el a mai rămas dintre copiii născuți de aceeași mamă; iar tatăl lui îl iubește.²¹ Tu le-ai cerut slujitorilor tăi să-l aducă la tine pentru ca să-l vezi personal.²² Noi i-am spus stăpânului nostru că băiatul nu poate pleca de lângă tatăl lui. În cazul în care totuși acest lucru s-ar întâmpla, tatăl lui ar muri.²³ Dar tu le-ai spus slujitorilor tăi că dacă fratele nostru mai mic nu vine împreună cu noi, să nu te mai vedem.²⁴ Ne-am întors la slujitorul tău, la tatăl meu, și i-am relatat ce ne-a ordonat stăpânul nostru.²⁵ Când tatăl nostru ne-a cerut să ne întoarcem și să mai cumpărăm hrană,²⁶ noi i-am răspuns că nu putem merge decât dacă împreună cu noi va veni și fratele nostru mai mic. I-am explicat că nu putem să ne întâlnim cu tine decât dacă fratele nostru mai mic este împreună cu noi.²⁷ Atunci slujitorul tău – tatăl meu – ne-a reamintit că soția lui i-a născut doi fii.²⁸ Unul a plecat (cândva de-acasă); și se presupune că a fost sfâșiat de animale sălbatice, pentru că de atunci nimeni nu l-a mai văzut.²⁹ Ne-a mai spus că dacă i-l vom lua și pe acesta și i se va întâmpla ceva rău, va coborî îndurerat și cu

părul alb în locuința morților. ³⁰Acum doresc să știi că tatăl meu, slujitorul tău, este atașat de băiat. Dacă mă voi întoarce la el fără ca băiatul să fie cu noi, ³¹va muri când va constata că nu am revenit împreună cu el. Și astfel, slujitorii tăi vor coborî cu durere în locuința morților capul cu păr alb al slujitorului tău, care este tatăl nostru!”

³²Slujitorul tău a garantat în fața tatălui meu pentru băiat, promițând că dacă nu i-l voi aduce înapoi, voi fi vinovat înaintea lui toată viața. ³³Deci te rog să permiți slujitorului tău să rămână ca sclav al stăpânului meu în locul băiatului; și permite-i băiatului să se întoarcă împreună cu frații lui! ³⁴Cum să mă întorc la tatăl meu dacă băiatul nu este cu mine? Să nu văd durerea pe care o va avea tatăl meu!”

45 Atunci Iosif nu s-a mai putut abține în prezența tuturor celor care erau acolo; și a dat următorul ordin: „Ieșiți toți de-aici (cu excepția acestora)!” Astfel, nimeni nu a mai rămas cu Iosif atunci când el li s-a prezentat fraților lui. ²Și a plâns atât de tare, încât l-au auzit chiar și egiptenii din locuința faraonului. ³Iosif le-a zis fraților lui: „Eu sunt! Iosif! Mai trăiește tatăl meu?” Dar frații lui au fost atât de surprinși, încât nu i-au putut răspunde. ⁴Atunci Iosif le-a zis: „Apropiați-vă de mine!” Ei s-au apropiat; iar el le-a spus: „Eu sunt fratele vostru Iosif, cel pe care l-ați vândut (celor care mergeau) în Egipt! ⁵Acum, să nu vă întristați și nici nu regretați pentru că m-ați vândut (să ajung) aici; pentru că Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră ca să vă ajut să supraviețuiți. ⁶Deși foametea durează de doi ani pe pământ, vor mai fi încă cinci ani în care nu se va ara și nu se va secera. ⁷Dumnezeu m-a trimis aici înaintea voastră pentru ca să vă salvez viața într-un mod spectaculos; și astfel să puteți avea urmași pe pământ. ⁸Deci nu voi m-ați trimis aici, ci Dumnezeu! El m-a făcut tată pentru faraon! Eu sunt stăpânul curții lui și guvernator în tot Egiptul. ⁹Duceți-vă repede la tatăl meu și spuneți-i că fiul lui – Iosif – îi zice: «Dumnezeu m-a făcut stăpân în tot Egiptul! Vino urgent la mine! ¹⁰Vei locui în zona Goșen și vei fi lângă mine, atât tu, cât și copiii tăi, nepoții tăi, turmele, cirezile tale și tot ce îți aparține. ¹¹Voi îngriji de tine (să trăiești bine) acolo; pentru că mai sunt încă cinci ani de foamete. Și astfel, voi urmări să nu-ți sărăcească familia din cauza diminuării averilor tale.» ¹²Atât voi, cât și fratele meu Benjamin, constatați că eu (– Iosif –) sunt cel care vă vorbește. ¹³Să povestiți tatălui meu despre toată gloria pe care o am în Egipt; și să relatați tot ce ați văzut. Acum grăbiți-vă și aduceți-l pe tatăl meu aici!” ¹⁴Apoi l-a îmbrățișat pe fratele lui numit Benjamin; și a plâns, în timp ce și Benjamin plângea pe umărul lui. ¹⁵Iosif i-a sărutat pe toți frații lui și a plâns pe umerii lor. Apoi frații lui au vorbit cu el. ¹⁶Când a auzit faraonul și slujitorii lui că au venit frații lui Iosif, s-au bucurat. ¹⁷Faraonul i-a ordonat lui Iosif să le spună fraților lui astfel: „Încărcați-vă animalele (cu cereale) și întoarceți-vă în Canaan. ¹⁸Luați-l pe tatăl vostru; și veniți la mine împreună cu familiile voastre. Eu vă voi oferi ce este mai bun în țara Egiptului și veți mânca din cele mai bune recolte pe care le produce pământul (aici).” ¹⁹El i-a mai dat (lui Iosif) următorul ordin: „Luați din țara Egiptului niște care pentru transportul copiilor voștri și al soțiilor voastre. Luați-l împreună cu voi și pe tatăl vostru; și veniți. ²⁰Nu regretați faptul că veți abandona locuințele în care ați trăit până acum; pentru că în Egipt veți beneficia de tot ce este mai bun.” ²¹Fiii lui Israel au făcut exact cum li s-a spus. În conformitate cu ordinele faraonului, Iosif le-a dat care și provizii pentru drum. ²²El a mai oferit câte un set complet de haine pentru fiecare dintre ei. Lui Benjamin i-a dat cinci seturi de haine și trei sute de șecheli de argint. ²³Pentru tatăl lui a trimis zece

măgari încărcăți cu ce era mai bun în Egipt și zece măgărițe încărcate cu grâu, cu pâine și cu provizii pentru drum. ²⁴Iosif a oferit fraților lui posibilitatea să plece. Când s-au despărțit, le-a zis: „Să nu vă certați pe drum!” ²⁵Ei au plecat din Egipt și s-au dus la tatăl lor numit Iacov, în Canaan. ²⁶Când au ajuns, i-au zis: „Iosif trăiește! Chiar el este guvernator în tot Egiptul!” Însă inima lui Iacov a rămas fără nici o reacție, pentru că nu-i credea. ²⁷Totuși, când i-au relatat tot ce le spusese Iosif și când a văzut carele pe care le trimisese el ca să-l ducă, spiritul tatălui lor – Iacov – s-a înviorat. ²⁸Israel a zis: „Suficient! Iosif – fiul meu – încă trăiește! Mă voi duce să-l văd înainte de moarte!” **46** Israel și-a început călătoria (spre Egipt) împreună cu tot ce avea. Când a ajuns la Beer-Șeba, a oferit (pe altar) sacrificii din animale dedicate Dumnezeului tatălui lui numit Isaac. ²Dumnezeu i-a vorbit lui Israel noaptea, într-o viziune, zicându-i: „Iacov, Iacov! „El a răspuns: „Sunt aici!” ³(Apoi Dumnezeu a continuat:) „Eu sunt Același Dumnezeu pe care l-a avut și tatăl tău. Să nu-ți fie frică să te duci în Egipt; pentru că acolo te voi face (să devii) un mare popor. ⁴Eu personal voi merge (împreună) cu tine în Egipt și te voi aduce înapoi; iar Iosif va fi cel care îți va închide ochii!” ⁵Apoi Iacov a plecat din Beer-Șeba. Fiii lui Israel au transportat atât pe tatăl lor numit Iacov, cât și pe copiii și pe soțiile lor în carele trimise de faraon ca să-i aducă. ⁶Iacov și toți urmașii lui și-au luat turmele și averile pe care le adunaseră în Canaan; și au venit astfel să locuiască în Egipt. ⁷A adus cu el în Egipt atât pe fiii și pe nepoți, cât și pe fiice împreună cu nepoatele lui. Aceștia erau toți descendenți ai lui Iacov. ⁸Urmează lista cu numele israelienilor (care începe cu Iacov și continuă cu toți urmașii lui) veniți în Egipt: Ruben a fost primul născut al lui Iacov. ⁹Fiii lui Ruben au fost: Hanoh, Palu, Hețron și Carmi. ¹⁰Fiii lui Simeon au fost: Iemuel, Iamin, Ohad, Iachin, Țohar și Saul, care a fost fiul unei (femei) canaanite. ¹¹Fiii lui Levi au fost: Gherșon, Chehat și Merari. ¹²Fiii lui Iuda au fost: Er, Onan, Șela, Pereț și Zerah; dar Er și Onan au murit în Canaan. Fiii lui Pereț au fost Hețron și Hamul. ¹³Fiii lui Isahar au fost: Tola, Puva, Iov și Șimron. ¹⁴Fiii lui Zabulon au fost: Sered, Elon și Iahleel. ¹⁵Aceasta a fost lista urmașilor Leei, care s-au născut în familia lui Iacov în Padan-Aram. Leea îi mai născuse și o fiică numită Dina. Toți fiii și fiicele lui (prin Leea) au fost în total treizeci și trei. ¹⁶Fiii lui Gad au fost: Țifion, Haghi, Șuni, Ețbon, Eri, Arodi și Areli. ¹⁷Fiii lui Așer au fost: Imna, Ișva, Ișvi și Beria. Sora lor a fost Serah. Fiii lui Beria au fost: Heber și Malchiel. ¹⁸Aceasta a fost lista care conține numele urmașilor Zilpei, pe care Laban i-a dat-o ca sclavă fiicei lui care se numea Leea. Pe aceștia i-a născut ea lui Iacov. Ei au fost în total șaisprezece persoane. ¹⁹Fiii Rahelei – soția lui Iacov au fost: Iosif și Beniamin. ²⁰Cât a stat Iosif în Egipt, în familia lui s-au născut Manase și Efraim. Ei au fost născuți de Asnat – fiica lui Poti-Fera, care era preotul din On. ²¹Fiii lui Beniamin au fost: Bela, Becher, Așbel, Ghera, Naaman, Ehi, Roș, Mupim, Hupim și Ard. ²²Aceasta a fost lista care conține numele fiilor Rahelei și al descendenților acesteia, care s-au născut în familia lui Iacov. Ei au fost în total paisprezece persoane. ²³Fiul lui Dan s-a numit Hușim. ²⁴Fiii lui Neftali au fost: Iahțeel, Guni, Iețer și Șilem. ²⁵Aceasta a fost lista cu numele urmașilor Bilhei. Ea fusese dată de Laban fiicei lui care se numea Rahela. Așa s-au numit cei pe care i-a născut ea lui Iacov. Ei au fost în total șapte persoane. ²⁶Toți descendenții lui Iacov care au mers cu el în Egipt, au fost în total șaiszeci și șase de persoane. În acest număr nu sunt incluse soțiile fiilor lui. ²⁷În familia lui Iosif se născuseră doi fii în Egipt.

Astfel, toți membrii familiei lărgite a lui Iacov care veniseră în Egipt, erau în total șaptezeci de persoane. ²⁸Iacov l-a trimis pe Iuda să se ducă înainte la Iosif, ca să-l ajute să meargă pe drumul spre Goșen. Când au ajuns în zona Goșen, ²⁹Iosif și-a pregătit carul și s-a dus să-l întâmpine pe tatăl lui acolo. Atunci când a ajuns la el, l-a îmbrățișat și a plâns mult timp pe umărul lui. ³⁰Apoi Israel i-a zis lui Iosif: „Acum pot să mor (liniștit); pentru că m-am convins că tu încă trăiești!” ³¹Iosif le-a zis fraților lui și familiei (lărgite a) tatălui lui: „Mă duc la faraon și îi voi spune: «Frații mei din Canaan împreună cu familia lărgită a tatălui meu, au venit la mine. ³²Acești oameni sunt păstori. Ei cresc vite. Și-au adus turmele, cirezile și tot ce au.»” ³³Când vă va chema faraonul și vă va întreba despre meseria voastră, ³⁴voi să-i răspundeți că sunteți păstori încă din tinerețe așa cum au fost și strămoșii voștri. Astfel, veți putea locui în zona Goșen; pentru că păstorii nu sunt suportați între egipteni.” **47** Iosif s-a dus să anunțe faraonul că tatăl lui și frații lui au venit din Canaan împreună cu turmele, cu cirezile și cu tot ce au. El i-a mai spus că aceștia se află în zona Goșen. ²Apoi Iosif i-a luat pe cinci dintre frații lui și i-a adus la faraon. ³Acesta i-a întrebat: „Ce meserie aveți?” Ei au răspuns: „Slujitorii tăi sunt păstori, la fel cum au fost și strămoșii noștri. ⁴Am venit să locuim ca străini în această țară, pentru că foametea este greu suportabilă în Canaan. Nici pășune nu mai există acolo pentru turmele slujitorilor tăi. Deci permite-le slujitorilor tăi să locuiască în Goșen.” ⁵Atunci faraonul i-a zis lui Iosif: „Tatăl tău și frații tăi au venit la tine. ⁶Țara Egiptului este la discreția ta. Atât tatăl tău cât și frații tăi să locuiască în Goșen, unde este cea mai bună zonă a țării. Și dacă vei constata că între ei sunt oameni competenți, desemnează-i administratori ai turmelor mele!” ⁷Iosif l-a adus și l-a prezentat faraonului pe tatăl lui numit Iacov. Iar Iacov l-a binecuvântat pe faraon. ⁸Acesta l-a întrebat pe Iacov: „Câți ani ai?” ⁹Iacov a răspuns: „Anii călătoriei mele (pe acest pământ) sunt o sută treizeci. Acești ani ai vieții mele au fost puțini și greu de suportat. Ei n-au fost la fel de mulți ca anii vieții strămoșilor mei în timpul călătoriei lor (pe pământ).” ¹⁰Iacov a binecuvântat faraonul. Apoi a plecat de la el. ¹¹Conform ordinului faraonului, Iosif a decis ca locuința tatălui lui și a fraților lui în Egipt să fie pe o proprietate pe care le-a dat-o în cea mai bună parte a țării. Ea era în teritoriul lui Ramses. ¹²Iosif a avut grijă ca atât tatăl cât și frații lui să aibă hrana necesară membrilor familiilor lor. ¹³Pentru că foametea se intensifica din ce în ce mai mult, în toată țara se terminaseră rezervele de cereale. Egiptul și Canaanul erau epuizate din cauza foametei. ¹⁴Iosif a adunat tot argintul care exista în Egipt și în Canaan, primindu-l ca plată pentru grâu. Astfel, el a adus acest argint în tezaurul faraonului. ¹⁵Când s-a terminat argintul din Egipt și din Canaan, toți egiptenii au venit la Iosif și i-au zis: „Dă-ne pâine! De ce să murim în fața ta doar pentru că nu mai avem (bani de) argint?” ¹⁶Iosif a răspuns: „Dacă nu mai aveți (bani de) argint, dați-mi turmele voastre; și vă voi da pâine în locul lor!” ¹⁷Ei și-au adus turmele la Iosif; iar el le-a dat pâine care a fost plătită de ei cu turme de oi, cu cirezi de vite, cu măgari și cai. Astfel, în acel an i-a hrănit dându-le pâine pe care au plătit-o cu toate turmelor lor. ¹⁸Dar anul a trecut. În următorul an, ei au venit la Iosif și i-au zis: „Recunoaștem în fața stăpânului nostru că nu mai avem argint și că turmele (noastre) de animale sunt acum ale stăpânului nostru. Nu ne-a mai rămas nimic pentru stăpânul nostru decât corpurile noastre și terenurile agricole din proprietatea noastră. ¹⁹De ce să murim în fața ta ca proprietari ai unor terenuri

agricole? Cumpără-ne împreună cu terenurile noastre și dă-ne hrană în locul lor. Astfel, noi împreună cu pământurile noastre vom fi sclavii faraonului! Dă-ne sămânță ca să supraviețuim și să nu murim! Iar țara va evita riscul de a rămâne fără recolte!”

²⁰Așa a cumpărat Iosif pentru faraon toate terenurile agricole din Egipt. Toți egiptenii și-au vândut terenurile pe care le dețineau în proprietatea lor, pentru că foametea le era prea greu de suportat; și astfel, țara a ajuns în proprietatea faraonului. ²¹Apoi, el a mutat în orașe tot poporul existent, de la o frontieră a Egiptului până la cealaltă.

²²Totuși el n-a cumpărat terenurile din proprietatea preoților; pentru că faraonul le asigurase provizii din care trăiau. Așa se explică de ce ei nu și-au vândut terenurile (agricole). ²³Apoi Iosif a zis poporului: „Astăzi v-am cumpărat împreună cu terenurile voastre agricole. De-acum sunteți proprietatea faraonului! Vă dau acum sămânță să

semănați pământul (lui). ²⁴Dar când veți secera recoltele, va trebui să-i dați faraonului a cincea parte din ele. Celelalte patru părți vor fi ale voastre, pentru ca să le folosiți la următoarele însămânțări și ca hrană pentru voi, pentru familiile voastre și pentru copiii voștri!” ²⁵Ei au răspuns: „Tu ne-ai salvat viețile; să fim acceptați de stăpânul nostru; și vom fi slujitorii faraonului!” ²⁶Astfel, Iosif a făcut o lege pentru Egipt, care a rămas valabilă până astăzi. Ea prevede că a cincea parte din recolte este a faraonului. Doar terenurile preoților nu deveniseră proprietatea faraonului.

²⁷Israelienii s-au așezat în Egipt, în zona numită Goșen. Ei au obținut acolo proprietăți, au fost productivi și au crescut foarte mult ca număr de persoane. ²⁸Iacov a trăit în țara Egiptului șaptesprezece ani. Viața lui au fost de o sută patruzeci și șapte de ani. ²⁹Cu puțin timp înainte să moară, Iacov l-a chemat pe fiul lui numit Iosif; și i-a zis: „Dacă ești de acord, pune-ți mâna sub coapsa mea! Comportă-te cu mine cu bunătate și respectă ce îmi vei promite. Îți cer să nu mă înmormântezi în Egipt.

³⁰Atunci când voi muri, du-mă din Egipt și pune-mă în mormântul strămoșilor mei!” Iosif a răspuns: „Voi face așa cum mi-ai cerut!” ³¹Iacov i-a zis: „Jură-mi!” Atunci Iosif i-a jurat. Apoi Israel s-a închinat sprijinindu-se pe capătul patului lui. **48** După toate aceste întâmplări, într-o zi i s-a spus lui Iosif: „Tatăl tău este bolnav.” Atunci Iosif a plecat (la el) împreună cu cei doi fii ai lui numiți Manase și Efraim. ²Apoi i s-a spus lui Iacov: „Fiul tău numit Iosif, a venit la tine.” Atunci, folosind toate resursele fizice de care mai dispunea, el s-a ridicat și a stat pe pat. ³Iacov i-a zis lui Iosif:

„Dumnezeul Omnipotent mi s-a revelat în localitatea Luz din Canaan. Acolo El m-a binecuvântat ⁴și mi-a zis: „Te voi face să fii «fertil» și îți voi înmulți urmașii. Te voi face să devii un mare grup de popoare; și voi oferi această țară urmașilor tăi ca pe o proprietate care va fi pentru totdeauna a lor.” ⁵Acum, să știi că cei doi fii ai tăi care ți s-au născut în Egipt, vor fi ai mei. Efraim și Manase vor fi ai mei, exact cum sunt considerați fii mei Ruben și Simeon. ⁶Fiii născuți după aceștia, vor fi ai tăi. În teritoriul pe care îl vor moșteni, numele lor va fi primul din tribul care se va dezvolta ulterior (din fiecare), la fel cum se va întâmpla cu ceilalți frați ai lor. ⁷După ce m-am întors din Padan, înainte să ajungă la Efrata, Rahela a murit pe drum, în teritoriile numite Canaan. Am înmormântat-o acolo, pe drumul spre Efrata, adică spre Betleem.” ⁸Când i-a văzut Israel pe fiii lui Iosif, a întrebat: „Cine sunt aceștia? ⁹Iosif a răspuns: „Sunt fiii pe care mi i-a dat Dumnezeu aici.” Iacov a zis: „Apropie-i de mine, să-i binecuvântezi!” ¹⁰Din cauza bătrâneții, simțul vederii lui Israel se

diminuase. El nu mai vedea (bine) ca altădată. Iosif și-a apropiat pe cei doi fii de el;

iar Israel i-a sărutat și i-a îmbrățișat. ¹¹ Apoi i-a zis lui Iosif: „Nu mi-am imaginat că te voi mai vedea. Dar Dumnezeu m-a ajutat să-ți văd și copiii!” ¹² Iosif i-a îndepărtat de lângă genunchii tatălui lui și s-a aplecat cu fața până la pământ. ¹³ Apoi i-a luat pe amândoi, punând pe Efraim la dreapta lui adică la stânga lui Israel, iar pe Manase la stânga lui adică la dreapta lui Israel. Și i-a apropiat astfel de el. ¹⁴ Dar Israel, încrucișându-și mâinile, a întins mâna dreaptă și a pus-o pe capul lui Efraim, care era mai mic; apoi mâna stângă a pus-o pe capul lui Manase, deși acela era primul născut (în familia lui Iosif). ¹⁵ El l-a binecuvântat pe Iosif, zicând: „Dumnezeul în prezența căruia au umblat strămoșii mei – Avraam și Isaac –, Dumnezeu care a fost păstorul vieții mele până astăzi, ¹⁶ împreună cu Îngerul care m-a scăpat din fiecare dificultate, să-i binecuvânteze pe acești băieți! Ei să fie amintiți după numele meu și după numele strămoșilor mei – Avraam și Isaac – și să se înmulțească foarte mult pe pământ!” ¹⁷ Când a observat Iosif că tatăl lui și-a pus mâna dreaptă pe capul lui Efraim, nu i-a plăcut; și a luat mâna tatălui lui ca să o mute de pe capul lui Efraim pe capul lui Manase. ¹⁸ El i-a zis tatălui lui: „Nu așa, tată! Acesta este primul născut (în familia mea); pe capul lui pune-ți mâna dreaptă!” ¹⁹ Dar tatăl lui a refuzat și a răspuns: „Știu, fiule; știu! Și el va deveni un popor care va fi mare. Totuși fratele lui mai mic, (prin descendenți) va fi mai mare (ca număr) decât el; și urmașii lui vor ajunge să fie o mulțime de popoare!” ²⁰ Israel i-a binecuvântat în acea zi, spunând: „Numele tău va fi folosit de urmașii lui Israel în formula de binecuvântare, când vor zice: «Dumnezeu să te facă (să devii) ca Efraim și ca Manase!».” Astfel, el l-a amintit pe Efraim înaintea lui Manase. ²¹ Apoi Israel i-a zis lui Iosif: „Eu voi muri. Dar Dumnezeu va fi cu voi și vă va întoarce în țara strămoșilor voștri. ²² Iar ție, pentru că ești superior fraților tăi, îți dau Șehemul pe care l-am luat cu sabia și cu arcul meu din mâna amoritilor!” **49** Iacov și-a chemat fiii și le-a zis: „Adunați-vă să vă spun ce (vi) se va întâmpla în zilele care urmează să vină! ² Strângeți-vă și ascultați, fiii lui Iacov! Ascultați-l pe tatăl vostru numit Israel! ³ Ruben, tu ești primul născut în familia mea, reprezentând puterea și prima evidență a energiei (tinereții) mele. Tu ai excelat în ce privește onoarea și puterea. ⁴ Deși ești imposibil de stăpânit ca apa (unui râu), tu nu vei mai avea prioritate; pentru că te-ai urcat în patul tatălui tău și l-ai dezonorat! ⁵ Simeon și Levi sunt frați; săbiile lor sunt arme ale violenței. ⁶ Nu accept să fiu complice la luarea deciziilor lor; și nici nu doresc să particip la adunarea lor. Pentru că atunci când au fost nervoși, au omorât oameni; și le-a plăcut să taie tendoanele boilor. ⁷ Să fie blestemată marea lor supărare, pentru că se transformă în violență; și furia lor, pentru că ea nu acordă iertare! Îi voi despărți în (tre urmașii lui) Iacov și îi voi dispersa în (poporul lui) Israel. ⁸ Iuda, să știi că frații tăi te vor lăuda. Tu vei avea supremație în fața dușmanilor tăi, iar fiii tatălui tău se vor apleca înaintea ta! ⁹ Iuda, ești (ca) un pui de leu; fiul meu, te-ai întors de la pradă. Iuda stă culcat și se relaxează ca un leu; se comportă ca o leoaică... Cine va avea curajul să o trezească? ¹⁰ Sceptrul nu se va îndepărta de la Iuda, nici bastonul de guvernator de lângă picioarele lui, până va veni Șilo; și de Acela vor asculta popoarele. ¹¹ El își leagă măgarul de vița-de-vie și puiul măgăriței Lui de vrejul acesteia. Își spală hainele în vin și îmbrăcămintea în sângele strugurilor. ¹² Ochii Îi sunt mai negri decât vinul, iar dinții mai albi decât laptele. ¹³ Zabulon va locui pe malul mării, acolo unde ancorează corăbiile; iar marginea teritoriului lui va fi până la Sidon. ¹⁴ Isahar este un măgar puternic, care se

culcă între două grajduri. ¹⁵Vede că locul de odihnă este bun și că țara este frumoasă. Atunci își apleacă umărul încărcându-l cu mari greutate și devine astfel cel care prestează o muncă ce presupune un mare efort. ¹⁶Dan va judeca pe poporul lui; (și va fi) ca unul dintre triburile lui Israel. ¹⁷Dan va fi un șarpe de pe drum; (se va manifesta) ca o viperă pe cărare, mușcând caii de gleznă și făcând călărețul să cadă pe spate. ¹⁸Doamne, aștept salvarea care vine de la Tine! ¹⁹Gad va fi atacat de o coaliție a celor care jefuiesc; dar (și) el îi va ataca pe la spate. ²⁰Hrana de care va beneficia Așer, va fi bogată; el va hrăni regii. ²¹Neftali este o cerboaică lăsată liberă; el spune cuvinte frumoase. ²²Iosif este o viță-de-vie care produce mulți struguri; el este o astfel de viță productivă (care crește) lângă un izvor și ale cărei ramuri se înalță peste zid. ²³A fost atacat dur de cei care folosesc arcul. Ei au tras spre el plini de ură. ²⁴Totuși arcul lui a rămas puternic și i-au fost întărite brațele de mâinile Puternicului lui Iacov, de Păstorul și Stânca lui Israel. ²⁵Acesta este Dumnezeu tatălui tău, Cel care te va ajuta. El este cel Omnipotent care te va binecuvânta cu beneficiile cerului și cu cele pe care le oferă pământul. Îți va da (urmași care sunt) «binecuvântările» sânilor și ale uterului. ²⁶Binecuvântările tatălui tău sunt mai mari decât binecuvântările munților stabili și superioare beneficiilor dealurilor eterne. Toate acestea să fie pe și să vină peste capul lui Iosif, cel care este diferit de frații lui. ²⁷Beniamin este un lup care rupe (tot ce prinde); dimineața își devorează prada, iar seara o împarte.” ²⁸Din aceștia provin cele douăsprezece triburi ale lui Israel; și acestea au fost cuvintele pe care li le-a spus tatăl lor când le-a făcut urări de bine pronunțând pentru fiecare dintre ei câte o „binecuvântare” distinctă. ²⁹Apoi le-a ordonat astfel: „Eu voi fi adăugat la (cei decedați din) poporul meu. Înmormântați-mă alături de strămoșii mei, în peștera care se află în terenul (care fusese inițial al) hititului Efron. ³⁰El este în localitatea Mahpela, la est de Mamre, în Canaan. Avraam a cumpărat această peșteră de la hititul Efron, împreună cu terenul aferent acesteia, ca loc pentru înmormântări. ³¹Acolo au fost înmormântați Avraam și Sara, soția lui. Acolo au fost înmormântați Isaac și Rebeca, soția lui; și tot acolo am îngropat-o și eu pe Leea. ³²Terenul și peștera care există în perimetrul lui, au fost cumpărate de la hitiți.” ³³Când a terminat de vorbit cu fiii lui, Iacov și-a tras picioarele în pat și a murit, fiind astfel adăugat la (cei care decedaseră în) poporul lui. **50** Atunci Iosif s-a prăbușit peste tatăl lui, a plâns și l-a sărutat. ²Apoi le-a ordonat medicilor care-i slujeau să-l îmbălsămeze pe tatăl lui numit Israel. Aceștia au făcut exact cum le-a cerut el. ³Îmbălsămarea a durat patruzeci de zile. Acesta era timpul în care se realiza ea (în Egipt). Iar egiptenii l-au jelit (pe Iacov) șaptezeci de zile. ⁴După ce au trecut zilele de jale, Iosif le-a zis celor din administrația lui Faraon: „Dacă am fost agreat de voi, vorbiți-i lui Faraon (pentru mine) și spuneți-i: ⁵«Tatăl meu mi-a cerut să jur că atunci când va muri, îl voi înmormânta în mormântul pe care și l-a săpat în Canaan. Deci permite-mi să mă duc să-mi înmormântez tatăl acolo. Apoi mă voi întoarce.»” ⁶Faraon a răspuns: „Du-te și înmormântează-l pe tatăl tău exact cum te-a pus să juri că vei face!” ⁷Iosif s-a dus să-și îngroape tatăl; și împreună cu el au mers toți egiptenii care erau implicați în slujbe pentru faraon, consilierii lui și toți bătrânii țării. ⁸Au mai participat (la înmormântare): familia lui Iosif, frații lui și familia (lărgită a) tatălui lui. Au rămas în Goșen doar copiii, turmele și cirezile lor. ⁹Împreună cu Iosif s-au deplasat (în Canaan) care și călăreți, formând o mulțime foarte mare de oameni. ¹⁰Când au ajuns la platforma lui

Atad – aceea care se află dincolo de Iordan, au organizat acolo un mare bocet. Iosif a decis ca acel bocet pentru tatăl lui să dureze șapte zile. ¹¹Când locuitorii din Canaan au văzut acel bocet din platforma lui Atad, au zis: „Acesta este un mare bocet între egipteni!” Așa se explică de ce acel loc a fost numit Abel-Mițraim. El se află (situat) dincolo de Iordan. ¹²Astfel, fiii lui Iacov i-au respectat dorința, făcând exact cum le ordonase el. ¹³Ei l-au dus în Canaan și l-au înmormântat în peștera care se afla pe terenul numit Mahpela, la est de localitatea Mamre. Acea peșteră fusese cumpărată de Avraam de la hititul Efron, împreună cu terenul din jurul ei, ca să le folosească pentru înmormântare. ¹⁴După ce l-a înmormântat pe tatăl lui, Iosif s-a întors în Egipt împreună cu frații lui și cu toți cei care veniseră cu el ca să asiste la înmormântare. ¹⁵Când frații lui Iosif au văzut că tatăl lor murise, și-au imaginat că este posibil ca Iosif să îi urască și să se răzbune pentru tot răul pe care i l-au făcut. ¹⁶În consecință, ei au trimis pe cineva să-i spună lui Iosif: „Să știi că înainte să moară, tatăl nostru ne-a ordonat să-ți transmitem următorul mesaj: ¹⁷«Iosif, te rog să ierți nedreptatea și păcatul fraților tăi. Da, ei ți-au făcut rău. Însă te rog să ierți faptele rele făcute de slujitorii Dumnezeului tatălui tău!».” Iosif a plâns când a auzit aceste cuvinte. ¹⁸Frații lui au venit, s-au aplecat înaintea lui (până la pământ) și i-au zis: „Suntem sclavii tăi. ¹⁹Dar Iosif le-a răspuns: „Nu vă temeți! Sunt eu în locul lui Dumnezeu? ²⁰Chiar dacă voi ați dorit să-mi faceți rău, Dumnezeu a transformat răul în bine, ca să salveze astfel viața unui mare popor. Și exact acest lucru se întâmplă astăzi. ²¹Deci să nu vă fie frică! Eu personal mă voi implica să vă asigur hrană pentru voi și pentru copiii voștri!” Apoi i-a încurajat și le-a vorbit cu bunătate. ²²Iosif a locuit în Egipt împreună cu familia (lărgită a) tatălui lui. El a trăit o sută zece ani. ²³Iosif i-a văzut pe copiii lui Efraim până la a treia generație, iar copiii lui Machir care era fiul lui Manase, au fost născuți pe genunchii lui. ²⁴Apoi Iosif le-a zis „fraților” lui: „Eu voi muri. Dar Dumnezeu vă va ajuta și vă va duce din această țară în aceea pe care le-a promis-o cu jurământ lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov.” ²⁵Iosif i-a pus pe urmașii lui Israel să jure, zicând: „Când Dumnezeu va acționa în favoarea voastră, să luați (cu voi) oasele mele de aici.” ²⁶Iosif a murit la vârsta de o sută zece ani. După ce l-au îmbălsămat, l-au pus într-un sarcofag, în Egipt.

Exodul

1 Acestea sunt numele israelienilor care au venit în Egipt împreună cu Iacov, fiecare având familia (și descendenții) lui: ²Ruben, Simeon, Levi și Iuda, ³Isahar, Zabulon și Benjamin, ⁴Dan și Neftali, Gad și Așer. ⁵Toți urmașii lui Iacov erau în număr de șaptezeci. Iosif deja era (atunci) în Egipt. ⁶După un timp, Iosif a murit. Același lucru s-a întâmplat cu toți ceilalți frați ai lui și cu toată acea generație (de evrei). ⁷Israelienii (rămași) s-au înmulțit foarte mult. Au devenit atât de numeroși și de puternici, încât țara (Egipt) s-a umplut cu ei. ⁸În Egipt a devenit conducător un nou faraon, care nu-l cunoscuse pe Iosif. ⁹Atunci el a zis poporului lui: „Constat că poporul israelienilor este prea mare și prea puternic în comparație cu noi. ¹⁰Haideți să ne comportăm cu foarte mare abilitate față de ei. Altfel, se vor înmulți (și mai mult); și dacă se va întâmpla să fim în război (cu alt popor), este posibil să se alieze cu dușmanii noștri, să lupte împotriva noastră și (apoi) să fugă din țară!” ¹¹Atunci au desemnat pentru ei pe niște supraveghetori de sclavi, ca să-i exploateze (excesiv) cerându-le să care mari greutăți. Așa au construit orașele Pitom și Ramses, care au fost folosite ca hambare ale faraonului. ¹²Însă cu cât erau mai exploatați, cu atât ei se înmulțeau și se dispersau mai mult printre egipteni. Aceștia au ajuns să le fie frică de israelieni. ¹³Atunci i-au obligat (pe evrei) să presteze o muncă foarte grea. ¹⁴Le-au făcut viața amară, punându-i să muncească din greu la prepararea mortarului, la fabricarea cărămizilor și la executarea diverselor munci agricole. De fiecare dată când le dădeau israelienilor anumite sarcini, egiptenii erau foarte duri cu ei. ¹⁵Regele Egiptului le-a vorbit moașelor evreilor care se numeau Șifra și Pua, zicându-le: ¹⁶„Când vă veți face serviciul de moașe față de femeile evreilor și veți vedea că sunt pe scaunul de naștere, dacă acel copil care se va naște va fi băiat, să-l omorâți; iar dacă va fi fată, să o lăsați să trăiască!” ¹⁷Dar moașele s-au temut de Dumnezeu și n-au procedat cum le-a ordonat regele Egiptului; ci au lăsat și băieții să trăiască. ¹⁸Atunci regele Egiptului le-a chemat pe moașe și le-a întrebat: „De ce ați făcut acest lucru și i-ați lăsat și pe băieți să trăiască?” ¹⁹Moașele au răspuns faraonului: „S-a întâmplat așa pentru că femeile evreilor nu se comportă (la nașterea copilului) ca cele egiptene; ele sunt (mai) viguroase și nasc înainte ca moașa să ajungă la ele!” ²⁰Dumnezeu le-a făcut bine moașelor, iar poporul s-a înmulțit și a devenit foarte puternic. ²¹Pentru că moașele s-au temut de Dumnezeu, El le-a ajutat pe fiecare dintre ele să-și înființeze o familie. ²²Apoi faraonul a ordonat întregului lui popor: „Să aruncați în Nil orice băiat care se va naște în poporul evreilor! Doar pe fete să le lăsați să trăiască!” **2** Un bărbat dintre descendenții lui Levi își luase ca soție o fată din aceeași familie lărgită a acestuia. ²Femeia a rămas însărcinată și a născut un fiu. Văzând că era un copil frumos, ea l-a ascuns în primele trei luni de viață ale acestuia. ³Când nu l-a mai putut ascunde, a luat un coș făcut din papură, pe care l-a prelucrat folosind argilă și smoală. Apoi a pus copilul în el și l-a așezat pe malul râului, între trestii. ⁴Sora lui stătea la (și privea de la) distanță, ca să vadă ce se va întâmpla cu el. ⁵Fiica faraonului a venit la râu să facă baie. Fetele care erau împreună cu ea, se plimbau pe malul râului. Atunci a văzut acel coș între trestii. Apoi și-a trimis sclava să i-l aducă. ⁶Deschizându-l, a văzut în el copilul care plângea. Fiicei faraonului i-a fost milă de el; și a zis: „Bănuiesc că este

unul dintre copiii evreilor.” ⁷Atunci sora copilului a întrebat-o pe fiica faraonului: „Vrei să mă duc și să chem o dădacă dintre femeile evreilor, ca să-ți alăpteze copilul?” ⁸Fiica faraonului i-a răspuns: „Du-te!” Fata s-a dus și a chemat-o (chiar) pe mama copilului. ⁹Fiica faraonului i-a zis: „Ia acest copil și alăptează-mi-l; iar pentru acest serviciu, îți voi plăti.” Femeia a luat copilul și l-a alăptat. ¹⁰Atunci când copilul a crescut, ea l-a adus la fiica faraonului; și astfel, el a devenit fiul ei. L-a numit Moise, pentru că îl scosese din apă. ¹¹Într-o zi, când era deja adult, Moise s-a dus între oamenii din poporul lui, ca să constate cât de critică era situația lor. Atunci el a văzut cum un egiptean îl bătea pe un evreu – unul dintre oamenii poporului lui. ¹²Privind în jur și constatând că nu este nimeni (care să-l vadă), l-a omorât pe egiptean și l-a ascuns în nisip. ¹³A doua zi, în timp ce venise din nou (între ei), a văzut doi evrei într-un conflict unul cu celălalt. El l-a întrebat pe cel vinovat: „De ce îl lovești pe semenul tău?” ¹⁴Acela i-a răspuns: „Cine te-a desemnat pe tine conducător și judecător peste noi? Vrei să mă omori și pe mine la fel cum ai procedat (ieri) cu acel egiptean?” Atunci lui Moise i-a fost frică; și și-a zis: „Este o certitudine că fapta mea a devenit cunoscută!” ¹⁵Când a aflat faraonul despre acest lucru, urmărea să-l omoare pe Moise. Dar el a fugit de faraon și s-a dus (să locuiască) în țara Midian. Când a ajuns acolo, s-a așezat lângă o fântână. ¹⁶Preotul din Midian avea șapte fiice. Ele au venit la fântână, au scos apă și au umplut jgheburile, intenționând să adape turma tatălui lor. ¹⁷Dar au sosit acolo niște păstori care le-au gonit. Moise s-a ridicat, le-a luat apărarea și apoi le-a adăpat turmele. ¹⁸Când s-au întors ele la tatăl lor numit Reuel, acesta le-a întrebat: „De ce ați venit astăzi mai repede decât altă dată?” ¹⁹Ele i-au răspuns: „Un egiptean ne-a scăpat de păstori, ne-a scos apă și ne-a adăpat turma.” ²⁰Atunci el le-a zis fiicelor lui: „Unde este acum acel om? Cum v-ați permis să-l lăsați acolo? Chemați-l să mănânce (împreună cu noi)!” ²¹Apoi Moise a decis să locuiască la acel om, care i-a dat-o ca soție pe fiica lui numită Sefora. ²²Ea a născut un fiu, pe care Moise l-a numit Gherșom, pentru că își zisese: „Sunt un străin într-o țară pe care nu o cunosc.” ²³După mult timp, regele Egiptului a murit. Israelienii încă gemeau în situația lor de sclavi; și strigau după ajutor. Dumnezeu au auzit și a luat în considerare reacțiile de disperare pe care li le producea (evreilor) sclavia. ²⁴El a auzit cum gemeau; și „Și-a amintit” de legământul Său făcut cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov. ²⁵Atunci Dumnezeu a privit (cu interes) la situația israelienilor și a decis să se implice pentru cauza lor. **3** Moise păștea turma socrului lui numit Ietro, care era preotul din Midian. Astfel, el și-a condus turma dincolo de zona deșertului; și a ajuns la Horeb, (adică la) muntele lui Dumnezeu. ²Acolo i s-a revelat îngerul Domnului într-o flacără de foc care ieșea dintr-un tufiș. Privindu-l, Moise a constatat că deși tufișul ardea, focul nu îl consuma. ³Atunci el a zis: „Mă voi duce să analizez acest fenomen special! Nu înțeleg de ce nu se consumă tufișul!” ⁴Domnul a văzut că el s-a apropiat să privească (mai atent tufișul). Atunci El l-a chemat, vorbindu-i din tufiș astfel: „Moise! Moise!” El a răspuns: „Sunt aici!” ⁵Dumnezeu i-a zis: „Nu te apropia! Scoate-ți încălțăminte; pentru că locul pe care stai este un pământ sfânt!” ⁶El i-a mai zis: „Eu sunt Dumnezeuul tatălui tău, Acela care este Dumnezeuul lui Avraam, Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov.” Moise și-a ascuns fața, pentru că îi era frică să privească spre (direcția din care vorbea) Dumnezeu. ⁷Domnul i-a zis: „Am văzut cât de exploatați sunt oamenii poporului Meu

care se află în Egipt. I-am auzit cum strigă din cauza exploatatilor lor și cunosc ce tratament suportă ei (din partea egiptenilor). ⁸Am venit să-Mi eliberez poporul care se află la discreția egiptenilor și să-l duc din acea țară într-una în care curge lapte și miere. Acela este teritoriul locuit de: canaaniți, hitiți, amoriți, periziți, hiviți și iebusiți. ⁹Israelienii strigă disperați (invocând ajutor). Vocile lor au ajuns până la Mine; și am văzut cum îi exploatează egiptenii. ¹⁰Acum, fi pregătit (de acțiune); pentru că te voi trimite la faraon să scoți poporul Meu din Egipt!” ¹¹Moise I-a răspuns lui Dumnezeu: „Cine sunt eu, să merg în fața faraonului și să-i scot pe israelieni din Egipt?” ¹²Dumnezeu i-a zis: „Eu te voi susține. Dovada că Eu te-am trimis îți va fi oferită de faptul că atunci când vei scoate poporul Meu din Egipt, vă veți închina lui Dumnezeu pe acest munte.” ¹³Dar Moise I-a răspuns lui Dumnezeu: „Când mă voi duce la israelieni și le voi spune că Dumnezeul părinților lor m-a trimis la ei, dacă mă vor întreba care este Numele Lui, ce le voi răspunde?” ¹⁴Dumnezeu i-a zis lui Moise: „Eu sunt Cel care există! Să le spui israelienilor că Cel care S-a numit pe Sine «Eu sunt», te-a trimis la ei.” ¹⁵Dumnezeu i-a mai zis lui Moise: „Așa să le vorbești israelienilor: «Domnul, Cel care este Dumnezeul părinților voștri, numit Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov, m-a trimis la voi.» Acesta este Numele Meu pentru totdeauna; și toate generațiile (de evrei) își vor aminti de acest nume. ¹⁶Du-te, adună pe bătrânii consilieri ai poporului lui Israel și spune-le: «Domnul, Cel care este Dumnezeul părinților voștri, numit Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov, mi S-a revelat și mi-a zis: ‘Am remarcat cum sunteți tratați și ce vi se face în Egipt! ¹⁷Am decis să vă scap de exploatarea pe care o suportați în Egipt și să vă duc în țara canaaniților, a hitiților, a amoriților, a periziților, a hiviților și a iebusiților. Acea este o țară în care curge lapte și miere!’» ¹⁸Ei vor lua în considerare ce le vei spune; și astfel, împreună cu acei consilieri bătrâni (ai evreilor) vei merge la regele Egiptului, căruia vei spune: «Ni s-a revelat Domnul, Cel care este (Dumne)zeul evreilor. Permite-ne să facem o călătorie de trei zile în deșert, ca să oferim acolo sacrificii din animale Domnului, care este (Dumne)zeul nostru.» ¹⁹Dar Eu știu că regele Egiptului nu vă va permite să ieșiți (din țară) decât după ce îl voi obliga acționând cu mâna Mea puternică. ²⁰Eu Îmi voi întinde mâna și voi lovi Egiptul, făcând în el toate minunile Mele. Apoi regele Egiptului vă va permite să plecați. ²¹Eu voi face ca egiptenii să fie generoși cu acest popor (evreu), astfel încât atunci când veți pleca, să nu ieșiți (dintre ei) cu mâinile goale. ²²Fiecare femeie israeliană va cere vecinei ei și de la oricare altă femeie care locuiește în casa vecinilor, atât lucruri de argint, cât și obiecte făcute din aur și îmbrăcăminte. Veți pune aceste haine pe fiii și pe fiicele voastre. Așa îi veți prăda pe egipteni.” **4** Moise I-a răspuns: „Dar este posibil să nu mă creadă și să nu mă asculte. Ar putea să zică: «Nu ți S-a revelat Domnul!»” ²Dumnezeu l-a întrebat: „Ce ai în mână?” Moise I-a răspuns: „Un toiag.” ³Dumnezeu i-a zis: „Aruncă-l pe pământ!” El l-a aruncat pe pământ; și acel băț s-a transformat într-un șarpe. Moise fugea de el. ⁴Apoi Domnul i-a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna și prinde-l de coadă!” El și-a întins mâna și l-a apucat (de coadă). Atunci șarpele a devenit băț(ul inițial) de cioban în mâna lui. ⁵(El i-a zis:) „Vei face această minune pentru ca ei să creadă că ți S-a revelat Domnul, Cel care se numește Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov.” ⁶Domnul i-a mai zis: „Bagă-ți mâna între haine și corp, în dreptul pieptului!” Moise a

făcut așa; și când a scos-o, era plină de lepră. I se făcuse albă ca zăpada. ⁷Apoi Dumnezeu i-a zis: „Bagă-ți mâna înapoi între haine și piept!” El și-a băgat mâna înapoi între haine și corp în zona pieptului; iar când a scos-o, era (neafectată de vreo plagă) la fel ca restul corpului lui. ⁸(Dumnezeu i-a zis:) „Dacă nu te vor crede și nu vor lua în considerare mesajul primei minuni, o vor crede pe a doua. ⁹Dacă nu vor crede nici aceste două minuni și nu te vor lua în considerare, să iei apă din Nil și să o verși pe pământ. Apa pe care o vei lua din Nil, se va transforma în sânge pe pământ.”

¹⁰Dar Moise I-a zis Domnului: „Doamne, niciodată nu am avut succes în acest mod: nici în trecut și nici chiar acum de când ai vorbit sclavului Tău. Eu mă prezint timid când vorbesc; și sunt bâlbâit!” ¹¹Atunci Domnul l-a întrebat: „Cine a făcut gura omului? Cine a făcut pe om să fie mut sau surd, cu vederea sănătoasă sau orb? Oare nu Eu, Domnul, sunt Acela?” ¹²Acum, du-te; pentru că Eu voi fi cu gura ta și te voi învăța ce să spui!” ¹³Dar Moise I-a răspuns: „Doamne, Te rog să trimiți pe altcineva!”

¹⁴Atunci mânia Domnului „s-a aprins” împotriva lui Moise; și i-a zis: „Nu există (acolo) levitul Aaron, fratele tău? Știi că el poate să vorbească bine; și chiar acum vine (spre tine) să te întâlnească. Atunci când te va vedea, se va bucura în inima lui. ¹⁵Să vorbești cu el și să-l desemnezi ca să transmită el toate cuvintele (Mele) pe care ți le-am oferit. Eu voi fi cu gura ta și cu gura lui. Și îți voi arăta ce trebuie să faci.”

¹⁶El va vorbi poporului în locul tău; va fi (înlocuitor de) gură pentru tine, iar tu vei fi pentru el ca (cel care ține locul lui) Dumnezeu. ¹⁷Ia în mână acest băț. Cu el vei face minunile!” ¹⁸Moise s-a întors la socrul lui numit Ietro; și i-a zis: „Te rog să mă lași să mă întorc la oamenii poporului de care aparțin. Ei sunt în Egipt. Doresc să văd dacă mai trăiesc.” Ietro i-a răspuns: „Du-te liniștit!” ¹⁹Domnul îi spusese lui Moise în Midian: „Întoarce-te în Egipt, pentru că toți cei care intenționau să te omoare, au decedat.” ²⁰Moise și-a luat soția și fiii, i-a pus pe măgari și s-a întors în Egipt. Moise ținea în mână „toiagul lui Dumnezeu”. ²¹Domnul i-a zis lui Moise: „Te vei întoarce în Egipt și vei realiza înaintea faraonului toate minunile pe care te-am făcut capabil să le faci. Eu îi voi împietri inima; și astfel, el nu va lăsa poporul să plece. ²²Atunci să-i spui faraonului: «Așa vorbește Domnul: ‘Israel este fiul Meu; primul Meu născut. ²³Ți-am ordonat să-i permiți fiului Meu să plece ca să Mi se închine; dar tu ai refuzat! Acum, să știi că îl voi omorî pe primul copil care s-a născut în familia ta!’».” ²⁴Când erau pe drum, în locul unde au rămas în timpul nopții, l-a întâlnit Domnul; și a vrut să-l omoare...

²⁵Dar Sefora a luat o piatră ascutită, a tăiat pielea care înconjura penisul fiului ei, l-a aruncat la picioarele lui Moise și a zis: „Tu îmi ești un soț de sânge!” ²⁶Atunci (Domnul) a renunțat la intenția Lui (față de Moise). Sefora zisese: „Un soț de sânge” din cauza circumciziei. ²⁷Domnul zisese lui Aaron: „Du-te să-l întâmpini pe Moise în deșert.” El a plecat. Și când a ajuns la muntele lui Dumnezeu, l-a întâlnit pe Moise și l-a sărutat. ²⁸Moise i-a relatat lui Aaron tot mesajul cu care îl trimisese Domnul și toate minunile despre care i-a poruncit să le facă. ²⁹Apoi Moise și Aaron s-au dus și au adunat consilierii bătrâni ai lui Israel. ³⁰Aaron le-a relatat tot ce-i spusese Domnul lui Moise; și a făcut acele minuni înaintea poporului. ³¹Oamenii care formau poporul, au crezut; iar când au auzit că Domnul a manifestat interes pentru israelieni și că le-a văzut necazul, s-au aplecat până la pământ și s-au închinat.

5 Apoi Moise și Aaron s-au dus la faraon; și i-au zis: „Așa vorbește (Dumne)zeul lui Israel care se numește Domnul: „Lasă poporul Meu să plece în deșert, ca să Îmi

dedice acolo o sărbătoare.” ²Dar faraonul a răspuns: „Cine este acest «Domnul» pe care să-L iau în considerare și să-l las pe Israel să plece? Nu-L cunosc pe «Domnul»; și nu-l voi lăsa pe Israel să plece!” ³Ei au zis: „Ni S-a revelat chiar (Dumne)zeul evreilor! Te rugăm să ne permiți să facem o călătorie de trei zile în deșert, ca să-I oferim acolo sacrificii din animale (Dumne)zeului nostru numit Domnul. Dacă nu vom proceda astfel, El va face să vină peste noi epidemii și război!” ⁴Dar regele Egiptului le-a zis: „Moise și Aaron, de ce provocați poporul să își abandoneze lucrările? Întoarceți-vă la treburile voastre!” ⁵Faraonul a mai zis: „Observați cât de numeros este acum acest popor în țară; iar voi intenționați să-l opriți de la lucrările pe care le face!” ⁶În aceeași zi, faraonul a dat ordin celor care coordonau munca și celor care supravegheau poporul, zicându-le: ⁷„Să nu mai dați poporului (evreu) paie pentru producerea cărămizilor, cum ați procedat mai înainte; ci să se ducă ei personal să și le adune. ⁸Totuși să le pretindeți să facă același număr de cărămizi ca mai înainte. Să nu le reduceți norma; pentru că sunt leneși. Acesta este motivul pentru care își permit să strige: «Lasă-ne să plecăm și să oferim sacrificii din animale (Dumne)zeului nostru!» ⁹Să li se ceară efectuarea mai multor activități, ca să aibă ce să muncească; și astfel, să nu mai fie preocupați cu iluzii!” ¹⁰Coordonatorii muncii și supraveghetorii poporului s-au dus și le-au spus (evreilor): „Așa vorbește faraonul: «Nu vă mai dau paie! ¹¹Mergeți și adunați-vă paie de oriunde găsiți; dar să știți că numărul de cărămizi pe care se așteaptă (el) să le faceți, nu vi se va reduce!»” ¹²Poporul s-a răspândit prin toată țara Egiptului; și în loc de paie, a început să adune tulpinile scurte ale plantelor rămase după seceratul cerealelor. ¹³Coordonatorii muncii îi grăbeau, zicându-le: „Realizați-vă norma zilnică (de cărămizi) exact ca atunci când vi se dădeau paie!” ¹⁴Au fost desemnați supraveghetori israelieni care aveau datoria să-i urmărească. Ei erau bătuți de către coordonatorii muncii veniți din partea faraonului, care-i întrebau: „De ce ieri și astăzi n-ați terminat (de făcut) numărul de cărămizi pe care le făceați înainte?” ¹⁵Atunci supraveghetorii israelienilor au venit la faraon și i-au zis: „De ce te porți așa cu sclavii tăi? ¹⁶Acestora nu li se mai dau paie; și totuși li se cere același număr de cărămizi! Privește cum sunt bătuți sclavii tăi! Poporul tău este cel care greșește!” ¹⁷Faraonul le-a răspuns: „Vreți să stați degeaba! Sunteți niște leneși! Așa se explică de ce ziceți: «Lasă-ne să plecăm ca să oferim Domnului sacrificii din animale.»” ¹⁸Întoarceți-vă la lucru! Sunteți obligați să realizați aceeași normă de cărămizi, fără să mai primiți paie!” ¹⁹Supraveghetorii israelienilor au constatat dificultatea în care ajunseseră (abia) când li s-a spus că nu li se va reduce numărul zilnic de cărămizi. ²⁰Atunci când au plecat de la faraon, s-au întâlnit cu Moise și cu Aaron care îi așteptau. ²¹Și le-au zis: „Domnul să privească spre voi și să vă judece! Voi ne-ați făcut urăți înaintea faraonului și a reprezentanților lui. Astfel, le-ați pus sabia în mână ca să ne omoare.” ²²Atunci Moise s-a întors spre Domnul și I-a zis: „Doamne, de ce ai făcut să vină acest necaz peste popor? De ce m-ai trimis? ²³De când am venit și am vorbit faraonului în Numele Tău, el s-a comportat mult mai rău cu poporul; și Tu nu ai făcut (încă) nimic ca să-l eliberezi!” **6** Domnul i-a răspuns lui Moise: „Vei vedea acum ce-i voi face faraonului. Va fi forțat de o mână puternică ce îl va determina să-i lase să plece. Și fiind astfel obligat, chiar el îi va expulza din țara lui!” ²Dumnezeu i-a mai zis lui Moise: „Eu sunt Domnul, ³Cel care M-am descoperit lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov ca Dumnezeu Omnipotent. Dar nu

M-au cunoscut cu numele (de) «Domnul». ⁴Am făcut legământ cu ei și le-am promis în cadrul acestuia că le dau Canaanul – acea țară în care au locuit ca străini. ⁵Am auzit personal cum gem israelienii pe care egiptenii îi dețin ca sclavi; și «Mi-am amintit» de acest legământ. ⁶Deci du-te și spune-le israelienilor: «Eu sunt Domnul! Vă voi elibera de sub jugul egiptenilor și din sclavia în care vă țin aceștia. Vă voi răscumpăra cu o mână întinsă (împotriva lor) și făcând o mare judecată. ⁷Vă voi accepta să fiți poporul Meu; și Eu voi fi (Dumne)zeul vostru. Veți ști că Eu sunt Domnul – (Dumne)zeul vostru, Cel care v-a scos liberi de sub jugul egiptenilor. ⁸Vă voi duce în țara pe care am jurat că o voi da lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov. Vouă vă ofer această țară ca moștenire. Eu sunt Domnul!».” ⁹Moise a spus aceste cuvinte israelienilor. Dar ei nu le-au luat în considerare; pentru că erau dezamăgiți din cauza obligației de a presta munci extenuante. ¹⁰Apoi Domnul i-a zis lui Moise: ¹¹„Du-te și spune-i faraonului, regelui Egiptului, să le permită israelienilor să plece din țara lui.” ¹²Dar Moise a răspuns Domnului: „Dacă israelienii nu m-au ascultat, oare cum va asculta faraonul; și încă pe unul ca mine – care nu vorbește bine?” ¹³Așa discuta Domnul cu Moise și cu Aaron; și astfel le-a dat porunci referitoare la israelieni și pentru regele Egiptului, urmărind scoaterea lor din acea țară. ¹⁴Urmează prezentarea conducătorilor familiilor (evrei)lor. Dintre fiii lui Ruben – primul născut al lui Israel, au fost (conducători): Hanoh, Palu, Hețron și Carmi. Așa s-au numit clanurile provenite din Ruben. ¹⁵Dintre fiii lui Simeon au fost (conducători): Iemuel, Iamin, Ohad, Iachin, Tohar și Saul – fiul unei canaanite. Așa s-au numit clanurile provenite din Simeon. ¹⁶Fiii lui Levi, conform genealogiilor lor, au fost: Gherșon, Chehat și Merari. Levi a trăit o sută patruzeci și trei de ani. ¹⁷Dintre fiii lui Gherșon au fost (conducători): Libni și Șimei, din care s-au dezvoltat clanurile lor. ¹⁸Dintre fiii lui Chehat au fost (conducători): Amram, Ițhar, Hebron și Uziel. Chehat a trăit o sută treizeci și trei de ani. ¹⁹Dintre fiii lui Merari au fost (conducători): Mahli și Muși. Au fost astfel prezentate clanurile provenite din Levi, conform genealogiilor specifice fiecăruia. ²⁰Amram a luat-o ca soție pe Iochebed care era sora tatălui lui. Ea i-a născut lui Amram pe Aaron și pe Moise. Amram a trăit o sută treizeci și șapte de ani. ²¹Dintre fiii lui Ițhar au fost (conducători): Corah, Nefeg și Zicri; ²²iar dintre fiii lui Uziel (au fost conducători): Mișael, Elțafan și Sitri. ²³Aaron a luat-o ca soție pe Elișeba care era fiica lui Aminadab și soră cu Nahșon. Ea i-a născut lui Aaron pe Nadab, pe Abihu, pe Elazar și pe Itamar. ²⁴Dintre fiii lui Corah au fost (conducători): Asir, Elcana și Abiasaf. Acestea au fost (numele pe care le-au avut) clanurile corahiților. ²⁵Elazar – fiul lui Aaron – a luat-o ca soție pe una dintre fiicele lui Putiel. Ea i l-a născut pe Fineas. Aceasta a fost lista conducătorilor familiilor leviților, conform clanurilor lor. ²⁶Aaron și Moise despre care am vorbit, sunt aceia cărora Domnul le-a spus să-i scoată pe israelieni din țara Egiptului, conform clanurilor lor. ²⁷Ei sunt cei care au vorbit faraonului – regelui Egiptului – cerându-i să-i lase pe israelieni să plece din Egipt. Aceștia au fost Moise și Aaron. ²⁸Din ziua în care Domnul i-a vorbit lui Moise în țara Egiptului, ²⁹El i-a zis: „Eu sunt Domnul; transmite-i faraonului – regelui Egiptului – tot ce ți-am poruncit!” ³⁰Atunci Moise a răspuns Domnului: „Totuși, eu vorbesc dificil; și nu știu dacă mă va asculta faraonul!” ⁷Domnul i-a zis lui Moise: „Să știi că te-am făcut ca Dumnezeu pentru faraon; iar fratele tău – Aaron – va fi «profetul» care îi va transmite ce zici tu. ²Să-i

spui (astfel) tot ce ți-am poruncit. Fratele tău – Aaron – să-i transmită faraonului (că trebuie) să-i lase pe israelieni să iasă din țara lui. ³Dar Eu îi voi împietri inima faraonului; și voi face astfel să se înmulțească minunile (Mele) în țara Egiptului. ⁴Când faraonul va decide să nu te asculte, Îmi voi întinde mâna împotriva Egiptului și voi scoate din această țară clanurile israelienilor care sunt poporul Meu. Voi acționa astfel făcând judecăți senzaționale (împotriva Egiptului). ⁵Când Îmi voi întinde mâna împotriva Egiptului, egiptenii vor recunoaște că Eu sunt Domnul; și astfel îi voi scoate pe israelieni din mijlocul lor!” ⁶Moise și Aaron au procedat cum li s-a spus, făcând exact cum le-a poruncit Domnul. ⁷Atunci când i-au vorbit faraonului, Moise avea optzeci de ani, iar Aaron avea optzeci și trei de ani. ⁸Domnul a zis lui Moise și lui Aaron: ⁹„Când va pretinde faraonul să faceți o minune, atunci Moise să-i spună lui Aaron să ia toiagul și să-l arunce înaintea faraonului; și bățul se va transforma în șarpe.” ¹⁰Moise și Aaron s-au dus la faraon și au făcut exact cum le-a poruncit Domnul. Aaron a aruncat toiagul înaintea faraonului și înaintea slujitorilor lui; iar acesta s-a transformat într-un șarpe. ¹¹Atunci faraonul i-a chemat pe oamenii înțelepți și pe vrăjitorii Egiptului, care au făcut la fel prin vrăjitoriile lor. ¹²Toți și-au aruncat bețele care s-au transformat în șerpi. Dar șarpele care fusese inițial toiagul al lui Aaron, a înghițit pe cei transformați din bețele lor. ¹³Inima lui Faraon s-a împietrit; și astfel nu i-a luat în considerare pe cei doi – exact cum spusese Domnul. ¹⁴Apoi Domnul i-a zis lui Moise: „Inima lui Faraon este împietrită; el nu acceptă să lase poporul să plece. ¹⁵Du-te la faraon dimineața devreme, atunci când el merge la apă. Să te duci și să stai pe malul râului, acolo unde îl vei întâlni. Ia în mână acel toiag care se transformase în șarpe. ¹⁶Și să-i spui astfel (faraonului): «Domnul, Cel care este (Dumne)zeul evreilor, m-a trimis să-ți cer să permiți poporului să plece, ca să I se închine în deșert. Dar până acum n-ai acceptat. ¹⁷Pentru că aceasta este decizia ta, Domnul îți spune: ‘Vei cunoaște că Eu sunt Domnul!’ Voi lovi apa din Nil cu toiagul din mâna mea; iar aceasta se va transforma în sânge. ¹⁸Peștii din râu vor muri, râul va avea un miros urât, iar egiptenii nu vor mai putea să bea apă din Nil.»” ¹⁹Domnul i-a mai zis lui Moise: „Spune-i lui Aaron: «Ia-ți acel toiag, întinde-ți mâna peste apele Egiptului – atât peste râuri, canale și iazuri, cât și peste toate bălțile; și acestea se vor transforma în sânge.» Va fi sânge în toată țara Egiptului. El va exista chiar și în vasele de lemn și de piatră!” ²⁰Moise și Aaron au făcut exact cum le-a poruncit Domnul. El a ridicat toiagul în prezența faraonului și a slujitorilor lui. Apoi a lovit apa din râu; iar aceasta s-a transformat în sânge. ²¹Atunci peștii din râu au murit. Râul avea un miros neplăcut. Astfel, egiptenii n-au mai putut să bea apă din el; și a fost sânge în toată țara Egiptului. ²²Dar vrăjitorii Egiptului au făcut și ei la fel prin metodele lor (oculte). Inima faraonului s-a împietrit (mai mult); și nu i-a luat în considerare pe Aaron și pe Moise – exact cum spusese Domnul. ²³Faraonul s-a întors (de la râul Nil) și a intrat în palat fără să fi fost afectat în inima lui de ce se întâmplase. ²⁴Toți egiptenii au săpat pe lângă Nil ca să găsească apă potabilă; pentru că nu puteau să bea apa râului. ²⁵Trecuseră șapte zile de când Domnul lovise Nilul. **8** Domnul i-a zis lui Moise: „Du-te la faraon și spune-i: «Domnul îți zice: ‘Permite poporului Meu să plece ca să Mi se închine. ²Dacă nu-i vei permite să plece, voi lovi țara cu broaște. ³Râul va fi plin de broaște. Ele vor veni în palatul tău, în dormitorul tău și chiar în patul tău. Vor intra în casele slujitorilor tăi, ale poporului tău, în

cuptoare și în vasele în care se frământă coca pentru pâine. ⁴Broaștele se vor urca pe tine, pe poporul tău și pe toți slujitorii tăi!» ⁵Domnul i-a mai zis lui Moise: „Spune-i lui Aaron să-și întindă mâna cu toiagul atât peste râuri, cât și peste canale și iazuri; pentru ca (astfel) broaștele să iasă (din ele) în țara Egiptului.” ⁶Aaron și-a întins mâna peste apele Egiptului; iar broaștele au ieșit și au acoperit țara Egiptului. ⁷Dar vrăjitorii au procedat și ei la fel prin metodele lor (oculte); și au făcut să apară broaște în Egipt. ⁸Apoi faraonul i-a chemat pe Moise și pe Aaron; și le-a zis: „Rugați-vă Domnului să ia broaștele de la mine și de la poporul meu; apoi voi lăsa poporul (evreu) să plece ca să ofere Domnului sacrificii din animale!” ⁹Moise i-a răspuns faraonului: „Decide când să mă rog pentru tine, pentru slujitorii tăi și pentru poporul tău. Astfel, broaștele vor fi luate de la tine și din casele tale. Vor rămâne doar în Nil.” ¹⁰El i-a zis: „Măine!” Moise a răspuns: :”Să fie așa cum spui. Și vei ști că nu este nimeni ca Dumnezeuul nostru care se numește Domnul. ¹¹Broaștele nu te vor mai afecta și nu vor mai fi în casele tale. Nu îți vor mai deranja nici pe slujitorii tăi și nici pe oamenii din poporul tău. Vor rămâne doar în Nil.” ¹²Moise și Aaron au plecat de la faraon. Atunci Moise s-a rugat strigând spre Domnul cu privire la broaștele pe care El le adusese peste faraon. ¹³Domnul a făcut așa cum I-a cerut Moise. Atunci broaștele au murit în case, în curți și pe câmpuri. ¹⁴Ei le-au adunat grămezi; și toată țara a fost afectată de mirosul lor neplăcut. ¹⁵Când a văzut faraonul că i s-a oferit un timp de repaus, și-a împietrit inima – exact cum spusese Domnul; și nu i-a ascultat (pe Moise și pe Aaron). ¹⁶Apoi Domnul i-a zis lui Moise: „Spune-i lui Aaron: «Întinde-ți toiagul și lovește praful pământului, pentru ca el să se transforme în țânțari în toată țara Egiptului.»” ¹⁷Ei au făcut exact așa: Aaron și-a întins mâna cu acel toiag și a lovit praful pământului. Atunci au venit țânțari peste oameni și peste animale. În tot Egiptul, praful pământului s-a transformat în țânțari. ¹⁸Vrăjitorii au încercat să facă și ei țânțari prin metodele lor (oculte), dar n-au (mai) putut. Țânțarii erau peste tot: atât pe oameni, cât și pe animale. ¹⁹Atunci vrăjitorii i-au zis faraonului: „Acesta este degetul lui Dumnezeu!” Dar inima faraonului s-a împietrit (mai mult); și nu i-a luat în considerare – exact cum spusese Domnul. ²⁰Apoi Domnul i-a zis lui Moise: „Scoală-te dimineață devreme, du-te înaintea faraonului, când el va merge la apă; și spune-i: «Domnul îți zice: ‘Permite poporului Meu să plece, ca să Mi se închine. ²¹Dacă nu vei lăsa poporul Meu să plece, voi trimite roiuri de muște. Ele vor veni peste tine, peste slujitorii tăi, peste poporul tău și în casele tale. Atât casele egiptenilor, cât și țara în care locuiesc aceștia se vor umple de roiuri de muște. ²²Dar în acea zi voi apăra zona Goșen unde locuiește poporul Meu. Astfel, roiurile de muște nu vor ajunge (și) acolo. Și voi proceda așa ca să recunoști că Eu sunt Domnul în această țară! ²³Astfel, voi face o diferențiere între poporul Meu și poporul tău. Această minune ți se va întâmpla mâine!’»” ²⁴Domnul a făcut exact cum zisese. Roiurile de muște au venit în palatul faraonului și în casele slujitorilor lui. Tot Egiptul a fost devastat din cauza muștelor. ²⁵Atunci Faraon i-a chemat pe Moise și pe Aaron și le-a zis: „Duceți-vă și oferiți sacrificii din animale Dumnezeului vostru aici, în țară!” ²⁶Moise i-a răspuns: „Nu este bine să procedăm astfel; pentru că sacrificiile din animale pe care le oferim Dumnezeuul nostru care se numește Domnul, sunt considerate de către egipteni ca fiind ceva oribil. Dacă ne vor vedea egiptenii oferind (Domnului) aceste sacrificii din animale, faptă care pentru ei reprezintă ceva urât,

oare nu ne vor omorî cu pietre? ²⁷Trebuie să facem o călătorie de trei zile în deșert; și acolo să oferim sacrificii din animale Dumnezeului nostru care se numește Domnul. Vrem să procedăm așa cum ne-a poruncit El!” ²⁸Faraon a zis: „Vă voi permite să plecați ca să oferiți în deșert sacrificii din animale Dumnezeului vostru care se numește Domnul; dar cu o condiție: să nu vă depărtați prea mult de țară. Acum, rugați-vă (Domnului) pentru mine!” ²⁹Moise i-a răspuns: „Imediat după ce plec de la tine, mă voi ruga Domnului, cerându-I ca mâine să îndepărteze roiurile de muște de la faraon și de la poporul lui. Dar să renunțe faraon la ipocrizie și să lase poporul să plece ca să ofere Domnului sacrificii din animale!” ³⁰Moise a plecat de la faraon și s-a rugat Domnului. ³¹Domnul a făcut exact cum I-a cerut Moise: a îndepărtat roiurile de muște de la faraon, de la slujitorii lui și de la poporul acestuia. N-a mai rămas nici măcar una. ³²Însă și de această dată faraonul și-a împietrit inima; și nu a permis poporului să plece. **9** Apoi Domnul i-a zis lui Moise: „Du-te la faraon și spune-i: «(Dumne)zeul evreilor care se numește Domnul îți zice: ‘Permite poporului Meu să plece ca să Mi se închine. ²Dacă nu-i vei permite să plece și-l vei opri din nou, ³mâna Domnului va lovi vitele de pe câmp cu o boală contagioasă gravă. Ea va afecta caii, măgarii, cămilele, cirezile și turmele. ⁴Dar Domnul va face distincție între vitele lui Israel și vitele Egiptului; și astfel, nimic din ce este al israelienilor nu va muri.’ ⁵Domnul a stabilit un timp și a spus că mâine va face să se întâmple acest lucru în țară!».” ⁶În următoarea zi, Domnul a făcut așa cum spusese: toate vitele egiptenilor au murit; dar nici una dintre vitele israelienilor nu a murit. ⁷Faraonul a trimis pe cineva (să verifice); și a aflat că nu murise nici una dintre vitele israelienilor. Dar inima faraonului s-a împietrit; și nici de această dată nu a permis poporului (evreu) să plece. ⁸Domnul le-a vorbit din nou lui Moise și lui Aaron, zicându-le: „Umpleți-vă mâinile cu cenușă din cuptor. Moise să o arunce în aer înaintea faraonului. ⁹Ea se va transforma într-un praf fin peste toată suprafața Egiptului; și va determina în toată țara, atât pe oameni cât și pe animale, apariția unor bube care vor produce infecție.” ¹⁰Ei au luat cenușă din cuptor și s-au prezentat înaintea faraonului. Moise a aruncat-o înspre cer; și ea a produs bube cu infecție pe oameni și pe animale. ¹¹Vrăjitorii n-au putut veni să se prezinte în fața lui Moise din cauza bubelor; pentru că acestea erau și pe ei, așa cum se întâmplase cu toți egiptenii. ¹²Dar Domnul i-a împietrit inima faraonului; și acesta nu le-a aprobat cererea (de plecare din țară), exact cum îi spusese El lui Moise. ¹³Apoi Domnul i-a zis lui Moise: „Scoală-te dimineață devreme, du-te înaintea faraonului și spune-i: «(Dumne)zeul evreilor care se numește Domnul, îți zice: ‘Permite poporului Meu să plece ca să Mi se închine; ¹⁴pentru că de această dată Îmi voi trimite toate dezastrele împotriva ta, împotriva slujitorilor tăi și împotriva poporului tău – ca să știi că nu este nimeni ca Mine pe întreg pământul. ¹⁵Dacă Mi-aș fi întins mâna și te-aș fi lovit pe tine împreună cu poporul tău printr-o epidemie, ai fi dispărut de pe pământ. ¹⁶Dar am decis să te las să trăiești ca să-ți demonstrez puterea Mea; și astfel, despre Numele Meu să se vorbească (între oamenii de) pe întreg pământul. ¹⁷Încă te mai opui poporului Meu și nu-i permiți să plece? ¹⁸Atunci să știi că mâine, în aceeași perioadă de timp ca acum, voi face să cadă cea mai devastatoare grindină din câte au venit vreodată în Egipt de când a fost el întemeiat. ¹⁹Deci dă ordin să se adăpostească în locuri de maximă protecție atât oamenii, cât și vitele împreună cu tot ce ai pe câmp. Orice om și orice animal care va fi atunci pe câmp și

nu se va afla la adăpost, va muri din cauza grindinei.’»”²⁰ Între slujitorii faraonului au fost unii care s-au temut de Cuvântul Domnului. Ei și-au adăpostit sclavii și vitele în case.²¹ Dar cei care n-au luat în considerare Cuvântul Domnului, și-au lăsat sclavii și vitele pe câmp.²² Domnul i-a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna spre cer ca să cadă grindină peste toată țara Egiptului. Ea va veni peste oameni, peste animale și peste vegetația câmpului din Egipt!”²³ Când și-a întins Moise toiagul spre cer, Domnul a trimis o furtună cu grindină și cu trăsnete care au afectat pământul. Domnul a făcut să cadă grindină peste Egipt.²⁴ Acea grindină amestecată cu trăsnete a fost atât de devastatoare, încât nu se mai întâmplase niciodată să cadă așa ceva peste țara Egiptului de când au fost oameni în ea.²⁵ Grindina a doborât la pământ tot ce era pe câmp în toată țara Egiptului, afectând atât oameni, cât și animale. Ea a doborât la pământ toate plantele de pe câmp și a rupt orice copac care creștea pe el.²⁶ Singurul loc în care n-a căzut grindină, a fost teritoriul Goșen unde locuiau israelienii.²⁷ Faraon și-a trimis slujitorii să-i cheme pe Moise și pe Aaron; și le-a zis: „De această dată (recunosc că) am păcătuț. Domnul este corect (când procedează astfel). Eu, împreună cu poporul meu suntem vinovați.”²⁸ Rugați-vă Domnului; pentru că este suficient cât ne-a afectat trăsnetul și grindina acestui (Dumne)zeu! Vă (promit că) permit să plecați; nu vă voi mai reține!”²⁹ Moise i-a răspuns: „Cum voi ieși din oraș, îmi voi ridica mâinile spre Domnul; trăsnetul nu va mai afecta țara și nu va mai cădea nici grindină; ca să recunoști că pământul este al Domnului.”³⁰ Dar despre tine și despre slujitorii tăi, știu că încă nu vă temeți de (Dumne)zeul care se numește Domnul.”³¹ Culturile de in și de orz fuseseră distruse; pentru că orzul începuse să facă spic și inul abia înflorise.³² Dar cele de grâu și de ovăz n-au fost deloc afectate, pentru că erau semănate mai târziu.³³ Moise a plecat de la faraon, a ieșit din oraș și și-a ridicat mâinile spre Domnul. Atunci, atât trăsnetul cât și grindina au încetat; și n-a mai căzut ploaie pe pământ.³⁴ Când au văzut că ploaia, grindina și trăsnetul au încetat, faraonul împreună cu slujitorii lui au păcătuț din nou împietrindu-și inima.³⁵ Astfel, având inima împietrită, faraonul nu le-a permis israelienilor să plece – exact cum îi spusese Domnul lui Moise. **10** Apoi Domnul i-a zis lui Moise: „Du-te la faraon; pentru că am împietrit atât inima lui, cât și a slujitorilor lui. Procedând astfel, am decis ca să fac aceste minuni în mijlocul lor,² pentru ca voi să puteți povesti copiilor și nepoților voștri cât de sever i-am tratat pe egipteni și ce minuni am făcut între ei. Iar voi veți avea ocazia să știți că Eu sunt Domnul.”³ Moise și Aaron s-au dus la faraon și i-au zis: „(Dumne)zeul evreilor care se numește Domnul, îți spune: «Până când vei refuza să te smerești înaintea Mea? Permite poporului Meu să plece și să Mi se închine.”⁴ Dacă nu-i vei permite să plece, voi aduce mâine lăcuste în țara ta.⁵ Ele vor acoperi teritoriul acesteia; și nimeni nu va mai putea vedea pământul. Vor mânca ce v-a mai rămas după grindină: vor devora (frunzele de la) orice copac care crește pe câmp.⁶ Se vor umple cu ele palatele tale, casele slujitorilor tăi și ale tuturor egiptenilor; va fi un fenomen pe care nici părinții, nici părinții părinților tăi nu l-au mai văzut de când sunt ei pe pământ și până astăzi!»” Apoi ei s-au întors și au plecat de la faraon.⁷ Slujitorii faraonului i-au zis acestuia: „Până când va fi acest om o capcană pentru noi? Lasă poporul (lui) să plece și să se închine (Dumne)zeului lor numit Domnul! Nici acum nu realizezi că se distruge Egiptul?”⁸ Atunci Moise și Aaron au fost aduși la faraon. Acesta le-a zis: „Duceți-vă și închinați-vă (Dumne)zeului vostru numit Domnul!

Totuși, vreau să știu cine va merge!” ⁹Moise i-a răspuns: „Vom merge împreună cu tinerii și cu bătrânii, cu fiii noștri și cu fiicele noastre, cu turmele și cu cirezile noastre – pentru că urmează să celebrăm o sărbătoare în cinstea Domnului!” ¹⁰El le-a zis: „Să fie Domnul cu voi exact cum vă voi lăsa eu să plecați însoțiți de copiii voștri! Vă avertizez că ce intenționați să faceți, este ceva rău!” ¹¹Nu, nu accept acest lucru! Sunt de acord să mergă să se închine Domnului doar bărbații voștri; pentru că, de fapt, aceasta a fost cererea voastră (inițială)!” Astfel, ei au fost alungați din fața faraonului.

¹²Apoi Domnul i-a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna peste țara Egiptului; și ea va fi invadată de lăcuste. Ele vor mânca orice plantă de pe teritoriul Egiptului: tot ce a mai rămas după dezastrul produs de grindină.” ¹³Moise și-a întins toiagul peste țara Egiptului. Atunci Domnul a făcut să vină peste țară vântul de la Est care a băut tot timpul zilei și al nopții. Când s-a făcut dimineată, vântul de Est adusese lăcustele.

¹⁴Acestea au venit în toată țara Egiptului; și s-au așezat pe tot teritoriul ei. Era un roi de lăcuste atât de mare, încât n-a avut vreodată echivalent și nici nu va mai avea.

¹⁵Ele au acoperit întreg teritoriul țării; și astfel, tot pământul a devenit negru. Au mâncat toate plantele din țară și toate fructele pomilor care rămăseseră după dezastrul făcut de grindină. În toată țara Egiptului n-a mai rămas nimic verde; nici între copaci și nici între plantele de câmp.

¹⁶Faraonul s-a grăbit să cheme pe Moise și pe Aaron, căroră le-a zis: „Am păcătuțit împotriva (Dumne)zeului vostru care se numește Domnul și împotriva voastră.” ¹⁷Iartă-mi și de această dată păcatul; și roagă-te (Dumne)zeului vostru numit Domnul, cerându-i să îndepărteze de la mine această mortală calamitate!” ¹⁸Ei au plecat de la faraon; și Moise s-a rugat din nou Domnului.

¹⁹Domnul a făcut să sufle dinspre Vest un vânt puternic care a luat lăcustele și le-a aruncat în Marea Roșie. N-a mai rămas în Egipt nici măcar una.

²⁰Dar Domnul i-a împietrit inima faraonului; iar acesta nu le-a permis israelienilor să plece.

²¹Apoi Domnul i-a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna spre cer ca să se facă întuneric peste tot teritoriul Egiptului. Acest întuneric va fi atât de pronunțat, încât se va putea pipăi cu mâna!” ²²Moise și-a întins mâna spre cer. Atunci s-a făcut un mare întuneric în toată țara Egiptului. Acest întuneric a durat trei zile.

²³Oamenii nu se puteau vedea unii pe alții; și în timpul celor trei zile, nu s-au deplasat din locul în care erau. Dar toți israelienii au avut lumină acolo unde locuiau.

²⁴Faraonul l-a chemat pe Moise; și i-a zis: „Duceți-vă și închinați-vă Domnului. Copiii voștri pot merge împreună cu voi. Însă turmele și cirezile voastre să rămână aici în țară!” ²⁵Moise i-a răspuns: „Trebuie să ne permiți să oferim (Dumne)zeului nostru numit Domnul animale arse integral.

²⁶Deci și vitele noastre trebuie să mergă împreună cu noi! Nici o copită nu va rămâne; pentru că trebuie să alegem dintre ele pe acelea pe care le vom dedica în închinarea noastră înaintea (Dumne)zeului nostru numit Domnul. Nu știm ce (animale) vom folosi pentru a ne închina Domnului decât atunci când vom ajunge acolo!” ²⁷Dar Domnul a împietrit inima faraonului; iar acesta n-a vrut să le permită (evreilor) să plece.

²⁸Apoi faraonul i-a zis: „Pleacă de la mine! Evită să-mi mai vezi fața; pentru că în ziua în care mi-o vei (mai) vedea, vei muri!” ²⁹Moise i-a răspuns: „Să se întâmple exact cum ai zis! Nu-ți voi mai vedea fața!”

II Domnul îi zisese lui Moise: „Voi mai aduce încă un dezastru peste Faraon și peste Egipt. Apoi el vă va permite să plecați de acolo. De fapt, atunci când vă va permite să plecați, vă va alunga definitiv.” ²Spune poporului ca orice om să ceară vecinului lui și orice femeie

să ceară vecinei ei lucruri de argint și de aur.” ³Domnul a făcut ca egiptenii să manifeste bunăvoință față de popor; iar Moise devenise un om important în Egipt. Așa îl vedeau atât slujitorii faraonului, cât și poporul egiptean. ⁴Moise i-a mai zis faraonului: „Domnul îți vorbește, zicând: „La mijlocul nopții voi trece prin Egipt. ⁵Toți prim-născuții din țara Egiptului vor muri, începând cu primul-născut al faraonului care stă pe tron, continuând cu primul-născut al sclavei care macină cu râșnița și terminând cu toți primii născuți ai vitelor. ⁶Apoi, în toată țara Egiptului vor fi mari țipete, așa cum n-au mai fost niciodată și cum nici nu vor mai fi. ⁷Dar între israelieni, nici măcar un câine nu va lătra nici la animale și nici la oameni – ca să știți ce distincție face Domnul între Egipt și Israel. ⁸Atunci toți acești slujitori ai tăi vor veni la mine și se vor apleca până la pământ înaintea mea, zicând: «Pleacă împreună cu tot poporul care te urmează!» Apoi voi pleca!” Moise a ieșit de la faraon plin de mânie... ⁹Domnul îi spusese inițial lui Moise: „Faraon nu te va asculta. Și se va întâmpla așa pentru ca să se înmulțească minunile Mele în țara Egiptului.” ¹⁰Moise și Aaron au făcut toate aceste minuni înaintea faraonului; dar Domnul i-a împietrit inima și n-a permis poporului să plece din țara lui. **12** Domnul le-a vorbit lui Moise și lui Aaron în țara Egiptului, zicând: ²„Această lună să fie pentru voi prima dintre luni; ea va fi prima lună din an. ³Spune întregii adunări a lui Israel ca în ziua a zecea a acestei luni, să ia un miel pentru fiecare familie; să fie un miel pentru fiecare casă. ⁴Dacă o familie este prea mică pentru (a mânca) un miel, va trebui să-l împartă cu vecinul lor cel mai apropiat, conform numărului persoanelor. Să împărțiți mielul în funcție de cât mănâncă fiecare om din el. ⁵Mielul vostru să fie de (aproximativ) un an și să nu aibă defecte. Puteți folosi un miel sau un ied. ⁶Să-l țineți până în a paisprezecea zi a lunii. Apoi întreaga adunare să-l înjunghie între cele două seri. ⁷Să ia din sângele lui și să ungă cele două tocure laterale și pragul de sus al ușilor caselor în care-l vor mânca. ⁸Să mănânce mielul (toți) în aceeași noapte. El să fie fript la foc; iar când îl veți consuma, să mâncați turte făcute fără drojdie și plante amare. ⁹Să nu-l mâncați crud sau fiert în apă, ci fript la foc – atât capul și picioarele, cât și organele lui. ¹⁰Să nu lăsați nimic din el până dimineată. Orice va rămâne din acel miel până dimineată, să fie ars. ¹¹Când îl veți mânca, să fiți echipați (de plecare), să aveți sandalele în picioare și toiagul în mână. Să vă grăbiți când îl veți mânca; pentru că acesta este mielul care va reprezenta Paștele Domnului. ¹²Eu voi trece prin țara Egiptului în acea noapte. Și voi omorî pe toți prim-născuții din Egipt: atât ai oamenilor, cât și ai animalelor; și astfel voi pune în aplicare sentința (Mea) împotriva tuturor zeilor Egiptului. Eu sunt Domnul. ¹³Sângele de pe casele în care locuiți, va fi un semn (distinctiv) pentru voi. Când Eu voi vedea sângele, vă voi ocoli; și nu vă va afecta dezastrul cu care voi lovi țara Egiptului. ¹⁴Aceasta va fi pentru voi o zi de care vă veți aminti: să o comemorați desemnând-o ca sărbătoare pentru Domnul. Să practicați această comemorare în fiecare generație, respectând-o ca pe o sărbătoare care trebuie făcută mereu (în fiecare an). ¹⁵Timp de șapte zile (înaintea acestei date) să mâncați turte făcute fără drojdie. Începând cu prima zi a acelei săptămâni, să scoateți coca făcută cu drojdie din casele voastre; pentru că oricine mănâncă pâine crescută (sub acțiunea drojdiei) din prima și până în a șaptea zi, va fi distrus în (poporul) Israel. ¹⁶În prima zi (a acestei săptămâni) să aveți o adunare sfântă; iar în a șaptea zi să aveți încă o adunare sfântă. Exceptând activitatea de pregătire a mâncării

pentru fiecare, în acele zile să nu faceți nici o altă muncă. ¹⁷Să respectați Sărbătoarea Turtelor în acea zi în care voi scoate clanurile voastre din țara Egiptului. Să sărbătoriți evenimentul din această zi în toate generațiile. Aceasta este pentru voi o poruncă pe care trebuie s-o respectați mereu. ¹⁸Începând din seara zilei care va fi a paisprezecea din această lună și până în a douăzeci și una seară, să mâncați turtă făcute fără drojdie. ¹⁹Timp de șapte zile să nu existe drojdie în casele voastre; pentru că oricine mănâncă ceva făcut cu drojdie, va fi eliminat din adunarea lui Israel, indiferent că este străin sau locuitor permanent al țării. ²⁰Să nu mâncați nimic crescut sub acțiunea fermenților. În toate locuințele voastre să se mănânce numai turtă făcute fără drojdie.” ²¹Moise a convocat adunarea bătrânilor consilieri ai lui Israel; și le-a zis: „Duceți-vă și alegeți miei pentru clanurile voastre, ca să fie înjunghiat mielul de Paște. ²²Să luați o legătură de tulpini de isop, să o înmuiați în sângele (mielului) care va fi pus într-un vas; și să ungeți cu el pragul de sus și cele două tocure laterale ale casei voastre. Până dimineața, nimeni să nu iasă din casă trecând dincolo de ușa ei. ²³Domnul va trece (prin țară) ca să-i lovească pe egipteni. Când va vedea sângele pe pragul de sus și pe cele două tocure, Domnul va trece pe lângă acea ușă; și astfel nu va permite distrugătorului să intre în casele voastre și să vă omoare (primul născut). ²⁴Să faceți ce vă spun acum. Aceasta este o poruncă a cărei cerință trebuie respectată mereu. Ea este valabilă atât pentru voi, cât și pentru urmașii voștri. ²⁵Când veți ajunge în țara pe care v-o va da Domnul așa cum a promis, să faceți ce vă cere această poruncă. ²⁶Atunci când copiii voștri vă vor întreba: «Ce înseamnă acest lucru?», ²⁷voi să le răspundeți: «Sacrificăm (acest animal) în cinstea Domnului. Se numește Paște; pentru că El a trecut (atunci) pe lângă casele noastre când eram în Egipt. Și în timp ce (Dumnezeu) i-a lovit pe egipteni, familiile noastre au scăpat.»” Poporul s-a aplecat (până) la pământ și s-a închinat. ²⁸Apoi israelienii au plecat și au făcut așa cum poruncise Domnul lui Moise și lui Aaron. ²⁹La mijlocul nopții, Domnul „a lovit” toți prim-născuții din țara Egiptului, de la primul născut al faraonului care stătea pe tronul lui, până la primul născut al celui din închisoare și al tuturor vitelor. ³⁰Atunci când faraonul, slujitorii lui și toți egiptenii s-au trezit în acea noapte, au fost mari țipete în Egipt; pentru că nu era casă unde să nu fie cineva mort... ³¹În aceeași noapte, el i-a chemat pe Moise și pe Aaron; și le-a zis: „Plecați! Ieșiți repede dintre oamenii poporului meu, atât voi cât și toți ceilalți israelieni. Duceți-vă și închinați-vă Domnului, așa cum ați zis. ³²Luați-vă turmele și cirezile, exact cum ați cerut. Plecați și binecuvântați-mă!” ³³Egiptenii grăbeau poporul (evreu), intenționând să-l scoată cât mai repede din țară. Ei își ziceau: „Altfel, vom muri toți!” ³⁴Poporul și-a luat coca necrescută, împreună cu vasele în care o frământau. Le-au înfășurat în haine și le-au pus pe umeri. ³⁵Israelienii au făcut exact cum le-a spus Moise: au cerut egiptenilor atât lucruri de argint și de aur, cât și îmbrăcăminte. ³⁶Domnul a făcut ca egiptenii să fie binevoitori cu poporul; iar aceștia le-au dat (evreilor) tot ce au cerut. Și astfel, (evreii) i-au prădat pe egipteni. ³⁷Israelienii au călătorit pe jos, deplasându-se din Ramses spre Sucot. Erau șase sute de mii de bărbați care mergeau pe jos, fără să fie numărați și copiii lor. ³⁸Împreună cu ei a mai plecat o mulțime diversificată de oameni, căreia i s-au adăugat foarte multe cirezi și turme. ³⁹Au făcut turtă din coca pe care o aduseseră din Egipt. Acea cocă nu avusese timp să crească; pentru că atunci când au fost goniți, n-au mai putut să-și ia provizii. ⁴⁰Israelienii au stat în Egipt patru

sute treizeci de ani. ⁴¹La sfârșitul celor patru sute treizeci de ani, chiar în acea zi, toate clanurile Domnului au ieșit din țara Egiptului. ⁴²Pentru că în acea noapte Domnul „a vegheat” ca să-i scoată din țara Egiptului, toți israelienii și toți urmașii lor trebuie să stea treji (când o celebrează) în cinstea Domnului! ⁴³Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, zicându-le: „Aceasta este porunca referitoare la Paște: nici un străin să nu mănânce (din) mielul pascal. ⁴⁴Dar orice sclav cumpărat poate mânca din el după ce a fost circumcis. ⁴⁵Pelerinul sau servitorul plătit, să nu mănânce din miel. ⁴⁶El să fie mâncat într-o singură casă. Deci să nu scoateți carnea din casa în care va fi mâncat mielul; și să nu sfărâmați nici unul dintre oasele lui. ⁴⁷Paștele să fie celebrat de către întreaga adunare a lui Israel. ⁴⁸Dacă vreun străin, care locuiește la tine, va dori să sărbătorească Paștele Domnului, toți bărbații din familia lui să fie circumciși. Abia după circumcizie își poate permite să participe la sărbătoare. De atunci încolo, el va fi considerat autohton. Nimeni care nu este circumcis, să nu mănânce (din miel). ⁴⁹Va fi o singură lege atât pentru cel autohton, cât și pentru străinul care locuiește (temporar) între voi.” ⁵⁰Toți israelienii au făcut exact cum poruncise Domnul lui Moise și lui Aaron. ⁵¹În acea zi, Domnul a scos toate clanurile israelienilor din țara Egiptului. **13** Domnul i-a zis lui Moise: ²„Să pui separat pentru Mine pe orice prim-născut de sex masculin care aparține israelienilor. Ce va concepe uterul pentru prima dată, atât între oameni cât și între animale, este al Meu.” ³Moise a zis poporului: „Amintiți-vă de această zi în care ați ieșit din Egipt, din casa în care ați fost sclavi. Să comemorați faptul că Domnul v-a scos de acolo în forță cu mâna Lui; și să nu consumați pâine făcută cu drojdie. ⁴Astăzi ieșiți (din Egipt) în luna Abib. ⁵Domnul vă va duce în teritoriul canaaniților, al hitiților, al amoriților, al hiviților și al iebusiților. Aceea este țara despre care El a promis cu jurământ părinților voștri că v-o va da. Ea este o țară în care curge lapte și miere. Atunci (când veți ajunge în ea) să respectați sărbătoarea (anual) în această lună. ⁶Șapte zile să mâncați turte; și în a șaptea dintre ele să aveți o sărbătoare în cinstea Domnului. ⁷În timp ce șapte zile veți mânca turte, să nu existe pâine crescută cu drojdie și nici acest ferment pe tot teritoriul unde vei locui. ⁸Fiecare să spună copilului lui în acea zi: «Aceasta este o amintire despre ce a făcut Domnul pentru mine când am plecat din Egipt.» ⁹Să fie pentru voi ca un semn pe mână și ca o evidență împotriva uitării pe frunte. Vă cer să procedați așa având în vedere că trebuie ca Legea Domnului să fie pe buzele voastre; pentru că Domnul v-a scos din Egipt cu mâna Lui puternică. ¹⁰Să respectați această poruncă în fiecare an, la data când este stabilit să fie pusă în aplicare. ¹¹Domnul vă va duce în teritoriile canaaniților, așa cum a jurat părinților voștri; și vă va da țara acestora. ¹²Atunci să puneți separat pentru Domnul pe toți aceia care vor fi concepuți pentru prima dată în uter. Toți primii născuți care vor fi masculi fătați de vitele voastre, să fie ai Domnului. ¹³Dar orice prim-născut al măgăriței, să-l răscumpărați sacrificând o oaie în locul lui. Dacă nu-l răscumpărați, să-i rupeți gâtul. Să răscumpărați și pe fiecare prim-născut dintre fiii voștri. ¹⁴Atunci când urmașii voștri vă vor întreba: «Ce înseamnă acest ritual?», să le răspundeți: «Domnul, cu mâna Lui puternică, ne-a scos din Egipt unde am locuit ca sclavi. ¹⁵Când faraonul s-a ambiționat și nu ne-a permis să plecăm, Domnul a omorât pe toți care erau primii născuți (în orice familie) din țara Egiptului – de la primul născut al omului până la primul născut al animalelor. Având în vedere acest fapt, noi oferim ca sacrificiu Domnului ce naște pentru prima dată

fiecare animal; și răscumpărăm pe primii născuți dintre copiii noștri. ¹⁶Pentru că Domnul ne-a scos din Egipt cu mâna Lui puternică, acest ritual este pentru noi ca un semn pe mână și ca ceva pus pe frunte (care amintește evenimentul).» ¹⁷Când faraonul a lăsat poporul să plece, Dumnezeu nu i-a ghidat (pe evrei) să meargă prin țara filistenilor. Deși acel drum era mai scurt, Dumnezeu a procedat astfel cu ei, pentru că Își zisese: „Este posibil ca poporul să încerce să evite un potențial război (cu filistenii); și astfel se poate întoarce în Egipt.” ¹⁸Așa se explică de ce Dumnezeu a condus poporul spre Marea Roșie pe drumul care ocolea acea zonă și care avea traseul prin deșert. Israelienii au plecat din teritoriul Egiptului pregătiți pentru război. ¹⁹Moise a luat cu el oasele lui Iosif care-i pusese pe israelieni să jure zicând: „Când Dumnezeu va interveni în favoarea voastră, să luați (și) oasele mele de aici.” ²⁰Ei au plecat mergând spre Sucot; și și-au stabilit tabăra în zona Etam, la marginea deșertului. ²¹Domnul a mers pe drum ca un ghid înaintea lor, conducându-i printr-un stâlp de nor ziua și printr-un stâlp de foc care le oferea lumină noaptea. Astfel au putut călători atât ziua, cât și noaptea. ²²Nu se depărta din fața poporului nici stâlpul de nor din timpul zilei și nici stâlpul de foc din timpul nopții. **14** Apoi Domnul i-a zis lui Moise: ²„Spune-le israelienilor să se întoarcă și să-și stabilească tabăra lângă Pi-Hahiro, între Migdol și mare, vizavi de Baal-Țefon. Să vă organizați tabăra lângă mare, în fața acestei localități. ³Faraonul va zice despre israelieni: «Rătăcesc fără nici un scop prin zonă; și deșertul i-a prins în capcana lui.» ⁴Eu voi împietri inima faraonului. Atunci el îi va urmări. Dar din tot ce se va întâmpla cu faraonul și cu armata lui, Eu voi obține glorie. Și egiptenii vor recunoaște astfel că Eu sunt Domnul!” Evreii au făcut exact cum li se spusese. ⁵Când a fost anunțat regele egiptean că poporul (evreu) a fugit, faraonul și slujitorii lui s-au răzgândit cu privire la israelieni. Atunci au zis: „Cum am acceptat noi să-l lăsăm pe Israel să plece și să nu ne mai slujească?” ⁶Faraon și-a pregătit carul și a plecat împreună cu armata lui. ⁷A luat cele șase sute de care speciale (de luptă) și pe toate celelalte care ale Egiptului. Fiecare corp de armată avea comandantul lui. ⁸Domnul a împietrit inima faraonului, regele Egiptului. Și astfel, acesta a început să-i urmărească pe israelieni. În acest timp, israelienii își continuau curajoși deplasarea. ⁹Egiptenii i-au urmărit împreună cu toți caii și cu toate carele faraonului care formau armata acestuia. I-au ajuns tocmai când își stabiliseră tabăra aproape de mare, lângă Pi-Hahiro, în dreptul localității Baal-Țefon. ¹⁰Faraonul se apropia. Israelienii au privit (înapoi) și văzut că egiptenii veneau în forță spre ei. Atunci le-a fost frică și au început să strige spre Domnul. ¹¹Apoi i-au zis lui Moise: „De ce ne-ai adus să murim în deșert? Oare nu (mai) erau (suficiente) morminte în Egipt? Ce ne-ai făcut după ce ne-ai scos din această țară?” ¹²Nu-ți spuneam noi când încă eram în Egipt să ne lași să lucrăm (ca sclavi) pentru egipteni? Ar fi fost mult mai bine pentru noi să fim sclavii egiptenilor decât să murim în deșert!” ¹³Dar Moise a zis poporului: „Curaj! Stați pe loc; și veți vedea eliberarea pe care v-o va oferi astăzi Domnul; pentru că pe acești egipteni care au venit acum până aici, nu-i veți mai vedea niciodată. ¹⁴Domnul se va lupta pentru voi. Trebuie doar să tăceți!” ¹⁵Apoi Domnul i-a zis lui Moise: „De ce strigi (disperat) spre Mine? Spune poporului să meargă înainte. ¹⁶Să-ți ridici toiagul și să-ți întinzi mâna cu el spre mare. Atunci apele ei se vor despărți; și israelienii vor trece prin mijlocul mării ca pe un teren (care a fost mereu) fără apă. ¹⁷Apoi voi împietri inimile

egiptenilor care vor veni după ei. Și astfel voi obține glorie din tot ce se va întâmpla cu faraonul și cu întreaga lui armată formată din care și din călăreți. ¹⁸Egiptenii Mă vor glorifica atunci când vor vedea ce se va întâmpla cu faraonul lor și cu armata lui formată din care și din călăreți; și (cei care vor rămâne în țară,) vor recunoaște că Eu sunt Domnul.” ¹⁹Îngerul Domnului care mergea înaintea taberei lui Israel, și-a schimbat locul și a stat în spatele israelienilor. Astfel, stâlpul de nor și-a schimbat locul; și a trecut din față, în spatele lor. ²⁰El s-a așezat între tabăra egiptenilor și tabăra lui Israel. Noaptea, norul era întunecos pe o parte și luminos pe cealaltă. Astfel, în timpul nopții, cele două tabere nu s-au apropiat una de cealaltă. ²¹Apoi Moise și-a întins mâna spre mare. Domnul a făcut să vină un vânt puternic dinspre Est. El a suflat pe mare; și astfel, apele acesteia s-au despărțit, făcând o zonă uscată din aceea care fusese acoperită inițial de apele mării. ²²Israelienii au trecut prin mijlocul mării ca pe un teren permanent uscat. Apele se făcuseră (ca un) zid în dreapta și în stânga lor. ²³Egiptenii i-au urmărit; și toți caii faraonului, toate carele și toți călăreții lui au intrat după ei în mare. ²⁴Spre dimineață, privind din stâlpul de foc și din acel nor spre armata egiptenilor, Domnul a produs dezordine între cei care o formau. ²⁵El a făcut să le iasă roțile de la care. Atunci egiptenii au constatat că deplasarea devenise dificilă. Ei au zis: „Să renunțăm la urmărirea lui Israel și să fugim înapoi; pentru că Domnul se luptă pentru ei împotriva Egiptului!” ²⁶Atunci Domnul i-a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna spre mare; și apele vor veni înapoi peste egipteni, peste carele și peste călăreții lor!” ²⁷Moise și-a întins mâna spre mare; și până dimineața, marea și-a revenit la starea ei inițială. În timp ce egiptenii fugeau de apele ei care reveneau, Domnul i-a aruncat cu forță în mijlocul mării. ²⁸Apele care s-au întors, au acoperit carele, călăreții și toată armata faraonului care venise după israelieni în mijlocul mării. Nici unul nu a supraviețuit! ²⁹Dar israelienii au mers prin mijlocul mării ca pe un teren permanent uscat, în timp ce apele se făcuseră zid în dreapta și în stânga lor. ³⁰Așa l-a salvat Domnul pe Israel în acea zi de egipteni. Israelienii i-au văzut pe egipteni zăcând morți pe malul mării... ³¹Ei au văzut cât de spectaculos procedase Domnul împotriva egiptenilor. Atunci poporul s-a temut de Domnul și a crezut în El și în sclavul Său numit Moise. **15** Atunci Moise și israelienii au cântat acest cântec Domnului: „Voi cânta Domnului; pentru că Și-a demonstrat gloria, aruncând cu putere în mare atât pe cal cât și pe călăreț. ²Domnul este forța de care beneficiaz și tema cântecului meu. El a devenit salvarea mea! Acesta este Dumnezeuul meu pe care Îl voi lauda. El este Dumnezeuul tatălui meu; și pe El Îl voi glorifica. ³Dumnezeu(ul nostru) este un mare învingător în războaie; Numele Lui este Domnul. ⁴El a aruncat în mare carele faraonului și armata lui. Comandanții faimoși ai (armatei) lui s-au înecat în Marea Roșie! ⁵I-au acoperit apele adânci. S-au prăbușit în adânc ca o piatră. ⁶Doamne, dreapta Ta are o excepțională putere. Această dreaptă a Ta, Doamne, i-a distrus pe dușmani. ⁷Ai culcat la pământ pe dușmani cu faima maiestății Tale; și Ți-ai declanșat mânia care i-a consumat (arzând) ca pe niște paie. ⁸La suflarea nărilor Tale, s-au adunat apele. Cantități mari de ape s-au ridicat ca un zid. Apele de la mare adâncime s-au închegat în mijlocul mării. ⁹Dușmanul își zicea: «Îl voi urmări și îi voi ajunge. Voi împărți prada; îmi voi satisface dorința cu privire la ei. Îmi voi scoate sabia; și mă va ajuta mâna să devin stăpânul lor.» ¹⁰Însă când Tu ai acționat cu suflarea Ta, i-a acoperit marea! S-au dus ca plumbul în partea cea mai

adâncă a apelor. ¹¹Care dintre zei este ca Tine, Doamne? Cine este atât de glorios ca Tine în sfințenie? Și cine (mai) impune (ca Tine) respectul prin faimoasele minuni (deja) făcute? ¹²Ți-ai întins mâna dreaptă; și (atunci) i-a înghițit pământul. ¹³Prin bunătatea Ta, Ți-ai condus poporul pe care l-ai răscumpărat. Prin puterea Ta, l-ai ghidat spre sfântul loc de odihnă. ¹⁴Popoarele vor începe să tremure când vor auzi (ce s-a întâmplat). Locuitorii Filistiei se vor cutremura. ¹⁵Conducătorii Edomului se vor teme. Vor fi afectați de tremur toți conducătorii Moabului. Toți locuitorii Canaanului se vor topi de frică. ¹⁶Va veni teroarea asupra lor și vor fi speriați. Din cauza faimei brațului Tău, vor sta muți ca o piatră până va trece poporul Tău, Doamne; până va ajunge dincolo de ei poporul pe care l-ai câștigat. ¹⁷Tu îl vei aduce și-l vei planta pe muntele moștenirii Tale. Acela este teritoriul pe care Tu, Doamne, Ți l-ai pregătit ca locuință; și el va fi locul pe care mâinile Tale, Stăpâne, l-au făcut. ¹⁸Domnul va guverna pentru totdeauna!” ¹⁹Când caii, carele și călăreții faraonului au intrat în mare, Domnul a adus înapoi apele mării peste ei. Dar israelienii au mers prin mare ca pe (un) pământ uscat! ²⁰Apoi profetesa Miriam care era sora lui Aaron, a luat în mână o tamburină; și toate femeile au venit după ea având tamburine în mâini și dansând. ²¹Miriam le zicea în versurile cântecului ei: „Cântați Domnului, căci Și-a demonstrat gloria! I-a aruncat cu forță în mare pe cal și pe călăreț!” ²²Apoi Moise a condus pe Israel plecând de lângă Marea Roșie; și au călătorit împreună prin deșertul Șur. Au mers trei zile prin deșert fără să găsească apă. ²³Apoi au ajuns într-un loc unde era apă; dar n-au putut să o bea, pentru că era amară. Acest fapt explică de ce au numit acea zonă Mara. ²⁴Poporul a plâns, zicând lui Moise: „Ce vom bea?” ²⁵El a strigat spre Domnul care i-a arătat o bucată de lemn. Moise a aruncat lemnul în apă; și atunci aceasta s-a făcut dulce. Acolo, Domnul le-a dat (evreilor) legi și porunci; și i-a testat. ²⁶El le-a zis: „Dacă veți asculta cu atenție de ce vă spune Dumnezeuul vostru care se numește Domnul, dacă veți face ce spune El că este drept, dacă veți lua în considerare poruncile Lui și veți respecta toate legile Lui, nu voi aduce asupra voastră nici una dintre bolile pe care le-am trimis peste egipteni. Eu sunt Domnul, Cel care vă vindecă.” ²⁷Au ajuns la Elim, unde erau douăsprezece izvoare și șaptezeci de palmieri. Ei și-au stabilit tabăra acolo, lângă ape. **16** Întreaga adunare a israelienilor a plecat de la Elim și a ajuns în deșertul Sin, care este situat între Elim și Sinai. Acea deplasare a fost făcută în a cincisprezecea zi din a doua lună după ieșirea (evreilor) de pe teritoriul Egiptului. ²În acel deșert, întreaga adunare a protestat împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron. ³Israelienii le-au zis: „O, mai bine am fi fost omorâți de mâna Domnului pe teritoriul Egiptului! Acolo stăteam lângă oalele noastre în care aveam carne; și mâncam pâine din abundență. Ne-ați adus aici, în acest deșert, ca să moară de foame toată această mulțime de oameni!” ⁴Atunci Domnul i-a zis lui Moise: „Voi face să plouă pâine din cer. Va fi necesar ca poporul să meargă zilnic și să-și adune pâine numai pentru o zi. Astfel îl voi testa, ca să văd dacă vor trăi respectând Legea Mea sau dacă o vor ignora. ⁵În a șasea zi, să rețină o cantitate dublă față de aceea adunată în fiecare dintre celelalte (cinci) zile.” ⁶Moise și Aaron le-au zis tuturor israelienilor: „În această seară veți ști că Domnul (este Cel care) v-a scos din Egipt. ⁷Mâine dimineață veți vedea gloria Domnului; pentru că El a auzit protestele voastre împotriva Lui. Și oare cine suntem noi, ca să vă suportăm aceste critici îndreptate împotriva noastră?” ⁸Moise a mai zis: „Veți ști că a acționat Domnul, când veți vedea

cum vă va da seara carne, iar dimineța vă va oferi pâine din abundență! Noi nu suntem nimic în comparație cu Domnul care v-a auzit lamentările îndreptate împotriva Lui! Protestele voastre nu sunt formulate (doar) împotriva noastră, ci (în primul rând) împotriva Domnului!”⁹ Apoi Moise i-a zis lui Aaron: „Spune întregii adunări a israelienilor: «Apropiați-vă de Domnul; pentru că El a auzit protestele voastre!».”¹⁰ În timp ce Aaron vorbea întregii adunări, ei au privit înspre deșert. Atunci a fost vizibilă gloria Domnului în (acel) nor.¹¹ Domnul i-a vorbit lui Moise astfel:¹² „Am auzit plângerea israelienilor. Acum spune-le: «Între cele două seri veți avea carne; iar dimineța veți avea și pâine din abundență. Atunci veți ști că Eu sunt Dumnezeu vostru care se numește Domnul!»”¹³ În acea seară, au venit niște prepelițe care au acoperit tabăra. Dimineța, în jurul taberei era un strat de rouă.¹⁴ Când a dispărut roua, pe suprafața deșertului au rămas niște boabe mici ca de gheață.¹⁵ Când le-au văzut, israelienii nu au știut ce sunt; și-au zis unii altora: „Oare ce sunt acestea?” Moise le-a zis: „Aceasta este pâinea pe care v-a dat-o Domnul ca s-o mâncați.”¹⁶ Domnul a poruncit ca fiecare om să adune cât îi trebuie pentru hrană. Această cantitate va fi de un omer pentru fiecare persoană, conform numărului celor din cortul fiecăruia. Să adunați această cantitate pentru fiecare persoană din cortul vostru.”¹⁷ Israelienii au procedat astfel: unii au adunat mai mult, iar alții mai puțin.¹⁸ După ce au măsurat cu omerul, au constatat că celui care adunase mai mult, nu i-a rămas în plus; iar cel ce a adunase mai puțin, nu avea lipsă. Fiecare om a avut din ce adunase conform nevoilor lui.¹⁹ Moise le spusese să nu lase nimic din ce adunaseră (într-o zi); pentru că nu trebuia să rămână până dimineța.²⁰ Dar ei nu l-au ascultat. Astfel, unii au păstrat o parte (din acele bobite) până dimineța. Dar ce lăsaseră (în acea noapte), a făcut viermi și a mirosit foarte urât. Atunci Moise s-a supărat pe ei.²¹ În fiecare dimineță, israelienii adunau exact cât aveau nevoie. Atunci când soarele încălzea pământul, acea (materie pentru) pâine se topea.²² În a șasea zi, ei au adunat dublu: doi omeri pentru fiecare persoană. Toți conducătorii adunării au venit la Moise și l-au anunțat despre acest lucru.²³ Atunci el le-a zis: „Domnul a poruncit astfel: «Măine este o zi de odihnă – un Sabat sfânt pentru El. Să coaceți ce aveți de copt și să fierbeți ce aveți de fiert; iar tot ce vă rămâne (după ce veți mânca), să păstrați până dimineța.»”²⁴ Ei au păstrat acea mâncare așa cum a poruncit Moise. Și au constatat că ea nu a mai mirosit urât și n-a mai făcut viermi.²⁵ Moise le-a zis: „Mâncați-o azi; pentru că acum este Sabatul Domnului; astăzi nu veți găsi pâine pe câmp.”²⁶ Să adunați (această pâine) șase zile; dar să știți că în a șaptea, care este o zi de odihnă, ea nu va fi!”²⁷ Totuși, unii oameni din popor au plecat să adune pâine și în a șaptea zi... Dar n-au găsit nimic!²⁸ Domnul i-a zis lui Moise: „Până când veți refuza să respectați poruncile și legile Mele?”²⁹ Știți că Domnul v-a dat Sabatul; și astfel, în a șasea zi vă dă hrană pentru două zile. În a șaptea zi, orice om să rămână acolo unde este. Atunci, nici unul dintre voi să nu iasă din perimetrul locuinței lui.”³⁰ Poporul s-a odihnit în a șaptea zi.³¹ Urmașii lui Israel a numit acea pâine venită din cer, „mană”. Ea era albă, asemănătoare seminței de coriandru, și avea gust de turtă cu miere.³² Moise le-a zis: „Aceasta este porunca Domnului: «Puneți separat un omer cu mană. El să fie păstrat pentru toate generațiile; pentru ca urmașii voștri să vadă pâinea cu care v-am hrănit în deșert, când v-am scos din țara Egiptului!»”³³ Moise i-a zis lui Aaron: „Ia un vas și pune în el mana dintr-un omer plin. Acest vas să fie păstrat înaintea Domnului, pentru

urmașii voștri.” ³⁴Aaron l-a pus (apoi, mai târziu) în fața (tablelor) Declarației (lui Dumnezeu) ca să fie păstrat acolo, exact cum îi poruncise Domnul lui Moise.

³⁵Israelienii au mâncat mană patruzeci de ani, până au ajuns într-o țară locuită. Ei s-au hrănit mâncând mană până au ajuns la marginea Canaanului. ³⁶(Un omer este a zecea parte dintr-o efă.) **17** Întreaga adunare a israelienilor a plecat din deșerul Sin și a călătorit deplasându-se dintr-un loc în altul, așa cum le porunceă Domnul. Ei și-au stabilit (temporar) tabăra la Refidim. Acolo, poporul nu a găsit apă bună de băut.

²Atunci ei s-au certat cu Moise; și i-au zis: „Dă-ne apă să bem!” Moise le-a răspuns: „De ce vă certăți cu mine? De ce Îl provocați pe Domnul?” ³Poporul stătea acolo însetat și protesta împotriva lui Moise, zicându-i: „De ce ne-ai scos din Egipt? Ca să murim aici de sete împreună cu copiii și cu vitele?” ⁴Moise a strigat spre Domnul, zicându-I: „Cum să procedez cu acest popor? Intenționează să mă omoare cu pietre în scurt timp!” ⁵Domnul i-a răspuns lui Moise: „Du-te înaintea poporului. Să vină împreună cu tine și câțiva dintre consilierii bătrânilor lui Israel. Să iei în mână toiagul cu care ai lovit Nilul; și să mergi mai departe. ⁶Eu voi sta acolo, înaintea ta, la (acea) stâncă numită Horeb. Să lovești stânca; și va ieși apă din ea. Astfel, poporul va avea ce să bea.” Moise a făcut exact cum i se poruncise, acționând sub privirile consilierilor bătrâni ai lui Israel. ⁷El a numit acel loc „Masa și Meriba”; pentru că acolo israelienii s-au certat și L-au testat pe Domnul, zicând: „Oare acționează Domnul pentru noi, sau împotriva noastră?” ⁸Apoi a venit Amalec (împreună cu poporul lui) la Refidim; și s-a luptat cu Israel. ⁹Moise i-a zis lui Iosua: „Alege câțiva oameni dintre noi și du-te să te lupți cu Amalec. Măine voi sta pe vârful dealului cu toiagul lui Dumnezeu în mână.” ¹⁰Iosua a făcut exact cum i-a spus Moise. El s-a luptat cu Amalec, în timp ce Moise, Aaron și Hur au urcat pe vârful dealului. ¹¹Când Moise își ținea mâinile sus, era mai puternic Israel; iar când el își lăsa mâinile jos, era mai puternic Amalec. ¹²După un timp, mâinile lui Moise au obosit. Atunci Aaron și Hur au luat o piatră și l-au așezat pe ea. Apoi au început să-i sprijine mâinile, stând unul într-o parte și iar altul în cealaltă parte. Astfel, mâinile lui Moise au rămas ridicate până la apusul soarelui. ¹³Iosua a învins pe Amalec și poporul acestuia, omorându-i cu sabia. ¹⁴Atunci Domnul i-a zis lui Moise: „Scrie într-o carte pe care să o ții ca amintire; și citește apoi (ce ai scris) în auzul lui Iosua: «Voi șterge de sub cer pomenirea lui Amalec!».” ¹⁵Moise a construit un altar; și l-a numit „Domnul este steagul meu”, ¹⁶pentru că zisese: „Din cauza mâinii pe care a ridicat-o împotriva tronului Domnului, El se va lupta cu Amalec din generație în generație!” **18** Ietro – preotul din Midian – socrul lui Moise, a auzit (vorbindu-se) despre tot ce făcuse Dumnezeu atât pentru Moise, cât și pentru poporul Lui numit Israel, pe care Domnul îl scosese din Egipt. ²Soția lui Moise numită Sefora, fusese trimisă acasă la Ietro. Dar el a adus-o înapoi ³împreună cu cei doi fii ai ei. Unul se numea Gherșom – pentru că Moise zisese: „Locuiesc ca străin aici; sunt într-o țară străină.”; ⁴iar celălalt se numea Eliezer – pentru că Moise zisese: „Dumnezeul tatălui meu mi-a asigurat ajutorul de care am avut nevoie; și m-a scăpat de sabia lui Faraon.” ⁵Ietro – socrul lui Moise – a ajuns în deșertul unde Moise se stabilise (temporar) împreună cu tabăra: lângă muntele lui Dumnezeu. Venind acolo, i-a adus împreună cu el pe fiii lui Moise și pe soția acestuia. ⁶Ietro l-a anunțat pe Moise, trimițându-i următorul mesaj: „Eu – socrul tău, Ietro – vin la tine împreună cu soția ta și cu fiii ei.” ⁷Moise a ieșit să-și întâmpine

socrul. S-a aplecat înaintea lui și l-a sărutat. S-au întrebat unul pe altul despre cum a trăit fiecare în timpul cât n-au mai locuit împreună; și au intrat în cort. ⁸Apoi Moise i-a relatat socrului lui tot ce a făcut Domnul (împotriva) lui Faraon și (împotriva) egiptenilor acționând pentru cauza lui Israel, toate adversitățile suportate de ei pe drum și cum i-a eliberat El. ⁹Ietro s-a bucurat când a auzit despre tot binele pe care Domnul îl făcuse poporului Israel și că l-a scăpat de sclavia egiptenilor. ¹⁰Ietro a zis: „Să fie binecuvântat Domnul, Cel care v-a scăpat de exploatarea egiptenilor și a lui Faraon. ¹¹Acum știu că Domnul este mai mare decât toți zeii (lor); pentru că în fiecare situație în care egiptenii s-au comportat cu aroganță față de Israel, El a fost mai puternic decât ei!” ¹²Ietro – socrul lui Moise – a oferit (ca recunoștință) lui Dumnezeu (pe altar) sacrificii din animale pe care le-a ars integral. Aaron a venit împreună cu toți cei care formau consiliul bătrânilor lui Israel, ca să servească masa împreună cu socrul lui Moise înaintea lui Dumnezeu. ¹³În următoarea zi, Moise s-a dus să judece cauzele poporului. Și tot acel popor a stat în jurul lui de dimineața până seara. ¹⁴Când socrul lui Moise a văzut tot ce făcea el pentru popor, l-a întrebat: „Ce faci acolo cu acest popor? De ce stai singur, iar tot poporul te înconjoară de dimineața până seara?” ¹⁵Moise a răspuns socrului lui: „Procedez așa pentru că poporul vine la mine și solicită ajutor în legătură cu lucrurile despre care ne vorbește Dumnezeu. ¹⁶Când au ceva neclar, ei vin la mine ca să-i judec. Și eu le spun care sunt poruncile și legile lui Dumnezeu (pentru situația lor).” ¹⁷Socrul lui Moise i-a zis: „Ce faci tu nu este bine. ¹⁸Te epuizezi singur; și în același timp obosești și poporul care stă acolo împreună cu tine. Această responsabilitate este prea mare pentru tine. Nu vei putea să lucrezi bine singur. ¹⁹Ascultă-mă: îți voi da un sfat; și Dumnezeu să fie cu tine! Stai înaintea lui Dumnezeu pentru popor și prezintă-I cauzele acestuia. ²⁰Învăță-i poruncile și legile Lui, arătându-le drumul pe care trebuie să meargă și cum să procedeze. ²¹Caută în popor oameni competenți, care se tem de Dumnezeu, demni de încredere și care urăsc câștigul necinstit. Pune-i să fie conducători pentru mie de oameni, pentru o sută de oameni, pentru cincizeci de oameni și pentru zece oameni. ²²Ei să slujească permanent ca judecători ai poporului; și să aducă înaintea ta orice caz (mai) complicat. Dar cazurile simple să le judece ei personal. Astfel, îți va fi mai ușor; pentru că ei vor realiza acest lucru acționând împreună cu tine. ²³Dacă vei face cum ți-am propus și dacă Dumnezeu îți va porunci să procedezi așa, îți vei putea îndeplini datoriile; și tot poporul va merge liniștit la locul lui.” ²⁴Moise a ascultat de socrul lui; și a făcut tot ce i-a zis acesta. ²⁵A ales oameni competenți din tot Israelul, pe care i-a desemnat să fie conducători ai poporului. Ei conduceau grupuri formate din o mie, o sută, cincizeci și zece oameni. ²⁶Judecau permanent cauzele poporului. Veneau la Moise doar când aveau cazuri (mai) complicate; dar pe cele simple le judecau ei personal. ²⁷Apoi Moise a oferit socrului lui posibilitatea să se întoarcă în țara de unde venise. **19** După trei luni de la ieșirea israelienilor din țara Egiptului, ei au ajuns în deșertul Sinai. ²După ce plecaseră din Refidim, au intrat în deșertul Sinai; și și-au stabilit (temporar) tabăra în acel deșert, în fața muntelui. ³Moise a urcat la Dumnezeu; pentru că Domnul l-a chemat de pe munte; și i-a zis: „Să vorbești urmașilor lui Iacov. Să le spui israelienilor astfel: ⁴«Ați văzut ce le-am făcut egiptenilor, cum v-am purtat pe aripi de vulturi și v-am adus la Mine. ⁵Acum, dacă veți face așa cum vă voi spune și veți respecta legământul Meu, dintre toate popoarele, (doar) voi veți fi ai Mei;

pentru că tot pământul Îmi aparține. ⁶Veți fi un regat al Meu format din preoți; și veți forma o națiune sfântă.» Acestea sunt cuvintele pe care trebuie să le spui israelienilor!” ⁷Moise s-a întors, a convocat consiliul bătrânilor și le-a prezentat toate cuvintele pe care i le spusese Domnul ca porunci. ⁸Atunci tot poporul i-a răspuns: „Vom face tot ce a zis Domnul!” Moise a prezentat Domnului răspunsul poporului. ⁹Atunci Domnul i-a zis lui Moise: „Voi veni la tine într-un nor gros, pentru ca poporul să audă când îți vorbesc și să aibă permanent încredere în tine.” Atunci când Moise l-a spus Domnului răspunsul poporului, ¹⁰El i-a mai zis: „Du-te la popor și sfințește-l azi și mâine. Fiecare să-și spele hainele; ¹¹și astfel să se pregătească pentru a treia zi. Pentru că atunci Domnul va coborî pe muntele Sinai în fața întregului popor. ¹²Să stabilești în jur (ul muntelui) niște limite pentru popor; și să-i spui: «Fiți atenți să nu vă urcați pe munte și nici să nu-i atingeți zonele de la baza lui. Oricine se va atinge de munte, va fi pedepsit cu moartea!» ¹³Nici măcar cu o mână să nu fie atins! Dacă-l va atinge cineva, să fie omorât cu pietre sau cu săgeți; indiferent că va fi om sau animal, să nu trăiască! Atunci când va suna goarna, poporul să se apropie de munte.” ¹⁴Moise a coborât de pe munte la popor. A sfințit poporul; iar oamenii și-au spălat hainele. ¹⁵Moise a zis celor care formau poporul: „Fiecare dintre voi să fie pregătit pentru a treia zi; până atunci, nimeni să nu aibă relații intime cu soția lui!” ¹⁶În a treia zi dimineața, au fost tunete și fulgere; iar muntele era acoperit de un nor gros. Sunetul goarnei era atât de puternic, încât tot poporul din care era formată tabăra, tremura. ¹⁷Moise a scos poporul din tabără ca să-L întâmpine pe Dumnezeu. Oamenii au stat în apropiere de baza muntelui. ¹⁸Muntele Sinai era acoperit cu fum, pentru că Domnul coborâse pe el în forma (fizică a) unui foc. Fumul care se ridica, era ca cel produs de un cuptor (arzând); și tot muntele se cutremura cu mare intensitate. ¹⁹În timp ce goarna suna din ce în ce mai tare, Moise vorbea, iar Dumnezeu îi răspundea cu voce audibilă. ²⁰Domnul a coborât pe vârful muntelui Sinai. El l-a chemat pe Moise pe vârful muntelui; iar Moise a urcat acolo. ²¹Apoi Domnul i-a zis: „Coboară și avertizează poporul să nu se apropie să privească spre Domnul; altfel, există pericolul să moară mulți dintre ei. ²²Chiar și preoții care se apropie de Domnul, trebuie să se sfințească; pentru că numai așa nu-i va distruge (și pe ei).” ²³Moise a răspuns Domnului: „Poporului nu i se permite să se apropie de muntele Sinai; pentru că Tu ne-ai avertizat zicând: «Pune limite în jurul muntelui și păstrează-l sfânt.»” ²⁴Domnul i-a zis: „Coboară și adu-l aici împreună cu tine pe Aaron. Dar să nu permiți nici preoților și nici poporului să se apropie și să urce la Domnul; ca să nu-i distrugă!” ²⁵Moise a coborât la oamenii care formau poporul; și a vorbit cu ei. **20** Apoi Dumnezeu a pronunțat toate aceste cuvinte: ²„Eu sunt Dumnezeul tău numit Domnul, Cel care te-a scos din țara Egiptului – «din casa» unde ai fost sclav. ³Să nu ai alți dumnezei în afară de Mine! ⁴Să nu-ți faci vreun idol reprezentând ceva de sus din cer, de jos de pe pământ sau din apele de sub pământ. ⁵Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești; pentru că Eu, Domnul – Dumnezeul tău – sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc copiii pentru păcatul părinților lor până la a treia și a patra generație a celor care Mă urăsc. ⁶Și manifest bunătate față de cei care Mă iubesc și care respectă poruncile Mele, comportându-Mă așa până la a mia generație a lor. ⁷Să nu folosești Numele Domnului – al celui care este Dumnezeul tău – într-un mod care să-L dezonoreze; pentru că Domnul nu va lăsa nepedepsit pe

cel care va desconsidera Numele Lui. ⁸Amintește-ți de ziua Sabatului, ca s-o sfințești! ⁹Să lucrezi șase zile și să-ți faci toate lucrările tale; ¹⁰dar (fiecare) a șaptea zi este Sabatul Dumnezeului tău care se numește Domnul. Atunci să nu faci nici o lucrare. Să nu lucreze nimic nici fiul tău sau fiica ta, nici sclavul tău, nici sclava ta, nici vitele tale și nici străinul care locuiește în orașul tău. ¹¹Pentru că în șase zile a făcut Domnul cerul, pământul, marea și tot ce există în aceste medii; dar în a șaptea zi, El s-a odihnit. Acest fapt explică de ce a binecuvântat Domnul a șaptea zi; și a sfințit-o. ¹²Respectă-ți tatăl și mama; pentru ca să trăiești mult timp în țara pe care ți-o va da Dumnezeu tău care se numește Domnul! ¹³Să nu comiți crimă! ¹⁴Să nu comiți adulter! ¹⁵Să nu furi! ¹⁶Să nu faci declarații false împotriva semenului tău! ¹⁷Să nu dorești să-ți însușești în mod necinstit casa semenului tău. Să nu dorești să ai ca soție pe cea care este deja soția semenului tău. Să nu dorești să-ți însușești în mod necinstit sclavul sau sclava lui, boul sau măgarul lui și nici vreun alt lucru care este proprietatea semenului tău!” ¹⁸Tot poporul auzea tunetele și vedea fulgerele; iar muntele fumega. În tot acest timp se auzea și sunetul goarnei, iar poporul tremura de frică și stătea la depărtare. ¹⁹Ei i-au zis lui Moise: „Vorbește-ne doar tu! Să nu ne mai vorbească Dumnezeu; pentru că vom muri!” ²⁰Moise a răspuns poporului: „Aveți curaj; pentru că Dumnezeu a venit doar ca să vă testeze și să aveți în voi frica de El; și astfel, să evitați să păcătuiți!” ²¹Poporul stătea la depărtare, în timp ce Moise s-a apropiat de zona cu ceață densă unde se afla Dumnezeu. ²²Domnul i-a zis lui Moise: „Așa să vorbești israelienilor: «Voi personal ați văzut că v-am vorbit din cer. ²³Să nu vă faceți zei de argint și nici zei de aur pe care să-i puneți alături de Mine! ²⁴Să-Mi construiți un altar de pământ. Acolo să puneți animalele voastre care vor fi sacrificate și arse integral. Tot pe el să vă puneți oile și boii pentru sacrificiile de pace. În orice loc în care veți invoca Numele Meu, voi veni și vă voi binecuvânta. ²⁵Dacă-Mi veți face un altar de piatră, să nu-l construiți din pietre cioplite; pentru că atunci când veți pune dalta pe piatră, o veți profana. ²⁶Să nu vă urcați la altarul Meu pe trepte, pentru ca să nu vi se vadă partea neacoperită a corpului înaintea lui.»” **21** „Acestea sunt legile pe care trebuie să le prezinți înaintea lor: ²«Dacă vei cumpăra un sclav evreu, el să te slujească pe o perioadă de șase ani; dar în al șaptelea an, să-l eliberezi fără să-ți plătească nimic. ³Dacă venise singur, va putea să plece singur. Dacă era căsătorit, să plece și soția lui împreună cu el. ⁴Dacă stăpânul lui i-a dat o soție care i-a născut fii sau fiice, soția și copiii ei să rămână proprietatea stăpânului; iar el (poate) să plece singur. ⁵Dar este posibil ca sclavul să zică: ‘Îmi iubesc stăpânul, soția și copiii. Nu doresc să plec (doar) ca să fiu liber.’ ⁶Atunci stăpânul să-l apropie de ușă sau de tocul acesteia; și în prezența judecătorilor, să-i găurească lobul urechii cu o andrea. Astfel, el va sluji (acelui stăpân) toată viața lui. ⁷Dacă cineva își vinde fata ca slujitoare, ea nu va fi eliberată ca în cazul sclavilor. ⁸Și dacă nu va fi agreată de stăpânul care a luat-o în proprietatea lui, acesta trebuie să accepte ca ea să fie răscumpărată. Nu va avea dreptul s-o vândă unui străin, pentru că el deja va fi încălcat regulile cu privire la ea. ⁹Dacă o va da fiului lui, va trebui să se comporte cu ea ca și cu o fiică. ¹⁰Dacă își va lua altă soție, nu i se va permite să-i scadă nimic din hrana, îmbrăcămintea și celelalte lucruri care decurg din calitatea ei de soție. ¹¹Dacă-i va scădea din aceste trei drepturi, atunci ea va putea să plece de la el fără nici o despăgubire și fără să-i plătească argint. ¹²Oricine lovește pe un om și-l omoară, trebuie să fie pedepsit cu

moartea. ¹³Dacă n-a acționat în mod intenționat, ci Dumnezeu a permis să se întâmple așa, îi voi pregăti un loc unde să poată fugi. ¹⁴Dacă cineva omoară într-un mod perfid pe semenul lui, să-l iei chiar și de la altarul Meu; și să-l omori! ¹⁵Oricine își lovește tatăl sau mama, trebuie să fie pedepsit cu moartea. ¹⁶Cine răpește un om și-l vinde sau este surprins ținându-l sechestrat – trebuie să fie pedepsit cu moartea. ¹⁷Cel care își blestemă tatăl sau mama, să fie pedepsit cu moartea. ¹⁸Este posibil ca doi oameni să se certe; și unul să îl lovească pe celălalt cu o piatră sau cu pumnul. Dacă cel lovit nu va muri, ci va fi obligat să stea la pat, ¹⁹cel care l-a lovit să nu fie pedepsit; pentru că cel rănit va avea posibilitatea să se ridice de pe pat după un timp și să umble pe afară ajutat de toiagul lui. Dar va trebui să-l despăgubească pe cel rănit pentru daunele din perioada de invaliditate și să-l îngrijească până când se va vindeca. ²⁰Dacă un stăpân va lovi cu bățul un sclav sau o sclavă, iar unul dintre ei va muri imediat, stăpânul să fie pedepsit. ²¹Dar dacă sclavul își revine după o zi sau după două zile, stăpânul să nu fie pedepsit; pentru că este (cumpărat cu) argintul lui. ²²Dacă doi oameni vor fi într-un conflict unul cu celălalt și vor lovi o femeie însărcinată făcând-o să nască înainte de termen fără nici o altă consecință negativă, vinovatul să fie pedepsit exact cum cere soțul femeii, plătind atât cât vor decide judecătorii. ²³Dar dacă se va întâmpla (femeii) ceva rău, vei da viață pentru viață, ²⁴ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior, ²⁵arsură pentru arsură, rană pentru rană și vânătaie pentru vânătaie! ²⁶Dacă un stăpân va lovi în ochi vreun sclav sau vreo sclavă și determină pe vreunul să-și piardă ochiul, sclavul sau sclava să primească eliberarea ca despăgubire pentru (acel) ochi. ²⁷Dacă stăpânul va determina căderea unui dinte al vreunui sclav sau al vreunei slave, oricare dintre ei să fie eliberat ca despăgubire pentru dintele lui. ²⁸Dacă un bou va împunge și va omorî astfel un bărbat sau o femeie, boul să fie omorât cu pietre. Carnea lui să nu fie mâncată; iar proprietarul boului să nu fie pedepsit. ²⁹Dar dacă se știa că boul are obiceiul să împungă, iar proprietarul lui a fost avertizat și totuși nu l-a închis, atunci când boul va omorî un bărbat sau o femeie, să fie omorât cu pietre; iar proprietarul lui să fie pedepsit cu moartea. ³⁰Dacă proprietarului i se va cere să plătească pentru ca să fie lăsat să mai trăiască, să achite tot ce i se va pretinde pentru răscumpărarea vieții lui. ³¹Aceeași lege să fie aplicată în cazul proprietarului aceluia bou care va împunge un băiat sau o fată. ³²Dacă boul va împunge un sclav sau o sclavă, proprietarul să plătească stăpânului sclavilor treizeci de șecheli de argint; iar boul să fie omorât cu pietre. ³³Este posibil ca un om să facă o groapă și să nu o acopere. Apoi un bou sau un măgar cade în ea. ³⁴Atunci, cel care a făcut groapa să rămână cu animalele moarte; și va fi obligat să-l despăgubească pe proprietarul acelor animale plătindu-i argint pentru ele. ³⁵Dacă boul unui om va împunge boul altuia și cel împuns moare, atunci proprietarii lor să vândă boul viu și să împartă argintul obținut din vânzarea lui. Apoi să împartă și boul mort. ³⁶Dar, dacă se știa că acel bou are obiceiul să împungă, iar proprietarul lui nu l-a închis, el să dea un bou viu în locul boului mort, iar cel mort să-i rămână lui. **22** Dacă un om fură un bou sau o oaie și apoi taie acel animal ori îl vinde, să dea înapoi cinci boi pentru fiecare bou (furat) și patru oi pentru fiecare oaie (furată). ²Dacă hoțul este surprins furând și apoi este lovit mortal, cel care l-a lovit nu va fi vinovat de moartea lui. ³Dar dacă primește lovitura (mortală) după răsăritul soarelui, atunci cel care l-a lovit va fi vinovat că l-a omorât. Hoțul care va fi prins (furând),

trebuie să restituie datoria (stabilită pentru cazul lui); dacă nu are ce să dea, să fie vândut ca sclav. Și astfel, să poată plăti ce furase. ⁴Dacă acel animal, indiferent că este bou, măgar sau oaie, va fi găsit viu în proprietatea hoțului, el să plătească dublu (pentru fapta lui). ⁵Dacă un om își lasă turma să pască pe un teren agricol ori într-o vie, sau le permite vitelor să facă daune în terenul agricol al altuia, să dea ca despăgubire ce va produce mai bun terenul lui agricol sau via lui. ⁶Dacă se declanșează un foc care aprinde spinii și apoi incendiază grâul adunat în snopi, grâul aflat încă în picioare sau întreg terenul agricol al cuiva, cel care a aprins focul să plătească întreaga pagubă. ⁷Este posibil ca un om să dea pentru păstrare semenului lui, argint sau alte bunuri care sunt apoi furate din casa lui. Dacă este prins, cel care le-a furat trebuie să plătească dublu. ⁸Dacă hoțul nu este prins, stăpânul casei să fie anchetat de judecători, ca să se descopere dacă nu și-a însușit el bunurile semenului lui. ⁹În orice dispută cu privire la un bou, un măgar, o îmbrăcămintă sau orice alt lucru pierdut despre care cineva spune: ‘Este al meu’, să veniți cu cei doi în fața judecătorilor pentru cercetări. Acela care va fi condamnat de judecători, să plătească celuilalt dublu. ¹⁰Pentru cazul în care un om dă cuiva pentru păstrare un măgar, un bou, o oaie sau orice alt animal căruia i se întâmplă să moară, să se îmbolnăvească sau să fie luat de la el fără să vadă cineva, ¹¹să se facă un jurământ în numele Domnului între cele două părți. Acela căruia i se dăduse animalul pentru păstrare, va declara că nu și-a însușit bunurile celuilalt. Proprietarul acelor bunuri va accepta jurământul; iar celălalt nu va fi dator să-i restituie nimic. ¹²Dacă animalul a fost furat de la el, trebuie să-l restituie stăpânului lui. ¹³Dacă a fost sfâșiat de animale sălbatice, să fie adus corpul mort al animalului, ca dovadă; iar cel care îl primise ca să îl păstreze, nu va trebui să restituie nimic pentru el. ¹⁴Atunci când cineva ia ca împrumut un animal de la semenul lui, iar animalul se lovește sau moare în lipsa stăpânului, cel ce l-a luat astfel va trebui să dea altul viu în locul lui (și fără defect). ¹⁵Dacă stăpânul a fost prezent (când s-a întâmplat acel accident), nu va putea fi obligat să-l înlocuiască. Dacă animalul a fost închiriat, prețul chiriei va compensa pierderea lui. ¹⁶Dacă un om înșeală o fecioară care nu este logodită și are relații sexuale cu ea, va trebui să-i plătească zestrea și să o ia ca soție pentru el. ¹⁷Dacă tatăl ei refuză să i-o dea ca soție, el îi va plăti în argint prețul zestre unei fecioare. ¹⁸Pe vrăjitoare să n-o lași să trăiască! ¹⁹Oricine va avea relații sexuale cu un animal, să fie imediat pedepsit cu moartea. ²⁰Oricine oferă sacrificii zeilor și nu Domnului, să fie distrus! ²¹Să nu-l exploatezi fără milă pe cel care este străin; și să nu-i faci rău. Pentru că și voi ați fost străini în țara Egiptului. ²²Să nu exploatezi pe văduvă sau pe orfan. ²³Dacă îi vei exploata și ei vor striga cerând ajutor de la Mine, Eu voi răspunde solicitării lor. ²⁴Atunci se va declanșa mânia Mea; și vă voi omorî cu sabia. Soțiile voastre vor ajunge văduve, iar copiii voștri vor deveni orfani. ²⁵Dacă împrumuți argint vreunui om din poporul Meu care este în criză de bani, să nu te porți cu el ca un cămătar cerându-i dobândă atunci când îți va restitui datoria. ²⁶Dacă îi iei semenului tău haina ca garanție, să i-o dai înapoi înainte să apună soarele; ²⁷pentru că mantaua este singura lui haină cu care își învelește corpul (atunci când doarme). Altfel, cu ce se va înveli când se va culca? Dacă semenul tău strigă cerând ajutor de la Mine, Eu îi voi asculta cererea, pentru că sunt milos. ²⁸Să nu-L defăimezi pe Dumnezeu și să nu-l blestemi pe conducătorul poporului tău. ²⁹Să nu întârzii să-Mi

oferi (pe altar) ca sacrificiu acele fructe care se coc primele atât în recoltele tale, cât și în via ta. În același timp, pretind să-Mi dai pe primul născut dintre fiii tăi. ³⁰Să faci același lucru cu primul născut între boii tăi și între oile tale: șapte zile, el să rămână cu mama lui; iar în a opta zi, să Mi-l oferi (ca sacrificiu). ³¹Să fiți niște oameni sfinți dedicați Mie. Să nu mâncați nici un fel de carne sfâșiată de animalele sălbatice de pe câmp, ci s-o aruncați câinilor. **23** Să nu propagi minciuni. Să nu fi complice cu cel rău făcând declarații mincinoase (care să-l favorizeze). ²Să nu urmezi exemplul celor mulți atunci când aceștia fac ce este rău. Prin declarațiile tale făcute la judecată, să nu susții (neapărat) cauza celor mulți, afectând dreptatea; ³și nici să nu-l favorizezi (din milă) pe cel sărac în timpul judecării lui. ⁴Dacă întâlnești boul sau măgarul rătăcit al dușmanului tău, să i-l duci înapoi. ⁵Dacă vezi măgarul celui care te urăște căzut sub greutatea lucrurilor puse pe el, să nu-l lași acolo; ci să-l ajuți să le ia de pe animal. ⁶Să nu iei decizii greșite, făcând nedreptate săracului atunci când este judecat. ⁷Evită să pronunți sentințe greșite; și să nu-l omori (prin ele) pe cel nevinovat sau pe cel drept. [Pentru că niciodată Eu nu-l voi considera drept pe cel care este vinovat.] ⁸Să nu iei mită; pentru că ea «orbește» pe cei care în mod normal au capacitatea de a vedea realitatea; și astfel, ei denaturează declarațiile celor dreți. ⁹Să nu-l exploatezi pe străin. Voi înțelegeți ce înseamnă să fii străin; pentru că ați avut acest statut în țara Egiptului. ¹⁰Șase ani să semeni semințe în pământ și să aduni recoltele care vor crește pe el; ¹¹dar în al șaptelea an să-l lași să se odihnească nesemănat. Să procedezi așa pentru ca săracul din poporul tău să poată mânca (ce va produce el fără să fie lucrat); și ce mai rămâne, să poată fi mâncat de animalele sălbatice. Să faci la fel în cazul viei și al măslinilor. ¹²Să lucrezi șase zile, iar în a șaptea zi să te odihnești. Astfel, se va putea odihni atât boul și măgarul tău, cât și sclavul născut în casa ta împreună cu străinul care există acolo. ¹³Să respecti tot ceea ce ți-am spus! Să nu invoci numele altor (dumne)zei. Aceste nume să nu fie pronunțate cu gura ta! ¹⁴De trei ori pe an să ai sărbători în cinstea Mea. ¹⁵Să faci Sărbătoarea Turtelor. Așa cum ți-am poruncit, șapte zile să mănânci turte, în acea perioadă de timp (când va fi sărbătoarea), adică în luna Abib; pentru că atunci ai plecat din Egipt. Nimeni să nu se prezinte înaintea Mea cu mâinile goale! ¹⁶Să respecti Sărbătoarea Recoltei prin care vei celebra apariția primelor rezultate ale muncii tale din tot ce ai semănat în pământ. Să respecti Sărbătoarea Culesului Recoltelor, la sfârșitul anului, atunci când vei strânge de pe câmp rezultatul muncii tale (agricole). ¹⁷De trei ori pe an, bărbații să se prezinte înaintea Dumnezeului tău numit Domnul. ¹⁸Să nu aduci (pe altar) sângele sacrificiului (unui animal) dedicat Mie împreună cu pâine crescută sub efectul drojdiei; nici să nu lași ca grăsimea de la sărbătoarea Mea să rămână (acolo, pe altar) până dimineața. ¹⁹Să aduci în Casa Domnului, care este Dumnezeul tău, primele fructe ale recoltelor crescute din pământ. Să nu fierbi iedul în laptele mamei lui. ²⁰Eu voi trimite un înger înaintea ta, ca să te păzească pe drum și să te ducă în locul pe care l-am pregătit. ²¹Fii atent la el și ascultă ce-ți va spune. Nu te revolta împotriva lui. Dar dacă vei protesta, nu ți va ierta păcatul; pentru că Numele Meu este în el. ²²Dacă îl vei asculta și vei face tot ce-ți voi spune (prin el), Eu voi fi dușmanul dușmanilor tăi și adversarul celor care ți se opun. ²³Când îngerul Meu va merge înaintea ta și te va conduce la amoriți, la hitiți, la periziți, la canaaniți, la hiviți și la iebusiți, Eu îi voi distruge. ²⁴Dar tu să nu te apleci înaintea zeilor lor; și să nu li te închini. Să nu faci ce fac aceste popoare (în

fața lor); ci să-i distrugi total și să le dăruiești pietrele (considerate) sacre. ²⁵Tu să te închini (doar) Domnului care este Dumnezeuul tău. Făcând așa, Eu îți voi binecuvânta atât pâinea, cât și apa; și voi îndepărta boala din mijlocul (poporului) tău. ²⁶Nici o femeie din țară nu va pierde sarcina și nici una nu va fi sterilă. Voi face ca numărul zilelor tale să fie complet. ²⁷Voi trimite teroarea Mea înaintea ta; și voi distruge toate popoarele la care vei ajunge. Voi face ca toți dușmanii tăi să fugă din fața ta. ²⁸Voi trimite înaintea ta niște viespi care îi vor alunga pe hiviți, pe canaaniti și pe hititi. ²⁹Totuși nu-i voi determina să dispară într-un singur an, pentru că țara ar rămâne fără locuitori; și atunci s-ar înmulți în mod nepermis de mult animalele sălbatice de pe câmp. ³⁰Îi voi alunga din fața ta în mod progresiv, până vei crește ca număr și îți vei putea subordona țara. ³¹Îți voi extinde teritoriul care va fi de la Marea Roșie până la Marea Filistenilor și de la deșert până la râu; pentru că Eu îi voi face pe locuitorii țării să ajungă prizonierii tăi. Și îi voi alunga din fața ta. ³²Tu să nu ratifici nici un legământ cu ei și nici cu zeii lor. ³³Să nu le permiți să locuiască în țara (care va fi a) ta, pentru ca ei să nu te determine să păcătuiești împotriva Mea (urmându-le exemplul). Dacă te vei închina înaintea zeilor lor, aceasta va fi o capcană pentru tine!».

24 Apoi Domnul i-a zis lui Moise: „Mergeți spre (locul de unde vorbește) Domnul următorii: tu, Aaron, Nadab, Abihu și șaptezeci de bărbați dintre bătrânii consilieri ai lui Israel. Și să vă închinați de la distanță. ²Apoi doar Moise să se apropie de Domnul. Ceilalți să nu vină aproape; iar poporul să nu urce împreună cu el.”

³Moise s-a întors și a spus poporului toate cuvintele și toate poruncile Domnului. Întreg poporul a răspuns în același timp: „Vom face tot ce a zis Domnul.” ⁴Moise a scris toate cuvintele Domnului. Apoi s-a sculat dimineată devreme, a construit un altar la baza muntelui și a așezat în poziție verticală douăsprezece pietre care corespundeau celor douăsprezece triburi ale lui Israel. ⁵A trimis niște tineri din popor care au oferit (Domnului pe acel altar) animale arse integral. Tot acolo au înjunghiat boi pe care i-au dedicat ca sacrificii de pace în cinstea Domnului. ⁶Moise a luat jumătate din acea cantitate de sânge și a turnat-o într-un vas. Celălalt sânge l-a stropit pe altar. ⁷Apoi el a luat „Cartea” Legământului și a citit-o în auzul întregului popor. Israelienii au zis: „Vom face tot ce a spus Domnul și vom asculta de El!” ⁸Moise a luat sângele și a stropit poporul, zicând: „Acesta este sângele care ratifică legământul făcut între Domnul și voi pe baza tuturor acestor cuvinte.” ⁹Apoi Moise a plecat împreună cu Aaron, cu Nadab, cu Abihu și cu cei șaptezeci de bărbați dintre bătrânii consilieri ai lui Israel. ¹⁰Ei L-au văzut pe Dumnezeuul lui Israel. Sub picioarele Lui era ceva care semăna cu o lucrare făcută din piatră de safir, așa cum este cerul senin. ¹¹Dumnezeu n-a omorât (atunci) pe nici unul dintre conducătorii israelienilor. Ei L-au văzut pe Dumnezeu; și totuși au mâncat și au băut. ¹²Domnul i-a zis lui Moise: „Urcă la Mine pe munte și așteaptă acolo. Îți voi da niște table de piatră cu Legea și poruncile pe care le-am scris pentru ca ei să le învețe.” ¹³Moise era acolo împreună cu Iosua care-i slujea. El s-a ridicat și a urcat pe muntele lui Dumnezeu. ¹⁴Moise le-a zis bătrânilor consilieri ai poporului: „Așteptați-ne aici până ne vom întoarce. Aaron și Hur vor rămâne cu voi; iar dacă va avea cineva vreun lucru pe care nu-l înțelege, să meargă la ei.” ¹⁵Moise a urcat pe munte; și norul a acoperit muntele. ¹⁶Gloria Domnului s-a așezat pe muntele Sinai; și a fost acoperit de (acel) nor șase zile. În a șaptea zi, Domnul l-a chemat pe Moise din nor. ¹⁷Israelienii au văzut gloria Domnului

în forma fizică a unui foc distrugător care ardea pe vârful muntelui. ¹⁸Moise a intrat în nor și a urcat pe munte. El a rămas acolo patruzeci de zile și patruzeci de nopți. **25** Domnul i-a zis lui Moise: ²„Spune israelienilor să participe fiecare cu o donație; s-o primiți pentru Mine de la fiecare om care o va face cu plăcere. ³Donațiile pe care le vei primi de la ei, pot fi sub formă de: aur, argint, bronz, ⁴fire colorate albastru, roșu-închis și roșiatic; fir de in subțire, păr de capră, ⁵piei de berbeci vopsite în roșu, piei de vițel de mare, lemn de salcâm, ⁶ulei folosit pentru iluminat, parfumuri pentru uleiul dedicării în slujbă și pentru tămâia parfumată. ⁷Mai pot fi donate pietre de onix și pietrele care vor fi folosite pentru tunică și pentru vestă. ⁸Să-Mi facă o încăpere; și Eu voi locui (astfel) în mijlocul lor. ⁹Să faceți Tabernacolul și lucrurile din el conform modelului pe care ți-l voi arăta. ¹⁰Să faceți o ladă din lemn de salcâm. Aceasta să aibă lungimea de doi coți și jumătate, iar lățimea și înălțimea ei să fie de un cot și jumătate. ¹¹Să-l poleiești cu aur curat la interior și pe exterior. Și să-i faci un chenar de aur care să-l înconjoare. ¹²Să faci prin turnare patru inele de aur pentru el, pe care să le fixezi la cele patru colțuri ale lui. Două inele să fie puse pe o parte și două inele pe cealaltă parte. ¹³Să faci niște bare din lemn de salcâm, pe care le vei polei cu aur. ¹⁴Să introduci acele bare prin inelele prinse de cele două părți ale lăzii, pentru ca aceasta să poată fi transportată cu ajutorul lor. ¹⁵Barele să rămână în inelele lăzii; și să nu fie (deloc) scoase din ele. ¹⁶Să pui în această ladă Declarația pe care ți-o voi da. ¹⁷Apoi să faci un capac al achitării din aur curat. Acesta să fie lung de doi coți și jumătate și lat de un cot și jumătate. ¹⁸Să faci și doi heruvimi din aur bătut. Fiecare să fie poziționat la unul dintre cele două capete ale capacului achitării. ¹⁹Să faci un heruvim la un capăt și un heruvim la celălalt capăt. Când îi vei face la cele două capete ale capacului achitării, să formeze o singură piesă cu el. ²⁰Heruvimii să fie cu aripile întinse deasupra, umbrind astfel capacul achitării cu ele. Ei să stea unul în fața celuilalt. Fețele heruvimilor să fie întoarse înspre capacul achitării. ²¹Să așezi capacul achitării deasupra acestei lăzi; iar în ea să pui Declarația pe care ți-o voi da. ²²Acolo, deasupra capacului achitării, între cei doi heruvimi care sunt pe lada Declarației, mă voi întâlni cu tine și îți voi da toate poruncile pe care să le transmiți israelienilor. ²³Să faci o masă din lemn de salcâm. Ea să fie lungă de doi coți, lată de un cot și înaltă de un cot și jumătate. ²⁴Să o poleiești cu aur curat și să-i faci un cadru de aur în jurul ei. ²⁵Să-i mai faci pe toate laturile o ramă care să aibă lățimea de o palmă și un chenar de aur care să o înconjoare. ²⁶Să faci mesei patru inele de aur, pe care le vei fixa în cele patru colțuri: câte unul în dreptul fiecăruia dintre cele patru picioare ale ei. ²⁷Inelele care țin barele folosite la transportul mesei, să fie poziționate în apropierea cadrului. ²⁸Să faci barele pentru transportul mesei din lemn de salcâm; și să le poleiești cu aur. ²⁹Să faci farfurii și recipiente pentru tămâie, vase pentru păstrat lichide și cești cu care să torni lichidele dedicate ca sacrificii de băutură. Pe toate să le faci din aur curat. ³⁰Să pui pe masă pâinea reprezentativă (pentru triburile lui Israel), ca să fie permanent înaintea Mea. ³¹Apoi să faci din aur curat un suport pentru sursele de lumină. Piciorul și «arborele» lui să fie din aur bătut. Cupele, bobocii și petalele să formeze o singură piesă cu el. ³²Din părțile lui laterale să iasă șase ramuri: trei ramuri ale suportului să fie într-o parte și trei ramuri în cealaltă parte. ³³Să se facă trei cupe în formă de floare de migdal, fiecare având boboc și petale pe o ramură (a suportului). Acest model de trei cupe în formă de floare de migdal, fiecare cu boboc și petale pe o ramură, vor fi

făcute pe fiecare dintre cele șase ramuri care ies din suport. ³⁴Pe acest suport să fie făcute patru cupe executate în formă de floare de migdal cu boboci și cu petale. ³⁵Sub fiecare pereche de ramuri dintre cele șase care ies din suport, să fie câte un asemenea boboc. ³⁶Bobocii și ramurile să fie dintr-o singură bucată cu suportul pentru sursele de lumină. Totul să fie făcut din aur curat bătut. ³⁷Să faci șapte candelے pentru suport. Ele să fie fixate deasupra, astfel încât să lumineze în față. ³⁸Uneltele folosite pentru sursele de lumină și tăvițele acestora să fie din aur curat. ³⁹Suportul pentru surse de lumină cu toate uneltele lui să fie făcute dintr-o cantitate de un talant de aur curat. ⁴⁰Reține că trebuie să faci totul conform modelului care ți-a fost arătat pe munte. **26** Să formezi Tabernacolul din zece draperii făcute din fir de în subțire răsucit, împletit cu fire care să aibă următoarele culori: albastru, roșu-închis și roșiatic. Să faci pe ele heruvimi, lucrați în mod artistic. ²Fiecare draperie să fie lungă de douăzeci și opt de coți și lată de patru coți. Toate draperiile să aibă aceleași dimensiuni. ³Cinci dintre ele să fie prinse împreună; iar celelalte cinci să fie prinse și ele împreună. ⁴La marginea draperiei exterioare din prima unire a lor, să faci niște butoniere din fir de culoare albastră. La fel să procedezi și pentru marginea draperiei exterioare de la a doua unire. ⁵Să faci cincizeci de butoniere pe marginea draperiei din prima unire și cincizeci de butoniere pe marginea draperiei din a doua unire a lor. Să procedezi astfel încât butonierele să se potrivească unele cu celelalte. ⁶Să faci cincizeci de cârlige de aur; și cu acestea să prinzi draperiile unele de altele, astfel încât Tabernacolul să formeze un întreg. ⁷Să faci și unsprezece draperii din păr de capră pentru acoperișul Tabernacolului. ⁸Fiecare draperie să fie lungă de treizeci de coți și lată de patru coți; toate cele unsprezece draperii să aibă aceleași dimensiuni. ⁹Să prinzi împreună cinci draperii, ca să formeze astfel o singură piesă; iar cu celelalte șase să faci altă unitate. Să îndoi a șasea draperie în fața cortului. ¹⁰Să faci cincizeci de butoniere pe marginea draperiei exterioare din prima unire a lor și cincizeci de butoniere pe marginea draperiei exterioare de la doua unire. ¹¹Să faci cincizeci de cârlige de bronz pe care să le introduci prin butoniere; și să asamblezi părțile cortului, astfel încât acesta să formeze un întreg. ¹²Partea care rămâne din draperiile cortului, adică jumătatea (de draperie) care va fi în plus, să atârne în zona din spatele Tabernacolului. ¹³Să fie un cot într-o parte și un cot în cealaltă parte. Ce mai rămâne din lungimea draperiilor cortului, să atârne peste marginile lui, într-o parte și în cealaltă; și să fie astfel (total) acoperit. ¹⁴Să mai faci pentru cort un acoperiș din piei de berbeci vopsite în roșu și un alt acoperiș exterior din piele de vițel de mare. ¹⁵Să faci pentru Tabernacol niște scânduri drepte din lemn de salcâm. ¹⁶Fiecare scândură să fie lungă de zece coți și lată de un cot și jumătate. ¹⁷Fiecare să aibă câte două găuri pentru îmbinarea lor. Să faci toate aceste scânduri ale Tabernacolului identice. ¹⁸Să tai douăzeci de scânduri pentru partea de sud a Tabernacolului. ¹⁹Sub cele douăzeci de scânduri să faci patruzeci de postamente de argint, dintre care două să fie sub prima scândură cu cele două găuri ale ei pentru îmbinare; și două sub următoarea scândură cu cele două găuri pentru îmbinare. ²⁰Pentru partea de nord a Tabernacolului, să faci douăzeci de scânduri; ²¹și patruzeci de postamente de argint: câte două sub fiecare scândură. ²²Pentru partea din spate a Tabernacolului, orientată spre Est, să faci șase scânduri. ²³Apoi să faci încă două scânduri pentru colțurile din spate ale Tabernacolului. ²⁴Acestea trebuie realizate din câte două bucăți, unite între

ele de sus până jos. În partea de sus trebuie prinse cu un inel de metal. Să procedezi la fel pentru scândurile din ambele colțuri. ²⁵Vor fi astfel opt scânduri cu postamentele lor de argint. În total, vor fi șaisprezece postamente: câte două sub fiecare scândură. ²⁶Să faci apoi bare din lemn de salcâm; cinci dintre ele pentru cadrul primei părți a Tabernacolului, ²⁷cinci pentru cadrul celei de-a doua părți a Tabernacolului și cinci pentru cadrul din spate al acestuia care este orientat spre Est. ²⁸Bara din mijloc să treacă prin centrul cadrului, de la un capăt la celălalt. ²⁹Să poleiești cadrul cu aur; și să faci din aur inelele care țin barele poleite cu aur. ³⁰Să realizezi Tabernacolul conform modelului care ți-a fost arătat pe munte! ³¹Să faci o draperie din fire având următoarele culori: albastru, roșu-închis și roșiatic, executată din fir de in subțire răsucit, cu heruvimi lucrați pe ea în mod artistic. ³²Să o prinzi pe patru stâlpi din lemn de salcâm poleiți cu aur care să aibă cârlige de aur. Ei vor fi fixați pe patru postamente de argint. ³³Să suspenzi draperia de cârlige; și să pui acea ladă a Declarației în spatele draperiei. Draperia va despărți Locul Sfânt de Locul Foarte Sfânt. ³⁴Să pui capacul achitării peste lada Declarației în Locul Foarte Sfânt. ³⁵Să pui masa înaintea draperiei, în partea de nord a Tabernacolului; iar suportul pentru sursele de lumină va fi pus în partea de sud, chiar în dreptul mesei. ³⁶Pentru intrarea în cort să faci o draperie având următoarele culori: albastru, roșu-închis și roșiatic. Ea va fi lucrată la gherghef din fir de in subțire răsucit. ³⁷Pentru această draperie să faci cinci stâlpi din lemn de salcâm, pe care să-i poleiești cu aur. Cârligele lor să fie tot de aur; și să torni pentru ei cinci postamente de bronz. **27** Să faci un altar din lemn de salcâm. El să fie lung de cinci coți și lat de cinci coți. Suprafața altarului să fie pătrată, iar înălțimea lui să fie de trei coți. ²La cele patru colțuri ale altarului să faci niște coarne care să fie din aceeași bucată cu el. Apoi să-l poleiești cu bronz. ³Să-i faci recipiente pentru adunat cenușă, lopeți, vase, furci și fărâșe pentru cărbuni. Toate aceste unelte ale altarului să le faci din bronz. ⁴Să-i faci și un grătar din bronz. El să fie ca o rețea. Să torni patru inele de bronz. Fiecare dintre ele va fi pus la unul dintre cele patru colțuri ale grătarului. ⁵Să-l pui sub cadrul altarului, poziționat la jumătatea înălțimii acestuia. ⁶Apoi să faci bare pentru altar. Ele să fie din lemn de salcâm; și să le poleiești cu bronz. ⁷Barele să fie introduse prin inelele de pe laturile altarului, pentru ca să poată fi transportat. ⁸Altarul să fie făcut din scânduri, gol la interior: exact cum ți s-a arătat pe munte. ⁹Să faci curtea Tabernacolului astfel: în partea de sud, pe o distanță de o sută de coți, să pui draperii făcute din fir de in subțire răsucit. ¹⁰Cei douăzeci de stâlpi cu cele douăzeci de postamente ale lor să fie din bronz; iar cârligele stâlpilor și legăturile lor să fie din argint. ¹¹În partea de nord, pe o distanță de o sută de coți, să pui draperiile cu cei douăzeci de stâlpi ai lor și cele douăzeci de postamente din bronz ale acestora. Cârligele stâlpilor și legăturile lor să fie făcute din argint. ¹²Pe lățimea curții, în partea de vest, să pui draperii pe o distanță de cincizeci de coți, susținute de cei zece stâlpi ai lor și cele zece postamente ale acestora. ¹³În partea de est, lățimea curții să fie de cincizeci de coți. ¹⁴Draperiile pentru una dintre părțile intrării să fie pe o distanță de cincisprezece coți, susținute de cei trei stâlpi ai lor împreună cu cele trei postamente ale acestora. ¹⁵În cealaltă parte să fie puse draperii pe o distanță de cincisprezece coți, susținute de cei trei stâlpi ai lor împreună cu cele trei postamente ale acestora. ¹⁶Pentru intrarea curții să fie o draperie lungă de douăzeci de coți, făcută din fire care să aibă următoarele culori: albastru, roșu-închis

și roșiatic. Se va folosi fir de în subțire răsucit, lucrat la gherghef. Această draperie va fi susținută de cei patru stâlpi ai ei care vor avea la bază cele patru postamente ale acestora. ¹⁷Toți stâlpii curții să aibă legăturile și cârligele din argint; iar postamentele lor să fie făcute din bronz. ¹⁸Curtea să fie lungă de o sută de coți, lată de cincizeci de coți și înaltă de cinci coți. Să fie înconjurată de draperii făcute din fir de în subțire răsucit și de postamente din bronz. ¹⁹Toate uneltele făcute pentru slujba din Tabernacol, toți stâlpii lui și toți stâlpii curții acestuia, să fie din bronz. ²⁰Să poruncești israelienilor să-ți aducă pentru iluminat un ulei pur, făcut din măslina presate. Acesta trebuie să ardă în candelă; și astfel, sursele de lumină ale suportului, să lumineze permanent. ²¹Aaron și fiii lui să pregătească acest ulei în Cortul Întâlnirii, în prima parte a acestuia care se află până la draperia din fața Declarației. Uleiul să alimenteze sursele de lumină care trebuie să stea aprinse de seara până dimineața înaintea Domnului. Această poruncă trebuie respectată permanent; și este valabilă pentru toate generațiile israelienilor. **28** Dintre urmașii lui Israel, să aduci lângă tine pe fratele tău numit Aaron și pe fiii lui: Nadab și Abihu, Elazar și Itamar. Toți aceștia să fie preoți ai Mei. ²Fratelui tău, numit Aaron, să-i faci îmbrăcăminte sfântă, care să-i confere demnitate și să-i fie ca podoabă. ³Să vorbești cu toți acei oameni capabili, pe care i-am umplut cu un spirit de înțelepciune; și ei să facă îmbrăcăminte lui Aaron, ca să fie sfințit și să îndeplinească slujba de preot pentru Mine. ⁴Acestea sunt hainele pe care trebuie să le facă: o vestă, o tunică, o pelerină, o robă țesută (cu ciucuri), o tocă și o centură. Atunci când vor face această îmbrăcăminte sfântă pentru fratele tău numit Aaron și pentru fiii lui – pentru ca aceștia să îndeplinească slujba de preoți pentru Mine – ⁵să folosească aur și fire care să aibă următoarele culori: albastru, roșu-închis și roșiatic, împreună cu fir de în subțire. ⁶Să facă o tunică țesută cu aur, realizată din fire care să aibă următoarele culori: albastru, roșu-închis și roșiatic, împreună cu fir de în subțire răsucit. Să fie lucrată în mod artistic. ⁷Ea să aibă cele două părți care acoperă umerii prinse la cele două margini ale acestora, astfel încât să fie unită cu ei. ⁸Partea de la mijloc a tunicii care este prinsă de acestea, să fie făcută la fel, folosind aceleași materiale: aur și fire care să aibă culorile albastru, roșu-închis și roșiatic, împreună cu fir de în subțire răsucit. ⁹Să iei două pietre de onix și să gravezi pe ele numele triburilor israelienilor: ¹⁰șase dintre numele lor să fie scrise pe o piatră, iar celelalte șase pe cealaltă piatră, în ordinea în care s-au născut (urmașii lui Iacov). ¹¹Să scrii pe cele două pietre numele (triburilor) israelienilor conform metodei gravorului de a scrie pe o piatră sau așa cum se procedează în cazul realizării (matriței) unui sigiliu. Apoi să fixezi aceste pietre în garnituri de aur. ¹²Să prinzi cele două pietre pe tunică, în zona din dreptul umerilor. Aceste pietre să existe acolo ca să amintească (Domnului) despre israelieni. Aaron să poarte numele lor înaintea Domnului, pe umerii lui, ca amintire despre ei. ¹³Să faci garniturile acestor pietre din aur. ¹⁴Să faci și două lăntișoare din aur curat. Ele să fie împletite ca niște funii; și să le prinzi de garnituri. ¹⁵Să faci vesta judecății, lucrând-o în mod artistic. Să fie lucrată la fel ca tunică: din aur, din fire având culorile albastru, roșu-închis și roșiatic, împreună cu fir de în subțire răsucit. ¹⁶Să aibă suprafața pătrată și să fie făcută din material dublu. Atât lungimea cât și lățimea acesteia să fie de o palmă. ¹⁷Să fixezi pe ea patru rânduri de pietre: pe primul rând: un sard, un topaz și un smarald, ¹⁸pe al doilea rând: un turcoaz, un safir și un diamant, ¹⁹pe al treilea rând: un iacint, un agat și un ametist;

²⁰iar pe al patrulea rând: un hrisolit, un onix și un iaspis. Acestea să fie fixate în garnituri de aur. ²¹Să fie astfel douăsprezece pietre gravate cu numele (triburilor) israelienilor. Pe fiecare dintre acestea să fie scris, asemănător sigiliilor, numele unuia din cele douăsprezece triburi (ale poporului Israel). ²²Pentru vestă să faci lănțișoare din aur curat. Ele să aibă aspect de funii răsucite. ²³Tot pentru vestă să mai faci două inele din aur. Să fixezi câte unul la una dintre cele două margini ale ei. ²⁴Să introduci cele două lănțișoare de aur prin cele două inele prinse la marginea vestei. ²⁵Să prinzi celelalte două capete ale lănțișoarelor în cele două garnituri; și să le pui peste zona de la umeri a tunicii, în partea din față. ²⁶Să mai faci două inele de aur. Pe fiecare dintre ele îl vei prinde la una dintre celelalte două margini ale vestei, pe partea interioară, în apropierea tunicii. ²⁷Apoi să mai faci două inele de aur; și să le prinzi în partea de jos a zonei umerilor tunicii, la nivelul îmbinărilor, deasupra mijlocului acesteia. ²⁸Vesta cu inelele ei să fie legată de inelele tunicii cu o sfoară albastră; și să fie fixat peste mijlocul tunicii, ca să nu se poată mișca de pe aceasta. ²⁹Astfel, atunci când va intra în Locul Sfânt, Aaron va purta numele (triburilor) israelienilor pe inima lui, fixate pe vesta judecății, pentru o continuă amintire (a lor) înaintea Domnului. ³⁰Pe vesta judecății să fixezi Urim-ul și Tumim-ul. Ele vor fi poziționate în dreptul inimii lui Aaron atunci când va merge înaintea Domnului. Astfel, Aaron va purta mereu pe inima lui judecata israelienilor când va fi înaintea Domnului. ³¹Să faci pelerina care va fi pusă peste tunică din fir de culoare albastră. ³²Să aibă un loc liber pentru cap la fel ca o cămașă cu zale. Marginea lui să aibă un tiv țesut în jurul ei, ca să nu se rupă. ³³În jurul marginii de jos a pelerinei să-i faci rodii din fire care să aibă următoarele culori: albastru, roșu-închis și roșiatic. Să aibă clopoței de aur între ele. ³⁴Pe marginea de jos a pelerinei să fie câte un clopoțel de aur și o rodie, apoi iar un clopoțel de aur și o rodie – pe toată lungimea ei. ³⁵Aaron să poarte pelerina atunci când va face slujba. Iar când va intra în Locul Sfânt, înaintea Domnului și când va ieși de acolo, se va auzi sunetul clopoțelilor; și astfel, el nu va muri. ³⁶Să faci apoi o plăcuță din aur curat; și să scrii pe ea exact cum se gravează un sigiliu: «Sfânt pentru Domnul.» ³⁷Să o prinzi pe tocă folosind o sfoară albastră. Această plăcuță să fie poziționată în partea din față a tocii. ³⁸Ea va fi pe fruntea lui Aaron; și astfel, el va lua asupra lui nedreptățile israelienilor atunci când ei își vor aduce darurile sfinte. Această plăcuță să fie mereu pe fruntea lui Aaron; pentru ca ei să fie acceptați înaintea Domnului. ³⁹Să țezi apoi o tunică din fir de in subțire și o bonetă tot din fir de in subțire. Centura să fie lucrată la gherghef. ⁴⁰Pentru fiii lui Aaron să faci haine lungi și largi, centuri și bonete. Acestea să le confere demnitate și să fie pentru ei ca podoabe. ⁴¹Să-i îmbraci cu ele pe Aaron și pe fiii lui. Apoi să-i ungi (cu ulei), investindu-i în slujire; și astfel să-i sfințești. Ei Îmi vor sluji ca preoți. ⁴²Să le faci indispensabili de in, ca să le acopere partea intimă a corpului de la șold până la genunchi. ⁴³Aaron și fiii lui să le poarte când intră în Cortul Întâlnirii sau atunci când se apropie de altar ca să slujească în Locul Sfânt. Dacă nu vor proceda așa, vor aduce vină asupra lor; și vor muri. Aceasta este o poruncă valabilă permanent pentru el și pentru urmașii lui. **29** Îți spun acum ce trebuie făcut pentru sfințirea lor ca să fie puși în slujba de preoți pentru Mine. Să iei un vițel și doi berbeci fără vreun defect (fizic), ²turte în a căror compoziție s-a pus ulei și turte subțiri stropite cu ulei, făcute din făină de grâu de cea mai bună calitate. ³Să le pui într-un coș și să le aduci împreună cu vițelul și cu cei doi berbeci. ⁴Să-l

aduci apoi și pe Aaron împreună cu fiii lui la intrarea în Cortul Întâlnirii; și să-i speli cu apă. ⁵Apoi să iei hainele (speciale pentru preot) și să-l îmbraci pe Aaron cu pelerina, cu tunică și cu vestă. Să-i pui și centura peste haina lungă. ⁶Să-i pui toca pe cap și să-i fixezi coroana sfântă pe tocă. ⁷Să iei apoi uleiul pentru investire (în funcția de preot) și să i-l torni pe cap. Astfel să-l instalezi (în slujba de preot). ⁸Apoi să-i aduci și pe fiii lui; și să-i îmbraci cu hainele lor speciale. ⁹Să echipezi cu centurile pe Aaron și pe fiii lui; și să le pui bonetele. Lor le va aparține preoția printr-o poruncă valabilă pentru totdeauna. Așa să-i investești (în funcția de preoți) pe Aaron și pe fiii lui, ca să fie în slujbă pentru Mine. ¹⁰Să aduci vițelul înaintea Cortului Întâlnirii. Aaron și fiii lui să-și pună mâinile pe capul vițelului. ¹¹Apoi, vițelul să fie înjunghiat înaintea Domnului, la intrarea în Cortul Întâlnirii. ¹²Să iei cu degetul din sângele vițelului și să ungi cu el colțurile de sus ale altarului. Apoi să verși restul sângelui la baza lui. ¹³Să iei toată grăsimea din jurul organelor interne, membrana ficatului și cei doi rinichi împreună cu grăsimea de pe ei; și să le arzi pe altar. ¹⁴Carnea vițelului, pielea și intestinul care conține excrementele lui, să le arzi în foc, în exteriorul taberei. Acesta este un sacrificiu pentru păcat. ¹⁵Apoi să iei unul dintre berbeci; și Aaron împreună cu fiii lui să-și pună mâinile pe capul lui. ¹⁶Să înjunghii berbecul. Apoi să-i iei sângele și să înconjori altarul stropindu-l cu el pe toate laturile. ¹⁷Să tai berbecul în bucăți și să-i speli atât organele interne, cât și picioarele; apoi să le pui lângă celelalte bucăți și lângă cap. ¹⁸Să arzi tot berbecul pe altar. Aceasta este o ardere integrală pentru Domnul; și (Îi) va produce o aromă plăcută, fiind un animal consumat de foc, ca sacrificiu oferit Lui. ¹⁹Apoi să iei celălalt berbec; iar Aaron și fiii lui să-și pună mâinile pe capul acestuia. ²⁰Să înjunghii berbecul și să-i iei sângele. Apoi să ungi cu el lobul urechii drepte a lui Aaron și lobul urechii drepte a fiilor lui, degetul mare al mâinii lor drepte și degetul mare al piciorului lor drept; și să înconjori altarul stropind restul sângelui pe toate laturile lui. ²¹Apoi să iei din sângele de pe altar și din uleiul pentru dedicarea în slujba de preot. Cu acesta să stropești pe Aaron și hainele lui. Să stropești la fel pe fiii lui și hainele acestora. ²²Să iei grăsimea berbecului, pe care acesta o are spre coadă și în jurul organelor interne, membrana ficatului, cei doi rinichi cu grăsimea de pe ei și spata dreaptă – având în vedere faptul că acesta este un berbec pentru investirea în slujire (ca preot). ²³Apoi să iei o pâine făcută cu ulei și o turtă subțire din coșul cu turte care va fi pus înaintea Domnului. ²⁴Să le pui pe toate în mâinile lui Aaron și în mâinile fiilor lui. Ei să le prezinte ca un sacrificiu (pentru ritualul dedicării în slujba de preot) pe care-l vor legăna înaintea Domnului. ²⁵Apoi să le iei din mâinile lor și să le arzi pe altar, deasupra animalului ars integral. Ele să fie ca o aromă plăcută înaintea Domnului. Acesta este un sacrificiu consumat de foc pentru Domnul. ²⁶Să iei și pieptul berbecului care va fi folosit pentru investirea în slujire a lui Aaron; și să-l legeni ca sacrificiu dedicat Domnului. Aceasta va fi partea ta. ²⁷Apoi, din berbecul care va fi folosit pentru investirea în slujire a lui Aaron și a fiilor lui, să separi pieptul oferit ca sacrificiu legănat și spata adusă ca sacrificiu prin ridicare. ²⁸Ele vor fi ale lui Aaron și ale fiilor lui ca o participare din partea israelienilor. Aceasta este o poruncă ce trebuie respectată permanent. Ea se referă la partea pe care o oferă (preoților) israelienii din sacrificiile lor de pace; și va fi (considerată ca) o donație pentru Domnul. ²⁹Hainele sfinte ale lui Aaron să fie date fiilor lui după ce el nu va mai trăi. Ei le vor purta

atunci când vor fi dedicați prin ungere cu ulei și sfințiți pentru slujbă. ³⁰Vor fi purtate de acela care-i va lua locul în slujba preoției. El le va purta șapte zile atunci când va intra în Cortul Întâlnirii ca să facă slujba în Locul Sfânt. ³¹Să iei berbecul folosit la investirea în slujire; și să-i fierbi carnea într-un loc sfânt. ³²Aaron și fiii lui să mănânce carnea berbecului și pâinea din coș la intrarea în Cortul Întâlnirii. ³³Doar ei să mănânce din hrana prin care s-a făcut plata pentru vină în vederea investirii în slujire (ca preoți) și pentru sfințirea lor. Nimeni altcineva să nu mănânce din ea; pentru că această hrană este sfântă! ³⁴Dacă, va rămâne până dimineața ceva din carnea pentru investirea în slujire sau din acea pâine, să arzi totul în foc. Această carne să nu fie mâncată de altcineva; pentru că ea este sfântă. ³⁵Acestea sunt poruncile pe care trebuie să le respecti cu privire la Aaron și referitor la fiii lui. Investirea în slujire să dureze șapte zile. ³⁶În fiecare zi să sacrifici un vițel pentru păcat în vederea achitării (acestuia). Tot în fiecare zi (dintre cele șapte) să oferi un sacrificiu pentru păcat pe altar, atunci când vei face achitarea pentru el; și să-l ungi astfel pentru ca să-l sfințești. ³⁷Șapte zile să faci (prin sacrificii) achitarea pentru altar și să-l sfințești. Astfel, altarul va deveni foarte sfânt. Oricine se va atinge de altar, va fi sfințit. ³⁸Reține acum ce va trebui să sacrifici pe altar. În fiecare zi vei sacrifica doi miei de un an. ³⁹Să oferi ca sacrificiu un miel dimineața; iar pe celălalt îl vei sacrifica între cele două seri. ⁴⁰Împreună cu primul miel să aduci: a zecea parte dintr-o efă de făină de cea mai bună calitate, amestecată cu un sfert de hin de ulei făcut din măslină presate și un sacrificiu de băutură care să fie un sfert de hin de vin. ⁴¹Al doilea miel să-l sacrifici între cele două seri; și să aduci împreună cu el un dar de mâncare și un sacrificiu de băutură, la fel ca dimineața. Acesta este un sacrificiu consumat de foc, producând o aromă plăcută, pentru Domnul. ⁴²Va trebui să oferiți acest sacrificiu fără întrerupere. Și va fi făcut de toți urmașii voștri la intrarea în Cortul Întâlnirii, înaintea Domnului. Acolo Mă voi întâlni cu tine și-ți voi vorbi. ⁴³Tot acolo Mă voi întâlni și cu israelienii. Acel loc va fi sfințit de gloria Mea. ⁴⁴Voi sfinți Cortul Întâlnirii și altarul. Îi voi sfinți pe Aaron și pe fiii lui, ca să fie în slujba Mea ca preoți. ⁴⁵Voi locui în mijlocul israelienilor; și Eu voi fi Dumnezeuul lor! ⁴⁶Ei vor ști că Eu sunt Domnul – Dumnezeuul lor – Cel care i-am scos din țara Egiptului ca să locuiesc în mijlocul lor. Eu sunt Domnul – Dumnezeuul lor. **30** Să faci apoi un altar din lemn de salcâm. Pe el se va arde tămâie. ²Atât lungimea, cât și lățimea lui să fie de un cot – deci va avea suprafața pătrată. Înălțimea acestuia să fie de doi coți, iar «coarnele» lui să fie din aceeași bucată cu el. ³Să poleiești cu aur curat atât partea de sus și laturile altarului, cât și «coarnele» acestuia. Să-i faci un cadru de aur care să-l înconjoare. ⁴Atât pe o latură cât și pe cealaltă parte opusă ei, să faci câte două inele de aur pe care să le fixezi sub cadru. Ele vor ține barele pe care le vei folosi pentru transportul altarului. ⁵Să faci barele din lemn de salcâm; și să le poleiești cu aur. ⁶Să așezi altarul în fața draperiei care este înaintea lăzii Declarației – poziționat în dreptul capacului achitării care este deasupra Declarației. Acolo este locul unde Mă voi întâlni cu tine. ⁷Aaron să ardă tămâie pe el în fiecare dimineață când pregătește candelile. ⁸El să ardă tămâie pe acest altar și între cele două seri, când va aprinde candelile. Astfel, va fi permanent tămâie, din partea voastră, înaintea Domnului. Acest lucru trebuie să se întâmple din generație în generație. ⁹Să nu arzi o altfel de tămâie pe el. Să nu-l folosești nici pentru sacrificii arse integral, nici pentru cele aduse ca dar de mâncare; și să nu torni pe el

nici un fel de băutură ca sacrificiu (oferit Domnului). ¹⁰Aaron va face achitarea (pentru păcate) pe «coarnele» acestui altar doar o dată pe an. Această achitare va trebui făcută cu sângele animalului sacrificat pentru iertarea păcatului. Așa să procedați din generație în generație. Acesta este un lucru foarte sfânt înaintea Domnului!” ¹¹Domnul i-a mai zis lui Moise: ¹²„Vei face numărarea israelienilor. Atunci, fiecare va trebui să plătească Domnului un preț de răscumpărare pentru viața lui, ca să împiedici venirea vreunui dezastru asupra lor când îi vei număra. ¹³Fiecare dintre cei care sunt numărați, să plătească (pentru răscumpărarea lui) o jumătate de șechel, conform șechelului-model din Sanctuar. Un șechel este egal cu douăzeci de ghere. Această jumătate de șechel va fi un sacrificiu oferit Domnului. ¹⁴Fiecare dintre cei care vor avea vârsta de cel puțin douăzeci de ani când vor fi numărați, să ofere Domnului această sumă ca sacrificiu dedicat Lui. ¹⁵Când veți aduce ca sacrificiu Domnului acești bani ca să faceți achitare pentru sufletele voastre, cel bogat să nu dea mai mult de o jumătate de șechel, iar cel sărac să nu dea mai puțin de atât. ¹⁶Să iei argintul pe care-l vei primi de la israelieni în vederea achitării; și să-l folosești pentru slujirea din Cortul Întâlnirii. Acest lucru va fi pentru israelieni o amintire înaintea Domnului despre prețul de răscumpărare pentru sufletele lor.” ¹⁷Apoi Domnul i-a zis lui Moise: ¹⁸„Să faci un lighean din bronz. El va fi folosit pentru spălat. Postamentul lui să fie făcut tot din bronz. Să-l pui între Cortul Întâlnirii și (primul) altar; și să pui apă în el. ¹⁹Aaron și fiii lui să își spele mâinile și picioarele cu apa din el. ²⁰Atunci când vor intra în Cortul Întâlnirii, să se spele cu această apă, ca să nu moară. Va fi obligatoriu să procedeze așa atunci când se vor apropia de altar ca să slujească sau când vor oferi Domnului animale sacrificate pe care focul le va arde total. ²¹Să-și spele mâinile și picioarele, ca să nu moară. Această poruncă va trebui să fie permanent respectată de Aaron, de fiii lui și de urmașii lor.” ²²Domnul i-a mai zis lui Moise: ²³„Să iei cele mai rafinate arome: întâi cinci sute de șecheli de rășină lichidă. Apoi să adaugi scorțișoară care să fie jumătate din această cantitate, adică două sute cincizeci de șecheli. Să mai pui încă două sute cincizeci de șecheli de trestie parfumată, ²⁴cinci sute de șecheli de casia conform șechelului Sanctuarului și un hin de ulei de măsline. ²⁵Să faci din acestea un lichid sfânt pentru ungere. El să fie amestecat la fel cum se procedează când se face uleiul parfumat. Să fie astfel făcut un ulei sfânt care va fi folosit pentru (acea) ungere (specială). ²⁶Cu el să ungi Cortul Întâlnirii, lada Declarației, ²⁷masa și uneltele ei, suportul pentru sursele de lumină și uneltele lui, altarul tămâierii, ²⁸altarul arderilor integrale cu toate uneltele lui și ligheanul cu postamentul lui. ²⁹Să sfințești aceste lucruri, pentru ca ele să fie astfel foarte sfinte. Oricine se va atinge de ele, va fi sfințit. ³⁰Să-i ungi pe Aaron și pe fiii lui; și astfel să-i sfințești, pentru ca ei să fie (dedicați) în slujba Mea ca preoți. ³¹Să spui israelienilor: «Acesta va fi uleiul Meu sfânt pentru ungere. Ce am stabilit cu privire la el, este valabil pentru toate generațiile de acum încolo. ³²Să nu fie turnat pe corpul vreunui om; și să nu faceți altul ca el sau ceva asemănător. El este sfânt; și să rămână permanent sfânt pentru voi. ³³Oricine va face un ulei (parfumat) ca acesta și oricine va unge cu el pe cineva care nu este preot, să fie eliminat din poporul lui.»” ³⁴Domnul i-a zis lui Moise: „Ia niște arome care să miroase frumos: stactele, onicele și galbanul. Să amesteci câte o parte din fiecare cu rășină curată. ³⁵Astfel va rezulta un amestec de «tămâie» asemănător cu cel din care se face uleiul parfumat. Să fie

sărată, curată și sfântă. ³⁶O parte din ea s-o pisezi mărunț și s-o pui înaintea Declarației, în Cortul Întâlnirii. Acolo este locul unde mă voi întâlni cu tine. Acea «tămâie» să fie foarte sfântă pentru voi. ³⁷Când vei face acest fel de tămâie, să nu fie folosită pentru voi înșivă, ci s-o consideri sfântă, dedicată Domnului. ³⁸Oricine va face tămâie ca aceasta ca să o folosească (pentru el) în loc de parfum, să fie eliminat din poporul lui!” **31** Domnul i-a zis lui Moise: ²„Să știi că l-am nominalizat pe Bețaleel care este fiul lui Uri – fiul lui Hur, din tribul lui Iuda. ³L-am umplut cu Spiritul lui Dumnezeu, cu înțelepciune, cu abilitate și competență pentru tot felul de lucrări. ⁴El este capabil să conceapă proiecte de artă, să prelucreze aurul, argintul și bronzul, ⁵să taie și să fixeze pietre prețioase, să prelucreze lemnul și să facă tot felul de lucrări artistice. ⁶I l-am dat ca ajutor pe Oholiab, fiul lui Ahisamah care aparține tribului lui Dan. Și tuturor oamenilor inteligenți (din popor) le-am dat înțelepciune, ca să facă (împreună cu ei) tot ce ți-am poruncit. ⁷Ei vor executa lucrările pentru: Cortul Întâlnirii, lada Declarației și Capacul achitării care este peste ea, împreună cu toate lucrurile din cort – ⁸masa și uneltele necesare acesteia, suportul surselor de lumină care va fi făcut din aur curat cu toate uneltele necesare lui, altarul pe care se (va) arde tămâie, ⁹altarul pe care se (vor) arde integral animalele cu toate uneltele necesare lui, ligheanul cu postamentul lui, ¹⁰hainele sfinte țesute (care vor fi) ale preotului Aaron, hainele fiilor lui pentru slujirea lor ca preoți, ¹¹uleiul pentru ungere (în vederea instalării în slujbă) și tămâia parfumată pentru Locul Sfânt. Ei să le facă pe toate exact cum ți-am poruncit!” ¹²Domnul i-a mai zis lui Moise: ¹³„Vorbește-le israelienilor și spune-le: «Să respectați Sabatele Mele; pentru că acest lucru este un semn între Mine și voi, valabil pentru toate generațiile care vor veni; și astfel, voi să știți că Eu – Domnul – vă sfințesc. ¹⁴Să respectați Sabatul; pentru că el este pentru voi ceva sfânt. Oricine îl va profana (prin nerespectarea lui), să fie pedepsit cu moartea. Orice om care va lucra în acea zi, să fie astfel eliminat din poporul lui. ¹⁵Să se lucreze șase zile; dar a șaptea zi să fie una de odihnă, dedicată special Domnului. Oricine lucrează în ziua de Sabat, să fie pedepsit cu moartea. ¹⁶Israelienii trebuie să respecte Sabatul ca pe un legământ permanent valabil pentru toate generațiile acestui popor care vor urma. ¹⁷Acesta va fi un semn etern între Mine și israelieni; pentru că Domnul a făcut cerul și (în cadrul lui) pământul în șase zile, iar în a șaptea zi Și-a terminat activitatea creației Sale și S-a odihnit.»” ¹⁸Când a terminat Dumnezeu tot ce a vrut să îi spună lui Moise pe muntele Sinai, i-a dat cele două „table” ale Declarației. Ele erau „table” făcute din piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu. **32** Când poporul a constatat că Moise întârzie să coboare de pe munte, s-a strâns în jurul lui Aaron; și i-a zis: „Vino și fă-ne niște zei care să meargă înaintea noastră; pentru că nu știm ce s-a întâmplat cu acel Moise care ne-a scos din Egipt!” ²Aaron le-a răspuns: „Scoateți cerceii de aur din urechile soțiilor voastre, din ale fiilor voștri și din ale fiicelor voastre. Apoi aduceți-i la mine!” ³Atunci toți și-au scos cerceii de aur din urechi și i-au adus la Aaron. ⁴El a luat aurul de la ei, a turnat un vițel și apoi l-a prelucrat bătându-l cu o unealtă pentru a-l finisa. Când l-a terminat, ei au zis: „Israel, aceștia sunt zeii tăi, care te-au scos din Egipt!” ⁵Când a văzut Aaron acest lucru, a construit un altar; apoi a zis: „Mâine va fi o sărbătoare în cinstea Domnului!” ⁶A doua zi s-au sculat dimineața devreme și au oferit (pe altar) sacrificii din animale pe care le-au ars integral împreună cu cele pentru pace. Poporul a mâncat și a băut; apoi a început să

celebreze prin dansuri (rituale). ⁷Domnul i-a zis lui Moise: „Coboară de pe munte; pentru că poporul tău pe care l-ai scos din Egipt, și-a stricat comportamentul. ⁸Destul de repede au deviat de la modul în care le-am poruncit să trăiască. Au turnat un vițel căruia i s-au închinat; și i-au oferit sacrificii din animale, zicând: «Israel, aceștia sunt zeii tăi, care te-au scos din Egipt!» ⁹Domnul a continuat să vorbească lui Moise, zicând: „Am văzut ce ambiții are acest popor. ¹⁰Acum, lasă-Mă! Mânia Mea se va declanșa împotriva lor; și-i voi distruge. Voi face din tine un (alt) mare popor.” ¹¹Dar Moise a încercat să-L convingă pe Dumnezeu lui numit Domnul (să se răzgândească), zicând: „Doamne, de ce să se declanșeze mânia Ta împotriva poporului Tău pe care l-ai scos din Egipt în forță și cu mână puternică? ¹²De ce să zică egiptenii: «I-a scos pentru ca să-i ducă la dezastru omorându-i prin munți și ca să-i elimine astfel de pe pământ!»? Revino la atitudinea pe care o aveai când încă nu te mâniaseși; și renunță la răul pe care vrei să-l faci poporului Tău! ¹³Amintește-ți de sclavii Tăi: de Avraam, de Isaac și de Israel, cărora le-ai jurat pe Tine Însuți, zicându-le: «Vă voi înmulți urmașii care vor ajunge să fie numeroși ca stelele cerului; și toată această țară, pe care v-am promis-o, o voi da descendenților voștri care o vor moșteni pentru totdeauna.»” ¹⁴Atunci Domnul a renunțat la răul pe care intenționa să-l facă poporului Său. ¹⁵Apoi Moise s-a întors (la popor) coborând de pe munte cu cele două „table” ale Declarației în mâini. Ele erau scrise pe ambele părți – atât pe partea din față, cât și pe cea din spate. ¹⁶Acele tablele erau lucrarea lui Dumnezeu; iar scrisul era realizat de Dumnezeu care-l săpase pe ele. ¹⁷Iosua a auzit zgomotul făcut de poporul care striga. Atunci el i-a zis lui Moise: „Este zgomot de război în tabără!” ¹⁸Moise a răspuns: „Acest zgomot pe care-l aud, nu este nici unul specific victoriei, nici ca în cazul unei înfrângerii; ci este făcut de oameni care sărbătoresc zgomotos!” ¹⁹În timp ce se apropia de tabără, Moise a văzut vițelul și poporul dansând (ritual în jurul lui). Atunci i s-a declanșat mânia; și a aruncat tablele din mâini, spărgându-le la baza muntelui... ²⁰A luat vițelul pe care-l făcuseră ei; și l-a ars în foc. L-a sfărâmat până a devenit mici particule pe care le-a împrăștiat pe apă; apoi a dat-o israelienilor s-o bea. ²¹Moise i-a zis lui Aaron: „Cum te-a determinat acest popor să aduci asupra lui un păcat atât de mare?” ²²Aaron i-a răspuns: „Să nu se supere stăpânul meu; dar tu cunoști acest popor și știi că tinde permanent spre (ce este) rău. ²³Ei mi-au zis: «Vino și fă-ne niște zei care să meargă înaintea noastră; pentru că nu știm ce s-a întâmplat cu acel Moise care ne-a scos din Egipt!» ²⁴Atunci eu le-am răspuns: «Oricine are aur, să-l scoată (de la urechi)!» Ei mi l-au dat; iar eu l-am aruncat în foc. Și din el a rezultat acest vițel.” ²⁵Moise a văzut că poporul nu mai avea discernământ – pentru că Aaron îl determinase să fie așa – și că ajunsese ridicol înaintea dușmanilor lui. ²⁶Atunci a stat la intrarea în tabără și a zis: „Cine este de partea Domnului, să vină la mine!” Astfel, toți leviții s-au adunat în jurul lui. ²⁷El le-a zis: „Dumnezeul lui Israel care se numește Domnul, spune: «Fiecare dintre voi să se echipeze luându-și sabia! Întoarceți-vă și mergeți de la o locuință la alta prin toată tabăra; și fiecare să omoare pe fratele, pe prietenul și pe vecinul lui!».” ²⁸Leviții au făcut așa cum le-a poruncit Moise; și astfel, aproximativ trei mii de oameni au murit în acea zi. ²⁹Apoi Moise le-a zis: „Astăzi ați decis să aparțineți Domnului; și fiecare a făcut acest lucru cu prețul fiului și al fratelui lui. Astfel, ați adus binecuvântarea peste voi!” ³⁰În următoarea zi, Moise a zis poporului: „Ați făcut un mare păcat. Acum voi merge la Domnul; poate

voi putea face achitarea pentru păcatul vostru.” ³¹Moise s-a întors la Domnul; și I-a zis: „Acești oameni au comis un mare păcat făcându-și zei din aur. ³²Dar acum Te rog să le ierți păcatul! Dacă nu, șterge-mă din cartea pe care ai scris-o!” ³³Domnul i-a răspuns lui Moise, zicând: „Îl voi șterge din cartea Mea pe acela care a păcătuit împotriva Mea. ³⁴Acum, du-te și condu poporul spre locul despre care ți-am vorbit. Să știi că Îngerul Meu va merge înaintea ta. Totuși, atunci când va veni ziua în care îi voi judeca, îi voi pedepsi pentru păcatul lor!” ³⁵Domnul a lovit poporul pentru faptele lui din perioada când Aaron făcuse vițelul de aur. **33** Domnul i-a zis lui Moise: „Pleacă din acest loc împreună cu poporul pe care l-ai scos de pe teritoriul Egiptului; și mergi spre țara despre care am jurat lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov că o voi oferi atunci când am vorbit despre ea zicând: «Le-o voi da urmașilor tăi.»” ²Voi trimite un Înger înaintea ta și îi voi alunga pe canaaniți, pe amoriți, pe hitiți, pe periziți, pe hiviți și pe iebusiți. ³Deci îndreaptă-te spre această țară în care curge lapte și miere. Dar Eu personal nu voi veni împreună cu voi, ca să nu vă distrug pe drum; pentru că sunteți un popor neascultător.” ⁴Când a auzit poporul aceste dure cuvinte, a început să plângă; și nimeni nu și-a mai pus podoabele pe el. ⁵Ei au procedat așa pentru că Domnul îi zisese lui Moise: „Să vorbești israelienilor astfel: «Sunteți un popor cu ambiții rele. Numai puțin timp dacă aș veni împreună cu voi, v-aș distruge. Acum dați-vă podoabele jos; și apoi voi decide ce voi face cu voi!»” ⁶Astfel, israelienii și-au scos podoabele când erau la muntele Horeb. ⁷Moise luase un cort și îl instalase în exteriorul taberei, la distanță de ea. El l-a numit „cortul întâlnirii”. Toți cei care doreau să-L întrebe pe Domnul, mergeau la „cortul întâlnirii”, în exteriorul taberei. ⁸Când se ducea Moise la cort, tot poporul se ridica pe picioare; și fiecare stătea la intrarea cortului lui, urmărindu-l cu privirea pe Moise până când acesta intra în cort. ⁹Atunci când Moise intra în cort, stâlpul de nor cobora și se oprea la intrarea acestuia; iar Domnul vorbea cu Moise. ¹⁰Când vedea stâlpul de nor stând la intrarea în cort, tot poporul se apleca înclinându-și fața până spre pământ. Fiecare proceda astfel la intrarea cortului lui. ¹¹Domnul vorbea frecvent cu Moise față în față, exact cum vorbește un om cu prietenul lui. Apoi Moise se întorcea în tabără. Dar tânărul lui slujitor numit Iosua – fiul lui Nun – nu se îndepărta de cort. ¹²Moise I-a zis Domnului: „Tu îmi poruncești să conduc acest popor; dar nu îmi spui pe cine vei trimite cu mine. Totuși, mi-ai zis că mă cunoști pe nume și că am găsit har la Tine. ¹³Dacă am fost acceptat de Tine, revelează-mi metodele Tale de lucru; ca să Te cunosc și să continui să beneficiaz de bunăvoința Ta. Și gândește-te (totuși) că acesta este poporul Tău!” ¹⁴Domnul i-a răspuns: „Prezența Mea te va însoți; și îți voi oferi odihnă.” ¹⁵Moise a spus: „Dacă nu vei merge Tu personal cu noi, nu este bine să plecăm de aici. ¹⁶Cum se va ști că eu și poporul Tău am fost acceptați de Tine, dacă nu vei merge cu noi? Numai dacă vei veni (împreună) cu noi, eu și poporul Tău vom fi diferiți de toate celelalte popoare de pe suprafața pământului!” ¹⁷Domnul i-a răspuns lui Moise: „Voi face conform cererii tale, pentru că beneficiazi de bunăvoință din partea Mea; și te cunosc pe nume.” ¹⁸Moise I-a zis: „Te rog să îmi arăți gloria Ta.” ¹⁹El i-a răspuns: „Voi face să treacă prin fața ta toată bunătatea Mea; și voi proclama înaintea ta Numele «Domnul». Eu sunt bun cu cine vreau să fiu bun; și am milă de cine vreau să am milă!” ²⁰El i-a mai zis: „Totuși, tu nu-Mi poți vedea fața; pentru că omul nu mai poate trăi dacă Mă vede.” ²¹ Domnul a continuat, zicându-i:

„Există aici un loc lângă Mine unde vei putea să stai, pe stâncă. ²²Atunci când va trece gloria Mea, te vei așeza într-o crăpătură a stâncii; iar Eu te voi acoperi cu mâna Mea când voi trece (prin fața ta). ²³Apoi Îmi voi lua mâna; și Mă vei vedea de la spate. Dar fața Mea nu poate fi văzută.” **34** Domnul i-a zis lui Moise: „Taie două «table» de piatră asemănătoare cu primele. Eu voi scrie pe ele cuvintele care erau pe acelea sparte de tine. ²Fii pregătit (mâine) dimineată devreme. Să urci pe muntele Sinai și să te prezinți înaintea Mea acolo, pe vârful muntelui. ³Să nu vină nimeni cu tine; și nici să nu fie nimeni pe tot muntele. Să nu permiți turmelor sau cirezilor să pască pe lângă munte.” ⁴Moise a tăiat două „table” de piatră asemănătoare celor inițiale. S-a urcat pe muntele Sinai dimineată devreme, așa cum îi poruncise Domnul, luând cu el cele două „table” de piatră în mână. ⁵Dumnezeu a coborât într-un nor, a stat cu el acolo și a proclamat numele de „Domnul”. ⁶El a trecut prin fața lui Moise și a strigat: „Dumnezeul numit Domnul este milos și binevoitor, reținut în ce privește mânia, plin de bunătate și de corectitudine. ⁷El Își păstrează bunătatea generoasă față de mii de generații, iertând nedreptatea, revolta și păcatul; dar nu lasă nepedepsit pe cel vinovat, ci sancționează păcatul părinților în copii și îl pedepsește în copiii copiilor lor până la a treia și la a patra generație.” ⁸Moise și-a aplecat repede capul până la pământ; și s-a închinat. ⁹Apoi a zis: „Doamne, dacă am găsit har la Tine, Te rog să mergă Domnul cu noi. Recunosc că acesta este un popor cu ambiții rele. Dar iartă-ne nedreptatea și păcatul; și ia-ne ca proprietate a Ta!” ¹⁰Dumnezeu i-a răspuns: „Să știi că Eu voi ratifica un legământ (între Mine și voi). Voi face minuni în fața întregului tău popor așa cum nu au mai fost făcute în nici o zonă de pe suprafața pământului; și tot poporul care este în jurul tău, va vedea acțiunile Domnului. Prin tine voi face lucruri extraordinare. ¹¹Fi atent la ce-ți poruncesc astăzi. Voi alunga din drumul tău pe amoriți, pe canaaniți, pe hitiți, pe periziți, pe hiviți și pe iebusiți. ¹²Să nu ratifici vreun legământ cu locuitorii zonei unde vei merge, ca să eviți astfel posibilitatea unei capcane (din partea lor) pentru tine. ¹³Dimpotrivă: să le dărâmi altarele, să le spargi pietrele considerate sacre și să le tai «stelele». ¹⁴Să nu te închini niciunui alt (dumne)zeu; pentru că Domnul care Se mai numește (și) Gelos, este un Dumnezeu care pretinde exclusivitate în devotamentul tău (față de El). ¹⁵Să nu ratifici vreun legământ cu locuitorii acestei zone: pentru ca să nu te cheme și pe tine să mănânci din sacrificiile dedicate zeilor lor atunci când vor comite adulter (închinându-se) înaintea acestora. ¹⁶Să nu iei soții dintre fiicele lor pentru fiii tăi. Astfel vei evita situația în care ele ar determina pe fiii tăi să le urmeze în adulter cu zeii lor. ¹⁷Să nu-ți faci idoli turnați. ¹⁸Să respecti Sărbătoarea Turtelor. Șapte zile să mănânci turte, așa cum ți-am poruncit, în perioada stabilită. Ea este în luna Abib; pentru că în această lună ai plecat din Egipt. ¹⁹Primul copil al fiecărui uter, este al Meu. Fiecare mascul din turmele tale, primii născuți ai vacilor și ai oilor tale, sunt ai Mei. ²⁰Să răscumperi primul născut al măgăriței, sacrificând în locul lui un miel; iar dacă nu-l vei răscumpăra, să-i rupi gâtul. Să răscumperi pe toți primii născuți ai urmașilor tăi. Nimeni să nu vină înaintea Mea cu mâinile goale. ²¹Să lucrezi șase zile, iar în a șaptea zi să te odihnești. Să procedezi așa chiar și în perioada însămânțărilor și a strângerii recoltelor. ²²Să respecti Sărbătoarea Săptămânilor, a primelor fructe din perioada când se secără grâul. Să respecti și Sărbătoarea Culesului (recoltelor), la sfârșitul anului. ²³De trei ori pe an, toți bărbații să se prezinte înaintea Domnului care

este Dumnezeu lui Israel. ²⁴Eu voi alunga popoare din drumul tău; și îți voi extinde frontierele. Nimeni nu va atenta la integritatea teritorială a țării tale atunci când te vei duce de trei ori pe an să te prezinți înaintea Dumnezeului tău numit Domnul. ²⁵Să nu dedici sângele sacrificiului oferit Mie împreună cu pâine crescută sub efectul drojdiei; iar (ce va mai exista din) animalul sacrificat cu ocazia sărbătoririi Paștelui, să nu rămână până dimineța. ²⁶Primele fructe ale plantelor care cresc din pământ, să fie aduse în Casa Dumnezeului tău care se numește Domnul. Să nu fierbi iedul în laptele mamei lui.” ²⁷Domnul i-a mai spus lui Moise: „Scrie aceste cuvinte; pentru că ele descriu condițiile pe baza cărora am ratificat un legământ cu tine și cu Israel!” ²⁸Moise a stat cu Domnul patruzeci de zile și patruzeci de nopți. În acel timp, n-a mâncat deloc pâine și n-a băut deloc apă. El a scris pe (acele) „table” (de piatră) cuvintele legământului, adică cele zece porunci. ²⁹Apoi Moise a coborât de pe muntele Sinai. A venit de pe munte cu cele două table ale Declarației în mână. Dar el nu știa că pielea feței îi strălucea după ce vorbise cu Domnul. ³⁰Când Aaron și toți israelienii au văzut cum strălucea pielea feței lui Moise, le-a fost frică să se apropie de el. ³¹Dar Moise i-a chemat. Atunci Aaron și conducătorii adunării au revenit; și el le-a vorbit. ³²Apoi toți israelienii s-au apropiat de Moise; și el le-a dat toate poruncile pe care le primise de la Domnul pe muntele Sinai. ³³Când a terminat Moise de vorbit cu ei, și-a pus o bucată de pânză pe față. ³⁴De fiecare dată când mergea Moise înaintea Domnului ca să-I vorbească, își lua acea bucată de pânză de pe față până când ieșea de acolo; iar când revenea, le spunea israelienilor ce i s-a poruncit. ³⁵Israelienii vedeau că pielea feței lui Moise strălucea. Și Moise își puneă din nou acea bucată de pânză pe față până când mergea să vorbească cu Domnul. **35** Moise a adunat pe toți urmașii lui Israel; și le-a zis: „Vă prezint acum ce a poruncit Domnul să faceți. ¹Să lucrați șase zile; dar a șaptea zi să fie considerată sfântă. Aceasta este o zi de odihnă, închinată Domnului. Oricine va lucra în aceea zi, să fie pedepsit cu moartea. ²Să nu aprindeți focul în nici una dintre locuințele voastre în ziua de Sabat.” ³Să nu aprindeți focul în nici una dintre locuințele voastre în ziua de Sabat.” ⁴Moise a mai zis întregului popor al israelienilor: „Domnul a mai dat următoarea poruncă: ⁵«Luați din ce aveți și faceți o donație pentru Domnul. Fiecare să aducă astfel Domnului așa cum îl lasă inima: aur, argint, bronz, ⁶fire colorate cu albastru, roșu-închis și roșiatic, fir de in subțire și păr de capră. ⁷Mai puteți dona piei de berbeci vopsite în roșu, piei de vițel de mare, lemn de salcâm, ⁸ulei pentru iluminat, arome pentru ungere(a făcută cu ocazia instalării în slujbă) și pentru tămâia parfumată. ⁹Donația voastră mai poate fi formată și din pietre de onix ca și din (alte) pietre pentru tunică și pentru vestă.» ¹⁰Toți aceia dintre voi care sunt ingenioși, să vină și să facă tot ce a poruncit Domnul: ¹¹Tabernacolul, adică acel cort și acoperișul lui, cârligele, scândurile, barele, stâlpii și postamentele acestora, ¹²lada cu barele ei, capacul achitării și draperia separatoare. ¹³Veți mai face: masa împreună cu barele și toate uneltele ei, pâinea reprezentativă (pentru triburile lui Israel), ¹⁴suportul pentru sursele de lumină, uneltele lui, candelarele acestuia și uleiul pentru iluminat. ¹⁵Apoi mai trebuie să faceți altarul pe care se arde tămâie, barele acestuia, uleiul pentru ungere (în vederea dedicării), tămâia parfumată, draperia de la intrarea în Tabernacol, ¹⁶altarul pe care se vor arde animale integral, grătarul lui de bronz, barele și toate uneltele acestuia; și ligheanul cu postamentul lui. ¹⁷Veți mai face draperiile curții, stâlpii lor și postamentele acestora, draperia de la intrarea curții, ¹⁸grinzile

Tabernacolului, stâlpii curții și funiile lor, ¹⁹vestimentația lucrată artistic pentru slujirea în Locul Sfânt, hainele sfinte ale preotului Aaron și hainele fiilor lui pentru slujirea ca preoți.” ²⁰Toată adunarea israelienilor a plecat din fața lui Moise. ²¹Apoi au revenit; și fiecare s-a prezentat cu ce decisese în inima lui; și au oferit cât îl lăsa sufletul (să doneze). Astfel, ei au făcut Domnului donații pentru lucrarea de la Cortul Întâlnirii, pentru toată slujirea de acolo și pentru hainele sfinte. ²²Au venit să doneze atât bărbați, cât și femei. Cei care au decis să facă donații, au adus cercei și verigi care se purtau prinse de nas, inele, bijuterii și multe alte lucruri de aur. Fiecare și-a adus aurul sub formă de sacrificiu legănat, oferit Domnului. ²³Oricine deținea fire care aveau culoarea albastru, roșu-închis și roșiatic, fir de in subțire, păr de capră, piei de berbeci vopsite în roșu sau piei de vițel de mare, le-a adus (ca donație). ²⁴Orice om care putea face o donație în argint sau în bronz, a adus-o Domnului. Cine avea lemn de salcâm bun pentru orice fel de lucrare, l-a adus (și l-a donat). ²⁵Toate femeile care știau să toarcă, au tors cu mâinile lor; și au adus astfel fire care aveau culoarea albastru, roșu-închis și roșiatic, împreună cu fir de in subțire. ²⁶Femeile care au decis să participe astfel, și-au folosit abilitățile ca să toarcă (și) păr de capră. ²⁷Conducătorii au adus (și au donat) pietre de onix, pietre pentru tunică și pentru vestă, ²⁸arome, ulei folosit pentru iluminat, ulei pentru ungere (în vederea dedicării) și pentru tămâia parfumată. ²⁹Atât bărbații cât și femeile israelienilor care au decis în inimile lor să aducă ceva pentru lucrarea despre care a poruncit Domnul prin Moise să fie făcută, au participat benevol cu donațiile lor pentru Domnul. ³⁰Apoi Moise a zis israelienilor: „Vă anunț că Domnul l-a nominalizat pe Bețalel – fiul lui Uri, care la rândul lui este fiul lui Hur, din tribul lui Iuda. ³¹El l-a umplut cu Spiritul lui Dumnezeu, cu înțelepciune, cu abilități practice și cunoștințe pentru tot felul de lucrări. ³²Acesta este capabil să conceapă proiecte de artă, să prelucraze aurul, argintul și bronzul, ³³să taie și să fixeze pietre prețioase, să prelucraze lemnul și să facă diverse lucrări în mod artistic. ³⁴Lui i-a fost oferită și capacitatea de a-i învăța pe alții. Aceste abilități au fost date atât lui Bețaleel, cât și lui Oholiab care este fiul lui Ahisamah, din tribul lui Dan. ³⁵Domnul i-a umplut cu înțelepciune, ca să facă tot felul de lucrări. Ei realizează diverse gravuri, decupaje, cusături în relief cu fire care au culoarea albastru, roșu-închis și roșiatic, împreună cu fire de in subțire. Sunt capabili să facă multe lucrări și să realizeze proiecte în mod ingenios.” **36** Bețaleel, Oholiab și orice om care era capabil – căruia Domnul îi dăduse abilități și înțelepciune ca să știe cum să facă vreo lucrare în vederea construirii sanctuarului și a încăperii lui – au lucrat conform poruncilor Domnului. ²Moise i-a chemat atât pe Bețaleel și pe Oholiab, cât și pe orice om care era capabil, adică pe toți aceia cărora Domnul le dăduse abilități și pe toți cei care doreau să vină și să înceapă lucrarea. ³Ei au luat de la Moise toate donațiile pe care israelienii le aduseseră pentru lucrarea de la acel sanctuar. Oamenii poporului continuau să aducă benevol daruri în fiecare dimineață. ⁴Toți constructorii care făceau lucrările la sanctuar, au întrerupt lucrul; ⁵apoi au venit la Moise și i-au zis: „Poporul aduce mai mult decât este nevoie pentru lucrarea pe care Domnul ne-a poruncit să o facem.” ⁶Atunci Moise a poruncit să se transmită prin toată tabăra următorul anunț: nici un bărbat și nici o femeie să nu mai facă donații pentru construirea sanctuarului. Astfel, poporul a fost oprit din intenția lui de a mai dona (materiale de construcție); ⁷pentru că adusesese deja mai mult decât era nevoie pentru acea lucrare. ⁸Toți bărbații

care aveau abilitatea de a lucra ingenios, au făcut Tabernacolul din zece draperii realizate cu fir de în subțire răsucit și fire colorate cu albastru, cu roșu-închis și roșiatic. Acestea aveau cusuți în relief pe ele heruvimi lucrați în mod artistic.⁹ Fiecare draperie era lungă de douăzeci și opt de coți și lată de patru coți. Toate draperiile aveau aceleași dimensiuni.¹⁰ Ei au prins împreună cinci dintre aceste draperii. Apoi le-au prins împreună și pe celelalte cinci.¹¹ La marginea draperiei exterioare din prima unire a lor, au făcut niște butoniere din fir de culoare albastră. Același fel de butoniere au făcut și la marginea draperiei exterioare de la a doua unire a acestora.¹² Au făcut cincizeci de butoniere pe marginea draperiei din prima unire și cincizeci de butoniere pe marginea draperiei de la a doua unire. A au procedat astfel încât butonierele se potriveau unele cu celelalte.¹³ Apoi au făcut cincizeci de cârlige de aur; și cu acestea au prins draperiile unele de altele. Au procedat astfel încât Tabernacolul forma un întreg.¹⁴ Au făcut și unsprezece draperii din păr de capră pentru acoperișul Tabernacolului.¹⁵ Fiecare draperie era lungă de treizeci de coți și lată de patru coți. Toate cele unsprezece draperii aveau aceleași dimensiuni.¹⁶ Au prins împreună cele cinci draperii ca să formeze o singură bucată; iar cu celelalte șase au făcut o altă bucată.¹⁷ Au mai făcut cincizeci de butoniere pe marginea draperiei exterioare din prima unire (a draperiilor) și cincizeci de butoniere pe marginea draperiei exterioare de la a doua unire a lor.¹⁸ Au făcut cincizeci de cârlige de bronz care să asambleze părțile cortului, astfel încât acesta să formeze un întreg.¹⁹ Au făcut pentru cort un acoperiș din piei de berbeci vopsite în roșu; și un acoperiș exterior din piele de vițel de mare.²⁰ Apoi au făcut pentru Tabernacol niște scânduri drepte din lemn de salcâm.²¹ Fiecare scândură era lungă de zece coți și lată de un cot și jumătate.²² Scândurile aveau câte două zone decupate pentru îmbinare. Așa au făcut toate scândurile Tabernacolului.²³ Au tăiat douăzeci de scânduri pentru partea de sud a Tabernacolului.²⁴ Sub cele douăzeci de scânduri au făcut patruzeci de postamente de argint, dintre care două sub prima scândură cu cele două zone decupate ale ei și două sub următoarea scândură cu cele două zone decupate ale ei.²⁵ Pentru partea de nord a Tabernacolului au făcut douăzeci de scânduri²⁶ și patruzeci de postamente de argint – câte două sub fiecare scândură.²⁷ Pentru partea din spate a Tabernacolului, orientată spre Vest, au făcut șase scânduri.²⁸ Apoi au făcut încă două scânduri pentru colțurile părții din spate a Tabernacolului.²⁹ Fiecare era realizată din câte două bucăți, unite de sus până jos. În partea de sus erau prinse cu un inel făcut din metal. Au procedat la fel pentru scândurile din ambele colțuri.³⁰ Erau opt scânduri cu postamentele lor de argint; deci în total șaisprezece postamente: câte două sub fiecare scândură.³¹ Au făcut apoi barele din lemn de salcâm: cinci pentru cadrul primei părți a Tabernacolului,³² cinci pentru cadrul celei de-a doua părți a Tabernacolului și cinci pentru cadrul din spate al Tabernacolului care era orientat spre Vest.³³ Bara din centru trecea prin mijlocul cadrului de la un capăt până la celălalt.³⁴ Au poleit cadrul cu aur și i-au făcut inele de aur care să țină barele poleite cu aur.³⁵ Apoi au făcut draperia din fire colorate cu albastru, cu roșu-închis și roșiatic, împletite cu fir de în subțire răsucit; și au cusut în relief heruvimi executați în mod artistic.³⁶ Au făcut pentru această draperie patru stâlpi din lemn de salcâm și i-au poleit cu aur; cârligele stâlpilor erau din aur, iar cele patru postamente ale lor erau făcute din argint.³⁷ Au mai făcut la gherghef o draperie pentru intrarea în cort. Ea era realizată din fire

colorate cu albastru, cu roșu-închis și roșiatic, împletite împreună cu fir de in subțire răsucit. ³⁸Au făcut pentru ea cinci stâlpi și cârlige pentru ei. Le-au acoperit vârfurile și partea de jos cu aur; și le-au făcut postamentele din bronz. **37** Bețaleel a făcut acea ladă (specială) din lemn de salcâm. Ea avea lungimea de doi coți și jumătate, iar lățimea și înălțimea erau de un cot și jumătate. ²I-a poleit cu aur curat atât interiorul, cât și partea exterioară. Apoi i-a făcut și un chenar de aur. ³A turnat pentru ea patru inele de aur pentru cele patru colțuri: două inele erau pe o parte și două pe cealaltă parte. ⁴A făcut niște bare din lemn de salcâm și le-a poleit cu aur. ⁵A introdus barele prin inelele de pe cele două părți ale lăzii, pentru ca aceasta să poată fi astfel transportată. ⁶Apoi a făcut capacul achitării din aur curat. El era lung de doi coți și jumătate și lat de un cot și jumătate. ⁷Au făcut și doi heruvimi din aur bătut. Ei erau poziționați la cele două capete ale capacului achitării: ⁸un heruvim la un capăt și un heruvim la celălalt capăt. Capacul achitării forma o singură piesă cu ei. ⁹Heruvimii erau cu aripile întinse deasupra capacul achitării, „umbrindu-l” cu ele. Ei stăteau unul în fața celuilalt. Fețele heruvimilor erau întoarse înspre capacul achitării. ¹⁰Bețaleel a făcut și masa din lemn de salcâm. Aceasta era lungă de doi coți, lată de un cot și înaltă de un cot și jumătate. ¹¹A poleit-o cu aur curat și i-a făcut un chenar de aur care o înconjură. ¹²I-a făcut și un cadru pe toate laturile. El avea lățimea de o palmă. Apoi i-a făcut cadrului un chenar de aur pe toate laturile lui. ¹³A turnat pentru masă patru inele de aur; și a fixat câte unul într-un colț al ei, în dreptul fiecărui picior dintre cele patru. ¹⁴Inelele care țineau barele folosite la transportul mesei, erau poziționate în apropierea cadrului. ¹⁵A făcut barele pentru transportul mesei din lemn de salcâm; și le-a poleit cu aur. ¹⁶A făcut uneltele de pe masă din aur curat: farfuriile, vasele pentru tămâie, recipientele cu gâtul strâmt și cele în formă semisferică, folosite pentru turnarea sacrificiilor lichide. ¹⁷A făcut din aur curat și suportul pentru sursele de lumină. Piciorul și ramificațiile acestuia erau din aur bătut. Cupele, bobocii și petalele formau o singură piesă cu el. ¹⁸Din părțile laterale ale acestuia ieșeau șase ramificații: trei într-o parte și trei în cealaltă parte. ¹⁹Au fost făcute trei cupe în formă de floare de migdal, fiecare dintre ele având boboc și petale pe o ramificație; și încă trei cupe în formă de floare de migdal, fiecare având boboc și petale pe o altă ramificație. Așa au fost făcute toate cele șase ramificații care proveneau din partea centrală a suportului surselor de lumină. ²⁰Pe el erau patru cupe făcute în formă de floare de migdal. Fiecare avea boboci și petale. ²¹Sub fiecare pereche de ramificații dintre cele șase care proveneau din partea de mijloc a suportului, era câte un boboc. ²²Bobocii și ramificațiile formau o singură piesă împreună cu suportul pentru sursele de lumină. Totul era făcut din aur curat bătut. ²³A făcut cele șapte candelă, uneltele pentru îngrijirea lor și tăvițele acestora – toate din aur curat. ²⁴A făcut suportul pentru sursele de lumină cu toate uneltele lui dintr-un talant de aur curat. ²⁵Apoi a făcut din lemn de salcâm altarul destinat arderii tămâii. Atât lungimea cât și lățimea lui, erau de un cot, pentru că era prevăzut să aibă o suprafață pătrată. Înălțimea acestuia era de doi coți; iar „coarnele” formau o singură piesă cu el. ²⁶A poleit cu aur curat atât partea superioară și părțile laterale ale altarului, cât și „coarnele” lui. I-a făcut un cadru de aur care continua fiecare latură. ²⁷Apoi i-a turnat două inele de aur pe care le-a fixat sub cadru, pe ambele părți. Ele țineau barele care se foloseau pentru transportul altarului. ²⁸A făcut barele din lemn de salcâm; și le-a poleit cu aur. ²⁹A preparat uleiul

sfânt pentru ungere și tămâia parfumată, curată, făcută conform compoziției uleiului parfumat. ³⁸ Apoi a făcut din lemn de salcâm altarul pe care se ardeau integral sacrificiile. Suprafața altarului era pătrată: atât lungimea cât și lățimea erau de cinci coți; iar înălțimea acestuia avea trei coți. ² La cele patru colțuri i-a făcut niște „coarne” care formau aceeași piesă cu el; apoi l-a poleit cu bronz. ³ A făcut și toate uneltele altarului: oalele, lopețile, vasele, furculițele și fărășele. Toate aceste unelte ale lui au fost făcute din bronz. ⁴ A făcut pentru altar un grătar din bronz, ca o rețea; și l-a pus sub cadru, la jumătatea înălțimii (altarului). ⁵ A turnat patru inele: câte unul la fiecare dintre cele patru colțuri ale grătarului de bronz. Aceste inele erau construite pentru ca să țină barele (altarului). ⁶ A făcut și barele din lemn de salcâm; apoi le-a poleit cu bronz. ⁷ A introdus barele prin inelele de pe laturile altarului, pentru ca acesta să poată fi transportat. Altarul a fost făcut din scânduri. Spațiul închis de acesta, era gol. ⁸ A făcut ligheanul de bronz cu postamentul lui, folosind pentru el oglinzile femeilor care slujeau la intrarea în „cortul întâlnirii”. ⁹ Apoi a făcut curtea (tabernacolului). În partea de sud, pe o distanță de o sută de coți, erau draperiile curții, făcute din fir de in subțire răsucit. ¹⁰ Cei douăzeci de stâlpi având fiecare postamentul lui, erau construiți din bronz; iar cârligele stâlpilor și legăturile lor erau făcute din argint. ¹¹ În partea de nord, pe o distanță de o sută de coți, au fost puse draperiile cu cei douăzeci de stâlpi având fiecare postamentul lui de bronz. Cârligele stâlpilor și legăturile lor erau făcute din argint. ¹² În partea de est au fost puse draperii pe o distanță de cincizeci de coți, cu cei zece stâlpi ai lor, fiecare având postament propriu. Cârligele stâlpilor și legăturile lor erau făcute din argint. ¹³ În partea de est se aflau draperii pe o distanță de cincizeci de coți. ¹⁴ Draperiile pentru una dintre părțile intrării erau pe o distanță de cincisprezece coți, cu cei trei stâlpi ai lor, fiecare având postamentul lui. ¹⁵ În cealaltă parte era la fel. Astfel, în fiecare parte a intrării în curte erau draperii pe o distanță de cincisprezece coți, susținute de cei trei stâlpi, fiecare având postamentul lui. ¹⁶ Toate draperiile din jurul curții erau făcute din fir de in subțire răsucit. ¹⁷ Postamentele stâlpilor erau din bronz, iar cârligele stâlpilor și legăturile lor erau din argint. Chiar și partea superioară a stâlpilor era poleită cu argint. Toți stâlpii curții aveau legături făcute din argint. ¹⁸ Draperia de la intrarea curții era făcută din fire colorate cu albastru, cu roșu-închis și roșiatic, combinate cu fir de in subțire răsucit și lucrate la gherghef. Ea era lungă de douăzeci de coți și înaltă de cinci coți – la fel ca draperiile curții. ¹⁹ Cei patru stâlpi ai acestei draperii împreună cu postamentul fiecăruia, erau din bronz. Cârligele și legăturile lor erau din argint; iar partea lor superioară era poleită tot cu argint. ²⁰ Toți stâlpii Tabernacolului și ai curții din jurul lui, erau din bronz. ²¹ Urmează prezentarea cantității materialelor folosite pentru Tabernacol și pentru lada Declarației, conform poruncii lui Moise, având în vedere activitatea (ulterioară a) leviților care erau conduși de Itamar – fiul preotului Aaron. ²² Bețaleel – fiul lui Uri care era fiul lui Hur, provenit dintre urmașii lui Iuda, a făcut tot ce i-a poruncit Moise. ²³ Împreună cu el a fost și Oholiab, fiul lui Ahisamah care era unul dintre urmașii lui Dan. El a lucrat ca cioplitor, ca proiectant și ca țesător la gherghef, folosind fire colorate cu albastru, cu roșu-închis și roșiatic, împreună cu fir de in subțire. ²⁴ Aurul folosit la lucrările făcute pentru toată construcția sanctuarului, a fost în total de douăzeci și nouă de talanți și șapte sute treizeci de șecheli, calculați conform șechelului-standard al acestuia. Acest aur a fost adus și oferit (de către

donatori) ca sacrificiu legănat. ²⁵Argintul strâns de la adunare cântărea o sută de talanți și o mie șapte sute șaptezeci și cinci de șecheli, evaluați conform șechelului-standard al sanctuarului. ²⁶S-a calculat că din acea cantitate totală (de metale) care s-a folosit, revenea câte o beca pentru fiecare om, adică o jumătate de șechel, conform șechelului sanctuarului. A fost luat în considerare fiecare om numărat la recensământul care a inclus pe toți cei care aveau cel puțin douăzeci de ani. Astfel a rezultat un număr de șase sute trei mii cinci sute cincizeci de oameni. ²⁷Pentru turnarea postamentelor sanctuarului și ale (stâlpilor) curții acestuia, s-a folosit o sută de talanți de argint. Au fost făcute o sută de postamente dintr-o sută de talanți (de argint). S-a folosit astfel câte un talant (de argint) pentru realizarea fiecărui postament. ²⁸O cantitate de o mie șapte sute șaptezeci și cinci de șecheli (de argint) a fost folosită pentru poleirea vârfurilor stâlpilor și pentru construirea cârligelor care se prindeau de aceștia. ²⁹Bronzul donat (de oamenii din popor) a fost de șaptezeci de talanți și două mii patru sute de șecheli. ³⁰Cu el au fost făcute postamentele de la intrarea în Cortul Întâlnirii, altarul de bronz și grătarul lui de bronz împreună cu toate uneltele acestuia, ³¹postamentele (stâlpilor) care înconjurau curtea, cele de la intrarea în curte, toți stâlpii cortului și toți stâlpii care delimitau curtea. **39** Au făcut apoi hainele pentru slujirea în Locul Sfânt și vestimentația sfântă pentru Aaron. Acestea au fost țesute din fire colorate cu albastru, cu roșu-închis și roșiatic, exact cum îi poruncise Domnul lui Moise. ²Au făcut tunica din (fire) aur(ite), din fire colorate cu albastru, cu roșu-închis și roșiatic, împreună cu fir de in subțire răsucit. ³Au bătut niște plăci de aur și le-au tăiat în fire subțiri pe care le-au țesut cu firele colorate albastru, roșu-închis și roșiatic, împreună cu firele de in. Tunica era lucrată în mod artistic. ⁴Au făcut piesa de vestimentație care se prindea la cele două margini ale ei în dreptul umerilor pe tunică. Aceasta era unită cu tunica. ⁵Piesa vestimentară de la mijlocul tunicii, care era prinsă de ea, a fost lucrată la fel și folosind aceleași materiale: aur, fire colorate albastru, roșu-închis și roșiatic, împreună cu fir de in subțire răsucit – exact cum îi poruncise Domnul lui Moise. ⁶Au pregătit pietrele de onix, le-au fixat în garniturile lor de aur și au gravat pe ele numele (triburilor) israelienilor exact cum se gravează (pe) un sigiliu. ⁷Le-au pus pe partea de la umeri a tunicii, pentru ca ele să fie acele pietre care amintesc (Domnului) de israelieni – așa cum îi poruncise Domnul lui Moise. ⁸Apoi au făcut vesta pe care au lucrat-o artistic, exact cum făcuseră și tunica: din aur, din fire colorate cu albastru, cu roșu-închis și roșiatic, împreună cu fir de in subțire răsucit. ⁹„Vesta” avea suprafața pătrată și era făcută din material dublu. Atât lungimea cât și lățimea ei, era de o palmă. ¹⁰Au fixat pe ea patru rânduri de pietre: pe primul rând: un sard, un topaz și un smarald; ¹¹pe al doilea rând: un turcoaz, un safir și un diamant; ¹²pe al treilea rând: un iacint, un agat și un ametist; iar ¹³pe al patrulea rând: un hrisolit, un onix și un iaspis. Acestea erau fixate în garnituri de aur. ¹⁴Erau douăsprezece pietre cu numele israelienilor. Pe fiecare dintre acestea era gravat, ca pe sigilii, numele uneia din cele douăsprezece triburi (ale israelienilor). ¹⁵Au făcut din aur curat niște lănțișoare pentru prinderea piesei de vestimentație care se purta în dreptul pieptului, pe tunică. Ele erau răsucite ca niște funii. ¹⁶Au mai făcut două garnituri din aur și două inele din aur. Apoi au fixat ambele inele. Fiecare dintre ele a fost poziționat la una dintre cele două margini ale ei. ¹⁷Au introdus lănțișoarele prin cele două inele prinse la marginea acesteia. ¹⁸Au

prins celelalte capete ale lănțișoarelor în cele două garnituri; și le-au pus peste zona de la umeri a tunicii, în partea din față. ¹⁹Au mai făcut două inele de aur și le-au pus la celelalte două margini ale piesei de vestimentație care se pune pe piept, pe partea interioară care era mai aproape de tunică. ²⁰Apoi au făcut încă două inele de aur și le-au pus în partea de jos din dreptul umerilor tunicii, la nivelul legăturilor ei, deasupra mijlocului acesteia. ²¹Au legat piesa vestimentară care se pune în zona pieptului cu inelele ei de inelele tunicii, folosind o sfoară albastră. Astfel au fixat-o peste mijlocul tunicii, fără să aibă posibilitatea să se miște de pe aceasta – exact cum îi poruncise Domnul lui Moise. ²²Apoi au făcut pelerina tunicii din fir colorat în albastru. ²³Era decupată ca o cămașă cu zale; și avea un tiv țesut în jurul ei, ca să nu se rupă. ²⁴Pe toată marginea de jos a pelerinei, au făcut rodii din fire colorate cu albastru, cu roșu-închis și roșiatic, folosind și fir de in subțire răsucit. ²⁵Au făcut și niște clopoței din aur curat, pe care i-au pus între rodii pe toată marginea de jos pelerinei. ²⁶Erau câte un clopoțel și o rodie, un clopoțel și o rodie pe toată marginea de jos a pelerinei pentru slujire, așa cum îi poruncise Domnul lui Moise. ²⁷Au făcut și hainele lungi țesute din fir de in subțire pentru Aaron și pentru fiii lui. ²⁸Tot din fir de in subțire răsucit au făcut toca, bonetele și lenjeria intimă. ²⁹Pentru centură au folosit fir de in subțire răsucit colorat cu albastru, cu roșu-închis și roșiatic, lucrat la gherghef – exact cum îi poruncise Domnul lui Moise. ³⁰Au făcut apoi și plăcuța de aur curat – coroana sfântă – și au scris pe ea gravând exact ca pe un sigiliu: „Sfânt pentru Domnul.” ³¹Au prins-o sus, pe tocă, folosind o sfoară albastră – așa cum îi poruncise Domnul lui Moise. ³²Astfel a fost terminată toată lucrarea pentru realizarea Tabernacolului, adică a Cortul Întâlnirii. Israelienii au făcut totul în conformitate cu ce îi poruncise Domnul lui Moise. ³³Apoi au venit și i-au dat lui Moise ce făcuseră pentru Tabernacol – cortul cu toate uneltele lui: cârligele, scândurile, barele, stâlpii și postamentele lui; ³⁴acoperișul din piei de berbeci vopsite în roșu, acoperișul din piei de viței de mare, draperia separatoare, ³⁵lada Declarației cu barele ei și capacul achitării al acesteia, ³⁶masa cu toate uneltele ei, pâinea reprezentativă (pentru triburile evreilor), ³⁷suportul pentru sursele de lumină făcut din aur curat și candelarele împreună cu uneltele lui, ca și uleiul pentru iluminat. ³⁸S-au mai prezentat (la Moise) cu: altarul de aur, uleiul pentru ungere, tămâia parfumată, draperia de la intrarea în Tabernacol, ³⁹altarul de bronz cu grătarul lui făcut tot din bronz împreună cu barele și cu toate uneltele lui, ligheanul și postamentul lui. ⁴⁰Au mai adus draperiile curții, stâlpii lor și postamentele acestora, draperia pentru intrarea curții, funiile, stâlpii, toate uneltele pentru slujirea în Tabernacol, adică în Cortul Întâlnirii; ⁴¹și vestimentația lucrată în mod artistic pentru slujirea în Locul Sfânt: hainele sfinte ale preotului Aaron și hainele fiilor lui pentru slujirea ca preoți. ⁴²Israelienii au făcut toată lucrarea așa cum îi poruncise Domnul lui Moise. ⁴³Acesta a verificat tot ce făcuseră ei; și a constatat că procedaseră exact cum poruncise Domnul. Apoi Moise i-a binecuvântat. **40** Domnul i-a vorbit lui Moise, zicând: ²„În prima zi a primei luni, să instalezi Tabernacolul numit Cortul Întâlnirii. ³Să pui în el la interior, în spatele draperiei separatoare, acea ladă a Declarației. ⁴Să duci masa înăuntru și să aranjezi acolo obiectele care trebuie să fie pe ea. Să aduci suportul pentru sursele de lumină și să-i pui candelarele. ⁵Să așezi altarul de aur pentru tămâiere înaintea lăzii Mărturie; și să suspenzi draperia de la intrarea în Tabernacol. ⁶Să pui altarul arderilor integrale înaintea intrării în

Tabernacol, în Cortul Întâlnirii. ⁷Să așezi ligheanul între Cortul Întâlnirii și altar; și să pui apă în el. ⁸Să faci curtea în jurul Tabernacolului; și să pui draperia la intrarea în curte. ⁹Apoi să iei uleiul pentru ungere. Cu el să ungi Tabernacolul și tot ce este în el. Să-l sfințești împreună cu toate uneltele lui; și astfel, el va fi sfânt. ¹⁰Apoi să ungi altarul arderilor integrale și toate uneltele lui. Din momentul în care va fi sfințit astfel, acest altar va fi foarte sfânt. ¹¹Să ungi ligheanul cu postamentul lui; și să-l sfințești. ¹²Apoi să-i aduci pe Aaron și pe fiii lui la intrarea în Cortul Întâlnirii; și acolo să-i speli cu apă. ¹³Să-l îmbraci pe Aaron cu hainele sfinte, să-l ungi și să-l sfințești, pentru ca el să îndeplinească slujba de preot pentru Mine. ¹⁴Să-i aduci și pe fiii lui. Să-i îmbraci cu hainele lor lungi; ¹⁵și să-i ungi așa cum l-ai uns pe tatăl lor, ca să îndeplinească slujba de preoți pentru Mine. Ungerea lor (ca instalare în slujbă) va da urmașilor lor dreptul practicării unei preoții perpetue.” ¹⁶Moise a făcut totul exact cum i-a poruncit Domnul. ¹⁷În prima lună din al doilea an, în prima zi a acelei lunii, Tabernacolul a fost instalat. ¹⁸Moise a ridicat Tabernacolul punându-i (inițial) postamentele. A așezat scândurile și vergile, a ridicat stâlpii, ¹⁹a întins acoperișul peste Tabernacol și a așezat acoperișul cortului deasupra lui – exact cum îi poruncise Domnul. ²⁰A luat Declarația (scrisă de Dumnezeu) și a pus-o în acea ladă. Apoi a introdus la locul lor barele lăzii și i-a pus capacul achitării deasupra. ²¹A adus lada în Tabernacol, a agățat draperia separatoare și a acoperit astfel lada Declarației, exact cum îi poruncise Domnul. ²²A pus masa în Cortul Întâlnirii, pe latura nordică, în prima parte a acestuia, care era separată de draperie; ²³și a așezat pe ea pâinea înaintea Domnului, exact cum îi poruncise Domnul. ²⁴A pus spre partea sudică a Cortului Întâlnirii, suportul pentru sursele de lumină. El era în fața mesei, pe cealaltă latură. ²⁵A așezat candelarele înaintea Domnului, așa cum îi poruncise El. ²⁶A pus altarul de aur în Cortul Întâlnirii, înaintea draperiei; ²⁷și a ars tămâie parfumată pe el – exact cum îi poruncise Domnul. ²⁸A suspendat și draperia de la intrarea în Tabernacol. ²⁹A pus altarul arderilor integrale în prima parte a Tabernacolului, la intrarea în Cortul Întâlnirii; și a adus acolo animale și darul din mâncare, pe care le-a ars integral – așa cum îi poruncise Domnul. ³⁰A pus ligheanul între Cortul Întâlnirii și altar; și a turnat apă în el, pentru spălat. ³¹Cu această apă trebuia să se spele pe mâini și pe picioare atât Moise, cât și Aaron împreună fiii lui. ³²Când intrau în Cortul Întâlnirii și când se apropiau de altar, era obligatoriu să se spele – așa cum îi poruncise Domnul lui Moise. ³³Apoi a instalat (draperiile care delimitau) curtea din jurul Tabernacolului și a altarului; și i-a pus (la final) draperia de la intrare. Astfel a finalizat Moise întreaga lucrare. ³⁴Atunci norul a acoperit Cortul Întâlnirii; și gloria Domnului a umplut Tabernacolul. ³⁵Moise n-a putut să intre în Cortul Întâlnirii pentru că norul se așezase deasupra lui; și gloria Domnului umplea Tabernacolul. ³⁶În toate călătoriile lor, israelienii porneau atunci când se ridica norul care era deasupra Tabernacolului. ³⁷Atunci când norul nu se ridica, ei nu mai plecau; dar în ziua în care acesta se ridica, ei își reluau deplasarea. ³⁸Norul Domnului era (vizibil) ziua deasupra Tabernacolului. Noaptea, acel nor era văzut ca un foc de către urmașii lui Israel, în timpul tuturor călătoriilor lor.

Levitic

1 Domnul l-a chemat pe Moise și a vorbit cu el din Cortul Întâlnirii. El i-a poruncit ²să spună israelienilor astfel: „Când vreunul dintre voi aduce Domnului un (animal ca) dar, acesta să fie oferit din turme sau din cirezi. ³Dacă darul lui va fi un animal din cireadă care va fi ars integral, atunci să aducă un mascul fără vreun defect. Să se prezinte cu el la intrarea în Cortul Întâlnirii; pentru ca astfel să fie plăcut înaintea Domnului. ⁴Să-și pună mâna pe capul vițelului oferit pentru a fi ars integral; și acesta va fi acceptat în locul lui, ca (să facă) achitare pentru el. ⁵Acel vițel să fie înjunghiat înaintea Domnului. Fiii lui Aaron, care sunt preoți, să aducă sângele animalului și să-l stropească pe toate părțile altarului de la intrarea în Cortul Întâlnirii. ⁶Animalul oferit pentru a fi ars integral, să fie jupuit și tăiat în bucăți. ⁷Fiii preotului Aaron vor face foc pe altar și vor pune lemne în foc. ⁸Apoi tot fiii lui Aaron care sunt preoți, să așeze bucățile, capul și grăsimea pe lemnele așezate deasupra focului de pe altar. ⁹Organele interne și picioarele (animalului) să fie spălate cu apă. Preotul să le ardă pe altar ca pe un sacrificiu consumat (de foc) integral. Acesta va fi un sacrificiu consumat de foc; și va produce o aromă plăcută Domnului. ¹⁰Dacă darul lui pentru această ardere integrală este din turma de oi sau din cea de capre, atunci să fie ales un mascul fără defect. ¹¹Să-l înjunghie în partea de nord a altarului, înaintea Domnului. Fiii lui Aaron care sunt preoți, să-i stropească sângele pe toate părțile altarului. ¹²Preotul să taie animalul în bucăți pe care să le așeze apoi împreună cu capul și cu grăsimea pe lemnele puse în focul de pe altar. ¹³Organele interne și picioarele să fie spălate cu apă. Apoi preotul să le aducă pe toate și să le ardă pe altar. Acesta va fi un sacrificiu consumat de foc; și va produce o aromă plăcută Domnului. ¹⁴Dacă darul adus Domnului ca sacrificiu ars integral pe altar va fi din păsări, să fie oferit din turturele sau din pui de porumbei. ¹⁵Preotul să aducă pasărea lângă altar, să-i desprindă capul de restul corpului; și apoi o va putea arde pe altar. Sângele acelei păsări trebuie să i se scurgă (doar) pe o parte a altarului. ¹⁶Dar înainte de a o arde, să-i scoată gușa cu ce are în ea; și să o arunce lângă altar, în partea de est, în locul unde se adună cenușa. ¹⁷Să-i taie și aripile doar în zona extremităților lor. Apoi preotul să ardă pasărea pe altar, punând-o pe lemnele de pe foc. Acesta va fi un sacrificiu consumat de foc; și va produce o aromă plăcută Domnului.

2 Atunci când cineva va aduce Domnului un dar de mâncare, el să fie din făină de cea mai bună calitate. Să toarne ulei peste ea și să adauge tămâie. ²Apoi s-o aducă preoților, adică fiilor lui Aaron. Preotul să ia un pumn din acea făină superioară și din ulei. Apoi să le ardă pe altar împreună cu tămâia, ca pe un sacrificiu de comemorare. Acesta va fi un sacrificiu consumat de foc; și va produce o aromă plăcută Domnului. ³Ce va rămâne din darul de mâncare, să fie dat lui Aaron și fiilor lui, ca parte foarte sfântă a sacrificiilor consumate de foc pentru Domnul. ⁴Când vei dori să aduci (Domnului) un dar care va fi unul de mâncare copt în cuptor, să oferi niște turte făcute din făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei; sau niște turte subțiri, stropite cu ulei. ⁵Dacă darul tău de mâncare este unul pregătit pe grătar, să fie o turtă făcută din făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei. ⁶S-o rupi în bucăți și să torni ulei peste ea. Acesta este un dar de mâncare. ⁷Dacă darul tău de mâncare este ceva pregătit în tigaie, să fie făcut din făină

de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei. ⁸Când vei aduce darul de mâncare care va fi oferit (Domnului), să fie pregătit conform acestor reguli. El va fi adus înaintea preotului care îl va pune pe altar. ⁹Să ia apoi o parte din acel dar de mâncare; și să o ardă pe altar ca sacrificiu de comemorare. Acesta va fi un sacrificiu consumat de foc; și va produce o aromă plăcută Domnului. ¹⁰Partea care rămâne din darul de mâncare, să fie a lui Aaron și a fiilor lui. Aceasta este o parte foarte sfântă a sacrificiilor consumate de foc pentru Domnul. ¹¹Nici unul dintre darurile de mâncare pe care le aduceți Domnului, să nu fie făcut din aluat care conține drojdie. Nimic din ce ardeți pentru Domnul ca sacrificiu consumat de foc, să nu fie făcut din cocă în compoziția căreia a fost introdus vreun ferment sau miere. ¹²Referitor la darul oferit din primele fructe, să știți că atunci când îl aduceți Domnului, nu trebuie să fie ars pe altar ca o aromă plăcută. ¹³Să pui sare pe toate darurile tale de mâncare. Să nu permiți să lipsească sarea legământului Dumnezeuului tău de pe darurile tale de mâncare. Să adaugi sare la toate darurile tale de mâncare. ¹⁴Dacă aduci un dar pentru Domnul din primele tale recolte, el să fie din produsul unor spice proaspete prăjite la foc și din boabe noi, pisate. ¹⁵Să pui ulei peste ele și să adaugi tămâie. Acesta este (considerat) un dar de mâncare. ¹⁶Preotul să ardă boabele pisate și uleiul împreună cu toată tămâia, ca sacrificiu de comemorare. Acesta va fi un sacrificiu consumat de foc în cinstea Domnului.

3 Dacă cineva va oferi un dar ca sacrificiu de pace din cireada lui, să fie adus înaintea Domnului. Indiferent că animalul este mascul sau femelă, trebuie să nu aibă (nici un) defect. ²Să pună mâna pe capul animalului oferit pentru sacrificare și să îl înjunghie la intrarea în Cortul Întâlnirii. Preoții, adică fiii lui Aaron, să stropească sângele (acelui animal) pe altar, pe toate părțile lui. ³Apoi, din acest sacrificiu de pace, să aducă Domnului un sacrificiu consumat de foc. Acesta să conțină grăsimea care acoperă organele interne împreună cu aceea din jurul lor, ⁴plus cei doi rinichi împreună cu grăsimea de pe ei și de pe coapse. Să mai adauge membrana ficatului, pe care o va desprinde odată cu rinichii. ⁵Fiii lui Aaron să le ardă pe altar, deasupra sacrificiului ars integral care va fi pe lemnele de pe foc. Acesta să fie ca un sacrificiu consumat de foc ce va produce o aromă plăcută Domnului. ⁶Dacă darul oferit ca sacrificiu de pace în cinstea Domnului este din turma lui, acel animal, indiferent că este mascul sau femelă, trebuie să fie fără defect. ⁷Dacă aduce ca dar un miel, să-l aducă înaintea Domnului; ⁸apoi să-și pună mâna pe capul sacrificiului lui și să îl înjunghie înaintea Cortului Întâlnirii. Fiii lui Aaron să-i stropească sângele pe altar, pe toate părțile lui. ⁹Apoi, din sacrificiul de pace, să ofere un sacrificiu consumat de foc pentru Domnul. Să fie constituit din grăsime: toată grăsimea cozii care va fi desprinsă de coloana vertebrală, grăsimea de pe organele interne și care se află în jurul acestora. ¹⁰Va mai adăuga cei doi rinichi împreună cu grăsimea de pe ei și de pe coapse, precum și din membrana ficatului, pe care o va desprinde odată cu rinichii. ¹¹Apoi preotul să le ardă pe altar. Aceasta este o mâncare adusă ca sacrificiu consumat de foc pentru Domnul. ¹²Dacă darul lui va fi o capră, atunci va trebui s-o aducă înaintea Domnului. ¹³Acel om să-și pună mâna pe capul ei și să o înjunghie înaintea Cortului Întâlnirii. Fiii lui Aaron să stropească sângele ei pe altar, pe toate părțile lui. ¹⁴Apoi să aducă din ea un sacrificiu consumat de foc pentru Domnul. Să-l ofere din grăsimea de pe organele interne și din cea care se găsește în jurul lor. ¹⁵Să adauge cei doi rinichi cu grăsimea de pe ei și de pe coapse, precum și membrana

ficatului, pe care o va desprinde odată cu rinichii. ¹⁶Apoi preotul să le ardă toate pe altar. Aceasta este o mâncare adusă ca sacrificiu consumat de foc și care produce o aromă plăcută. Toată grăsimea este a Domnului. ¹⁷Aceasta să fie o lege eternă, pentru toate generațiile, în toate locurile unde veți locui: să nu mâncați grăsimea (animalelor) și nici sângele (lor).” **4** Domnul i-a zis lui Moise: ²„Spune-le israelienilor: «Când va păcătui cineva fără să vrea împotriva vreunei porunci a Domnului, făcând fapte care nu trebuie făcute, ³dacă acela care păcătuiește este chiar preotul care a fost consacrat prin ungere pentru practicarea acestei slujbe, el va aduce astfel vină asupra poporului. Atunci va trebui să aducă Domnului pentru păcatul comis un vițel din cireada lui. Acesta să fie fără defect. Să-l ofere ca sacrificiu pentru păcat. ⁴Să aducă vițelul la intrarea în Cortul Întâlnirii, înaintea Domnului; apoi să-și pună mâna pe capul vițelului care trebuie să fie înjunghiat acolo, înaintea Domnului. ⁵Preotul care a fost consacrat în slujbă prin ungerea cu ulei, să ia din sângele vițelului și să-l aducă în Cortul Întâlnirii. ⁶Acolo să-și pună degetul în sânge. Apoi să stropească de șapte ori cu acel sânge înaintea Domnului, în fața draperiei separatoare a Tabernacolului. ⁷Preotul să ungă cu sânge «coarnele» altarului pe care se arde tămâie, aflat în Cortul Întâlnirii, înaintea Domnului. Să verse restul sângelui vițelului la baza altarului arderilor integrale care se află la intrarea în Cortul Întâlnirii. ⁸Apoi să ia toată grăsimea vițelului adus ca sacrificiu pentru păcat. Este vorba despre grăsimea de pe organele interne împreună cu cea din jurul lor. ⁹Va adăuga cei doi rinichi împreună cu grăsimea de pe ei și de pe coapse, precum și membrana ficatului, care trebuie desprinsă odată cu rinichii. ¹⁰Preotul să ia aceste părți (ale animalului) exact cum se procedează în cazul bouului adus ca sacrificiu de pace; și să le ardă pe altarul pentru arderi integrale. ¹¹Dar pielea vițelului, toată carnea lui, capul, picioarele, organele internele și intestinele care conțin excremente, ¹²adică ce a rămas din vițel, să le ducă într-un loc curat în afara taberei, acolo unde se aruncă cenușa; și să le ardă într-un foc făcut cu lemne. Deci ele vor fi arse în zona în care se aruncă cenușa. ¹³Este posibil ca toată adunarea lui Israel să păcătuiască fără să vrea și să nu-și dea seama de acest lucru. Atunci când va comite fapte care sunt împotriva poruncilor Domnului, va deveni astfel vinovată. ¹⁴Dacă păcatul pe care l-a făcut va fi descoperit, adunarea va trebui să aducă un sacrificiu pentru păcat. Acesta va fi un vițel. Să-l aducă înaintea Cortului Întâlnirii. ¹⁵Consilierii bătrâni ai adunării să-și pună mâinile pe capul vițelului în prezența Domnului; și vițelul să fie apoi înjunghiat acolo, înaintea Domnului. ¹⁶Preotul care a fost consacrat în slujbă prin acea ungere, să ia din sângele vițelului, să-l ducă în Cortul Întâlnirii, ¹⁷să-și pună degetul în sânge și să stropească cu el de șapte ori înaintea Domnului, în fața draperiei. ¹⁸Apoi să ungă cu acel sânge «coarnele» altarului care se află înaintea Domnului, în Cortul Întâlnirii. Să verse restul sângelui la baza altarului pe care se ard integral animale. El se află la intrarea în Cortul Întâlnirii. ¹⁹Să ia toată grăsimea vițelului și s-o ardă pe altar. ²⁰Acest vițel să fie sacrificat la fel ca vițelul oferit ca sacrificiu pentru păcat. Astfel, preotul va face achitare pentru ei; și vor fi iertați. ²¹Părțile rămase din vițel să fie duse în afara taberei și să fie arse. Să se facă exact cu s-a procedat cu părțile primului vițel. Acesta este un sacrificiu adus pentru păcatul adunării. ²²Dacă un conducător va păcătui fără să vrea împotriva vreuneia dintre poruncile Dumnezeului lui numit Domnul, comițând fapte care nu trebuie făcute, se va face astfel vinovat. ²³Dacă el ajunge să-și

descoperă păcatul pe care l-a făcut, atunci va trebui să aducă un țap fără defect ca sacrificiu. ²⁴Să-și pună mâna pe capul țapului care trebuie să fie înjunghiat în locul unde se înjunghie animalele care urmează să fie arse integral înaintea Domnului. Acesta este un sacrificiu pentru păcat. ²⁵Preotul să ia cu degetul din sângele sacrificiului pentru păcat și să ungă cu el «coarnele» altarului pe care se ard integral animalele. Să toarne restul sângelui la baza altarului pentru ardere integrale. ²⁶Apoi să ardă toată grăsimea pe altar, la fel cum se arde aceea de la sacrificiul pentru pace. Așa să facă preotul achitare pentru păcatul acelui conducător care va fi astfel iertat. ²⁷Dacă unul dintre oamenii din popor păcătuiește fără să vrea împotriva vreuneia dintre poruncile Domnului, făcând fapte care nu trebuie făcute, va fi vinovat. ²⁸Dacă el își descoperă păcatul pe care l-a făcut, atunci va trebui să aducă o iadă fără defect ca sacrificiu pentru păcatul comis. ²⁹Să-și pună mâna pe capul sacrificiului pentru păcat; și această iadă să fie înjunghiată în locul unde se aduc animalele care urmează să fie arse integral. ³⁰Preotul să ia cu degetul din sângele sacrificiului și să ungă cu el «coarnele» altarului arderilor integrale. Apoi să toarne restul sângelui la baza altarului. ³¹Să ia toată grăsimea, la fel cum se ia aceea de la sacrificiul de pace; și s-o ardă pe altar. Acesta este un sacrificiu care produce o aromă plăcută Domnului. Așa să facă preotul achitare pentru păcatul omului din popor; și astfel va fi iertat. ³²Dacă va aduce ca sacrificiu pentru păcat un miel, acesta să fie fără defect. ³³Să-și pună mâna pe capul sacrificiului pentru păcat. Mielul să fie înjunghiat în locul în care sunt înjunghiate animalele care se ard integral. ³⁴Preotul să ia cu degetul din sângele sacrificiului pentru păcat și să ungă cu el «coarnele» altarului arderilor integrale. Să toarne restul sângelui la baza altarului. ³⁵Să ia apoi toată grăsimea, la fel cum se ia aceea de la sacrificiul de pace; și s-o ardă pe altar, deasupra sacrificiilor consumate de foc pentru Domnul. Așa să facă preotul achitare pentru păcatul făcut de acel om; și astfel va fi iertat.

5 Dacă cineva este pus sub jurământ ca martor și poate relata ce a văzut sau ce știe dar nu o face, va păcătui și își va suporta pedeapsa. ²Este posibil ca fără să-și dea seama, cineva să se atingă de vreun lucru necurat. Acesta poate fi corpul mort al unui animal necurat, corpul mort al unei vite necurate sau corpul mort al unei reptile necurate. Acel om va fi necurat; și va fi considerat ca vinovat. ³Se poate întâmpla ca cineva, fără să realizeze ce se întâmplă, să se atingă de ceva necurat provenit de la om, adică de orice lucru prin care cineva poate deveni necurat. Dacă își va da seama de acest lucru, va fi considerat vinovat. ⁴Este posibil ca cineva să se grăbească să jure că va face bine sau rău cu privire la orice lucru despre care se poate jura. În cazul în care deși nu și-a dat seama la început, ajunge totuși să realizeze mai târziu imprudența pe care a făcut-o, va fi considerat vinovat. ⁵Dacă cineva se va face vinovat de oricare dintre aceste fapte, va trebui să-și mărturisească păcatul făcut. ⁶Pentru acel păcat trebuie să aducă Domnului ca sacrificiu o femelă din turmă. Animalul adus ca sacrificiu pentru păcat va fi o oaie sau o capră. Preotul să facă achitare pentru păcatul acelui om. ⁷Dacă nu poate să aducă o oaie, atunci să prezinte Domnului, ca sacrificiu pentru păcatul făcut, două turturele sau doi pui de porumbei. Una dintre păsări va fi folosită ca sacrificiu pentru păcat, iar cealaltă ca ardere integrală. ⁸Să dea păsările preotului. El va trebui să aducă prima turturea ca sacrificiu pentru păcat, rupându-i capul de la gât, fără să-l desprindă. ⁹Apoi trebuie să stropească o latură a altarului cu o parte din sângele sacrificiului pentru păcat. Restul

sângelui trebuie să-l toarne la baza altarului. Acesta este un sacrificiu pentru păcat.

¹⁰A doua turturea trebuie adusă ca sacrificiu ars integral, conform regulilor acestui fel de sacrificiu. Așa să facă preotul achitare pentru păcatul făcut de acel om; și va fi iertat. ¹¹Dacă nu poate aduce nici două turturele sau doi pui de porumbei, atunci cel care a păcătuیت să aducă în calitate de sacrificiu pentru păcatul făcut, a zecea parte dintr-o efă de făină de cea mai bună calitate. Să nu pună nici ulei și nici tămâie pe ea; pentru că este un sacrificiu pentru păcat. ¹²S-o ducă la preot. Acesta să ia un pumn de făină ca sacrificiu de comemorare; și s-o ardă pe altar deasupra sacrificiilor consumate de foc pentru Domnul. Acesta este un sacrificiu pentru păcat. ¹³Așa trebuie să facă preotul achitare pentru oricare dintre aceste păcate pe care le-a făcut acel om. Și astfel, el va fi iertat. Ce va mai rămâne din acest sacrificiu, să fie partea preotului, așa cum este regula și cu privire la darul de mâncare.» ¹⁴Domnul i-a mai zis lui Moise: ¹⁵„Dacă cineva va comite o nedreptate și va păcătuї fără să vrea față de oricare dintre lucrurile sfinte ale Domnului, atunci trebuie să aducă Domnului ca sacrificiu pentru vină un berbec fără defect din turmă. Să apreciezi tu valoarea (berbecului) în șecheli de argint, conform șechelului Sanctuarului. Acesta este un sacrificiu pentru vină. ¹⁶El să plătească pentru ce a greșit în ce privește lucrurile sfinte, adăugând a cincea parte din valoarea berbecului, pe care o va încredința preotului. Acesta să facă achitare cu berbecul sacrificiului pentru vină; și astfel, acel om va fi iertat. ¹⁷Deci dacă cineva va păcătuї fără să-și dea seama, făcând împotriva poruncilor Domnului lucruri care nu trebuie făcute, va fi considerat vinovat; și își va suporta pedeapsa. ¹⁸El va fi obligat să aducă preotului, ca sacrificiu pentru vină, un berbec fără defect din turmă, conform aprecierii tale. Preotul să facă achitare în locul lui pentru nedreptatea pe care a făcut-o fără să vrea; și va fi iertat. ¹⁹Acesta este un sacrificiu pentru vină. Acel om se făcuse vinovat față de Domnul.” **6** Domnul i-a zis lui Moise: ²„Este posibil ca cineva dintre voi să păcătuїască prin faptul că nu va fi consecvent în ascultarea lui față de Domnul, înșelându-și semenul în legătură cu un lucru dat lui pentru păstrare ori în garanție. Mai poate păcătuї însușindu-și un lucru prin jaf sau înșelându-și semenul, ³afirmând în mod fals că nu a găsit un lucru pierdut de altcineva, sau făcând un jurământ fals cu privire la vreunul dintre aceste păcate comise. Atunci, acel om va fi vinovat. ⁴Dacă cineva va păcătuї astfel și se va face vinovat, trebuie să dea înapoi ce și-a însușit prin jaf sau folosind minciuna. Să returneze atât lucrul care i-a fost dat pentru păstrare sau lucrul pierdut (de altcineva) pe care (el) l-a găsit, ⁵cât și toate lucrurile despre care a făcut un jurământ fals. Trebuie să restituie orice lucru la întreaga lui valoare, adăugând o cincime din prețul lui. Să-l dea înapoi proprietarului de drept, chiar în ziua în care își va aduce sacrificiul pentru vină. ⁶Iar pentru vină să aducă Domnului ca sacrificiu pentru păcat un berbec fără defect, din turma lui, conform aprecierii tale. Să vină și să dea berbecul preotului. ⁷El să facă achitare pentru acel om înaintea Domnului; și astfel va fi iertat de oricare dintre aceste păcate făcute, prin care se făcuse vinovat.” ⁸Apoi Domnul i-a zis lui Moise: ⁹„Îți spun acum ce să poruncești atât lui Aaron cât și fiilor lui: «Cu privire la legea arderii integrale: ea să rămână pe vatra altarului toată noaptea, până dimineata; și astfel focul de pe altar să ardă continuu. ¹⁰Preotul să se îmbrace cu hainele de în după ce și-a luat lenjeria intimă. Să curețe cenușa arderii integrale de pe altar; și să o pună lângă el. ¹¹Apoi să-și scoată hainele, să-și ia altele și să ducă cenușa

într-un loc curat, în exteriorul taberei. ¹²Focul de pe altar să continue să ardă; și să nu se stingă niciodată. În fiecare dimineață, preotul să ardă lemne pe altar, să pună pe ele animalul care va fi ars integral și să ardă deasupra grăsimea sacrificiilor de pace. ¹³Focul să ardă continuu pe altar; și să nu se stingă niciodată. ¹⁴Despre legea darului de mâncare: fiii lui Aaron trebuie să-l aducă înaintea Domnului, în fața altarului. ¹⁵Să ia un pumn din făina de cea mai bună calitate și din uleiul pentru darul de mâncare, împreună cu toată tămâia care a fost adăugată la acest dar de mâncare; și să le ardă pe altar ca sacrificiu de comemorare. Acestea vor produce o aromă plăcută Domnului. ¹⁶Aaron împreună cu fiii lui să mănânce ce va rămâne din ea. S-o consume sub formă de turte, într-un loc sfânt. Locul unde trebuie să le mănânce, este cel din curtea Cortului Întâlnirii. ¹⁷Acele turte să nu fie făcute din cocă ce a avut fermenți în ea. Aceasta este partea pe care Eu le-am dat-o din sacrificiile Mele consumate de foc. Ea este foarte sfântă, la fel cum este atât sacrificiul pentru păcat, cât și sacrificiul pentru vină. ¹⁸S-o mănânce fiecare bărbat dintre urmașii lui Aaron. Aceasta este o poruncă ce trebuie permanent respectată în toate generațiile cu privire la sacrificiile consumate de foc pentru Domnul. Oricine se va atinge de ele, va fi sfințit.» ¹⁹Domnul i-a mai zis lui Moise: ²⁰„Îți spun acum care este darul pe care Aaron și fiii lui trebuie să-l aducă Domnului în ziua în care vor primi ungerea (pentru consacrarea în slujba de profeți): ca dar zilnic, să aducă a zecea parte dintr-o efă de făină care are calitate superioară: jumătate din ea dimineața, iar cealaltă jumătate seara. ²¹Să fie făcută cu ulei într-o tigaie. După ce se va coace, să fie tăiată în bucăți; și apoi oferită ca dar de mâncare. Acest dar va produce o aromă plăcută Domnului. ²²Acel preot dintre fiii lui Aaron care va fi uns în locul acestuia, să pregătească darul în acest mod. Aceasta este o poruncă ce va trebui respectată mereu înaintea Domnului: să fie ars total. ²³Fiecare dar de mâncare al preotului să se ardă integral. Să nu se mănânce nimic din el.” ²⁴Domnul i-a vorbit din nou lui Moise, zicând: ²⁵„Să le spui lui Aaron și fiilor lui: «Referitor la legea sacrificiului pentru păcat: trebuie ca animalul destinat sacrificiului să fie înjunghiat înaintea Domnului, în locul în care este înjunghiat animalul destinat arderii integrale. Acesta este un sacrificiu foarte sfânt. ²⁶Să mănânce din sacrificiul pentru păcat acel preot care îl va aduce. Să fie mâncat într-un loc sfânt: în curtea Cortului Întâlnirii. ²⁷Oricine se atinge de carnea sacrificiului, va fi sfințit. Dacă va sări sânge pe haină, locul stropit să fie spălat într-un loc sfânt. ²⁸Trebuie ca vasul de pământ în care a fost fiert sacrificiul, să fie spart; iar dacă această fierbere a fost făcută într-un vas de bronz, să fie frecat și apoi clătit cu apă. ²⁹Fiecare bărbat dintre preoți (poate) să mănânce din acel sacrificiu. El este un sacrificiu foarte sfânt. ³⁰Dar să nu se mănânce nici un sacrificiu pentru păcat din al cărui sânge se va aduce în Cortul Întâlnirii pentru realizarea achitării în Locul Sfânt; ci acela să fie consumat de foc. 7 Legea sacrificiului pentru vină prevede faptul că acesta este un sacrificiu foarte sfânt. ²Animalul adus ca sacrificiu pentru vină să fie înjunghiat în locul în care se înjunghie și animalul oferit pentru arderea integrală. Apoi sângele sacrificiului să fie stropit pe altar, pe toate părțile lui. ³Să fie adusă ca sacrificiu toată grăsimea cozii și grăsimea de pe organele interne. ⁴Se vor adăuga cei doi rinichi cu grăsimea de pe ei și de pe coapse, precum și membrana ficatului luată odată cu rinichii. ⁵Preotul să le ardă pe altar, ca sacrificiu consumat de foc pentru Domnul. Acesta este un sacrificiu pentru vină. ⁶Fiecare bărbat dintre preoți să mănânce din el într-un loc sfânt; pentru

că este un sacrificiu foarte sfânt. ⁷Sacrificiul pentru vină se va aduce la fel ca sacrificiul pentru păcat. În ambele cazuri este valabilă aceeași lege: animalul sacrificat va fi al preotului care face achitarea. ⁸Preotul care aduce arderea integrală a cuiva, poate păstra pentru el pielea acelei arderi integrale a sacrificiului. ⁹Orice dar de mâncare copt în cuptor și tot ce este gătit în tigaie sau pe grătar, să-i rămână preotului care îl aduce (Domnului). ¹⁰Dar orice dar de mâncare amestecat cu ulei sau uscat, să fie al fiilor lui Aaron; și va fi împărțit acestora în mod egal. ¹¹Urmează prezentarea legii cu privire la sacrificiul de pace pe care cineva vrea să-l aducă în cinstea Domnului. ¹²Dacă acesta îl va aduce ca mulțumire, va trebui ca odată cu sacrificiul de mulțumire să aducă și câteva turte, amestecate cu ulei, turte subțiri, stropite cu ulei și turte din făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei. ¹³Împreună cu sacrificiul de mulțumire, din sacrificiul lui de pace va trebui să aducă sub formă de dar și pâine, de forma unor turte, crescută sub acțiunea fermenților. ¹⁴Din toate acestea să ofere (ca sacrificiu) câte o turtă, ca dar pentru Domnul. Aceasta va fi a preotului care stropește sângele sacrificiului de pace. ¹⁵Carnea sacrificiului de mulțumire din sacrificiul lui de pace să fie mâncată în ziua în care este oferită ca sacrificiu. Să nu fie lăsat nimic din ea până dimineață. ¹⁶Dar dacă sacrificiul pe care îl aduce este în vederea împlinirii unui jurământ sau este un dar benevol, acesta să fie mâncat în ziua în care este adus; iar ce mai rămâne, să fie mâncat în următoarea zi. ¹⁷Ce mai rămâne din carnea sacrificiului până a treia zi, să fie ars. ¹⁸Dacă va mânca cineva din carnea acelui sacrificiu a treia zi, nu-i va fi primit sacrificiul lui de pace. Nu i se va lua în considerare celui care l-a adus; ci va fi privit ca ceva oribil. Cel care o mănâncă, își va purta vina (pentru acea faptă). ¹⁹Carnea care a fost atinsă de ceva necurat, să nu fie mâncată; ci să fie arsă. Însă carnea considerată curată, poate fi mâncată de oricine este curat. ²⁰Dar acela care va mânca din carnea sacrificiului de pace a Domnului când este necurat, să fie desființat din poporul lui. ²¹Dacă cineva va atinge ceva necurat, fie că provine de la om ori de la vreun animal necurat sau orice alt lucru necurat și va mânca apoi din sacrificiul de pace (care este) al Domnului, să fie eliminat din poporul lui.»” ²²Domnul i-a zis lui Moise: ²³„Să le (mai) spui israelienilor astfel: «Să nu mâncați grăsime de bou, de oaie sau de capră. ²⁴Grăsimea unui animal care a murit sau care a fost sfâșiat de animale sălbatice, poate fi folosită la orice altceva; dar să nu o mâncați. ²⁵Este posibil ca cineva dintre voi să mănânce grăsimea unui animal din care a fost adus un sacrificiu consumat de foc pentru Domnul. Acela care o va mânca, să fie eliminat din poporul lui. ²⁶Să nu mâncați cu sânge nici o pasăre și nici un animal în niciunul dintre locurile în care veți locui. ²⁷Acela dintre voi care va consuma ceva împreună cu sânge, să fie eliminat din poporul lui.»” ²⁸Domnul i-a vorbit din nou lui Moise, zicându-i: ²⁹„Îți spun acum ce să le mai transmiți israelienilor: «Cel ce își aduce înaintea Domnului sacrificiul lui de pace, trebuie să ofere Domnului un dar din acel sacrificiu. ³⁰Să aducă sacrificiile consumate de foc folosindu-și mâinile lui. Să vină cu grăsimea și cu pieptul pe care-l va prezenta înaintea Domnului ca pe un sacrificiu legănat. ³¹Preotul să ardă grăsimea pe altar; iar pieptul să fie al lui Aaron și al fiilor lui. ³²Să dați preotului spata dreaptă de la sacrificiile voastre, ca o donație de pace. ³³Acela dintre fiii lui Aaron care oferi (Domnului) sângele și grăsimea sacrificiului de pace, să oprească spata dreaptă ca parte a lui. ³⁴Să procedați așa pentru că Eu am luat de la israelieni, din sacrificiile lor

de pace, pieptul sacrificiului legănat și spata adusă ca sacrificiu prin ridicare. Pe acestea, Eu le-am oferit preotului Aaron și fiilor lui. Aceasta este o poruncă pentru israelieni. Va trebui respectată permanent.³⁵ Ea se referă la partea oferită lui Aaron și fiilor lui din sacrificiile consumate de foc pentru Domnul. Regula va trebui respectată din ziua în care vor fi fost aduși să slujească Domnului ca preoți.³⁶ Domnul a poruncit ca această donație să le fie făcută din partea israelienilor, din ziua când El îi va fi uns. Ea este stabilită printr-o poruncă valabilă permanent și pentru toate generațiile (israelienilor).»³⁷ Acesta a fost conținutul legii care se referea la: arderea integrală, darul de mâncare, sacrificiul pentru păcat, sacrificiul pentru vină, sacrificiul în vederea dedicării în slujire și sacrificiul de pace.³⁸ Această lege a fost poruncită de Domnul lui Moise pe muntele Sinai, atunci când le-a spus israelienilor să-și aducă sacrificiile înaintea Domnului, în deșertul Sinai. **8** Domnul i-a zis lui Moise: ²„Ia-l pe Aaron împreună cu fiii lui. Să fie aduse și hainele lor (speciale de preoți), uleiul pentru ungere (în vederea consacrării în slujbă), vițelul sacrificiului pentru păcat, doi berbeci și coșul cu turte. ³Apoi să ceri întregii adunări (a evreilor) să fie prezentă la (o anumită distanță de) intrarea în Cortul Întâlnirii.” ⁴Moise a făcut așa cum i-a poruncit Domnul. Când adunarea s-a prezentat în apropiere de intrarea în Cortul Întâlnirii, ⁵Moise i-a zis: „Vă voi spune cum a poruncit Domnul să se procedeze.” ⁶Mai întâi, Moise l-a adus pe Aaron împreună cu fiii lui; și i-a spălat cu apă. ⁷L-a îmbrăcat pe Aaron cu haina lungă, i-a strâns-o aproape de corp la mijloc folosind centura, l-a îmbrăcat cu pelerina, a pus pe el tunica și l-a echipat legându-i centura acesteia. Tunica era țesută artistic. ⁸I-a pus vesta în care fusese prins Urim-ul și Tumim-ul. ⁹I-a pus și toca pe cap; iar pe ea, în partea din față, a fixat sfânta coroană, adică plăcuța de aur – exact cum îi poruncise Domnul. ¹⁰Apoi Moise a luat uleiul pentru ungere (în vederea dedicării) și a uns Tabernacolul împreună cu tot ce aparținea de el; și astfel l-a sfințit. ¹¹A stropit din el de șapte ori pe altar, a uns altarul și toate uneltele lui, precum și ligheanul cu postamentul lui. A procedat astfel ca să sfințească totul. ¹²A turnat din uleiul pentru ungere pe capul lui Aaron; și astfel l-a uns ca să-l sfințească. ¹³Moise i-a adus și pe fiii lui Aaron, i-a îmbrăcat cu hainele lungi, le-a apropiat de corp la mijloc legându-le cu centurile; și apoi le-a pus bonetele – exact cum îi poruncise Domnul. ¹⁴Apoi a adus vițelul sacrificiului pentru păcat. Aaron și fiii lui și-au pus mâinile pe capul vițelului pentru sacrificiu. ¹⁵Apoi Moise a înjunghiat vițelul, a luat cu degetul din sânge acestuia și a uns cu el „coarnele” altarului, făcându-l astfel „curat”. În final, a vărsat restul sângelui la baza altarului. Așa a procedat pentru sfințirea lui, făcând „achitare” pentru el. ¹⁶Moise a luat toată grăsimea de pe organele interne, membrana ficatului și cei doi rinichi împreună cu grăsimea de pe ei; și apoi le-a ars pe altar. ¹⁷Resturile vițelului, adică pielea, carnea și intestinele care conțineau excremente, le-a ars în foc în exteriorul taberei – așa cum îi poruncise Domnul. ¹⁸Apoi a adus berbecul pentru arderea integrală. Aaron și fiii lui și-au pus mâinile pe capul berbecului, ¹⁹iar Moise l-a înjunghiat. Apoi a stropit sângele pe altar, pe toate părțile acestuia. ²⁰După ce a tăiat berbecul în bucăți, Moise i-a ars capul, bucățile și grăsimea. ²¹Moise a spălat cu apă organele internele și picioarele berbecului. Apoi l-a ars în totalitate pe altar ca pe un sacrificiu care se arde integral și care produce o aromă plăcută. Acesta a fost un sacrificiu consumat de foc pentru Domnul. A procedat exact cum îi poruncise El. ²²Apoi a adus și al doilea berbec. Acela era

berbecul pentru sacrificiul în vederea investirii în slujire. Aaron și fiii lui și-au pus mâinile pe capul berbecului. ²³Moise l-a înjunghiat, a luat din sângele acestuia și a uns lobul urechii drepte a lui Aaron, degetul mare al mâinii lui drepte și degetul mare al piciorului lui drept. ²⁴Apoi au fost aduși și fiii lui Aaron. Moise le-a uns cu sânge lobul urechii lor drepte, degetul mare al mâinii lor drepte și degetul mare al piciorului lor drept. Apoi a stropit restul sângelui pe altar, pe toate părțile lui. ²⁵A luat grăsimea (berbecului) care era spre coadă și pe aceea de pe organele interne, împreună cu membrana ficatului și cei doi rinichi cu grăsimea de pe ei, adăugând spata dreaptă. ²⁶Din coșul turtelor care era înaintea Domnului, a luat o turtă făcută ca o pâine, alta făcută cu ulei și o turtă subțire. Le-a pus peste grăsime și peste spata dreaptă. ²⁷Le-a așezat pe toate în mâinile lui Aaron și în mâinile fiilor lui. Apoi le-a legănat, prezentându-le ca sacrificiu legănat înaintea Domnului. ²⁸Moise le-a luat din mâinile lor și le-a ars pe altar, deasupra arderii integrale, ca un sacrificiu în vederea investirii în slujire. Acesta a fost un sacrificiu care produce o aromă plăcută, fiind consumat de foc pentru Domnul. ²⁹Moise a luat pieptul și l-a adus ca un sacrificiu legănat înaintea Domnului. Aceasta a fost partea lui Moise din berbecul folosit la investirea în slujire – așa cum îi poruncise Domnul. ³⁰Apoi Moise a luat din uleiul pentru ungere și din sângele de pe altar. Cu ele a stropit atât pe Aaron cât și hainele lui (de preot). În mod asemănător a procedat atât cu fiii lui, cât și cu hainele (preoțești ale) acestora. ³¹Moise le-a zis lui Aaron și fiilor lui: „Fierbeți carnea la intrarea în Cortul Întâlnirii și mâncați-o acolo împreună cu pâinea din coșul sacrificiilor folosite la investirea în slujire, așa cum am poruncit când am zis: «S-o mănânce Aaron și fiii lui». ³²Iar ce va mai rămâne din carne și din pâine, să fie ars în foc. ³³Șapte zile să nu treceți dincolo de intrarea Cortului Întâlnirii. Aceasta este durata de timp pentru investire; pentru că șapte zile va dura investirea voastră în slujire. ³⁴Domnul a poruncit ca așa cum s-a procedat astăzi, să se facă și de acum încolo (în toată această perioadă) ca achitare pentru voi. ³⁵Să rămâneți la intrarea Cortului Întâlnirii zi și noapte, timp de șapte zile, și să respectați porunca Domnului, ca să nu muriți; pentru că așa mi s-a poruncit.” ³⁶Aaron și fiii lui au făcut toate lucrurile poruncite de Domnul și transmise prin Moise. **9** În a opta zi, Moise i-a chemat pe Aaron, pe fiii lui și pe bătrânii consilieri ai lui Israel. ²El i-a zis lui Aaron: „Ia un vițel care va fi adus ca sacrificiu pentru păcat și un berbec fără defect pentru o ardere integrală. Să-i aduci înaintea Domnului. ³Iar israelienilor să le spui să ia un țap care va fi adus ca sacrificiu pentru păcat, un vițel și un miel de un an, fără defect – pentru o ardere integrală. ⁴Să mai adauge un bou și un berbec pentru un sacrificiu de pace; și astfel să aducă toate aceste animale înaintea Domnului. Israelienii să aducă și un dar de mâncare amestecat cu ulei; pentru că astăzi li Se va revela Domnul.” ⁵Israelienii au adus în fața Cortului Întâlnirii ce a poruncit Moise. Apoi toată adunarea s-a apropiat și a stat înaintea Domnului. ⁶Moise le-a zis: „Acesta este lucrul despre care Domnul a dat poruncă, zicând că trebuie să-l faceți, pentru ca să vi se reveleze gloria Lui.” ⁷Apoi Moise i-a zis lui Aaron: „Apropie-te de altar, adu sacrificiul pentru păcatul tău și animalul pe care-l vei arde integral; și fă astfel achitare pentru tine și pentru popor. Apoi adu sacrificiul oferit de popor; și fă achitare pentru el, așa cum a poruncit Domnul.” ⁸Aaron s-a apropiat de altar și a înjunghiat vițelul adus ca sacrificiu pentru păcat. Acela era pentru el. ⁹Fiii lui Aaron i-au adus sângele; iar el a luat cu degetul din sânge și a uns „coarnele”

altarului. Ce a mai rămas din sânge, l-a turnat la baza altarului.¹⁰ Dar a ars pe altar grăsimea, rinichii și membrana ficatului de la sacrificiul pentru păcat – așa cum i-a poruncit Domnul lui Moise.¹¹ A mai ars carnea și pielea (animalului) într-un loc aflat în exteriorul taberei.¹² Apoi a înjunghiat animalul care urma să fie ars integral. Fiii lui Aaron i-au adus sângele; iar el l-a stropit pe altar și pe toate părțile (laterale ale) acestuia.¹³ I-au adus animalul pentru arderea integrală tăiat în bucăți, cu tot cu cap; și el le-a ars pe altar.¹⁴ A spălat organele interne și picioarele; și le-a ars pe altar, deasupra arderii integrale.¹⁵ Apoi Aaron a adus sacrificiul poporului. A luat ȋapul care trebuia adus ca sacrificiu pentru păcatul poporului, l-a înjunghiat și l-a adus ca sacrificiu pentru păcat – exact cum procedase cu primul sacrificiu.¹⁶ A adus apoi animalul pentru arderea integrală și l-a sacrificat conform poruncii.¹⁷ A adus darul de mâncare; a luat un pumn de făină din el și a ars-o pe altar, în afară de arderea integrală de dimineață.¹⁸ Apoi a înjunghiat boul și berbecul ca sacrificiu de pace pentru popor. Fiii lui Aaron i-au adus sângele; iar el l-a stropit pe altar și pe toate părțile (laterale ale) acestuia.¹⁹ I-au adus apoi grăsimea boului și a berbecului: grăsimea din zona cozii, grăsimea de pe organele interne, rinichii împreună cu grăsimea de pe ei și membranele de pe ficatul fiecărui animal.²⁰ Au pus grăsimea deasupra bucăților formate din pieptul desprins din corpul animalelor; iar Aaron a ars această grăsime pe altar.²¹ Apoi a legănat acele bucăți de piept și spata dreaptă, oferindu-le ca sacrificiu legănat înaintea Domnului – exact cum a poruncit Moise.²² Aaron și-a ridicat mâinile spre popor și l-a binecuvântat. Apoi el a coborât din locul în care adusesse sacrificiul pentru păcat, animalul pentru arderea integrală și sacrificiul de pace.²³ Moise și Aaron au intrat în Cortul Întâlnirii; iar când au ieșit din el, au binecuvântat poporul. Atunci gloria Domnului a fost evidentă în fața întregului popor.²⁴ Un foc a ieșit de la Domnul și a consumat atât animalul oferit pentru arderea integrală, cât și grăsimea de pe altar. Tot poporul a văzut acest lucru, a strigat de bucurie și a căzut cu fața întoarsă spre pământ. **10** Nadab și Abihu care erau fiii lui Aaron, și-au luat fiecare cădelnițele, au pus foc în ele și au pus tămâie pe foc. Ei au adus astfel un foc „străin” înaintea Domnului – lucru pe care El nu li-l poruncise.² Atunci a ieșit un foc de la Domnul care i-a ars; și astfel au murit înaintea Domnului.³ Apoi Moise i-a zis lui Aaron: „Ai ocazia să înțelegi acum ce a vrut Domnul să spună atunci când a zis: «Voi demonstra ce înseamnă că sunt sfânt, între cei care se apropie de Mine; și Mă voi glorifica înaintea întregului popor.»” Aaron a tăcut.⁴ Moise i-a chemat pe Mișael și pe Elțafan care erau fiii lui Uziel – unchiul lui Aaron; și le-a zis: „Apropiați-vă, luați-vă rudele din fața Locului sfânt și duceți-le într-un alt loc, în exteriorul taberei.”⁵ Ei au venit și i-au dus pe fiii lui Aaron în exteriorul taberei, îmbrăcați în hainele lor lungi, așa cum poruncise Moise.⁶ Apoi Moise le-a zis lui Aaron și celorlalți doi fii ai lui, numiți Elazar și Itamar: „Să nu vă descoperiți capetele și să nu vă sfâșiați hainele; pentru că veți muri; și Domnul se va mânia pe toată adunarea. Lăsați-i pe frații voștri, adică pe toți ceilalți urmași ai lui Israel, să-i jelească pe aceia care au fost distruși de focul Domnului.”⁷ Să nu treceți dincolo de intrarea în Cortul Întâlnirii, ca să nu muriți; pentru că uleiul pentru ungere – acel ulei al Domnului – este peste voi.” Ei au făcut așa cum le-a poruncit Moise.⁸ Domnul i-a zis lui Aaron: ⁹„Nici tu și nici fiii tăi să nu beți vin sau băutură alcoolică atunci când veți intra în Cortul Întâlnirii. Atfel, veți fi pedepsiți cu moartea. Aceasta este o

poruncă valabilă permanent pentru toate generațiile (voastre). ¹⁰Să faceți distincție între ce este sfânt și ce este obișnuit, între ce este curat și ce este necurat; ¹¹și să-i instruiți pe israelieni cu privire la toate poruncile pe care Domnul li le-a dat prin Moise.” ¹²Moise le-a zis lui Aaron și fiilor care-i mai rămăseseră, numiți Elazar și Itamar: „Luați darul de mâncare rămas de la sacrificiile consumate de foc pentru Domnul și mâncați-l fără fermenți lângă altar; pentru că este un dar foarte sfânt. ¹³Să-l mâncați într-un loc sfânt. El este dreptul vostru și al fiilor voștri din sacrificiile consumate de foc pentru Domnul. Așa mi s-a poruncit că trebuie să procedați. ¹⁴Dar atât pieptul sacrificiului legănat cât și spata adusă ca sacrificiu prin ridicare, va trebui să le mâncați într-un loc curat. Să procedați așa voi, fiii voștri și fiicele voastre; pentru că ele v-au fost date vouă și urmașilor voștri din sacrificiile de pace ale israelienilor. ¹⁵Spata adusă ca sacrificiu prin ridicare și pieptul sacrificiului legănat, să fie aduse împreună cu grăsimea sacrificiilor consumate de foc; și să fie prezentate înaintea Domnului ca sacrificiu legănat. Ele vor fi ale tale și ale urmașilor tăi pentru totdeauna, așa cum a poruncit Domnul.” ¹⁶Apoi Moise a căutat cu atenție țapul sacrificiului pentru păcat; dar acesta fusese ars. El s-a mâniat pe Elazar și pe Itamar, adică pe fiii care-i mai rămăseseră lui Aaron; și le-a zis: ¹⁷„De ce n-ați mâncat sacrificiul pentru păcat în Locul Sfânt? Acest sacrificiu este foarte sfânt! Dumnezeu v-a dat-o vouă sarcina să purtați vina adunării și să faceți achitare pentru ea înaintea Lui! ¹⁸Constat că sângele care o reprezintă nici n-a fost adus în Locul Sfânt! Trebuia să mâncați înăuntrul, așa cum am poruncit!” ¹⁹Aaron i-a zis lui Moise: „Ei au adus astăzi sacrificiul pentru păcatul lor, ca și arderea integrală înaintea Domnului; și totuși acele greșeli au fost în dauna mea! Dacă aș fi mâncat astăzi sacrificiul pentru păcat, aș mai fi fost plăcut în ochii Domnului?” ²⁰Când a auzit Moise aceste cuvinte, a fost satisfăcut. **II** Domnul a vorbit atât lui Moise cât și lui Aaron; și le-a zis: ²„Spuneți-le israelienilor: «Dintre toate animalele țării, puteți să mâncați doar din cele descrise în continuare. ³Veți putea să mâncați din orice animal care rumegă și care are copita sau unghia despicată, adică despărțită în două. ⁴Dar dintre cele care doar rumegă sau au doar copita despicată, să nu mâncați următoarele: cămila care, deși rumegă, nu are copita despicată; s-o considerați necurată. ⁵Viezurele, deși rumegă, nu are unghia despicată; să-l considerați necurat. ⁶Iepurele sălbatic, deși rumegă, nu are unghia despicată; să-l considerați necurat. ⁷Porcul, deși are copita despicată, nu rumegă; să-l considerați necurat. ⁸Să nu mâncați din carnea acestor animale și să nu vă atingeți de corpurile lor moarte, ci să le considerați necurate. ⁹Dintre toate viețuitoarele care trăiesc în apă, veți putea să mâncați – fie că provin din mări, fie că sunt din râuri – doar pe cele care au înotătoare și solzi. ¹⁰Tot ce trăiește în mări sau în râuri, tot ce se mișcă în apă sau orice creatură care este în apă dar care nu are înotătoare și solzi, să fie considerate necurate. ¹¹Să considerați necurate toate aceste viețuitoare. Să nu le mâncați carnea; și să le considerați corpurile lor moarte ca fiind necurate. ¹²Să priviți ca ceva oribil orice vietate care trăiește în apă și care nu are înotătoare și solzi. ¹³Există și între păsări unele care sunt necurate; și, în consecință, să nu le consumați ca hrană, pentru că sunt ceva oribil. Acestea sunt: vulturul, vulturul pleșuv, acvila, ¹⁴gaia roșie, șorecarul și toate speciile lui, ¹⁵corbul și toate speciile lui, ¹⁶struțul, șorecarul, pescărușul, șoimul și toate speciile lui, ¹⁷cucuveaua, cormoranul, bufnița, ¹⁸bufnița cu pene deasupra ochilor, pelicanul, lebăda, ¹⁹barza,

bătlanul și toate speciile lui, pupăza și liliacul. ²⁰Să considerați ca fiind ceva oribil și pe orice insectă care zboară sau care umblă pe patru picioare. ²¹Dintre aceste creaturi zburătoare și care umblă pe patru picioare, le veți putea mânca doar pe acelea care au piciorul din spate mai lung, ca să poată sări pe pământ. ²²Astfel, veți putea mânca: lăcusta Arbe, lăcusta Solam, lăcusta Hargol și lăcusta Hagab, conform speciilor lor. ²³Dar să considerați ca fiind ceva oribil pe toate celelalte insecte zburătoare care au patru picioare. ²⁴Ele vă vor face necurați. Oricine se va atinge de corpurile lor moarte, va fi necurat până seara; ²⁵și oricine va căra părți ale corpurilor lor moarte, va trebui să-și spele hainele și va fi necurat până seara. ²⁶Pe orice animal care are unghia despicată, dar nu are copita despărțită sau nu rumegă, să-l considerați necurat. Oricine îl va atinge, va fi necurat. ²⁷Să considerați necurate animalele cu patru picioare care au labe. Oricine se va atinge de corpurile lor moarte, va fi necurat până seara; ²⁸iar cine le va căra corpul lor mort, va trebui să-și spele hainele și va fi necurat până seara. Să le considerați necurate. ²⁹Dintre creaturile care merg deplasându-se pe pământ, să le considerați necurate pe următoarele: nevăstuica, șoarecele, șopârla mare și speciile ei, ³⁰șopârla cenușie, broasca, șopârla de ziduri, șopârla de nisip și cameleonul. ³¹Să considerați necurate toate creaturile care se deplasează târându-și corpul. Oricine le va atinge atunci când vor fi moarte, va fi necurat până seara. ³²Orice lucru peste care va cădea vreuna din ele atunci când vor fi moarte, va fi considerat necurat. Indiferent că este vreun lucru din lemn, o haină, o piele sau un sac. Orice lucru folosit la ceva ajuns în această situație, trebuie să fie introdus în apă; pentru că va fi considerat necurat până seara. Abia apoi va fi curat. ³³Dacă vreuna dintre aceste creaturi va cădea într-un vas de pământ, tot ce este în el să fie considerat necurat; iar vasul să fie spart. ³⁴Orice lucru bun de mâncat peste care a căzut apă dintr-un astfel de vas, să fie considerat necurat; și orice băutură care se află într-un astfel de vas, să fie considerată necurăță. ³⁵Orice lucru peste care va cădea ceva din corpul mort al vreunei astfel de creaturi, să fie considerat necurat. Dacă este vorba despre un cuptor sau o vatră, acestea să fie dărâmate. Ele vor fi necurate; și trebuie să le considerați necurate. ³⁶Numai izvoarele sau fântânile în care este (permanent) apă din abundență, vor rămâne curate; însă cine se va atinge de corpurile lor moarte, să fie considerat necurat. ³⁷Dacă va cădea ceva din corpurile lor moarte pe sămânța folosită la semănat, aceasta va rămâne curată. ³⁸Însă dacă se pusese apă pe sămânța, va trebui considerată necurăță. ³⁹Dacă moare vreunul dintre animalele pe care le puteți mânca și apoi cineva se atinge de corpul mort al acestuia, el va fi necurat până seara. ⁴⁰Cine va mânca din corpul acelui animal mort, să-și spele hainele și va fi necurat până seara. Cei care îi vor căra corpul mort, trebuie să-și spele hainele; și vor fi necurați până seara. ⁴¹Toate creaturile care se deplasează târându-se, sunt ceva oribil. Să nu fie mâncate! ⁴²Să nu mâncați nici una dintre vietățile care se târăsc pe partea abdominală sau care se deplasează astfel folosindu-se de patru sau de mai multe picioare. Să le considerați ca fiind ceva oribil. ⁴³Să nu deveniți și voi personal oribili mâncând vreuna dintre aceste creaturi care se târăsc în deplasarea lor. Să nu vă profanați și să nu vă murdăriți cu ele. ⁴⁴Eu sunt Dumnezeuul vostru care se numește Domnul! Sfințiți-vă și fiți sfinți, pentru că Eu sunt sfânt! Să nu vă murdăriți cu vreo creatură care se târăște pe pământ; ⁴⁵pentru că Eu sunt Domnul, Cel care v-am scos din țara Egiptului ca să fiu Dumnezeuul vostru. Deci fiți sfinți așa cum sunt Eu!»

⁴⁶Aceasta este legea referitoare la animalele, păsările și creaturile care trăiesc în ape și care se deplasează pe pământ. ⁴⁷V-am dat-o ca să puteți face diferența între ce este curat și ce este necurat, între animalele care pot fi mâncate și animalele care nu pot fi mâncate.” **12** Domnul i-a zis lui Moise: ²„Spune-le israelienilor: «Când o femeie rămâne însărcinată și naște un băiat, să fie considerată necurată timp de șapte zile. Va fi necurată la fel ca în zilele menstruației ei. ³În a opta zi, băiatul să fie circumcis. ⁴Femeia va mai rămâne (izolată) încă treizeci și trei de zile, ca să se curețe de sângele ei. În acea perioadă de timp, să nu atingă vreun lucru sfânt, nici să nu vină în Cort până nu expiră termenul curățării ei stabilit în zile. ⁵Dacă naște o fetiță, femeia să fie considerată necurată timp de două săptămâni, exact ca în perioada menstruației ei. Va mai rămâne (izolată) încă șaiszeci și șase de zile, ca să se curețe de sângele ei. ⁶Când vor trece zilele curățării ei după nașterea unui băiat sau a unei fete, trebuie să meargă înaintea preotului, la intrarea în Cortul Întâlnirii. Acolo, ea să aducă (preotului) un miel de un an pentru arderea integrală și un pui de porumbel sau o turturea ca sacrificiul pentru păcat. ⁷Preotul să le ofere înaintea Domnului și să facă astfel achitare pentru ea. Așa va fi curățată acea femeie de curgerea sângelui ei. Aceasta este legea referitoare la femeia care va naște un băiat sau o fetiță. ⁸Dacă nu poate aduce un miel, să aducă două turturele sau doi pui de porumbei ca sacrificiu pentru păcat. Preotul să facă achitare pentru ea; și astfel, va fi curată.»” **13** Domnul le-a zis lui Moise și lui Aaron: ²„Dacă un om are pe pielea corpului lui o umflătură, o erupție sau o pată albă care se aseamănă cu rana de lepră, trebuie să fie adus la preotul Aaron sau la unul dintre fiii lui care sunt preoți. ³Preotul să-i analizeze rana de pe pielea corpului; și dacă părul din rană s-a albit iar rana se prezintă mai adâncă decât pielea corpului lui, atunci aceea este lepră. După ce l-a analizat, preotul să-l declare necurat. ⁴Dar dacă pata de pe pielea corpului lui este albă și nu se prezintă mai adâncă decât pielea, iar părul din ea nu s-a albit, preotul să izoleze șapte zile pe omul care are acea rană. ⁵În a șaptea zi, preotul trebuie să-l analizeze; și dacă va constata că rana a rămas așa cum a fost și nu s-a extins pe piele, să-l mai țină izolat șapte zile. ⁶În a șaptea zi, preotul să-l analizeze din nou. Dacă rana a mai scăzut și nu s-a extins pe piele, preotul să-l declare curat. A fost doar o erupție. Acel om să-și spele hainele; și apoi va fi curat. ⁷Dacă erupția se extinde pe piele după ce omul s-a prezentat în fața preotului pentru a fi declarat curat, trebuie să vină din nou înaintea preotului. ⁸Acesta să-l analizeze; și dacă erupția s-a extins pe piele, preotul să-l declare necurat, pentru că (în mod evident,) are lepră. ⁹Dacă cineva are o rană de lepră, să fie adus la preot. ¹⁰Acesta să-l analizeze. Dacă are pe piele o umflătură albă în care părul s-a albit și prezintă o urmă de rană deschisă, ¹¹atunci pe acea zonă a corpului acelui om este o lepră veche. Preotul să-l declare necurat. Să nu-l țină izolat (pentru teste), pentru că este deja necurat! ¹²Dar este posibil ca ceva asemănător cu lepra să erupă pe toată pielea corpului de la cap până la picioare; și preotul constată că ea există oriunde se uită el. ¹³Atunci să-l analizeze; și dacă presupusa lepră i-a acoperit tot corpul, trebuie să-l declare curat pe cel care are acea erupție. El este curat; pentru că toată erupția s-a albit. ¹⁴Dar dacă mai apare vreo urmă de rană deschisă pe el, va fi necurat. ¹⁵Preotul să analizeze rana deschisă și să-l declare necurat. Rana lui deschisă este necurată, pentru că este lepră! ¹⁶Dacă o rană deschisă se face albă, el trebuie să vină la preot. ¹⁷Acesta să-l analizeze; și dacă rana s-a albit, atunci preotul să-l declare curat pe cel

care o are. El este curat. ¹⁸Este posibil ca cineva să aibă pe pielea corpului lui o bubă care ulterior se vindecă. ¹⁹Dacă pe locul unde fusese buba apare o umflătură albă sau o pată colorată alb-roșiatic, acel om să se prezinte înaintea preotului. ²⁰Acesta să-l analizeze; iar dacă pata se prezintă mai adâncă decât pielea și dacă părul din ea s-a albit, să-l declare necurat. Aceasta este o rană de lepră care a erupt în (fosta) bubă. ²¹Dar dacă preotul o analizează și constată că părul din ea nu este alb, iar pata nu se prezintă mai adâncă decât pielea, ci s-a diminuat, să izoleze acel om șapte zile. ²²Dacă acea rană se extinde apoi pe piele, preotul să-l declare necurat: este o rană produsă de lepră. ²³Dar dacă pata rămâne într-un loc și nu se extinde, atunci este doar cicatricea bubei. În acest caz, preotul să-l declare curat. ²⁴Dacă un om are o arsură pe piele și rana deschisă a arsurii devine o pată alb-roșiatică sau albă, ²⁵să-i fie analizată de preot. Dacă părul de pe pată s-a albit și pata se prezintă mai adâncă decât pielea, atunci este o rană de lepră care a erupt în arsură. Preotul să declare acel om ca fiind necurat, pentru că (este evident că) are o rană de lepră. ²⁶Dar dacă preotul analizează pata și vede că părul de pe ea nu s-a albit și nici nu se prezintă mai adâncă decât pielea, ci (în timp) s-a diminuat, să-l țină izolat șapte zile. ²⁷În a șaptea zi, preotul trebuie să-l analizeze; și dacă pata s-a extins pe piele, atunci să-l declare necurat. Acesta este o rană de lepră. ²⁸Însă dacă pata a rămas într-un loc și nu s-a extins pe piele, ci s-a diminuat, înseamnă că este o umflătură provenită de la cea arsură. Atunci preotul să-l declare curat; pentru că aceea este doar cicatricea arsurii. ²⁹Dacă un bărbat sau o femeie au o rană pe cap sau la barbă, ³⁰ea să fie analizată de preot. Dacă rana lor se prezintă mai adâncă decât pielea iar părul de pe ea este gălbui și subțire, preotul să-l declare necurat pe cel care o are. Acea rană este o scabie de cap sau de barbă. ³¹Dacă preotul vede că rana scabiei nu se prezintă mai adâncă decât pielea și nu este păr negru pe ea, atunci să-l țină izolat șapte zile pe cel care are rana. ³²În a șaptea zi, preotul să analizeze scabia; și dacă aceasta nu s-a extins, nu are păr gălbui pe ea și nu se prezintă mai adâncă decât pielea, ³³acel om trebuie să se radă. Dar să nu-și radă și părul de pe zona unde este scabia. Preotul să-l izoleze încă șapte zile pe cel care are scabia. ³⁴În a șaptea zi, preotul să analizeze din nou scabia; și dacă ea nu s-a extins pe piele și nu se prezintă mai adâncă decât pielea, atunci poate să-l declare curat. Acel om să-și spele hainele; și apoi va fi curat. ³⁵Dar dacă sunt dovezi că scabia s-a extins pe piele după ce a fost declarat curat, ³⁶preotul să analizeze acel om din nou. Dacă va constata că scabia s-a extins pe piele, preotul nu trebuie să mai caute părul gălbui. Acel om este necurat! ³⁷Dacă vede că scabia a stagnat și a crescut păr negru pe ea, înseamnă că s-a vindecat. Acel om este curat; și preotul trebuie să-l declare curat. ³⁸Dacă un bărbat sau o femeie au pete pe pielea corpului, iar acestea sunt albe, ³⁹să fie analizate de preot. Dacă petele de pe pielea corpului au culoarea alb-gălbui, acestea nu sunt decât niște erupții pale pielii. Acel om este curat. ⁴⁰Dacă unui om îi cade părul de pe cap, el devine chel; dar este curat. ⁴¹Dacă părul îi cade de pe frunte, el devine chel în zona frunții; dar este curat. ⁴²Însă dacă pe capul sau pe fruntea care nu mai are păr va avea o pată colorată alb-roșiatic, atunci aceasta este lepră. Ea a erupt pe partea chială a capului sau pe fruntea fără păr. ⁴³Trebuie ca preotul să-l analizeze. Și dacă pe partea chială a capului sau pe fruntea fără păr există acea umflătură a rănii colorată alb-roșiatic asemănătoare leprei de pe pielea corpului, ⁴⁴atunci acel om este lepros. El este necurat. Preotul să-l declare necurat; pentru că

are o rană (de acest fel) pe cap. ⁴⁵Leprosul care are acea rană, trebuie să-și poarte hainele rupte, să umble cu capul gol, să-și acopere barba și să strige: «Necurat! Necurat!» ⁴⁶El va fi necurat atât timp cât are acea rană. În toată acea perioadă de timp, el este necurat. Să trăiască singur; și locuința lui să fie în exteriorul taberei. ⁴⁷Este posibil să apară o pată ca de lepră pe îmbrăcăminte, pe o haină de lână sau de in, ⁴⁸pe o pânză sau pe o țesătură de in ori de lână, pe o piele sau pe un lucru din piele. ⁴⁹Dacă acea pată de pe haină, de pe piele sau de pe vreun lucru din piele, de pe pânză sau de pe țesătură, va fi colorată verzui sau roșiatic, atunci este una de lepră; și trebuie arătată preotului. ⁵⁰Acesta să analizeze pata; și să izoleze șapte zile materialul pe care este pata. ⁵¹În a șaptea zi, să analizeze din nou pata; și dacă aceasta s-a extins pe haină, pe pânză ori pe țesătură, pe piele sau pe ceva din piele, atunci ea este una de lepră care continuă să se extindă. Acel lucru este necurat. ⁵²Preotul trebuie să ardă haina, pânza sau țesătura de lână ori de in sau orice altceva din piele; pentru că este o lepră care se extinde. Acel material să fie ars în foc. ⁵³Dar dacă preotul o analizează și constată că pata nu s-a extins pe haină, pe pânză, pe țesătură sau pe vreun lucru din piele, ⁵⁴atunci el să poruncească să se spele materialul pe care este pata; și să-l izoleze încă șapte zile. ⁵⁵După ce a fost spălat acel material care avusese pata, preotul să-l analizeze. Dacă pata nu și-a schimbat culoarea chiar dacă nu s-a extins, acel material este necurat. Să-l ardeți în foc; pentru că pata avansează, fie la exterior, fie la interior. ⁵⁶Însă dacă preotul o analizează și constată că pata s-a micșorat după ce a fost spălată, atunci trebuie să o rupă din haină, din pânză, din țesătură sau din piele. ⁵⁷Dacă apare din nou pe haină, pe pânză, pe țesătură sau pe vreun lucru din piele, înseamnă că se extinde. Să ardeți în foc lucrul pe care se află acea pată. ⁵⁸Dar haina, pânza, țesătura sau orice altceva din piele, de pe care rana dispare atunci când o spălați, trebuie să fie spălată încă o dată; și apoi va fi curată. ⁵⁹Aceasta este legea referitoare la pata de lepră de pe o haină de lână sau de in, de pe pânză, de pe țesătură sau de pe vreun lucru din piele, pentru a stabili dacă sunt curate sau necurate.” **14** Domnul i-a zis lui Moise: ²„Îți voi spune care este legea cu privire la cel lepros în ziua curățării lui (de lepră). Acel om să fie adus înaintea preotului. ³Să iasă din tabără și să-l analizeze acolo. Dacă omul a fost vindecat de lepră, ⁴preotul să poruncească să se ia pentru cel care trebuie curățat: două păsări vii și curate, lemn de cedru, fir de culoare roșiatică și isop. ⁵Preotul să poruncească să fie înjunghiată într-un vas de pământ una dintre păsări, deasupra unei ape curgătoare. ⁶Să ia pasărea vie și s-o înmoaie împreună cu lemnul de cedru, firul roșiatic și isopul, în sângele păsării care a fost înjunghiată deasupra apei curgătoare. ⁷Să-l stropească de șapte ori pe cel care trebuie curățat de lepră. Apoi să-l declare curat și să elibereze pasărea vie pe câmp. ⁸Cel care fusese lepros și urmează procedurile de curățare, trebuie să-și spele hainele, să-și radă tot părul și să se îmbăieze. Apoi va fi curat. Ulterior i se permite să vină în tabără, dar trebuie să stea șapte zile în afara cortului lui. ⁹În a șaptea zi să-și radă părul: atât cel de pe cap, cât și de pe barbă – chiar și sprâncenele. Să-și radă tot părul din aceste zone. Apoi să-și spele hainele și tot corpul în apă. Și va fi curat. ¹⁰În a opta zi să ia doi miei și o mielusea de un an, fiecare fără defect, plus trei zecimi dintr-o efă de făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei ca dar de mâncare și un log de ulei. ¹¹Preotul care face curățarea, să-l aducă pe acel om care trebuie să fie curățat înaintea Domnului, la intrarea în Cortul Întâlnirii. ¹²Preotul să ia unul dintre miei, să-l ofere ca

sacrificiu pentru vină împreună cu logul de ulei. Să le prezinte ca sacrificiu legănat înaintea Domnului. ¹³Să înjunghie mielul în locul în care sunt înjunghiate sacrificiile pentru păcat și arderile integrale, adică într-un loc sfânt. La fel ca sacrificiul pentru vină, și sacrificiul pentru păcat va fi al preotului, pentru că acestea sunt foarte sfinte. ¹⁴Preotul să ia din sângele sacrificiului pentru vină și să-l pună pe lobul urechii celui care trebuie curățat, pe degetul mare al mâinii lui drepte și pe degetul mare al piciorului lui drept. ¹⁵Apoi să ia din logul de ulei, să-și toarne în palma stângă, ¹⁶să-și pună degetul mâinii drepte în uleiul din palma mâinii stângi; și cu degetul lui să stropească din ulei de șapte ori înaintea Domnului. ¹⁷Din uleiul care-i mai rămâne în palmă, preotul să ungă lobul urechii drepte a celui care trebuie curățat, degetul mare al mâinii lui drepte, degetul mare al piciorului lui drept; și să arunce cu ulei peste sângele sacrificiului pentru vină. ¹⁸Restul uleiului din palma preotului să fie pus pe capul celui care trebuie curățat. Apoi preotul să facă achitare în locul acelui om înaintea Domnului. ¹⁹Preotul să aducă sacrificiul pentru păcat ca să facă achitare pentru cel care trebuie curățat de plaga care îl făcuse necurat. La final, trebuie să înjunghie animalul care va fi ars integral. ²⁰Preotul va aduce arderea integrală și darul de mâncare pe altar. Așa va face el achitare pentru acel om care va deveni astfel curat. ²¹Dacă omul este sărac și nu poate aduce toate aceste lucruri, să ia un singur miel ca sacrificiu pentru vină. Acel miel va fi oferit legănat, ca să se facă achitare pentru fostul lepros. Să adauge mielului a zecea parte dintr-o efă de făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei pentru darul de mâncare, plus un log de ulei. ²²Să ia și două turturele sau doi pui de porumbei, conform posibilităților: unul ca sacrificiu pentru păcat și celălalt ca ardere integrală. ²³În a opta zi, să le aducă la preot pentru curățarea lui, la intrarea în Cortul Întâlnirii, înaintea Domnului. ²⁴Preotul să ia mielul sacrificiului pentru vină și logul de ulei, pe care urmează să le ofere ca sacrificiu legănat înaintea Domnului. ²⁵Apoi să înjunghie mielul sacrificiului pentru vină; și să ia din sângele acestuia ca să ungă lobul urechii drepte a celui care trebuie curățat, degetul mare al mâinii lui drepte și degetul mare al piciorului lui drept. ²⁶Apoi trebuie ca preotul să-și toarne niște ulei în palma mâinii stângi; ²⁷și cu degetul de la mână dreaptă, să stropească de șapte ori înaintea Domnului din uleiul care este în palma lui stângă. ²⁸Tot preotul să ungă cu uleiul din palma lui lobul urechii drepte a celui care trebuie curățat, degetul mare al mâinii lui drepte, degetul mare al piciorului lui drept și locul unde a fost pus sângele sacrificiului pentru vină. ²⁹Restul uleiului din palmă să-l pună pe capul celui care trebuie curățat; și să facă astfel achitare în locul lui înaintea Domnului. ³⁰Apoi să aducă una dintre turturele sau unul dintre puii de porumbei, conform posibilităților (fostului lepros): ³¹unul ca sacrificiu pentru păcat și altul ca ardere integrală, împreună cu darul de mâncare; iar preotul să facă achitare înaintea Domnului în locul celui care trebuie curățat. ³²Aceasta este legea referitoare la leprosul care nu poate aduce sacrificiile pentru curățarea lui ca ceilalți oameni.” ³³Domnul le-a zis lui Moise și lui Aaron: ³⁴„Când veți intra în zona Canaan pe care o voi da în proprietatea voastră, dacă voi trimite o «rană de lepră» în vreo casă din țara pe care o veți stăpâni, ³⁵atunci proprietarul casei să anunțe preotul că a văzut ceva ca o pată în casa lui. ³⁶Înainte de a se deplasa ca să analizeze pata, preotul să poruncească să fie scos totul din acea casă. Astfel, proprietarul ei va evita situația în care tot ce se află în casă, devine necurat. Apoi preotul va putea să intre ca să

analizeze casa. ³⁷El să se uite la pată; și dacă pata de pe zidurile casei are niște gropițe verzui sau roșiatice, fiind mai adâncă decât suprafața peretelui, ³⁸preotul să iasă din casă și să o închidă pentru șapte zile. ³⁹În a șaptea zi, preotul să vină din nou să o analizeze. Dacă pata s-a extins pe zidurile casei, ⁴⁰preotul să poruncească să se scoată pietrele afectate de pată; și să fie aruncate într-un loc necurat, în exteriorul orașului. ⁴¹Apoi să pună să se răzuiască tot interiorul casei; și tot ce s-a răzuit, să se arunce într-un loc necurat, în exteriorul orașului. ⁴²Apoi să se ia alte pietre, să se pună în locul celor scoase și să se tencuiască din nou casa. ⁴³Dacă pata reapare pe zidul casei după ce au fost scoase pietrele și după ce ea a fost răzuită și tencuită, ⁴⁴preotul să meargă încă o dată și să o analizeze. Dacă pata s-a răspândit pe casă, atunci este o «rană de lepră» care se extinde. Acea casă este necurăată. ⁴⁵Stăpânul să-și dărâme casa – pietrele, lemnul și toată tencuiala – și să le ducă într-un loc necurat, în exteriorul orașului. ⁴⁶Toți aceia care au intrat în casă în timp ce era închisă, să fie necurați până seara; ⁴⁷și toți oamenii care au dormit sau au mâncat în acea casă, să-și spele hainele. ⁴⁸Dar dacă preotul a venit, a analizat și a constatat că pata nu s-a răspândit pe casă după ce aceasta a fost tencuită, atunci să o declare curată; pentru că pata a dispărut. ⁴⁹Pentru curățarea casei, proprietarul ei trebuie să ia două păsări, lemn de cedru, fir de culoare roșiatică, împreună cu isop; ⁵⁰și să înjunghie una dintre păsări într-un vas de pământ, deasupra unei ape curgătoare. ⁵¹Să ia lemnul de cedru, isopul, firul roșiatic și pasărea vie; și să le înmoaie în sângele păsării înjunghiate. Apoi să le înmoaie și în apa curgătoare; și să stropească acea casă de șapte ori. ⁵²Să curețe astfel casa cu sângele păsării, cu apă proaspătă, cu pasărea vie, cu lemnul de cedru, cu isopul și cu firul roșiatic. ⁵³Apoi să elibereze pe câmp pasărea vie care este în oraș. Astfel va face (preotul) achitare pentru casă; și ea va fi curată. ⁵⁴Aceasta este legea care stabilește ce trebuie făcut pentru: orice fel de rană de lepră, scabie, ⁵⁵lepra de pe haine și de pe case, ⁵⁶umflături, erupții și pete. ⁵⁷Ea precizează când anume un lucru este necurat sau curat. Acesta a fost conținutul legii pentru lepră.”

15 Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron; și le-a zis: ²„Spuneți-le israelienilor: «Când un om are o scurgere din corpul lui, ea îl face necurat. ³Din cauza scurgerii lui, el este necurat. Indiferent dacă lasă scurgerea corpului lui sau o oprește, el este necurat. ⁴Orice pat în care se va culca acela care va avea scurgerea, va fi necurat; și orice lucru pe care se va așeza el, va fi necurat. ⁵Orice persoană care îi atinge patul, trebuie să-și spele hainele și să se îmbăieze. Ea va fi necurăată până seara. ⁶Toți aceia care se așează pe vreun lucru pe care a stat cel care are scurgerea, să-și spele hainele și să se îmbăieze. Ei vor fi necurați până seara. ⁷Toți aceia care se ating de corpul celui care are scurgerea, să-și spele hainele și să se îmbăieze. Ei vor fi necurați până seara. ⁸Dacă cel cu scurgerea va scuipa pe cineva care este curat, cel scuipat trebuie să-și spele hainele și să se îmbăieze. El va fi necurat până seara. ⁹Orice șă pe care va călări acela care are scurgerea, va fi necurăată. ¹⁰Cine atinge vreun lucru care a fost sub acel om, va fi necurat până seara; iar cel ce cară un astfel de lucru, trebuie să-și spele hainele și să se îmbăieze. El va fi necurat până seara. ¹¹Cine va fi atins de acela care are scurgerea, fără să-și fi spălat mai înainte mâinile, trebuie să-și spele hainele și să se îmbăieze. El va fi necurat până seara. ¹²Orice vas de pământ care este atins de cel care are scurgerea, trebuie să fie spart; iar dacă este un vas de lemn, trebuie să fie spălat cu apă. ¹³După ce va fi curățat de scurgerea lui, acel om trebuie să numere șapte zile

pentru curățarea lui. Să-și spele hainele și corpul în apă curgătoare; și apoi va fi curat.

¹⁴În a opta zi să ia două turturele sau doi pui de porumbei, să vină înaintea Domnului, la intrarea în Cortul Întâlnirii; și să-i dea preotului. ¹⁵Acesta să-i ofere ca sacrificiu: unul ca sacrificiu pentru păcat și altul ca ardere integrală; și astfel să facă achitare în locul aceluia om înaintea Domnului, pentru scurgerea lui. ¹⁶Când un bărbat are o scurgere de spermă, trebuie să-și spele tot corpul cu apă; și va fi necurat până seara. ¹⁷Orice haină sau lucru din piele pe care ajunge sperma lui, trebuie să fie spălat cu apă; și va fi necurat până seara. ¹⁸Dacă o femeie se culcă cu un bărbat și acesta are o scurgere de spermă, amândoi trebuie să se îmbăieze. Ei vor fi necurați până seara. ¹⁹Când o femeie are o scurgere de sânge, adică acea scurgere periodică din corpul ei, trebuie să rămână șapte zile necurată. Oricine o atinge, va fi necurat până seara. ²⁰Orice pat în care se va culca în timpul cât este necurată, va fi necurat; și orice lucru pe care se va așeza, va fi necurat. ²¹Orice persoană care îi atinge patul, trebuie să-și spele hainele și să se îmbăieze. Ea va fi necurată până seara. ²²Toți aceia care se ating de vreun lucru pe care a șezut acea femeie, trebuie să-și spele hainele și să se îmbăieze. Ei vor fi necurați până seara. ²³Dacă atinge cineva un pat sau de orice alt lucru pe care a stat ea, va fi necurat până seara. ²⁴Dacă bărbatul se culcă cu ea și astfel menstruația ei ajunge pe el, va fi necurat șapte zile. Orice pat în care se va culca, va fi necurat. ²⁵Se poate întâmpla ca o femeie să aibă o scurgere de sânge timp de mai multe zile, dar nu la vremea menstruației ei, sau o scurgere care ține mai mult decât de obicei. Atunci ea trebuie să respecte aceeași regulă ca în cazul în care avea menstruația; deci va fi necurată. ²⁶Orice pat în care se va culca în timpul zilelor scurgerii ei, să fie considerat la fel ca patul din timpul menstruației ei. Orice lucru pe care se va așeza, va fi necurat ca în timpul menstruației ei. ²⁷Toți aceia care se vor atinge de aceste lucruri, vor fi necurați. Ei trebuie să-și spele hainele, să se îmbăieze și vor fi necurați până seara. ²⁸Dar dacă ea va fi curățată de scurgerea ei, să numere șapte zile; și apoi va fi curată. ²⁹În a opta zi să ia două turturele sau doi pui de porumbei și să-i aducă la preot, la intrarea în Cortul Întâlnirii. ³⁰El să-i ofere ca sacrificiu: unul ca sacrificiu pentru păcat, iar celălalt ca ardere integrală; și astfel să facă achitare pentru ea înaintea Domnului, pentru scurgerea care o făcuse necurată.»

³¹Astfel trebuie să-i țineți departe pe israelieni de scurgerile lor care îi fac necurați; pentru ca să nu ajungă să profaneze Tabernacolul Meu care este în mijlocul lor și să moară din cauza acestui fapt. ³²Aceasta este legea referitoare la cel care are o scurgere, valabilă pentru cel care ajunge necurat prin faptul că are o scurgere de spermă, ³³pentru femeia care are menstruația ei, pentru orice bărbat sau femeie care are o scurgere și pentru cel care se culcă cu o femeie care este necurată.”

16 Domnul i-a vorbit lui Moise după decesul celor doi fii ai lui Aaron care muriseră atunci când se prezentaseră înaintea Domnului. ²El i-a zis: „Spune-i fratelui tău, care se numește Aaron, să nu intre oricând în Locul Foarte sfânt, adică dincolo de draperia care este în fața capacului Achitării pus pe acea ladă, ca să nu moară; pentru că Eu Mă voi revela în nor, deasupra aceluia capac al Achitării. ³Îți spun în continuare cum trebuie să intre Aaron în Locul Foarte sfânt. Să ia un vițel ca sacrificiu pentru păcat și un berbec pentru o ardere integrală. ⁴Să se îmbrace cu haina lungă de în sfințită și cu lenjeria intimă de în care-i acoperă picioarele până la mijlocul corpului. Să se echipeze cu brâul de în și să-și pună (pe cap) toca de în; acestea sunt hainele sfinte. Să se îmbrace

cu ele după ce își va spăla corpul în apă. ⁵De la adunarea israelienilor să ia doi țapi ca un sacrificiu pentru păcat, plus un berbec pentru o ardere integrală. ⁶Aaron să aducă un vițel ca sacrificiu pentru păcatul lui; și să facă astfel achitare atât pentru el personal, cât și pentru familia lui. ⁷Să ia apoi cei doi țapi și să-i prezinte înaintea Domnului, la intrarea în Cortul Întâlnirii. ⁸Aaron să tragă la sorți pentru cei doi țapi. Astfel, un țap va fi pentru Domnul și celălalt pentru Azazel. ⁹Aaron să ia țapul care a ieșit la sorți pentru Domnul și să-l ofere ca sacrificiu pentru păcat. ¹⁰Țapul care a ieșit la sorț pentru Azazel, să fie adus viu înaintea Domnului, ca să fie folosit pentru achitare; și să i se dea drumul în deșert, ca țap de achitare. ¹¹Apoi Aaron să aducă vițelul oferit ca sacrificiu pentru păcatul lui și să facă achitare atât pentru el, cât și pentru familia lui. Să înjunghie vițelul oferit ca sacrificiu pentru păcatul lui. ¹²Să ia o cădelniță în care se află cărbuni aprinși de pe altarul care este în prezența Domnului și doi pumni de tămâie parfumată, pisată mărunt. Să le aducă dincolo de draperie; ¹³și să pună tămâia pe foc, înaintea Domnului, pentru ca norul de tămâie să acopere Capacul Achitării care este deasupra Declarației; pentru ca astfel, să nu moară. ¹⁴Să ia din sângele vițelului și să stropească cu degetul partea de est a Capacului Achitării. Să facă această stropire a sângelui cu degetul de șapte ori înaintea Capacului Achitării. ¹⁵Apoi să înjunghie țapul sacrificiului pentru păcat, care este (oferit) pentru popor. Să-i aducă sângele dincolo de draperie și să procedeze cu el ca în cazul vițelului: să-l stropească pe capacul Achitării și înaintea acestui capac. ¹⁶Așa să facă achitare pentru Locul Foarte sfânt, vizând faptele israelienilor care-i fac necurați. Să procedeze așa din cauza greșelilor și a tuturor păcatelor lor. Să facă același lucru și pentru Cortul Întâlnirii care se află între ei în mijlocul lucrurilor care-i fac necurați. ¹⁷Din momentul în care el va intra în Locul Foarte sfânt ca să facă achitare și până când va ieși – după ce va fi făcut deja achitare pentru el, pentru familia lui și pentru toată adunarea lui Israel – nimeni (din popor) să nu fie în cortul Întâlnirii. ¹⁸Apoi trebuie să iasă, să meargă lângă altarul care este înaintea Domnului și să facă achitare pentru acel altar. Să ia din sângele vițelului și din sângele țapului; și să ungă «coarnele» altarului. ¹⁹Să ia din acel sânge cu degetul și să stropească altarul de șapte ori. Astfel îl va curăța și-l va sfinți de faptele care-i făcuseră necurați pe israelieni. ²⁰După ce va termina achitarea pentru Locul Foarte sfânt, pentru Cortul Întâlnirii și pentru altar, să fie adus țapul care este viu. ²¹Aaron să-și pună mâinile pe capul acestui țap și să declare toate faptele nedrepte ale israelienilor, toate greșelile lor și toate păcatele lor. Le va pune astfel pe capul țapului; și apoi îl va alunga departe în deșert, printr-un om care va avea această însărcinare. ²²Țapul va duce cu el toate păcatele lor într-o zonă aridă și nelocuită; pentru că i se va da drumul chiar în deșert. ²³Apoi Aaron să intre în Cortul Întâlnirii, să se dezbrace de hainele de in cu care se îmbrăcase când intrase în Locul Foarte sfânt; și să le lase acolo. ²⁴Să-și spele tot corpul în apă într-un loc sfânt și să se îmbrace cu hainele lui; apoi să vină și să sacrifice atât animalul pentru arderea integrală care va fi oferit pentru el, cât și cel pentru arderea integrală care reprezintă poporul. Va face astfel achitare atât pentru el, cât și pentru popor. ²⁵Să ardă pe altar grăsimea de la sacrificiul pentru păcat. ²⁶Cel care va da drumul țapului pentru Azazel, trebuie să-și spele cu apă atât hainele, cât și corpul. După ce își va spăla astfel tot corpul, va putea să revină în tabără. ²⁷Vițelul sacrificiului pentru păcat și țapul sacrificiului pentru păcat – al căror sânge a fost adus înăuntru pentru realizarea

achitării în Locul Foarte sfânt – să fie scoși din tabără. Pielea, carnea și intestinalele acestor animale care conțin excremente, să le fie arse în foc. ²⁸Cel care le va arde, trebuie să-și spele hainele și tot corpul în apă; apoi va putea reveni în tabără. ²⁹Aceasta să fie pentru voi o poruncă ce trebuie respectată permanent. În a zecea zi a lunii a șaptea, să vă smeriți sufletele și să nu lucrați nimic: nici voi, nici băștinașul și nici străinul care locuiește în mijlocul vostru. ³⁰Pentru că în acea zi se va face achitare pentru voi, ca să fiți curățați (de faptele care vă fac vinovați). Astfel veți fi curățați înaintea Domnului de toate păcatele voastre. ³¹Acea zi este un Sabat, o zi de odihnă în care trebuie să vă smeriți sufletele. Vă poruncesc să faceți așa permanent. ³²Cel care va fi uns și sfințit ca preot în locul tatălui lui, trebuie să facă achitare îmbrăcat în hainele de în care sunt sfinte. ³³Să facă achitare pentru Locul Foarte sfânt, pentru Cortul Întâlnirii și pentru altar. Să facă achitare și pentru preoți, ca și pentru tot poporul din adunare. ³⁴Această poruncă să fie permanent respectată de voi. Să se facă achitare pentru israelieni o singură dată pe an, pentru toate păcatele lor.” Moise a făcut exact cum i-a poruncit Domnul. **17** El i-a mai zis lui Moise: ²„Poruncește-le lui Aaron, fiilor lui și tuturor israelienilor, transmițându-le din partea Domnului, următoarele reguli: ³«Dacă un israelit înjunghie în tabără sau în afara taberei un bou, un miel sau un țap, ⁴în loc să vină cu el la intrarea în Cortul Întâlnirii ca să-l ofere ca sacrificiu pentru Domnul, înaintea Tabernacolului Lui, acel om va fi vinovat de vărsare de sânge. Pentru că a vărsat sânge, trebuie să fie eliminat din poporul lui. ⁵În consecință, israelienii trebuie să-și aducă sacrificiile nu pe câmp, ci în locul special destinat Domnului, prezentându-le preotului la intrarea în Cortul Întâlnirii și aducându-le ca sacrificii de pace în cinstea Lui. ⁶Preotul să stropească sângele (animalelor) pe altarul Domnului, la intrarea în Cortul Întâlnirii; și să ardă grăsimea care va produce o aromă plăcută Domnului. ⁷Să nu-și mai sacrifice animale idolilor înaintea cărora se prostituează (de atât timp). Aceasta să fie pentru ei și pentru urmașii lor o poruncă ce trebuie respectată mereu.» ⁸Să le mai spui: «Dacă vreun israelian sau vreun străin care locuiește în mijlocul vostru aduce o ardere integrală sau un alt sacrificiu, ⁹fără să îl prezinte la intrarea în Cortul Întâlnirii pentru a-l jertfi Domnului, acel om să fie eliminat din poporul lui!» ¹⁰Dacă vreun israelian sau vreun străin care locuiește în mijlocul vostru va mânca ceva cu sânge, Îmi voi întoarce fața împotriva lui și-l voi elimina din poporul lui! ¹¹Pentru că viața corpului este în sânge. Eu vi l-am dat ca să puteți face achitare cu el pentru viețile voastre, punându-l pe altar. Sângele face achitare pentru (a salva) viața cuiva. ¹²Așa se explică faptul că le-am zis israelienilor ca nimeni să nu mănânce cu sânge. Această poruncă trebuie respectată atât de voi, cât și de străinul care locuiește printre voi.» ¹³Când vreunul dintre israelieni sau dintre străinii care locuiesc printre voi vânează sau prinde vreun animal ori vreo pasăre care poate fi mâncată, trebuie să-i verse sângele și să-l acopere cu pământ. ¹⁴Să procedeze așa pentru că viața oricărei făpturi este (întreținută de) sângele ei. Acesta este motivul pentru care ți-am zis să le poruncești israelienilor să nu mănânce nici o vietate împreună cu sângele ei. Viața oricărei creaturi este (întreținută de) sângele ei. Oricine va mânca ceva cu sânge, va fi distrus. ¹⁵Orice persoană care mănâncă din carnea unei creaturi care a murit sau care a fost sfâșiată de animale sălbatice – indiferent că este băștinaș sau străin – trebuie să-și spele hainele și să se îmbăieze. Acela va fi necurat până seara; apoi va redeveni curat. ¹⁶Dar dacă

nu-și spală hainele și tot corpul, va fi vinovat.” **18** Domnul i-a vorbit lui Moise, ²spunându-i să le poruncească israelienilor (din partea Lui, astfel): „Eu sunt Dumnezeuul vostru care se numește Domnul. ³Să nu faceți faptele pe care le-ați văzut în țara Egiptului unde ați locuit. Să nu faceți nici ce se face în Canaan unde vă voi duce. Să nu trăiți conform legilor acestor popoare. ⁴Voi să respectați poruncile Mele și să vă conformați legilor Mele, procedând conform lor. Eu sunt Dumnezeuul vostru, numit Domnul. ⁵Să respectați legile și poruncile Mele. Omul care le respectă, va trăi datorită acestei decizii. Eu sunt Domnul. ⁶Nimeni dintre voi să nu aibă relații sexuale cu ruda lui apropiată. Eu sunt Domnul. ⁷Să nu ai relații intime cu tatăl tău. Acela este dreptul legitim exclusiv al mamei tale. Să nu-i descoperi partea ei intimă; pentru că îți este mamă. ⁸Să nu ai relații intime cu soția tatălui tău. Acesta este dreptul legitim exclusiv al tatălui tău. ⁹Să nu ai relații intime cu sora ta care este fiica tatălui tău sau fiica mamei tale, indiferent dacă este născută în familia din care provi sau în afara acestei familii. ¹⁰Să nu ai relații intime cu fiica fiului tău sau cu fiica fiicei tale, pentru că partea lor intimă este partea intimă a ta. ¹¹Să nu ai relații intime cu fiica soției tatălui tău, care i-a fost născută de aceasta; pentru că ea este sora ta. ¹²Să nu ai relații intime cu sora tatălui tău; ea este ruda tatălui tău. ¹³Să nu ai relații intime cu sora mamei tale; pentru că ea este ruda mamei tale. ¹⁴Să nu ai relații intime care îl afectează pe fratele tatălui tău, adică să nu te culci cu soția lui; îți este mătușă. ¹⁵Să nu ai relații intime cu nora ta; ea este soția fiului tău. Să nu-i descoperi partea ei intimă. ¹⁶Să nu ai relații intime cu soția fratelui tău. Acesta este dreptul legitim exclusiv al lui. ¹⁷Să nu ai relații intime atât cu o femeie cât și cu fiica acesteia. Să nu iei pe fiica fiului ei sau pe fiica fetei acesteia ca să le descoperi partea intimă; pentru că ele îi sunt rude. Dacă ai face acest lucru, ar fi ceva nedrept. ¹⁸Să descoperi partea intimă a surorii soției tale. Dacă faci acest lucru cât timp trăiește soția ta, îi faci un mare necaz. ¹⁹Să nu te apropii de o femeie ca să-i descoperi partea intimă în timpul menstruației ei. ²⁰Să nu te culci cu soția semenului tău, murdărindu-te astfel cu ea. ²¹Să nu dai pe niciunul dintre fiii tăi să fie sacrificați în cinstea lui Moleh, profanând astfel Numele Dumnezeuului tău. Eu sunt Domnul. ²²Să nu te culci cu un bărbat așa cum te culci cu o femeie; este ceva oribil! ²³Să nu întreții relații sexuale cu un animal, murdărindu-te cu el. Nici femeia să nu se apropie de un animal ca să întrețină relații sexuale cu el; este o perversitate. ²⁴Să nu vă profanați în niciunul dintre aceste feluri; pentru că prin toate aceste fapte s-au murdărit popoarele pe care le voi alunga din fața voastră. ²⁵Țara a fost profanată prin ele. Din această cauză, Eu o voi pedepsi pentru păcatul ei. Și atunci îi va vărsa pe locuitorii care o populează acum. ²⁶Dar voi să respectați poruncile și legile Mele. Nici băștinașul și nici străinul care locuiește printre voi, să nu facă aceste lucruri oribile. ²⁷Toate aceste fapte (oribile) au fost făcute de locuitorii țării care au trăit înainte de voi în ea. Și astfel, toată zona a fost murdărită. ²⁸Dacă și voi veți profana țara, ea vă va vărsa exact cum le-a vărsat și pe popoarele care au fost acolo înaintea voastră. ²⁹Oricine va face aceste lucruri oribile, va fi distrus din mijlocul poporului lui. ³⁰Deci să respectați poruncile Mele și să nu vă însușiți niciunul dintre aceste obiceiuri oribile, care au fost practicate înaintea venirii voastre, ca să nu vă profanați cu ele. Eu sunt Domnul – Dumnezeuul vostru.” **19** Domnul i-a zis lui Moise: ²„Vorbește întregii adunări a israelienilor și spune-le: «Fiți sfinți; pentru că Eu, Domnul – Dumnezeuul vostru, sunt sfânt. ³Fiecare dintre voi să-și cinstească

mama și tatăl; și să respectați Sabatele Mele. Eu sunt Dumnezeuul vostru, numit Domnul. ⁴Să nu vă întoarceți spre alți zei (ca să vă închinați lor) și să nu vă faceți idoli turnați. Eu sunt Dumnezeuul vostru, numit Domnul. ⁵Când veți oferi un sacrificiu de pace pentru Domnul, să îl aduceți astfel încât să fie primit. ⁶Acel dar ca sacrificiu fie mâncat în ziua când îl veți sacrifica, sau în următoarea zi. Ce va rămâne până a treia zi, să fie ars în foc. ⁷Dacă veți mânca ceva din el a treia zi, se va considera o faptă oribilă; și în consecință, sacrificiul nu va fi primit. ⁸Omul care va mânca (în a treia zi) din el, își va suporta pedeapsa; pentru că a profanat ce este sfânt pentru Domnul. Acela să fie distrus din poporul lui. ⁹Când veți secera recoltele țării, să nu seceri până la marginea terenului tău agricol; și să nu aduni spicele rămase după seceriș. ¹⁰Să nu aduni nici ciorchinii de struguri rămași după culesul viei tale; și să nu strângi boabele căzute din viță. Ci să le lași să fie (ca hrană) pentru omul sărac și pentru străin. Eu sunt Dumnezeuul tău, numit Domnul. ¹¹Să nu furați. Să nu vă comportați perfid între voi; și să nu vă mințiți unii pe alții. ¹²Să nu jurați pe Numele Meu făcând declarații false; pentru că astfel ați profana numele Dumnezeuului vostru. Eu sunt Domnul! ¹³Să nu-ți înșeli semenul și nici să nu-l jefuiești. Să nu reții până a doua zi plata celui care lucrează cu ziua pentru tine. ¹⁴Să nu vorbești de rău pe cel surd; și să nu pui o piatră înaintea celui orb. Ci să te temi de Dumnezeuul tău. Eu sunt Domnul! ¹⁵Să nu faceți nici o nedreptate la judecată. Să nu fii părtinitor cu cel sărac; și să nu favorizezi pe nimeni dintre cei mari. Ci să-ți judeci semenul făcând dreptate. ¹⁶Să nu practici bârfa între oamenii din popor; și să nu atentezi (în niciun fel) la viața semenului tău. Eu sunt Domnul! ¹⁷Să nu-l urăști în inima ta pe fratele tău; ci (doar) fă reproșuri semenul tău (atunci când este cazul), ca să nu te încarci cu păcat din cauza lui. ¹⁸Să nu te răzbuni; și să nu-ți menții supărarea pe oamenii din poporul tău. Ci să-l iubești pe semenul tău ca pe tine însuți. Eu sunt Domnul! ¹⁹Să respectați poruncile Mele. Să nu împerechezi două vite care sunt de rasă diferită. Să nu semeni în terenurile tale agricole două feluri de semințe. Să nu porți haine țesute din două feluri de fire. ²⁰Dacă un om va avea relații intime cu o femeie sclavă care nu fusese încă răscumpărată sau eliberată dar deja era logodită cu un alt bărbat, să fie pedepsiți amândoi. Dar să nu fie omorâți; pentru că ea nu fusese eliberată. ²¹El este obligat să aducă Domnului un sacrificiu pentru vină la intrarea în Cortul Întâlnirii. Acolo să se prezinte cu un berbec ca sacrificiu pentru vină. ²²Preotul va face achitare pentru el înaintea Domnului cu acel berbec al sacrificiului pentru vină. Achitarea va fi făcută pentru păcatul pe care l-a comis (în relația cu acea femeie); și astfel, acel păcat îi va fi iertat. ²³Când veți intra în țară și veți planta diverși pomi pentru hrană, fructele lor să vă fie interzise consumului. Timp de trei ani să fie interzise consumului. Deci să nu le mâncați. ²⁴În al patrulea an, toate fructele lor să fie închinat Domnului, pentru lauda Lui. ²⁵Dar din al cincilea an, să mâncați din fructele lor; pentru ca astfel, ele să vi se înmulțească. Eu sunt Dumnezeuul vostru, numit Domnul. ²⁶Să nu mâncați nimic cu sânge! Să nu aveți vrăjitoria sau ghicirea printre preocupările voastre. ²⁷Să nu vă tundeți părul de pe temple; și să nu-ți razi colțurile bărbii. ²⁸Să nu vă faceți tăieturi în carne pentru un mort; și să nu vă imprimați nici un semn pe piele. Eu sunt Domnul! ²⁹Să nu-ți profanezi fiica făcând-o prostituată; pentru ca să eviți astfel posibilitatea ca țara să ajungă un loc de prostituție și să se umple de nedreptate. ³⁰Să respectați Sabatele Mele; și să cinstiți Tabernacolul Meu. Eu sunt Domnul! ³¹Să nu vă duceți la

cei care cheamă spiritele morților sau la vrăjitori! Să nu-i căutați, ca să nu vă murdăriți cu ei! Eu sunt Dumnezeuul vostru, numit Domnul. ³²Să te ridici înaintea oamenilor cu părul alb; și să onorezi pe cel bătrân. Să te temi de Dumnezeuul tău! Eu sunt Domnul! ³³Dacă vreun străin vine să locuiască împreună cu voi în țara voastră, să nu-l exploatați. ³⁴Străinul să fie considerat ca fiind un băștinaș între voi. Să-l iubiți ca pe voi înșivă; pentru că și voi ați fost străini în țara Egiptului. Eu sunt Dumnezeuul vostru, numit Domnul. ³⁵Să nu înșelați când va trebui să judecați cu privire la măsurarea lungimii, la cântărirea greutateii sau a cantității. ³⁶Să aveți cumpene drepte, greutate corecte, o efă corectă și un hin corect. Eu sunt Dumnezeuul vostru, numit Domnul – Cel care v-a scos din țara Egiptului! ³⁷Să respectați toate poruncile și toate legile Mele; și să faceți așa cum prevăd ele. Eu sunt Domnul!»” **20** Domnul i-a vorbit din nou lui Moise, zicându-i: ²„Să le mai spui israelienilor: «Dacă vreunul dintre israelieni sau dintre străinii care locuiesc în Israel își vor oferi copiii lui Moleh (ca sacrificiu), acel om să fie pedepsit cu moartea! Poporul din țară să-l omoare cu pietre. ³Eu Îmi voi întoarce fața împotriva acelui om și-l voi elimina din poporul lui; pentru că și-a dat fiii (ca ofrandă) lui Moleh și Mi-a murdărit sanctuarul, profanând numele Meu care este sfânt. ⁴Dacă poporul din țară îl va ierta atunci când își va da copiii lui Moleh și nu-l va omorî, ⁵Eu Însuși Îmi voi întoarce fața atât împotriva acelui om, cât și împotriva clanului lui; și-l voi elimina din poporul lui. Îl voi distruge împreună cu toți cei ce îl urmează prostituându-se înaintea lui Moleh. ⁶Dacă se va duce cineva la cei care cheamă spiritele morților sau la vrăjitori ca să se prostitueze urmându-le sfaturile acestora, Îmi voi întoarce fața împotriva lui și îl voi elimina din poporul de care aparține. ⁷Deci sfințiți-vă și fiți sfinți; pentru că Eu sunt Domnul – Dumnezeuul vostru. ⁸Să respectați poruncile Mele și să vă conformați cerințelor lor. Eu sunt Domnul care vă sfințesc! ⁹Cine își va blestema tatăl sau mama, să fie pedepsit cu moartea. Acela care și-a blestemat tatăl sau mama, trebuie să facă achitare cu propriul lui sânge. ¹⁰Dacă un bărbat a comis adulter cu soția semenului lui, cei doi participanți la acel act sexual să fie omorâți! ¹¹Dacă se va întâmpla ca un om să întrețină relații sexuale cu soția tatălui lui, descoperindu-i astfel partea intimă care este dreptul exclusiv al tatălui, să fie omorâți! Să se facă astfel achitare (pentru acest păcat) cu propriul lor sânge. ¹²Dacă un om va avea relații sexuale cu nora lui, amândoi să fie omorâți! Ei au comis o perversitate; în consecință, vina pentru vărsarea sângelui lor, le aparține în exclusivitate. ¹³Dacă un bărbat va întreține relații sexuale cu un alt bărbat la fel cum ar proceda cu o femeie, amândoi au făcut un lucru oribil! Să fie distruși; și să se facă achitare (pentru acest păcat) cu propriul lor sânge! ¹⁴Dacă un bărbat va lua ca soție atât pe fată, cât și pe mama ei, și acest lucru este o faptă oribilă. Să fie arși în foc: atât el, cât și ele; pentru ca acest păcat să nu fie acceptat printre voi. ¹⁵Dacă un bărbat va întreține relații sexuale cu un animal, atunci atât bărbatul cât și animalul să fie distruși. ¹⁶Dacă o femeie se va apropia de un animal ca să întrețină relații sexuale cu el, să distrugeți atât femeia, cât și animalul. Vina pentru vărsarea sângelui lor, le va aparține în exclusivitate. ¹⁷Dacă un om o va lua pe sora lui care este fiica tatălui lui sau a mamei lui și va avea relații intime cu ea, fapta lor este ceva oribil! Să fie omorâți amândoi sub privirea poporului lor. El a descoperit partea intimă a surorii lui; în consecință, trebuie să-și suporte pedeapsa. ¹⁸Este posibil ca un bărbat să se culce cu o femeie și să-i descopere partea intimă în perioada când ea este

necurată. Dacă el îi descoperă scurgerea și ea acceptă acea relație intimă în timp ce are scurgerea de sânge, amândoi să fie distruși în cadrul poporului lor! ¹⁹Să nu descoperiți partea intimă a surorii mamei voastre, nici a surorii tatălui vostru; pentru că aceasta ar însemna să aveți relații intime cu o rudă apropiată. Cei vinovați de acest păcat, își vor suporta pedeapsa! ²⁰Dacă un bărbat va întreține relații sexuale cu mătușa lui, înseamnă că i-a descoperit partea intimă care este dreptul exclusiv al unchiului lui. Amândoi să fie pedepsiți! Ei vor muri fără să aibă copii. ²¹Dacă un bărbat va lua ca soție pe o femeie care deja este soția fratelui lui, și acest lucru este ceva murdar; pentru că astfel, el a descoperit partea intimă a ei care aparținea în mod exclusiv fratelui lui. Nici ei nu vor avea urmași! ²²Să ascultați de toate poruncile Mele și să vă conformați lor; pentru ca țara în care vă voi așeza, să nu vă verse din gura ei. ²³Să nu copiați obiceiurile popoarelor pe care le voi alunga din fața voastră; pentru că ele au făcut toate aceste lucruri care Îmi produc un mare dezgust. ²⁴Vouă v-am promis că veți moșteni țara; Eu personal vă voi da ca proprietate o țară în care curge lapte și miere. Eu sunt Domnul – Dumnezeuul vostru, Cel care v-a ales dintre (celelalte) popoare. ²⁵Acesta este motivul pentru care trebuie să distingeți între un animal curat și unul necurat, între o pasăre necurăță și una curată: ca să nu vă profanați prin ce ați face cu animalele, cu păsările sau cu orice fel de creatură care se deplasează pe pământ, despre care v-am spus să le considerați necurate. ²⁶Voi să fiți sfinți pentru Mine; pentru că Eu, Domnul, sunt sfânt! Eu v-am ales dintre (celelalte) popoare ca să fiți ai Mei. ²⁷Dacă vreun bărbat sau vreo femeie cheamă spiritele morților sau se ocupă cu vrăjitorii, să fie pedepsiți cu moartea! Să fie omorâți cu pietre; și să se facă astfel achitare (pentru acest păcat) cu propriul lor sânge.»” **21** Domnul i-a zis lui Moise: „Spune-le preoților, adică fiilor lui Aaron: «Nici un preot să nu se profaneze atingându-se de un mort din poporul lui. ²Totuși, i se va permite acest lucru în cazul rudelor care-i sunt cele mai apropiate: mama, tatăl, fiul, fiica, fratele ³și sora care, fiind fecioară, încă mai locuiește în casa părintească și n-a avut soț. Pentru ea, se poate profana; ⁴dar ca și conducător în poporul lui, să nu se profaneze. ⁵Preoții să nu se radă pe cap, să nu-și taie perciunii și să nu-și facă tăieturi în piele. ⁶Să fie sfinți pentru Dumnezeuul lor; și să nu profaneze numele Lui; pentru că ei aduc Domnului sacrificiile consumate de foc și mâncarea închinată Dumnezeului lor. Acesta este motivul pentru care trebuie să fie sfinți. ⁷Să nu își ia ca soție o femeie prostituată sau pe una care s-a murdărit (sexual); și nici pe cea care este divorțată de soțul ei. Să procedeze așa pentru că ei sunt sfinți pentru Dumnezeuul lor. ⁸Deci să-i consideri sfinți; pentru că ei oferă mâncarea închinată Dumnezeului vostru. Preotul să fie considerat de tine ca sfânt; pentru că Eu sunt sfânt. Eu sunt Domnul, Cel care vă sfințesc. ⁹Dacă fiica unui preot se murdărește (sexual) prostituându-se, ea își dezonoarează tatăl. Să fie arsă în foc! ¹⁰Acela care a fost ales în funcția de mare preot dintre frații lui, adică cel pe capul căruia a fost turnat uleiul pentru ungere (în vederea consacrării în această slujbă) și care a fost selectat ca să poarte acele haine speciale, să nu-și descopere capul și să nu-și sfâșie hainele în nicio situație. ¹¹Să nu se apropie de niciun mort. Să nu se profaneze nici chiar pentru tatăl lui sau pentru mama lui. ¹²Să nu iasă din Tabernacol și să nu profaneze acest sanctuar al Dumnezeului lui; pentru că el a fost investit în vederea slujirii prin uleiul pentru ungere. Acel ulei care este peste el, reprezintă uleiul Dumnezeului lui. Eu sunt Domnul. ¹³Să se căsătorească

doar cu o fecioară. ¹⁴Să nu-și ia ca soție o văduvă sau o femeie divorțată; nici o femeie care s-a murdărit (sexual) sau care este prostituată. Femeia pe care o va lua ca soție din poporul lui, trebuie să fie virgină; ¹⁵pentru ca astfel să nu-și facă de rușine descendenții în poporul lui. Eu sunt Domnul, Cel care-l sfințesc!».” ¹⁶Domnul i-a zis din nou lui Moise: ¹⁷„Spune-i lui Aaron: «Niciun bărbat dintre urmașii tăi din viitoarele generații care va avea un defect, să nu se apropie să aducă mâncarea închinată Dumnezeului lui. ¹⁸Niciunul care va avea vreun defect, să nu se apropie, adică: nici unul care va fi orb, șchiop, care va avea fața mutilată sau vreo parte a corpului mai lungă decât este normal. ¹⁹Va fi exclus (de la această slujbă) și acela care va avea piciorul rupt sau mâna ruptă, ²⁰care va fi cocoșat sau pitic, care va avea un defect la ochi, care va suferi de scabie sau va avea răni pe piele, ori ale cărui testicule nu vor fi normale. ²¹Niciunul dintre urmașii preotului Aaron, care va avea vreun defect, nu va putea să se apropie ca să aducă Domnului sacrificii consumate de foc. Acela care are un defect (fizic), nu se poate apropia să aducă mâncarea închinată Dumnezeului lui. ²²El va putea totuși mânca din pâinea (închinată) Dumnezeului lui: atât din cea foarte sfântă, cât și din cea sfântă. ²³Însă nu i se permite să se apropie de draperia separatoare sau de altar; fiindcă el are un defect. Să nu-Mi profaneze locurile Mele sfinte, pentru că Eu sunt Domnul, Cel care le sfințesc!».” ²⁴Moise a spus toate aceste cuvinte în auzul lui Aaron, al fiilor acestuia și al tuturor israelienilor. **22** Domnul i-a zis lui Moise: ²„Spune-le lui Aaron și fiilor lui să aibă respect față de lucrurile sfinte care-Mi sunt închinare de către israelieni; și să nu profaneze numele Meu care este sfânt. Eu sunt Domnul! ³Să le transmiți: «Dacă vreunul dintre urmașii voștri din viitoarele generații se va apropia în timp ce va fi necurat și va umbla cu lucrurile sfinte pe care israelienii le dau Domnului, acel om să fie distrus chiar în locul în care stă înaintea Mea. Eu sunt Domnul! ⁴Niciunul dintre urmașii lui Aaron care va avea o rană cu lepră sau care va suferi de vreo hemoragie, să nu mănânce din lucrurile sfinte până nu va deveni curat. Oricine va atinge vreun lucru care a devenit necurat din cauza unui corp mort sau a unui bărbat care a avut o scurgere de spermă, ⁵oricine va atinge vreun animal care se mișcă și care l-ar putea face să ajungă necurat ori vreun om datorită căruia devine necurat – indiferent de felul profanării lui – ⁶cel care va atinge un astfel de lucru, va fi necurat până seara. Lui nu i se va permite să mănânce din lucrurile sfinte până nu-și va spăla corpul cu apă. ⁷La apusul soarelui, va fi curat. Apoi va putea mânca din lucrurile sfinte; pentru că acestea sunt hrana lui. ⁸Să nu mănânce din ceva mort sau din carnea vreunei vietăți care a fost sfâșiată de animalele sălbatice – ca să nu devină necurat. Eu sunt Domnul! ⁹Preoții să respecte poruncile Mele, ca să nu se încarce cu păcat și să moară astfel pentru că le-au desconsiderat. Eu sunt Domnul! Eu îi sfințesc. ¹⁰Nici un om care nu este preot, să nu mănânce din lucrurile sfinte. Nici musafirul și nici cel angajat de preot pentru o zi, să nu mănânce din lucrurile sfinte. ¹¹Dar dacă preotul își va cumpăra un sclav cu argintul lui, acestuia i se permite să mănânce. Mai pot mânca din hrana lui și sclavii născuți în familia acelui preot. ¹²Dacă fiica unui preot se va căsători cu un bărbat care nu este preot, ea nu va putea mânca din darurile sfinte. ¹³Dar fiica unui preot care a rămas văduvă sau care este divorțată fără să aibă copii și care s-a întors în casa tatălui ei ca în tinerețe, va putea să mănânce din hrana lui. Nici un alt om care nu este preot, să nu o mănânce! ¹⁴Dacă un om va mânca din lucrurile sfinte fără să realizeze ce face,

trebuie să dea preotului prețul aceluia lucru sfânt, plus a cincea parte din el. ¹⁵Preoții să nu profaneze lucrurile sfinte pe care israelienii le aduc Domnului ¹⁶permițându-le acestora să mănânce din ele; pentru că ar aduce astfel asupra lor un păcat de care s-ar face vinovați. Să procedeze așa pentru că Eu sunt Domnul, Cel care îi sfințesc!».

¹⁷Domnul i-a zis lui Moise: ¹⁸„Vorbește lui Aaron, fiilor lui și tuturor israelienilor astfel: «Toți bărbații dintre descendenții lui Israel și toți străinii din poporul Israel care vor dori să aducă un sacrificiu ars integral închinat Domnului, indiferent că este unul pentru respectarea jurămintelor lor sau ca dar benevol, ¹⁹să ia un mascul fără defect dintre vite, dintre oi sau dintre capre, conform preferinței lor; și să-l sacrifice. ²⁰Să nu aduceți nici un sacrificiu care are vreun defect; pentru că nu va fi primit de la voi. ²¹Când cineva oferă Domnului un sacrificiu de pace pentru respectarea unui jurământ special sau ca dar benevol din cireadă sau din turmă, trebuie ca animalul să fie perfect (sănătos) pentru a fi acceptat. Să nu aibă nici un defect. ²²Animalele oarbe, lovite, mutilate, cele care au vreo hemoragie, care au scabie sau bube pe piele, să nu fie sacrificate pentru Domnul; și să nu le puneți pe altar ca sacrificii consumate de foc pentru El. ²³Ca dar benevol veți putea aduce un bou sau un miel care are un organ mai lung sau mai scurt; dar ca sacrificiu pentru respectarea unui jurământ, el nu va fi acceptat. ²⁴Orice animal care are vreo parte lovită, sfărâmată, sfâșiată sau tăiată, să nu fie sacrificat pentru Domnul. Să nu oferiți acest fel de sacrificii în țara voastră; ²⁵și să nu primiți vreun astfel de animal de la un străin pentru ca să-l oferiți ca hrană Dumnezeului vostru. Pentru că aceste animale sunt mutilate și au defect, nu vor fi acceptate de la voi!».

²⁶Domnul i-a mai zis lui Moise: ²⁷„Când se naște un vițel, un miel sau un ied, acesta trebuie să rămână șapte zile cu mama lui; apoi, începând cu a opta zi (din viața acestuia), poate fi primit ca sacrificiu consumat de foc pentru Domnul. ²⁸Vaca, oaia sau capra să nu fie înjunghiate în aceeași zi în care este sacrificat și fătul lor. ²⁹Când veți aduce un sacrificiu de mulțumire pentru Domnul, să procedați într-un asemenea mod încât să fie primit (de El) de la voi. ³⁰Carnea lui să fie mâncată în aceeași zi. Să nu lăsați nimic din ea până dimineată. Eu sunt Domnul!

³¹Să respectați poruncile Mele și să vă conformați lor. Eu sunt Domnul! ³²Să nu profanați numele Meu care este sfânt. Și să procedați astfel încât să fiu sfințit în mijlocul israelienilor. Eu sunt Domnul, Cel care vă sfințesc! ³³Eu sunt Cel care v-a scos din țara Egiptului, ca să fiu Dumnezeul vostru. Eu sunt Domnul!».

23 Domnul i-a zis lui Moise: ²„Vorbește israelienilor și spune-le (din partea Mea): «Vă prezint acum care sunt sărbătorile Domnului cu ocazia cărora veți anunța adunări sfinte. Acestea sunt sărbătorile Mele! ³Să lucrați șase zile; dar a șaptea zi este Sabatul – o zi de odihnă, în care veți face o adunare sfântă. Să nu lucrați nimic în această zi. Ci ea să fie Sabatul Domnului în toate locuințele voastre. ⁴Celelalte sărbători ale Domnului, cu adunări sfinte, pe care le veți celebra la vremea stabilită pentru ele, sunt următoarele: ⁵Paștele Domnului, care se sărbătorește în a paisprezecea zi a lunii întâi, între cele două seri. ⁶În a cincisprezecea zi a acestei luni, va fi sărbătoarea Turtelor, în cinstea Domnului. Șapte zile să mâncați turte. ⁷În prima zi (dintre cele șapte) să aveți o adunare sfântă; și să nu faceți atunci nicio muncă. ⁸Șapte zile să aduceți Domnului sacrificii consumate de foc. În a șaptea zi, să aveți o adunare sfântă; și să nu faceți atunci nicio muncă.»

⁹Domnul i-a mai zis lui Moise: ¹⁰„Spune-le israelienilor: «Când veți intra în țara pe care v-o voi da și veți aduna recoltele, să aduceți preotului

un snop din primele rezultate ale secerişului. ¹¹Să legene snopul înaintea Domnului, pentru ca voi să fiţi astfel acceptaţi. Preotul să-l legene în următoarea zi după Sabat. ¹²În ziua când veţi legăna snopul, să sacrificaţi un miel de un an, fără defect, ca ardere integrală pentru Domnul. ¹³Să adăugaţi la el un dar de mâncare care să conţină două zecimi dintr-o efă de făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei – ca sacrificiu consumat de foc şi care produce o aromă plăcută Domnului. Veţi adăuga acestora un sacrificiu de băutură, care va consta într-un sfert de hin de vin. ¹⁴Să nu mâncaţi nici pâine, nici spice prăjite şi nici boabe, până în acea zi când veţi aduce acest sacrificiu Dumnezeului vostru. Aceasta este o poruncă ce va trebui respectată permanent; şi vizează pe toţi urmaşii voştri în toate locurile în care veţi locui. ¹⁵Din ziua care urmează Sabatului, adică din ziua în care veţi aduce snopul ca sacrificiu legănat, să număraţi şapte săptămâni complete. ¹⁶Să număraţi cincizeci de zile până la aceea care urmează celui de-al şaptelea Sabat. Atunci să vă prezentaţi înaintea Domnului cu un nou dar de mâncare. ¹⁷Să aduceţi din locuinţele voastre două pâini pe care le veţi oferi ca sacrificiu legănat. Să fie făcute din făina conţinută de două zecimi dintr-o efă. Făina să fie de cea mai bună calitate. Pâinile să fie coapte după ce coca lor a crescut sub acţiunea fermenţilor. Acestea sunt primele recolte aduse (şi oferite) pentru Domnul. ¹⁸Împreună cu pâinile, să aduceţi ca ardere integrală pentru Domnul, şapte miei de un an, fără defect, un viţel şi doi berbeci. La acestea să adăugaţi darul de mâncare şi sacrificiile de băutură – toate urmând să fie consumate de foc. Ele vor produce o aromă plăcută Domnului. ¹⁹Să aduceţi şi un ţap ca sacrificiu pentru păcat, împreună cu doi miei de un an care vor fi oferiţi ca sacrificiu pentru pace. ²⁰Preotul să le prezinte ca sacrificiu legănat înaintea Domnului, aşa cum va proceda cu pâinea adusă din primele recolte şi cu cei doi miei. Acestea să fie puse separat pentru Domnul; şi să rămână ale preotului. ²¹În aceeaşi zi, să anunţaţi o adunare sfântă. Atunci să nu faceţi nicio muncă. Aceasta este o poruncă ce trebuie respectată permanent şi este valabilă pentru voi şi pentru urmaşii voştri în toate locurile în care veţi locui. ²²Când veţi aduna recolta ţării voastre, să nu strângeţi şi pe aceea de la marginea terenului vostru agricol; şi să nu adunaţi spicele care vor rămâne după seceriş. Lăsaţi-le pentru omul sărac şi pentru străin. Eu sunt Domnul – Dumnezeul vostru!». ²³Domnul i-a zis lui Moise: ²⁴„Spune-le israelienilor: «În prima zi din a şaptea lună, să aveţi o zi de odihnă în care veţi face o adunare sfântă, anunţată cu sunete de goarne. ²⁵Să nu faceţi nicio muncă în timpul ei; şi să aduceţi Domnului sacrificii consumate de foc.»” ²⁶Domnul i-a zis din nou lui Moise: ²⁷„În a zecea zi din a şaptea lună să fie pentru voi ziua Achitării. Atunci să aveţi o adunare sfântă. Să vă smeriţi sufletele şi să aduceţi Domnului sacrificii consumate de foc. ²⁸Să nu lucraţi nimic în acea zi, pentru că ea este ziua Achitării. Atunci se face achitare pentru voi înaintea Dumnezeului vostru numit Domnul. ²⁹Acela care nu se va smeri în acea zi, va fi distrus din poporul lui. ³⁰Pe acela care va lucra ceva în acea zi, Eu personal îl voi distruge din mijlocul poporului lui. ³¹Să nu lucraţi nimic! Este o poruncă valabilă permanent pentru toţi urmaşii voştri în toate locurile în care veţi locui. ³²Acesta este un Sabat, o zi de odihnă în care să vă smeriţi sufletele. Sabatul să fie celebrat din seara celei de-a noua zi până în seara următoare.” ³³Domnul i-a zis lui Moise: ³⁴„Spune-le israelienilor: «În a cincisprezecea zi a acestei luni care este a şaptea, să celebraţi şapte zile sărbătoarea Corturilor în cinstea Domnului. ³⁵În prima zi să aveţi o

adunare sfântă. Atunci să nu faceți nicio muncă. ³⁶Șapte zile să aduceți Domnului sacrificii consumate de foc. În a opta zi să aveți o adunare sfântă și să aduceți Domnului sacrificii consumate de foc. Pentru că și aceasta este o adunare sfântă, să nu faceți nicio muncă în timpul ei. ³⁷Acestea sunt sărbătorile Domnului. În timpul lor, trebuie să anunțați adunări sfinte și veți aduce Domnului sacrificii consumate de foc – arderi integrale, daruri de mâncare și sacrificii care vor consta în băutură. Fiecare dintre ele va fi oferit la data stabilită. ³⁸Toate acestea vor fi respectate în afară de Sabatele dedicate Domnului; iar sacrificiile oferite cu această ocazie vor fi altele decât cele care constau în toate celelalte daruri ale voastre. Ele vor fi suplimentare celor din cazul tuturor jurămintelor voastre și în plus față toate darurile voastre benevole pe care le oferiți Domnului. ³⁹În a cincisprezecea zi din a șaptea lună, după ce ați adunat recoltele țării, să celebrați sărbătoarea Domnului. Ea să dureze șapte zile. Atât prima cât și a opta zi, să fie una de odihnă. ⁴⁰În prima zi, să luați fructe din pomii frumoși, ramuri de palmier, crengi de pomi stufoși și crengi de sălcii de la marginea râului. Să vă bucurați șapte zile înaintea Dumnezeului vostru numit Domnul. ⁴¹În fiecare an să celebrați această sărbătoare în cinstea Domnului. Ea va dura șapte zile. Să o celebrați în a șaptea lună. Aceasta este o poruncă valabilă premanent pentru toate generațiile voastre. ⁴²Să locuiți în corturi șapte zile. Toți israelienii să locuiască în corturi; ⁴³pentru ca urmașii voștri să știe că Eu am decis ca israelienii să locuiască în corturi după ce i-am scos de pe teritoriul Egiptului. Eu sunt Domnul – Dumnezeul vostru.» ⁴⁴Astfel le-a transmis Moise israelienilor care sunt (și ce implică din partea lor) sărbătorile Domnului. **24** Domnul i-a zis lui Moise: ²„Poruncește israelienilor să-ți aducă pentru iluminat ulei pur din măslina presate, ca să (fie pus să) ardă în candelă; și astfel, acea sursă de lumină să lumineze permanent. ³Aaron să pregătească acest ulei în Cortul Întâlnirii, în prima parte a lui care este delimitată de draperia Declarației. Acel ulei să ardă permanent înaintea Domnului, de seara până dimineața. Aceasta este o poruncă valabilă permanent pentru toate generațiile voastre. ⁴Să așeze candelă în suportul sureselor de lumină făcut din aur curat, ca să fie totdeauna înaintea Domnului. ⁵Să iei făină de cea mai bună calitate și să faci din ea douăsprezece pâini. Pentru fiecare pâine să folosești două zecimi (de făină) dintr-o efă. ⁶Să pui aceste pâini în două rânduri pe masa făcută din aur curat: câte șase pe fiecare rând. Așa să fie așezate înaintea Domnului. ⁷Să pui tămâie curată pe fiecare rând, pentru ca aceasta să poată fi pe pâine ca o amintire și ca un sacrificiu consumat de foc pentru Domnul. ⁸Totdeauna să se aducă aceste pâini înaintea Domnului, în fiecare zi de Sabat. Ele să fie luate de la israelieni printr-un legământ etern. ⁹Astfel, ele vor rămâne ale lui Aaron și ale fiilor lui, care trebuie să le mănânce într-un loc sfânt; pentru că acestea sunt pentru ei un lucru foarte sfânt, reprezentând o parte din sacrificiile consumate de foc pentru Domnul. Aceasta este o poruncă ce trebuie respectată permanent.” ¹⁰Fiul unei femei israeliene și al unui bărbat egiptean, a venit printre israelieni. Acesta a început în tabără o luptă cu un bărbat israelian. ¹¹Fiul femeii israeliene a rostit blasfemi la adresa numelui lui Dumnezeu; și L-a blestemat. Atunci ei l-au adus la Moise. Mama lui se numea Șelomit; și era fiica lui Dibri, din tribul lui Dan. ¹²L-au închis până când vor vedea ce hotărâre va pronunța Domnul. ¹³Domnul i-a zis lui Moise: ¹⁴„Scoateți-l în exteriorul taberei pe cel ce a pronunțat blasfemii. Toți aceia care l-au auzit, să-și pună mâinile pe capul lui; și apoi

întreaga adunare să-l omoare cu pietre. ¹⁵Apoi să le spui israelienilor: «Oricine Îl va blestema pe Dumnezeuul lui, își va suporta pedeapsa pentru păcatul pe care l-a comis. ¹⁶Cine va rosti blasfemii la adresa numelui Domnului, va fi omorât. Toată adunarea (israelienilor) să-l omoare cu pietre. Atât străinii, cât și băștinașii care vor rosti blasfemii la adresa numelui Meu, să fie omorâți! ¹⁷Cine va omorî un om, să fie pedepsit cu moartea. ¹⁸Cine va omorî un animal, trebuie să dea altul (viu) în locul celui mort. Va plăti viață pentru viață. ¹⁹Dacă un om va răni pe semenul lui, să i se facă așa cum a făcut el. ²⁰Va da rană pentru rană, ochi pentru ochi, dinte pentru dinte. Să i se facă aceeași rană pe care a făcut-o el semenului lui. ²¹Cel care va omorî un animal, trebuie să dea altul (viu) în locul lui. Dar cel care va omorâ un om, să fie pedepsit cu moartea! ²²Să aveți (și să aplicați) aceeași lege atât pentru străin, cât și pentru băștinaș; pentru că Eu sunt Domnul, Dumnezeuul vostru!» ²³Moise le-a spus israelienilor aceste cuvinte. Ei au scos în exteriorul taberei pe cel care rostise blasfemii; și l-au omorât cu pietre. Israelienii au făcut așa cum i-a poruncit Domnul lui Moise. **25** Domnul i-a zis lui Moise pe muntele Sinai astfel: ²„Spune-le israelienilor: «Când veți intra în țara pe care v-o dau, să lăsați pământul să aibă un Sabat în cinstea Domnului. ³Șase ani să-ți semeni terenul agricol, șase ani să-ți tai via și să-i strângi fructele; ⁴dar în al șaptelea an să ai un Sabat total pentru pământ. Acesta va fi un Sabat în cinstea Domnului. Atunci să nu-ți semeni pământul și să nu-ți tai via. ⁵Să nu culegi ce va crește din pământ din semințele căzute în urma secerării recoltelor (în al șaselea an); și să nu aduni strugurii viei tale pe care nu ai îngrijit-o în acel an. El să fie unul de odihnă pentru pământ. ⁶În timpul anului de odihnă, să mănânci din ce va crește de la sine din pământ. Așa să procedezi atât tu, cât și sclavul sau sclava ta, cel care muncește cu ziua pentru tine, pelerinul, ⁷vitele tale și animalele sălbătice din țară. Să folosiți ca hrană tot ce va crește din pământ în acel an. ⁸Să numeri șapte ocazii de Sabat formate din ani, adică de șapte ori șapte ani. Deci va trece de șapte ori Sabatul anilor, adică în total patruzeci și nouă de ani. ⁹Apoi să pui pe cineva să sune tare din goarnă. În a zecea zi din a șaptea lună, chiar în ziua Achitării, să se sune din goarnă în toată țara. ¹⁰Să sfințiți al cincizecilea an și să vestiți libertatea în toată țara pentru toți locuitorii ei. Acesta să fie pentru voi anul de veselie. Atunci, fiecare dintre voi să se întoarcă la proprietatea lui și la clanul lui. ¹¹Al cincizecilea an să fie pentru voi anul de veselie. Atunci să nu semănați pământul, să nu culegeți ce crește după secerarea recoltelor din anul anterior și să nu culegeți viile pe care nu le-ați îngrijit în acel an. ¹²Acesta este anul de veselie. El să fie sfânt pentru voi. Să mâncați doar ce va crește de la sine pe terenurile voastre agricole. ¹³În acel an de veselie, fiecare dintre voi să vă întoarceți la proprietatea voastră. ¹⁴Când veți vinde ceva semenului vostru sau când veți cumpăra ceva de la el, să nu vă înșelați unul pe altul. ¹⁵Când veți cumpăra ceva de la semenul vostru, să plătiți calculând anii care au trecut de la anul de veselie; iar vânzătorul să ceară un preț ținând cont de anii care mai rămân pentru cules (până la următorul an de veselie). ¹⁶Dacă anii sunt mulți, atunci să ridici prețul; iar dacă ei sunt puțini, să scazi prețul; pentru că el reflectă posibilitatea unui anumit număr de recolte agricole. ¹⁷Să nu vă înșelați unul pe altul; ci să vă temeți de Dumnezeuul vostru. Eu sunt Dumnezeuul vostru, numit Domnul. ¹⁸Să respectați poruncile Mele, să vă conformați legilor Mele și să le aplicați în practica vieții voastre, ca să trăiți protejați în țară. ¹⁹Această țară își va produce recoltele; iar

voi veți mânca și veți trăi în ea în totală securitate. ²⁰Dacă vă veți întreba ce veți mânca în al șaptelea an în care nu semănați și nu vă strângeți recoltele, ²¹vă anunț că Eu vă voi oferi binecuvântarea Mea în al șaselea an astfel încât pământul va produce recolte agricole pentru trei ani. ²²Când veți semăna pământul în al optulea an, încă veți mânca din recolte vechi; și până în al nouălea an când veți avea noile recolte, veți mânca tot din cele vechi. ²³Pământul să nu fie vândut definitiv; pentru că țara este a Mea. Pentru Mine, voi sunteți (în ea doar niște) străini și pelerini. ²⁴Acesta este motivul pentru care în toată țara pe care o veți avea ca proprietari, trebuie să acordați dreptul de răscumpărare pentru terenuri. ²⁵Dacă unul dintre oamenii din poporul tău va săraci și își va vinde o parte din proprietatea lui, cel care are dreptul de răscumpărare, adică ruda lui cea mai apropiată, trebuie să vină și să răscumpere ce a vândut acela. ²⁶Dacă omul nu are nicio rudă care să răscumpere ce vânduse, dar după un timp poate el personal să facă răscumpărarea, ²⁷să calculeze anii (care au trecut) de la vânzare și să dea înapoi cumpărătorului diferența de preț. Apoi, se poate întoarce la proprietatea lui. ²⁸Dar dacă nu poate să facă răscumpărarea, ce a vândut să rămână la cumpărător până când vine anul de veselie. În acel an de veselie, cumpărătorul trebuie să părăsească acea proprietate; și astfel, fostul proprietar se va putea întoarce la proprietatea lui. ²⁹Dacă cineva va vinde o casă de locuit într-un oraș înconjurat cu ziduri, aceasta va putea fi răscumpărată în timp de un an de la vânzare. Termenul după care expiră dreptul de răscumpărare, este de un an. ³⁰Dacă nu este răscumpărată înainte de împlinirea unui an întreg, casa din acel oraș înconjurat cu ziduri să rămână pentru totdeauna a cumpărătorului și a urmașilor lui. Să nu iasă din ea în anul de veselie. ³¹Casele din satele care nu sunt înconjugate cu ziduri, vor fi considerate la fel ca terenurile agricole ale țării. Ele vor putea fi răscumpărate; iar cumpărătorul va trebui să le dea înapoi fostului proprietar în anul de veselie. ³²Despre orașele leviților, să știți că ei vor avea permanent dreptul de răscumpărare asupra caselor care se află în ele. ³³Este posibil ca un om să cumpere o casă de la leviți. Acea casă care a fost vândută în orașul acestora, să fie restituită în anul de veselie; pentru că cele din orașele leviților sunt proprietatea lor în mijlocul israelienilor. ³⁴Dar terenurile agricole din jurul orașelor leviților, nu pot fi vândute; pentru că acestea sunt proprietatea lor pentru totdeauna. ³⁵Dacă unul dintre cei din poporul tău sărăcește și ajunge să depindă de tine, tu să-l ajuți ca și cum ar fi un străin sau un pelerin. Să-l lași să locuiască la tine. ³⁶Să nu iei nici un fel de dobândă de la el; ci să te temi de Dumnezeu. Să-l lași pe fratele tău să locuiască împreună cu tine! ³⁷Să nu-i împrumuți argint cu dobândă și să nu-i dai mâncare pe care i-o ceri înapoi în cantitate mai mare decât cea oferită. ³⁸Eu sunt Domnul – Dumnezeul tău, Cel care te-am scos din teritoriul Egiptului, ca să-ți ofer Canaanul și să fiu Dumnezeul tău! ³⁹Dacă vreunul dintre oamenii poporului tău sărăcește și ți se vinde, să nu-l obligi să facă muncă de sclav. ⁴⁰Să rămână la tine ca unul care lucrează temporar și este recompensat mereu la sfârșitul zilei, sau ca pelerinul. Să te slujească până la anul de veselie. ⁴¹Atunci va putea pleca de la tine împreună cu copiii lui; și astfel, se va putea întoarce atunci la clanul lui și la proprietatea părinților lui. ⁴²Să procedezi astfel pentru că ei sunt sclavii Mei pe care i-am scos din teritoriul Egiptului. Să nu fie vânduți cum se vând sclavii! ⁴³Să nu-i stăpânești cu duritate, ci să te temi de Dumnezeu. ⁴⁴Dacă dorești să ai sclavi și sclave, îi poți cumpăra dintre popoarele din jur. ⁴⁵Poți să-i iei și dintre fiii

pelerinilor care vor locui la tine, sau dintre cei care aparțin clanurilor lor, fiind născuți în țara voastră. Aceștia pot fi proprietatea voastră. ⁴⁶Îi puteți lăsa ca moștenire copiilor voștri; și ei pot să-i moștenească la fel ca pe o proprietate (materială). Vor fi sclavii voștri tot timpul cât vor trăi. Dar niciunul dintre voi să nu stăpânească peste altul cu duritate când este vorba despre israelieni care sunt frații voștri! ⁴⁷Este posibil ca un străin sau un pelerin să se îmbogățească, iar unul dintre frații voștri să sărăcească lângă el, fiind astfel obligat să se vândă străinului sau pelerinului ori vreunuia care aparține clanului străinului. ⁴⁸După ce s-a vândut astfel (unuia care nu este evreu), el mai poate fi răscumpărat. Să-l răscumpere una dintre rudele lui. ⁴⁹Atât unchiul lui, cât și fiul unchiului lui sau orice altă rudă apropiată din clanul lui, vor putea să-l răscumpere. Dacă (după un timp) poate, să se răscumpere chiar el însuși. ⁵⁰Să calculeze împreună cu cel care l-a cumpărat. Prețul eliberării lui să fie calculat ținând cont de anul în care a fost vândut și de cât timp mai este până la anul de veselie. Perioada de timp în care a fost cu proprietarul, va fi evaluată ca preț la fel ca perioada calculată în cazul unui lucrător plătit. ⁵¹Dar dacă mai rămân mulți ani până la anul de veselie, atunci în funcție de numărul lor, el va plăti (proprietarului temporar) pentru răscumpărarea lui o parte din argintul cu care a fost cumpărat. ⁵²Dacă mai sunt puțini ani până la anul de veselie, atunci să-i calculeze și să-și plătească răscumpărarea raportat la aceștia. ⁵³Acesta va fi considerat pentru cumpărătorul lui ca un lucrător care este plătit la sfârșitul anului. Deci să nu se comporte dur cu el în prezența ta. ⁵⁴Dacă nu va fi răscumpărat în niciunul dintre aceste moduri, el și copiii lui să fie eliberați în anul de veselie. ⁵⁵Israelienii sunt sclavii Mei. Ei sunt sclavii Mei pe care i-am scos din teritoriul Egiptului. Eu sunt Domnul – Dumnezeuul vostru! **26** Să nu vă faceți idoli; și să nu vă instalați nicio statuie făcută prin cioplire, dar nici stâlpi (considerați) sfinți. Pe teritoriul țării voastre să nu puneți statui de piatră înaintea cărora să vă închinați; pentru că Eu sunt Dumnezeuul vostru, numit Domnul! ²Să respectați Sabatele Mele și să cinstiți Sanctuarul Meu. Eu sunt Domnul. ³Dacă vă veți conforma deciziilor Mele, dacă veți respecta poruncile Mele și vă veți trăi viața conform lor, ⁴vă voi da ploi care vor cădea la momentul oportun. Astfel, pământul va fi productiv și pomii câmpului își vor produce fructele lor. ⁵Seceratul va dura până la culesul viei; iar acest cules va dura până la semănat. Veți mânca pâine din abundență și veți trăi protejați în țară. ⁶Vă voi da pace în zona unde veți locui. Vă veți culca; și nimeni nu vă va deranja; voi distruge animalele sălbatice din țară, iar sabia nu va trece prin ea. ⁷Veți urmări pe dușmanii voștri; și ei vor cădea înaintea voastră loviți de sabie. ⁸Cinci dintre voi vor urmări o sută dintre ei; și o sută vor urmări zece mii. Dușmanii voștri vor cădea înaintea voastră loviți de sabie. ⁹Mă voi întoarce spre voi, vă voi face fertili și vă voi înmulți. Îmi voi respecta legământul ratificat cu voi. ¹⁰Veți mânca din grâul vechi; și veți fi determinați să-l scoateți pe cel vechi pentru a-i face loc celui nou. ¹¹Îmi voi stabili reședința în mijlocul vostru; și nu vă voi urî. ¹²Voi umbla printre voi; și voi fi Dumnezeuul vostru, iar voi veți fi poporul Meu. ¹³Eu sunt Domnul – Dumnezeuul vostru, Cel care v-am scos de pe teritoriul Egiptului, ca să nu mai fiți sclavii egiptenilor. Eu am rupt legăturile jugului vostru și v-am făcut să mergeți ținând capul ridicat. ¹⁴Dar dacă nu Mă veți asculta și nu veți pune în practica vieții voastre toate aceste porunci, ¹⁵dacă veți desconsidera deciziile Mele și veți urî legile Mele refuzând

să mai respectați toate poruncile Mele, ci veți încălca legământul Meu, ¹⁶vă spun de-acum ce vă voi face: voi aduce teroarea peste voi. Tifosul și febra vor face să vi se stingă ochii și să dispară viața din voi. Vă veți semăna degeaba semințele (în pământ); pentru că (recoltele care vor crește din ele) le vor mânca dușmanii voștri. ¹⁷Îmi voi întoarce fața împotriva voastră și veți fi învinși de dușmanii voștri. Cei care vă urăsc, vă vor fi stăpâni; și veți fugi chiar și în situații în care nu veți fi urmăriți de nimeni... ¹⁸Dacă în ciuda acestor lucruri, nu Mă veți asculta, voi continua și Eu să vă pedepsesc de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre. ¹⁹Voi distruge puterea voastră de care erați mândri. Vă voi face cerul ca fierul și pământul ca bronzul. ²⁰Vi se va consuma puterea fără niciun rezultat. Pământul vostru nu va mai produce recoltele agricole, iar pomii din țară nu-și vor mai oferi fructele. ²¹Dacă și după aceste lucruri veți continua să vă opuneți Mie și nu veți accepta să Mă ascultați, vă voi lovi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre. ²²Voi trimite animalele sălbatice împotriva voastră. Ele vă vor lăsa fără copii și vă vor distruge vitele. Astfel, vă vor împrăști. În consecință, drumurile voastre vor rămâne fără călători. ²³Dacă nici după aceste pedepse nu veți accepta să vă corectați, ci vă veți opune Mie, ²⁴și Eu mă voi opune vouă. Vă voi lovi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre. ²⁵Voi aduce sabia împotriva voastră. Ea va răzbuna legământul încălcat (de voi). Dacă vă veți aduna în orașele voastre, voi trimite epidemia printre voi; și veți ajunge la discreția dușmanilor voștri. ²⁶Când voi aduce lipsă de pâine, zece femei vă vor coace pâine într-un singur cuptor și vă vor da pâinea cu cântarul. Dar în ciuda faptului că o veți mânca, tot nu vă veți sătura. ²⁷Dacă nici după aceste pedepse nu Mă veți asculta, ci vă veți opune Mie, ²⁸atunci și Eu, în mânia Mea, Mă voi opune vouă. Eu personal vă voi pedepsi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre. ²⁹Vă veți hrăni mâncând carnea fiilor și a fiicelor voastre... ³⁰Vă voi distruge locurile înalte și vă voi dărâma stâlpii închinați soarelui! Corpurile voastre moarte vor fi aruncate peste corpurile moarte ale idolilor voștri; și Eu personal vă voi urî! ³¹Voi lăsa orașele voastre fără locuitori și vă voi goli de personal sanctuarele. Nu voi mai agreea plăcutul miros al sacrificiilor voastre. ³²Vă voi devasta țara, astfel încât dușmanii voștri care vor veni să locuiască în ea, vor rămâne foarte surprinși când o vor vedea. ³³Vă voi dispersa printre celelalte națiuni; și voi scoate sabia împotriva voastră. Țara vă va fi devastată; și orașele voastre vor rămâne fără locuitori. ³⁴Astfel, în perioada în care va rămâne fără locuitori, țara se va bucura de Sabatele ei (nerespectate la timpul stabilit). Însă voi veți fi (deportați și exilați) în țara dușmanilor voștri. Atunci, țara voastră se va odihni și se va bucura de Sabatele ei. ³⁵Tot timpul cât va fi fără locuitori, se va odihni cum nu i s-a permis în zilele de Sabat din perioada când locuiați în ea. ³⁶Iar celor care vor supraviețui, le voi trimite frica în inimă acolo, în țara dușmanilor lor. Sunetul slab al unei frunze luate de vânt, îi va determina să fugă. Și vor fugi cum fuge cineva de sabie. Astfel, vor cădea, deși nimeni nu-i va urmări. ³⁷Se vor rostogoli unii peste alții ca înaintea sabiei, deși nimeni nu-i urmărește. Și nu veți avea nicio putere ca să vă opuneți dușmanilor voștri. ³⁸Veți dispărea între celelalte națiuni; și țara dușmanilor voștri vă va mânca. ³⁹Aceia dintre voi care vor supraviețui, vor dispărea în țara dușmanilor voștri din cauza păcatelor lor. Vor muri și din cauza păcatelor părinților lor. ⁴⁰Dar va exista posibilitatea ca unii să-și mărturisească nedreptățile lor și păcatelele părinților lor pe care le-au făcut împotriva Mea, recunoscând cum Mi s-au opus. ⁴¹Din cauza acelor

păcate, Eu m-am opus lor și i-am dus în țara dușmanilor lor. Deci dacă inima lor necircumcisă se va smeri și își vor recunoaște vina, ⁴²Îmi voi aduce aminte de legământul Meu făcut cu Iacov, Îmi voi aminti de legământul pe care l-am făcut cu Isaac și de legământul Meu ratificat cu Avraam. Astfel, Îmi voi aminti (și) de țară. ⁴³Totuși, ei vor fi scoși din ea; și se va bucura de Sabatele ei în perioada în care va rămâne fără locuitori. Ei își vor suporta pedeapsa; pentru că au desconsiderat poruncile Mele și au urât deciziile Mele în sufletul lor. ⁴⁴Și totuși, chiar și atunci când vor fi în țara dușmanilor lor, nu-i voi goni și nu-i voi abandona astfel încât să-i distrug (total) și să încalc legământul Meu cu ei; pentru că Eu sunt Domnul – Dumnezeul lor. ⁴⁵Ci va fi în avantajul lor că Îmi voi aminti de legământul pe care l-am făcut (și l-am ratificat) cu strămoșii lor. Acela este legământul în baza căruia Eu i-am scos de pe teritoriul Egiptului, în văzul celorlalte popoare, ca să fiu Dumnezeul lor. Eu sunt Domnul!».” ⁴⁶Acestea sunt deciziile, poruncile și legile pe care Domnul le-a stabilit între El și israelieni la muntele Sinai, (transmițându-le) prin Moise. 27 Domnul i-a zis lui Moise: ²„Spune-le israelienilor: «Când un om va închina Domnului anumite persoane printr-un jurământ special, să procedeze conform evaluării tale. ³Dacă acela este un bărbat cu vârsta cuprinsă între douăzeci și șaiszeci de ani, atunci evaluarea ta să fie de cincizeci de șecheli de argint, conform șechelului Sanctuarului. ⁴Dacă va fi o femeie, evaluarea ta să fie de treizeci de șecheli pentru ea. ⁵Dacă cineva are între cinci și douăzeci de ani, să evaluezi un băiat la douăzeci de șecheli și o fată la zece șecheli. ⁶Dacă are între o lună și cinci ani, evaluarea ta să fie de cinci șecheli de argint pentru un băiat și de trei șecheli de argint pentru o fetiță. ⁷Dacă omul are șaiszeci de ani sau mai mult, atunci evaluarea ta pentru un bărbat să fie de cincisprezece șecheli, iar pentru o femeie să fie de zece șecheli. ⁸Dacă este prea sărac ca să poată plăti conform evaluării tale, atunci să se ducă la preot; și el să-i facă o altă evaluare. Preotul să realizeze o evaluare compatibilă cu situația materială pe care o are cel care a făcut jurământul. ⁹Dacă se vor închina animale care pot fi aduse ca sacrificii Domnului, tot ce va fi oferit Lui să fie considerat ca ceva sfânt. ¹⁰Nu se va permite înlocuirea animalului și nici schimbarea unuia bun cu altul rău sau a altuia rău cu unul bun. Dacă un animal este înlocuit cu un altul, atunci atât unul cât și celălalt vor fi considerate sfinte. ¹¹Dacă va exista dorința închinării unui animal necurat care nu poate fi oferit ca sacrificiu Domnului, acela să fie adus înaintea preotului. ¹²Preotul să-l evalueze, ca să constate dacă este bun sau rău. Astfel, el va rămâne la evaluarea făcută de preot. ¹³Dacă (cel care l-a adus) vrea să-l răscumpere, să adauge a cincea parte din prețul evaluării lui. ¹⁴Dacă un om Îi va închina Domnului locuința lui, preotul s-o evalueze, pentru ca să vadă dacă ea este bună sau rea. Și prețul ei va rămâne la evaluarea făcută de preot. ¹⁵Dacă cel care și-a închinat Domnului locuința vrea să o răscumpere, trebuie să adauge a cincea parte din prețul stabilit la evaluarea ei; și va fi (din nou) a lui. ¹⁶Dacă un om Îi va închina Domnului o suprafață de pământ agricol din proprietatea lui, evaluarea să fie făcută ținând cont de sămânța necesară cultivării ei. Cincizeci de șecheli de argint vor fi corespondentul pentru un homer cu sămânță de orz (care se poate semăna în acel teren agricol). ¹⁷Dacă va închina terenul agricol în anul de veselie, acesta să rămână la evaluarea ta. ¹⁸Dar dacă-l va închina după anul de veselie, atunci preotul să-i calculeze prețul în funcție de anii care mai rămân până la următorul an jubiliar. Apoi să-l scadă din

evaluarea ta. ¹⁹Dacă cel care închină terenul agricol va dori vreodată să-l răscumpere, atunci trebuie să adauge a cincea parte din prețul evaluării tale; și apoi, acel teren va fi (din nou) al lui. ²⁰Dar dacă nu va dori să-și răscumpere terenul sau dacă îl va vinde altui om, nu va mai putea fi răscumpărat (niciodată). ²¹În anul de veselie, atunci când terenul va fi retocedat, va fi dedicat special Domnului ca un pământ al Lui. Astfel, el va fi (de-atunci) proprietatea preotului. ²²Dacă cineva închină Domnului un teren agricol pe care l-a cumpărat dar care nu este parte din proprietatea lui, ²³preotul să calculeze cât trebuie să fie prețul acestuia până la anul de veselie; iar cel care-l închină trebuie să-i plătească în aceeași zi prețul conform evaluării tale, ca pentru un lucru închinat Domnului. ²⁴În anul de veselie, acel teren agricol să fie dat înapoi celui de la care fusese cumpărat, ajungând astfel (din nou) în proprietatea lui. ²⁵Toate evaluările să fie făcute conform șechelului Sanctuarului. Acel șechel are douăzeci de ghere. ²⁶Nimeni nu va putea închina Domnului primul născut al animalelor; pentru că el este deja printre animalele care aparțin Domnului. Indiferent că va fi bou sau oaie, acel animal (prim-născut) este al Domnului. ²⁷Dacă va fi (închinat) un animal necurat, să-l răscumpere conform evaluării tale; și să adauge a cincea parte din acel preț stabilit la evaluare. Dacă nu va fi răscumpărat, să fie vândut conform evaluării tale. ²⁸Niciun lucru pe care un om îl poate închina Domnului din tot ce are, indiferent că este om, animal sau teren agricol din proprietatea lui, nu va putea fi vândut sau răscumpărat. Tot ce va fi închinat astfel, va fi considerat foarte sfânt pentru Domnul. ²⁹Niciun om dat pentru distrugere, nu va putea fi răscumpărat; ci va fi omorât. ³⁰Toate zecimile din plantele care cresc din pământ, indiferent că sunt din sămânța crescută aproape de pământ sau din fructele pomilor, sunt ale Domnului. Ele sunt închinat Lui. ³¹Dacă un om va dori să răscumpere ceva din acea zecime pe care o închinase Domnului, să adauge a cincea parte din ea. ³²Toate zecimile din cirezi sau din turme, adică din tot ce va crește protejat de bățul păstorului, să fie închinat Domnului. ³³Să nu se analizeze dacă animalul este bun sau rău; și nici să nu se înlocuiască. Dacă-l va înlocui cineva, ambele animale vor fi sfinte: atât animalul înlocuit, cât și celălalt; și nu vor putea fi răscumpărate.» ³⁴Acestea sunt poruncile pe care Domnul i le-a dat lui Moise pe muntele Sinai. Ele au fost pronunțate pentru a fi respectate în poporul Israel.

Numeri

1 Domnul i-a vorbit lui Moise în deșertul Sinai, din cortul Întâlnirii. Acest lucru s-a întâmplat în prima zi din a doua lună a celui de-al doilea an după ce au plecat de pe teritoriul Egiptului. El i-a zis: ²„Faceți recensământul întregii adunări a israelienilor, conform clanurilor și familiilor lor. Să înscrieți astfel pe fiecare bărbat conform numelui lui. ³Această listă să cuprindă numele tuturor celor din Israel care au vârsta de cel puțin douăzeci de ani și care sunt capabili să meargă la război. Tu și Aaron să-i numărați în grupurile lor de care aparțin. ⁴Să fie cu voi câte un bărbat din fiecare clan; și fiecare dintre aceștia să vină în calitate de conducător al familiei lui (lărgite). ⁵Acestea sunt numele bărbaților care trebuie să fie împreună cu voi: din clanul lui Ruben: Elitar, fiul lui Ședeur; ⁶din clanul lui Simeon: Șelumiel, fiul lui Țurișadai; ⁷din clanul lui Iuda: Nahșon, fiul lui Aminadab; ⁸din clanul lui Isahar: Netanel, fiul lui Țuar; ⁹din clanul lui Zabulon: Eliab, fiul lui Helon; ¹⁰din clanul descendenților lui Iosif – din familia lărgită a lui Efraim: Elișama, fiul lui Amihud; din familia lărgită a lui Manase: Gamaliel, fiul lui Pedahțur; ¹¹din clanul lui Beniamin: Abidan, fiul lui Ghidoni; ¹²din clanul lui Dan: Ahiezer, fiul lui Amișadai; ¹³din clanul lui Așer: Paghiel, fiul lui Ocran; ¹⁴din clanul lui Gad: Eliasaf, fiul lui Deuel; ¹⁵din clanul lui Neftali: Ahira, fiul lui Enan.” ¹⁶Acești israeliți au fost aleși din adunare, ca să fie conducătorii clanurilor strămoșilor lor – conducători ai miilor lui Israel. ¹⁷Moise și Aaron au venit împreună cu acești bărbați care fuseseră desemnați; ¹⁸și în prima zi din a doua lună, au convocat întregul popor al evreilor. Astfel, poporul a fost luat în evidență ținând cont de clanuri și de familiile de care aparținea fiecare dintre cei care și-au înscris numele. Aceștia erau bărbați care aveau cel puțin douăzeci de ani. ¹⁹Au procedat exact cum i-a poruncit Domnul lui Moise. Astfel i-a numărat el în deșertul Sinai. ²⁰Urmează prezentarea descendenților lui Ruben – care era primul născut în familia lui Israel – conform clanurilor și familiilor lor. A fost înscris numele tuturor bărbaților care aveau cel puțin douăzeci de ani și care erau capabili să meargă la război. ²¹Cei numărați care aparțineau clanului lui Ruben, au fost patruzeci și șase de mii cinci sute. ²²Descendenții lui Simeon, conform clanurilor și familiilor lor, au fost înscriși cu numele fiecărui bărbat care avea cel puțin douăzeci de ani și care era capabil să meargă la război. ²³Cei numărați care aparțineau clanului lui Simeon, au fost cincizeci și nouă de mii trei sute. ²⁴Descendenții lui Gad, conform clanurilor și familiilor lor, au fost înscriși cu numele fiecărui bărbat care avea cel puțin douăzeci de ani și care era capabil să meargă la război. ²⁵Cei numărați care aparțineau clanului lui Gad, au fost patruzeci și cinci de mii șase sute cinci zeci. ²⁶Descendenții lui Iuda, conform clanurilor și familiilor lor, au fost înscriși cu numele fiecărui bărbat care avea cel puțin douăzeci de ani și care era capabil să meargă la război. ²⁷Cei numărați care aparțineau clanului lui Iuda, au fost șaptezeci și patru de mii șase sute. ²⁸Descendenții lui Isahar, conform clanurilor și familiilor lor, au fost înscriși cu numele fiecărui bărbat care avea cel puțin douăzeci de ani și care era capabil să meargă la război. ²⁹Cei numărați care aparțineau clanului lui Isahar, au fost cincizeci și patru de mii patru sute. ³⁰Descendenții lui Zabulon, conform clanurilor și familiilor lor, au fost înscriși cu numele fiecărui bărbat care avea cel puțin douăzeci de ani și

care era capabil să meargă la război. ³¹Cei numărați care aparțineau clanului lui Zabulon, au fost cincizeci și șapte de mii patru sute. ³²Fiii lui Iosif, adică descendenții lui Efraim, conform clanurilor și familiilor lor, au fost înscriși cu numele fiecărui bărbat care avea cel puțin douăzeci de ani și care era capabil să meargă la război. ³³Cei numărați care aparțineau clanului lui Efraim, au fost patruzeci de mii cinci sute. ³⁴Descendenții lui Manase, conform clanurilor și familiilor lor, au fost înscriși cu numele fiecărui bărbat care avea cel puțin douăzeci de ani și care era capabil să meargă la război. ³⁵Cei numărați care aparțineau clanului lui Manase, au fost treizeci și două de mii două sute. ³⁶Descendenții lui Benjamin, conform clanurilor și familiilor lor, au fost înscriși cu numele fiecărui bărbat care avea cel puțin douăzeci de ani și care era capabil să meargă la război. ³⁷Cei numărați care aparțineau clanului lui Benjamin, au fost treizeci și cinci de mii patru sute. ³⁸Descendenții lui Dan, conform clanurilor și familiilor lor, au fost înscriși cu numele fiecărui bărbat care avea cel puțin douăzeci de ani și care era capabil să meargă la război. ³⁹Cei numărați care aparțineau clanului lui Dan, au fost șaiszeci și două de mii șapte sute. ⁴⁰Descendenții lui Așer, conform clanurilor și familiilor lor, au fost înscriși cu numele fiecărui bărbat care avea cel puțin douăzeci de ani și care era capabil să meargă la război. ⁴¹Cei numărați care aparțineau clanului lui Așer, au fost patruzeci și unu de mii cinci sute. ⁴²Descendenții lui Neftali, conform clanurilor și familiilor lor, au fost înscriși cu numele fiecărui bărbat care avea cel puțin douăzeci de ani și care era capabil să meargă la război. ⁴³Cei numărați care aparțineau clanului lui Neftali, au fost cincizeci și trei de mii patru sute. ⁴⁴Aceștia sunt cei care au fost luați în evidență de Moise și de Aaron. Ei i-au numărat cu ajutorul conducătorilor lui Israel. Fiecare dintre cei doisprezece oameni, reprezenta propriul lui trib. ⁴⁵Toți aceia care au fost înscriși cu ocazia acestui recensământ conform familiilor lor, aveau cel puțin douăzeci de ani și aparțineau poporului Israel. Ei erau capabili să meargă la război. ⁴⁶Numărul total al celor înscriși a fost de șase sute trei mii cinci sute cinci zeci. ⁴⁷Leviții, conform clanului strămoșilor lor, n-au fost numărați împreună cu ceilalți evrei. ⁴⁸Domnul îi zisese lui Moise: ⁴⁹„Să nu numeri clanul lui Levi; și să nu îl iei în considerare (la recensământ) în mijlocul celorlalți israelieni. ⁵⁰Să dai leviților sarcina de a îngriji Tabernacolul Declarației, toate uneltele lui și tot ce aparține acestuia. Ei trebuie să transporte Tabernacolul și toate uneltele lui, să aibă grijă de el și să-și facă tabăra în jurul acestuia. ⁵¹Când urmează ca Tabernacolul să fie mutat, leviții trebuie să-l strângă. Și când urmează ca Tabernacolul să fie reinstalat, leviții să fie cei care îl vor ridica. Străinul care se va apropia (să participe la aceste activități), să fie omorât. ⁵²Ceilalți israelieni să se instaleze fiecare în tabăra lui; și fiecare bărbat să stea în jurul steagului reprezentând clanul lui. ⁵³Dar leviții să-și facă tabăra în jurul Tabernacolului Declarației, ca să nu se declanșeze mânia Mea împotriva adunării israelienilor. Leviții să aibă în pază Tabernacolul Declarației.” ⁵⁴Israelienii au procedat exact cum i-a poruncit Domnul lui Moise. 2 Domnul le-a vorbit lui Moise și lui Aaron astfel: ²„Israelienii să-și organizeze tabăra în jurul cortului Întâlnirii. Fiecare bărbat să stea în zona unde se află steagul (clanului) lui, lângă semnele care reprezintă familia lui. ³În partea de est să fie armatele taberei lui Iuda, lângă steagul lor. Conducătorul descendenților lui Iuda este Nahșon – fiul lui Aminadab. ⁴Armata lui este formată din șaptezeci și patru de mii șase sute de oameni. ⁵Clanul lui Isahar să-și organizeze

tabăra lângă ei. Conducătorul descendenților lui Isahar este Netanel – fiul lui Țuar.⁶ Armata lui este formată din cinci zeci și patru de mii patru sute de oameni.⁷ Urmează clanul lui Zabulon. Conducătorul descendenților lui Zabulon este Eliab – fiul lui Helon.⁸ Armata lui este formată din cincizeci și șapte de mii patru sute de oameni.⁹ Toți oamenii din tabăra lui Iuda înscriși în urma recensământului conform grupurilor lor, sunt o sută optzeci și șase de mii patru sute. Când vă veți deplasa, aceștia să fie poziționați primii.¹⁰ În partea de sud să fie armatele taberei lui Ruben, lângă steagul lor. Conducătorul descendenților lui Ruben este Elițur – fiul lui Ședeur.¹¹ Armata lui este formată din patruzeci și șase de mii cinci sute de oameni.¹² Lângă el să-și organizeze tabăra clanul lui Simeon. Conducătorul descendenților lui Simeon este Șelumiel – fiul lui Țurișadai.¹³ Armata lui este formată din cincizeci și nouă de mii trei sute de oameni.¹⁴ Urmează clanul lui Gad. Conducătorul descendenților lui Gad este Eliasaf – fiul lui Deuel.¹⁵ Armata lui este formată din patruzeci și cinci de mii șase sute cincizeci de oameni.¹⁶ Toți cei din tabăra lui Ruben înscriși cu ocazia recensământului conform grupurilor lor, sunt o sută cincizeci și unu de mii patru sute cincizeci de oameni. Când vă veți deplasa, aceștia să fie poziționați în al doilea rând.¹⁷ Apoi să se deplaseze cortul Întâlnirii împreună cu tabăra leviților care se află în mijlocul celorlalte tabere. Aceștia să meargă în aceeași ordine în care și-au stabilit poziția în tabără. Fiecare (grup) să se afle la locul lui, în dreptul steagului care-l reprezintă.¹⁸ În partea de est să fie armatele taberei lui Efraim, lângă steagul lor. Conducătorul descendenților lui Efraim este Elișama – fiul lui Amihud.¹⁹ Armata lui este formată din patruzeci de mii cinci sute de oameni.²⁰ După el să se organizeze clanul lui Manase. Conducătorul descendenților lui Manase este Gamaliel – fiul lui Pedahțur.²¹ Armata lui este formată din treizeci și două de mii două sute de oameni.²² Urmează clanul lui Beniamin. Conducătorul descendenților lui Beniamin este Abidan – fiul lui Ghidoni.²³ Armata lui este formată din treizeci și cinci de mii patru sute de oameni.²⁴ Toți cei care formează tabăra lui Efraim, înscriși cu ocazia recensământului conform grupurilor lor, sunt o sută opt mii o sută de oameni. Când vă veți deplasa, aceștia să fie poziționați în al treilea rând.²⁵ În partea de nord să fie armatele taberei lui Dan, lângă steagul lor. Conducătorul descendenților lui Dan este Ahiezer – fiul lui Amișadai.²⁶ Armata lui este formată din șaiszeci și două de mii șapte sute de oameni.²⁷ Clanul lui Așer să-și organizeze tabăra lângă cea a lui Dan. Conducătorul descendenților lui Așer este Paghiel – fiul lui Ocran.²⁸ Armata lui este formată din patruzeci și unu de mii cinci sute de oameni.²⁹ Urmează clanul lui Neftali. Conducătorul descendenților lui Neftali este Ahira – fiul lui Enan.³⁰ Armata lui este formată din cincizeci și trei de mii patru sute de oameni.³¹ Toți oamenii din tabăra lui Dan înscriși cu ocazia recensământului, conform grupurilor lor, sunt o sută cincizeci și șapte de mii șase sute de oameni. Când vă veți deplasa, aceștia să fie poziționați ultimii, fiecare lângă steagurile lor.”³² Aceasta a fost organizarea (poporului) israelienilor cu ocazia recensământului, conform familiilor părinților lor. Numărul total al celor din tabere organizați în grupurile (clanurilor) lor, a fost de șase sute trei mii cinci sute cincizeci de oameni.³³ Leviții nu au fost numărați împreună cu ceilalți israelieni, pentru că așa îi poruncise Domnul lui Moise.³⁴ Israelienii au făcut exact cum îi poruncise Domnul lui Moise. Ei și-au organizat tabăra conform (locului) steagurilor lor; și s-au deplasat mereu la fel, fiecare ocupându-și locul în clanurile și

în familiile de care aparțineau. ³ Urmează prezentarea urmașilor lui Aaron și ai lui Moise, începând din timpul în care Domnul a vorbit cu Moise pe muntele Sinai. ² Fiii lui Aaron s-au numit: Nadab – primul născut – Abihu, Elazar și Itamar. ³ Acestea sunt numele descendenților lui Aaron. Ei au fost preoții care „au primit ungerea”; și astfel, Moise i-a consacrat în slujba preoției. ⁴ Nadab și Abihu au murit înaintea Domnului în deșertul Sinai, atunci când au venit cu foc străin înaintea Domnului. Ei nu au (mai) avut urmași. Elazar și Itamar au slujit ca preoți în prezența tatălui lor numit Aaron. ⁵ Domnul i-a zis lui Moise: ⁶ „Prezintă-te împreună cu cei din clanul lui Levi și pune-i înaintea preotului Aaron, pentru ca ei să-i slujească. ⁷ Să-l ajute în activitățile pe care le are de făcut atât pentru el, cât și pentru întreaga adunare, înaintea cortului Întâlnirii. Vor sluji pentru Tabernacol. ⁸ Atunci când își fac slujba la Tabernacol, aceștia trebuie să aibă grijă de toate lucrurile din cortul Întâlnirii și să ajute la punerea în practică a poruncilor date în acest sens israelienilor. ⁹ Să-i dai în subordine lui Aaron pe leviți și pe urmașii lor. Ei vor fi aceia dintre israelieni care trebuie să-i fie încredințați total și permanent lui Aaron. ¹⁰ Să ceri lui Aaron și urmașilor lui să-și respecte datoria în ce privește preoția; iar străinul care se va apropia (ca să se implice în ea), să fie omorât.” ¹¹ Domnul i-a mai zis lui Moise: ¹² „Să știi că i-am luat pe leviți din mijlocul israelienilor, în locul tuturor copiilor născuți primii în familiile lor. Leviții vor fi ai Mei; ¹³ pentru că toți primii-născuți sunt ai Mei. Atunci când i-am lovit cu moartea pe toți primii-născuți din teritoriul Egiptului, i-am luat special pentru Mine pe toți primii-născuți din Israel: atât dintre oameni, cât și dintre animale. Ei vor fi ai Mei. Eu sunt Domnul!” ¹⁴ Domnul i-a vorbit lui Moise în deșertul Sinai, zicându-i: ¹⁵ „Numără-i pe leviți conform familiilor și clanurilor lor. Să numeri fiecare bărbat care are vârsta de cel puțin o lună.” ¹⁶ Moise i-a numărat așa cum îi spusese Cuvântul Domnului – exact cum i s-a poruncit. ¹⁷ Numele descendenților lui Levi au fost: Gherșon, Chehat și Merari. ¹⁸ Urmează numele descendenților lui Gherșon, din care s-au dezvoltat clanurile lor: Libni și Șimei. ¹⁹ Fiii lui Chehat, deveniți întemeietori de clan, au fost: Amram, Ițhar, Hebron și Uziel. ²⁰ Iar fiii lui Merari, întemeietori de clan, au fost: Mahli și Muși. Acestea sunt clanurile leviților, conform familiilor lor. ²¹ Din Gherșon provine atât clanul lui Libni, cât și cel al lui Șimei. Acestea formează clanurile gherșoniților. ²² Cei luați în evidență, după ce au fost numărați toți bărbații care aveau vârsta de cel puțin o lună, erau șapte mii cinci sute. ²³ Clanurile gherșoniților și-au organizat tabăra în spatele Tabernacolului, în partea de est. ²⁴ Conducătorul familiilor gherșoniților era Eliasaf – fiul lui Lael. ²⁵ Responsabilitatea descendenților lui Gherșon în cortul Întâlnirii era să aibă grijă de Tabernacol, de acoperitoarea cortului și de draperia de la intrarea în cortul Întâlnirii. ²⁶ Mai erau responsabili atât de draperiile curții, de draperia de la intrarea în curtea din jurul Tabernacolului și a altarului, cât și de funii. ²⁷ Din Chehat provin următoarele clanuri: al amramiților, al ițhariților, al hebroniților și al uzieliților. Acestea au fost clanurile chehatiților. ²⁸ După ce au fost numărați toți bărbații care aveau vârsta de cel puțin o lună, a rezultat un număr de opt mii șase sute de bărbați. Aceștia aveau grijă de lucrurile Sanctuarului. ²⁹ Clanurile chehatiților și-au stabilit tabăra în partea de sud a Tabernacolului. ³⁰ Conducătorul familiilor din clanurile chehatiților era Elițafan – fiul lui Uziel. ³¹ Responsabilitatea lor era să aibă grijă de acea ladă specială, de masă, de suportul surselor lumină, de altare, de uneltele Sanctuarului cu care preoții își făceau

slujba și de draperie. ³²Șeful conducătorilor leviților era Elazar – fiul preotului Aaron. El îi supraveghea pe aceia care aveau grijă de Sanctuar. ³³Din Merari provine atât clanul lui Mahli, cât și cel al lui Muși. Acestea (două) formează clanurile lui Merari. ³⁴Cei luați în evidență, după ce au fost numărați toți bărbații care aveau vârsta de cel puțin o lună, erau șase mii două sute. ³⁵Conducătorul familiilor din clanurile lui Merari era Ţuriel – fiul lui Abihail. Ei și-au organizat tabăra în partea de nord a Tabernacolului. ³⁶Responsabilitatea dată descendenților lui Merari era să aibă grijă de scândurile Tabernacolului, de bare, de stâlpi, de postamente și de toate uneltele care aparțineau acestora. ³⁷Ei mai aveau grijă de stâlpii care înconjurau curtea, de postamentele acestora, de țărui și de funii. ³⁸Cei care și-au stabilit tabăra înaintea Tabernacolului, în partea de est – chiar în fața cortului Întâlnirii, spre Est – erau Moise, Aaron și fiii lui. Aceștia se îngrijeau să realizeze tot ce trebuia făcut pentru israelieni în legătură cu Sanctuarul. Oricine altcineva care se apropia (de acea zonă), era omorât. ³⁹Toți leviții pe care i-a numărat Moise împreună cu Aaron conform poruncii Domnului, încadrați în clanurile lor, adică toți bărbații care aveau vârsta de cel puțin o lună, au fost douăzeci și două de mii. ⁴⁰Apoi Domnul i-a zis lui Moise: „Numără-i pe toți primii născuți băieți ai israelienilor. Acești copii trebuie să aibă vârsta de cel puțin o lună. Fă o listă cu numele lor. ⁴¹Eu sunt Domnul! Pe leviți să-i iei pentru Mine în locul tuturor primilor născuți ai israelienilor; iar vitele leviților să le fie luate în locul tuturor primilor născuți ai vitelor israelienilor!” ⁴²Moise i-a numărat pe toți primii-născuți ai israelienilor, exact cum i-a poruncit Domnul. ⁴³Toți primii-născuți băieți care aveau vârsta de cel puțin o lună, înscriși cu numele lor, au fost douăzeci și două de mii două sute șaptezeci și trei. ⁴⁴Apoi Domnul i-a zis lui Moise: ⁴⁵„Ia-i (pentru Mine) pe leviți în locul tuturor primilor născuți ai israelienilor. Să iei și turmele leviților în locul turmelor israelienilor. Leviții vor fi ai Mei. Eu sunt Domnul! ⁴⁶Ca preț de răscumpărare pentru cei două sute șaptezeci și trei dintre primii-născuți ai israelienilor care depășesc numărul leviților, ⁴⁷să iei cinci șecheli pentru fiecare copil, conform șechelului Sanctuarului (un șechel este echivalentul pentru douăzeci de ghere). ⁴⁸Să dai lui Aaron și descendenților lui acest argint prin intermediul căruia sunt răscumpărați copiii care depășesc numărul leviților.” ⁴⁹Moise a luat argintul răscumpărării dat pentru aceia care depășeau numărul celor răscumpărați prin leviți. ⁵⁰A adunat argintul dat pentru acei prim-născuți ai israelienilor. S-au adunat astfel o mie trei sute șaiszeci și cinci de șecheli, conform șechelului Sanctuarului. ⁵¹Moise a dat lui Aaron și descendenților lui tot acest argint pentru răscumpărare, conform Cuvântul Domnului. A procedat exact cum îi poruncise Domnul. **4** Domnul le-a zis lui Moise și lui Aaron: ²„Să-i numărați pe descendenții lui Chehat separat de ceilalți leviți, conform clanurilor și familiilor lor, ³Această listă să conțină bărbați de la vârsta de treizeci de ani până la vârsta de cincizeci de ani. Să fie înscriși toți aceia care sunt capabili să facă vreo lucrare la cortul Întâlnirii. ⁴Slujba descendenților lui Chehat pe care o vor face la cortul Întâlnirii, va consta în grija față de lucrurile foarte sfinte. ⁵Atunci când tabăra se va pregăti să plece, Aaron și fiii lui să intre, să dea jos draperia separatoare și să acopere lada Declarației cu ea. ⁶Să pună deasupra ei un acoperiș din piele de vițel de mare și să acopere totul cu o pânză albastră. Apoi să-i pună barele la loc. ⁷Să acopere masa pe care se oferă (înaintea Domnului) pâine, punând peste ea o pânză albastră. Să pună

apoi pe aceasta farfuriile, vasele pentru tămâie, vasele cu gâtul strâmt și cele în formă semi-sferică pentru sacrificiile de băutură. Să fie pusă pe ea și pâinea reprezentativă (pentru clanurile lui Israel). ⁸Apoi să pună peste acestea o pânză care are culoarea roșiatică. Peste toate aceasta să pună un acoperiș făcut din piele de vițel de mare. Apoi să-i pună barele la loc. ⁹Să acopere cu o pânză albastră suportul pentru sursele de lumină și candelarele lui, uneltele pentru stins focul, tăvițele și toate vasele pentru ulei specifice acestuia. ¹⁰Să-l pună cu toate uneltele lui sub un acoperiș făcut din piele de vițel de mare și să-l așeze pe (o) targă. ¹¹Peste altarul de aur să pună o pânză albastră și să o acopere cu piele de vițel de mare. Apoi să-i pună barele la loc. ¹²Ei trebuie să ia toate uneltele pentru slujire care sunt folosite în Sanctuar, să le pună într-o pânză albastră, să le acopere cu o piele de vițel de mare și să le așeze pe targă. ¹³Să ia cenușa de pe altar. Apoi să-l acopere cu o pânză colorată roșu-închis. ¹⁴Să pună deasupra altarului toate uneltele lui care sunt folosite pentru slujire: fărășele, furculițele, lopețile, și vasele acestuia. Să le acopere cu o piele de vițel de mare și să îi pună barele. ¹⁵Când Aaron și fiii lui vor fi terminat acoperirea Sanctuarului și a tuturor lucrurilor acestuia, iar tabăra va fi pregătită de plecare, descendenții lui Chehat trebuie să vină și să transporte aceste lucruri. Dar să nu atingă niciunul dintre lucrurile sfinte. Dacă nu vor respecta această interdicție, vor muri. Acestea sunt obiectele cortului Întâlnirii pe care trebuie să le ducă descendenții lui Chehat. ¹⁶Elazar, fiul preotului Aaron, va fi responsabil de uleiul pentru iluminat, de tămâia parfumată, de darul de mâncare care este oferit continuu, de uleiul pentru ungere, de Tabernacolul cu tot ce este în el, de Sanctuar și de uneltele lui.” ¹⁷Apoi Domnul le-a zis lui Moise și lui Aaron: ¹⁸„Aveți grijă de reprezentanții clanurilor chehatiților: să nu fie distrus din mijlocul leviților. ¹⁹Vă spun acum ce trebuie să faceți pentru ei, ca să trăiască și să evite moartea atunci când se vor apropia de lucrurile sfinte: Aaron și fiii lui trebuie să intre și să dea fiecăruia ceva de făcut sau de transportat. ²⁰Dar descendenților lui Chehat nu li se permite să intre și să se uite nici măcar foarte puțin la lucrurile sfinte; altfel, vor muri.” ²¹Apoi Domnul i-a zis lui Moise: ²²„Numărați-i și pe descendenții lui Gherșon conform familiilor și clanurilor de care aparțin. ²³Lista să cuprindă bărbații de la vârsta de treizeci de ani până la vârsta de cincizeci de ani. Să fie înscrși toți aceia care sunt capabili să facă vreo lucrare la cortul Întâlnirii. ²⁴Vă spun acum care este slujba clanurilor gherșoniților, adică ce trebuie să facă și să transporte aceștia ²⁵Ei vor transporta draperiile Tabernacolului, cortul Întâlnirii cu acoperișul lui, pieile de viței de mare care se pun deasupra ca (al doilea) acoperiș, draperia de la intrarea în cortul Întâlnirii, ²⁶draperiile curții, draperia de la intrarea pe poarta curții care înconjoară Tabernacolul și altarul, funiile lor și toate uneltele care aparțin acestora. Ei să facă tot ce va fi nevoie cu privire la aceste obiecte. ²⁷Toată slujirea gherșoniților cu privire la tot ce trebuie să transporte și tot ce trebuie să facă, să fie realizată la porunca lui Aaron și a descendenților lui. Să-i pui responsabili peste tot ce se va transporta. ²⁸Aceasta este slujirea clanurilor gherșoniților referitoare la cortul Întâlnirii. Îndeplinirea responsabilităților lor să fie urmărită de Itamar – fiul preotului Aaron. ²⁹Să numeri și pe descendenții lui Merari conform clanurilor și familiilor de care aparțin. ³⁰Lista să cuprindă bărbați de la vârsta de treizeci de ani până la vârsta de cincizeci de ani. Să fie înscris oricine este capabil să facă vreo lucrare la cortul Întâlnirii. ³¹Vă spun acum care sunt lucrurile pe care trebuie să le

transporte ei și care este slujirea lor la cortul Întâlnirii: scândurile Tabernacolului cu barele lor, stâlpii, postamentele (acestora), ³²stâlpii care înconjoară curtea și postamentele lor, țărșii acestora și funiile lor, toate uneltele și tot ce aparține de aceste obiecte. Să precizați numele lucrurilor pe care trebuie să le transporte.

³³Aceasta este slujirea clanurilor formate din descendenții lui Merari. Itamar – fiul preotului Aaron – trebuie să supravegheze toată slujirea lor de la cortul Întâlnirii.”

³⁴Moise, Aaron și conducătorii adunării i-au numărat pe descendenții lui Chehat, conform clanurilor și familiilor de care aparțineau. ³⁵Lista a cuprins bărbați de la vârsta de treizeci de ani până la vârsta de cincizeci de ani. Au fost înscrși toți aceia care erau capabili să facă vreo lucrare la cortul Întâlnirii. ³⁶Numărul lor, repartizat pe clanuri, a fost în total de două mii șapte sute cincizeci. ³⁷Aceștia au fost cei înscrși la recensământul clanurilor chehatiților. Lista cuprindea pe toți aceia care puteau să slujească la cortul Întâlnirii. Moise și Aaron i-au numărat conform poruncii Domnului dată prin Moise. ³⁸Apoi au fost numărați gherșoniții conform clanurilor și familiilor de care aparțineau. ³⁹Lista cuprindea bărbați de la vârsta de treizeci de ani până la vârsta de cincizeci de ani. Cei ce erau capabili să facă vreo lucrare la cortul Întâlnirii, ⁴⁰numărați conform clanurilor și familiilor lor, au fost două mii șase sute treizeci de bărbați. ⁴¹Acesta a fost numărul celor înregistrați la recensământul clanurilor gherșoniților. Au fost înscrși toți aceia care puteau să slujească la cortul Întâlnirii. Moise și Aaron i-au numărat conform poruncii Domnului. ⁴²Apoi au fost numărați cei care aparțineau descendenților lui Merari, conform clanurilor și familiilor de care aparțineau. ⁴³Au fost înscrși bărbați de la vârsta de treizeci de ani până la vârsta de cincizeci de ani. Cei ce erau capabili să facă vreo lucrare la cortul Întâlnirii, ⁴⁴numărați conform clanurilor lor, au fost trei mii două sute de oameni. ⁴⁵Acesta a fost numărul celor care aparțineau clanurilor formate din descendenții lui Merari. Moise și Aaron i-au numărat respectând porunca Domnului dată prin Moise. ⁴⁶Astfel au fost luați în evidență toți leviții pe care Moise, Aaron și conducătorii lui Israel i-au înscris făcând recensământul clanurilor și familiilor lor. ⁴⁷Lista acestora cuprindea bărbații la vârsta de treizeci de ani până la vârsta de cincizeci de ani. Ea era formată din numele tuturor acelor care puteau să slujească și să transporte obiectele grele de la cortul Întâlnirii. ⁴⁸Numărul lor (total) a fost de opt mii cinci sute optzeci de bărbați. ⁴⁹Ei au fost numărați conform poruncii date de Domnul prin Moise; și fiecăruia i s-a precizat cum trebuie să slujească și ce trebuie să transporte. Acesta a fost recensământul făcut exact cum i-a poruncit Domnul lui Moise. **5** Apoi Domnul i-a zis lui Moise: ²„Poruncește-le israelienilor să-i scoată din tabără pe toți leproșii, pe toți aceia care au vreo hemoragie și pe oricine este necurat în situația în care a atins vreun mort. ³Să scoateți atât pe bărbați, cât și pe femei; să-i duceți pe toți în exteriorul taberei, ca să nu existe posibilitatea de a o profana; pentru că Eu locuiesc în mijlocul lor!” ⁴Israelienii au făcut exact cum li s-a spus. Ei i-au scos pe acei oameni din tabără. Israelienii au procedat exact cum îi spusese Domnul lui Moise. ⁵Domnul i-a mai zis lui Moise: ⁶„Spune-le israelienilor: «Când un bărbat sau o femeie comite unul dintre păcatele specifice oamenilor, făcând astfel o nedreptate împotriva Domnului, acea persoană este vinovată. ⁷Trebuie să-și recunoască păcatul pe care l-a făcut. Apoi trebuie să dea înapoi prețul întreg pentru paguba făcută, să adauge a cincea parte din acel preț și să îl ofere celui pe care l-a păgubit. ⁸Dar dacă omul (nedreptățit) nu are

nici o rudă față de care să se facă restituirea pentru paguba făcută, atunci acea restituire să se întoarcă spre Domnul; și să fie a preotului. Să fie adusă împreună cu berbecul pentru achitare. Cu acest berbec, preotul trebuie să facă achitare pentru acea persoană. ⁹Fiecare donație din toate darurile sfinte pe care israelienii le aduc la preot, să fie a preotului. ¹⁰Darurile sfinte aduse de vreun om, îi vor rămâne lui; dar tot ce-i va oferi preotului, va rămâne în proprietatea acestuia.» ¹¹Apoi Domnul i-a zis lui Moise: ¹²„Spune-le israelienilor: «Este posibil ca soția cuiva să devieze de la comportamentul corect și să îi fie infidelă soțului ei. ¹³Astfel, ar putea accepta ca un alt bărbat să aibă relații sexuale cu ea, în timp ce acest lucru este ținut secret față de soțul ei care nu descoperă faptul că aceasta s-a murdărit (sexual) cu acel om. Se poate întâmpla să nu existe nici o reclamație împotriva ei și să nu fie prinsă în timpul aceluiași fapt. ¹⁴În același timp este posibil ca un spirit de gelozie să vină peste soțul ei; și astfel, el începe să fie gelos pe soția lui care se murdărise (sexual). Dacă vine un spirit de gelozie peste el și începe să fie gelos pe soția lui, chiar și atunci când în realitate ea nu s-a murdărit (sexual), ¹⁵acel bărbat să-și ducă soția la preot. Acesta trebuie să ofere sacrificiul cerut pentru ea: a zecea parte dintr-o efă cu făină de orz. Să nu toarne ulei pe acea făină și să nu-i adauge tămâie; pentru că este un dar de mâncare oferit pentru gelozie. Acesta va fi un dar de descoperire care demască o vină. ¹⁶Apoi preotul să apropie femeia și s-o pună să stea înaintea Domnului. ¹⁷Preotul să ia apă sfântă într-un vas de pământ și niște praf de pe podeaua Tabernacolului. Să pună acel praf în apă. ¹⁸Să spună femeii să stea înaintea Domnului. Apoi să descopere capul femeii și să-i pună în mâini darul de mâncare oferit pentru amintire. Acesta este darul de mâncare pentru gelozie. Preotul să aibă în mână apa amară care aduce blestem. ¹⁹El s-o pună pe femeie să jure, zicându-i: ‘Dacă nici un alt bărbat n-a avut relații sexuale cu tine și dacă nu ai deviat de la loialitatea specifică unei soții ca să trăiești (cu altul) în fapte murdare în timp ce erai sub autoritatea soțului tău, să nu-ți faci nici un rău aceste ape amare care aduc blestem. ²⁰Dar dacă ai deviat de la loialitatea cerută unei soții în timp ce erai sub autoritatea soțului tău și te-ai murdărit (sexual) astfel încât alt bărbat decât el s-a culcat cu tine’ ²¹– iar preotul trebuie s-o pună pe femeie sub jurământul blestemului să pronunțe aceste cuvinte – ‘atunci Domnul să te facă să fii desconsiderată și de blestemat în mijlocul poporului tău. El să facă să ți se usuce mijlocul și să ți se umfle abdomenul! ²²Această apă care aduce blestem, să-ți intre în intestine. Ea să facă să ți se umfle abdomenul și să ți se usuce mijlocul!’ Femeia să zică: ‘Amin! Amin!’ ²³Preotul să scrie aceste blesteme pe un sul. Apoi să le șteargă cu apă amară. ²⁴Să-i dea femeii să bea apa amară care aduce blestem. Acea apă va intra în ea și-i va provoca dureri. ²⁵Preotul să ia din mâinile femeii darul de mâncare adus pentru gelozie. Să-l lege înaintea Domnului și să-l aducă la altar. ²⁶Să ia un pumn din darul de mâncare – oferit ca amintire – și să-l ardă pe altar. Apoi să dea femeii să bea acea apă (amară). ²⁷După ce îi va da să bea apa, dacă ea s-a murdărit (sexual) fiind infidelă soțului ei, apa care aduce blestem va intra în ea și îi va provoca dureri. I se va umfla abdomenul și i se va usca mijlocul. Acea femeie va ajunge să fie desconsiderată în mijlocul poporului ei. ²⁸Dar dacă ea nu s-a murdărit (sexual), ci este curată, va fi considerată nevinovată și va putea avea copii. ²⁹Aceasta este legea despre gelozie, care prevede ce trebuie făcut atunci când o femeie, fiind sub autoritatea soțului ei, deviază de la comportamentul

corect și se murdărește (sexual). ³⁰ Această lege se mai referă și la situația în care spiritul geloziei vine peste un bărbat care începe să fie gelos pe soția lui. Preotul trebuie s-o aducă înaintea Domnului și să procedeze exact cum prevede această lege. ³¹ Bărbatul va fi absolvit de vină; dar acea femeie va suporta consecințele pentru vina ei.» **6** Domnul i-a zis lui Moise: ² „Spune-le israelienilor: «Când un bărbat sau o femeie face acel jurământ special al nazireatului, pentru a se dedica Domnului, ³ trebuie să se abțină de la consumul de vin și de băuturi alcoolice. Să nu bea nici oțet făcut din vin, nici oțet făcut din băutură alcoolică. Să nu consume nici o băutură făcută din struguri. Să nu mănânce nici măcar struguri proaspeți sau uscați. ⁴ În toate zilele lui de nazireat, să nu mănânce nimic care provine din viță; nici măcar sâmburii sau coaja strugurelui. ⁵ În toate zilele jurământului lui de nazireat să nu-și taie părul care crește pe capul lui. El va fi sfânt până expiră perioada pentru care s-a dedicat în exclusivitate pentru Domnul. Să-și lase părul să crească fără să-l scurteze. ⁶ În toate zilele dedicării lui pentru Domnul, să nu se atingă de vreun mort. ⁷ Să nu se profaneze nici măcar pentru tatăl lui, nici pentru mama lui, nici pentru fratele lui, nici pentru sora lui – dacă se va întâmpla ca aceștia să moară; pentru că semnul consacrării pentru Dumnezeu este pe capul lui. ⁸ În toate zilele nazireatului lui, să fie sfânt pentru Domnul. ⁹ Dar dacă un om moare subit lângă el și astfel își profanează capul care îi fusese consacrat, (nazireul) trebuie să-și radă părul de pe cap în ziua curățării lui. Să și-l radă în a șaptea zi. ¹⁰ Apoi, în a opta zi să aducă preotului, la intrarea în cortul Întâlnirii, două turturele sau doi pui de porumbel. ¹¹ Preotul să ofere (Domnului) pe una dintre păsări ca sacrificiu pentru păcat, iar pe cealaltă ca ardere integrală; și să facă astfel achitare pentru nazireu cu privire la păcatul comis din cauza mortului. În aceeași zi, nazireul trebuie să-și consacre (din nou) capul. ¹² Să dedice Domnului zilele lui ca nazireu; și să aducă un miel de un an ca sacrificiu pentru vină. Zilele în care fusese dedicat înainte, nu se vor lua în considerare, pentru că nazireatul lui a fost profanat. ¹³ Îți spun acum care este legea nazireului în ziua când expiră perioada lui de nazireat. Nazireul trebuie să fie adus la intrarea cortului Întâlnirii. ¹⁴ Acolo trebuie să aducă Domnului sacrificiul lui: un miel de un an, fără defect, ca sacrificiu ars integral; o oaie de un an, fără defect ca sacrificiu pentru păcat; un berbec fără defect, ca sacrificiu de pace; ¹⁵ un coș cu turte făcute din făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei, turte necrescute sub influența fermenților stropite cu ulei, împreună cu darurile de mâncare și sacrificiile de băutură obișnuite. ¹⁶ Preotul să le aducă pe toate înaintea Domnului, împreună cu sacrificiul lui pentru păcat și sacrificiul lui care urmează să fie ars integral. ¹⁷ Să aducă și berbecul ca sacrificiu de pace în cinstea Domnului lângă coșul cu turte. Preotul trebuie să ofere atât darul lui de mâncare, cât și sacrificiul lui constând în băutură. ¹⁸ Apoi nazireul trebuie să-și radă părul de pe capul consacrat Domnului. Să facă acest lucru la intrarea cortului Întâlnirii. Apoi (preotul) să ia părul capului lui care a fost consacrat; și să-l pună pe foc, sub sacrificiile de pace. ¹⁹ Preotul trebuie să ia unul dintre membrele din față ale berbecului, după ce acesta a fiert, împreună cu o turtă necrescută din coș și cu o altă turtă făcută cu ulei. El să le pună în mâinile nazireului, după ce acesta și-a ras părul de pe capul consacrat Domnului. ²⁰ Preotul să le prezinte ca sacrificiu legănat înaintea Domnului. Acestea sunt sfinte și aparțin preotului, împreună cu pieptul adus ca sacrificiu legănat și cu spata oferită (Domnului) prin ridicare ca sacrificiu. Apoi

nazireului i se va permite să bea vin. ²¹ Aceasta este legea pentru nazireul care face un jurământ. Așa trebuie să-și aducă el sacrificiul oferit Domnului pentru nazireatul lui, în afară de acele sacrificii pe care le poate oferi din proprie inițiativă. Să procedeze conform jurământului pe care l-a făcut, respectând legea nazireatului lui.» ²² Apoi Domnul i-a zis lui Moise: ²³ „Spune-le lui Aaron și descendenților lui: «Vă spun cum să binecuvândați pe israelieni. Să le spuneți astfel: ²⁴ „Domnul să te binecuvânteze și să te protejeze! ²⁵ Domnul să facă să lumineze fața Lui peste tine; și să aibă compasiune față de tine! ²⁶ Domnul să-Și înalțe fața peste tine; și să-ți ofere pacea!’.» ²⁷ Așa să pună Numele Meu peste israelieni; iar Eu îi voi binecuvânta!”

7 Când a terminat Moise instalarea Tabernacolului, l-a dedicat ungându-l (cu ulei); și astfel l-a sfințit împreună cu toate lucrurile care aparțineau de el. A uns și a sfințit apoi și altarul împreună cu toate uneltele lui. ² Conducătorii lui Israel, șefii familiilor lor (lărgite) și aceia care erau conducătorii clanurilor – toți fiind oameni care aveau autoritate peste cei numărați – au adus (animale ca) sacrificii. ³ Sacrificiile aduse de ei înaintea Domnului au constat în: șase care acoperite și doisprezece boi – un car pentru câte doi conducători și un bou pentru fiecare dintre ei. S-au prezentat cu acestea înaintea Tabernacolului. ⁴ Atunci Domnul i-a zis lui Moise: ⁵ „Primește-le de la ei și folosește-le în slujirea care se face la cortul Întâlnirii. Să le dai leviților: fiecare să folosească din ele așa cum cere slujba lui.” ⁶ Moise a luat carele și boii. Apoi, el li le-a oferit leviților. ⁷ Descendenților lui Gherșon le-a dat două care și patru boi, conform necesităților slujbei lor. ⁸ Descendenților lui Merari le-a dat patru care și opt boi, conform necesităților slujbei lor. Aceștia erau conduși de Itamar – fiul preotului Aaron. ⁹ Descendenților lui Chehat nu le-a dat nimic; pentru că slujba lor consta în grija față de lucrurile sfinte, pe care le transportau pe umeri. ¹⁰ Conducătorii și-au adus sacrificiile pentru consacrarea altarului în ziua când acesta a fost uns. Ei s-au prezentat cu sacrificiile înaintea altarului. ¹¹ Atunci Domnul i-a zis lui Moise: „Pentru consacrarea altarului, fiecare conducător să-și aducă darurile în câte o zi.” ¹² Cel care și-a adus sacrificiul în prima zi, a fost Nahșon – fiul lui Aminadab – din clanul lui Iuda. ¹³ El a adus ca sacrificiu: o farfurie de argint care avea greutatea de o sută treizeci de șecheli și un vas de argint care avea greutatea de șaptezeci de șecheli, conform șechelului Sanctuarului. Amândouă erau pline cu făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei. Acestea fuseseră oferite pentru darul de mâncare. ¹⁴ A mai oferit o farfurie de aur cu greutatea de zece șecheli, plină cu tămâie, ¹⁵ un taur, un berbec, un miel de un an pentru arderea integrală ¹⁶ și un țap ca sacrificiu pentru păcat. ¹⁷ Pentru sacrificiul de pace, a oferit: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi și cinci miei de un an. Acesta a fost sacrificiul lui Nahșon, fiul lui Aminadab. ¹⁸ A doua zi, Netanel – fiul lui Țuar – conducătorul (descendenților) lui Isahar, a adus sacrificiul lui. ¹⁹ El a oferit ca sacrificiu o farfurie de argint care avea greutatea de o sută treizeci de șecheli și un vas de argint care avea greutatea de șaptezeci de șecheli, conform șechelului Sanctuarului. Amândouă erau pline cu făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei. Acestea fuseseră oferite pentru darul de mâncare. ²⁰ A mai adus o farfurie de aur care avea greutatea de zece șecheli plină cu tămâie, ²¹ un taur, un berbec, un miel de un an pentru arderea integrală ²² și un țap ca sacrificiu pentru păcat. ²³ Pentru sacrificiul de pace, a adus: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi și cinci miei de un an. Acesta a fost sacrificiul lui Netanel, fiul lui Țuar. ²⁴ A treia zi, Eliab – fiul lui Helon –

conducătorul descendenților lui Zabulon, a adus ca sacrificiu: ²⁵o farfurie de argint care avea greutatea de o sută treizeci de șecheli și un vas de argint care avea greutatea de șaptezeci de șecheli, conform șechelului Sanctuarului. Amândouă erau pline cu făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei. Acestea fuseseră oferite pentru darul de mâncare. ²⁶A mai adus o farfurie de aur care avea greutatea de zece șecheli plină cu tămâie, ²⁷un taur, un berbec, un miel de un an pentru arderea integrală ²⁸și un țap ca sacrificiu pentru păcat. ²⁹Pentru sacrificiul de pace, a adus: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi și cinci miei de un an. Acesta a fost sacrificiul lui Eliab, fiul lui Helon. ³⁰În a patra zi, Elitar – fiul lui Ședeur – conducătorul descendenților lui Ruben, a adus ca sacrificiu: ³¹o farfurie de argint care avea greutatea de o sută treizeci de șecheli și un vas de argint care avea greutatea de șaptezeci de șecheli, conform șechelului Sanctuarului. Amândouă erau pline cu făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei. Acestea fuseseră oferite pentru darul de mâncare. ³²A mai adus o farfurie de aur care avea greutatea de zece șecheli, plină cu tămâie, ³³un taur, un berbec, un miel de un an pentru arderea integrală ³⁴și un țap ca sacrificiu pentru păcat. ³⁵Pentru sacrificiul de pace, a oferit: doi boi, cinci berbeci și cinci miei de un an. Acesta a fost sacrificiul lui Elițur, fiul lui Ședeur. ³⁶În a cincea zi, Șelumiel – fiul lui Țurișadai – conducătorul descendenților lui Simeon, a adus ca sacrificiu: ³⁷o farfurie de argint care avea greutatea de o sută treizeci de șecheli și un vas de argint care avea greutatea de șaptezeci de șecheli, conform șechelului Sanctuarului. Amândouă erau pline cu făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei. Acestea fuseseră oferite pentru darul de mâncare. ³⁸A mai adus o farfurie de aur care avea greutatea de zece șecheli, plină cu tămâie, ³⁹un taur, un berbec, un miel de un an pentru arderea integrală ⁴⁰și un țap ca sacrificiu pentru păcat. ⁴¹Pentru sacrificiul de pace, a oferit: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi și cinci miei de un an. Acesta a fost sacrificiul lui Șelumiel, fiul lui Țurișadai. ⁴²În a șasea zi, Elisaf – fiul lui Deuel – conducătorul descendenților lui Gad, a adus ca sacrificiu: ⁴³o farfurie de argint care avea greutatea de o sută treizeci de șecheli și un vas de argint care avea greutatea de șaptezeci de șecheli, conform șechelului Sanctuarului. Amândouă erau pline cu făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei. Acestea fuseseră oferite pentru darul de mâncare. ⁴⁴A mai adus o farfurie de aur care avea greutatea de zece șecheli, plină cu tămâie, ⁴⁵un taur, un berbec, un miel de un an pentru arderea integrală ⁴⁶și un țap ca sacrificiu pentru păcat. ⁴⁷Pentru sacrificiul de pace, a oferit: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi și cinci miei de un an. Acesta a fost sacrificiul lui Eliasaf, fiul lui Deuel. ⁴⁸În a șaptea zi, Elișama – fiul lui Amihud – conducătorul descendenților lui Efraim a adus ca sacrificiu: ⁴⁹o farfurie de argint care avea greutatea de o sută treizeci de șecheli și un vas de argint care avea greutatea de șaptezeci de șecheli, conform șechelului Sanctuarului. Amândouă erau pline cu făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei. Acestea fuseseră oferite pentru darul de mâncare. ⁵⁰A mai adus o farfurie de aur care avea greutatea de zece șecheli, plină cu tămâie, ⁵¹un taur, un berbec, un miel de un an pentru arderea integrală ⁵²și un țap ca sacrificiu pentru păcat. ⁵³Pentru sacrificiul de pace, a oferit: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi și cinci miei de un an. Acesta a fost sacrificiul lui Elișama, fiul lui Amihud. ⁵⁴În a opta zi, Gamaliel – fiul lui Pedahțur – conducătorul descendenților lui Manase a adus ca sacrificiu: ⁵⁵o farfurie de argint care avea greutatea de o sută treizeci de șecheli și un vas de argint care avea

greutatea de șaptezeci de șecheli, conform șechelului Sanctuarului. Amândouă erau pline cu făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei. Acestea fuseseră oferite pentru darul de mâncare. ⁵⁶A mai adus o farfurie de aur care avea greutatea de zece șecheli, plină cu tămâie, ⁵⁷un taur, un berbec, un miel de un an pentru arderea integrală ⁵⁸și un țap ca sacrificiu pentru păcat. ⁵⁹Pentru sacrificiul de pace, a oferit: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi și cinci miei de un an. Acesta a fost sacrificiul lui Gamaliel, fiul lui Pedahțur. ⁶⁰În a noua zi, Abidan – fiul lui Ghidoni – conducătorul descendenților lui Beniamin a adus ca sacrificiu: ⁶¹o farfurie de argint care avea greutatea de o sută treizeci de șecheli și un vas de argint care avea greutatea de șaptezeci de șecheli, conform șechelului Sanctuarului. Amândouă erau pline cu făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei. Acestea fuseseră oferite pentru darul de mâncare. ⁶²A mai adus o farfurie de aur care avea greutatea de zece șecheli, plină cu tămâie, ⁶³un taur, un berbec, un miel de un an pentru arderea integrală ⁶⁴și un țap ca sacrificiu pentru păcat. ⁶⁵Pentru sacrificiul de pace, a oferit: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi și cinci miei de un an. Acesta a fost sacrificiul lui Abidan, fiul lui Ghidoni. ⁶⁶În a zecea zi, Ahiezer – fiul lui Amișadai – conducătorul descendenților lui Dan, a adus ca sacrificiu: ⁶⁷o farfurie de argint care avea greutatea de o sută treizeci de șecheli și un vas de argint care avea greutatea de șaptezeci de șecheli, conform șechelului Sanctuarului. Amândouă erau pline cu făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei. Acestea fuseseră oferite pentru darul de mâncare. ⁶⁸A mai adus o farfurie de aur care avea greutatea de zece șecheli plină cu tămâie, ⁶⁹un taur, un berbec, un miel de un an pentru arderea integrală ⁷⁰și un țap ca sacrificiu pentru păcat. ⁷¹Pentru sacrificiul de pace, a oferit: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi și cinci miei de un an. Acesta a fost sacrificiul lui Ahiezer, fiul lui Amișadai. ⁷²În a unsprezecea zi, Paghiel – fiul lui Ocran – conducătorul descendenților lui Așer, a adus ca sacrificiu: ⁷³o farfurie de argint care avea greutatea de o sută treizeci de șecheli și un vas de argint care avea greutatea de șaptezeci de șecheli, conform șechelului Sanctuarului. Amândouă erau pline cu făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei. Acestea fuseseră oferite pentru darul de mâncare. ⁷⁴A mai adus o farfurie de aur care avea greutatea de zece șecheli plină cu tămâie, ⁷⁵un taur, un berbec, un miel de un an pentru arderea integrală ⁷⁶și un țap ca sacrificiu pentru păcat. ⁷⁷Pentru sacrificiul de pace, a oferit: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi și cinci miei de un an. Acesta a fost sacrificiul lui Paghiel, fiul lui Ocran. ⁷⁸În a douăsprezecea zi, Ahira – fiul lui Enan – conducătorul descendenților lui Neftali a adus ca sacrificiu: ⁷⁹o farfurie de argint care avea greutatea de o sută treizeci de șecheli și un vas de argint care avea greutatea de șaptezeci de șecheli, conform șechelului Sanctuarului. Amândouă erau pline cu făină de cea mai bună calitate, amestecată cu ulei. Acestea fuseseră oferite pentru darul de mâncare. ⁸⁰A mai adus o farfurie de aur care avea greutatea de zece șecheli, plină cu tămâie, ⁸¹un taur, un berbec, un miel de un an pentru arderea integrală ⁸²și un țap ca sacrificiu pentru păcat. ⁸³Pentru sacrificiul de pace, a oferit: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi și cinci miei de un an. Acesta a fost sacrificiul lui Ahira, fiul lui Enan. ⁸⁴Au fost astfel înregistrate toate sacrificiile aduse de conducătorii lui Israel pentru consacrarea altarului, chiar în ziua când acesta a fost uns. Au fost oferite (cu acea ocazie): douăsprezece farfurii de argint, douăsprezece vase de argint și douăsprezece farfurii de aur. ⁸⁵Fiecare farfurie de argint avea greutatea de o sută treizeci de șecheli;

și fiecare vas avea greutatea de șaptezeci de șecheli. Tot argintul acestor unelte cântărea două mii patru sute de șecheli, conform șechelului Sanctuarului. ⁸⁶Mai fuseseră oferite douăsprezece farfurii de aur, pline cu tămâie. Fiecare dintre ele avea greutatea de zece șecheli, conform șechelului Sanctuarului. Tot aurul farfuriilor avea greutatea de o sută douăzeci de șecheli. ⁸⁷Toată turma pentru arderea integrală a fost formată din: doisprezece tauri, doisprezece berbeci și doisprezece miei de un an. Lângă darurile lor de mâncare, au fost aduși și doisprezece țapi ca sacrificii pentru păcat. ⁸⁸Toată turma pentru sacrificiul de pace a fost formată din: douăzeci și patru de boi, șaiszeci de berbeci, șaiszeci de țapi și șaiszeci de miei de un an. Acestea au fost sacrificiile oferite pentru consacrarea altarului, după ce a fost uns. ⁸⁹Când Moise intra în cortul Întâlnirii ca să vorbească cu Domnul, el auzea vocea Lui vorbindu-i dintre cei doi heruvimi care erau poziționați deasupra capacului Achitării de pe lada Declarației. Așa îi vorbea El. **8** Domnul i-a zis lui Moise: ²„Spune-i lui Aaron: «Când vei instala cele șapte candelă, acestea trebuie să lumineze în partea din față a suportului lor.»” ³Aaron a făcut exact cum i s-a spus: a stabilit candelă în partea din față a suportului pentru sursele de lumină. A procedat așa cum îi poruncise Domnul lui Moise. ⁴Supportul pentru sursele de lumină era din aur bătut. De la postament până la petale, el era făcut din aur bătut. Moise îl făcuse imitând modelul pe care i-l arătase Domnul. ⁵Domnul i-a zis lui Moise: ⁶„Ia-i pe leviți din mijlocul israelienilor și curăță-i. ⁷Îți voi spune acum ce trebuie să faci pentru ca ei să fie curați. Să-i stropești cu apa achitării; iar ei să-și radă cu briciul tot părul de pe corp și să-și spele hainele. Așa trebuie să procedeze pentru a deveni curați. ⁸Apoi să ia un taur și darul de mâncare făcut din făină de cea mai bună calitate amestecată cu ulei. Tu să iei un alt taur, ca sacrificiu pentru păcat. ⁹Să-i aduci pe leviți înaintea cortului Întâlnirii și să convoci (acolo) toată adunarea israelienilor. ¹⁰Când îi vei aduce pe leviți înaintea Domnului, israelienii trebuie să-și pună mâinile peste ei. ¹¹Apoi Aaron îi va prezenta pe leviți înaintea Domnului ca pe un sacrificiu legănat oferit din partea israelienilor; și astfel, li se va permite să slujească Domnului. ¹²Leviții să-și pună mâinile pe capetele taurilor. Apoi Aaron să-i sacrifice în cinstea Domnului: pe unul să-l ofere ca sacrificiu pentru păcat, iar pe celălalt ca sacrificiu ars integral. Să facă astfel achitare pentru leviți. ¹³Apoi să le spui leviților să stea înaintea lui Aaron și a descendenților lui. Tu să-i prezinți înaintea Domnului ca sacrificiu legănat, oferit Lui. ¹⁴Așa să-i separi pe leviți de ceilalți israelieni; și astfel, leviții vor fi ai Mei. ¹⁵După ce i-ai curățat și i-ai oferit ca sacrificiu legănat, leviților li se va permite să intre în cortul Întâlnirii ca să slujească acolo. ¹⁶Aceștia Îmi sunt dați total din mijlocul israelienilor. I-am luat pentru Mine în locul tuturor celor care sunt prima concepție care s-a dezvoltat în uterul mamei lor. Ei înlocuiesc pe primii-născuți ai israelienilor. ¹⁷Toți primii-născuți ai israelienilor, sunt ai Mei: atât dintre oameni, cât și dintre animale. Mie Mi i-am închinat atunci când i-am lovit (cu moartea) pe toți prim-născuți de pe teritoriul Egiptului. ¹⁸Acesta este motivul pentru care i-am luat pe leviți în locul tuturor primilor-născuți ai israelienilor. ¹⁹Eu i-am dat pe leviți cadou lui Aaron și descendenților lui, ca să le slujească israelienilor în cortul Întâlnirii; și să facă achitare pentru popor. Astfel, israelienii nu vor fi loviți de nici o calamitate când se vor apropia de Sanctuar.” ²⁰Moise, Aaron și întreaga adunare a israelienilor au făcut cu leviții exact cum li se spusese. Israelienii au procedat așa cum i-a poruncit Domnul

lui Moise referitor la ei. ²¹Leviții s-au curățat și și-au spălat hainele. Apoi Aaron i-a adus, prezentându-i ca sacrificiu legănat înaintea Domnului; și a făcut achitare pentru aceștia, ca să-i curețe. ²²Atunci leviții au intrat în cortul Întâlnirii înaintea lui Aaron și a descendenților lui, ca să slujească. Ceilalți au procedat exact cum îi poruncise Domnul lui Moise referitor la leviți. ²³Domnul i-a zis lui Moise: ²⁴„Îți spun acum ce am decis referitor la leviți: începând cu vârsta de douăzeci și cinci de ani, ei vor putea să înceapă să slujească la cortul Întâlnirii. ²⁵Dar la vârsta de cincizeci de ani, aceștia trebuie să își înceteze slujirea; și de atunci, să nu mai lucreze niciodată acolo ca mai înainte. ²⁶Vor putea doar să-i ajute pe frații lor la slujirea de la cortul Întâlnirii, pentru împlinirea datoriilor acestora; dar nu li se va mai permite să slujească. Așa să procedezi cu leviții referitor la datoriile lor.” **9** Domnul i-a vorbit lui Moise în deșertul Sinai, în prima zi a celui de al doilea an care trecuse după ce pleaseră de pe teritoriul Egiptului. El i-a spus: ²„Israelienii să respecte Paștele, celebrând (această sărbătoare) la data stabilită. ³Această dată când trebuie celebrat, este în a paisprezecea zi a acestei luni, între cele două seri. Să celebrați respectând toate deciziile și toate legile stabilite cu privire la această sărbătoare.” ⁴Moise le-a spus israelienilor că trebuie să respecte Paștele. ⁵Ei au sărbătorit Paștele în luna întâi, în a paisprezecea zi, între cele două seri, (chiar acolo,) în deșertul Sinai. Israelienii au făcut exact cum i-a poruncit Domnul lui Moise. ⁶Dar au fost și niște oameni care erau necurați pentru că se atinseseră de un mort. Ei n-au putut sărbători Paștele în acea zi. Atunci au venit înaintea lui Moise și a lui Aaron. ⁷Ei i-au zis lui Moise: „Știm că suntem necurați pentru că ne-am atins de un mort; dar de ce trebuie să ni se interzică să aducem Domnului sacrificiul la data stabilită împreună cu ceilalți israelieni?” ⁸Moise le-a spus: „Așteptați până voi afla ce va porunci Domnul pentru cazul vostru. ⁹Domnul i-a zis lui Moise: ¹⁰„Spune-le israelienilor: «Chiar dacă cineva dintre voi sau dintre urmașii voștri va fi necurat pentru că a atins un mort sau va fi departe, într-o călătorie, i se va permite totuși să sărbătorească Paștele Domnului. ¹¹Să-l celebreze în a doua lună, în a paisprezecea zi, între cele două seri. Atunci să mănânce mielul de Paște cu turte și cu ierburi amare. ¹²Să nu lase nimic din el până dimineața; și să nu-i strivească niciun os. Să respecte (și atunci) toate regulile referitoare la Paște. ¹³Dar dacă cineva care este curat și nu se află plecat într-o călătorie se va abține de la sărbătorirea Paștelui, să fie distrus din popor; pentru că n-a adus Domnului sacrificiul lui la data stabilită. Acel om își va suporta pedeapsa pentru păcatul lui. ¹⁴Orice străin care locuiește între voi și dorește să sărbătorească Paștele Domnului, să celebreze conform legii acestei sărbători. El să respecte deciziile luate în acest scop. Să aveți o singură lege atât pentru străin, cât și pentru băștinaș.»” ¹⁵În ziua când a fost instalat Tabernacolul, adică acel Cort al Declarației, norul l-a acoperit. De seara până dimineața, norul era deasupra Tabernacolului, având aspect de foc (în timpul nopții). ¹⁶Așa se întâmpla permanent: ziua, era un nor care acoperea Tabernacolul; iar noaptea, el se vedea ca un foc. ¹⁷Atunci când norul se ridica de deasupra Cortului, israelienii își reluau deplasările. În zona unde se oprea norul, își stabileau tabăra și israelienii. ¹⁸Ei plecau la porunca Domnului; și tot la porunca Lui, israelienii își opreau tabăra. Ei rămâneau cu tabăra în același loc atât timp cât norul stătea deasupra Tabernacolului. ¹⁹Când norul rămânea mai multe zile deasupra lui, israelienii respectau porunca Domnului: nu plecau mai departe. ²⁰Uneori, norul rămânea doar

câteva zile deasupra Tabernacolului. Ei staționau cu tabăra, conform poruncii Domnului. Apoi, tot conform poruncii Lui, plecau mai departe. ²¹Uneori norul rămânea acolo de seara până dimineața. Astfel, ei plecau dimineața, după ce se ridica norul. Dacă norul rămânea (deasupra Tabernacolului) o zi și o noapte, ei plecau cu tabăra atunci când se ridica el. ²²Dacă norul rămânea deasupra Tabernacolului două zile, o lună sau mai multe zile, israelienii rămâneau cu tabăra în același loc; și plecau doar atunci când acesta se ridica. ²³Ei își stabileau tabăra la porunca Domnului; și tot El le poruncea când să plece mai departe. Israelienii respectau porunca Domnului care era dată prin Moise. **10** Domnul i-a zis lui Moise: ²„Fă două goarne din argint bătut. Acestea să fie folosite pentru chemarea adunării și pentru pornirea taberelor. ³Când se va suna din ele, toată adunarea să vină înaintea ta, în zona din fața cortului Întâlnirii. ⁴Când se va suna dintr-o singură goarnă, să vină la tine doar conducătorii – cei care sunt responsabili pentru miile lui Israel. ⁵Când veți da un semnal cu ele, să plece taberele din partea de est; ⁶când veți suna a doua oară, să plece taberele din partea de sud. Să produceți acest semnal de fiecare dată când trebuie să plece taberele. ⁷Când veți dori ca poporul să se adune, să sunați; dar sunetul să fie diferit de acela care anunță plecarea taberelor. ⁸Fiii lui Aaron, având funcția de preoți, să fie cei care vor suna din goarne. Aceasta să fie o poruncă valabilă permanent pentru voi și pentru urmașii voștri. ⁹Când veți merge la război în țara voastră împotriva dușmanului care vă exploatează, să sunați alarma din aceste goarne; și atunci Domnul – Dumnezeuul vostru – Își va aminti de voi și vă va elibera de opresiunea dușmanilor voștri. ¹⁰Să mai sunați din goarne în zilele voastre de bucurie, la sărbătorile voastre periodice, peste animalele voastre arse integral și peste sacrificiile de pace. Ele vor face ca Dumnezeuul vostru care se numește Domnul, să Își amintească de voi. Eu sunt Domnul – Dumnezeuul vostru!” ¹¹În a douăzecea zi din a doua lună a celui de-al doilea an, norul s-a ridicat de pe Tabernacolul Declarației. ¹²Atunci israelienii au plecat din deșertul Sinai și și-au continuat călătoriile. Norul s-a oprit și s-a stabilit (peste Tabernacol) în deșertul Paran. ¹³Era pentru prima dată când plecau la porunca Domnului dată prin Moise. ¹⁴Steagul taberei lui Iuda a plecat primul. În urma lui veneau grupuri, unul după altul. Nahșon – fiul lui Aminadab – era conducător pentru toată acea „armată”. ¹⁵Pentru armata clanurilor lui Isahar, era conducător Netanel – fiul lui Tuar. ¹⁶Pentru armata clanurilor lui Zabulon, era conducător Eliab – fiul lui Helon. ¹⁷După ce a fost demontat Tabernacolul, fiii lui Gherșon și fiii lui Merari au plecat transportându-l. ¹⁸Apoi a plecat steagul taberei lui Ruben. În urma lui veneau grupuri, unul după altul. Elitar – fiul lui Ședeur – era conducător pentru toată acea „armată”. ¹⁹Șelumiel – fiul lui Turișadai – era conducător pentru clanul lui Simeon. ²⁰Pentru armata clanurilor lui Gad, era conducător Elisaf – fiul lui Deuel. ²¹Apoi au plecat chehatiții, care transportau lucrurile sfinte. Tabernacolul fusese pregătit (de transport) înainte de venirea lor. ²²Apoi a plecat steagul taberei descendenților lui Efraim. După el veneau grupuri, unul după altul. Elișama – fiul lui Amihud – era conducător pentru toată acea „armată”. ²³Gamaliel – fiul lui Pedahțur – era conducător pentru armata clanurilor lui Manase. ²⁴Abidan – fiul lui Ghidoni – era conducător pentru armata clanurilor lui Beniamin. ²⁵Apoi a plecat steagul taberei lui Dan, care forma partea din spate a tuturor taberelor. După el veneau grupuri, unul după altul. Ahiezer – fiul lui Amișadai – era conducător pentru toată acea „armată”.

²⁶Paghiel – fiul lui Ocran – era conducător pentru toată armata clanurilor lui Așer;
²⁷iar pentru armata clanurilor lui Neftali, conducătorul era Ahira – fiul lui Enan.
²⁸Aceasta a fost ordinea de deplasare a israelienilor când au plecat „armată” după „armată”. ²⁹Moise i-a zis socrului lui numit Hobab care era fiul midianitului Reuel: „Plecăm spre locul despre care Domnul a zis: «Vi-l voi da vouă!». Vino cu noi; și vom proceda astfel încât să-ți fie bine; pentru că Domnul i-a promis numai lucruri bune lui Israel. ³⁰Dar el i-a răspuns: „Nu. Eu nu voi merge (împreună cu voi); ci mă voi întoarce în țara mea și la rudele mele.” ³¹Dar Moise i-a zis: „Te rog, nu ne părăsi – pentru că (numai) tu știi unde putem să ne stabilim tabăra în deșert; și astfel vei fi pentru noi cel care deja a atins maturitatea (de care avem nevoie). ³²Dacă vei merge cu noi, te vom face beneficiarul oricărui bine pe care ni-l va face Domnul!” ³³Astfel, ei au plecat de la muntele Domnului și au mers trei zile. Lada Legământului (cu evidența prezenței) Domnului a mers înaintea lor timp de trei zile, ca să le caute un loc de odihnă. ³⁴Norul Domnului era deasupra lor în ziua când au plecat din tabără. ³⁵De fiecare dată când acea Ladă pleca, Moise zicea: „Ridică-Te, Doamne! Dușmanii Tăi să fie dispersați; și cei care Te urăsc, să fugă din prezența feței Tale!” ³⁶Iar când (Lada) se oprea pentru ca să se odihnească (poporul), el zicea: „Întoarce-te, Doamne, la mulțimea miilor lui Israel!” **II** După un timp, poporul a început să se lamenteze în prezența Domnului, reclamând dificultățile pe care le avea. Domnul a auzit; și I s-a declanșat mânia. Focul Domnului s-a aprins împotriva lor; și a ars total o parte din marginea taberei. ²Atunci poporul a strigat spre Moise. El s-a rugat Domnului; și focul s-a stins. ³Acel loc a fost numit Tabera, pentru că focul Domnului s-a aprins acolo împotriva lor. ⁴Apoi grupul de oameni care protestau în mijlocul lor, a început să-și ceară satisfacerea poftelor. Astfel, și ceilalți israelieni s-au lamentat din nou, zicând: „Cine ne va da carne să mâncăm? ⁵Ne amintim de peștele pe care-l mâncam fără să-l plătim în Egipt, de castraveți, de pepeni, de praz, de ceapă și de usturoi. ⁶Dar acum ni s-a uscat sufletul; pentru că nu mai este nimic înaintea ochilor noștri decât această mană!” ⁷Mana era formată din niște bobite de mărimea seminței de coriandru; și avea culoarea rășinii. ⁸Poporul umbla în jurul taberei și o aduna. O fărâmița cu un instrument de măcinat sau o pisa într-un mic dispozitiv special. Apoi o fierbea în oale; și făcea turtă din ea. Avea gust de turtă coaptă, făcută cu ulei. ⁹Mana cădea în tabără noaptea, atunci când apărea roua. ¹⁰Moise a auzit poporul plângând. Fiecare proceda așa în cadrul clanului de care aparținea și la intrarea cortului lui. Atunci mânia Domnului s-a declanșat cu o foarte mare intensitate. Moise a înțeles că ce făceau ei era un lucru rău. ¹¹Atunci Moise i-a zis Domnului: „De ce te-ai comportat atât de rău cu robul Tău? De ce, în loc să gălesc har la Tine, m-ai făcut să suport (singur) dificultățile acestui popor? ¹²Oare eu l-am conceput? I-am născut eu, ca să-mi spui: «Ține-l la piept așa cum procedează o bonă cu un sugar» (în timp ce ne deplasăm) înspre țara despre care ai jurat părinților lor că le-o vei da? ¹³De unde să iau carne pentru tot acest popor? Ei vin și plâng înaintea mea, zicând: «Dă-ne carne să mâncăm!» ¹⁴Nu pot duce singur acest popor; pentru că este ceva prea dificil pentru mine! ¹⁵Dacă Te comporti astfel cu mine, Te rog, mai bine omoară-mă! Dacă am beneficiat de har din partea Ta, omoară-mă! Nu mă mai lăsa să asist la propriul meu dezastru!” ¹⁶Domnul i-a răspuns lui Moise: „Adună-Mi șaptezeci de bărbați dintre bătrânii lui Israel. Aceștia să fie dintre cei despre care știi că sunt consilieri ai

poporului și care îl supraveghează. Vino cu ei la cortul Întâlnirii, ca să stea acolo împreună cu tine. ¹⁷Eu voi coborî și îți voi vorbi acolo. Voi lua din Spiritul care este peste tine, și-L voi pune peste ei. Aceștia vor suporta dificultățile poporului împreună cu tine; și astfel, nu vei mai fi singur. ¹⁸Să spui poporului: «Sfințiți-vă pentru ziua de mâine. Veți avea carne să mâncați; pentru că Domnul v-a auzit când ați spus: ‘Cine ne va da carne să mâncăm? Ne era mai bine în Egipt! Astfel, Domnul vă va da carne să mâncați. ¹⁹Nu veți avea ocazia să mâncați (carne) o zi sau două; nici măcar cinci, zece sau douăzeci de zile; ²⁰ci o lună întreagă – până vă va ieși pe nări. Și atunci vă veți dezgusta de ea; pentru că ați protestat împotriva Domnului care este în mijlocul vostru, zicând: ‘De ce am ieșit oare din Egipt?’» ²¹Dar Moise i-a zis: „Poporul care se află aici cu mine, este de șase sute de mii de oameni care merg pe jos; și Tu zici: «Le voi da carne ca să mănânce o lună întreagă!» ²²Avem oare suficiente turme și cirezi, din care tăiem (ca să mâncăm)? Este destul pește în mare, ca să-l prindem (pentru hrana acestui popor)?” ²³Domnul i-a răspuns lui Moise: „Este oare mâna Domnului prea scurtă? Vei vedea acum dacă se va confirma sau nu Cuvântul Meu!” ²⁴Moise a venit și a spus poporului cuvintele Domnului. A adunat șaptezeci de bătrâni din popor, pe care i-a convocat; și le-a spus să vină și să stea în jurul cortului (Sanctuarului). ²⁵Apoi Domnul a coborât în nor și i-a vorbit lui Moise. El a luat din Spiritul care era peste Moise și L-a pus peste acei bătrâni. Când Spiritul S-a stabilit peste ei, au început să profetească. Dar după acel moment, n-au mai profetit. ²⁶În tabără rămăseseră doi oameni: unul se numea Eldad, iar celălalt Medad. Spiritul S-a stabilit și peste ei. Aceștia erau dintre cei înscriși (pe lista celor șaptezeci); dar nu se duseseră la acel cort. Astfel, ei au profetit în tabără. ²⁷Un tânăr a alergat și i-a spus lui Moise: „Eldad și Medad profetesc în tabără!” ²⁸Iosua – fiul lui Nun – care slujea lui Moise din tinerețe, i-a zis: „Moise, stăpânul meu, oprește-i!” ²⁹Dar Moise i-a răspuns: „Ești gelos pentru mine? Eu îmi doresc ca tot poporul Domnului să fie format din profeți; și Domnul să-Și pună Spiritul Lui peste ei!” ³⁰Apoi Moise s-a întors în tabără împreună cu grupul bătrânilor consilieri ai lui Israel. ³¹Domnul a trimis un vânt care a suflat cu mare intensitate. El a adus prepelițe dinspre mare; și le-a făcut să zboare pe lângă tabără, atât într-o parte cât și în cealaltă a ei, pe o distanță care se putea parcurge într-o zi. Aceste prepelițe erau adunate la o înălțime de doi coți de la nivelul pământului. ³²Toată ziua, toată noaptea și toată ziua care a urmat, poporul a adunat (acele) prepelițe. Cel care adunase cel mai puțin, avea o cantitate de zece homeri. Ei și le-au întins în jurul taberei. ³³Dar în timp ce carnea le era încă între dinți, înainte să o mestece, mânia Domnului s-a declanșat împotriva poporului. Atunci Domnul a lovit poporul cu un mare dezastru. ³⁴Acel loc a fost numit Chibrot-Hataava, pentru că acolo i-au înmormântat pe cei care au poftit. ³⁵De la Chibrot-Hataava, poporul a călătorit spre Hațerot. A ajuns și s-a oprit acolo. **12** Miriam și Aaron au protestat verbal împotriva lui Moise, pentru că își luase ca soție o femeie cușită. ²Ei ziceau: „Oare numai prin Moise comunică Domnul poporului? N-a vorbit El și prin noi?” Domnul a auzit ce spuneau ei. ³Moise era un om foarte blând. El ajunsese mai blând decât oricine de pe suprafața pământului. ⁴În scurt timp, Domnul le-a zis lui Moise, lui Aaron și lui Miriam: „Veniți toți trei la cortul Întâlnirii!” Astfel, ei au mers acolo. ⁵Atunci Domnul a coborât într-un stâlp de nor; și i-a chemat pe Aaron și pe Miriam; iar ei au venit amândoi în față. ⁶El le-a zis: „Ascultați (cu atenție) ce vă spun: când

există un profet între voi, Eu – Domnul – Mă revelez lui în viziuni; și îi vorbesc prin intermediul viselor. ⁷Nu tot așa se întâmplă și cu sclavul Meu care se numește Moise. El își îndeplinește conștiințios responsabilitățile față de toată «casa» Mea. ⁸Cu el vorbesc gură către gură, într-un mod clar, nu prin intermediul unor mesaje misterioase. El vede atunci cum este Domnul. Deci cum v-ați permis să vorbiți fără frică împotriva sclavului Meu numit Moise? ⁹Mânia Domnului s-a declanșat împotriva lor; și atunci El S-a îndepărtat. ¹⁰Când s-a ridicat norul de pe cortul Întâlnirii, Miriam era plină de lepră. Pielea corpului ei devenise albă ca zăpada. Aaron s-a întors spre Miriam și a văzut că era plină de lepră. ¹¹Atunci el i-a zis lui Moise: „Stăpânul meu, nu ne pedepsi pentru un păcat pe care l-am făcut într-un mod atât de stupid. ¹²Nu accepta ca ea să fie ca un copil născut mort, a cărui carne este pe jumătate infectată când iese din uterul mamei lui!” ¹³Moise a strigat spre Domnul, zicând: „O Dumnezeule, Te rog să o vindeci!” ¹⁴Dar Domnul i-a răspuns lui Moise: „Dacă tatăl ei ar fi scuipat-o în față, nu și-ar fi suportat ea rușinea șapte zile? Să fie deci închisă în exteriorul taberei șapte zile; și apoi poate fi reprimată. ¹⁵Astfel, Miriam a fost închisă în exteriorul taberei șapte zile. Poporul nu s-a deplasat mai departe până când Miriam n-a fost reprimată în tabără. ¹⁶Apoi ei au plecat din Hațerot și și-au stabilit (temporar) tabăra în deșertul Paran. **13** Domnul i-a zis lui Moise: ²„Trimite oameni să spioneze teritoriul Canaanului pe care îl dau israelienilor. Din fiecare clan al strămoșilor lor, să trimiți câte un om. Toți cei selectați să fie dintre conducătorii lor.” ³Moise i-a trimis din deșertul Paran, conform poruncii Domnului. Toți aceștia erau conducători în cadrul clanurilor israelienilor. ⁴Urmează prezentarea numelor lor. Din clanul descendenților lui Ruben a fost trimis Șamua, fiul lui Zachur. ⁵Din clanul descendenților lui Simeon a fost trimis Șafat, fiul lui Hori. ⁶Din clanul descendenților lui Iuda a fost trimis Caleb, fiul lui Iefune. ⁷Din clanul descendenților lui Isahar a fost trimis Igal, fiul lui Iosif. ⁸Din clanul descendenților lui Efraim a fost trimis Osea, fiul lui Nun. ⁹Din clanul descendenților lui Benjamin a fost trimis Palti, fiul lui Rafu. ¹⁰Din clanul descendenților lui Zabulon a fost trimis Gadiel, fiul lui Sodi. ¹¹Din clanul descendenților lui Iosif reprezentat de clanul urmașilor lui Manase, a fost trimis Gadi, fiul lui Susi. ¹²Din clanul descendenților lui Dan a fost trimis Amiel, fiul lui Ghemali. ¹³Din clanul descendenților lui Așer a fost trimis Setur, fiul lui Mihael. ¹⁴Din clanul descendenților lui Neftali a fost trimis Nahbi, fiul lui Vofsi. ¹⁵Din clanul descendenților lui Gad a fost trimis Gheuel, fiul lui Machi. ¹⁶Acestea sunt numele oamenilor pe care i-a trimis Moise să cunoască acea țară în secret. Moise a schimbat numele lui Osea – fiul lui Nun – în Iosua. ¹⁷Moise i-a trimis astfel să spioneze țara Canaan, zicându-le: „Mergeți de aici spre Neghev, urcați muntele ¹⁸și observați cum este țara. Să urmăriți să vedeți dacă poporul care locuiește acolo este puternic sau slab, dacă sunt mulți sau puțini, ¹⁹dacă teritoriul pe care locuiesc este bun sau rău, dacă orașele în care locuiesc sunt ca niște tabere sau sunt fortificate. ²⁰Să mai observați dacă țara este bogată sau săracă și dacă există sau nu există copaci în ea. Fiți curajoși și aduceți câteva dintre fructele care cresc pe acea zonă.” Atunci era timpul când începeau să se coacă strugurii. ²¹Ei s-au dus și au spionat țara, începând de la deșertul Tin până la Rehob care se află lângă Lebo-Hamat. ²²Au mers spre Neghev și au ajuns la Hebron. Acolo erau anachiții Ahiman, Șeșai și Talmai. Hebronul fusese zidit cu șapte ani înaintea orașului Toan din Egipt. ²³Apoi au ajuns în

valea Eşcol. Acolo au tăiat (dintr-o viță-de-vie) o ramură tânără pe care crescuse (și se copsese) un ciorchine de struguri. Apoi doi dintre ei l-au transportat pe o bară de lemn. Au mai luat niște rodii și smochine. ²⁴Acel loc a fost numit valea Eşcol – din cauza ciorchinelui pe care israelienii l-au tăiat de acolo. ²⁵S-au întors de la spionarea aceluia teritoriu după patruzeci de zile. ²⁶Au venit înaintea lui Moise, a lui Aaron și a întregii adunări a israelienilor în deșertul Paran, la Cadeș. Ei le-au adus vești, atât lor cât și întregii adunări; și le-au arătat fructele țării. ²⁷Ei i-au zis lui Moise: „Am ajuns în teritoriul în care ne-ai trimis; și este adevărat că acolo curge lapte și miere. Acestea sunt fructele țării. ²⁸Însă locuitorii ei sunt puternici, iar orașele lor înconjugate de ziduri sunt fortificate și mari. În plus, noi i-am văzut acolo și pe anahiți. ²⁹Amaleciții locuiesc în zona Neghev; hitiții, iebusiții și amoriții locuiesc în munți, iar canaanii locuiesc lângă mare și pe defileul Iordanului.” ³⁰Atunci Caleb a liniștit poporul în prezența lui Moise; și a zis: „Haideți să mergem și să ocupăm acest teritoriu; pentru că sigur vom putea să-l cucerim!” ³¹Dar oamenii care au mers cu el, au zis: „Nu putem să înaintăm împotriva acestui popor; pentru că este mai puternic decât noi!” ³²Astfel, ei au prezentat israelienilor o descriere descurajatoare despre țara pe care au spionat-o, zicând: „Teritoriul pe care l-am parcurs spionându-l este al unei țări care își mănâncă locuitorii; și toți oamenii pe care i-am văzut acolo sunt înalți. ³³Am remarcat că acolo sunt și uriași – de fapt, anahiții provin din uriași. Când ne uitam la ei, parcă eram niște lăcuste; și așa ne priveau și ei!” **14** Atunci toată adunarea a început să țipe; și în acea noapte, poporul a plâns. ²Toți israelienii au protestat verbal împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron. Întreaga adunare le-a zis: „Ar fi fost mult mai bine dacă am fi murit pe teritoriul Egiptului sau în acest deșert! ³De ce ne aduce Domnul în această țară? Ca să cădem omorâți de sabie? Soțiile noastre și copiii noștri vor ajunge prada lor! N-ar fi mai bine să ne întoarcem în Egipt?” ⁴Și astfel, ei au zis unul altuia: „Să ne alegem un conducător și să ne întoarcem în Egipt!” ⁵Atunci Moise și Aaron au căzut cu fața la pământ înaintea tuturor israelienilor care erau adunați acolo. ⁶Iosua – fiul lui Nun – și Caleb – fiul lui Iefune – doi dintre cei care merseseră și spionaseră țara, și-au rupt hainele (de pe ei); ⁷și au zis întregii adunări a israelienilor: „Țara pe care am parcurs-o cu picioarele noastre ca spioni, este un teritoriu excepțional de bun. ⁸Dacă Domnul ne va agreea, ne va duce acolo și ne-o va da. Ea este o țară în care curge lapte și miere! ⁹Dar nu vă revoltați împotriva Domnului; și să nu vă fie frică de poporul care se află acolo. Pentru că «îi vom înghiți de vii»! Ei nu mai au nici o protecție; dar Domnul este aliatul nostru! Nu vă speriați de ei!” ¹⁰Însă întregul popor care era adunat, a decis să-i omoare cu pietre. Atunci a apărut gloria Domnului înaintea israelienilor, la cortului Întâlnirii. ¹¹Domnul i-a zis lui Moise: „Până când Mă va desconsidera acest popor? Până când vor refuza să creadă în Mine, în ciuda tuturor minunilor pe care le-am făcut între ei? ¹²Îi voi lovi cu epidemie și-i voi distruge. Apoi voi dezvolta din tine un popor mai mare și mai puternic decât acesta!” ¹³Dar Moise i-a zis Domnului: „Egiptenii vor auzi ce se va fi întâmplat, după ce constatașeră inițial puterea Ta pe care ai folosit-o atunci când i-ai scos pe israelieni din mijlocul lor. ¹⁴Și vor povesti locuitorilor acestei țări despre ce aceste lucruri. Ei au auzit că Tu, Doamne, ești în mijlocul acestui popor, că ești văzut de ei față în față, că norul Tău stă peste ei și că mergi înaintea lor în timpul zilei într-un stâlp de nor, iar noaptea într-un stâlp de foc. ¹⁵Dacă omori acest popor ca pe un

singur om, atunci celelalte popoare care au auzit despre Tine, vor zice: ¹⁶«Domnul n-a putut duce acest popor în țara pe care a jurat că le-o va da; și astfel i-a omorât în deșert!». ¹⁷Deci, Te rog acum să faci ca puterea Domnului să se reveleze într-un mod glorios, așa cum ai promis atunci când ai spus: ¹⁸«Domnul nu-și declanșează imediat mânia și este plin de compasiune, iertând nedreptatea și păcatul; dar nu lasă nepedepsit pe cel vinovat, ci pedepsește nedreptatea părinților în copii și în copiii copiilor lor până la a treia și la a patra generație.» ¹⁹Te rog, iartă nedreptatea comisă de acest popor și procedează cu el conform faimoasei Tale compasiunii, așa cum ai iertat acest popor din Egipt și până acum!» ²⁰Domnul a zis: „I-am iertat așa cum ai cerut! ²¹Dar, așa cum este de adevărat faptul că Eu sunt viu și că gloria Domnului va umple tot pământul, ²²la fel de real va fi faptul că niciunul dintre oamenii care au văzut gloria Mea și minunile pe care le-am făcut atât în Egipt cât și în deșert dar care totuși m-au testat de zece ori până acum și n-au ascultat ce le-am spus Eu, ²³nu vor vedea țara pe care am jurat că le-o voi da părinților lor! Nici măcar unul dintre aceia care m-au desconsiderat, nu o vor vedea! ²⁴Dar pentru că sclavul Meu Caleb a avut altă atitudine și M-a urmat în totalitate, îl voi duce în țara în care a fost (ca spion); și urmașii lui o vor moșteni. ²⁵Amaleciții și canaaniții locuiesc în vale. Din această cauză, mâine trebuie să vă întoarceți și să plecați spre deșert, pe drumul spre Marea Roșie!” ²⁶Domnul le-a zis lui Moise și lui Aaron: ²⁷„Până când va comenta critic această adunare rea împotriva Mea? Am auzit plângerile pe care le-au pronunțat israelienii împotriva Mea! ²⁸Deci spuneți-le: «Domnul vă jură pe viața Lui, zicând: ‘Voi face să se întâmple așa cum ați vorbit în auzul Meu: ²⁹corpurile voastre moarte vor cădea în acest deșert. Vor intra în această categorie toți cei care au cel puțin douăzeci de ani, numărați și înscriși cu ocazia recensământului făcut – toți aceia care ați protestat împotriva Mea. ³⁰Nici măcar unul dintre voi nu va intra în țara în care am jurat că vă voi stabili (ca popor), cu excepția lui Caleb – fiul lui Iefune – și a lui Iosua – fiul lui Nun. ³¹Îi voi duce în acest teritoriu pe copilașii voștri, despre care ați spus că vor fi ca pradă (pentru acele popoare); și astfel, ei vor cunoaște țara pe care voi ați desconsiderat-o. ³²Dar corpurile generației voastre vor cădea (și vor fi înmormântate) în acest deșert. ³³Copiii voștri vor călători patruzeci de ani prin deșert; și vor suporta astfel vina neîncrederii voastre față de Mine, până când vă veți lăsa corpurile (moarte) în deșert! ³⁴Așa cum patruzeci de zile ați spionat țara, am decis ca patruzeci de ani – câte unul pentru fiecare zi – să vă suportați pedeapsa pentru vină; și astfel, veți cunoaște ce înseamnă faptul că v-am abandonat..» ³⁵Eu – Domnul – am vorbit! Cu certitudine: așa voi proceda cu această adunare rea care s-a adunat împotriva Mea! Va sfârși în acest deșert! Aici va muri!” ³⁶Bărbații pe care Moise îi trimisese să spioneze țara, atunci când s-au întors, au făcut toată adunarea să protesteze împotriva lui, aducând un raport nefavorabil despre acel teritoriu. ³⁷Toți reprezentanții clanurilor care prezentaseră raportul descurajator (pentru evrei) când au vorbit despre acea țară, au murit atunci înaintea Domnului, loviți de un dezastru. ³⁸Dintre bărbații care se duseseră să spioneze țara, numai Iosua – fiul lui Nun – și Caleb – fiul lui Iefune – au mai trăit (până la bătrânețe). ³⁹Când Moise le-a spus aceste cuvinte tuturor israelienilor, poporul a început să plângă regretând mult ce făcuse. ⁴⁰Ei s-au trezit dimineața devreme; și s-au urcat pe vârful muntelui, zicând: „Suntem aici pregătiți! Ne vom duce în locul pe care l-a promis Domnul; pentru că am înțeles

faptul că am păcătuit!” ⁴¹ Dar Moise le-a zis: „De ce continuați să încălcați porunca Domnului? Nu veți reuși! ⁴² Să nu vă urcați; pentru că Domnul nu este aliatul vostru. Și astfel, dușmanii voștri vă vor învinge!” ⁴³ Amaleciții și canaaniții sunt înaintea voastră. Veți cădea loviți de sabie; fiindcă ați deviat de la linia ascultării de Domnul. El nu va merge împreună cu voi!” ⁴⁴ Ei însă au avut curajul să urce pe zonele înalte ale muntelui, chiar dacă Moise și lada Legământului făcut cu Domnul a rămas în tabără. ⁴⁵ Atunci amaleciții și canaaniții care locuiau în acea regiune muntoasă, au venit, i-au învins și i-au distrus până la Horma. **15** Domnul i-a zis lui Moise: ² „Spune-le israelienilor: «Când veți ajunge în țara pe care v-o voi da și vă veți stabili locuința acolo, ³ veți aduce Domnului un sacrificiu consumat de foc. Acesta poate fi un sacrificiu ars integral, un sacrificiu oferit pentru respectarea unui jurământ special, un dar adus benevol sau un sacrificiu oferit cu ocazia sărbătorilor periodice. Procedând așa, veți produce o aromă plăcută Domnului cu animalele oferite din cirezile sau din turmele voastre. ⁴ Cel care va oferi Domnului un astfel de sacrificiu, trebuie să aducă și un dar de mâncare conținând a zecea parte dintr-o efă de făină de cea mai bună calitate, amestecată cu un sfert de hin de ulei. ⁵ Pentru fiecare miel adus ca sacrificiu sau pentru a fi ars integral, să adauge un sfert de hin de vin ca sacrificiu de băutură. ⁶ Pentru fiecare berbec să adauge un dar de mâncare din făină de cea mai bună calitate, care să se încadreze în două zecimi de efă. Această făină să fie amestecată cu o treime de hin de ulei. ⁷ Va adăuga apoi un sacrificiu de băutură format dintr-o treime de hin de vin, care va produce o aromă plăcută Domnului. ⁸ Când vor oferi un bou ca sacrificiu sau pentru a fi ars integral în vederea respectării unui jurământ special sau ca sacrificiu de pace în cinstea Domnului, ⁹ să aducă împreună cu boul un dar de mâncare din făină de cea mai bună calitate, care să se încadreze în trei zecimi de efă. Această făină să fie amestecată cu o jumătate de hin de ulei. ¹⁰ Va adăuga un sacrificiu de băutură, format din jumătate de hin de vin. Va fi oferit ca sacrificiu consumat de foc; și va produce o aromă plăcută Domnului. ¹¹ Așa să se procedeze pentru fiecare bou, pentru fiecare berbec, pentru fiecare dintre miei și pentru fiecare dintre iezi. ¹² Așa să se facă pentru fiecare animal, oricare ar fi numărul lor. ¹³ Să procedeze astfel orice băștinaș care își va aduce sacrificiul consumat de foc. El va produce o aromă plăcută Domnului. ¹⁴ Dacă vreun străin care locuiește cu voi sau care se naște printre voi în procesul dezvoltării generațiilor, va dori să ofere un sacrificiu consumat de foc și care produce o aromă plăcută Domnului, el trebuie să procedeze exact ca voi. ¹⁵ Să fie o singură poruncă valabilă pentru toată adunarea: atât pentru voi, cât și pentru străinul care locuiește printre voi. Aceasta trebuie să funcționeze ca o poruncă valabilă permanent și va fi respectată de toate generațiile. Atât voi cât și străinul, veți avea aceeași datorie (de a o respecta) înaintea Domnului. ¹⁶ Să fie aceeași lege și aceeași poruncă atât pentru voi, cât și pentru străinul care locuiește împreună cu voi!»” ¹⁷ Domnul i-a zis lui Moise: ¹⁸ „Spune-le israelienilor: «După ce veți ajunge în țara în care vă duc, ¹⁹ atunci când veți mânca din pâinea țării, să aduceți Domnului un sacrificiu oferit prin ridicare. ²⁰ Din prima parte de cocă, să aduceți o turtă ca sacrificiu oferit prin ridicare. Să vă prezentați cu ea așa cum procedați atunci când aduceți un sacrificiu oferit prin ridicare luat din zona unde adunați cerealele. ²¹ În toate generațiile voastre să oferiți Domnului acest sacrificiu din prima parte de cocă pe care o veți face. ²² Este posibil să păcătuiți fără să vreți, nerespectând toate aceste

porunci pe care Domnul i le-a spus lui Moise ²³Concret, se va întâmpla că nu veți respecta tot ce v-a poruncit Domnul prin Moise, din ziua în care Domnul v-a dat porunci și până acum, respectiv tot ce v-a spus în toate generațiile. ²⁴Dacă păcătuți fără să vreți și fără ca adunarea să știe despre acest fapt, toată adunarea să aducă un vițel ca sacrificiu ars integral și care va produce o aromă plăcută Domnului. Să adauge acestuia un dar de mâncare – conform poruncii – și un țap ca sacrificiu pentru păcat. ²⁵Preotul să facă achitare pentru toată adunarea israelienilor; și ei vor fi iertați. Ei păcătuiseră fără să vrea; și astfel își vor fi adus sacrificiul, adică atât pe cel consumat de foc pentru Domnul, cât și pe acela de achitare oferit înaintea Domnului pentru păcatul pe care l-au comis. ²⁶Toată adunarea israelienilor va fi iertată: atât ei, cât și străinii care locuiesc în mijlocul lor; pentru că (se consideră astfel că) tot poporul a păcătuțit fără să vrea. ²⁷Dacă cineva păcătuiește fără să vrea, să aducă o capră de un an ca sacrificiu pentru păcat. ²⁸Preotul să facă achitare înaintea Domnului pentru cel care a păcătuțit fără să vrea; și după ce va face această achitare pentru el, va fi iertat. ²⁹Să fie aceeași lege pentru toți aceia care păcătuiesc fără să vrea: atât pentru băștinașul care trăiește printre israelieni, cât și pentru străinul care locuiește în mijlocul lor. ³⁰Însă cel care păcătuiește intenționat – indiferent dacă este băștinaș sau străin – comite blasfemie față de Domnul! Acel om trebuie să fie distrus din mijlocul poporului. ³¹Pentru că a desconsiderat Cuvântul Domnului și a încălcat porunca, acel om să fie total distrus; și să-și suporte (consecințele pentru) vina (lui)!» ³²În timp ce israelienii erau în deșert, au găsit un om adunând niște crengi uscate în ziua destinată Sabatului. ³³Cei care-l găsiseră adunându-le, l-au adus înaintea lui Moise, a lui Aaron și a întregii adunări. ³⁴Pentru că încă nu știau exact ce trebuie să i se facă, au decis să fie ținut sub pază. ³⁵Domnul i-a zis lui Moise: „Acel om să fie omorât! Toată adunarea să-l omoare cu pietre în exteriorul taberei.” ³⁶Atunci toată adunarea l-a dus în exteriorul taberei și l-a omorât cu pietre, așa cum îi poruncise Domnul lui Moise. ³⁷Domnul i-a zis lui Moise: ³⁸„Spune-le israelienilor să-și facă ciucuri la colțurile hainelor. Să procedeze așa fiecare generație de oameni; și să pună un șiret albastru pe ciucurile de la fiecare colț. ³⁹Când veți avea acești ciucuri, să vă uitați la ei și să vă amintiți de faptul că trebuie să respectați toate poruncile Domnului; și astfel, nu veți mai urma poftile inimilor voastre și ale ochilor voștri prin intermediul cărora comiteți adulter. ⁴⁰Așa să procedați pentru a vă aminti că trebuie să respectați toate poruncile Mele; și astfel veți fi sfinți pentru Dumnezeuul vostru. ⁴¹Eu sunt Domnul – Dumnezeuul vostru – Cel care v-am scos de pe teritoriul Egiptului ca să fiu Dumnezeuul vostru. Eu sunt Domnul, Dumnezeuul vostru.” **16** Corah – fiul lui Ițhar – fiul lui Chehat – fiul lui Levi, împreună cu Datan și Abiram – fiii lui Eliab și cu On – lui Pelet – urmași ai lui Ruben – ²s-au aliat cu două sute cincizeci dintre israelieni. Aceștia erau conducători ai adunării, aleși dintre oamenii acesteia. Ei formau categoria celor bine cunoscuți de popor. Toți aceștia s-au revoltat împotriva lui Moise. ³S-au adunat și s-au manifestat atât împotriva lui Moise, cât și a lui Aaron, zicându-le: „Este suficient câte (privilegii) v-ați permis! Toți cei care formează adunarea (poporului nostru) sunt sfinți; și Domnul este în mijlocul ei! Deci de ce vă ridicați deasupra adunării Domnului?” ⁴Când a auzit Moise acest protest, a căzut cu fața spre pământ. ⁵Apoi i-a zis lui Corah și grupului lui: „Măine dimineată, Domnul va arăta cine este al Lui, cine este sfânt și cui îi permite să se apropie de El. Cel pe care l-a ales Domnul, acela se

va apropia. ⁶Faceți acest lucru: luați cădelnițe, atât tu, Corah, cât și grupul tău. ⁷Mâine puneți în ele foc și tămâie înaintea Domnului; și omul pe care El îl alege, va fi cel sfânt. Voi, leviții, ați depășit limitele admise!” ⁸Apoi Moise i-a zis lui Corah: „Fii ai lui Levi, ascultați ce vreau să vă spun! ⁹Este prea puțin pentru voi că Dumnezeu lui Israel v-a ales din adunarea acestui popor, permițându-vă să vă apropiați de El ca să faceți lucrarea de la Tabernacolul Domnului, să stați înaintea adunării și s-o slujiți? ¹⁰Domnul a fost de acord să vă apropiați de El. A acceptat ca atât tu, cât și toți frații tăi – descendenți ai lui Levi – să procedați astfel; iar acum vreți și preoția? ¹¹Să știi că tu și tot grupul tău, v-ați adunat, de fapt, împotriva Domnului. Cine este Aaron să protestați împotriva lui?” ¹²Moise a trimis pe cineva să-i cheme pe Datan și pe Abiram care erau fiii lui Eliab; dar ei au zis: „Nu venim! ¹³Nu-ți este suficient că ne-ai scos dintr-o țară unde curge lapte și miere ca să ne omori în deșert? Acum mai vrei să ne fii și șef? ¹⁴În plus, nu ne-ai dus într-o țară în care curge lapte și miere, nici nu ne-ai dat ca moștenire terenuri agricole și vii! Crezi că-i poți înșela oamenii să nu vadă aceste lucruri evidente? Nu venim!” ¹⁵Moise s-a mâniat foarte mult; și i-a zis Domnului: „Nu lua în considerare sacrificiul lor. Nu mi-am însușit nici măcar un măgar din proprietatea lor și n-am făcut nimic rău față de nici unul dintre ei.” ¹⁶Apoi Moise i-a zis lui Corah: „Tu, împreună cu tot grupul, să vă prezentați mâine înaintea Domnului. Să fiți acolo tu, ei și Aaron. ¹⁷Fiecare să-și ia cădelnița; să pună tămâie în ea și să și-o așeze înaintea Domnului. Astfel, vor fi două sute cincizeci de cădelnițe. Atât tu, cât și Aaron să veniți fiecare cu cădelnița lui!” ¹⁸Toți acei oameni și-au luat cădelnițele, au pus foc și tămâie în ele și au stat la intrarea în cortul Întâlnirii împreună cu Moise și cu Aaron. ¹⁹Corah a adunat întreaga adunare a poporului împotriva lor, la intrarea în cortul Întâlnirii. Atunci gloria Domnului s-a revelat întregii adunări. ²⁰Domnul le-a zis lui Moise și lui Aaron: ²¹„Despărțiți-vă de această adunare, ca să-i pot face să dispară într-o clipă. ²²Ei au căzut cu fețele spre pământ și au zis: „O, Dumnezeule, Dumnezeul spiritelor oricărui corp, dacă va păcătui un singur om, te vei mânia pe toată adunarea?” ²³Domnul i-a zis lui Moise: ²⁴„Spune-i adunării: «Îndepărtați-vă de locuința lui Corah, de cea a lui Datan și a lui Abiram.».” ²⁵Moise s-a ridicat și s-a dus la Datan și la Abiram. El a fost urmat de bătrânii consilieri ai lui Israel. ²⁶Atunci a vorbit adunării și i-a zis: „Vă rog să vă îndepărtați de corturile acestor oameni răi; și nu atingeți nimic din ce este al lor! Altfel, și voi veți fi distruși pentru toate păcatele lor!” ²⁷Ei s-au îndepărtat de cortul lui Corah, de cel al lui Datan și al lui Abiram. Atât Datan cât și Abiram au ieșit. Fiecare a stat la intrarea în cortul lui împreună cu soțiile, cu fiii și copiii acestora. ²⁸Moise le-a zis: „Prin ce se va întâmpla (în continuare), veți cunoaște că Domnul m-a trimis să fac toate aceste lucruri și că nu am acționat din proprie inițiativă. ²⁹Dacă acești oameni vor muri cum mor toți ceilalți, sau dacă se va întâmpla cu ei ceva obișnuit, înseamnă că nu m-a trimis Domnul. ³⁰Dar dacă Domnul face să se întâmple cu ei ceva nou, respectiv faptul ca pământul «să își deschidă gura și să-i înghită» împreună cu tot ce le aparține, coborându-i astfel de vii în locuința morților, atunci să știți că acești oameni l-au desconsiderat pe Domnul.” ³¹Imediat după ce a terminat Moise de spus aceste cuvinte, pământul de sub ei s-a crăpat. ³²El „și-a deschis gura” și i-a înghițit atât pe ei împreună cu familiile lor, cât și pe toți oamenii lui Corah împreună cu toate bunurile lor. ³³Astfel, acei oameni au coborât vii în locuința morților împreună cu tot

ce era al lor. Apoi pământul s-a închis peste ei; și astfel, au dispărut din mijlocul adunării... ³⁴Toți israelienii care erau în jurul lor, au început să fugă atunci când i-au auzit strigând; pentru că ziceau: „Pământul «ne va înghiți» și pe noi!” ³⁵A coborât și un foc din cer, care venea de la Domnul. Acesta i-a consumat pe cei două sute cincizeci de bărbați care aduseseră tămâie. ³⁶Apoi Domnul i-a zis lui Moise: ³⁷„Spune-i lui Elazar care este fiul preotului Aaron, să ia cădelnițele din foc, pentru că sunt sfinte; și să ducă acel foc la distanță. ³⁸Din cădelnițele acestor oameni care au păcătuit împotriva sufletelor lor, să se facă niște plăci bătute. Cu ele să se acopere altarul. Pentru că ei au adus cădelnițele înaintea Domnului, acestea sunt sfinte. Ele vor fi pentru israelieni dovada unei minuni.” ³⁹Preotul Elazar a luat cădelnițele de bronz pe care le aduseseră de la cei arși. Le-a bătut și a făcut din ele niște plăci pentru acoperirea altarului. ⁴⁰A procedat exact cum i-a poruncit Domnul prin Moise. Aceasta este o amintire pentru israelieni; pentru ca nici un străin, care nu este urmaș al lui Aaron, să nu se apropie să aducă tămâie înaintea Domnului, ca să evite să i se întâmple la fel ca lui Corah și ca celor care au fost împreună cu el. ⁴¹A doua zi, întreaga adunare a israelienilor a protestat împotriva lui Moise și a lui Aaron, zicând: „Voi ați omorât poporul Domnului!” ⁴²În timp ce adunarea se unise împotriva lor, Moise și Aaron s-au întors spre cortul Întâlnirii. În mod instant, norul l-a acoperit; și a fost evidentă gloria Domnului. ⁴³Moise și Aaron au venit înaintea cortului Întâlnirii. ⁴⁴Atunci Domnul i-a spus lui Moise: ⁴⁵„Ieșiți din mijlocul acestei adunări ca s-o ard complet într-o clipă!” Ei au căzut cu fețele spre pământ. ⁴⁶Moise i-a zis lui Aaron: „Ia-ți cădelnița, pune în ea foc de pe altar, pune-i și tămâie și du-te repede în mijlocul adunării, ca să faci achitare pentru oamenii ei; pentru că s-a declanșat mânia care merge înaintea Domnului. A început dezastrul!” ⁴⁷Aaron a luat cădelnița, așa cum îi spusese Moise; și a fugit în mijlocul adunării. Dezastrul deja începuse între oamenii poporului. El a tămâiat și a făcut astfel achitare pentru popor. ⁴⁸Procedând așa, el s-a stabilit între cei morți și cei vii. Atunci, dezastrul s-a oprit. ⁴⁹Cei omorâți de acel dezastru au fost paisprezece mii șapte sute de oameni, în afară de cei ce muriseră din cauza lui Corah. ⁵⁰Când s-a oprit dezastrul, Aaron s-a întors la Moise, la intrarea în cortul Întâlnirii. **17** Domnul i-a zis lui Moise: ²„Vorbește cu israelienii și ia de la ei câte un toiag. Să ții cont de familiile lor inițiale, adică vei lua douăsprezece toiage aduse de conducătorii triburilor. Scrie numele fiecărui conducător pe toiagul lui. ³Să scrii numele lui Aaron pe toiagul reprezentativ pentru clanul lui Levi. Să fie câte un toiag de la fiecare conducător de clan. ⁴Pune-le în cortul Întâlnirii, înaintea Declarației, acolo unde Mă întâlnesc cu voi. ⁵Toiagul bărbatului pe care îl voi alege, va înflori. Așa voi opri protestele israelienilor împotriva voastră.” ⁶Moise le-a vorbit israelienilor; și fiecare dintre conducătorii lor i-a dat toiagul. Au fost câte unul pentru fiecare conducător, conform clanurilor lor, adică douăsprezece toiage. Toiagul lui Aaron era între ale lor. ⁷Moise a pus toiagele înaintea Domnului, în cortul Declarației. ⁸A doua zi, Moise a intrat în cortul Declarației; și a constatat că toiagul lui Aaron, care aparținea descendenților lui Levi, înverzise, înmugurise, înflorise și avea (chiar) migdale coapte... ⁹Atunci Moise a luat din prezența Domnului toate toiagele; și le-a adus înaintea tuturor israelienilor. Ei s-au uitat; și fiecare (conducător de clan) și-a luat toiagul. ¹⁰Domnul i-a zis lui Moise: „Pune înapoi toiagul lui Aaron înaintea Declarației. Să fie păstrat ca o dovadă pentru ce s-a întâmplat cu cei revoltați; și

astfel, să se oprească protestele lor împotriva Mea, ca să nu moară (și ceilalți).”¹¹Moise a procedat exact cum i-a poruncit Domnul. ¹²Israelienii i-au zis lui Moise: „Constatăm că murim; se va distruge tot poporul! ¹³Oricine se apropie de Tabernacolul Domnului, moare! Oare vom muri (chiar) toți?” **18** Domnul i-a zis lui Aaron: „Tu, fiii tăi și familia (lărgită a) tatălui tău, veți plăti împreună pentru păcatele făcute față de Sanctuar; dar numai tu și fiii tăi veți suporta pedeapsa pentru vina încălcărilor legilor referitoare la preoție. ²Să iei cu tine pe frații tăi din clanul lui Levi de care aparține tatăl tău, pentru ca ei să fie împreună cu tine și să slujească atunci când tu și fiii tăi sunteți înaintea cortului Declarației. ³Ei să fie responsabili cu lucrurile de care tu ai nevoie; și să îngrijească de tot cortul. Să nu se apropie nici de uneltele Sanctuarului, nici de altar; pentru că altfel, atât ei cât și tu veți muri. ⁴Ei să fie alături de tine și să supravegheze tot ce se face la cortul Întâlnirii, adică toată slujirea de acolo. Nici un străin (de acest grup distinct) să nu se apropie de voi. ⁵Numai voi personal să faceți activitățile care sunt necesare pentru slujirea de la Sanctuar și de la altar. Să procedați așa pentru ca mânia Mea să nu mai vină niciodată peste israelieni. ⁶Să știți că i-am luat dintre israelieni pe leviți care sunt frații voștri. Ei vă aparțin (pentru ajutor în slujbă) ca un dar oferit Domnului; și vor face slujirea care este necesară la cortul Întâlnirii. ⁷Dar tu și fiii tăi împreună cu tine, să vă respectați datoriile preoțești, având grijă de tot ce aparține altarului și de tot ce este dincolo de acea draperie (separatoare). Vă ofer preoția ca pe un dar. Străinul care se va apropia (să facă aceste activități), să fie omorât.” ⁸Domnul i-a zis lui Aaron: „Să știi că Eu personal ți-am dat o parte dintre sacrificiile care-Mi sunt oferite prin toate acele lucruri sfinte ale israelienilor. Ți-am dat-o atât ție, cât și descendenților tăi, având în vedere ungerea (voastră cu ulei, în urma căreia ați fost consacrați în slujbă). Aceasta este o poruncă a cărei valabilitate este eternă (pentru voi). ⁹Ți precizez acum ce va fi al tău dintre lucrurile foarte sfinte – adică dintre acelea care nu sunt consumate de foc: este vorba despre orice sacrificiu pe care ei Mi-l aduc ca dar de mâncare, ca sacrificiu pentru păcat sau ca sacrificiu pentru vină. Aceste lucruri foarte sfinte să fie ale tale și ale descendenților tăi. ¹⁰Să le mâncați într-un loc foarte sfânt. Să le mănânce fiecare bărbat din grupul vostru. Și ele să fie sfinte pentru voi. ¹¹Ți-am mai dat fiecare sacrificiu adus ca dar dintre toate sacrificiile prezentate legănat ale israelienilor. Pe acestea le-am oferit ție, descendenților tăi și fiicelor tale, printr-o poruncă a cărei valabilitate este eternă (pentru voi). Tuturor acelora din familia ta care sunt curați, li se va permite să le mănânce. ¹²Tot ce este mai bun din ulei, din vin și din grâu – acele fructe speciale pe care ei le oferă Domnului, ți le-am dat ție (și descendenților tăi). ¹³Primele fructe din tot ce este în țara lor și pe care le aduc Domnului, să fie ale tale (și ale descendenților tăi). Va putea să mănânce din ele doar acela care aparține familiei tale, cu condiția să fie curat. ¹⁴Tot ce este pus separat în Israel ca fiind ceva special, să fie al tău. ¹⁵Primul născut al oricărei vietăți pe care ei îl aduc Domnului, indiferent că este om sau animal, să fie al tău (și al urmașilor tăi). Totuși, atât pe primul născut al omului, cât și pe cel al animalelor necurate, trebuie să-l răscumperi. ¹⁶Prețul lor de răscumpărare stabilit pentru ființa care are cel puțin o lună, să fie de cinci șecheli de argint, conform șechelului Sanctuarului – adică douăzeci de ghere. ¹⁷Dar pe primul-născut al vacii, al oii sau al caprei, să nu-l răscumperi. Ei sunt sfinți. Să le stropești sângele pe altar; și să le arzi grăsimea ca un

sacrificiu consumat de foc și care produce o aromă plăcută Domnului. ¹⁸Carnea lor să fie a ta, așa cum este dreptul tău să mănânci pieptul sacrificiilor prezentate legănat și spata dreaptă (a animalelor). ¹⁹Ți-am dat toate sacrificiile sfinte, pe care israelienii le aduc Domnului. Ele vor fi ale tale, ale fiilor tăi și ale fiicelor tale. Am stabilit acest lucru printr-o poruncă a cărei valabilitate este permanentă. Acesta este un legământ etern al sării, făcut înaintea Domnului pentru tine și pentru urmașii tăi.” ²⁰Apoi Domnul i-a mai zis lui Aaron: „Să nu ai nici o moștenire în țara israelienilor. Tu să nu ai nici o parte de teren între ei. Eu sunt proprietatea ta și moștenirea ta între israelieni. ²¹Leviților le-am dat fiecare zecime dintre darurile oferite de poporul Israel. Aceasta este pentru ei ca o moștenire pentru slujirea pe care o fac la cortul Întâlnirii. ²²De acum înainte, israelienii să nu se mai apropie de cortul Întâlnirii, ca să nu se facă vinovați și apoi să moară. ²³Doar leviții să facă slujirea de la cortul Întâlnirii; și să fie responsabili personal pentru cazul în care vor păcătui. Ei să nu aibă nici o moștenire între israelieni. Aceasta să fie o poruncă valabilă permanent pentru toate generațiile (lor). ²⁴Am dat leviților zecimile darurilor israelienilor, pe care aceștia le aduc Domnului ca sacrificiu oferit prin ridicare. Acesta este motivul pentru care am spus despre ei că nu vor avea nici o moștenire între israelieni.” ²⁵Apoi Domnul i-a vorbit lui Moise, zicându-i: ²⁶„Să le spui leviților astfel: «Când primiți a zecea parte pe care v-am oferit-o din darurile israelienilor, să aduceți din ea un sacrificiu prin ridicare pentru Domnul. El să fie format dintr-o zecime din zecimea adusă de ei. ²⁷Aceasta va fi considerată un dar din partea voastră, la fel cum se întâmplă în cazul grâului din zona unde se seceră recoltele și asemănător cu darul care provine din abundența teascului. ²⁸Deci să aduceți Domnului un sacrificiu oferit prin ridicare, din toate zecimile pe care le primiți de la israelieni. Să oferiți din ele un sacrificiu pentru Domnul; și să îl dați preotului Aaron. ²⁹Între toate darurile voastre pe care le aduceți Domnului din sacrificiile oferite prin ridicare, cea mai bună parte din ele este aceea care trebuie pusă separat.» ³⁰Să le mai spui: «După ce veți aduce ca sacrificiu oferit prin ridicare cea mai bună parte din acel dar, partea care a rămas să fie considerată ca aparținând leviților, exact cum se întâmplă cu partea de cereale provenită din zona unde acestea se seceră și la fel ca în cazul produselor teascului. ³¹O puteți mânca în orice loc, atât voi cât și familiile voastre; pentru că este plata voastră pentru slujirea în cortul Întâlnirii. ³²Nu vă veți face vinovați de nici un păcat din cauza acestei zecimi când veți oferi prin ridicare cea mai bună parte din ea. Dar fiți atenți să nu profanați darurile sfinte ale israelienilor; pentru că altfel, veți muri!».” **19** Domnul le-a zis lui Moise și lui Aaron: ²„Urmează (încă) o poruncă a legii pe care Domnul a promulgat-o (pentru voi). Spune-le israelienilor să aducă o vacă roșie, sănătoasă, care să nu aibă nici un defect și care încă n-a fost pusă (să tragă) la jug. ³Să o dați preotului Elazar. El s-o ducă afară din tabără. Apoi, cineva s-o înjunghie înaintea lui. ⁴Preotul Elazar să ia cu degetul din sângele acesteia și să stropească de șapte ori înaintea cortului Întâlnirii. ⁵Apoi vaca să fie arsă înaintea lui. Să-i fie arse: pielea, carnea, sângele și excrementele (împreună cu organele interne care le conțin). ⁶Preotul să ia lemn de cedru, isop și fir de culoare roșiatică. Să le arunce în focul în care este arsă vaca. ⁷Apoi, preotul să-și spele hainele și să-și îmbăieze corpul în apă. Abia după ce a făcut acest lucru, poate veni în tabără. Dar va rămâne necurat până seara. ⁸Chiar și cel care arde vaca, trebuie să-și spele hainele și să-și îmbăieze corpul în apă. El va fi necurat

până seara. ⁹ Apoi, un om care este curat, trebuie să adune cenușa vacii și să o pună într-un loc curat, în exteriorul taberei. Această cenușă să fie păstrată pentru adunarea israelienilor. Ea le va fi utilă în vederea preparării apei de curățare. Este destinată curățării de păcat. ¹⁰ Cel care adună cenușa vacii, să-și spele hainele; și va fi necurat până seara. Aceasta să fie o poruncă valabilă permanent pentru israelieni și pentru străinul care locuiește între ei. ¹¹ Cel care atinge corpul mort al cuiva, va fi necurat șapte zile. ¹² Să se curețe cu apă în a treia și în a șaptea zi. Dacă nu se va curăța în a treia și în a șaptea zi, nu va fi curat! ¹³ Oricine atinge un mort – corpul vreunui om care a murit – și nu se curăță, profanează Tabernacolul Domnului. Acel om să fie distrus din Israel. Să fie tratat ca necurat, pentru că n-a fost stropit cu apă de curățare. Faptul că rămâne necurat, va fi o vină care rămâne asupra lui! ¹⁴ Urmează prezentarea legii referitoare la situația în care un om moare într-un cort. Toți cei care intră în acel cort și toți aceia care sunt în el, vor fi necurați șapte zile. ¹⁵ Orice vas deschis (în acel cort) care nu are capacul pus, va fi necurat. ¹⁶ Oricine va atinge în câmp deschis un om care a fost omorât cu sabia sau care a murit, ori va atinge oasele vreunui om sau un mormânt, va fi necurat șapte zile. ¹⁷ Pentru cel necurat să se ia din cenușa vacii arse pentru curățarea de păcat; și să se pună apă curgătoare peste ea, într-un vas. ¹⁸ Un om curat să ia isop, să-l înmoaie în apă și să arunce cu el stropi din aceasta pe cortul celui necurat. Să mai stropească toate vasele acelui om, pe cei care erau acolo și pe cel care s-a atins de oasele vreunui om sau de vreun om omorât ori de vreunul care a murit sau de vreun mormânt. ¹⁹ Cel curat să-l stropească pe cel necurat în a treia și în a șaptea zi. Astfel, să definitiveze procesul curățării în a șaptea zi. Apoi cel necurat să-și spele hainele și să se îmbăieze în apă; iar seara va fi curat. ²⁰ Orice om care este necurat și nu se va curăța, să fie distrus din adunare. El a profanat Sanctuarul Domnului. Pentru că n-a fost stropit cu apa de curățare (în termenul stabilit prin lege), el este (și va rămâne) necurat. ²¹ Aceasta să fie o poruncă valabilă permanent pentru ei. Chiar și cel care stropește cu apa de curățare trebuie să-și spele hainele; iar cel care atinge apa de curățare, va fi necurat până seara. ²² Orice lucru atins de cineva care este necurat, va (deveni și va) fi necurat; și oricine îl atinge, va fi necurat până seara.”

20 Toată adunarea israelienilor a ajuns în deșertul Țin. Era prima lună. Poporul și-a stabilit tabăra la Cadeș. Acolo a murit și a fost înmormântată Miriam. ² În acea zonă nu exista apă pentru popor. Astfel, israelienii s-au adunat împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron. ³ Ei s-au certat cu Moise și au zis: „Mai bine am fi murit și noi când au murit frații noștri înaintea Domnului! ⁴ De ce ați adus adunarea Domnului în acest deșert? Ca să murim aici atât noi cât și vitele noastre? ⁵ De ce ne-ați scos din Egipt să ne aduceți în această zonă uscată? Nu este nici loc de semănat, nici smochin, nici viță, nici rodie. Nu există nici măcar apă de băut!” ⁶ Moise și Aaron au plecat din adunare la intrarea în cortul Întâlnirii; și au căzut cu fețele spre pământ. Atunci li s-a revelat gloria Domnului. ⁷ Domnul i-a spus lui Moise: „Ia toiagul și apoi convoacă adunarea împreună cu fratele tău numit Aaron. Vorbiți stâncii care se află în fața lor; și aceasta le va da apă din ea. Așa să procedezi ca să scoți apă din stâncă pentru ei; și să dai astfel adunării și vitelor acestui popor să bea.” ⁹ Moise a luat toiagul care era înaintea Domnului (în cort), așa cum îi poruncise El. ¹⁰ Apoi Moise și Aaron au strâns adunarea înaintea stâncii. Apoi Moise le-a zis: „Ascultați, revoltaților! Oare putem să scoatem apă din această stâncă pentru voi?” ¹¹ Atunci Moise și-a ridicat mâna și a

lovit stânca de două ori cu toiagul. Și a ieșit de acolo apă din abundență. Astfel au avut ce să bea: atât adunarea, cât și vitele lor. ¹²Dar Domnul a spus atât lui Moise cât și lui Aaron: „Pentru că nu v-ați încrezut în Mine ca să evidențiați israelienilor sfințenia Mea, nu voi veți duce această adunare în țara pe care i-o dau.” ¹³Acele ape sunt izvoarele de la Meriba, unde israelienii s-au certat cu Domnul. Prin apariția lor, El Și-a revelat sfințenia. ¹⁴Apoi Moise a trimis din Cadeș niște reprezentanți ai poporului (evreu) la regele Edomului, cu următorul mesaj: „Așa vorbește fratele tău numit Israel: «Tu cunoști toate greutățile prin care am trecut. ¹⁵Părinții noștri s-au dus în Egipt și au locuit acolo mult timp. Egiptenii ne-au oprimat nu numai pe noi, ci în primul rând pe părinții noștri. ¹⁶Când am strigat spre Domnul, El ne-a auzit; și a trimis Îngerul care ne-a scos din Egipt. Suntem la Cadeș, un oraș de la marginea teritoriului tău. ¹⁷Lasă-ne să trecem prin țara ta. Nu vom merge nici prin terenuri agricole, nici prin vii; și nu vom bea apă din nici o fântână. Vom merge pe drumul regelui, fără să deviem în deplasarea noastră nici la stânga și nici la dreapta, până vom trece de teritoriul tău.»” ¹⁸Dar Edom i-a răspuns: „Să nu treci pe la mine; pentru că te voi întâmpina cu sabia!” ¹⁹Israelienii i-au zis: „Vom merge pe drumul mare; iar dacă vom bea din apa ta – noi și vitele noastre – îți vom plăti. Lasă-ne doar să trecem mergând pe jos. Nu îți cerem nimic mai mult!” ²⁰Dar el le-a zis: „Să nu treceți!” Și Edom a ieșit înaintea lor cu mulți oameni și cu mână puternică. ²¹Astfel, Edom nu l-a lăsat pe Israel să treacă prin teritoriul lui. Atunci Israel s-a întors din acea zonă. ²²Toată adunarea israelienilor a plecat din Cadeș; și au ajuns la muntele Hor. ²³Domnul le-a zis lui Moise și lui Aaron la muntele Hor care se află la marginea teritoriului lui Edom: ²⁴„Aaron va fi adăugat la poporul lui (deja mort). El nu va intra în țara pe care o dau israelienilor; pentru că v-ați revoltat împotriva Cuvântului Meu la apele de la Meriba. ²⁵Ia-l pe Aaron împreună cu fiul lui numit Elazar; și du-i pe muntele Hor. ²⁶Dezbracă-l pe Aaron de vestimentația lui (specială de mare preot) și îmbracă-l cu ea pe fiul lui numit Elazar. Aaron va muri acolo.” ²⁷Moise a făcut așa cum i-a poruncit Domnul. Au urcat pe muntele Hor în prezența întregii adunări. ²⁸Moise l-a dezbrăcat pe Aaron de hainele lui (preoțești) și le-a pus pe fiul lui numit Elazar. Apoi Aaron a murit acolo, pe vârful muntelui. ²⁹Când a văzut adunarea că Aaron a murit, toți descendenții lui Israel l-a jeliu treizeci de zile. **21**Când regele canaanit al Aradului – cel care locuia în zona numită Neghev – a auzit că Israel venea spre Atarim, a plecat să lupte împotriva lui; și cu acea ocazie, a luat câțiva prizonieri. ²Atunci Israel a făcut un jurământ Domnului, zicând: „Dacă vei face ca acest popor să piardă lupta în fața noastră, vom distruge toate orașele lui.” ³Domnul a făcut ce Îi solicita Israel; și astfel, canaanii au fost la discreția lor. Evreii le-au distrus total atât poporul, cât și orașele. Acel loc a fost numit Horma. ⁴De la muntele Hor, au plecat pe drumul care conducea spre Marea Roșie – ca să ocolească teritoriul lui Edom. Dar poporul și-a pierdut răbdarea pe drum; ⁵și a protestat verbal împotriva Domnului și împotriva lui Moise, zicând: „De ce ne-ați scos din Egipt, ca să murim în deșert? Nu mai avem nici pâine, nici apă; și ni s-a dezgustat sufletul de această mâncare fără nici o valoare!” ⁶Atunci Domnul a trimis împotriva poporului niște șerpi veninoși. Aceștia i-au mușcat pe israelieni; și mulți oameni din popor au murit. ⁷Ceilalți au venit la Moise și i-au spus: „Am păcătuit, pentru că am vorbit împotriva Domnului și împotriva ta. Roagă-te Domnului, cerându-I să alunge acești șerpi din zona noastră.”

Atunci Moise s-a rugat pentru popor. ⁸Domnul i-a zis lui Moise: „Fă un șarpe și suspendă-l în partea de sus a unui par. Oricine este mușcat și va privi spre el, nu va mai muri.” ⁹Astfel, Moise a făcut un șarpe din bronz; apoi l-a înălțat pe un par. Oricine era mușcat de vreun șarpe și privea spre șarpele de bronz, trăia. ¹⁰Israelienii au plecat de acolo și și-au stabilit tabăra la Obot. ¹¹Au plecat din Obot și și-au stabilit tabăra la Ie-Abarim, în deșertul care se află în fața Moabului, spre răsăritul soarelui. ¹²De acolo au plecat și și-au stabilit tabăra în valea Zered. ¹³Au plecat și de acolo; și și-au stabilit tabăra dincolo de (apa) Arnon care provine din teritoriul amoriților și curge prin deșert. Arnon este zona-limită între teritoriul moabiților și cel al amoriților. ¹⁴Așa se explică de ce se spune în „Cartea războaielor Domnului”: „...Vaheb, în Sufa, împreună cu văile lui nisipoase; Arnonul ¹⁵și albiile largi ale văilor lui care continuă până în zona Arului și se termină aproape de teritoriul Moabului.” ¹⁶De acolo au plecat spre Beer. La această fântână, Domnul i-a zis lui Moise: „Adună poporul într-un loc; și Eu îi voi da apă.” ¹⁷Atunci Israel a cântat acest cântec: „Tâșnește, fântână! Cântați despre ea: ¹⁸despre fântâna pe care au săpat-o prinții! Ea a fost făcută de nobilii poporului: aceia care aveau sceptre și toiege!” Apoi poporul a plecat din deșert spre Matana; ¹⁹din Matana au ajuns la Nahaliel, de la Nahaliel la Bamot ²⁰și de la Bamot în valea din regiunea Moabului. De acolo, de pe vârful muntelui Pisga, se vede tot deșertul. ²¹Israel a trimis niște reprezentanți lui Sihon, care era regele amoriților, ca să-i spună: ²²„Lasă-mă să trec prin teritoriul tău! Nu ne vom împrăștia prin câmpii sau prin vii; și nu vom bea apă din fântâni. Ci vom merge doar pe drumul regelui până vom traversa țara ta.” ²³Dar Sihon nu i-a permis Israelului să-i traverseze teritoriul; ci și-a adunat toți oamenii, a venit să lupte împotriva lui Israel în deșert și l-a atacat la Iahaț. ²⁴Însă Israel l-a învins, tăindu-i oamenii cu sabia. Apoi a devenit proprietarul acelei zone – de la Arnon la Iaboc – până la teritoriul amoniților. Aceștia își întăriseră zona-limită a teritoriului. ²⁵Israel a luat prin luptă toate orașele amoriților și a locuit în ele – inclusiv în Heșbon și în toate satele care se aflau în jurul lui. ²⁶Heșbonul era orașul-reședință al lui Sihon – regele amoriților. El luptase înainte cu fostul rege al moabiților și îi luase acest teritoriu până la Arnon. ²⁷Așa se explică de ce zic poezii: „Veniți la Heșbon! Să fie rezidit! Să fie fortificat orașul lui Sihon!” ²⁸Un foc a ieșit din Heșbon; o flacăra a venit din orașul lui Sihon. Ea a consumat Arul – care aparținea Moabului – și pe conducătorii înălțimilor Arnonului. ²⁹Vai de tine, Moab! Ești distrus, popor al lui Chemoș! Ți-ai risipit fiii și ți-ai dat fiicele slave lui Sihon – regele amoriților! ³⁰Noi i-am spulberat, am distrus Heșbonul până la Dibon, am devastat totul până la Nofah, al cărui teritoriu ajunge până la Medeba!” ³¹Astfel, Israel a locuit în țara amoriților. ³²După ce Moise a trimis spioni la Iazer, israelienii au cucerit satele din jurul lui și i-au alungat pe amoriții care locuiau acolo. ³³Apoi s-au întors și au mers pe drumul spre Bașan. Og – regele Bașanului – a venit înaintea lor împreună cu toți oamenii lui, ca să se lupte cu israelienii la Edrei. ³⁴Domnul i-a zis lui Moise: „Să nu-ți fie frică de el; pentru că Eu l-am făcut să fie la discreția ta cu tot cu poporul și teritoriul pe care îl deține. Să-i faci exact ce i-ai făcut lui Sihon – regele amoriților – care locuia în Heșbon.” ³⁵Astfel, ei au lovit atât pe Og, cât și pe fiii lui împreună cu tot poporul care era cu ei. Israelienii i-au decimat până n-a mai rămas nici un supraviețuitor. Apoi au luat acel teritoriu în proprietatea lor. **22** Israelienii au plecat și și-au instalat tabăra în câmpiile Moabului,

dincolo de Iordan, în fața Ierihonului. ²Balac – fiul lui Țipor – a aflat despre tot ce le făcuse Israel amoriților; ³și locuitorii din Moab au fost foarte speriați văzând un popor atât de mare. Și Moab a avut frică de israelieni. ⁴Atunci moabiții le-au zis bătrânilor Midianului: „Această mulțime va înghiți tot ce este în jurul nostru, așa cum mănâncă boul iarba verde de pe câmp.” În acele timpuri, Balac – fiul lui Țipor – era rege al Moabului. ⁵El a trimis niște reprezentanți ai lui ca să-l cheme pe Balaam – fiul lui Beor – care locuia la Petor, lângă râu, în zona unde se născuse. Balac i-a zis: „Există un popor care a ieșit din Egipt. El a acoperit suprafața pământului și s-a stabilit înaintea mea. ⁶Acum, te rog să vii și să blestemi acest popor; pentru că este prea puternic pentru mine. Poate în acest mod îi voi putea învinge și-i voi alunga din țară. Te chem știind că ce binecuvântezi tu, va fi binecuvântat; și ce blestemi tu, devine blestemat.” ⁷Bătrânii Moabului și ai Midianului au plecat luând cu ei daruri pentru ghicitor. Când au ajuns la Balaam, i-au spus cuvintele lui Balac. ⁸Balaam le-a spus: „Rămâneți aici în această noapte; și răspunsul meu va fi în acord cu ce-mi va spune Domnul.” Conducătorii moabiți au rămas astfel (să doarmă în acea noapte) la Balaam. ⁹Dumnezeu a venit la Balaam și i-a zis: „Cine sunt acești oameni care au venit la tine?” ¹⁰Balaam I-a răspus lui Dumnezeu: „Balac – fiul lui Țipor – i-a trimis să-mi spună: ¹¹«Un popor a ieșit din Egipt și a acoperit suprafața pământului. Vino acum și blestemă-l. Poate atunci îi voi putea învinge și-i voi alunga din această zonă!».” ¹²Dumnezeu i-a zis lui Balaam: „Să nu mergi cu ei și să nu blestemi acest popor; pentru că el este binecuvântat!” ¹³Balaam s-a sculat dimineața și le-a zis conducătorilor lui Balac: „Duceți-vă în țara voastră; pentru că Domnul nu-mi permite să vin cu voi!” ¹⁴Conducătorii moabiților s-au ridicat, s-au întors la Balac și i-au spus: „Balaam a refuzat să vină cu noi.” ¹⁵Atunci Balac a trimis alți conducători, mai mulți și cu un renume mai mare decât al primilor reprezentanți ai lui. ¹⁶Aceștia au mers la Balaam și i-au spus: „Așa îți vorbește Balac, fiul lui Țipor: «Nu lăsa pe nimeni să te oprească să vii la mine; ¹⁷pentru că te voi umple de glorie și voi face tot ce-mi vei spune. Te rog să vii și să blestemi acest popor, acționând astfel în favoarea mea!».” ¹⁸Balaam le-a răspuns slujitorilor lui Balac: „Chiar dacă Balac mi-ar da palatul lui plin cu argint și cu aur, tot n-aș putea să fac nici un lucru – oricât ar fi de mic sau de mare – contra poruncii Dumnezeului meu care se numește Domnul. ¹⁹Totuși, vă rog să rămâneți și voi aici în această noapte; și voi afla ce-mi va mai spune Domnul.” ²⁰În acea noapte, Domnul a venit la Balaam și i-a zis: „Dacă acești oameni au venit să te cheme ca să mergi cu ei, scoală-te și du-te; dar să faci doar ce-ți voi porunci Eu!” ²¹Dimineața, Balaam s-a sculat, a pus șaua pe măgărița lui și a plecat cu acei conducători ai moabiților. ²²Dar mânia lui Dumnezeu s-a declanșat (împotriva lui) pentru că plecase; și Îngerul Domnului S-a stabilit în drumul pe care mergea, ca să i se opună. Balaam era călare pe măgărița lui. Împreună cu el erau și doi dintre slujitorii lui. ²³Măgărița a văzut Îngerul Domnului stând în mijlocul drumului cu sabia în mână. Atunci ea a deviat de pe acel drum și a mers pe câmp. Balaam a început să-și bată măgărița ca s-o poată aduce din nou pe drum. ²⁴Atunci Îngerul Domnului S-a stabilit (în fața lor) pe un drum îngust care trecea printre două vii unde erau ziduri atât pe o parte cât și pe cealaltă. ²⁵Atunci când măgărița L-a văzut pe Îngerul Domnului, s-a împins lângă perete, strângând astfel piciorul lui Balaam. Atunci el a bătut-o din nou. ²⁶Îngerul Domnului s-a mutat într-un loc strâmt, unde era imposibil

să te întorci la dreapta sau la stânga. ²⁷Când măgărița L-a văzut (din nou) pe Îngerul Domnului, s-a culcat pe pământ sub Balaam. Atunci Balaam a fost foarte supărat; și a început să o bată cu un băț. ²⁸Dar Domnul a făcut ca măgărița să-și deschidă gura. Atunci ea i-a zis lui Balaam: „M-ai bătut de trei ori până acum! Ce ți-am făcut ca să te porți așa cu mine?!” ²⁹Balaam i-a răspuns măgăriței: „Ți-ai bătut joc de mine! Dacă aș avea o sabie în mână, te-aș omorî chiar acum!” ³⁰Măgărița i-a răspuns: „Nu sunt eu măgărița ta pe care ai călărit de când erai tânăr până astăzi? Am eu obiceiul să îți fac așa?” El i-a răspuns: „Nu”. ³¹Atunci Dumnezeu i-a deschis ochii lui Balaam; și el L-a văzut pe Îngerul Domnului stând în mijlocul drumului cu sabia scoasă. El s-a închinat, aplecându-se cu fața spre pământ. ³²Îngerul Domnului l-a întrebat: „De ce ți-ai bătut măgărița de trei ori? Eu am venit ca să Mă opun intențiilor tale, constatând că ești nechibzuit în decizia pe care ai luat-o!” ³³Măgărița M-a văzut și a deviat de trei ori de la drumul ei, ca să Mă evite. Dacă ea nu ar fi procedat așa, cu certitudine că te-aș fi omorât, dar pe ea aș fi lăsat-o să trăiască!” ³⁴Balaam I-a răspuns Îngerului Domnului: „Am păcătuit; pentru că nu am știut că stăteai în mijlocul drumului opunându-te intențiilor mele. Dacă Tu consideri că ce fac eu este un lucru rău, mă voi întoarce.” ³⁵Îngerul Domnului i-a zis lui Balaam: „Du-te cu acești oameni; dar să vorbești în prezența lor doar cuvintele pe care ți le voi spune Eu!” Astfel, Balaam a mers mai departe cu acei conducători ai lui Balac. ³⁶Atunci când Balac a auzit că vine Balaam la el, a ieșit să îl întâmpine în orașul moabit de la limita teritoriului Arnonului, la capătul țării lui. ³⁷Balak i-a zis lui Balaam: „Oare n-am trimis eu emisari ca să te cheme să vii la mine? De ce nu ai venit (până acum)? Oare nu pot eu să te umplu de glorie?” ³⁸Balaam i-a răspuns: „Vezi că acum am venit; dar oare voi putea să vorbesc ceva (din proprie inițiativă)? Trebuie să spun doar cuvântul pe care mi-l va pune Dumnezeu în gură!” ³⁹Balaam a mers împreună cu Balac; și au intrat în orașul Chiriath-Hușot. ⁴⁰Balac a înjunghiat oi și capre; apoi a trimis din ele atât lui Balaam, cât și conducătorilor care erau cu el. ⁴¹A doua zi, Balac l-a luat pe Balaam și l-a urcat pe Bamot-Baal, de unde se putea vedea o parte a poporului (israelienilor). **23** Balaam i-a zis lui Balac: „Construiește-mi aici șapte altare și pregătește-mi șapte viței și șapte berbeci.” ²Balac a făcut așa cum îi spusese Balaam. Balac și Balaam au sacrificat câte un vițel și un berbec pe fiecare altar. ³Apoi Balaam i-a zis lui Balac: „Rămâi aici lângă arderea ta integrală, iar eu mă voi depărta puțin. Poate Domnul mă va întâlni (acolo); și îți voi putea prezenta și ție cuvântul pe care mi-l va revela.” Astfel, el s-a dus într-un loc mai înalt. ⁴Dumnezeu a venit la Balaam. Atunci Balaam a zis: „Am pregătit șapte altare și pe fiecare am sacrificat câte un vițel și un berbec.” ⁵Domnul a pus un mesaj în gura lui Balaam, zicându-i: „Întoarce-te la Balac și să-i vorbești astfel: «[...]»”. ⁶Balaam s-a întors și l-a găsit pe Balac stând lângă arderea lui integrală împreună cu toți conducătorii Moabului. ⁷Atunci Balaam și-a prezentat verbal profeția. El a zis: „Balac m-a adus din Aram. Regele Moabului m-a chemat din munții de la est. El mi-a zis: «Vino și blestemă-l pe Iacov pentru mine! Hai să-l acuzi pe Israel!»” ⁸Cum pot eu să-i blestem pe cei pe care nu i-a blestemat Dumnezeu? Cum aș putea să-i acuz pe aceia pe care Dumnezeu nu-i acuză? ⁹Privesc și îl văd de pe vârfurile stâncilor și de pe înălțimea dealurilor. Este un popor care locuiește singur. El nu consideră că aparține de familia celorlalte popoare. ¹⁰Cine poate să numere mulțimea lui Iacov și să spună numărul unui sfert din Israel? Îmi doresc ca sufletul

meu să beneficieze de moartea celor drepti și să am sfârșitul ca al lor!” ¹¹Balac i-a zis lui Balaam: „Ce mi-ai făcut? Eu te-am adus ca să-mi blestemi dușmanii; iar cum constat că tu rostești la adresa lor abundență de binecuvântări!” ¹²Balaam i-a răspuns: „Nu trebuie oare să pronunț mesajul pe care mi-l spune Domnul ca să-l prezint cu gura mea?” ¹³Balac i-a zis: „Te rog să vii cu mine în alt loc, de unde-l poți vedea mai bine; pentru că (de aici) nu observi decât o parte din acest popor: nu-l vezi pe tot. Și de acolo să-l blestemi pentru mine.” ¹⁴Astfel, l-a dus în câmpia Țofim, de unde au mers spre vârful muntelui Pisga. Acolo, Balac a construit (alte) șapte altare și a sacrificat pe fiecare câte un vițel și un berbec. ¹⁵Balaam i-a zis lui Balac: „Rămâi aici lângă arderea ta integrală; iar eu voi merge să-L întâlnesc pe Dumnezeu puțin mai departe de acest loc.” ¹⁶Domnul a venit la Balaam și a făcut gura lui capabilă să pronunțe anumite cuvinte. Apoi i-a zis: „Întoarce-te la Balac și să-i vorbești, prezentându-i acest mesaj.” ¹⁷Întorcându-se, Balaam l-a văzut pe Balac lângă arderea lui integrală, stând acolo împreună cu toți conducătorii Moabului. Balac l-a întrebat: „Ce ți-a spus Domnul?” ¹⁸Atunci el și-a prezentat verbal profeția, zicând: „Ridică-te, Balac; și ascultă! Fii atent la ce-ți voi spune, fiul lui Țipor!” ¹⁹Dumnezeu nu este un om ca să mintă, nici un fiu de om ca să regrete. Vorbește El oare fără să facă ce a zis? Promite El oare fără să-și respecte promisiunea? ²⁰Să știi că am primit poruncă să binecuvântez. El a binecuvântat; și eu nu pot face nici o schimbare. ²¹El nu vede nici o nedreptate în Iacov și nici o un lucru negativ în (poporul lui) Israel. Domnul, care este Dumnezeu lui, îi este aliat; și vocea Împăratului care strigă cu mare intensitate, este în mijlocul acestui popor. ²²Dumnezeu l-a scos din Egipt. Forța lui este ca a unui bivol sălbatic. ²³Nici o vrajă nu poate avea efect împotriva lui Iacov. Nici un farmec nu funcționează împotriva lui Israel. Se va relata despre Iacov, adică despre Israel, astfel: «Priviți ce a făcut Dumnezeu!» ²⁴Acest popor se ridică la fel ca o leoaică; și se înalță ca un leu care nu se odihnește până nu a devorat prada și până nu a băut sângele vietăților sfâșiate.” ²⁵Balac i-a zis lui Balaam: „Dacă nu-i blestemi, măcar nu-i binecuvânta!” ²⁶Balaam i-a răspuns: „Nu ți-am spus că voi vorbi doar ce îmi zice Domnul?” ²⁷Atunci Balac i-a zis: „Te rog să vii ca să te duc într-un alt loc. Poate Domnul va accepta să-i blestemi pentru mine de acolo.” ²⁸Balac l-a dus pe Balaam pe vârful muntelui Peor, de unde se vede tot deșertul. ²⁹Balaam i-a zis lui Balac: „Construiește-mi aici (alte) șapte altare; și pregătește-mi șapte viței și șapte berbeci.” ³⁰Balac a făcut exact cum îi spusese Balaam; și a sacrificat pe fiecare altar câte un vițel și un berbec. **24** Când Balaam a văzut că Dumnezeu preferă să-l binecuvânteze pe Israel, n-a mai încercat proceduri specifice vrăjitoriei ca în celelalte ocazii, ci și-a întors fața spre deșert. ²Privind în acea direcție, el a văzut poporul Israel organizat pe clanuri. Atunci Spiritul lui Dumnezeu a venit peste el; ³și Balaam zis: „Ascultați acum mesajul lui Balaam, fiul lui Beor, cel care are ochii deschiși.” ⁴Acesta este un mesaj din partea celui care aude ce spune Dumnezeu, care vede o revelație de la Cel Omnipotent și care este aplecat până spre pământ înaintea Lui, având ochii deschiși: ⁵«Cât de frumoase sunt corturile tale, Iacov! Locuințele tale, Israel, sunt superbe! ⁶Se întind ca niște văi largi, ca niște grădini lângă un râu; sunt ca niște răsaduri de aloe plantate de Domnul și ca niște cedri lângă ape. ⁷Va curge apă din gălețile lui; iar sămânța îi va fi udată de ape mari. Regele lui va fi mai faimos decât Agag; și regatul îi va fi ridicat deasupra altora. ⁸Dumnezeu l-a scos din Egipt și i-a dat forța unui bivol

sălbatic. El va devora națiunile care îl dușmănesc, le va strivi oasele și le va perfora cu săgețile lui. ⁹Se ghemuiește; apoi se întinde ca un leu și ca o leoaică – cine va avea curajul să-l scoale? Să fie binecuvântat acela care te binecuvântează; și să fie blestemat cel care te blestemă!» ¹⁰Atunci lui Balac i s-a declanșat o mare mânie împotriva lui Balaam. A bătut din palme și i-a zis lui Balaam: „Eu te-am chemat ca să-mi blestemi dușmanii; dar tu i-ai binecuvântat de trei ori! ¹¹Acum fugi; du-te acasă! Am zis că te voi umple de glorie; dar constat că Domnul te-a împiedicat să beneficiezi de ea.” ¹²Balaam i-a răspuns lui Balac: „Amintește-ți că le-am spus reprezentanților tăi, pe care i-ai trimis la mine: ¹³«Chiar dacă Balac mi-ar da palatul lui plin cu argint și aur, eu tot n-aș putea să fac nimic din proprie inițiativă, indiferent că este vorba de ceva bine sau de un lucru rău. Nu voi acționa peste limitele stabilite de porunca Domnului, ci voi spune doar ce-mi va zice El.» ¹⁴Acum mă voi întoarce la poporul de care aparțin. Dar mai întâi vino să te informez cu privire la ce va face acest popor poporului tău, în zilele care vor veni.” ¹⁵Atunci el și-a prezentat profeția, zicând: „Acesta este mesajul lui Balaam, fiul lui Beor. El este cel ai cărui ochi sunt deschiși; ¹⁶ și mesajul lui este al celui care aude ce spune Dumnezeu. Acest Balaam are cunoașterea Celui Foarte Înalt și beneficiază de o viziune de la Cel Omnipotent, stând aplecat până la pământ înaintea Lui și având ochii deschiși: ¹⁷«Îl văd, dar nu cum este acum; îl privesc, dar nu este aproape! Răsare o stea din Iacov; se ridică un sceptru din Israel. El va sfârâma conducătorii Moabului și capetele tuturor descendenților lui Set. ¹⁸Edom va fi cucerit. Seir, dușmanul lui, va fi invadat și subordonat; dar Israel va crește în forță. ¹⁹Din Iacov va proveni cel care va guverna și care-i va distruge pe supraviețuitorii orașului (din Edom)!».” ²⁰Apoi Balaam l-a văzut pe Amalec; și a prezentat următoarea profeție despre el: „Amalec a fost primul dintre popoare. Dar sfârșitul lui va fi o distrugere eternă.” ²¹Când i-a văzut și pe cheniți, a prezentat următoarea profeție despre ei: „Locuința voastră este sigură și cuibul vostru se află pe o stâncă. ²²Dar teritoriile voastre, ale cheniților, vor deveni fără locuitori atunci când Asiria vă va lua în captivitate!” ²³Apoi a mai prezentat următoarea profeție: „Vai! Cine va mai trăi când Dumnezeu va pune în aplicare toate aceste planuri? ²⁴Vor veni niște corăbii de pe malurile Chitimului; ele vor umili Asiria și vor smeri Eberul; dar și el va dispărea pentru totdeauna!” ²⁵Apoi Balaam s-a ridicat și s-a întors acasă; iar Balac s-a dus la activitățile lui. **25** În timp ce Israel locuia la Șitim, bărbații acestui popor au început să aibă relații sexuale cu femeile moabite. ²Acestea i-au invitat să participe împreună cu ele la sacrificiile pe care le ofereau zeilor lor. Poporul a mâncat și s-a aplecat până spre pământ înaintea zeilor acestora. ³Astfel, Israel a agreeat închinarea la zeul Baal-Peor. Atunci mânia Domnului s-a declanșat ca un foc împotriva lui Israel. ⁴El i-a zis lui Moise: „Ia toți conducătorii poporului și spânzură-i înaintea Domnului, în lumina soarelui, pentru ca mânia Domnului care acționează foarte rapid, să se depărteze de Israel!” ⁵Moise le-a zis judecătorilor lui Israel: „Fiecare dintre voi trebuie să omoare pe bărbații care se află sub conducerea lui. Este vorba despre cei care au manifestat simpatie pentru închinarea la Baal-Peor.” ⁶La un moment dat, a venit un bărbat israelian. El a adus înaintea celor din popor o femeie midianită, sub privirea lui Moise și sub privirea întregii adunări a lui Israel, care plângea la intrarea cortului Întâlnirii. ⁷Atunci când preotul Fineas – fiul lui Elazar care era fiul lui Aaron – a văzut acest lucru, s-a ridicat din mijlocul adunării.

Apoi a luat o lance în mână ⁸și a intrat în cort după acel bărbat israelian. A înfipt lancea prin stomacul celor doi. El a penetrat atât pe bărbatul israelian, cât și pe acea femeie. Astfel a fost oprit dezastrul (care venea) împotriva israelienilor. ⁹Dar cei care au murit cu această ocazie, au fost douăzeci și patru de mii de persoane. ¹⁰Domnul i-a zis lui Moise: ¹¹„Preotul Fineas – fiul lui Elazar, care este fiul lui Aaron – a deviat mânia Mea de la israelieni, pentru că a fost plin de pasiune pentru Mine în mijlocul lor. Din această cauză nu i-am distrus de tot pe israelienii cu mânia Mea. ¹²Să-i spui că ratific cu el un legământ de pace. ¹³Acesta va fi valabil atât pentru el, cât și pentru urmașii lui. Este un legământ care prevede dreptul lor permanent la preoție, pentru că a fost plin de pasiune pentru Dumnezeuul lui și a făcut achitare pentru israelieni!”

¹⁴Numele bărbatului israelit care a fost omorât împreună cu femeia midianită, era Zimri – fiul lui Salu – conducătorul unei familii din clanul simeoniților. ¹⁵Numele femeii midianite care a fost omorâtă, era Cozbi – fiica lui Țur – un conducător de clan și de familie midianită. ¹⁶Domnul i-a zis lui Moise: ¹⁷„Pe midianiți să-i considerați ca fiindu-vă dușmani; și să-i distrugeți; ¹⁸pentru că și ei v-au considerat ca pe niște dușmani și v-au înșelat prin falsitățile lor, folosindu-se de Peor și de Cozbi – fiica acelui conducător midianit – femeia care a fost omorâtă în ziua dezastrului cauzat de închinarea înaintea lui Peor.”

26 După acest dezastru, Domnul a vorbit atât cu Moise, cât și cu preotul Elazar – fiul lui Aaron – zicându-le: ²„Faceți recensământul întregii adunări a israelienilor, înscriind pe fiecare în cadrul familiei lărgite din care face parte. Să fie înscriși toți aceia din Israel care au vârsta de cel puțin douăzeci de ani și care sunt capabili să meargă la luptă.”

³Moise și preotul Elazar au vorbit poporului în câmpiile Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului. Ei au zis: ⁴„Faceți recensământul tuturor celor care au vârsta de cel puțin douăzeci de ani, așa cum ne-a poruncit Domnul.”

Urmează prezentarea acestor israelieni, proveniți din generația celor care au plecat de pe teritoriul Egiptului. ⁵Între urmașii lui Ruben care fusese născut primul în familia lui Israel, au fost înscriși: Enoh, din care s-a dezvoltat clanul enohiților; Palu, din care provine clanul paluiților; ⁶Hețron, ai cărui urmași formează clanul hețroniților; Carmi, din care a apărut clanul carmiților. ⁷Acestea erau clanurile rubeniților. Au fost numărați patruzeci și trei de mii șapte sute treizeci de bărbați.

⁸Fiul lui Palu a fost Eliab; ⁹iar fiii lui Eliab erau: Nemuel, Datan și Abiram. Datan și Abiram au fost cei care s-au revoltat împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron în mijlocul mulțimii poporului adunat de Corah, atunci când au protestat împotriva Domnului. ¹⁰Pământul „și-a deschis gura” și i-a înghițit împreună cu Corah, atunci când focul i-a consumat pe cei care-l urmaseră. Ei au fost două sute cincizeci de bărbați. Cazul lor a fost un exemplu pentru popor. ¹¹Fiii lui Corah n-au murit atunci (odată cu el). ¹²Urmașii lui Simeon, (înscriși) conform clanurilor lor, erau: Nemuel, din care s-a dezvoltat clanul nemueliților; Iamin și clanul iaminiților proveniți din el; Iachin împreună cu cei care formau clanul iachiniților; ¹³Zerah, din care a apărut clanul zerahiților; Saul și clanul sauliților. ¹⁴Acestea erau clanurile simeoniților. Ei au fost douăzeci și două de mii două sute de bărbați. ¹⁵Urmașii lui Gad, conform clanurilor lor, erau: Țefon și clanul țefoniților; Haghi, împreună cu cei care formau clanul haghiților; Șuni, din care s-a dezvoltat clanul șuniților; ¹⁶Ozni, și clanul ozniților; Eri și clanul eriților; ¹⁷Arodi și clanul arodiților; Areli, din care a apărut clanul areliților. ¹⁸Acestea erau clanurile urmașilor lui Gad. Ei au fost patruzeci de

mii cinci sute de bărbați. ¹⁹Fiii lui Iuda au fost Er și Onan. Dar atât Er, cât și Onan au murit în Canaan. ²⁰Urmașii lui Iuda, conform clanurilor lor, erau: Șela și clanul șelaniților; Pereș și clanul pereșitorilor; Zerah și clanul zerahiților. ²¹Urmașii lui Pereș au fost: Hețron și clanul hețroniților; Hamul și clanul hamuliților. ²²Acestea erau clanurile urmașilor lui Iuda. Ei au fost șaptezeci și șase de mii cinci sute de bărbați. ²³Urmașii lui Isahar, conform clanurilor lor, erau: Tola și clanul tolaiților; Puia și clanul puiților; ²⁴Iașub și clanul iașubiților; Șimron și clanul șimroniților. ²⁵Acestea erau clanurile urmașilor lui Isahar. Ei au fost șaizeci și patru de mii trei sute de bărbați. ²⁶Urmașii lui Zabulon, conform clanurilor lor, erau: Sered și clanul serediților; Elon și clanul eloniților; Iahleel și clanul iahleeliților. ²⁷Acestea erau clanurile urmașilor lui Zabulon. Ei au fost șaizeci de mii cinci sute de bărbați. ²⁸Urmașii lui Iosif, conform clanurilor lor erau: Manase și Efraim. ²⁹Urmașii lui Manase au fost: Machir și clanul machiriților – Machir a fost tatăl lui Ghilad –; Ghilad și clanul ghiladiților. ³⁰Urmașii lui Ghilad au fost: Iezer și clanul iezeriților; Helec și clanul heleciților; ³¹Asriel și clanul asrieliților; Șehem și clanul șehemiților; ³²Șemida și clanul șemidaiților; Hefer și clanul heferiților. ³³Țelofhad – fiul lui Hefer – nu a avut fii. El a avut doar fiice, ale căror nume erau: Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța. ³⁴Acestea erau clanurile urmașilor lui Manase. Ei au fost cincizeci și două de mii șapte sute de bărbați. ³⁵Urmașii lui Efraim, conform clanurilor lor, au fost: Șutelah și clanul șutelașiților; Becher și clanul becheriților; Tahan și clanul tahaniților. ³⁶Urmașii lui Șutelah au fost: Eran și clanul eraniților. ³⁷Acestea erau clanurile urmașilor lui Efraim. Ei au fost treizeci și două de mii cinci sute de bărbați. Aceștia au fost urmașii lui Iosif, conform clanurilor lor. ³⁸Urmașii lui Beniamin, conform clanurilor lor, erau: Bela și clanul belaiților; Așbel și clanul așbelaiților; Ahiram și clanul ahiramiților; ³⁹Șufam și clanul șufamiților; Hufam și clanul hufamiților. ⁴⁰Urmașii lui Bela proveniți din Ard și Naaman au fost: Ard și clanul ardiților; Naaman și clanul naamaniților. ⁴¹Acestea erau clanurile urmașilor lui Beniamin. Ei au fost patruzeci și cinci de mii șase sute de bărbați. ⁴²Urmașii lui Dan, conform clanurilor lor, erau formați din Șuham și clanul șuhamiților. Aceștia au fost urmașii lui Dan, conform clanurilor lor. ⁴³Toți cei din clanurile șuhamiților au fost șaizeci și patru de mii patru sute de bărbați. ⁴⁴Urmașii lui Așer, conform clanurilor lor, erau: Imna și clanul imniților; Ișvi și clanul ișviților; Beria și clanul beriților. ⁴⁵Dintre urmașii lui Beria, au apărut: Heber și clanul heberiților; Malchiel și clanul malchieliiților. ⁴⁶Numele fiicei lui Așer era Serah. ⁴⁷Acestea erau clanurile urmașilor lui Așer. Ei au fost cincizeci și trei de mii patru sute de bărbați. ⁴⁸Urmașii lui Neftali, conform clanurilor lor, erau: Iașteel și clanul iașteeliților; Guni și clanul guniților; ⁴⁹Iețer și clanul iețeriților; Șilem și clanul șilemiților. ⁵⁰Acestea erau clanurile urmașilor lui Neftali. Ei au fost patruzeci și cinci de mii patru sute de bărbați. ⁵¹Numărul bărbaților lui Israel era (atunci, cu ocazia recensământului,) de șase sute una mii șapte sute treizeci. ⁵²Domnul i-a zis lui Moise: ⁵³„Acestora să le fie împărțită țara ca moștenire. Când veți face acest lucru, să luați în considerare numărul celor înscrși cu ocazia recensământului. ⁵⁴Astfel, celor care sunt mai mulți, să le dai ca moștenire un teritoriu mai mare; iar celor ce sunt mai puțini, să le dai unul mai mic. Fiecărui clan să i se dea moștenirea raportată la numărul membrilor lui. ⁵⁵Să ai grijă ca țara să fie împărțită prin tragere la sorți. Fiecare dintre ei să moștenească un

teritoriu repartizat nominal, conform clanului de care aparține. ⁵⁶Apoi fiecare moștenire să fie împărțită între cei care sunt mulți și cei care sunt puțini, respectându-se rezultatul tragerii la sorți. ⁵⁷Urmează lista leviților care au fost numărați conform clanurilor lor: Gherșon și clanul gherșoniților; Chehat și clanul chehatiților; Merari și clanul merariților. ⁵⁸Alte clanuri ale lui Levi, au fost: clanul libniților, clanul hebroniților, clanul mahliților, clanul mușiților și clanul corahiților. Chehat a fost tatăl lui Amram. ⁵⁹Soția lui Amram se numea Iochebed – o urmașă a lui Levi care se născuse în Egipt. Ea i-a născut lui Amram pe Aaron, pe Moise și pe sora lor numită Miriam. ⁶⁰Lui Aaron i s-au născut: Nadab și Abihu, Elazar și Itamar. ⁶¹Dar Nadab și Abihu au murit când au venit să ofere foc „străin” înaintea Domnului. ⁶²Toți bărbații leviți numărați și care aveau vârsta de cel puțin o lună, erau douăzeci și trei de mii. Ei nu au fost incluși în recensământul israelienilor, pentru că lor nu li s-a dat vreun teritoriu ca moștenire printre israelieni. ⁶³Aceasta a fost prezentarea (numelor) celor care fuseseră numărați de Moise și de preotul Elazar. Ei au făcut acest recensământ al israelienilor în câmpiile Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului. ⁶⁴Nici unul dintre aceștia nu fuseseră incluși pe listele recensământului israelienilor făcut de Moise și de preotul Aaron în deșertul Sinai. ⁶⁵Pentru că Domnul le spusese acelor israelieni că vor muri în deșert, nici unul dintre ei nu mai rămăsese viu în afară de Caleb, fiul lui Iefune – și Iosua, fiul lui Nun. **27** Fetele lui Țelofhad, fiul lui Hefer – fiul lui Ghilad – fiul lui Machir – fiul lui Manase, aparțineau clanurilor lui Manase – fiul lui Iosif. Numele lor erau: Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța. ²Ele s-au apropiat de intrarea cortului Întâlnirii și au stat înaintea lui Moise, a preotului Elazar, a conducătorilor și a întregii adunări, zicând: ³„Tatăl nostru a murit în deșert. El nu s-a aliat cu grupul lui Corah, care s-a revoltat împotriva Domnului; ci a murit pentru păcatul lui și nu a avut nici un fiu. ⁴De ce să dispară numele tatălui nostru în cadrul clanului lui pentru că nu a avut fii? Deci dați-ne și nouă o moștenire între rudele tatălui nostru!” ⁵Moise a adus cazul lor înaintea Domnului. ⁶Atunci Domnul i-a răspuns: ⁷„Ce spun fetele lui Țelofhad este corect! Să le dai și lor un teren ca moștenire între rudele tatălui lor; și să transferi astfel moștenirea tatălui în proprietatea lor. ⁸Iar israelienilor să le spui: «Dacă un om moare și nu are (fii) moștenitori, moștenirea lui să treacă în proprietatea fiicelor pe care le-a avut. ⁹Dacă nu are fete, moștenirea îi să fie dată fraților lui. ¹⁰Dacă nu are nici frați, moștenirea să fie oferită fraților tatălui lui. ¹¹Dacă nici tatăl lui nu are frați, moștenirea acestuia să fie trecută în proprietatea rudei celei mai apropiate din clanul lui.» Aceasta să fie o practică stabilită prin lege pentru israelieni, conform poruncii Domnului dată lui Moise.»” ¹²Apoi Domnul i-a zis lui Moise: „Urcă-te pe acest munte – pe Abarim – ca să vezi țara pe care am dat-o israelienilor. ¹³După ce o vei privi, vei fi adăugat la (cei din) poporul tău (care au murit) exact cum a fost adăugat și fratele tău numit Aaron. ¹⁴Ți se va întâmpla așa pentru că atunci când adunarea a început să se certe, voi v-ați revoltat împotriva poruncii Mele la apele din deșertul Țin; și nu M-ați sfințit în fața ochilor lor.” Acestea au fost apele de la Meriba Cadeș, în deșertul Țin. ¹⁵Moise I-a răspuns Domnului: ¹⁶„Îmi doresc ca Domnul – Dumnezeu spiritelor oricărui corp – să numească un om în funcția de conducător al acestei adunări. ¹⁷El să fie cel care iese și intră înaintea lor. Astfel, îi va da afară și îi va conduce înăuntru; pentru ca adunarea Domnului să nu fie ca o turmă fără păstor.” ¹⁸Domnul i-a zis lui Moise: „Ia-l pe Iosua – fiul lui Nun – bărbat în care

este Spiritul Meu; și să-ți pui mâna peste el. ¹⁹Să-l pui să stea înaintea preotului Elazar și a întregii adunări; și astfel să-i dai autoritate în prezența lor. ²⁰Transferă-i din autoritatea pe care o ai, pentru ca toată adunarea israelienilor să-l asculte. ²¹Să stea înaintea preotului Elazar; iar acesta să întrebe, consultând pentru el decizia lui Urim înaintea Domnului. Conform poruncii lui Elazar, Iosua împreună cu toți israelienii, adică toată adunarea, trebuie să iasă și să intre. Totul se va face în acord cu porunca lui!” ²²Moise a făcut exact cum a poruncit Domnul. L-a luat pe Iosua și l-a pus înaintea preotului Elazar, în prezența întregii adunări. ²³Apoi și-a pus mâinile peste el și i-a dat autoritate, conform cuvântului oferit lui de Domnul. **28** Domnul i-a vorbit lui Moise, zicându-i: ²„Poruncește israelienilor, spunându-le: «Aveți grijă să-Mi aduceți mâncarea la timpul stabilit. Mă refer la tot ce este folosit pentru sacrificiile consumate de foc dedicate Mie și care Îmi produc o aromă plăcută.» ³Să le mai spui: «Acesta este sacrificiul consumat de foc pe care trebuie să îl aduceți Domnului în fiecare zi: doi miei de un an, fără defect, ca sacrificiu ars integral. Ei să fie aduși continuu. ⁴Să sacrificați un miel dimineța, iar pe celălalt între cele două seri. ⁵Împreună cu ei să ardeți (pe altar) un dar de mâncare. Acesta să fie format din a zecea parte dintr-o efă de făină care are cea mai bună calitate, amestecată cu un sfert de hin de ulei de măsline presate. ⁶Acesta este un sacrificiu ars integral în mod continuu, conform regulii care a fost stabilită la muntele Sinai. El produce o aromă plăcută, fiind un sacrificiu consumat de foc pentru Domnul. ⁷Să aduceți și un sacrificiu de băutură, format dintr-un sfert de hin pentru fiecare miel sacrificat. Acest sacrificiu de băutură fermentată să fie adus Domnului într-un loc sfânt. ⁸Să sacrificați al doilea miel între cele două seri. Să aduceți împreună cu el un dar de mâncare și un sacrificiu de băutură, la fel ca în cazul celui de dimineță. Acesta este un sacrificiu consumat de foc și care produce o aromă plăcută Domnului. ⁹În ziua destinată Sabatului, să aduceți un sacrificiu format din doi miei de un an, fără defect. Să îi adăugați un dar de mâncare format din două zecimi de efă de făină având cea mai bună calitate și care a fost amestecată cu ulei, plus un sacrificiu de băutură. ¹⁰Acestea vor fi aduse pentru fiecare zi de Sabat, ca să ardă integral, în afară de arderea integrală continuă și de sacrificiul de băutură adăugat acesteia. ¹¹În prima zi a fiecărei luni, să aduceți ca sacrificiu ars integral Domnului doi viței, un berbec și șapte miei de un an – toți fără defect. ¹²Împreună cu fiecare vițel, să aduceți un dar de mâncare format din trei zecimi de efă de făină având cea mai bună calitate și care a fost amestecată cu ulei. Împreună cu berbecul să aduceți un dar de mâncare format din două zecimi de efă de făină care are cea mai bună calitate, amestecată cu ulei. ¹³Odată cu fiecare miel, să aduceți un dar de mâncare format dintr-o zecime de efă de făină având cea mai bună calitate și care a fost amestecată cu ulei. Acesta este un sacrificiu ars integral și care produce o aromă plăcută. Va fi un sacrificiu consumat de foc pentru Domnul. ¹⁴Să aduceți și sacrificiile de băutură formate dintr-o jumătate de hin de vin pentru fiecare vițel sacrificat. Veți (mai) oferi câte o treime de hin pentru berbec și un sfert de hin pentru fiecare miel. Aceasta este arderea integrală lunară. Ea trebuie adusă în fiecare lună a anului. ¹⁵În afară de arderea integrală continuă și de sacrificiul de băutură, să mai aduceți Domnului un țap ca sacrificiu pentru păcat. ¹⁶În a paisprezecea zi a primei luni, va fi Paștele Domnului; ¹⁷iar în a cincisprezecea zi a acestei luni, va fi o sărbătoare. Timp de șapte zile, să mâncați turte. ¹⁸În prima zi să

aveți o adunare sfântă. Atunci să nu faceți nici o muncă specifică celorlalte zile. ¹⁹Să aduceți Domnului ca sacrificiu ars și consumat integral de foc: doi viței, un berbec și șapte miei de un an – toți, fără defect. ²⁰Darul de mâncare adus să fie format din făină de cea mai bună calitate, care a fost amestecată cu ulei. Să oferiți astfel trei zecimi de efă (din această făină) împreună cu fiecare vițel, două zecimi pentru berbec ²¹și o zecime împreună cu fiecare dintre cei șapte miei. ²²Să mai aduceți și un țap ca sacrificiu pentru păcat. El să facă achitare pentru voi. ²³Să vă prezentați cu toate acestea în afară de arderea integrală de dimineață, care este adusă continuu ca sacrificiu ars în totalitate. ²⁴Așa să pregătiți mâncarea zilnic, în timpul celor șapte zile. Ea va fi folosită la sacrificiile consumate de foc. Ele produc o aromă plăcută Domnului. Acestea să fie aduse în afară de arderea integrală continuă și de sacrificiul constând în băutură. ²⁵În a șaptea zi, să aveți o adunare sfântă. Atunci să nu faceți nici o muncă specifică celorlalte zile. ²⁶În ziua primelor cereale, când veți aduce Domnului un dar de mâncare din aceste noi produse – în timpul Sărbătorii Săptămân timer – să aveți o adunare sfântă și să nu faceți nici o muncă specifică celorlalte zile. ²⁷Atunci să oferiți un sacrificiu ars integral format din doi viței, un berbec și șapte miei de un an. Acesta va produce o aromă plăcută Domnului. ²⁸Darul de mâncare adus să fie format din făină de cea mai bună calitate și care a fost amestecată cu ulei. Veți oferi trei zecimi de efă împreună cu fiecare vițel, două zecimi pentru fiecare berbec ²⁹și o zecime pentru fiecare dintre cei șapte miei. ³⁰Să mai aduceți un țap, cu care să se facă achitare pentru voi. ³¹Acestea trebuie aduse în afară de arderea integrală continuă, împreună cu darul de mâncare și sacrificiile de băutură. Ele să fie fără defect. **29** În prima zi din a șaptea lună, să aveți o adunare sfântă. Atunci să nu faceți nici o muncă specifică celorlalte zile. Aceasta este ziua când veți suna din goarne. ²Să aduceți un sacrificiu ars integral. El va produce o aromă plăcută Domnului. Acest sacrificiu va fi format dintr-un vițel, un berbec și șapte miei de un an – toți fără defect. ³Darul de mâncare să fie din făină de cea mai bună calitate, care a fost amestecată cu ulei. Veți oferi trei zecimi de efă pentru vițel, două zecimi pentru berbec ⁴și câte o zecime pentru fiecare dintre cei șapte miei. ⁵Să aduceți și un țap ca sacrificiu pentru păcat. Cu el să se facă achitare pentru voi. ⁶Toate acestea să fie aduse în afară de arderea integrală lunară oferită cu darul ei de mâncare, plus arderea integrală continuă împreună cu darul ei de mâncare și sacrificiile lor de băutură care au fost precizate. Acesta este un sacrificiu consumat de foc pentru Domnul. El (Îi) produce o aromă plăcută. ⁷În a zecea zi din a șaptea lună, să aveți o adunare sfântă. Atunci să vă smeriți sufletele și să nu lucrați nimic. ⁸Să aduceți ca sacrificiu ars integral și care va produce o aromă plăcută Domnului, următoarele animale: un vițel, un berbec și șapte miei de un an – toți fără defect. ⁹Darul de mâncare să fie adus din făină de cea mai bună calitate, care a fost amestecată cu ulei. Din aceasta să puneți trei zecimi de efă pentru vițel, două zecimi pentru berbec ¹⁰și câte o zecime pentru fiecare dintre cei șapte miei. ¹¹Să aduceți și un țap ca sacrificiu pentru păcat, în afară de sacrificiul de achitare pentru păcat, arderea integrală continuă, darul de mâncare și sacrificiile de băutură. ¹²În a cincisprezecea zi din a șaptea lună, să aveți o adunare sfântă. Atunci să nu faceți nici o muncă specifică celorlalte zile. Astfel să aveți o sărbătoare în cinstea Domnului. Ea să dureze șapte zile. ¹³Să aduceți ca ardere integrală un sacrificiu consumat de foc. El va produce o

aromă plăcută Domnului; și va fi format din treisprezece viței, doi berbeci și paisprezece miei de un an – toți fără defect. ¹⁴Darul de mâncare (adăugat acestui sacrificiu) să fie adus din făină de cea mai bună calitate, care a fost amestecată cu ulei. Să oferiți trei zecimi de efă pentru fiecare dintre cei treisprezece viței, două zecimi pentru fiecare dintre cei doi berbeci ¹⁵și o zecime pentru fiecare dintre cei paisprezece miei. ¹⁶Să aduceți și un țap ca sacrificiu pentru păcat. Acesta să fie oferit în afară de arderea integrală continuă, împreună cu darul de mâncare și sacrificiul de băutură. ¹⁷A doua zi să aduceți doisprezece viței, doi berbeci și paisprezece miei de un an – toți fără defect. ¹⁸Împreună cu vițeei, berbecii și miei, să aduceți și darurile de mâncare, la care veți adăuga sacrificiile de băutură, respectând cantitățile stabilite. ¹⁹Să aduceți și un țap ca sacrificiu pentru păcat, în afară de arderea integrală continuă, împreună cu darul de mâncare și sacrificiile de băutură. ²⁰În a treia zi să aduceți unsprezece viței, doi berbeci și paisprezece miei de un an – toți fără defect. ²¹Împreună cu vițeei, berbecii și miei, să aduceți și darurile de mâncare, la care veți adăuga sacrificiile de băutură, respectând cantitățile stabilite. ²²Să aduceți și un țap ca sacrificiu pentru păcat, în afară de arderea integrală continuă, împreună cu darul de mâncare și sacrificiul de băutură. ²³În a patra zi să aduceți zece viței, doi berbeci și paisprezece miei de un an – toți fără defect. ²⁴Împreună cu vițeei, berbecii și miei, să aduceți și darurile de mâncare, la care veți adăuga sacrificiile de băutură, respectând cantitățile stabilite. ²⁵Să aduceți și un țap ca sacrificiu pentru păcat, în afară de arderea integrală continuă, împreună cu darul de mâncare și sacrificiul de băutură. ²⁶În a cincea zi să aduceți nouă viței, doi berbeci și paisprezece miei de un an – toți fără defect. ²⁷Împreună cu vițeei, berbecii și miei, să aduceți și darurile de mâncare, la care veți adăuga sacrificiile de băutură, respectând cantitățile stabilite. ²⁸Să aduceți și un țap ca sacrificiu pentru păcat, în afară de arderea integrală continuă, împreună cu darul de mâncare și sacrificiul de băutură. ²⁹În a șasea zi să aduceți opt viței, doi berbeci și paisprezece miei de un an – toți fără defect. ³⁰Împreună cu vițeei, berbecii și miei, să aduceți și darurile de mâncare, la care veți adăuga sacrificiile de băutură, respectând cantitățile stabilite. ³¹Să aduceți și un țap ca sacrificiu pentru păcat, în afară de arderea integrală continuă, împreună cu darul de mâncare și sacrificiile de băutură. ³²În a șaptea zi să aduceți șapte viței, doi berbeci și paisprezece miei de un an – toți fără defect. ³³Împreună cu vițeei, berbecii și miei, să aduceți și darurile de mâncare, la care veți adăuga sacrificiile de băutură, respectând cantitățile stabilite. ³⁴Să aduceți și un țap ca sacrificiu pentru păcat, în afară de arderea integrală continuă, împreună cu darul de mâncare și sacrificiul de băutură. ³⁵În a opta zi să aveți o adunare. Atunci să nu faceți nici o muncă specifică celorlalte zile. ³⁶Să aduceți ca ardere integrală un sacrificiu consumat de foc. El va produce o aromă plăcută Domnului. Acesta să fie format dintr-un vițel, un berbec și șapte miei de un an – toți fără defect. ³⁷Împreună cu vițelul, berbecul și miei, să aduceți și darurile de mâncare, la care veți adăuga sacrificiile de băutură, respectând cantitățile stabilite. ³⁸Să aduceți și un țap ca sacrificiu pentru păcat, în afară de arderea integrală continuă, împreună cu darul de mâncare și sacrificiul de băutură. ³⁹Acestea sunt sacrificiile pe care trebuie să le aduceți Domnului la sărbătorile stabilite, în afară de cele oferite pentru respectarea unui jurământ și de acelea aduse ca daruri benevole: arderi integrale, daruri de mâncare, sacrificii de băutură și sacrificii de pace.» ⁴⁰Moise le-a spus

israelienilor tot ce i-a poruncit Domnul. **30** Moise a zis conducătorilor clanurilor lui Israel: „Ascultați ce poruncește Domnul: ²«Când un om face o promisiune Domnului sau un jurământ, legându-se printr-o obligație, să nu-și încalce cuvântul, ci să respecte tot ceea ce a promis. ³Este posibil ca o femeie tânără, care încă mai locuiește în casa tatălui ei, să facă o promisiune Domnului, legându-se astfel printr-o obligație. ⁴Dacă tatăl ei află de promisiunea și de obligația pe care aceasta și-a făcut-o și nu-i spune nimic, atunci toate promisiunile și obligațiile prin care ea s-a legat, vor rămâne valabile. ⁵Dar dacă tatăl ei îi interzice să respecte ce a promis în ziua când află despre acest fapt, atunci nici una dintre promisiunile sau obligațiile prin care ea s-a legat, nu mai sunt valabile. Domnul o va ierta, pentru că tatăl ei i-a interzis respectarea acelor promisiuni. ⁶Este posibil și ca ea să se mărite după ce a făcut promisiunea; sau poate că s-a legat printr-o obligație pe care și-a făcut-o promițând ceva cu gura ei. ⁷Dacă soțul ei află despre acestea și nu-i spune nimic, atunci promisiunile și obligațiile prin care ea s-a legat, vor rămâne valabile (și o vor obliga la respectarea lor). ⁸Dar dacă imediat după ce aude despre promisiunea ei, soțul ei îi interzice să facă așa cum a promis, el desființează promisiunea pe care ea a făcut-o sau obligația prin care soția lui s-a legat cu gura; iar Domnul o va ierta. ⁹Orice promisiune sau obligație făcută de o femeie văduvă sau divorțată, o va face datoare în ce privește respectarea ei. ¹⁰Este posibil ca o femeie care locuiește cu soțul ei, să facă promisiuni sau jurăminte, legându-se astfel printr-o obligație. ¹¹Dacă soțul ei află de acest lucru dar nu-i spune nimic și nu-i interzice (respectarea promisiunilor), atunci toate promisiunile pe care le-a făcut ea, vor rămâne valabile; și toate obligațiile prin care s-a legat, vor fi respectate. ¹²Dar dacă soțul ei le desființează valabilitatea în ziua când aude despre ele, atunci nici una dintre promisiunile sau obligațiile prin care s-a legat cu gura ei, nu va mai fi valabilă. ¹³Soțul ei poate confirma sau desființa orice promisiune sau orice obligație prin care ea se leagă pentru ca să-și smerească sufletul. ¹⁴Când soțul ei nu-i spune nimic despre acestea mai multe zile după ce a aflat, atunci el confirmă valabilitatea promisiunilor și obligațiilor ei. El spune astfel că este de acord cu promisiunile soției lui, pentru că nu i-a zis nimic în ziua când a auzit despre ele. ¹⁵Dacă totuși le va contesta valabilitatea mai târziu, atunci vina ei (pentru nerespectarea promisiunilor) i se va transfera lui.»” ¹⁶Acestea sunt poruncile pe care Domnul i le-a dat lui Moise cu privire la relațiile dintre un soț și soția lui și dintre un tată și fiica lui care, în perioada tinereții ei, încă mai locuiește în casa acestuia. **31** Domnul i-a zis lui Moise: ²„Răzbună-i pe israelieni împotriva midianiților; apoi vei fi adăugat la (aceia din) poporul tău (care au murit).” ³Moise a spus poporului: „Înarmați câțiva bărbați dintre voi. Aceștia să meargă să lupte împotriva lui Midian; și astfel să aducă răzbunarea Domnului asupra lui. ⁴Trimiteți la război câte o mie de bărbați din fiecare familie lărgită a clanurilor lui Israel.” ⁵Astfel, dintre miile lui Israel, au fost pregătiți douăsprezece mii de bărbați. Erau câte o mie din fiecare clan. ⁶Moise i-a trimis la luptă pe acești o mie de bărbați din fiecare clan, împreună cu preotul Fineas – fiul lui Elazar – care a luat cu el uneltele sfinte și goarneau de luptă. ⁷Aceștia s-au luptat împotriva Midianului, așa cum îi poruncise Domnul lui Moise; și au omorât pe toți bărbații (midianiți). ⁸Împreună cu cei omorâți erau și cei cinci regi ai Midianului: Evi, Rechem, Tur, Hur și Reba. Israelienii au omorât cu sabia și pe Balaam, fiul lui Beor. ⁹Ei au luat ca pradă de război pe femeile midianite și pe copiii

lor, împreună cu vitele, turmele și toate celelalte bunuri ale acestora. ¹⁰Apoi au incendiat toate orașele în care au locuit midianiții. La fel au făcut și cu fortărețe lor. ¹¹Au luat toată prada și tot ce au jefuit – atât oameni, cât și animale. ¹²Apoi au adus prizonierii și prada. Ei le-au prezentat lui Moise, preotului Elazar și adunării israelienilor în apropiere de tabăra care se instalase în câmpiile Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului. ¹³Moise, preotul Elazar și toți conducătorii adunării s-au dus să-i întâlnească în exteriorul taberei. ¹⁴Moise s-a mâniat pe conducătorii armatei, adică pe aceia care se întorseseră de la război și care comandaseră câte o mie și câte o sută de israelieni. El i-a întrebat: ¹⁵„Cum? Ați lăsat să trăiască femeile?! ¹⁶Ele sunt acelea care au acceptat propunerea lui Balaam, oferind israelienilor ocazia să păcătuiască împotriva Domnului, cu ocazia închinării (poporului) la Peor! Atunci poporul Domnului a fost lovit de o catastrofă! ¹⁷Acum, omorâți toți băieții și toate femeile care au cunoscut relația sexuală cu un bărbat; ¹⁸iar pe fetele care nu s-au culcat niciodată cu un bărbat, puteți să le păstrați pentru voi. ¹⁹Toți aceia dintre voi care ați omorât pe cineva sau v-ați atins de vreun cadavru, trebuie să rămâneți în exteriorul taberei șapte zile. A treia și a șaptea zi trebuie să vă curățați: atât voi, cât și prizonierii voștri. ²⁰Să curățați orice haină și orice lucru făcut din piele, din păr de capră sau din lemn.” ²¹Apoi preotul Elazar le-a zis bărbaților care fuseseră la război: „Ascultați ce (vă) poruncește legea pe care i-a dat-o Domnul lui Moise: ²²«Să treceți prin foc și apoi prin apa de curățare: aurul, argintul, bronzul, fierul, cositorul, plumbul ²³și orice lucru care poate suporta focul. Așa să procedați pentru curățarea lor. Tot ce nu suportă focul, trebuie curățat cu această apă. ²⁴A șaptea zi să vă spălați hainele; și astfel veți fi curați. Apoi vi se va permite să vă întoarceți în tabără.»” ²⁵Domnul i-a zis lui Moise: ²⁶„Tu, preotul Elazar și toți conducătorii familiilor din adunare, să numărați toți oamenii și toate animalele care au fost luate ca pradă. ²⁷Împărțiți prada între cei care au participat la luptă și restul adunării. ²⁸Bărbații care au luptat în acest război, trebuie să aducă Domnului obligatoriu câte un om din cinci sute. Să dea unul din cinci sute și dintre boi, dintre măgari, dintre oi sau dintre țapi. ²⁹Ce se va aduna astfel din jumătatea care le revine lor, să dai preotului Elazar, ca parte a Domnului. ³⁰Din cealaltă jumătate care revine poporului, să alegi câte unul din fiecare cincizeci: dintre oameni, dintre boi, dintre măgari, dintre oi, dintre țapi sau orice alt animal. Pe acestea să le dai leviților care sunt responsabili de Tabernacolul Domnului.” ³¹Moise și preotul Elazar au făcut exact cum îi poruncise Domnul lui Moise. ³²Prada rămasă din tot ce au acaparat cei care luptaseră, era de șase sute șaptezeci și cinci de mii de oi, ³³șaptezeci și două de mii de boi, ³⁴șaizeci și una de mii de măgari ³⁵și treizeci și două de mii de femei care nu s-au culcat niciodată cu un bărbat. ³⁶Jumătatea care forma partea celor care luptaseră în război, era: trei sute treizeci și șapte de mii cinci sute de oi, ³⁷dintre care șase sute șaptezeci și cinci erau obligația lor pentru Domnul; ³⁸treizeci și șase de mii de boi, dintre care șaptezeci și doi erau obligația lor pentru Domnul; ³⁹treizeci de mii cinci sute de măgari, dintre care șaisprezece mii de oameni, ⁴⁰dintre care treizeci și doi erau obligația lor pentru Domnul. ⁴¹Moise a dat toate acestea preotului Elazar. Ele fuseseră aduse ca parte obligatorie pentru Domnul, exact cum îi poruncise El lui Moise. ⁴²Apoi Moise a separat jumătatea care forma partea israelienilor de cea care era a luptătorilor. ⁴³Jumătatea adunării era de trei sute treizeci

și șapte de mii cinci sute de oi, ⁴⁴treizeci și șase de mii de boi, ⁴⁵treizeci de mii cinci sute de măgari ⁴⁶și șaisprezece mii de oameni. ⁴⁷Din jumătatea israelienilor, Moise a ales câte unul din fiecare cincizeci: atât dintre oameni, cât și dintre animale – exact cum i-a poruncit Domnul; și apoi a dat totul leviților care erau responsabili de Tabernacolul Domnului. ⁴⁸Atunci conducătorii armatei – aceia care erau conducători pentru o mie și pentru o sută de soldați – s-au dus la Moise ⁴⁹și i-au zis: „Slujitorii tăi au numărat luptătorii care au fost sub comanda noastră; și nu lipsește nici unul. ⁵⁰Noi aducem Domnului ca sacrificiu toate obiectele de aur pe care le-am găsit: lănțișoare, brățări, inele, cercei și coliere. Dorim astfel să facem achitare pentru sufletele noastre înaintea Domnului.” ⁵¹Moise și preotul Elazar au primit de la ei toate aceste obiecte lucrate în aur. ⁵²Tot aurul pe care conducătorii miilor și sutelor de soldați l-au adus Domnului, avea greutatea de șaisprezece mii șapte sute cincizeci de șecheli. ⁵³Fiecare luptător și-a păstrat prada (pe care o luase) pentru el. ⁵⁴Moise și preotul Elazar au fost de acord să primească aurul adus de conducătorii miilor și ai sutelor de soldați. Ei l-au adus în cortul Întâlnirii, ca o amintire pentru israelieni înaintea Domnului. **32** Rubeniții și gadiții, care aveau foarte multe turme, au văzut că teritoriile Iazerului și ale Ghiladului erau locuri bune pentru vite. ²Atunci au venit la Moise, la preotul Elazar și la conducătorii adunării; și le-au zis: ³„Atarot, Dibon, Iazer, Nimra, Heșbon, Eleale, Sebam, Nebo și Beon ⁴ – aceste teritorii pe care Domnul le-a lovit înainte ca poporul Israel să ajungă acolo – sunt terenuri bune pentru vite; iar sclavii tăi au vite.” ⁵Ei au adăugat: „Dacă ești de acord, îți propunem să dai aceste zone în proprietatea sclavilor tăi; și astfel să nu ne treci (teritoriile) dincolo de Iordan.” ⁶Moise le-a răspuns gadiților și rubeniților: „Frații voștri se pregătesc de război; iar voi vreți să rămâneți aici? ⁷De ce vreți să le descurajați intențiile israelienilor ca să nu mai meargă în țara pe care le-a dat-o Domnul? ⁸Așa au făcut și părinții voștri pe care i-am trimis din Cadeș-Barnea să spioneze zona. ⁹După ce au mers în valea Eșcol și au văzut țara, au descurajat poporul ca să nu mai meargă în teritoriul pe care li l-a dat Domnul. ¹⁰El s-a mâniat în acea zi; și a jurat, zicând: ¹¹«Pentru că nu M-au urmat din toată inima lor, nici un bărbat care are mai mult de douăzeci de ani dintre cei ieșiți din Egipt, nu va vedea țara pe care am promis-o prin jurământ lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov. ¹²Vor fi doar două excepții: Caleb – fiul chenizitului Iefune și Iosua – fiul lui Nun. Doar ei M-au urmat cu toată inima lor!» ¹³Atunci s-a declanșat mânia Domnului împotriva lui Israel; și i-a făcut să rătăcească în deșert timp de patruzeci de ani, până când a murit toată generația celor care făcuseră lucruri rele înaintea Lui. ¹⁴Constat că acum și voi – copiii acelor păcătoși – veniți să luați locul părinților voștri, ca să provocați și mai mult mânia Domnului împotriva lui Israel! ¹⁵Dacă vă întoarceți de la Domnul, El va abandona din nou pe poporul Lui în deșert; iar voi veți fi cauza distrugerii israelienilor!” ¹⁶Atunci ei s-au apropiat de Moise și i-au zis: „Vom face aici zone înconjurată de garduri pentru turmele noastre și orașe pentru copiii noștri. ¹⁷Apoi ne vom înarma și vom merge înaintea israelienilor până vom duce pe fiecare (dintre celelalte triburi) la locul lui. În acest timp, copiii noștri vor locui în orașe fortificate, ca să fie protejați de locuitorii țării. ¹⁸Nu ne vom întoarce la familiile noastre înainte ca fiecare israelian să fi ajuns proprietarul moștenirii lui. ¹⁹Nu vom mai avea nici o proprietate împreună cu ei dincolo de Iordan, nici mai departe de el; pentru că moștenirea noastră va fi la est de Iordan.” ²⁰Atunci Moise le-a răspuns:

„Accept să acționați așa cum ați spus. Deci vă veți înarma ca să luptați înaintea Domnului. ²¹Veți trece cu toți cei înarmați dincolo de Iordan, înaintea Domnului, până când El Își va alunga toți dușmanii din aceste teritorii. ²²Dacă vă veți întoarce numai după ce țara va fi subordonată Domnului, atunci veți fi fără vină înaintea Lui și înaintea lui Israel; iar acest teritoriu va fi proprietatea voastră înaintea Domnului. ²³Dar dacă nu veți proceda așa, veți păcătuî înaintea Domnului; și vă asigur că în nici un caz nu veți putea evita consecințele păcatului vostru! ²⁴Construiți orașe pentru copiii voștri și garduri pentru zonele în care vor sta turmele voastre; dar respectați ce ați promis cu gura voastră!” ²⁵Gadiții și rubeniții i-au zis lui Moise: „Noi, sclavii tăi, vom face exact cum poruncește stăpânul nostru. ²⁶Copiii și soțiile noastre, turmele și vitele noastre vor rămâne aici în zonele fortificate ale Ghiladului. ²⁷Dar toți sclavii tăi care sunt pregătiți pentru război, vor trece dincolo (de Iordan) ca să lupte înaintea Domnului – exact cum zice stăpânul nostru!” ²⁸Atunci Moise a vorbit despre ei; și a dat porunci atât preotului Elazar și lui Iosua – fiul lui Nun –, cât și conducătorilor familiilor provenite din clanurile israelienilor. ²⁹El le-a zis: „Dacă toți gadiții și rubeniții care sunt pregătiți pentru război, vor trece cu voi Iordanul înaintea Domnului și veți subordona țara (împreună cu ei), să le dați Ghiladul ca proprietate a lor. ³⁰Dar dacă nu vor trece dincolo (de Iordan) înarmați împreună cu voi, atunci să li se dea o proprietate în mijlocul vostru, în teritoriile din Canaan.” ³¹Gadiții și rubeniții au răspuns: „Sclavii tăi vor face așa cum a spus Domnul. ³²Vom trece (Iordanul) înarmați în teritoriile Canaanului înaintea Domnului; iar proprietatea pe care o moștenim, va fi de această parte a Iordanului.” ³³Atunci Moise a dat pentru gadiți, pentru rubeniți și pentru jumătate din clanul lui Manase – fiul lui Iosif –, atât regatul lui Sihon, regele amoritilor, cât și regatul lui Og, regele Bașanului. Le-a oferit ca proprietate acea zonă cu orașele ei și teritoriile din jurul acestora. ³⁴Gadiții au construit Dibonul, Atarotul, Aroerul, ³⁵Atrot-Șofanul, Iazerul, Iogbeha, ³⁶Bet-Nimra și Bet-Haranul. Acestea erau orașe fortificate. Au înconjurat cu garduri unele zone din acest teritoriu. În ele era locul special pentru turme. ³⁷Rubeniții au reconstruit Heșbonul, Eleale, Chiriataim, ³⁸Nebo și Baal-Meon – nume care au fost ulterior schimbate – și Sibma. Ei au pus alte nume orașelor pe care le-au construit. ³⁹Urmașii lui Machir – fiul lui Manase – s-au dus spre Ghilad, l-au cucerit și i-au alungat pe amoritii care locuiau acolo. ⁴⁰Atunci Moise i-a dat Ghiladul lui Machir, fiul lui Manase; și el a locuit acolo. ⁴¹Iair, urmașul lui Manase, a cucerit și el câteva zone pe care le-a numit Havot-Iair. ⁴²Nobah a cucerit Chenatul și satele din jurul lui; apoi i-a pus numele lui: Nobah. **33** Urmează prezentarea înregistrată a ocaziilor și a locurilor în care israelienii s-au oprit după ce ieșiseră de pe teritoriul Egiptului conduși de Moise și de Aaron, conform clanurilor lor. ²Așa cum i-a poruncit Domnul, Moise a înregistrat în scris aceste opriri din timpul deplasărilor lor. Urmează această listă a locurilor în care au staționat temporar în timpul călătoriilor lor. ³Israelienii au plecat din Ramses în a cincisprezecea zi a lunii întâi. Acea era următoarea zi după Paște. Au ieșit curajoși dintre egiptenii care îi priveau ⁴în timp ce își înmormântau primii născuți pe care îi lovise Domnul. Se întâmplase așa pentru că Domnul a adusese judecata chiar și împotriva zeilor lor. ⁵Israelienii au plecat din Ramses și și-au stabilit tabăra la Sucot. ⁶Au plecat din Sucot și și-au stabilit tabăra la Etam, care se află la marginea deșertului. ⁷Au plecat din Etam, s-au întors la Pi-Hahiroth care este vizavi de

Baal-Țefon; și și-au stabilit tabăra în fața localității Migdol. ⁸Au plecat din Pi-Hahiro, au trecut prin mijlocul mării spre deșert, au călătorit trei zile în deșertul Etam și și-au stabilit tabăra la Mara. ⁹Au plecat din Mara, s-au dus la Elim, unde erau douăsprezece izvoare și șaptezeci de palmieri. Pentru un timp, și-au stabilit tabăra acolo. ¹⁰Au plecat din Elim și și-au stabilit tabăra lângă Marea Roșie. ¹¹Au pleca de la Marea Roșie și și-au stabilit tabăra în deșertul Sin. ¹²Au plecat din deșertul Sin și și-au stabilit tabăra la Dofca. ¹³Au plecat de la Dofca și și-au stabilit tabăra la Aluș. ¹⁴Au plecat din Aluș și și-au stabilit tabăra la Refidim, unde poporul nu a găsit apă de băut. ¹⁵Au plecat din Refidim și și-au stabilit tabăra în deșertul Sinai. ¹⁶Au plecat din deșertul Sinai și și-au stabilit tabăra la Chibrot-Hataava. ¹⁷Au plecat din Chibrot-Hataava și și-au stabilit tabăra la Hațerot. ¹⁸Au plecat din Hațerot și și-au stabilit tabăra la Ritma. ¹⁹Au plecat din Ritma și și-au stabilit tabăra la Rimon-Pereț. ²⁰Au plecat din Rimon-Pereț și și-au stabilit tabăra la Libna. ²¹Au plecat din Libna și și-au stabilit tabăra la Risa. ²²Au plecat din Risa și și-au stabilit tabăra la Chehelata. ²³Au plecat din Chehelata și și-au stabilit tabăra la muntele Șafer. ²⁴Au plecat din zona muntelui Șafer și și-au stabilit tabăra la Harada. ²⁵Au plecat din Harada și și-au stabilit tabăra la Machelot. ²⁶Au plecat din Machelot și și-au stabilit tabăra la Tahat. ²⁷Au plecat din Tahat și și-au stabilit tabăra la Terah. ²⁸Au plecat din Terah și și-au stabilit tabăra la Mitca. ²⁹Au plecat din Mitca și și-au stabilit tabăra la Hașmona. ³⁰Au plecat din Hașmona și și-au stabilit tabăra la Moserot. ³¹Au plecat din Moserot și și-au stabilit tabăra la Bene-Iaacan. ³²Au plecat din Bene-Iaacan și și-au stabilit tabăra la Hor-Haghidgad. ³³Au plecat din Hor-Haghidgad și și-au stabilit tabăra la Iotbata. ³⁴Au plecat din Iotbata și și-au stabilit tabăra la Abrona. ³⁵Au plecat din Abrona și și-au stabilit tabăra la Ețion-Gheber. ³⁶Au plecat din Ețion-Gheber și și-au stabilit tabăra la Cadeș, în deșertul Țin. ³⁷Au plecat din Cadeș și și-au stabilit tabăra la muntele Hor, lângă marginea teritoriului Edomului. ³⁸Atunci când Domnul i-a poruncit, preotul Aaron s-a urcat pe muntele Hor, unde a murit în prima zi din a cincea lună a anului patruzeci după plecarea israelienilor de pe teritoriul Egiptului. ³⁹Aaron avea vârsta de o sută douăzeci și trei de ani când a murit pe muntele Hor. ⁴⁰Regele canaanit al Aradului, locuia în Neghev, în Canaan. El a auzit de venirea israelienilor. ⁴¹Ei au plecat de la muntele Hor și și-au stabilit tabăra la Țalmona. ⁴²Au plecat din Țalmona și și-au stabilit tabăra la Punon. ⁴³Au plecat din Punon și și-au stabilit tabăra la Obot. ⁴⁴Au plecat din Obot și și-au stabilit tabăra la Iie-Abarim, lângă teritoriul Moabului. ⁴⁵Au plecat din Iie-Abarim și și-au stabilit tabăra la Dibon-Gad. ⁴⁶Au plecat din Dibon-Gad și și-au stabilit tabăra la Almon-Diblataim. ⁴⁷Au plecat din Almon-Diblataim și și-au stabilit tabăra în munții Abarim, vizavi de muntele Nebo. ⁴⁸Au plecat din munții Abarim și și-au stabilit tabăra în câmpiile Moabului – lângă Iordan – în fața Ierihonului. ⁴⁹Acolo – în câmpiile Moabului – și-au stabilit tabăra paralel cu defileul Iordanului, de la Bet-Ieșimot până la Abel-Șitim. ⁵⁰Domnul i-a vorbit lui Moise în câmpiile Moabului – lângă Iordan – în fața Ierihonului; și i-a zis: ⁵¹„Spune-le israelienilor: «Când veți trece dincolo de Iordan, în Canaan, ⁵²să-i alungați pe toți locuitorii țării pe care îi veți găsi acolo înaintea voastră. Să le distrugeți toate statuile de piatră și toate figurile turnate. Să le distrugeți și toate locurile înalte dedicate închinării la zei. ⁵³Luați acest teritoriu în proprietatea voastră și stabiliți-vă în el; pentru că Eu v-am dat această țară ca moștenire. ⁵⁴Împărțiți-o prin tragere la sorți,

conform numărului clanurilor voastre.» Celor care sunt mai mulți, să le dai ca moștenire un teritoriu mai mare; iar celor care sunt mai puțini, să le dai ca moștenire unul mai mic. Moștenirea fiecăruia să fie în locul care se va decide prin tragere la sorți. «Să luați în proprietate țara conform clanurilor strămoșilor voștri. ⁵⁵ Dar dacă nu-i veți alunga pe locuitorii țării, să știți că aceia pe care îi veți lăsa să rămână, vor fi ca niște spini în ochii voștri și ca niște ghimpi între coaste. Ei se vor comporta ca dușmani ai voștri în țara în care veți locui. ⁵⁶ Și atunci voi acționa împotriva voastră așa cum Îmi planificasem să procedez cu ei!».

34 Domnul i-a zis lui Moise: ² „Dă-le poruncă israelienilor, spunându-le: «Când veți intra în Canaan – în țara care v-a revenit ca moștenire – teritoriul vostru din zona Canaanului, va avea următoarele limite: ³ Partea de sud va fi de la deșertul Țin până la marginea teritoriului Edomului. Astfel, ea va începe de la marginea Mării Sărate, spre Est, ⁴ va trece pe la sudul Înălțimii Scorpionului și va continua spre Țin până la sudul localității Cadeș-Barnea. Apoi va trece prin Hațar-Adar spre Ațmon, ⁵ unde se va întoarce până la Râul Egiptului; și se va termina la mare. ⁶ Frontiera de vest va fi Marea aceea Mare. Aceasta vă va fi zona limită în Vest. ⁷ Frontiera de nord va fi începând de la Marea aceea Mare, mergând în linie dreaptă până la muntele Hor. ⁸ Apoi, de la muntele Hor, va ajunge la Lebo-Hamat. Traseul acesteia va continua și va ajunge la Țedad, ⁹ apoi la Zifron și se va termina la Hațar-Enan. Aceasta să vă fie limita teritoriului în Nord. ¹⁰ Limita de est a teritoriului vostru, se va determina în linie dreaptă de la Hațar-Enan la Șefam. ¹¹ Apoi ea va coborî de la Șefam la Ribla, la estul localității Aiin și va continua pe marginea de est a mării Chineret. ¹² Apoi, demarcarea teritoriului va coborî paralel cu Iordanul și se va termina la Marea Sărată. Aceasta va fi țara voastră, având limitele teritoriale pe care tocmai vi le-am precizat.».

¹³ Moise le-a poruncit israelienilor, zicând: „Aceasta este țara pe care o veți lua în proprietate prin tragere la sorți. Domnul a poruncit ca ea să fie oferită celor nouă clanuri și jumătate; ¹⁴ pentru că cei care formează clanul urmașilor lui Ruben – conform familiilor lor – și cei care aparțin clanului urmașilor lui Gad – conform familiilor lor –, ca și cei care formează jumătatea urmașilor lui Manase, și-au primit deja moștenirea. ¹⁵ Aceste două clanuri și jumătate și-au primit teritoriile la est de Iordan, în fața Ierihonului, spre Est.”

¹⁶ Domnul i-a mai zis lui Moise: ¹⁷ „Îți spun acum numele bărbaților care trebuie să vă împartă acest teritoriu: preotul Elazar și Iosua, fiul lui Nun. ¹⁸ Să numești împreună cu ei câte un bărbat din fiecare clan. Aceștia să-i ajute la împărțirea teritoriului țării. ¹⁹ Îți dau și numele acestor bărbați: Caleb – fiul lui Iefune – din clanul lui Iuda; ²⁰ Samuel – fiul lui Amihud – din clanul lui Simeon; ²¹ Elidad – fiul lui Chislon – din clanul lui Beniamin; ²² Buchi – fiul lui Iogli – conducător din clanul lui Dan; ²³ Haniel – fiul lui Efod – conducător din clanul lui Manase, fiul lui Iosif; ²⁴ Chemuel – fiul lui Șiftan – conducător din clanul lui Efraim, fiul lui Iosif; ²⁵ Elițafan – fiul lui Parnac – conducător din clanul lui Zabulon; ²⁶ Paltiel – fiul lui Azan – conducător din clanul lui Isahar; ²⁷ Ahihud – fiul lui Șelomi – conducător din clanul lui Așer; ²⁸ Pedahel – fiul lui Amihud – conducător din clanul lui Neftali.”

²⁹ Aceștia sunt bărbații cărora Domnul le-a poruncit să le împartă israelienilor moștenirea în teritoriile Canaanului.

35 Domnul i-a vorbit lui Moise când era în câmpiile Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului. El i-a zis: ² „Poruncește-le israelienilor ca din moștenirea pe care o vor avea, să dea leviților niște orașe în care să poată locui. Să le mai dea și pășuni în jurul

acestor orașe. ³Orașele să fie ale lor. Să locuiască în ele. Iar pășunile să fie pentru vitele, turmele și celelalte animale care le aparțin. ⁴Pășunile repartizate orașelor pe care le veți da leviților, să fie pe o suprafață care începe de la zidul exterior al acestora până la distanța de o mie de coți în jurul lor. ⁵Să măsurați în exteriorul orașului două mii de coți în partea de est, două mii de coți în partea de vest, două mii de coți în partea de nord și două mii de coți în partea de sud. Astfel, orașul va fi la mijloc. Acestea să fie pășunile lor situate în jurul orașelor. ⁶Șase dintre orașele pe care le veți da leviților, să fie orașe de refugiu – în care să poată fugi acela care a omorât pe cineva. În afară de acestea, să le mai dați patruzeci și două de orașe. ⁷Astfel, numărul tuturor orașelor pe care trebuie să le dați leviților, să fie patruzeci și opt, împreună cu pășunile din jurul acestora. ⁸Orașele pe care le veți oferi (leviților) din moștenirea israelienilor, să fie date astfel: cei care au multe orașe, să dea mai multe; iar cei care au puține orașe, să dea mai puține. Fiecare clan să dea leviților din orașele lui, raportându-se la moștenirea pe care a primit-o.» ⁹Domnul i-a mai zis lui Moise: ¹⁰„Vorbește-le israelienilor și spune-le: «Atunci când veți trece Iordanul în Canaan, ¹¹să alegeți câteva orașe care să fie locuri de refugiu, unde să poată fugi criminalul care a omorât fără intenție o persoană. ¹²Aceste orașe vor fi locuri de refugiu pentru cel care fuge de răzbunător, astfel încât criminalul să nu fie omorât înainte de prezentarea lui în fața adunării pentru a fi judecat. ¹³Dintre orașele pe care le veți da, șase să fie orașe de refugiu. ¹⁴Să dați ca orașe de refugiu trei de această parte a Iordanului și trei în Canaan. ¹⁵Aceste șase orașe să fie locuri de refugiu pentru israelieni, pentru străini și pentru pelerinii din mijlocul vostru; pentru ca orice criminal care a omorât fără intenție o persoană, să poată fugi acolo. ¹⁶Dacă un om lovește pe cineva cu un obiect făcut din fier și-l omoară, acela este un criminal; iar criminalul trebuie să fie omorât! ¹⁷Dacă cineva are în mână o piatră a cărei lovitură poate cauza moartea și lovește pe cineva pe care-l omoară astfel, acel om este un criminal; iar criminalul trebuie să fie omorât! ¹⁸Dacă cineva are în mână un obiect de lemn care poate cauza moartea și omoară pe cineva lovindu-l cu el, acel om este un criminal; iar criminalul trebuie să fie omorât! ¹⁹Răzbunătorul sângelui (celui omorât) trebuie să-l omoare pe criminal. Atunci când îl va întâlni, să-l omoare! ²⁰Dacă cineva împinge cu ură un om sau dacă-l urmărește și aruncă cu ceva în el provocându-i moartea, ²¹sau dacă-l lovește cu pumnul din dușmănie și-l omoară, acela trebuie să fie omorât! El este un criminal. Răzbunătorul sângelui (celui omorât) trebuie să-l omoare pe criminal atunci când îl întâlnește! ²²Dar este posibil ca cineva să lovească o persoană fără să vrea, sau să arunce fără intenție cu un obiect în ea. ²³Se mai poate întâmpla ca cineva, fără să-l vadă pe un altul, să arunce în el cu o piatră care-i poate cauza moartea. În aceste cazuri în care celălalt moare deși nu-i fusese dușman și nu intenționa să-l rănească, ²⁴adunarea trebuie să judece între el și răzbunătorul sângelui (celui omorât). Ea trebuie atunci să acționeze respectând următoarele legi. ²⁵Adunarea trebuie să-l elibereze pe criminal din mâna aceluia care intenționează să răzbune sângele celui omorât; și să-l trimită înapoi în orașul de refugiu în care fugise. El să locuiască acolo până la moartea marelui preot care a fost uns cu ulei sfânt. ²⁶Dar dacă acel criminal trece dincolo de zidurile orașului de refugiu în care a fugit ²⁷și răzbunătorul sângelui (celui omorât) îl găsește în exteriorul acestuia, atunci el îl poate omorî; și nu va fi vinovat de omor. ²⁸Acuzatul trebuie să rămână în orașul de refugiu

până la moartea marelui preot. Numai după moartea marelui preot se poate întoarce la proprietatea lui. ²⁹Acestea vor fi pentru voi regulile pe baza cărora să judecați toate (situațiile care vor apărea în) generațiile care vor urma, oriunde veți locui. ³⁰Dacă cineva a omorât o persoană, criminalul trebuie să fie omorât doar pe baza declarației făcută de mai mulți martori. Nimeni să nu fie omorât doar pe baza declarației unei singure persoane! ³¹Să nu acceptați răscumpărare pentru viața unui criminal vinovat de omorârea cuiva. El trebuie să fie omorât! ³²Să nu acceptați răscumpărare pentru cel care a comis o crimă și care a fugit într-un oraș de refugiu; și să nu-i permiteți să se întoarcă și să locuiască în proprietatea lui înainte de moartea marelui preot. ³³Să nu profanați țara unde veți locui. Sângele profanează țara; și nu se poate face achitare pentru pământul peste care a fost vărsat sânge, decât prin sângele celui care l-a vărsat. ³⁴Deci să nu profanați țara în care veți locui și în care voi locui și Eu; pentru că Eu – Domnul – locuiesc în mijlocul israelienilor!».” **36** Conducătorii familiilor din clanul urmașilor lui Ghilad – fiul lui Machir – care era fiul lui Manase, adică cei care proveneau din clanurile urmașilor lui Iosif, au venit și au vorbit lui Moise și celorlalți conducători ai familiilor israeliene. ²Ei le-au zis: „Când Domnul i-a poruncit stăpânului nostru să împartă țara israelienilor ca moștenire prin tragere la sorți, El ți-a (mai) poruncit să dai fiicelor lui Țelofhad moștenirea fratelui nostru. ³Dar dacă ele se mărită cu bărbați care provin din alte clanuri israeliene, atunci moștenirea lor va fi luată din moștenirea clanurilor noastre și va fi adăugată clanurilor de care aparține bărbatul. Astfel, o parte din moștenirea noastră ne va fi luată. ⁴Și când va veni anul de veselie pentru israelieni, moștenirea lor va fi adăugată clanului în care ele s-au măritat; iar proprietatea va fi ștearsă astfel din moștenirea clanului strămoșilor noștri.” ⁵Moise a poruncit israelienilor din partea Domnului, zicându-le: „Ce spune clanul urmașilor lui Iosif este adevărat. ⁶Vă spun acum ce poruncește Domnul fiicelor lui Țelofhad: «Se pot mărita cu cine doresc, dar numai cu cineva dintr-o familie care aparține clanului strămoșului lor. ⁷Nici o moștenire a israelienilor să nu treacă dintr-un clan în altul; pentru că fiecare israelian trebuie să-și păstreze pământul moștenit de la strămoșii lui. ⁸Orice fată care moștenește pământ în oricare dintre clanurile israeliene, trebuie să se mărite cu cineva dintr-o familie care aparține clanului strămoșului ei; pentru ca fiecare israelian să păstreze moștenirea strămoșului lui. ⁹Nici o moștenire nu va trece de la un clan la altul; ci fiecare dintre clanurile israeliene trebuie să-și păstreze propria moștenire.».” ¹⁰Fetele lui Țelofhad au făcut așa cum prevedea porunca pe care Domnul i-a dat-o lui Moise. ¹¹Aceste fete ale lui Țelofhad – numite Mahla, Tirța, Hogla, Milca și Noa – s-au măritat cu veri proveniți dintre rudele tatălui lor. ¹²Ele s-au căsătorit astfel în interiorul clanurilor urmașilor lui Manase, fiul lui Iosif; iar moștenirea lor a rămas în cadrul clanului strămoșului lor. ¹³Acestea sunt poruncile și deciziile pe care Domnul le-a dat pentru israelieni prin Moise, în câmpiile Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului.

Deuteronom

1 Acestea sunt cuvintele spuse de Moise Israelului. El le-a vorbit (evreilor) în deșertul care se află la est de Iordan, în Araba, vizavi de Suf, între Paran și Tofel, Laban, Hațerot și Di-Zahab. *2* Distanța de la Horeb până la Cadeș-Barnea mergând spre muntele Seir, este echivalentă cu un drum de unsprezece zile. *3* În al patruzecilea an, în prima zi din a unsprezecea lună, Moise le-a spus israelienilor ce îi poruncise Domnul să le transmită. *4* El le-a vorbit după ce l-au învins atât pe Sihon – regele amorit – care locuia la Heșbon, cât și pe Og – regele Bașanului – care locuia la Aștarot, în Edrei. *5* Moise a început să explice această Lege după ce trecuse cu poporul pe partea cealaltă a Iordanului, în teritoriile Moabului. Atunci el le-a spus: *6* „Dumnezeul nostru care se numește Domnul, ne-a vorbit la Horeb, zicându-ne: «Ați locuit suficient pe acest munte. *7* Întoarceți-vă și plecați de aici. Mergeți înspre regiunea muntoasă a amoriților și deplasați-vă spre locuitorii care se află în jurul acesteia. Ei sunt în zona numită Araba care cuprinde regiunea muntoasă și pe cea deluroasă. Să vă deplasați mergând apoi din Neghev până la malul mării – înspre teritoriile numite Canaan și înspre Liban, până la Râul Mare, adică până la Eufрат. *8* Remarcați că aceasta este țara pe care v-am oferit-o! Intrați pe aceste teritorii și luați în proprietatea voastră țara pe care o promisese Domnul strămoșilor voștri – lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov. El le spusese că le-o va da atât lor cât și descendenților lor.» *9* Eu v-am spus atunci: «Nu sunt capabil să vă duc (acolo) singur.» *10* Domnul, Acela care este Dumnezeu vostru, v-a înmulțit; și constatăm astăzi că sunteți mulți – ca stelele de pe cer. *11* Domnul – Dumnezeu strămoșilor voștri – să vă înmulțească de o mie de ori și să vă binecuvânteze exact cum a promis! *12* Deci cum puteam eu să port singur greutatea voastră, dificultățile și certurile voastre? *13* Astfel, v-am spus: «Alegeți din triburile voastre bărbați înțelepți și care sunt deja cunoscuți pentru competența lor; iar eu îi voi desemna în funcția de conducători pentru voi!» *14* Atunci voi mi-ați răspuns că porunca pe care v-am dat-o, este un lucru bun. *15* Deci am luat conducători din triburile voastre – bărbați cunoscuți ca înțelepți – și i-am desemnat să vă conducă. Ei au fost conducători peste o mie, peste o sută, peste cincizeci și peste zece oameni. Pe toți aceștia i-am investit să fie lideri în cadrul triburilor voastre. *16* În același timp, le-am dat porunci și judecătorilor voștri, zicându-le: «Să ascultați relatările despre disputele dintre frații voștri; și să judecați conform (principiilor) dreptății cazul fiecăruia în disputa cu fratele lui sau cu cineva care este străin (între voi). *17* Să nu judecați favorizând pe unul și nedreptățind pe celălalt; ci să-l ascultați pe cel mic la fel ca pe cel mare. Să nu vă fie frică de oameni; pentru că judecata (corectă) este a lui Dumnezeu! Să vă prezentați la mine cu acele cazuri care sunt prea dificile; și să mi le relatați.» *18* Atunci v-am poruncit tot ce trebuia să faceți. *19* Am plecat din Horeb, așa cum ne poruncise Dumnezeu nostru care se numește Domnul. Am călătorit prin tot acel deșert mare și înfricoșător pe care l-ați văzut, mergând pe drumul care conducea spre regiunea muntoasă a amoriților; și am ajuns la Cadeș-Barnea. *20* Atunci eu v-am spus: «Ați ajuns în zona muntoasă a amoriților. Acesta este teritoriul pe care ni-l dă Domnul, Dumnezeu nostru. *21* Să știți că Domnul – Dumnezeu vostru – v-a pus la dispoziție acest teritoriu. Duceți-vă și luați-l în

proprietatea voastră, așa cum v-a poruncit Domnul, Dumnezeul strămoșilor voștri. Să nu vă fie frică; și să nu vă speriați!» ²²Atunci v-ați apropiat de mine și mi-ați zis: «Să trimitem câțiva bărbați înaintea noastră, ca să spioneze țara și să ne aducă un răspuns atât cu privire la drumul pe care trebuie să înaintăm, cât și referitor la orașele în care vom intra.» ²³Și mi s-a părut că ați făcut o bună propunere. Astfel, am luat doisprezece bărbați dintre voi – câte un om din fiecare trib. ²⁴Ei au plecat, au traversat muntele și au ajuns pe partea cealaltă a lui, în valea Eșcol, de unde au început să spioneze țara. ²⁵Au luat cu ei din fructele de pe acel teritoriu și ni le-au adus, revenind cu următorul mesaj: «Țara pe care Domnul – Dumnezeul nostru – ne-o dă, este bună.» ²⁶Dar voi n-ați vrut să mergeți și v-ați opus poruncii Dumnezeului vostru care se numește Domnul. ²⁷Ați protestat în corturile voastre; și ați spus: «Domnul ne-a scos de pe teritoriul Egiptului pentru că ne urăște! El vrea să ne facă să ajungem la discreția amoriților, ca să fim distruși. ²⁸Unde să mergem? Frații noștri ne-au înmuiat inima când ne-au spus: ‘Locuitorii din această zonă sunt mai puternici și mai înalți decât noi. Orașele lor sunt mari și au fortificații până la cer. I-am văzut acolo chiar și pe anachiți!’» ²⁹Dar eu v-am zis să nu vă temeți și să nu vă fie frică de ei, ³⁰pentru că Domnul, Cel care este Dumnezeul vostru, merge înaintea voastră; și veți vedea cum El personal se va lupta pentru voi, exact cum a procedat în Egipt! ³¹Apoi, în deșert ați văzut cum Domnul – Dumnezeul vostru – s-a îngrijit de voi exact ca un părinte care se ocupă de fiul lui, în perioada călătoriei, până când ați ajuns în acest loc. ³²Și totuși, voi nu v-ați încrezut în Dumnezeul vostru care se numește Domnul. ³³El este Cel care mergea înaintea voastră pe drum – într-un stâlp de foc noaptea și într-un nor ziua – ca să vă caute un loc de odihnă și să vă arate drumul pe care să mergeți. ³⁴Când Domnul a auzit ce ați zis (protestând), El s-a mâniat; și a jurat, zicând: ³⁵«Nici un bărbat din această generație rea nu va vedea acea țară bună pe care le-am promis-o prin jurământ strămoșilor voștri; ³⁶cu excepția lui Caleb, fiul lui Iefune. El o va vedea; și Eu îi voi da atât lui cât și fiilor lui această țară în care merge; pentru că L-a urmat în totalitate pe Domnul.» ³⁷Domnul s-a mâniat și pe mine din cauza voastră; și mi-a zis: «Nici tu nu vei intra în ea; ³⁸dar Iosua – fiul lui Nun – care este slujitorul tău, va ajunge pe teritoriul ei. Încurajează-l; pentru că el îi va oferi Israelului posibilitatea s-o ia în proprietate. ³⁹Acum îți spun ce se va întâmpla cu acei copilași ai voștri – despre care ați spus că vor fi o pradă ușoară – și cu fiii voștri care astăzi nu știu să distingă între bine și rău: tocmai ei vor intra în țară! Eu le-o voi da; și ei o vor administra ca stăpâni ai ei! ⁴⁰Acum întoarceți-vă și mergeți în deșert pe drumul care conduce spre Marea Roșie!» ⁴¹Dar voi ați început atunci să-mi spuneți: «Am păcătuیت împotriva Domnului! Vom pleca să luptăm, așa cum ne poruncise Domnul, Dumnezeul nostru!» Astfel v-ați luat armele; și ați avut curajul să vă urcați pe vârful muntelui. ⁴²Dar Domnul mi-a poruncit să vă spun: «Să nu vă urcați și să nu vă luptați; pentru că Eu nu sunt în mijlocul vostru. Și astfel, dușmanii voștri vă vor învinge.» ⁴³V-am vorbit, dar nu m-ați luat în considerare. V-ați opus poruncii Domnului. Și v-ați urcat pe munte cu mare încredere. ⁴⁴Atunci amoriții care locuiau în acea zonă muntoasă, au venit împotriva voastră, v-au urmărit ca albinele și v-au decimat din Seir până la Horma. ⁴⁵Când v-ați întors, ați plâns înaintea Domnului; dar El nu v-a ascultat plânsul și nu v-a luat în considerare. ⁴⁶Și astfel ați rămas la Cadeș, unde ați stat multe zile. 2 Apoi ne-am întors și am mers prin deșert, pe drumul care conducea spre Marea Roșie,

conform poruncii Domnului. Am mers multe zile în jurul muntelui Seir. ²Domnul mi-a zis: ³«Este suficient cât ați înconjurat acest munte! Întoarceți-vă spre nord! ⁴Poruncește poporului, zicându-le israelienilor: ‘Acum veți traversa teritoriul fraților voștri. Ei sunt urmașii lui Edom, care locuiesc în Seir. Acestora le va fi frică de voi; dar să vă păziți bine de ei. ⁵Să nu-i provocați la luptă; pentru că nu vă voi da nimic din teritoriul lor – nici măcar o palmă de pământ. Am dat acest munte numit Seir în proprietatea lui Esau. ⁶Să cumpărați hrană de la ei plătind-o cu argint, ca să aveți ce mânca. Să vă cumpărați cu argint chiar și apa de care veți avea nevoie ca să beți; ⁷pentru că Dumnezeuul vostru care se numește Domnul, a binecuvântat tot ce ați lucrat cu mâinile voastre. El cunoaște călătoria voastră prin acest mare deșert. În timpul acestor patruzeci de ani, Domnul – Cel care este Dumnezeuul vostru – a fost cu voi; și nu v-a lipsit nimic din tot ce aveți nevoie’.» ⁸Astfel am trecut pe lângă frații noștri – urmașii lui Esau – care locuiau în Seir, la depărtare de drumul care conduce spre Araba. Ne-am depărtat de Elat și de Ețion-Gheber. Apoi ne-am întors și am mers pe drumul care traversează deșertul Moabului. ⁹Domnul mi-a zis: «Să nu-i înconjurați pe moabiți și să nu-i provocați la luptă; pentru că nu vă voi da nimic din teritoriul lor. Am dat orașul Ar în proprietatea urmașilor lui Lot.» ¹⁰În trecut, aici locuiau emiții. Ei formaseră un popor puternic, numeros și care era format din oameni de statură înaltă. Ei erau asemănători anachiților. ¹¹Fuseseră considerați refaiți ca și anachiții; dar moabiții îi numeau emiți. ¹²Pe teritoriul numit Seir locuiseră și horiții; dar urmașii lui Esau i-au invadat, i-au distrus și au locuit pe teritoriul lor – la fel cum a făcut Israel în țara pe care Domnul i-a dat-o ca proprietate moștenită. ¹³«Acum, ridicați-vă și traversați valea largă numită Zared!» Atunci noi am traversat valea Zared. ¹⁴De când am plecat din Cadeș-Barnea și până la traversarea văii Zared, au trecut de treizeci și opt de ani. În acest timp, toată generația acelor inițiali luptători, a dispărut din mijlocul taberei, așa cum jurase Domnul. ¹⁵S-a putut verifica faptul că mâna Domnului a fost împotriva lor ca să-i distrugă din mijlocul taberei, până au murit toți. ¹⁶După moartea tuturor acestor luptători din mijlocul poporului, ¹⁷Domnul mi-a vorbit, zicându-mi: ¹⁸«Astăzi vei trece pe teritoriul Moabului pe la Ar. ¹⁹Când te vei apropia de amoniți, să nu-i înconjori și să nu-i provoci la luptă; pentru că nu-ți voi da nimic din teritoriul lor. Acesta este dat în proprietatea urmașilor lui Lot.» ²⁰Chiar și acest teritoriu era considerat ca aparținând refaiților; pentru că ei locuiseră acolo în trecut. Amoniții îi numeau zamzumimi. ²¹Ei erau un popor puternic, numeros și format din oameni de statură înaltă, asemănători anachiților. Domnul i-a distrus ca să vină amoniții în locul lor. Aceștia i-au invadat și au locuit pe teritoriul lor. ²²La fel a făcut El și pentru descendenții lui Esau, care locuiau în Seir, când i-a distrus pe horiți ca să le faciliteze venirea pe teritoriul lor. Astfel, urmașii lui Esau le-au ocupat teritoriul și au locuit acolo până astăzi. ²³În mod semănător s-a întâmplat și cu aviții care locuiau în satele din jurul Gazei. Caftoriții, veniți din Caftor, i-au distrus și au locuit în fostul lor teritoriu. ²⁴«Ridică-te și traversează valea largă numită Arnon; pentru că am făcut ca amoritul Sihon – regele Heșbonului – să fie acum la discreția ta împreună cu teritoriul lui. Începe cucerirea acestuia, provocându-l la luptă. ²⁵Începând de azi, voi face ca toate popoarele de sub cer să fie speriate și să se teamă de poporul tău. Când vor auzi vești despre prezența ta în apropierea lor, vor începe să tremure și vor fi foarte panicați!» ²⁶Din deșertul Chedemot am trimis niște

reprezentanți lui Sihon, regele Heșbonului. Intenționez să evităm un conflict; și am vrut să-i spun: ²⁷«Lasă-mă să trec prin teritoriul tău! Voi merge numai pe drum și nu voi devia nici la dreapta, nici la stânga. ²⁸Să-mi vinzi pe preț stabilit în argint doar hrană, ca să am ce să mănânc; și apă, ca să am ce să beau. Permite-mi doar să-l traversez mergând pe jos – ²⁹exact cum mi-au permis descendenții lui Esau, care locuiesc în Seir și moabiții care locuiesc în Ar – până când voi traversa Iordanul în țara pe care ne-o dă Dumnezeu nostru care se numește Domnul.» ³⁰Dar Sihon – regele Heșbonului – nu ne-a permis să trecem; pentru că Domnul – Dumnezeu tău – i-a făcut spiritul inflexibil și i-a împietrit inima ca să-l facă să ajungă la discreția ta, așa cum constați astăzi că s-a întâmplat cu el. ³¹Domnul mi-a zis: «Să știi că am început să ți-l dau pe Sihon împreună cu zona pe care o stăpânește. Ia-i acest teritoriu și trece-l în proprietatea ta.» ³²Când Sihon împreună cu toți oamenii lui a venit să lupte împotriva noastră la Iahaț, ³³Domnul – Dumnezeu nostru – l-a făcut să fie învins de noi. Am lovit de moarte atât pe el și pe fiii lui, cât și pe întregul popor care-l susținea. ³⁴Atunci le-am invadat toate orașele și am distrus tot ce era în ele – bărbați, femei și copii – fără să lăsăm să scape nici măcar unul. ³⁵Am luat ca pradă pentru noi numai animalele și bunurile din orașe. ³⁶De la Aroer, care este pe malul văii Arnon și de la orașul care se află în defileu până la Ghilad, n-a existat nici un oraș prea puternic pentru noi. Domnul – Dumnezeu nostru – ni le-a dat pe toate. ³⁷Însă nu v-ați atins de teritoriul amoniților, de malurile văii Iaboc și de orașele din regiunea muntoasă – așa cum a poruncit Dumnezeu nostru care se numește Domnul. **3** Ne-am întors și ne-am deplasat pe drumul care conduce spre Bașan. Og – regele Bașanului – a venit înaintea noastră împreună cu toți oamenii lui, ca să se lupte cu noi la Edrei. ²Domnul mi-a zis: «Nu te speria de el; pentru că ți l-am dat împreună cu poporul și teritoriul lui. Să procedezi cu el ca și cu Sihon – regele amoriților – care locuia în Heșbon.» ³El a făcut ca și Og – regele Bașanului – împreună cu tot poporul lui să ajungă la discreția noastră. I-am lovit până când n-a mai rămas nici un supraviețuitor. ⁴Am cucerit atunci toate orașele, până când n-a mai rămas nici unul pe care să nu-l fi luat de la ei. Și fuseseră șaiszeci de orașe construite pe teritoriul Argobului, aparținând regatului lui Og din Bașan. ⁵Aceste orașe erau fortificate cu ziduri înalte care aveau porți și zăvoare. Pe lângă acestea, existau și multe sate care nu erau înconjurate de ziduri. ⁶Noi le-am distrus total, așa cum procedasem și în cazul lui Sihon – regele Heșbonului – omorând bărbații, femeile și copiii din fiecare localitate. ⁷Dar am luat ca pradă pentru noi toate animalele și bunurile care erau în orașe. ⁸Astfel, în acea perioadă de timp am cucerit de la cei doi regi amoriți teritoriile care sunt la estul Iordanului, începând cu valea Arnon și până la muntele Hermon. ⁹Hermonul a fost numit Sirion de către sidoniți și Senir de către amoriți. ¹⁰Toate orașele podișului – întreg Ghiladul și tot Bașanul, până la Salca și Edrei – fuseseră ale regatului lui Og, în Bașan. ¹¹Doar Og – regele Bașanului – mai rămăsese din tribul refaiților. Patul lui este unul de fier; și se află la Raba – orașul amoniților. Are o lungime de nouă coți; și o lățime de patru coți – conform (lungimii) cotului unui om. ¹²Acesta era teritoriul pe care devenisem stăpâni atunci. Le-am dat rubeniților și gadiților teritoriul de la Aroer, care este lângă valea largă a Arnonului, plus jumătate din regiunea muntoasă a Ghiladului împreună cu orașele lui. ¹³Ce mai rămăsese din Ghilad și tot Bașanul – fostul regat al lui Og – am dat unei jumătăți din clanul lui Manase. Întreaga regiune a

Argobului din Bașan era cunoscută ca teritoriul refaiților. ¹⁴Iair – urmașul lui Manase – a luat în proprietate întreaga regiune a Argobului, până la marginea teritoriului gheșuriților și al maacatiților. El a pus numele fiilor lui acelor zone; și astfel, ele se numesc până astăzi Havot-Iair. ¹⁵Apoi am dat Ghiladul lui Machir. ¹⁶Rubeniților și gadiților le-am dat teritoriul care se află de la Ghilad până la valea mare a Arnonului, până în zona (ei) de mijloc; apoi, acesta se extinde până la valea Iaboc, care este zona limită a teritoriului amoniților. ¹⁷Le-am mai dat Arabav – o câmpie care ajunge până la Iordan din Chineret până la Marea Arabei (care este Marea Sărată). Spre est, teritoriul ajunge până la baza muntelui Pisga. ¹⁸În acea vreme, v-am poruncit astfel: «Domnul – Dumnezeuul vostru – v-a făcut stăpânii acestei țări. Toți cei puternici să meargă înarmați înaintea fraților lor israelieni. ¹⁹Numai soțiile, copiii și vitele voastre – despre care știu că sunt multe – să rămână în orașele pe care vi le-am dat, ²⁰până când Domnul le va da odihnă fraților voștri ca vouă și vor deveni stăpâni ai teritoriului pe care El li l-a dat dincolo de Iordan. Apoi, fiecare se va întoarce la proprietatea lui!» ²¹Tot atunci i-am spus lui Iosua: «Ai fost martor la tot ce a făcut Domnul – Dumnezeuul vostru – acestor doi regi. La fel va proceda și cu toate celelalte regate împotriva cărora vei merge (să le invadezi și să le cucerești). ²²Deci să nu vă temeți de ei; pentru că Dumnezeuul vostru numit Domnul, va lupta personal pentru voi!» ²³Atunci m-am rugat Domnului; și I-am zis: ²⁴«Mă adresez Ție, Doamne, Cel care ești Stăpân! Tu ai început să arăți sclavului Tău cât ești de mare și puterea mâinii Tale. Oare care este acel (dumne)zeu – în cer sau pe pământ – care să poată face ce ai făcut Tu și să aibă o putere asemănătoare cu a Ta? ²⁵Te rog să-mi permiți să trec și să văd acea țară bună care este dincolo de Iordan, acei munți frumoși și Libanul!» ²⁶Dar Domnul s-a mâniat pe mine din cauza voastră; și nu m-a ascultat. El mi-a răspuns: «Destul! Nu-Mi mai vorbi despre acest lucru. ²⁷Urcă-te pe vârful Pisga și privește spre vest, spre nord, spre sud și spre est. Privește-o cu ochii tăi; pentru că nu vei trece Iordanul! ²⁸Instruiește-l pe Iosua, încurajează-l și întărește-l; pentru că el va merge înaintea acestui popor și îl va ajuta să devină stăpânul țării pe care tu o vei vedea.» ²⁹Și astfel am rămas în valea care este aproape de Bet-Peor. **4** Acum, ascultă, Israel: vă învăț porunci și decizii pe care trebuie să le respectați, ca să trăiți și să luați în proprietate țara pe care Domnul – Dumnezeuul strămoșilor voștri – v-a dat-o. ²Să nu adăugați nimic la ce vă poruncesc eu; și să nu desființați niciuna dintre acestea. Ci să respectați legile Dumnezeuului vostru numit Domnul – exact cum vi le dau. ³Ați fost martori la ce a făcut Domnul (poporului) din cauza lui Baal-Peor. El a distrus din mijlocul vostru pe toți bărbații care l-au urmat pe Baal-Peor; ⁴însă voi, cei care ați rămas lângă Dumnezeuul vostru care se numește Domnul, sunteți astăzi toți vii. ⁵Remarcați că v-am învățat poruncile și deciziile (divine) exact cum mi-a poruncit Domnul – Dumnezeuul meu –, pentru ca astfel să le puteți respecta în țara în care veți intra ca proprietari ai ei. ⁶Să le respectați și să le puneți în practica vieții; pentru că aceasta vă va asigura înțelepciunea și discernământul vostru în raport cu celelalte popoare. Ele vor auzi despre toate aceste porunci; și atunci vor zice: «Acest popor este în mod real înțelept; și această națiune mare are discernământ!» ⁷Și, de fapt, care popor este atât de avantajat încât să-și aibă zeii la fel de receptivi cum Îl avem noi pe Domnul, Dumnezeuul nostru, de fiecare dată când Îl chemăm? ⁸Și care este acea națiune atât de mare, încât să fi avut porunci și decizii la fel de drepte ca această lege

pe care v-o prezint astăzi? ⁹Te previn: fii totuși vigilent și veghează cu atenție pentru sufletul tău; ca să nu uiți lucrurile pe care le-ai văzut cu ochii tăi. Să nu permiți ca ele să se depărteze de inima ta în vreuna dintre zilele vieții tale. Prezintă aceste lucruri copiilor și nepoților tăi. ¹⁰Adu-ți aminte de ziua în care ai stat la Horeb în prezența Dumnezeului tău numit Domnul. Atunci Domnul mi-a zis: «Strânge poporul la Mine, ca să asculte cuvintele Mele; și astfel să învețe atât ei, cât și copiii lor, să se teamă de Mine în toate zilele pe care le vor trăi pe pământ!» ¹¹Voi v-ați apropiat și ați stat la o anumită distanță față de munte. Acel munte ardea cu flăcări care se înălțau până în mijlocul cerului. Ați văzut acolo (în același timp) întuneric, nori și negură. ¹²Domnul v-a vorbit din mijlocul focului. Voi ați constatat cu ce sunete au fost pronunțate cuvintele Sale. Nu ați văzut nici o imagine (a unei ființe); ci ați auzit doar o voce. ¹³El v-a anunțat legământul Său care constă în Cele Zece Porunci, pe care v-a poruncit să le respectați; și le-a scris pe două table de piatră. ¹⁴În acea vreme, Domnul mi-a poruncit să vă învăț poruncile și deciziile pe care trebuie să le respectați în țara pe care o veți lua ca stăpâni, după ce veți traversa Iordanul. ¹⁵În ziua când Domnul – Dumnezeul vostru – v-a vorbit la Horeb din mijlocul focului, nu ați văzut nici o imagine a vreunei ființe. Deci vegheați cu mare atenție la sufletele voastre. ¹⁶Feriți-vă să vă pervertiți și să vă faceți vreo imagine cioplită care reprezintă un idol. Să nu vă faceți nici statuia unui bărbat și nici a unei femei. ¹⁷Să nu vă reprezentați prin statui vreun animal de pe pământ sau vreo pasăre care zboară prin aer; ¹⁸și nici imaginea vreunei ființe create care se deplasează pe pământ ori a vreunui pește care trăiește în apă. ¹⁹Atunci când veți privi spre cer și veți vedea soarele, luna și stelele împreună cu celelalte numeroase corpuri cerești, să nu vă lăsați seduși ca să vă închinați înaintea lor și să le slujiți; pentru că acestea sunt lucruri care au fost împărțite de Domnul – Dumnezeul vostru – tuturor popoarelor care există sub cer. ²⁰Dar pe voi, Domnul v-a luat și v-a scos din cuptorul de fier – din Egipt – ca să fiți poporul moștenirii Lui, așa cum sunteți astăzi. ²¹Domnul s-a mâniat pe mine din cauza voastră; și a jurat că nu voi traversa Iordanul și nu voi intra în acea bună țară pe care El urmează să v-o ofere ca moștenire. ²²Deci eu voi muri în această zonă; și nu voi traversa Iordanul (împreună cu voi). Dar voi îl veți traversa și veți lua în proprietate acea țară bună. ²³Deci fiți atenți cum vă comportați; și să nu uitați (să respectați) legământul Domnului – Dumnezeul vostru – pe care l-a ratificat cu voi. Să nu vă faceți vreun idol sau orice alt fel de imagine reprezentativă pe care Domnul – Dumnezeul vostru – v-a interzis să le faceți. ²⁴Vă cer să respectați ce v-am spus, pentru că Dumnezeul vostru care se numește Domnul – este un foc distrugător și un Dumnezeu gelos! ²⁵Veți avea copii și nepoți; și veți locui de mult timp în țară. Dacă vă veți perverti (comportamentul) și vă veți face vreun idol sau orice altfel de imagine, dacă veți face ce este rău în ochii Domnului – Dumnezeul vostru – ca să-L mâniați, ²⁶chem astăzi cerul și pământul ca martori împotriva voastră, că veți fi distruși repede din țara pe care o veți lua în proprietate după ce veți traversa Iordanul. Nu veți trăi multe zile, ci veți fi distruși. ²⁷El vă va dispersa printre popoare; și nu veți rămâne acolo decât un mic număr de oameni între națiunile la care vă va (con)duce Domnul. ²⁸Acolo veți sluji unor zei făcuți de mâna omului – din lemn și din piatră – care nu pot nici să vadă, nici să mănânce, nici să audă și nici să miroasă. ²⁹Dar dacă de acolo Îl veți căuta pe Dumnezeul vostru numit Domnul, Îl veți găsi – dacă Îl veți căuta din toată

inima voastră și din tot sufletul vostru! ³⁰Ajunși într-o situație de constrângere, după ce vi se vor fi întâmplat toate aceste lucruri, la sfârșit vă veți întoarce la Domnul – Dumnezeul vostru – și veți asculta ce vă vorbește El. ³¹Se va întâmpla așa pentru că Domnul – Dumnezeul vostru – este un Dumnezeu care are compasiune. El este Cel care nu vă va abandona; și nu vă va distruge (total). El nu va uita legământul pe care l-a ratificat prin jurământ cu strămoșii voștri. ³²Întrebați despre vremurile foarte vechi care au fost înainte de zilele voastre – începând cu ziua în care Dumnezeu l-a creat pe om pe pământ; și studiați cerul de la un capăt la celălalt. S-a întâmplat vreodată un lucru atât de mare ca acesta, sau s-a auzit vreodată despre așa ceva? ³³A existat vreodată vreun popor care să fi auzit vocea lui Dumnezeu vorbindu-i din mijlocul focului – așa cum l-ați auzit voi – și apoi să fi trăit în continuare? ³⁴A existat vreodată vreun (dumne)zeu care să ia un popor din mijlocul altui popor prin încercări, prin minuni, prin războaie, cu mână puternică, cu braț întins și cu o mare teroare – așa cum a făcut cu voi Domnul – Dumnezeul vostru – în Egipt, sub privirile voastre? ³⁵Ție ți-au fost arătate aceste lucruri ca să știi că Domnul este (adevăratul) Dumnezeu și că nu este altul în afară de El. ³⁶Te-a făcut să auzi vocea Lui (care venea) din cer, ca să te învețe. Ți-a arătat marele Lui foc pe pământ; iar tu ai ascultat cuvintele Lui din mijlocul focului. ³⁷El i-a iubit pe strămoșii tăi; și așa se explică de ce a ales (să continue să lucreze prin) descendenții lor. Apoi te-a scos din Egipt prin marea Lui prezență și prin putere. ³⁸A alungat din drumul tău popoare mari și puternice, ca să intri în țara pe care ți-a dat-o ca moștenire, după cum vezi astăzi. ³⁹Să reții și să iei în serios faptul că Domnul este Dumnezeu sus în cer și jos pe pământ; și că nu este altul în afară de El. ⁴⁰Deci respectă poruncile și legile Lui pe care eu ți le dau astăzi, ca să puteți să trăiți bine: atât tu, cât și urmașii tăi; și astfel, să ai multe zile în țara pe care Domnul – Dumnezeul tău – ți-o dă pentru totdeauna!” ⁴¹Atunci Moise a ales trei orașe în partea de est a Iordanului, ⁴²ca să fie folosite ca loc de refugiu pentru criminalul care l-a omorât fără intenție pe semenul lui și fără să-l fi urât mai înainte. El va putea să se refugieze în unul dintre aceste orașe, ca să-și salveze viața. ⁴³Aceste orașe erau: Bețer, în regiunea de podiș a rubeniților; Ramot, în Ghiladul gadiților; și Golan, în Bașanul manasiților. ⁴⁴Aceasta este legea pe care i-a dat-o Moise Israelului. ⁴⁵Ea conține declarațiile, poruncile și deciziile pe care Moise le-a dat israelienilor după ce au plecat din Egipt. ⁴⁶Ele au fost prezentate (poporului) dincolo de Iordan, în vale, vizavi de Bet-Peor, în teritoriul lui Sihon, regele amoritilor. El locuia în Heșbon; și a fost învins de Moise și de Israel după plecarea lor din Egipt. ⁴⁷Evreii au luat în proprietate teritoriul acestuia și pe al lui Og – regele Bașanului – cei doi regi amoriți care au fost în partea de est a Iordanului. ⁴⁸Teritoriul lor era situat de la Aroerv – care este pe malul văii Arnon – până la muntele Sirion, numit și Hermon; ⁴⁹și includea toată Araba situată în partea de est a Iordanului, până la Marea Arabei, lângă baza muntelui Pisga. **5** Moise a convocat tot Israelul și i-a zis: „Israel, ascultă poruncile și legile pe care vi le prezint astăzi, în auzul vostru. Învățați-le și respectați-le! ²Dumnezeul nostru care se numește Domnul, a ratificat cu noi un legământ la Horeb. ³El nu l-a ratificat cu strămoșii noștri, ci cu noi – cu cei care trăim astăzi. ⁴Domnul v-a vorbit față în față pe munte, din mijlocul focului. ⁵Atunci, eu am stat între El și voi, ca să vă facilitez cunoașterea Cuvântului Domnului; pentru că v-a fost frică de foc și nu v-ați urcat pe munte. El a vorbit astfel: ⁶«Eu sunt Domnul – Dumnezeul tău – Cel

care te-a scos de pe teritoriul Egiptului, din casa în care ai fost sclav. ⁷Să nu ai alți (dumne)zei în afară de Mine. ⁸Să nu-ți faci vreun idol reprezentând vreun lucru de sus din cer, de jos de pe pământ sau din apele de sub pământ. ⁹Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești; pentru că Eu, Domnul – Dumnezeul tău – sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc copiii pentru păcatul părinților lor până la a treia și la a patra generație a celor care Mă urăsc. ¹⁰În același timp, Îmi arăt bunătatea până la a mia generație a celor care Mă iubesc și care se conformează cerințelor poruncilor Mele. ¹¹Să nu-ți bați joc de Numele Domnului – Cel care este Dumnezeul tău; pentru că Domnul nu va lăsa nepedepsit pe acela care va ridiculiza Numele Lui. ¹²Respectă (ce prevede) ziua de Sabat, ca s-o sfințești, exact cum ți-a poruncit Domnul, Dumnezeul tău. ¹³Să lucrezi șase zile; și în timpul lor să-ți faci toate activitățile tale. ¹⁴Dar a șaptea zi este Sabatul Dumnezeului tău numit Domnul. Atunci să nu faceți nici o lucrare (specifică celorlalte zile): nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici sclavul sau sclava ta, nici boul, nici măgarul și nici un alt animal care este al tău; nici măcar străinul care locuiește în orașul tău (să nu lucreze) – pentru ca sclavul și sclava ta să se odihnească la fel ca tine. ¹⁵Amintește-ți că și tu ai fost sclav când erai pe teritoriul Egiptului; și Domnul – Dumnezeul tău – te-a scos de acolo cu mână puternică și cu brațul întins. Acesta este motivul pentru care El ți-a poruncit să respecti (aceste reguli referitoare la) ziua de Sabat. ¹⁶Respectă-ți tatăl și mama exact cum ți-a poruncit Domnul – Dumnezeul tău – pentru ca să trăiești mult timp și într-un mod satisfăcător în țara pe care ți-o va da Domnul, Dumnezeul tău! ¹⁷Să nu comiți crimă! ¹⁸Să nu comiți adulter! ¹⁹Să nu furi! ²⁰Să nu faci declarații false împotriva semenului tău! ²¹Să nu-ți dorești ca soție pe (aceea care deja este) soția semenului tău; să nu-ți dorești să-ți însușești în mod necinstit casa semenului tău, pământul lui, sclavul sau sclava lui, boul sau măgarul lui; și nici vreun alt lucru care este al acestuia!» ²²Acestea sunt poruncile pe care Domnul le-a spus cu voce tare înaintea întregii adunări, de pe (acel) munte, din mijlocul focului, dintre nori și ceață densă. Și apoi nu a adăugat nimic la ele. Le-a scris pe două table de piatră; și mi le-a dat mie. ²³Când ați auzit vocea care vorbea din mijlocul întunericului, în timp ce muntele (părea că) ardea, conducătorii triburilor voastre și bătrânii consilieri ai poporului, s-au apropiat de mine ²⁴și mi-au zis: «Vedem că Domnul – Dumnezeul nostru – ne-a revelat gloria și grandoarea Sa; iar noi am auzit vocea Lui din mijlocul focului. În această zi am observat că Dumnezeu a vorbit omului și el (totuși) a continuat să trăiască. ²⁵Dar acum, de ce trebuie să (riscăm să) murim? Marele Lui foc ne va arde complet și ne va omorî dacă vom continua să ascultăm vocea Dumnezeului nostru care se numește Domnul. ²⁶Cine este omul care după ce a auzit, ca noi, vocea Dumnezeului care este viu, vorbind din mijlocul focului, să mai trăiască? ²⁷Apropie-te tu și ascultă tot ce va vorbi Domnul, Dumnezeul nostru. Apoi să ne spui și nouă tot ce îți va zice El; iar noi vom asculta și ne vom conforma!» ²⁸Domnul a auzit cuvintele pe care mi le-ați spus; și mi-a vorbit, zicându-mi: «Am auzit ce ți-a spus acest popor. Are dreptate. ²⁹O, ce bine ar fi dacă inima acestor oameni ar rămâne mereu ca acum, acceptând permanent să se teamă de Mine și să respecte toate poruncile Mele în toate zilele vieții lor, ca să fie fericiți pentru totdeauna, atât ei cât și urmașii lor! ³⁰Du-te și spune-le să se întoarcă fiecare la cortul lui. ³¹Dar tu să revii și să rămâi aici cu Mine, ca să-ți dau toate legile, poruncile și deciziile pe care trebuie să-i înveți apoi să le respecte în țara pe care le-o

dau în proprietate.» ³²Deci fiți atenți ca să faceți așa cum v-a poruncit Domnul, Dumnezeul vostru. Să nu deviați nici la dreapta, nici la stânga. ³³Să trăiți în fiecare zi așa cum v-a poruncit Domnul – Dumnezeul vostru – ca să trăiți, să fiți fericiți și să aveți multe zile în țara pe care o veți avea în proprietate. **6** Acestea sunt legile, poruncile și deciziile pe care Domnul – Dumnezeul vostru – mi-a poruncit să vă învăț să le respectați în țara pe care o veți moșteni. ²Și astfel, să vă temeți de Dumnezeul vostru numit Domnul: atât voi, cât și fiii și nepoții voștri, în toate zilele vieții voastre, conformându-vă tuturor deciziilor și poruncilor pe care eu vi le dau, ca să trăiți multe zile. ³Israel, ascultă și fii vigilent. Să le respecti, ca să fii fericit și să devii numeros în țara în care curge lapte și miere – așa cum ți-a promis Domnul, Dumnezeul strămoșilor tăi. ⁴Ascultă, Israel: Domnul – Dumnezeul nostru – este singurul Domn. ⁵Să-L iubești pe Domnul, care este Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta! ⁶Iar aceste cuvinte, pe care ți le spun astăzi în formă de porunci, să le păstrezi în inima ta. ⁷Să îți dai tot interesul ca acestea să fie bine înregistrate de mintea copiii tăi. Să vorbești despre ele când vei fi acasă sau în călătorie, când te vei culca sau când te vei trezi. ⁸Să ți le legi de mâini ca pe un semn care să-ți amintească ceva; și să ți le fixezi pe frunte. ⁹Să le scrii pe tocul ușilor caselor tale și pe porțile orașelor tale. ¹⁰Domnul – Dumnezeul tău – te va duce în țara pe care ți-a promis-o prin jurământ strămoșilor tăi – Avraam, Isaac și Iacov; și-ți va da orașe mari și bune, pe care nu tu le-ai construit, ¹¹case pline cu tot felul de bunuri, pe care nu tu le-ai umplut cu ele, fântâni pe care nu tu le-ai săpat, vii și măslini pe care nu tu i-ai plantat. Atunci când vei mânca și te vei sătura, ¹²fii atent că există riscul să uiți de Domnul – de Cel care te-a scos de pe teritoriul Egiptului, din casa sclaviei tale. ¹³Să te temi de Domnul, de Cel care este Dumnezeul tău! Numai Lui să-I slujești; și să juri (doar) pe Numele Lui! ¹⁴Să nu vă duceți după alți (dumne)zei la care se închină popoarele din jurul vostru; ¹⁵pentru că Domnul – Dumnezeul vostru – Cel care se află în mijlocul vostru, este un Dumnezeu gelos; iar mânia Lui s-ar declanșa ca un foc împotriva voastră și v-ar distruge de pe suprafața pământului! ¹⁶Să nu-L testați pe Dumnezeul vostru numit Domnul, provocându-L să facă ceva care nu se potrivește caracterului Său – așa cum ați procedat la Masa. ¹⁷Să respectați cu atenție poruncile Dumnezeului vostru care se numește Domnul, declarațiile Lui și legile pe care vi le-a dat. ¹⁸Să faceți ce este drept și bine înaintea Domnului, ca să fiți fericiți și să intrați în proprietatea acelei țări bune pe care El a promis-o prin jurământ strămoșilor voștri. ¹⁹Și astfel, veți putea să-i alungați pe toți dușmanii voștri care vor încerca să vi se opună – așa cum a promis Domnul. ²⁰Când fiul tău te va întreba într-o zi: «Ce înseamnă aceste declarații, aceste legi și aceste decizii, pe care Domnul – Dumnezeul tău – ți le-a dat?», ²¹să îi răspunzi astfel: «Eram sclavii faraonului în Egipt; iar Domnul ne-a scos din Egipt în forță; ²²și –am văzut cu ochii noștri făcând mari miracole și aducând dezastre împotriva Egiptului, împotriva faraonului și împotriva întregii lui familii. ²³Domnul ne-a scos de acolo ca să ne ducă în țara pe care a promis-o prin jurământ strămoșilor noștri. ²⁴El ne-a poruncit să respectăm ce prevăd toate aceste legi și să ne temem de El, ca să fim tot timpul fericiți și să ne menținem în viață, așa cum face astăzi. ²⁵Iar dacă vom urmări să respectăm toate aceste porunci înaintea Dumnezeului nostru care se numește Domnul, exact cum ne-a cerut El, atunci vom beneficia de dreptatea Lui.» **7** Dumnezeul tău care se numește

Domnul te va duce în țara spre care mergi ca să o iei în proprietate; și va alunga multe popoare, ca să vii tu în locul lor. Acestea sunt: hitiții, ghirgașiții, amoriții, canaaniții, periziții, hiviții și iebusiți – cele șapte etnii mai numeroase și mai puternice decât tine. ²Când Domnul – Dumnezeuul tău – ți le va da și le vei învinge, să le distrugi total. Să nu ratifici nici un legământ cu ele și nici să nu-ți fie milă de ele! ³Să nu accepți să devii rudă cu ele dându-ți fetele fiilor lor sau luând pe fetele lor pentru fiii tăi. ⁴Pentru că altfel i-ar întoarce pe fiii tăi de la Mine și ar sluji altor (dumne)zei. Atunci mânia Domnului s-ar declanșa împotriva ta și te-ar distruge imediat. ⁵Îți precizez acum ce să le faci: să le dărâmi altarele, să le sfârâmi pietrele sacre, să le tai copacii folosiți în ritualuri și să le arzi idolii în foc; ⁶pentru că voi sunteți un popor sfânt pentru Dumnezeuul vostru numit Domnul! El v-a ales dintre toate popoarele care sunt pe pământ, ca să fiți poporul Lui. ⁷Domnul nu s-a atașat de voi și nu v-a ales pentru că sunteți o națiune cu o populație mai mare decât a celorlalte popoare. De fapt, voi sunteți cei mai neglijabili ca număr între toate popoarele. ⁸Dar Domnul a procedat așa cu voi pentru că vă iubește și Și-a respectat jurământul pe care l-a făcut strămoșilor voștri. Așa se explică de ce v-a scos El cu mână puternică și v-a eliberat din casa sclaviei voastre, din mâna faraonului, regele Egiptului. ⁹Acum, să rețineți că Dumnezeuul vostru care se numește Domnul, este (adevăratul) Dumnezeu. El este un Dumnezeu care face tot ce promite. Astfel, Își respectă legământul, menținându-Și harul până la a mia generație față de cei care Îl iubesc și care se conformează cerințelor poruncilor Lui. ¹⁰Dar pedepsește imediat pe cei care Îl urăsc, distrugându-i. El nu întârzie să facă acest lucru celor care-L urăsc. ¹¹Din această cauză, să respectați poruncile, legile și deciziile pe care vi le dau astăzi; și să vă conformați cerințelor lor. ¹²Dacă veți lua în considerare la aceste legi, dacă le veți respecta și le veți aplica în practica vieții voastre, atunci Domnul – Dumnezeuul vostru – Își va respecta legământul și Își va păstra față de voi mila pe care a promis-o cu jurământ strămoșilor voștri. ¹³El vă va iubi, vă va binecuvânta și vă va înmulți. Va binecuvânta uterul femeilor voastre și productivitatea terenurilor voastre agricole. Va aduce binecuvântarea Sa în producția voastră de grâu, de must și de ulei. El va favoriza creșterea cirezilor voastre și creșterea turmelor voastre în țara despre care a promis strămoșilor voștri că vă va fi dată vouă (ca urmași ai lor). ¹⁴Veți fi binecuvântați mai mult decât toate popoarele. Între voi nu va exista nici un om și nici un animal care să fie steril. ¹⁵Domnul va îndepărta de la voi orice fel de maladie și nu vă va lovi cu niciuna dintre bolile pe care le-ați cunoscut în Egipt. Dar va lovi cu ele pe toți aceia care vă urăsc. ¹⁶Să distrugeți toate popoarele pe care vi le va da Domnul, Dumnezeuul vostru. Să nu priviți cu milă spre ele și să nu slujiți zeilor lor; pentru că aceste lucruri vor fi o capcană pentru voi. ¹⁷Poate că veți zice în inimile voastre: «Aceste popoare au o populație mai mare decât a noastră! Oare cum vom putea să le alungăm?» ¹⁸Să nu vă temeți de ele! Amintiți-vă ce i-a făcut Domnul – Dumnezeuul vostru – faraonului și întregului Egipt, ¹⁹testele mari pe care le-ați văzut și acele miracole, mâna puternică și brațul cu care El v-a scos de acolo. La fel va proceda Domnul – Dumnezeuul vostru – cu toate popoarele de care vă temeți. ²⁰În plus, El va trimite viespi împotriva lor, până vor fi distruși chiar și aceia care au mai rămas și s-au ascuns de voi. ²¹Să nu vă temeți de ei; pentru că Domnul – Dumnezeuul vostru – Cel care se află între voi, este Acel Dumnezeu mare, care le provoacă frică. ²²El va alunga

încet aceste popoare din fața voastră. Nu le veți putea distruge repede, ca să nu se înmulțească animalele sălbatice împotriva voastră. ²³Dar Dumnezeuul vostru numit Domnul, vi le va da vouă și va aduce peste ele o mare panică, până vor fi distruse. ²⁴El va face ca regii lor să ajungă prizonierii voștri; și voi le veți șterge numele de sub cer. Nici un popor nu va putea să vi se opună până nu le veți distruge. ²⁵Să ardeți în foc statuile zeilor lor. Să nu-ți dorești însușirea argintului și a aurului din care au fost făcute aceste imagini; și să nu le iei pentru tine, ca să nu-ți devină o capcană; pentru că acestea sunt lucruri oribile pentru Domnul, Dumnezeuul tău. ²⁶Să nu aduci în casa ta nici un lucru detestabil dintre acelea care sunt selectate special pentru distrugere; pentru că, altfel, ai fi și tu distrus în același mod! Să-ți fie scârbă de acele obiecte (ale închinării la idoli) și să le desconsideri, pentru că ele au fost destinate distrugerii! **8** Să respectați toate poruncile pe care vi le dau astăzi și să vă conformați cerințelor lor, ca să trăiți, să vă înmulțiți și să deveniți proprietarii țării pe care Domnul a promis-o strămoșilor voștri. ²Amintește-ți de fiecare drum pe care Domnul – Dumnezeuul tău – te-a condus prin deșert, în timpul acestor patruzeci de ani. El a procedat așa ca să te smerească, să te încerce și să cunoască ce este în inima ta; și să vadă dacă vei accepta sau nu vei accepta să respecti poruncile Lui. ³Astfel, El te-a smerit, a acceptat să ajungi înfometat și te-a hrănit apoi cu mana de care nu știați nimic: nici tu, nici părinții tăi – ca să te învețe că omul nu trăiește doar cu pâine, ci și cu orice cuvânt care provine din gura Domnului. ⁴Nu ți s-au învechit hainele pe care le-ai purtat pe tine și nu ți s-au umflat picioarele în timpul acestor patruzeci de ani. ⁵Recunoaște acum că Domnul – Dumnezeuul tău – se comportă cu tine ca un om care își educă fiul. ⁶Să respecti poruncile Domnului – Dumnezeuul tău – trăind conform cerințelor Lui și temându-te de El. ⁷Pentru că El te va conduce într-o țară bună: cu râuri, cu izvoare și cu pâraie care izvorăsc din văi și din munți. ⁸Acea este o țară cu grâu și cu orz, cu vii, cu smochini și cu rodii, cu ulei și cu miere. ⁹În ea nu va fi criză de pâine și nu vei avea nevoie de nimic; pentru că este o țară unde stâncile au fier și în care munții ei conțin bronz. ¹⁰Când vei mânca și te vei sătura, să-L binecuvântezi pe Dumnezeuul tău care se numește Domnul, mulțumindu-I pentru acea țară bună pe care-ți va fi dat-o. ¹¹Ai grijă să nu-L uiți pe Domnul – Dumnezeuul tău – astfel încât să-ți permiți să nu mai respecti poruncile, legile și deciziile pe care eu ți le dau astăzi! ¹²Când vei mânca și te vei sătura, când vei construi case frumoase și vei locui în ele, ¹³când vei vedea că cirezile și turmele ți s-au înmulțit, că argintul și aurul ți-au crescut în cantitate și că tot ce ai s-a mărit, ¹⁴să nu te mândrești în inima ta și să nu uiți de Domnul – Cel care este Dumnezeuul tău și care te-a scos de pe teritoriul Egiptului, din casa sclaviei tale. ¹⁵El te-a condus prin acel mare și teribil deșert cu teritorii secetoase, cu șerpi veninoși și cu scorpioni. El a făcut să curgă apă din stâncă. ¹⁶El ți-a dat să mânânci în deșert mana pe care nu au cunoscut-o părinții tăi – ca să te smerească și să te testeze, intenționând ca apoi să-ți facă bine. ¹⁷Să nu zici în inima ta: «Forța și puterea mâinilor mele mi-au câștigat aceste bogății!» ¹⁸Ci să-ți amintești de Dumnezeuul tău care se numește Domnul; pentru că El este Cel care îți dă putere să-ți însușești aceste bogății, ca să-ți confirme astfel că respectă legământul ratificat cu strămoșii tăi prin jurământ, așa cum face astăzi. ¹⁹Dar dacă vei uita de Dumnezeuul tău numit Domnul și te vei duce să adori alți (dumne)zei, dacă le vei sluji și te vei închina înaintea lor, te asigur astăzi că vei fi distrus. ²⁰Dacă nu veți asculta de vocea Domnului care este

Dumnezeul vostru, veți muri la fel ca popoarele pe care El le-a distrus în fața voastră. **9** Ascultă, Israel! Astăzi veți trece Iordanul și veți ajunge pe celălalt mal al lui, ca să începeți să vă subordonați popoare mai mari și mai puternice decât voi, cu orașe mari și fortificate până la cer. ²Între acestea sunt și anachiții – un popor puternic și de statură înaltă, pe care îi cunoașteți și despre care ați auzit zicându-se: «Cine se poate opune anachiților?». ³Dar să știți astăzi că Domnul – Dumnezeul vostru – va traversa El personal înaintea voastră, ca un foc care arde totul. El îi va distruge și vi-i va subordona; iar voi îi veți alunga și îi veți distruge repede, exact cum v-a promis Domnul. ⁴După ce îi va alunga din teritoriile care sunt în fața voastră, să nu începeți să ziceți în inimile voastre: «Pentru că noi suntem un popor de oameni drești, Domnul ne-a adus să fim stăpâni în această țară!». În realitate, Domnul va alunga aceste popoare de pe teritoriile din fața voastră, din cauza răutății lor! ⁵Nu dreptatea sau onestitatea inimilor voastre vă va oferi dreptul să deveniți stăpânii teritoriilor lor; ci Domnul – Dumnezeul vostru – va alunga din fața voastră aceste popoare din cauza răutății lor; și astfel, El va respecta în același timp și jurământul făcut strămoșilor voștri: lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov. ⁶Deci rețineți că nu din cauza dreptății voastre v-a dat Domnul – Dumnezeul vostru – în proprietate această țară bună; pentru că, de fapt, voi sunteți un popor recalcitrant. ⁷Amintiți-vă și să nu uitați cum L-ați provocat la mânie în deșert. V-ați opus Lui chiar din ziua în care ați plecat de pe teritoriul Egiptului și până la sosirea voastră aici... ⁸La Horeb ați provocat atât de mult mânia Domnului, încât atunci când El s-a mâniat pe voi, a vrut să vă distrugă. ⁹Când m-am urcat pe munte ca să iau tablele de piatră – acele table ale Legământului pe care Domnul l-a ratificat cu voi – am rămas pe munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți fără să mănânc pâine și fără să beau apă. ¹⁰Domnul mi-a dat cele două table de piatră scrise cu degetul lui Dumnezeu. Pe ele erau (scrise) toate poruncile pe care mi le-a spus pe munte din mijlocul focului, în ziua când erați adunați. ¹¹La sfârșitul celor patruzeci de zile și patruzeci de nopți, Domnul mi-a dat acele table de piatră – tablele Legământului. ¹²Domnul mi-a zis atunci: «Ridică-te și coboară repede din acest loc; pentru că poporul tău pe care l-ai scos din Egipt, și-a stricat comportamentul. Au deviat în foarte scurt timp de la felul în care le-am poruncit să trăiască! Deja și-au turnat un idol!...» ¹³Domnul mi-a vorbit din nou, zicând: «Văd că acesta este un popor încăpățânat. ¹⁴Lasă-Mă să-l distrug și să-i șterg numele de sub cer! Și apoi voi face din tine un (alt) popor mai puternic și mai numeros decât el!». ¹⁵Eu m-am întors și am coborât de pe acel munte care ardea ca un foc. Țineam în mâini cele două table ale Legământului. ¹⁶Când m-am uitat, am văzut că făcuserăți ca idol un vițel, păcătuiind astfel împotriva Dumnezeului vostru care se numește Domnul. În scurt timp, voi deviaserăți de la comportamentul pe care vi-l poruncise Domnul! ¹⁷Atunci am luat cele două table și le-am aruncat din mâini. Ați văzut cu ochii voștri cum s-au spart. ¹⁸Apoi m-am aruncat cu fața spre pământ înaintea Domnului; și am stat așa timp de patruzeci de zile și patruzeci de nopți. Nu am mâncat pâine și nici nu am băut apă. Am procedat astfel din cauza tuturor păcatelor pe care le comiserați. Așa ați provocat mânia Domnului, făcând ce este rău înaintea Lui. ¹⁹Când am văzut mânia și supărarea Domnului, m-am panicat; pentru că El era atât de mânios împotriva voastră, încât intenționa să vă distrugă. Dar Domnul m-a ascultat și atunci. ²⁰În același timp, Domnul fusese foarte supărat și pe Aaron. A dorit

să-l omoare! Dar eu m-am rugat atunci și pentru el. ²¹Am luat vițelul pe care-l făcuserăți – acea evidență a păcatului vostru – și l-am ars în foc. L-am sfărâmat bine, l-am măcinat până s-a făcut cenușă și am aruncat cenușa în pârlul care provenea din munte. ²²Apoi, la Tabera, la Masa și la Chibrot-Hataava, ați provocat din nou mânia Domnului. ²³Iar când v-a trimis Domnul de la Cadeș-Barnea zicând: «Duceți-vă și luați în proprietate țara pe care v-am dat-o!», v-ați opus din nou poruncii Lui. Nu v-ați încrezut în El și nu ați ascultat de ce v-a spus. ²⁴V-ați tot opus Domnului de când vă cunosc! ²⁵M-am aruncat cu fața spre pământ înaintea Domnului patruzeci de zile și patruzeci de nopți; pentru că Domnul spusese că vrea să vă distrugă. ²⁶M-am rugat Domnului și I-am zis: «Doamne, Dumnezeul meu, nu distruge poporul Tău, moștenirea Ta – pe care ai salvat-o cu marea Ta forță și pe care ai scos-o din Egipt cu mână puternică. ²⁷Amintește-ți de slujitorii Tăi: de Avraam, de Isaac și de Iacov! Nu privi la încăpățânarea acestui popor, nici la răutatea și păcatul lui. ²⁸Să nu se spună în țara din care ne-ai scos: ‘Domnul i-a scos din Egipt ca să-i omoare în deșert, pentru că nu avea putere să-i ducă în țara pe care le-a promis-o și pentru că îi ura.’ ²⁹Totuși ei sunt poporul Tău – moștenirea Ta, pe care ai salvat-o cu marea Ta putere și cu brațul Tău întins!». **10** În acea vreme, Domnul mi-a zis: «Taie două table de piatră asemănătoare primelor; și urcă-te la Mine pe munte. Să faci și o ladă din lemn (în care le vei pune). ²Eu voi scrie pe ele cuvintele care erau pe primele table sparte de tine. Apoi să le pui în acea ladă.» ³Am făcut o ladă din lemn de salcâm. Am tăiat două table de piatră asemănătoare celor de la început; și am urcat pe munte cu ele în mână. ⁴Domnul a scris pe acele table ce fusese scris pe primele: Cele Zece Porunci, care v-au fost spuse pe munte, din mijlocul focului, în ziua când erați (toți) adunați. Și apoi mi le-a dat. ⁵Am coborât de pe munte și am pus tablele în lada pe care am făcut-o, conform poruncii Domnului. Și acolo au și rămas. ⁶Israelienii au plecat din Beerot-Bene-Iaacan la Mosera. Acolo a murit și a fost înmormântat Aaron. L-a înlocuit în slujire, ca preot, fiul lui numit Elazar. ⁷De acolo au plecat la Gudgoda; și de la Gudgoda s-au deplasat spre Iotbata – o zonă cu multe izvoare de apă. ⁸În acel timp, Domnul a despărțit clanul lui Levi (de celelalte triburi ale poporului), poruncindu-i să transporte acea ladă care conținea Legământul (poporului făcut) cu Domnul, să stea înaintea Lui ca să slujească și să binecuvânteze (poporul) în numele Lui. Și ei au făcut aceste lucruri până astăzi. ⁹Așa se explică de ce (tribul lui) Levi nu are nici un teritoriu și nici o moștenire împreună cu frații lui. Moștenirea lui este Domnul – exact cum le spusese Dumnezeul lor numit Domnul. ¹⁰Am stat pe munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți, la fel ca mai înainte; iar Domnul m-a ascultat din nou și a renunțat la intenția de a vă distruge. ¹¹Apoi Domnul mi-a zis: «Ridică-te și pleacă în călătorie mergând în fața poporului; pentru ca astfel, el să ajungă să ia în proprietate țara pe care am promis strămoșilor tăi că le-o voi da.» ¹²Acum, Israel, ce altceva cere Domnul – Dumnezeul vostru – de la voi, decât să vă temeți de El, să trăiți respectând toate cerințele Lui, să-L iubiți, să-L slujiți din toată inima și din tot sufletul ¹³și să vă conformați poruncilor și deciziilor Sale, pe care eu vi le dau astăzi pentru binele vostru? ¹⁴Să știți că cerul și cerul cerului, pământul și tot ce este pe el, sunt (toate) ale Dumnezeului vostru care se numește Domnul. ¹⁵El s-a atașat de strămoșii voștri și i-a iubit; dar v-a ales și pe voi – urmașii lor – dintre toate celelalte popoare, așa cum remarcați astăzi! ¹⁶Deci, circumcideți-vă inima și renunțați să mai

fiți încăpățânați! ¹⁷Pentru că Domnul – Dumnezeul vostru – este (Dumne)zeul (dumne)zeilor și Stăpânul stăpânilor, acel Dumnezeu Mare, Puternic și care îți inspiră frică. El nu este părtinitor și nu primește mită; ¹⁸ci face dreptate atât orfanului cât și văduvei; și iubește pe străin, oferindu-i pâine și îmbrăcăminte. ¹⁹Să-l iubiți pe (cel care locuiește ca) străin (între voi); pentru că și voi ați fost străini în Egipt. ²⁰Temeți-vă de Dumnezeul vostru care se numește Domnul și slujiți-I. Să vă atașați (numai) de El și să jurați (doar) în Numele Lui! ²¹El este gloria voastră și Dumnezeul vostru, Cel care a făcut aceste lucruri mari și înfiorătoare, pe care le-ați văzut cu ochii voștri. ²²Strămoșii voștri au venit în Egipt. Atunci ei erau șaptezeci de suflete; dar acum, Domnul – Dumnezeul vostru – v-a făcut să fiți mulți ca stelele de pe cer. **II** Să-L iubești pe Dumnezeul tău numit Domnul; și să respecti îndatoririle, deciziile, legile și poruncile Lui. Să procedezi așa permanent! ²Nu vorbesc acum cu fiii voștri care n-au cunoscut și nici n-au văzut nimic (din tot ce s-a întâmplat în trecut); ci cu voi. Recunoașteți astăzi metodele Domnului – Dumnezeului vostru – folosite pentru a vă învăța (să-L ascultați). Confirmați că ați remarcat grandoarea Lui, forța și (ce poate face) brațul Lui întins, ³minunile și acțiunile pe care le-a făcut în mijlocul Egiptului, în fața faraonului – regele Egiptului – și a întregii lui țări. ⁴Amintiți-vă ce a făcut armatei egiptenilor, cailor și carelor lor – când a adus rapid peste ei apele Mării Roșii, în timp ce aceștia vă urmăreau; și cum au rămas distruși până astăzi! ⁵Trebuie să vă amintiți și ce v-a făcut în deșert, până să ajungeți în acest loc: ⁶cum a procedat El cu Datan și cu Abiram – fiii rubenitului Eliab – când pământul s-a deschis și i-a înghițit împreună cu familiile, cu corturile și cu tot ce aveau în mijlocul întregului Israel. ⁷Fiindcă ați văzut cu ochii voștri toate aceste lucruri făcute de Domnul, ⁸să respectați toate poruncile pe care eu vi le dau astăzi, ca să fiți puternici și să puteți intra în posesia țării spre vă deplasați acum ca să o luați în proprietate; ⁹și astfel să trăiți multe zile în țara pe care Domnul a promis-o strămoșilor voștri. El le-a spus că le va da atât lor cât și descendenților lor, o țară în care curge lapte și miere. ¹⁰Țara în care veți intra ca să fiți stăpânii ei, nu se aseamănă cu teritoriul Egiptului, de unde ați venit. Acolo, voi semănați și irigați terenul ei cu piciorul, ca pe o grădină de zarzavat. ¹¹Țara în care veți intra ca s-o moșteniți, are munți și văi care colectează apa ploilor. ¹²De acest teritoriu are grijă Domnul – Dumnezeul vostru. Ochii Lui privesc permanent peste el de la începutul anului până la sfârșitul lui. ¹³Dacă veți respecta poruncile pe care eu vi le dau astăzi, iubindu-L pe Dumnezeul vostru numit Domnul, slujindu-I din toată inima și din tot sufletul, ¹⁴El vă va trimite ploaie pe pământ la momentul oportun – atât ploaie timpurie, cât și târzie – ca să puteți recolta cerealele, să faceți vin nou și ulei ¹⁵și să crească iarbă pe câmp pentru vitele voastre. Astfel, veți mânca și vă veți sătura. ¹⁶Fiți atenți să nu vă înșelați în inimile voastre și să deviați ca să slujiți altor (dumne)zei închinându-vă lor. ¹⁷Atunci s-ar declanșa mânia Domnului împotriva voastră. El va închide cerul și nu va mai ploua; iar plantele care cresc din pământ nu vă vor mai produce recolte obișnuite. Și astfel veți fi distruși repede din acea bună țară pe care v-a dat-o. ¹⁸Întipăriți-vă aceste cuvinte în inimă și în sufletul vostru. Să vi le legați de mână ca pe un semn care vă amintește ceva; și să vi le fixați pe frunte. ¹⁹Să-i învățați pe copiii voștri, vorbindu-le despre ele când veți fi acasă sau în călătorie, înainte să adormiți și când vă veți trezi din somn. ²⁰Să le scrieți pe stâlpii caselor voastre și pe porțile orașelor voastre. ²¹Atunci, atât voi cât și urmașii voștri

veți rămâne cât timp va exista cer deasupra pământului în această țară pe care Domnul a promis-o strămoșilor voștri. ²²Dacă veți respecta deci cu atenție toate aceste porunci pe care eu vi le dau ca să le aplicați în viața voastră, iubindu-L pe Dumnezeul vostru numit Domnul, făcând tot ce v-a spus și atașându-vă de El, ²³Atunci, Domnul va alunga toate aceste popoare din fața voastră; și le veți domina, deși ele sunt mai mari și mai puternice decât voi. ²⁴Orice loc pe care îl va călca piciorul vostru, vă va aparține. Teritoriul vostru va fi începând din deșert până în Liban; apoi, de la râul Eufrat până la Marea de Vest. ²⁵Nimeni nu va putea să vi se opună. Domnul – Cel care este Dumnezeul vostru – va răspândi frică și teroare față de voi în întreaga țară, oriunde veți merge, exact cum v-a promis. ²⁶Remarcați faptul că pun astăzi în fața voastră binecuvântarea și blestemul. ²⁷Puteți beneficia de binecuvântare dacă vă veți conforma poruncilor pe care eu vi le dau astăzi din partea Dumnezeului vostru care se numește Domnul. ²⁸Dar veți suporta blestemul dacă ducându-vă să vă închinați altor (dumne)zei pe care nu i-ați cunoscut, nu veți asculta de ce vă cere Dumnezeul vostru numit Domnul prin poruncile Lui și dacă veți devia astfel de la drumul pe care v-am poruncit astăzi să mergeți. ²⁹Când Domnul – Dumnezeul vostru – vă va conduce în țara pe care o veți subordona, să pronunțați binecuvântarea pe muntele Garizim, iar blestemul pe muntele Ebal. ³⁰Acești munți sunt dincolo de Iordan, mai departe de drumul care conduce spre vest, în teritoriul canaaniților care locuiesc în Araba, vizavi de Ghilgal, aproape de terebinții lui More. ³¹Când veți traversa Iordanul ca să intrați în posesia țării pe care v-o dă Domnul – Dumnezeul vostru –, când o veți lua în proprietatea voastră și veți locui în ea, ³²aveți grijă să respectați toate poruncile și deciziile pe care vi le dau astăzi! **12** Vă spun acum care sunt poruncile și deciziile pe care trebuie să le respectați în țara pe care Domnul – Dumnezeul strămoșilor voștri – v-a dat-o în proprietate. Să vă conformați lor în toate zilele vieții voastre de pe pământ! ²Să distrugeți complet toate locurile (dedicate închinării) aflate pe munții înalți, pe dealuri și sub orice copac verde. Acolo, popoarele pe care vi le veți subordona, slujesc zeilor lor. ³Să le distrugeți altarele, să le sfărâmați pietrele sacre și să le ardeți în foc statuile reprezentând zeii lor. Să le dărâmați imaginile zeilor făcute prin cioplire și să le distrugeți numele din acele locuri. ⁴Voi să nu vă închinați înaintea Domnului – Dumnezeului vostru – așa cum procedează ei; ⁵ci să-L căutați în locul pe care Domnul – Dumnezeul vostru – îl va alege ca locuință între toate triburile voastre ca să-Și stabilească numele acolo. Doar în acel loc să mergeți (pentru închinare înaintea Lui). ⁶Acolo să vă aduceți arderile integrale, sacrificiile, zecimile, primele fructe, lucrurile donate pentru respectarea jurămintelor, darurile oferite benevol și primii născuți din cirezile și turmele voastre. ⁷Acolo – în prezența Domnului – să mâncați și să vă bucurați împreună cu familiile voastre de tot ce ați putut să realizați cu mâinile voastre – de acele lucruri cu care Domnul – Dumnezeul vostru – vă va fi binecuvântat! ⁸Să nu procedați așa cum se întâmplă astăzi aici, unde fiecare face ce-i place; ⁹pentru că n-ați ajuns încă la locul de odihnă și la moștenirea pe care v-o dă Domnul, Dumnezeul vostru. ¹⁰Dar veți ajunge pe teritoriul care se află dincolo de Iordan și vă veți stabili locuințele în țara pe care v-a dat-o ca moștenire Domnul – Dumnezeul vostru – după ce vă va oferi odihnă în relațiile voastre cu toți dușmanii voștri care vă înconjoară, ca să locuiți într-un mediu ferit de pericole. ¹¹Atunci va exista un loc pe care Domnul –

Dumnezeul vostru – îl va alege pentru a-Și stabili numele Lui. Acolo să aduceți tot ce v-am poruncit: animalele care sunt arse integral, sacrificiile, zecimile, primele fructe și toate donațiile voastre cu scop special pe care le veți oferi Domnului pentru respectarea jurămintelor voastre.¹² Să vă bucurați în prezența Lui: voi, fiii și fiicele voastre, slujitorii și slujitoarele voastre, împreună cu leviții din orașele voastre. Aceștia nu beneficiază de moștenire (teritorială) împreună cu voi.¹³ Aveți grijă să nu sacrificați animalele pe care le veți arde integral în orice loc pe care îl veți vedea.¹⁴ Ci să aduceți arderile integrale în locul pe care îl va alege Domnul în teritoriul unuia dintre triburile voastre; și acolo să respectați tot ce vă poruncesc.¹⁵ Totuși toți aceia care vor dori, vor putea să sacrifice animale și să mănânce din carnea lor în orașe, conform binecuvântării pe care le-o va da Domnul, Dumnezeul vostru. Atât cei necurați, cât și cei curați vor putea să mănânce din acea carne așa cum se mănâncă din gazelă și din cerb.¹⁶ Dar să nu mâncați sângele; ci să-l vărsați pe pământ ca pe apă.¹⁷ Nu veți putea să mâncați în orașele voastre zecimile din grâu, din vin, din ulei, din primii născuți ai cirezilor și ai turmelor voastre; nici din ce aduceți pentru respectarea unui jurământ, nici din darurile benevole sau din donațiile voastre (speciale).¹⁸ Pe acestea să le mâncați înaintea Dumnezeului vostru numit Domnul, în locul pe care El îl va alege. Să le consumați atât voi, fiii și fiicele voastre, slujitorii și slujitoarele voastre, cât și leviții care se află în orașele voastre. Să vă bucurați, în prezența Dumnezeului vostru care se numește Domnul, de toate realizările voastre.¹⁹ Aveți grijă să nu abandonați niciodată grija voastră față de levit în tot timpul cât veți trăi pe pământ.²⁰ După ce Domnul – Dumnezeul vostru – vă va mări teritoriul, așa cum v-a promis și veți dori să mâncați carne, veți putea să o consumați cum doriți.²¹ Dacă locul pe care Domnul – Dumnezeul vostru – îl va alege pentru a-Și stabili numele acolo va fi prea departe de voi, veți putea să sacrificați – așa cum v-am poruncit – din cirezile și din turmele voastre, pe care El vi le-a dat; și veți putea mânca din carnea animalelor voastre în orașe așa cum veți dori.²² Dar trebuie să le mâncați exact cum se mănâncă gazela și cerbul. Vor putea mânca din acea carne atât cei necurați, cât și cei curați.²³ Ai grijă: să nu mănânci cu sânge; pentru că sângele este cel care întreține viața. Să nu mănânci «viața» animalului împreună cu carnea lui.²⁴ Să nu mănânci cu sânge; ci să verși sângele pe pământ așa cum procedezi cu apa.²⁵ Să nu mâncați (nimic) cu sânge; ca să fiți fericiți atât voi, cât și descendenții voștri; și astfel veți face exact ce este corect în ochii Domnului.²⁶ Dar acele lucruri sfinte ale tale și ce tot vei aduce pentru respectarea unui jurământ, trebuie să le iei și să le aduci în locul pe care îl va alege Domnul.²⁷ Să îți aduci arderea integrală – carnea împreună cu sângele – pe altarul Dumnezeului tău numit Domnul. Sângele (oferit) pentru sacrificiu, trebuie vărsat pe altarul Dumnezeului tău care se numește Domnul; iar carnea trebuie s-o mănânci.²⁸ Să respectați toate cerințele exprimate în aceste cuvinte pe care eu vi le dau sub formă de porunci, ca să fiți fericiți pentru totdeauna: atât tu, cât și urmașii tăi, făcând ce este bine și corect în ochii Dumnezeului vostru numit Domnul!²⁹ Domnul – Dumnezeul vostru – va sfărâma din fața voastră popoarele pe care le veți invada ca să vi le subordonați. Apoi le veți lua în proprietate teritoriile lor și veți locui acolo.³⁰ După ce ele vor fi distruse în fața voastră, aveți grijă să nu cădeți în capcană urmându-le exemplul și zicând: «Oare cum se închinau aceste popoare zeilor lor? Dorim și noi să facem la fel!»...³¹ Voi să nu procedați asemenea lor în

relația cu Dumnezeuul vostru numit Domnul; pentru că ele făceau înaintea zeilor lor tot felul de lucruri oribile, pe care Domnul le urăște! Aceste popoare își ardeau fiii și fiicele în foc, oferindu-și copiii ca sacrificii pentru zeii lor... ³²Dar voi să aveți grijă să respectați toate lucrurile pe care vi le poruncesc. Să nu adăugați nimic la ele și să nu eliminați nimic din ele! **13** Este posibil ca în mijlocul vostru să apară un profet sau un interpret de vise care vă va anunța despre apariția în viitor a unui semn sau a unei minuni. ²Dacă acel semn sau acea minune despre care v-a vorbit el se va confirma, dar el vă va zice apoi: «Haideți să mergem după alți (dumne)zei – pe care voi nu îi cunoașteți – ca să le slujim!», ³să nu faceți așa cum vă cer cuvintele celui profet sau interpret de vise; pentru că Domnul – Dumnezeuul vostru – vă testează astfel ca să știe dacă Îl iubiți pe Dumnezeuul vostru numit Domnul din toată inima voastră și din tot sufletul vostru! ⁴Voi să-L urmați (numai) pe Dumnezeuul vostru care se numește Domnul. De El să vă temeți și să respectați (numai) poruncile Lui. Să ascultați ce vă transmite vocea Lui, să-I slujiți și să vă atașați (doar) de El! ⁵Acel profet sau interpret de vise trebuie să moară; pentru că prin vorbirea lui a provocat poporul la revoltă împotriva Dumnezeuului vostru numit Domnul care v-a scos de pe teritoriul Egiptului și v-a răscumpărat din casa sclaviei voastre. Acel om a dorit să vă facă să deviați de la drumul pe care Domnul – Dumnezeuul vostru – v-a poruncit să mergeți. Să distrugeți astfel răul din mijlocul vostru! ⁶Va fi posibil ca fratele tău – fiul mamei tale sau fiul tău ori fiica ta sau soția ta, care se odihnește la pieptul tău, sau prietenul tău, pe care îl iubești ca pe tine însuși – să te provoace în secret, spunându-ți: «Hai să mergem și să slujim altor (dumne)zei», adică acelor zei pe care nu i-au cunoscut părinții tăi și pe care nu i-ai slujit nici tu. ⁷Aceia vor fi zei aparținând popoarelor care sunt în jurul tău, în apropierea ta sau la distanță mai mare de tine – de la o margine la cealaltă a pământului. ⁸Tu să nu accepți ce-ți spune (acel provocator) și să nu-l asculți. Să nu-l privești compătitor și să nu-l scapi; nici să nu-l ascunzi! ⁹Ci să-l omori. Tu să fii primul care se ridică împotriva lui ca să-l omoare; și apoi, exemplul tău să fie urmat de întregul popor. ¹⁰Să-l omori cu pietre; pentru că a urmărit să te facă să deviezi de la ascultarea de Dumnezeuul tău numit Domnul care te-a scos de pe teritoriul Egiptului, din casa sclaviei tale. ¹¹Atunci toți israelienii vor auzi și se vor teme. În consecință, nimeni nu va mai face un astfel de rău în mijlocul poporului. ¹²Este posibil ca despre un oraș pe care Domnul – Dumnezeuul vostru – vi l-a dat ca să locuiți în el, să auziți vorbindu-se astfel: ¹³«Niște oameni păcătoși au ieșit din mijlocul lui și i-au înșelat pe ceilalți locuitori, zicându-le: ‘Haideți să slujim altor (dumne)zei!’», adică acelor zei pe care nu-i cunoașteți. ¹⁴Atunci să faceți cercetări, să căutați și să puneți întrebări cu atenție. Dacă este adevărat și se demonstrează că s-a comis această faptă rea în mijlocul vostru, ¹⁵să-i omorâți cu sabia pe toți locuitorii orașului! Să distrugeți totul, trecând prin sabie pe toți oamenii și toate animalele care vor fi în el. ¹⁶Să adunați toate bunurile în piață și să ardeți complet orașul împreună cu tot ce se află în el. Să fie ca o ardere integrală înaintea Dumnezeuului vostru care se numește Domnul; și astfel, el să rămână pentru totdeauna o ruină. Acel oraș să nu se reconstruiască niciodată! ¹⁷Nici unul dintre lucrurile destinate distrugerii, să nu se lipească de mâinile voastre; pentru ca Domnul să renunțe la modul rapid în care acționează mânia Lui (împotriva voastră) și să-Și arate compasiunea și mila față de voi, înmulțindu-vă așa cum a promis strămoșilor voștri că va proceda. ¹⁸El va face

aceste lucruri dacă veți asculta de vocea Dumnezeului vostru care se numește Domnul, respectând toate poruncile Lui pe care eu vi le dau astăzi și făcând ce este corect din punctul de vedere specific Domnului care este Dumnezeul vostru. **14** Voi sunteți copiii Dumnezeului vostru care se numește Domnul. Să nu vă faceți creștături pentru un mort și nici să nu vă radeți; ²pentru că voi sunteți un popor sfânt pentru Domnul care este Dumnezeul vostru. El v-a ales dintre toate popoarele de pe pământ, ca să fiți poporul Lui. ³Să nu mâncați nimic necurat. ⁴Acestea sunt animalele pe care le puteți mânca: boul, oaia și capra, ⁵cerbul, ciuta, căprioara, țapul sălbatic, gazela, antilopa și oaia sălbatică. ⁶Să mâncați din carnea oricărui animal care rumegă și care are copita sau unghia despicață, adică despărțită în două. ⁷Dar dintre cele care doar rumegă sau care au doar copita despicață, să nu mâncați. Acestea sunt: cămila, iepurele sălbatic și viezurele; pentru că ele, deși rumegă, nu au copita despicață. Să le considerați necurate. ⁸Să considerați necurat și porcul; pentru că deși are copita despicață, nu rumegă. Să nu mâncați din carnea lor și să nu vă atingeți de corpurile lor moarte. ⁹Dintre cele care sunt în apă, puteți mânca din tot ce are înotătoare și solzi. ¹⁰Dar din carnea acelor care nu au înotătoare și solzi, să nu mâncați; să le considerați necurate. ¹¹Puteți să mâncați din orice pasăre curată. ¹²Păsările pe care nu puteți să le mâncați sunt: vulturul, vulturul pleșuv, acvila, ¹³gaia roșie, șorecarul și toate speciile lui, ¹⁴corbul și toate speciile lui, ¹⁵struțul, striga, pescărușul, șoimul și toate speciile lui, ¹⁶cucuveaua, bufnița și ciuful de pădure, ¹⁷uliul, gaia care prinde pește, cormoranul, ¹⁸barza, bătlanul și toate speciile lui, pupăza și liliacul. ¹⁹Să considerați necurăță orice insectă care zboară; să nu mâncați din ele. ²⁰Puteți mânca din orice vietate zburătoare considerată curată. ²¹Să nu mâncați din nici un corp (găsit) mort; ci să-l dați străinului care trăiește printre voi să-l mănânce, sau să-l vindeți celui care aparține altui popor – pentru că voi sunteți un popor sfânt pentru Dumnezeul vostru care se numește Domnul. Să nu fierbeți iedul în laptele mamei lui. ²²Să iei a zecea parte din tot ce-ți va produce planta crescută din sămânța semănată, adică din tot ce-ți va oferi pământul (prin acele plante) în fiecare an. ²³Să mănânci zecimea din grâul, din vinul și din uleiul tău plus primii născuți din cireada și din turma ta, doar în prezența Dumnezeului tău numit Domnul. Să faci acest lucru în locul pe care-L va alege El ca să Își stabilească numele acolo; și astfel să înveți să te temi mereu de El. ²⁴Este posibil ca atunci când te va binecuvânta Domnul, să constăți că drumul pe care urmează să-l parcurgi (până în acel loc), este prea lung și nu poți să duci zecimea acolo unde a ales Domnul – Dumnezeul tău – să-Și pună numele. Dacă el este prea departe de tine, ²⁵s-o schimbi cu argint. Astfel, să iei în mâini echivalentul acesteia în argint și să te duci la locul pe care l-a ales Domnul, Dumnezeul tău. ²⁶Acolo să cumperi cu acel argint tot ce-ți dorește sufletul: vite, oi, vin ori băutură alcoolică; sau orice vei mai dori. Să mănânci și să te bucuri acolo împreună cu familia ta, în prezența Dumnezeului tău numit Domnul. ²⁷Să nu uiți de levitul care trăiește în orașele tale; pentru că el nu are nici teritoriu și nici moștenire în cadrul acestui popor. ²⁸La sfârșitul celui de-al treilea an, să scoți toate zecimile din producția adunată în timpul lui și să le depozitezi în orașele tale. ²⁹Atunci să vină levitul – care nu are teritoriu sau moștenire în cadrul poporului –, străinul, orfanul și văduva din orașele tale. Ei să mănânce din ele și să se sature; pentru că Domnul – Dumnezeul tău – să te binecuvânteze în tot ce vei face cu mâinile tale. **15** La fiecare șapte ani să vă

iertați datoriile unii altora. ²Această iertare a datoriilor implică faptul că orice proprietar care l-a împrumutat pe semenul lui, trebuie să renunțe atunci la pretenția de a-și recupera ce i-a împrumutat. Să nu pretindă semenului sau fratelui lui să-i plătească (datoria); pentru că Domnul a stabilit (periodic) acest timp de anulare a datoriilor. ³Vei putea pretinde plata (datoriilor) de la străin; dar trebuie să anulezi datoria celui din poporul tău. ⁴Nu vi se permite ca între voi – (israelienii) – să existe vreun sărac; pentru că în țara pe care Domnul – Dumnezeul tău – ți-o dă în proprietate ca s-o moștenești, El te va binecuvânta foarte mult! ⁵Desigur, se va întâmpla așa numai dacă vei asculta de tot ce ți-a spus Domnul care este Dumnezeul tău, respectând și punând în practica vieții tale toate aceste porunci pe care eu ți le dau astăzi. ⁶Domnul – Dumnezeul vostru – vă va binecuvânta așa cum v-a promis; și veți putea împrumuta multe popoare. Dar voi nu veți lua cu împrumut. Veți domina multe popoare; dar nimeni nu va fi stăpân peste voi. ⁷Va fi posibil ca printre voi să existe vreun sărac dintre frații voștri, în unul dintre orașele voastre din țara pe care v-o dă Domnul, Dumnezeul vostru. Să nu vă împietriți inimile și să nu vă închideți mâna față de fratele vostru care este sărac. ⁸Ci să-ți deschizi mâna ca să-l împrumuți cu tot ce are nevoie! ⁹Ai grijă: să nu te gândești cu răutate în inima ta și să zici: «Of, se apropie al șaptelea an care este anul iertării!». Să nu privești cu ochi rău pe fratele tău sărac, refuzând să-l împrumuți. Atunci el va striga spre Domnul; și vei fi vinovat de păcat. ¹⁰Să-i dai cu generozitate, nu cu părere de rău în inimă; pentru că doar așa te va binecuvânta Domnul – Dumnezeul tău – în toate lucrările tale și în orice lucru pe care-l vei face cu mâna ta. ¹¹Mereu vor exista (și) săraci în țară. Acest fapt explică de ce îți poruncesc să fii generos față de fratele tău care este sărac și față de cel care are multe nevoi în țara ta. ¹²Dacă unul dintre oamenii din poporul tău – evreu sau evreică – ți se va vinde ca să te slujească (în postura de sclav), să faci acest lucru doar șase ani; iar în al șaptelea an, să-l eliberezi. ¹³Când îl vei elibera, să nu-l trimiți înapoi cu mâna goală! ¹⁴Să-i dai din bunurile cu care te-a binecuvântat Domnul, Dumnezeul tău: animale din turma ta, cereale și alte fructe din producția de pe terenul tău agricol și vin stors de teascul tău. ¹⁵Amintește-ți că și tu ai fost sclav pe teritoriul Egiptului; iar Domnul – Dumnezeul tău – te-a răscumpărat de-acolo. Acesta este motivul pentru care îți dau astăzi o poruncă de acest fel. ¹⁶Dar este posibil ca el să îți zică: «Nu doresc să plec de la tine». Dacă va proceda așa pentru că te iubește pe tine și îți iubește și familia, plăcându-i viața pe care o trăiește împreună cu voi, ¹⁷atunci să iei o andrea și să-i perforezi lobul urechii pe tocul de la ușă. Astfel, va rămâne sclavul tău pentru tot restul vieții lui. La fel să procedezi și cu sclava ta. ¹⁸Să nu regreti în cazul în care o vei lăsa să plece de la tine. Oricum, ți-a slujit șase ani; iar acea muncă echivalează cu plata dublă a unui angajat! Și astfel, Domnul – Dumnezeul tău – te va binecuvânta în orice lucrare pe care o vei face. ¹⁹Să închini Dumnezeului tău numit Domnul pe fiecare prim-născut care este mascul din cireada și din turma ta. Să nu lucrezi cu primii născuți ai vitelor tale și să nu tunzi primii născuți ai oilor tale. ²⁰Să-i mâncați în fiecare an, atât tu cât și familia ta – înaintea Dumnezeului vostru care se numește Domnul – în locul pe care îl va alege El. ²¹Dacă au vreun defect – dacă sunt șchiopi sau orbi ori au alte defecte fizice, să nu-i aduci Dumnezeului tău numit Domnul, pentru a fi sacrificați. ²²Să-i mănânci în orașele tale. Atât omul necurat cât și cel curat vor putea să-i mănânce exact cum se mănâncă o gazelă sau un cerb. ²³Dar să

nu mănânci (carnea acestor animale) cu sânge; ci să-l verși pe pământ așa cum se varsă apa. **16** Să fiți atenți în luna Abib și să celebrați Paștele Dumnezeului vostru care se numește Domnul; pentru că în luna Abib, Domnul – Dumnezeul vostru – v-a scos din Egipt, noaptea. ²Să sacrificați de Paște în cinstea Dumnezeului vostru numit Domnul, un animal din turmele sau din cirezile voastre, în locul pe care-l va alege El ca să-Și stabilească numele. ³Să nu mâncați pâine crescută prin acțiunea fermentilor; ci șapte zile să mâncați turtă – cea pâine a întristării – pentru că ați ieșit grăbiți de pe teritoriul Egiptului. Așa să procedați ca să vă amintiți toată viața de ziua plecării voastre de pe teritoriul Egiptului. ⁴Pentru o perioadă șapte zile, să nu introduceți acei fermenți în coca voastră. Această interdicție să se respecte pe tot teritoriul țării. Să nu rămână nimic până dimineață din animalul pe care l-ați sacrificat în seara primei zile. ⁵Nu vi se va permite să aduceți sacrificiul de Paște în orice oraș pe care Domnul – Dumnezeul vostru – vi l-a dat; ⁶ci doar dacă acel oraș este locul pe care El îl va alege pentru a-Și stabili numele acolo! Seara, în partea de vest față de locul în care apune soarele, să aduceți acolo sacrificiul de Paște, ca să sărbătoriți plecarea voastră din Egipt. ⁷Să îl fierbeți și să îl mâncați în locul pe care îl va alege Domnul, Dumnezeul vostru. Iar dimineața să vă întoarceți și să vă duceți la corturile voastre. ⁸Șase zile să mâncați turtă; iar în a șaptea zi să aveți o adunare de sărbătoare în cinstea Dumnezeului vostru care se numește Domnul. Atunci să nu faceți lucrări specifice celorlalte zile. ⁹Să numărați șapte săptămâni din ziua în care veți începe seceratul grâului. ¹⁰Să respectați Sărbătoarea Săptămânilor pentru Dumnezeul vostru numit Domnul. Atunci să aduceți cu mâinile voastre daruri oferite benevol, conform binecuvântării pe care v-o va da Domnul, Dumnezeul vostru. ¹¹Să vă bucurați înaintea Dumnezeului vostru numit Domnul, în locul pe care-l va alege El ca să-Și stabilească numele. Să mergeți acolo atât voi, fiii și fiicele voastre, slujitorii și slujitoarele voastre, cât și leviții care sunt în orașele voastre. Să participe împreună cu voi atât străinii, cât și orfanii și văduvele care sunt în mijlocul vostru. ¹²Amintiți-vă că și voi ați fost sclavi în Egipt. Urmăriți să respectați aceste porunci și să vă conformați cerințelor lor. ¹³Să respectați Sărbătoarea Corturilor care va dura șapte zile după ce veți aduna recolta de cereale și din vie. ¹⁴Să participați cu bucurie la această sărbătoare atât voi, fiii și fiicele voastre, slujitorii și slujitoarele voastre, cât și leviții, străinii, orfanii și văduvele care sunt în orașele voastre. ¹⁵Să celebrați această sărbătoare în cinstea Dumnezeului vostru numit Domnul, în locul pe care-l va alege El; pentru că Domnul – Dumnezeul vostru – va binecuvânta toate veniturile voastre și toate lucrările mâinilor voastre. Deci veți avea motiv să fiți bucuroși. ¹⁶De trei ori pe an, toți bărbații să se prezinte înaintea Dumnezeului vostru numit Domnul, în locul pe care-l va alege El: la Sărbătoarea Turtelor, la Sărbătoarea Săptămânilor și la Sărbătoarea Corturilor. Dar să nu veniți cu mâinile goale înaintea Domnului! ¹⁷Fiecare bărbat să ofere ceva raportat la binecuvântarea pe care i-a dat-o Domnul, Dumnezeul vostru. ¹⁸Să desemnați judecători și conducători în toate orașele pe care vi le dă Domnul, Dumnezeul vostru. Ei să judece poporul cu dreptate. ¹⁹Să nu acționați incorect la judecată. Să nu fiți părtinitori și să nu luați daruri; pentru că darurile orbesc ochii înțelepților și denaturează sentințele date de cei dreți. ²⁰Să promovați cu pasiune dreptatea, ca să trăiți și să fiți stăpâni în teritoriul pe care vi-l dă Domnul, Dumnezeul vostru. ²¹Să nu plantați nici un copac închinat Așerei lângă altarul pe care

îl veți construi pentru Dumnezeuul vostru numit Domnul; ²²și să nu instalați nici o piatră (considerată) sacră care este urâtă de Domnul, Dumnezeuul vostru. **17** Să nu oferiți Domnului – Dumnezeuul vostru – ca sacrificiu nici un bou și nici un miel care ar avea vreun defect sau vreun handicap fizic; pentru că orice animal care are o anomalie, este ceva oribil pentru Domnul care este Dumnezeuul vostru. ²Este posibil ca în poporul vostru, în unul dintre orașele pe care vi le dă Domnul – Dumnezeuul vostru –, un bărbat sau o femeie să facă ce este rău în relația cu Dumnezeuul vostru numit Domnul, încălcând legământul. ³Astfel, ar putea să se ducă să slujească altor (dumne)zei și să se închine lor. De exemplu, s-ar putea închina la soare ori la lună sau la oricare dintre celelalte corpuri cerești – contrar poruncii mele. ⁴Imediat după ce veți auzi despre acest fapt, să verificați bine această informație. Dacă este adevărat și se demonstrează că această faptă rea s-a comis în (cadrul poporului) Israel, ⁵să aduceți la porțile orașului pe bărbatul sau pe femeia care a făcut această faptă rea; și să omorâți cu pietre pe acela sau pe aceea care a făcut acea faptă ea. ⁶Cel vinovat de pedeapsa cu moartea, să fie omorât pe baza declarației care va fi făcută de doi sau trei martori. Să nu fie omorât dacă există doar declarația unui singur martor. ⁷Cei care trebuie să arunce primii cu pietre în acea persoană ca s-o omoare, sunt martorii; apoi, întregul popor să le urmeze exemplul. Să distrugeți astfel răul din mijlocul vostru. ⁸Dacă vi se vor părea prea dificil de judecat unele cauze cum ar fi: o crimă, o neînțelegere sau o lovitură care produce ceartă în orașele voastre, să vă duceți la locul pe care îl va alege Domnul, Dumnezeuul vostru. ⁹Să vă prezentați în fața leviților care sunt preoți sau la judecătorul care va fi (în funcție) în acele zile. Să-i întrebați pe aceștia; și ei vă vor oferi verdictul (pentru acele cazuri). ¹⁰Să procedați conform deciziei pe care o vor pronunța ei în locul pe care îl va alege Domnul; și să aveți grijă să puneți în aplicare tot ce vă vor învăța aceștia. ¹¹Să acționați conform legii pe care v-o vor arăta și în acord cu decizia pe care v-o vor comunica. Să nu deviați (în aplicarea deciziilor) de la cuvintele pe care vi le vor spune: nici la dreapta, nici la stânga. ¹²Acel bărbat care din aroganță nu va asculta de preotul sau de judecătorul care este pus acolo să-L slujească pe Domnul – Dumnezeuul vostru –, să fie omorât. Să distrugeți astfel răul din (poporul) Israel! ¹³Atunci toți (oamenii) din popor vor auzi și se vor teme. Astfel, nu vor mai fi aroganți. ¹⁴Veți intra în țara pe care Domnul – Dumnezeuul vostru – v-o va da. După ce o veți lua în proprietate și veți locui în ea, veți zice: «Ne vom desemna un rege care să guverneze peste noi, așa cum au toate popoarele care ne înconjoară!». ¹⁵Atunci să-l încoronați pe acela pe care îl va alege Domnul – Dumnezeuul vostru – din mijlocul poporului vostru. Nu veți putea desemna ca rege un străin care nu este «fratele» vostru. ¹⁶Dar (chiar dacă face parte din poporul vostru,) să nu aibă mulți cai și să nu întoarcă poporul în Egipt ca să ia mai mulți cai; pentru că Domnul v-a poruncit să nu vă mai întoarceți niciodată pe acel drum. ¹⁷Să nu-și ia multe soții, ca să nu-i devieze inima (de la comportamentul corect); și să nu strângă mult argint și aur. ¹⁸Când se va instala pe tronul regatului lui, să-și scrie o copie a acestei Legi pe care o va găsi la preoții leviți. ¹⁹Trebuie s-o aibă cu el și să citească din ea în toate zilele vieții lui, ca să învețe să aibă frică de Domnul – Dumnezeuul lui – și să respecte toate cuvintele acestei Legi, aplicându-i poruncile. ²⁰Astfel, inima lui nu se va înălța deasupra celor din poporul lui și nu va devia de la aceste porunci nici la dreapta, nici la stânga. Doar așa, atât el cât și fiii lui, vor trăi

multe zile în regatul lui, în mijlocul lui Israel. **18** Preoții leviți – întregul trib a lui Levi – să nu aibă teritoriu sau moștenire împreună cu (restul poporului) Israel. Ei vor trăi din sacrificiile oferite pentru a fi consumate de foc în cinstea Domnului – pentru că (doar) acestea sunt moștenirea lor. ²Să nu moștenească nimic în mijlocul poporului lor; pentru că moștenirea lor este Domnul, exact cum le-a promis. ³Vă precizez acum care este partea la care au dreptul preoții, când poporul sacrifică un bou sau o oaie: să le dați preoților carnea de la spatele animalului, falcile și organele lui interne. ⁴Să le mai dați (preoților leviți) primele recolte din grâul, din vinul și din uleiul vostru. Ei mai au dreptul și la prima lână de la tunsul turmelor voastre; ⁵pentru că Domnul – Dumnezeul vostru – i-a ales pe ei și pe urmașii lor, dintre toate triburile voastre, ca să stea și să slujească în numele Lui toate zilele vieții lor. ⁶Este posibil ca un levit să se mute din orașul în care trăiește în Israel și să dorească să se ducă într-un alt loc pe care îl va alege Domnul. ⁷Dacă în acel loc va sluji în numele Dumnezeului lui numit Domnul la fel ca frații lui leviți care slujesc acolo în prezența Domnului, ⁸hrana pe care el trebuie să o primească, să fie egală cu a lor, în afară de va avea prin vânzarea moștenirii familiei. ⁹După ce veți intra în țara pe care v-o dă Domnul – Dumnezeul vostru –, să nu învățați să practicați lucrurile oribile specifice acelor popoare. ¹⁰Să nu existe nimeni care să-și treacă fiul sau fiica prin foc. Nimeni dintre voi să nu practice ghicirea, prezicerea, interpretarea semnelor, vrăjitoria, ¹¹aruncarea vrăjilor, chemarea spiritelor și descântecele sau chemarea celor morți! ¹²Cine practică ceva din toate acestea, este considerat o persoană oribilă înaintea Domnului. Și, de fapt, din cauza acestor lucruri, Dumnezeul vostru numit Domnul, va alunga aceste popoare din fața voastră. ¹³Voi să fiți total ai Dumnezeului vostru care se numește Domnul. ¹⁴Aceste popoare pe care voi le veți cucerii, ascultă de cei care practică prezicerea și ghicirea. Dar vouă, Domnul – Dumnezeul vostru – nu vă permite să aveți asemenea practici! ¹⁵Domnul – Dumnezeul vostru – va face să existe între frații voștri un Profet asemănător mie. Să ascultați de El! ¹⁶Exact acest lucru ați cerut de la Domnul – Dumnezeul vostru – la Horeb, în ziua când erați adunați și ziceați: «Să nu mai auzim vocea Domnului – Dumnezeului nostru – și să nu mai vedem acest mare foc; ca să nu murim!» ¹⁷Atunci Domnul mi-a vorbit astfel: «Ce au spus ei, este bine. ¹⁸Le voi oferi din mijlocul poporului lor un Profet asemenea ție. Voi pune cuvintele Mele în gura Lui; și El le va vorbi tot ce-I voi porunci. ¹⁹Dacă cineva nu va asculta de ce le va spune El în numele Meu, Eu îl voi face să-și suporte consecințele acestei fapte! ²⁰Iar profetul care va avea curajul să vorbească în numele Meu un mesaj despre care Eu nu i-am poruncit să-l transmită, sau care va vorbi în numele altor (dumne)zei, trebuie să moară!» ²¹Poate vă veți întreba: «Cum vom recunoaște mesajul care nu provine de la Domnul?» ²²Dacă mesajul pe care profetul îl prezintă în numele Domnului nu va fi confirmat de fapte sau nu se va întâmpla așa cum a spus el, veți avea dovada că nu a provenit de la Domnul. Acel profet a vorbit din aroganță; să nu vă fie frică de el! **19** Când Domnul – Dumnezeul vostru – va distruge popoarele din țara pe care El v-o oferă, după ce o veți lua în proprietate și veți locui în orașele și în casele lor, ²să alegeți trei orașe în teritoriul pe care Domnul – Dumnezeul vostru – vi-l va fi dat. ³Să construiți drumuri până la ele; și să împărțiți în trei părți teritoriul țării pe care Domnul – Dumnezeul vostru – v-o dă ca moștenire. Să le alegeți astfel încât orice criminal (nevinovat) să (poată să) se refugieze acolo. ⁴Urmează porunca referitoare la

criminalul care se va refugia acolo ca să trăiască, atunci când îl va omorî fără intenție pe semenul lui care nu-i fusese dușman. ⁵Este posibil ca un om să se ducă la pădure împreună cu semenul lui, ca să taie lemne; și atunci când ridică securea cu mâna ca să lovească lemnul, să i se desprindă fierul securii din mâner și să-l lovească mortal pe semenul lui. Atunci, el trebuie să se refugieze în unul dintre aceste orașe, ca să-și salveze viața! ⁶Altfel, este posibil ca atunci când îl va urmări pe criminal, răzbnătorul sângelui care este plin de mânie, să-l ajungă din urmă – pentru că distanța va fi prea mare – și să-l omoare pe cel care nu era vinovat de pedeapsa cu moartea, pentru că înainte nu-l dușmănise pe semenul lui. ⁷Din această cauză v-am poruncit să alegeți trei orașe. ⁸Domnul – Dumnezeuul vostru – vă va mări teritoriul, așa cum a promis strămoșilor voștri – și vă va da toată țara pe care le-a promis-o lor. ⁹Dar acest lucru se va putea întâmpla doar dacă veți respecta toate aceste porunci pe care eu vi le dau astăzi și vă veți conforma cerințelor lor, iubindu-L pe Domnul – Dumnezeuul vostru – și trăind mereu așa cum v-a spus El. Atunci, la cele trei orașe, să adăugați încă trei; ¹⁰ca să nu vărsați sânge nevinovat în țara pe care Domnul – Dumnezeuul vostru – v-o dă ca moștenire. Și astfel, veți evita să fiți vinovați de vărsarea acestui sânge. ¹¹Dar este posibil ca un om să se refugieze în unul dintre aceste orașe după ce, din ură, și-a urmărit semenul și apoi, aruncându-se spre el, l-a lovit mortal. ¹²Atunci, consiliul bătrânilor din orașul lui să trimită pe cineva să-l prindă; și apoi să-l predea celui care răzbnă sângele – ca să-l omoare. ¹³Să nu vă fie milă de el; ci să ștergeți astfel vina pentru sângele celui nevinovat din Israel, ca să fiți binecuvântați. ¹⁴Să nu muți limitele teritoriului semenului tău măbind teritoriul stabilit de strămoși moștenirii tale, în țara pe care ți-o dă în proprietate Domnul, Dumnezeuul tău. ¹⁵Un singur martor nu va fi suficient pentru a acuza un om sau pentru a-l dovedi vinovat de vreo nedreptate ori de vreun păcat. Orice acuzație trebuie să fie bazată pe declarația făcută de doi sau trei martori. ¹⁶Dacă un martor mincinos va veni împotriva unui om ca să-l acuze de vreun păcat, ¹⁷cei doi care au această dispută, trebuie să se prezinte în fața Domnului: înaintea preoților și a judecătorilor care vor fi în slujbă în acele zile. ¹⁸Judecătorii să analizeze cu atenție; și dacă se demonstrează că martorul este mincinos și că a făcut o declarație falsă împotriva fratelui lui, ¹⁹să-i faceți exact ce dorea el să-i facă aceluia! Să distrugeți astfel răul din mijlocul vostru! ²⁰Ceilalți vor auzi și se vor teme. Astfel, nu se va mai face vreo faptă așa de rea în mijlocul vostru. ²¹Să nu vă fie milă; ci să cereți viață pentru viață, ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior!

20 Când veți merge la război împotriva dușmanilor voștri și veți vedea caii și carele unei armate care va fi mai mare decât a voastră, să nu vă temeți de ei; pentru că Domnul – Dumnezeuul vostru – care v-a scos de pe teritoriul Egiptului, va fi aliatul vostru. ²Când se va apropia momentul începerii războiului, să vină preotul și să vorbească poporului, ³zicând: «Ascultă, Israel! Astăzi începeți războiul împotriva dușmanilor voștri. Să nu vi se înmoaie inima, să nu vă fie frică, să nu vă speriați și să nu tremurați înaintea lor; ⁴pentru că Domnul – Dumnezeuul vostru – va participa în acest conflict și va lupta pentru voi împotriva dușmanilor voștri. El vă va asigura victoria!». ⁵Conducătorii să vorbească poporului astfel: «Cine și-a construit o casă nouă și încă nu a locuit încă în ea? Acela să se întoarcă imediat acasă; pentru ca în cazul în care va muri în luptă, să nu vină altul și să locuiască în ea... ⁶Cine a plantat o

vie și încă nu a beneficiat de strugurii produși de ea? Acela să se întoarcă imediat acasă; pentru ca în cazul în care va fi omorât în luptă, să nu vină un alt om și să se bucure de ea... ⁷Cine s-a logodit cu o femeie și încă nu s-a căsătorit cu ea? Acela să se întoarcă imediat acasă; pentru ca în cazul în care va muri în luptă, să nu se căsătorească altul cu ea!». ⁸Apoi, conducătorii să vorbească mai departe poporului, zicând: «Cine este fricos sau cu inima slabă? Acela să plece și să se întoarcă acasă; pentru ca să nu înmoaie inima celorlalți din poporul lui!». ⁹După ce conducătorii au terminat de vorbit poporului, să desemneze comandanți pentru armată. ¹⁰Când vă veți apropia de un oraș ca să luptați împotriva lui, să-i propuneți pacea. ¹¹Dacă vă vor accepta oferta de pace și vă vor deschide porțile, atunci tot poporul care se există în el, va fi obligat să vă plătească o taxă și să lucreze (gratuit) pentru voi. ¹²Dacă nu vor accepta să facă pace cu voi, ci vor dori să se lupte împotriva voastră, atunci să înconjurați orașul. ¹³Când Domnul – Dumnezeuul vostru – vă va ajuta să-l cuceriti, să tăiați cu sabia pe toți bărbații din el. ¹⁴Dar să luați ca pradă femeile, copiii, animalele și tot ce mai există în oraș. Apoi să mâncați din alimentele capturate de la dușmanii voștri, pe care vi le-a dat Domnul, Dumnezeuul vostru. ¹⁵Așa să procedați cu toate orașele care sunt la mare distanță de voi și care nu aparțin popoarelor din apropierea voastră. ¹⁶Dar în orașele acestor popoare pe care Domnul – Dumnezeuul vostru – vi le dă ca moștenire, să nu lăsați nimic să trăiască! ¹⁷Să-i distrugeți în totalitate pe hitiți, pe amoriți, pe canaaniți, pe periziți, pe hiviți și pe iebusiți, exact cum v-a poruncit Domnul, Dumnezeuul vostru. ¹⁸Astfel, nu veți permite nimănui să vă învețe și pe voi să faceți toate lucrurile oribile pe care le fac ei pentru zeii lor. Deci veți evita să păcătuiți împotriva Dumnezeuului vostru numit Domnul. ¹⁹Când veți fi în război cu oamenii dintr-un oraș și îl veți asedia pentru o perioadă de mai multe zile ca să-l cuceriti, să nu distrugeți pomii fructiferi tăindu-i cu securea. Să mâncați din fructele lor și să nu-i tăiați; pentru că pomul de pe pământ nu este asemănător omului ca să-l asediați! ²⁰Vor putea fi distruși sau tăiați doar copacii care nu fac fructe bune de mâncat. Îi veți putea folosi ca să construiți fortificații împotriva orașului care este în război cu voi, până va fi cucerit. **21** Dacă în țara pe care Domnul – Dumnezeuul tău – ți-o dă ca moștenire, vei găsi pe câmp un om mort și nu știi cine l-a omorât, ²bătrânii consilieri și judecătorii să vină și să măsoare distanța de la omul omorât până la cel mai apropiat oraș. ³Consiliul bătrânilor din cel mai apropiat oraș față de cel omorât, să ia o vacă tânără care n-a fost folosită la muncă niciodată sau care n-a tras la jug. ⁴Să o ducă lângă o apă curgătoare unde nu se lucrează pământul și unde nu se fac însămânțări agricole. Acolo să-i rupă gâtul. ⁵Să vină preoții leviți, pentru că pe ei i-a ales Domnul – Dumnezeuul vostru – ca să-I slujească; și să pronunțe binecuvântarea în numele Lui. Ei (sunt desemnați) să decidă cu privire la orice ceartă și în legătură cu orice rănire. ⁶Atunci, toți membrii consiliului bătrânilor celui mai apropiat oraș de cel omorât, să se spele pe mâini în apă, deasupra acelei vaci tinere căreia i-au rupt gâtul; ⁷și să declare: «Mâinile noastre nu au participat la vărsarea acestui sânge; și ochii noștri nu l-au văzut curgând! ⁸Doamne, primește această achitare pentru poporul Tău – pentru Israel – pe care l-ai răscumpărat; și nu declara vinovat poporul Israel de sângele unui om nevinovat!». Și astfel se va face achitarea care era necesară pentru ei din cauza aceluși sânge vărsat. ⁹Așa trebuie să îndepărtați de la voi vina pentru sângele care va fi vărsat în mijlocul vostru fără ca voi să fi fost implicați în acest caz, pentru

că ați făcut ce este drept în ochii Domnului. ¹⁰Când vei merge la război împotriva dușmanilor tăi, iar Domnul – Dumnezeuul tău – îți va face să fie învinși de tine și(-i) vei lua prizonieri, ¹¹dacă printre ei vei vedea o femeie frumoasă și te vei îndrăgosti de ea, ți se va permite s-o iei ca soție. ¹²S-o aduci în familia ta. Să se radă pe cap, să-și taie unghiile, ¹³să-și schimbe haina pe care o purta când a fost luată printre prizonieri, să nu iasă din casă o lună de zile, ci în această perioadă de timp să plângă pe tatăl și pe mama ei. Apoi (poți) să ai relații intime cu ea. Tu să-i fii soț, iar ea să-ți fie soție. ¹⁴Dacă (după un timp) nu-ți va mai plăcea de ea, să o lași să plece unde dorește. Nu vei putea s-o vinzi pe argint, nici să te porți cu ea ca în cazul unei sclave; pentru că ai dezonorat-o! ¹⁵Este posibil ca un om să aibă două soții: pe una o iubește, iar pe cealaltă nu o mai iubește; dar are copii de la amândouă. Dacă primul născut în familia lui este de la soția pe care nu o (mai) iubește, ¹⁶atunci când va împărți moștenirea între fiii lui, nu va putea da (privilegiile pentru) dreptul de prim-născut fiului celei pe care o iubește în defavoarea celui prim-născut provenit de la soția pe care nu o mai iubește. ¹⁷Să recunoască dreptul de prim-născut pentru fiul soției pe care nu o iubește; și să-i dea o parte dublă din toate posesiunile lui! Pentru că acel fiu este primul rezultat al perioadei (de tinerețe) din viața lui când avea cea mai mare forță fizică, el deține dreptul de prim-născut. ¹⁸Dacă un om are un fiu neascultător și revoltător, care nu ascultă de tatăl și de mama lui nici după ce l-au pedepsit, ¹⁹părinții să-l ducă la poarta orașului, înaintea celor care formează consiliul bătrânilor. ²⁰Acolo, ei să le spună: «Acest fiu al nostru este neascultător și revoltător! Nu ascultă de noi. Este un risipitor și un bețiv!». ²¹Atunci toți oamenii din orașul lui să-l omoare cu pietre. Să distrugeți astfel răul din mijlocul vostru! Toți israelienii vor auzi și se vor teme. ²²Dacă un om care a comis un păcat ce se pedepsește cu moartea, va fi condamnat și-l veți spânzura de un copac, ²³să nu-i rămână corpul atârnat de acel lemn întreaga noapte, ci să-l îngropați în aceeași zi; pentru că cel atârnat de lemn, este blestemat de Dumnezeu! Să nu profanați pământul pe care vi l-a dat ca moștenire Domnul, Dumnezeuul vostru. **22** Dacă vei vedea boul sau oaia «fratelui» tău rătăcindu-se, să nu fii indiferent; ci să i le aduci înapoi. ²Dacă «fratele» tău nu locuiește aproape de tine sau dacă nu cunoști cine este proprietarul animalului, să-l iei acasă la tine și să-l păzești până va veni după el. Atunci să i-l dai înapoi. ³La fel să procedezi și cu măgarul, cu haina sau cu orice lucru găsit de tine și care fusese pierdut de cineva din poporul tău. Să nu fii indiferent (față de ceva pierdut). ⁴Dacă vei vedea măgarul sau boul fratelui tău căzut pe drum, să nu-l ocolești; ci să-l ajuți să se ridice. ⁵Femeia să nu se îmbrace cu haine specifice bărbatului; iar bărbatul să nu se îmbrace cu îmbrăcăminte specifică femeilor; pentru că aceste fapte sunt un lucru oribil pentru Domnul, Dumnezeuul vostru. ⁶Dacă vei găsi un cuib de pasăre lângă drum, într-un copac sau pe câmp, având în el pui sau ouă și pasărea-mamă stând peste pui sau peste ouă, să nu iei și mama împreună cu puii ei. ⁷Ci să dai drumul păsării mature; și să iei doar puii, ca să trăiești bine și să ai viață lungă. ⁸Atunci când vei construi o casă nouă, să îi faci un parapet pe marginea acoperișului, ca să nu devii vinovat de vărsarea de sânge produsă în casa ta, în cazul în care va cădea cineva de pe ea. ⁹Să nu semeni două feluri de semințe în terenul unde ai plantat și vița-de-vie; pentru ca să eviți afectarea fructului semințelor pe care le-ai semănat și a fructelor viei tale. ¹⁰Să nu ari folosind un bou și cu un măgar puși să tragă jugul împreună. ¹¹Să nu te îmbraci cu o

haină țesută din fire diferite, cum ar fi pânza făcută din lână împreună cu in. ¹²Să faci ciucuri la cele patru colțuri ale pelerinei cu care te vei înveli. ¹³Este posibil ca un bărbat să-și ia o soție; și după ce are relații intime cu ea, să înceapă să o urască. ¹⁴El poate astfel să o acuze și să o defăimeze, zicând: «Am luat ca soție pe această femeie; și când m-am apropiat de ea, am descoperit că nu era fecioară!». ¹⁵Atunci, părinții fetei să ia semnele care arată că fusese virgină și să le aducă la poarta orașului, înaintea celor care formează consiliul bătrânilor. ¹⁶Tatăl fetei să spună înaintea consiliului bătrânilor: «Am dat-o pe fiica mea ca soție acestui bărbat; dar el nu o mai iubește. ¹⁷Acum el o acuză, spunând că nu a fost fecioară. Dar priviți: acestea sunt semnele care demonstrează virginitatea ei!» Părinții fetei să desfacă haina înaintea consiliului bătrânilor orașului. ¹⁸Aceștia să-l ia pe acel bărbat și să-l pedepsească. ¹⁹Să-l oblige să-i plătească tatălui fetei o sută de șecheli de argint, pentru că a defăimat o fecioară israeliană. Ea va rămâne soția lui. El nu va putea s-o alunge (din familie) toată viața lui. ²⁰Dar dacă este adevărată acuzația conform căreia fata nu a fost fecioară, ²¹atunci ei trebuie s-o aducă la ușa casei tatălui ei, ca să fie omorâtă cu pietre de către bărbații orașului; pentru că a comis un lucru oribil în Israel. Ea trăise în imoralitate sexuală atunci când era în casa tatălui ei. Astfel să scoateți răul din mijlocul vostru! ²²Dacă va exista un bărbat care va avea relații sexuale cu o femeie căsătorită, să fie omorâți amândoi: atât bărbatul care s-a culcat cu femeia, cât și acea femeie. Să distrugeți astfel răul din Israel. ²³Dacă o fată virgină este logodită, iar un bărbat o întâlnește în oraș și întreține relații sexuale cu ea, ²⁴să îi aduceți pe amândoi la porțile orașului; și să-i omorâți cu pietre. Să acuzați fata pentru că nu a strigat (după ajutor la cei care erau) în oraș; iar bărbatul să fie condamnat pentru că a dezonorat-o pe soția semenului lui. Să distrugeți astfel răul din mijlocul vostru! ²⁵Dar dacă acel bărbat va întâlni pe câmp o fată logodită și o va forța să aibă relații sexuale cu el, atunci doar bărbatul care s-a culcat cu ea să fie omorât. ²⁶Fetei să nu-i faceți nimic; pentru că ea nu este vinovată de nici un păcat care se pedepsește cu moartea. A fost o situație ca aceea a unui om care vine în forță asupra semenului lui și dorește să-l omoare. ²⁷El întâlnește fata logodită pe câmp. Deși ea strigase, nu a fost nimeni care să o salveze. ²⁸Dacă un bărbat întâlnește o fată virgină nelogodită, o forțează să se culce cu el și apoi este descoperit, ²⁹acela care a avut relații sexuale cu ea, să plătească tatălui fetei cincizeci de șecheli de argint. Fata să rămână soția lui, pentru că a dezonorat-o. El nu va putea s-o alunge (din familie) toată viața lui. ³⁰Nimeni să nu ia ca soție pe soția tatălui lui; și nici să nu descopere partea intimă a tatălui lui. **23** Nici un bărbat căruia i s-au extirpat glandele genitale prin strivire sau prin tăiere, să nu intre în adunarea Domnului. ²Cel care a fost conceput în mod nelegitim, să nu intre în adunarea Domnului: nici chiar cei din a zecea generație a lui să nu fie acceptați în această adunare. ³Amonitul sau moabitul să nu intre niciodată în adunarea Domnului: nici chiar cei din a zecea generație a lor să nu fie acceptați în ea; ⁴pentru că nu v-au întâmpinat cu pâine și cu apă pe drum, la plecarea voastră din Egipt. Apoi, tot ei l-au adus împotriva voastră pe Balaam – fiul lui Peor – din Aram-Naharaim, ca să vă blesteme. ⁵Dar Domnul – Dumnezeuul vostru – a refuzat să-l asculte pe Balaam; și a schimbat blestemul în binecuvântare; pentru că Domnul – Dumnezeuul vostru – vă iubește. ⁶Să nu participați nici la fericirea lor, nici la prosperitatea lor. Să procedezi așa permanent, în toate zilele vieții tale. ⁷Să nu-l desconsideri pe edomit; pentru că este

rudă cu tine. Să nu-l desconsideri nici pe egiptean; pentru că ai fost străin în țara lui.

⁸A treia generație de copii care li se vor naște (egiptenilor care au plecat împreună cu voi), vor putea fi incluși în adunarea Domnului. ⁹Când veți înainta cu armata împotriva dușmanilor voștri, să vă feriți de orice lucru rău. ¹⁰Dacă vreunul dintre voi va fi necurat din cauza unei întâmplări din timpul nopții, să se separe de tabără și să rămână acolo. ¹¹Seara să se spele în apă; iar după apusul soarelui, să revină în tabără. ¹²Să aveți un loc în exteriorul taberei, unde să mergeți pentru eliminarea excrementelor voastre. ¹³Printre uneltele voastre, să aveți și o lopată. Cu ea să săpați (gropi) în acel loc din exteriorul taberei și să vă acoperiți (acolo) excrementele. ¹⁴Vă cer să faceți toate aceste lucruri pentru că Domnul – Dumnezeul vostru – merge în mijlocul taberei voastre ca să vă ocrotească și să vă facă învingători în fața dușmanilor voștri. Deci tabăra voastră trebuie să fie sfântă, pentru ca El să nu vadă nimic necurat la voi; și astfel, El nu va pleca dintre voi. ¹⁵Să nu-l dați înapoi stăpânului lui pe acel sclav care se va refugia la voi. ¹⁶Ci să locuiască împreună cu voi și în mijlocul vostru, în locul pe care îl veți alege – în unul dintre orașele voastre – acolo unde îi va plăcea. Să nu-l exploatați. ¹⁷Să nu existe printre femeile din Israel nici o prostituată; și să nu fie printre bărbații din Israel nici unul care practică prostituția. ¹⁸Să nu aduci în casa Dumnezeului tău numit Domnul, câștigul unei prostituate sau al unui homosexual, ca respectare a unui jurământ; pentru că atât unul cât și celălalt, sunt ceva oribil înaintea Dumnezeului tău care se numește Domnul. ¹⁹Să nu iei dobândă de la cineva care aparține poporului tău: nici pentru argint, nici pentru mâncare – pentru absolut nimic din tot se poate împrumuta cu dobândă. ²⁰Vei putea percepe dobândă de la străini; dar de la fratele tău să nu o iei. Să procedezi așa pentru ca Domnul – Dumnezeul tău – să te binecuvânteze în toate activitățile tale, în țara în care vei intra ca stăpân. ²¹Dacă vei face un jurământ Dumnezeului tău numit Domnul, să nu întârzi respectarea promisiunii făcute; pentru că Domnul – Dumnezeul tău – cu certitudine, te va întreba despre el; și (dacă nu-l respecti) vei fi vinovat de păcat. ²²Dacă vei evita să faci un jurământ, nu vei păcătui. ²³Să respecti și să faci tot ce ai spus cu buzele tale; pentru că jurământul pe care l-ai făcut cu gura ta Dumnezeului tău numit Domnul, l-ai pronunțat benevol. ²⁴Dacă vei intra în teritoriul plantat cu viță de vie al semenului tău, ți se permite să mănânci struguri atât cât dorești, până te vei sătura; dar să nu iei și în coșul tău. ²⁵Dacă vei intra în terenul agricol semănat cu cereale al semenului tău, ți se permite să culegi cu mâna spice de grâu; dar îți este interzis să seceri (pentru tine) pe proprietatea lui. **24** Se poate întâmpla ca un bărbat să se căsătorească cu o femeie; și după un timp, să nu mai fie agreată de el, pentru că a descoperit ceva rușinos la ea. Atunci să-i scrie un act de despărțire, pe care i-l va da apoi în mână; și astfel să-i dea ocazia să plece din casa lui. ²Dacă ea a ieșit din familia fostului soț și a abandonat-o, i se permite să se căsătorească cu un alt bărbat. ³Dacă și al doilea soț nu o mai iubește, să-i scrie un act de despărțire, să i-l dea în mână și s-o lase să plece din casa lui. În cazul în care al doilea ei soț va muri (în timp ce ei erau împreună), ⁴primul soț – care îi oferise ocazia să plece – nu va mai putea să se recăsătorească cu ea, după ce ea s-a dezonorat (recăsătorindu-se). Revenirea la primul ei soț ar fi un lucru oribil înaintea Domnului! Să nu aduceți vreun păcat peste țara pe care Domnul – Dumnezeul vostru – v-a dat-o ca moștenire. ⁵Dacă un bărbat s-a căsătorit de puțin timp cu o femeie, să nu fie trimis

la război; nici să nu i se dea vreo sarcină. Din cauza familiei, o perioadă de un an să fie scutit de toate acestea; și să i se ofere astfel ocazia să o facă fericită pe soția cu care s-a căsătorit. ⁶Să nu iei ca garanție pietrele de moară: nici piatra de jos, nici piatra de deasupra; pentru că acest fapt ar însemna să ceri ca garanție viața cuiva. ⁷Dacă se va descoperi că un om a furat ceva de la unul dintre frații lui israelieni și l-a tratat ca pe un sclav sau l-a vândut, hoțul să fie omorât. Să distrugeți astfel răul din mijlocul vostru! ⁸Feriți-vă (să vă atingeți) de rana leprei; și respectați cu strictețe ce v-au învățat preoții leviți! Să faceți tot ce v-au poruncit ei. ⁹Amintiți-vă ce i-a făcut Domnul – Dumnezeul vostru – Miriamei, pe drum, la plecarea voastră din Egipt. ¹⁰Când veți împrumuta cu ceva pe semenul vostru, să nu intrați în casa lui ca să luați lucrul stabilit ca garanție. ¹¹Să rămâneți afară; și omul pe care l-ați împrumutat, să vă aducă acolo lucrul stabilit ca garanție. ¹²Dacă acel om este sărac, să nu vă culcați acoperindu-vă cu haina (lui) luată ca garanție de la el! ¹³La apusul soarelui să-i dați înapoi garanția; ca să se culce în haina lui și să vă binecuvânteze. Domnul – Dumnezeul vostru – a decis că așa este corect să procedați! ¹⁴Să nu-l nedreptățești pe angajatul care este sărac și care are multe lipsuri materiale, indiferent că este unul dintre cei din poporul tău sau că face parte dintre străinii care locuiesc într-un anume loc din orașul tău. ¹⁵Să-i achiți retribuția pentru munca lui în fiecare zi înainte de apusul soarelui; pentru că este sărac și sufletul lui o dorește. Altfel, ar striga împotriva ta către Domnul – Dumnezeul tău – și te-ai face vinovat de păcat. ¹⁶Să nu-i omori pe părinți pentru ce au făcut copiii lor; și nici pe copii pentru vina părinților acestora. Fiecare om să fie omorât pentru păcatul lui. ¹⁷Să nu ignori respectarea dreptului străinului sau al orfanului; și să nu iei ca garanție haina văduvei. ¹⁸Amintește-ți că ai fost sclav în Egipt; iar Domnul – Dumnezeul tău – te-a răscumpărat de acolo. Acesta este motivul pentru care El îți poruncește să respecti aceste porunci. ¹⁹Când îți vei secera recoltele și vei uita un snop pe câmp, să nu te întorci să-l iei. Lasă-l să fie al străinului, al orfanului și al văduvei; pentru că Domnul – Dumnezeul tău – să te binecuvânteze în tot ce vei face cu mâinile tale. ²⁰Când îți vei scutura măslinii, să nu te întorci să strângi ce a mai rămas în pomi. Lasă acele măslini să fie pentru străin, pentru orfan și pentru văduvă. ²¹Când îți vei strânge strugurii din vie, să nu te întorci să strângi ce a mai rămas necules. Lasă acei struguri străinului, orfanului și văduvei. ²²Amintește-ți că (și tu) ai fost sclav pe teritoriul Egiptului. Acesta este motivul pentru care îți poruncesc să respecti aceste porunci. **25** Când doi oameni se vor certa între ei, să se prezinte la judecată. Ei să fie judecați. Cel drept să fie considerat nevinovat; iar cel vinovat să fie condamnat. ²Dacă cel vinovat merită să fie lovit, judecătorul să decidă ca cineva să-l întindă la pământ, ca să i se aplice în prezența lui un număr de lovituri corespunzător vinovăției lui. ³Dar să nu i se dea mai mult de patruzeci de lovituri. Nu este permis să fie lovit peste această limită; pentru că altfel, fratele vostru ar fi dezonorat în ochii voștri. ⁴Să nu ții gura boului legată atunci când el este folosit la treieratul grâului. ⁵Este posibil ca mai mulți frați să locuiască împreună. Dacă unul dintre ei moare fără să aibă copii, soția celui mort să nu se căsătorească în afara familiei (ei lărgite). Fratele fostului ei soț trebuie să se căsătorească cu acea femeie și să aibă relații intime cu ea. Astfel, el își va împlini datoria de cumnat față de acea femeie. ⁶Primul copil pe care îl va naște ea, va avea numele bărbatului mort; pentru că să nu-i dispară numele în Israel. ⁷Dacă acel

bărbatul nu va accepta să se căsătorească cu soția fratelui lui, ea să se ducă la cei care formează consiliul bătrânilor, la porțile orașului; și să le spună: «Cumnatul meu nu acceptă să participe la perpetuarea numelui fratelui lui în Israel și nu dorește să-și facă datoria de cumnat.»⁸ Cei care formează consiliul bătrânilor orașului, să-l cheme la ei și să-i vorbească. Este posibil ca el să refuze în continuare căsătoria cu acea femeie (care-i fusese cumnată).⁹ Atunci ea să se apropie de el înaintea consiliului bătrânilor, să-i scoată încălțăminte din picior, să-l scuie în față și să-i spună: «Așa se face bărbatului care nu vrea să aducă un moștenitor fratelui lui!»¹⁰ Familia celui bărbat va fi cunoscută în Israel ca «familia celui descălțat». ¹¹S-ar putea întâmpla ca doi oameni să se lupte unul cu celălalt, iar soția unuia dintre ei să se apropie ca să-și scape soțul de sub influența celui care-l lovește. Dacă ea întinde mâna și îl prinde pe acela de testicule,¹² să i-o tăiați! Să nu vă fie milă de ea! ¹³Să nu ai în sacul tău două greutate diferite: una mai grea și alta mai ușoară. ¹⁴Să nu ai în casă două unități de măsură diferite: una mai mică decât cealaltă. ¹⁵Atât greutatea cât și unitatea de măsură pe care le vei avea, să fie adevărate și corecte – ca să trăiești multe zile în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău. ¹⁶Toți aceia care nu procedează așa, ci fac ce nu este drept, sunt oribili înaintea Dumnezeului tău numit Domnul. ¹⁷Amintiți-vă ce v-au făcut amaleciții pe drumul pe care mergeați când ați plecat din Egipt. ¹⁸Când erați obosiți și epuizați de putere, ei v-au întâlnit pe drum și i-au atacat pe toți aceia care erau extenuați în urma voastră... N-au avut nici o teamă de Dumnezeu. ¹⁹Când Domnul – Dumnezeul vostru – vă va scăpa de toți dușmanii care sunt în jurul vostru, în țara pe care El v-o dă ca moștenire ca să fiți stăpâni în ea, să ștergeți amintirea lui Amalec de sub cer! Să nu uitați acest lucru! **26** După ce vei intra în țara pe care Domnul – Dumnezeul tău – ți-o dă ca moștenire, după ce o vei lua în proprietate și îți vei stabili locuința în ea, ²să iei dintre primele fructe ale plantelor care cresc din pământ – date de Domnul, Dumnezeul tău – și să le pui într-un coș. Apoi să te duci în locul pe care Domnul – Dumnezeul tău – îl va alege ca să îți stabilească acolo numele. ³Să mergi la preotul care va fi în slujbă atunci; și să-i spui: «Declar astăzi înaintea Dumnezeului tău care se numește Domnul, că am intrat în țara despre care Domnul a promis strămoșilor noștri că ne-o va da.» ⁴Preotul să ia coșul din mâna ta și să-l pună înaintea altarului Dumnezeului tău numit Domnul. ⁵Apoi să vorbești din nou înaintea Dumnezeului tău numit Domnul; și să zici: «Strămoșul meu era un arameu emigrant care a plecat spre Egipt împreună cu puțini oameni. Ei au locuit acolo și au devenit un popor mare, puternic și numeros. ⁶Dar egiptenii ne-au exploatat, ne-au făcut să suferim (mari nedreptăți) și ne-au obligat să prestăm pentru ei munci extenuante. ⁷Noi am strigat spre Dumnezeul strămoșilor noștri care se numește Domnul. El ne-a auzit și a văzut umilirea noastră, acea muncă extenuantă la care eram obligați și exploatarea pe care o suportam. ⁸Astfel, Domnul ne-a scos din Egipt în forță, cu brațul întins, acționând cu o mare teroare și cu minuni. ⁹El ne-a adus în acest loc și ne-a dat această țară unde curge lapte și miere. ¹⁰Acum, aduc primele fructe ale plantelor care cresc din pământ și pe care Tu, Doamne, mi le-ai dat!» Să pui acel coș înaintea Dumnezeului tău numit Domnul; și să te închini înaintea Lui. ¹¹Să te bucuri de toate bunurile pe care Domnul – Dumnezeul tău – ți le va fi dat. Să participi la această bucurie nu numai tu împreună cu familia ta; ci să inviți și pe levit împreună cu străinul care există între voi. ¹²Când vei termina strângerea procentului

de zece la sută din toate recoltele tale produse în al treilea an care este anul zecimii, s-o dai levitului, străinului, orfanului și văduvei. Ei să mănânce și să se sature în orașul tău. ¹³Să faci următoarea declarație înaintea Dumnezeului tău numit Domnul: «Am scos din casa mea lucrurile consacrate ca sfinte și le-am dat levitului, străinului, orfanului și văduvei, în acord cu toate poruncile pe care mi le-ai dat. Nu am deviat de la poruncile Tale și nici nu le-am uitat. ¹⁴Nu am mâncat nimic din aceste fructe în perioada de jale; n-am luat nimic din ele cât timp am fost necurat și n-am dat nimic din ele cu ocazia morții cuiva. Am ascultat ce mi-a spus Dumnezeu numit Domnul și am respectat tot ce mi-a poruncit. ¹⁵Privește din cer, din Sanctuarul Tău sfânt, binecuvântează poporul Israel și țara pe care ne-ai dat-o, așa cum ai promis strămoșilor noștri: această țară unde curge lapte și miere!». ¹⁶Astăzi, Dumnezeu vostru care se numește Domnul, vă poruncește să-I respectați poruncile și aceste legi. Să vă trăiți viața conform cerințelor lor. Să le respectați din toată inima voastră și din tot sufletul vostru. ¹⁷Astăzi ați declarat înaintea Domnului că El va fi Dumnezeu vostru, că vă veți comporta așa cum vă pretinde El, că veți respecta poruncile, legile și deciziile Lui și că veți asculta ce vă spune. ¹⁸Astăzi, Domnul – Dumnezeu vostru – v-a spus în mod solemn că veți fi poporul Lui, așa cum v-a promis; iar voi, trebuie să vă conformați cerințelor tuturor poruncilor Lui. ¹⁹El vă va da prioritate în glorie, în renume și în faimă, în raportul vostru cu toate popoarele pe care le-a creat. Veți fi un popor sfânt pentru Dumnezeu vostru numit Domnul, așa cum v-a promis!” **27** Moise, împreună cu cei care formau consiliul bătrânilor lui Israel, au poruncit poporului: „Să respectați toate poruncile pe care vi le dau astăzi. ²Când veți ajunge în țara pe care v-o dă Domnul – Dumnezeu vostru – pe teritoriul care se află dincolo de Iordan, să puneți într-un loc câteva pietre mari; și să le vopsiți cu var. ³Veți traversa (Iordanul) ca să intrați în țara pe care v-o dă Domnul – Dumnezeu strămoșilor voștri și al vostru – exact cum v-a promis El. Aceea este țara în care curge lapte și miere. Atunci să scrieți pe acele pietre toate cuvintele acestei legi. ⁴Când veți ajunge pe celălalt mal al Iordanului, să puneți aceste pietre – pe care vă poruncesc astăzi să le ridicați – pe muntele Ebal; și să le vopsiți cu var. ⁵Să construiți acolo, din pietre, un altar pentru Domnul – Dumnezeu vostru. Dar să nu folosiți unelte de fier pentru ajustarea dimensiunilor sau a formei acelor pietre. ⁶Să construiți un altar dedicat Dumnezeului vostru numit Domnul. El să fie făcut din pietre întregi; și să ardeți pe el integral animale pentru Domnul care este Dumnezeu vostru. ⁷Să aduceți sacrificii de pace, să mâncați acolo și să vă bucurați în prezența Dumnezeului vostru care se numește Domnul. ⁸Să scrieți foarte clar toate cuvintele acestei legi pe acele pietre!” ⁹Moise, împreună cu preoții leviți, au vorbit întregului Israel, astfel: „Israel, taci și ascultă! Astăzi, voi ați devenit poporul Dumnezeului vostru numit Domnul. ¹⁰Să ascultați de ce vă spune El și să respectați legile și poruncile Lui, pe care vi le dau astăzi!” ¹¹În aceeași zi, Moise a mai dat următoarele porunci: ¹²„Când veți traversa Iordanul, triburile care au ca strămoș pe Simeon, pe Levi, pe Iuda, pe Isahar, pe Iosif și pe Beniamin, să stea pe muntele Garizim și să binecuvânteze poporul. ¹³Iar celelalte triburi având ca strămoș pe Ruben, pe Gad, pe Așer, pe Zabulon, pe Dan și pe Neftali, să stea pe muntele Ebal și să pronunțe blestemul. ¹⁴Leviții să vorbească, strigând înaintea întregului popor Israel, astfel: ¹⁵«Omul care-și face o statuie cioplită sau un idol turnat și-l pune într-un loc secret (ca să i se închine), este blestemat! Pentru că

acel obiect făcut de mâinile unui meșter, este ceva oribil înaintea Domnului!» Atunci tot poporul să răspundă: «Așa să fie!». ¹⁶«Cel care-și dezonorează tatăl și mama, este blestemat!» Iar tot poporul să răspundă: «Așa să fie!». ¹⁷«Cel care mută limita teritoriului proprietății semenului lui, este blestemat!» Și tot poporul să răspundă: «Așa să fie!». ¹⁸«Cel care-l face pe orb să devieze de la drumul lui, este blestemat!» Atunci, tot poporul să răspundă: «Așa să fie!». ¹⁹«Cel care nu respectă dreptul străinului, al orfanului și al văduvei, este blestemat!» Iar tot poporul să răspundă: «Așa să fie!». ²⁰«Cel care întreține relații sexuale cu soția tatălui lui, este blestemat; pentru că astfel a atentat la dreptul exclusiv al tatălui lui!» Iar tot poporul să răspundă: «Așa să fie!». ²¹«Cel care întreține relații sexuale cu un animal, este blestemat!» Și tot poporul să răspundă: «Așa să fie!». ²²«Cel care întreține relații sexuale cu sora lui – cu aceea care este fiica tatălui lui sau a mamei lui (și îi este soră vitregă)!» Iar tot poporul să răspundă: «Așa să fie!». ²³«Cel care are relații sexuale cu soacra lui, este blestemat!» Și tot poporul să răspundă: «Așa să fie!». ²⁴«Cel care își omoară semenul în secret, este blestemat!» Și tot poporul să răspundă: «Așa să fie!». ²⁵«Cel care ia un dar ca să omoare o persoană nevinovată, este blestemat!» Tot poporul să răspundă: «Așa să fie!». ²⁶«Cel care nu este consecvent în respectarea acestei Legi, este blestemat!» Și tot poporul să răspundă: «Așa să fie!» **28** Dacă vei asculta de tot ce îți spune Dumnezeuul tău, respectând și aplicând toate poruncile pe care eu ți le dau astăzi, Domnul – Dumnezeuul tău – te va face să fii primul între toate popoarele pământului. ²Toate binecuvântările pe care le voi prezenta în continuare, vor veni și vor exista în poporul tău. Vei beneficia de ele dacă vei asculta de ce-ți spune Dumnezeuul tău care se numește Domnul. ³Vei fi binecuvântat în oraș și (în activitățile tale de) la câmp. ⁴Îți vor fi binecuvântate rezultatele uterului tău și ale terenurilor tale agricole. Vei avea binecuvântare în ce privește creșterea cirezilor și a turmelor tale. ⁵Vei fi binecuvântat atât în ce privește coșul tău, cât și cu privire la locul unde îți vei depozita alimentele. ⁶Vei fi binecuvântat la venire și la plecare. ⁷Domnul îți va facilita victoria în fața dușmanilor care vor veni împotriva ta. Vor pleca pe un drum împotriva ta; dar vor fugi din fața ta pe șapte drumuri! ⁸Domnul va face ca binecuvântarea să fie în hambarele tale și să beneficiezi de ea în toate lucrurile pe care vei pune mâna în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeuul tău. ⁹Dacă vei respecta poruncile Lui și te vei comporta cum ți-a cerut, Domnul te va face un popor sfânt, așa cum ți-a promis. ¹⁰Toate popoarele pământului vor vedea că numele Domnului este invocat peste acest popor; și se vor teme de tine. ¹¹Domnul te va inunda cu ce este bun: îți va înmulți urmașii, animalele și producția terenului tău agricol – în țara despre care Domnul – Dumnezeuul tău – a promis zicând că ți-o va da. ¹²El îți va deschide cerul – comoara Lui bună – pentru ca să-ți dea ploaie pe pământ la timp și pentru a binecuvânta toate lucrările pe care le vei face cu mâinile tale. Vei împrumuta multe popoare; dar tu nu vei lua cu împrumut. ¹³Domnul te va face cap, nu coadă; întotdeauna vei fi primul și niciodată ultimul. Așa se va întâmpla dacă vei asculta de toate poruncile Dumnezeuului tău numit Domnul, pe care eu ți le dau astăzi ca să le respecti și să le pui în practica vieții tale. ¹⁴Toate aceste lucruri ți se vor întâmpla dacă nu vei devia nici la dreapta și nici la stânga de la nici o poruncă pe care ți-o dau astăzi, ferindu-te astfel să te duci după alți (dumne)zei ca să le slujești! ¹⁵Dar dacă nu vei asculta de Dumnezeuul tău numit Domnul și nu vei respecta toate

poruncile și deciziile pe care ți le dau astăzi, ci vei refuza să trăiești conform cerințelor lor, toate blestemele pe care le voi pronunța în continuare, vor veni peste tine și te vor ajunge. ¹⁶Vei fi blestemat atât în oraș, cât și la câmp. ¹⁷Coșul și depozitul tău de alimente vor fi blestimate. ¹⁸Îți vor fi blestimate: nașterile copiilor, pământul, cirezile și turmele. ¹⁹Vei fi blestemat la venire și la plecare. ²⁰Domnul va trimite împotriva ta blestemul, neliniștea și conflictul în mijlocul tuturor lucrurilor pe care le vei face – până când vei fi distrus și vei dispărea repede din cauza faptelor tale rele, pentru că L-ai abandonat. ²¹Domnul va trimite peste tine epidemii, până te va extermina în țara în care ai intrat ca s-o stăpânești. ²²El te va lovi cu febră tifoidă și cu malarie, cu inflamație și cu febră, cu pericolul de a muri lovit de sabie, cu paraziți care vor ataca vița de vie și cu dăunători pentru culturile tale. Ele te vor urmări până te vor distruge. ²³Cerul de deasupra capului tău va fi de cupru, iar pământul de sub tine va fi de fier. ²⁴Domnul va trimite pe pământul tău ploaie de praf și de pulbere. Căzând din cer peste tine, acestea te vor distruge. ²⁵Domnul va face să fii învins de dușmanii tăi; vei pleca pe un drum împotriva lor, dar vei fugi de ei pe șapte drumuri. Vei fi un caz teribil pentru toate regatele pământului. ²⁶Corpurile oamenilor din poporul tău vor fi hrană pentru toate păsările zburătoare și pentru toate animalele care se deplasează pe pământ. Și nu va exista nimeni care să le sperie! ²⁷Domnul te va lovi cu infecții ale pielii specifice Egiptului și cu răni, cu umflături și cu scabie – de care nu te vei putea vindeca. ²⁸El te va lovi cu nebunie: cu orbirea și cu rătăcirea minții. ²⁹Te vei deplasa pipăind – cum umblă orbul – ca și cum ar fi întuneric, deși va fi ziua. Nu vei progresa în nimic din tot ce vei face. Cu certitudine, în fiecare zi vei fi exploatat și jefuit; și nu va exista nimeni care să vină ca să te ajute! ³⁰Te vei logodi cu o femeie; dar o va lua altul și se va culca el cu ea... Vei construi case; și nu vei locui în ele. Vei planta vii; dar nu te vei bucura de strugurii lor. ³¹Boii tăi vor fi înjunghiați în fața ochilor tăi; și nu vei mânca din ei. Ți se vor lua măgarii din fața ta; și nu ți se vor mai da înapoi. Turmele tale vor fi date dușmanilor tăi; și nimeni nu va veni să te ajute. ³²Fiii și fiicele tale vor fi date unui alt popor; iar ochii tăi vor îmbătrâni uitându-se în fiecare zi după ei. Măinile tale vor fi fără putere în fața acestor situații. ³³Un popor pe care nu-l cunoști, va mânca producția (de alimente) de pe terenurile tale agricole și tot rezultatul muncii tale. În toate zilele vei fi exploatat și înșelat. ³⁴Această situație pe care o vei vedea zilnic, te va face să înnebunești! ³⁵Domnul te va lovi cu infecții grave ale țesuturilor de la genunchi și din zona tălpilor – de care nu vei putea să te vindeci. Te va lovi din talpa piciorului până în partea de sus a capului. ³⁶Domnul te va duce împreună cu regele pe care îl vei pune să te conducă, la un popor care n-a fost cunoscut nici de tine, nici de părinții tăi. Acolo vei sluji altor «(dumne)zei»: idolilor făcuți din lemn și din piatră. ³⁷Vei oferi celor din jurul tău motive să fii ridiculizat; și din cauza acestei situații, vei avea un nedorit renume printre toate popoarele, pe unde te va duce Domnul. ³⁸Vei semăna multă sămânță pe câmpurile tale; dar vei recolta puțin, pentru că plantele vor fi mâncate de lăcuste. ³⁹Vei sădi vii și le vei îngriji; dar nu vei strânge struguri din ele și nu vei bea vin; pentru că le vor mânca viermii. ⁴⁰Vei avea măslini pe tot teritoriul țării; dar nu te vei unge cu ulei; pentru că măslinile se vor strica. ⁴¹Ți se vor naște fii și fiice, dar nu vor rămâne ai tăi; pentru că vor merge (ca sclavi) în captivitate. ⁴²Omizile îți vor mânca frunzele tuturor pomilor și celelalte plante care vor crește din pământ. ⁴³Străinul care

locuiește în mijlocul tău, va ajunge din ce în ce mai sus și va prospera în dauna ta; iar tu vei coborî și vei ajunge tot mai jos. ⁴⁴El te va putea împrumuta, dar tu nu vei fi capabil să-l împrumuți. El va fi cap, iar tu vei fi coadă! ⁴⁵Toate aceste blesteme vor veni peste tine, te vor urmări și te vor ajunge din urmă, până te vor distruge – pentru că nu ai ascultat de ce ți-a spus Dumnezeuul tău numit Domnul și nu ai respectat poruncile și deciziile pe care ți le-a dat. ⁴⁶Aceste blesteme vor fi pentru totdeauna un semn și o minune atât pentru tine, cât și pentru urmașii tăi. ⁴⁷Pentru că nu ai slujit (doar) Dumnezeuului tău care se numește Domnul cu bucurie și cu inimă bună în timp ce erai prosper, ⁴⁸vei sluji flămând, însetat și dezbrăcat, prestând munci pentru dușmanii tăi, pe care Domnul îi va trimite împotriva ta. El îți va așeza pe gât un jug de fier, până când te va distruge. ⁴⁹Domnul va aduce un popor împotriva ta. Acela va veni de departe, de la marginile pământului; și te va surprinde cu forța atacului lui. Va acționa împotriva ta asemenea vulturului. Este un popor a cărui limbă nu o vei înțelege. ⁵⁰Nu va avea milă și respect nici pentru bătrân, nici pentru tânăr. ⁵¹Îți va mânca ce produc cirezile tale și ce crește din pământul tău – până când te vor face să dispari. Nu îți vor lăsa nici grâu, nici vin, nici ulei, nici viței în cirezile tale și nici miei în turmele tale – până când te vor face să nu mai exiști. ⁵²Acei oameni îți vor asedia toate orașele de pe tot teritoriul țării, ca să îți dărâme acele ziduri înalte și fortificate, în care te-ai încrezut. Ei îți vor asedia toate orașele din întreaga țară pe care ți-a dat-o Domnul, Dumnezeuul tău! ⁵³În dezastrul și în situația critică în care te va aduce dușmanul tău, te vei hrăni mâncând pe cel care ieșise din uterul tău. Veți ajunge să consumi ca aliment carnea fiilor și a fiicelor tale, pe care ți i-a dat Domnul, Dumnezeuul tău. ⁵⁴Cel mai delicat și mai sensibil bărbat dintre oamenii poporului tău, va privi cu răutate la fratele lui, la femeia care se odihnește la pieptul lui și la copiii pe care acela i-a lăsat să trăiască. ⁵⁵Și nu le va da nimic din carnea copiilor (lui) cu care se hrănește – pentru că nu-i va mai rămâne nimic din cauza dezastrului și a stării foarte critice în care te vor aduce dușmanii tăi, în toate orașele tale! ⁵⁶Cea mai delicată și mai sensibilă femeie – care nu știa cum să calce mai fin cu piciorul pe pământ – va privi cu răutate pe bărbatul de la pieptul ei, pe fiii și pe fiicele ei; ⁵⁷și nu le va da nimic din resturile de țesuturi ieșite după naștere dintre picioarele ei sau din copiii pe care îi va naște; pentru că îi va mânca pe toți în secret în timpul dezastrului și al situației extrem de critice în care te vor aduce dușmanii tăi, în orașele tale! ⁵⁸Dacă nu vei respecta și nu aplica toate cuvintele acestei legi, scrise în această carte, temându-te de acest nume glorificat și impunător – adică de numele Dumnezeuul tău, de Domnul – ⁵⁹atunci Domnul vă va lovi într-un mod inedit – atât pe tine, cât și pe urmașii tăi – cu plăgi profunde în țesuturi care vor exista acolo timp îndelungat și cu boli grave, prelungite. ⁶⁰Va aduce peste tine toate bolile Egiptului – acelea de care ți-a fost frică; și ele se vor lipi de tine! ⁶¹Mai mult: Domnul va acționa împotriva ta până te va distruge, aducând în poporul tău toate bolile și rănilor care nu sunt scrise în această carte a legii. ⁶²După ce ai fost atât de numeros încât echivalai cu numărul stelelor de pe cer, vei rămâne un popor cu un mic număr de oameni; pentru că nu ai ascultat ce ți-a spus Dumnezeuul tău care se numește Domnul. ⁶³Așa cum Domnul s-a bucurat să îți facă bine și să te înmulțească, El se va bucura să te decimeze și să te distrugă. Și vei fi smuls din țara pe al cărei teritoriu ai venit ca să-l iei în proprietate. ⁶⁴Domnul te va împrăstia printre toate popoarele, de la o margine a pământului până

la cealaltă. Acolo vei sluji altor «dumne(zei)»: idolilor făcuți din lemn și din piatră – pe care nu i-ați cunoscut nici voi, nici părinții voștri. ⁶⁵Printre aceste popoare nu vei avea pace și nu vei găsi un loc unde să-ți odihnești picioarele. Acolo, Domnul va face ca inima ta să tremure de frică, vederea să îți slăbească și sufletul să ți se stingă. ⁶⁶Vei trăi într-o permanentă lipsă de securitate. Vei experimenta frica nu doar noaptea, ci și ziua; și niciodată nu vei fi sigur de viața ta! ⁶⁷Dimineața vei spune: «O, abia aștept să vină seara!»; iar seara vei spune: «O, ce bine ar fi dacă ar veni mai repede dimineața!» – din cauza terorii care îți va umple inima și a lucrurilor pe care le vei vedea cu ochii tăi. ⁶⁸Domnul te va întoarce cu corăbiile în Egipt, pe drumul despre care îți spusese: «Să nu-l mai parcurgi!». Acolo vă veți vinde dușmanilor voștri ca sclavi și ca sclave; dar nu va fi nimeni interesat să vă cumpere...” **29** Acesta este conținutul legământului pe care Domnul i-a poruncit lui Moise să-l ratifice cu israelienii la Moab. El era alt legământ, diferit de cel pe care l-a ratificat cu ei la Horeb. ²Moise i-a chemat pe toți israelienii; și le-a spus: „Ați văzut tot ce a făcut Domnul în fața ochilor voștri, pe teritoriul Egiptului: lui Faraon, tuturor slujitorilor acestuia și întregii lui țări. ³Ochii voștri au asistat la acele testări (ale egiptenilor) și la miracole. ⁴Dar Domnul nu v-a dat minte să înțelegeți, nici ochi să vedeți și nici urechi să ascultați – până astăzi. ⁵Patruzeci de ani, cât v-am condus prin deșert, nu s-au învechit hainele pe care le-ați purtat și nici nu s-a tocit încălțăminte în picioarele voastre. ⁶Nu v-ați hrănit cu pâine. N-ați băut nici vin, nici băutură puternic alcoolizată. În acest timp, ați cunoscut că Dumnezeuul vostru este Domnul. ⁷Când am ajuns în acest loc, Sihon – regele Heșbonului – și Og – regele Bașanului – au venit înaintea noastră, ca să se lupte cu noi; dar i-am învins. ⁸Le-am luat țara și am dat-o ca moștenire rubeniților, gadiților și unei jumătăți din tribul lui Manase. ⁹Să respectați ce se spune prin cuvintele acestui legământ și să vă conformați cerințelor lor, ca să prosperați în tot ce veți face. ¹⁰Astăzi stați toți bărbații lui Israel în prezența Dumnezeuului vostru numit Domnul, împreună cu conducătorii triburilor voastre, cu bătrânii voștri, și cu administratorii voștri. ¹¹Sunteți aici împreună cu copiii voștri, cu soțiile voastre și cu străinul care se află în tabăra voastră. Stați adunați de la cel care vă taie lemne, până la cel care vă scoate apă – ¹²ca să participați la ratificarea legământului cu Dumnezeuul vostru care se numește Domnul. Acest legământ care va fi făcut cu voi astăzi, este unul care implică jurământ. ¹³Și astfel, Domnul dorește să vă facă astăzi poporul Lui, așa cum v-a promis și cum deja jurase strămoșilor voștri: lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov. ¹⁴Nu numai cu voi ratific acest legământ făcut prin jurământ. ¹⁵El va fi valabil atât pentru cei care stau astăzi aici, înaintea Dumnezeuului nostru care se numește Domnul, cât și pentru aceia care nu sunt aici. ¹⁶Voi știți cum ați locuit în țara Egiptului și cum ați trecut prin mijlocul popoarelor al căror teritoriu l-ați parcurs. ¹⁷Ați văzut faptele oribile pe care le comit aceia și idoli lor făcuți din lemn și din piatră, din argint și din aur. ¹⁸Să nu existe printre voi nici un bărbat, nici o femeie, nici un clan și nici un trib a căror inimă să se întoarcă astăzi de la Dumnezeuul nostru numit Domnul, ducându-se să slujească zeilor acestor popoare! Să nu existe între voi nimeni care să fie ca o rădăcină din care crește ceva otrăvitor sau amar! ¹⁹Este posibil ca cineva care a auzit cuvintele acestui jurământ, (după un timp) să pretindă venirea unei binecuvântări asupra lui, zicând în sine însuși: «Voi avea pace, chiar dacă m-aș conforma tendințelor minții mele, satisfăcându-mi setea prin beție!».

²⁰Domnul nu va mai dori să-l ierte pe un asemenea om. Se va declanșa mânia și gelozia Domnului împotriva lui! Vor veni peste el toate blestemele scrise în această carte; și Domnul îi va șterge numele de sub cer. ²¹El îl va separa de toate triburile lui Israel, ca să-l pedepsească în conformitate cu tot ce este scris în această carte a legii.

²²Următoarele generații formate din copiii care vor veni după voi și străinul care va veni din teritorii îndepărtate, vor vedea dezastrele care au fost în această țară și calamitățile cu care v-a pedepsit Domnul. ²³Peste tot va fi sulf și sare. Toată țara va fi arsă. Nu se va semăna nici o sămânță pe teritoriul ei. Nu va încolți nimic; și nu va crește nici o plantă. Va fi la fel ca la distrugerea Sodomei, a Gomorei, a Admei și a Țeboimului – pe care Domnul le-a făcut să nu mai existe pentru că-I provocaseră mânie și mare supărare. Toate popoarele vor întreba: ²⁴«De ce a procedat Domnul așa cu această țară? De ce s-a manifestat El împotriva ei cu o mânie atât de mare?» Și li se va răspunde: ²⁵«Pentru că au abandonat respectarea legământului Dumnezeuului strămoșilor lor numit Domnul, pe care El l-a făcut cu ei atunci când i-a scos de pe teritoriul Egiptului. ²⁶Ei s-au îndepărtat de comportamentul cerut, au slujit altor (dumne)zei și s-au închinat lor. Aceia erau zei pe care nu-i cunoșteau și pe care El nu li-i dăduse. ²⁷Așa se explică de ce s-a declanșat mânia Domnului împotriva acestei țări. Și astfel, ea a adus peste ei toate blestemele scrise în această carte. ²⁸Pentru că i-au provocat mânia și l-au determinat să acționeze împotriva lor cu dezastre, Domnul i-a smuls din țara lor și i-a aruncat într-o altă țară, așa cum se vede astăzi!».

²⁹Lucrurile secrete sunt ale Dumnezeuului nostru care se numește Domnul; iar cele revelate sunt ale noastre și ale urmașilor noștri, pentru totdeauna, ca să respectăm toate cuvintele acestei legi. **30** Va fi posibil să ți se întâmple exact cum prevăd toate binecuvântările și toate blestemele pe care ți le-am prezentat. Atunci îți vei aminti de ele în mijlocul popoarelor în care te va dispersa Dumnezeuul tău numit Domnul. ²Dacă te vei întoarce la Domnul împreună cu urmașii tăi și vei asculta din toată inima ta și din tot sufletul tău de ce-ți spune El – cerințe care sunt în acord cu tot ce ți-am poruncit astăzi, ³atunci Domnul – Dumnezeuul tău – îți va repatria captivii, Își va manifesta compasiunea față de tine, te va aduce înapoi și te va strânge dintre toate popoarele printre care te dispersase. ⁴Chiar dacă vei fi împrăștiat până la marginile cerului, și de acolo Dumnezeuul tău numit Domnul te va strânge și te va întoarce. ⁵El te va aduce în țara pe care o aveau în proprietate strămoșii tăi; și vei fi din nou stăpân în ea. El îți va face bine și te va înmulți mai mult decât pe strămoșii tăi. ⁶Domnul – Dumnezeuul – tău va circumcide atât inima ta, cât și a urmașilor tăi – ca să-L iubești din toată inima ta și din tot sufletul tău; și astfel, să trăiești. ⁷Domnul – Dumnezeuul tău – va face ca toate aceste blesteme să vină peste dușmanii tăi care te persecută și asupra celor care te urăsc. ⁸Iar tu te vei întoarce, vei asculta ce-ți spune Domnul și vei respecta toate poruncile pe care ți le-am dat astăzi. ⁹Atunci Domnul – Dumnezeuul tău – te va face să prosperi atât în ce vei face cu mâinile tale, cât și în ce privește înmulțirea poporului tău, a cirezilor tale și a recoltelor care cresc din pământul tău. Domnul se va bucura din nou de fericirea ta, așa cum S-a bucurat de cea a strămoșilor tăi! ¹⁰Toate aceste lucruri se vor întâmpla dacă vei asculta ce-ți spune Dumnezeuul tău care se numește Domnul, dacă te vei conforma poruncilor și deciziilor Lui scrise în această carte a legii și dacă te vei întoarce la El din toată inima ta și din tot sufletul tău! ¹¹Această poruncă pe care ți-o dau astăzi, nu este pentru tine prea dificil de

respectat; și nici prea departe de tine. ¹²Ea nu este în cer, ca să zici: «Cine se va ridica până la cer pentru noi ca să ne-o aducă, astfel încât să o auzim și să o respectăm?». ¹³Nu se află nici pe celălalt mal al mării, ca să zici: «Cine va traversa marea ca să ne-o aducă, astfel încât să o auzim și s-o respectăm?» ¹⁴De fapt, cuvântul ei este foarte aproape de tine. El se află chiar în gura ta și în inima ta, ca să-l poți respecta! ¹⁵Privește: astăzi îți prezint viața și binele, în opoziție cu moartea și răul. ¹⁶Îți poruncesc să-L iubești pe Dumnezeuul tău care se numește Domnul, să trăiești conform cerințelor Lui și să-I respecți poruncile, deciziile și legile. Atunci vei trăi și te vei înmulți; iar Domnul – Dumnezeuul tău – te va binecuvânta în țara în care ai intrat ca s-o iei în proprietate. ¹⁷Dar dacă inima ta se va schimba și nu vei (mai) asculta, dacă vei devia de la comportamentul corect închinându-te altor (dumne)zei și slujind acelor, ¹⁸te anunț astăzi că vei fi distrus și nu vei locui multe zile în țara pentru care ai traversat Iordanul ca să o ocupi și s-o stăpânești. ¹⁹Chem astăzi cerul și pământul ca martori în cazul vostru. Ei vor confirma că v-am prezentat viața și moartea, binecuvântarea și blestemul. Acum, (vă sugerez să) alegeți viața, ca să trăiți atât voi, cât și urmașii voștri. ²⁰Faceți această alegere iubindu-L pe Domnul care este Dumnezeuul vostru, ascultând ce vă spune vocea Lui și atașându-vă de El. Să știți că acest fapt va determina viața voastră și lungimea zilelor ei în țara pe care Domnul a promis strămoșilor voștri că le-o va da: lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov.” **31** Moise s-a dus și a vorbit înaintea întregului Israel astfel: ²„Eu am o sută douăzeci de ani și nu voi mai putea să merg înaintea voastră. Domnul mi-a interzis să traversez Iordanul împreună cu tine. ³El personal îl va traversa înaintea ta și va distruge aceste popoare care sunt în fața ta; iar tu vei fi stăpânul lor. Când vei traversa, te va conduce Iosua, așa cum a vorbit Domnul. ⁴El va proceda cu ele exact ca în cazul lui Sihon și al lui Og – acei regi amoriți – și va face exact ce a făcut țărilor lor pe care le-a distrus. ⁵Domnul vi le va da; iar voi să vă comportați cu ele conform poruncilor pe care vi le-am dat. ⁶Fii puternic și încurajează-te! Să nu-ți fie frică și să nu te sperii din cauza lor; pentru că Domnul – Dumnezeuul tău – va merge împreună cu tine. El nu te va abandona, nici nu te va uita!” ⁷Moise l-a chemat pe Iosua și i-a vorbit în fața întregului Israel: „Fii puternic și încurajează-te; pentru că tu vei merge cu acest popor în țara despre care a vorbit Domnul strămoșilor lor zicând că le-o va da; și îi vei conduce la moștenirea lor. ⁸Domnul va merge personal înaintea ta; și va fi cu tine. El nu te va părăsi, nici nu te va uita; să nu-ți fie frică și să nu tremuri!” ⁹Moise a scris această lege și a dat-o pentru păstrare atât preoților leviți care duceau lada legământului făcut cu Domnul, cât și consiliului bătrânilor lui Israel. ¹⁰El le-a poruncit astfel: „La fiecare șapte ani – în acel an al iertării, când va fi sărbătoarea corturilor – ¹¹atunci când întregul Israel va veni înaintea Dumnezeului vostru numit Domnul în locul pe care El îl va alege, să citiți această lege înaintea întregului popor, în auzul oamenilor! ¹²Să adunați tot poporul – bărbații, femeile, copiii și străinul care va fi în orașele voastre – ca să asculte și să învețe să se teamă de Dumnezeuul vostru care se numește Domnul; și să respecte toate cuvintele acestei legi, conformându-se cerințelor ei. ¹³Astfel, chiar și copiii lor, care nu o cunosc, o vor auzi; și vor învăța să aibă respect față de Domnul – Dumnezeuul vostru – în tot timpul cât veți trăi în țara pentru care ați trecut Iordanul ca s-o luați în proprietate!” ¹⁴Domnul i-a zis lui Moise: „Să știi că se apropie ziua morții tale. Cheamă-l pe Iosua și prezentați-vă la cortul

întâlnirii, ca să-i spun ce urmează să facă.” Moise și Iosua au venit și s-au prezentat la cortul întâlnirii. ¹⁵Atunci Domnul Și-a făcut apariția în cort într-un stâlp de nor care s-a oprit la intrarea cortului. ¹⁶Domnul i-a vorbit lui Moise, zicând: „Să știi că tu vei muri; iar oamenii acestui popor se vor prostitua înaintea zeilor străini care sunt în țara în care vor intra. Mă vor părăsi; și vor încălca legământul pe care l-am ratificat cu ei... ¹⁷În acea zi Mi se va aprinde mânia împotriva lor; și îi voi abandona. Îmi voi ascunde fața de ei; și vor fi distruși. Vor veni peste ei multe rele și multe necazuri. Atunci vor începe să se întrebe: «Oare nu au venit la noi aceste dezastre pentru că Dumnezeul nostru nu este în mijlocul nostru?». ¹⁸Din cauza tuturor faptelor lor rele pe care le vor comite întorcându-se spre alți (dumne)zei, Eu Îmi voi ascunde fața de ei în acea zi! ¹⁹Acum, scrieți pentru voi acest cântec și învățați-i pe israelieni să-l cânte; pentru ca astfel, el să fie pentru Mine un martor care va vorbi împotriva lor. ²⁰Când îi voi duce în țara unde curge lapte și miere – în acel teritoriu pe care l-am promis strămoșilor lor – și când vor mânca, se vor sătura și se vor îngrășa, se vor întoarce spre alți (dumne)zei și le vor sluji; iar pe Mine Mă vor desconsidera și vor încălca legământul Meu. ²¹Atunci când vor fi loviți cu o multitudine de rele și de necazuri, acest cântec va vorbi împotriva lor, pentru că el nu va fi uitat de urmașii lor. Să știi că Eu le cunosc tendințele pe care le au chiar de acum, înainte să-i duc în țara pe care le-am promis-o.” ²²Chiar în acea zi, Moise a scris acel cântec; și i-a învățat pe israelieni să-l cânte. ²³El i-a poruncit lui Iosua, fiul lui Nun: „Fii bărbat și încurajează-te; pentru că tu îi vei conduce pe israelieni în țara pe care le-a promis-o Domnul; și El va fi cu tine!” ²⁴După ce Moise a terminat scrierea cuvintelor acestei legi într-o carte, ²⁵a dat următoarea poruncă leviților care transportau lada legământului făcut cu Domnul: ²⁶„Luați această carte a legii și puneți-o în lada legământului făcut (de noi) cu Domnul care este Dumnezeul vostru. Acolo, ea va fi ca un martor împotriva voastră. ²⁷Eu cunosc intențiile și tendințele voastre. Dacă v-ați opus permanent Domnului cât timp am trăit eu între voi, cu atât mai mult Îl veți sfida după moartea mea! ²⁸Chemați-i înaintea mea pe toți bătrânii triburilor voastre și pe toți conducătorii voștri! Voi proclama în auzul lor aceste cuvinte; și voi lua ca martor împotriva lor cerul și pământul; ²⁹pentru că eu știu că după moartea mea vă veți strica și veți devia în comportarea voastră de la drumul pe care v-am poruncit să mergeți. În zilele care vor urma, va veni dezastrul (pedepsei) peste voi dacă veți comite ce este rău pentru Domnul, mâniindu-L prin ce veți face cu mâinile voastre!” ³⁰Apoi Moise a recitat toate cuvintele acestui cântec în auzul întregii adunări a lui Israel: **32** „Ascultă, cer; și voi vorbi. Ascultă și tu, pământ, cuvintele spuse de gura mea. ²Învățătura mea să cadă ca ploaia; și cuvintele mele să curgă la fel ca roua, ca stropii de ploaie pe vegetație și ca aversele pe iarbă. ³Voi proclama numele Domnului. Lăudați pe Dumnezeul nostru! ⁴El este stânca; lucrările Lui sunt perfecte, pentru că toate metodele Lui sunt corecte. Dumnezeu este demn de încredere. Acolo nu este nedreptate; ci El este drept și cinstit. ⁵Ei s-au stricat! Este o rușine pentru ei că nu mai sunt fiii Lui, ci (au ajuns) o generație pervertită și nedreaptă. ⁶Așa vă raportați voi la Domnul, popor fără judecată și neînțelept? Nu este El Tatăl vostru, Creatorul vostru, Cel care v-a conceput și care v-a făcut să existați? ⁷Amintiți-vă de zilele din trecut. Calculați anii care au trecut de la o generație la cealaltă. Întrebați-i pe părinții voștri; și ei vă vor învăța. Vorbiți cu bătrânii voștri; și aceștia vă vor spune. ⁸Când Dumnezeul foarte înalt le-a dat

popoarelor moștenirea, când i-a despărțit pe fiii oamenilor, El a stabilit limitele teritoriale ale acestora raportându-le la numărul fiilor lui Israel! ⁹A procedat astfel pentru că partea Domnului este poporul Lui. Iacov este moștenirea Sa! ¹⁰El l-a găsit într-un teritoriu nelocuit, într-o singurătate plină de țipete ale disperării. L-a înconjurat și a avut grijă de el. L-a apărut ca pe lumina ochilor Lui; ¹¹și a procedat exact cum își scutură cuibul vulturul care zboară deasupra puilor și care își deschide apoi aripile luându-i și transportându-i pe penele lui... ¹²Domnul Și-a condus singur poporul; și nu era nici un alt zeu străin alături de El. ¹³L-a urcat pe zonele înalte ale țării și l-a hrănit cu recoltele pe care le produce câmpul. L-a hrănit, dându-i să mănânce: miere din stâncă și ulei din cea mai tare stâncă, ¹⁴iaurtul vitelor și laptele oilor, grăsimea mieilor, a berbecilor din Bașan și a țapilor, împreună cu grăsimea boabelor de grâu. A băut și vin – sângele strugurilor. ¹⁵Iacov s-a îngrășat și apoi s-a opus! S-a depus grăsimea pe tine; ai devenit greu și mare! Poporul L-a părăsit pe Dumnezeu care l-a creat; și a respins stânca salvării lui. ¹⁶Ei L-au făcut gelos prin slujirea zeilor străini; și L-au mâniat prin practici oribile. ¹⁷Au adus sacrificii pe care le-au dedicat demonilor, nu lui Dumnezeu; și s-au închinat unor zei pe care nu-i cunoșteau – zei noi, apăruți de puțin timp și de care strămoșii lor nu s-au temut. ¹⁸Au abandonat acea stâncă ce îi crease. Au uitat pe Dumnezeu care îi născuse. ¹⁹Domnul a văzut și i-a desconsiderat; El s-a mâniat pe fiii și pe fiicele Sale. ²⁰El a zis: «Îmi voi ascunde fața de ei. Voi asista la sfârșitul lor fără să intervin; pentru că sunt o generație pervertită formată din niște copii care nu-și respectă promisiunile. ²¹M-au provocat la gelozie prin ce nu este Dumnezeu; și M-au mâniat prin închinarea în fața idolilor lor care nu au nici o valoare. Din această cauză, și Eu îi voi provoca la gelozie printr-un grup de oameni care nu formează un popor; îi voi mânia printr-o etnie ai cărei oameni nu au inteligență. ²²Voi proceda așa pentru că s-a aprins focul mâniei Mele; și va arde până în adâncul locuinței morților. El va distruge pământul împreună cu recoltele lui; și va arde temeliile munților. ²³Voi aduce calamități peste ei; voi arunca toate săgețile Mele împotriva lor! ²⁴Vor fi înfometați, consumați de foc și distruși cu duritate. Voi trimite împotriva lor colții animalelor sălbatice și veninul șerpilor! ²⁵Vor muri pe drum loviți cu sabia; și vor fi decimați de teroare în camerele unde se vor ascunde. Moartea va lovi tânărul și fecioara, copilul și bătrânul. ²⁶Am zis că îi voi strivi și le voi șterge amintirea printre celelalte popoare; ²⁷dar Mă tem de calomniile dușmanilor Mei. Nu vreau să le permit să se înșele și să zică: 'Forța mâinilor noastre – și nu Domnul – a făcut toate aceste lucruri!'». ²⁸Sunt un popor căruia îi lipsește înțelepciunea și nu mai există nimeni cu discernământ între ei. ²⁹Dacă ar fi fost înțelepți, ar fi înțeles implicațiile; și s-ar fi gândit la ce li se va întâmpla. ³⁰Oare cum ar fi putut ca unul dintre ei să urmărească o mie sau doi dintre ei să facă să fugă zece mii, dacă nu le-ar fi facilitat acest lucru stânca lor și dacă Domnul nu i-ar fi ajutat să-i domine (pe dușmani)? ³¹Stânca acelor popoare nu este ca stânca noastră. Chiar și dușmanii noștri înțeleg acest lucru! ³²Vița lor provine din via Sodomei și din câmpiile Gomorei. Strugurii lor sunt plini de venin; iar ciorchinii sunt amari. ³³Vinul lor este venin de șerpi și se aseamănă cu veninul cobrelor nemiloase. ³⁴«Oare nu este păstrat acest lucru la Mine și sigilat printre comorile Mele? ³⁵Răzbunarea este de competența Mea; și Eu voi recompensa! Vine vremea când le vor aluneca picioarele; pentru că zilele distrugerii sunt aproape și destinul lor se va

grăbi». ³⁶Se va întâmpla așa pentru că Domnul Își va judeca poporul; dar va avea milă de sclavii Săi când va vedea că li s-a consumat puterea și că n-a mai rămas nimeni: nici deținut, nici om liber. ³⁷El va întreba: «Oare unde le sunt zeii – acea stâncă a lor care le folosea ca adăpost – ³⁸acei zeii care se hrăneau cu grăsimea sacrificiilor lor și care beau vinul sacrificiilor de băutură? Să se ridice acum ca să vă ajute! Să vă ofere un adăpost! ³⁹Vedeți acum că Eu personal sunt Dumnezeu! Nu mai există alt (dumne)zeu în afară de Mine. Eu aduc moartea și tot Eu aduc la viață; Eu strivesc și tot Eu vindec. Și nimeni nu se poate salva din mâna Mea. ⁴⁰Îmi ridic mâna spre cer și declar: Eu sunt viu pentru eternitate! ⁴¹Prin acest fapt garantez că Îmi voi ascuți fulgerul sabiei Mele; și voi începe să fac judecată cu mâna Mea. Mă voi răzbuna pe dușmanii Mei; și voi pedepsi pe cei care Mă urăsc! ⁴²Voi face ca săgețile Mele să se îmbete de sânge; iar sabia Mea se va hrăni mâncând carne și bând sângele celor omorâți și al captivilor. Această sabie se va hrăni și cu capetele conducătorilor dușmanilor!». ⁴³«Popoare, bucurați-vă împreună cu poporul Lui; pentru că El va răzbuna sângele slujitorilor Săi. Se va răzbuna pe dușmanii Lui. Va face astfel achitare pentru poporul Lui și pentru teritoriul acestuia!».» ⁴⁴Moise a venit împreună cu Iosua – fiul lui Nun – și a recitat toate cuvintele acestui cântec în auzul poporului. ⁴⁵Când a terminat Moise de pronunțat toate aceste cuvinte adresate întregului Israel, ⁴⁶le-a zis: „Puneți-vă în inimă toate cuvintele pe care vi le-am spus astăzi; și să porunciți copiilor voștri să respecte toate cuvintele acestei legi și să se conformeze cerințelor lor; ⁴⁷pentru că nici unul dintre aceste cuvinte nu este fără valoare, ci toate sunt viața voastră. Ținând cont de aceste cuvinte vă veți lungi zilele în țara voastră pe care o veți lua în proprietate după ce veți traversa Iordanul.” ⁴⁸În aceeași zi, Domnul i-a vorbit lui Moise, zicând: ⁴⁹„Urcă-te pe muntele Abarim care se numește și Nebo – în țara Moab – care este înaintea Ierihonului; și privește Canaanul pe care Eu îl dau în proprietate lui Israel. ⁵⁰Tu vei muri pe muntele pe care te vei urca; și vei fi astfel adăugat la strămoșii tăi – exact cum s-a întâmplat și cu fratele tău Aaron care a murit pe muntele Hor și a fost adăugat la strămoșii lui. ⁵¹Vi se va întâmpla așa pentru că ați fost necredincioși față de Mine înaintea israelienilor când vă aflați la apele Meribei din Cadeș, în deșertul Țin – acolo unde nu M-ați sfințit în mijlocul lui Israel. ⁵²Tu vei vedea de la distanță pământul promis, dar nu vei intra în țara pe care o dau poporului Israel!”

33 Urmează binecuvântarea pe care Moise – omul lui Dumnezeu – a prezentat-o pentru Israel, înainte de moartea lui. ²El a zis: „Domnul a venit din Sinai și a răsărit peste ei din Seir. A strălucit din muntele Paran și a venit din mijlocul zecilor de mii de sfinți. Și-a făcut apariția din partea de sud, de pe versanții munților Lui. ³Da, El Își iubește poporul. «Toți sfinții sunt în mâna Ta. Ei s-au plecat la picioarele Tale și Ți-au primit cuvintele.» ⁴Moise ne-a dat legea; și ea a devenit moștenirea adunării lui Iacov. ⁵Domnul era rege peste Iacov când se adunau conducătorii poporului împreună cu triburile lui Israel. ⁶Să trăiască Ruben și să nu moară; iar bărbații lui să fie fără număr! ⁷Despre Iuda a zis: Ascultă, Doamne, ce îți cere Iuda; și întoarce-i oamenii la poporul lui. Întărește-i mâinile și ajută-l să reușească împotriva dușmanilor lui. ⁸Despre Levi a zis: Tumim și Urim au fost date în grija bărbatului respectuos. L-ai testat la Masa și l-ai certat la apele Meribei. ⁹El a spus despre tatăl și despre mama lui «Nu i-am văzut!». Nu și-a recunoscut frații și n-a dorit să știe cine îi sunt copiii – pentru că s-a conformat Cuvântului Tău și Ți-a

respectat legământul. ¹⁰El învață pe Iacov poruncile Tale și pe Israel legea Ta. Pune tămâie înaintea Ta și sacrificii pe altarul Tău. ¹¹Doamne, binecuvântează forța lui; și aprobă ce face el cu mâinile. Strivește pe cei care vin împotriva lui; iar cei care-l urăsc, să nu se mai ridice! ¹²Despre Beniamin a zis: Cel care este foarte iubit de Domnul, va locui fără pericole lângă El. Domnul îl va proteja în toate zilele; și el se va odihni pe umerii Lui. ¹³Despre Iosif a zis: Pământul lui să fie binecuvântat de Domnul. Să beneficieze de roua abundentă a cerului de sus și de apele adânci de jos. ¹⁴Să aibă cele mai bune recolte care cresc la lumina soarelui și să-și însușească cele mai bune rezultate ale producției agricole din fiecare lună. ¹⁵Să fie binecuvântat cu plantele de pe înălțimile munților vechi și cu tot ce produc bun dealurile eterne. ¹⁶Cele mai bune daruri ale pământului, abundența lui și amabilitatea Celui care Și-a făcut apariția în acel tufiș aprins, să vină deasupra capului lui Iosif: să se oprească pe partea de sus a capului lui – a celui care este special între frații lui. ¹⁷El are frumusețea primului născut al taurului. Coarnele lui sunt ca ale bouului sălbatic. Cu ele va împunge popoarele până la capătul pământului. Aceste coarne sunt reprezentate de zecile de mii de oameni aparținând tribului lui Efraim și de miile de reprezentanți ai lui Manase! ¹⁸Despre Zabulon a zis: Bucură-te, Zabulon, de alergările tale. Să te bucuri și tu, Isahar, de corturile tale. ¹⁹Aceștia vor chema popoarele pe munte; și acolo vor oferi sacrificii adecvate; pentru că vor sorbi bogățiile mării și vor beneficia de comorile ascunse în nisip. ²⁰Despre Gad a zis: Să fie binecuvântat cel care mărește teritoriile lui Gad! El se odihnește ca leul și atacă la braț sau la cap. ²¹Și-a ales cel mai bun teritoriu; pentru că acolo era ascunsă partea celui care face legi. El a venit cu conducătorii poporului, a respectat dreptatea Domnului și a pus în aplicare judecățile Lui cu privire la Israel! ²²Despre Dan a zis: Dan este un pui de leu care a sărit din Bașan. ²³Despre Neftali a zis: Neftali este plin de amabilitate și beneficiază din abundență de binecuvântarea Domnului. El va moșteni teritorii în partea de sud, lângă lac. ²⁴Despre Așer a zis: Cel mai binecuvântat dintre fii este Așer. Să fie agreeat de frații lui și să-și înmoaie picioarele în ulei. ²⁵«Zăvoarele porților tale să fie de fier și de bronz. Să beneficiezi de putere în toate zilele tale. ²⁶Nimeni nu este ca Dumnezeuul lui Iacov, care parcurge călare cerul ca să te ajute. El poate fi admirat când călătorește pe nori. ²⁷Eternul Dumnezeu îți este un adăpost; și sub tine se află brațele Lui eterne. El îi va alunga pe dușmani din fața voastră; și vă va zice: «Distrugeți-i!». ²⁸Israel va locui singur și la adăpost. Permanentă sursă de prosperitate a lui Iacov este protejată în țara cerealelor și a mustului. Acolo cerul lasă să cadă roua. ²⁹«Israel, ești (un popor) fericit! Cine mai este ca tine – un popor salvat de Domnul? El este atât apărarea și ajutorul tău, cât și sabia ta glorioasă. Dușmanii tăi vor dori să câștige favoarea ta; și tu vei călca peste înălțimile lor!» **34** Moise a plecat din câmpiile Moabului și s-a urcat pe muntele Nebo, pe vârful Pisga, care se află în fața Ierihonului. Domnul i-a arătat întreaga țară, de la Ghilad până la (teritoriile lui) Dan, ²teritoriul lui Neftali, teritoriul lui Efraim și al lui Manase, toată zona dată lui Iuda până la Marea de Vest, ³Negheul și tot teritoriul din Valea Ierihonului – orașul de palmieri – până la Țoar. ⁴Atunci Domnul i-a zis: „Aceasta este țara pe care am promis-o lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov când am spus: «O voi da urmașului tău!». Ți-am permis să o vezi; dar nu vei intra în ea!” ⁵Moise, sclavul Domnului, a murit în teritoriile numite Moab. S-a întâmplat exact cum îi spusese Cuvântul Domnului. ⁶El

l-a înmormântat în zona numită Moab, în valea care este în fața localității Bet-Peor; dar nimeni n-a cunoscut vreodată unde se află mormântul lui. ⁷Moise avea o sută douăzeci de ani când a murit; dar nu-i slăbise vederea și nu-și pierduse forța fizică. ⁸Israelienii l-au plâns pe Moise treizeci de zile în câmpiile Moabului; apoi zilele de plâns și de doliu pentru Moise, s-au terminat. ⁹Iosua – fiul lui Nun – era plin de spiritul înțelepciunii, pentru că Moise își pusese mâinile peste el. Israelienii au ascultat de Iosua și au făcut ce i-a poruncit Domnul prin Moise. ¹⁰De atunci n-a mai existat în Israel niciun alt profet ca Moise, pe care Domnul să-l fi cunoscut față în față! ¹¹Doar pe el l-a trimis Domnul în Egipt ca să facă lucruri speciale și toate acele minuni împotriva lui Faraon și a slujitorilor lui, afectând întreaga țară. ¹²Numai Moise a făcut în forță toate acele impunătoare fapte înaintea întregului Israel.

Iosua

1 După moartea lui Moise – sclavul Domnului –, Domnul i-a vorbit lui Iosua – fiul lui Nun – slujitorul lui Moise, zicându-i: ²„Moise, sclavul Meu, a murit. Acum, traversează imediat Iordanul, împreună cu tot acest popor; și mergeți spre țara pe care o dau israelienilor. ³Vă voi oferi (ca proprietate a voastră) orice teritoriu pe care veți ajunge să călcați cu talpa piciorului vostru – exact cum i-am promis lui Moise. ⁴Țara voastră va fi de la deșert până la Liban; și de la Râul Mare – râul Eufrat, cuprinzând tot teritoriul hitiților – până la acea Mare de mari dimensiuni, care se află la vest. ⁵Niciun om nu ți se va putea opune cât vei trăi. Voi fi și cu tine exact cum am fost cu Moise! Nu te voi lăsa și nu te voi abandona! ⁶Fii puternic și curajos; pentru că tu vei oferi acestui popor țara despre care am jurat strămoșilor lor că le-o voi da. ⁷Deci să fii puternic și foarte curajos. Să respecti cu atenție toată legea pe care ți-a dat-o sub formă de porunci sclavul Meu numit Moise. Nu devia de la ea nici la dreapta, nici la stânga; pentru ca să prosperi oriunde vei merge! ⁸Gura ta să nu abandoneze obiceiul de a citi (zilnic) din această carte a legii! Meditează la conținutul ei atât ziua, cât și noaptea, urmărind să respecti tot ce este scris acolo. Pentru că atunci vei avea succes oriunde vei merge; și vei prospera! ⁹Oare nu Eu te-am autorizat? Fii puternic și curajos! Nu te teme și nu te speria; pentru că Dumnezeuul tău care se numește Domnul, este cu tine oriunde vei merge!“ ¹⁰Iosua le-a poruncit conducătorilor poporului, zicând: ¹¹„Treceți prin tabără și porunciți poporului să-și pregătească provizii; pentru că peste trei zile veți traversa Iordanul ca să mergeți și să cuceriti teritoriul pe care Domnul – Dumnezeuul vostru – vi-l dă în proprietate.” ¹²Apoi Iosua le-a zis rubeniților, gadiților și celor care aparțineau unei jumătăți din tribul lui Manase: ¹³„Amintiți-vă de datoria pe care v-a stabilit-o Moise – sclavul Domnului – când a zis că Dumnezeuul vostru numit Domnul vă dă odihnă și vă oferă acest teritoriu. ¹⁴Deci soțiile voastre, copiii voștri și vitele voastre trebuie să rămână în țara pe care v-a dat-o Moise, pe această parte a Iordanului. Dar toți oamenii voștri care pot participa la război, trebuie să traverseze înarmați și să meargă înaintea fraților voștri ca să-i ajute. ¹⁵Vor proceda așa până când Domnul – Dumnezeuul vostru – le va da și lor odihnă ca vouă; și până când vor lua și ei în proprietate teritoriul pe care li-l oferă Domnul, Dumnezeuul vostru. Apoi vă veți întoarce să stăpâniți țara care v-a fost dată ca moștenire prin Moise – sclavul Domnului – pe această parte a Iordanului, spre estul soarelui.“ ¹⁶Ei i-au răspuns lui Iosua: „Vom face tot ce ne-ai poruncit; și vom merge oriunde ne vei trimite! ¹⁷Te vom asculta la fel cum l-am ascultat și pe Moise! Numai să avem certitudinea că Domnul – Dumnezeuul tău – va fi și cu tine la fel cum a fost cu Moise! ¹⁸Orice om care va protesta față de porunca ta și care nu va asculta de toate cuvintele pe care ni le spui ca porunci, va fi omorât. Dar tu fii puternic și curajos!” **2** Apoi Iosua – fiul lui Nun – a trimis din Șitim doi spioni, zicându-le în secret: „Duceți-vă și vedeți cum este zona – mai ales cea a Ierihonului!“ Ei au plecat și au intrat în casa unei prostituate care se numea Rahab; și au rămas acolo în acea noapte. ²Atunci i s-a spus regelui Ierihonului: „Să știi că niște israelieni au venit aici în timpul nopții ca să spioneze zona“. ³Regele Ierihonului a trimis un mesaj prostituatei Rahab, zicându-i: „Scoate-i pe oamenii care au ajuns la tine și s-au

odihnit în casa ta; pentru că au venit să spioneze întregul teritoriu!”⁴ Dar femeia îi ascunsese pe cei doi bărbați. Ea a răspuns: „Este adevărat că acei bărbați au venit la mine; dar eu nu știam de unde sunt.”⁵ Spre seară, când trebuia să se închidă poarta, ei au plecat; și nu știu unde s-au dus. Grăbiți-vă să-i urmăriți; și îi veți ajunge!”⁶ Ea îi urcase pe acoperiș, unde îi ascunsese sub snopii de în pe care îi avea puși acolo.⁷ Oamenii din Ierihon i-au urmărit pe drumul care conduce la vadurile Iordanului. După plecarea lor, s-a închis poarta (orașului).⁸ Înainte ca spionii să adoarmă, Rahab s-a urcat la ei pe acoperiș; ⁹și le-a spus: „Știu că Domnul v-a dat această țară. De când am auzit despre voi, suntem foarte speriați; și locuitorii acestei zone sunt terorizați de frică.”¹⁰ Am auzit că atunci când ați plecat din Egipt, Domnul a secat înaintea voastră apele Mării Roșii; și am aflat ce le-ați făcut lui Sihon și lui Og – cei doi regi amoriți care erau în partea de est a Iordanului – pe care i-ați distrus total.¹¹ De când am auzit aceste lucruri, ni s-au înmuiat inimile. Fiecare om (din orașul nostru) și-a pierdut curajul gândindu-se la voi; pentru că (știm că) Domnul – Dumnezeuul vostru – este Dumnezeu atât sus în cer, cât și jos pe pământ!”¹² Acum, vă rog, jurați-mi pe Domnul că vă veți comporta față de familia tatălui meu cu aceeași amabilitate pe care am avut-o eu față de voi! Dați-mi un semn care să mă convingă ¹³că veți lăsa în viață pe tatăl meu, pe mama mea, pe frații mei și pe surorile mele împreună cu tot ce au ei. Vreau să fiu sigură că ne veți salva de la moarte!”¹⁴ Acei bărbați i-au răspuns: „Dacă nu ne vei trăda, suntem decizi să ne sacrificăm viața pentru voi! Iar atunci când Domnul ne va da țara, ne vom comporta cu tine cu bunătate și ne vom respecta promisiunea!”¹⁵ Atunci acea femeie i-a coborât cu o frânghie prin fereastră, pentru că avea casa construită deasupra zidului orașului și locuia chiar deasupra lui.¹⁶ Ea le-a zis: „Mergeți spre munte ca să evitați întâlnirea cu cei care vă urmăresc; și ascundeți-vă acolo trei zile, până se vor întoarce ei. Apoi vă veți putea continua drumul.”¹⁷ Bărbații i-au spus: „Noi nu vom mai fi obligați să respectăm acest jurământ pe care ne-ai pus să-l facem față de tine,”¹⁸ dacă atunci când vom intra în țară, nu vei lega această frânghie roșie de fereastra prin care ne-ai coborât și dacă nu vei aduce în casa ta toată familia ta formată din tatăl tău, mama ta și frații tăi.¹⁹ Dacă vreunul dintre ei va trece dincolo de porțile casei tale, va fi doar el responsabil de faptul că i se va vărsa sângele; iar noi vom fi nevinovați. Dar dacă cineva va face vreun rău unuia dintre cei care vor fi în casă cu tine, noi vom fi direct responsabili de vărsarea sângelui lui.”²⁰ Dacă ne vei trăda, atunci vom fi liberi de obligația respectării acestui jurământ pe care ne-ai pus să-l facem!”²¹ Ea le-a răspuns: „Să fie așa cum ați spus!” Apoi i-a trimis; și ei au plecat. Ea a legat frânghia roșie de fereastră.²² Ei s-au dus și au ajuns la munte, unde au rămas trei zile, până când s-au întors aceia care îi urmăreau și care îi căutaseră pe tot acel drum fără să-i găsească.²³ Apoi cei doi bărbați s-au întors, au coborât muntele și au traversat Iordanul. Au venit la Iosua – fiul lui Nun – și i-au relatat tot ce li s-a întâmplat.²⁴ Ei i-au spus lui Iosua: „Este o certitudine că Domnul a făcut ca întreaga țară să ajungă la discreția noastră; și toți locuitorii ei tremură înaintea noastră!” **3** Iosua s-a sculat dimineața devreme împreună cu tot poporul Israel. Au plecat din Șitim și s-au deplasat spre Iordan. Ei au rămas acolo în timpul nopții, înainte de traversarea râului.² După trei zile, conducătorii poporului au mers prin toată tabăra; ³și au poruncit poporului: „Când veți vedea deplasându-se lada legământului cu Dumnezeuul vostru numit Domnul, transportată de

preoții leviți, să plecați din locul în care sunteți și să mergeți după ea. ⁴Dar între voi și ladă să păstrați o distanță de două mii de coți. Să nu vă apropiați de ea! Aceasta vă va arăta drumul pe care trebuie să mergeți; pentru că nu ați mai trecut niciodată pe acest drum.“ ⁵Iosua a zis poporului: „Sfințiți-vă; pentru că Domnul va face mâine lucruri speciale în mijlocul vostru!“ ⁶Iosua le-a spus apoi preoților: „Luați lada legământului și treceți cu ea înaintea poporului!“ Ei au luat-o și au plecat în fața poporului. ⁷Domnul i-a zis lui Iosua: „Astăzi voi începe să te înalț în ochii întregului Israel, ca să știe astfel că Eu sunt cu tine exact cum am fost și cu Moise. ⁸Dă porunci preoților care transportă lada legământului, spunându-le: «Când veți ajunge la malul Iordanului, să vă opriți acolo!»“ ⁹Iosua a vorbit israelienilor, zicând: „Apropiați-vă ca să ascultați cuvintele Dumnezeului vostru care se numește Domnul! ¹⁰Vă voi spune cum veți putea verifica faptul că Dumnezeul care este viu se află în mijlocul vostru și că va distruge din drumul vostru pe caananiți, pe hitiți, pe hiviți, pe periziți, pe ghirgasiți, pe amoriți și pe iebusiți. ¹¹Să știți că lada acelui legământ făcut cu Stăpânul întregului pământ traversează Iordanul înaintea voastră. ¹²Acum, alegeți doisprezece bărbați israelieni: câte unul din fiecare trib. ¹³Când picioarele preoților care duc lada Domnului – Stăpânul întregului pământ – vor intra în apele Iordanului, cele din amonte se vor opri și se vor despărți de celelalte. Ele nu vor mai înainta, ci se vor aduna în mare cantitate în locul în care se vor opri.“ ¹⁴Poporul a ieșit din corturi ca să traverseze Iordanul; iar preoții care duceau lada legământului erau înaintea poporului. ¹⁵Când preoții care transportau acea ladă au ajuns la Iordan și au atins cu picioarele lor marginea apelor Iordanului – pentru că Iordanul inundă ambele maluri în toată perioada când se secără cerealele –, ¹⁶apele din amonte s-au oprit și s-au adunat în mare cantitate pe o mare distanță: până la Adam – oraș din vecinătatea Țortanului; iar apele din aval care curgeau spre Marea Arabeia – adică Marea Sărată –, s-au scurs total. Și astfel, poporul a traversat vadul Iordanului, ajungând în fața Ierihonului. ¹⁷Preoții care duceau lada acelui legământ care fusese făcut de israelieni cu Domnul, s-au oprit pe terenul fără apă din mijlocul Iordanului. În acest timp, tot Israelul îl traversa. Preoții au stat acolo până când întregul popor a ajuns pe celălalt mal al râului. **4** Astfel, tot poporul (israelian) a traversat Iordanul. Atunci Domnul i-a spus lui Iosua: ²„Alege doisprezece bărbați din popor: câte unul din fiecare trib; ³și poruncește-le să ia din mijlocul Iordanului douăsprezece pietre: chiar din locul unde au stat picioarele preoților. Să le duceți cu voi și să le puneți în locul în care veți rămâne în timpul nopții.“ ⁴Iosua a chemat doisprezece bărbați, pe care i-a ales dintre israelieni: câte unul din fiecare trib; și le-a zis: ⁵„Treceți în fața lăzii legământului făcut cu Dumnezeul vostru numit Domnul. Stați acolo în mijlocul Iordanului; și fiecare dintre voi să ridice pe umeri o piatră. Să fie câte una pentru fiecare trib al poporului Israel. ⁶Acestea vor avea o semnificație specială în mijlocul vostru. Când fiii voștri vor dori să știe într-o zi ce semnifică existența acestor pietre, ⁷să le relatați cum au fost secate apele Iordanului înaintea lăzii legământului cu Domnul, atunci când acesta l-a traversat. Deci, aceste pietre să fie pentru israelieni o permanentă amintire despre acest fapt!“ ⁸Israelienii au făcut exact cum le-a poruncit Iosua. Au luat douăsprezece pietre din mijlocul Iordanului – cum îi spusese Domnul lui Iosua – conform numărului triburilor lui Israel. Apoi le-au dus în locul în care au rămas în acea noapte; și le-au pus acolo. ⁹Iosua a pus și el douăsprezece pietre în mijlocul

Iordanului, chiar în locul unde au stat picioarele preoților care au dus lada legământului. Ele mai există și astăzi acolo. ¹⁰Preoții care duceau acea ladă, au stat în mijlocul Iordanului până s-a realizat tot ce poruncise Domnul lui Iosua – prin Moise – referitor la popor. Și poporul s-a grăbit să traverseze (Iordanul). ¹¹După ce a traversat tot poporul, lada Domnului și preoții au mers înaintea poporului. ¹²Urmașii lui Ruben, ai lui Gad și ai jumătății tribului lui Manase, au traversat și ei – pregătiți pentru luptă – în fața israelienilor, așa cum le ceruse Moise. ¹³Aproape patruzeci de mii de bărbați înarmați, pregătiți de luptă, au venit înaintea Domnului în câmpiile Ierihonului. ¹⁴În acea zi, Domnul l-a înălțat pe Iosua în fața întregului Israel; și toți israelienii s-au temut de el cât timp a trăit – exact cum se temuseră de Moise. ¹⁵Atunci Domnul i-a spus lui Iosua: ¹⁶„Poruncește-le preoților care transportă lada declarației, să iasă din Iordan.“ ¹⁷Iosua le-a poruncit preoților: „Ieșiți din Iordan!“.

¹⁸Atunci preoții care duceau lada legământului cu Domnul au ieșit din mijlocul Iordanului. În momentul în care picioarele lor au atins malul, apele Iordanului au revenit în albia lor, inundând din nou toată acea suprafață până la ambele maluri ale lui. ¹⁹Poporul a ieșit din Iordan în a zecea zi din prima lună; și și-a stabilit tabăra la Ghilgal, în partea de est a Ierihonului. ²⁰Cele douăsprezece pietre luate din Iordan, au fost puse de Iosua la Ghilgal. ²¹El le-a zis israelienilor: „Când veți fi părinții și vă vor întreba într-o zi urmașii voștri «Ce înseamnă aceste pietre?», ²²voi să-i învățați, răspunzându-le: «Israel a traversat acest Iordan ca pe pământ uscat!». ²³Domnul – Dumnezeuul vostru – a secăt (acum) apele Iordanului înaintea voastră ca să-l puteți traversa, exact cum făcuse El la Marea Roșie, când a secăt-o înaintea generației noastre până am traversat-o. ²⁴Astfel, toate popoarele pământului vor cunoaște forța mâinii Domnului; iar voi vă veți teme de Dumnezeuul vostru numit Domnul în toate zilele vieții voastre!“

5 Când toți regii amoriți din partea de vest a Iordanului și toți regii canaaniți de pe (acel) mal au auzit că Domnul a secăt apele Iordanului înaintea israelienilor până l-au traversat, li s-au înmuiat inimile și și-au pierdut curajul în fața lor. ²Atunci Domnul i-a poruncit lui Iosua: „Fă-ți niște cuțite din rocă de cremene și circumcide-i din nou pe israelieni!“ ³Iosua a făcut niște cuțite din cremene și i-a circumcis pe israelieni la Ghivat-Haaralot. ⁴Motivul circumciziei a fost acesta: toți israelienii care plecaseră din Egipt, adică toți aceia care puteau atunci să lupte, muriseră în timpul călătoriilor prin deșert. ⁵Doar ei fuseseră circumciși. Poporul născut în timpul călătoriilor făcute prin deșert după plecarea din Egipt, nu fusese circumcis. ⁶Israelienii au călătorit patruzeci de ani prin deșert până când a murit întreaga generație de luptători care plecaseră din Egipt și care nu se conformaseră cerințelor Domnului. El le-a jurat atunci că nu le va permite să vadă țara despre care promisese cu jurământ strămoșilor lor că le-o va da – acea țară în care curge lapte și miere. ⁷În locul acelei generații, El a format-o pe aceea a fiii lor. Pe aceștia i-a circumcis Iosua. Ei erau necircumciși pentru că nu li se făcuse circumcizia în timpul călătoriilor. ⁸După ce s-a terminat circumciderea tuturor celor din popor, israelienii au rămas în tabără până s-au vindecat. ⁹Domnul i-a spus lui Iosua: „Astăzi am luat de peste voi rușinea Egiptului!“ Astfel, acel loc a fost numit Ghilgal. Acest nume dat acelei zone, s-a păstrat până astăzi. ¹⁰Israelienii și-au așezat tabăra la Ghilgal, în câmpiile Ierihonului; și au sărbătorit Paștele în seara zilei a paisprezecea din acea lună. ¹¹Chiar în prima zi după Paște, israelienii au mâncat din producția de hrană a

țării: turte și boabe de cereale prăjite. ¹²Mana a încetat la o zi după ce au mâncat din cerealele Canaanului. Astfel, israelienii nu au mai avut mană; și începând cu acel an, ei s-au hrănit (doar) din recoltele țării. ¹³În timp ce era lângă Ierihon, Iosua a privit și a observat un bărbat care stătea înaintea lui, ținând în mână sabia scoasă din teacă. Iosua s-a dus spre el și l-a întrebat: „Ești dintre ai noștri, sau dintre dușmanii noștri?” ¹⁴El a răspuns: „Sunt Comandantul armatei Domnului; și acum tocmai am venit (la tine)!” Iosua a căzut înaintea lui cu fața spre pământ, i s-a închinat și l-a întrebat: „Ce spune Stăpânul meu sclavului Său?” ¹⁵„Comandantul armatei Domnului i-a răspuns: „Scoate-ți sandalele din picioare; pentru că locul pe care stai, este un teren sfânt.” Și Iosua a făcut așa cum i s-a cerut. **6** Ierihonul era un oraș închis și fortificat, pentru că oamenilor lui le era frică de israelieni. Nimeni nu ieșea din el și nici nu intra acolo. ²Domnul i-a zis lui Iosua: „Vei vedea că îți voi da Ierihonul împreună cu regele și cu luptătorii lui viteji. ³Toți oamenii înarmați să meargă în jurul orașului, înconjurându-l o singură dată (pe zi). Așa să faceți în următoarele șase zile. ⁴Șapte preoți să meargă înaintea acelei lăzi; și fiecare dintre ei să aibă câte o goarnă. În a șaptea zi să înconjurați orașul de șapte ori; iar preoții să sune din goarnă. ⁵Când se va suna din goarne și veți auzi sunetul lor, tot poporul să strige cu mare intensitate. Atunci zidul orașului va cădea la pământ; și poporul va putea să atace zona pe care o va avea înaintea!” ⁶Iosua – fiul lui Nun – a chemat preoții și le-a spus: „Luați lada legământului; și șapte preoți să se deplaseze cu goarnele înaintea lăzii Domnului.” ⁷Apoi a spus poporului: „Începeți să înconjurați orașul. Oamenii înarmați să meargă înaintea lăzii Domnului.” ⁸După ce Iosua a vorbit poporului, cei șapte preoți care aveau goarnele înaintea Domnului, au trecut în partea din față și au început să sune cu ele; iar lada legământului cu Domnul venea în urma lor. ⁹Oamenii înarmați au mers în fața preoților care sunau din goarne, iar restul poporului urma lada. În timp ce mergeau, preoții sunau din goarne. ¹⁰Iosua dăduse poporului următoarea poruncă: „Să nu strigați, să nu vi se audă vocile și să nu pronunțați nici un cuvânt cu gura voastră – până în ziua când vă voi da ordin să strigați! Deci numai atunci să strigați!” ¹¹Lada Domnului (urmată de restul poporului) a înconjurat odată orașul. Apoi au intrat în tabără și au rămas noaptea acolo. ¹²A doua zi, Iosua s-a trezit dimineața devreme. Preoții au luat lada Domnului; ¹³iar cei șapte preoți care mergeau cu goarnele înaintea lăzii Domnului, sunau din ele. Oamenii înarmați se deplasau înaintea lor, iar restul poporului venea mergând în urma lăzii Domnului. În timp ce mergeau, se auzea (doar) sunetul goarnelor. ¹⁴Au înconjurat o dată orașul și în a doua zi. Apoi au revenit în tabără. Au procedat astfel șase zile. ¹⁵În a șaptea zi, s-au trezit dimineața devreme și au înconjurat orașul ca în celelalte zile; dar au făcut acest lucru de șapte ori. Aceea a fost singura zi în care au înconjurat orașul de șapte ori. ¹⁶Când l-au înconjurat a șaptea oară, în timp ce preoții sunau din goarne, Iosua a ordonat poporului: „Strigați! Domnul v-a dat orașul!” ¹⁷Acesta, cu tot ce se află în el, să fie dat Domnului pentru distrugere. Salvați-o doar pe prostituata Rahab împreună cu întreaga ei familie, pentru că a ascuns spionii trimiși de noi. ¹⁸Nu luați nimic din ce trebuie distrus, pentru ca să nu fiți și voi distruși. Altfel, ați face tabăra lui Israel să-și piardă discernământul și ar ajunge în situația de a fi distrusă. ¹⁹Tot argintul, tot aurul, toate obiectele din bronz și din fier, sunt închinare Domnului. Totul va intra în tezaurul Lui.” ²⁰În timp ce se auzea sunetul goarnelor, poporul a început să strige. Când sunetului goarnelor s-a

adăugat cel al strigătelor puternice ale poporului, zidul s-a prăbușit. Poporul a pătruns în oraș – fiecare om în dreptul lui – și astfel au capturat Ierihonul. ²¹Au distrus cu sabia tot ce se afla în oraș: bărbat și femeie, tânăr și bătrân, boi, oi și măgari. ²²Iosua le-a ordonat spionilor: „Intrați în casa acelei prostituate și scoateți-o de-acolo împreună cu tot ce-i aparține, așa cum i-ați jurat!” ²³Tinerii spioni au intrat și au scos de-acolo: pe Rahab, pe tatăl ei, pe mama ei și pe frații ei împreună cu tot ce-i aparținea. Au scos astfel întreaga ei familie; și i-au dus apoi în exteriorul taberei lui Israel. ²⁴Au ars orașul împreună cu tot ce era în el. Dar nu au ars argintul, aurul și obiectele din bronz și din fier. Acestea au fost puse în tezaurul Casei Domnului. ²⁵Iosua a salvat viața prostituatei Rahab și a familiei ei, lăsând-o să supraviețuiască împreună cu tot ce-i aparținea. Și astfel, ea a locuit în poporul Israel până astăzi, pentru că a ascuns spionii trimiși de Iosua la Ierihon. ²⁶Atunci Iosua a rostit următorul blestem: „Să fie blestemat de Domnul acela care va încerca să reconstruiască acest oraș al Ierihonului. Să-i pună temelia cu prețul primului lui născut și să-i instaleze porțile cu prețul celui mai tânăr fiu al lui!” ²⁷Domnul a fost cu Iosua; și ce a făcut el, a fost cunoscut în toată țara. **7** Dar israelienii nu au respectat (toți) regula cu privire la ce trebuia distrus. Acan – fiul lui Carmi – fiul lui Zimri – fiul lui Zerah – din tribul lui Iuda, a luat (pentru el) din ce trebuia distrus. În consecință, mânia Domnului s-a declanșat împotriva israelienilor. ²Iosua a trimis câțiva bărbați din Ierihon la Ai, care era lângă Bet-Aven, la est de Betel. El le-a zis celor pe care i-a trimis: „Duceți-vă și spionați zona!” Acei bărbați s-au dus și au spionat orașul Ai. ³Când s-au întors la Iosua, i-au spus: „Nu este necesar să se deplaseze acolo toată armata pentru atacul împotriva orașul Ai; ci este suficient să trimitem doar două sau trei mii de oameni. Deci nu mai obosi toată armata; pentru că acolo sunt puțini locuitori.” ⁴Atunci, aproape trei mii de bărbați din popor au mers spre oraș. Dar nu au rezistat forței cu care luptau bărbații din Ai. ⁵Aceștia le-au doborât israelienilor treizeci și șase de oameni; și i-au urmărit din fața porții până la carierele de piatră, învingându-i în vale. Inima poporului (israelian) s-a înmuiat și s-a făcut ca apa! ⁶Iosua și-a sfâșiat hainele și s-a aruncat cu fața spre pământ înaintea lăzii Domnului. A stat astfel acolo până seara, împreună cu cei care formau consiliul bătrânilor lui Israel. Toți își puseseră pământ pe cap. ⁷Iosua a zis: „Ah, Doamne, Tu care ești (adevăratul) Dumnezeu, de ce ai făcut ca acest popor să traverseze Iordanul? Ca să ne faci să ajungem la discreția amoriților și să fim distruși? Nu ar fi fost mai bine pentru noi să fim rămas pe celălalt mal al Iordanului?” ⁸Acum, Doamne, ce voi spune după ce Israel s-a retras din fața dușmanilor lui? ⁹Canaanii și toți locuitorii acestor teritorii vor afla despre acest fapt, ne vor înconjura și ne vor distruge (chiar și) numele de pe pământ! Ce vei face Tu atunci când marele Tău Nume va fi astfel dezonorat?” ¹⁰Domnul i-a răspuns: „Ridică-te! De ce stai așa cu fața spre pământ?” ¹¹Israel a păcătuit încălcând legământul pe care i-am poruncit să-l respecte. Și-au însușit din lucrurile destinate distrugerii. Au furat, au mințit și le-au pus printre bunurile lor. ¹²Acest fapt explică de ce israelienii nu pot rezista în fața dușmanilor lor; și au ajuns să suporte înfrângerea! Eu nu voi mai fi cu voi decât după ce veți distruge din mijlocul vostru ce trebuie distrus! ¹³Du-te și sfințește poporul. Să le spui astfel: «Sfințiți-vă pentru ziua de mâine; pentru că Domnul – Dumnezeul lui Israel – a descoperit în mijlocul vostru lucruri destinate distrugerii. Nu veți putea rezista dușmanilor voștri până când nu veți îndepărta ce

trebuie distrus din mijlocul vostru! ¹⁴Să vă prezentați mâine dimineață în ordinea triburilor voastre. Tribul care va fi arătat prin sorți de Domnul, să se prezinte în ordinea clanurilor lui; iar clanul arătat prin sorți de Domnul, să se prezinte în ordinea familiilor acestuia. Familia arătată prin sorți de Domnul, să se prezinte în ordinea bărbaților ei. ¹⁵Acela care va fi arătat prin sorți că a luat ce trebuia distrus, să fie ars în foc împreună cu tot ce îi aparține – pentru că a încălcat legământul Domnului și a comis un lucru oribil în Israel!». ¹⁶Iosua s-a sculat dimineața devreme și a convocat triburile lui Israel. A fost arătat prin sorți tribul lui Iuda. ¹⁷A apropiat clanurile lui Iuda; și atunci a fost arătat prin sorți clanul lui Zerah. A apropiat clanul lui Zerah în ordinea familiilor; și a fost arătat prin sorți (familia lui) Zimri. ¹⁸Apoi a apropiat familia acestuia în ordinea bărbaților din ea; și atunci a fost arătat Acan – fiul lui Carmi – fiul lui Zimri – fiul lui Zerah, din tribul lui Iuda. Iosua i-a zis lui Acan: ¹⁹„Fiule, glorifică-L și laudă-L pe Dumnezeuul lui Israel care se numește Domnul, relatându-mi sincer ce ai făcut! Să nu-mi ascunzi nimic!” ²⁰Acan i-a răspuns lui Iosua: „Recunosc că am păcătuit împotriva Dumnezeului lui Israel numit Domnul. Îți voi spune acum concret ce am făcut. ²¹Am văzut în prada de război o manta frumoasă din Șinar, două sute de șecheli de argint și un obiect de aur care avea greutatea de cincizeci de șecheli. Mi-au plăcut; și le-am luat. Acum, acestea sunt ascunse în pământ, în mijlocul cortului meu; iar argintul este pus sub ele.” ²²Iosua a trimis niște reprezentanți ai lui care au alergat spre cortul indicat. Ei au constatat că acele lucruri erau ascunse în cortul lui Acan; iar argintul era pus sub ele. ²³Le-au luat de acolo și le-au adus la Iosua, în fața adunării israelienilor, expunându-le înaintea Domnului. ²⁴Atunci Iosua împreună cu toți ceilalți oameni din poporul Israel, l-au luat pe Acan – fiul lui Zerah – împreună cu: argintul, mantaua, obiectul de aur, fiii și fiicele lui, vitele, măgarii și oile lui, cortul și tot ce-i aparținea; și i-au dus în valea Acor. ²⁵Iosua l-a întrebat „De ce ai adus împotriva noastră acest necaz?” El a continuat: „Ei bine, să știi că și ție îți va aduce Domnul necaz: chiar astăzi!” Atunci, toți oamenii din Israel i-au omorât cu pietre... Apoi i-au ars în foc și i-au acoperit cu pietre. ²⁶Au adunat astfel peste ei o mare mulțime de pietre care poate fi văzută și acum. Atunci Domnul a încetat să-Și mai manifeste (față de Israel) marea Lui mânie. Acea vale a fost numită Acor până astăzi. 8 Domnul i-a zis lui Iosua: „Nu te teme și nu te speria. Adună întreaga armată și începeți asediul orașului Ai! Să știi că voi face ca regele din Ai să ajungă la discreția ta împreună cu poporul lui, cu orașul lui și cu tot teritoriul acestuia. ²Să procedezi cu orașul Ai și cu regele lui exact ca în cazul Ierihonului și al regelui lui! Totuși, veți putea păstra ca pradă de război lucrurile valoroase și animalele. Pune niște oameni în spatele orașului. Ei să stea ascunși acolo și să fie pregătiți de atac.” ³Iosua a pornit cu toată armata ca să asedieze orașul Ai. A ales treizeci de mii de luptători și i-a trimis înainte în timpul nopții. ⁴El le-a poruncit, zicându-le: „Puneți în spatele orașului niște oameni care să stea acolo ascunși. Să nu vă îndepărtați prea mult de oraș; și toți să fiți pregătiți de luptă. ⁵Eu, împreună cu toți ceilalți luptători care sunt cu mine, ne vom apropia de oraș. Când ei vor veni să lupte împotriva noastră ca prima dată, ne vom retrage din fața lor. ⁶Ei vor ieși după noi; și astfel îi vom scoate dintre zidurile orașului. Atunci ei vor zice: «Fug din fața noastră la fel ca prima dată!». Dar când noi vom fugi din fața lor, ⁷voi să ieșiți din locul în care ați stat ascunși; și să ocupați orașul; pentru că Dumnezeuul vostru care se numește

Domnul, vi-l va da; și va ajunge la discreția voastră. ⁸După ce veți cuceri orașul, să-i dați foc! Să faceți exact cu v-a spus Cuvântul Domnului. Fiți atenți să respectați ce v-am poruncit!“ ⁹Apoi Iosua i-a trimis. Ei s-au dus și au stat ascunși între Betel și Ai, unde au și rămas în acea noapte – la vestul orașului Ai. Dar Iosua a stat toată noaptea în mijlocul poporului. ¹⁰El s-a sculat dimineața devreme; și după ce a inspectat poporul (pregătit de luptă), a plecat înaintea armatei spre Ai. Era însoțit de consiliul bătrânilor lui Israel. ¹¹Toți soldații care erau cu el, au înaintat și s-au apropiat de oraș. Când au ajuns în fața orașului, și-au stabilit tabăra în partea de nord a Aiului. Între ei și oraș exista o vale. ¹²Iosua luase deja aproape cinci mii de luptători pe care-i pusese să stea ascunși între Betel și Ai, în partea de vest a orașului. ¹³După ce și-a organizat astfel oamenii care formau armata – atât pe cei din principala tabără stabiliți în partea de nord a orașului, cât și pe cei care stăteau ascunși în partea de vest a orașului –, Iosua a înaintat noaptea în mijlocul văii. ¹⁴Când regele din orașul Ai a văzut acest lucru, s-a sculat repede dimineața devreme și a ieșit să lupte împotriva lui Israel împreună cu oamenii lui. Ei s-au dus într-un loc special care era înaintea Arabei. Nu știau că în spatele orașului stăteau oameni ascunși care urmăreau ce se întâmpla. ¹⁵Iosua și toată armata s-au prefăcut că sunt învinși, fugind pe drumul care conduce spre deșert. ¹⁶Atunci toată armata din orașul Ai a fost chemată să-i urmărească. Ei au plecat în urmărirea israelienilor; și Iosua i-a atras astfel în afara orașului. ¹⁷Nu a fost nici un bărbat din Ai sau din Betel care să nu fi ieșit după Israel. Au lăsat orașul deschis și au plecat în urmărirea lui Israel. ¹⁸Atunci Domnul i-a zis lui Iosua: „Îndreaptă spre Ai lancea pe care o ții în mână; pentru că voi face ca orașul să capituleze în fața ta!“ Iosua și-a îndreptat spre Ai lancea pe care o ținea în mână. ¹⁹Atunci când el și-a întins mâna, cei care stăteau ascunși au ieșit repede din locul în care erau, au intrat în oraș, l-au capturat și s-au grăbit să-i dea foc. ²⁰Când au privit înapoi, oamenii din Ai au observat fumul orașului (arzând) care se ridica spre cer. Ei n-au mai putut să scape nici într-o parte, nici în cealaltă; pentru că armata israeliană care se retrăgea spre deșert, s-a întors împotriva lor. ²¹Atunci când Iosua și armata lui Israel au văzut că cei care stătuseră ascunși capturaseră orașul și că se ridica fum din el, s-au întors împotriva celor din Ai; și au început să-i lovească. ²²Ceialți au ieșit și ei din oraș împotriva urmăritorilor armatei lui Iosua. Astfel, Israel i-a prins din două părți și i-a lovit până când i-a distrus. Nu au lăsat să scape nici un supraviețuitor. I-au prins și pe toți cei care încercau să fugă. ²³Dintre toți cei pe care i-au prins, l-au lăsat să trăiască doar pe regele orașului Ai; și l-au adus la Iosua. ²⁴Israel i-a omorât pe toți locuitorii din Ai, în câmpie și în deșertul în care îi urmăriseră. După ce aceștia au căzut cu toții, fiind distruși de lovituri date cu sabia, armata lui Israel s-a întors la Ai. Acolo au omorât cu sabia pe cei care rămăseseră în oraș. ²⁵Cei omorâți în acea zi, atât bărbați cât și femei, au fost în total douăsprezece mii – întreaga populație a orașului Ai. ²⁶Până când nu au fost distruși toți locuitorii din Ai, Iosua nu și-a retras mâna în care ținea lancea îndreptată spre oraș. ²⁷Israel a păstrat ca pradă de război animalele și lucrurile valoroase din oraș, conform poruncii date de Domnul lui Iosua. ²⁸Apoi Iosua a ars total orașul Ai și a făcut din el pentru totdeauna acea movilă de moloz care se poate vedea acolo de atunci încolo. ²⁹Pe regele din Ai l-a spânzurat de un copac și l-a lăsat acolo până seara. Dar la apusul soarelui, Iosua a poruncit israelienilor să-i coboare corpul din copac și să fie aruncat în locul unde fusese poarta orașului. Apoi

au făcut peste el o mare movilă de pietre care se poate vedea și astăzi. ³⁰Atunci Iosua a construit un altar Dumnezeului lui Israel numit Domnul, pe muntele Ebal. ³¹El a procedat așa cum le poruncise israelienilor Moise, sclavul Domnului, conform cuvintelor scrise în cartea legii care îi poartă numele. Acela era un altar din pietre întregi, neatinse de uneltele din fier. Pe el trebuia să se aducă Domnului animale pentru a fi arse integral și sacrificii de pace. ³²Acolo, înaintea israelienilor, Iosua a scris pe pietre o copie a legii lui Moise. ³³Întregul Israel, bătrânii, conducătorii și judecătorii lui stăteau într-o parte și în cealaltă a lăzii legământului (făcut de Israel) cu Domnul, în fața preoților leviți care o transportau. Jumătate din popor, străini sau evrei, erau așezați în fața muntelui Garizim, iar cealaltă jumătate stătea în fața muntelui Ebal – exact cum poruncise Moise, sclavul Domnului, pentru rostirea binecuvântării pentru poporul Israel. ³⁴Apoi Iosua a citit toate cuvintele acelei legi care conținea atât binecuvântările, cât și blestemele. Ele erau în acord cu tot ce scria în cartea legii. ³⁵Nu a existat nici o poruncă dintre toate cele date de Moise pe care să nu fi citit-o Iosua înaintea întregii adunări a lui Israel. El a citit toate aceste porunci inclusiv înaintea femeilor, a copiilor și a străinilor care trăiau în mijlocul lor. **9** Când au auzit ce se întâmplase, toți regii din partea de vest a Iordanului – atât cei din regiunea muntoasă și din zona deluroasă, cât și cei de pe întreaga coastă a acelei mari Mări până în dreptul Libanului – adică regii: hitiți, amoriți, canaaniți, pereziti, hiviți și iebusiți, ²s-au aliat ca să lupte împotriva lui Iosua și a poporului lui Israel. ³Dar locuitorii din Ghivon, când au auzit ce făcuse Iosua orașelor Ierihon și Ai, ⁴s-au dus la israelieni, pretinzând în mod ipocrit că vin ca mesagerii unui popor. Ei purtau pe măgarii lor niște saci învechiți și aveau burdufuri de vin care erau vechi, crăpate și peticite. ⁵Se încălțaseră cu sandale vechi și purtau pe ei haine învechite. Toată pâinea pe care o aveau ca provizie, era uscată și fărâmițată. ⁶Au venit în tabăra de la Ghilgal și au spus lui Iosua și bărbaților lui Israel: „Noi am venit dintr-o țară îndepărtată. Vă propunem să faceți un legământ cu noi!” ⁷Dar bărbații lui Israel le-au răspuns hiviților: „Este posibil ca voi să locuiți în această zonă. Cum să ratificăm un legământ cu voi?” ⁸Ei i-au zis lui Iosua: „Noi suntem slujitorii tăi!” Iosua i-a întrebat: „Cine sunteți și de unde veniți?” ⁹Ei i-au răspuns: „Slujitorii tăi au venit dintr-o țară foarte îndepărtată din cauza Numelui Domnului care este Dumnezeul tău: am auzit de faima Lui și de tot ce a făcut în Egipt. ¹⁰Am aflat și despre ce a făcut celor doi regi amoriți care erau în partea de est a Iordanului: lui Sihon – regele Heșbonului și lui Og – regele Bașanului, care era stăpân la Aștarot. ¹¹Bătrânii noștri împreună cu toți locuitorii țării noastre ne-au spus să ne luăm provizii pentru călătorie și să plecăm; iar când vă vom întâlni, să vă spunem: «Noi suntem slujitorii voștri. Deci ratificați un legământ cu noi!». ¹²Această pâine era caldă când am plecat de-acasă pentru a călători până la voi; dar acum constatăm că este uscată și fărâmițată! ¹³Aceste burdufuri de vin au fost odată pline și noi; dar acum vedem că sunt crăpate. Atât îmbrăcămintea cât și sandalele, ni s-au învechit mult din cauza acestei lungi călătorii!” ¹⁴Atunci israelienii s-au uitat la proviziile lor; și nu l-au mai întrebat pe Domnul. ¹⁵Iosua a făcut pace cu ei, ratificând un legământ care prevedea că le va proteja viața; iar conducătorii adunării i-au asigurat de acest fapt printr-un jurământ. ¹⁶După trei zile de la ratificarea legământului, israelienii au aflat că ghivoniții sunt vecini cu ei și că locuiesc în teritoriul (dat) lor (de Domnul). ¹⁷Exact după trei zile de

călătorie, israelienii au ajuns la orașele acestora. Ele se numeau Ghivon, Chefira, Beerot și Chiriat-Iearim.¹⁸ Israelienii nu i-au putut ataca, pentru că toți conducătorii adunării le juraseră pe Dumnezeul lui Israel care se numește Domnul (că vor respecta acel legământ). Atunci întreaga adunare a israelienilor a protestat împotriva conducătorilor ei.¹⁹ Toți conducătorii au zis în fața întregii adunări: „Pentru că le-am jurat pe Dumnezeul lui Israel numit Domnul, nu ne mai putem atinge de ei!”²⁰ Totuși vă vom spune ce le putem face. Acum suntem obligați să le protejăm viețile, ca să nu vină imediat mânia (Domnului) asupra noastră, din cauza promisiunii făcute cu jurământ.“²¹ Apoi, conducătorii au mai zis: „Trebuie să lăsăm acești oameni să trăiască!” Ei au fost apoi folosiți (de israelieni) pentru tăierea lemnului și pentru scoaterea apei. Făceau aceste munci pentru întreaga adunare a israelienilor, așa cum le ceruseră conducătorii ei.²² Iosua i-a chemat pe ghivoniți și le-a zis: „De ce ne-ați înșelat spunându-ne că veniți dintr-o țară foarte îndepărtată, când în realitate voi locuiți chiar în zona noastră?”²³ Acum sunteți blestemați și nici unul dintre voi nu va fi scutit de tăierea lemnului și de scoaterea apei pentru Casa Dumnezeului meu!”²⁴ Ei i-au răspuns lui Iosua: „Slujitorilor tăi li s-a spus despre ce i-a poruncit Domnul – Dumnezeul tău – sclavului Său Moise. Știm că i-a zis să vă dea tot acest teritoriu și să-i distrugă pe toți locuitorii lui din drumul vostru. Atunci, din cauza voastră, ne-a fost frică pentru viețile noastre; și astfel am decis să procedăm așa.”²⁵ Acum, noi suntem la dispoziția ta. Deci fă cu noi cum crezi că este bine și corect!”²⁶ Iosua a procedat cu ei așa cum decisese. El i-a oprit pe israelieni de la intenția lor de a-i omorî; și astfel, (ghivoniții) au supraviețuit.²⁷ Dar începând cu acea zi, Iosua le-a cerut să taie lemne și să scoată apă pentru adunare și pentru altarul Domnului, în locul pe care El urma să îl aleagă. De atunci, ei au continuat să facă aceste munci până astăzi. **10** Adoni-Țedec – regele Ierusalimului – a auzit că Iosua cucerise orașul Ai și că îl distrusese total, că procedase cu el și cu regele acestuia ca în cazul Ierihonului și al regelui lui și că locuitorii Ghivonului puteau să trăiască acolo pentru că ratificaseră un legământ care le asigura pacea cu Israel.² Atunci i-a fost frică, pentru că Ghivon era un oraș mare. El avea mărimea orașelor regale (din acea vreme). Era chiar mai mare decât Ai; și luptătorii lui erau curajoși.³ Adoni-Țedec – regele Ierusalimului – le-a trimis un mesaj următorilor regi: lui Hoham – regele Hebronului, lui Piram – regele Iarmutului, lui Iafia – regele Lachișului și lui Debir – regele Eglonului. Prin intermediul acestui mesaj, el le spunea: ⁴„Veniți și ajutați-mă să atac Ghivonul, pentru că a făcut pace cu Iosua și cu israelienii!”⁵ Cei cinci regi ai amoritilor, adică regele Ierusalimului, regele Hebronului, regele Iarmutului, regele Lachișului și regele Eglonului, s-au unit; și venind împreună cu toată armata lor, și-au stabilit tabăra lângă Ghivon. Apoi au început lupta împotriva lui.⁶ Atunci ghivoniții au plecat la Iosua care era în tabăra de la Ghilgal; și i-au solicitat ajutorul, zicând: „Nu-i abandona pe slujitorii tăi! Grăbește-te și salvează-ne! Ajută-ne; pentru că toți regii amoriti care locuiesc în regiunea muntoasă s-au unit să lupte împotriva noastră!”⁷ Iosua a pornit din Ghilgal, mergând în fața întregii armate și a tuturor vitejilor.⁸ Domnul i-a spus lui Iosua: „Să nu-ți fie frică de ei; pentru că ți i-am dat pe toți; și nici unul nu va putea să ți se opună!”⁹ După ce a plecat de la Ghilgal și a mers toată noaptea, Iosua a organizat un atac surprinzător împotriva lor.¹⁰ Domnul i-a făcut să intre în panică în fața lui Israel care i-a învins; și a obținut astfel o mare victorie la

Ghivon. Israelienii i-au urmărit pe drumul care urcă spre Bet-Horon. I-au distrus pe drum până la Azeca și până la Macheda. ¹¹În timp ce fugeau din fața lui Israel pe drumul care conducea de la Bet-Horon spre Azeca, Domnul a făcut să cadă din cer peste ei niște pietre mari de grindină; și astfel, au murit. Cei care au fost distruși de pietrele grindinei, au fost mai mulți decât aceia pe care israelienii îi omorâseră cu sabia. ¹²În ziua în care Domnul i-a făcut pe amoriți să fie învinși de Israel, Iosua a vorbit înaintea Domnului, zicând în prezența poporului Israel: „Soare, rămâi acolo unde te afli: deasupra Ghivonului; iar tu, lună, rămâi deasupra văii Aialon.“ ¹³Astfel, soarele nu a mai avansat din acel loc, iar luna s-a oprit – până când poporul (israelian) s-a răzbunat pe dușmanii lui. Oare nu este scris acest lucru și în Cartea lui Iașar? Soarele a rămas nemișcat în mijlocul cerului și nu s-a grăbit să apună aproape o zi. ¹⁴Nu a mai fost nici o zi ca aceea – nici înainte, nici după aceea – în care Domnul să fi aprobat o cerere ca aceasta vreunui om. S-a întâmplat așa pentru că Domnul lupta pentru Israel. ¹⁵Apoi Iosua și armata lui Israel s-au întors în tabăra de la Ghilgal. ¹⁶Dar cei cinci regi fugiseră și se ascuseseră într-o peșteră din zona numită Macheda. ¹⁷I s-a spus lui Iosua că cei cinci regi au fost găsiți ascunși într-o peșteră la Macheda. ¹⁸Atunci el a zis: „Puneți niște pietre mari la intrarea în peșteră; și niște oameni să stea acolo ca să-i păzească! ¹⁹Dar voi (toți ceilalți) să nu vă opriți; ci continuați să-i urmăriți pe dușmanii voștri și să-i loviți din urmă până îi veți distruge! Nu-i lăsați să intre în orașele lor; pentru că Domnul – Dumnezeuul vostru – a decis să-i facă să fie învinși de voi!“ ²⁰Iosua și israelienii au reușit să-i distrugă. I-au lovit până i-au distrus total. Au scăpat doar câțiva care s-au refugiat în orașele fortificate. ²¹Apoi toată armata s-a întors fără dificultăți la Iosua care era în tabăra de la Macheda; și nimeni nu a avut curajul să vorbească nici măcar un cuvânt împotriva israelienilor! ²²Atunci Iosua a zis: „Deblocați intrarea în peșteră și aduceți-i la mine pe cei cinci regi care sunt în ea!“ ²³Ei au făcut exact cum le-a cerut el. I-au scos din peșteră pe cei cinci regi, adică pe regele Ierusalimului, pe regele Hebronului, pe regele Iarmutului, pe regele Lachișului și pe regele Eglonului. ²⁴După ce au fost aduși acești regi în fața lui Iosua, el a adunat armata lui Israel; și le-a zis conducătorilor acesteia care luptaseră împreună cu el: „Apropiați-vă și puneți-vă picioarele pe gâturile acestor regi!“ Ei s-au apropiat și și-au pus picioarele pe gâturile lor. ²⁵Iosua le-a mai zis: „Nu vă temeți și nu fiți descurajați! Voi să acționați (mereu) în forță și să fiți curajoși; pentru că așa va face Domnul tuturor dușmanilor voștri împotriva cărora veți lupta!“ ²⁶Iosua a lovit acei regi și i-a omorât. Apoi i-a spânzurat de cinci copaci și i-a lăsat suspendați acolo până seara. ²⁷La apusul soarelui, Iosua a poruncit să fie dați jos din legăturile care-i țineau suspendați de copaci și să fie aruncați în peștera în care se ascuseseră. Au pus niște pietre mari la intrarea în acea peșteră. Ele au rămas acolo până astăzi. ²⁸În aceeași zi, Iosua a cucerit Macheda și a omorât cu sabia pe locuitorii acelei localități. L-a omorât pe regele ei și i-a distrus pe toți oamenii care erau acolo, fără să lase vreun supraviețuitor. A procedat cu regele din Macheda ca în cazul celui din Ierihon. ²⁹Apoi, din Macheda, Iosua a plecat spre Libna împreună cu toată armata; și au început lupta împotriva ei. ³⁰Domnul a făcut ca și această localitate împreună cu regele ei să fie învinsă de Israel. Au devastat orașul și au omorât cu sabia pe oamenii care erau în el. Nu au lăsat (să scape) nici un supraviețuitor; și au procedat cu regele lui ca în cazul regelui Ierihonului. ³¹Iosua a plecat din Libna împreună cu toată

armata lui Israel; și au mers spre Lachiș. Și-au stabilit tabăra în apropierea orașului; și au început lupta împotriva lui. ³²Domnul a făcut ca orașul Lachiș să fie cucerit de Israel. El l-a capturat în a doua zi a asediului și a tăiat cu sabia pe toți oamenii care erau în el – exact cum făcuse și în Libna. ³³În acest timp, Horam – regele Ghezerului, venise să ajute orașul Lachiș. Dar Iosua l-a învins și pe el împreună cu armata pe care o avea, fără să le lase vreun supraviețuitor. ³⁴Iosua a plecat din Lachiș împreună cu toată armata lui Israel s-au dus spre Eglon. Și-au stabilit tabăra în apropierea orașului și au început lupta împotriva lui. ³⁵Au capturat orașul în aceeași zi. L-au devastat cu sabia și i-au distrus în totalitate pe toți oamenii care erau în el – exact cum procedaseră cu orașul Lachiș. ³⁶Iosua a plecat din Eglon împreună cu armata lui Israel. S-au dus la orașul Hebron; și au început lupta împotriva lui. ³⁷L-au capturat și l-au devastat cu sabia, omorându-i și regele. Au distrus toate satele din jurul lui și pe toți oamenii care erau acolo. Nu au lăsat nici un supraviețuitor. Au distrus total Hebronul împreună cu toți oamenii care erau în el – exact cum procedaseră cu Eglonul. ³⁸Apoi Iosua a plecat împreună cu armata lui Israel și au venit spre orașul Debir. Au început lupta împotriva lui. ³⁹L-au capturat și l-au devastat cu sabia, omorându-i și regele. Au distrus toate satele din jurul lui și pe toți oamenii care erau acolo. Nu au lăsat nici un supraviețuitor. Au procedat cu Debirul și cu regele lui ca în cazul Hebronului, al Libnei și al regilor acestora. ⁴⁰Iosua i-a învins astfel pe toți regii din toată acea zonă muntoasă, din Neghev, din cea deluroasă și de la baza munților. Nu a lăsat pe nimeni să trăiască. A distrus toată populația acelor localități – exact cum poruncise Domnul, Dumnezeul lui Israel. ⁴¹Iosua a cucerit teritoriul dintre Cadeș-Barnea până la Gaza și întreaga regiune Goșen, până la Ghivon. ⁴²Iosua i-a învins pe toți acești regi și le-a luat regatele într-o singură acțiune de cucerire, pentru că Domnul – Dumnezeul lui Israel – lupta pentru acest popor. ⁴³Apoi Iosua și armata lui Israel au revenit în tabăra de la Ghilgal. **II** Când a auzit ce se întâmplase, Iabin – regele Hațorului, a trimis din partea lui niște oameni (care solicitau ajutor) la Iobab – regele Madonului, la regele Șimronului, la regele Acșafului, ²la regii din regiunea de nord, care erau în zona muntoasă, în Araba, în partea de sud a Chineretului și în zona deluroasă: la cei din Nafot-Dor, care erau situați în Vest. ³A mai trimis niște reprezentanți din partea lui în zona canaaniților din Est și din Vest, ca și în teritoriile amoriților, ale hitiților, ale periziților, ale iebusiților din munte și ale hiviților de la baza Hermonului, în apropiere de Mițpa. ⁴Aceștia au plecat cu toate armatele lor, formând o foarte mare mulțime de luptători: ca bobitele de nisip de pe malul mării. Ei aveau un mare număr de cai și care de luptă. ⁵Toți acești regi au stabilit un loc de întâlnire. Astfel, ei au venit și și-au stabilit tabăra lângă apele Meromului, ca să se lupte cu Israel. ⁶Domnul i-a zis lui Iosua: „Nu tremura înaintea lor; pentru că mâine, la această oră, îi voi face pe toți să moară în fața lui Israel. Să le tai tendoanele cailor, și să le dai foc carelor lor de luptă!“ ⁷Iosua a venit prin surprindere împotriva lor împreună cu întreaga armată, lângă apele Meromului; și i-au atacat rapid. ⁸Domnul i-a făcut să ajungă la discreția lui Israel, care i-a învins. I-a urmărit până la Marele Sidon, până la Misrefot-Maim și până în valea Mițpa – în est; și pe tot acest traseu, i-a lovit mortal. Nu scăpat nici un supraviețuitor. ⁹Iosua a făcut așa cum îi poruncise Domnul: a tăiat tendoanele cailor și a ars carele de luptă. ¹⁰Apoi Iosua s-a întors, a cucerit Hațorul și i-a omorât regele cu sabia. În trecut, Hațorul era capitala tuturor

acestor regate. ¹¹Au distrus întreaga populație care era în el, tăind-o cu sabia. Nu au lăsat nimic din ce avea suflare de viață; și au dat foc orașului. ¹²Iosua a învins toate orașele acestor regi, tăindu-le populația cu sabia. De fiecare dată, odată cu oamenii din orașe, el a omorât și pe regii lor. Le-a distrus total, exact cum poruncise Moise, sclavul Domnului. ¹³Totuși Israel nu a ars niciunul dintre orașele de pe coline, cu excepția Hațorului care fusese ars de Iosua. ¹⁴Israelienii au luat ca pradă toate lucrurile valoroase din acele orașe, împreună cu toate animalele din ele. Dar ei au distrus întreaga populație, tăind-o cu sabia; și nu au lăsat pe nimeni viu. ¹⁵Iosua a făcut așa cum îi poruncise Domnul sclavului Său numit Moise și exact cum îi poruncise Moise, lui. Nu a lăsat nimic nefăcut din tot ce îi poruncise Domnul lui Moise. ¹⁶Iosua a cucerit astfel toată acea zonă care cuprindea: regiunea muntoasă, tot Neghevel și tot teritoriul numit Goșen; apoi, regiunea deluroasă, Araba și teritoriul muntos al lui Israel cu văile lui, ¹⁷de la muntele Halac – care se înalță spre Seir – până la Baal-Gad, în Valea Libanului, la baza muntelui Hermon. I-a învins pe toți regii acestor teritorii, i-a capturat și i-a omorât. ¹⁸Războiul făcut de Iosua împotriva acestor regi, a durat mult timp. ¹⁹Nu a existat nici un oraș care să fi reușit să facă pace cu israelienii, cu excepția hiviților care locuiau în Ghivon. Toate celelalte orașe au fost cucerite prin luptă, ²⁰pentru că Domnul a permis ca locuitorii acestora să-și împietrească inimile. Astfel, ei au intrat în război cu Israel pentru ca Domnul să-i facă să fie omorâți fără milă și distruși – conform poruncii date de El lui Moise. ²¹În aceeași perioadă de timp, Iosua i-a atacat și i-a distrus chiar și pe anachiții din munți. Ei locuiau în Hebron, în Debir, în Anab și în toate teritoriile muntoase ale lui Iuda, ca și din toată regiunea muntoasă a lui Israel. Anachiții au fost distruși împreună cu orașele lor. ²²Nu a supraviețuit nici un anachit, cu excepția celor care au rămas în Gaza, în Gat și în Așdod. ²³Astfel, Iosua a cucerit întreaga țară (promisă), exact cum îi spusese Domnul lui Moise. Iosua i-a dat-o ca moștenire lui Israel, împărțind-o conform numărului celor care formau triburile lui. Apoi țara s-a odihnit, pentru că războiul încetase. **12** Regii Canaanului pe care israelienii i-au învins și ale căror teritorii le-au ocupat în partea de est a Iordanului, de la valea Arnon până la muntele Hermon și toată partea de est a Arabei, sunt Sihon și Og. ²Sihon – regele amoriților – locuia la Heșbon; și își exercita guvernarea începând cu Aroer, care se află pe malul văii Arnon: de la jumătatea văii, el mai guverna peste o jumătate din Ghilad, până la valea Iaboc unde este zona limită a teritoriului amoniților. ³Sihon mai guverna de la Araba până la marea Chineret, în est, și până la Marea Arabei (Marea Sărată), tot în est, pe drumul către Bet-Ieșimot. În partea de sud, teritoriul lui era până la baza muntelui Pisga. ⁴Og – regele Bașanului – unul dintre ultimii refaiți, locuia atât la Aștarot, cât și la Edrei. ⁵El guverna în Hermon, în Salca, în întregul Bașan până la zona-limită a teritoriului gheșuriților și al maacatiților, ca și în jumătate din Ghilad, până la marginea teritoriului lui Sihon care era regele Heșbonului. ⁶Moise – sclavul Domnului – i-a cucerit împreună cu israelienii. El, care era sclavul Domnului, a dat acest teritoriu, ca moștenire, rubeniților, gadiților și unei jumătăți din tribul lui Manase. ⁷Urmează lista regilor pe care Iosua i-a învins luptând împreună cu armata lui Israel în partea de est a Iordanului, de la Baal-Gad care se află în Valea Libanului, până la muntele Halac, care se înalță spre Seir. Iosua a împărțit teritoriul lor între triburile lui Israel, oferindu-le câte o parte din el ca moștenire a lor. ⁸Era un teritoriu

care cuprindea regiunea muntoasă, Araba, zona deluroasă, bazele munților, deșertul și Neghevel. Acesta fusese al hitiților, al amoriților, al canaanților, al periziților, al hiviților și al iebusiților. ⁹În Ierihon a fost (învins) un rege; iar în Ai a fost (învins) un alt rege. Ai este aproape de Betel. Și acolo a fost învins un rege. ¹⁰În Ierusalim, a fost (învins) un rege; iar în Hebron, tot unul. ¹¹În Iarmut a fost (învins) un rege; iar în Lachiș, tot unul. ¹²În Eglon a fost (învins) un rege; iar în Ghezer, un altul. ¹³În Debir a fost (învins) un rege; iar în Gheder, încă unul. ¹⁴În Horma a fost (învins) un rege; iar în Arad, tot unul. ¹⁵În Libna a fost (învins) un rege; iar în Adulam, încă unul. ¹⁶În Macheda a fost (învins) un rege. Betelul a avut și el tot unul, care a fost învins. ¹⁷În Tapuah a fost (învins) un rege; iar în Hefer, tot unul. ¹⁸În Afec a fost (învins) un rege; iar în Lașaron, tot unul. ¹⁹În Madon a fost (învins) un rege; iar în Hațor, încă unul. ²⁰În Șimron-Meron a fost (învins) un rege; și în Acșaf, tot unul. ²¹În Taanah a fost învins un rege; iar în Meghido, tot unul. ²²În Chedeș a fost (învins) un rege; iar în Iocneam, lângă Carmel, tot unul. ²³În Dor (din Nafot-Dor) a fost (învins) un rege; iar în Goiim, lângă Ghilgal, tot unul. ²⁴În Tirța a fost (învins) un singur rege. În total, sunt treizeci și unu de regi. **13** Iosua avansase în vârstă și îmbătrânise. Atunci Domnul i-a vorbit, zicându-i: „Tu ești bătrân și vârsta ta este avansată, iar teritoriul care nu a fost luat (de israelieni) în proprietate, este foarte mare. ²Îți spun acum ce a rămas necucerit: toate teritoriile filistenilor și ale gheșuriților – ³de la râul Șihor, care este în fața Egiptului, până la limita teritoriului Ecronului, înspre nord. Acest teritoriu este considerat canaanit și aparține celor cinci conducători filisteni: din Gaza, din Așdod, din Așchelon, din Gat și din Ecron. Apoi există și teritoriul aviților, ⁴înspre sud. La acestea se adaugă toate teritoriile canaanților, de la Meara sidonienilor, până la Afec, spre zona limită a teritoriului amoriților. ⁵Urmează teritoriul ghebaliților și întregul Liban, înspre est: de la Baal-Gad până la baza muntelui Hermon și până la Lebo-Hamat, ⁶inclusiv acela unde există locuitorii regiunii muntoase din Liban până la Misrefot-Maim, adică toți sidonienii. Eu îi voi alunga din fața israelienilor. Tu să împarți acest teritoriu ca moștenire lui Israel, așa cum ți-am poruncit. ⁷Trebuie să împarți această (parte de) țară și să o dai ca moștenire celor nouă triburi și jumătății din tribul lui Manase.” ⁸Cealaltă jumătate din tribul lui Manase împreună cu rubeniții și gadiții, își primiseră moștenirea pe care le-a dat-o Moise în partea de est a Iordanului, exact cum le-o împărțise Moise, sclavul Domnului: ⁹de la Aroer, care se află pe malul văii mari a Arnonului și de la orașul din mijlocul văii, continuând cu întregul podiș al Medebiei, până la Dibon. ¹⁰Apoi au fost date toate orașele care fuseseră ale lui Sihon – regele amoriților, care guverna la Heșbon – până la zona limită a teritoriului amoniților. ¹¹La acestea se adaugă Ghiladul care fusese teritoriu gheșurit și maacatit, tot muntele Hermon și tot Bașanul până la Salca, ¹²adică întregul regat al lui Og în Bașan, care guverna la Aștarot și la Edrei. El era singurul rămas dintre refaiți. Moise i-a învins și le-a ocupat țara. ¹³Dar israelienii nu i-au alungat pe gheșuriții și pe maacatiții din Gheșur și din Maaca. Astfel, ei au locuit în mijlocul lui Israel până astăzi. ¹⁴Tribul lui Levi nu a primit nici o moștenire; pentru că Dumnezeuul lui Israel numit Domnul îi spusese că (în ce privește hrana,) moștenirea lui va fi asigurată din animalele sacrificate aduse și consumate de foc (pe altar) pentru El . ¹⁵Conform numărului clanurilor tribului rubeniților, Moise le dăduse un teritoriu ¹⁶care începea la Aroer, pe malul văii Arnon, continua cu orașul din mijlocul văii și

apoi cu întregul podiș de lângă Medeba. ¹⁷Urmează Heșbonul cu toate orașele din jurul lui în zona de câmpie: Dibon, Bamot-Baal, Bet-Baal-Meon, ¹⁸Iahaț, Chedemot, Mefaat, ¹⁹Chiriataim, Sibma, Țeret-Șahar – în muntele Emec, ²⁰Bet-Peor, baza muntelui Pisga, Bet-Ieșimot, ²¹toate orașele podișului, adică întregul regat care fusese al lui Sihon – regele amoritilor, care guvernase la Heșbon și care fusese învins de Moise. Împreună el, Moise îi învinsese și pe regii Midianului: Evi, Rechem, Țur, Hur și Reba. Toți aceștia care locuiau în țară, erau vasalii lui Sihon. ²²Printre cei care fuseseră omorâți cu sabia de israelieni, era și prezicătorul Balaam, fiul lui Beor. ²³Limita teritoriului rubeniților era Iordanul. Aceste orașe și satele din teritoriu erau moștenirea urmașilor lui Ruben, distribuite conform clanurilor lor. ²⁴Moise îi dăduse un teritoriu și tribului lui Gad, adică urmașilor acestuia, conform clanurilor lor. ²⁵El includea Iazerul, toate orașele Ghiladului și o jumătate din teritoriul amoniților până la Aroer, care este vizavi de Raba. ²⁶Apoi, teritoriul lor continua de la Heșbon până la Ramat-Mițpa și Betonim și de la Mahanaim până la zona limită a Debirului. ²⁷În vale, aveau Bet-Haram, Bet-Nimra, Sucot și Țafon – partea care rămăsese din teritoriul regelui Sihon al Heșbonului. Acesta este situat în partea de est a Iordanului; și are ca limită Iordanul până la marginea Mării Chineret. ²⁸Orașele și satele din acest teritoriu erau moștenirea urmașilor lui Gad, conform (membrilor) clanurilor lor. ²⁹Moise dăduse un teritoriu și celor care formau jumătatea tribului lui Manase, adică unei jumătăți dintre urmașii lui Manase, conform clanurilor lor. ³⁰Acel teritoriu cuprindea Mahanaimul, întregul Bașan, întregul regat al regelui Og din Bașan și toate localitățile lui Iair din Bașan: șaizeci de orașe. ³¹Jumătate din Ghilad, Aștarot și Edrei – foste orașe ale regatului lui Og din Bașan, fuseseră date urmașilor lui Machir, fiul lui Manase. Ele au fost oferite (ca proprietate) celor care formau o jumătate din urmașii lui Machir, conform (membrilor) clanurilor lor. ³²Acestea sunt teritoriile pe care le dăduse Moise ca moștenire, când era în câmpiile Moabului, pe cealaltă parte a Iordanului, la estul Ierihonului. ³³Dar Moise nu a dat nici o moștenire tribului lui Levi; pentru că Domnul, Dumnezeul lui Israel, este moștenirea lor – exact cum le spusese El. **14** Urmează prezentarea teritoriilor primite ca moștenire de către israelieni în Canaan. Ele au fost împărțite de preotul Elazar, de Iosua – fiul lui Nun – și de conducătorii clanurilor din triburile lui Israel. ²Pentru cele nouă triburi și jumătate, moștenirea a fost împărțită prin tragere la sorți, așa cum poruncise Domnul prin Moise. ³El le-o împărțise celor două triburi și jumătate pe cealaltă parte a Iordanului. Dar leviților nu le dăduse nici o moștenire printre ei; ⁴pentru că urmașii lui Iosif formau două triburi. Acestea se numeau Manase și Efraim. Leviții n-au primit (ca moștenire) nici un teritoriu în țară, ci doar câteva orașe pentru locuit, împreună cu pășunile din jurul lor, pentru turme și pentru cirezi. ⁵Deci israelienii împărțiseră țara exact cum îi poruncise Domnul lui Moise. ⁶Descendenții lui Iuda s-au apropiat de Iosua la Ghilgal. Atunci Caleb – fiul chenizitului Iefune – i-a spus: „Tu știi ce i-a zis Domnul lui Moise – omul lui Dumnezeu – despre mine și despre tine, atunci pe când eram la Cadeș-Barnea. ⁷Eu aveam patruzeci de ani atunci când Moise, sclavul Domnului, m-a trimis din Cadeș-Barnea ca să spionez țara; și i-am adus vești care erau în acord cu ce îmi spunea inima mea. ⁸Frații mei care m-au însoțit, au înmuiat inima poporului. Dar eu L-am urmat în totalitate pe Dumnezeul meu care se numește Domnul. ⁹Chiar în acea zi, Moise mi-a jurat astfel: «Teritoriul pe care l-ai

parcurs cu piciorul tău, va fi moștenirea ta și a urmașilor tăi pentru totdeauna – pentru că ai făcut tot ce a cerut Dumnezeuul tău numit Domnul.» ¹⁰Acum, este evident că Domnul m-a ținut în viață exact cum a spus. Au trecut patruzeci și cinci de ani de când Cuvântul Domnului a vorbit astfel lui Moise, în vremea când Israel străbătea deșertul. Și acum sunt aici. Astăzi am vârsta de optzeci și cinci de ani! ¹¹Am aceeași forță și acum, ca în ziua în care m-a trimis Moise; și am aceleași aptitudini pe care le aveam atunci pentru a merge la luptă. ¹²Deci dă-mi această zonă muntoasă despre care a vorbit Domnul în acea vreme! Tu personal ai auzit încă de atunci că acolo trăiesc anahiți; iar orașele lor sunt înalte și fortificate. Poate că Domnul va fi cu mine și îi voi alunga, așa cum a promis El!“ ¹³Atunci Iosua l-a binecuvântat pe Caleb – fiul lui Iefune; și i-a dat Hebronul ca moștenire. ¹⁴De atunci încoace, Hebronul a rămas moștenirea lui Caleb – fiul chenizitului Iefune – pentru că L-a urmat în totalitate pe Dumnezeuul lui Israel care se numește Domnul. ¹⁵Înainte, Hebronul se numise Chiriat-Arba. Acest Arba fusese un om important printre anahiți. Apoi țara s-a odihnit; pentru că nu a mai avut război. **15** Teritoriul tribului format din urmașii lui Iuda, împărțit conform clanurilor lor, începea în sud de la zona limită a țării Edomului și continua pe marginea de sud a deșertului Țin. ²Limita lor de sud începea de la marginea Mării Sărate și de la golful din sud, ³continua prin sudul Înălțimii Scorpionului, traversa deșertul Țin și ajungea la sud de Cadeș-Barnea. Apoi traversa Hebronul și ajungea la Adar. De acolo „se întorcea” pe la Carca, ⁴traversa Ațmon, continua până la Râul Egiptului și ajungea la marginea mării. Aceasta era limita lor teritorială de sud. ⁵În Est, limita teritoriului era Marea Sărată până unde se vărsa Iordanul în ea. Limita de nord a teritoriului începea de unde se vărsa Iordanul în Marea Sărată, ⁶urca spre Bet-Hogla, traversa pe la nordul localității Bet-Araba și trecea pe la Piatra lui Bohan – fiul lui Ruben. ⁷Apoi urca spre Debir prin valea Acor, „se întorcea” spre Nord în direcția Ghilgalului, în dreptul Înălțimii Adumim care era la sudul acelei văi. Trecea mai departe pe la apele En-Şemeşului și ajungea la En-Roghel. ⁸„Urca” prin valea Ben-Hinom, la marginea de sud a Iebusului – care era Ierusalimul – și continua spre vârful muntelui care era în partea de vest a văii Hinom, la marginea de nord a văii Refaim. ⁹Apoi, din vârful muntelui, limita lor teritorială era spre izvorul apelor Neftoahului, ajungea la orașele muntelui Efron și continua până la Baala – numită și Chiriat-Iearim. ¹⁰Din Baala „se întorcea” spre Vest în direcția muntelui Seir, trecea peste versantul nordic al muntelui Iearim numit și Chesalon; și cobora pe la Bet-Şemeş. Apoi trecea prin Timna ¹¹și peste versantul nordic al Ecronului, continua către Şicron, traversa muntele Baala, ajungea la Iabneel și în final se oprea la mare. ¹²Limita teritorială de Vest era malul Marii Mări. Acestea erau limitele teritoriale ale (proprietății) urmașilor lui Iuda, pe toate laturile (ei), conform clanurilor lor. ¹³Lui Caleb – fiul lui Iefune – i s-a dat un teritoriu care era în mijlocul descendenților lui Iuda, așa cum spusese Domnul lui Iosua: Chiriat-Arba, adică Hebron. Arba fusese tatăl lui Anac. ¹⁴Caleb i-a alungat de acolo pe cei trei descendenți ai lui Anac: pe Şeşai, pe Ahiman și pe Talmai. ¹⁵De acolo a plecat și a luptat împotriva locuitorilor Debirului. Înainte, Debirul se numea Chiriat-Sefer. ¹⁶Caleb a zis: „Aceluia care va ataca și va cuceri Chiriat-Seferul, îi voi da ca soție pe fiica mea care se numește Acsa!“ ¹⁷Otniel, fiul lui Chenaz – fratele lui Caleb – a cucerit orașul. Atunci, Caleb i-a dat-o ca soție pe fiica lui numită Acsa. ¹⁸Când a venit

odată la Otniel, Acsa l-a provocat să-i ceară tatălui ei un teren. Când ea a coborât de pe măgar, Caleb a întrebat-o: „Ce dorești?” ¹⁹Acsa l-a răspuns: „Dă-mi o binecuvântare în adevăratul sens al cuvântului; pentru că nu mi-ai dat decât un teritoriu în Neghev. Dă-mi și izvoare de apă.” Astfel, Caleb i-a dat izvoarele de sus și izvoarele de jos. ²⁰Acestea sunt limitele teritoriului oferit ca moștenire tribului urmașilor lui Iuda, conform clanurilor lor. ²¹În Neghev, la marginea teritoriului tribului lui Iuda, spre limita teritorială a Edomului, erau orașele: Cabteel, Eder, Iagur, ²²China, Dimona, Adada, ²³Chedeș, Hațor, Itnan, ²⁴Zif, Telem, Bealot, ²⁵Hațor-Hadata, Cheriot-Hețron – adică Hațor –, ²⁶Amam, Șema, Molada, ²⁷Hațar-Gada, Heșmon, Bet-Pelet, ²⁸Hațar-Șual, Beer-Șeba, Biziotia, ²⁹Baala, Iim, Ețem, ³⁰Eltolad, Chesil, Horma, ³¹Țiclag, Madmana, Sansana, ³²Lebaot, Șilhim, Ain și Rimon. Erau în total douăzeci și nouă de orașe împreună cu satele din jurul lor. ³³Orașele din zona deluroasă, erau: Eștaol, Țora, Așna, ³⁴Zanoah, En-Ganim, Tapuah, Enam, ³⁵Iarmut, Adulam, Soco, Azeca, ³⁶Șaaraim, Aditaim, Ghedera și Ghederotaim – paisprezece orașe, împreună cu satele din jurul lor. ³⁷Apoi, erau Țenan, Hadașa, Migdal-Gad, ³⁸Dilan, Mițpa, Iocteel, ³⁹Lachiș, Boțcat, Eglon, ⁴⁰Cabon, Lahmas, Chitliș, ⁴¹Ghederot, Bet-Dagon, Naama și Macheda – șaisprezece orașe împreună cu satele din jurul lor. ⁴²Urmează Libna, Eter, Așan, ⁴³Iftah, Așna, Nețib, ⁴⁴Cheila, Aczib, Mareșa – nouă orașe împreună cu satele din jurul lor; ⁴⁵Ecron împreună cu orașele și satele din jurul lor. ⁴⁶De la Ecron înspre mare, teritoriul tribului lui Iuda mai cuprindea: toate localitățile din apropierea Așdodului și satele din jurul lor, ⁴⁷Așdod împreună cu orașele și satele din jurul lui, Gaza împreună cu orașele și satele din jurul ei, până la Râul Egiptului și până la malul mării Mări. ⁴⁸Urmează orașele care erau în zona muntoasă: Șamir, Iatir, Soco, ⁴⁹Dana, Chiriat-Sana – numită și Debir –, ⁵⁰Anab, Eștemo, Anim, ⁵¹Goșen, Holon și Ghilo – unsprezece orașe împreună cu satele din jurul lor; ⁵²Arab, Duma, Eșan, ⁵³Ianim, Bet-Tapuah, Afeca ⁵⁴Humta, Chiriat-Arba – adică Hebronul; și Țior – nouă orașe împreună cu satele din jurul lor; ⁵⁵Maon, Carmel, Zif, Iuta, ⁵⁶Izreel, Iocdeam, Zanoah, ⁵⁷Caiin, Ghiiva și Timna – zece orașe împreună cu satele din jurul lor; ⁵⁸Halhul, Bet-Țur, Ghedor, ⁵⁹Maarat, Bet-Anot și Eltecon – șase orașe împreună cu satele din jurul lor; ⁶⁰Chiriat-Baal – adică Chiriat-Iearim; și Raba – două orașe împreună cu satele din jurul lor. ⁶¹Urmează orașele care erau în deșert: Bet-Araba, Midin, Seha, ⁶²Nibșan, Ir-Hammelah și En-Ghedi – șase orașe împreună cu satele din jurul lor. ⁶³Urmașii lui Iuda nu i-au putut alunga pe iebusiții care locuiau în Ierusalim. În consecință, iebusiții au locuit până astăzi la Ierusalim împreună cu urmașii lui Iuda. **16** Teritoriul urmașilor lui Iosif începea de la Iordan, din dreptul localității Ierihon, spre apele Ierihonului, în partea de est; și continua prin deșert, de la Ierihon spre partea muntoasă a Betelului. ²Apoi, de la Betel – adică din dreptul localității Luz – traversa spre teritoriul archit, prin Atarot; ³și cobora spre Vest, în dreptul teritoriului iaflețiților, până la Bet-Horon-ul de Jos și până la Ghezer. În final, ajungea la malul mării. ⁴Acolo și-au primit moștenirea urmașii lui Iosif, adică cei proveniți din Manase și din Efraim. ⁵Urmează prezentarea teritoriului urmașilor lui Efraim, conform clanurilor lor. Zona-limită a moștenirii lor dinspre Est începea de la Atarot-Adar, „urca” până la Bet-Horon ⁶și ajungea la malul mării. Din Micmetat, în Nord, „se întorcea” spre Est, în dreptul localității Taanat-Șilo; și traversa Ianoah în partea de Est. ⁷Din Ianoah, „cobora” la Atarot și la Naarata,

până la Ierihon și apoi „ajungea” la Iordan. ⁸Din Tapuah, continua spre Vest în dreptul văii Cana și se termina la malul mării. Aceasta era moștenirea tribului efraimiților, conform clanurilor lor. ⁹Efraimiții mai aveau și un număr de orașe în teritoriul urmașilor lui Manase. Fiecare oraș avea sate în jurul lui. ¹⁰Dar urmașii lui Efraim nu i-au alungat pe canaaniții care locuiau la Ghezer. În consecință, canaaniții au locuit printre efraimiți până astăzi; dar au fost puși la muncă obligatorie. **17** Teritoriul tribului lui Manase – primul născut al lui Iosif – era distribuit astfel: lui Machir – primul născut al lui Manase și care a fost apoi tatăl lui Ghilad – i s-a dat Ghiladul și Bașanul, pentru că el era un luptător. ²Li s-a mai dat câte un teritoriu și celorlalți fii ai lui Manase, conform clanurilor lor. L-au primit: Abiezer și fiii lui, Helec și fiii lui, Asriel și fiii lui, Șehem și fiii lui, Hefer și fiii lui; și Șemida și fiii lui. Aceștia erau fiii lui Manase – fiul lui Iosif – conform clanurilor lor. ³Țelofhad, fiul lui Hefer, care la rândul lui fusese fiul lui Ghilad – fiul lui Machir – fiul lui Manase, nu a avut fii, ci doar fete. Numele lor erau: Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța. ⁴Ele s-au prezentat în fața preotului Elazar, în prezența lui Iosua – fiul lui Nun – și în fața conducătorilor (poporului), spunând: „Domnul i-a poruncit lui Moise să ni se dea o moștenire în mijlocul rudelor noastre.” Iosua le-a dat o parte de moștenire printre frații tatălui lor, exact cum poruncise Domnul. ⁵Teritoriul lui Manase era format astfel din zece părți, în afară de Ghilad și de Bașan, care erau dincolo de Iordan. ⁶S-a întâmplat așa pentru că fetele lui Manase primiseră ca moștenire un teritoriu printre fiii acestuia; iar Ghiladul fusese dat celorlalți fii ai lui Manase. ⁷Limitele teritoriului manasit au fost stabilite de la Așer până la Micmetat, în partea de est a Șehemului. El continua spre Sud până la locuitorii din En-Tapuah. ⁸Regiunea Tapuahului aparținea lui Manase; dar Tapuahul din zona-limită a teritoriului lui Manase, aparținea efraimiților. ⁹Limitele teritoriului lui Manase ajungeau apoi prin sudul văii Cana. Aceste orașe efraimite erau pe teritoriu manasit. Zona-limită a teritoriului lui Manase trecea pe la nordul văii și ajungea apoi la malul mării. ¹⁰În Sud era teritoriul lui Efraim; iar în Nord, cel al lui Manase. Ambele aveau ieșire la mare. Apoi limita teritorială era comună cu cea a lui Așer în Nord și cu a lui Isahar în Est. ¹¹Manase mai avea proprietate în Isahar și în Așer: orașul Bet-Șan cu satele din jurul lui, Ibleam cu satele din jurul lui, orașul Dor cu locuitorii și satele din jurul lui, orașul En-Dor cu locuitorii și satele din jurul lui, orașul Taanah cu locuitorii și satele din jurul lui; și Meghido cu locuitorii și satele din jurul lui. Acestea erau situate pe cele trei înălțimi. ¹²Dar manasiții nu au putut să ocupe acele orașe; și astfel, canaaniții au continuat să locuiască în acea regiune. ¹³Dar atunci când israelienii au avut forța necesară, i-au determinat pe canaaniți să presteze pentru ei muncă forțată. Deci nu i-au alungat (de acolo). ¹⁴Urmașii lui Iosif l-au întrebat pe Iosua: „De ce nouă ne-ai dat doar o singură parte și un singur teritoriu ca moștenire? Noi suntem un popor format din mulți oameni; și până acum am fost binecuvântați de Domnul!” ¹⁵Iosua le-a răspuns: „Dacă sunteți un popor format din atâți oameni și nu vă mai ajunge regiunea muntoasă a lui Efraim, duceți-vă spre pădure și tăiați-o ca să vă faceți loc în teritoriul periziților și al refaiților!” ¹⁶Ei i-au spus: „Regiunea muntoasă nu va fi suficientă pentru noi; iar canaaniții care locuiesc în vale au care de fier – atât cei din Bet-Șan și din jurul lor, cât și cei din valea Izreel!” ¹⁷Dar Iosua le-a răspuns celor care erau urmașii lui Iosif, respectiv celor din tribul lui Efraim și al lui Manase: „Voi sunteți un popor cu mulți

oameni și foarte viguros. Deci nu veți avea doar o singură parte; ¹⁸ci veți avea ca proprietate și regiunea muntoasă. Veți tăia pădurea; și astfel, zonele de defileu vor fi ale voastre; și îi veți alunga pe canaaniți, chiar dacă au care de fier și sunt o forță în această zonă!” **18** Întreaga comunitate a israelienilor s-a strâns la Șilo; și au așezat acolo cortul Întâlnirii, după ce țara ajunsese sub autoritatea lor. ²Totuși, rămăseseră șapte triburi ale israelienilor cărora nu li se dăduse partea lor de moștenire teritorială. ³Atunci Iosua le-a zis israelienilor: „Până când mai amânați să luați în proprietate teritoriul pe care vi l-a dat Domnul care este Dumnezeuul strămoșilor voștri? ⁴Alegeți câte trei bărbați din fiecare trib; iar eu îi voi trimite să parcurgă teritoriul și să facă o hartă al lui, având în vedere împărțirea moștenirii. Apoi, ei se vor întoarce la mine. ⁵Veți împărți teritoriul în șapte părți; dar Iuda va rămâne în teritoriul lui din Sud, iar urmașii lui Iosif vor rămâne în teritoriul lor din Nord. ⁶Faceți o hartă a acestui teritoriu împărțit în șapte părți; și veniți cu ea la mine. Eu voi arunca sorțul pentru voi în prezența Dumnezeului vostru care se numește Domnul. ⁷Leviții nu vor avea o parte (din acest teritoriu) la fel ca voi; pentru că moștenirea lor este preoția Domnului; iar Gad, Ruben și jumătate din Manase și-au primit deja moștenirea dincolo de Iordan. Acela este un teritoriu care le-a fost oferit de Moise – sclavul Domnului.” ⁸Când acei bărbați au fost pregătiți să plece ca să facă harta teritoriului, Iosua le-a poruncit astfel: „Duceți-vă, parcurgeți țara și faceți o hartă a acestui teritoriu. Apoi întoarceți-vă la mine; iar eu voi arunca sorțul pentru voi în prezența Domnului, la Șilo!” ⁹Acei bărbați au plecat și au parcurs teritoriul, împărțindu-l în șapte părți. Apoi au făcut, pe un sul, o hartă a acestuia. Ea arăta orașele aceluia teritoriu și împărțirea lui. Apoi s-au întors la Iosua, în tabăra de la Șilo. ¹⁰Acolo, Iosua a aruncat sorțul pentru ei în prezența Domnului; și le-a desemnat astfel israelienilor teritoriul, dând fiecărui trib câte o parte din el. ¹¹O parte a revenit tribului beniamiților, conform clanurilor lor. Teritoriul lor își avea limitele între cel al urmașilor lui Iuda și acela al urmașilor lui Iosif. ¹²Partea din nord a lui începea de la Iordan, „urca” pe la capătul din Nord al Ierihonului, continua spre Vest prin munți și ajungea în deșertul Bet-Aven. ¹³De aici, „traversa” marginea de sud a orașului Luz sau Betel și „cobora” la Atarot-Adar, dincolo de munte, în Sudul Bet-Horonului de Jos. ¹⁴Limita teritorială din Vest începea de la muntele din partea de sud a Bet-Horonului și „se întorcea” spre Sud în direcția Chiriat-Baal sau Chiriat-Iearim – unul dintre orașele urmașilor lui Iuda. Aceasta era limita teritorială de Vest. ¹⁵Limita de sud începea de la marginea Chiriat-Iearimului, în Vest; și continua până la izvorul de apă de la Neftoah. ¹⁶Apoi „cobora” spre marginea muntelui care există în fața văii Ben-Hinom, în partea de nord a văii Refaim, și ajungea în valea Hinom, spre partea de sud a Iebusului, până la En-Roghel. ¹⁷„Se întorcea” spre Nord și atingea En-Șemeș. Apoi ajungea la limita teritorială a Ghelilotului care se află în fața Înălțimii Adumim. Continua pe la Piatra lui Bohan – fiul lui Ruben, ¹⁸cobora până în partea de nord a Bet-Arabei și apoi ajungea aproape de Araba. ¹⁹Trecea mai departe prin Nordul orașului Bet-Hogla și ajungea la golful din partea de nord a Mării Sărate, în dreptul zonei de vărsare a Iordanului. Aceasta era limita teritorială din Sud. ²⁰Iordanul era limita teritoriului lor din Est. Aceasta a fost prezentarea moștenirii urmașilor lui Benjamin, (care a fost împărțită) conform (numărului membrilor) clanurilor lor, cu limitele ei teritoriale pe toate laturile. ²¹Orașele tribului descendenților lui Benjamin – (repartizate) conform

clanurilor lor – erau următoarele: Ierihon, Bet-Hogla, Emec-Chețiț, ²²Bet-Araba, Țemaraïim, Betel, ²³Avim, Para, Ofra, ²⁴Chefar-Amoni, Ofni și Gheva – douăsprezece orașe împreună cu satele din jurul lor. ²⁵Ghivon, Rama, Beerot, ²⁶Mițpa, Chefira, Moța, ²⁷Rechem, Irpeel, Tarala, ²⁸Țela, Elef, Iebus sau Ierusalim, Ghiva și Chiriat – paisprezece orașe împreună cu satele din jurul lor. Aceasta era moștenirea urmașilor lui Beniamin, (care a fost împărțită) conform clanurilor lor. **19** Următoarea parte (a teritoriului) a revenit lui Simeon, adică tribului format din urmașii lui, conform clanurilor lor. Moștenirea acestora era pe teritoriul descendenților lui Iuda. ²Ea cuprindea: Beer-Șeba, Șeba, Molada, ³Hațar-Șual, Bala, Ețem, ⁴Eltolad, Betul, Horma, ⁵Țiclag, Bet-Marcabot, Hațar-Susa, ⁶Bet-Lebaot și Șaruhen – treisprezece orașe împreună cu satele din jurul lor. ⁷Aiin, Rimon, Eter și Așan – erau încă patru orașe oferite împreună cu satele din jurul lor, ⁸ până la Baalat-Beer sau Ramat-Neghev. Aceasta era moștenirea tribului urmașilor lui Simeon, (care a fost împărțită) conform (numărului membrilor) clanurilor lor. ⁹Moștenirea simeoniților a fost luată din teritoriul descendenților lui Iuda, pentru că acesta era prea mare pentru ei. Deci urmașii lui Simeon și-au primit moștenirea pe teritoriul descendenților lui Iuda. ¹⁰A treia parte (a teritoriului) a revenit urmașilor lui Zabulon, conform clanurilor lor. Limitele teritoriale ale moștenirii lor „ajungeau” până la Sarid, ¹¹ „mergeau” în Vest spre Marala și „se întâlneau” cu cele ale orașului Dabeșet. Apoi „continuau” cu valea care este în fața Iocneamului. ¹²Din Sarid, „se întorceau” spre Est, adică spre estul soarelui, până la limitele teritoriale ale Chislot-Taborului. „Ieșeau” la Dabrat și „urcau” spre Iafia. ¹³De aici, „traversau” în direcția Est spre Gat-Hefer și Et-Cațin, „ieșind” la Rimon și „întorcându-se” spre Nea. ¹⁴Apoi „se întorceau” în direcția Nord, spre Hanaton și „mergeau” până la valea Iftahel. ¹⁵Acest teritoriu cuprindea douăsprezece orașe împreună cu satele din jurul lor. Între acestea erau: Catat, Nahalal, Șimron, Idala și Betleem. ¹⁶Aceasta a fost prezentarea moștenirii urmașilor lui Zabulon, (împărțită) conform (numărului membrilor) clanurilor lor; și acestea erau orașele din ea împreună cu satele din jurul lor. ¹⁷A patra parte (a teritoriului) a revenit urmașilor lui Isahar, conform clanurilor lor. ¹⁸Teritoriul lor cuprindea: Izreel, Chesulot, Șunem, ¹⁹Hafaraïim, Șion, Anaharat, ²⁰Rabit, Chișion, Ebeț, ²¹Remet, En-Ganim, En-Hada și Bet-Pațet. ²²Limita lor teritorială „ajungea” apoi la Tabor, la Șahațuma și la Bet-Șemeș, „coborând” până la Iordan. În total erau șaisprezece orașe împreună cu satele din jurul lor. ²³Aceasta a fost prezentarea moștenirii tribului urmașilor lui Isahar, (împărțită) conform (numărului membrilor) clanurilor lor. Au fost luate în proprietate nu numai orașele, ci și satele din jurul acestora. ²⁴A cincea parte (a teritoriului) a revenit tribului urmașilor lui Așer, conform clanurilor lor. ²⁵Limita lor teritorială „trecea” prin Helcat, prin Hali, prin Beten, prin Acșaf, ²⁶prin Ala-Melec, prin Amad și prin Mișal. La Vest, „atingea” Carmelul și Șihor-Libnatul; ²⁷iar la Est „se întorcea” spre Bet-Dagon, „atingea” Zabulonul și „ajungea” în valea Iftahel la Nordul localităților Bet-Emec și Neiel. Apoi „ieșea” în stânga, spre orașele: Cabul, ²⁸Abdon, Rehob, Hamon și Cana, până la Marele Sidon. ²⁹„Se întorcea” spre Rama până la fortăreața Tirului și „ajungea” la Hosa. Apoi „atingea” malul mării în regiunea Aczib. ³⁰Mai cuprindea: Uma, Afec și Rehob. Astfel, erau în total douăzeci și două de orașe împreună cu satele din jurul lor. ³¹Aceste orașe împreună cu satele din jurul lor erau moștenirea tribului urmașilor lui

Așer, (distribuite) conform (numărului membrilor) clanurilor lor.³² A șasea parte (a teritoriului) a revenit urmașilor lui Neftali, conform clanurilor lor.³³ Limita teritorială a acestora începea de la Helef și de la stejarul din Țaananim, „trecea” pe la Adami-Necheb și pe la Iabneel, până la Lacum. Apoi „ieșea” la Iordan.³⁴ În continuare, „se întorcea” spre Vest prin Aznot-Tabor. De aici „continua” spre Hucoc, „atingea” teritoriul lui Zabulon în Sud, pe cel al lui Așer la Vest și Iordanul la Est.³⁵ Orașele lor fortificate, erau: Țidim, Țer, Hamat, Racat, Chineret,³⁶ Adama, Rama, Hațor,³⁷ Chedeș, Edrei, En-Hațor,³⁸ Iron, Migdal-El, Horem, Bet-Anat și Bet-Șemeș – în total, nouăsprezece orașe împreună cu satele din jurul lor.³⁹ Aceste orașe împreună cu satele din jurul lor erau moștenirea tribului urmașilor lui Neftali, (distribuite) conform (numărului membrilor) clanurilor lor.⁴⁰ A șaptea parte (a teritoriului) a revenit tribului urmașilor lui Dan, conform clanurilor lor.⁴¹ Limitele teritoriale ale moștenirii lor, cuprindeau: Țora, Eștaol, Ir-Șemeș,⁴² Șaalabin, Aialon, Ițla,⁴³ Elon, Timnata, Ecron,⁴⁴ Elteche, Ghibeton, Baalat,⁴⁵ Iehud, Bene-Berac, Gat-Rimon,⁴⁶ Me-Iarcon și Racon – în dreptul zonei-limită a localității Iafō.⁴⁷ Teritoriul daniților exista și dincolo de aceste limite. Urmașii lui Dan au început să lupte împotriva Leșemului: au atacat orașul, l-au capturat, i-au omorât populația cu sabia și l-au ocupat. S-au stabilit în el și l-au numit Dan – conform numelui strămoșului lor (Dan).⁴⁸ Aceste orașe împreună cu satele din jurul lor, erau moștenirea tribului format din urmașii lui Dan. Ele au fost împărțite conform (numărului membrilor) clanurilor lor.⁴⁹ După ce au terminat împărțirea țării conform limitelor teritoriale stabilite, israelienii i-au dat și lui Iosua – fiul lui Nun – o moștenire printre ei.⁵⁰ Astfel, au procedat exact cum poruncise Domnul. Ei i-au dat orașul pe care îl ceruse Iosua, adică Timnat-Serah, în partea muntoasă a teritoriului lui Efraim. Iosua a reconstruit orașul și a locuit în el.⁵¹ Acestea sunt teritoriile pe care preotul Elazar, Iosua – fiul lui Nun – și conducătorii clanurilor din triburile lui Israel le-au oferit poporului ca moștenire. Ei au făcut acest lucru prin tragere la sorți, în localitatea Șilo, în prezența Domnului, la intrarea în cortul Întâlnirii. Și astfel au terminat împărțirea țării. **20** Atunci Domnul i-a spus lui Iosua: ²„Spune-le israelienilor: «Alegeți-vă acele orașe de refugiu despre care v-am vorbit prin Moise. ³Ele vor fi un loc în care va putea fi protejat criminalul care va omorî fără intenție o persoană. Astfel, pentru că făcuse acest lucru din greșeală, el va putea să scape de cel care urmărește să răzbune vărsarea sângelui celui omorât. ⁴Când se va refugia într-unul dintre aceste orașe, să se oprească în fața porții acestuia și să le spună ce i s-a întâmplat celor care formează consiliul bătrânilor lui. Ei să-l primească în oraș și să-i dea un loc ca să locuiască acolo împreună cu ei. ⁵Dacă cel care intenționează să răzbune vărsarea sângelui celui omorât îl va urmări, ei să nu i-l predea pe criminal; pentru că acesta îl omorâse fără intenție pe semenul lui și fără să-l fi urât mai înainte. ⁶Criminalul să rămână în acel oraș până se va prezenta în fața adunării – ca să fie judecat – și (să stea în el) până la moartea marelui preot care va fi în slujbă atunci. Numai după moartea lui va putea pleca din acest oraș în care fugise; și se va putea întoarce în orașul și în casa lui!».” ⁷Ei au separat Chedeșul din localitatea Galileea, în partea muntoasă a lui Neftali, Șehemul în partea muntoasă a lui Efraim și Chiriāt-Arba (Hebron) în partea muntoasă a lui Iuda. ⁸Pe cealaltă parte a Iordanului, la estul Ierihonului, au ales Bețerul – în deșert – în podișul tribului lui Ruben; apoi Ramotul – în Ghilad – pe teritoriul tribului lui Gad și Golanul – în Bașan

– pe teritoriul tribului lui Manase. ⁹Acestea erau orașele alese pentru toți israelienii și pentru străinii care locuiau în mijlocul lor. Astfel, orice criminal care omora fără intenție o persoană, putea să fugă acolo și să nu fie omorât de cel care intenționa să răzbune sângele celui mort, înainte ca acesta să se poată prezenta în fața adunării. **21** Conducătorii clanurilor levitice s-au apropiat de preotul Elazar, de Iosua – fiul lui Nun – și de conducătorii clanurilor care aparțineau triburilor israelienilor. ²Ei au venit la Șilo, în Canaan; și le-au zis: „Domnul a poruncit prin Moise să ni se dea orașe de locuit și pășuni pe care să le folosim pentru animalele noastre!” ³Atunci israelienii le-au dat leviților niște orașe împreună cu pășunile din jurul lor. Ele au fost oferite în teritoriul moștenirii celorlalți israelieni – exact cum poruncise Domnul. ⁴A fost desemnată prin tragere la sorți o numită zonă pentru clanurile chehatiților. Ei erau urmașii (apropiați ai) preotului Aaron. Lor li s-au dat treisprezece orașe pe teritoriul (clanurilor) lui Iuda, al lui Simeon și al lui Beniamin. ⁵Celorlalți urmași ai lui Chehat li s-au dat zece orașe situate pe teritoriul (clanurilor) tribului lui Efraim, al tribului lui Dan și al jumătății tribului lui Manase. ⁶Urmașilor lui Gherșon li s-au dat treisprezece orașe situate în teritoriul clanurilor tribului lui Isahar, în teritoriul tribului lui Așer, în teritoriul tribului lui Neftali și în teritoriul jumătății tribului lui Manase, care ocupa Bașanul. ⁷Urmașilor lui Merari li s-au dat douăsprezece orașe pe teritoriul pe care-l ocupau clanurile din tribul lui Ruben, cele din tribul lui Gad și cele din tribul lui Zabulon. ⁸Israelienii au dat astfel leviților aceste orașe împreună cu pășunile din jurul lor – exact cum poruncise Domnul prin Moise. ⁹Pe teritoriul tribului format din urmașii lui Iuda și al tribului descendenților lui Simeon, au dat niște orașe menționate pe nume. ¹⁰Acestea au revenit descendenților lui Aaron care formau clanurile chehatiților (care erau urmașii lui Levi); pentru că ei au ieșit primii când a fost tragerea la sorți. ¹¹Le-au fost date: Chiriat-Arba, adică Hebron, împreună cu pășunile din jurul lui, în zona muntoasă a urmașilor lui Iuda. Arba fusese tatăl lui Anac. ¹²Dar câmpia orașului și satele din jurul ei fuseseră date ca moștenire lui Caleb – fiul lui Iefune. ¹³Deci au dat Hebronul urmașilor preotului Aaron. Acesta a fost un oraș de refugiu pentru criminali, împreună cu pășunile din jurul lui. Au mai dat: Libna, împreună cu pășunile din jurul lui; ¹⁴Iatir, împreună cu pășunile din jurul lui; Eștemoa, împreună cu pășunile din jurul lui; ¹⁵Holon, împreună cu pășunile din jurul lui; Debir, împreună cu pășunile din jurul lui; ¹⁶Aiin, împreună cu pășunile din jurul lui; Iuta, împreună cu pășunile din jurul lui; și Bet-Șemeș, împreună cu pășunile din jurul lui. Acestea sunt cele nouă orașe de pe teritoriul acestor două triburi. ¹⁷Pe teritoriul tribului lui Beniamin le-au dat: Ghivon, împreună cu pășunile din jurul lui; Gheva, împreună cu pășunile din jurul lui; ¹⁸Anatot, împreună cu pășunile din jurul lui; și Almon, împreună cu pășunile din jurul lui – în total, patru orașe. ¹⁹Orașele preoților – urmași ai lui Aaron – împreună cu pășunile din jurul lor, erau treisprezece în total. ²⁰Celorlalți leviți care au rămas din clanurile urmașilor lui Chehat, li s-au oferit orașe pe teritoriul tribului lui Efraim. ²¹Astfel, li s-au dat: Șehem, care era oraș de refugiu pentru criminali, împreună cu pășunile din jurul lui – în regiunea muntoasă a lui Efraim; Ghezer, împreună cu pășunile din jurul lui; ²²Chibțaiim, împreună cu pășunile din jurul lui; și Bet-Horon, împreună cu pășunile din jurul lui – în total, patru orașe. ²³În teritoriul tribului lui Dan, li s-au dat: Elteche, împreună cu pășunile din jurul lui; Ghibeton, împreună cu pășunile din jurul lui; ²⁴Aialon, împreună cu pășunile

din jurul lui; și Gat-Rimon, împreună cu pășunile din jurul lui – în total, patru orașe.

²⁵În teritoriul jumătății tribului lui Manase, lui s-au dat: Taanah, împreună cu pășunile din jurul lui; și Ibleam, împreună cu pășunile din jurul lui – în total, două orașe.

²⁶Deci orașele date clanurilor care au rămas între urmașii lui Chehat, împreună cu pășunile din jurul lor, erau zece în total. ²⁷Gherșoniților, care formau unul dintre clanurile leviților, le-au fost date în teritoriul jumătății tribului lui Manase, următoarele orașe: Golan – oraș de refugiu pentru criminali, care era în Bașan, împreună cu pășunile din jurul lui; și Aștarot, împreună cu pășunile din jurul lui – în total, două orașe. ²⁸În teritoriul tribului lui Isahar, le-au dat: Chișion, împreună cu pășunile din jurul lui; Dabrat, împreună cu pășunile din jurul lui; ²⁹Iarmut, împreună cu pășunile din jurul lui; și En-Ganim, împreună cu pășunile din jurul lui – în total, patru orașe. ³⁰În teritoriul tribului lui Așer, le-au dat: Mișal, împreună cu pășunile din jurul lui; Abdon, împreună cu pășunile din jurul lui; ³¹Helcat, împreună cu pășunile din jurul lui; și Rehob, împreună cu pășunile din jurul lui – în total, patru orașe. ³²În teritoriul tribului lui Neftali, le-au dat: Chedeș – oraș de refugiu pentru criminali, care era în Galileea – împreună cu pășunile din jurul lui; Hamot-Dor, împreună cu pășunile din jurul lui; și Cartan, împreună cu pășunile din jurul lui – în total, trei orașe. ³³Astfel, orașele clanurilor gherșoniților erau treisprezece în total. Fiecare oraș avea pășuni în jurul lui. ³⁴Celorlalți leviți care mai rămăseseră din clanurile urmașilor lui Merari, le-au fost date alte orașe. În teritoriul tribului lui Zabulon, le-au dat: Iocneam, împreună cu pășunile din jurul lui; Carta, împreună cu pășunile din jurul lui; ³⁵Dimna, împreună cu pășunile din jurul lui; și Nahalal, împreună cu pășunile din jurul lui – în total, patru orașe. ³⁶În teritoriul tribului lui Ruben, le-au dat: Bețer, împreună cu pășunile din jurul lui; Iahaț, împreună cu pășunile din jurul lui; ³⁷Chedemot, împreună cu pășunile din jurul lui; și Mefaat, împreună cu pășunile din jurul lui – în total, patru orașe. ³⁸În teritoriul tribului lui Gad, le-au dat: Ramot – oraș de refugiu pentru criminali, care era în Ghilad – împreună cu pășunile din jurul lui; Mahanaiim, împreună cu pășunile din jurul lui; ³⁹Heșbon, împreună cu pășunile din jurul lui; și Iazer, împreună cu pășunile din jurul lui – în total, patru orașe. ⁴⁰Deci orașele date clanurilor formate din urmașii lui Merari, adică acelor clanuri ale leviților care mai rămăseseră, erau douăsprezece în total. ⁴¹Astfel, toate orașele leviților care erau pe teritoriul israelienilor, împreună cu pășunile din jurul lor, erau patruzeci și opt în total. ⁴²Fiecare dintre aceste orașe își avea pășunile în jurul lui. Așa erau concepute aceste orașe. ⁴³Domnul a dat astfel lui Israel tot teritoriul despre care jurase strămoșilor lor când a promis că li-l va da. Iar ei l-au luat în proprietate și au locuit acolo. ⁴⁴Domnul a făcut apoi ca ei să aibă odihnă; pentru că era pace în toate zonele țării – exact cum jurase El părinților lor. Nimeni nu li s-a putut opune. Domnul a facilitat israelienilor învingerea tuturor dușmanilor lor. ⁴⁵Nu a rămas nerespectat nici unul dintre lucrurile bune pe care Domnul le promisese urmașilor lui Israel. Toate s-au întâmplat conform promisiunilor Lui. 22 Atunci Iosua i-a chemat pe rubeniți, pe gadiți și pe cei care formau jumătatea tribului lui Manase; ²apoi le-a spus: „Voi ați respectat tot ce v-a poruncit Moise – sclavul Domnului – și ați ascultat de mine, făcând tot ce v-am poruncit. ³Nu i-ați abandonat pe cei care formează poporul vostru în toată această lungă perioadă de timp; ci ați fost împreună cu ei până astăzi. Ați respectat cu grijă porunca Dumnezeului vostru care se numește Domnul. ⁴Și

acum, pentru că Domnul – Dumnezeuul vostru – le-a dat odihnă fraților voștri, așa cum le-a promis, întoarceți-vă și plecați spre corturile voastre. Mergeți în acel teritoriu pe care-l stăpâniți și pe care vi l-a dat Moise – sclavul Domnului – dincolo de Iordan. ⁵Dar să aveți foarte mare grijă în ce privește respectarea poruncilor și a legii pe care v-a dat-o Moise, sclavul Domnului: să-L iubiți pe Dumnezeuul vostru numit Domnul, să vă comportați exact cum v-a cerut El, să ascultați de poruncile Lui, să vă atașați de El și să-L slujiți din toată inima voastră și cu tot sufletul vostru!“ ⁶Apoi Iosua i-a binecuvântat și i-a trimis înapoi; iar ei au plecat spre corturile lor. ⁷Moise îi dăduse moștenirea unei jumătăți din tribul lui Manase, în Bașan; iar celeilalte jumătăți îi dăduse Iosua moștenirea lângă frații lor, în partea de Vest a Iordanului. Atunci când Iosua i-a trimis la corturile lor, el i-a binecuvântat ⁸zicându-le: „Întoarceți-vă la corturile voastre cu mulțimea bogățiilor pe care le-ați obținut – cu nenumăratele cirezi, cu argintul, cu aurul, cu bronzul, cu fierul și cu marele număr de haine adunate. Să împărțiți apoi și cu ceilalți frați ai voștri toată această pradă luată de la dușmani!“ ⁹Atunci rubeniții, gadiții și jumătate din tribul lui Manase s-au despărțit de israelieni la Șilo, în Canaan. Astfel, ei au plecat spre Ghilad, adică spre teritoriul pe care l-au primit ca moștenire – așa cum spusese Domnul prin Moise. ¹⁰Când au ajuns la Ghelilot – lângă Iordan, pe malul canaanit –, rubeniții, gadiții și jumătate din tribul lui Manase au construit acolo un altar pe malul Iordanului. Acela era un altar care avea o mărime impresionantă. ¹¹Israelienii au auzit că rubeniții, gadiții și jumătate din tribul lui Manase au construit un altar în apropierea limitelor teritoriale ale Canaanului – la Ghelilot, lângă Iordan – chiar pe teritoriul israelian. ¹²Când li s-a spus despre acest lucru, întreaga adunare s-a adunat la Șilo ca să plece să lupte împotriva lor. ¹³Atunci, ceilalți israelieni l-au trimis pe Fineas – fiul preotului Elazar – în Ghilad, la rubeniți, la gadiți și la jumătatea tribului lui Manase. ¹⁴El s-a dus la ei împreună cu zece conducători – câte unul pentru fiecare clan din fiecare trib a lui Israel – toți fiind conducători în familiile lor, între miile de israelieni. ¹⁵Au ajuns la rubeniți, la gadiți și la jumătatea tribului lui Manase, în Ghilad; și le-au zis: ¹⁶„Adunarea Domnului vă spune: «Ce înseamnă această faptă nedreaptă pe care ați făcut-o față de Dumnezeuul lui Israel? Și de ce ați deviat astăzi de la porunca Domnului, construindu-vă un altar ca să vă revoltați împotriva Lui? ¹⁷A fost oare prea nesemnificativ păcatul comis în cazul lui Peor, de ale cărui consecințe nu am reușit să scăpăm nici astăzi, chiar dacă adunarea Domnului a fost lovită (atunci) cu dezastru? ¹⁸Iar voi deviați astăzi de la porunca dată de Domnul!? Dacă voi vă veți revolta acum împotriva Domnului, mâine El se va mânia pe întreaga adunare a lui Israel! ¹⁹Dacă voi considerați că teritoriul pe care l-ați primit ca moștenire este profanat, atunci reveniți în teritoriul care este moștenirea Domnului: acolo unde este amplasat Cortul Domnului; și luați-vă aici ca moștenire un teritoriu printre noi. Dar nu vă revoltați împotriva Domnului sau împotriva noastră, construindu-vă un altar – altul decât acela al Dumnezeuului nostru numit Domnul! ²⁰Atunci când Acan – fiul lui Zerah – a comis acea gravă faptă cu privire la ce trebuia distrus, oare nu au venit consecințele mâniei Domnului împotriva întregii adunări a lui Israel? Astfel, el nu a fost singurul care a murit în urma păcatului lui!».“ ²¹Rubeniții, gadiții și cei care formau jumătate din tribul lui Manase, au răspuns conducătorilor miilor lui Israel: ²²„Domnul – Dumnezeuul Omnipotent – da, chiar Domnul care este acest Dumnezeu Omnipotent,

știe adevărul! Și dorim ca și Israel să știe acest lucru: dacă este revoltă sau neascultare în noi față de Domnul, să nu ne scutești astăzi de pedeapsă! ²³Dacă ne-am construit un altar ca să deviem de la închinarea față de Domnul și ca să aducem pe el (altor divinități) arderi integrale și daruri de mâncare sau ca să oferim sacrificii de pace, El să ne facă să plătim pentru aceste fapte! ²⁴În realitate, noi am procedat așa pentru că ne-am temut că într-o zi este posibil ca urmașii voștri să le zică urmașilor noștri: «Ce legătură este între voi și Dumnezeul lui Israel care se numește Domnul?» ²⁵Urmași ai lui Ruben și ai lui Gad, Domnul a pus Iordanul ca limită între noi și voi. Iar voi nu aveți nici o legătură cu moștenirea Domnului!» Astfel, urmașii voștri i-ar putea determina pe urmașii noștri să nu se mai teamă de Domnul. ²⁶Așa se explică de ce am decis să ne construim un altar – dar nu pentru ca să aducem pe el animale arse integral sau (alt fel de) sacrificii; ²⁷ci ca să fie în primul rând o dovadă a legăturilor dintre noi și voi. Apoi, acest altar va fi o evidență și între urmașii noștri și ai voștri, arătându-le că dorim să slujim înaintea feței Domnului prin arderile integrale, prin darurile de mâncare și prin sacrificiile de pace. Deci urmașii voștri nu le vor putea spune urmașilor noștri: «Voi nu aparțineți de (poporul pe care Și l-a ales) Domnul!» ²⁸Dacă vreodată ne vor vorbi așa nouă sau urmașilor noștri, ne-am gândit să le răspundem: «Priviți acest altar dedicat Domnului pe care l-au construit strămoșii noștri, nu pentru a aduce pe el arderi integrale și sacrificii, ci pentru a fi o dovadă între noi și voi!» ²⁹În nici un caz nu ne-am gândit astăzi să ne revoltăm împotriva Domnului și să deviem de la ascultarea de Domnul, construindu-ne un altar pentru arderi integrale, pentru daruri de mâncare sau pentru sacrificii – altul decât acela al Dumnezeului nostru numit Domnul, care este înaintea Cortului Său!“ ³⁰Când preotul Fineas, conducătorii adunării și conducătorii miilor lui Israel au auzit cuvintele spuse de urmașii lui Ruben, de urmașii lui Gad și de urmașii lui Manase, au fost satisfăcuți. ³¹Preotul Fineas – fiul lui Elazar – a vorbit urmașilor lui Ruben, urmașilor lui Gad și urmașilor lui Manase. El le-a zis: „Știm astăzi că Domnul este în mijlocul nostru, pentru că nu ați comis această faptă împotriva legii Lui; și i-ați salvat astfel pe israelieni de la o posibilă pedeapsă care ar fi venit din partea Sa!“ ³²Apoi preotul Fineas – fiul lui Elazar – și conducătorii poporului au plecat de la rubeniți și de la gadiți. S-au dus la Ghilad; și astfel, s-au întors la israelieni, în țara Canaanului, relatându-le ce se întâmplase. ³³Israelienii au fost mulțumiți de lucrurile pe care le-au auzit. Atunci ei au binecuvântat pe Dumnezeu și n-au mai plecat la război ca să distrugă teritoriul locuit de rubeniți și de gadiți. ³⁴Rubeniții și gadiții au numit acel altar Ed, zicând: „Altarul este o dovadă între noi. El arată că numai Domnul este Dumnezeul nostru comun!“ **23** Trecuse mult timp de când Domnul oferise odihnă lui Israel, care nu mai era deranjat de niciunul dintre dușmanii care-l înconjurau. Iosua avansase în vârstă și era deja bătrân. ²Atunci, el a adunat poporul întregului Israel, împreună cu bătrânii, conducătorii, judecătorii și comandanții lui (militari). Apoi le-a zis: „Eu am avansat în vârstă și sunt deja bătrân. ³Voi ați văzut ce a făcut Dumnezeul vostru, numit Domnul, tuturor acestor popoare. De dragul vostru, El personal s-a implicat în mod direct în luptă pentru voi. ⁴Am dat ca moștenire triburilor voastre care au mai rămas, toate teritoriile acestor popoare. Începând de la Iordan, toate locurile pe care le-am distrus, până la imensa Mare care este în partea de Vest, sunt ale voastre. ⁵Chiar Domnul – Dumnezeul vostru – în mod personal, va alunga aceste

popoare din fața voastră. El le va elimina din drumul vostru; iar voi le veți lua teritoriul în proprietatea voastră – exact cum v-a promis Domnul, Dumnezeul vostru.

⁶Urmăriți cu tot interesul să respectați tot ce scrie în cartea legii lui Moise și să vă conformați poruncilor ei, fără să deviați: nici la stânga, nici la dreapta. ⁷Să nu vă împrieteniți cu aceste popoare care au rămas printre voi! Nu invocați numelor zeilor lor și nu jurați pe numele acestora! Să nu le slujiți și nu vă închinați înaintea lor; ⁸ci rămâneți atașați de Dumnezeul vostru care se numește Domnul, așa cum ați făcut până astăzi. ⁹Domnul a eliminat din fața voastră popoare mari și care aveau forță militară remarcabilă. Astfel, a devenit evident tuturor că nimeni nu a putut să vi se opună până acum. ¹⁰Un singur om dintre voi făcea să fugă o mie de dușmani; pentru că Domnul – Dumnezeul vostru – lupta personal pentru voi, exact cum vă promisese.

¹¹Acum, vă cer să fiți atenți față de sufletele voastre, urmărind să-L iubiți pe Dumnezeul vostru numit Domnul. ¹²Să știți că dacă veți devia de la ce v-a cerut El și vă veți atașa de cei care au mai rămas printre voi din aceste popoare, dacă vă veți uni cu ele prin căsătorii mergând la ele și permițându-le să vină la voi, ¹³vă asigur că Domnul – Dumnezeul vostru – nu le va mai alunga din fața voastră! Ele vor fi atunci o capcană și un laț pentru voi. Vor fi și ca un bici care va lovi spatele vostru; și se vor comporta ca niște spini care vă intră în ochii – până veți dispărea din această țară bună, pe care v-a oferit-o Domnul, Dumnezeul vostru. ¹⁴Observați că se apropie timpul când eu mă voi duce pe drumul pe care merge orice ființă care trăiește pe pământ. Recunoașteți din toată inima voastră și din tot sufletul vostru că nu a rămas nerespectată nici una dintre promisiunile bune pe care vi le-a făcut Dumnezeul vostru numit Domnul. S-a întâmplat exact cum vi s-a spus; și nici măcar una dintre acestea nu a rămas nerespectată! ¹⁵Dar așa cum Domnul – Dumnezeul vostru – a respectat toate promisiunile bune pe care vi le-a făcut, tot El va aduce împotriva voastră toate lucrurile rele despre care ați fost avertizați, până când veți fi distruși din această bună țară pe care v-a dat-o Domnul, Dumnezeul vostru. ¹⁶Dacă veți încălca legământul pe care vi l-a poruncit Dumnezeul vostru care se numește Domnul, începând să slujiți altor (dumne)zei și să vă închinați în fața lor, atunci Domnul își va declanșa mânia împotriva voastră și veți dispărea repede din această bună țară pe care v-a dat-o El!“

24 Iosua a adunat toate triburile lui Israel la Șehem și a convocat consiliul bătrânilor lui Israel, conducătorii, judecătorii și comandanții (militari). Ei s-au prezentat toți înaintea Domnului. ²Atunci Iosua a zis întregului popor: „Domnul – Dumnezeul lui Israel – vă vorbește astfel: «În vremurile străvechi, cei care au fost strămoșii voștri, adică Terah – tatăl lui Avraam și al lui Nahor – locuiau pe teritoriul care se află pe cealaltă parte a râului. Acolo, acei oameni se închinau altor (dumne)zei. ³Eu l-am luat pe strămoșul vostru numit Avraam de dincolo de râu, l-am dus prin tot teritoriul Canaanului și i-am dat foarte mulți descendenți. Am făcut acest lucru dându-i-l inițial pe Isaac. ⁴Apoi, lui Isaac i-am dat pe Iacov și pe Esau. Lui Esau i-am dat în proprietate zona muntoasă a Seirului; iar Iacov s-a dus în Egipt împreună cu fiii lui. ⁵Apoi i-am trimis pe Moise și pe Aaron; și astfel am lovit Egiptul prin tot ce am făcut între oamenii care trăiau pe acel teritoriu. Apoi v-am scos de acolo. ⁶După ce i-am scos pe părinții voștri din Egipt, au pornit spre mare; iar egiptenii i-au urmărit folosind care de luptă și călăreți – până la Marea Roșie. ⁷Atunci ei au strigat spre Domnul; iar El a pus întuneric între ei și egipteni. Apoi a adus apele mării peste ei și

i-a acoperit cu ele. Ați văzut astfel cu ochii voștri ce le-am făcut egiptenilor! Apoi ați locuit în deșert mult timp. ⁸V-am dus prin teritoriul amoriților care locuiau în partea de est a Iordanului. Ei au luptat împotriva voastră; dar Eu i-am făcut să fie învinși de voi și i-am distrus din fața voastră. Apoi, voi le-ați ocupat teritoriul. ⁹Balac – fiul lui Țipor, regele Moabului – s-a pregătit să lupte împotriva lui Israel; și l-a chemat pe Balaam – fiul lui Beor – ca să vă blesteme. ¹⁰Dar Eu nu am vrut să-l ascult pe Balaam; și atunci el v-a binecuvântat. Astfel, Eu v-am scăpat de tot ce intenționa el să vă facă. ¹¹Apoi ați traversat Iordanul și ați pornit spre Ierihon. Atunci au venit să lupte împotriva voastră atât locuitorii Ierihonului, cât și amoriții, periziții, canaanii, hitiții, ghirgasiții, hiviții și iebusiții. Dar Eu i-am făcut să fie învinși de voi. ¹²Am trimis înainte niște viespi care i-au alungat din fața voastră, exact cum am procedat și în cazul celor doi regi amoriți. Ei nu au fost alungați cu sabia voastră sau cu arcul vostru. ¹³V-am dat astfel o țară pe care nu ați lucrat-o voi; și orașe pe care nu le-ați construit voi, dar în care locuiți acum. Aici aveți vii și măslini pe care nu i-ați plantat voi, dar din fructele cărora mâncați!». ¹⁴Acum, vă cer să vă temeți de Domnul și să-I slujiți fără nici un compromis și cu cea mai mare seriozitate! Abandonați zeii cărora le-au slujit strămoșii voștri dincolo de râu și în Egipt. Astfel, voi să slujiți (numai) Domnului! ¹⁵Iar dacă nu acceptați să slujiți Domnului, alegeți astăzi ai cui slujitori doriți să fiți: ori ai zeilor cărora le slujeau strămoșii voștri dincolo de râu, ori ai zeilor amoriților în a căror țară locuiți! Vă precizez că eu personal am decis ca împreună cu familia mea, să slujim Domnului!” ¹⁶Poporul a răspuns: „În nici un caz nu ne gândim să-L abandonăm pe Domnul și să slujim altor (dumne)zei!” ¹⁷Domnul – Dumnezeuul nostru – este Cel care ne-a scos atât pe părinții noștri, cât și pe noi, de pe teritoriul Egiptului – din casa unde trăiam ca sclavi; și a făcut înaintea noastră aceste mari minuni. El ne-a păzit pe întregul drum pe care l-am parcurs și printre toate popoarele pe unde am călătorit. ¹⁸Domnul a alungat din fața noastră toate aceste popoare și pe amoriții care locuiau în țară. Noi vom sluji în continuare Domnului; pentru că El este Dumnezeuul nostru!” ¹⁹Iosua i-a zis poporului: „Voi nu veți reuși să-I slujiți Domnului; pentru că El este un Dumnezeu sfânt și gelos! El nu vă va ierta revoltele împotriva Sa și păcatele voastre. ²⁰Dacă Îl veți abandona pe Domnul și veți sluji (dumne)zeilor străini, El se va întoarce împotriva voastră și vă va face rău, distrugându-vă – după ce vă făcuse bine!” ²¹Poporul i-a răspuns lui Iosua: „Nu; ci noi vom sluji Domnului!” ²²Iosua le-a spus: „Voi sunteți martori împotriva voastră că ați ales să slujiți Domnului!” Ei i-au răspuns: „Da, acceptăm să fim martori!” ²³Iosua le-a zis: „Atunci renunțați la idoli care încă se mai găsesc în mijlocul vostru; și întoarceți-vă inima spre Dumnezeuul lui Israel care se numește Domnul!” ²⁴Atunci poporul i-a zis lui Iosua: „Vom sluji Dumnezeului nostru numit Domnul; și vom asculta ce ne va spune El!” ²⁵În acea zi, Iosua a ratificat un legământ cu poporul la Șehem; și acolo i-a dat porunci și legi. ²⁶Iosua a scris aceste cuvinte în cartea legii lui Dumnezeu. Apoi a luat o piatră mare și a pus-o acolo, sub stejarul care exista în acel loc sfânt închinat Domnului. ²⁷Iosua a zis întregului popor: „Această piatră va fi un martor al discuției dintre noi; pentru că a auzit toate cuvintele pe care ni le-a spus Domnul. Ea va fi un martor împotriva voastră în cazul în care Îl veți înșela pe Dumnezeuul vostru!” ²⁸Apoi Iosua a trimis poporul înapoi, pentru ca fiecare să se ducă la moștenirea lui. ²⁹După toate acestea, Iosua – fiul lui Nun –, sclavul Domnului, a murit la vârsta de o sută

zece ani. ³⁰L-au înmormântat pe teritoriul moștenirii lui, la Timnat-Serah, care era în zona muntoasă a lui Efraim, în partea de nord a muntelui Gaaș. ³¹Israel a slujit Domnului cât timp a trăit Iosua și până au murit bătrânii care au urmat generației lui. Ei erau cei care cunoscuseră toate lucrurile pe care le făcuse Domnul pentru Israel. ³²Oasele lui Iosif, pe care israelienii le aduseseră din Egipt, au fost îngropate la Șehem, pe terenul cumpărat de Iacov de la hamoriți cu o sută de chesita. Acel teren era moștenirea urmașilor lui Iosif. Hamor fusese tatăl lui Șehem. ³³Elazar – fiul lui Aaron – a murit și el; și a fost înmormântat la Ghiva, care fusese dată fiului lui, numit Fineas, în partea teritorială muntoasă a urmașilor lui Efraim.

Judecători

1 După moartea lui Iosua, israelienii L-au întrebat pe Domnul, zicând: „Care dintre triburile noastre să înceapă primul lupta împotriva canaaniților?” ² Domnul le-a răspuns: „Să înceapă (tribul lui) Iuda. Să știți că am dat (anticipat) acest teritoriu în mâna lui!” ³ Israelienii care proveneau din tribul lui Iuda, le-au zis fraților lor din tribul lui Simeon: „Veniți cu noi pe teritoriul care ne-a fost dat, ca să ne luptăm împotriva canaaniților! Apoi vom merge și noi cu voi pe teritoriul vostru!” Astfel, simeoniții s-au dus cu ei. ⁴ Cei din tribul lui Iuda au plecat la luptă; și Domnul a făcut ca atât canaaniți cât și periziți, să fie învinși de ei. Au omorât la Bezec zece mii de oameni. ⁵ Acolo l-au găsit pe Adoni-Bezec. S-au luptat împotriva lui, învingându-i pe canaaniți și pe periziți. ⁶ Adoni-Bezec a reușit să scape (prin fugă); dar ei l-au urmărit, l-au prins și i-au tăiat degetele mari de la mâini și de la picioare. ⁷ Atunci Adoni-Bezec a zis: „Șaptezeci de regi care aveau tăiate degetele mari de la mâini și de la picioare, erau determinați să adune bucățile mici de hrană care cădeau sub masa mea! Dumnezeu a făcut să mi se întâmple exact cum am procedat eu cu alții!” L-au dus la Ierusalim; și a murit acolo. ⁸ Israelienii care aparțineau tribului lui Iuda, au atacat decisiv Ierusalimul și l-au cucerit. Au omorât cu ajutorul sabiei toată populația de acolo; și au dat foc orașului. ⁹ Apoi, israelienii care formau tribul lui Iuda, s-au dus să lupte împotriva canaaniților care locuiau în regiunea muntoasă din partea de est a țării și în câmpie. ¹⁰ Mai întâi au început lupta împotriva canaaniților care locuiau la Hebron. Până atunci, Hebronul se numise Chiriat-Arba. Acolo i-au învins pe Șeșai, pe Ahiman și pe Talmai. ¹¹ Din acea localitate, au continuat lupta împotriva locuitorilor Debirului. Înainte, Debirul se numea Chiriat-Sefer. ¹² Caleb a zis: „Îi voi da ca soție pe fiica mea, numită Acsa, aceluia care va ataca și va cuceri Chiriat-Seferul!” ¹³ Otniel – fiul lui Chenaz care era fratele mai mic al lui Caleb – a cucerit orașul. Atunci Caleb i-a dat-o ca soție pe fiica lui numită Acsa. ¹⁴ După un timp, Acsa l-a provocat pe Otniel să-i ceară tatălui ei un teren. Când ea a coborât de pe măgar, Caleb a întrebat-o: „Ce dorești?” ¹⁵ Ea i-a răspuns: „Dă-mi o binecuvântare adevărată; pentru că mi-ai dat (doar) un teritoriu în Neghev! Oferă-mi și izvoare de ape!” Astfel, Caleb i-a dat izvoarele de sus și izvoarele de jos. ¹⁶ Urmașii chenitului care îi fusese socru lui Moise, au plecat din orașul palmierilor împreună cu cei din tribul lui Iuda. Au mers spre deșertul lui Iuda, care este la sud de Arad. Au călătorit și au rămas împreună cu oamenii din poporul israelian. ¹⁷ Apoi, israelienii din tribul lui Iuda s-au dus împreună cu simeoniții și i-au atacat pe canaaniții care locuiau la Țefat. Au distrus tot orașul; și apoi l-au numit Horma. ¹⁸ Iuda a mai cucerit Gaza și teritoriul lui, Așchelon împreună cu teritoriul lui și Ecron împreună cu teritoriul lui. ¹⁹ Domnul a fost cu Iuda; și astfel, acest trib a luat în proprietatea lui regiunea muntoasă; dar nu i-a putut alunga pe locuitorii din câmpie, pentru că aceia aveau care de fier. ²⁰ Au dat lui Caleb orașul Hebron, exact cum spusese Moise. Și el i-a alungat de acolo pe cei trei fii ai lui Anac! ²¹ Beniamiții nu i-au alungat pe iebusiții care locuiau în Ierusalim; și astfel, iebusiții au locuit în Ierusalim până astăzi. ²² Descendenții lui Iosif au înaintat împotriva Betelului; și Domnul a fost aliatul lor. ²³ Israelienii care formau familia lărgită a lui Iosif, au spionat Betelul. Acest oraș se numise înainte Luz. ²⁴ Spionii au

văzut un om care ieșise din oraș; și i-au zis: „Arată-ne pe unde se poate intra în acest oraș; și vom fi buni cu tine!”²⁵ După ce le-a arătat intrarea în oraș, ei au tăiat cu sabia toată populația din el, cu excepția celui om pe care l-au lăsat să plece împreună cu toți urmașii lui.²⁶ El a ajuns pe teritoriul hitiților, unde a construit un oraș. L-a numit (tot) Luz; și i-a rămas acest nume până astăzi.²⁷ Israelienii care formau tribul lui Manase, nu i-au alungat pe locuitorii din Bet-Șan și pe cei care locuiau în satele din jurul lui; nici pe locuitorii din Taanah împreună cu cei care locuiau în satele din jurul lui; nici pe locuitorii din Dor, din Ibleam și din Meghido împreună cu cei care erau în satele din jurul lor. Astfel, canaanii au continuat să locuiască în acele localități.²⁸ Când Israel a ajuns să fie o forță dominantă în acea zonă, i-a obligat pe canaanii la muncă forțată; dar nu i-a alungat din acele teritorii.²⁹ Israelienii care formau tribul lui Efraim, nu i-au alungat nici ei pe canaanii care locuiau în Ghezer; și astfel, canaanii au locuit (de atunci) printre ei.³⁰ Cei care formau tribul lui Zabulon, nu i-au alungat pe locuitorii din Chitron, nici pe cei din Nahalol. În consecință, canaanii au locuit printre ei; dar au fost obligați să presteze o muncă forțată.³¹ Israelienii care formau tribul lui Așer, nu i-au alungat nici pe locuitorii din Aco, nici pe cei din Sidon, din Ahlab, din Aczib, din Helba, din Afec și din Rehob.³² Astfel, așeriții au locuit printre canaanii care erau locuitorii acelor zone.³³ Cei care formau tribul lui Neftali, nu i-au alungat nici pe locuitorii din Bet-Șemeș, dar nici pe cei din Bet-Anat; ci au trăit printre canaanii care locuiseră în acele teritorii. Totuși, locuitorii din Bet-Șemeș și din Bet-Anat au fost obligați să presteze o muncă forțată.³⁴ Amoriții au respins atacurile daniților spre regiunea muntoasă; și nu le-au permis să coboare la câmpie.³⁵ Amoriții au continuat să locuiască pe muntele Heres, la Aialon și la Șaalbim; dar au fost exploatați de bărbații tribului lui Iosif. Aceștia i-au obligat să presteze pentru ei o muncă forțată.³⁶ Teritoriul amoriților era situat de la Înălțimea Scorpionului până la Sela și apoi „în sus”.
2 Îngerul Domnului a urcat de la Ghilgal la Bochim; și a zis: „Eu v-am scos din Egipt și v-am adus în țara pe care le-am promis-o strămoșilor voștri! Am spus: «Niciodată nu voi rupe legământul Meu cu acest popor.² Iar voi să nu ratificați legământ cu locuitorii acestor teritorii; ci să le dărâmați altarele!» Dar nu v-ați conformat cerințelor Mele! De ce ați procedat așa? ³Acum vă spun din nou: Nu-i voi alunga din teritoriile voastre; ci vă vor fi ca niște spini în coaste; iar (închinarea la) zeii lor va fi pentru voi o permanentă tentație!”⁴ După ce li s-a adresat israelienilor cu toate aceste cuvinte, ei au început să plângă.⁵ Au numit acel loc Bochim; și au adus animale pe care le-au sacrificat acolo Domnului.⁶ După ce Iosua a dat poporului ocazia să meargă (fiecare) în teritoriul lui, israelienii s-au dus să ia țara în proprietate: fiecare conform teritoriului primit (prin tragere la sorți) ca moștenire.⁷ Poporul a slujit Domnului cât timp a trăit Iosua și bătrânii care i-au urmat. Ei fuseseră dintre cei care văzuseră toate marile lucrări pe care le făcuse Domnul pentru Israel.⁸ Iosua – fiul lui Nun, robul Domnului – a murit când avea vârsta de o sută zece ani.⁹ L-au înmormântat în teritoriul pe care-l primise ca moștenire – la Timnat-Heres – în regiunea muntoasă a lui Efraim care se află în partea de nord a muntelui Gaaș.¹⁰ Apoi toți cei din acea generație, au fost adăugați la părinții lor. După ei a existat o altă generație care nu-l cunoștea pe Domnul și nu știa nici despre lucrările făcute de El pentru Israel.¹¹ Atunci israelienii au făcut fapte despre care Domnul spusese că sunt rele; și au slujit baalilor.¹² Abandonând pe Dumnezeuul

strămoșilor lor numit Domnul care-i scosese de pe teritoriul Egiptului, s-au dus să se închine zeilor popoarelor care-i înconjurau. S-au închinat înaintea lor, mâniindu-L pe Domnul. ¹³Astfel, ei L-au abandonat, slujind lui Baal și Astarteelor. ¹⁴Domnul Și-a declanșat mânia împotriva lui Israel; și a făcut ca israelienii să ajungă la discreția jefuitorilor lor care le-au devastat țara. În același timp, israelienii au ajuns la discreția dușmanilor ale căror teritorii erau lângă ale lor; și n-au mai fost capabili să li se opună. ¹⁵Oriunde mergeau, mâna Domnului era împotriva lor ca să le facă rău, exact cum îi avertizase și cum le jurase El cu mai mult timp în urmă. Au ajuns astfel într-o mare dificultate. ¹⁶Domnul le-a desemnat judecători, ca să-i elibereze din exploatarea celor care-i jefuiau. ¹⁷Dar n-au ascultat nici de judecătorii lor; ci s-au prostituat cu acei zei, închinându-se înaintea lor. Foarte repede au deviat de la drumul pe care merseseră strămoșii lor în ascultare de poruncile Domnului; și nu au trăit ca ei. ¹⁸Atunci când Domnul le desemna un judecător, El îl susținea; și astfel, îi elibera din opresiunea pe care o practicau dușmanii lor. Cât timp trăia acel judecător, ei erau liberi. Domnului I se făcea milă de israelieni când îi vedea gemând înaintea celor care îi persecutau și în exploatau. ¹⁹Dar după ce murea acel judecător, ei se întorceau la comportamentul lor (greșit), deviind astfel de la drumul corect chiar mai mult decât predecesorii lor. Astfel, ei se duceau după alți dumnezei, slujeau acestora și se închinau înaintea lor. Nu au acceptat să renunțe la faptele și la comportamentele lor rele. ²⁰Atunci Domnul Și-a declanșat mânia împotriva lui Israel; și a zis: „Pentru că acest popor a încălcat legământul a cărui respectare o poruncisem încă din vremea strămoșilor lui și nu a respectat ce i-am cerut, ²¹nu voi mai continua să alung din teritoriul lui pe niciunul dintre popoarele pe care le-a lăsat Iosua atunci când a murit. ²²Astfel, prin existența lor, Eu voi testa poporul Israel, ca să văd dacă va trăi în mod consecvent ca strămoșii lui în ascultare de cerințele poruncilor Domnului!” ²³Atunci Domnul a lăsat acele popoare a căror eliminare nu a determinat-o în timpul vieții lui Iosua. Ele au rămas acolo unde erau; și Domnul nu le-a alungat din acele teritorii. **3** Urmează prezentarea acelor popoare pe care Domnul le-a lăsat să trăiască acolo; pentru ca, prin intermediul lor, să-i testeze pe israelienii care nu participaseră la războaiele de cucerire a Canaanului. ²Astfel, cei din următoarele generații care nu cunoșteau războiul, l-au învățat (în aceste circumstanțe). ³Deci acele popoare erau: filistenii cu cei cinci regi ai lor, toți canaaniții, sidonienii, hiviții care locuiau în zona muntoasă a Libanului, de la muntele Baal-Hermon până la Lebo-Hamat. ⁴Ele au fost folosite pentru testarea israelienilor; pentru că Domnul dorea să vadă dacă vor respecta poruncile pe care El le dăduse (poporului în vremea) strămoșilor lor, prin Moise. ⁵Astfel, israelienii au locuit printre canaaniți, printre hitiți, printre amoriți, printre periziți, printre hiviți și printre iebusiți. ⁶Au luat pe fetele lor ca soții, au dat pe fetele lor fiilor acestora și au slujit zeilor lor... ⁷Israelienii au făcut fapte despre care Domnul le spusese că sunt rele. L-au uitat pe Dumnezeu lor care se numește Domnul; și astfel au slujit baalilor și astarteelor. ⁸Atunci s-a declanșat mânia Domnului împotriva poporului Israel; și El i-a vândut ca sclavi lui Cușan-Rișataim care era rege în Aram-Naharaim. Israelienii i-au slujit opt ani lui Cușan-Rișataim. ⁹Atunci ei au strigat spre Domnul; și El le-a oferit un salvator care i-a eliberat. Acesta a fost Otniel – fiul lui Chenaz care fusese cel mai mic frate al lui Caleb. ¹⁰Spiritul Domnului a fost peste el; și astfel, Otniel a judecat Israelul. A început războiul; și

Domnul l-a ajutat să îl învingă pe Cușan-Rișataim care fusese regele Aramului. Mâna lui Otniel a acționat în forță împotriva lui Cușan-Rișataim.¹¹ Astfel, în țară a fost apoi un timp de pace care a durat patruzeci de ani. Apoi Otniel, fiul lui Chenaz, a murit.¹² Israelienii au păcătuit din nou împotriva Domnului. Atunci Domnul l-a ajutat pe Eglon – regele Moabului – să-și consolideze dominația asupra lor.¹³ El i-a chemat pe amoniți și pe amaleciți ca să i se alăture; și împreună cu ei, a început războiul. L-a învins pe Israel și a ocupat orașul palmierilor.¹⁴ Astfel, israelienii au fost subordonați lui Eglon – regele Moabului – optsprezece ani.¹⁵ Israelienii au strigat din nou spre Domnul. El le-a oferit un alt salvator: pe Ehud – fiul beniamitului Ghera – care era stângaci. Israelienii au trimis prin el tot ce erau obligați să dea lui Eglon, regele Moabului.¹⁶ Ehud și-a făcut o sabie cu două tășuri. Ea era lungă de un cot. A fixat-o sub haină pe piciorul drept, între șold și genunchi.¹⁷ Apoi a ajuns cu acele obligații la Eglon – regele Moabului – care era un bărbat foarte gras.¹⁸ După ce i-a dat ce erau israelienii obligați să-i dea, i-a trimis înapoi pe oamenii care-l însoțiseră.¹⁹ Apoi, el personal s-a întors din dreptul idolilor de piatră care erau aproape de Ghilgal; și i-a zis lui Eglon: „Stăpâne, vreau să vorbesc numai cu tine!” Atunci regele le-a zis (subordonaților): „Tăcere”. Astfel, toți cei care stăteau în jurul lui, au plecat.²⁰ Ehud s-a apropiat de el. Eglon stătea singur în camera lui de vară care era pe acoperiș. Ehud i-a zis: „Am un mesaj din partea lui Dumnezeu pentru tine!” Atunci regele s-a ridicat de pe scaun.²¹ Ehud și-a întins mâna stângă, a luat sabia din dreptul piciorului drept și i-a înfipt-o în abdomen.²² Lama a intrat cu tot cu mâner, iar grăsimea s-a strâns în jurul lamei. Astfel, el nu i-a mai scos sabia din abdomen; și i-au ieșit intestinele.²³ Ehud a plecat trecând prin terasa acoperită. A închis în urma lui ușile camerei de pe acoperiș și le-a încuiat.²⁴ După ce a plecat Ehud, au venit slujitorii regelui; s-au uitat și au observat că ușile camerei de pe acoperiș erau închise. Ei și-au zis: „Cu certitudine că el își acoperă picioarele în camera de vară!”²⁵ Atunci ei s-au deplasat prin apropiere până și-au pierdut răbdarea. Când au văzut că nu deschide ușile camerei, au luat cheia, au deschis-o și l-au găsit pe stăpânul lor zăcând mort pe pământ.²⁶ În timp ce ei așteptaseră (ieșirea regelui Eglon), Ehud a fugise, trecuse de zona idolilor de piatră și scăpase ajungând în Seira.²⁷ Imediat după ce a ajuns acolo, a sunat din corn prin toată regiunea muntoasă locuită de urmașii lui Efraim. Israelienii au coborât împreună cu el de pe munte. Ehud mergea în fața lor.²⁸ El le-a zis: „Urmați-mă; pentru că Domnul i-a făcut pe dușmanii voștri moabiți să ajungă la discreția voastră!” Ei l-au urmat, au ocupat locurile unde Iordanul se putea traversa de pe un mal pe altul și care conduc spre Moab. Astfel, ei nu au lăsat pe nimeni să treacă.²⁹ Au omorât atunci aproximativ zece mii de moabiți. Toți erau bărbați care aveau o construcție fizică puternică. Nimeni nu a scăpat.³⁰ În acea zi, Israel a umilit Moabul; și astfel, în țară a fost pace pentru o perioadă de optzeci de ani.³¹ După Ehud a urmat (ca judecător) Șamgar – fiul lui Anat. El a omorât șase sute de filistenii cu un băț ascuțit la un capăt, folosit pentru vite; și l-a eliberat astfel (din nou) pe Israel. **4** După ce a murit Ehud, israelienii au păcătuit din nou împotriva Domnului.² Atunci Domnul a făcut să fie dominați de Iabin – un rege din Canaan – care domnea în Hațor. Sisera – conducătorul armatei lui – locuia în Haroșet-Goim.³ Israelienii au strigat spre Domnul, pentru că Sisera avea nouă sute de care de fier; și de douăzeci de ani îi exploata cu brutalitate.⁴ În acele vremuri, era ca judecător în Israel o profetesă

care se numea Debora – soția lui Lapidot. ⁵Ea locuia sub palmierul Deborei. Acest palmier era între Rama și Betel, în teritoriul muntos locuit de descendenții lui Efraim. Israelienii se duceau la ea pentru judecată. ⁶Debora a trimis pe cineva să-l cheme pe Barac – fiul lui Abinoam – din Chedeș, în teritoriul locuit de urmașii lui Neftali; și i-a zis: „Domnul – Dumnezeu lui Israel – îți poruncește: «Du-te spre muntele Tabor și ia cu tine zece mii de bărbați. Ei să fie dintre urmașii lui Neftali și dintre ai lui Zabulon! ⁷Îl voi atrage pe Sisera – conducătorul armatei lui Iabin – spre tine, în zona văii Chișon. Va veni acolo cu toate carele și cu toată armata lui. Dar va ajunge în mâinile tale!».” ⁸Barac i-a răspuns: „Dacă vei veni cu mine, atunci voi merge și eu; dar dacă nu vei merge și tu cu mine, eu nu mă voi duce!” ⁹Ea i-a zis: „Voi merge cu tine; dar să știi că astfel, gloria nu va fi a ta; pentru că Domnul îl va face pe Sisera să ajungă (prizonier) în mâinile unei femei!” Apoi Debora a plecat cu Barac la Chedeș. ¹⁰Barac i-a chemat la Chedeș pe urmașii lui Zabulon și pe cei din teritoriile locuite de urmașii lui Neftali. Astfel, s-au adunat zece mii de bărbați care mergeau în urma lui, însoțit de Debora. ¹¹Chenitul Heber se separase de ceilalți cheniți care erau urmașii lui Hobab – cel care fusese socrul lui Moise. El și își stabilise cortul lângă terebintul din Țaananim – în apropiere de Chedeș. ¹²Sisera a fost anunțat că Barac – fiul lui Abinoam – s-a îndreptat spre muntele Tabor. ¹³Atunci Sisera s-a deplasat împreună cu toate cele nouă sute de care de fier, luând pentru luptă pe toți oamenii care erau cu el. Au mers de la Haroșet-Goiim până la valea Chișon. ¹⁴Debora i-a zis lui Barac: „Ridică-te! Aceasta este ziua în care Domnul a dat pe Sisera în mâinile tale! Oare nu a mers Domnul înaintea ta?” Barac a coborât de pe muntele Tabor împreună cu cei zece mii de bărbați care veneau după el. ¹⁵Cu ajutorul sabiei (acestora), Domnul l-a înfrânt pe Sisera în confruntarea lui cu Barac. A fost învins chiar dacă a folosit acele care și toată armata lui. Sisera a coborât din car și a fugit pe jos. ¹⁶Barac a urmărit carele și armata până la Haroșet-Goiim; și toată armata lui Sisera a fost decimată. N-a mai rămas nici măcar unul. ¹⁷Dar Sisera a reușit să fugă până la cortul Iaelei – soția chenitului Heber; pentru că între Iabin – regele Hațorului – și familia chenitului Heber, era pace. ¹⁸Iael l-a întâmpinat și i-a zis: „Domnule, vino și intră în cortul meu! Să nu-ți fie frică!” El a intrat în cort; și ea l-a ascuns acolo sub o pânză. ¹⁹El i-a zis: „Te rog să îmi dai să beau puțină apă; pentru că sunt însetat!” Ea a deschis un burduf cu lapte și i-a dat să bea. Apoi l-a ascuns din nou. ²⁰El i-a mai zis: „Stai la intrarea cortului; și dacă va veni cineva să te întrebe: «Este vreun bărbat aici?»”, tu să-i răspunzi: «Nu este nimeni!».” ²¹Apoi Iael – soția lui Heber – a luat unul dintre țărșii cortului și un ciocan. A intrat cu acestea în cort fără să fie văzută de cineva; și i-a înfipt lui Sisera țărșul în tâmplă, bătându-l astfel în pământ. El adormise profund, pentru că era foarte obosit. Așa a murit Sisera. ²²În timp ce Barac îl urmărea pe Sisera, Iael l-a întâmpinat și i-a zis: „Vino să ți-l arăt pe omul pe care îl cauți!” El a intrat la ea; și l-a văzut pe Sisera zăcând mort, cu țărșul înfipt în tâmplă... ²³În aceea zi, Dumnezeu l-a umilit înaintea israelienilor pe Iabin – regele din Canaan. ²⁴Și israelienii a fost din ce în ce mai puternici împotriva lui Iabin – acel rege din Canaan – până când l-au distrus (total). **5** În aceea zi, Debora și Barac – fiul lui Abinoam – au cântat acest cântec: ²„Atunci când conducătorii au venit în fața lui Israel, poporul a fost dispus să meargă să lupte! Binecuvântați pe Domnul! ³Ascultați, regilor! Fiți atenți, domnitorilor! Eu, da chiar eu voi cânta Domnului! Voi cânta pentru lauda

Dumnezeului lui Israel care se numește Domnul: ⁴«Doamne, când ai plecat din Seir și când Te-ai deplasat în marș din teritoriul Edomului, s-a cutremurat pământul! S-a cutremurat chiar și cerul; iar norii au turnat ape! ⁵S-au mișcat munții la venirea Domnului. Muntele Sinai s-a cutremurat în fața Lui! ⁶Pe vremea lui Șamgar – fiul lui Anat – și pe vremea Iaelei, drumurile erau abandonate; iar călătorii se deplasau pe trasee ocolitoare! ⁷Atunci încetase viața din satele lui Israel. Ea era obstrucționată până când m-am ridicat eu, Debora! M-am implicat ca o mamă între cei din (poporul) Israel! ⁸Din momentul în care Israel și-a ales (să slujească) alți (dumne)zei, războiul a fost la porțile lui! Dar nu exista nici scut și nici lance la nici unul dintre cei patruzeci de mii de oameni care existau în Israel! ⁹Inima mea este alături de conducătorii din poporul lui Israel care au fost dispuși să lupte! Binecuvântați pe Domnul! ¹⁰Voi, care încălecați pe măgărițe gri; voi, care stați pe covoare; voi, care umblați pe drum, ascultați! ¹¹Auziți vocea cântăreților de lângă izvoare. Acolo, ei amintesc realizările Domnului și reușitele vitejilor Lui în Israel! Atunci, poporul Domnului a venit la porți. ¹²Trezește-te! Trezește-te, Debora! Trezește-te, trezește-te și cântă un cântec! Ridică-te, Barac, fiu al lui Abinoam! Du-ți în captivitate prizonierii! ¹³Atunci, cei care au rămas (din Israel), s-au dus împotriva celor care dețineau forța. Poporul Domnului a venit la mine cu oameni puternici. ¹⁴Unii au venit din Efraim – din locul unde altădată trăia Amalec. Te-a urmat Benjamin cu locuitorii lui. Din Machir au venit conducătorii; și din Zabulon s-au prezentat cei care (de)țin sceptrul conducerii. ¹⁵Conducătorii lui Isahar au fost alături de Debora; și descendenții lui l-au însoțit pe Barac. Ei s-au grăbit să vină după el în vale. Dar în teritoriile lui Ruben a fost (doar) un mare consiliu! ¹⁶De ce ai rămas printre staule ca să asculți behăitul turmelor? În teritoriile lui Ruben, acel consiliu a fost de mari proporții! ¹⁷Ghilad a rămas în zona de pe celălalt mal al Iordanului. Oare de ce a rămas Dan indiferent pe corăbii(le lui)? Așer a rămas pe malul mării și s-a odihnit pe plajele lui... ¹⁸Urmașii lui Zabulon formează un popor care și-a riscat viața. La fel au procedat și urmașii lui Neftali pe dealurile țării. ¹⁹Au venit regii și au început lupta. Atunci, regii Canaanului s-au luptat la Taanah, lângă apele Meghido. Dar n-au luat ca pradă nici măcar un pic de argint! ²⁰S-au luptat (chiar și) stelele din cer. Ele s-au confruntat din orbitele lor cu Sisera. ²¹I-a înghițit valea Chișon – acea vale veche și largă numită Ghișon. Sufletul meu, mergi și calcă peste dușmani! Fii tare! ²²Atunci, copitele cailor au lovit violent pământul în acel galop – în deplasarea lor puternică. ²³Îngerul Domnului a zis: Blestemați pe Meroza! Să blestemați foarte mult pe locuitorii lui, pentru că nu au venit în ajutorul Domnului; ei nu au ajutat pe Domnul împotriva celor care dețineau forța (în Canaan). ²⁴Cea mai binecuvântată femeie este Iael – soția chenitului Heber. Ea este cea mai binecuvântată dintre femeile care locuiesc în corturi. ²⁵El i-a cerut apă, dar ea i-a dat lapte. I-a adus iaurt într-o superbă cupă... ²⁶Apoi și-a întins mâna spre țărș. A apucat ciocanul lucrătorului cu dreapta ei. L-a lovit pe Sisera, i-a sfărâmat capul, l-a strivit și i-a perforat tâmpla! ²⁷El a fost astfel răpus stând culcat la picioarele ei. S-a plecat și a căzut, încovoidându-se. A căzut omorât în locul în care s-a ghemuit! ²⁸Mama lui Sisera se uita pe fereastră printre gratii și plângea, zicând: De ce întârzie să vină carele lui? De ce rămâne în urmă zgomotul acelor care? ²⁹Prințesele ei înțelepte îi răspund; și ea își răspunde singură: ³⁰Oare nu se întâmplă acest lucru pentru că ei își numără și își împart prada? O femeie, două femei pentru fiecare

bărbat; pradă de stofă colorată pentru Sisera: pradă de stofă colorată, brodată; câte două stofe colorate, brodate – ca pradă pentru gâtul meu. ³¹Doamne, așa să fie exterminați toți dușmanii Tăi! Dar cei care-L iubesc pe Domnul, să ajungă ca soarele când luminează cu maximă intensitate!».” Apoi, în țară a fost pace pentru o perioadă de patruzeci de ani. **6** Israelienii au păcătuit din nou împotriva Domnului. Atunci, pentru o perioadă de șapte ani, El a permis lui Midian să-i domine. ²Midianiții i-au exploatat pe israelieni cu mare intensitate. Din cauza lor, israelienii și-au făcut grote în munți și au folosit peșterile și fortărețele. ³De fiecare dată când Israel semăna cereale în pământ, midianiții împreună cu Amaleciții și popoarele din Est veneau împotriva lui. ⁴Ei îi invadau țara și distrugeau recolte până aproape de Gaza. Nu lăsau să existe în Israel nici hrană (vegetală), nici oi, nici boi și nici măgari. ⁵Ei erau ca o mulțime de lăcuste. Veneau împreună cu vitele și își instalau corturile acolo. Cămilele lor erau fără număr; și intrau astfel în țară ca s-o distrugă. ⁶Din cauza midianiților, Israel decăzuse (economic) foarte mult. Israelienii au strigat spre Domnul. ⁷Atunci când au strigat din cauza situației în care îi adusesese Midian, ⁸Domnul le-a trimis un profet care le-a zis: „Așa vorbește Domnul – Dumnezeul lui Israel: «Eu v-am scos din Egipt. V-am smuls din casa unde erați ținuți ca sclavi. ⁹Astfel v-am eliberat din mâna egiptenilor și a tuturor celor care vă exploatau! I-am alungat din fața voastră și v-am dat vouă țara lor! ¹⁰V-am dat atunci porunci, precizând că (doar) Domnul este (Dumne)zeul vostru; și v-am cerut să nu vă temeți de zeii amoriților în a căror țară locuiți. Dar voi n-ați ascultat ce v-am spus Eu.»!” ¹¹Apoi a venit Îngerul Domnului și S-a așezat sub terebintul din Ofra, care era al abiezritului Ioaş. Fiul lui care se numea Ghedeon, măcina grâul în teasc, ca să-l ascundă de midianiți. ¹²Atunci i S-a prezentat Îngerul Domnului; și i-a zis: „Domnul este cu tine, viteazule!” ¹³Ghedeon I-a răspuns: „Nu te supăra, domnule: dacă Domnul este cu noi, de ce ni s-au întâmplat toate aceste lucruri? Și unde sunt toate minunile pe care ni le-au relatat părinții noștri când ziceau: «Nu ne-a scos Domnul din Egipt?»? Acum constatăm că Domnul ne-a abandonat și a permis să ajungem la discreția midianiților!” ¹⁴Domnul S-a întors spre el și i-a zis: „Du-te cu această putere pe care o ai; și eliberează Israelul din situația în care l-a adus poporul midianit! Oare nu te trimit Eu?” ¹⁵El I-a răspuns: „Iartă-mă, Doamne; dar cum (ar fi posibil) să eliberez eu pe Israel? Este evident că familia mea se prezintă ca cea mai mică între cele formate din urmașii lui Manase; iar eu sunt cel mai tânăr în familia tatălui meu!” ¹⁶Atunci Domnul i-a zis: „Vei învinge pe Midian ca pe un singur om; pentru că Eu voi fi cu tine!” ¹⁷El I-a răspuns: „Dacă am obținut bunăvoință din partea Ta, te rog să faci un miracol pentru mine ca să știu astfel că Tu care vorbești cu mine, ești Cel care pretinzi că ești!” ¹⁸Te mai rog să nu Te depărtezi de acest loc până când nu voi reveni la Tine cu darul meu pe care doresc să Ți-l ofer!” El i-a zis: „Voi rămâne până te vei întoarce!” ¹⁹Ghedeon a intrat (în locuința lui), a gătit un ied și a făcut turte dintr-o efă de făină. A pus carnea iedului într-un coș; iar zeama acestuia a turnat-o într-un vas. Apoi s-a dus spre El – sub terebint – și I le-a oferit. ²⁰Îngerul Domnului i-a zis: „Ia carnea și turtele. Pune-le pe această stâncă; și varsă zeama!” El a făcut așa cu i se ceruse. ²¹Îngerul Domnului a întins toiagul care era în mâna Lui și a atins cu vârful acestuia atât carnea, cât și turtele. Atunci a ieșit foc din stâncă. Acesta ars carnea și turtele până le-a consumat. Apoi Îngerul Domnului a dispărut. ²²Atunci Ghedeon a

înțeles că acela fusese Îngerul Domnului. El a zis: „Vai de mine, Doamne, Stăpânul meu! Am văzut pe Îngerul Domnului față în față!”²³ Dar Domnul i-a răspuns: „Fii liniștit și să nu-ți fie frică; pentru că nu vei muri!”²⁴ Ghedeon a construit acolo un altar Domnului; și l-a numit „Domnul este pace”. Acel altar mai există și astăzi în Ofra – o localitate care aparține abiezriților.²⁵ În aceeași noapte, Domnul i-a zis (lui Ghedeon): „Ia-l pe cel de-al doilea bou tânăr al tatălui tău, adică boul care are șapte ani! Dărmă altarul consacrat de tatăl tău lui Baal; și taie stâlpul Astarteei care este lângă el.”²⁶ Apoi construiește Dumnezeului tău – numit Domnul – un altar pe vârful acestei înălțimi. Ia boul și adu-l pe el ca ardere integrală. Vei folosi ca lemn de foc tocmai stâlpul Astarteei pe care-l vei tăia!”²⁷ Ghedeon a luat zece oameni dintre slujitorii lui și a făcut așa cum îi poruncise Domnul. Dar fiindcă i-a fost frică de reacția familiei lui și a oamenilor din oraș, nu a acționat ziua, ci noaptea.²⁸ Când oamenii din oraș s-au sculat dimineața devreme, au observat că cineva dărmase altarul dedicat lui Baal, că stâlpul de lângă el închinat Astarteei era tăiat și că acel bou fusese sacrificat pe un altar nou.²⁹ Atunci s-au întrebat unii pe alții: „Cine a făcut această faptă?” După ce au întrebat și au făcut cercetări, au primit următorul răspuns: „Ghedeon – fiul lui Ioaș – a făcut această faptă!”³⁰ Oamenii din oraș i-au zis lui Ioaș: „Adu-l afară pe fiul tău, ca să moară; pentru că a dărmat altarul lui Baal și a tăiat stâlpul de lângă el închinat Astarteei!”³¹ Ioaș le-a răspuns tuturor acelora care i-au vorbit: „Oare trebuie să fiți voi avocații lui Baal? Trebuie să-l apărați? Cine îl va răzbuna pe Baal, să fie omorât până dimineață! Dacă este (dumne)zeu, să se apere singur; pentru că i s-a dărmat altarul!”³² În acea zi, ei au pus lui Ghedeon numele Ierub-Baal; și au zis: „Să se certe Baal cu el pentru că i-a dărmat altarul!”³³ Toți midianiții s-au aliat cu amaleciții și cu popoarele din Est. Au traversat Iordanul și și-au stabilit tabăra în valea Izreel.³⁴ Ghedeon a fost îmbrăcat cu Spiritul Domnului; și a sunat din corn. Abiezer a fost chemat să meargă după el.³⁵ A trimis din partea lui niște oameni prin tot teritoriul locuit de urmașii lui Manase. Aceia i-au anunțat pe manasiții că sunt chemați să meargă împreună cu Ghedeon. A trimis oameni și în zonele locuite de urmașii lui Așer, în teritoriile descendenților lui Zabulon și în cele locuite de urmașii lui Neftali. Ei au venit să-l susțină.³⁶ Atunci Ghedeon I-a zis lui Dumnezeu: „Dacă este adevărat că vrei să-l eliberezi pe Israel prin mine, așa cum ai spus,³⁷ să știi că voi pune o țesătură de lână pe acest teren. Dacă roua va fi doar pe lână și tot pământul (din jurul ei) va rămâne uscat, atunci voi avea dovada că vrei să eliberezi Israelul prin mine, așa cum ai spus!”³⁸ Apoi s-a întâmplat exact cum ceruse el. Când s-a sculat a doua zi dimineața devreme, a stors acea lână; și din ea a curs rouă. A umplut astfel un vas cu acea apă.³⁹ Atunci Ghedeon I-a zis din nou lui Dumnezeu: „Să nu-Ți declanșezi mânia împotriva mea; pentru că vreau să mai vorbesc doar o dată! Te rog să îmi permiți să mai fac o verificare cu lână! Doresc să faci ca numai ea să rămână uscată, în timp ce tot pământul să se acopere cu rouă!”⁴⁰ Și Dumnezeu a făcut așa în acea noapte: țesătura de lână a rămas uscată; și tot pământul s-a acoperit cu rouă. 7 Ierub-Baal – adică Ghedeon – s-a sculat dimineața devreme împreună cu tot poporul care era cu el. Au plecat și și-au stabilit tabăra lângă izvorul Harod. Tabăra lui Midian era la nord de ei, în vale, spre dealul Moreh.² Domnul i-a zis lui Ghedeon: „Oamenii care au venit cu tine, sunt prea mulți pentru ca Eu să fac pe Midian să ajungă în mâinile lor. Este posibil ca Israel să se laude

ulterior; și să pretindă că nu Eu l-am eliberat, ci că s-a eliberat singur. ³Din această cauză, fă acum în auzul oamenilor următorul anunț: «Cine este fricos și se teme, să se întoarcă și să se depărteze de muntele Ghilad!».” În urma acestui anunț, s-au întors douăzeci și două de mii de oameni; și astfel au rămas (doar) zece mii. ⁴Domnul i-a zis din nou lui Ghedeon: „Oamenii care au rămas, sunt încă prea mulți! Coboară-i la ape; și acolo ți-i voi alege! Acela despre care îți voi spune să meargă cu tine, va merge; iar toți aceia despre care îți voi spune să nu meargă cu tine, nu vor merge!” ⁵Ghedeon i-a dus pe oameni la apă; și Domnul i-a zis: „Pe cei care vor sorbi apa cu limba ca un câine, să-i separi de toți aceia care se vor apleca pe genunchi ca să o bea!” ⁶Numărul celor care au sorbit apa cu limba, a fost de trei sute de bărbați. Restul poporului, atunci când a băut apă, s-a aplecat pe genunchi. ⁷Domnul i-a zis lui Ghedeon: „Vă voi elibera (doar) cu cei trei sute de bărbați care au sorbit din apă ca un câine; și-i voi face pe midianiți să ajungă la discreția ta! Toți ceilalți oameni să plece acasă!” ⁸După ce poporul (care trebuia să rămână) și-a luat proviziile și goarneau în mâini, Ghedeon i-a trimis pe toți ceilalți israelieni acasă. Apoi, Ghedeon s-a încurajat împreună cu cei trei sute de oameni. Tabăra lui Midian era în vale, în dreptul lui. ⁹Chiar în acea noapte, Domnul i-a zis lui Ghedeon: „Scoală-te și atacă tabăra; pentru că am dat-o în mâinile tale!” ¹⁰Dacă ți-e frică s-o ataci, du-te cu slujitorul tău numit Pura! ¹¹Să asculți ce vor vorbi ei; pentru că astfel vei fi încurajat apoi să îi ataci!” Atunci Ghedeon și cu Pura – slujitorul lui – au înaintat până la locul unde stăteau cei care își făceau serviciul de gardă pentru tabără. ¹²Midianiții, Amaleciții și popoarele din Est erau răspândiți în vale, ca o mulțime de lăcuste. Cămilele lor erau imposibil de numărat: ca particulele care formează nisipul de pe malul mării. ¹³Când a ajuns Ghedeon acolo, a văzut un om care îi povestea un vis prietenului lui. El zicea: „Am avut un vis în care am văzut că o turtă de orz se rostogolea în tabăra midianiților. A ajuns până la cort și l-a lovit violent. Acesta a căzut răsturnându-se cu partea de sus în jos! Și așa a fost distrus cortul!” ¹⁴Prietenul lui i-a răspuns: „Aceasta nu este altceva decât sabia lui Ghedeon – fiul israelianului Ioasă! Înseamnă că Dumnezeu a făcut ca midianiți și toată armata lor să fie învinși de el!” ¹⁵După ce a auzit Ghedeon relatarea acelui vis și interpretarea lui, s-a închinat și s-a întors în tabăra lui Israel. El le-a zis: „Sculați-vă; pentru că Domnul v-a dat în mâini armata lui Midian!” ¹⁶A împărțit pe cei trei sute de oameni în trei grupuri. Apoi a dat fiecăruia câte o goarnă și niște ulcioare goale cu torțe în ele. ¹⁷El le-a zis: „Să vă uitați la mine și să faceți ce voi face eu! Când voi ajunge la capătul taberei, să mă imitați!” ¹⁸Atunci când eu și cei care vor fi cu mine vom suna din goarne, să sunați și voi din ale voastre în jurul întregii tabere; și să ziceți: «Pentru Domnul și pentru Ghedeon!» ¹⁹„Ghedeon și cei o sută de bărbați care erau cu el, au ajuns la capătul taberei la începutul serviciului de gardă de la mijlocul nopții, chiar când se schimbau gărzile. Atunci au început să sune din goarne și să spargă ulcioarele pe care le aveau în mâini. ²⁰Toate cele trei grupuri (de israelieni) au sunat din goarne și au spart ulcioarele. Au apucat de torțe cu mâna stângă, în timp ce țineau goarneau în mâna dreaptă, ca să sune cu ele. Apoi au strigat: „Sabia Domnului și sabia lui Ghedeon!” ²¹Fiecare (israelian) rămăsese la locul lui în jurul taberei (midianiților). Și toți cei din tabără au început să alerge, să țipe și să fugă. ²²Atunci când cei trei sute de bărbați au sunat din goarne, Domnul a făcut ca cei adunați în acea tabără, să se omoare între ei. Armata a fugit spre Bet-Șita, aproape de Terera,

lângă limita teritorială de la Abel-Mehola, spre Tabat. ²³Israelienii din teritoriile urmașilor lui Neftali, din cele locuite de descendenții lui Așer și din întregul teritoriu locuit de urmașii Manase, au fost chemați să-i urmărească pe midianiți. ²⁴Ghedeon a trimis din partea lui niște oameni care au mers prin toată regiunea muntoasă a lui Efraim, spunând: „Coborâți, urmăriți-i pe midianiți și capturați-i atât la apele de lângă Bet-Bara, cât și la Iordan!” Atunci toți efraimiții s-au strâns și au blocat trecerile apelor de lângă Bet-Bara și ale Iordanului. ²⁵I-au prins pe cei doi comandanți ai midianiților: pe Oreb și pe Zeeb. Pe Oreb l-au omorât la Țur-Oreb, iar pe Zeeb l-au omorât la Iecheb-Zeeb. După ce i-au urmărit pe midianiți, au venit și i-au adus lui Ghedeon capul lui Oreb și al lui Zeeb, dincolo de Iordan. 8 Efraimiții i-au zis lui Ghedeon: „Cum ți-ai permis să te porți astfel cu noi? De ce nu ne-ai chemat și pe noi când te-ai dus să lupți împotriva midianiților?” Ei au început astfel o mare ceartă cu el. ²Ghedeon le-a răspuns: „Ce-am făcut eu în comparație cu voi? Nu este mai bun culesul strugurilor lui Efraim decât culesul viilor lui Abiezer?” ³Remarcați că Dumnezeu a făcut ca Oreb și Zeeb – comandanții midianiților – să ajungă tocmai în mâinile voastre! Oare am fost capabil să fac mai mult decât voi?” După ce le-a spus aceste cuvinte, mânia lor a încetat. ⁴Apoi Ghedeon a ajuns la Iordan și l-a traversat împreună cu cei trei sute de oameni care mergeau împreună cu el. Deși erau obosiți, încă își urmăreau dușmanul. ⁵Ghedeon le-a zis oamenilor din Sucot: „Vă rog să le dați câteva bucăți de pâine celor care merg împreună cu mine; pentru că sunt obosiți. Noi suntem încă în urmărirea lui Zebah și a lui Țalmuna – regii Midianului!” ⁶Conducătorii din Sucot i-au răspuns: „Sunt deja Zebah și Țalmuna prizonierii tăi, ca să dăm pâine armatei tale?” ⁷Ghedeon le-a zis: „Am înțeles! Dacă acesta este răspunsul vostru, să știți că după ce Domnul va face ca Zebah și Țalmuna să ajungă în mâinile mele, vă voi rupe carnea cu spinii deșertului și cu măcăciuni!” ⁸De acolo au plecat la Peniel și a formulat aceeași cerere. Oamenii din Peniel i-au răspuns exact cum îi răspunseseră și cei din Sucot. ⁹Atunci Ghedeon le-a zis celor din Peniel: „Când mă voi întoarce în pace, vă voi dărâma acest turn!” ¹⁰Zebah și Țalmuna erau în Carcor. Împreună cu ei se afla și armata lor care mai avea doar cincisprezece mii de bărbați. Aceia erau singurii supraviețuitori din toată armata popoarelor Estului; pentru că o sută douăzeci de mii de luptători erau deja morți. ¹¹Ghedeon a ales să meargă pe drumul nomazilor, la Est de Nobah și de Iogbeha. Astfel, el decis să atace acea armată care credea că nu este amenințată de nici un pericol. ¹²Atunci cei doi regi ai Midianului – Zebah și Țalmuna – au fugit; dar el i-a urmărit, i-a capturat și le-a învins toată armata. ¹³Apoi, Ghedeon – fiul lui Ioaș – s-a întors de la luptă, trecând prin defileul Heres. ¹⁴A prins un tânăr dintre oamenii din Sucot; și i-a pus câteva întrebări. Acesta i-a dat în scris numele conducătorilor și ale membrilor consiliului bătrânilor din Sucot: erau șaptezeci și șapte de bărbați. ¹⁵Ghedeon s-a dus la oamenii din Sucot și le-a zis: „Vi-i prezint pe Zebah și pe Țalmuna, din cauza cărora m-ați ridiculizat (și ați refuzat să ne ajutați) zicând: Sunt deja Zebah și Țalmuna prizonierii tăi, ca să dăm pâine armatei tale?” ¹⁶I-a capturat pe cei din consiliul bătrânilor orașului. Apoi a luat spini din deșert și măcăciuni, cu care i-a pedepsit pe oamenii din Sucot. ¹⁷Mergând mai departe, a dărâmat turnul din Peniel și i-a omorât pe oamenii care erau în acel oraș. ¹⁸Apoi le-a zis lui Zebah și lui Țalmuna: „Cum erau bărbații pe care i-ați omorât la Tabor?” Ei i-au răspuns: „Toți erau ca tine: fiecare semăna cu un fiu de rege!” ¹⁹El le-

a zis: „Erau frații mei, fiii mamei mele! Vă jur pe Domnul care este viu, că dacă i-ați fi lăsat să trăiască, nu v-aș omorî acum!” ²⁰Apoi, el i-a zis lui Ieter care era primul copil născut în familia lui: „Omoară-i!” Dar tânărul nu a scos sabie; pentru că fiind încă un copil, îi era frică. ²¹Atunci Zebah și Țalmuna i-au zis: „De ce nu ne omori tu personal? Cum este omul, așa este și puterea lui!” Ghedeon s-a ridicat și i-a omorât pe Zebah și pe Țalmuna. Apoi a luat podoabele valoroase care erau la gâtul cămilelor lor. ²²Bărbații lui Israel i-au zis lui Ghedeon: „Guvernează tu peste noi; pentru că ne-ai eliberat de sub dominația midianiților! Fii tu regele nostru, urmat de fiul tău și de nepotul tău!” ²³Ghedeon le-a răspuns: „Nu eu voi fi rege peste voi; și nici urmașul meu nu va guverna peste voi. Ci Domnul va fi conducătorul vostru!” ²⁴Ghedeon le-a mai zis: „Totuși, doresc să vă cer ceva: dați-mi fiecare câte un cercel din prada voastră!” Dușmanii lor purtaseră cercei de aur, pentru că fuseseră ismaeliți. ²⁵Ei i-au răspuns: „Îți vom da!” Apoi au pus jos o pânză; și fiecare om a aruncat pe ea cerceii luați ca pradă. ²⁶Greutatea cerceilor de aur adunați ca urmare a cererii lui Ghedeon, a fost de o mie șapte sute de șecheli de aur, fără să se ia în calcul alte podoabe, ornamente și hainele de culoare roșiatică pe care le purtau regii Midianului. La acestea s-au adăugat lăntișoarele de la gâtul cămilelor lor. ²⁷Ghedeon a făcut din ei o tunică pentru ceremonii religioase, pe care a pus-o în orașul lui: la Ofra. Tot Israelul s-a prostituat, închinându-se la acea tunică acolo. Și astfel, ea a devenit o capcană pentru Ghedeon și pentru familia lui. ²⁸Apoi midianiții au fost obligați să-și accepte situația umilitoare înaintea israelienilor; și n-au mai avut curajul să-și ridice capetele. Cât a trăit Ghedeon, țara a avut odihnă pentru o perioadă de patruzeci de ani. ²⁹Apoi Ierub-Baal – fiul lui Ioaș – s-a retras (din orice activitate de conducător) și a locuit în casa lui. ³⁰Ghedeon a avut șaptezeci de fii, pentru că a avut multe soții. ³¹Concubina lui din Șehem i-a născut și ea un fiu, căruia i-a pus numele Abimelec. ³²Ghedeon – fiul lui Ioaș – a murit după ce ajunsese foarte bătrân; și a fost înmormântat în mormântul tatălui lui – Ioaș, la Ofra, pe proprietatea familiei lui Abiezer. ³³După ce a murit Ghedeon, israelienii s-au întors la păcatele pe care le făcuseră înainte. Ei s-au prostituat prin închinarea înaintea baalilor. Astfel, l-au declarat și l-au venerat pe Baal-Berit ca (dumne)zeu al lor. ³⁴Israelienii nu și-au mai amintit de Domnul care trebuia să fie singurul Dumnezeu al lor – Cel care îi eliberase de dominația tuturor dușmanilor din jur; ³⁵și nici n-au urmat în mod consecvent exemplul familiei lui Ierub-Baal – adică al lui Ghedeon –, deși el făcuse bine lui Israel. **9** Abimelec – fiul lui Ierub-Baal – s-a dus la Șehem, unde erau rudele lui din partea mamei. El le-a vorbit atât lor, cât și celorlalți care formau clanul bunicului lui: ²„Vă rog să spuneți în auzul tuturor locuitorilor din Șehem: «Ce este mai bine pentru voi: să vă guverneze șaptezeci de bărbați – adică toți fiii lui Ierub-Baal –, sau să vă conducă un singur bărbat? Și amintiți-vă că oasele noastre și carnea noastră au origine comună!».” ³Unchii lui au vorbit pentru el, spunând toate aceste cuvinte în auzul tuturor locuitorilor din Șehem. Atunci ei l-au acceptat în inima lor pe Abimelec; pentru că își ziceau: „Este fratele nostru!” ⁴I-au dat lui Abimelec șaptezeci de șecheli de argint din templul lui Baal-Berit. El i-a luat și a plătit cu ei niște bărbați care nu respectau nici un principiu moral. ⁵Apoi a venit la familia tatălui lui – în Ofra – și și-a omorât toți frații pe o singură piatră. Cei omorâți erau șaptezeci de bărbați – toți fii ai lui Ierub-Baal. Dar Iotam – fiul cel mai tânăr al lui Ierub-Baal – a scăpat, pentru că se

ascunsese. ⁶Apoi, toți locuitorii din Șehem și din Bet-Milo s-au adunat și au venit să-l desemneze pe Abimelec ca rege lângă terebintul din apropierea stâlpului de la Șehem. ⁷Când a auzit Iotam despre acest lucru, s-a dus și a stat pe vârful muntelui Garizim. De-acolo, le-a strigat astfel: „Locuitori ai Șehemului, ascultați-mă! Și Dumnezeu să vă asculte răspunsul pe care mi-l veți da!” ⁸Copacii au plecat să-și desemneze un rege care să-i guverneze; și i-au zis măslinului: «Vino să fii regele nostru!» ⁹Dar măslinul le-a răspuns: «Să-mi abandonez eu uleiul care onorează atât pe Dumnezeu cât și pe oameni – doar ca să fiu regele copacilor?» ¹⁰Apoi copacii i-au zis smochinului: «Fii tu regele nostru!» ¹¹Dar smochinul le-a răspuns: «Să-mi abandonez eu dulceața și gustoasele mele fructe – doar ca să fiu rege între copaci?» ¹²Atunci copacii i-au zis viței-de-vie: «Vino tu și fii regele nostru!» ¹³Dar ea le-a răspuns: «Să-mi abandonez eu mustul care produce bucurie zeilor și oamenilor – doar ca să devin rege în lumea copacilor?» ¹⁴La final, toți copacii i-au zis tufișului de măracini: «Fii tu regele nostru!» ¹⁵Tufișul de măracini le-a răspuns copacilor: «Dacă vreți în mod real să mă desemnați ca rege al vostru, veniți și adăpostiți-vă (toți) la umbra mea. Dar dacă nu acceptați această condiție, să iasă foc din acest tufiș și să ardă până la dispariție cedrii Libanului!» ¹⁶Oare ați procedat în mod corect și ați demonstrat respect atunci când l-ați făcut rege pe Abimelec? V-ați comportat bine față de Ierub-Baal? Ați acționat just față de familia lui? Și oare i-ați făcut așa cum merita? ¹⁷Tatăl meu s-a luptat pentru voi! El și-a riscat viața și v-a eliberat de dominația lui Midian. ¹⁸Dar voi ați acționat astăzi (tocmai) împotriva familiei tatălui meu; și i-ați omorât pe cei șaptezeci de fii ai lui, pe o singură piatră! Apoi l-ați desemnat ca rege al locuitorilor Șehemului pe Abimelec – fiul servitoarei lui. Și ați procedat așa doar pentru că el este fratele vostru! ¹⁹Dacă ați acționat astăzi cu recunoștință și în mod corect față de Ierub-Baal și față de familia lui, atunci bucurați-vă de Abimelec! Și Abimelec să se bucure de voi! ²⁰Dar dacă nu se întâmplă acest lucru, să iasă foc din Abimelec și să-i consume pe locuitorii din Șehem și din Milo! Să iasă foc și din locuitorii Șehemului, ca și din cei care locuiesc în Bet-Milo – ca să-l consume pe Abimelec!” ²¹Apoi Iotam a fugit. A reușit astfel să se salveze; și s-a dus la Beer, unde a locuit departe de fața fratelui lui numit Abimelec. ²²De trei ani, Israel era condus de Abimelec. ²³Dumnezeu a trimis un spirit rău care a produs disensiuni între Abimelec și locuitorii Șehemului; și astfel, locuitorii Șehemului l-au trădat pe Abimelec. ²⁴S-a întâmplat așa pentru ca să fie răzbunată nedreptatea comisă față de cei șaptezeci de fii ai lui Ierub-Baal. Astfel, fratele lor numit Abimelec urma să plătească pentru vărsarea sângelui acelora pe care i-a omorât. În același timp, pedeapsa trebuia să vină și asupra locuitorilor din Șehem, care l-au ajutat pe Abimelec să-și omoare frații. ²⁵Locuitorii din Șehem puseseră pe vârfurile munților niște oameni care stăteau ascunși acolo; și-i jefuiau pe cei care treceau pe lângă ei pe acel drum. Abimelec a fost informat despre acest lucru. ²⁶Gaal – fiul lui Ebed – a venit în Șehem. Atunci locuitorii orașului au avut speranță că el îi va elibera. ²⁷Gaal și oamenii lui s-au dus la câmp, le-au cules viile și au pus strugurii în teasc. Apoi au organizat un banchet. Au intrat în templul zeului lor, au mâncat, au băut și l-au blestemat pe Abimelec! ²⁸Gaal – fiul lui Ebed – zicea: „Cine este Abimelec și cine este Șehem ca să-i slujim? Oare nu este el fiul lui Ierub-Baal? Iar Zebul este reprezentantul lui! E mai bine să fiți sclavii oamenilor lui Hamor – tatăl lui Șehem! De ce să-i fim sclavi lui Abimelec?” ²⁹Ah, dacă ar exista cineva care să-i

determine pe acești oameni să accepte să stea sub autoritatea mea! Aș răsturna pe Abimelec! Și i-aș spune lui Abimelec: «Adună-ți armata și vino să ne luptăm!».”

³⁰Zebul – conducătorul orașului – a auzit ce spunea Gaal – fiul lui Ebed; și i s-a declanșat mânia. ³¹Atunci a trimis în secret niște oameni la Abimelec, ca să-i spună: „Gaal – fiul lui Ebed – a venit împreună cu frații lui la Șehem; și instigă oamenii orașului la revoltă împotriva ta! ³²Deplasează-te noaptea împreună cu poporul care este cu tine; și stai ascuns în câmp! ³³Apoi să pleci dimineața, înainte de răsăritul soarelui, și să vii în forță împotriva orașului! Când Gaal și poporul care este cu el vor veni împotriva ta, să procedezi cu ei așa cum vei avea oportunitatea!” ³⁴Abimelec și tot poporul care era cu el, s-au sculat noaptea și au stat ascunși în patru grupuri lângă Șehem. ³⁵Când Gaal – fiul lui Ebed – a ieșit din oraș și a stat în fața porții lui, Abimelec și poporul care era cu el au ieșit din locul în care stătuseră ascunși. ³⁶Când a observat poporul (venind spre oraș), Gaal i-a zis lui Zebul: „Văd un popor care coboară de pe vârfurile munților!” Zebul i-a răspuns: „Ce vezi, este umbra munților; nu sunt oameni!” ³⁷Dar Gaal a zis din nou: „Este chiar un popor care coboară dinspre părțile înalte ale țării; și un grup vine pe drumul care conduce spre stejarul ghicitorilor!” ³⁸Atunci Zebul i-a zis: „Unde îți este acum curajul pe care-l aveai când ziceai: «Cine este Abimelec, ca să-i slujim?»? Oare nu este acesta tocmai poporul pe care l-ai desconsiderat? Acum, du-te și luptă-te cu el!” ³⁹Gaal a înaintat în fața locuitorilor din Șehem; și s-a luptat cu Abimelec. ⁴⁰Acesta l-a urmărit; dar Gaal a reușit să fugă din fața lui. Mulți oameni au căzut omorâți până în apropiere de poarta orașului. ⁴¹Apoi Abimelec a rămas în Aruma; iar Zebul i-a alungat pe Gaal și pe rudele lui. Astfel, nici unul dintre ei n-a mai rămas în Șehem. ⁴²A doua zi, Abimelec a fost anunțat că poporul a ieșit la câmp. ⁴³Atunci el și-a luat oamenii, i-a împărțit în trei grupuri și a stat ascuns în câmp. După ce s-a uitat și a văzut că poporul ieșise din oraș, a început lupta împotriva lui, atacându-l. ⁴⁴Abimelec a înaintat împreună cu grupurile care erau cu el; și au ajuns până în apropiere de poarta orașului. Două dintre grupurile care erau cu el, au venit în forță împotriva tuturor celor care erau pe câmp; și i-au omorât. ⁴⁵Abimelec s-a luptat împotriva orașului toată ziua. După ce l-au cucerit și au omorât poporul care era în el, au dărâmat orașul și au presărat sare peste ruinele lui. ⁴⁶Când au auzit acest lucru, toți locuitorii turnului Șehemului au intrat (să se adăpostească) într-o zonă de refugiu din templul lui El-Berit. ⁴⁷Abimelec a fost informat că toți locuitorii turnului Șehemului s-au adăpostit acolo. ⁴⁸Atunci Abimelec și tot poporul care era cu el, a urcat pe muntele Țalmon. Apoi Abimelec a luat în mână un topor, a tăiat o creangă dintr-un copac și a pus-o pe umăr. Apoi le-a zis oamenilor care erau cu el: „Ați văzut ce am făcut eu. Faceți și voi la fel!” ⁴⁹Fiecare bărbat care era cu el, a tăiat câte o creangă. Apoi l-au urmat pe Abimelec. Au aruncat crengile peste acea fortăreață de refugiu și i-au dat foc. Ea a ars împreună cu oamenii care erau înăuntru. Așa au murit toți locuitorii din turnul Șehemului. Fuseseră aproape o mie de persoane – atât bărbați, cât și femei. ⁵⁰Apoi Abimelec a înaintat împotriva Tebețului. L-a înconjurat și l-a cucerit. ⁵¹În mijlocul orașului exista un turn fortificat. Locuitorii orașului – atât bărbați cât și femei – fugiseră acolo. Ei se încuiaseră înăuntru și se urcaseră pe acoperișul turnului. ⁵²Abimelec a ajuns până la turn și l-a înconjurat. Când s-a apropiat de ușa turnului ca să-i dea foc, ⁵³o femeie a aruncat o piatră de moară care a căzut pe capul lui Abimelec; și i l-a crăpat. ⁵⁴Atunci

el l-a chemat repede pe cel care-i transporta armele; și i-a zis: „Scoate-ți sabia și omoară-mă; să nu oferim ocazia să se zică despre mine că m-a omorât o femeie!” Atunci slujitorul lui l-a străpuns cu sabia. Așa a murit Abimelec. ⁵⁵Când au văzut israelienii că Abimelec a murit, au plecat fiecare la casele lor. ⁵⁶Astfel, Dumnezeu a făcut să vină împotriva lui Abimelec răul pe care acesta îl făcuse tatălui lui atunci când și-a omorât pe cei șaptezeci de frați. ⁵⁷Dumnezeu a întors asupra capului locuitorilor din Șehem, tot răul făcut de aceștia. Astfel a venit asupra lor blestemul lui Iotam, fiul lui Ierub-Baal. **10** După Abimelec, cel care a decis să elibereze (din nou) pe Israel, a fost Tola – fiul lui Pua – care era fiul lui Dodo, un bărbat dintre urmașii lui Isahar. El locuia în Șamir, în partea muntoasă a teritoriului ocupat de urmașii lui Efraim. ²Tola a judecat Israelul pentru o perioadă de douăzeci și trei de ani. Apoi a murit și a fost înmormântat la Șamir. ³După el a venit să conducă poporul israelian, ghiladitul Iair. El a judecat Israelul douăzeci și doi de ani. ⁴Iair avea treizeci de fii. Fiecare dintre aceștia călărea pe câte un măgar. Ei dețineau împreună ca proprietate, treizeci de sate. Chiar și astăzi, ele sunt numite Havot-Iair; și se află în teritoriul Ghiladului. ⁵Iair a murit; și a fost înmormântat la Camon. ⁶Israelienii au păcătuit din nou împotriva Domnului, slujind baalilor și închinându-se (la stâlpii dedicați) Astarteei. Aceștia erau zeii Aramului, zeii Sidonului, zeii Moabului, zeii amoniților și zeii filistenilor. L-au abandonat pe Domnul; și nu l-au mai slujit. ⁷Atunci mânia Domnului s-a declanșat împotriva lui Israel; și i-a făcut să ajungă la discreția filistenilor și a amoniților. ⁸Începând din acel an, ei i-au persecutat și i-au exploatat pe israelieni pentru o perioadă de optsprezece ani. Au acționat astfel împotriva acelor israelieni care erau dincolo de Iordan – pe teritoriul amoniților, în Ghilad. ⁹Amoniții au traversat Iordanul, ca să se lupte împotriva tribului lui Iuda, împotriva tribului lui Benjamin și a urmașilor lui Efraim. Astfel, Israel ajunsese într-o mare dificultate. ¹⁰Atunci israelienii au cerut ajutor Domnului, zicând: „Am păcătuit împotriva Ta; pentru că Te-am abandonat, deși tu ești Dumnezeu nostru; dar noi am slujit baalilor!” ¹¹Domnul le-a zis israelienilor: „Oare nu Eu sunt Cel care v-am scăpat de egipteni, de amoniți, de amoniți și de filistenii?” ¹²Atunci când Mi-ați cerut ajutor pentru că vă exploatau sidonienii, amaleciții și maoniții, oare nu v-am scăpat Eu de opresiunea lor? ¹³Dar voi M-ați abandonat; și ați slujit altor (dumne)zei! Pentru că ați procedat așa, să știți că acum nu vă voi mai salva! ¹⁴Duceți-vă și strigați (după ajutor) la zeii pe care vi i-ați ales! Să vă salveze ei acum când ați ajuns în dificultate!” ¹⁵Israelienii l-au zis Domnului: „Am păcătuit! Fă-ne ce vei vrea; numai Te rugăm să ne (mai) salvezi (și) astăzi!” ¹⁶Apoi ei au renunțat la idoli; și au slujit Domnului. El a manifestat compasiune pentru Israel, văzând situația dezastruoasă în care ajunsese. ¹⁷Când amoniții s-au strâns ca să lupte (împotriva lui Israel) și au venit în Ghilad, israelienii s-au organizat în mai multe grupuri; și și-au instalat tabăra la Mițpa. ¹⁸Poporul și conducătorii Ghiladului și-au zis unul altuia: „Acela care va conduce lupta împotriva amoniților, va fi comandantul tuturor ghiladiților!” **11** Ghiladitul Iefta – fiul unei prostituate – era un luptător viteaz. El avea ca tată pe Ghilad. ²Soția lui Ghilad îi născuse fii; iar când aceștia au devenit maturi, l-au alungat pe Iefta, zicându-i: „Tu nu vei avea moștenire în familia noastră, pentru că ești fiul unei alte femei!” ³Iefta a plecat dintre frații lui; și a locuit în regatul (condus de) Tob. Acolo, niște bărbați fără principii morale s-au adunat pe lângă Iefta; și au început să-l

însoțească. ⁴După o perioadă de timp, amoniții au declarat război lui Israel. ⁵În timp ce amoniții începuseră conflictul cu Israel, cei care formau consiliul bătrânilor Ghiladului s-au dus în regatul (lui) Tob, ca să-l aducă între ei pe Iefta. ⁶Ei i-au zis lui Iefta: „Vino să fii conducătorul nostru; ca să ne luptăm cu amoniții!” ⁷Dar Iefta i-a întrebat pe cei din consiliul bătrânilor Ghiladului: „Oare nu voi sunteți aceia care m-ați urât și m-ați alungat din familia tatălui meu? De ce ați venit la mine (tocmai) acum, când sunteți în pericol?” ⁸Cei care formau consiliul bătrânilor Ghiladului, i-au răspuns lui Iefta: „Ne întoarcem la tine pentru că dorim să vii cu noi și să lupti împotriva amoniților! Apoi tu vei fi conducătorul nostru: al tuturor locuitorilor Ghiladului!” ⁹Iefta i-a întrebat din nou: „Dacă mă aduceți înapoi ca să lupt împotriva amoniților și Domnul va face să fie învinși de mine, este o certitudine că voi deveni conducătorul vostru?” ¹⁰Cei din consiliul bătrânilor Ghiladului, i-au răspuns: „Domnul să ne judece dacă nu vom face exact cum ai zis!” ¹¹Iefta a plecat cu oamenii care formau consiliul bătrânilor Ghiladului; și poporul l-a desemnat să-i fie conducător. Iefta a repetat acele cuvinte, înaintea Domnului, la Mițpa. ¹²Apoi Iefta a trimis niște reprezentanți la regele amoniților, ca să-i spună: „Ce motiv de conflict ai cu mine? De ce ai venit să lupti împotriva țării mele?” ¹³Regele amoniților i-a răspuns prin intermediul oamenilor trimiși de Iefta: „Vin împotriva ta pentru că atunci când venea din Egipt, Israel mi-a luat teritoriul: de la Arnon până la Iaboc și până la Iordan. Acum, eu îți cer să retrocedezi aceste teritorii fără război!” ¹⁴Iefta a trimis din nou reprezentanții lui la regele amoniților ¹⁵ca să-i spună: „Așa vorbește Iefta: «Nu Israel a luat țara Moabului și țara amoniților. ¹⁶Te informez că atunci când veneau din Egipt, israelienii au mers prin deșert până la Marea Roșie; și apoi și-au continuat drumul până la Cadeș. ¹⁷Cu acea ocazie, Israel a trimis niște oameni regelui Edomului. Prin intermediul lor, israelienii l-au rugat să-i lase să treacă prin teritoriul lui. Dar regele Edomului nu le-a permis trecerea. Au mai trimis niște reprezentanți și regelui Moabului; dar nici acesta nu a acceptat cererea lor. Așa a fost determinat Israel să rămână la Cadeș. ¹⁸Apoi au călătorit prin deșert, au înconjurat teritoriul Edomului și pe cel al Moabului. Au ajuns în partea de Est; și și-au stabilit tabăra dincoace de Arnon. Deci nu au trecut pe teritoriul Moabului; pentru că Arnon era parte a teritoriului Moabului. ¹⁹Atunci Israel a trimis niște reprezentanți lui Sihon – conducătorul amoriților – care era rege al Heșbonului. Israel l-a rugat să-i permită să treacă prin teritoriul pe care-l deținea, ca să ajungă în țara lui. ²⁰Dar Sihon nu a avut încredere în Israel ca să-i permită să treacă prin teritoriul lui; ci și-a adunat poporul, a venit la Iahaț și s-a luptat cu Israel. ²¹Totuși, Dumnezeu lui Israel care se numește Domnul, a făcut ca Sihon și toți oamenii lui să ajungă la discreția celor din poporul lui Israel. Ei i-au învins; și astfel Israel a ocupat tot teritoriul amoriților care locuiau în această zonă. ²²Așa au moștenit (israelienii) tot teritoriul amoriților de la Arnon până la Iaboc și din deșert până la Iordan. ²³Acum, după ce Dumnezeu lui Israel numit Domnul i-a alungat pe amoriți din drumul poporului Său numit Israel, tu îți permiți să-i ocupi teritoriul? ²⁴Oare nu vei moșteni tu tot ce îți dă în proprietate zeul tău care se numește Chemoș? Deci și noi vom moșteni tot ce va lua Dumnezeu nostru, numit Domnul, de la alții, ca să ne dea nouă! ²⁵Crezi că ești mai puternic decât Balac – fiul lui Țipor – care a fost regele Moabului? S-a certat el oare vreodată cu Israel? S-a luptat el împotriva acestui popor? ²⁶Israel locuiește de trei sute de ani în

Heşbon şi în satele din jurul lui, în Aroer şi în satele din jurul acestuia, ca şi în toate oraşele care există pe malurile Arnonului. De ce nu le-aţi capturat în tot acest timp?

²⁷Eu nu am făcut nimic greşit faţă de tine; iar tu îmi faci rău venind să lupţi împotriva mea! Domnul să judece astăzi! El să fie Judecător între israelieni şi amoniţi!».

²⁸Regele amoniţilor nu a luat în considerare mesajul pe care i l-a trimis Iefta. ²⁹Atunci Spiritul Domnului a venit peste Iefta. El a parcurs Ghiladul şi teritoriul locuit de urmaşii lui Manase. A mers mai departe, a trecut prin Miţpa Ghiladului şi a înaintat împotriva amoniţilor. ³⁰Iefta a făcut Domnului o promisiune cu jurământ, zicându-I: „Dacă vei face ca amoniţii să ajungă la discreţia mea, ³¹oricine mă va întâmpina la porţile locuinţei mele, când mă voi întoarce în pace de la conflictul cu aceştia, va fi al Domnului; şi îl voi oferi ca sacrificiu ars integral (pe altar)!” ³²Iefta a început lupta împotriva amoniţilor; şi Domnul i-a făcut să ajungă la discreţia lui. ³³El i-a tăiat (cu sabia) de la Aroer până la intrarea în Minit şi până la Abel-Cheramim. Astfel, în acest conflict, el a distrus douăzeci de oraşe. A fost un foarte mare masacru. Aşa au fost amoniţii umiliţi în faţa israelienilor. ³⁴Iefta s-a întors acasă, la Miţpa. Şi tocmai atunci, fiica lui a ieşit să-l întâmpine cu tamburine şi dansând. Ea era singurul lui copil... Nu mai avea nici un alt fiu şi nici altă fiică! ³⁵Atunci când a văzut-o, Iefta şi-a rupt hainele şi a zis: „Vai, fata mea! Mi se rupe inima de durere! Nu ştiu ce să fac; pentru că am făcut un jurământ Domnului. Şi nu-mi pot permite să nu-l respect!” ³⁶Ea i-a răspuns: „Tată, dacă ai făcut un jurământ în faţa Domnului, fă-mi exact cum ai jurat; mai ales acum, când Domnul te-a răzbunat pe duşmanii tăi, pe amoniţi!” ³⁷Ea a continuat, zicând: „Totuşi, permite-mi un lucru. Lasă-mă singură două luni; pentru că vreau să plec, să mă duc în munţi cu prietenele mele şi să-mi plâng aceşti ani în care am trăit virgină!” ³⁸El i-a zis: „Du-te!” Astfel, el a lăsat-o singură două luni. Ea s-a dus cu prietenele ei şi şi-a plâns în munţi perioada (tinereţii) în care a trăit ca virgină.

³⁹La sfârşitul celor două luni, s-a întors la tatăl ei care şi-a respectat jurământul pe care-l făcuse. Ea fusese fecioară (tot timpul cât a trăit). De atunci s-a instituit în Israel un obicei: ⁴⁰în fiecare an, pentru o perioadă de patru zile, israelienele o jelesc pe fata ghiladitului Iefta. **12** Efraimiţii au venit împreună, s-au dus în Țafon şi i-au zis lui Iefta: „De ce te-ai dus să lupţi împotriva amoniţilor şi nu ne-ai chemat şi pe noi ca să mergem cu tine? Pentru că ai procedat aşa, vom da foc casei tale; şi te vom arde şi pe tine!” ²Iefta le-a răspuns: „Eu şi poporul meu am avut o mare dispută cu amoniţii; şi când v-am chemat, nu aţi venit să mă ajutaţi. ³Văzând că îmi refuzaţi cererea de ajutor, mi-am riscat viaţa şi am plecat să lupt împotriva amoniţilor; iar Domnul i-a făcut să fie învinşi de mâna mea. De ce veniţi astăzi să vă luptaţi cu mine?” ⁴Iefta i-a strâns pe toţi ghiladiţii. Apoi, împreună cu aceştia, s-a luptat cu cei care veneau din teritoriul urmaşilor lui Efraim. Ghiladiţii i-au omorât pe efraimiţi pentru că aceştia îi ridiculizau, zicând: „Voi, ghiladiţii, sunteţi nişte dezertori ai urmaşilor lui Efraim! Ghiladul aparţine lui Efraim şi lui Manase!” ⁵Ghiladiţii au cucerit şi teritoriul de la malul efraimit al Iordanului. Astfel, atunci când vreunul dintre efraimiţi care fugea de pericol, dorea să traverseze (Iordanul), ghiladiţii îl întrebau dacă este efraimit. Dacă nega, ⁶îl puneau să zică „Şibolet”. Dar el nu putea pronunţa decât „Şibolet”. Atunci ei îl arestau şi îl omorau lângă vadurile Iordanului. Aşa au murit atunci patruzeci şi două de mii de efraimiţi. ⁷Iefta a judecat Israelul şase ani. Apoi ghiladitul Iefta a murit; şi a fost înmormântat într-unul dintre oraşele Ghiladului. ⁸Cel care a judecat Israelul după

el, a fost Ibțan care locuia în Betleem. ⁹El a avut treizeci de fii și treizeci de fete. A măritat acele fete în afara clanului; și și-a căsătorit fiii cu femei din afara clanului de care aparțineau. El a judecat pe Israel pentru o perioadă de șapte ani. ¹⁰Ibțan a murit; și a fost înmormântat la Betleem. ¹¹După el, cel care a judecat Israelul, a fost zabulonitul Elon. El a fost judecător în Israel pentru o perioadă de zece ani. ¹²Zabulonitul Elon a murit; și a fost înmormântat în Aialon, pe teritoriul lui Zabulon. ¹³Cel care a judecat Israelul după moartea lui Elon, a fost Abdon – fiul piratonitului Hilel. ¹⁴Acesta avea patruzeci de fii și treizeci de nepoți. Toți cei șaptezeci călăreau pe măgari. Abdon a judecat Israelul pentru o perioadă de opt ani. ¹⁵Apoi Abdon – fiul piratonitului Hilel – a murit; și a fost înmormântat la Piraton, pe teritoriul urmașilor lui Efraim, în partea muntoasă a Amaleciților. **13** Israelienii au păcătuit din nou împotriva Domnului; și din această cauză, Domnul i-a făcut să ajungă sub dominația filistenilor pentru o perioadă de patruzeci de ani. ²Era un om din Țora. El aparținea clanului format din urmașii lui Dan; și se numea Manoah. Soția lui nu putea să nască, pentru că era sterilă. ³Îngerul Domnului a apărut în fața femeii și i-a zis: „Să știi că deși acum nu poți să naști pentru că ești sterilă, tu vei rămâne însărcinată și vei naște un fiu! ⁴Acum, ai grijă și abține-te de la consumul de vin. Să nu bei nici un alt fel de băutură alcoolică și să nu mănânci nimic necurat. ⁵Cu certitudine, tu vei rămâne însărcinată și vei naște un fiu. Capul lui nu va fi tuns, pentru că acest copil va fi un nazireu al lui Dumnezeu chiar înainte de naștere. El va fi acela care va începe să elibereze Israelul de sub dominația filistenilor!” ⁶Femeia s-a dus și i-a povestit soțului ei ce i s-a întâmplat, zicându-i: „A venit la mine un om al lui Dumnezeu. Prezența lui m-a speriat; pentru că semăna cu Îngerului lui Dumnezeu. Nu L-am întrebat de unde venea și nu mi-a spus cum se numește. ⁷El mi-a zis că voi rămâne însărcinată și că voi naște un fiu. Din această cauză, nu trebuie să beau nici vin, nici vreo altă băutură alcoolică. Mi-a mai spus că nu trebuie să mănânc nimic necurat; pentru că acest copil va fi un nazireu al lui Dumnezeu încă din perioada de dinaintea nașterii lui și până în ziua când va muri.” ⁸Atunci Manoah s-a rugat Domnului; și I-a zis: „Doamne, Te rog să faci să revină la noi omul lui Dumnezeu pe care L-ai trimis (la soția mea); și să ne învețe ce să facem cu băiatul care se va naște!” ⁹Dumnezeu a răspuns rugăciunii lui Manoah. Astfel, Îngerul Domnului a venit din nou la femeie. Ea rămăsese la câmp; iar Manoah – soțul ei – nu era atunci împreună cu ea. ¹⁰Femeia a alergat repede să-și anunțe bărbatul. Ea i-a zis: „Să știi că omul care a venit în acea zi la mine, mi s-a revelat din nou!” ¹¹Manoah s-a dus repede după soția lui. Când a ajuns la acel om, I-a zis: „Tu ești cel care i-a vorbit soției mele?” El i-a răspuns: „Da, Eu sunt acela!” ¹²Manoah I-a zis: „Când cuvintele Tale vor fi confirmate de fapte, ce reguli să respectăm referitoare la acest băiat în vederea activității lui (ulterioare)?” ¹³Îngerul Domnului i-a răspuns lui Manoah: „Femeia (care-l va concepe) să se abțină de la tot ce i-am spus! ¹⁴Să nu mănânce nimic care provine din (fructele de la) vița-de-vie, să nu bea nici vin, nici un alt fel de băutură alcoolică; și să nu mănânce nimic necurat. Să respecte tot ce i-am poruncit!” ¹⁵Manoah I-a zis Îngerului Domnului: „Permite-ne să Te reținem ca să-Ți pregătim (să mănânci) un ied!” ¹⁶Îngerul Domnului i-a răspuns lui Manoah: „Chiar dacă aș accepta să rămân aici, n-aș mânca din mâncarea ta. Dar dacă vrei să oferi un sacrificiu ars integral, fă acest lucru pentru Domnul!” Manoah nu știa că este Îngerul Domnului. ¹⁷Atunci Manoah I-a zis Îngerului Domnului:

„Care-Ți este Numele? Îți pun această întrebare pentru că dorim să Te onorăm când se vor confirma cuvintele Tale!” ¹⁸Îngerul Domnului i-a răspuns: „De ce Îmi ceri să-ți spun numele Meu? El este dincolo de orice semnificație cunoscută de oameni. ¹⁹Manoah a luat iedul și darul de mâncare și le-a pus pentru Domnul pe stâncă. Stătea acolo și privea împreună cu soția lui. Atunci s-a întâmplat un miracol. ²⁰În timp ce flacăra se ridica de pe altar spre cer, Îngerul Domnului a urcat în flacăra altarului. Văzând acest lucru, Manoah și soția lui au căzut cu fața spre pământ. ²¹Îngerul Domnului nu S-a mai revelat lui Manoah și nici soției lui. Atunci Manoah a înțeles că acela fusese Îngerul Domnului. ²²Manoah i-a zis soției lui: „Este o certitudine că vom muri; pentru că am văzut pe Dumnezeu!” ²³Dar soția lui i-a răspuns: „Dacă ar fi vrut Domnul să ne omoare, nu ar fi primit din mâinile noastre arderea integrală și darul; nici nu ne-ar fi descoperit toate aceste lucruri și nu ne-ar fi ascultat într-un timp ca acesta!” ²⁴Femeia a născut un fiu; și i-a pus numele Samson. Băiatul a crescut; și Domnul l-a binecuvântat. ²⁵Spiritul lui Dumnezeu a început să-l pună în mișcare la Mahane-Dan, între Țora și Eștaol. **14** Samson s-a dus la Timna și a văzut acolo o (femeie) filisteancă. ²Când s-a întors, a vorbit tatălui și mamei lui, zicându-le: „Am văzut la Timna o filisteancă. Luați-mi-o acum ca soție!” ³Tatăl și mama lui i-au răspuns: „Oare nu există nici o femeie între rudele tale sau în tot poporul (israelian)? De ce intenționezi să-ți iei soție dintre filistenii? Ei sunt un popor de oameni necircumciși!” Dar Samson i-a răspuns tatălui lui: „Să mi-o luați pe aceasta; pentru că îmi place!” ⁴Tatăl și mama lui nu știau că acest lucru era permis de Domnul; pentru că El urmărea să creeze o ocazie prin care să-i provoace pe filistenii. În acele vremuri, filistenii dominau poporul Israel. ⁵Samson s-a dus la Timna împreună cu tatăl și cu mama lui. Când a ajuns la viile din Timna, a apărut înaintea lui un leu tânăr care răcnea. ⁶Atunci Spiritul Domnului a venit peste Samson; și el a rupt leul în bucăți, exact cum se rupe un ied – fără să aibă nici un alt obiect în mâini. N-a spus tatălui și mamei lui ce făcuse. ⁷Apoi Samson s-a dus să vorbească cu acea femeie; și ea i-a plăcut. ⁸După o perioadă de timp, s-a întors să o ia ca soție; și a deviat de la drumul pe acre mergea la ea, ca să vadă corpul mort al acelui leu. Când a ajuns la el, a constatat că în corpul leului era un roi de albine care produsese miere. ⁹A luat un fagure de miere în mână; și a plecat mai departe, mâncând din el. La întoarcere, când a ajuns la tatăl și la mama lui, le-a dat să mănânce și lor din acea miere. Dar nu le-a spus că găsisese acel fagure în corpul mort al leului. ¹⁰Apoi tatăl lui s-a dus la acea femeie. Acolo, Samson organizase un banchet; pentru că așa aveau tinerii obiceiul să procedeze. ¹¹Când cei de acolo l-au văzut (pe Samson), au invitat treizeci de prieteni ca să fie împreună cu el. ¹²Samson le-a zis: „Vă voi spune o ghicitoare. Dacă în cele șapte zile ale banchetului îmi veți putea explica despre ce vorbește ea, vă voi da treizeci de mantale și încă treizeci de haine. ¹³Dar dacă nu veți reuși să-mi găsiți răspunsul, voi îmi veți da treizeci de mantale și încă treizeci de haine!” Ei i-au răspuns: „Spune-ne ghicitoarea. Vrem s-o auzim!” ¹⁴El le-a zis: „Din cel care mănâncă, a ieșit ce se mănâncă; și din cel care deține o mare forță, a ieșit dulceață!” Trei zile, ei n-au putut să afle semnificația ascunsă a ghicitorii. ¹⁵În a patra zi, i-au zis soției lui Samson: „Determină-l pe soțul tău să ne spună cumva la ce se referă ghicitoarea! Altfel îți vom da foc; și vom arde și pe cei din familia ta! Ne-ați chemat aici ca să ne jefuiți?” ¹⁶Soția lui Samson plângea lângă el, zicând: „Cu certitudine, tu

nu mă iubești; ci mă urăști! Ai spus o ghicitoare celor din poporul meu; dar mie nici nu mi-ai spus la ce se referă ea!” El i-a răspuns: „Din moment ce nu i-am arătat semnificația ei nici tatălui meu și nici mamei mele, cum să ți-o spun ție?” ¹⁷ Dar ea a plâns lângă el în toate cele șapte zile cât durat banchetul. Când au ajuns în a șaptea zi, el i-a spus la ce se referea ghicitoarea; pentru că îl deranja permanent (cu insistențele ei). Apoi acea femeie le-a spus celor din poporul ei despre sensul ascuns al ghicitoriei. ¹⁸ În a șaptea zi, înainte să apună soarele, oamenii din oraș i-au zis: „Ce este mai dulce decât mierea? Și cine are mai mare forță decât leul?” Samson le-a răspuns: „Dacă nu ați fi arat cu vițeaua mea, nu ați fi aflat sensul ghicitoriei mele!” ¹⁹ Spiritul Domnului a venit peste el; și s-a dus la Așchelon. Acolo a omorât treizeci de oameni; și le-a luat îmbrăcămintea. Apoi a dat acele haine celor care îi spusese la ce se referea ghicitoarea lui. Astfel, Samson s-a întors foarte supărat în casa tatălui lui. ²⁰ Soția lui Samson a fost dată unuia dintre prietenii lui: chiar celui mai bun dintre ei. **15** După un timp, când era vremea recoltării grâului, Samson și-a vizitat soția. Avea atunci la el un ied. El a zis: „Vreau să intru în camera soției mele!” Dar tatăl ei nu i-a permis să intre; ² ci i-a spus: „Gândindu-mă la ce s-a întâmplat data trecută, mi-am zis că o urăști foarte mult. În consecință, am dat-o ca soție prietenului tău. Dar sora ei mai tânără, este mai frumoasă decât ea! Te rog să o iei ca soție în locul ei!” ³ Atunci Samson le-a răspuns părinților (acelei femei): „De această dată voi fi nevinovat față de filistenii când le voi face rău!” ⁴ Apoi Samson s-a dus și a prins trei sute de vulpi. A luat niște torțe, a legat vulpile coadă de coadă și a pus câte o torță între cele două cozi. ⁵ Apoi a aprins torțele și a dat drumul vulpilor în recoltele de cereale ale filistenilor. Așa au ars atât căpițele, cât și grâul, împreună cu livezile de măslini. ⁶ Atunci filistenii au întrebat: „Cine a făcut acest lucru? Li s-a răspuns: „Samson, ginerele timnitului; pentru că acesta i-a luat soția și i-a dat-o prietenului lui!” Filistenii s-au dus și au ars-o pe ea și pe tatăl ei. ⁷ Samson le-a zis: „Pentru că ați procedat așa, nu voi înceta să vă fac rău până nu mă voi răzbuna pe voi!” ⁸ Și a început să-i lovească pe picioare și la șolduri. A fost un mare masacru. Apoi el s-a dus și a locuit în grota din stânca lui Etam. ⁹ După toate acestea, filistenii au venit și și-au instalat tabăra în teritoriul locuit de urmașii lui Iuda. Ei s-au dispersat până la Lehi. ¹⁰ Bărbații lui Iuda i-au întrebat: „De ce ați venit împotriva noastră?” Ei le-au răspuns: „Am venit ca să-l (prindem și să-l) legăm pe Samson. Intenționăm să-i facem așa cum ne-a făcut și el nouă!” ¹¹ Atunci trei mii de bărbați ai lui Iuda s-au dus la grota din Stânca lui Etam; și l-au întrebat pe Samson: „N-ai știut că suntem dominați de filistenii? De ce ai procedat așa în dauna noastră?” El le-a răspuns: „Le-am făcut exact cum mi-au făcut și ei mie!” ¹² Ei i-au zis: „Am venit ca să te legăm și să te predăm filistenilor!” Samson le-a răspuns „Jurați-mi că nu mă veți omorî!” ¹³ Ei i-au răspuns: „Doar te vom lega și te vom preda lor! Dar nu te vom omorî!” L-au legat cu două funii noi și l-au scos din grota unde era. ¹⁴ Când au ajuns la Lehi, filistenii au început să strige, bucurându-se pentru că Samson fusese prins. Atunci Spiritul Domnului a venit peste el. Funiile pe care le avea în jurul brațelor, s-au făcut ca pâna arsă în foc; și i s-au desfăcut legăturile de la mâini. ¹⁵ A găsit o falcă de măgar, care încă nu se uscase. A luat-o în mână și a omorât cu ea o mie de oameni. ¹⁶ Apoi Samson a zis: „Cu o falcă de măgar, am făcut o grămadă, (chiar) două grămezi! Cu o falcă de măgar am omorât o mie de oameni!” ¹⁷ După ce a terminat de

vorbit, a aruncat falca din mână. Acel loc a fost numit Ramat-Lehi. ¹⁸Lui Samson i-a fost foarte sete. Atunci L-a chemat pe Domnul; și I-a zis: „Tu ai făcut prin mâna sclavului tău această mare salvare. Și acum să mor de sete și să ajung să fiu capturat de cei necircumciși?” ¹⁹Dumnezeu a crăpat grota din Lehi; și a ieșit apă din ea... După ce a băut, Samson și-a revenit și s-a încurajat. Așa se explică de ce au numit acel loc En-Hacore. El se află și astăzi în Lehi. ²⁰Samson a judecat Israelul douăzeci de ani, în acea perioadă de timp în care filistenii au fost dominanți în zonă. **16** Samson a plecat la Gaza. Acolo a văzut o prostituată și a intrat în locuința ei. ²Cei din Gaza au fost anunțați: „Samson a intrat aici!” Atunci ei au înconjurat locul unde era Samson și l-au urmărit toată noaptea, stând la poarta orașului. În acea noapte, au stat liniștiți, zicându-și unii altora: „Când se va lumina, îl vom omorî!” ³Samson a rămas culcat până la jumătatea nopții. Atunci el s-a trezit. S-a dus și a prins cu mâinile lui porțile de la intrarea în oraș. Le-a smuls împreună cu cei doi stâlpi și cu zăvorul lor, le-a pus pe umeri și le-a dus pe vârful muntelui din fața Hebronului. ⁴Apoi, Samson a iubit o femeie care locuia în valea Sorec. Ea se numea Dalila. ⁵Conducătorii filistenilor s-au dus la ea și i-au zis: „Determină-l să-ți spună de unde vine acea mare forță a lui; și cum l-am putea învinge, ca să-l legăm (apoi) și să-l umilim! Iar noi îți vom da fiecare câte o mie o sută de șecheli de argint!” ⁶Dalila i-a zis lui Samson: „Te rog să îmi spui de unde provine marea ta forță și cum ar trebui să fii legat ca să fii învins!” ⁷Samson i-a răspuns: „Dacă aș fi legat cu șapte frânghii noi, care să nu fi fost încă uscate, atunci aș rămâne fără forță și aș deveni ca oricare alt om!” ⁸Conducătorii filistenilor i-au adus (Dalilei) șapte frânghii noi, care încă nu fuseseră uscate; și ea l-a legat cu ele. ⁹Cei care urmăreau să vadă ce se întâmplă, stăteau în camera ei. Ea i-a zis: „Samson, au venit filistenii împotriva ta!” Dar el a rupt funiile exact cum se rupe un fir de lână când este atins de foc. Astfel, ei nu au aflat de unde-i venea forța. ¹⁰Dalila i-a zis lui Samson: „Ai glumit cu mine; tu, de fapt, mi-ai spus minciuni. Te rog să-i spui cu ce trebuie să fii legat!” ¹¹El i-a răspuns: „Dacă m-ar lega cineva cu frânghii noi, cu care să nu se fi făcut nici o lucrare, atunci forța mea ar dispărea; și aș deveni ca oricare alt om!” ¹²Dalila a luat niște frânghii noi și l-a legat cu ele. Apoi i-a zis: „Samson, filistenii au venit împotriva ta!” Cei care îl urmăreau, stăteau în camera Dalilei. Dar el a rupt frânghiile de la brațe ca pe niște ațe. ¹³Dalila i-a zis lui Samson: „Până acum te-ai jucat cu mine; și mi-ai spus (doar) minciuni. Acum spune-mi cu ce trebuie să fii legat!” El i-a răspuns: „Dacă vei împleti cele șapte șuvițe de pe capul meu într-o țesătură și le vei înfige în pământ cu ajutorul unui țăruș, îmi va dispărea forța; și voi deveni ca oricare alt om!” În timp ce Samson dormea, Dalila a luat cele șapte șuvițe de pe capul lui și le-a împletit într-o țesătură. ¹⁴Le-a înfipt în pământ cu ajutorul unui țăruș. Apoi i-a zis: „Samson, filistenii au venit împotriva ta!” El s-a trezit din somn și a smuls din pământ țărușul gherghefului împreună cu țesătura care fusese făcută pe el. ¹⁵Atunci Dalila i-a zis lui Samson: „Cum poți să spui că mă iubești, în timp ce inima ta nu este cu mine? M-ai ridiculizat de trei ori până acum; și nu mi-ai spus de unde-ți provine acea mare forță pe care o ai!” ¹⁶Pentru că ea îl deranja în fiecare zi prin cuvintele ei și pentru că tot insistă, el n-a mai rezistat. ¹⁷Atunci i-a spus tot ce era în mintea lui. El i-a zis: „Capul meu n-a fost tuns niciodată; pentru că eu sunt un nazireu: închinat Domnului încă de când eram în uterul mamei mele. Dacă aș fi ras, forța mea ar pleca de la mine, aș slăbi și aș deveni

ca oricare alt om!”¹⁸Când a constatat Dalila că i-a spus tot secretul lui, a trimis pe cineva să cheme pe conducătorii filistenilor; și le-a zis: „Veniți! Pentru că de această dată mi-a spus tot ce știe!” Conducătorii filistenilor au venit la ea; și i-au adus argint.¹⁹Ea l-a adormit pe Samson chiar pe genunchii ei. Apoi a chemat un om care i-a ras cele șapte șuvițe de pe capul lui; și astfel a început să-l ridiculizeze. Forța lui dispăruse.²⁰Ea i-a zis: „Samson, filistenii au venit împotriva ta!” El s-a trezit din somn. Apoi și-a zis: „Mă voi ridica la fel ca în toate celelalte ocazii; și mă voi scutura!” Nu știa că Domnul Se depărtase de el...²¹Filistenii l-au arestat și i-au scos ochii. Apoi l-au dus la Gaza și l-au legat cu lanțuri de aramă. Acolo a fost pus să muncească învărtind la râșniță într-o închisoare.²²După ce a fost ras, părul de pe capul lui Samson a început din nou să crească.²³Conducătorii filistenilor s-au adunat ca să ofere un mare sacrificiu zeului lor care se numea Dagon și să se distreze. Ei ziceau: „Zeul nostru l-a făcut pe dușmanul nostru numit Samson să ajungă în mâinile noastre!”²⁴Când l-au văzut pe Samson, au început să-și laude zeul, zicând: „Zeul nostru ni l-a făcut prizonier pe cel care ne era dușman și care ne devasta țara înmulțind morții în ea.”²⁵În timp ce inima lor se bucura, au zis: „Chemați-l pe Samson, ca să ne distreze!” L-au luat pe Samson dintre cei care erau în închisoare; și el a început să danseze înaintea lor. L-au așezat între stâlpi(i clădirii), în fața lor.²⁶Samson i-a zis tânărului care-l ținea de mână: „Permite-mi să ating stâlpii care susțin templul și să mă sprijin de ei, ca să mă odihnesc!”²⁷Templul era plin de bărbați și de femei. Toți conducătorii filistenilor erau acolo; și pe acoperiș se adunaseră aproape trei mii de bărbați și de femei care-l priveau pe Samson dansând.²⁸Atunci Samson a strigat spre Domnul, zicând: „Doamne, Dumnezeule, Te rog să-Ți amintești de mine; și mai dă-mi putere doar de această dată, ca să mă răzbun pe filistenii pentru cei doi ochi ai mei!”²⁹Samson s-a rezemat de cei doi stâlpi care susțineau templul, aplecându-se spre ei. Unul era la dreapta lui, iar celălalt la stânga.³⁰Samson a zis: „Să mor împreună cu filistenii!” Apoi i-a împins în forță; și templul a căzut peste conducători(i filistenilor) și peste tot poporul care era în el. Astfel, oamenii (filistenii) pe care i-a omorât Samson atunci când a murit și el, au fost mai mulți decât cei pe care-i omorâse în timpul vieții.³¹Frații și rudele lui Samson au venit și l-au luat de acolo. Apoi l-au dus și l-au înmormântat între Țora și Eștaol, în mormântul tatălui lui numit Manoah. Samson fusese judecătorul lui Israel pentru o perioadă de douăzeci de ani. **17** Era un om din teritoriul muntos locuit de urmașii lui Efraim. Acela se numea Mica. ²El i-a zis mamei lui: „Cei o mie o sută de șecheli de argint care ți s-au luat și pentru care ai blestemat în prezența mea, sunt la mine. Eu luasem acel argint!” Mama lui i-a răspuns: „Să fie binecuvântat fiul meu de Domnul!”³Mica a dat înapoi mamei lui cei o mie o sută de șecheli de argint. Atunci ea i-a zis: „Pun separat acest argint, închinându-l Domnului cu mâna mea, pentru ca fiul meu să-și facă din el un idol realizat prin cioplire și unul făcut prin turnare. Așa îți voi restitui acest argint!”⁴El i-a dat înapoi mamei lui acel argint. Ea a luat două sute de șecheli de argint și i-a dat celui care făcea obiecte de argint. Acela a făcut din el un idol cioplit și unul turnat.⁵Mica avea un templu. El și-a făcut o tunică și niște imagini de zei. Apoi l-a instalat ca preot pe unul dintre fiii lui.⁶În acele zile, nu era rege în Israel. Fiecare proceda așa cum credea el că este corect.⁷Exista un tânăr levit care locuia în Betleem – localitate populată cu o parte dintre descendenții lui Iuda.

⁸Acest om a plecat din Betleemul unde trăiau urmași ai lui Iuda, ca să-și stabilească locuința acolo unde va găsi un loc adecvat. În drumul lui, a ajuns în partea muntoasă a teritoriului locuit de urmașii lui Efraim, la casa lui Mica. ⁹Mica i-a zis: „De unde vii (în această zonă)?” El i-a răspuns: „Sunt un levit și provin din Betleem, care este locuit de o parte dintre urmașii lui Iuda. Călătoresc ca să-mi găsesc un teritoriu unde să locuiesc!” ¹⁰Mica i-a zis: „Rămâi la mine! Îți propun să îmi fi părinte și preot; iar eu îți voi da zece șecheli de argint pe an, un set complet de haine și tot ce vei mai avea nevoie ca să trăiești.” Levitul a acceptat să rămână acolo. ¹¹El s-a decis să locuiască la acel om care l-a considerat ca pe unul dintre fiii lui. ¹²Mica l-a desemnat ca preot în casa lui pe acel tânăr levit. ¹³Mica a zis: „Acum știu că Domnul îmi va face bine; pentru că am ca preot un levit!” **18** În acele zile, nu exista rege în Israel. Tribul lui Dan (încă) își căuta un teritoriu în care să se stabilească și să locuiască; pentru că nici până atunci nu-și însușiseră proprietatea primită în mijlocul triburilor lui Israel. ²Daniții au desemnat cinci bărbați luptători dintre clanurile lor; și i-au trimis prin țară. Ei proveneau din Țora și din Eștaol. Au fost trimiși ca să umble prin țară și s-o spioneze. Ei le-au zis: „Duceți-vă și spionați țara!” Aceștia au ajuns în zona muntoasă locuită de urmașii lui Efraim, aproape de casa lui Mica; și au rămas acolo în timpul nopții. ³Când erau aproape de casa lui Mica, au recunoscut vocea celui tânăr levit; și au plecat spre el. Ei i-au zis: „Cine te-a adus aici? Ce faci în acest loc? De ce ești aici?” ⁴El le-a răspuns: „Mica face aceste lucruri pentru mine. El mă plătește; iar eu îi sunt preot!” ⁵Ei i-au zis: „Te rugăm să îl întrebi pe Dumnezeu despre noi, ca să știm dacă vom reuși în călătoria pe care o facem!” ⁶Preotul le-a răspuns: „Mergeți liniștiți; pentru că această călătorie pe care o faceți, este sub privirea Domnului!” ⁷Cei cinci bărbați au plecat și au ajuns în Laiș. Acolo au văzut un popor care trăia fără nici un pericol, conform obiceiurilor sidonienilor. Acei oameni erau liniștiți și fără nici o teamă. Ei locuiau acolo fără să fie deranjați de cineva din țară; și nu erau subordonați nimănui. Locuiau departe de sidonieni și nu aveau relații cu alți oameni. ⁸Când s-au întors la rudele lor din Țora și din Eștaol, aceștia i-au întrebat: „Ce veste ne aduceți?” ⁹Ei le-au răspuns: „Veniți să-i atacăm; pentru că le-am văzut teritoriul; și este unul foarte bun! Nu fiți indiferenți și leneși; ci duceți-vă și luați în proprietate acest teritoriu!” ¹⁰Când veți ajunge acolo, veți găsi un popor care locuiește fără frica vreunui pericol. Teritoriul este relativ mare; și Dumnezeu l-a dat în proprietatea noastră. Este un loc în care nu lipsește nimic din tot ce este pe pământ!” ¹¹Atunci, șase sute de luptători înarmați din tribul lui Dan, provenind din Țora și din Eștaol, au plecat de acolo. ¹²Au înaintat și și-au instalat tabăra la Chiriat-Iearim, în teritoriul locuit de urmașii lui Iuda. Astfel, acel loc s-a numit Mahane-Dan. El există și astăzi în Chiriat-Iearim. ¹³De acolo au traversat în partea muntoasă a teritoriului locuit de urmașii lui Efraim; și au ajuns aproape de casa lui Mica. ¹⁴Cei cinci bărbați care spionaseră teritoriul numit Laiș, le-au zis rudelor lor: „Să știți că într-una dintre aceste case există o tunică și zei. Veți găsi un idol cioplit și unul turnat. Cred că știți acum ce trebuie să faceți!” ¹⁵S-au dus în acea direcție și au ajuns la casa unde slujea tânărul levit, adică la casa lui Mica. Ei l-au întrebat de sănătate. ¹⁶Cei șase sute de luptători înarmați stăteau în fața porții. ¹⁷Apoi cei cinci spioni au plecat de lângă el; și au intrat în casă. În timp ce preotul stătea la poarta casei cu cei șase sute de luptători înarmați, cei cinci bărbați care spionaseră

teritoriul, s-au dus înăuntru și au luat idolul cioplit, tunica, zeii și idolul turnat. ¹⁸Când au intrat aceștia în casa lui Mica intenționând să ia idolul cioplit, zeii și idolul turnat, preotul le-a zis: „Ce faceți?” ¹⁹Ei i-au răspuns: „Taci! Abține-te și vino cu noi; pentru că dorim să ne fii părinte și preot! E mai bine să fii preot în casa unui singur om, sau să fii preotul unui trib și al unui clan din Israel?” ²⁰Preotul s-a bucurat în inima lui. Luând tunica, zeii și idolul turnat, a plecat împreună cu poporul. ²¹Apoi au mers mai departe. Ei au pus în fața lor copiii, vitele și bunurile. ²²După ce s-au depărtat de casa lui Mica, oamenii care locuiau lângă casa lui au fost chemați să plece în urmărirea daniților. ²³Când au strigat după daniți, aceștia s-au întors și i-au zis lui Mica: „Care este problema ta? De ce strigi după noi?” ²⁴El le-a răspuns: „De ce mă întrebați care îmi este problema? Mi-ați luat idolii pe care mi-i făcusem. Mi-ați luat și preotul și apoi ați plecat! Eu cu ce mai rămân?” ²⁵Daniții i-au zis: „Să nu te mai auzim! Altfel, niște oameni foarte determinați vor veni în forță împotriva ta și vă veți pierde viața: atât tu, cât și familia ta!” ²⁶Apoi daniții au mers mai departe. Când Mica a văzut că aceștia aveau o forță mai mare decât a lui, s-a întors acasă. ²⁷Astfel, după ce au luat preotul și ce făcuse Mica, acei daniți și-au continuat drumul până când au ajuns în Laiș, la un popor care trăia liniștit și fără frica vreunei invazii. I-au omorât locuitorii cu sabia și au dat foc orașului. ²⁸Nimeni nu i-a salvat, pentru că erau departe de Sidon; și nu aveau relații cu alți oameni. Orașul era în valea care conduce spre Bet-Rehob. Daniții au reconstruit orașul și au locuit în el. ²⁹Au numit orașul Dan, așa cum se numise strămoșul lor care fusese născut în familia lui Israel. Dar la început, orașul se numise Laiș. ³⁰Daniții au pus acolo unul dintre idoli. A fost instalat pentru ei și pentru Ionatan, fiul lui Gherșom, care fusese fiul lui Moise. El și urmașii lui au fost preoții tribului lui Dan până când țara a fost ocupată de alt popor. ³¹Cât timp a fost casa lui Dumnezeu la Șilo, daniții au păstrat ca zeu al lor acel idol turnat al lui Mica.

19 În acele zile, când nu era rege în Israel, un levit care trăia la marginea zonei muntoase a urmașilor lui Efraim, își luase o concubină din Betleem, care aparținea descendenților lui Iuda. ²Dar concubina i-a fost infidelă; și s-a întors apoi la familia ei, în Betleem, unde locuiau urmașii lui Iuda. Acolo a rămas patru luni. ³Apoi soțul ei s-a dus la ea, intenționând să o convingă să se întoarcă. Era însoțit de slujitorul lui și de o pereche de măgari. Ea l-a adus în locuința tatălui ei. Când l-a văzut, tatăl fetei l-a primit cu bucurie. ⁴Socrul lui, – tatăl fetei – l-a reținut acolo. Și astfel, ei au rămas la el trei zile. Au mâncat, au băut și au rămas noaptea acolo. ⁵În a patra zi, s-au sculat dimineața devreme și s-au pregătit să plece. Dar tatăl fetei i-a zis ginerelui lui: „Ia (și mănâncă) o bucată de pâine, ca să ai putere; apoi veți pleca!” ⁶Astfel, ei au rămas, au mâncat și au băut din nou împreună. Tatăl fetei i-a zis ginerelui lui: „Te rog să accepți să rămâi aici în această noapte; și fii vesel!” ⁷Bărbatul decisese să plece; dar socrul lui l-a convins să rămână. Astfel, el s-a întors și a rămas noaptea din nou acolo. ⁸În a cincea zi, s-a sculat dimineața devreme, ca să plece. Tatăl fetei i-a zis: „Te rog să mai stai la mine până la prânz; și încurajează-ți inima!” Astfel, ei au mâncat din nou împreună. ⁹Apoi bărbatul s-a ridicat să plece împreună cu slujitorul și cu acea concubină a lui. Dar socrul lui, – tatăl fetei – i-a zis: „Observ că se apropie seara! Te rog să rămâi la noapte aici; pentru că aproape a trecut ziua! Te rog, rămâi; și fii vesel! Măine te vei trezi ca să pleci; și te vei duce acasă!” ¹⁰Dar bărbatul n-a vrut să mai rămână; ci s-a ridicat și a plecat. A ajuns până în fața Iebusului, adică a Ierusalimului,

împreună cu cei doi măgari cu şaua pusă pe ei şi cu acea concubină a lui. ¹¹Când erau aproape de Iebus, deja era târziu. Slujitorul i-a zis stăpânului lui: „Am putea să ne întoarcem în oraşul acestor iebusiţi, ca să dormim acolo la noapte!” ¹²Dar stăpânul lui i-a răspuns: „Nu ne întoarcem pentru un oraş străin, care nu are locuitori israelieni; ci vom merge până la Ghiva!” ¹³Slujitorul lui a mai spus: „Să încercăm să ne apropiem de una dintre aceste localităţi: de Ghiva sau de Rama!” ¹⁴Astfel, ei au plecat mai departe. Când au ajuns aproape de Ghiva, care aparţine teritoriului locuit de urmaşii lui Beniamin, soarele apunea. ¹⁵S-au întors şi au intrat în Ghiva, ca să rămână acolo în acea noapte. După ce au intrat, ei s-au oprit în piaţa oraşului; dar n-a fost nimeni care să-i primească în casă şi să-i găzduiască. ¹⁶Chiar atunci, seara, un bătrân se întorcea de la lucrul câmpului. Acel om era din zona muntoasă a teritoriului locuit de urmaşii lui Efraim; dar locuia ca străin în Ghiva, deşi oamenii din acest oraş erau beniamiţi. ¹⁷Când a privit şi l-a văzut pe acel călător stând în piaţa oraşului, bătrânul i-a zis: „Unde mergi; şi de unde vi?” ¹⁸El i-a răspuns: „Călătoresc din Betleemul care aparţine urmaşilor lui Iuda; şi merg spre marginea zonei muntoase locuită de urmaşii lui Efraim; pentru că de acolo provin! Mă dusesem până în Betleemul locuit de urmaşii lui Iuda; iar acum merg la casa Domnului. Nu a existat nimeni care să mă primească în casa lui, ¹⁹deşi avem paie şi hrană pentru măgarii noştri. Avem şi pâine împreună cu vin pentru mine, pentru slujitoarea ta şi pentru tânărul care este cu slujitorii tăi. Deci nu ne lipseşte nimic!” ²⁰Bătrânul i-a zis: „Fii liniştit! Mă voi îngriji eu de toate nevoile tale. Numai să nu rămâi noaptea în piaţă!” ²¹I-a dus în casa lui şi a dat mâncare măgarilor. După ce şi-au spălat picioarele, au mâncat şi au băut. ²²În timp ce ei erau veseli, nişte oameni păcătoşi dintre locuitorii oraşului, au început să vină în jurul casei; şi au bătut la uşa ei. L-au strigat pe bătrânul care era stăpânul casei; şi i-au zis: „Scoate-l aici pe bărbatul care a intrat în casa ta; ca să-l cunoaştem întreţinând relaţii sexuale cu el!” ²³Bătrânul, care era stăpânul casei, a ieşit, a vorbit cu ei şi le-a spus: „Fraţilor, vă rog să nu fiţi aşa răi. Acest om este oaspetele meu. Deci nu comiteţi această faptă ruşinoasă!” ²⁴Am o fiică virgină; iar el are o concubină. Vi le voi aduce afară pe ele! Dezonoraţi-le şi faceţi-le ce vă va plăcea; dar nu comiteţi un lucru atât de ruşinos cu acest om!” ²⁵Acei oameni n-au vrut să-l asculte. Atunci călătorul şi-a luat concubina şi le-a adus-o afară. Ei au dezonorat-o şi au abuzat-o (sexual) toată noaptea, până dimineţa. Apoi, când a început să se lumineze, au lăsat-o să plece. ²⁶Atunci femeia a venit şi a căzut la uşa casei bătrânului, unde se afla şi stăpânul ei. Ea a rămas acolo până când s-a luminat bine. ²⁷Dimineţa, stăpânul ei s-a trezit, a deschis uşile casei şi a ieşit, intenţionând să-şi continue drumul. Atunci a observat că acolo era concubina lui. Ea stătea întinsă lângă uşa casei, cu mâinile pe prag. ²⁸El i-a zis: „Ridică-te; şi hai să mergem!” Dar ea nu a răspuns nimic. Atunci bărbatul a pus-o pe măgar şi a plecat spre casă. ²⁹Când a ajuns la locuinţa lui, a luat un cuţit, şi-a apucat concubina şi a tăiat-o în douăsprezece bucăţi. Apoi le-a trimis prin tot teritoriul locuit de urmaşii lui Israel. ³⁰Toţi cei care au văzut acest lucru, au zis: „Niciodată nu s-a întâmplat şi nu am mai văzut ceva asemănător, de când au venit israelienii din Egipt şi până astăzi! Fiţi atenţi la această faptă, discutaţi şi spuneţi ce trebuie făcut!” **20** Toţi israelienii s-au adunat începând cu cei din teritoriile locuite de urmaşii lui Dan până la Beer-Şeba şi până în zona Ghiladului. Astfel, ei au venit împreună ca un singur om, înaintea Domnului, la Miţpa. ²Veniseră acolo şi

conducătorii întregului popor – ai tuturor triburilor lui Israel. Ei erau prezenți în adunarea poporului lui Dumnezeu. Se adunaseră acolo patru sute de mii de persoane.

³Beniamiții au auzit că israelienii s-au strâns la Mițpa. Israelienii au zis: „Spuneți-ne cum s-a întâmplat această nedreptate!” ⁴Atunci, levitul – bărbatul acelei femei care fusese omorâtă – le-a vorbit astfel: „Eu și concubina mea intrasem în Ghiva, care aparține de proprietatea urmașilor lui Benjamin, ca să rămânem noaptea acolo. ⁵Dar locuitorii Ghivei au venit împotriva mea, au înconjurat noaptea casa în care eram și au vrut să mă omoare. Ei mi-au dezonorat concubina până când a murit. ⁶Atunci am luat-o și am tăiat-o în bucăți, pe care le-am trimis prin toată țara moștenită de Israel. Am procedat așa pentru că ce au făcut ei, este o nedreptate și un lucru oribil în Israel. ⁷Observ că toți cei care ați venit aici, sunteți israelieni. Deci discutați și dați un verdict acum!” ⁸Poporul a luat o decizie; și a zis: „Nici unul dintre noi nu va pleca! Nimeni nu se va întoarce la locuința lui!” ⁹Acesta este planul pentru orașul Ghiva: îl vom ataca în forță mergând să luptăm împotriva lui în ordinea în care se va decide prin tragere la sorți! ¹⁰Dintre toate triburile lui Israel, vom lua zece bărbați din o sută, apoi o sută din o mie și o mie din zece mii. Aceștia vor transporta provizii pentru popor. Apoi, când se vor întoarce ei (cu alimentele de care avem nevoie), vom pedepsi Ghiva locuită de urmașii lui Benjamin. Vom proceda cu ei conform nedreptății pe care au comis-o în Israel!” ¹¹Israelienii s-au unit și au venit împreună împotriva orașului. ¹²Conducătorii triburilor lui Israel au trimis niște bărbați printre toate familiile urmașilor lui Benjamin, ca să le spună: „Ce înseamnă această nedreptate care a fost comisă printre voi? ¹³Aduceți-i acum pe acei oameni păcătoși, care sunt printre voi în Ghiva, ca să-i omorâm! Vom distruge astfel răul din mijlocul lui Israel!” Dar beniamiții n-au vrut să asculte ce le spuneau frații lor israelieni. ¹⁴Ei s-au adunat din orașele lor la Ghiva; și s-au pregătit să lupte împotriva celorlalți israelieni. ¹⁵În acea zi s-au mobilizat douăzeci și șase de mii de luptători beniamiți, în afară de locuitorii Ghivei, care erau șapte sute de oameni pregătiți de război. ¹⁶În toată această mulțime de oameni, existau șapte sute de bărbați foarte capabili. Toți aceștia erau stângaci. Atunci când trăgeau cu praștia, ei puteau lovi cu mare precizie chiar și un fir de păr, fără să-și rateze ținta. ¹⁷Mulțimea bărbaților lui Israel care se adunaseră ca să lupte împotriva urmașilor lui Benjamin, era formată din patru sute de mii de luptători înarmați. ¹⁸Ei au plecat repede la Betel. Acolo, israelienii l-au întrebat pe Dumnezeu, zicând: „Care dintre noi să înceapă atacul împotriva beniamiților?” Domnul le-a răspuns: „Să înceapă lupta urmașii lui Iuda!” ¹⁹Dimineața, israelienii au plecat și și-au stabilit tabăra lângă Ghiva. ²⁰Apoi au venit să se lupte cu beniamiții și și-au ocupat pozițiile de luptă înaintea Ghivei. ²¹Beniamiții au ieșit din Ghiva și au omorât în acea zi douăzeci și două de mii de israelieni. ²²Atunci israelienii s-au încurajat și s-au așezat din nou în linie pentru un nou atac, în locul în care îl începuseră în prima zi. ²³Între timp, israelienii se duseseră să plângă înaintea Domnului până seara. L-au întrebat atunci din nou pe Domnul, zicându-I: „Să plecăm iar să luptăm împotriva beniamiților care sunt frații noștri?” Domnul le-a răspuns: „Înaintați împotriva lor!” ²⁴Astfel, israelienii au înaintat și a doua zi împotriva beniamiților. ²⁵Dar și atunci, beniamiții din Ghiva au venit împotriva lor; și au omorât optsprezece mii de luptători înarmați. ²⁶Atunci, tot acel popor al israelienilor s-a dus la Betel; și au început să plângă acolo. În acea zi au rămas la

Betel, în prezența Domnului, până seara; și au adus înaintea Domnului animale pe care le-au ars integral, împreună cu sacrificii de pace. ²⁷Israelienii L-au întrebat pe Domnul în acele zile când lada legământului cu Dumnezeu era acolo. ²⁸Fineas – fiul lui Elazar – fiul lui Aaron, sluja înaintea ei. Atunci israelienii I-au zis (Domnului): „Să plecăm din nou la luptă împotriva fraților noștri, sau să ne oprim?” Domnul le-a răspuns: „Duceți-vă; pentru că mâine îi voi face să ajungă la discreția voastră!” ²⁹Atunci israelienii au pus niște oameni să stea ascunși în spatele orașului Ghiva. ³⁰A treia zi, israelienii au venit să lupte împotriva beniamiților și s-au așezat înaintea Ghivei – la fel ca înainte. ³¹Beniamiții care au ieșit (din Ghiva), au urmărit poporul; și astfel, au fost determinați să se depărteze de oraș. Au început să lovească poporul și să-i omoare oamenii ca în celelalte confruntări, luptând pe cele două drumuri care erau mai late: unul ducea spre Betel și celălalt spre Ghiva. Ei s-au luptat și în câmpie. Au omorât aproape treizeci de israelieni. ³²Beniamiții ziceau: „Priviți-i cum cad învinși în fața noastră ca în celelalte ocazii!” Dar israelienii ziceau: „Să fugim și să-i îndepărtăm de oraș, spre drumurile late!” ³³Israelienii au fugit fiecare de pe pozițiile lor; și s-au regrupat la Baal-Tamar. Atunci, israelienii care stăteau ascunși, au venit în forță din locul în care stătuseră: de la vest de Ghiva. ³⁴Au înaintat împotriva Ghivei zece mii de oameni din tot Israelul. Ei erau antrenați în mod special ca să lupte. Confruntarea a fost foarte dură; și beniamiții nici nu-și imaginau dezastrul care va veni împotriva lor. ³⁵Domnul i-a distrus pe beniamiți din fața lui Israel. Astfel, israelienii au omorât în acea zi douăzeci și cinci de mii o sută de beniamiți. ³⁶Beniamiții au înțeles că au fost învinși. Atunci când israelienii s-au lăsat urmăriți de beniamiții, ei s-au bazat pe oamenii care fuseseră puși să stea ascunși în apropierea Ghivei. ³⁷Cei care stătuseră ascunși acolo, au înaintat repede împotriva Ghivei, au venit în forță împotriva ei și au omorât cu sabia pe toți cei care mai erau din oraș. ³⁸Semnul pe care ceilalți israelieni îl stabiliseră cu cei care stăteau ascunși, era că ei vor înălța în oraș un nor mare de fum. ³⁹Doar atunci ar fi trebuit să se întoarcă în luptă bărbații lui Israel. Beniamiții începuseră să lovească (pe ceilalți israelieni); și pentru că numărul celor omorâți era aproape de treizeci de oameni, ei își ziceau: „Suntem siguri că sunt distruși din fața noastră ca în prima luptă!” ⁴⁰Dar când coloana de fum a început să se înalțe din oraș, beniamiții au privit înapoi; și au văzut fumul care se ridica spre cer din întregul oraș. ⁴¹Abia atunci s-au întors israelienii în luptă (împotriva beniamiților). Când au văzut dezastrul care-i aștepta, beniamiții au intrat în panică. ⁴²Au fugit din fața israelienilor spre drumul care conduce în deșert; dar nu au putut scăpa de luptă. Israelienii care ieșeau din oraș i-au omorât chiar acolo. ⁴³I-au înconjurat pe beniamiți, i-au urmărit permanent și i-au distrus până în fața Ghevei, spre Est. ⁴⁴Au fost omorâți astfel optsprezece mii de beniamiți. Toți aceștia fuseseră luptători remarcabili. ⁴⁵Unii au fugit și au reușit să scape, ajungând în deșert, la stânca Rimon. Israelienii au omorât pe drumurile mari cinci mii dintre ei. Pe alții i-au urmărit până la Ghidom, omorând astfel încă două mii de oameni. ⁴⁶În total, numărul beniamiților care au murit în acea zi, a fost de douăzeci și cinci de mii de luptători. ⁴⁷Dintre cei care și-au salvat viața fugind în deșert, la stânca Rimon, au mai rămas șase sute de oameni. Ei au locuit lângă stânca Rimon patru luni. ⁴⁸Israelienii s-au întors spre beniamiți și au omorât cu sabia pe cei care (mai) erau în toate orașele lor, împreună tot ce au găsit în ele: atât oameni, cât și animale. Au dat foc tuturor acestor

orașe pe care le-au găsit în drumul lor. **21** Israelienii juraseră la Mițpa, zicând: „Nici unul dintre noi să nu-și dea fata ca soție beniamiților!” ²După tot ce se întâmplase, poporul s-a dus la Betel; și a rămas acolo, în prezența Domnului, până seara. Ei au început apoi să plângă; ³și au zis: „Doamne, Dumnezeu lui Israel, de ce s-a întâmplat așa ceva în Israel? Să lipsească astăzi un trib întreg din Israel?!” ⁴A doua zi poporul s-a sculat devreme, a construit acolo un altar și a adus pe el animale pe care le-a ars integral, împreună cu sacrificii de pace. ⁵Apoi israelienii au zis: „Care dintre triburile lui Israel nu a venit la adunare, înaintea Domnului?” Făcuseră un jurământ și stabiliseră categoric că oricine nu va veni înaintea Domnului la Mițpa, să fie pedepsit cu moartea. ⁶Israelienii regretau moartea celor care fuseseră din poporul lor; și ziceau: „Astăzi a fost distrus un trib din Israel! ⁷Ce să facem pentru aceia care au rămas fără soții? Am jurat pe Domnul că nu le vom da ca soții pe fetele noastre.” ⁸Apoi au zis: „Este vreunul dintre triburile lui Israel care nu a venit înaintea Domnului, la Mițpa?” Li s-a spus că în tabără, la acea adunare, nu venise nici un bărbat din Iabeșul care aparținea de Ghilad. ⁹Au adunat poporul; și au constatat că acolo nu era nici un bărbat dintre locuitorii Iabeșului din Ghilad. ¹⁰Atunci adunarea a trimis împotriva lor douăsprezece mii de luptători, cărora le-a poruncit: „Duceți-vă și omorâți cu sabia pe locuitorii din Iabeșul care aparține de Ghilad, inclusiv pe femei și pe copii! ¹¹Dar fiți atenți la modul în care trebuie să procedați. Să distrugeți pe toți bărbații și pe toate femeile care nu sunt fecioare!” ¹²Au găsit printre locuitorii din Iabeșul Ghiladului patru sute de fete fecioare; și le-au adus în tabără la Șilo, în teritoriile Canaanului. ¹³Toată adunarea a trimis reprezentanți care să le vorbească beniamiților de la stânca Rimon și să le anunțe încetarea ostilităților. ¹⁴În acea vreme, beniamiții s-au întors; și li s-au dat ca soții dintre acelea care au fost lăsate să trăiască. Ele proveneau din femeile găsite în Iabeșul Ghiladului. Totuși, acelea nu erau suficiente pentru ei. ¹⁵Poporul regreta situația în care ajunsese Benjamin; pentru că Domnul făcuse o ruptură între triburile lui Israel. ¹⁶Atunci cei care formau consiliul bătrânilor adunării, au zis: „Ce să facem cu cei care au rămas fără soții? Beniamitele au fost distruse!” ¹⁷Au mai zis: „Supraviețuitorii urmașilor lui Benjamin trebuie să aibă descendenți, ca să nu fie eliminat un trib din Israel! ¹⁸Dar noi nu putem să le dăm ca soții pe fiicele noastre; pentru că toți israelienii au jurat spunând: «Să fie blestemat acela care va da vreo femeie urmașilor lui Benjamin!».” ¹⁹Apoi au zis: „În fiecare an este o sărbătoare a Domnului la Șilo, în partea de nord a Betelului. Această zonă se află în partea de est a drumului care conduce de la Betel la Șehem și la sud de Lebona!” ²⁰Apoi le-au poruncit beniamiților, zicându-le: „Duceți-vă și stați ascunși în vii! ²¹Urmăriți ce se întâmplă; și când le veți vedea pe fetele din Șilo că vor veni să danseze, să ieșiți dintre vii și să vă răpiți fiecare câte o soție dintre acele virgine. Apoi să vă duceți în teritoriul lui Benjamin. ²²Dacă părinții sau frații lor vor veni la noi să reclame acest fapt, le vom spune: «Dați-ni-le nouă; pentru că în timpul luptei nu am reușit să luăm ca pradă câte o femeie pentru fiecare om. Dacă ni le dați acum, nu veți fi vinovați de încălcarea jurământului!».” ²³Beniamiții au făcut exact cum li se spusese. Astfel, ei și-au luat soții conform numărului lor, alegându-le dintre dansatoarele pe care le-au răpit. Apoi au plecat și s-au întors la proprietatea lor teritorială. Au construit din nou orașe în care locuit. ²⁴Atunci au plecat și israelienii de acolo; și fiecare s-a dus la tribul și la clanul lui. Astfel, fiecare om s-a reîntors la

proprietatea lui. ²⁵În acele zile, nu era rege în Israel; și fiecare proceda așa cum considera el că este corect.

Rut

1 Pe vremea când evreii erau guvernați de judecători, a fost o foamete în țară. Atunci, un bărbat din localitatea Betleemn care aparținea de teritoriul lui Iuda, a plecat împreună cu soția lui și cu cei doi fii ai lor, ca să locuiască în zona de câmpie a Moabului ca străin. ²Bărbatul se numea Elimelek, soția lui se numea Naomi. Cei doi fii ai lor se numeau Mahlon și Chilion. Ei erau efratiți, originari din Betleemul care aparținea zonei locuite de urmașii lui Iuda. Când au ajuns în câmpiile Moabului, și-au stabilit locuința acolo. ³Însă Elimelek, soțul Naomei, a murit. Și astfel a rămas singură cu cei doi fii ai ei. ⁴Aceștia s-au căsătorit cu (fete) moabite; numele uneia era Orpa, iar numele celeilalte era Rut. După ce au locuit acolo aproape zece ani, ⁵cei doi fii ai Naomei – Mahlon și Chilion – au murit și ei. Atunci femeia (– mama lor –) a rămas singură: atât fără cei doi fii, cât și fără soțul ei. ⁶Și pentru că aflase că Domnul a fost binevoitor cu poporul (ei) și că i-a dat din nou pâine, a decis să plece din câmpiile Moabului împreună cu cele două nurori ale ei. ⁷Astfel a plecat Naomi împreună cu ele din zona în care locuise. Intenționau să se întoarcă (împreună) în teritoriul locuit de urmașii lui Iuda. ⁸Dar după un timp, Naomi le-a zis celor două nurori ale ei: „Plecați! Întoarceți-vă fiecare la casa mamei ei! Domnul să se poarte față de voi cu bunătatea pe care și voi ați manifestat-o față de cei care au murit și față de mine! ⁹Să facă El ca fiecare dintre voi să fie împlinită în casa viitorului soț!” Apoi le-a sărutat ca pentru ultima dată; iar ele au început să plângă. ¹⁰Atunci i-au zis: „Venim și noi cu tine la poporul tău!” ¹¹Naomi le-a răspuns: „Nu, copilele mele! Întoarceți-vă! De ce să veniți cu mine? Mai pot eu oare să concep fii care să fie apoi soții voștri? ¹²Mergeți înapoi, copilele mele! Plecați! Eu sunt prea bătrână să mai am un soț. Chiar dacă aș zice că mai există speranță pentru mine presupunând că aș fi în această noapte cu un bărbat și aș naște fii, ¹³ați aștepta voi până vor fi ei maturi? Vă veți păstra voi pentru ei, fără să vă măritați (până atunci)? Nu, copilele mele! Amărăciunea mea este prea mare gândindu-mă la voi; pentru că mâna Domnului s-a îndreptat împotriva mea!” ¹⁴Nurorile au început iarăși să plângă. Orpa și-a sărutat soacra de rămas bun și a plecat. Dar Rut a rămas împreună cu ea. ¹⁵Naomi i-a zis: „Cumnata ta s-a întors la poporul ei și la zeii pe care-i sluja inițial. Du-te și tu după ea!” ¹⁶Rut i-a răspuns: „Nu insista să te abandonez plecând de la tine. Unde mergi tu, vreau să merg și eu. Unde locuiești tu, vreau să locuiesc și eu. Poporul tău va fi și poporul meu, iar Dumnezeuul tău va fi și Dumnezeuul meu. ¹⁷Unde vei muri tu, voi muri și eu și tot acolo vreau să fiu și îngropată. Domnul să-Și manifeste față de mine toată severitatea Lui dacă altceva decât moartea mă va despărți de tine!” ¹⁸Constatând că este decisă (irevocabil) să meargă cu ea, Naomi a încetat să-i mai vorbească ca până atunci. ¹⁹Au plecat amândouă și au călătorit împreună până au ajuns la Betleem. Când au intrat în Betleem, tot orașul s-a animat din cauza apariției lor. Femeile se întrebau: „Aceasta este Naomi?” ²⁰Dar ea le-a răspuns: „Nu mă mai numiți Naomi, ci Mara; pentru că Cel Omnipotent m-a amărât mult. ²¹Când am plecat, aveam tot ce îmi era necesar (existenței); dar Domnul m-a adus înapoi cu mâinile goale. De ce să mă mai numiți Naomi din moment ce Domnul – Cel Omnipotent – a pronunțat sentința, aducând apoi necazul asupra mea?” ²²Așa s-a întors Naomi din câmpiile

Moabului împreună cu moabita Rut care era nora ei. Ele au ajuns în Betleem tocmai când începea sezonul pentru seceratul orzului. ² Naomi avea acolo o rudă din partea soțului ei. Acesta era un bărbat renumit care provenea din clanul lui Elimelek. Numele lui era Boaz. ²Într-o zi, moabita Rut i-a zis lui Naomi: „Te rog să îmi permiți să merg pe câmpul cu cereale ca să strâng spice. Voi aduna ce rămâne (după secerat) de pe proprietatea aceluia care mă va accepta cu bunăvoință. Ea i-a zis: „Du-te, copila mea.” ³Rut a plecat și a ajuns pe un teren agricol unde a început să culeagă spicele rămase în urma secerătorilor. S-a întâmplat ca acel teren să fie tocmai proprietatea lui Boaz care provenea din clanul lui Elimelek. ⁴Chiar atunci, Boaz a venit din Betleem; și le-a zis secerătorilor: „Domnul să fie cu voi!” Iar ei i-au răspuns: „Domnul să te binecuvânteze!” ⁵Apoi Boaz s-a adresat slujitorului care supraveghea secerătorii, întrebându-l: „A cui este această tânăra?” ⁶El, i-a răspuns: „Aceasta este tânăra moabită care s-a întors cu Naomi din câmpiile Moabului. ⁷Ea mi-a zis: «Te rog, permite-mi să culeg și să strâng dintre snopi spicele rămase în urma secerătorilor!» Și de azi dimineață de când a venit, a stat în picioare până acum și nu s-a odihnit decât pentru puțin timp, în adăpost.” ⁸Boaz a vorbit cu Rut, zicându-i: „Ascultă-mă, fiică! Să nu mergi la cules (de spice) pe un alt teren agricol și să nu pleci de aici! Rămâi cu slujitoarele mele. ⁹Uită-te unde vor secera ele câmpul și urmează-le! Voi da ordin slujitorilor să nu se atingă de tine. Iar când îți va fi sete, vei putea să mergi la vase și să bei din apa scoasă de slujitori.” ¹⁰Atunci ea s-a aruncat cu fața la pământ și i-a zis: „Nu pot să-mi explic cum am găsit bunăvoință din partea ta! M-ai acceptat (pe proprietatea ta) chiar dacă eu sunt aici doar o străină!” ¹¹Boaz i-a răspuns: „Mi s-a spus despre tot ce ai făcut pentru soacra ta după moartea soțului tău. Am auzit cum ți-ai părăsit tatăl, mama și țara în care te-ai născut, ca să vii la un popor pe care nu l-ai cunoscut decât de puțin timp. ¹²Domnul să-ți recompenseze fapta. Să beneficiezi din partea Lui de o recompensă completă; pentru că tu ai venit să te adăpostești sub aripile Dumnezeului lui Israel!” ¹³Rut i-a zis: „Stăpânul meu, sper să găsesc bunăvoință la tine și în viitor. Să știi că vorbele tale au încurajat sclava ta și m-au impresionat. Și totuși, eu nu am nici măcar statutul uneia dintre aceste slujitoare ale tale.” ¹⁴Boaz i-a zis: „La ora când se va servi masa, să te apropii și să mănânci din pâine; și să-ți moi bucata în zeama cu oțet.” Ea s-a așezat lângă secerători; iar el a servit-o cu cereale prăjite. A mâncat, s-a săturat și i-a mai și rămas. ¹⁵Apoi, când s-a ridicat să mai culeagă, Boaz le-a dat slujitorilor următorul ordin: „Lăsați-o să culeagă (spice) chiar și dintre snopi, fără să o umiliți! ¹⁶În mod intenționat să scoateți spice din snopi și să le aruncați pe jos, ca să le poată culege. Și să nu îi faceți nici un reproș!” ¹⁷Rut a cules spice de pe terenul cu cereale până seara. A bătut spicele culese; și astfel i s-a strâns aproape o efă de orz. ¹⁸Apoi a luat ce strânsese și s-a dus în oraș; iar soacra ei a văzut cât culesese. Rut i-a dat Naomei și ce-i rămăsese după ce se săturase la masă. ¹⁹Atunci soacra ei a întrebat-o: „Unde ai cules astăzi? Unde ai lucrat? Să fie binecuvântat acela care te-a acceptat!” Rut a început să-i povestească soacrei ei la cine a lucrat, zicând: „Numele bărbatului la care am lucrat astăzi este Boaz.” ²⁰Naomi i-a zis nurorii ei: „Să fie binecuvântat de Domnul – Cel Care nu a încetat să-Și manifeste bunătatea pentru noi cei vii și pentru aceia care au murit!” Naomi i-a mai zis: „Acest bărbat este ruda noastră. El face parte dintre aceia care au drept de răscumpărare asupra noastră.” ²¹Moabita Rut i-a zis: „El mi-a spus: «Stai aproape de

slujitorii mei până vor finaliza seceratul!»” ²²Naomi i-a răspuns nurorii ei, Rut, zicând: „Fiica mea, să știi că este bine să lucrezi împreună cu sclavele lui. Procedând așa, nu vei fi expusă nici unui pericol care ar exista pe vreun alt teren.” ²³Astfel, Rut a stat aproape de femeile care slujeau pe proprietatea lui Boaz. Și a cules spice până când s-a încheiat sezonul rezervat seceratului orzului și al grâului. În tot acest timp, Rut locuia împreună cu soacra ei. **3** După un timp, Naomi – soacra ei – i-a zis: „Fata mea, aș vrea să-ți găsesc un loc de odihnă, unde să-ți fie bine.” ²Acel om numit Boaz, cu ale cărui angajate ai fost ieri, este rudă cu noi. Să știi că la noapte, el își va vântura grâul. ³Îți recomand să te speli, să te ungi (cu ulei parfumat), să te îmbraci cu roba și să te duci în zona lui de treierat. Dar să nu te vadă el până nu termină de mâncat și de băut. ⁴Iar când se va duce să doarmă, să ții minte locul unde se va culca. Apoi să te duci acolo, să-i dezvelești picioarele și să te culci (și tu lângă el). După ce vei proceda așa, el personal îți va spune ce trebuie să faci.” ⁵Ea i-a răspuns: „Voi face tot ce mi-ai spus!” ⁶Rut s-a dus la terenul de treierat și a făcut exact cum o sfătuisese soacra ei. ⁷După ce a mâncat și a băut, mulțumit în inima lui, Boaz s-a întins să se culce la marginea unei grămezi de fân. Atunci ea s-a apropiat încet, i-a dezvelit picioarele și s-a culcat acolo. ⁸În timpul nopții Boaz s-a speriat când a constatat că o femeie era culcată la picioarele lui. ⁹El a întrebat : „Cine ești tu?” Ea i-a răspuns: „Sunt eu, Rut, servitoarea ta! Întinde-ți marginea hainei peste această slujitoare a ta, pentru că tu ești acela care are drept de răscumpărare (asupra ei)!” ¹⁰El a zis: „Să fii binecuvântată de Domnul, copila mea. Dragostea pe care ai arătat-o la sfârșit spune mai mult decât ce ai făcut inițial. Acest lucru este evident din faptul că nu ai fost preocupată de cei tineri, indiferent că sunt săraci sau bogați. ¹¹Fata mea, pentru că ai procedat așa, să știi că nu ai motive de îngrijorare! Voi face pentru tine tot ce mi-ai spus, pentru că în tot orașul se știe că ești o femeie cinstită! ¹²Este adevărat că eu am drept de răscumpărare (pentru tine). Dar mai există cineva care este chiar mai apropiat (pentru voi) decât mine. Are și el acest drept. ¹³Acum, rămâi aici în această noapte; iar mâine dimineată voi afla dacă acea persoană va dori să te răscumpere. Viu este Domnul! Te asigur că dacă el va refuza răscumpărarea ta, te voi răscumpăra eu! Deci culcă-te aici până dimineată!” ¹⁴Ea a rămas culcată la picioarele lui până spre dimineată; și s-a trezit mai înainte ca oamenii să se poată vedea unii pe alții. A procedat așa pentru că Boaz îi spusese: „Să nu se afle că a intrat o femeie în această zonă în timpul nopții!” ¹⁵Tot Boaz i-a mai zis: „Adu-mi (marginea de la) roba ta și ține-o bine!” Ea a ținut-o; iar el i-a pus inițial acolo șase măsuri de orz. După ce i-a pus povara (cu acest orz) în spate, Boaz a plecat spre oraș. ¹⁶Când a ajuns Rut la soacra ei, aceasta a întrebat-o: „Cum a fost, fata mea?” Rut i-a relatat tot ce a făcut acel om pentru ea. ¹⁷Apoi a terminat de vorbit zicând: „Mi-a mai dat și aceste șase măsuri de orz; și mi-a spus: «Să nu te întorci cu mâinile goale la soacra ta!».” ¹⁸Naomi i-a zis: „Fata mea, așteaptă până vei vedea ce se va întâmpla. Dar îți spun că acest om nu va fi liniștit până nu se va lua o decizie definitivă cu privire la tine chiar astăzi.” **4** Boaz s-a dus la poarta orașului și s-a așezat acolo. Tocmai atunci trecea pe acolo acela care avea drept de răscumpărare – el era cel despre care vorbea Boaz cu Rut. Boaz i-a zis: „Prietene, te rog întoarce-te și stai aici (lângă mine)!” Acel om s-a întors și s-a așezat. ²Boaz a adus acolo și pe zece dintre bătrânii orașului, zicându-le: „Luați loc aici!” Și ei s-au așezat acolo. ³Apoi i-a zis celui care avea drept de răscumpărare: „Naomi, care s-a

întors din câmpiile Moabului, a scos la vânzare parcela de pământ care era a rudei noastre, Elimelek. ⁴M-am gândit să-ți propun acum să o cumperi avându-i ca martori pe locuitorii (orașului) și pe cei din sfatul bătrânilor poporului meu. Dacă vrei deci s-o răscumperi, răscumpăr-o! Dar dacă nu vrei să faci acest lucru, atunci spune-mi; ca să știu ce să fac. Pentru că nu este nimeni înaintea ta cu drept de răscumpărare, iar după tine urmez eu.” Acel om i-a răspuns: „O voi răscumpăra eu.” ⁵Boaz i-a mai zis: „În ziua când vei cumpăra terenul de la Naomi, va trebui să cumperi și pe al moabitei Rut – soția celui care a murit – ca să păstrezi numele mortului în cadrul moștenirii lui.” ⁶Atunci cel care avea drept de răscumpărare, i-a răspuns: „Așa nu-mi permit s-o răscumpăr, pentru ca să nu-mi ajungă în pericol propria mea moștenire. Răscumpăr-o tu! Poți prelua tu dreptul meu de răscumpărare. Eu nu-mi permit s-o răscumpăr.” ⁷În timpurile străvechi ale Israelului, pentru a garanta respectarea tuturor regulilor referitoare la răscumpărare și pe acelea care prevedeau schimbarea dreptului de răscumpărare, unul își scotea sandala și i-o dădea celuilalt. Ea era o dovadă a acelei înțelegeri în Israel. ⁸Acela care avea drept de răscumpărare, i-a zis lui Boaz: „Cumpăr-o tu!” Apoi și-a scos sandala. ⁹Atunci Boaz le-a zis celor din grupul bătrânilor orașului și întregului popor din el: „Astăzi sunteți martori că am cumpărat din mâna Naomei tot ce a aparținut lui Elimelek, lui Chilion și lui Mahlon. ¹⁰De asemenea, am cumpărat și pe moabita Rut, văduva lui Mahlon. Am cumpărat-o ca soție, ca să păstrez numele mortului în cadrul moștenirii lui, astfel încât să nu se șteargă numele acestuia dintre rudele lui și din orașul unde a trăit. Astăzi, voi sunteți martori ai acestui lucru!” ¹¹Tot poporul care era la poartă și oamenii din grupul bătrânilor orașului, i-au răspuns: „Suntem martori! Să facă Domnul ca femeia care intră în casa ta, să fie ca Rahela și ca Leea care au participat împreună la formarea națiunii lui Israel! Să-ți crească puterea în Efrata și să devii renumit în Betleem!” ¹²Îți urăm ca familia ta, prin urmașul pe care ți-l va da Domnul din această tânără, să fie ca familia lui Pereț care i s-a născut lui Iuda din Tamar!” ¹³Boaz a luat-o pe Rut (în familie) și ea a devenit soția lui. El s-a culcat cu ea; și Domnul a făcut-o să rămână însărcinată. Astfel, ea a născut apoi un fiu. ¹⁴Femeile i-au zis Naomei (despre copil): „Să fie binecuvântat Domnul, Cel care nu te-a lăsat astăzi fără un răscumpărător. Îți urăm ca el să fie renumit în Israel!” ¹⁵Acesta îți va reface sufletul și va fi suport pentru tine la bătrânețe; pentru că l-a născut nora ta care te iubește și care valorează pentru tine mai mult decât șapte fii!” ¹⁶Naomi a luat copilul, l-a strâns la piept și s-a comportat față de el ca o mamă. ¹⁷Vecinele i-au pus băiatului numele Obed, spunând: „I s-a născut un fiu Naomei!” El a fost tatăl lui Ișai, iar Ișai a fost tatăl lui David. ¹⁸Aceasta este lista cu descendenții lui Pereț: din Pereț s-a născut Hețron; ¹⁹din Hețron s-a născut Ram, din Ram s-a născut Aminadab; ²⁰din Aminadab s-a născut Nahșon, din Nahșon s-a născut Salmon; ²¹din Salmon s-a născut Boaz, din Boaz s-a născut Obed; ²²din Obed s-a născut Ișai, iar din Ișai s-a născut David.

1 Samuel

1 Era un bărbat din Ramataim-Țofim – localitate situată în zona muntoasă a teritoriului locuit de urmașii lui Efraim. El se numea Elcana și era fiul lui Ieroham – fiul lui Elihu – fiul lui Tohu – fiul lui Țuf. Acest Elcana era efratit. ²El avea două soții. Prima se numea Ana, iar a doua Penina. Penina avea copii, dar Ana nu avea. ³În fiecare an, acest bărbat pleca din orașul lui și se ducea la Șilo, ca să se închine și să ofere sacrificii Domnului armatelor. Acolo erau cei doi fii ai lui Eli: Hofni și Fineas. Ei slujeau ca preoți ai Domnului. ⁴În ziua în care Elcana aducea animalul pentru sacrificiu, el dădea câte o parte soției care se numea Penina și tuturor fiilor și fiicelor pe care le avea de la ea. ⁵Dar Anei îi dădea o parte specială, pentru că (pe ea) o iubea (mai mult de cât pe cealaltă soție). Totuși, Domnul făcuse ca Ana să nu poată avea copii. ⁶Oponenta ei avea obiceiul s-o supere, ca să o facă să se mânie din cauza faptului că Domnul o făcuse să fie sterilă. ⁷Penina proceda astfel în fiecare an. De fiecare dată când se ducea Ana la Casa Domnului, ea o supăra în acest fel; iar Ana plângea și nu mânca nimic. ⁸Atunci bărbatul ei care se numea Elcana, îi spunea: „Ana, de ce plângi și nu mănânci? De ce îți este întristată inima? Oare nu valorez eu pentru tine mai mult decât zece fii?” ⁹Odată, după ce a mâncat și a băut la Șilo, Ana s-a ridicat de la locul ei. Preotul Eli stătea pe scaunul lui, lângă stâlpul care susținea poarta „Templului” Domnului. ¹⁰Ea a început să se roage Domnului cu sufletul întristat; și plângea cu mare regret. ¹¹Atunci a făcut un jurământ, spunând: „Doamne al armatelor, doresc să privești la suferința slujitoarei Tale și în mod real să Îți aduci aminte de mine. Dacă n-o vei uita pe slujitoarea Ta și dacă-i vei da un fiu, atunci îl voi oferi (în slujba) Domnului pentru toate zilele vieții lui; și părul capului lui nu va fi tăiat niciodată!” ¹²Pentru că ea stătea mult în rugăciune înaintea Domnului, Eli se uita cu atenție la gura ei. ¹³Ana vorbea în inima ei. Astfel, nu i se auzea vocea; ci i se mișcau numai buzele. Atunci, crezând că este beată, Eli i-a zis: ¹⁴„Femeie, cât timp vei mai fi beată? Renunță (aici) la vin!” ¹⁵Ana i-a răspuns: „Stăpânul meu, nu sunt beată; ci sunt o femeie cu sufletul întristat. N-am băut nici vin și nici vreo altă băutură alcoolică; ci îmi prezentam durerea sufletului înaintea Domnului. ¹⁶Să nu consideri că slujitoarea ta ar fi o femeie cu obiceiuri nesănătoase; pentru că am vorbit până acum (Domnului) doar din cauza mării mele dureri și supărări.” ¹⁷Atunci Eli i-a zis: „Mergi acasă liniștită; și Dumnezeuul lui Israel să răspundă cererii pe care I-ai făcut-o!” ¹⁸Ana i-a răspuns: „Îmi doresc ca slujitoarea ta să obțină bunăvoința ta!” După ce a spus aceste cuvinte, femeia a plecat. Apoi a început să mănânce; și fața ei n-a mai arătat vreo tristețe interioară. ¹⁹În următoarea dimineață s-au trezit devreme cu toții și s-au închinat înaintea Domnului. Apoi s-au întors acasă, în localitatea Rama. Elcana a cunoscut-o (intim) pe soția lui; iar Domnul Și-a amintit de ea. ²⁰Astfel, după un timp, Ana a rămas însărcinată și a născut un băiat pe care l-a numit Samuel. I-a pus acest nume pentru că zisese: „L-am cerut de la Domnul.” ²¹Elcana a plecat cu toată familia lui ca să ofere Domnului sacrificiul anual și ca să-și respecte jurământul. ²²Dar Ana nu a mers împreună cu ceilalți; ci i-a spus soțului ei: „După ce-l voi înțărca pe băiat, îl voi aduce și-l voi prezenta înaintea Domnului, unde va locui pentru totdeauna. ²³Soțul ei, Elcana, i-a răspuns: „Fă așa cum crezi că este bine! Rămâi până îl vei

întărca. Doresc doar ca Domnul să facă așa cum a promis!” Femeia a rămas (acasă) și a alăptat copilul până l-a întărcat. ²⁴După ce a întărcat băiatul, l-a luat cu ea; și a adus împreună cu el un taur de trei ani, o efă de făină și un ulcior de vin. S-a prezentat cu acestea la Casa Domnului, în localitatea Șilo. Atunci, copilul era (încă destul de) mic. ²⁵După ce au sacrificat taurul, l-au adus pe băiat la Eli. ²⁶Ana i-a zis lui Eli: „O, stăpânul meu! Îți jur pe sufletul tău care este viu, că eu sunt femeia care stătea aici, lângă tine, și se ruga Domnului. ²⁷Pentru acest copil mă rugam! Iar Domnul mi-a oferit ce am cerut de la El! ²⁸Acum îl dau Domnului. Pentru toate zilele vieții lui, el va fi oferit în slujba Domnului!” Apoi ei s-au închinat acolo Domnului. **2** Ana s-a rugat zicând: „Inima mea se bucură în Domnul; și în El mi se consolidează puterea. Gura îmi este larg deschisă împotriva dușmanilor mei; pentru că mă bucur de salvarea Ta (, Doamne). ²Nimeni nu este sfânt ca Domnul! Nu este nici un Dumnezeu în afară de Tine; și nu mai există Dumnezeu ca (al nostru stabil ca) o stâncă. ³Nu mai vorbiți cu atâta aroganță; și gura voastră să nu mai pronunțe cuvinte sfidătoare. Pentru că Domnul este un Dumnezeu care cunoaște (ce se întâmplă); și El este Cel care evaluează corect faptele (oamenilor)! ⁴Sunt sfărâmate arcurile celor care dețin forța; iar celor care se clătină, li se oferă acum forță. ⁵Cei care (altădată) erau sătui, se oferă (sclavi) ca garanție pentru pâine. În același timp, cei care fuseseră flămânzi, nu mai suferă de foame. Femeia sterilă naște șapte fii; iar cea care are mulți copii, se ofilește. ⁶Domnul este Cel care permite moartea; și tot El aduce la viață. Domnul coboară (pe cine vrea El) în locuința morților; și tot El învie. ⁷Domnul (poate) conduce (pe oameni) la sărăcie; și tot El îmbogățește. Domnul umilește; și tot El ridică pe om în poziție onorabilă. ⁸Domnul ridică din praf pe cel sărac; și îl înalță pe cel cu multe nevoi care ajunsese în grămada de cenușă – ca să-i pună la un loc cu nobilii și ca să le dea ca moștenire un tron acoperit cu glorie. Pentru că stâlpii pământului sunt ai Domnului; și pe ei a așezat El lumea. ⁹Domnul păzește pașii credincioșilor Săi; dar păcătoșii vor fi distruși în întuneric! Pentru că omul nu este capabil să obțină rezultate remarcabile prin forța lui. ¹⁰Domnul îi va sfărâma pe dușmanii Săi; și va tuna din cer împotriva lor. Domnul va judeca marginile pământului. El va da forță regelui Său; și va înălța puterea Celui pe care l-a instalat în această funcție ungându-l cu ulei!” ¹¹Apoi Elcana a plecat acasă, la Rama; iar băiatul (Samuel) a rămas să slujească Domnului în prezența preotului Eli. ¹²Fiii lui Eli erau niște oameni care nu respectau legile. Ei nu-L cunoșteau pe Domnul... ¹³Acești preoți aveau un obicei față de popor. În timp ce se fierbea carnea de la sacrificiul oricărui om, venea slujitorul preotului ținând în mână o furculiță. ¹⁴El o băga apoi în tigaie, în cratiță, în cazan sau în oală; și tot ce reușea să apuce cu acea furculiță, lua preotul pentru el. Astfel procedau (fiii lui Eli) cu toți israelienii care veneau acolo, la Șilo. ¹⁵Apoi, înainte de arderea grăsimii, apărea slujitorul preotului și îi spunea omului care venise să-și ofere sacrificiul: „Dă pentru preot carne de fript; pentru că el nu va lua de la tine carne fiartă, ci doar crudă!” ¹⁶Dacă omul îi răspundea: „Întâi trebuie să ardem grăsimea; apoi vei lua atât cât dorești”, slujitorul îi spunea: „Nu; ci trebuie să dai chiar acum! Dacă nu vrei să dai tu, voi lua eu cu forța!” ¹⁷Păcatul acestor tineri era foarte mare în ochii Domnului; pentru că ei desconsiderau darurile (care se ofereau ca să fie arse pe altar doar) Lui. ¹⁸Dar Samuel slujea înaintea Domnului. Acest copil era îmbrăcat cu o tunică făcută din fire de in. ¹⁹Mama lui îi făcea în fiecare an câte o

haină mică pe care i-o aducea atunci când venea împreună cu soțul ei ca să ofere sacrificiul anual. ²⁰Eli binecuvânta pe Elcana și pe soția acestuia, zicând: „Să-ți dea Domnul (alți) copii din această femeie – în schimbul celui pe care ea l-a oferit Domnului!” Apoi ei plecau acasă. ²¹Domnul a binecuvântat-o pe Ana; și ea a rămas însărcinată (de mai multe ori). Astfel, ea a (mai) născut trei fii și două fiice. Tânărul Samuel creștea în prezența Domnului. ²²Eli era foarte bătrân. El a auzit tot ce făceau fiii lui cu oamenii întregului Israel și că întrețineau relații sexuale cu femeile care slujeau la intrarea în cortului întâlnirii. ²³Atunci el le-a spus: „De ce faceți asemenea fapte? Am auzit despre comportamentul vostru rău de la întregul popor! ²⁴Nu, fiii mei! Nu este bine ce aud spunându-se despre voi în poporul Domnului! ²⁵Dacă un om păcătuiește împotriva altui om, este posibil ca Dumnezeu să-l apere pe cel care păcătuise. Dar dacă un om păcătuiește împotriva Domnului, cine va interveni pentru el?” Totuși, ei nu au ascultat de sfatul tatălui lor; pentru că Domnul intenționa să-i omoare. ²⁶Dar tânărul Samuel creștea fizic; și Îi era tot mai plăcut atât Domnului, cât și oamenilor. ²⁷A venit un om al lui Dumnezeu la Eli; și i-a spus: „Domnul îți zice: «Nu M-am revelat Eu familiei strămoșului tău atunci când erau în Egipt, sub opresiunea faraonului? ²⁸Nu l-am ales pe el dintre toate triburile lui Israel ca să fie preotul Meu, să urce la altarul Meu, să ardă tămâia și să poarte tunica specială înaintea Mea? Nu am dat eu urmașilor strămoșului tău toate sacrificiile consumate de foc ale israelienilor? ²⁹Atunci de ce ați desconsiderat sacrificiul și darurile oferite Mie – despre care am poruncit să fie aduse în locuința închinată Mie? Și cum ți-ai permis să onorezi pe fiii tăi mai mult decât pe Mine, îngrășându-vă din carnea specială a fiecărui sacrificiu adus de poporul Meu, Israel?» ³⁰Pentru că ați procedat așa, Dumnezeul lui Israel care se numește Domnul, îți zice: «Am promis familiei tale și familiei tatălui tău că vor fi mereu (în slujbă) înaintea Mea. Dar acum Domnul îți spune că acest lucru nu se va mai întâmpla! Voi respecta doar pe cei care Mă respectă; dar cei care Mă desconsideră, vor fi descalificați! ³¹Să știi că va veni timpul când îți voi lua autoritatea ta și pe cea care decurge din apartenența la familia strămoșului tău. Astfel, nu va mai exista nici un bătrân între urmașii tăi. ³²Vei privi din sanctuarul Meu cum vine această suferință asupra ta. Israel va beneficia de tot ce este bine; însă în familia ta nu va mai exista niciodată vreun bătrân. ³³Fiecăruia dintre urmașii tăi pe care nu-l voi distruge în zona altarului Meu, i se vor topi ochii de durere și i se va întrista sufletul. Toți ceilalți vor muri tineri. ³⁴Ce se va întâmpla cu cei doi fii ai tăi – Hofni și Fineas – va fi pentru tine semnul care va confirma că se va întâmpla tot ce ți-am spus: amândoi vor muri în aceeași zi! ³⁵Îmi voi pune (în locul vostru) un preot credincios, care va respecta cerințele Mele și dorința Mea. Eu personal îi voi asigura acestuia o casă stabilă; și el va umbla pentru totdeauna înaintea celui uns de Mine cu uleiul dedicării în slujbă. ³⁶Oricine va mai rămâne din familia ta, va veni să se aplece înaintea lui pentru un șechel de argint și pentru o bucată de pâine; și-l va ruga să-l pună într-una dintre slujbele preoției, ca să câștige o bucată de pâine!».”

3 Tânărul Samuel slujea Domnului în prezența lui Eli. În acele zile, Cuvântul Domnului era rar, iar revelațiile (din partea Lui) nu erau frecvente. ²(Din cauza bătrâneții,) Eli era aproape orb. Într-o noapte, el stătea culcat în locul unde avea obiceiul să doarmă. ³Candela lui Dumnezeu încă nu se stinsese; iar Samuel era culcat în „Templul” Domnului, unde exista lada lui Dumnezeu. ⁴Domnul l-a chemat pe

Samuel. El a răspuns: „Sunt aici!”⁵ A alergat la Eli și i-a zis: „Am venit; pentru că m-ai chemat.” Eli i-a răspuns: „Nu te-am chemat. Întoarce-te și culcă-te!” El s-a dus și s-a culcat.⁶ Domnul l-a chemat din nou pe Samuel. El s-a sculat, s-a dus la Eli și i-a zis: „Am venit; pentru că m-ai chemat.” Dar Eli i-a răspuns: „Nu te-am chemat, fiul meu! Întoarce-te și culcă-te!”⁷ Samuel încă nu-L cunoștea pe Domnul; și nici nu i se revelase Cuvântul Domnului.⁸ Domnul l-a chemat pe Samuel din nou – pentru a treia oară. Samuel s-a sculat, a venit (din nou) la Eli și i-a spus: „Am venit, pentru că m-ai chemat.” Atunci Eli a înțeles că Domnul îl cheamă pe tânăr.⁹ El i-a spus lui Samuel: „Du-te și culcă-te; iar dacă vei mai fi strigat, să spui: „Vorbește, Doamne; pentru că sclavul Tău ascultă!” Samuel a plecat și s-a culcat la locul lui.¹⁰ Domnul a venit, S-a prezentat (din nou) și l-a chemat la fel ca înainte: „Samuel! Samuel!” Samuel a răspuns: „Vorbește (Doamne), pentru că sclavul Tău ascultă!”¹¹ Atunci Domnul i-a spus lui Samuel: „Să știi că sunt pregătit să fac în Israel un lucru care va fi ca un şuierat în urechile oricui îl va auzi.”¹² În acea zi, voi face să se întâmple cu Eli tot ce am spus despre familia lui – de la început până la sfârșit.¹³ L-am anunțat că îi voi judeca familia (și o voi pedepsi) pentru totdeauna – din cauza încălcărilor legii despre care a știut, atunci când prin faptele lor, fiii lui și-au stricat reputația. Și totuși, el nu i-a muștrat (pentru stilul lor de viață).¹⁴ Din această cauză, jur familiei lui Eli că vina ei nu va fi niciodată achitată prin vreun sacrificiu sau printr-un dar de mâncare.¹⁵ Samuel a rămas culcat la locul lui până dimineața; apoi a deschis ușile „casei” Domnului. Și îi era frică să-i relateze lui Eli despre conținutul acelei revelații.¹⁶ Dar Eli l-a chemat și i-a zis: „Samuel, fiul meu!” Samuel i-a răspuns: „Sunt aici!”¹⁷ Eli l-a întrebat: „Ce ți-a zis Domnul? Să nu ascunzi nimic de mine! Domnul să se comporte cu tine cu toată duritatea Lui dacă vei ascunde de mine ceva din tot ce ți-a spus El!”¹⁸ Samuel i-a relatat totul. Nu i-a ascuns nimic. Atunci Eli a zis: „Acesta este (cu certitudine) Domnul! El să facă ce va considera că trebuie făcut!”¹⁹ Samuel creștea (fizic); și Domnul care îl susținea, a procedat exact așa cum (îi) spusese prin Cuvântul Său.²⁰ Întreg Israelul, de la teritoriul locuit de urmașii Dan și până la Beer-Șeba, a recunoscut că Samuel a fost pus ca profet al Domnului.²¹ Domnul continua să Se reveleze în Șilo; și comunica acolo cu Samuel prin Cuvântul Domnului. **4** Mesajul lui Samuel (din partea Domnului, pentru popor) a ajuns să fie cunoscut de toți oamenii din Israel. În acea vreme, Israel a plecat la război împotriva filistenilor; și și-a stabilit tabăra la Eben-Ezer, în timp ce filistenii și-au organizat tabăra la Afec.² Filistenii s-au aliniat împotriva Israelului; și a început lupta. Israel a fost învins de filistenii care au omorât în zona conflictului aproape patru mii de luptători.³ Când s-au întors luptătorii (israelieni) în tabără, oamenii care formau consiliul bătrânilor lui Israel, au spus: „De ce a adus Domnul astăzi peste noi această înfrângere pe care am suferit-o din partea filistenilor? Să aducem din Șilo acea ladă a Legământului făcut cu Domnul, pentru ca ea să meargă împreună cu noi și să ne elibereze de sub dominația dușmanilor noștri.”⁴ Poporul a trimis niște oameni la Șilo. Ei au adus de acolo lada Legământului făcut cu Domnul armatelor care stă între heruvimi. Împreună cu lada Legământului făcut cu Dumnezeu, au venit și cei doi fii ai lui Eli: Hofni și Fineas.⁵ Când a intrat în tabără lada Legământului făcut cu Domnul, tot Israelul a strigat cu o intensitate atât de mare, încât a răsunat pământul.⁶ Auzind acel ecou, filistenii au zis: „Oare ce semnificație are faptul că evreii strigă în tabăra lor atât de tare?” Când au aflat că venise în tabără

lada Domnului, ⁷filistenilor le-a fost frică; pentru că își imaginau că venise acolo un zeu. Ei au zis: „Vai de noi! Se întâmplă ceva care nu are precedent! ⁸Vai de noi! Cine ne va salva de sub dominația acestor zei puternici? Ei sunt acei zei care i-au lovit pe egipteni cu tot felul de dezastre în deșert! ⁹Rezistați, filistenilor! Fiți bărbați! Nu acceptați să deveniți subordonați evreilor, așa cum au fost ei în perioada de timp în care voi i-ați dominat! Fiți bărbați și luptați!” ¹⁰Filistenii au început lupta, în tipul căreia Israel a fost (din nou) învins. Fiecare bărbat (israelian) care mai trăia, a fugit din zona de conflict. Pierderea (suferită de Israel) a fost foarte mare. Cu acea ocazie, au murit în zona de conflict treizeci de mii de luptători care mergeau pe jos. ¹¹Lada lui Dumnezeu a fost capturată; iar cei doi fii ai lui Eli – Hofni și Fineas – au murit. ¹²În aceeași zi, un beniamit a fugit din zona de conflict și a venit la Șilo. Hainele lui erau rupte, iar pe cap avea pământ. ¹³Când a ajuns, Eli stătea pe scaunul lui, așteptând (vești) lângă drum; pentru că îi era frică, din cauza lăzii lui Dumnezeu. Bărbatul a intrat în oraș și a relatat ce s-a întâmplat. Atunci oamenii din întregul oraș au început să țipe. ¹⁴Când a auzit Eli zgomotul produs de aceste țipete, a spus: „Ce înseamnă aceste sunete?” Bărbatul a venit repede și l-a anunțat pe Eli (despre ce se întâmplase). ¹⁵Eli avea vârsta de nouăzeci și opt de ani; și orbise. ¹⁶Bărbatul i-a spus lui Eli: „Tocmai am venit din zona de conflict; astăzi am fugit de acolo.” Eli l-a întrebat: „Ce s-a întâmplat, fiul meu?” ¹⁷Cel care a adus veștile, a răspuns: „Israel a fugit din fața filistenilor; și armata a suferit o mare înfrângere. Cei doi fii ai tăi – Hofni și Fineas – au murit; iar lada lui Dumnezeu a fost capturată!” ¹⁸Când a amintit despre lada lui Dumnezeu, Eli a căzut pe spate de pe scaunul lui, pe care stătea lângă poartă. Astfel, el și-a rupt gâtul și a murit – pentru că era un om bătrân și greu. Eli a judecat Israelul pentru o perioadă de patruzeci de ani. ¹⁹Nora lui – soția lui Fineas – era însărcinată și urma să nască. Atunci când a auzit ea vestea despre capturarea lăzii lui Dumnezeu și despre moartea socrului și a soțului ei, a avut contracții și a născut; pentru că tocmai îi veniseră durerile nașterii. ²⁰În timp ce era aproape moartă, femeile care o îngrijeau, i-au spus: „Nu te speria; pentru că ai născut un fiu!” Dar ea nu a răspuns și nu a luat în considerare ce i se spunea. ²¹A pus copilului numele I-Cabod, zicând: „A dispărut gloria din Israel!” Spusese aceste cuvinte din cauza capturării lăzii lui Dumnezeu și pentru că muriseră atât socrul, cât și soțul ei. ²²Ea a zis: „A dispărut gloria din Israel; pentru că Lada lui Dumnezeu a fost capturată!” ⁵După ce au capturat lada lui Dumnezeu, filistenii au luat-o din Eben-Ezer și au adus-o la Așdod. ²Au dus lada lui Dumnezeu și au pus-o în templul (zeu)lui Dagon, așezând-o lângă acesta. ³Când s-au trezit dimineața devreme, așdodiții au văzut că Dagon era căzut cu fața spre pământ înaintea lăzii Domnului. Ei l-au luat pe Dagon și l-au pus înapoi la locul lui. ⁴În următoarea dimineață, atunci când s-au trezit devreme, au văzut că Dagon era din nou căzut cu fața spre pământ înaintea lăzii Domnului. Dar cu acea ocazie, capul lui Dagon și cele două palme ale lui erau tăiate pe prag. Îi rămăsese numai trunchiul. ⁵Acest fapt explică de ce până astăzi, preoții lui Dagon și toți cei care intră în templul lui din Așdod, nu calcă pe prag. ⁶Mâna Domnului aducea dezastre împotriva celor din Așdod. Ea îi speria; pentru că lovide cu infecții ale pielii atât pe cei din Așdod, cât și populația existentă în vecinătățile lui. ⁷Când bărbații din Așdod au văzut ce se întâmplă, au zis: „Lada Dumnezeului lui Israel nu mai trebuie să rămână la noi; pentru că mâna lui se manifestă împotriva noastră și împotriva zeului nostru numit

Dagon.”⁸ Atunci au convocat pe toți conducătorii filistenilor și i-au întrebat: „Ce să facem cu lada Dumnezeului lui Israel?” Ei au răspuns: „Lada Dumnezeului lui Israel să fie dusă la Gat!” Și au dus acolo lada Dumnezeului lui Israel.⁹ După ce au dus-o acolo, mâna Domnului a fost împotriva orașului, declanșând acolo o foarte mare panică. Domnul a lovit oamenii din oraș – de la copil și până la bătrân – cu multe infecții ale pielii.¹⁰ Atunci au trimis lada lui Dumnezeu la Ecron. Dar când a ajuns lada lui Dumnezeu acolo, cei din Ecron au început să țipe, zicând: „Au adus la noi lada Dumnezeului lui Israel, ca să ne omoare pe noi și pe poporul nostru!”¹¹ Au convocat o întâlnire cu toți conducătorii filistenilor și le-au spus: „Trimiteți de la noi lada Dumnezeului lui Israel, ca să se întoarcă la locul ei; și astfel, să nu ne omoare pe noi și pe poporul nostru!” Au cerut acest lucru pentru că era o panică de moarte în tot orașul, în timp ce mâna Domnului se manifesta acolo cu forță împotriva lor.¹² Cei care nu mureau, erau loviți cu infecții ale pielii; iar zgomotul produs de oamenii orașului care țipau, ajungea până la cer. **6** Lada Domnului a stat șapte luni pe teritoriul locuit de filistenii. ² Aceștia i-au chemat pe preoți și pe vrăjitori; și i-au întrebat: „Ce trebuie să facem cu lada Domnului? Spuneți-ne cu ce să o trimitem înapoi la locul ei?” ³ Ei le-au răspuns: „Dacă veți trimite înapoi lada Dumnezeului lui Israel, să n-o trimiteți singură; ci, oricât ar fi de costisitor, oferiți-I cu această ocazie și un dar pentru vină. Atunci veți fi vindecați; și veți ști de ce nu a încetat mâna Lui să acționeze împotriva voastră.” ⁴ Ei au mai întrebat: „Ce dar pentru vină să-I oferim?” Atunci preoții și vrăjitorii le-au răspuns: „Cinci imitații ale infecției pielii făcute din aur și cinci șoareci de aur – conform numărului conducătorilor filistenilor – pentru că aceeași epidemie v-a afectat atât pe voi toți, cât și pe conducătorii voștri.” ⁵ Deci faceți niște imagini reprezentative atât pentru infecțiile voastre, cât și pentru șoarecii care vă devastează teritoriul; și glorificați pe Dumnezeul lui Israel! Astfel este posibil ca El să Își ridice mâna de peste voi, de peste zeii voștri și de peste teritoriul vostru. ⁶ De ce să vă împietriți inimile exact cum și le-au împietrit egiptenii și faraonul? Nu s-a comportat El dur cu ei și nu i-a determinat apoi să lase pe evrei să plece? ⁷ Acum, pregătiți un car nou și două vaci care alăptează și care n-au mai fost puse (să tragă) la jug. Puneți în jug vacile la acel car; și trimiteți vițeei lor înapoi acasă. ⁸ Luați lada Domnului și puneți-o în car. Lângă ea, într-o ladă, puneți acolo obiectele din aur pe care I le trimiteți ca dar pentru vină. Apoi lăsați carul să plece. ⁹ Uitați-vă după el! Și dacă atunci când va fi pe drumul spre teritoriul lui, va merge spre Bet-Șemeș, vom ști Domnul ne-a făcut acest mare rău. Dacă nu se va întâmpla așa, vom înțelege că nu mâna Lui a fost cea care ne-a lovit; ci acest lucru a venit peste noi din întâmplare.” ¹⁰ Acei oameni au făcut așa cum li s-a spus. Au luat două vaci care alăptau, le-au pus în jug la acel car, iar pe vițeei lor i-au închis într-un țarc. ¹¹ Au pus lada Domnului în car împreună cu lada în care erau șoarecii de aur și imaginile infecțiilor lor. ¹² Vacile au mers decise pe drumul care conduce spre Bet-Șemeș. Ele au continuat să meargă mereu pe același drum, mugind; și nu au deviat nici la dreapta, nici la stânga. Conducătorii filistenilor au mers după ele până în apropierea orașului Bet-Șemeș. ¹³ Locuitorii din Bet-Șemeș secerau atunci grâul în vale. Privind, ei au observat (venind) lada; și s-au bucurat când au văzut-o. ¹⁴ Carul a intrat în câmpul din Bet-Șemeș care fusese dat în proprietate lui Iosua; și s-a oprit acolo, unde exista o mare piatră. Ei au despicat lemnele carului și (făcând focul cu

ele,) au oferit vacile Domnului ca ardere integrală. ¹⁵Leviții au dat jos lada Domnului împreună cu lada care era lângă ea și în care existau acele obiecte făcute din aur. Ei le-au pus pe acea mare piatră. Atunci, bărbații din Bet-Șemeș au adus Domnului o ardere integrală și alte sacrificii. ¹⁶Cei cinci conducători ai filistenilor au văzut toate aceste lucruri și s-au întors la Ecron în aceeași zi. ¹⁷Acestea sunt imitațiile infecțiilor – făcute din aur – pe care le-au trimis filistenii Domnului ca dar pentru vină: câte una pentru Așdod, pentru Gaza, pentru Așchelon, pentru Gat și pentru Ecron. ¹⁸Șoarecii făcuți din aur erau conform numărului tuturor orașelor filistenilor – începând cu orașele fortificate și până la sate. Acea mare piatră, pe care au așezat lada Domnului, a rămas până astăzi în câmpul (dat ca proprietate) lui Iosua care se află în localitatea Bet-Șemeș. ¹⁹Domnul i-a lovit mortal pe oamenii din Bet-Șemeș pentru că s-au uitat în lada Lui. El a omorât atunci cincizeci de mii șaptezeci de bărbați dintre ei. Poporul a plâns din cauza acestui mare dezastru cu care i-a lovit Domnul. ²⁰Atunci bărbații din Bet-Șemeș au zis: „Cine ar putea să stea înaintea Domnului – înaintea acestui Dumnezeu sfânt? Și la cine trebuie să se ducă lada atunci când va pleca de la noi?” ²¹Apoi au trimis mesageri la locuitorii din Chiriat-Iearim, ca să le spună: „Filistenii au adus înapoi lada Domnului. Veniți și luați-o la voi!” 7 Oamenii din Chiriat-Iearim au venit și au luat lada Domnului; au adus-o în casa lui Abinadab care era construită pe deal. L-au sfințit pe fiul lui numit Elazar, ca să aibă grijă de lada Domnului. ²Trecuse mult timp – aproximativ douăzeci de ani – de când lada era la Chiriat-Iearim; și întreaga familie (lărgită) a lui Israel regreta comportamentul pe care-l avuseseră (israelienii) în relația lor cu Domnul. ³Atunci Samuel a vorbit tuturor urmașilor lui Israel, zicându-le: „Dacă vă întoarceți la Domnul din toată inima voastră, atunci îndepărtați (dumne)zeii străini și imaginile Astarteei dintre voi, orientați-vă inima spre Domnul și slujiți-I numai Lui! Atunci El vă va scăpa de dominația filistenilor!” ⁴Israelienii au îndepărtat imaginile lui Baal și pe cele ale zeiței Astarteea; și au slujit numai Domnului. ⁵Apoi Samuel a spus: „Adunați tot Israelul la Mițpa; și eu mă voi ruga Domnului pentru voi!” ⁶S-au adunat la Mițpa, unde au scos apă și au turnat-o înaintea Domnului. În acea zi, ei au postit și au recunoscut acolo că au păcătuit împotriva Domnului. Samuel îi judeca pe israelieni la Mițpa. ⁷Filistenii au auzit că israelienii au venit toți la Mițpa. Atunci conducătorii filistenilor s-au adunat împotriva lui Israel. Când au auzit israelienii acest lucru, le-a fost frică de filistenii; ⁸și i-au zis lui Samuel: „Nu înceta să strigi pentru noi spre Dumnezeul nostru numit Domnul, ca să ne salveze de dominația filistenilor!” ⁹Samuel a luat un miel care încă era alăptat; și l-a oferit Domnului întreg, ca ardere integrală. Apoi a strigat spre Domnul pentru Israel; iar Domnul i-a răspuns. ¹⁰În timp ce Samuel oferea arderea integrală, filistenii se apropiau, intenționând să se lupte cu Israel. Dar Domnul a tunat în acea zi împotriva filistenilor producând un sunet de mare intensitate. Ei au fost atât de șocați, încât au decis să fugă din fața lui Israel. ¹¹Bărbații lui Israel au ieșit din Mițpa, i-au urmărit pe filistenii și i-au învins categoric până în apropiere de Bet-Car. ¹²Atunci Samuel a luat o piatră, a pus-o între Mițpa și Șen; și i-a pus numele Eben-Ezer, zicând: „Până aici, Domnul ne-a ajutat.” ¹³Astfel, filistenii au fost subordonați (israelienilor) și n-au mai invadat din nou teritoriul Israelului. Mâna Domnului a fost împotriva filistenilor atât timp cât a trăit Samuel. ¹⁴Orașele pe care le-au capturat filistenii de la Israel – cele de la Ecron și până la Gat – au fost luate înapoi (de

israelieni). Israel a eliberat teritoriile lor care fuseseră capturate și deveniseră parte din teritoriul filistenilor. În același timp, a fost pace între Israel și amoriți. ¹⁵Samuel a continuat să judece pe Israel tot timpul cât a trăit. ¹⁶El mergea în fiecare an și înconjura Betelul, Ghilgalul și Mițpa, judecând pe Israel în toate aceste localități. ¹⁷Apoi se întorcea la Rama – pentru că acolo era casa lui. Și judeca și acolo pe Israel. În acel loc a construit și un altar Domnului. **8** Când a îmbătrânit, Samuel i-a pus pe fiii lui în funcția de judecatori ai poporului Israel. ²Numele fiului lui care i se născuse primul, era Ioel; iar numele celui de-al doilea fiu era Abia. Ei erau judecatori la Beer-Șeba. ³Dar fiii lui Samuel nu urmau exemplul lui; ci erau niște profitori, luau mită și pronunțau decizii care încălcau dreptatea. ⁴Toți cei care formau consiliul bătrânilor lui Israel, s-au adunat și au venit la Samuel, la Rama. ⁵Ei i-au zis: „Tu ești bătrân; iar fiii tăi nu urmează modelul tău de comportament. Acum, pune un rege care să guverneze peste noi, așa cum au toate celelalte popoare!” ⁶Samuel a considerat ca fiind un lucru rău faptul că ei au cerut un rege care să guverneze peste ei; și s-a rugat Domnului. ⁷Dar Domnul i-a zis lui Samuel: „Fă tot ce îți cere poporul și exact cum îți va spune; pentru că nu de tine se dezice el astfel, ci de Mine, ca să nu mai guvernez Eu peste ei!” ⁸Așa au procedat încă din ziua în care i-am scos din Egipt și până astăzi! M-au abandonat și au slujit altor (dumne)zei. Ei se comportă așa și cu tine. ⁹Deci ia în considerare cererea lor; dar avertizează-i și anunță-i care vor fi drepturile regelui care va guverna peste ei.” ¹⁰Samuel a venit în fața poporului care îi ceruse un rege; și i-a spus toate cuvintele Domnului. ¹¹El le-a zis: „Acestea vor fi drepturile regelui care va guverna peste voi: îi va lua pe fiii voștri și îi va folosi la carele lui. Ei îi vor fi călăreți și vor alerга înaintea acelor care. ¹²Îi va folosi pentru el în calitate de conducători peste mii de persoane, ca și peste cincizeci de persoane. Îi va pune să presteze muncile specifice semănatului cerealelor; și îi va trimite să-i adune recoltele. Le va pretinde să-i facă echipament de război și pentru carele lui. ¹³Le va lua pe fiicele voastre ca să le pună să-i producă uleiuri parfumate și să-i facă mâncare. ¹⁴Va lua partea cea mai bună din terenurile voastre agricole, din viile voastre și din smochinii voștri – ca să o dea slujitorilor lui. ¹⁵Va lua a zecea parte din producția voastră de cereale și din strugurii voștri. Ce va aduna astfel de la voi, va da conducătorilor și slujitorilor lui. ¹⁶Îi va lua pe slujitorii voștri și pe slujitoarele voastre, ca și ce este mai bun între vitele și măgarii voștri; și îi va folosi pentru lucrările lui. ¹⁷Îi veți da a zecea parte din turmele voastre; și îi veți fi slujitori. ¹⁸Atunci veți striga să fiți salvați de implicațiile comportamentului regelui pe care vi l-ați ales; dar Domnul nu vă va răspunde!” ¹⁹Poporul nu a vrut să ia în considerare ce le spunea Samuel; și a zis: „Nu vrem să facem cum zici tu; ci să fie un rege (și) peste noi!” ²⁰Astfel vom fi la fel ca toate celelalte popoare. Regele nostru va guverna peste noi și ne va conduce în războaiele noastre!” ²¹După ce a auzit tot ce a avut poporul de zis, Samuel l-a spus Domnului cuvintele lor. ²²Atunci Domnul i-a zis lui Samuel: „Fă așa cum cer ei și pune un rege (care să guverneze) peste ei.” Samuel le-a zis israelienilor: „Întoarceți-vă fiecare în orașul lui!” **9** Era un om cu renume din tribul lui Beniamin. Numele lui era Chiș. El era fiul lui Abiel – fiul lui Țeror – fiul lui Behorat – fiul lui Afiah – un beniamit. ²Acest om avea un fiu care se numea Saul – un tânăr frumos cum nu mai exista nimeni printre israelieni. El era mai înalt cu un cap decât toți ceilalți. ³Într-o zi, măgărițele tatălui lui Saul care se numea Chiș, s-au pierdut. Atunci Chiș i-a zis fiului

lui numit Saul: „Ia cu tine pe unul dintre slujitori și duceți-vă să căutați măgărițele!”

⁴Au traversat teritoriul muntos al urmașilor lui Efraim și zona numită Șalișa – fără să le găsească. Apoi au trecut și prin zona numită Șaalim – dar tot nu le-au găsit. Au căutat și în teritoriul locuit de urmașii lui Beniamin – fără a le găsi. ⁵Când au ajuns în localitatea Țuf, Saul i-a zis slujitorului lui care era cu el: „Să ne întoarcem; pentru ca tatăl meu să nu fie mai îngrijorat pentru noi decât pentru măgărițele!” ⁶Dar slujitorul i-a zis: „Să știi că în acest oraș se află un om al lui Dumnezeu. El este respectat; și tot ce spune el, se confirmă. Să ne ducem acolo acum; și poate ne va spune el pe ce drum să mergem.” ⁷Saul i-a răspuns slujitorului lui: „Dacă mergem acolo, ce am putea să-i ducem acelui om? Nu mai există mâncare în saci; și nu avem nici vreun dar pentru omul lui Dumnezeu. Deci, ce mai avem?” ⁸Slujitorul i-a zis din nou lui Saul: „Să știi că am găsit la mine un sfert de șechel de argint. Îl voi da omului lui Dumnezeu, ca să ne spună pe ce drum să mergem.” ⁹În vremurile străvechi, când cineva mergea în Israel să-L întrebe pe Dumnezeu, se zicea că merge la cel care vede. Acela care se numește astăzi profet, atunci se numea „omul care vede (ce îi revelează Dumnezeu)”.

¹⁰Saul i-a răspuns slujitorului lui: „Corect! Hai să mergem acolo!” Astfel au intrat în orașul în care era atunci omul lui Dumnezeu. ¹¹În timp ce urcau dealul spre oraș, au întâlnit niște femei care ieșeau să scoată apă. Ei le-au întrebat: „Este aici omul care vede?” ¹²Iar ele le-au răspuns: „Da, el este aici: chiar în fața voastră. Grăbiți-vă să vă întâlniți cu el! A sosit în oraș chiar astăzi, pentru că poporul aduce un sacrificiu pe înălțime. ¹³Imediat după ce veți intra în oraș, îl veți putea întâlni înainte să urce pe înălțime ca să mănânce. Poporul nu mănâncă până nu vine el. Doar el binecuvântează sacrificiul; și abia apoi mănâncă cei care au fost invitați. Mergeți chiar acum acolo; și-l veți găsi.” ¹⁴Ei au urcat dealul și au ajuns în oraș. Cum au intrat în el, Samuel venea spre ei mergând spre locul înalt. ¹⁵Domnul Se revelase lui Samuel cu o zi înainte de venirea lui Saul; și-i spusese: ¹⁶„Măine, aproximativ la această oră, voi trimite la tine un bărbat din teritoriul locuit de urmașii lui Beniamin. Să-l ungi ca și conducător peste poporul Meu – Israel. El va elibera poporul Meu de sub dominația filistenilor. Se va întâmpla așa pentru că am privit spre poporul Meu. Am auzit cum strigă... Acele sunete au ajuns până la Mine!” ¹⁷Când l-a văzut Samuel pe Saul, Domnul i-a zis: „Acesta este bărbatul despre care ți-am vorbit! El va guverna poporul Meu!” ¹⁸Saul s-a apropiat de Samuel în dreptul porții (orașului); și i-a zis: „Te rog să îmi spui unde este casa celui care vede!” ¹⁹Samuel i-a răspuns: „Eu sunt omul care vede. Mergi înaintea mea pe acea zonă înaltă; pentru că astăzi vei mânca împreună cu mine. Dimineată te voi lăsa să pleci; și-ți voi spune tot ce este în inima ta!” ²⁰În legătură cu măgărițele pe care le-ai pierdut cu trei zile în urmă, îți spun să nu te îngrijorezi; pentru că ele au fost găsite. Dar oare spre cine este îndreptată toată speranța lui Israel, dacă nu spre tine și spre întreaga ta familie?” ²¹Saul i-a răspuns: „Oare nu sunt eu un beniamit – din cel mai nesemnificativ trib al poporului Israel? Și clanul meu este oare cel mai remarcabil între toate celelalte ale tribului lui Beniamin? De ce îmi vorbești astfel?” ²²Atunci Samuel l-a luat pe Saul și pe slujitorul lui, i-a dus în (acea) sală (specială) și i-a pus în fața celor invitați. Erau acolo vreo treizeci de persoane. ²³Samuel i-a zis celui care pregătea mâncarea: „Adu bucata de carne pe care ți-am dat-o și despre care ți-am spus s-o pui într-un loc separat!” ²⁴Cel care pregătea mâncarea a luat coapsa cu ce era pe ea și a pus-o în fața lui Saul. Samuel a

zis: „Aceasta a fost păstrată pentru tine. Mănâncă! Pentru că am pus-o separat pentru tine de când am chemat poporul.” Astfel, în acea zi, Saul a mâncat împreună cu Samuel.²⁵ Apoi au coborât de pe acea zonă înaltă și au mers în oraș; iar Samuel a vorbit cu Saul pe acoperiș(ul casei lui).²⁶ S-au trezit devreme – când începea să se lumineze – și Samuel l-a chemat pe Saul pe acoperiș, zicându-i: „Scoală-te; pentru că urmează să te trimit acasă!” Saul s-a sculat și s-a dus afară împreună cu Samuel.²⁷ În timp ce se îndreptau spre zona limită a orașului, Samuel i-a zis lui Saul: „Spune-i slujitorului să meargă înaintea noastră. Dar tu să te oprești; pentru că îți voi spune Cuvântul lui Dumnezeu. Și slujitorul a făcut exact cum i s-a cerut. **10** Samuel a luat cornul cu ulei. Apoi a turnat acel ulei pe capul lui Saul și l-a sărutat, zicând: „Oare nu te-a uns Domnul ca să fii conducător peste moștenirea Lui? ²După ce vei pleca de la mine, vei întâlni doi bărbați lângă mormântul Rahelei, la marginea teritoriului locuit de urmașii lui Beniamin – la Teltah. Ei îți vor spune: «Măgărițele pentru care ai plecat ca să le cauți, au fost găsite. Acum, tatăl tău nu mai este îngrijorat pentru măgărițe, ci pentru voi. El întreabă: Ce să fac pentru fiul meu?». ³Vei trece de acel loc și vei merge mai departe până la stejarul din Tabor. Acolo te vor întâlni trei iezi, altul trei pâini, iar celălalt un burdof cu vin. ⁴Ei te vor saluta și îți vor oferi două pâini pe care le vei lua din mâna lor. ⁵Apoi vei merge la «Ghiva lui Dumnezeu» unde există un corp de armată format din filistenii. Cum vei intra în oraș, vei întâlni un grup de profeți care coboară de pe înălțime cu harpe, cu tamburine, cu flaute și cu lire înaintea lor. Ei vor profeți. ⁶Spiritul Domnului va veni în forță peste tine, vei profeți împreună cu ei și vei fi transformat într-un alt om. ⁷Când se vor întâmpla aceste lucruri care sunt pentru tine niște semne, să faci ce vei considera că este de făcut; pentru că Domnul te susține! ⁸Mergi înaintea mea la Ghilgal. Apoi voi veni și eu la tine, ca să aduc arderi integrale și sacrificii de pace. Vei aștepta șapte zile până voi veni la tine, ca să-ți spun ce vei avea de făcut.” ⁹După ce Saul s-a întors cu spatele ca să se despartă de Samuel, Dumnezeu i-a dat imediat o altă inimă; și toate aceste semne au fost confirmate în acea zi. ¹⁰Când au ajuns la Ghiva, Saul s-a întâlnit cu un grup de profeți. Spiritul lui Dumnezeu a venit în forță peste el. Atunci Saul a început să profețească în mijlocul lor. ¹¹Când toți cei care-l cunoscuseră înainte au văzut că profețea împreună cu ei, au zis unul celuilalt: „Ce i s-a întâmplat fiului lui Chiș? Face parte și Saul dintre profeți?” ¹²Iar un om care locuia acolo, a mai zis: „Și cine este tatăl lor?” Astfel a ajuns celebră întrebarea: „Este cumva și Saul printre profeți?” ¹³Când și-a terminat profeția, Saul a venit pe înălțime. ¹⁴Atunci unchiul lui l-a întrebat atât pe el cât și pe slujitorul lui: „Pe unde ați umblat?” Saul i-a răspuns: „Am fost să căutăm măgărițele. Dar când am văzut că nu le putem găsi, ne-am dus la Samuel.” ¹⁵Unchiul lui l-a întrebat: „Spune-mi: ce v-a zis Samuel?” ¹⁶Saul i-a răspuns: „Ne-a zis că măgărițele au fost găsite.” Dar nu i-a spus nimic din tot ce i-a vorbit Samuel despre guvernare. ¹⁷Samuel a chemat poporul să se adune înaintea Domnului la Mițpa. ¹⁸Acolo, el le-a spus: „Vă transmit un mesaj din partea Dumnezeului lui Israel numit Domnul. El zice: «Am scos pe Israel din Egipt și v-am eliberat de sub autoritatea egiptenilor și a tuturor regatelor care vă exploatau.» ¹⁹Dar voi Îl respingeți astăzi pe Dumnezeuul vostru Care v-a scăpat din toate dezastrelor și din necazurile voastre. Voi ziceți: «Nu vrem să facem cum spui tu; ci pune un rege care să ne

guverneze!» Acum, dacă aceasta este dorința voastră, prezentați-vă înaintea Domnului, conform triburilor și clanurilor voastre.” ²⁰Samuel a apropiat toate triburile lui Israel; și a ieșit prin tragere la sorți tribul lui Benjamin. ²¹Apoi a apropiat tribul lui Benjamin, pe clanuri; și a ieșit prin tragere la sorți clanul lui Matri. În final, tragerea la sorți l-a desemnat pe Saul – fiul lui Chiș. Dar când l-au căutat, nu l-au putut găsi. ²²Ei l-au întrebat în continuare pe Domnul: „A venit acest om aici?” Domnul le-a răspuns: „Da! Este ascuns printre bagaje!” ²³Ei s-au dus repede și l-au scos de acolo. Când s-a ridicat în mijlocul poporului, era mai înalt cu un cap decât oricare alt israelian. ²⁴Atunci Samuel a zis întregului popor: „Îl vedeți pe acela pe care l-a ales Domnul? Nu este altul ca el în tot poporul?” Și toți au strigat: „Trăiască regele!” ²⁵Samuel a informat poporul cu privire la legea guvernării lui printr-un rege. El a scris această lege într-o carte; și a pus-o înaintea Domnului. Apoi Samuel a trimis pe fiecare din popor la casa lui. ²⁶Saul a plecat și el acasă – în Ghiva – însoțit de oamenii viteji ale căror inimi le sensibilizase Domnul. ²⁷Totuși au fost și niște oameni sfidători, care au zis: „Cum ar putea acesta să ne elibereze?” L-au desconsiderat și nu i-au adus nici un dar. Însă Saul s-a făcut că nu-i aude.

II Amonitul Nahaș a venit și și-a instalat tabăra împotriva Iabeșului din Ghilad. Atunci toți bărbații din Iabeș i-au zis lui Nahaș: „Ratifică un legământ cu noi; și astfel, îți vom sluji!” ²Dar Nahaș – amonitul – le-a zis: „Voi ratifica un legământ cu voi doar dacă îmi permiteți să vă scot tuturor ochiul drept și să aduc astfel rușinea peste întregul Israel!” ³Oamenii care formau consiliul bătrânilor Iabeșului, i-au zis: „Permite-ne un timp de șapte zile, ca să trimitem mesageri în toate teritoriile lui Israel; și dacă nu va fi nimeni care să ne elibereze, ne vom preda ție!” ⁴Când au sosit acei mesageri în Ghiva lui Saul și au spus aceste cuvinte în auzul poporului, toți a început să plângă în hohote. ⁵Saul tocmai se întorcea de la câmp în urma boilor; și a întrebat: „Ce s-a întâmplat? De ce plânge poporul?” Atunci ei i-au relatat despre ce îi anunțaseră bărbații din Iabeș. ⁶Când a auzit Saul aceste cuvinte, Spiritul lui Dumnezeu a venit în forță peste el; și i s-a declanșat mânia. ⁷A luat o pereche de boi, i-a tăiat în bucăți și a trimis prin mesageri acele bucăți în toate teritoriile locuite de urmașii lui Israel, împreună cu următorul mesaj: „Așa se va întâmpla cu boii celor care nu îl urmează pe Saul și pe Samuel!” Teroarea Domnului a intrat în popor. Atunci ei au ieșit la luptă ca un singur om. ⁸Când Saul i-a numărat la Bezec, oamenii care veniseră din Israel erau trei sute de mii de bărbați; iar din Iuda veniseră treizeci de mii de bărbați. ⁹Atunci el le-a zis mesagerilor care veniseră: „Așa să spuneți bărbaților din Iabeș-Ghilad: «Mâine, când soarele va produce caniculă, veți fi (deja) salvați!».” Când au ajuns acolo mesagerii, le-au spus aceste lucruri bărbaților din Iabeș. Atunci ei s-au bucurat. ¹⁰Și le-au zis amoniților: „Mâine ne vom preda vouă și veți putea să faceți cu noi tot ce veți dori.” ¹¹În următoarea zi, Saul a împărțit oamenii în trei grupuri. În timpul serviciului gărzii de dimineață, ei au pătruns în tabăra amoniților și i-au lovit până când s-a instalat canicula. Cei care au supraviețuit, s-au dispersat. Astfel, n-au mai fost lăsați împreună nici măcar doi dintre ei. ¹²Atunci poporul i-a zis lui Samuel: „Cine sunt cei care n-au fost de acord ca Saul să ne guverneze? Aduceți-i aici, ca să-i omorâm!” ¹³Dar Saul a zis: „Niciun om nu va fi omorât în această zi; pentru că astăzi Domnul l-a salvat pe Israel!” ¹⁴Atunci Samuel a spus poporului: „Să mergem la Ghilgal și să recunoaștem încă odată acolo

conducerea prin acest rege!”¹⁵ Astfel, tot poporul s-a dus la Ghilgal și l-au încoronat pe Saul ca rege, în prezența Domnului. Au adus acolo sacrificii de pace înaintea Domnului și s-au bucurat foarte mult: atât Saul, cât și toți israelienii. **12** Samuel a zis întregului Israel: „Am făcut tot ce mi-ați cerut, punând un rege (care să guverneze) peste voi.”² Acum, priviți: aveți un rege! Eu am îmbătrânit și părul mi s-a albit; iar fiii mei sunt aici cu voi. Am fost conducătorul vostru din tinerețea mea și până astăzi.³ Stau aici și vă cer acum să spuneți înaintea Domnului și înaintea celui uns ca rege, ce aveți să-mi reproșați! Cui i-am luat boul sau măgarul? Pe cine am înșelat sau am exploatat? Din mâna cui am primit mită ca să închid ochii față de vina lui? Spuneți-mi; și vă voi da înapoi!”⁴ Ei i-au răspuns: „Nu ne-ai înșelat, nu ne-ai exploatat și n-ai luat nimic din mâna nimănui.”⁵ Atunci el le-a mai zis: „Domnul este martor împotriva voastră; și unsul Său (ca rege) este martor în această zi că nu m-ați găsit vinovat cu absolut nimic!” Ei au răspuns: „El este martor.”⁶ Samuel a spus poporului: „Domnul este Cel care i-a ales pe Moise și pe Aaron; și tot El i-a scos pe strămoșii voștri din Egipt.”⁷ Acum rămâneți aici înaintea Domnului, ca să vă prezint toate faptele drepte pe care le-a făcut El pentru voi și pentru strămoșii voștri.⁸ După ce Iacov a intrat în Egipt, strămoșii voștri au strigat spre Domnul; și El l-a trimis atât pe Moise cât și pe Aaron care i-au scos din Egipt și i-au adus ca să locuiască în acest loc.⁹ Dar pentru că ei L-au uitat pe Dumnezeu lor care se numește Domnul, El i-a vândut făcându-i să ajungă la discreția lui Sisera – conducătorul armatei Hațorului. Au fost dominați de filistenii și de regele Moabului, care au luptat împotriva lor.¹⁰ Israelienii au strigat spre Domnul, zicând: «Am păcătuit când L-am abandonat pe Domnul și am slujit imaginilor lui Baal și ale Astarteei. Dar acum Îți cerem să ne eliberezi de sub dominația dușmanilor noștri; și Îți vom sluji (numai) Ție!». ¹¹ Atunci Domnul i-a trimis pe Ierub-Baal, pe Barac, pe Iefta și pe Samuel. Ei v-au eliberat de sub opresiunea dușmanilor din jurul vostru; și ați putut locui astfel în liniște și fără frică.¹² Dar când ați văzut că Nahaș – regele amoniților – se îndreaptă împotriva voastră, deși Dumnezeu vostru numit Domnul vă era Rege, mi-ați zis: «Nu vrem să facem cum zici tu; ci să guverneze un rege peste noi!»¹³ Deci acum aveți regele pe care l-ați cerut și pe care l-ați ales. Domnul a pus peste voi un rege.¹⁴ Dacă vă veți teme de Domnul și Îi veți sluji, dacă veți asculta de tot ce vă spune El și nu vă veți revolta împotriva poruncilor Lui urmându-L pe Dumnezeu vostru numit Domnul – atât voi, cât și regele care domnește peste voi – va fi bine.¹⁵ Dar dacă nu vă veți conforma cerințelor Domnului și vă veți opune poruncii Sale, mâna Lui va fi împotriva voastră, așa cum a fost împotriva strămoșilor voștri.¹⁶ Rămâneți în continuare aici și priviți acest mare lucru pe care Domnul îl va face în fața voastră.¹⁷ Oare nu este acum timpul pentru seceratul grâului? Voi striga spre Domnul; și El va trimite tunet și ploaie. Atunci veți înțelege că ați făcut un mare rău în ochii Domnului când ați cerut pentru voi un rege!”¹⁸ Samuel l-a chemat pe Domnul; și El a trimis tunet și ploaie în acea zi. Atunci întregul popor s-a temut foarte mult de Domnul și de Samuel.¹⁹ I-au spus lui Samuel: „Roagă-te Dumnezeului tău care se numește Domnul pentru slujitorii tăi, ca să nu murim; pentru că am adăugat la toate păcatele noastre și răul de a cere pentru noi un rege.”²⁰ Samuel a răspuns poporului: „Să nu vă fie frică! Deși ați făcut tot acest rău, vă cer să nu încetați să-L urmați pe Domnul; ci să-L slujiți cu toată inima voastră.”²¹ Nu vă duceți după lucruri inutile care nu vă aduc nici beneficiu și

nici nu vă pot salva. ²²Domnul nu-Și va abandona poporul din cauza numelui Lui care este mare. Lui I-a făcut plăcere să facă din voi poporul Său. ²³În ce mă privește, nu voi accepta în nici un caz să păcătuiesc împotriva Domnului încetând să mă rog pentru voi. Eu voi continua să vă învăț să trăiți corect și să mergeți pe drumul drept. ²⁴Cel mai important lucru pe care vi-l cer este să vă temeți de Domnul și să Îi slujiți consecvent din toată inima voastră; pentru că vedeți ce lucruri mari a făcut El pentru voi. ²⁵Dar dacă veți continua să faceți ce este rău, veți fi distruși – atât voi, cât și regele vostru!” **13** Saul avea vârsta de treizeci de ani când a devenit rege; și a guvernat patruzeci și doi de ani peste Israel. ²Și-a ales trei mii de bărbați din Israel: două mii erau cu el în Micmaș și în regiunea muntoasă a Betelului, iar o mie era cu Ionatan în Ghiva unde locuiau urmașii lui Beniamin. Pe toți ceilalți oameni din popor, i-a trimis acasă. ³Ionatan a atacat tabăra filistenilor care era la Gheva. Toți ceilalți filistenii au aflat acest lucru. Atunci Saul a dat ordin să se sufle din corn în tot teritoriul locuit de israelieni, zicând: „Să audă evreii ce s-a întâmplat!” ⁴Astfel s-a știut în tot Israelul că Saul a atacat tabăra filistenilor și că Israel s-a făcut urât acestora. Saul a chemat poporul să i se alăture la Ghilgal. ⁵Filistenii s-au adunat ca să lupte cu Israel. Erau trei mii de care și șase mii de călăreți. Cei care veniseră să lupte, erau foarte mulți – ca particulele de nisip de pe malul mării. Au venit și și-au instalat tabăra la Micmaș, în vestul Bet-Avenului. ⁶Când bărbații lui Israel au văzut că sunt în dificultate – pentru că armata lor nu era suficient de bine dotată –, au început să se ascundă în peșteri, în tufișuri, printre stânci, în gropi și în fântâni. ⁷Unii dintre evrei chiar au traversat Iordanul și au mers spre teritoriile locuite de urmașii lui Gad și în Ghilad. Saul era încă la Ghilgal; și toți cei care erau cu el, tremurau de frică. ⁸El a așteptat șapte zile, pentru că acesta era timpul stabilit de Samuel. Dar pentru că Samuel nu venea la Ghilgal, oamenii lui Saul au început să se disperseze. ⁹Atunci Saul a zis: „Aduceți la mine animalul care trebuie să fie ars integral și sacrificiile de pace.” Apoi a omorât animalul care urma să fie ars integral. ¹⁰Tocmai în momentul în care terminase cu arderea integrală (a animalului), a sosit și Samuel. Saul a venit în întâmpinarea lui ca să-l salute. ¹¹Samuel i-a zis: „Ce ai făcut?” Saul i-a răspuns: „Când am văzut că oamenii mei au început să se împrăzieze, că tu nu vii la timpul stabilit și că filistenii sunt adunați la Micmaș, ¹²mi-am zis: «Filistenii vor înainta împotriva mea la Ghilgal, iar eu încă nu am cerut ajutorul Domnului.» Astfel, am avut curajul să ofer eu animalul pentru arderea integrală.” ¹³Samuel i-a zis lui Saul: „Ai lucrat ca un nebun; și nu ai respectat porunca pe care ți-o dăduse Dumnezeu tău care se numește Domnul. Dacă ai fi ascultat, Domnul ți-ar fi consolidat pentru totdeauna guvernarea peste Israel. ¹⁴Dar acum, guvernarea ta nu va mai continua din generație în generație. Domnul Și-a găsit un om compatibil cu inima Lui; și l-a desemnat să fie conducătorul poporului Său! Se întâmplă așa pentru că nu te-ai conformat poruncii Domnului!” ¹⁵Samuel s-a ridicat și a plecat din Ghilgal la Ghiva – teritoriu locuit de urmașii lui Beniamin. Saul a numărat oamenii care erau cu el; și a rezultat un număr de șase sute de bărbați. ¹⁶Saul, împreună cu Ionatan – fiul lui – și cu acei bărbați, au rămas la Ghiva, în teritoriile urmașilor lui Beniamin. Filistenii își instalaseră tabăra la Micmaș. ¹⁷Din tabăra filistenilor au ieșit trei grupuri, ca să producă dezastru. Un grup s-a dus pe drumul care conduce la Ofra, în regiunea Șual. ¹⁸Un altul s-a deplasat pe drumul care conduce la Bet-Horon. Ultimul grup a mers pe

drumul care conduce la limita teritorială din valea Teboim, spre deșert. ¹⁹În acele vremuri, în tot Israelul nu exista nici un fierar; pentru că filistenii zisese: „Nu trebuie să permitem evreilor să-și facă săbii sau lănci.” ²⁰În consecință, fiecare israelian se ducea la filistenii ca să-și ascute fierul pentru plug, sapa, toporul și seceră. ²¹Prețul era de două treimi dintr-un șechel pentru ascuțirea fierului de plug și al sapei; și plăteau o treime dintr-un șechel pentru ascuțirea furcii, a toporului și a fierului folosit la conducerea boilor. ²²Astfel, în ziua conflictului, nici unul dintre luptătorii care erau cu Saul și cu Ionatan, nu avea o sabie sau o lance în mână. Asemenea arme aveau doar Saul și fiul lui, Ionatan. ²³O unitate de luptă din tabăra filisteană a plecat și a ajuns la Micmaș. Acolo a staționat în locul unde se trecea dintr-o parte în alta. **14** În una dintre zile, Ionatan – fiul lui Saul – i-a zis tânărului care-i transporta armele: „Vino să pătrundem până în tabăra armatei filistenilor. Ea este pe cealaltă parte!” Dar nu i-a spus nimic tatălui lui (despre acest plan). ²⁴În acest timp, Saul era la marginea orașului Ghiva, sub rodiul din Migron. Erau acolo cu el aproape șase sute de bărbați. ²⁵Între ei era și Ahia care purta o tunică. El era fiul lui Ahitub și fratele lui I-Cabod – fiul lui Fineas – nepotul lui Eli, care fusese preotul Domnului la Șilo. Dar nimeni nu știa că Ionatan plecase. ²⁶De fiecare parte a zonei unde se putea traversa și pe unde intenționa Ionatan să treacă pentru a ajunge la tabăra filistenilor, exista câte un colț de stâncă. Numele unuia era Boțet, iar al celuilalt era Seneh. ²⁷Unul dintre ele era în partea de nord, spre Micmaș, iar celălalt în partea de sud, spre Gheva. ²⁸Ionatan i-a zis tânărului care-i transporta armele: „Vino să pătrundem până în tabăra acestor necircumciși! Poate că Domnul va lucra pentru noi; pentru că nimic nu-L împiedică pe Domnul să ofere salvarea prin puțini oameni la fel ca atunci când participă mulți!” ²⁹Cel care-i transporta armele, i-a răspuns: „Fă tot ce ai în gând! Să știi că te voi susține în tot ce intenționezi să faci!” ³⁰Ionatan a spus: „Ne vom îndrepta spre acei bărbați; și îi vom face să vadă că am venit între ei. ³¹Dacă ne vor zice să așteptăm să se apropie ei de noi, vom rămâne acolo unde suntem; și nu vom înainta spre ei. ³²Dar dacă ne vor zice să venim la ei, atunci vom urca; pentru că acesta este pentru noi semnul că Domnul îi va face să fie învinși de noi.” ³³Astfel, ei au apărut amândoi în fața taberei filistene. Atunci filistenii au zis: „Priviți! Evreii ies din găurile în care s-au ascuns!” ³⁴Bărbații din tabără au strigat spre Ionatan și spre cel care îi transporta armele, zicând: „Veniți sus la noi să vă arătăm ceva!” Atunci Ionatan i-a spus celui care îi transporta armele: „Vino după mine; pentru că Domnul îi face să fie învinși de Israel!” ³⁵Ionatan a urcat folosindu-se de mâini și de picioare; iar cel care-i transporta armele, îl urma. Filistenii cădeau înaintea lui Ionatan; iar cel care-i transporta armele, venea în urma lui și-i omora. ³⁶În acest prim atac făcut de Ionatan și de cel care-i transporta armele, au fost omorâți aproape douăzeci de bărbați pe o suprafață de aproximativ o jumătate de hectar. ³⁷Teroarea a cuprins întreaga armată. S-au speriat atât cei din tabără, cât și cei din câmpie. Au fost panicați nu numai cei din corpul de gardă, ci și aceia care ieșiseră să distrugă. Și se cutremura pământul... Această panică a fost trimisă de Dumnezeu. ³⁸Gărzile lui Saul care erau în Ghiva locuită de urmașii lui lui Beniamin, s-au uitat și au văzut că armata (filistenilor) se dispersează în toate părțile. ³⁹Atunci Saul le-a zis bărbaților care erau cu el: „Numărați și vedeți cine a plecat dintre noi.” Când au numărat, au văzut că lipseau Ionatan și cel care îi transporta armele. ⁴⁰Saul i-a zis lui Ahia: „Adu aici lada lui Dumnezeu!” În acele

vremuri, lada lui Dumnezeu era în tabăra israeliților. ¹⁹În timp ce Saul îi vorbea preotului, haosul din tabăra filistenilor a devenit din ce în ce mai mare. Atunci Saul i-a zis preotului: „Retrage-ți mâna!” ²⁰Apoi Saul și oamenii lui s-au adunat și au intrat în luptă. Au găsit o mare dezordine; pentru că filistenii se omorau între ei. ²¹Chiar și aceia dintre evrei care fuseseră înainte cu filistenii și se duseseră împreună cu aceștia în tabăra lor, s-au aliat cu israelienii care erau conduși de Saul și de Ionatan. ²²Când toți bărbații care se ascunseseră în regiunea muntoasă locuită de urmașii lui Efraim au auzit că filistenii au fugit, au venit și ei să lupte împotriva lor; și i-au urmărit. ²³În acea zi, Domnul a scăpat pe Israel; iar lupta s-a extins până dincolo de localitatea Bet-Aven. ²⁴Bărbații lui Israel au fost extenuați în acea zi; pentru că Saul pusese un jurământ asupra lor, zicând: „Să fie blestemat bărbatul care va mânca ceva până seara, înainte să mă răzbun pe dușmanii mei!” Astfel, nici unul dintre ei n-a gustat nici un fel de mâncare. ²⁵Întreaga armată a intrat într-o pădure. Acolo, pe jos, existau faguri cu miere. ²⁶Când au intrat în pădure, au văzut că mierea curgea din faguri; dar nimeni nu a luat miere cu mâna să o ducă la gură, pentru că se temeau de blestem. ²⁷Dar Ionatan nu auzise jurământul pe care tatăl lui îl făcuse împreună cu armata. Astfel, el a întins capătul bățului pe care-l avea în mâna lui; și l-a înmuiat în mierea din fagure. Și-a dus mierea cu mâna la gură; și mâncând, i s-au luminat ochii. ²⁸Atunci unul dintre bărbați i-a spus: „Tatăl tău a pus armata sub un jurământ sever, spunând: „Să fie blestemat bărbatul care va mânca ceva în această zi! Așa se explică de ce este extenuată armata acum.” ²⁹Atunci Ionatan a răspuns: „Tatăl meu a pus țara în pericol! Priviți cum mi s-au luminat ochii pentru că am gustat puțin din această miere! ³⁰Ar fi fost mult mai bine dacă oamenii ar fi mâncat astăzi din prada pe care au luat-o de la dușmanii lor! Oare atunci n-ar fi fost înfrângerea filistenilor mai mare?” ³¹În acea zi, după ce i-au anihilat pe filistenii de la Micmaș până la Aialon, oamenii erau foarte obosiți. ³²Au venit repede spre pradă, au luat oi, vite și viței, le-au tăiat pe pământ și le-au mâncat carnea cu tot cu sânge. ³³Dar unii i-au spus lui Saul: „Poporul păcătuiește împotriva Domnului, mâncând carnea cu sângele ei!” Saul a spus: „Ați fost necredincioși! Acum, aduceți aici o piatră mare. ³⁴Anunțați printre oameni că trebuie ca fiecare să-și aducă boul sau oaia; să le taie aici și apoi să le mănânce – ca să nu mai păcătuiască împotriva Domnului mâncând carne cu sânge!” Astfel, în acea noapte, fiecare și-a adus cu el animalul; și l-a tăiat acolo. ³⁵Saul a construit un altar Domnului. Acela a fost primul altar pe care l-a construit el Domnului. ³⁶Apoi a zis: „Veniți să-i urmărim pe filistenii în timpul nopții, să-i prădăm până când se luminează și să nu lăsăm viu pe nici unul dintre ei!” Ei i-au răspuns: „Fă tot ce crezi că este bine!” Dar preotul a zis: „Să ne apropiem aici de Dumnezeu!” ³⁷Saul l-a întrebat pe Dumnezeu: „Să-i urmăresc pe filistenii? Îi vei face să fie învinși de Israel?” Dar Domnul nu i-a răspuns în acea zi. ³⁸Atunci Saul a zis: „Să vină aici toți conducătorii armatei, ca să descoperim ce păcat a fost comis astăzi. ³⁹Jur pe Domnul care este viu – pe Cel care îl salvează pe Israel – că și dacă ar fi vorba despre fiul meu Ionatan, chiar și el va trebui să moară!” Dar nimeni din popor nu i-a dat vreun răspuns. ⁴⁰Saul a zis întregului Israel: „Voi veți sta într-o parte, iar eu împreună cu fiul meu Ionatan vom sta în cealaltă parte.” Poporul i-a răspuns: „Fă ce crezi că este bine.” ⁴¹Saul s-a rugat Dumnezeului lui Israel care se numește Domnul, zicând: „Doamne, arată-ne adevărul!” Apoi, prin tragere la sorti, a ieșit Ionatan și Saul. Astfel, ceilalți bărbați au

scăpat.⁴² Atunci Saul a zis: „Trageți la sorți între mine și fiul meu Ionatan. Tragerea la sorți a desemnat pe Ionatan.”⁴³ Saul i-a zis lui Ionatan: „Spune-mi ce ai făcut!” Ionatan i-a răspuns: „Am gustat puțină miere din capătul bățului pe care-l aveam în mână. Stau aici, pregătit să mor!”⁴⁴ Saul a zis: „Ionatan, Dumnezeu să se comporte cu toată duritatea față de mine dacă nu vei muri!”⁴⁵ Dar poporul i-a zis lui Saul: „Chiar trebuie să moară Ionatan – cel care a adus această mare victorie pentru Israel? În nici un caz! Jurăm pe Domnul care este viu că nici măcar un fir de păr nu va cădea la pământ din capul lui; pentru că tocmai cu ajutorul Domnului a adus el victoria în această zi!” Astfel, bărbații (armatei) l-au salvat pe Ionatan; și n-a fost omorât.⁴⁶ Saul a încetat să-i mai urmărească pe filistenii. Ei s-au retras în teritoriul lor.⁴⁷ După ce Saul a început să guverneze peste Israel, a luptat împotriva tuturor dușmanilor lui din toate părțile: împotriva moabiților, împotriva amoniților, împotriva edomiților, împotriva regilor din Toba și împotriva filistenilor. Oriunde se ducea, avea victorii.⁴⁸ El a luptat vitejește și i-a învins pe amaleciți, eliberând Israelul de cei care-l devastau.⁴⁹ Fiii lui Saul erau: Ionatan, Ișvi și Malchi-Șua. Cea mai mare fiică a lui se numea Merab, iar cea mică se numea Mihal.⁵⁰ Soția lui Saul se numea Ahinoam – fiica lui Ahimaaf. Numele conducătorului armatei lui Saul era Abner – fiul lui Ner – unchiul lui Saul.⁵¹ Chiș – tatăl lui Saul, împreună cu Ner – tatăl lui Abner, erau fiii lui Abiel.⁵² Cât timp a trăit Saul, a existat un război sângeros între israelieni și filistenii. Și de fiecare dată când Saul vedea un bărbat puternic sau curajos, îl lua cu el. **15** Samuel a venit la Saul și i-a zis: „Eu sunt cel pe care l-a trimis Domnul să te ungă cu ulei ca să fii rege al poporului Său, Israel. Deci ascultă mesajul Domnului. ²Domnul Armatelor (îți) zice: «Îi voi pedepsi pe amaleciți pentru ce i-au făcut lui Israel atunci când i s-au opus pe drumul pe care venea din Egipt. ³Deci du-te și atacă-i. Distruge tot ce le aparține! Nu salva nimic; ci omoară bărbații și femeile, copiii și sugarii, vitele și oile, cămilele și măgarii!».”⁴ Saul a adunat armata și a numărat-o la Telaim. Erau două sute de mii de oameni care se deplasau pe jos, dintre care zece mii de luptători proveneau din teritoriile lui Iuda.⁵ Când a ajuns Saul aproape de orașul amaleciților, a stat ascuns în vale.⁶ El le-a spus cheniților: „Plecați! Ieșiți din mijlocul amaleciților; ca să nu vă distrug împreună cu ei. Voi sunteți cei care ați fost binevoitori față de toți israelienii atunci când ei au venit din Egipt.” Astfel, cheniții au plecat din mijlocul amaleciților.⁷ Saul i-a distrus pe amaleciți de la Havila până la Șur care se află în partea de vest a Egiptului.⁸ L-a prins viu pe Agag – regele amaleciților – și a distrus tot poporul lui, tăindu-l cu sabia.⁹ Dar Saul și armata au evitat să-l omoare pe Agag. Ei au mai lăsat să trăiască și cele mai bune oi, cele mai bune vite, cei mai grași viței și cei mai grași miei. Astfel, ei au păstrat tot ce era mai bun. N-au vrut să le distrugă; ci au făcut acest lucru doar cu ce era de desconsiderat și fără valoare.¹⁰ Atunci Cuvântul Domnului a venit la Samuel și i-a zis: ¹¹„Regret că l-am pus pe Saul rege; pentru că a deviat de la drumul ascultării de Mine și nu a respectat poruncile Mele.” Samuel a fost trist și a strigat spre Domnul toată noaptea.¹² S-a trezit dimineața devreme ca să-l întâlnească pe Saul; dar i s-a spus: „Saul a plecat la Carmel; și să știi că acolo și-a ridicat un monument. Apoi s-a întors și s-a dus la Ghilgal.”¹³ Când Samuel l-a întâlnit, Saul i-a zis: „Să fii binecuvântat de Domnul! M-am conformat poruncii Lui!”¹⁴ Dar Samuel i-a răspuns: „Atunci ce este acest behăit de oi care ajunge la urechile mele și acest muget de vite pe care-l aud?”¹⁵ Saul i-a zis:

„Luptătorii le-au adus de la amaleciți. Au scăpat de la moarte cele mai bune oi și cele mai bune vite, ca să le sacrifice Dumnezeuului tău numit Domnul. Dar pe celelalte le-am distrus total!” ¹⁶Samuel i-a zis: „Oprește-te! Îți voi spune ce mi-a vorbit Domnul în această noapte!” Saul i-a zis: „Spune-mi!” ¹⁷Iar Samuel i-a zis: „Cu toate că erai mic în ochii tăi, oare nu ai devenit tu conducătorul triburilor lui Israel? Domnul te-a uns ca rege al lui Israel ¹⁸și te-a trimis într-o misiune, spunându-ți: «Du-te și distruge-i total pe acei amaleciți păcătoși! Luptă-te cu ei până vor fi distruși!»” ¹⁹De ce n-ai ascultat de ce ți-a spus Domnul și ai decis să reții o parte din pradă, făcând astfel ce este rău în ochii Lui?” ²⁰Saul i-a răspuns: „Eu am ascultat de Domnul. Vreau să spun că am plecat în misiunea pe care mi-a încredințat-o; și chiar l-am adus aici pe Agag – regele amaleciților; iar pe amaleciți i-am distrus total. ²¹Dar luptătorii au luat din pradă oi și vite – ce era mai bun din ce trebuia distrus – ca să le ofere ca sacrificiu la Ghilgal Dumnezeuului tău care se numește Domnul.” ²²Atunci Samuel i-a zis lui Saul: Oare Îi plac Domnului mai mult arderile integrale și sacrificiile decât ascultarea față de (tot) ce a spus El? Ascultarea este mai importantă decât sacrificiile și respectarea Cuvântului Lui valorează mai mult decât grăsimea berbecilor! ²³Revolta și neascultarea echivalează cu păcatul ghicirii; iar aroganța intră în categoria sfidării legii și a păcatului idolatriei. Pentru că ai refuzat să te conformezi Cuvântului Domnului, El ți-a retras recunoașterea ca rege!” ²⁴Saul i-a zis lui Samuel: „Am păcătuț; pentru că am încălcat porunca Domnului și n-am respectat (tot) ce mi-ai spus El. Mi-a fost frică de oamenii armatei; și astfel am aprobat ce propuneau ei. ²⁵Acum, te rog să îmi ierți păcatul; și întoarce-te împreună cu mine, ca să mă pot închina Domnului.” ²⁶Samuel i-a zis: „Nu mă voi întoarce împreună cu tine. Pentru că ai respins Cuvântul Domnului, și El te-a respins acum ca rege al lui Israel!” ²⁷În timp ce Samuel se întorcea să plece, Saul l-a apucat de marginea hainei lui lungi; și ea s-a rupt. ²⁸Atunci Samuel i-a zis: „Domnul a rupt astăzi guvernarea ta asupra lui Israel; și a dat-o altuia mai bun decât tine. ²⁹Cel care este Gloria lui Israel, nu minte și nu se răzgândește; pentru că El nu este om ca să revină asupra deciziilor Sale!” ³⁰Saul a zis: „Am păcătuț. Totuși, te rog să mă onorezi înaintea consiliului bătrânilor poporului meu și înaintea lui Israel, întorcându-te cu mine ca să mă pot închina înaintea Dumnezeuului tău numit Domnul!” ³¹Samuel s-a întors după Saul; iar acesta s-a închinat înaintea Domnului. ³²Apoi Samuel a zis: „Aduceți-l înaintea mea pe regele amaleciților numit Agag!” Atunci Agag a venit spre el curajos, spunându-și: „Este o certitudine că a trecut amenințarea morții.” ³³Samuel i-a zis lui Agag: „Așa cum sabia ta a lăsat femeii fără fii, la fel va fi lăsată și mama ta fără fiu printre femeii!” Apoi l-a tăiat pe Agag în bucăți înaintea Domnului, la Ghilgal. ³⁴Apoi Samuel a plecat la Rama; iar Saul s-a dus la casa lui, în localitatea Ghiva. ³⁵Samuel nu s-a mai dus să-l vadă pe Saul până în ziua morții lui; dar a plâns pentru el. Domnul a regretat că l-a încoronat pe Saul ca rege al Israelului. **16** Domnul i-a zis lui Samuel: „Până când îl vei mai plânge pe Saul pentru că i-am anulat guvernarea peste Israel? Umples-ți cornul cu ulei și du-te acolo unde te voi trimite: la Ișai din Betleem; pentru că l-am ales pe unul dintre fiii lui ca să fie regele Meu!” ²Dar Samuel l-a zis: „Cum aş putea să plec? Saul va auzi despre acest lucru și mă va omorî!” Domnul i-a răspuns: „Să iei cu tine o vită tânără și să zici: „Am venit să aduc Domnului un sacrificiu.”” ³Invită la oferirea sacrificiului și pe Ișai; iar Eu îți voi arăta atunci ce trebuie să faci. Vei unge pentru

Mine pe acela pe care ți-l voi arăta!”⁴ Samuel a făcut așa cum îi spusese Domnul; și a venit la Betleem. Cei din consiliul bătrânilor orașului au venit să-l întâmpine tremurând de frică. L-au întrebat: „Vii cu pace?”⁵ Iar el le-a răspuns: „Da, cu pace. Vin ca să aduc un sacrificiu Domnului. Sfințiți-vă și veniți cu mine la oferirea acestui sacrificiu.” Samuel i-a sfințit atât pe Ișai cât și pe fiii lui; și i-a invitat la oferirea sacrificiului.⁶ Când au venit ei, Samuel l-a văzut pe Eliab; și atunci s-a gândit: „Cu certitudine, unsul Domnului este aici, înaintea Lui.”⁷ Dar Domnul i-a zis: „Nu te uita la față sau la înălțimea lui; pentru că pe acesta l-am respins. Domnul nu se uită la ce poate vedea omul. În timp ce omul privește și vede (doar) partea exterioară, Domnul se uită la inimă!”⁸ Atunci Ișai l-a chemat pe Abinadab și l-a prezentat lui Samuel, care i-a zis: „Nici pe acesta nu l-a ales Domnul.”⁹ Ișai i l-a arătat apoi pe Șama; dar Samuel a zis: „Nici pe acesta nu l-a ales Domnul.”¹⁰ Așa i-a prezentat Ișai lui Samuel pe șapte dintre fiii lui. Dar Samuel i-a zis lui Ișai: „Domnul nu a ales pe niciunul dintre aceștia.”¹¹ Apoi a spus: „Aceștia sunt toți fiii pe care îi ai?” Ișai i-a răspuns: „A mai rămas cel mai tânăr dintre ei. Dar acela păzește oile la păscut.” Samuel i-a zis: „Trimite pe cineva să-l cheme; pentru că nu vom mânca până nu vine el aici!”¹² Ișai a făcut cum i s-a cerut; și astfel, fiul lui a fost adus. Tânărul era roșcat, cu ochii frumoși și față încântătoare. Domnul i-a zis lui Samuel: „Ridică-te și unge-l; pentru că el este!”¹³ Samuel a luat cornul cu ulei și l-a uns în mijlocul fraților lui; iar Spiritul Domnului a venit decisiv peste David începând din acea zi. Apoi Samuel s-a întors la Rama.¹⁴ Spiritul Domnului s-a îndepărtat de la Saul. Astfel, el a început să fie chinuit de un spirit rău trimis de Domnul.¹⁵ Slujitorii lui Saul i-au zis: „Constatăm că te chinuiește un spirit rău trimis de Dumnezeu.”¹⁶ Stăpânul nostru, poruncește slujitorilor tăi care sunt la dispoziția ta, să caute un om care știe să cânte cu lira. Atunci când spiritul rău trimis de Dumnezeu va veni peste tine, acela va cânta cu mâna lui; și tu te vei simți mai bine.”¹⁷ Saul le-a spus slujitorilor lui: „Găsiți-mi un om care știe să cânte bine; și aduceți-l la mine!”¹⁸ Atunci unul dintre tinerii slujitori, a zis: „L-am văzut pe unul dintre fiii lui Ișai din Betleem. El cântă foarte bine, este un bărbat viteaz și bun luptător, știe să vorbească și are un aspect fizic plăcut; iar Domnul este cu el.”¹⁹ Saul a trimis mesageri la Ișai, prin intermediul cărora i-a transmis următorul mesaj: „Trimite-mi pe fiul tău care se numește David – pe acela care (îți) îngrijește oile.”²⁰ Ișai a luat un măgar încărcat cu pâine, un burduf cu vin și un ied, pe care le-a trimis lui Saul prin fiul lui care se numea David.²¹ Apoi David a venit și s-a prezentat în fața lui Saul. Lui Saul i-a plăcut foarte mult de David; și l-a luat cu el ca să-i transporte armele.²² A trimis pe cineva la Ișai ca să i se spună: „Permite-i lui David să rămână în slujba mea; pentru că a fost agreat de mine!”²³ De fiecare dată când venea spiritul trimis de Dumnezeu peste Saul, David lua lira și cânta. Atunci Saul se calma, se simțea mai bine și acel spirit rău pleca de la el. **17** În acea vreme, filistenii și-au organizat corpurile de armată ca să înceapă un conflict (cu israelienii) la Soco, în teritoriul lui Iuda. Ei și-au stabilit tabăra la Efes-Damim, între Soco și Azeca.² Împreună cu bărbații lui Israel Saul a organizat tabăra în valea Ela. Apoi s-au așezat în linie, pregătiți de luptă împotriva filistenilor.³ Filistenii stăteau pe un deal, iar Israel stătea pe un altul. Între ei era o vale.⁴ Din tabăra filistenilor a ieșit un luptător care se numea Goliat. Provenea din Gat și avea o înălțime de șase coți și o palmă.⁵ Avea pe cap un coif de bronz și era îmbrăcat cu o armură făcută din zale de bronz. Aceasta

avea greutatea de cinci mii de șecheli. ⁶Era protejat la picioare de niște apărători făcute din bronz; iar la spate avea o lance. ⁷Lemnul lancei lui era ca sulul unui țesător; iar vârful ei avea greutatea de șase sute de șecheli de fier. Cel care-i transporta scutul, mergea înaintea lui. ⁸Goliat s-a oprit și a strigat grupurilor armatei lui Israel așezate în linie pentru război: „De ce ați ieșit și v-ați aliniat pentru luptă? Oare nu sunt eu un filistean, iar voi slujitorii lui Saul? Alegeți pentru voi un bărbat și trimiteți-l să vină spre mine. ⁹Dacă va fi capabil să lupte cu mine și să mă omoare, atunci noi vom deveni slujitorii voștri. Dar dacă eu voi fi mai puternic decât el și-l voi omorî, voi veți deveni sclavii noștri și ne veți sluji!” ¹⁰Filisteanul a continuat: „Ridiculizez astfel unitățile de luptă ale lui Israel! Dați-mi un bărbat care să fie capabil să se lupte cu mine!” ¹¹Când au auzit Saul și întregul Israel acele cuvinte spuse de filistean, s-au speriat și le-a fost frică. ¹²David era fiul aceluia efratit din Betleemul locuit de urmașii lui Iuda, numit Ișai, care avea opt fii. În vremea guvernării regelui Saul, Ișai era bătrân, avansat în vârstă. ¹³Cei trei fii mai mari ai lui, au mers cu Saul la război. Numele primului născut în familia lui Ișai era Eliab. Al doilea fiu se numea Abinadab, iar al treilea Șama. ¹⁴David era ultimul dintre fiii lui Ișai. Cei trei fii mai mari ai lui, l-au urmat pe Saul la război. ¹⁵În acest timp, David a plecat de la Saul; și păștea turma tatălui lui, la Betleem. ¹⁶Acel filistean a venit înaintea lui Israel, procedând sfidător împotriva lui patruzeci de zile: atât dimineața, cât și seara. ¹⁷Într-o zi, Ișai i-a spus fiului lui care se numea David: „Ia pentru frații tăi această efă de grâu prăjit și zece pâini. Le vei duce repede în tabără. ¹⁸Ia și aceste zece bucăți de brânză; și du-le comandantului care conduce grupul format din mie de oameni, unde sunt incluși ei. Vezi cum trăiesc acolo frații tăi; și adu-mi vești de la ei. ¹⁹Îi vei găsi împreună cu Saul și cu ceilalți bărbați ai lui Israel în valea Ela, unde se luptă cu filistenii.” ²⁰David s-a trezit dimineața devreme, a lăsat oile cu un paznic, a luat cu el tot ce i-a poruncit Ișai și a plecat. A ajuns în tabără tocmai când armata se alinia în poziție de luptă și producea sunete ca pentru război. ²¹Israel și filistenii s-au aliniat în poziții de luptă, față în față. ²²David și-a lăsat lucrurile în grija celui care păzea bagajele; și a fugit în zona de conflict. Cum a ajuns, și-a întrebat frații despre cum trăiesc acolo. ²³În timp ce vorbeau ei, din rândurile filistenilor a ieșit luptătorul Goliat din Gat. Acesta a spus aceleași cuvinte ca mai înainte; și David le-a auzit. ²⁴Când l-au văzut pe filistean, toți israelienii au fugit din fața lui foarte panicați, ²⁵zicând: „L-ați văzut pe acel bărbat înaintând? A ieșit ca să ridiculizeze pe Israel. Dacă va fi cineva capabil să-l omoare, regele îl va recompensa cu mari bogății, îi va da pe fiica lui ca soție și-i va scuti familia de impozite în Israel.” ²⁶David i-a întrebat pe luptătorii care se aflau lângă el: „Ce i se va face aceluia care-l va omorî pe acest filistean și va face să înceteze această insultă la adresa poporului Israel? Cine este acest filistean – acest necircumcis – ca să desconsidere armatele Dumnezeului care este viu?” ²⁷Ei i-au repetat ce spusese mai înainte, zicând: „Acestea sunt avantajele pe care le va avea cel care-l va omorî.” ²⁸Eliab – fratele cel mai mare al lui David –, l-a auzit vorbind cu luptătorii. Atunci i s-a declanșat mânia împotriva lui; și i-a spus: „De ce ai venit aici și cu cine ai lăsat acele puține oi în deșert? Îți cunosc eu mândria și răutatea inimii. Ai venit să asisti la conflict!” ²⁹David i-a răspuns: „Cu ce am greșit acum? Nu pot nici măcar să vorbesc (cu cineva)?” ³⁰Apoi s-a întors de la el spre un altul; și l-a întrebat același lucru. Toți i-au dat răspunsul pe care îl mai auzise. ³¹Dar

cuvintele lui David au fost reținute și transmise lui Saul. Atunci el a trimis pe cineva să-l cheme. ³²David i-a zis lui Saul: „Nimeni să nu fie descurajat din cauza acestui filistean! Slujitorul tău va merge și se va lupta cu el!” ³³Saul i-a răspuns: „Nu poți să mergi împotriva acestui filistean ca să te lupți cu el; pentru că tu ești doar un tânăr, în timp ce el este un luptător (antrenat) încă din tinerețea lui!” ³⁴Dar David i-a răspuns: „Slujitorul tău era păstor la oile tatălui lui. Când venea un leu sau un urs și lua o oaie din turmă, ³⁵mergeam după el, îl loveam și salvam oaia scoțând-o din gura lui. Dacă venea împotriva mea, îl apucam de coamă și-l loveam până îl omoram. ³⁶Slujitorul tău a reușit să omoare și leul și ursul; iar cu acest filistean necircumcis, se va întâmpla la fel – pentru că a insultat armatele Dumnezeului care este (singurul Dumnezeu) viu!” ³⁷David a mai zis: „Domnul care m-a scăpat din laba leului și a ursului, mă va salva și din mâna acestui filistean!” Atunci Saul i-a spus lui David: „Du-te; și Domnul să fie cu tine!” ³⁸Saul l-a îmbrăcat pe David cu armura lui: i-a pus un coif de bronz pe cap și l-a îmbrăcat cu o apărătoare făcută din zale. ³⁹David a legat sabia lui Saul peste armură; și a încercat să meargă, pentru că nu era obișnuit cu ele. Dar apoi s-a dezbrăcat de ele, zicându-i lui Saul: „Nu pot să merg cu ele; pentru că nu sunt obișnuit cu acest echipament!” ⁴⁰Apoi și-a luat toiagul în mână, a ales din vale cinci pietre fără asperități și le-a pus în buzunarul traistei lui de păstor. Luând praștia în mână, s-a îndreptat spre filistean. ⁴¹Filisteanul se apropia din ce în ce mai mult de David, iar cel care-i transporta scutul, era înaintea lui. ⁴²Filisteanul a privit; și când l-a văzut pe David, l-a desconsiderat; pentru că el nu era decât un tânăr cu părul roșcat și cu fața frumoasă. ⁴³El i-a zis lui David: „Oare eu sunt un câine, ca să vii la mine cu bețe?” Apoi a început să-l blesteme în numele zeilor lui. ⁴⁴Filisteanul i-a mai zis lui David: „Vino la mine; și voi da corpul tău păsărilor zburătoare și animalelor sălbatice de pe câmp!” ⁴⁵David i-a răspuns: „Tu vii la mine cu sabie și cu lance; dar eu vin la tine în Numele Domnului armatelor. El este Dumnezeul armatelor lui Israel – Cel pe care tu L-ai insultat! ⁴⁶Astăzi, Domnul te va face să fii doborât de mâna mea! Te voi lovi și-ți voi tăia capul! Astăzi voi da păsărilor zburătoare și animalelor sălbatice de pe pământ să mănânce din corpurile moarte ale oamenilor din armata filistenilor; și întreg pământul va ști că Israel are un Dumnezeu!” ⁴⁷Toți cei care sunt adunați aici, vor ști că Domnul nu salvează obligatoriu numai cu sabia și cu lancea – pentru că rezultatul luptei va fi decis de Domnul; și El va face să fiți învinși de noi!” ⁴⁸Când filisteanul a început să se apropie de David, acesta a fugit repede spre liniile de luptă, ca să-l întâlnească. ⁴⁹David și-a băgat mâna în traistă, de unde a scos o piatră. A aruncat piatra cu ajutorul praștiei; și l-a lovit pe filistean (chiar) în frunte. Piatra a pătruns în craniul lui. Filisteanul a căzut cu fața întoarsă spre pământ. ⁵⁰Astfel a obținut David victoria împotriva filisteanului. Deși David nu avea sabie, el l-a lovit pe filistean și l-a omorât doar cu o praștie și cu o piatră... ⁵¹Apoi David a alergat și s-a oprit lângă filistean. I-a luat sabia, a scos-o din teaca ei și i-a tăiat capul cu ea. Atunci când au văzut că impunătorul lor luptător era mort, filistenii au fugit. ⁵²Imediat, luptătorii lui Israel și cei din teritoriile lui Iuda s-au încurajat, au strigat ca pentru război și i-au urmărit pe filistenii până la intrarea în Gat și până la porțile Ecronului. Filistenii, răniți mortal, au căzut pe drumul Șaaraimului, până la Gat și la Ecron. ⁵³Când s-au întors de la urmărirea filistenilor, israelienii le-au prădat tabăra. ⁵⁴David a luat capul filisteanului și l-a adus la Ierusalim. A luat și armele filisteanului,

pe care le-a adus la el în cort. ⁵⁵Când l-a văzut Saul pe David înaintând împotriva filisteanului, l-a întrebat pe Abner care era conducătorul armatei: „Abner, al cui fiu este acest tânăr?” El i-a răspuns: „Regele meu, îți jur pe sufletul tău, care este viu, că nu știu!” ⁵⁶Atunci regele i-a zis: „Află al cui fiu este acest tânăr!” ⁵⁷După ce David s-a întors de la omorârea filisteanului, Abner l-a luat și l-a adus înaintea lui Saul. David avea în mână capul filisteanului. ⁵⁸Saul l-a întrebat: „Al cui fiu ești, tinere?” David i-a răspuns: „Sunt fiul slujitorului tău numit Ișai și care locuiește Betleem.” **18** După ce David a terminat discuția cu Saul, sufletul lui Ionatan s-a atașat de sufletul lui David; și l-a iubit ca pe sine însuși. ²Din acea zi, Saul l-a ținut pe David la el; și nu l-a mai lăsat să se întoarcă acasă. ³Ionatan a făcut un legământ cu David, pentru că îl iubea ca pe sine însuși. ⁴I-a oferit lui David pelerina pe care o purta el. I-a dat și echipamentul lui de război, inclusiv sabia, arcul și centura. ⁵Oriunde îl trimitea Saul, David se ducea și reușea. Așa se explică de ce Saul l-a desemnat ca și comandant al soldaților; și acest lucru a fost văzut (și apreciat) de întregul popor și chiar de slujitorii lui Saul. ⁶În timp ce armata se întorcea acasă, după ce David l-a omorât pe filistean, femeile din toate orașele lui Israel au ieșit să-l întâmpine pe regele Saul. Ele cântau cântece de bucurie și dansau în timp ce sunau din tamburine și foloseau instrumentele cu coarde. ⁷Cântând vesele, femeile spuneau: „Saul a omorât miile lui; iar David zecile lui de mii!” ⁸Lui Saul nu i-au plăcut aceste cuvinte; și s-a supărat foarte rău. El a zis: „I-au dat lui David zecile de mii, iar mie doar miile. Acum nu-i mai lipsește decât regatul!” ⁹Începând cu acea zi, Saul a avut intenții rele față de David. ¹⁰În următoarea zi, spiritul rău trimis de Dumnezeu a venit în forță peste Saul carea vea un comportament extatic necontrolat în interiorul casei lui. David cânta la liră, așa cum făcea în fiecare zi, iar Saul avea în mână o lance. ¹¹Saul a aruncat lancea, gândind: „Îl voi imobiliza pe David înfigând-o prin el în zid.” Dar David s-a ferit de Saul de două ori. ¹²Lui Saul i-a fost teamă de David; pentru că Domnul îl susținea, în timp ce pe el îl abandonase. ¹³Așa se explică faptul că l-a îndepărtat pe David de lângă el și l-a desemnat comandant peste o mie de oameni. David conducea corpurile armatei în războaie; ¹⁴și în tot ce făcea, reușea – pentru că Domnul era cu el. ¹⁵Văzând că David avea mereu succes, Saul se temea de el; ¹⁶dar întreg Israelul și urmașii Iuda îl iubeau pe David, pentru că acesta îi conducea în războaie. ¹⁷Atunci Saul i-a zis lui David: „Îți voi da ca soție pe fiica mea mai mare numită Merab; dar cu condiția să mă slujești cu eroism și să mergi în războaiele Domnului.” Dar, da fapt, Saul se gândise astfel: „Să nu moară lovit de mâna mea, ci de mâna filistenilor!” ¹⁸David i-a răspuns: „Cine sunt eu și cine este familia mea sau celelalte rude ale mele în Israel, pentru a (avea onoarea de a) fi ginerele regelui?” ¹⁹Dar atunci când a venit timpul ca Merab – fiica lui Saul – să-i fie dată lui David ca soție, ea a fost dată lui Adriel din Mehola. ²⁰Mihal – o altă fiică a lui Saul – îl iubea pe David. I s-a spus lui Saul despre acest lucru; și lui i-a plăcut ce a auzit. ²¹Atunci și-a zis: „I-o voi da ca să-i fie o capcană; și astfel, filistenii vor fi provocați să vină împotriva lui.” I-a spus lui David a doua oară: „Astăzi vei fi ginerele meu!” ²²Apoi le-a zis slujitorilor lui: „Vorbiți-i lui David în secret; și spuneți-i: «Regelui îi place de tine; și toți slujitorii lui te iubesc. Deci acceptă să fii ginerele regelui!».” ²³Slujitorii lui Saul i-au spus aceste cuvinte lui David; iar el a răspuns: „Credeți că este un lucru simplu să fii ginerele regelui? Eu sunt un om sărac și de puțină valoare (materială).” ²⁴Când slujitorii i-au spus lui Saul

ce răspunsese David, ²⁵acesta le-a zis: „Așa să-i vorbiți lui David: «Ca să-ți dea mireasa, regele nu dorește alt preț decât pielea care acoperă glandul de la o sută de filistenii; și astfel, regele să fie răzbunat pe dușmanii lui!».” De fapt, punându-i această condiție, Saul dorea să-l facă pe David să fie omorât de mâinile filistenilor. ²⁶Slujitorii lui Saul i-au spus aceste cuvinte lui David; iar lui i-a plăcut ideea de a fi ginerele regelui. Înainte să expire timpul stabilit, ²⁷David a plecat împreună cu oamenii lui; și a omorât două sute de filistenii. A adus pielea care acoperea glandul lor; și a dat-o numărând exact cât ceruse regele, pentru a putea deveni ginerele lui. Atunci Saul i-a dat-o ca soție pe fiica lui numită Mihal. ²⁸Când Saul a văzut și a înțeles că Domnul îl susținea pe David și că Mihal – fiica lui – îl iubea, ²⁹s-a temut și mai mult de David; și i-a fost dușman tot restul vieții lui. ³⁰Conducătorii filistenii plecau la război; și de câte ori începeau un conflict, David obținea succese mai mari decât toți slujitorii lui Saul. Astfel, numele lui a ajuns foarte apreciat. **19** Saul a vorbit cu fiul lui care se numea Ionatan și cu toți slujitorii lui, spunându-le să-l omoare pe David. Dar Ionatan îl îndrăgise foarte mult pe David. ²Din această cauză, el l-a anunțat, spunându-i: „Tatăl meu – Saul – intenționează să te omoare. Deci ferește-te mâine dimineață și stai ascuns într-un loc. ³Eu voi veni și voi sta lângă tatăl meu în câmpul în care vei fi tu. Îi voi vorbi despre tine; și apoi îți voi spune ce voi afla (că va zice).” ⁴Ionatan a vorbit de bine despre David tatălui lui – Saul – și i-a spus: „Să nu păcătuiești împotriva regelui împotriva slujitorului lui numit David; pentru că el nu a păcătuit împotriva ta. Ci dimpotrivă: faptele lui în slujirea pe care a făcut-o, ți-au fost foarte utile. ⁵Și-a riscat viața atunci când l-a omorât pe filistean; iar Domnul a adus o mare victorie pentru întregul Israel. Tu ai văzut acest lucru și te-ai bucurat. De ce atunci să păcătuiești împotriva unui om nevinovat, omorându-l pe David fără niciun motiv?” ⁶Saul a ascultat de Ionatan și a jurat, zicând: „Jur pe Domnul care este viu, că David nu va fi omorât.” ⁷Atunci Ionatan l-a chemat pe David și i-a spus toate aceste cuvinte. Apoi l-a adus la Saul. David a continuat să-i slujească la fel ca înainte. ⁸După un timp, s-a declanșat din nou războiul. David a luptat împotriva filistenilor și le-a cauzat o atât de mare înfrângere, încât aceștia au fugit din fața lui. ⁹Într-o zi, în timp ce Saul stătea în casa lui, spiritul rău trimis de Domnul a venit peste el. Saul ținea în mână o lance, iar David cânta la liră. ¹⁰Saul a încercat să-l prindă pe David aruncând lancea ca să intre prin el și să rămână înfiptă în perete; dar David s-a ferit de Saul. El a înfipt lancea doar în perete. Apoi David a fugit și a scăpat (de Saul) în acea noapte. ¹¹Atunci Saul a trimis niște oameni la casa lui David, ca să stea ascunși și să-l urmărească; iar dimineața, să-l omoare. Dar Mihal – soția lui David – l-a anunțat, spunându-i: „Dacă nu-ți salvezi viața în această noapte, mâine vei fi omorât.” ¹²Mihal l-a coborât pe David pe fereastră; și astfel el a scăpat (de oamenii lui Saul) fugind. ¹³Apoi Mihal a luat statuia zeului, a pus-o în pat, i-a pus pe cap niște păr de capră și a acoperit-o cu o pătură. ¹⁴Când Saul a trimis oamenii să-l omoare pe David, Mihal le-a spus că este bolnav. ¹⁵Dar Saul a trimis oamenii înapoi să-l vadă pe David și le-a zis: „Aduceți-l la mine, în patul lui, ca să-l omor!” ¹⁶Când aceștia au intrat, în acel pat era statuia idolului cu părul de capră pe cap. ¹⁷Atunci Saul a întrebat-o pe Mihal: „De ce m-ai trădat în acest fel și l-ai lăsat pe dușmanul meu să plece și să scape?” Mihal i-a răspuns: „El mi-a zis: «Lasă-mă să plec; altfel te omor!».” ¹⁸David a fugit și a scăpat; s-a dus la Samuel, în localitatea Rama și i-a spus tot ce i-a făcut Saul. Apoi, împreună

cu Samuel, a plecat și a locuit la Naiot. ¹⁹Saul a fost anunțat de acest lucru. I s-a spus: „David este la Naiot, în Rama.” ²⁰Atunci Saul a trimis niște oameni să-l prindă pe David. Dar când aceia au întâlnit un grup de profeți conduși de Samuel și care profeteau, Spiritul lui Dumnezeu a venit peste oamenii lui Saul. Atunci și ei au început să profetească. ²¹Când i s-a spus lui Saul despre acest lucru, el a trimis alți oameni; dar și aceia au început să profetească. Saul a trimis din nou oameni – pentru a treia oară – dar și aceia au profetit. ²²La final, a plecat el personal spre Rama. A ajuns la fântâna mare, care este în Secu; și a întrebat: „Unde sunt Samuel și David?” Cineva i-a răspuns: „Sunt la Naiot, în Rama.” ²³Atunci Saul s-a îndreptat spre Naiot care era în Rama. Dar Spiritul lui Dumnezeu a venit și peste el; iar Saul și-a continuat drumul profetind până a ajuns la Naiot, în Rama. ²⁴S-a dezbrăcat și el de hainele lui; și a profetit ca toți ceilalți în prezența lui Samuel. A zăcut dezbrăcat (de hainele regești) toată ziua și toată acea noapte. Așa a apărut întrebarea: „Este oare și Saul printre profeți?” **20** David a fugit din Naiot – din Rama – și a venit la Ionatan, pe care l-a întrebat: „Ce am făcut? Care este păcatul meu și cu ce am greșit împotriva tatălui tău care caută să mă omoare?” ²Ionatan i-a răspuns: „În nici un caz nu se va întâmpla așa! Nu vei muri! Tatăl meu nu face nici un lucru – indiferent că este mare sau mic – fără să-mi vorbească despre el. De ce ar ascunde tatăl meu tocmai această intenție față de mine? Nu poate fi adevărat.” ³Dar David a jurat din nou, zicând: „Este o certitudine faptul că tatăl tău a aflat că sunt apreciat de tine; și s-a gândit: «Să nu știe Ionatan acest lucru; pentru că s-ar întrista.» Dar, cât este de adevărat că Domnul este viu și că sufletul tău este viu, te asigur că între mine și moarte nu mai este decât un pas!” ⁴Ionatan i-a spus lui David: „Voi face pentru tine tot ce dorești!” ⁵David i-a zis: „Mâine va fi lună nouă; și ar trebui să stau la masă împreună cu regele. Dar permite-mi să plec și să mă ascund în câmp, până în seara zilei a treia. ⁶Dacă tatăl tău va observa lipsa mea, să-i spui: «David m-a rugat să-i permit să meargă până la Betleem – orașul în care s-a născut – pentru că acolo va fi adus sacrificiul anual pentru tot clanul de care aparține el.» ⁷Dacă va accepta, atunci va fi pace pentru slujitorul tău. Dar dacă i se va declanșa mânia, să știi că a decis să-mi facă rău. ⁸Iar tu manifestă bunătate față de slujitorul tău; pentru că ai făcut cu el un legământ înaintea Domnului. Dacă există vreun păcat în mine, omoară-mă tu personal! De ce să mă mai aduci înaintea tatălui tău?” ⁹Ionatan i-a zis: „Niciodată! Dacă aș fi știut că tatăl meu a decis să-ți facă rău, oare nu ți-aș fi spus?” ¹⁰David l-a întrebat pe Ionatan: „Cine mă va anunța dacă tatăl tău îți va răspunde cu duritate?” ¹¹Ionatan i-a răspuns: „Vino să mergem în câmp.” Au ieșit amândoi în câmp; ¹²și acolo, Ionatan i-a spus lui David: „Domnul – Dumnezeuul lui Israel – este martor că voi spiona pe tatăl meu mâine și poimâine aproximativ pe la această oră. Dacă are gânduri bune pentru tine, te voi anunța. ¹³Domnul să se comporte cu Ionatan cu toată duritatea, dacă tatăl meu va dori să-ți facă rău iar eu nu-ți voi desecretiza acest lucrul și nu te voi lăsa să pleci ca să-ți protejezi viața. Domnul să fie cu tine așa cum a fost și cu tatăl meu. ¹⁴Dacă voi mai trăi, să manifesti față de mine un comportament ca al lui Dumnezeu, astfel încât să nu fiu omorât; ¹⁵și să nu îți îndepărtezi niciodată bunăvoința față de urmașii mei, atunci când Domnul va șterge de pe pământ pe fiecare dintre dușmanii lui David!” ¹⁶Acestea au fost cuvintele pe care le-a spus Ionatan când a ratificat un legământ cu familia lui David, spunând: „Domnul să pedepsească pe dușmanii lui David!” ¹⁷Ionatan l-a pus

pe David să-și reafirme jurământul făcut în baza dragostei pe care o manifesta pentru el; pentru că Ionatan îl iubea ca pe sufletul lui. ¹⁸Apoi i-a zis: „Măine este lună nouă; și lipsa ta va fi observată, pentru că locul tău va fi gol. ¹⁹Poimăine să cobori repede de aici; să te duci la locul în care te-ai ascuns prima dată și să aștepti lângă stânca Ezel. ²⁰Eu voi trage trei săgeți spre ea, exact ca atunci când aș trage la țintă. ²¹Apoi voi trimite băiatul, poruncindu-i să caute săgețile. Dacă îi voi spune: «Vezi că săgețile sunt dincoace de tine. Adu-le la mine!», atunci să vii; pentru că, îți jur pe Domnul care este viu, că acesta va fi semnul care îți va spune că te afli în siguranță și că există nici un pericol pentru tine. ²²Dar dacă îi voi spune băiatului: «Vezi că săgețile sunt dincolo de tine», să pleci; pentru că Domnul te trimite. ²³Iar referitor la ce am vorbit noi, Domnul este martor între mine și tine pentru totdeauna!” ²⁴David s-a ascuns în câmp. Atunci când a început luna nouă, regele a stat la masă, ca să mănânce. ²⁵El s-a așezat pe locul lui obișnuit, lângă perete, avându-l pe Ionatan în fața lui și pe Abner lângă el. Dar locul lui David era gol. ²⁶Saul n-a spus nimic în acea zi, pentru că se gândea că s-a întâmplat ceva cu David. Își zicea: „El nu este sincer; cu certitudine, David îmi ascunde ceva!” ²⁷În următoarea zi – a doua de la luna nouă – locul lui David era tot gol. Atunci Saul l-a întrebat pe fiul lui care se numea Ionatan: „De ce nu a venit fiul lui Ișai nici ieri și nici astăzi la masă?” ²⁸Ionatan i-a răspuns: „David mi-a cerut să-i permit să se ducă la Betleem. ²⁹El mi-a spus: «Te rog să-mi permiți să merg acasă. Clanul nostru va aduce un sacrificiu în oraș; iar fratele meu mi-a poruncit să fiu acolo. Te rog să fii bun cu mine și permite-mi să merg să-mi văd frații!» Din această cauză nu a venit la masa regelui.” ³⁰Saul s-a mâniat foarte rău împotriva lui Ionatan; și i-a spus: „Ești (ca) un copil nelegitim care se revoltă împotriva mea! Crezi că nu știu că ți-ai ales ca prieten pe fiul lui Ișai – spre rușinea ta și a mamei tale care te-a născut?” ³¹Atât timp cât fiul lui Ișai trăiește pe acest pământ, nici tu și nici regatul tău nu veți fi în siguranță! Trimite pe cineva și adu-l la mine; pentru că trebuie să moară!” ³²Dar Ionatan i-a răspuns tatălui lui numit Saul: „De ce să fie omorât? Ce a făcut?” ³³Atunci Saul a aruncat lancea spre el, ca să-l lovească. Astfel, Ionatan a înțeles că tatăl lui intenționa să-l omoare pe David. ³⁴S-a ridicat de la masă foarte supărat; și în acea zi – a doua a lunii noi – nu a mâncat nimic; pentru că era întristat din cauza lui David și pentru tatăl lui îl umilise. ³⁵În următoarea dimineață, Ionatan s-a dus în câmp pentru întâlnirea cu David. Împreună cu el era un băiat. ³⁶Ionatan i-a spus băiatului: „Aleargă să găsești săgețile pe care le-am tras.” Băiatul a alergat; iar Ionatan a tras o săgeată dincolo de el. ³⁷Când băiatul a ajuns la locul în care căzuse săgeata trasă de Ionatan, el i-a strigat: „Nu-i așa că săgeata e dincolo de tine?” ³⁸Ionatan a strigat apoi după el: „Repede! Grăbește-te! Nu te opri!” Băiatul a strâns săgețile și s-a întors la stăpânul lui. ³⁹El nu înțelegea nimic; ci doar Ionatan și David știau ce semnificație aveau acele cuvinte. ⁴⁰Ionatan i-a dat băiatului armele lui și i-a spus: „Du-te și du-le în oraș!” ⁴¹După ce a plecat băiatul, David s-a ridicat din partea de sud a stâncii, a căzut cu fața spre pământ și s-a închinat de trei ori. Apoi s-au sărutat și au plâns împreună; dar David a plâns mai mult. ⁴²Ionatan i-a zis lui David: „Mergi liniștit! Să se întâmple așa cum am jurat amândoi în Numele Domnului, când am zis: «Domnul să fie între mine și tine și între urmașii mei și urmașii tăi pentru totdeauna!».” Apoi David s-a ridicat și a plecat; iar Ionatan s-a întors în oraș. **21** David a venit la Nob și s-a dus la preotul Ahimelec. Acesta l-a întâmpinat tremurând;

și l-a întrebat: „De ce ești singur? Cum se explică faptul că nu este nimeni cu tine?”

²David i-a răspuns preotului Ahimelec: „Regele mi-a poruncit să fac ceva, spunându-mi: «Misiunea în care te-am trimis și pe care ți-am încredințat-o, să fie un secret pentru orice alt om!» Și am decis împreună cu oamenii mei un anume loc de întâlnire.

³Acum, vreau să știu ce ai (de mâncare) prin apropiere. Dă-mi vreo cinci pâini sau ce vei găsi.” ⁴Dar preotul i-a zis: „Nu am aici pâine obișnuită. Pot să-ți dau doar pâine sfințită; cu condiția ca oamenii tăi să se fi ferit de relații intime cu femei.”

⁵David i-a răspuns preotului: „Cu certitudine îți pot spune că femeile au fost ținute la depărtare de noi de când am plecat. Corpurile tinerilor ar fi fost (până acum) sfinte, chiar dacă ar fi fost implicați într-o misiune obișnuită. Dar cu atât mai mult vor fi sfinte corpurile lor astăzi?”

⁶Atunci preotul i-a dat pâine sfințită; pentru că nu exista acolo altfel de pâine decât aceea care fusese pusă ca să fie prezentată înaintea Domnului; și aceea tocmai fusese înlocuită cu altă pâine caldă. ⁷În acea zi, exista acolo, închis înaintea Domnului, unul dintre slujitorii lui Saul. Acela era edomitul Doeg, șeful păstorilor lui.

⁸David l-a întrebat pe Ahimelec: „Nu ai aici în apropiere o lance sau o sabie? Eu nu mi-am luat cu mine sabia și nici armele, pentru că porunca regelui trebuia respectată urgent!” ⁹Preotul i-a răspuns: „Există aici sabia filisteanului Goliat, pe care l-ai omorât în valea Ela! Este înfășurată într-o pânză, în spatele locului unde se află tunica pentru ceremonii. Dacă dorești, poți s-o iei; pentru că nu mai există altă sabie aici!”

David a zis: „Nu este alta ca ea! Dă-mi-o!” ¹⁰David a fugit de Saul în acea zi; și a venit la Achiș care era regele Gatului. ¹¹Slujitorii lui Achiș i-au zis regelui lor: „Nu este acesta David – regele țării – și nu despre el cântau dansând și spunând: «Saul a omorât miile lui; iar David, zecile lui de mii?».”

¹²David a fost afectat de aceste cuvinte și i-a fost frică de regele Gatului care se numea Achiș. ¹³Când ei au privit la el, David și-a schimbat comportamentul. Se prefăcea, făcându-i să creadă că este nebun. Zgâria ușile și lăsa să-i curgă saliva pe barbă.

¹⁴Atunci Achiș le-a zis slujitorilor lui: „Sper că vă este evident faptul că acest om este nebun. De ce mi l-ați adus?” ¹⁵Oare am eu lipsă de nebuni? De ce să asist la manifestările lui nebunești? Credeți oare că voi accepta să intre în casa mea?”

22 David a plecat de acolo și a fugit în peștera Adulam. Când au auzit acest lucru, frații lui și întreaga familie a tatălui lui au venit acolo la el. ²Toți cei care erau în dificultăți ori datori și nemulțumiți, s-au adunat la el; iar David a devenit conducătorul lor. S-au adunat astfel aproximativ patru sute de bărbați.

³David a plecat de acolo la Mițpa, în zona Moabului. Atunci i-a transmis regelui Moabului următoarea cerere: „Te rog să permiți tatălui meu și mamei mele să vină (și să stea) la voi, până voi ști ce va face Dumnezeu cu mine.”

⁴David i-a lăsat cu regele Moabului; iar ceilalți au locuit împreună cu el tot timpul cât David a stat în fortăreață. ⁵Dar profetul Gad i-a spus lui David: „Să nu rămâi în fortăreață; ci du-te în teritoriul locuit de urmașii lui Iuda!”

Astfel, David a plecat și a ajuns în pădurea Heret. ⁶Saul a auzit că David și oamenii care erau cu el au fost descoperiți. Atunci, Saul stătea sub tamariscul de pe zona înaltă numită Ghiva. Avea în mână o lance; și era înconjurat de toți slujitorii lui.

⁷Saul le-a zis: „Ascultați, beniamiți! Vă va da fiul lui Ișai tuturor terenuri agricole și vii? Vă va face el pe voi toți comandanți peste mii de oameni și conducători peste sute (de luptători)?

⁸Totuși voi toți ați complotat împotriva mea; și nimeni nu m-a anunțat când fiul meu a făcut un legământ cu fiul lui Ișai. Niciunul dintre voi nu a avut grijă

de mine și nu m-a anunțat că fiul meu l-a determinat pe slujitorul meu să se revolte împotriva mea, ca să mă urmărească așa cum o face astăzi!” ⁹Edomitul Doeg – cel care stătea lângă slujitorii lui Saul – a zis: „Eu l-am văzut pe fiul lui Ișai venind în localitatea Nob, la Ahimelec – fiul lui Ahitub. ¹⁰Acela a întrebat pe Domnul pentru David și i-a oferit provizii. I-a dat și sabia filisteanului Goliat!” ¹¹Atunci regele a trimis pe cineva să cheme pe preotul Ahimelec – fiul lui Ahitub – și pe toți cei care aparțineau acelei familii lărgite a preoților din localitatea Nob. Aceia au venit toți la rege. ¹²Saul a zis: „Ascultă-mă, fiul lui Ahitub!” El i-a răspuns: „Poruncește, stăpânul meu!” ¹³Saul i-a spus: „De ce ai complotat împotriva mea împreună cu fiul lui Ișai, dându-i pâine, o sabie și întrebând pe Dumnezeu pentru el? Ca să se revolte împotriva mea și să urmărească să mă omoare, așa cum o face astăzi?” ¹⁴Ahimelec i-a răspuns regelui: „Care dintre toți subordonații tăi este atât de credincios ca David? El este ginerele regelui, conducătorul gărzii tale; și are un renume în familia ta! ¹⁵Oare de astăzi am început să întreb pe Dumnezeu pentru el? Nu este deloc adevărat ce crezi despre mine! Să nu acuze regele în vreun fel pe slujitorului lui; și nici asupra vreunui din familia tatălui meu să nu pronunțe acuzații; pentru că slujitorul tău n-a știut de niciunul dintre toate aceste lucruri.” ¹⁶Dar regele a zis: „Ahimelec, trebuie să mori – atât tu, cât și toată familia tatălui tău!” ¹⁷Apoi le-a zis gărzilor care stăteau lângă el: „Omorâți-i pe preoții Domnului; pentru că și ei sunt aliați cu David. Au știut că este un fugar; și nu m-au anunțat!” Dar slujitorii regelui n-au vrut să lovească ei personal pe preoții Domnului. ¹⁸Atunci regele i-a spus lui Doeg: „Lovește-i tu pe preoți!” Edomitul Doeg i-a lovit el pe acei preoți. Astfel, a omorât în acea zi optzeci și cinci de bărbați care purtau tunica făcută din fire de in. ¹⁹Doeg a omorât chiar și pe toți ceilalți care aparțineau familiilor de preoți din orașul Nob, tăindu-i cu sabia: bărbați și femei, copii și sugari, boi, măgari și oi. Toți au fost omorâți cu sabia. ²⁰Unul dintre urmașii lui Ahimelec – fiul lui Ahitub – numit Abiatar, a reușit să scape. El a fugit și s-a dus în locul unde era David. ²¹Apoi i-a spus lui David că Saul i-a omorât pe preoții Domnului. ²²Atunci David i-a spus lui Abiatar: „Am știut cu certitudine că edomitul Doeg care era acolo, îl va anunța pe Saul despre tot ce s-a întâmplat atunci. Să știi că sunt vinovat de moartea tuturor celor din familia tatălui tău...” ²³Rămâi cu mine și să nu-ți fie frică; pentru că cel care intenționează să mă omoare, vrea să te omoare și pe tine. Cu mine vei fi protejat!” **23** David a fost anunțat: „Filistenii luptă împotriva Cheilei; și capturează (tot) ce găesc în aceste teritorii!” ²Atunci David l-a întrebat pe Domnul: „Să mă duc să lupt împotriva acestor filistenii?” Domnul i-a răspuns: „Du-te! Luptă împotriva filistenilor și salvează Cheila!” ³Dar oamenii lui David i-au zis: „Nouă ne este frică și aici – în teritoriile locuite de urmașii lui Iuda. Deci cu atât mai mult ne vom teme dacă vom merge la Cheila, împotriva armatelor filistene!” ⁴Atunci David l-a întrebat din nou pe Domnul; și El i-a răspuns: „Ridică-te și mergi la Cheila; pentru că Eu voi face ca filistenii să ajungă la discreția ta.” ⁵David a plecat la Cheila împreună cu oamenii lui. A luptat împotriva filistenilor, le-a luat turmele și le-a cauzat mari pierderi. Astfel, David i-a salvat pe locuitorii Cheilei. ⁶Atunci când a fugit la David, la Cheila, Abiatar – fiul lui Ahimelec – adusese cu el și tunica. ⁷Saul a fost anunțat că David a venit la Cheila. Atunci el a zis: „Dumnezeu l-a făcut să ajungă în mâna mea, pentru că s-a închis: a intrat într-o oraș cu porți și cu zăvoare!” ⁸Saul a chemat tot poporul la

război, ca să meargă împotriva Cheilei și să asedieze astfel pe David și pe oamenii lui. ⁹Dar David a aflat că Saul a conceput planuri rele împotriva lui; și i-a zis preotului Abiatar: „Adu tunică aici!” ¹⁰Apoi David a zis: „Doamne – Dumnezeu lui Israel – sclavul Tău a auzit că Saul vrea să vină la Cheila ca să distrugă orașul din cauza mea. ¹¹Oare mă vor trăda locuitorii Cheilei predându-mă lui Saul? Va veni oare Saul – așa cum a auzit sclavul Tău? Doamne – Dumnezeu lui Israel – Te rog să-i răspunzi sclavului Tău!” Domnul i-a răspuns: „Va veni!” ¹²David a continuat: „Ne vor trăda locuitorii Cheilei, predându-ne lui Saul?” Domnul i-a răspuns: „Da, vă vor trăda!” ¹³Astfel, David și oamenii lui care erau aproximativ șase sute de bărbați, au plecat din Cheila și au mers în anumite zone unde au putut să se ascundă. Când Saul a fost anunțat că David a reușit să plece din Cheila, nu s-a mai dus acolo. ¹⁴David a locuit într-o zonă cu deșert, stând în fortificații. Locul muntos al aceluia deșert se numea Zif. Saul îl căuta în fiecare zi; dar Dumnezeu nu-i permitea capturarea lui. ¹⁵În timp ce era la Horeș în deșertul Zif, David a aflat că Saul îl caută ca să-l omoare. ¹⁶Ionatan – fiul lui Saul – s-a dus la David, în zona numită Horeș; și i-a consolidat acolo încrederea în Dumnezeu. ¹⁷El i-a zis: „Să nu-ți fie frică; pentru că Saul – tatăl meu – nu te va găsi! Tu vei guverna peste Israel; iar eu voi fi al doilea (conducător), după tine. Chiar și tatăl meu – Saul – știe că așa se va întâmpla!” ¹⁸Apoi au făcut amândoi un (nou) legământ înaintea Domnului. David a rămas la Horeș, iar Ionatan s-a întors acasă. ¹⁹Zifiții au venit la Saul – la Ghiva – și i-au zis: „Oare nu știi că David se ascunde printre noi, în fortificațiile de la Horeș de pe dealul Hachila, situat la sudul localității Ieșimon?” ²⁰Acum, regele nostru, vino; pentru că aceasta este toată dorința sufletului tău! Ți-l vom preda bucuroși!” ²¹Saul le-a zis: „Fiți binecuvântați de Domnul pentru că ați avut milă față de mine!” ²²Vă rog să vă duceți să mai verificați! Descoperiți locul în care se află și vorbiți cu cine l-a văzut acolo; pentru că am fost informat că este foarte abil. ²³Aflați toate locurile în care se ascunde; și întoarceți-vă la mine cu informații exacte. Atunci voi veni cu voi; și dacă există în acel teritoriu, îl voi căuta printre toate miile urmașilor lui Iuda!” ²⁴Zifiții s-au ridicat și au plecat la Zif, înaintea lui Saul. David și oamenii lui erau în deșertul Maon – în zona numită Araba – la sudul localității Ieșimon. ²⁵Saul a plecat împreună cu oamenii lui să-l caute; dar David a fost anunțat despre acest lucru. A coborât la stâncă și a rămas acolo, în deșertul Maon. Când a auzit Saul acest lucru, l-a urmărit pe David în deșertul Maon. ²⁶Saul mergea pe o parte a muntelui, iar David cu oamenii lui se deplasau pe cealaltă parte a lui. David se grăbea să se depărteze de Saul. În acest timp, Saul și oamenii lui încercau să-i înconjoare pe David și pe oamenii care erau cu el, ca să-i prindă. ²⁷Dar atunci a venit un mesager la Saul. Acela i-a spus: „Grăbește-te să vii; pentru că filistenii au invadat țara!” ²⁸Atunci Saul a abandonat urmărirea lui David; și a plecat să lupte împotriva filistenilor. Au numit acel loc Sela Hamahlecot. ²⁹David a plecat de acolo; și a locuit în fortificațiile din En-Ghedi. **24** Când Saul s-a întors de la urmărirea filistenilor, a fost anunțat că David este în deșertul En-Ghedi. ²Atunci Saul a luat din tot Israelul trei mii de bărbați selectați (pentru această misiune) și a plecat în căutarea lui David și a oamenilor lui, în partea de est a Stâncilor Țapilor Sălbatici. ³A ajuns la stânele care erau lângă drum. Acolo exista o peșteră; și Saul a intrat în ea să-și acopere picioarele (și să se odihnească). David și oamenii lui erau la capătul (celălalt al) peșterii. ⁴Oamenii lui David i-au zis: „Aceasta

este ziua despre care ți-a vorbit Domnul când ți-a spus: «Eu îl voi face pe dușmanul tău să ajungă prizonier în mâinile tale; iar tu vei face tot ce vei dori cu el.»!» David s-a ridicat și a tăiat colțul hainei lungi a lui Saul – fără să fie observat de nimeni dintre cei care erau acolo. ⁵ Dar apoi David a fost muștrat de conștiința lui pentru că tăiasese colțul hainei lui Saul. ⁶ El le-a spus oamenilor lui: „Să mă ferească Domnul să fac un asemenea lucru stăpânului meu, care este uns la porunca Domnului ca rege. Refuz să îl lovesc cu mâna mea. Este uns în slujba Domnului ca rege (pentru Israel)!” ⁷ Zicând aceste cuvinte, David i-a oprit pe oamenii lui și nu le-a permis să-l atace pe Saul. Apoi Saul s-a sculat, a plecat din peșteră și și-a continuat drumul. ⁸ După plecarea lui, s-a sculat și David și a ieșit din peșteră. Apoi el a strigat după Saul: „Rege, stăpânul meu!” Când s-a uitat Saul în urma lui, David s-a aplecat cu fața până spre pământ și s-a închinat. ⁹ Atunci i-a zis lui Saul: „De ce ascuți cuvintele celor care spun că David dorește să-ți facă rău?” ¹⁰ În această zi, ochii tăi au văzut că Domnul te-a făcut să ajungi la discreția mea – chiar acolo, în peșteră. Cineva mi-a spus să te omor; dar eu am avut milă de tine și am decis să nu fac nimic cu mâna mea împotriva stăpânului meu; pentru că el este uns ca rege din prunca Domnului. ¹¹ Părintele meu, privește aici și vezi colțul robei tale care este în mâna mea. Tăind acest colț al robei tale și pentru că nu te-am omorât, trebuie să înțelegi și să recunoști că nu sunt vinovat de răutate sau de revoltă; și că nu am păcătuit împotriva ta. Și totuși, tu mă urmărești, ca să mă omori... ¹² Domnul să judece între mine și tine; și El să mă răzbune față de tine! Dar mâna mea nu va acționa împotriva ta! ¹³ Vechiul proverb spune: «Răul provine de la cei răi.» Totuși, să știi că nu voi acționa cu mâna mea împotriva ta. ¹⁴ După cine a plecat regele lui Israel? Pe cine urmărești? – Un câine mort? Un purice?... ¹⁵ Domnul să fie judecător și să pronunțe sentința în acest conflict dintre mine și tine. El să privească, să-mi susțină cauza și să mă salveze de tot ce intenționezi să-mi faci cu mâna ta!” ¹⁶ Când David a terminat de spus aceste cuvinte lui Saul, el i-a zis: „Fiul meu, David, tu ești în mod real cel care-mi vorbește?” Apoi a plâns cu voce tare, ¹⁷ zicându-i lui David: „Tu ești mai drept decât mine; pentru că tu mi-ai demonstrat bunăvoință, chiar dacă eu m-am comportat rău față de tine. ¹⁸ Astăzi, tu ai arătat bunătate față de mine; pentru că deși Domnul făcuse ca eu să ajung la discreția ta, nu m-ai omorât. ¹⁹ Dacă un om își întâlnește dușmanul, oare îl lasă să plece fără să-i facă niciun rău? Domnul să te recompenseze astăzi cu bine, având în vedere ce ai făcut pentru mine!” ²⁰ Acum știu sigur că tu vei guverna (în locul meu) și că tronul lui Israel va fi al tău! ²¹ Jură-mi pe Domnul că nu îi vei extermina pe urmașii mei după ce nu voi mai trăi eu și că nu îmi vei șterge numele din familia strămoșului meu!” ²² David i-a jurat lui Saul. Apoi Saul a plecat acasă. În acest timp, David a urcat în fortăreață împreună cu oamenii lui. **25** Samuel murise. Tot Israelul s-a adunat și a plâns pentru moartea lui. Apoi l-au înmormântat în zona unde locuise: la Rama. După ce l-au înmormântat pe Samuel, David a plecat în deșertul Maon. ² În Maon trăia un bărbat a cărui avere se afla în Carmel. El era un om foarte bogat. Avea trei mii de oi și o mie de capre. Tocmai atunci venise în Carmel ca să-și tundă oile. ³ Numele acelui bărbat era Nabal. Soția lui se numea Abigail. Femeia era inteligentă și frumoasă. Dar bărbatul ei era dur, rău în comportamentul lui și provenea din Caleb. ⁴ În timp ce era în deșert, David a auzit că Nabal își tunde oile; ⁵ și a trimis zece tineri, cărora le-a zis: „Duceți-vă la Carmel! Când ajungeți la Nabal, să-l salutați în numele meu; ⁶ apoi să-i

spuneți: «Să trăiești în pace atât tu cât și familia ta, împreună cu tot ce este al tău!»⁷ Am auzit că tunzi oile! Păstorii tăi au fost (pentru o perioadă de timp) împreună cu noi. Nu i-am jignit și nici nu s-a pierdut nimic (din ce era al lor) în tot timpul cât au fost în Carmel.⁸ Întreabă-ți slujitorii; și ei îți vor confirma aceste lucruri. Mă aștept ca tinerii (trimiși de mine) să fie tratați cu bunăvoință de tine; pentru că venim într-o zi de bucurie. Acum te rog să le dai ce poți slujitorilor tăi și fiului tău care se numește David.»⁹ Tinerii lui David au venit la Nabal; și i-au spus toate aceste cuvinte în numele lui. Apoi ei au așteptat răspunsul lui Nabal.¹⁰ Dar el le-a spus tinerilor lui David: „Cine este David și cine este fiul lui Ișai? Astăzi sunt mulți slujitori care fug de la stăpânii lor.¹¹ Să iau oare pâinea mea, apa mea și carnea pe care am pregătit-o pentru oamenii care-mi tund oile, ca s-o dau unora care sunt dintr-un loc necunoscut?»¹² Tinerii lui David s-au întors și i-au spus lui David toate aceste cuvinte.¹³ Atunci David le-a spus oamenilor lui: „Fiecare să se echipeze cu sabia!” Astfel, toți cei care erau cu David, și-au luat sabia. David și-a luat și el sabia. Au decis să meargă împreună cu David aproximativ patru sute de bărbați. Încă două sute de bărbați au rămas cu bagajele.¹⁴ Unul dintre slujitori i-a spus Abigailei care era soția lui Nabal: „David a trimis niște mesageri din deșert ca să-l salute pe stăpânul nostru. Dar acesta a vorbit dur cu ei.¹⁵ Totuși, acești oameni au fost foarte buni cu noi, nu ne-au jignit și nu am pierdut nimic cât timp am mers împreună cu ei, atunci când eram pe câmp.¹⁶ Au fost (ca) un zid (protector) pentru noi atât ziua, cât și noaptea, în tot timpul cât am fost împreună cu ei, păzind oile.¹⁷ Acum, gândește-te și decide ce să faci; pentru că s-a stabilit să se întâmple ceva rău cu stăpânul nostru și cu întreaga lui familie. El este un om atât de rău, încât nimeni nu poate să-i vorbească.”¹⁸ Abigail a luat repede o sută de pâini, două burdufuri cu vin, cinci oi pregătite, cinci cantități de grâu prăjit, o sută de ciorchini de stafide și două sute de prăjituri făcute din smochine. Ea le-a pus pe măgari.¹⁹ Apoi le-a spus slujitorilor ei: „Mergeți înaintea mea; iar eu vă voi urma!” Dar soțului ei care se numea Nabal, nu i-a spus nimic.²⁰ În timp ce venea ea călare pe măgar prin zona umbrită a muntelui, David și oamenii lui tocmai veneau din direcția opusă. Astfel, femeia i-a întâlnit.²¹ David zisese: „Degeaba am păzit în deșert tot ce avea acest om, astfel încât nu i s-a pierdut nimic. El m-a recompensat cu rău pentru binele pe care i l-am făcut...”²² Dumnezeu să se comporte cu toată duritatea cu David, dacă până (mâine) dimineată voi lăsa să mai trăiască vreun bărbat dintre toți cei care sunt ai lui Nabal!”²³ Când Abigail l-a văzut pe David, a descălecat repede de pe măgar, și-a aplecat fața înaintea lui și i s-a închinat până la pământ.²⁴ Apoi a căzut la picioarele lui și i-a zis: „Stăpânul meu, numai asupra mea să vină pedeapsa. Te rog să lași pe slujitoarea ta să-ți vorbească; și ascultă cuvintele ei.²⁵ Te rog, stăpânul meu, nu concepe planuri de represiune față de acest om rău, care este Nabal; pentru că așa cum îi este numele, așa este și comportamentul lui. Se numește Nabal; și îl caracterizează nebunia. Dar eu, slujitoarea ta, nu i-am văzut pe tinerii trimiși de stăpânul meu.²⁶ Acum, îți jur, stăpânul meu, pe Domnul care este viu și pe sufletul tău care este viu, că Domnul te-a oprit astfel de la vărsare de sânge și de la răzbunare. Dușmanii tăi și cei care vor răul stăpânului meu, să ajungă la fel ca Nabal!²⁷ Acest dar pe care l-a adus slujitoarea ta stăpânului meu, să fie dat tinerilor care-l urmează pe stăpânul meu!²⁸ Te rog să ierți păcatul slujitoarei tale. Este o certitudine faptul că Domnul îi va face stăpânului meu

o casă puternică; pentru că stăpânul meu se implică în războaiele Domnului. Să nu fie răutate în tine în niciuna dintre zilele tale. ²⁹Iar dacă va veni vreun om ca să te urmărească și ca să te omoare, viața stăpânului meu va fi legată în mănunchiul celor vii, la Dumnezeuul tău care se numește Domnul. Dar El va arunca viața dușmanilor tăi ca pe o piatră trasă cu praștia. ³⁰Atunci când Domnul îi va face stăpânului meu tot binele pe care i l-a promis și când îl va pune ca conducător peste Israel, ³¹să nu devină această vărsare de sânge și această răzbunare un motiv de regret sau o piedică în inima stăpânului meu. Când Domnul îi va face bine stăpânului meu, atunci să-ți amintești de slujitoarea ta!” ³²David i-a răspuns Abigailei: „Să fie binecuvântat Domnul – Cel care este Dumnezeuul lui Israel – pentru că El te-a trimis astăzi să mă întâlnești. ³³Să fie binecuvântată judecata ta; și fi binecuvântată și tu, cea care m-ai oprit în această zi de la vărsare de sânge și de la răzbunare! ³⁴Jur pe Domnul care este viu – pe Dumnezeuul lui Israel care m-a oprit să-ți fac rău – că dacă nu te-ai fi grăbit să vii înaintea mea, până dimineață nu ar fi fost lăsat să mai trăiască niciun bărbat dintre cei care aparțin lui Nabal!” ³⁵Apoi David a luat din mâna ei ce îi adusesese; și i-a zis: „Du-te liniștită la casa ta! Să știi că am luat în considerare ce ai spus și că ți-am aprobat cererea.” ³⁶Atunci când Abigail a ajuns la Nabal, acesta organizase un banchet în casa lui, unde se mânca la fel ca la masa unui rege. Inima lui Nabal era „veselă” pentru că el era foarte afectat de băuturi alcoolice. Ea nu i-a spus nimic până în următoarea dimineață. ³⁷După ce trecuse efectul beției lui Nabal, soția lui i-a relatat tot ce se întâmplase. Atunci inima lui Nabal a primit o lovitură mortală; și el s-a făcut ca o piatră. ³⁸După aproximativ zece zile, Domnul l-a lovit pe Nabal; și a murit. ³⁹Când David a auzit că Nabal a murit, a zis: „Să fie binecuvântat Domnul care mi-a apărât cauza pentru situația în care am fost defăimat de Nabal; și l-a oprit pe sclavul Său de la comiterea unui lucru rău. Domnul a făcut ca răutatea lui Nabal să se întoarcă împotriva capului lui!” Apoi David a anunțat-o pe Abigail că vrea s-o ia ca soție. ⁴⁰Când slujitorii lui David au ajuns la Abigail, la Carmel, i-au zis: „David ne-a trimis la tine să te luăm ca să-i fi soție!” ⁴¹Atunci ea s-a ridicat și s-a aplecat cu fața până fața la pământ, zicând: „Slujitoarea ta este aici, pregătită să spele picioarele slujitorilor stăpânului meu!” ⁴²Apoi Abigail s-a ridicat repede, a încălecat pe un măgar și a plecat împreună cu cinci femei care o slujeau. Ea a mers împreună cu oamenii lui David; și apoi devenit soția lui. ⁴³David își luase ca soție și pe Ahinoam din Izreel. Astfel, acestea două au devenit soțiile lui. ⁴⁴Saul o luase pe fiica lui numită Mihal, care fusese soția lui David, și o dăduse lui Paltiel – fiul lui Laiș – care era din Galim. **26** Zifiții au venit la Saul, la Ghiva și i-au spus: „David se ascunde pe dealul Hachila, în partea de sud a localității Ieșimon!” ²Saul și-a ridicat tabăra și s-a dus în deșertul Zif împreună cu trei mii de bărbați selectați din Israel, ca să-l caute acolo pe David. ³Și-a stabilit tabăra lângă drum, pe dealul Hachila, în partea de sud a localității Ieșimon. David era în deșert. Când a auzit că Saul a venit după el în deșert, ⁴David a trimis spioni; și a aflat că Saul chiar venise acolo. ⁵Atunci David a plecat și a venit chiar în zona în care își organizase Saul tabăra. David a văzut astfel locul în care era culcat Saul împreună cu Abner – fiul lui Ner – conducătorul armatei lui. Saul era culcat în interiorul taberei; iar armata era așezată în jurul lui. ⁶Atunci David i-a întrebat pe hititul Ahimelec și pe Abișai – fiul Țeruiei – care era fratele lui Ioab: „Cine va coborî împreună cu mine în tabăra lui Saul?” Abișai i-a răspuns: „Eu voi

coborî cu tine!”⁷ Astfel, David și Abișai au plecat noaptea spre acea tabără. Saul dormea în mijlocul taberei, cu lancea înfiptă în pământ, în dreptul capului lui. Abner și armata erau culcați în jurul lui Saul.⁸ Abișai i-a zis lui David: „Dumnezeu l-a făcut astăzi pe dușmanul tău să ajungă la discreția ta. Te rog să-mi permiți să trec cu lancea prin el până va intra în pământ. Voi face acest lucru dintr-o singură lovitură, fără să mai fie nevoie de a doua!”⁹ Dar David i-a zis lui Abișai: „Nu-l omorî! Cine și-ar permite să se atingă de cel care este unsul Domnului ca rege și să fie apoi nevinovat?”¹⁰ David a adăugat: „Îți jur pe Domnul care este viu, că El îl va lovi. Ori va veni timpul să moară, ori va muri participând la o luptă.”¹¹ Să mă ferească Domnul să mă ating de unsul Său! Dar acum ia lancea care este lângă capul lui și ulciorul cu apă; apoi să plecăm!”¹² David a luat lancea și ulciorul cu apă care erau lângă capul lui Saul; și au plecat. Nimeni n-a văzut și n-a știut nimic. Nici nu s-a trezit cineva. Toți dormeau; pentru că venise peste ei un somn profund trimis de Domnul.¹³ David a trecut pe partea cealaltă și a stat pe vârful dealului, la mare distanță. Între ei era o mare suprafață de teren.¹⁴ Apoi David a strigat spre popor și l-a numit pe Abner – fiul lui Ner – zicând: „Abner, mă auzi?” Abner a răspuns: „Cine-l strigă pe rege?”¹⁵ David i-a zis lui Abner: „Ce fel de bărbat ești tu? Cine mai are funcția ta în Israel? Și totuși, de ce nu ți-ai păzit stăpânul care este chiar regele? Cineva din popor a venit ca să-l omoare!”¹⁶ Nu este bine ce ai făcut. Îți jur pe Domnul care este viu că meritați moartea – voi, cei care nu ați supravegheat pe stăpânul vostru uns ca rege al Domnului! Verifică acum unde este lancea regelui și ulciorul cu apă – care se aflau lângă capul lui!”¹⁷ Saul a recunoscut vocea lui David și a zis: „Tu ești fiul meu, David?” David a răspuns: „Da, rege, stăpânul meu; eu sunt!”¹⁸ Apoi a continuat: „De ce îl urmărește stăpânul meu pe slujitorul lui? Ce am făcut rău? Care este acea faptă rea de care mă fac vinovat?”¹⁹ Acum, să asculte regele – stăpânul meu – cuvintele slujitorului lui: dacă Domnul este Cel care te provoacă împotriva mea, atunci să primească un sacrificiu; dar dacă aceia sunt oamenii, atunci să fie blestemați înaintea Domnului; pentru că ei mă alungă astăzi din moștenirea Domnului, zicând: «Du-te și slujește altor dumnezei!». ²⁰ Acum, eu spun că doresc să nu-mi cadă sângele pe acel pământ care este departe de fața Domnului. Constat că regele a plecat în căutarea unui singur purice. Este ca unul care urmărește o pasăre sălbatică în munți!”²¹ Saul a zis: „Am păcătuit! Întoarce-te, fiul meu David; pentru că nu-ți voi mai face (nici un) rău. Înțeleg acum că astăzi, viața mea a avut valoare pentru tine. M-am comportat ca un nebun; și am greșit foarte mult!”²² David a răspuns: „Aici este lancea regelui. Să vină unul dintre tineri și s-o ia.”²³ Domnul recompensează fiecăruia conform dreptății și în acord cu seriozitatea lui. El te-a făcut astăzi să ajungi la discreția mea; dar eu n-am vrut să mă ating de cel care este uns ca rege al Domnului.²⁴ Îmi doresc ca așa cum eu am apreciat astăzi viața ta, să aprecieze și Domnul viața mea; și El să mă salveze din toate necazurile mele!”²⁵ Saul i-a zis: „Fii binecuvântat, fiul meu David. Cu certitudine că tu vei face lucruri mari; și vei avea succes!” Apoi David a plecat pe drumul lui, iar Saul s-a întors acasă. **27** David și-a zis: „Într-o zi voi muri lovit de mâna lui Saul. Cel mai bine pentru mine ar fi să fug pe teritoriul locuit de filistenii. Astfel, Saul va renunța să mă mai caute în teritoriul poporului Israel; și voi scăpa de urmărirea lui.”² David a plecat împreună cu cei șase sute de bărbați care erau cu el; și s-a dus la Achiș – fiul lui Maoc – care era regele Gatului.³ David și oamenii lui au

locuit cu Achiș în Gat. Fiecare trăia acolo împreună cu familia lui. David era împreună cu cele două soții ale lui: cu Ahinoam din Izreel și cu Abigail – văduva lui Nabal din Carmel. ⁴Atunci când Saul a fost anunțat că David a fugit la Gat, a încetat să-l mai caute. ⁵David i-a zis lui Achiș: „Dacă am găsit bunăvoință la tine, te rog să accepți să mi se dea un loc în unul dintre orașele țării; și voi locui acolo. De ce să locuiesc slujitorul tău împreună cu tine, în orașul regelui?” ⁶Astfel, în acea zi, Achiș i-a dat lui David Țiclagul. Așa se explică faptul că acest oraș a fost al regilor lui Iuda până astăzi. ⁷David a locuit în țara filistenilor un an și patru luni. ⁸El și oamenii lui veneau în forță împotriva gheșuriților, împotriva ghirziților și împotriva amaleciților. Aceștia locuiau din vremuri străvechi pe teritoriul care începea cu localitatea Șur și ajungea până spre Egipt. ⁹David ataca acea zonă; și nu lăsa să trăiască nici un bărbat și nici o femeie. Lua oile, vitele, măgarii, cămilele și hainele. Apoi se întorcea la Achiș. ¹⁰Când Achiș întreba: „Ce teritoriu ai invadat astăzi?”, David răspundea: „Neghevil lui Iuda!” sau „Neghevil ierahmeeliților!” ori „Neghevil cheniților!”. ¹¹David nu lăsa să trăiască nici un bărbat și nici o femeie, pentru ca să nu existe nimeni care să vină la Gat și să vorbească împotriva lor, spunând: „Așa a făcut David!”. Acesta a fost obiceiul lui tot timpul cât a locuit în țara filistenilor. ¹²Achiș avea încredere în David; și zicea: „Este o certitudine că el nu este agreat în poporul lui Israel; și va fi slujitorul meu pentru totdeauna.” **28** În acele zile, filistenii și-au adunat grupurile de armată; și au plecat la război, ca să lupte împotriva lui Israel. Achiș i-a zis lui David: „Să știi că tu și oamenii tăi veți veni cu mine în tabără.” ²David i-a răspuns lui Achiș: „Astfel vei constata tu personal ce este capabil să facă slujitorul tău.” Achiș i-a zis: „Te voi pune să fii protectorul capului meu pentru totdeauna!” ³Samuel murise. Tot Israelul îl plânse și îl înmormântase în orașul lui: la Rama. Saul îndepărtase din țară pe cei care cheamă spiritele morților și pe vrăjitori. ⁴Filistenii s-au adunat și au venit, intenționând să-și instaleze tabăra la Șunem. Saul a adunat tot Israelul; și și-au stabilit tabăra la Ghilboa. ⁵Când Saul a văzut tabăra filistenilor; i s-a făcut frică. ⁶Saul l-a întrebat pe Domnul; dar El nu i-a răspuns nici prin vise, nici prin Urim și nici prin profeți. ⁷Atunci Saul le-a ordonat slujitorilor lui: „Căutați-mi o femeie care cheamă spiritele morților, ca să merg la ea și s-o întreb!” Slujitorii lui i-au răspuns: „Să știi că în En-Dor există o femeie care cheamă spiritele morților.” ⁸Saul s-a deghizat îmbrăcându-se cu alte haine și a plecat însoțit de doi bărbați. Au ajuns la acea femeie noaptea; și el i-a zis: „Te rog să chemi pentru mine un spirit pe care ți-l voi preciza!” ⁹Femeia i-a răspuns: „Tu știi ce a făcut Saul: cum a distrus din țară pe cei care cheamă spiritele morților și pe vrăjitori. Tu îmi pui astfel o capcană, ca să fiu ulterior omorâtă?” ¹⁰Saul i-a jurat pe Domnul, zicând: „Îți jur pe Domnul care este viu, că nu vei fi pedepsită pentru acest lucru.” ¹¹Femeia l-a întrebat: „Pe cine vrei să-ți chem?” El i-a răspuns: „Cheamă-l pe Samuel!” ¹²Când l-a văzut femeia pe Samuel, a țipat cu mare intensitate; și i-a zis lui Saul: „De ce m-ai înșelat? Tu ești Saul!” ¹³Regele a zis: „Nu te teme! Spune-mi ce vezi!” Femeia i-a răspuns lui Saul: „Văd o ființă dumnezeiască ridicându-se din pământ...” ¹⁴El a întrebat-o: „Cum arată?” Ea i-a răspuns: „Este un om bătrân învelit cu o haină lungă!” Saul a înțeles că acesta era Samuel. S-a aplecat cu fața spre pământ și s-a închinat. ¹⁵Samuel i-a zis lui Saul: „De ce m-ai deranjat chemându-mă?” Saul i-a răspuns: „Sunt într-o mare dificultate! Filistenii luptă împotriva mea; iar Dumnezeu s-a depărtat de mine. Nu mi-

a mai vorbit nici prin profeți și nici prin vise. Atunci am decis să te chem pe tine, ca să-mi arăți ce să fac!”¹⁶ Dar Samuel i-a zis: „Dacă Domnul S-a depărtat de tine și ți-a devenit dușman, de ce mă mai întrebi pe mine?”¹⁷ Domnul a făcut ce spusese prin mine: a luat regatul din mâna ta și l-a dat semenului tău: lui David.¹⁸ Pentru că nu te-ai conformat poruncilor Domnului și nu i-ai făcut pe amaleciți să simtă marea Lui mânie, acum Domnul face să ți se întâmple aceste lucruri.¹⁹ În plus, Domnul îl va face pe Israel ca împreună cu tine să fie învins de filistenii; iar mâine, tu și fiii tăi, veți fi (aici) cu mine! Domnul va face ca armata lui Israel să fie prada filistenilor!”²⁰ Imediat, Saul a căzut la pământ – cât era de lung – foarte afectat de frică, din cauza cuvintelor lui Samuel. Nu mai era nici o putere în el; pentru că nu mâncase nimic toată ziua și toată noaptea.²¹ Când a venit acea femeie la Saul și l-a văzut așa de speriat, i-a zis: „Vezi că slujitoarea s-a conformat cerințelor tale. Mi-am riscat viața; și am făcut așa cum mi-ai spus.”²² Acum, te rog să ieși în considerare și tu cuvintele slujitoarei tale. Permite-mi să-ți pun înaintea o bucată de pâine. Să mănânci din ea, ca să ai putere atunci când vei merge pe drum.”²³ Saul nu a vrut să mănânce; dar slujitorii lui împreună cu femeia au insistat până când a mâncat. Apoi el s-a ridicat de la pământ și s-a așezat pe pat.²⁴ Femeia avea acasă un vițel îngrășat. Ea l-a tăiat repede. Apoi a luat făină, a frământat-o și a făcut turte pe care le-a copt.²⁵ Le-a pus înaintea lui Saul și a slujitorilor lui; iar ei au mâncat. Apoi s-au ridicat și au plecat chiar în acea noapte. **29** Filistenii și-au adunat toate forțele armate la Afec, în timp ce israelienii și-au instalat tabăra în apropiere de izvorul din Izreel. ²Conducătorii (armatei) filistenilor veneau deplasându-și sutele și miile lor de luptători; iar David cu oamenii lui veneau în urmă, cu Achis. ³Dar conducătorii filistenilor au zis: „Ce cauți acești evrei aici?” Achis le-a răspuns: „Acesta este David – slujitorul lui Saul, regele lui Israel. El locuiește la mine de mai mult de un an; și de când a venit la mine până astăzi, nu am avut ce să-i reproșez!” ⁴Conducătorii filistenilor s-au mâniat pe el; și i-au zis: „Trimite-l înapoi pe acest om. Să se întoarcă la locul în care l-ai așezat; ca să nu ne devină dușman în timpul luptei. Altfel cum ar putea el să se facă din nou acceptat de stăpânul lui? Oare nu cu capetele oamenilor noștri?” ⁵Nu este acesta David despre care cântau dansând și zicând: «Saul a omorât miile lui, iar David zecile lui de mii?»!” ⁶Achis l-a chemat pe David și i-a zis: „Îți jur pe Domnul care este viu că ai fost corect cu mine (până acum) și îmi place să te văd slujind pentru mine în armată. Nu am găsit în tine nimic rău – începând din ziua venirii tale la mine și până astăzi. Dar nu ești agreat de conducători.” ⁷Întoarce-te și mergi liniștit (acasă); pentru că nu este bine să faci ceva împotriva conducătorilor filistenii!” ⁸Dar David i-a răspuns lui Achis: „Nu înțeleg ce am făcut! Ce rău ai găsit la slujitorul tău, începând din ziua în care am intrat în slujba ta și până astăzi – ca să nu mi se permită să merg și să lupt împotriva dușmanilor stăpânului meu care este rege?” ⁹Achis i-a răspuns: „Știu că în ochii mei ești apreciat ca un înger al lui Dumnezeu. Totuși, conducătorii filistenilor au zis: «Să nu vină cu noi în luptă!»” ¹⁰Deci, mâine dimineață să te trezești devreme împreună cu slujitorii stăpânului tău care au venit cu tine; și să plecați imediat după ce se luminează.” ¹¹David și oamenii lui s-au trezit devreme ca să plece de dimineață și să se întoarcă pe teritoriul filistenilor; iar filistenii s-au dus la Izreel. **30** Când David și oamenii lui au ajuns a treia zi la Ticiag, amaleciții invadaseră Neghebul și Ticiagul. Ei capturaseră Ticiagul și îi dăduseră foc. ²Au luat captive femeile și pe toți

aceaia care mai erau în oraș – de la copii până la bătrâni. N-au omorât pe nimeni; ci doar i-au luat cu ei și au plecat.³ Când David și oamenii lui au ajuns în oraș, l-au găsit ars. Soțiile, fiii și pe fiicele lor erau duși în captivitate.⁴ David și oamenii care erau cu el au plâns în hohote până când n-au mai putut să plângă.⁵ Fuseseră luate captive și cele două soții ale lui David: Ahinoam din Izreel și Abigail – văduva lui Nabal din Carmel.⁶ David a fost într-o mare dificultate; pentru că bărbații intenționau să-l omoare cu pietre. Toți erau supărați – fiecare pentru fiii și fiicele lui. Dar David s-a încurajat, încrezându-se în Dumnezeuul lui care se numește Domnul.⁷ David i-a spus preotului Abiatar care era fiul lui Ahimelec: „Te rog să-mi aduci tunica!” Abiatar a adus tunica la David.⁸ Atunci David l-a întrebat pe Domnul: „Să urmăresc acest grup (de invadatori)? Îl voi (mai) ajunge?” Domnul i-a răspuns: „Urmărește-l; pentru că îl vei ajunge; și vei salva pe cei care au ajuns captivi!”⁹ David a plecat cu cei șase sute de bărbați care erau împreună cu el. Au ajuns la valea Besor, unde s-au oprit aceia care rămâneau în urmă.¹⁰ David a continuat urmărirea cu patru sute de bărbați. Ceilalți două sute de luptători erau prea obosiți. Ei nu au mai traversat valea Besor, ci s-au oprit acolo.¹¹ Au găsit pe câmp un egiptean; și l-au adus la David. I-au dat să mănânce; și el a mâncat. Apoi i-au dat și apă.¹² I-au mai dat o parte dintr-o turtă de smochine și două legături de stafide. După ce a mâncat, și-a revenit; pentru că nu mâncase și nu băuse apă de trei zile și trei nopți.¹³ David l-a întrebat: „Al cui ești; și de unde vii?” Tânărul a răspuns: „Sunt egiptean și aparțin ca sclav unui amalecit. Stăpânul meu m-a abandonat în urmă cu trei zile; pentru că m-am îmbolnăvit.”¹⁴ Noi am invadat Negheul cheretiților, pe cel locuit de urmașii lui Iuda și Negheul urmașilor lui Caleb; apoi am dat foc Țiclagului.”¹⁵ Atunci David l-a întrebat: „Poți să mă duci până la acest grup (de invadatori)?” Egipteanul i-a zis: „Jură-mi pe Dumnezeu că nu mă vei omorî și că nu mă vei preda stăpânului meu; și atunci te voi duce la acest grup!”¹⁶ L-a dus acolo; și au observat că aceia erau împrăștiați peste tot, mâncând, bând și bucurându-se din cauza mării prăzi pe care o luaseră din teritoriile filistenilor și din cele locuite de urmașii lui Iuda.¹⁷ David i-a bătut și i-a învins de când apunea soarele până în seara următoarei zile. N-a scăpat nici un bărbat dintre ei, cu excepția a patru sute de tineri care au încălecat pe cămile și au fugit.¹⁸ David a recuperat tot ce luaseră amaleciții. Le-a salvat și pe cele două soții ale lui.¹⁹ Nu le lipsea nimic: nici tânăr, nici bătrân, nici fii, nici fiice – nimic din pradă, nimic din ce li se luase. David a adus înapoi totul.²⁰ Atunci David a luat toate oile și toate vitele. Oamenii lui conduceau acea turmă mergând în fața ei; și spuneau: „Aceasta este prada lui David.”²¹ David a ajuns la cei două sute de bărbați care fuseseră prea extenuați ca să-l urmeze. Ei fuseseră lăsați la valea Besor. Aceștia au venit în întâmpinarea lui David și a poporului care era cu el. David s-a apropiat de ei și i-a salutat.²² Toți oamenii răi și păcătoși care se aflau între cei care merseseră cu David, au zis: „Pentru că n-au mers împreună cu noi, nu le vom da din prada pe care am recuperat-o! Fiecare să-și ia doar soția și copiii; și să plece!”²³ Dar David le-a zis: „Să nu procedați așa, fraților, cu ce ne-a dat Domnul! Pentru că El ne-a păzit și ne-a ajutat să învingem grupul de invadatori care venise împotriva noastră.”²⁴ Oricum, vă asigur că nimeni nu va aproba propunerea voastră! Aceeași parte o vor avea atât cei care au fost în luptă, cât și cei care au rămas la bagaje. Toți vor împărți prada în mod egal!”²⁵ Aceasta a fost regula începând din acea zi. David a făcut lege din această regulă; și

a impus respectarea ei printr-o decizie care a rămas definitivă în Israel până astăzi.

²⁶După ce a ajuns la Țiclag, David a trimis din pradă și celor din consiliul bătrânilor lui Iuda – prietenii lui – spunându-le: „Acesta este pentru voi un dar din prada luată de la dușmanii Domnului!” ²⁷A trimis (din pradă) și celor din Betel, celor din Ramot-Negev, celor din Iatir, ²⁸celor din Aroer, celor din Sifmot, celor din Eștemoa, ²⁹celor din Racal, celor din orașele ierahmeeliților și celor din orașele cheniților. ³⁰David a mai trimis câte o parte din pradă celor din Horma, celor din Bor-Așan și celor din Atac; ³¹apoi celor din Hebron și celor din toate celelalte locuri pe unde umblase împreună cu oamenii lui. **31** Filistenii s-au luptat cu Israel; iar israelienii au fugit din fața filistenilor și au căzut învinși pe muntele Ghilboa. ²Filistenii i-au urmărit pe Saul și pe fiii lui. Ei i-au omorât pe Ionatan, pe Abinadab și pe Malchi-Șua care erau fiii lui Saul. ³Lupta devenise foarte violentă în jurul lui Saul. Cei care trăgeau (săgeți) cu arcul, l-au lovit și l-au rănit foarte grav. ⁴Atunci Saul i-a zis celui care-i transporta armele: „Scoate-ți sabia și omoară-mă tu cu ea; ca să nu vină la mine acești necircumciși și să mă omoare ei, ridiculizându-mă!” Dar cel care-i transporta armele n-a vrut să facă acest lucru, pentru că îi era frică. Atunci Saul și-a luat sabia și s-a aruncat în ea. ⁵Când cel care-i transporta armele a văzut că Saul a murit, s-a aruncat și el în sabia lui; și a murit împreună cu el. ⁶Astfel au murit împreună, în aceeași zi: Saul, cei trei fii ai lui, cel care-i transporta armele și toți oamenii lui. ⁷Când israelienii care erau în cealaltă parte a văii și cei care se aflau dincolo de Iordan au văzut că ceilalți israelieni au fugit și că Saul împreună cu fiii lui au murit, și-au abandonat orașele și au fugit și ei. Atunci filistenii au venit și au locuit în ele. ⁸Dimineața, când filistenii au venit să-i jefuiască pe cei omorâți, l-au găsit pe Saul împreună cu cei trei fii ai lui căzuți pe muntele Ghilboa. ⁹I-au tăiat capul și i-au luat armele. Apoi au trimis mesageri în tot teritoriul filistenilor, ca să ducă această veste zeilor lor și poporului. ¹⁰Au pus armele lui Saul în templul Astarteei; și i-au atârnat corpul pe zidul Bet-Șanului. ¹¹Când au auzit locuitorii Iabeșului din Ghilad ce i-au făcut filistenii lui Saul, ¹²toți luptătorii s-au sculat și au călătorit toată noaptea. Când au ajuns acolo, au luat corpul lui Saul și ale fiilor lui de pe zidul orașului Bet-Șan. S-au întors apoi la Iabeș și le-au ars acolo. ¹³Le-au luat oasele, le-au îngropat sub tamariscul din Iabeș și au postit șapte zile.

2 Samuel

1 După ce Saul murise, trecuseră două zile de când David se întorsese de la înfrângerea amaleciților; și era în localitatea Țiclag. ²A treia zi a venit un bărbat din tabăra lui Saul. El era cu hainele rupte și avea pământ pe cap. Când a ajuns înaintea lui David, a căzut cu fața spre pământ și i s-a închinat. ³David l-a întrebat: „De unde vii?” El i-a răspuns: „Am reușit să fug din tabăra israeliană.” ⁴David i-a zis: „Spune-mi ce s-a întâmplat acolo!” El i-a răspuns: „Oamenii au fugit din zona de conflict; și mulți dintre ei au murit! A murit atât Saul cât și fiul lui numit Ionatan.” ⁵David l-a mai întrebat pe tânărul care-i adusese aceste vești: „De unde știi că Saul și fiul lui care se numește Ionatan au murit?” ⁶Tânărul a răspuns: „Eram pe muntele Ghilboa. Acolo l-am văzut pe Saul care se sprijinea pe lancea lui; iar carele și călăreții inamicului veneau din ce în ce mai aproape de el.” ⁷Când Saul a privit în urmă și m-a văzut, m-a chemat; iar eu i-am răspuns: „Sunt aici, la dispoziția ta!” ⁸El m-a întrebat: «Cine ești?» Iar eu i-am răspuns: «Sunt amalecit.» ⁹Atunci el mi-a zis: «Apropie-te de mine și omoară-mă; pentru că sunt în agonia morții, chiar dacă încă trăiesc!» ¹⁰Atunci m-am apropiat de el și l-am omorât, știind că dacă este rănit, nu va mai trăi mult timp. Apoi i-am luat coroana de pe cap și brățara de la braț. Le-am adus aici, stăpânului meu.” ¹¹Atunci David și-a apucat hainele și le-a rupt. Apoi toți bărbații care erau cu el, au făcut același lucru. ¹²Au plâns și au postit până seara pentru (moartea lui) Saul, pentru fiul lui numit Ionatan, pentru armata Domnului și pentru urmașii lui Israel; pentru că muriseră loviți de sabie. ¹³Apoi David l-a întrebat pe tânărul care i-a adus veștile: „De unde ești?” El i-a răspuns: „Sunt fiul unui străin amalecit.” ¹⁴Atunci David i-a zis: „Cum ai avut curajul să acționezi împotriva celui care este unsul Domnului și nu ți-a fost frică să-l omori?” ¹⁵Apoi David l-a chemat pe unul dintre oamenii lui; și i-a zis: „Apropie-te și doboară-l!” El l-a lovit; și astfel, acel om a murit. ¹⁶David i-a zis: „Vei fi direct responsabil de vărsarea sângelui tău; pentru că ai făcut cu gura ta declarații care te incriminează, zicând: «L-am omorât pe cel care este uns (în funcția de rege) al Domnului.»!” ¹⁷David a plâns pentru Saul și pentru fiul lui numit Ionatan, compunând un cântec de jale. ¹⁸El a poruncit apoi urmașilor lui Iuda să învețe acest cântec numit Cântecul Arcului. El este scris în Cartea lui Iașar: ¹⁹„Israel, gloria ta zace omorâtă pe zonele tale înalte. Cum au căzut vitejii tăi! ²⁰«Nu vorbiți despre acest lucru în Gat; și nu-l anunțați pe străzile Așchelonului; pentru ca să nu se bucure fetele filistenilor și să nu sară de satisfacție fiicele celor necircumciși.» ²¹«O, voi, munți ai Ghilboei! Nici roua și nici ploaia să nu mai cadă peste voi! Nici recolte pe câmpiile voastre să nu mai aveți pentru darurile de mâncare! Pentru că acolo au fost profanate scuturile vitejilor – scutul lui Saul care nu va mai fi uns cu ulei.» ²²De la sângele celor omorâți, de la grăsimea vitejilor, săgeata lui Ionatan nu venea înapoi; iar sabia lui Saul nu se învârtea fără să lovească pe cineva. ²³Saul și Ionatan – cei care atunci când trăiau, s-au iubit și s-au agreat – nici măcar în moarte n-au fost despărțiți. Erau mai rapizi decât vulturii; și aveau o forță mai mare decât a leilor. ²⁴«Fiice ale lui Israel, plângeți-l pe Saul – pe cel care vă îmbrăca în roșu-aprins și cu multă eleganță; pe acela care vă împodobește hainele cu ornamente de aur.» ²⁵Vai, cum au căzut luptătorii în mijlocul conflictului! Ionatan zace omorât pe zonele tale înalte. ²⁶«Frate Ionatan,

sunt deprimat din cauza morții tale! Mi-ai fost atât de drag! Dragostea ta pentru mine a fost specială: superioară dragostei pe care o pot oferi femeile.» ²⁷Cum au căzut luptătorii; și cum au dispărut armele!” 2 După toate aceste lucruri, David l-a întrebat pe Domnul: „Să mă duc în vreunul dintre orașele lui Iuda?” Domnul i-a răspuns: „Du-te!” David l-a mai întrebat: „Unde să mă duc?” Domnul i-a răspuns: „La Hebron.” 2 David s-a dus acolo împreună cu soțiile lui: izreelita Ahinoam și Abigail – văduva carmelitului Nabal. 3 David i-a luat și pe oamenii care merseseră împreună cu el – pe fiecare împreună cu familia lui; iar aceștia au locuit în apropierea Hebronului. 4 Bărbații din teritoriile locuite de urmașii lui Iuda au venit și l-au uns acolo pe David ca rege pentru descendenții lui Iuda. I s-a spus lui David că bărbații din Iabeș-Ghilad l-au înmormântat pe Saul. 5 Atunci el a trimis niște mesageri la ei, spunându-le prin intermediul lor: „Să fiți binecuvântați de Domnul pentru că ați manifestat această bunătate față de stăpânul vostru – față de Saul – înmormântându-l. 6 Doresc ca Domnul să-Și manifeste bunătatea față de voi și să vă recompenseze! Pentru fapta pe care ați făcut-o, mă voi comporta și eu personal față de voi cu aceeași bunătate! 7 Acum, încurajați-vă și fiți viteji; pentru că stăpânul vostru – Saul – a murit; iar tribul lui Iuda m-a uns pe mine ca rege pentru ei.” 8 În acest timp, Abner – fiul lui Ner – conducătorul armatei lui Saul, l-a luat pe Iș-Boșet care era fiul lui Saul; și l-a traversat Iordanul, în dreptul localității Mahanaiim. 9 Acolo l-a declarat rege în zona numită Ghilad, pentru așuriți, pentru Izreel, pentru teritoriul urmașilor lui Efraim, pentru cel locuit de urmașii lui Benjamin și pentru întregul Israel. 10 Iș-Boșet – fiul lui Saul – avea patruzeci de ani când a început să guverneze în Israel; și a fost astfel rege pentru o perioadă de doi ani. Dar tribul lui Iuda l-a urmat pe David. 11 Perioada de timp cât a guvernat David la Hebron ca rege al tribului lui Iuda, a fost de șapte ani și șase luni. 12 Abner – fiul lui Ner – împreună cu slujitorii lui Iș-Boșet, a plecat din Mahanaiim și s-a dus la Ghivon. 13 Atunci Ioab – fiul Țeruiei – împreună cu slujitorii lui David, au plecat și ei din locul în care erau; și i-au întâlnit la iazul din Ghivon. Un grup stătea pe un mal al iazului și altul pe celălalt mal. 14 Abner i-a zis lui Ioab: „Să se lupte tinerii între ei; iar noi vom asista! Ioab a răspuns: „Sunt de acord!” 15 S-au prezentat niște tineri în număr egal: erau doisprezece reprezentanți pentru Benjamin și pentru Iș-Boșet și doisprezece pentru slujitorii lui David. 16 Fiecare și-a apucat adversarul de cap și i-a înfipt sabia între coaste. Astfel au murit toți. Așa se explică de ce acel loc din Ghivon s-a numit de atunci Helcat-Hațurim. 17 Lupta a fost foarte dură în acea zi; iar Abner și bărbații lui Israel au fost bătuți de slujitorii lui David. 18 Între ei erau acolo și cei trei fii ai Țeruiei: Ioab, Abișai și Asael. Asael alerga rapid: ca o capră sălbatică. 19 A plecat să urmărească pe Abner, fără să devieze la dreapta sau la stânga de la urmărirea lui. 20 Abner a privit în urmă; și a întrebat: „Tu ești, Asael?” Asael i-a răspuns: „Da, eu sunt!” 21 Atunci Abner i-a zis: „Treci în dreapta sau în stânga, prinde pe unul dintre tineri și ia-i armura!” Dar Asael nu a încetat să-l urmărească. 22 Abner i-a zis din nou lui Asael: „Nu mă mai urmări! De ce să fiu determinat să te omor? Cum îl voi privi atunci pe fratele tău – pe Ioab – în ochi?” 23 Dar Asael a refuzat să se oprească din acea urmărire. Atunci Abner l-a lovit în stomac cu vârful lancei; și ea i-a ieșit prin spate. Asael a murit pe loc; și toți cei care ajungeau la locul în care murise, se opreau. 24 Ioab și Abișai au continuat să-l urmărească pe Abner. Când se însera, au ajuns la dealul Ama – situat la estul

localității Ghiah – pe drumul care conduce spre deșertul Ghivon. ²⁵În acest timp, beniamiții s-au adunat în jurul lui Abner și au format un grup care s-a dus pe vârful unui alt deal. ²⁶Abner l-a strigat pe Ioab și i-a zis: „Chiar este nevoie ca sabia să distrugă în continuare? Nu realizezi că se va sfârși dramatic (pentru tine)? Cât timp va mai trece până când vei porunci oamenilor tăi să nu-și mai urmărească frații?” ²⁷Ioab i-a răspuns: „Jur pe Dumnezeu care este viu că dacă nu ai fi vorbit, oamenii mei ar fi continuat urmărirea fraților lor până dimineață!” ²⁸Apoi Ioab a sunat din corn; și toți oamenii lui au încetat lupta. Nu i-au mai urmărit pe israelieni și nici nu s-au mai luptat împotriva lor. ²⁹Atunci Abner împreună cu oamenii lui au mers toată acea noapte prin Araba. Au traversat Iordanul, au parcurs tot teritoriul Bitronul și au ajuns la Mahanaiim. ³⁰În acest timp, Ioab s-a întors de la urmărirea lui Abner; și și-a adunat toți oamenii. Dintre slujitorii lui David, cu excepția lui Asael, muriseră doar nouăsprezece bărbați. ³¹Dar slujitorii lui David omorâseră trei sute șazece de bărbați beniamiții care fuseseră împreună cu Abner. ³²Apoi au luat corpul lui Asael și l-au pus în mormântul familiei lui din Betleem. Ioab și oamenii lui au mers toată noaptea și au ajuns la Hebron când se lumina. **3 Războiul dintre urmașii lui Saul și cei ai lui David a durat mult timp. David devenea tot mai puternic, în timp ce familia lui Saul își perdea influența.** ²Fiii lui David care i s-au născut la Hebron, au fost: Amnon – primul născut. El era fiul izreelitei Ahinoam. ³Chileab – era al doilea – fiul Abigailei, văduva carmelitului Nabal. Absalom a fost al treilea fiu al lui David. El era fiul Maacai – fiica lui Talmai, regele Gheșurului. ⁴Adonia – al patrulea – a fost fiul Haghitei. Șefatia – al cincilea – era fiul născut de Abital. ⁵Al șaselea a fost Iream – fiul soției lui David numită Egla. Aceștia sunt fiii care i s-au născut lui David în localitatea Hebron. ⁶În timpul războiului dintre urmașii lui Saul și cei ai lui David, Abner a devenit un luptător remarcabil între urmașii lui Saul. ⁷Saul avusese o concubină care se numea Rițpa. Ea era fiica lui Aia. Iș-Boșet i-a zis lui Abner: „De ce ai intrat la concubina tatălui meu?” ⁸Abner s-a supărat foarte rău din cauza cuvintelor lui Iș-Boșet; și i-a zis: „Ce sunt eu – cap de câine? Susțin oare pe urmașii lui Iuda? Astăzi am demonstrat loialitate față de urmașii tatălui tău – Saul – și față de frații și prietenii lui. Nu te-am trădat oamenilor lui David; iar tu mă declari astăzi vinovat din cauza acestei femei!? ⁹Dumnezeu să-Și manifeste toată duritatea față de Abner dacă de acum înainte nu voi susține pe David în tot ce Domnul i-a promis prin jurământ ¹⁰când a zis că va lua guvernarea de la familia lui Saul și va înălța tronul lui David peste Israel și peste urmașii Iuda, de la teritoriile locuite de către urmașii Dan până la Beer-Șeba!” ¹¹Iș-Boșet n-a mai avut curajul să-i spună ceva lui Abner, pentru că îi era frică de el. ¹²Apoi Abner a trimis din partea lui niște mesageri la David, ca să-i spună: „A cui este țara?” Apoi a adăugat: „Ratifică un legământ cu mine; și eu te voi ajuta să faci întregul Israel să fie în favoarea ta.” ¹³David a răspuns: „Sunt de acord. Voi face un legământ cu tine; dar cu o singură condiție: să nu apari înaintea mea dacă nu mi-o aduci pe Mihal – fiica lui Saul – atunci când vii la mine!” ¹⁴David a trimis mesageri la Iș-Boșet – fiul lui Saul – să-i spună: „Dă-mi-o pe soția mea – pe Mihal – cu care m-am logodit după ce am adus (lui Saul) o sută de organe genitale de-ale filistenilor!” ¹⁵Iș-Boșet a trimis pe cineva s-o aducă; și ea a fost luată de la soțul ei – de la Paltiel – fiul lui Laiș. ¹⁶Soțul ei a mers împreună cu ea – plângând în urma ei – până la Bahurim. Abner i-a zis: „Întoarce-te acasă!” El s-a întors și s-a dus acasă. ¹⁷Apoi

Abner a vorbit cu cei care formau consiliul bătrânilor lui Israel; și le-a zis: „Cu mai mult timp în urmă l-ați dorit ca rege pe David.”¹⁸ Acum declarați-l rege; pentru că Domnul a spus despre el: «Prin mâna sclavului Meu – David – Îmi voi salva poporul – pe Israel – de sub opresiunea filistenilor și a tuturor dușmanilor lui.»”¹⁹ Abner le-a vorbit și beniaminiților. Apoi s-a dus la Hebron, ca să-i spună lui David tot ce dorește să facă Israel și întregul trib al urmașilor lui Beniamin.²⁰ A ajuns la David, la Hebron, însoțit de douăzeci de bărbați. David a organizat un banchet pentru ei.²¹ Abner i-a zis lui David: „Permite-mi să plec și să adun întregul Israel la stăpânul meu care este rege. Intenționez astfel să-i determin să ratifice un legământ cu tine, ca să guvernezi peste tot ce dorește sufletul tău!” David i-a permis lui Abner să se retragă; și astfel el a plecat în pace.²² Imediat după ce plecase Abner, a venit Ioab împreună cu slujitorii lui David. Se întorceau de la un jaf, aducând o mare pradă cu ei. Abner nu mai era împreună cu David la Hebron, pentru că îi permisesese să plece; iar el plecase liniștit.²³ Când a venit Ioab împreună cu armata care era cu el, i s-a spus că Abner – fiul lui Ner – a fost la rege, că acesta i-a permis să plece și că astfel plecat în pace.²⁴ Ioab a venit la rege și i-a zis: „Ce ai făcut? Abner a fost la tine, iar tu i-ai permis să plece. De ce?”²⁵ „Îl cunoști bine pe Abner – fiul lui Ner! El a venit să te înșele, să-ți cunoască intențiile și să știe tot ce faci!”²⁶ După ce a plecat de la David, Ioab a trimis mesageri la Abner. Astfel, prin intermediul lor, el l-a adus înapoi de la fântâna lui Sira. Dar David nu știa nimic.²⁷ Atunci când a ajuns Abner la Hebron, Ioab l-a luat separat, lângă poartă, ca atunci când ar dori să-i vorbească ceva secret. Și ca să-l răzbune pe fratele lui numit Asael, Ioab l-a lovit pe Abner în stomac. Astfel a murit Abner.²⁸ Când David a aflat ce s-a întâmplat, a zis: „Eu și regatul meu suntem nevinovați înaintea Domnului, pentru totdeauna, de moartea lui Abner – fiul lui Ner.”²⁹ Declară că vina acestei morți trebuie să fie trecută în totalitate asupra lui Ioab și asupra familiei tatălui lui! Să se întâmple ca între urmașii lui să existe totdeauna cineva care să aibă o hemoragie, cineva leproș, cineva care să se sprijine în cârjă, cineva care să cadă omorât de sabie și cineva care să nu aibă ce să mănânce!”³⁰ Ioab împreună cu fratele lui numit Abişai l-au omorât pe Abner pentru că în lupta de la Ghivon, acesta îl omorâse pe fratele lor numit Asael.³¹ David i-a zis lui Ioab și întregului popor care era cu el: „Rupeți-vă hainele, înconjurați-vă cu saci și mergeți plângând pentru (moartea lui) Abner!” Regele David mergea în urma lăzii în care era transportat Abner.³² L-au înmormântat pe Abner la Hebron. Regele a plâns în hohote la mormântul lui; și întregul popor a făcut același lucru.³³ Regele a cântat acest cântec de jale: „Oare este posibil să moară Abner cum moare un trădător?”³⁴ Nu aveai mâinile legate și nici picioarele imobilizate cu lanțuri! Ai murit ca unul care este învins de oameni lași!” Și tot poporul a plâns din nou pentru Abner.³⁵ Tot cei care erau prezenți acolo, s-au apropiat de David ca să-l determine să mănânce cât mai era încă viu. Dar el a făcut următorul jurământ: „Dumnezeu să se comporte cu mine cu toată duritatea dacă voi gusta pâine sau orice altceva înainte de apusul soarelui!”³⁶ Acest lucru a fost cunoscut de întregul popor; și a plăcut tuturor. De fapt, tot ce făcea regele a fost agreat de popor.³⁷ Astfel, în acea zi, tot poporul și tot Israelul au știut că nu regele l-a omorât pe Abner, fiul lui Ner.³⁸ Apoi David le-a zis slujitorilor lui: „Nu înțelegeți că astăzi a căzut în Israel un prinț care a fost un mare om?”³⁹ Astăzi, deși sunt uns ca rege, eu nu am suficientă forță (să acționez împotriva lor); iar acești bărbați – fiii

Țeruei – sunt prea puternici pentru mine. Doresc ca Domnul să-l recompenseze pe cel rău conform răutății lui!” ⁴ Când fiul lui Saul care se numea Iș-Boșet a auzit că Abner a fost omorât în localitatea Hebron, i-a dispărut curajul; și întregul Israel s-a cutremurat. ² Fiul lui Saul avea doi conducători care comandau grupurile de prădători. Unul se numea Baana, iar celălalt Recab. Aceștia erau fiii lui Rimon, un om care locuia în Beerot și provenea din clanul lui Benjamin. Se consideră că Beerot este unul dintre urmașii lui Benjamin ³ pentru că beerotiții fugiseră la Ghitaim. Ei au locuit acolo ca străini până astăzi. ⁴ Ionatan – fiul lui Saul – avea un fiu care avea ambele picioare paralizate. Acela avea vârsta de cinci ani când a venit cineva din Izreel cu vestea că Saul și Ionatan muriseră. Bona lui l-a luat și a fugit cu el; dar pentru că se grăbea, copilul a căzut și a paralizat. Numele lui era Mefiboșet. ⁵ Într-o zi, acești fii ai lui Rimon care locuia în Beerot, numiți Recab și Baana, au plecat spre casa lui Iș-Boșet; și au ajuns acolo în timpul caniculei zilei: tocmai când el se odihnea – la prânz. ⁶ Au mers până în interiorul casei – ca atunci când ar fi dorit să ia de acolo niște grâu; și l-au înjunghiat în stomac. Apoi Recab și fratele lui – Baana – au reușit să fugă. ⁷ Ei intraseră în casă în timp ce Iș-Boșet era culcat pe pat, în dormitorul lui. După ce l-au înjunghiat și l-au omorât, i-au tăiat capul. Apoi i l-au luat cu ei și au mers toată noaptea prin zona numită Araba. ⁸ Au adus capul lui Iș-Boșet la David – la Hebron – și i-au zis regelui: „Privește capul lui Iș-Boșet – fiul lui Saul – dușmanul tău, care te-a tot urmărit ca să te omoare. Astăzi, Domnul l-a răzbunat pe stăpânul meu – care acum este rege – împotriva lui Saul și a urmașilor lui!” ⁹ Dar David le-a răspuns lui Recab și fratelui lui numit Baana – care erau fiii lui Rimon din Beerot: „Jur pe Domnul care este viu și care m-a salvat din toate necazurile, ¹⁰ că pe cel care mi-a zis: «Saul este mort!», crezând că îmi aduce vești bune, l-am prins și l-am omorât la Țiclag. Aceasta a fost recompensa pentru vestea pe care mi-a adus-o. ¹¹ Oare nu voi proceda cu atât mai mult cu niște oameni condamnabili (ca voi), care omoară un om nevinovat în casa și în patul lui? Credeți că nu vă voi considera vinovați de moartea lui și nu vă voi șterge de pe pământ?” ¹² David a dat ordin oamenilor lui, care i-au omorât. Le-au tăiat mâinile și picioarele; și le-au atârnat corpurile lângă iazul din Hebron. Apoi au luat capul lui Iș-Boșet și l-au înmormântat în mormântul lui Abner din Hebron. **5** Toate triburile lui Israel au venit la David – în localitatea Hebron – și i-au zis: „Atât oasele cât și carnea noastră, au origine comună! ² Mai demult, când Saul era regele nostru, tu conduceai Israelul în războaie. De fapt, Domnul ți-a promis: «Tu vei păstori poporul Meu numit Israel; și vei fi conducătorul lui!».” ³ Toți cei care formau consiliul bătrânilor lui Israel veniseră la rege – în localitatea Hebron. Astfel, regele David a ratificat un legământ cu ei înaintea Domnului, la Hebron. Apoi ei l-au uns pe David ca rege al Israelului. ⁴ David avea treizeci de ani când a devenit rege; și a guvernat patruzeci de ani. ⁵ La Hebron a guvernat în teritoriul numit Iuda – o perioadă de șapte ani și șase luni. La Ierusalim a guvernat treizeci și trei de ani, atât în teritoriul numit Israel, cât și în cel numit Iuda. ⁶ Regele a înaintat spre Ierusalim însoțit de gărzile lui, mergând împotriva iebusiților care locuiau acolo. Aceștia i-au zis lui David: „Nu vei intra aici; pentru că ți se vor opune chiar și orbii și ologii; și vei fi astfel respins!” Ei credeau că David nu va reuși să intre în oraș. ⁷ Dar David a capturat fortăreața Sionului, care s-a numit ulterior Orașul lui David. ⁸ El zisese în acea zi: „Oricine vrea să îmi învingă pe iebusiți, să se

folosească de tunelul de apă ca să ajungă la acei «ologi» și la acei «orbi», care sunt dușmanii lui David!” De atunci se zice: „Orbilor și ologilor nu li se permite să intre palat.” ⁹David s-a stabilit în fortăreață și a numit-o „Orașul lui David”. Apoi el a reconstruit orașul și l-a fortificat dinspre Milo spre interior. ¹⁰David a devenit tot mai puternic, pentru că Domnul – Cel care Se numește și Dumnezeuul Armatelor – era cu el. ¹¹Hiram – regele Tirului – i-a trimis niște reprezentanți lui David. Aceia i-au adus lemn de cedru, tâmplari și zidari care i-au construit un palat. ¹²David a înțeles că Domnul l-a pus rege pentru Israel și i-a consolidat guvernarea având în vedere (planul Lui față de) poporul Său numit Israel. ¹³După ce a plecat din Hebron, David și-a luat mai multe concubine și soții din Ierusalim; și astfel, în familia lui s-au (mai) născut mulți fii și multe fiice. ¹⁴Urmează prezentarea numelor celor care i s-au născut lui David la Ierusalim: Șamua, Șobab, Natan, Solomon, ¹⁵Ibhar, Elișua, Nefeg, Iafia, ¹⁶Elișama, Eliada și Elifelet. ¹⁷Când au auzit filistenii că David a fost uns ca rege al Israelului, au plecat toți să-l caute. Dar David a aflat acest lucru; și s-a adăpostit în fortăreață. ¹⁸Filistenii au venit și s-au răspândit în valea numită Refaim. ¹⁹David L-a întrebat pe Domnul: „Să mă duc (să lupt) împotriva filistenilor? Îi vei face să ajungă la discreția mea?” Domnul i-a răspuns lui David: „Du-te; pentru că în mod cert voi face ca filistenii să fie învinși de mâna ta!” ²⁰David s-a dus la Baal-Perațim; și i-a învins acolo. El a zis: „Domnul i-a învins categoric pe dușmanii care stăteau în fața mea, acționând împotriva lor ca apele care rup totul în drumul lor!” De atunci, (israelienii) au numit acel loc Baal-Perațim. ²¹Filistenii și-au lăsat idolii acolo; iar David și oamenii lui i-au luat. ²²Filistenii au venit din nou și s-au răspândit în valea care se numea Refaim. ²³David L-a întrebat pe Domnul; iar El i-a răspuns: „Să nu-i ataci din față; ci du-te împotriva lor pe la spate și atacă-i în dreptul arbuștilor de balsam. ²⁴Când vei auzi zgomotul de marș în vârful arbuștilor de balsam, să pleci la atac; pentru că atunci Domnul va merge în fața ta, ca să învingă armata filistenilor.” ²⁵David a făcut așa cum i-a poruncit Domnul care i-a lovit pe filistenii de la Ghivon până la Ghezer. **6** David i-a strâns din nou pe toți luptătorii remarcabili din Israel. Ei erau treizeci de mii de bărbați. ²Apoi David și toți oamenii care erau împreună cu el au plecat din Baala care era în teritoriul numit Iuda; și au adus de acolo Lada lui Dumnezeu – acea Ladă care poartă Numele Domnului Armatelor – Cel care stă între heruvimii de deasupra (capacului) ei. ³După ce au luat Lada lui Dumnezeu din casa lui Abinadab, de pe deal, au pus-o într-un car nou. Uza și Ahio – fiii lui Abinadab – conduceau acel nou car. ⁴Ei au venit cu el, aducând Lada lui Dumnezeu din casa lui Abinadab, de pe deal. Ahio mergea în fața Lăzii. ⁵David, împreună cu toți urmașii lui Israel, sărbătoreau înaintea Domnului cu toată forța, cântând din lire, din harpe, din tamburine, din sistre și din cinele. ⁶Când au ajuns la teritoriul lui Nahon, Uza și-a întins mâna ca să apuce Lada lui Dumnezeu; pentru că altfel ar fi fost posibil ca boii s-o facă să cadă (din car). ⁷Atunci s-a declanșat mânia Domnului împotriva lui Uza; și Dumnezeu l-a lovit acolo pentru că se atinsese de Ladă. Uza a murit acolo, lângă Lada lui Dumnezeu. ⁸David s-a întristat pentru că mânia Domnului se declanșase împotriva lui Uza; și a numit acel loc Pereț-Uza. Acest nume a rămas până astăzi. ⁹David s-a temut de Domnul în acea zi; și a zis: „Cum să vină Lada Domnului la mine?” ¹⁰Și David n-a vrut să mai aducă Lada Domnului în orașul lui; ci a dus-o în casa lui Obed-Edom, ghitudul. ¹¹Lada Domnului a rămas în casa lui Obed-Edom,

ghititul, pentru trei luni; iar Domnul l-a binecuvântat atât pe Obed-Edom, cât și pe cei care formau familia lui. ¹²I s-a spus regelui David că Domnul a binecuvântat familia lui Obed-Edom și tot ce are el din cauza Lăzii lui Dumnezeu. Atunci David s-a dus și a adus Lada lui Dumnezeu din casa lui Obed-Edom în orașul lui, în mijlocul bucuriei. ¹³După fiecare șase pași pe care-i făceau cei care duceau Lada Domnului, David sacrifică un bou și un vițel gras. ¹⁴David dansa cu toată forța lui înaintea Domnului, fiind îmbrăcat cu o tunică făcută din fire de in. ¹⁵Împreună cu toți descendenții lui Israel, David aducea Lada Domnului în mijlocul strigătelor și al sunetului de corn. ¹⁶În timp ce Lada Domnului intra în Orașul lui David, Mihal – fiica lui Saul – privea pe fereastră. Când l-a văzut pe regele David sărind și dansând înaintea Domnului, l-a desconsiderat în inima ei. ¹⁷Au adus Lada Domnului și au așezat-o la locul ei, în mijlocul cortului pe care i l-a instalat David. Apoi David a venit înaintea Domnului cu animale pe care le-a ars integral și cu sacrificii de pace. ¹⁸După ce a terminat de oferit arderile integrale și sacrificiile de pace, David a binecuvântat poporul în Numele Domnului Armatelor ¹⁹și a împărțit tuturor celor care formau poporul – adică întregii adunări a lui Israel: fiecărui bărbat și fiecărei femei – câte o pâine, câte o bucată de carne și câte o turtă cu stafide. Apoi tot poporul a plecat. Fiecare s-a dus la casa lui. ²⁰Atunci când David s-a întors să-și binecuvânteze familia, Mihal – fiica lui Saul – a venit să-l întâmpine; și i-a zis: „Cât de onorabil s-a comportat regele lui Israel astăzi, descoperindu-se în fața servitoarelor slujitorilor lui, așa cum s-ar fi descoperit un om de nimic!” ²¹David i-a răspuns Mihalei: „Dacă am dansat, am făcut-o înaintea Domnului care m-a ales să fiu deasupra tatălui tău și superior oricui din familia lui, punându-mă conducător peste poporul Lui, peste Israel!” ²²Mă voi comporta chiar mai jos decât atât și mă voi desconsidera și mai mult în ochii mei. Dar în fața servitoarelor despre care vorbeai, mă voi comporta astfel încât voi fi apreciat!” ²³Mihal – fiica lui Saul – nu a avut copii până în ziua morții ei... 7 După ce regele David s-a instalat în palatul lui și după ce Domnul i-a dat odihnă salvându-l de toți dușmanii care erau jurul (țării) lui, ²i-a zis profetului Natan: „Privește! Eu locuiesc într-un palat făcut din (lemn de) cedru, în timp ce Lada lui Dumnezeu stă sub niște pânze...” ³Natan i-a răspuns regelui: „Du-te și fă tot ce ai pe inimă, pentru că Domnul este cu tine!” ⁴Dar în acea noapte, Cuvântul Domnului a venit la Natan și i-a zis: ⁵„Du-te și spune-i sclavului Meu – lui David – astfel: «Domnul îți zice: ‘Oare tu Îmi vei construi o casă de locuit?’ (Este evident că) Eu n-am locuit într-o casă din ziua în care am scos poporul Israel din Egipt și până astăzi; ci locuința în care am călătorit, a fost un cort. ⁷Oriunde am călătorit împreună cu tot poporul Israel, oare am cerut vreunui dintre judecătorii lui – căroră le-am poruncit să păstorească poporul Meu, Israel – să-Mi construiască o casă din cedru?»”. ⁸Deci să-i spui sclavului Meu numit David, următoarele cuvinte: «Domnul Armatelor îți zice: ‘Eu te-am luat de la stână, de la păstoritul oilor, ca să fii conducătorul poporului Meu care se numește Israel. ⁹Am fost cu tine permanent pe unde ai mers, am distrus din fața ta pe toți dușmanii tăi și ți-am făcut un mare nume – ca al celor renumiți de pe pământ. ¹⁰Am păstrat un loc pentru poporul Meu – pentru Israel – și l-am plantat acolo ca să locuiască singur, fără să mai fie deranjat și fără ca cei nedrești să-l mai poată exploata așa cum se întâmplase mai înainte. ¹¹Am făcut acest lucru încă din zilele în care stabilisem judecători pentru poporul Meu – pentru Israel. Și ție îți (promisesem că îți) voi da

odihnă, scăpându-te de provocările care ar putea veni din partea dușmanilor tăi. Acum Domnul te anunță că El personal îți va face o familie remarcabilă. ¹²Astfel, când ți se vor termina zilele (de viață) și vei fi adăugat la strămoșii tăi (decedați), îl voi instala pe tron pe urmașul tău care va proveni din corpul tău; și-i voi consolida guvernarea. ¹³El va fi acela care va construi o casă dedicată numelui Meu; și Eu îi voi consolida pentru totdeauna tronul de pe care va guverna. ¹⁴Eu voi fi Tatăl lui; iar el va fi fiul Meu. Când va păcătui, îi voi face reproșuri lovindu-l cu o nuia omenească și dându-i lovituri asemănătoare celor date de oameni; ¹⁵dar nu voi îndepărta mila Mea de la el așa cum am îndepărtat-o de la Saul pe care l-am eliminat din fața ta. ¹⁶Ci familia ta și regatul tău vor fi etern înaintea Mea; iar tronul tău va fi consolidat și va exista pentru totdeauna!».” ¹⁷Natan l-a informat pe David cu exactitate despre toate aceste cuvinte și despre toată această viziune. ¹⁸Regele David a venit și s-a prezentat înaintea Domnului, spunând: „Cine sunt eu, Doamne, Stăpânul meu, și ce reprezintă familia mea, ca să mă aduci până aici? ¹⁹Apoi, Doamne, Stăpânul meu, ca și cum ar fi fost prea puțin ce ai făcut (pentru mine până în prezent), ai vorbit și despre viitorul familiei sclavului Tău. Doamne, Stăpânul meu, oare acesta să fie modul Tău de a lucra cu omul? ²⁰Ce ar putea să-Ți mai răspundă David? Tu, Doamne, Stăpânul meu, îl cunoști pe sclavul Tău. ²¹Tu ai făcut toate aceste lucrări speciale bazat pe cuvântul Tău și pe (dorințele din) inima Ta. Apoi le-ai revelat sclavului Tău! ²²Doamne, Stăpânul meu, ce extraordinar ești Tu! Din toate informațiile pe care le-am auzit cu urechile noastre, rezultă că nu este nimeni ca Tine și nu există alt (dumne)zeu cu excepția Ta! ²³Apoi, cine este ca poporul Tău – ca Israel – singura națiune de pe pământ pe care a venit Dumnezeu să o recupereze pentru Sine, ca să fie poporul prin intermediul căruia numele Lui să ajungă faimos? Tu ai făcut pentru țara Ta lucrări extraordinare care eu produs frică în ceilalți. Ai reabilitat poporul Tău scoțându-l din Egipt; și ai alungat din drumul lui (multe) popoare împreună cu zeii lor. ²⁴Ai decis ca (oamenii din) poporul Tău, Israel, să fie proprietatea Ta. Ai făcut ca ei să fie poporul Tău pentru totdeauna; iar Tu – Doamne – ai acceptat să le fii Dumnezeu! ²⁵Și acum, Doamne, Dumnezeule, consolidează pentru totdeauna promisiunea pe care ai făcut-o cu privire la sclavul Tău și despre familia lui. Îmi doresc să faci așa cum ai zis. ²⁶Și (astfel) să fie onorat numele Tău! Etern să se spună că Domnul Armatelor este Dumnezeu în Israel; iar familia sclavului Tău David să aibă mereu continuitate înaintea Ta! ²⁷Tu, Doamne al Armatelor – Dumnezeul lui Israel – ai revelat sclavului Tău că îi vei forma o familie (remarcabilă). Acesta este motivul pentru care a avut curaj sclavul Tău să-Ți facă această rugăciune! ²⁸Deci Doamne, Stăpânul meu, Tu – Cel care ești Dumnezeu și ale cărui cuvinte sunt adevăr – i-ai promis sclavului Tău aceste lucruri bune. ²⁹Deci Te rog să fi binevoitor și să binecuvântezi familia sclavului Tău, ca să continue să existe pentru totdeauna înaintea Ta. Căci Tu, Doamne, Stăpânul meu, ai vorbit; și prin binecuvântarea Ta va fi binecuvântată pentru eternitate familia sclavului Tău!”

8 Apoi David i-a învins pe filistenii, i-a subordonat (israelienilor) și a luat de sub autoritatea filistenilor orașul Meteg-Ama. ²Apoi i-a învins și pe moabiții. Pe aceștia i-a culcat la pământ și i-a măsurat cu o funie. Cei care se încadrau la măsura de două lungimi de frânghie, erau omorâți; iar aceia care se încadrau în a treia lungime de frânghie, erau lăsați să trăiască. Moabiții i-au fost subordonați lui David și i-au plătit o taxă obligatorie. ³David l-a învins și pe

Hadad-Ezer – fiul lui Rehob – care era regele Țobei, atunci când acesta s-a dus să-și reia în proprietate un teritoriu de la râul Eufrat. ⁴David a capturat de la el o mie de care, șapte sute de călăreți și douăzeci de mii de luptători care se deplasau și acționau mergând pe jos. David a tăiat tendoanele tuturor cailor de la care, salvând dintre ei doar atâți cât a fost necesar pentru o sută de care. ⁵Arameii din Damasc au venit să-l ajute pe Hadad-Ezer care era regele Țobei; dar David a omorât douăzeci și două de mii dintre ei. ⁶David a instalat grupuri de luptători în regatul arameu al Damascului. Astfel, arameii au fost subordonați lui David și i-au plătit o taxă obligatorie. Domnul îl ajuta pe David să obțină victorie oriunde mergea. ⁷David a luat scuturile de aur ale slujitorilor lui Hadad-Ezer și le-a adus la Ierusalim; ⁸iar din Tebah și din Berotai care erau orașele lui Hadad-Ezer, regele David a luat foarte mult bronz. ⁹Atunci când Toi – regele Hamatului – a auzit că David a învins întreaga armată a lui Hadad-Ezer, ¹⁰l-a trimis pe fiul lui numit Ioram la regele David, ca să-l întrebe de sănătate. El intenționa și să-l laude, pentru că s-a luptat cu Hadad-Ezer – cu acela cu care și el era în război – și pentru că l-a învins. Ioram a adus cu el lucruri făcute din argint, din aur și din bronz. ¹¹Regele David le-a închinat și pe acestea Domnului, așa cum făcuse cu argintul și cu aurul luat de la toate celelalte popoare pe care și le-a subordonat. ¹²El luase acele metale prețioase de la Edom, de la Moab, de la amoniți, de la filistenii și de la Amalec. Ele au provenit și din prada luată de la Hadad-Ezer – fiul lui Rehob – care fusese regele Țobei. ¹³Astfel, David a devenit renumit (în acea zonă). La întoarcere a omorât optsprezece mii de edomiți în Valea Sării. ¹⁴El a pus corpuri de armată și în Edom. Pe tot teritoriul edomiților, el a instalat grupuri de luptători; și toți edomiții au devenit servitorii lui David. Domnul făcea ca David să învingă oriunde mergea. ¹⁵David guverna peste întregul Israel. El judeca și făcea dreptate întregului popor. ¹⁶Ioab – fiul Țeruiei – era conducătorul (suprem al) armatei; Iehoșafat – fiul lui Ahilud – era cronicar. ¹⁷Țadoc – fiul lui Ahitub – și Ahimelec – fiul lui Abiatar – erau preoți; Seraia era scrib. ¹⁸Benaia – fiul lui Iehoiada – era conducătorul cheretiților și al peletiților; iar fiii lui David erau primii oameni de lângă rege. **9** David a întrebat: „Mai trăiește cineva din familia lui Saul – căruia să-i pot arăta bunătate din cauza lui Ionatan?” ²Familia lui Saul avusese un slujitor care se numea Țiba. El a fost chemat la David. Regele l-a întrebat: „Tu ești Țiba?” El i-a răspuns: „Da, eu, slujitorul tău, sunt acela!” ³Regele l-a întrebat: „Mai trăiește vreun bărbat din familia lui Saul, căruia să-i pot arăta o bunătate ca cea a lui Dumnezeu?” Țiba i-a răspuns: „Da: unul dintre fiii lui Ionatan încă trăiește; dar are ambele picioare paralizate.” ⁴Regele l-a mai întrebat: „Unde este acesta acum?” Țiba i-a răspuns: „În casa lui Machir – fiul lui Amiel, din Lo-Debar.” ⁵Regele David a trimis pe cineva la el; și l-a adus din Lo-Debar, din casa lui Machir, fiul lui Amiel. ⁶Atunci când Mefiboșet – fiul lui Ionatan și nepotul lui Saul – a ajuns în fața lui David, și-a aplecat fața și s-a închinat. David i-a zis: „Mefiboșet!” El i-a răspuns: „Slujitorul tău este aici, la dispoziția ta!” ⁷David i-a zis: „Nu te speria; pentru că vreau să mă comport cu tine cu bunătate – din cauza tatălui tău numit Ionatan. Îți voi da înapoi toate terenurile care au fost ale bunicului tău – ale lui Saul – și vei mânca mereu la masa mea!” ⁸Mefiboșet i s-a închinat și i-a zis: „Ce este slujitorul tău, ca să fii atent la un câine mort cum sunt eu?” ⁹Regele l-a chemat apoi pe Țiba care fusese slujitorul lui Saul și i-a zis: „I-am redat nepotului stăpânului tău tot ce aparținuse lui Saul și întregii lui

familii. ¹⁰Tu, fiii tăi și slujitorii tăi îi veți lucra pământul și-i veți culege recolta pentru ca nepotul stăpânului tău să aibă hrană. Mefiboșet – nepotul stăpânului tău – va mânca (de-acum înainte) mereu la masa mea.” Țiba avea cincisprezece fii și douăzeci de slujitori. ¹¹El i-a răspuns regelui: „Slujitorul tău va face tot ce i-a poruncit să facă regele care este stăpânul meu!” Astfel, Mefiboșet a mâncat la masa lui David ca unul dintre fiii acestuia. ¹²Mefiboșet avea un fiu tânăr care se numea Mica. Toți cei care locuiau în casa lui Țiba, erau slujitorii lui Mefiboșet. ¹³Mefiboșet locuia la Ierusalim, pentru că mânca mereu la masa regelui. El avea ambele picioare paralizate. **10** Apoi regele amoniților a murit; și în locul lui a guvernat fiul acestuia care se numea Hanun. ²David a zis: „Îi voi arăta loialitate lui Hanun – fiul lui Nahaș – exact cum s-a comportat și tatăl lui față de mine.” David și-a trimis slujitorii ca să-l susțină spiritual pe Hanun pentru moartea tatălui lui. Dar atunci când slujitorii lui David au ajuns în țara amoniților, ³conducătorii amoniți i-au zis stăpânului lor care se numea Hanun: „Chiar crezi că David dorește să-ți omagieze tatăl când trimite acești oameni ca să te susțină spiritual? David i-a trimis la tine pe acești slujitori ai lui ca să observe orașul, să-l spioneze și apoi să-l cucerească!” ⁴Atunci Hanun i-a luat pe slujitorii lui David, le-a ras bărbile până la jumătate, le-a tăiat până la brâu jumătate din hainele cu care erau îmbrăcați și i-a lăsat să plece așa. ⁵Când David a fost anunțat de acest lucru, a trimis pe cineva să le spună bărbaților care fuseseră atât de mult ridiculizați: „Rămâneți în Ierihon până vă va crește din nou barba; și abia apoi să vă întoarceți!” ⁶Văzând că se făcuseră urăți lui David, amoniții au plătit douăzeci de mii de luptători care mergeau pe jos din armata arameilor care se aflau în Bet-Rehob și în regatul arameu al Țobei, ca să-l ajute (împotriva lui David). A solicitat și regelui din Maaca un ajutor care a constatat în o mie de luptători și încă douăsprezece mii de luptători dintre bărbații din Tob. ⁷Când a auzit David acest lucru, l-a trimis împotriva lor pe Ioab împreună cu toată armata – formată numai din luptători viteji. ⁸Amoniții au ieșit din oraș și și-au ocupat pozițiile de luptă în fața porții. În acest timp, arameii din Țoba și Rehob, luptătorii din Tob și cei din Maaca și-au pregătit armata în câmp deschis. ⁹Ioab a văzut că urma să lupte atât cu cei din față, cât și cu cei din spate. Atunci a ales o parte dintre vitejii lui Israel și i-a organizat să lupte împotriva arameilor. ¹⁰Apoi a pus restul armatei sub comanda fratelui lui numit Abișai. Pe aceia i-a așezat să lupte împotriva amoniților. ¹¹Ioab i-a zis lui Abișai: „Dacă arameii îmi vor decima armata, să vii să mă ajuti; iar dacă amoniții îți vor decima armata, voi veni eu să te ajut. ¹²Fii puternic și încurajează-te pentru poporul nostru și pentru orașele Dumnezeului nostru. Și să se întâmple ce va dori Domnul!” ¹³Atunci când Ioab i-a atacat pe aramei cu armata lui, ei au fugit din fața lui. ¹⁴Văzând că arameii au fugit, amoniții s-au retras și ei din fața lui Abișai, fugind în oraș. Atunci Ioab a oprit lupta și s-a întors la Ierusalim. ¹⁵Când au constatat că au fost învinși de Israel, arameii și-au adunat toate forțele. ¹⁶Hadad-Ezer a chemat arameii care erau dincolo de râu. Aceia au venit la Helam. Erau comandați de Șobac – conducătorul armatei lui Hadad-Ezer. ¹⁷Când a aflat David acest lucru, i-a adunat pe toți israelienii, a trecut Iordanul și a ajuns la Helam. Arameii s-au așezat în poziție de luptă împotriva lui David. După ce a început lupta, ¹⁸aramerii au fugit din fața lui Israel. David le-a omorât arameilor șapte sute de oameni care conduceau carele și patruzeci de mii de luptători care se deplasau pe jos. L-a rănit și pe Șobac care era conducătorul armatei lor. El a murit acolo. ¹⁹Văzând că

au fost învinși de Israel, regii care luptau pentru Hadad-Ezer au acceptat pacea cu Israel și s-au subordonat israelienilor. De atunci, arameilor le-a fost frică să-i mai ajute pe amoniți. **II** La începutul anului, atunci când regii plecau la război, David l-a trimis pe Ioab să participe la acele conflicte împreună cu slujitorii lui și cu întreaga armată a lui Israel. Ei i-au distrus pe amoniți și au asediat Raba. Dar David rămăsese la Ierusalim. ²Într-o seară, regele s-a sculat de pe patul lui și se plimba pe acoperișul palatului. De acolo a observat o femeie foarte frumoasă care se îmbăia. ³David a trimis pe cineva să afle cine este acea femeie. I s-a spus că se numește Batșeba – fiica lui Eliam – și că este soția hititului Urie. ⁴David a trimis niște oameni ca s-o aducă la el. Ea a venit la el; și David a întreținut relații sexuale cu ea. Înainte de venirea la David, femeia tocmai terminase procesul de curățare specific femeilor. Apoi ea s-a întors acasă. ⁵Batșeba a rămas însărcinată; și l-a anunțat pe David, zicând: „Sunt însărcinată!” ⁶Atunci David i-a transmis lui Ioab: „Trimite-l la mine pe hititul Urie!” Ioab l-a trimis pe Urie la David. ⁷Când a ajuns Urie la David, acesta l-a întrebat ce se întâmplă cu Ioab, în ce stare este armata și despre modul în care avansează lupta. ⁸Apoi David i-a spus lui Urie: „Du-te acasă și spală-ți picioarele!” Urie a ieșit din palatul regelui. Apoi, după el a fost trimis un dar din partea regelui. ⁹Dar Urie nu s-a dus acasă; ci s-a culcat la intrarea în palat, lângă toți slujitorii stăpânului lui. ¹⁰Când i s-a spus lui David că Urie nu s-a dus acasă, el l-a întrebat: „Oare nu vii din călătorie? De ce nu te duci acasă?” ¹¹Urie i-a răspuns: „Lada Domnului, împreună luptătorii din Israel și cei din teritoriul urmașilor lui Iuda stau în corturi. Stăpânul meu – Ioab – și slujitorii stăpânului meu și-au stabilit tabăra în câmp. Deci, cum aş putea să merg acasă să mănânc, să beau și să mă culc cu soția mea? Cât este de adevărat că ești viu și că sufletul tău trăiește, este adevărat și faptul că nu voi face acest lucru!” ¹²David i-a zis: „Rămâi și astăzi aici; iar mâine te voi trimite înapoi.” Urie a rămas în Ierusalim atunci și în următoarea zi. ¹³David l-a invitat să mănânce și să bea împreună cu el; și l-a îmbătat. Dar seara, în loc să meargă să se culce acasă, Urie s-a culcat în patul lui, lângă slujitorii stăpânului lui. ¹⁴În următoarea dimineață, David a scris o scrisoare pentru Ioab; și a trimis-o acestuia prin Urie. ¹⁵În ea a scris: „Trimiteți-l pe Urie în prima linie a conflictului, unde lupta este cea mai violentă; și apoi retrageți-vă de lângă el, ca să fie lovit și să moară.” ¹⁶După primirea acestei scrisori, în timp ce asedia orașul, Ioab l-a pus pe Urie într-un loc despre care știa că este apărat de luptători viteji. ¹⁷Luptătorii din oraș au ieșit și s-au luptat împotriva lui Ioab. Au murit câțiva dintre luptătorii lui David. Și astfel a murit odată cu ei și hititul Urie. ¹⁸Apoi Ioab a trimis un om la David ca să-l anunțe despre tot ce se întâmplase în acea luptă. ¹⁹A ordonat mesagerului, spunând: „Când vei termina de relatat regelui ce s-a întâmplat în această luptă, ²⁰dacă el se va mânia și te va întreba: «De ce v-ați luptat atât de aproape de oraș? Nu știați că vor arunca săgeți de pe zid?» ²¹Cine l-a omorât pe Abimelec – fiul lui Ierub-Beșet? Oare nu tocmai o femeie care a aruncat de pe zid o piatră de moară, cu care l-a omorât astfel la Tebeț? Deci de ce v-ați apropiat de zid?», atunci să-i spui: «Slujitorul tău – hititul Urie – a murit și el în acest conflict.»” ²²Mesagerul a plecat. Când a ajuns la David, i-a relatat tot ce îl învățase Ioab să-i spună. ²³El i-a zis: „Acei oameni au fost superiori nouă în forța pe care o dețineau. Au venit împotriva noastră în câmpie. Noi i-am respins până în fața porții orașului. ²⁴Dar luptătorii de pe zid au tras cu arcul în slujitorilor tăi; și unii dintre cei care luptau

pentru rege, au murit. În acest conflict a murit și hititul Urie – slujitorul tău.”²⁵ Atunci David i-a zis mesagerului: „Spune-i lui Ioab: «Să nu te descurajeze acest lucru; pentru că sabia omoară când pe unul, când pe altul. Intensifică asediul asupra orașului și distruge-l.» Iar tu să-l încurajezi!”²⁶ Când a auzit soția lui Urie că soțul ei a murit, a plâns pentru el.²⁷ După ce au trecut zilele de jale, David a trimis pe cineva la ea; și a adus-o în palatul lui. Ea i-a devenit soție; și i-a născut un fiu. Dar această faptă a lui David nu a plăcut Domnului. **12** Domnul l-a trimis pe Natan la David. Ajungând la David, Natan i-a zis: „Într-un anume oraș trăiau doi oameni. Unul era bogat, iar celălalt era sărac.² Cel care era bogat, avea un mare număr de oi și de vite.³ Dar omul sărac nu avea altceva decât o oaie tânără pe care o cumpăraseră. Avea grijă de ea și o creștea împreună cu el și cu copiii lui. Mânca din aceeași bucată de pâine cu el, bea din cana lui și dormea la pieptul lui. Îi era ca o fiică.⁴ A venit un călător la omul bogat. Dar el nu și-a permis să ia nici una dintre oile sau dintre vitele lui ca să-i pregătească (acelui vizitator) să mănânce; ci a luat de la omul sărac acea oaie tânără și i-a gătit-o celui care venise la el!”⁵ David a devenit foarte mânios față de acel om (bogat); și i-a zis lui Natan: „Jur pe Domnul care este viu că omul care a făcut acest lucru, trebuie pedepsit cu moartea!”⁶ Să dea înapoi patru oi tinere pentru această faptă și pentru că nu a avut milă!”⁷ Atunci Natan i-a zis: „Tu ești acel om! Dumnezeu lui Israel care se numește Domnul, îți zice: «Te-am uns ca rege pentru Israel și te-am scăpat de amenințările lui Saul.⁸ Ți-am dat familia stăpânului tău și ți-am pus în brațe soțiile stăpânului tău. Ți-am dat autoritate în Israel și în Iuda. Dacă toate acestea ar fi fost insuficiente, aş fi adăugat altele.⁹ De ce ai sfidat Cuvântul Domnului și ai păcătuit împotriva Lui? L-ai omorât pe hititul Urie cu sabia; iar pe soția lui ai luat-o ca să fie soția ta... L-ai omorât pe Urie cu sabia amoniților.¹⁰ Pentru că ai făcut aceste fapte, să știi că sabia nu se va îndepărta de familia ta niciodată. Prin aceste fapte, tu M-ai sfidat luând-o pe soția hititului Urie ca să-ți fie soție.»¹¹ Acum, ascultă ce-ți mai spune Domnul: «Voi aduce dezastrul împotriva ta; și el va veni chiar din propria ta familie! Îți voi lua soțiile sub privirea ta și le voi da altuia; iar el se va culca cu ele la lumina zilei!¹² Tu ai lucrat în secret; dar Eu voi face să se întâmple la lumina zilei ce am spus prin aceste cuvânte – înaintea întregului Israel!».”¹³ David i-a zis lui Natan: „Am păcătuit împotriva Domnului!” Natan i-a răspuns: „Domnul ți-a iertat păcatul; și nu vei muri.”¹⁴ Totuși, pentru că prin această faptă ai făcut pe dușmanii Domnului să-L desconsidere, copilul care ți s-a născut, va muri!”¹⁵ Natan a plecat acasă; iar Domnul a lovit copilul pe care i-l născuse soția lui Urie lui David. El s-a îmbolnăvit grav.¹⁶ David s-a rugat lui Dumnezeu pentru copil și a postit; apoi a intrat în palat și a stat culcat la pământ toată noaptea.¹⁷ Consilierii palatului lui au insistat, rugându-l să se ridice de la pământ; dar el nu a acceptat și nici n-a vrut să mănânce cu ei.¹⁸ În a șaptea zi, copilul a murit. Slujitorii lui David s-au temut să-i vorbească despre acest lucru; pentru că își ziceau: „Când copilul trăia, îi vorbeam și el nu ne asculta. Cum să avem acum curajul să-i spunem că a murit copilul? I s-ar face mai mult rău!”¹⁹ David a observat că slujitorii lui vorbeau în șoaptă între ei; și a înțeles că murise copilul. I-a întrebat: „A murit copilul?” Ei i-au răspuns: „Da, a murit.”²⁰ Atunci David s-a ridicat de la pământ, s-a spălat, s-a uns și și-a schimbat hainele. Apoi a intrat în Casa Domnului și s-a închinat. După ce s-a întors acasă, a cerut să i se dea să mănânce; și a mâncat.²¹ Slujitorii lui l-au întrebat: „Ce înseamnă ce faci tu? Atunci când trăia

copilul, posteai și plângeai; iar acum, când el a murit, te ridici de la pământ și mănânci!” ²²David le-a răspuns: „Cât timp trăia copilul, posteam și plângeam pentru că îmi ziceam: «Este posibil ca Domnul să aibă milă de mine; și poate copilul va trăi.»” ²³Dar acum, după ce deja a murit, de ce să mai postesc? Aș putea oare să-l aduc înapoi? Eu voi merge la el; dar el nu se va mai întoarce la mine!” ²⁴David a consolato pe soția lui – pe Batșeba. A intrat la ea (și au avut din nou relații intime). Ea a născut un fiu pe care l-au numit Solomon. Domnul îl iubea. ²⁵El a transmis prin profetul Natan că ar fi bine să-l numească Iedidia – de dragul Domnului. ²⁶În acest timp, Ioab a asediat Raba amoniților și a luat controlul asupra orașului regal. ²⁷Apoi a trimis mesageri la David să-i spună: „Am luptat împotriva Rabei; și acum deținem controlul asupra surselor de apă ale orașului. ²⁸Strânge restul luptătorilor, asediază orașul și cucerește-l, ca să nu-l cuceresc eu și să primească astfel numele meu.” ²⁹David a strâns toată armata (de care mai dispunea), s-a îndreptat spre Raba, a luptat împotriva ei și a cucerit-o. ³⁰A luat coroana de pe capul regelui lor. Ea cântărea un talant de aur și era împodobită cu pietre prețioase. Acea coroană fost pusă pe capul lui David. Prada luată din oraș era foarte multă. ³¹Pe locuitorii orașului i-a dat afară din el, i-a pus să presteze (pentru israelieni) munci folosind fierăstraie, grape de fier și seceri de fier. I-a obligat să lucreze și la fabricarea cărămizilor. La fel a procedat și cu celelalte orașe amonite. Apoi David s-a întors la Ierusalim împreună cu întreaga armată. **13** După ce trecuse o perioadă de timp, Absalom – fiul lui David – avea o soră frumoasă care se numea Tamar. Unul dintre fiii lui David care se numea Amnon, s-a îndrăgostit de ea. ²Amnon era atât de chinuit din această cauză, încât s-a îmbolnăvit dorind-o pe Tamar. Ea era fecioară; și pentru Amnon era dificil să-i facă ceva. ³Amnon avea un prieten care se numea Ionadab – fiul lui Șimea – fratele lui David. Ionadab era un om foarte abil. ⁴El l-a întrebat pe Amnon: „De ce tu care ești fiul regelui, arăți din ce în ce mai slăbit în fiecare dimineață? Nu vrei să-mi spui?” Amnon i-a răspuns: „Sunt îndrăgostit de Tamar – adică de sora fratelui meu numit Absalom.” ⁵Ionadab i-a zis: „Culcă-te în patul tău și prefă-te că ești bolnav. Atunci când tatăl tău va veni să te vadă, să-i spui: «Te rog, să vină sora mea Tamar și să-mi dea să mănânc ceva. Să-mi prepare mâncarea sub privirea mea, ca s-o pot vedea; și astfel, să pot mânca din mâna ei.»” ⁶Amnon s-a culcat și s-a prefăcut bolnav. Regele a venit să-l vadă; iar Amnon i-a zis: „Te rog, să vină sora mea – Tamar – să-mi coacă două turte sub privirea mea și să mănânc din mâna ei.” ⁷David a trimis pe cineva acasă la Tamar ca să-i spună: „Te rog să te duci acasă la fratele tău care se numește Amnon și să-i pregătești ceva ca să mănânce.” ⁸Tamar s-a dus acasă la fratele ei numit Amnon. Ea l-a găsit culcat. A făcut niște cocă din care i-a copt turtele sub privirea lui. ⁹Apoi a luat tigaia și l-a servit. Dar Amnon n-a vrut să mănânce. El a zis: „Toți ceilalți să iasă din casă!” Și toți slujitorii au ieșit. ¹⁰Atunci Amnon i-a zis Tamarei: „Adu mâncarea în dormitor, pentru ca să pot mânca din mâna ta.” Tamar a luat turtele pe care le făcuse și le-a adus fratelui lui numit Amnon în dormitor. ¹¹Când ea s-a apropiat de el ca să-i dea să mănânce, el a apucat-o și a ținut-o cu forța, zicând: „Soro, vino și culcă-te cu mine!” ¹²Tamar i-a răspuns: „Nu, frate, nu mă viola! Nu comite această faptă păcătoasă oribilă; pentru că un asemenea lucru nu este permis să se întâmple în (poporul) Israel. ¹³Unde mă voi duce cu rușinea mea? Iar tu vei fi considerat un om foarte vinovat în poporul Israel. Te rog să vorbești cu regele; și el

nu se va opune când îi voi cere să fiu a ta!”¹⁴ Dar el n-a vrut s-o asculte; și pentru că avea o forță mai mare decât a ei, a obligat-o să se culce cu el; și astfel a dezonorat-o...¹⁵ Apoi Amnon a urât-o foarte mult pe Tamar – chiar mai mult decât o iubise. Amnon i-a zis: „Ridică-te și pleacă!”¹⁶ Ea i-a zis: „Nu! Alungându-mă, faci un rău mai mare decât cel pe care deja l-ai făcut!” Dar Amnon n-a vrut să o asculte.¹⁷ El l-a chemat pe tânărul care-l slujea și i-a zis: „Dați-o afară pe această femeie și închideți ușa după ea!”¹⁸ Slujitorul lui a făcut exact cum i se poruncise. Tamar era îmbrăcată cu o robă decorată. Așa se îmbrăcau fiicele regelui care erau fecioare.¹⁹ După ce a fost alungată (din casa lui Amnon), ea și-a presărat cenușă pe cap, și-a rupt roba decorată pe care o purta, și-a pus mâinile pe cap și a plecat țipând.²⁰ Absalom – fratele ei – a întrebat-o: „Fratele tău numit Amnon a fost cu tine? Acum, sora mea, taci și nu fi supărată pentru ce s-a întâmplat; pentru că el este fratele tău.” Atunci Tamar a rămas cu durerea (sufletească) în casa fratelui ei numit Absalom.²¹ Când regele David a auzit ce s-a întâmplat, a fost foarte supărat.²² Absalom nu a mai vorbit deloc cu Amnon; dar îl ura pe Amnon pentru că o dezonorase pe sora lui numită Tamar.²³ După doi ani, Absalom își tunde oile la Baal-Hațor, lângă teritoriul locuit de urmașii lui Efraim. Absalom i-a invitat acolo pe toți fiii regelui.²⁴ El s-a dus la rege și i-a zis: „Să știi că slujitorul tău își tunde oile. Te rog să vii cu slujitorii lui la slujitorul tău!”²⁵ Dar regele i-a zis lui Absalom: „Nu, fiule; nu vom veni toți, ca să nu-ți fie greu din cauza noastră.” Deși Absalom a insistat, regele nu a vrut să meargă; dar l-a binecuvântat.²⁶ Atunci Absalom i-a zis: „Te rog să permiți ca măcar fratele meu numit Amnon să vină cu noi!” Regele l-a întrebat: „De ce să vină tocmai Amnon cu tine?”²⁷ Dar Absalom a insistat și l-a determinat pe rege să-l trimită pe Amnon împreună cu toți ceilalți fii ai lui care au mers cu el.²⁸ Absalom le-a dat slujitorilor lui următoarea poruncă: „Așteptați până când inima lui Amnon va fi veselă din cauza vinului; și când vă voi zice: «Loviți-l pe Amnon!», atunci să-l omorâți. Să nu vă fie frică să faceți acest lucru! Oare nu v-am dat eu această poruncă? Fiți curajoși și demonstrați-vă vitejia!”²⁹ Slujitorii lui Absalom au procedat cu Amnon exact cum le poruncise stăpânul lor. Atunci toți ceilalți fii ai regelui au încălecat fiecare pe catârul lui și au fugit.³⁰ În timp ce veneau ei spre palat, regele a fost anunțat că Absalom i-a omorât pe toți fiii regelui și că n-a lăsat să trăiască pe niciunul dintre ei.³¹ Atunci regele s-a sculat, și-a rupt hainele și s-a culcat la pământ. Slujitorii lui stăteau în picioare, având și ei hainele rupte.³² Dar Ionadab – fiul lui Șimea – care era fratele lui David, i-a spus regelui: „Să nu creadă stăpânul meu vestea care spune că toți tinerii, fii ai regelui, au fost omorâți. Numai Amnon a murit. Acest lucru a fost planificat de Absalom încă din ziua în care Amnon a dezonorat-o pe sora lui numită Tamar.”³³ Deci să nu se supere stăpânul meu – regele – din cauza acestui zvon care spune că fiii regelui au murit; pentru că doar Amnon a murit!”³⁴ În acest timp, Absalom fugise. Când paznicul de pe zid a privit, a observat la depărtare un mare grup de oameni care coborau muntele venind pe drumul dinspre vest.³⁵ Atunci Ionadab i-a zis regelui: „Privește: sosesc fiii regelui, așa cum a spus slujitorul tău!”³⁶ Fiii regelui au ajuns înainte să termine el de vorbit. Ei au început să plângă în hohote. Atunci chiar și regele împreună cu slujitorii lui au început să plângă foarte tare.³⁷ Absalom a fugit și s-a dus la Talmai – la fiul lui Amihud – care era regele Gheșurului. Regele David plângea după fiul lui în fiecare zi.³⁸ După ce Absalom a fugit și a ajuns în Gheșur, a

rămas acolo trei ani. ³⁹Regele David a încetat să-l urmărească pe Absalom, pentru că se obișnuise cu faptul că Amnon a murit. **14** Ioab – fiul Teruiei – a observat că regelui îi era dor de Absalom. ²A trimis pe cineva la Tecoa și a adus de acolo o femeie înțeleaptă. Apoi el i-a zis femeii: „Prefă-te că ești în doliu. Îmbracă-te în haine de doliu și să nu te ungi cu ulei. Să arăți ca o femeie care de multă vreme plânge după un mort. ³Să te duci astfel la rege și să-i vorbești cum te voi învăța eu.” Și Ioab i-a precizat acelei femei ce să spună (regelui). ⁴Când femeia din Tecoa a ajuns la rege, a căzut cu fața spre pământ și i s-a închinat. Ea i-a zis: „Ajută-mă, regele meu! ⁵Regele a întrebat-o: „Ce necaz ai?” Femeia i-a răspuns: „Eu sunt o femeie văduvă. Soțul meu a murit. ⁶Slujitoarea ta mai avea doi fii care într-o zi se băteau pe câmp; și nu era nimeni acolo care să-i despartă. Astfel, unul l-a lovit pe celălalt și l-a omorât. ⁷Acum, tot clanul a venit împotriva slujitoarei tale, spunându-i: «Predă-ni-l pe cel care și-a omorât fratele, ca să-l omorâm; pentru că i-a luat viața fratelui lui. Îl vom distruge și pe moștenitor!» Ei vor stinge astfel singurul cărbune care mi-a mai rămas. Vor face ca soțul meu să rămână fără nume și fără moștenitor pe pământ...” ⁸Regele i-a răspuns femeii: „Du-te acasă. Voi da porunci cu privire la tine!” ⁹Femeia din Tecoa i-a zis regelui: „O, rege, stăpânul meu, să fiu vinovată eu și familia tatălui meu. Iar regele și tronul lui să rămână fără vină!” ¹⁰Regele i-a zis: „Dacă cineva va vorbi împotriva ta, adu-l la mine și nu se va mai atinge de tine!” ¹¹Atunci femeia i-a făcut regelui următoarea rugămintă: „Doresc ca regele să-și amintească de numele Dumnezeului lui – de Domnul – pentru ca să-l împiedice pe cel care dorește să răzbune sângele celui mort mărinind dezastrul prin omorârea fiului meu (care încă trăiește)!” Regele i-a zis: „Jur pe Domnul care este viu, că nici un fir de păr din capul fiului tău nu va cădea la pământ!” ¹²Atunci femeia i-a mai zis: „Te rog să permiți slujitoarei tale să-i spună ceva regelui – stăpânului meu.” Regele i-a zis: „Vorbește!” ¹³Ea i-a zis: „De ce ai planificat un astfel de lucru împotriva poporului lui Dumnezeu? Pentru că din vorbele lui, regele se face vinovat prin faptul că nu-l aduce înapoi pe cel pe care l-a alungat. ¹⁴Desigur, noi toți vom muri până la urmă – ca niște ape care cad pe pământ și nu se mai adună. Dar Dumnezeu nu dorește să ia viața; ci concepe metode prin care cel alungat să se poată întoarce la El! ¹⁵Așa se explică de ce am venit să-i vorbesc regelui – stăpânului meu; pentru că ce fac oamenii, m-a speriat. Slujitoarea ta și-a zis: «Să-i vorbesc regelui; și poate el va aproba cererea slujitoarei lui. ¹⁶Poate că regele o va asculta și o va scăpa pe slujitoarea lui de cei care vor s-o șteargă pe ea și pe fiul ei din moștenirea lui Dumnezeu.» ¹⁷Acum, slujitoarea ta îți mai spune: «Îmi doresc să-mi aducă pace cuvintele stăpânului meu care este rege! Pentru că stăpânul meu – regele – este ca un înger al lui Dumnezeu. El știe să înțeleagă binele și răul. Și Dumnezeul tău numit Domnul să fie cu tine!” ¹⁸Regele i-a zis femeii: „Să nu eviți răspunsul (corect) la întrebarea pe care ți-o voi pune.” Femeia i-a zis: „Să întrebe stăpânul meu, regele!” ¹⁹Atunci regele a întrebat-o: „Oare nu este cu tine mâna lui Ioab în toate aceste lucruri?” Femeia i-a răspuns: „Jur pe sufletul tău care este viu – rege, stăpânul meu – că nimeni nu poate devia nici la dreapta nici la stânga de la tot ce ai zis. Da, slujitorul tău – Ioab – mi-a poruncit (să vin la tine) și tot el a pus în gura slujitoarei tale toate aceste cuvinte. ²⁰Slujitorul tău – Ioab – a procedat așa ca să schimbe situația. Dar stăpânul meu are o înțelepciune ca a unui înger al lui Dumnezeu și cunoaște tot ce se întâmplă în țară. ²¹Regele i-a zis atunci lui Ioab: „Să știi că vreau

să fac acest lucru! Deci du-te și adu-l pe tânărul Absalom!” ²²Ioab a căzut cu fața spre pământ, s-a închinat și l-a binecuvântat pe rege. El a zis: „Astăzi slujitorul tău știe că a obținut favoarea stăpânului lui care este rege; pentru că regele a făcut așa cum i-a cerut slujitorului lui!” ²³Ioab s-a ridicat, a plecat la Gheșur și l-a adus înapoi pe Absalom la Ierusalim. ²⁴Dar regele a zis: „Să se ducă în casa lui; și să nu-mi vadă fața!” Astfel, Absalom s-a întors acasă la el; și nu a văzut fața regelui. ²⁵În tot Israelul nu era nici un om atât de cunoscut pentru frumusețea lui cum era Absalom. Din partea de sus a capului și până la talpa piciorului, el nu avea nici un defect. ²⁶Când își tunde părul – iar el făcea acest lucru în fiecare an, pentru că părul crescut îi devenea prea greu –, acesta cântărea două sute de șecheli, conform unității regale pentru greutate. ²⁷În familia lui Absalom s-au născut trei fii și o fiică. Acea fiică a fost numită Tamar. Ea era foarte frumoasă. ²⁸Absalom a locuit doi ani în Ierusalim fără să-l întâlnească pe rege. ²⁹Apoi Absalom l-a chemat pe Ioab, intenționând să-l trimită la rege. Dar Ioab nu a vrut să vină. L-a chemat a doua oară; dar el tot nu a acceptat să vină. ³⁰Atunci Absalom le-a zis slujitorilor lui: „Terenul agricol al lui Ioab este aproape de al meu; și are semănat orz pe el. Mergeți acolo și dați-i foc!” Slujitorii lui au făcut exact cum le poruncise. ³¹Când a aflat Ioab ce se întâmplase, s-a dus acasă la Absalom și l-a întrebat: „De ce au dat foc slujitorii tăi recoltelor de pe terenul meu agricol?” ³²Absalom a răspuns: „Pentru că nu ai venit când te-am chemat. Am vrut să te trimit la rege să-i spui: «De ce am venit din Gheșur? Nu ar fi fost mai bine pentru mine să fi rămas acolo?» Acum te anunț că doresc să văd fața regelui; și dacă este vreun păcat în mine, atunci să mă omoare!” ³³Ioab s-a dus la rege și i-a spus acest lucru. Atunci regele l-a chemat la el pe Absalom. El a venit la rege și i s-a închinat cu fața spre pământ; iar regele l-a sărutat pe Absalom. **15** După toate acestea, Absalom avea un car tras de cai; și îl serveau cincizeci de oameni care alergau înaintea lui. ²Se trezea dimineața devreme și stătea pe marginea drumului care conducea spre poarta orașului. Oricine venea la rege cu vreo neînțelegere pe care acesta trebuia s-o judece, era chemat de Absalom care îl întreba de unde este; și astfel, acela îi spunea clanul de care aparține. ³Atunci Absalom îi zicea: „Tu ai dreptate: cauza ta este justă; dar nimeni din partea regelui nu te va asculta.” ⁴Apoi adăuga: „Dacă aș fi pus judecător al poporului, oricine ar avea vreo neînțelegere sau vreo cauză de judecat, ar veni la mine și eu i-aș face dreptate!” ⁵Absalom întindea mâna oricui se apropia de el să i se închine; apoi îl îmbrățișa și-l săruta. ⁶Așa se comporta Absalom față de toți israelienii care veneau la rege ca să le judece cazurile (de nedreptate). Astfel, Absalom câștiga (în favoarea lui) inima bărbaților lui Israel. ⁷După o perioadă de patru ani, Absalom i-a zis regelui: „Te rog să-mi permiți să merg la Hebron ca să respect un jurământ pe care I l-am făcut Domnului; ⁸pentru că atunci când era în Aram – la Gheșur – slujitorul tău a făcut un jurământ spunând: «Dacă Domnul mă va aduce înapoi – la Ierusalim –, Îi voi sluji Lui!»” ⁹Regele i-a răspuns: „Mergi liniștit.” Atunci Absalom a plecat imediat la Hebron. ¹⁰De acolo, el a trimis mesageri la toate triburile lui Israel, ca să le spună: „Atunci când veți auzi sunetul cornului, să ziceți: «Absalom s-a urcat pe tron la Hebron!»” ¹¹Absalom era însoțit de două sute de oameni din Ierusalim. Ei fuseseră invitați de el. În naivitatea lor, îl însoțeau fără să bănuiască nimic. ¹²În timp ce aducea sacrificiile, Absalom a trimis pe cineva în orașul Ghilo ca să se ducă la ghilonitul Ahitofel – consilierul lui David. Complotul lua amploare; și tot mai mulți

din popor treceau de partea lui Absalom. ¹³Cineva a venit și i-a zis lui David: „Israelienii au trecut de partea lui Absalom (ca rege)!” ¹⁴Atunci David le-a zis tuturor slujitorilor lui: „Să fugim repede! Altfel, nu vom scăpa de Absalom! Să plecăm cât de repede putem; ca să nu fie el mai rapid decât noi și să ne ajungă! Pentru că astfel va aduce dezastrul asupra noastră; și va omorî populația orașului cu sabia!” ¹⁵Ei i-au răspuns: „Slujitorii tăi sunt pregătiți să facă tot ce va decide stăpânul nostru care (încă) este rege!” ¹⁶Astfel, regele a plecat urmat de întreaga lui familie. A lăsat totuși zece concubine pentru îngrijirea palatului. ¹⁷Regele a plecat împreună cu toți cei care-l urmau; și s-au oprit într-un loc, la o anumită distanță (de oraș). ¹⁸Toți slujitorii care îl urmau, au trecut prin fața lui: cheretiții, peletiții și cei șase sute de gatiți care-l însoțiseră din Gat. ¹⁹Atunci regele i-a zis gatitului Itai: „Tu de ce vii cu noi? Întoarce-te și rămâi cu regele Absalom; pentru că ești un străin; și ai fost alungat din țara ta!” ²⁰Ești venit de puțin timp; și acum crezi că îmi permit să fac din tine un rătăcitor – cum suntem noi care nu știm unde vom merge!? Nu! Întoarce-te împreună cu oamenii tăi; și îți doresc ca bunătatea și seriozitatea să te însoțească!” ²¹Itai i-a răspuns: „Jur pe Domnul care este viu și pe stăpânul meu – regele – care este viu, că acolo unde se va afla stăpânul meu – regele – indiferent că va însemna moarte sau viață, acolo va fi și slujitorul tău!” ²²Regele i-a răspuns: „Bine; atunci vino și treci înaintea mea!” Astfel, gatitul Itai, împreună cu toți oamenii și toți cu copiii care erau cu el, au trecut înaintea lui David. ²³Locuitorii din acel teritoriu plângeau în hohote în timp ce îi vedeau trecând. Regele a trecut și el valea Chidron; și toți cei care-l însoțeau, s-au îndreptat spre deșert. ²⁴Exista acolo și Țadoc – împreună cu toți leviții – și transportau Lada Legământului făcut (de Israel) cu Dumnezeu. Leviții au pus Lada lui Dumnezeu jos; iar Abiatar a oferit (Domnului) sacrificii până când au ieșit toți din oraș. ²⁵Apoi regele i-a zis lui Țadoc: „Du Lada lui Dumnezeu înapoi în oraș. Dacă voi găsi acceptare la Domnul, atunci El mă va aduce înapoi și mă va lăsa să revăd această Ladă și locuința ei. ²⁶Dar dacă va spune: «Nu te agreez!», sunt pregătit ca El să facă cu mine ce consideră că trebuie făcut!” ²⁷Apoi regele l-a mai întrebat: „Oare nu ești tu omul care vede (ce toți ceilalți nu pot vedea)? Întoarceți-vă liniștiți în oraș: atât tu împreună cu fiul tău Ahimaat, cât și Abiatar împreună cu fiul lui numit Ionatan. ²⁸Eu voi aștepta la intrarea în deșert, până voi primi vești de la voi.” ²⁹Astfel, Țadoc și Abiatar au dus Lada lui Dumnezeu înapoi – la Ierusalim – și au rămas acolo. ³⁰David urca Muntele Măslinilor plângând, cu capul acoperit și desculț. Toți cei care erau cu el, și-au acoperit capetele; și urcau și ei plângând. ³¹David a fost anunțat că Ahitofel a trecut de partea lui Absalom și este printre trădători. Atunci David a zis: „Te rog, Doamne, să faci ca Ahitofel să-i dea sfaturi greșite lui Absalom!” ³²Când a ajuns în vârful, în locul unde oamenii aveau obiceiul să se închine lui Dumnezeu, arhitectul Hușai îl aștepta acolo (pe David) cu tunica sfâșiată și având pus pământ pe cap. ³³David i-a zis: „Dacă vii cu noi, vei fi doar o complicație în plus pentru mine. ³⁴Dar ai putea să te întorci în oraș și să-i spui lui Absalom: «Regele meu, voi fi slujitorul tău. Până acum am fost slujitorul tatălui tău; dar acum doresc să fiu slujitorul tău!». Atunci vei putea dejuca sfaturile lui Ahitofel (date lui Absalom), făcându-le să fie în favoarea mea. ³⁵Vei avea acolo cu tine pe Țadoc și pe Abiatar care sunt preoți. Orice vei auzi vorbindu-se în palatul regelui, să le transmiți lor. ³⁶Împreună cu ei mai există acolo și fiii lor: Ahimaat – fiul lui Țadoc – și Ionatan – fiul lui Abiatar. Să-mi

transmiteți prin ei orice veți afla.” ³⁷Hușai – prietenul lui David – a intrat în Ierusalim chiar atunci când intra și Absalom în oraș. **16** Imediat după ce a trecut de vârful muntelui, Tiba – slujitorul lui Mefiboșet – l-a întâmpinat pe David. Tiba avea cu el o pereche de măgari care cărau două sute de pâini, o sută de turte de stafide, o sută de turte de smochine și un burduf cu vin. ²Regele l-a întrebat: „Ce vrei să faci cu aceste lucruri?” Tiba a răspuns: „Măgarii sunt pentru familia regelui, ca să călătorească pe ei; iar pâinile și turtele sunt aduse pentru hrana tinerilor. Vinul va fi foarte util când vor umbla prin deșert și vor fi extenuați din cauza setei.” ³Regele l-a mai întrebat: „Unde este nepotul stăpânului tău?” Tiba i-a răspuns: „A rămas în Ierusalim; pentru că a zis: «Astăzi, urmașii lui Israel îmi vor da înapoi proprietățile bunicului meu!».” ⁴Atunci regele i-a zis: „Tot ce aparținuse lui Mefiboșet, este acum al tău!” Tiba i-a zis: „Mă închin în fața ta! Îmi doresc ca regele – stăpânul meu – să manifeste bunăvoință față de mine.” ⁵În timp ce regele David se apropia de Bahurim, a ieșit din oraș un bărbat care a început să blesteme. El se numea Șimei – fiul lui Ghera – și aparținea clanului lui Saul. ⁶A început să arunce cu pietre în David și în toți slujitorii lui, în timp ce întreaga armată (care era cu el) și toți luptătorii remarcabili stăteau la dreapta și la stânga regelui. ⁷În timp ce-l blestema pe David, Șimei striga: „Pleacă! Pleacă, om al sângelui – cel care face acte de nedreptate!” ⁸Domnul a întors împotriva ta tot sângele pe care l-ai vărsat în familia lui Saul – căruia i-ai luat guvernarea. Astfel, acum Domnul i-a dat guvernarea fiului tău numit Absalom; iar tu ai ajuns să fii distrus, pentru că ești un om al sângelui!” ⁹Abișai – fiul Teruiei – i-a zis regelui: „Cum îți permite acest câine mort să-l blesteme pe stăpânul meu, pe rege? Permite-mi să mă duc și să-i retez capul!” ¹⁰Dar regele a zis: „Ce am eu în comun cu voi, fii ai Teruiei? El procedează astfel pentru că Domnul i-a zis: «Blestemă-l pe David!» Deci cine va avea curajul să-i zică: «De ce faci acest lucru?»?” ¹¹Apoi David le-a zis atât lui Abișai cât și tuturor slujitorilor lui: „Chiar fiul meu intenționează să mă omoare. Cu atât mai mult și-ar dori acum acest beniamit să mă vadă mort! Lăsați-l să blesteme; pentru că Domnul i-a spus să facă acest lucru!” ¹²Poate că Domnul va privi spre necazul meu și îmi va face bine în locul blestemului lui de astăzi!” ¹³David și oamenii lui și-au continuat drumul. Șimei mergea pe coasta muntelui, în dreptul lui David, blestemând. El arunca pietre și praf după David. ¹⁴În final, David și toți cei care-l însoțeau, au ajuns foarte obosiți la un anume loc; și s-au odihnit acolo. ¹⁵În acest timp, Absalom și toți israelienii care-l însoțeau au ajuns la Ierusalim. Împreună cu el era acolo și Ahitofel. ¹⁶După ce au ajuns la Ierusalim – arhitectul Hușai – prietenul lui David, a venit la Absalom și a zis: „Să trăiască regele! Să trăiască regele!” ¹⁷Absalom l-a întrebat: „Așa îți demonstrezi loialitatea pe care o ai față de prietenul tău (David)? De ce nu te-ai dus împreună cu el?” ¹⁸Hușai i-a răspuns: „Pentru că voi fi de partea celui pe care l-a ales atât Domnul cât și acest popor format din toți israelienii. Cu acela voi rămâne!” ¹⁹De fapt, cui ar trebui să-i slujesc? Oare nu fiului lui? Cum am slujit tatălui tău, așa îți voi sluji și ție.” ²⁰Atunci Absalom i-a poruncit lui Ahitofel: „Sfătuieți-vă împreună! Ce să facem?” ²¹Ahitofel l-a sfătuit, zicându-i: „Intră la concubinele regelui care au fost lăsate să îngrijească palatul! Astfel, tot Israelul va afla că te-ai făcut urât regelui; și așa vor fi încurajați toți cei care sunt de partea ta!” ²²Atunci au instalat un cort pentru Absalom pe acoperiș; și el a intrat la concubinele tatălui lui sub privirea întregului Israel. ²³În acele vremuri,

sfatul care venea de la Ahitofel, avea aceeași autoritate ca atunci când ar fi fost un răspuns direct de la Dumnezeu. Așa erau considerate toate sfaturile pe care le dădea Ahitofel: atât lui David, cât și lui Absalom. **17** Ahitofel l-a rugat pe Absalom, zicându-i: „Permite-mi să aleg douăsprezece mii de oameni și să plec repede la noapte în urmărirea lui David. ²Îl voi ataca prin surprindere, tocmai când va fi obosit și slăbit. Voi aduce teroarea în tabăra lui; și toți cei care o formează, vor fugi. Atunci îl voi omorî numai pe rege. ³Astfel voi întoarce tot poporul la tine; și moartea omului pe care-l cauți va însemna revenirea celorlalți (luptători) de partea ta. Apoi toți ceilalți (israelieni) se vor întoarce în pace (acasă)!” ⁴Atât Absalom, cât și toți cei care formau consiliul bătrânilor lui Israel, au considerat că acest sfat este unul bun. ⁵Dar Absalom a (mai) zis: „Chemați-l și pe arhitul Hușai, să auzim ce va zice și el.” ⁶Când a venit Hușai, Absalom i-a zis: „Acesta este sfatul lui Ahitofel. Să facem așa cum a zis el? Dacă nu, propune-ne tu o alternativă!” ⁷Hușai a răspuns: „De această dată, sfatul dat de Ahitofel nu este bun. ⁸Tu știi că tatăl tău și oamenii lui sunt luptători remarcabili; iar acum sunt înfuriați ca o ursoaică rămasă în câmp după ce i-au fost răpiți puii. În plus, pentru că tatăl tău este un om învățat cu războiul, nu va sta noaptea împreună cu poporul. ⁹Chiar acum este ascuns în vreo peșteră sau în vreun alt loc. Dacă unul dintre grupurile tale înarmate va fi învins de la început, atunci oricine va auzi despre acest lucru, va spune: «Armata care este de partea lui Absalom, a fost învinsă (de cea condusă de David).» ¹⁰Astfel, chiar și celor mai curajoși luptători – care au un curaj ca de leu – li se va topi inima de frică; pentru că tot Israelul știe că tatăl tău este un erou și că are niște luptători renumiți împreună cu el. ¹¹Deci sfatul meu este acesta: adună tot Israelul la tine, de la teritoriile locuite de urmașii lui Dan și până la Beer-Șeba – o mulțime cât nisipul de pe malul mării – și condu-i tu personal în această luptă. ¹²Apoi îl vom ataca (pe David) acolo unde îl vom găsi; vom veni împotriva lui în forță așa cum cade roua pe pământ; și nu va fi lăsat să trăiască nici el, nici vreunul dintre oamenii lui. ¹³Dacă se va retrage în vreun oraș, toți israelienii vor aduce funii și-l vom trage spre vale până nu va mai rămâne din el nici măcar o pietricică!” ¹⁴Absalom și tot consiliul bătrânilor lui Israel, au zis: „Sfatul arhitului Hușai este mai bun decât cel al lui Ahitofel!” S-a întâmplat așa pentru că Domnul decisese să facă fără efect sfatul bun al lui Ahitofel, ca să aducă dezastrul asupra lui Absalom. ¹⁵Hușai a vorbit atât preoților Ţadoc și Abiatar care au fost la sfatul dat de Ahitofel lui Absalom, cât și celor din consiliul bătrânilor lui Israel care fuseseră prezenți sfatul pe care l-a dat el personal. ¹⁶El le-a zis: „Trimiteți-i imediat un mesaj lui David și spuneți-i: «Să nu stai în această noapte lângă vadurile deșertului; ci să traversezi repede, ca să nu fie omorât regele împreună cu toți oamenii care sunt cu el.»” ¹⁷Ionatan și Ahimaat așteptau veștile la En-Roghel; pentru că nu aveau curajul să intre în oraș. Exista o slujitoare care venea și îi informa despre ce se întâmpla (în tabăra adversă); iar ei se duceau și îl anunțau pe regele David. ¹⁸Totuși, un tânăr i-a văzut și i-a spus lui Absalom despre ce se întâmpla. După ce au aflat despre acest lucru, cei doi au plecat repede și au ajuns la casa unui om din Bahurim. Acela avea în curte o fântână; iar cei doi au coborât în ea. ¹⁹Soția omului a luat o pătură pe care a întins-o peste fântână; și a împrăștiat grâu pe ea, pentru ca nimeni să nu poată bănuie ceva. ²⁰Slujitorii lui Absalom au ajuns la casa femeii și au întrebat-o: „Unde sunt Ahimaat și Ionatan?” Femeia le-a răspuns: „Au traversat pârâul!” Ei i-au căutat pe cei

doi, dar nu i-au găsit; și astfel s-au întors la Ierusalim. ²¹După ce s-au îndepărtat oamenii lui Absalom, cei doi au ieșit din fântână și s-au dus să-l anunțe pe regele David. Ei i-au zis lui David: „Ridicați-vă și traversați repede râul; pentru că acesta este sfatul pe care l-a dat Ahitofel împotriva voastră!” ²²David, împreună cu cei care erau cu el, au traversat rapid Iordanul; și până s-a luminat, nu a mai rămas niciunul care să nu fi traversat râul. ²³Văzând că sfatul lui nu a fost urmat, Ahitofel și-a pus șaua pe măgar și a plecat repede acasă, în orașul lui. Și-a organizat treburile în familie și apoi s-a spânzurat. Astfel a murit Ahitofel; și a fost înmormântat în mormântul tatălui lui. ²⁴David a ajuns la Mahanaiim, în timp ce Absalom traversa Iordanul împreună cu toți israelienii. ²⁵Absalom l-a desemnat pe Amasa ca și conducător al armatei, în locul lui Ioab. Amasa era fiul unui israelian numit Ieter, care fusese căsătorit cu Abigail – fiica lui Naha – și sora Țeruiei, mama lui Ioab. ²⁶Israelienii împreună cu Absalom și-au stabilit tabăra pe teritoriul Ghiladului. ²⁷Atunci când David a ajuns la Mahanaiim, Șobi – fiul lui Nahaș – din Raba amoniților, împreună cu Machir – fiul lui Amiel – din Lo-Debar și cu ghiladitul Barzilai – din Roghelim – ²⁸au adus paturi, lighene, vase făcute din pământ frământat, grâu, orz, făină, grâu prăjit, fasole și linte. ²⁹Mai aveau miere, lapte bătut, oi și brânză de vaci – pentru ca David și cei care erau cu el să aibă ce să mănânce. Ei își ziceau: „Poporul este flămând, obosit și însetat în urma călătoriei prin deșert.” **18** David a numărat pe cei care formau acea armată care venise împreună cu el; și a desemnat comandanți pentru grupuri de mii și pentru grupuri de sute de luptători. ²A pus o treime din armată sub comanda lui Ioab, o altă treime sub comanda lui Abișai – fiul Țeruiei și frate al lui Ioab –, iar cealaltă treime a pus-o sub comanda ghititului Itai. Apoi le-a zis oamenilor: „Desigur că voi veni și eu cu voi!” ³Cei care formau armata, i-au răspuns: „Nu este bine să vii cu noi. Dacă vom fugi, dușmanii nu se vor uita atât de mult la situația noastră chiar dacă jumătate dintre noi ar muri. Dar tu faci cât zece mii dintre noi. Deci considerăm că ar fi mai bine să ne susții acționând din oraș!” ⁴Regele le-a răspuns: „Voi face cum considerați voi că este mai bine!” Apoi regele a stat lângă poartă, în timp ce toată armata ieșea cu sutele și cu miile. ⁵Regele le-a ordonat lui Ioab, lui Abișai și lui Itai să se comporte delicat cu tânărul Absalom; și întreaga armată a auzit această poruncă pe care regele a dat-o fiecărui conducător cu privire la Absalom. ⁶Armata a ieșit în câmp ca să lupte împotriva lui Israel; iar lupta a fost intensă în pădurea din teritoriul locuit de urmașii lui Efraim. ⁷Armata lui Israel a fost învinsă acolo de slujitorii lui David; și a fost un mare masacru în acea zi. În acea luptă au fost omorâți douăzeci de mii de oameni. ⁸Lupta s-a extins pe întreg teritoriul; și în acea zi, pădurea a consumat mai mulți oameni decât cei care muriseră loviți cu sabia. ⁹Absalom era călare pe un catâr. El a fost surprins descoperit în fața slujitorilor lui David. Încercând să scape, a intrat cu acel catâr pe sub ramurile încurcate ale unui mare stejar. Capul lui Absalom s-a prins între ramurile stejarului; și el a rămas astfel atârnat între cer și pământ, în timp ce catârul lui a plecat mai departe. ¹⁰Unul dintre luptători a văzut acest lucru; și i-a spus lui Ioab: „L-am văzut pe Absalom, atârnat de un stejar!” ¹¹Ioab l-a întrebat: „Cum? L-ai văzut? Atunci de ce nu l-ai omorât acolo pe loc? Ți-aș fi dat zece șecheli de argint și o centură!” ¹²Acel om i-a răspuns lui Ioab: „Chiar dacă aș cântări în mâna mea o mie de șecheli de argint, n-aș ridica mâna împotriva fiului regelui! Știu că în auzul nostru v-a poruncit regele – atât ție,

cât și lui Abișai și lui Itai – să aveți grijă să nu i se întâmple vreun rău tânărului Absalom. ¹³Dacă l-aș fi omorât ca un laș, acest lucru n-ar fi rămas necunoscut de către rege; iar tu nu m-ai fi apărât!” ¹⁴Ioab i-a răspuns: „Nu am timp de pierdut cu tine!” A luat trei lănci și le-a înfipt în pieptul lui Absalom, în timp ce el era încă viu, prins între ramurile stejarului. ¹⁵Au venit în continuare zece dintre tinerii care transportau armele lui Ioab, l-au înconjurat pe Absalom și l-au lovit până când a murit. ¹⁶Ioab a sunat apoi din corn; și la chemarea lui, armata s-a întors de la urmărirea israelienilor. ¹⁷L-au luat pe Absalom, l-au aruncat în pădure, într-o mare groapă și au aruncat cu pietre, făcând din ele o movilă deasupra lui. Israelienii au fugit fiecare acasă. ¹⁸În timp ce trăia, Absalom își construise un monument în Valea Regelui, pentru că nu avea nici un fiu care să-i perpetueze numele. A pus monumentului propriul lui nume; și chiar până astăzi, acela se numește „Monumentul lui Absalom”. ¹⁹Ahimaat – fiul lui Țadoc – i-a zis lui Ioab: „Permite-mi să alerg și să-i duc regelui vestea bună că Domnul l-a salvat din mâna dușmanilor lui!” ²⁰Ioab i-a răspuns: „Nu tu vei duce veștile astăzi! Tu le vei duce altă dată. Astăzi nu tu vei merge cu veștile; pentru că a murit fiul regelui.” ²¹Apoi i-a poruncit unui cușit astfel: „Du-te și spune-i regelui ce ai văzut!” Cușitul s-a închinat înaintea lui Ioab și a plecat fugind. ²²Ahimaat – fiul lui Țadoc – i-a zis din nou lui Ioab: „Orice s-ar întâmpla, permite-mi și mie să alerg după cușit!” Ioab l-a întrebat: „Fiule, de ce vrei să alergi? Nu sunt niște vești pentru care să fii recompensat!” ²³Ahimaat i-a zis: „Orice s-ar întâmpla, vreau să alerg!” Ioab i-a spus: „Bine; aleargă!” Ahimaat a alergat pe drumul care traversează Araba și l-a depășit pe cușit. ²⁴În timp ce David se afla între cele două porți, paznicul s-a urcat pe acoperișul porții, spre zid. Privind de acolo, a observat un om singur care alerga. ²⁵Atunci l-a strigat pe rege și i-a vorbit despre acest lucru. Regele a zis: „Dacă este singur, înseamnă că aduce vești.” Omul se apropia din ce în ce mai mult. ²⁶După un timp, paznicul a văzut un alt om care alerga; și a strigat spre portar, zicând: „Văd un alt om singur, care aleargă!” Regele a zis: „Și acela aduce vești!” ²⁷Paznicul a spus: „Felul de alergare al primului om, pare să fie al lui Ahimaat – fiul lui Țadoc.” Regele a zis: „Înseamnă că aduce vești bune; pentru că acesta este un om bun!” ²⁸Ahimaat i-a strigat regelui: „Totul este bine!” Apoi s-a închinat cu fața spre pământ înaintea lui; și i-a zis: „Să fie binecuvântat Domnul – Dumnezeul tău – Cel care i-a făcut să fie învinși de noi pe cei ce se revoltaseră împotriva stăpânului meu care este rege!” ²⁹Apoi regele a întrebat: „Tânărul Absalom este bine?” Ahimaat a răspuns: „Atunci când a fost trimis de Ioab, slujitorul tău a văzut o mare mulțime de oameni în dezordine; dar nu știe despre ce era vorba.” ³⁰Regele i-a zis: „Așteaptă puțin separat de noi!” Astfel, Ahimaat a stat într-un alt loc. ³¹Imediat a venit și cușitul, care a zis: „Am vești bune pentru stăpânul meu, pentru rege. Domnul te-a salvat astăzi din mâna tuturor celor care decisese să lupte împotriva ta!” ³²Regele l-a întrebat: „Tânărul Absalom este bine?” Cușitul i-a răspuns: „Ca acest tânăr să fie toți dușmanii stăpânului meu – regele – împreună cu toți cei care decid să vină împotriva ta ca să-ți facă vreun rău!” ³³Atunci regele, foarte afectat, s-a dus în camera care era construită deasupra porții; și a început să plângă. În timp ce mergea, el spunea: „O, fiul meu Absalom! O, fiul meu, fiul meu Absalom! De ce n-am murit eu în locul tău? O, Absalom, fiul meu, fiul meu!” **19** Ioab a fost anunțat că David plânge și-l jelește pe Absalom. ²Astfel, acea zi în care trebuia să se

sărbătorească victoria, s-a transformat într-o zi de jale pentru întregul popor; pentru că israelienii a aflat atunci că regele plânge pentru moartea fiului lui. ³În aceeași zi, cei care formau armata, au intrat în oraș ca niște oameni rușinați care ar fi fugit din luptă. ⁴Regele își acoperise fața și striga tare: „Fiul meu Absalom! Absalom, fiul meu, fiul meu!” ⁵Ioab a intrat în palatul regelui și i-a zis: „Tu acoperi astăzi de rușine fețele tuturor slujitorilor tăi – ale celor care ți-au salvat viața ție, fiilor, fiicelor, soțiilor și concubinelor tale. ⁶Tu îi iubești pe cei care te urăsc și îi urăști pe cei ce te iubesc. Astăzi ne-ai arătat că pentru tine, acești conducătorii și luptători nu înseamnă nimic. Înțeleg că dacă Absalom ar fi acum viu iar noi toți am fi morți, tu ai fi mai mulțumit...” ⁷Deci ridică-te, ieși și vorbește slujitorilor tăi așa cum așteaptă ei de la tine; pentru că dacă nu vei face acest lucru, îți jur pe Domnul că toți te vor părăsi în această noapte! Dezastrul ar fi astfel mai mare decât tot ce ți s-a întâmplat din tinerețe și până astăzi!” ⁸Regele s-a dus la poartă și a stat acolo. Poporul a fost anunțat: „Să știți că regele stă la poartă!” Atunci toți au venit înaintea regelui, după ce israelienii fugiseră la corturile lor. ⁹În toate clanurile urmașilor lui Israel, toți oamenii vorbeau între ei, zicând: „Regele ne-a eliberat de sub opresiunea dușmanilor noștri. El a fost cel care ne-a salvat de dominația filistenilor; iar acum a fost obligat să fugă din țară, alungat de Absalom. ¹⁰Dar acest Absalom, pe care l-am uns să guverneze peste noi, a murit în timpul conflictului. Deci de ce nu spuneți nimic ca să-l aduceți pe rege înapoi?” ¹¹Când a aflat regele David ce vorbesc între ei toți israelienii, a trimis preoților Tadic și Abiatar următorul mesaj: „Întrebați-i pe cei din consiliul bătrânilor care se află pe teritoriul lui Iuda: «De ce trebuie să fiți voi ultimii care să-l aduceți pe rege înapoi acasă? ¹²Voi aparțineți aceluiași trib din care fac parte și eu. Deci de ce să fiți ultimii care să-l aduceți acasă pe rege?» ¹³Iar lui Amasa să-i spuneți: «Nu știi că oasele și carnea noastră au origine comună? Dumnezeu să se comporte cu mine cu toată duritatea Lui, dacă începând de astăzi nu vei fi tu conducătorul armatei, în locul lui Ioab!»” ¹⁴Regele a câștigat astfel inima tuturor bărbaților din teritoriile numite Iuda. Ei s-au comportat ca și cum ar fi fost un singur om. Au trimis un mesaj regelui, spunându-i: „Întoarce-te împreună cu slujitorii tăi.” ¹⁵Regele s-a întors; și ajunsese la Iordan. În acest timp, israelienii din teritoriile lui Iuda veniseră la Ghilgal, ca să-l întâmpine pe rege și să-l traverseze Iordanul. ¹⁶Beniamitul Șimei – fiul lui Ghera – din Bahurim, s-a grăbit să vină înaintea regelui David împreună cu oamenii din teritoriile lui Iuda. ¹⁷Îl însoțeau o mie de bărbați din teritoriile locuite de urmașii lui Beniamin. Împreună cu ei era și Tiba – slujitorul familiei lui Saul –, cei cincizeci de fii ai lui și cei douăzeci de slujitori. Au venit repede la Iordan, acolo unde era regele. ¹⁸El a traversat vadul ca să ajute familia regelui să treacă pe cealaltă parte și ca să facă orice ar mai fi dorit regele. După ce a trecut Iordanul – Șimei – fiul lui Ghera, s-a aplecat înaintea regelui; ¹⁹apoi i-a zis: „Îmi doresc ca stăpânul meu să nu ia în considerare nedreptatea mea și să nu-și amintească de răul pe care slujitorul lui i l-a făcut atunci când stăpânul meu – regele – pleca din Ierusalim. Să nu fie supărat regele pentru ce s-a întâmplat. ²⁰Slujitorul tău recunoaște că a păcătuit; dar să știi că astăzi vin primul din întregul trib al lui Iosif ca să-l întâmpin pe stăpânul meu, pe rege!” ²¹Abişai – fiul Tereuiei – a zis: „Nu trebuie oare ca Șimei să moară pentru că l-a blestemat pe unsul Domnului?” ²²Regele i-a răspuns: „Fiii Tereuiei, noi nu gândim deloc la fel! De ce sunteți astăzi împotriva mea? Să fie oare pedepsit cu moartea

vreun om în Israel tocmai astăzi? Nu este evident că de-acum sunt (din nou) rege pentru tot Israelul?” ²³Apoi regele i-a zis lui Șimei: „Nu vei muri!” Și i-a promis acest lucru printr-un jurământ. ²⁴Mefiboșet – nepotul lui Saul – a venit și el acolo să-l întâmpine pe rege. Din ziua în care regele plecase și până când revenise în pace, Mefiboșet nu-și îngrijise picioarele, nu-și tunsese barba și nu-și spălase hainele. ²⁵Când a venit de la Ierusalim ca să întâmpine regele, David l-a întrebat: „Mefiboșet, de ce nu ai venit cu mine?” ²⁶Mefiboșet i-a răspuns: „O, rege, stăpânul meu! Slujitorul tău, fiind olog, s-a gândit: «Voi pune șaua pe un măgar și voi putea merge cu regele.» Dar slujitorul meu m-a trădat. ²⁷L-a defăimat pe slujitorul tău înaintea stăpânului meu care este rege. Totuși, stăpânul meu – regele – este ca un înger al lui Dumnezeu! Acum fă ce consideri că este cazul să faci! ²⁸Toți urmașii bunicului meu nu merită nimic decât moartea din partea stăpânului meu, din partea regelui. Și totuși, tu i-ai permis slujitorului tău să mănânce la masa ta... Ce alte drepturi aş mai putea cere de la rege?” ²⁹Regele i-a zis: „De ce tot vorbești atât de mult? Am decis deja: tu și Țiba veți împărți teritoriul moștenit!” ³⁰Mefiboșet i-a răspuns: „Din moment ce stăpânul meu – regele – s-a întors cu bine acasă, este posibil ca Țiba să ia acum totul.” ³¹Ghiladitul Barzilai a venit și el din Roghelim și l-a însoțit pe rege până a ajuns dincolo de Iordan; apoi l-a lăsat să meargă mai departe. ³²Barzilai era foarte bătrân. El avea optzeci de ani: și pentru că era un om foarte bogat, îngrijise de rege cât timp locuise la Mahanaiim. ³³Regele i-a zis lui Barzilai: „Vino cu mine la Ierusalim; și eu voi îngriji de tine!” ³⁴Barzilai l-a întrebat: „Oare câți ani voi mai trăi, ca să merg să stau la Ierusalim cu regele?” ³⁵Am ajuns la vârsta de optzeci de ani. Pot eu să mai disting între ce este bun și ce este rău? Poate slujitorul tău să mai simtă gustul mâncării și al băuturii? Oare pot eu să mai aud (ca altădată) cântecele cântăreților și ale cântărețelor? De ce să fie slujitorul tău o complicație în plus pentru stăpânul meu, pentru rege?” ³⁶Slujitorul tău îl va însoți pe rege dincolo de Iordan, dar numai puțin. Oricum, de ce mi-ar oferi regele o asemenea recompensă?” ³⁷Te rog să permiți slujitorului tău să se întoarcă și să moară în orașul lui, unde sunt înmormântați tatăl său și mama lui. Dar să știi că este aici slujitorul tău: Chimham. Să-l ia stăpânul meu – regele – cu el; și să se comporte cu acesta cum va dori!” ³⁸Regele i-a zis: „Bine. Chimham va veni cu mine și mă voi comporta cu el așa cum vei dori tu; iar ție îți voi oferi orice vei cere de la mine.” ³⁹Întregul popor a traversat Iordanul. Apoi l-a traversat și regele. Acesta l-a sărutat și l-a binecuvântat pe Barzilai, care s-a întors apoi acasă. ⁴⁰Regele s-a îndreptat spre Ghilgal împreună cu Chimham. Îl însoțeau întreaga armată a urmașilor lui Iuda și jumătate din armata lui Israel. ⁴¹Toți bărbații lui Israel au venit la rege și i-au zis: „De ce bărbații lui Iuda – frații noștri – te-au furat și l-au traversat pe rege Iordanul împreună cu familia lui și cu toți oamenii care-l însoțesc pe David?” ⁴²Bărbații lui Iuda au răspuns bărbaților lui Israel: „Pentru că regele este rudă cu noi. Deci de ce vă supărați pentru acest lucru? Am mâncat noi pe cheltuiala regelui? Am primit noi vreun dar din partea lui?” ⁴³Bărbații lui Israel le-au zis bărbaților lui Iuda: „Noi avem dreptul la a ne revendica regele de zece ori mai mult decât voi! Deci pentru David, noi avem mai multe drepturi decât voi! Acum, de ce ne desconsiderați? Noi am fost primii care l-am chemat pe regele nostru înapoi!” Cuvintele bărbaților din teritoriul numit Iuda au avut mai mare autoritate decât cuvintele bărbaților din teritoriul numit Israel. **20** Exista acolo și un om păcătos care

se numea Șeba – fiul lui Bicri – din tribul lui Beniamin. Acela a sunat din corn și a zis: „Noi nu avem nimic în comun cu David și nici o moștenire împreună cu fiul lui Ișai. Israel, mergi la corturile tale!” ²Atunci toți bărbații lui Israel l-au abandonat pe David și l-au urmat pe Șeba – fiul lui Bicri. Dar bărbații lui Iuda au rămas fideli regelui lor tot drumul pe care el l-a parcurs de la Iordan până la Ierusalim. ³După ce a ajuns acasă – la Ierusalim – David le-a luat pe cele zece concubine pe care le lăsase să îngrijească palatul și le-a ținut într-o casă, sub supraveghere. Le-a îngrijit, dar nu a mai avut relații intime cu ele. Acestea au rămas închise până în ziua morții lor; și au trăit astfel ca niște văduve. ⁴Regele i-a zis lui Amasa: „Cheamă-i aici la mine pe bărbații din teritoriul numit Iuda. În trei zile să-i aduci înaintea mea! Să fii și tu prezent împreună cu ei, aici!” ⁵Amasa a plecat să execute ordinul regelui; dar a întârziat, depășind timpul stabilit de el. ⁶Atunci David i-a zis lui Abișai: „Să știi că Șeba – fiul lui Bicri – ne va face mai mult rău decât ne-a făcut Absalom. Ia împreună cu tine pe slujitorii stăpânului tău și urmărește-l; ca să nu găsească orașe fortificate și să scape de noi!” ⁷Astfel, oamenii lui Ioab, cheretiții, peletiții și toți luptătorii remarcabili au plecat din Ierusalim, comandați de Abișai, ca să-l urmărească pe Șeba, fiul lui Bicri. ⁸În timp ce erau ei la acea mare stâncă din Ghivon, a venit și Amasa să-i întâlnească. Ioab era îmbrăcat cu o manta de război; și peste ea avea la sold o centură cu o sabie în teacă. În timp ce se îndrepta spre Amasa, i-a ieșit sabia din teacă. ⁹Ioab l-a salutat pe Amasa și i-a zis: „Ce mai faci, frate?” Apoi l-a apucat cu mâna dreaptă de barbă ca să-l sărute. ¹⁰Amasa n-a observat sabia pe care Ioab o avea în mână. Astfel, el l-a lovit cu ea în stomac și a făcut să-i iasă organele interne pe pământ. Amasa a murit fără să fie nevoie de încă o lovitură. Apoi Ioab, împreună cu fratele lui numit Abișai, a continuat să-l urmărească pe Șeba – fiul lui Bicri. ¹¹Unul dintre slujitorii lui Ioab a rămas lângă corpul lui Amasa și striga: „Cine este de partea lui Ioab și cine este de partea lui David, să-l urmeze pe Ioab!” ¹²Corpul lui Amasa stătea pe pământ în sânge, în mijlocul drumului. Slujitorul lui Ioab a văzut că toți luptătorii se opreau. Când a constatat el că fiecare om se oprea în dreptul lui Amasa, i-a tras corpul de pe drum pe câmp și l-a învelit cu o haină. ¹³După ce corpul lui Amasa a fost luat din drum, toți oamenii l-au urmat pe Ioab care îl urmărea pe Șeba, fiul lui Bicri. ¹⁴El a parcurs toate teritoriile locuite de clanurile lui Israel; și a mers spre Abel-Bet-Maaca. Toți beriții s-au adunat și l-au urmat. ¹⁵Ioab împreună cu oamenii lui, au venit și l-au asediat pe Șeba în localitatea Abel-Bet-Maaca. Au organizat asaltul orașului până la înălțimea părții superioare a zidului; și au început să-l dărâme. ¹⁶Atunci o femeie înțeleaptă din oraș a strigat: „Ascultați! Ascultați! Spuneți-i lui Ioab să se apropie ca să-i vorbesc!” ¹⁷Ioab s-a apropiat; iar femeia l-a întrebat: „Tu ești Ioab?” El i-a răspuns: „Da, eu sunt!” Femeia i-a zis: „Ascultă ce dorește să-ți spună slujitoarea ta!” Ioab i-a zis: „Ascult!” ¹⁸Femeia a continuat: „Mai demult exista obiceiul să se spună: «Să întrebăm la Abel!» Și atunci totul se termina. ¹⁹Noi suntem unul dintre orașele pacifiste și loiale (lui David) din Israel; iar tu intenționezi să distrugi un oraș care este (ca) o mamă în acest teritoriu. De ce vrei să decimezi moștenirea Domnului?” ²⁰Ioab i-a răspuns femeii: „În nici un caz nu intenționez să devastez și să (vă) distrug. ²¹Nu vreau acest lucru! Dar un om din regiunea muntoasă a urmașilor lui Efraim – numit Șeba – fiul lui Bicri, s-a revoltat împotriva regelui: împotriva lui David. Dați-mi-l doar pe el; și mă voi îndepărta de oraș!” Femeia i-a zis

lui Ioab: „Bine. Capul lui îți va fi aruncat de pe zid!”²² Femeia i-a convins pe toți cei din oraș cu sfatul ei înțelept. Aceștia i-au tăiat capul lui Șeba – fiul lui Bicri – și i l-au aruncat lui Ioab. Atunci el a sunat din corn; și oamenii lui s-au retras de lângă oraș. Apoi fiecare a plecat la cortul lui. Ioab s-a întors la rege, în Ierusalim.²³ Ioab era conducătorul întregii armate a lui Israel. Benaia – fiul lui Iehoiada – era conducătorul cheretiților și al peletiților.²⁴ Adoniram era comandantul celor care prestau munci obligatorii. Iehoșafat – fiul lui Ahilud – era cronicar.²⁵ Șeva era scrib; iar Țadoc și Abiatar erau preoți.²⁶ Iairitul Ira era preotul personal al lui David. **21** În timpul guvernării lui David, a fost o foamete care a durat trei ani consecutivi. David l-a întrebat pe Domnul (de ce se întâmpla așa); și El i-a zis: „Această foamete a venit din cauza lui Saul și a familiei lui sângeroase, pentru că i-a omorât pe ghivoniți!”² Atunci regele David i-a chemat pe ghivoniți ca să le vorbească. Ghivoniții nu erau israelieni, ci niște supraviețuitori ai amoriților. Israelienii le-au jurat că-i vor lăsa să trăiască; dar Saul, în pasiunea lui pentru (cauza lui) Israel și (a lui) Iuda, a vrut să-i extermine.³ David i-a întrebat pe ghivoniți: „Ce ar trebui să fac pentru voi? Cum aș putea să mă achit de datoria pe care o avem față de voi, ca să binecuvântați moștenirea Domnului?”⁴ Ghivoniții i-au răspuns: „Nu vrem să luăm de la Saul și de la familia lui nici argint și nici aur. În același timp, nu este datoria noastră să omorâm pe cineva din Israel.” Regele le-a zis: „Voi face tot ce-mi cereți!”⁵ Atunci ei i-au zis regelui: „Pentru că acest om (numit Saul) ne-a decimat poporul și intenționa să ne extermine total ca să dispărem de pe tot teritoriul lui Israel,⁶ să ni se dea șapte bărbați dintre fiii lui ca să-i spânzurăm înaintea Domnului, în Ghiva lui Saul – omul special ales de Domnul!” Regele le-a răspuns: „Bine; vi-i voi da!”⁷ Dar din cauza jurământului făcut înaintea Domnului între el și Ionatan – fiul lui Saul – David l-a scăpat pe Mefiboșet – fiul lui Ionatan – fiul lui Saul.⁸ I-a luat pe Armoni și pe Mefiboșet care erau cei doi fii născuți de Rițpa – fiica lui Aia – în familia lui Saul, împreună cu cei cinci fii pe care îi născuse Merab – fiica lui Saul – în familia meholatitului Adriel – fiul lui Barzilai;⁹ și i-a predat ghivoniților. Aceștia i-au spânzurat pe un deal, înaintea Domnului. Toți cei șapte au murit împreună. Ei au fost omorâți în primele zile ale seceratului, când se secara orzul.¹⁰ Rițpa – fiica lui Aia – a luat un sac și l-a pus sub ea pe o stâncă. De la începutul seceratului și până când a început să cadă ploaia peste acele corpuri (moarte), ea le-a păzit în timpul zilei de păsările prădătoare și în timpul nopții de animalele sălbatice.¹¹ David a fost informat despre ce făcea Rițpa – fiica lui Aia – concubina lui Saul.¹² Atunci regele s-a dus și a adus osemintele lui Saul și ale fiului lui numit Ionatan de la locuitorii din Iabeș-Ghilad. Aceia le furaseră din zona numită Bet-Șan, unde le puseseră filistenii în ziua când l-au omorât pe Saul la Ghilboa.¹³ David a adus de acolo osemintele lui Saul și ale fiului lui numit Ionatan. Au fost adunate și ale celor care tocmai fuseseră spânzurați.¹⁴ Au înmormântat osemintele lui Saul și ale fiului lui numit Ionatan în teritoriul lui Beniamin – la Țela – în mormântul tatălui lui care se numise Chiș. Astfel, slujitorii (lui David) au făcut tot ce poruncise regele. După ce au procedat astfel, Dumnezeu a răspuns rugăciunilor făcute pentru țară.¹⁵ Între filistenii și Israel a fost un nou conflict; iar David a plecat la luptă împotriva lor împreună cu oamenii lui. Dar, după un timp, David a obosit.¹⁶ Ișbi-Benob – unul dintre urmașii lui Raza – care avea o lance cu un vârf de bronz cu greutatea de trei sute de șecheli – și care era echipat cu o sabie nouă – intenționa să-l

omoare pe David. ¹⁷Dar a venit Abişai – fiul Ţeruiei – şi l-a ajutat pe David care l-a lovit pe filistean şi l-a omorât. Atunci oamenii lui David i-au spus jurându-i: „Nu vei mai merge împreună cu noi la război; pentru ca să nu stingi lumina lui Israel!” ¹⁸Apoi a mai existat o luptă împotriva filistenilor, la Gob. Atunci, huşatitul Sibecai l-a omorât pe Saf care era unul dintre urmaşii lui Rafa. ¹⁹În timpul unei alte lupte cu filistenii la Gob, Elhanan – fiul betleemitului Iaaire-Oreghim – l-a omorât pe Goliat din Gat, care avea o lance al cărei mâner era ca sulul unui ţesător. ²⁰A mai fost o luptă la Gat. Acolo era un bărbat uriaş, care avea câte şase degete la ambele mâini şi la ambele picioare, adică douăzeci şi patru de degete în total. Şi acesta provenea din Rafa. ²¹El a ridiculizat poporul Israel. Dar Ionatan – fiul lui Şimea care era fratele lui David, l-a omorât. ²²Aceşti patru fiii i s-au născut lui Rafa în Gat; dar au fost omorâţi de David şi de slujitorii lui. **22** După ce Domnul l-a salvat de toţi duşmanii lui şi de Saul, David a compus un cântec pe care l-a dedicat Domnului. ²Cuvintele acestui cântec spun: „Domnul este Stânca mea, Fortăreaţa mea şi Salvatorul meu! ³Dumnezeu este Stânca mea în care mă adăpostesc. El este: Scutul meu, Cornul salvării mele, Fortificaţia mea, Scăparea mea şi Salvatorul meu! «Tu mă scapi de opresiune!» ⁴Eu Îl chem în ajutor pe Domnul – pe Cel care merită să fie lăudat; şi sunt scăpat de duşmanii mei! ⁵Mă înfăşuraseră valurile morţii, mă înconjuraseră din toate părţile torenţii dezastrului! ⁶Legăturile locuinţei morţilor mă afectau complet; şi mă prinseseră laţurile morţii. ⁷Dar în această situaţie de necaz, L-am chemat pe Domnul; am strigat spre Dumnezeul meu. El mi-a auzit vocea din Templul Său; şi apelul meu a ajuns până la urechile Sale. ⁸Atunci s-a zguduit şi s-a cutremurat pământul. Chiar şi temeliile cerului s-au cutremurat. Ele s-au agitat pentru că El se mâniase! ⁹Se ridica fum din nările Lui; şi ieşea foc din gura Lui. Avea cărbuni aprinşi în ea... ¹⁰A aplecat cerul şi a coborât (spre pământ); iar sub picioarele Lui erau nori negri. ¹¹Zbura călărind pe un heruvim. Plutea pe aripile vântului. ¹²Se acoperise cu întuneric; şi în jurul Lui erau grămezi de ape şi nori denşi. ¹³Din strălucirea care era degajată înaintea Sa, ieşeau cărbuni aprinşi. ¹⁴Domnul a tunat din cer; Cel Foarte Înalt a făcut să I se audă vocea. ¹⁵A aruncat săgeţi şi i-a dispersat pe duşmani. A trimis fulgerul şi i-a determinat să fugă. ¹⁶Când a făcut Domnul reproşuri şi când a suflat cu nările Lui, s-au văzut albiile apelor şi s-au descoperit temeliile lumii! ¹⁷El S-a întins de la înălţime şi m-a apucat: m-a scos din acele mari ape. ¹⁸M-a scăpat de duşmanul meu care deţinea o forţă superioară. M-a salvat de duşmanii mei care erau mai puternici decât mine. ¹⁹Ei mi-au opus rezistenţă în ziua necazului meu; dar Domnul a fost ajutorul meu. ²⁰El m-a scos la loc larg; m-a salvat pentru că El mă agreează. ²¹Domnul m-a recompensat conform dreptăţii mele; El s-a comportat cu mine conform mâinilor mele curate. ²²A procedat aşa pentru că m-am conformat cerinţelor Domnului şi nu am fost vinovat faţă de Dumnezeul meu. ²³Toate judecăţile Lui sunt înaintea mea; şi nu am încălcat deloc deciziile Lui. ²⁴M-am comportat ireproşabil înaintea Lui şi m-am ferit de nedreptate. ²⁵Domnul m-a recompensat conform dreptăţii mele; şi a făcut ca ce mi s-a întâmplat, să fie exact cum am fost eu de curat înaintea ochilor Săi. ²⁶«Cu cel care îşi respectă cuvântul, Tu Te porţi la fel; Tu eşti drept cu omul drept. ²⁷Cu cel corect, Tu eşti la fel de corect; dar Te opui celui înşelător. ²⁸Tu salvezi poporul smerit; dar cu privirea Ta îl smereşti pe cel arogant! ²⁹Doamne, Tu eşti candela mea!» Domnul face lumină în întunericul meu. ³⁰«Cu Tine

merg în forță împotriva invadatorilor.» Cu Dumnezeu meu sar peste zidul consolidat! ³¹Când mă uit la Dumnezeu, văd cum metodele Lui sunt perfecte; iar Cuvântul Domnului se confirmă (de tot ce se întâmplă). El este o protecție pentru toți cei care se încred în El! ³²Cine este Dumnezeu în afară de Domnul? Cu excepția Dumnezeul nostru, cine mai este ca o stâncă? ³³Dumnezeu este fortăreața mea care rezistă atacurilor; și El mi-a definitivat situația. ³⁴Tot El mi-a întărit picioarele ca ale caprelor sălbatice; și m-a așezat pe înălțimi. ³⁵Îmi antrenează mâinile pentru luptă; și brațele mele întind arcul de aramă. ³⁶«Tu îmi dai scutul salvării Tale; și ajutorul Tău mă face renumit! ³⁷Tu-mi lărgiești drumul pe care calcă pașii mei, ca să nu-mi alunece picioarele! ³⁸Îmi urmăresc dușmanii și-i distrug; nu mă întorc până nu-i anihilez! ³⁹Îi distrug și îi strivesc până nu se mai ridică. Ei cad sub picioarele mele! ⁴⁰Tu mă echipezi cu forță pentru luptă; și-i smerești pe dușmanii mei sub picioarele mele. ⁴¹Tu faci ca dușmanii mei să fugă din fața mea; și îi distrug pe cei care mă urăsc. ⁴²Ei se uită în jur, dar nimeni nu-i salvează; strigă spre Domnul, dar El nu le răspunde. ⁴³Îi pisez ca praful pământului și îi strivesc ca noroiul de pe străzile înguste. ⁴⁴Tu mă scapi de acuzațiile poporului meu; mă păstrezi în funcția de conducător al celorlalte națiuni. Îmi slujește un popor pe care nu-l cunosc. ⁴⁵Fiii străinului îmi cer favoarea; și imediat cum aud ce le spun, ei se conformează poruncilor mele. ⁴⁶Fiii străinului îngălbenesc și ies tremurând din fortărețele lor!» ⁴⁷Domnul este viu! Să fie binecuvântată Stânca mea! Dumnezeu să fie aclamat. El este stânca salvării mele! ⁴⁸Dumnezeu este Cel care mă răzbună; și tot El îmi subordonează popoare. ⁴⁹Domnul mă scapă de dușmanii mei. «Tu mă ridici deasupra celor care mă dușmănesc; Tu mă scapi de omul exploatator. ⁵⁰Și pentru că așa procedezi Tu cu mine, Te voi lăuda printre celelalte popoare, Doamne; și voi cânta, lăudând numele Tău!» ⁵¹El face ca regele Său să obțină mari victorii. Manifestă milă față de unsul Său – față de David – și față de urmașii lui pentru totdeauna!”

23 Urmează prezentarea ultimelor cuvinte ale lui David. Acesta este mesajul lui David – fiul lui Ișai – omul pe care l-a înălțat Dumnezeu, unsul Dumnezeului lui Iacov și cântărețul plăcut al lui Israel: ²„Spiritul Domnului vorbește prin mine și Cuvântul Lui este pe limba mea. ³Dumnezeul lui Israel a vorbit; Stânca lui Israel mi-a zis: «Cel care-i conduce pe oameni cu dreptate, stăpânind cu frică de Dumnezeu, ⁴este ca lumina dimineții atunci când răsare soarele pe cerul senin. El seamănă cu razele soarelui după ploaie – care fac să crească iarba din pământ». ⁵Oare nu este așa familia mea în fața lui Dumnezeu? El a ratificat cu mine un legământ valabil pentru totdeauna, bine conceput în toate aspectele și pe care-l respectă în cele mai mici amănunte. Oare nu va face El să rezulte din respectarea acestui legământ tot ce conduce la salvarea și bucuria mea? ⁶Dar cei nedrepti sunt toți ca niște spini buni de aruncat, pe care nu poți să-i iei cu mâna. ⁷Oricine îi atinge, folosește o unealtă de fier sau mânerul unei lance; și-i arde imediat!” ⁸Urmează lista care cuprinde numele luptătorilor remarcabili pe care-i avea David: Ioșeb-Bașebet – un tahchemonit. El era comandant între primii trei dintre cei mai remarcabili luptători. Ioșeb-Bașebet și-a ridicat lancea și a luptat împotriva a opt sute de dușmani, pe care i-a omorât într-un conflict. ⁹Următorul era Elazar – fiul lui Dodo – urmașul lui Ahohi. Și el a fost unul dintre cei trei luptători remarcabili care, împreună cu David, s-a opus filistenilor adunați la Pas-Damim pentru război. Atunci, israelienii se retrăgeau; ¹⁰dar el a rămas pe loc și a omorât filistenii până când i-a

obosit mâna și i-a rămas încleștată pe sabie. Domnul a facilitat o mare victorie în acea zi. Armata s-a întors la Elazar doar ca să ia prada. ¹¹Un alt luptător remarcabil a fost Șama – fiul hararitului Aghe. Odată, filistenii se adunaseră la Lehi, unde exista un teren pe care crescuse linte. Armata (israeliană) fugise din fața filistenilor; ¹²dar Șama a stat în mijlocul aceluși teren și l-a apărut, omorându-i pe filistenii. Domnul a favorizat atunci o mare victorie. ¹³Altădată, în timpul seceratului, cei trei care făceau parte dintr-un grup de treizeci de comandanți, au venit la David, la peștera Adulam, în timp ce un grup înarmat al filistenilor își stabilise tabăra în valea Refaim. ¹⁴David era atunci în fortăreață, iar armata organizată a filistenilor era la Betleem. ¹⁵Lui David i s-a făcut sete; și a întrebat: „Cine îmi va aduce apă din fântâna de lângă poarta Betleemului?” ¹⁶Cei trei viteji au reușit să treacă neobservați prin tabăra filistenilor, au scos apă din fântâna de lângă poarta Betleemului și au adus-o fără probleme la David. Dar el nu a vrut s-o bea; ci a vărsat-o înaintea Domnului, ¹⁷spunând: „Doamne, în nici un caz nu voi face așa ceva! Să beau eu sângele bărbaților care și-au riscat viața?” Și astfel n-a băut din acea apă. Acesta este un exemplu care arată în ce acțiuni riscante se puteau implica cei trei luptători. ¹⁸Abişai – fratele lui Ioab – fiul Teruiei, era conducătorul lor. El a luptat cu lancea împotriva a trei sute de dușmani; și i-a omorât. Astfel, el și-a câștigat un renume în fața celor trei luptători. ¹⁹Era mai respectat decât ceilalți; și a ajuns chiar comandantul lor; dar nu s-a ridicat la valoarea celor trei luptători. ²⁰Benaia – fiul lui Iehoiada – era și el un luptător remarcabil; și provenea din Cabteel. Benaia a făcut lucruri extraordinare. El a omorât doi dintre cei mai renumiți luptători moabiți; iar într-o zi în care ninsese, a coborât într-o fântână, unde a omorât un leu. ²¹A omorât și un egiptean uriaș. Acela era înarmat cu o lance, în timp ce Benaia s-a dus înspre el doar cu un toiag. El a smuls lancea din mâna egipteanului și l-a omorât cu propria lui lance. ²²Astfel de acțiuni făcea Benaia – fiul lui Iehoiada; și a devenit la fel de apreciat ca cei trei luptători remarcabili. ²³Era mai respectat decât cei treizeci; dar nu a avut performanțele celor trei. David l-a desemnat să-i fie conducătorul gărzii personale. ²⁴Dintre cei treizeci, făceau parte: Asael, fratele lui Ioab; Elhanan, fiul lui Dodo din Betleem; ²⁵haroditul Șama; haroditul Elica; ²⁶paltitul Helet; Ira, fiul tecoanitului Icheș; ²⁷Abiezer din Anatot; hușatitul Mebunai; ²⁸ahohitul Talmon; netofatitul Maharai; ²⁹Heled, fiul netofatitului Baana; Itai, fiul lui Ribai, din Ghiva beniamiților; ³⁰piratonitul Benaia; Hidai din văile Gaaș; ³¹arbatitul Abi-Albon; barhumitul Azmavet; ³²șaalbonitul Eliahba; fiii lui Iașen; Ionatan, ³³fiul araritului Șama; Ahiam, fiul araritului Șarar; ³⁴Elifelet, fiul maacatitului Ahasbai; Eliam, fiul ghilonitului Ahitofel; ³⁵carmelitul Hețrai; arbitul Paarai; ³⁶Igal, fiul lui Natan din Toba; gaditul Bani; ³⁷amonitul Telec; beerotitul Naharai, cel care îi transporta armele lui Ioab, fiul Teruiei; ³⁸itritul Ira, itritul Gareb ³⁹și hititul Urie. Împreună, ei erau treizeci și șapte de luptători. **24** Mânia Domnului s-a declanșat încă o dată împotriva lui Israel; și l-a provocat pe David împotriva lor, spunându-i: „Du-te și fă recensământul celor din teritoriul lui Israel și al celor din teritoriul numit Iuda!” ²Regele le-a zis lui Ioab și conducătorilor armatei care erau cu el: „Mergeți prin teritoriul tuturor triburilor lui Israel – de la cel locuit de urmașii lui Dan până la Beer-Șeba – și faceți recensământul poporului, ca să știu la cât a ajuns numărul (bărbaților) lui!” ³Dar Ioab i-a zis regelui: „Dumnezeul tău care se numește Domnul să înmulțească poporul de o sută de ori mai mult; și doresc ca stăpânul meu – regele – să

considere că acest lucru nu este suficient! Totuși, de ce dorește regele – care este stăpânul meu – să facă acest recensământ?” ⁴ Dar porunca regelui dată lui Ioab și conducătorilor armatei, nu s-a modificat. Atunci Ioab și conducătorii armatei au plecat de la rege ca să facă recensământul oamenilor din poporul Israel. ⁵ După ce au traversat Iordanul, și-au stabilit tabăra la Aroer – la sudul orașului – în mijlocul unei văi înguste. Apoi au traversat teritoriul Gad și s-au deplasat spre Iazer. ⁶ Au ajuns în Ghilad și în teritoriul lui Tahtim-Hodși; apoi au mers la Dan-Iaan și prin vecinătățile acestuia până înspre Sidon. ⁷ Au ajuns până la orașul Tir și în toate orașele hiviților, ale canaaniților, îndreptându-se spre Beer-Șeba, în partea de sud a teritoriului numit Iuda. ⁸ Au parcurs astfel toată țara; și după nouă luni și douăzeci de zile, s-au întors la Ierusalim. ⁹ Ioab i-a dat regelui numărul bărbaților care formau poporul. În Israel erau opt sute de mii de bărbați apti pentru război; iar în Iuda – cinci sute de mii de bărbați. ¹⁰ După ce a făcut acest recensământ al poporului, David a simțit reproșuri în conștiința lui. El i-a zis Domnului: „Am comis un mare păcat prin ce am făcut! Dar acum, Doamne, Te rog să ierți păcatul sclavului Tău; pentru că am lucrat total ca un nebun!” ¹¹ În următoarea dimineață, atunci când David s-a trezit, Cuvântul Domnului a venit la profetul Gad – cel care primea viziuni pentru David – și i-a zis: ¹² „Du-te și spune-i lui David: «Așa vorbește Domnul: ‘Îți prezint trei dezastre! Alege unul dintre ele; și te voi lovi cu acela!’»” ¹³ Gad a venit la David și l-a anunțat, spunându-i: „Ce alegi? Șapte ani de foamete în țară, trei luni în timpul cărora să fugi din fața dușmanilor tăi, și ei să te urmărească, sau trei zile în timpul cărora să fie în țară o epidemie? Acum, gândește-te și decide ce trebuie să răspund Celui care m-a trimis!” ¹⁴ David i-a răspuns lui Gad: „Sunt într-o mare încurcătură! Mai bine să fim pedepsiți direct de mâna Domnului – pentru că mila Lui este nelimitată – decât să ajung la discreția oamenilor!” ¹⁵ Domnul a trimis o epidemie în Israel. Ea a acționat începând din acea dimineață și până la expirarea timpului stabilit. Din teritoriile locuite de urmașii lui Dan și până la Beer-Șeba, au murit șaptezeci de mii de oameni din popor. ¹⁶ În timp ce îngerul stătea cu mâna întinsă spre Ierusalim și-l distrugea, Domnul a regretat faptul că se întâmpla acel dezastru; și i-a zis îngerului care distrugea poporul: „Suficient! Retrage-ți mâna!” Îngerul Domnului era lângă terenul agricol al iebusitului Aravna. ¹⁷ Când a văzut îngerul care lovea poporul, David i-a zis Domnului: „Este deja un lucru știut de toți: că eu sunt cel care a păcătuț! Eu am comis păcatul! Dar oare ce au făcut aceste oi? Te rog, fă ca mâna Ta să acționeze numai împotriva mea și împotriva familiei mele!” ¹⁸ Gad a venit la David în acea zi; și i-a zis: „Du-te și construiește-I Domnului un altar pe terenul agricol al iebusitului Aravna!” ¹⁹ David s-a dus și a făcut exact cum îi poruncise Domnul prin Gad. ²⁰ Aravna s-a uitat; și l-a văzut pe rege și pe slujitorii lui venind spre el. Atunci a ieșit din acel teren și s-a aplecat cu fața spre pământ înaintea regelui. ²¹ El l-a întrebat: „De ce a venit stăpânul meu – regele – la slujitorul lui?” David i-a răspuns: „Doresc să-ți cumpăr acest teren, ca să construiesc aici un altar Domnului; și astfel să înceteze dezastrul care a venit asupra poporului.” ²² Aravna, i-a zis lui David: „Stăpânul meu – regele – poate să-și aducă animale și să le sacrifice așa cum dorește. Aici sunt și boii care vor fi arși integral; iar uneltele de treierat și jugul pot fi folosite ca lemne. ²³ Aravna le va dona pe toate acestea regelui!” Apoi a mai zis: „Doresc ca Dumnezeuul tău care se numește Domnul, să te primească!” ²⁴ Dar regele i-a zis lui Aravna: „Nu

aşa! Vreau să cumpăr toate acestea de la tine. Îţi voi plăti pentru ele! Nu voi aduce Domnului meu arderi integrale care să nu mă coste nimic!” Astfel, David a cumpărat terenul şi boii cu cincizeci de şecheli de argint. ²⁵Apoi David a construit acolo un altar Domnului; şi I-a adus arderi integrale şi sacrificii de pace. Domnul a răspuns rugăciunilor făcute pentru ţară; şi astfel a fost oprit dezastrul care venise peste Israel.

1 Regi

1 Regele David îmbătrânise și avansase în vârstă. Deși îl acopereau cu pături, nu se putea încălzi. ²Slujitorii lui i-au zis: „Dorim să accepți să căutăm pentru stăpânul nostru – pentru rege – o tânără fecioară, care să fie la dispoziția lui și să-l servească. Ea să se culce la pieptul tău; și astfel, regele – stăpânul nostru – se va încălzi.” ³Ei au căutat în tot teritoriul lui Israel o tânără frumoasă; și au găsit-o pe Abișag din Șunem. Apoi au adus-o la rege. ⁴Tânăra era foarte frumoasă. Ea a devenit servitoarea regelui; și a avut grijă de el. Dar regele n-a cunoscut-o intim. ⁵Adonia – fiul Haghitei – s-a manifestat arogant și a zis: „Eu voi deveni rege (în locul tatălui meu)!” El și-a pregătit un car și călăreți. Avea cincizeci de bărbați care alergau înaintea lui. ⁶Tatăl lui nu-i făcuse niciodată reproșuri zicându-i: „De ce ai procedat astfel?” El se născuse după Absalom. Era și el un bărbat foarte frumos. ⁷A vorbit cu Ioab – fiul Țeruiei – și cu preotul Abiatar. Aceștia l-au susținut pe Adonia în tentativa lui. ⁸Dar preotul Țadoc, Benaia – fiul lui Iehoiada –, profetul Natan, Șimei, Rei și luptătorii remarcabili ai lui David, nu s-au aliat cu Adonia. ⁹El a tăiat oi, vite și viței îngrășați lângă Piatra lui Zohelet care este în apropiere de En-Roghel. Adonia i-a invitat pe toți frații lui care erau fiii regelui și pe toți bărbații din teritoriile numite Iuda care erau dintre slujitorii regelui. ¹⁰Dar nu i-a invitat pe profetul Natan, pe Benaia, pe luptători și pe Solomon – fratele lui. ¹¹Natan i-a spus mamei lui Solomon numită Batșeba: „N-ai auzit că Adonia – fiul Haghitei – s-a declarat rege? Și stăpânul nostru – David – nu știe nimic despre acest lucru! ¹²Deci permite-mi să-ți spun cum să vă salvați viața: atât tu cât și fiul tău, Solomon. ¹³Du-te, intră la regele David și spune-i: «Stăpâne – regele meu –, oare nu i-ai jurat tu personal slujitoarei tale că Solomon – fiul meu – va guverna după tine și că el va urma să stea pe tron? Atunci de ce guvernează Adonia?» ¹⁴În timp ce vei vorbi acolo cu regele, eu personal voi veni în urma ta; și voi susține cuvintele tale.” ¹⁵Batșeba s-a dus în camera regelui. David era foarte bătrân; și îl îngrijea Abișag din Șunem. ¹⁶Batșeba s-a aplecat și s-a închinat înaintea regelui. Regele a întrebat: „Ce dorești?” ¹⁷Ea a răspuns: „Stăpânul meu, tu personal ai jurat slujitoarei tale pe Dumnezeuul tău care se numește Domnul, spunând: «Solomon – fiul tău – va fi rege. El este cel care va guverna (pe israelieni) după ce nu voi mai fi eu!» ¹⁸Totuși, acum guvernează Adonia; iar stăpânul meu – regele – nici nu știe acest lucru! ¹⁹El a tăiat vite, viței îngrășați și multe oi. I-a invitat pe toți fiii regelui, pe preotul Abiatar și pe Ioab – conducătorul armatei. Dar nu l-a invitat pe slujitorul tău – pe Solomon! ²⁰Acum, să știi rege – stăpânul meu – că ochii întregului Israel privesc atenți spre tine, ca să le spui cine va urma să guverneze țara după ce regele – stăpânul meu – nu va mai fi. ²¹Altfel, atunci când stăpânul meu – regele – se va culca lângă părinții lui, eu și fiul meu Solomon vom fi considerați vinovați!” ²²În timp ce vorbea ea cu regele, a venit și profetul Natan. ²³L-au anunțat pe rege despre venirea profetului Natan. El s-a prezentat înaintea regelui și s-a aplecat cu fața spre pământ înaintea lui. ²⁴Natan a zis: „Stăpâne – regele meu –, oare ai spus tu că Adonia va guverna după tine și că el va sta pe tronul tău? ²⁵Vorbesc astfel pentru că el a plecat astăzi, a tăiat vite, viței îngrășați și un mare număr de oi. I-a invitat acolo pe toți fiii regelui, pe conducătorii armatei și pe preotul Abiatar. Chiar acum ei mănâncă și beau

în compania lui; și strigă: «Să trăiască regele Adonia!» ²⁶Și totuși, pe mine – slujitorul tău –, pe preotul Țadoc, pe Benaia – fiul lui Iehoiada – și pe Solomon – slujitorul tău – nu ne-a invitat! ²⁷Oare din porunca stăpânului meu – a regelui – s-a făcut acest lucru? Oare să fi decis cine va sta pe tronul stăpânului meu – regele – după el, fără să fi anunțat pe slujitorul tău?» ²⁸Regele David a zis: „Chemați-o pe Batșeba!” Ea a intrat și s-a prezentat înaintea regelui. ²⁹Regele a jurat zicând: „Jur pe Domnul care este viu și care m-a scăpat din fiecare necaz, ³⁰că voi face astăzi așa cum ți-am jurat pe Dumnezeul lui Israel numit Domnul, când am zis: «Solomon – fiul tău – va guverna după mine; el va sta pe tron în locul meu.»!” ³¹Batșeba s-a aplecat cu fața spre pământ și s-a închinat înaintea regelui. Apoi a zis: „Să trăiască etern stăpânul meu, regele David!” ³²Apoi regele David a zis: „Chemați-i pe preotul Țadoc, pe profetul Natan și pe Benaia – fiul lui Iehoiada!” Ei au venit în fața regelui; ³³iar el le-a poruncit: „Mergeți împreună cu slujitorii stăpânului vostru, puneți-l pe fiul meu – pe Solomon – să călărească pe catârul meu; și duceți-l la Ghihon. ³⁴Acolo, preotul Țadoc și profetul Natan să-l ungă (cu ulei) ca rege al întregului teritoriu locuit de urmașii lui Israel. Să sunați din goarnă și să strigați: «Să trăiască regele Solomon!»” ³⁵Apoi să mergeți după el. Solomon să vină și să se urce pe tronul meu, ca o confirmare a faptului că el va guverna țara în locul meu; pentru că la el m-am gândit să fie conducător pentru Israel și pentru Iuda!” ³⁶Benaia – fiul lui Iehoiada – i-a răspuns regelui astfel: „Amin! Așa să decidă Domnul – Dumnezeul stăpânului meu care (încă) este rege!” ³⁷Cum a fost Domnul cu stăpânul meu – care este rege –, la fel să fie și cu Solomon; și să-i înalțe tronul mai sus decât acela al stăpânului meu – regele David!” ³⁸Preotul Țadoc, profetul Natan, Benaia – fiul lui Iehoiada –, cheretiții și peletiții s-au dus și l-au pus pe Solomon să călărească pe catârul regelui David. Apoi au mers împreună cu el la Ghihon. ³⁹Preotul Țadoc a luat cornul cu ulei din Cort și l-a uns pe Solomon. Apoi au sunat din goarnă; și tot poporul a strigat: „Să trăiască regele Solomon!” ⁴⁰Tot poporul s-a dus după el, cântând din fluiere și bucurându-se foarte mult, astfel încât se cutremura pământul când strigau ei. ⁴¹Adonia și toți oaspeții care erau cu el, au auzit poporul strigând. Atunci ei au încetat să mai mănânce. Ioab a auzit sunetul goanei; și a întrebat: „De ce se aude acest zgomot în oraș?” ⁴²În timp ce vorbea el, a venit Ionatan – fiul preotului Abiatar. Adonia i-a zis: „Vino; pentru că tu ești un om capabil; și aduci vești bune!” ⁴³Ionatan i-a răspuns: „În nici un caz, ele nu sunt bune! Stăpânul nostru – regele David – l-a desemnat ca rege pe Solomon!” ⁴⁴Regele i-a trimis cu el pe preotul Țadoc, pe profetul Natan, pe Benaia – fiul lui Iehoiada –, pe cheretiți și pe peletiți. Aceștia l-au pus pe Solomon să călărească pe catârul regelui. ⁴⁵Preotul Țadoc și profetul Natan au mers cu el în localitatea Ghihon și l-au uns ca rege! Apoi au plecat de acolo bucuroși; iar populația orașului este plină de entuziasm. Așa se explică zgomotul pe care l-ați auzit. ⁴⁶Apoi Solomon s-a așezat pe tronul pe care stă numai regele. ⁴⁷Slujitorii regelui au venit să-l binecuvânteze pe stăpânul nostru – pe regele David – și au zis: «Dumnezeul tău să facă numele lui Solomon mai renumit decât numele tău; și să-i înalțe tronul mai sus decât tronul tău!» Apoi regele s-a închinat în patul lui. ⁴⁸David a mai zis: «Să fie binecuvântat Domnul – Dumnezeul lui Israel – Cel care mi-a dat astăzi un urmaș care să stea pe tronul meu și pe care să-l văd cu ochii mei!»” ⁴⁹Toți oaspeții care erau cu Adonia, au început să tremure. S-au ridicat; și fiecare a plecat unde a vrut. ⁵⁰Lui

Adonia i-a fost frică de Solomon. S-a ridicat din locul în care era, s-a dus la Cort și s-a prins de „coarnele” altarului.⁵¹ Solomon a fost anunțat că Adonia se teme de el și că se ține de coarnele altarului, zicând: „Să-mi jure regele Solomon astăzi că nu-l va omorî pe slujitorul lui cu sabia!”⁵² Solomon a răspuns: „Dacă este un om corect, nici un fir de păr nu-i va cădea la pământ; dar, dacă se va constata că există răutate în el, va muri!”⁵³ Regele Solomon și-a trimis oamenii ca să-l aducă de la altar. Adonia a venit și s-a închinat înaintea regelui Solomon, care i-a zis: „Du-te acasă!”² Cu puțin timp înainte de moartea lui, David l-a chemat pe fiul lui numit Solomon; și i-a zis: ²„Eu merg pe drumul pe care merg toți oamenii. Încurajează-te și fii om! ³Ai grijă să respecti învățăturile Dumnezeului tău numit Domnul, promovând metodele Lui și respectându-I legile, poruncile, deciziile și cerințele Lui – așa cum este scris în Legea lui Moise – ca să prosperi în tot ce vei face și oriunde vei merge; ⁴Astfel, Domnul Își va respecta promisiunea pe care mi-a făcut-o atunci când a zis: «Dacă fiii tăi vor fi atenți la comportamentul lor, trăind corect înaintea Mea din toată inima lor și cu tot sufletul lor, nu vei fi lipsit niciodată de un urmaș care să ocupe tronul lui Israel.» ⁵Tu știi ce mi-a făcut Ioab – fiul Teruiei – și ce le-a făcut celor doi conducători ai armatelor lui Israel: lui Abner – fiul lui Ner – și lui Amasa – fiul lui Ieter. El i-a omorât! A vărsat sânge ca în timp de război, deși era o perioadă de pace; și a pus astfel sângele de război pe teaca de la centură și pe sandalele pe care le purta. ⁶Procedează cu el conform înțelepciunii tale; dar să nu permiți ca părul lui alb să coboare liniștit în locuința morților! ⁷Să manifesti bunătate față de fiii ghiladitului Barzilai. Ei să fie printre cei care mănâncă la masa ta; pentru că au stat alături de mine atunci când fugeam de fratele tău, de Absalom. ⁸Îl ai cu tine pe Șimei – fiul lui Ghera – acel beniamit din Bahurim. El a pronunțat blesteme dure împotriva mea în ziua în care mergeam la Mahanaiim; dar când a venit în întâmpinarea mea la Iordan, i-am jurat pe Domnul că nu-l voi omorî cu sabia. ⁹Totuși, tu să nu-l lași nepedepsit; pentru că ești un om înțelept și vei ști ce să-i faci. Să-i cobori părul alb amestecat cu sânge în locuința morților!” ¹⁰Apoi David s-a culcat alături de părinții lui; și a fost înmormântat în „Orașul lui David”. ¹¹El guvernase poporul Israel o perioadă de patruzeci de ani. La Hebron a guvernat șapte ani, iar la Ierusalim a guvernat treizeci și trei de ani. ¹²Astfel, Solomon i-a urmat la tron tatălui lui – David; și guvernarea lui s-a consolidat foarte mult. ¹³Adonia – fiul Haghitei – a venit la Batșeba care era mama lui Solomon. Ea l-a întrebat: „Vii cu (gânduri de) pace?” El a răspuns: „Da, cu (gânduri de) pace!” ¹⁴Apoi a adăugat: „Doresc să-ți spun ceva.” Ea i-a zis: „Spune!” ¹⁵Și el i-a spus: „Știi că guvernarea era a mea și că tot Israelul se aștepta ca eu să-l guvernez. Dar guvernarea i-a revenit fratelui meu; pentru că i-a dat-o Domnul. ¹⁶Acum, doresc să te rog ceva. Nu mă refuza!” Ea i-a zis: „Vorbește!” ¹⁷El a zis: „Te rog să ceri regelui Solomon ca Abișag din Șunem să-mi fie dată ca soție; fiindcă știu că nu te va refuza.” ¹⁸Batșeba a răspuns: „Bine. Mă voi duce la rege să vorbesc pentru tine.” ¹⁹Batșeba s-a dus la regele Solomon ca să vorbească pentru Adonia. Regele s-a ridicat s-o întâmpine. S-a aplecat înaintea ei și apoi s-a așezat pe tron. El a ordonat să se aducă un tron și pentru mama lui; iar ea i s-a așezat la dreapta. ²⁰Apoi a zis: „Te voi ruga ceva. Și doresc să nu mă refuzi!” Regele i-a răspuns: „Vorbește, mamă; pentru că nu te voi refuza.” ²¹Ea i-a făcut următoarea cerere: „Aș vrea ca Abișag din Șunem să-i fie dată ca soție fratelui tău – lui Adonia” ²²Regele Solomon i-a răspuns

mamei lui: „De ce o ceri doar pe Ahișag din Șunem pentru Adonia? Cere și guvernarea pentru el; pentru că este fratele meu mai în vârstă decât mine! Cere-o pentru el, pentru preotul Abiatar și pentru Ioab – fiul Țeruiei!” ²³Atunci regele Solomon a jurat pe Domnul, zicând: „Dumnezeu să se comporte cu mine cu toată duritatea Lui, dacă aceste cuvinte nu-l vor costa viața pe Adonia!” ²⁴Jur pe Domnul care este viu, care m-a ajutat să stau pe tronul tatălui meu – David – și care mi-a făcut o familie exact cum a promis, că Adonia va muri astăzi!” ²⁵Regele Solomon l-a trimis pe Benaia – fiul lui Iehoiada – să-l omoare pe Adonia. Și astfel a murit Adonia. ²⁶Apoi regele i-a zis preotului Abiatar: „Du-te la proprietățile tale de la Anatot; pentru că meriți să mori. Totuși, nu te voi omorî astăzi; pentru că ai transportat Lada Domnului – a Celui care este Stăpânul (lumii) – în vremea tatălui meu – David; și pentru că ai suportat și tu tot ce a venit în viața tatălui meu.” ²⁷Astfel, Solomon l-a îndepărtat pe Abiatar din slujba de preot al Domnului. El a făcut să se întâmple exact cum spusese Domnul la Șilo despre familia lui Eli. ²⁸Când a primit vestea despre moartea lui Adonia, Ioab care fusese aliatul lui – deși nu susținuse pe Absalom – a fugit la Cortul Domnului; și s-a prins de „carnele” altarului. ²⁹Regele Solomon a fost anunțat că Ioab a fugit la Cortul Domnului și că era la altar. Atunci Solomon l-a trimis pe Benaia – fiul lui Iehoiada – căruia i-a ordonat: „Du-te și omoară-l!” ³⁰Benaia s-a dus la Cortul Domnului și i-a zis lui Ioab: „Regele a poruncit să vii afară!” Ioab a răspuns: „Nu! Vreau să mor aici!” Benaia s-a întors la rege și i-a spus cuvintele lui Ioab. ³¹Regele i-a ordonat: „Fă-i exact cum a cerut. Omoară-l; apoi înmormântează-l și îndepărtează astfel de peste mine și de peste familia tatălui meu sângele nevinovat pe care l-a vărsat Ioab!” ³²Domnul îl va pedepsi pentru sângele vărsat; pentru că i-a lovit pe cei doi bărbați care erau mai dreți și mai buni decât el. I-a omorât cu sabia pe Abner – fiul lui Ner –, conducătorul armatei lui Israel și pe Amasa – fiul lui Ieter –, conducătorul armatei lui Iuda, fără ca tatăl meu – David – să știe acest lucru. ³³Pentru vărsarea sângelui acestora să fie vinovat Ioab și urmașii lui pentru totdeauna. Dar pentru David, pentru urmașul lui, pentru familia acestuia și pentru tronul lui, să vină pace mereu de la Domnul.” ³⁴Atunci Benaia – fiul lui Iehoiada – s-a dus, l-a lovit pe Ioab și l-a omorât. Apoi a fost înmormântat în terenul lui din deșert. ³⁵Regele l-a desemnat pe Benaia – fiul lui Iehoiada – în funcția de conducător al armatei în locul lui Ioab; iar pe preotul Țadoc l-a pus în locul lui Abiatar. ³⁶Apoi regele l-a chemat pe Șimei și i-a zis: „Construiește-ți o casă în Ierusalim și locuiește acolo; dar să nu pleci în altă parte!” ³⁷Fii sigur că în ziua în care vei pleca și vei trece prin valea pâraului Chidron, vei muri. Atunci doar tu vei fi vinovat de vărsarea sângelui tău!” ³⁸Șimei i-a răspuns: „Bine. Slujitorul tău va proceda exact cum a zis stăpânul meu, regele!” ³⁹Dar după trei ani, doi dintre slujitorii lui Șimei au fugit la Ahiș – fiul lui Maaca – regele Gatului. Șimei a fost anunțat: „Să știi că slujitorii tăi sunt în localitatea Gat!” ⁴⁰Atunci Șimei și-a pus șaua pe măgar și s-a dus la Ahiș – în localitatea Gat – ca să-și caute slujitorii. Șimei a ajuns acolo și și-a adus slujitorii înapoi din Gat. ⁴¹Solomon a aflat că Șimei a plecat din Ierusalim în Gat și că s-a întors de-acolo. ⁴²Atunci regele l-a chemat pe Șimei; și apoi i-a zis: „Nu te-am pus eu să juri pe Domnul și nu te-am avertizat că în mod cert vei muri în ziua în care vei ieși din Ierusalim ca să pleci în altă parte? Și nu mi-ai răspuns tu: «Bine! Mă voi conforma acestei porunci!»?” ⁴³De ce nu ți-ai respectat

jurământul făcut Domnului și nu te-ai conformat poruncii pe care ți-am dat-o?”

⁴⁴Regele i-a mai zis lui Șimei: „Tu știi în inima ta tot răul pe care i l-ai făcut tatălui meu – lui David. Acum Domnul a întors răutatea ta asupra capului tău!” ⁴⁵Dar regele Solomon va fi binecuvântat, iar tronul lui David va fi apărut înaintea Domnului pentru totdeauna.” ⁴⁶Apoi regele i-a poruncit lui Benaia – fiul lui Iehoiada – să-l omoare. El a venit, l-a lovit pe Șimei și l-a omorât. Astfel, guvernarea lui Solomon se consolida din ce în ce mai mult. **3** Solomon a devenit rudă a faraonului. El a luat-o ca soție pe fiica monarhului Egiptului; și a adus-o în „Orașul lui David” până când a terminat construirea palatului, a casei Domnului și a zidului din jurul Ierusalimului.

²Poporul încă mai oferea (Domnului) sacrificii pe locuri înalte, pentru că nu fusese construită o casă pentru Numele Domnului. ³Solomon Îl iubea pe Domnul și respecta deciziile tatălui lui numit David; dar aducea sacrificii și ardea tămâie pe înălțimi.

⁴Regele s-a dus la Ghivon ca să aducă (Domnului) sacrificii, pentru că acolo era cea mai renumită înălțime. El a adus pe acel altar o mie de arderi integrale. ⁵Domnul i S-a revelat lui Solomon la Ghivon noaptea într-un vis; și i-a zis: „Cere-Mi orice vrei să-ți ofer!” ⁶Solomon a răspuns: „Tu ai fost foarte binevoitor cu sclavul Tău numit David – tatăl meu – pentru că el a umblat înaintea Ta cu seriozitate, în dreptate și având o inimă curată. Ți-ai manifestat această mare bunătate față de el și i-ai dat un fiu care stă astăzi pe tronul lui. ⁷Doamne, Dumnezeu meu, Tu l-ai confirmat ca rege pe slujitorul Tău în locul tatălui meu, David. Dar eu sunt tânăr și nu am multă experiență în ce privește responsabilitățile mele. ⁸Slujitorul Tău este în mijlocul poporului pe care l-ai ales – un popor atât de numeros, încât nu poate fi calculat sau numărat. ⁹Dă-i slujitorului Tău o minte înțeleaptă. Doresc să pot judeca poporul Tău și să am capacitatea de a face diferența între bine și rău; pentru că cine ar putea să judece acest popor numeros care este al Tău?” ¹⁰Domnul a agreeat cererea lui Solomon; ¹¹și i-a zis: „Pentru că ai cerut acest lucru și nu ai dorit pentru tine nici viață lungă, nici bogății și nici moartea dușmanilor tăi – ci ai solicitat înțelepciune ca să poți face dreptate –, ¹²voi face așa cum ai cerut. Îți voi da o minte înțeleaptă și practică – așa cum nu a avut nimeni înaintea ta și nici nu va mai avea după tine. ¹³În plus, îți voi oferi și ce nu ai cerut: bogății și faimă – astfel încât nu va fi niciun alt rege ca tine în tot timpul vieții tale. ¹⁴Dacă Mă vei asculta, respectând legile și poruncile Mele – așa cum a făcut tatăl tău, David –, îți voi mări numărul zilelor vieții!” ¹⁵Solomon s-a trezit și a înțeles că fusese un vis. El s-a întors la Ierusalim, s-a dus înaintea Lăzii Legământului (făcut de Israel) cu Domnul și a adus arderi integrale și sacrificii de pace. Apoi a organizat un banchet pentru toți slujitorii lui. ¹⁶Atunci au venit înaintea regelui două prostituate. ¹⁷Prima a zis: „Stăpânul meu, eu locuiesc împreună cu această femeie în aceeași casă. Am născut un copil în timp ce eram cu ea în casă. ¹⁸După trei zile de la nașterea fiului meu, a născut un copil și această femeie. Eram doar noi, singure. Nu mai era altcineva în casă; ci doar noi două. ¹⁹În timpul nopții, fiul ei a murit pentru că se culcase peste el. ²⁰Atunci ea s-a sculat pe la jumătatea nopții, mi-a luat fiul de lângă mine în timp ce dormeam și l-a așezat la pieptul ei; iar pe fiul ei – cel care murise – l-a așezat lângă mine. ²¹M-am sculat dimineța ca să-mi alăptez fiul; dar el era mort. Când m-am uitat atentă la el în lumina zilei, am văzut că nu era fiul pe care-l născusem.” ²²Cealaltă femeie a zis: „Ba nu! Fiul meu este cel viu, iar cel mort este al tău!” Dar prima a răspuns: „Nu, nu! Fiul tău este cel mort, iar fiul meu este copilul

viu!” Așa se certau ele înaintea regelui. ²³Atunci regele a spus: „Una zice: «Fiul meu este copilul viu, iar fiul tău este cel mort!», iar cealaltă zice: «Ba nu, ci fiul tău este cel mort, iar fiul meu este acela viu!».” ²⁴Apoi regele a dat următorul ordin: „Aduceți-mi o sabie!” Și i s-a adus o sabie. ²⁵Atunci el a zis: „Tăiați copilul care este viu în două; și dați-i o jumătate uneia și o jumătate celeilalte!” ²⁶Atunci femeia al cărei fiu era viu, a fost profund afectată pentru fiul ei; și a zis: „Te rog – stăpânul meu – dă-i ei copilul; dar nu-l omorî!” Însă cealaltă zicea: „Să nu fie nici al meu, nici al tău! Tăiați-l în două!” ²⁷Regele a răspuns: „Dați-i copilul viu primei femei; și nu-l omorâți! Ea este mama lui!” ²⁸Când a auzit decizia luată de rege în acest caz, tot Israelul s-a temut de el; pentru că a înțeles că înțelepciunea lui Dumnezeu era în Solomon, ca să facă dreptate. **4** Regele Solomon guverna în tot teritoriul locuit de poporul Israel. ²Urmează lista demnitarilor pe care îi avea în slujba lui: Azaria – fiul preotului Țadoc; ³Elihoref și Ahia – fiii lui Șișa – care erau scribi; Iehoșafat – fiul lui Ahilud – care era cronicar. ⁴Benaia – fiul lui Iehoiada – era comandantul armatei. Țadoc și Abiatar erau preoți. ⁵Azaria – fiul lui Natan – era șeful administratorilor din teritorii. Zabud – fiul lui Natan – era preot și prieten al regelui. ⁶Ahișar era responsabil cu palatul; iar Adoniram – fiul lui Abda – era șeful celor care prestau muncă obligatorie. ⁷Solomon avea în tot Israelul doisprezece administratori de teritorii. Aceia aveau grijă de hrana regelui și a familiei lui – fiecare pentru o perioadă de o lună pe an. ⁸Numele acestora sunt: Ben-Hur, care era administrator pentru zona muntoasă a lui Efraim. ⁹Ben-Decher era administrator în Macaș, în Șaalbim, în Bet-Șemeș și în Elon Bet-Hanan. ¹⁰Ben-Hesed era administrator în Arubot. Soco și tot teritoriul numit Hefer, erau ale lui. ¹¹Ben-Abinadab avea în administrare toate înălțimile Dorului; iar Tafat – fiica lui Solomon – era soția acestuia. ¹²Baana – fiul lui Ahilud – era administrator în Taanah, în Meghido și în tot Bet-Șanul care este lângă Țortan, sub Izreel. Apoi, el mai administra de la Bet-Șan până la Abel-Mehola și până dincolo de Iocmeam. ¹³Ben-Gheber era administrator în Ramot-Ghilad. El avea în administrare teritoriile lui Iair – fiul lui Manase – care sunt în Ghilad, plus teritoriul numit Argob, care este în Bașan. Acolo erau șaiszeci de orașe mari cu ziduri și zăvoare de bronz. ¹⁴Ahinadab – fiul lui Ido – era administrator în Mahanaim. ¹⁵Ahimaat era administrator în Neftali. El o luase ca soție pe Bosmat – fiica lui Solomon. ¹⁶Baana – fiul lui Hușai – era administrator în Așer și în Bealot. ¹⁷Iehoșafat – fiul lui Paruah – era administrator în Isahar. ¹⁸Șimei – fiul lui Ela – era administrator în teritoriile locuite de urmașii lui Beniamin. ¹⁹Gheber – fiul lui Uri – era administrator în teritoriul Ghiladului, în fostul teritoriu al lui Sihon – regele amoriților – și a lui Og – regele Bașanului. El era singurul administrator în tot această zonă. ²⁰Oamenii din teritoriul numit Iuda și din acela numit Israel, erau foarte mulți: ca nisipul de pe malul mării. Ei mâncau, beau și se bucurau. ²¹Solomon mai guverna toate regatele de la râu până în teritoriul filistenilor și până la limita teritorială a Egiptului. Oamenii din toate aceste zone îi plăteau o taxă; și i-au fost subordonate lui Solomon cât timp a trăit el. ²²Hrana care se pregătea pentru fiecare zi în casa lui Solomon, era făcută din: treizeci de cori de făină fină și șaiszeci de cori de făină integrală, ²³zece boi grași hrăniți în grajd, douăzeci de boi îngrășați la pășune și o sută de oi. La toate acestea se adăugau cerbi, capre sălbatice, câpriori și păsări îngrășate. ²⁴Solomon guverna în toată regiunea situată dincoace de râu: de la Tifsah până la Gaza, în toate zonele conduse de regii care se

aflau în acea parte; și trăia în pace cu toate popoarele vecine.²⁵ Israelienii din teritoriul numit Iuda și din cel numit Israel – de la Dan până la Beer-Șeba – au locuit în totală securitate, stând fiecare sub via și sub smochinul lui în tot timpul guvernării lui Solomon.²⁶ Solomon avea patru mii de iesle – pentru caii care erau folosiți la carele lui – și douăsprezece mii de cai.²⁷ Fiecare dintre administratorii lui avea grijă ca în luna în care presta acest serviciu, să fie asigurată hrana regelui și a tuturor celor care veneau la masa lui Solomon. Ei urmăreau să nu lipsească nimic din tot ce era nevoie acolo.²⁸ Administratorii aduceau și orz și paie pentru cai și pentru armăsari. Fiecare își îndeplinea sarcina lui.²⁹ Dumnezeu i-a dat lui Solomon înțelepciune, foarte mare capacitate de a face investigații și o nelimitată abilitate de înțelegere. Toate acestea erau ca nisipul de pe malul mării.³⁰ Înțelepciunea lui Solomon era mai mare decât aceea a tuturor înțelepților din Est și depășea înțelepciunea Egiptului.³¹ El era mai înțelept decât orice alt om: mai înțelept decât ezrahitul Etan, mai înțelept decât Heman și mai înțelept decât Calcol și Darda – fiii lui Mahol. Faima lui s-a răspândit printre toate popoarele din jur.³² El a scris trei mii de proverbe și a compus o mie cinci cântece.³³ A vorbit despre copaci – de la cedrul din Liban, până la isopul care crește pe ziduri –, despre animale, despre păsări, despre reptile și despre pești.³⁴ Oameni din toate popoarele, trimiși de toți regii de pe pământ care auziseră despre înțelepciunea lui Solomon, veneau ca să asculte ce spunea el. **5** Hiram – regele Tirului – și-a trimis slujitorii la Solomon; pentru că auzise despre ungerea acestuia ca rege în locul tatălui lui. Și Hiram îl iubise pe David toată viața lui.² Apoi Solomon i-a trimis un mesaj lui Hiram, spunându-i: ³„Tu știi că tatăl meu – David – n-a putut construi o casă pentru Numele Dumnezeului lui numit Domnul – din cauza războaielor la care a participat împotriva tuturor dușmanilor lui din toate părțile – până când Domnul i-a pus sub picioarele lui.” ⁴Acum Domnul – Dumnezeul meu – mi-a dat odihnă din toate părțile. Nu mai am nici un dușman și nu mă amenință nici un dezastru. ⁵În aceste condiții, intenționez să construiesc o casă pentru Numele Dumnezeului meu care se numește Domnul – exact cum îmi spusese Domnul tatălui meu – David – când a zis: «Fiul tău, pe care-l voi pune să stea pe tronul tău și te va înlocui, va construi o casă pentru Numele Meu.» ⁶Deci dă ordin să se taie cedrii din Liban pentru mine. Slujitorii mei vor lucra împreună cu slujitorii tăi; iar eu îți voi plăti pentru munca făcută de slujitorii tăi. Îți voi da tot ce-mi vei cere; pentru că tu știi că nimeni dintre noi nu poate să taie lemne ca sidonienii.” ⁷Când a auzit Hiram cuvintele lui Solomon, s-a bucurat foarte mult; și a zis: „Să fie binecuvântat astăzi Domnul; pentru că i-a dat lui David un fiu înțelept, care să guverneze acest popor numeros!” ⁸Hiram i-a trimis un mesaj lui Solomon, spunându-i: „Am primit mesajul pe care mi l-ai trimis. Voi face tot ce dorești cu lemnele de cedru și de chiparos. ⁹Slujitorii mei le vor aduce din Liban la mare; și de acolo le voi trimite cu plutele pe apă, până la locul pe care mi-l vei preciza. Le voi descărca acolo, iar tu le vei putea transporta mai departe. Pentru aceste lemne îți cer să trimiți hrană familiei mele.” ¹⁰Astfel, Hiram i-a dat lui Solomon lemne de cedru și de chiparos – atât cât a dorit el; ¹¹iar Solomon i-a dat lui Hiram douăzeci de mii de cori de grâu – ca hrană pentru familia lui – și douăzeci de mii de cori de ulei făcut din măslina presate. Aceasta era cantitatea de alimente pe care i le dădea Solomon lui Hiram în fiecare an. ¹²Domnul îi dăduse lui Solomon înțelepciune – așa cum promisese. Între Hiram și Solomon a fost

pace; și au ratificat împreună un legământ. ¹³Regele Solomon a luat din tot Israelul treizeci de mii de oameni care să presteze muncă obligatorie. ¹⁴I-a trimis în Liban prin rotație, câte zece mii de persoane pe lună. O lună lucrau în Liban, iar două luni stăteau acasă. Adoniram era șeful celor care prestau această muncă. ¹⁵Solomon mai avea șaptezeci de mii de transportori și optzeci de mii de cioplitori în stâncă. ¹⁶În afară de aceștia, existau trei mii trei sute de conducători ai lui Solomon care supravegheau lucrarea și poporul care muncea. ¹⁷Conform ordinului regelui, ei au adus pietre mari care se transportau cu mare dificultate. Ele erau pietre cioplite, pregătite să fie folosite pentru temelia casei. ¹⁸Astfel, constructorii lui Solomon împreună cu cei ai lui Hiram și cu oamenii din Ghebal, au cioplit și au pregătit lemnele și pietrele pentru construirea casei (Domnului). **6** Regele Solomon a început construirea casei Domnului în al patrulea an al guvernării lui pentru poporul Israel, în a doua lună, adică luna Ziv – după patru sute optzeci de ani de la plecarea israelienilor de pe teritoriul Egiptului. ²Casa pe care regele Solomon a construit-o pentru Domnul, avea șaizeci de coți lungime, douăzeci de coți lățime și treizeci de coți înălțime. ³Porticul din fața principalei săli a casei, era făcut pe toată lățimea ei; și avea douăzeci de coți. Începând din fața casei, acest portic avea o lungime de zece coți. ⁴Solomon a făcut casei ferestre care aveau o deschidere îngustă. ⁵Pe toate laturile zidului casei, atât pe acela al principalei săli, cât și pe cel al sanctuarului interior, el a construit mai multe rânduri de săli. ⁶Rândul de jos era lat de cinci coți. Cel de la mijloc avea lățimea de șase coți; iar al treilea – de sus – avea lățimea de șapte coți. La partea exterioară, pe toate laturile casei, a făcut niște borduri, astfel încât grinzele care sprijineau sălile să nu fie fixate în zidurile ei. ⁷Pentru construirea casei s-au folosit pietre cioplite în carieră. Astfel, atunci când s-a făcut asamblarea ei, nu s-a folosit nici ciocanul, nici toporul și nici vreo altă unealtă de fier. ⁸Intrarea în sălile de jos era prin partea dreaptă a casei. Exista o scară pe care se putea ajunge la nivelul din mijloc. De acolo, ea continua până la al treilea nivel. ⁹După ce a terminat construirea casei, a acoperit-o cu grinzi și cu scânduri făcute din lemn de cedru. ¹⁰Fiecare dintre rândurile de săli construite pe laturile casei, avea înălțimea de cinci coți. Ele erau legate de casă prin grinzi făcute din lemn de cedru. ¹¹Apoi Domnul i-a vorbit lui Solomon, zicându-i: ¹²„Îți vorbesc acum în legătură cu această casă pe care o construiești. Dacă vei trăi conform cerințelor legilor Mele, dacă vei respecta deciziile Mele și vei pune în aplicare toate poruncile Mele, atunci Îmi voi respecta promisiunea pe care am făcut-o tatălui tău, David; și tu vei fi beneficiarul ei. ¹³Voi locui în mijlocul israelienilor; și nu voi abandona poporul Meu numit Israel.” ¹⁴Așa a construit Solomon casa; și a terminat-o. ¹⁵El a acoperit zidurile de la interiorul ei cu lemn de cedru – de la pardoseală până la tavan; și a acoperit pardoseala cu scânduri făcute din lemn de chiparos. ¹⁶A acoperit cu scânduri făcute din lemn de cedru o suprafață de douăzeci de coți – în partea din spate a casei – de la pardoseală până la tavan; și a făcut la interior un sanctuar numit „Locul Foarte Sfânt”. ¹⁷Principală sală din față, care era la interiorul casei, avea latura de patruzeci de coți. ¹⁸Pe lemnul de cedru din interiorul casei, erau sculptate (ornamental) plante agățătoare și flori cu petale deschise. Totul era acoperit cu (lemn de) cedru. Nu se vedea nici o piatră. ¹⁹Solomon a pregătit sanctuarul interior în incinta casei, ca să pună acolo Lada Legământului (făcut de Israel) cu Domnul. ²⁰Sanctuarul interior avea lungimea de douăzeci de coți, lățimea

de douăzeci de coți și înălțimea de douăzeci de coți. El l-a „îmbrăcat” cu aur curat. A poleit cu aur și altarul care fusese făcut din lemn de cedru.²¹ Solomon a poleit partea interioară a casei cu aur curat; și a suspendat lăntișoare de aur înaintea sanctuarului interior, pe care l-a poleit cu aur curat.²² Astfel, el a acoperit toată casa cu aur curat. A mai poleit cu aur și altarul care era pus în sanctuarul interior.²³ În acesta a amplasat doi heruvimi făcuți din lemn de măslin. Ei aveau o înălțime de zece coți.²⁴ Lungimea fiecăreia dintre aripile primului heruvim era de cinci coți, astfel încât de la capătul uneia până la capătul celeilalte, era o lungime de zece coți.²⁵ Al doilea heruvim avea o lungime de zece coți. Heruvimii erau identici în ce privește măsura și forma lor.²⁶ Înălțimea fiecăruia dintre cei doi heruvimi era de zece coți.²⁷ Solomon a pus heruvimii în mijlocul sanctuarului interior. Ei stăteau acolo cu aripile întinse. Aripa unuia atinge un zid, iar aripa celui de-al doilea atinge celălalt zid. Cealaltă aripă a fiecărui heruvim se atinge de aripa celui alt la mijlocul acelui spațiu.²⁸ Solomon a poleit cei doi heruvimi cu aur.²⁹ Pe toate zidurile casei, atât în sanctuarul interior, cât și în principala sală, a sculptat heruvimi, palmieri și flori cu petale deschise.³⁰ El a mai placat cu aur și pardoseala celor două săli (principale de la primul nivel), din spatele casei și până în fața ei.³¹ Pentru intrarea în sanctuarul aflat la interiorul casei, a făcut uși din lemn de măslin, cu tocure în cinci muchii.³² Pe cele două uși făcute din lemn de măslin, a sculptat heruvimi, palmieri și flori cu petale deschise. Pe toate acestea le-a poleit apoi cu aur. A poleit cu aur și heruvimii și palmierii.³³ La fel a procedat și pentru intrarea în principala sală a casei. A făcut tocure din lemn de măslin, în patru muchii.³⁴ Apoi a construit două uși din lemn de chiparos. Fiecare ușă avea două părți mobile și se putea întoarce pe balamalele ei.³⁵ A gravat pe ele heruvimi, palmieri și flori cu petale deschise; apoi le-a poleit cu aur.³⁶ A făcut zidul curții interioare din trei rânduri de pietre cioplite și un rând de grinzi din lemn de cedru.³⁷ Temelia casei Domnului a fost pusă în luna Ziv din al patrulea an (al guvernării lui Solomon).³⁸ În al unsprezecelea an, în luna Bul, adică a opta lună, casa a fost terminată în totalitate, conform tuturor indicațiilor. Solomon a construit-o în șapte ani. 7 Solomon a construit și pentru el un palat, pe care l-a terminat în treisprezece ani. ² Acela a fost „palatul Pădurii Libanului” care avea o sută de coți lungime, cincizeci de coți lățime și treizeci de coți înălțime. El era susținut de patru rânduri de stâlpi făcuți din lemn de cedru, pe care se aflau grinzi tot de cedru. ³ Acest palat era acoperit cu cedru deasupra camerelor susținute de patruzeci și cinci de stâlpi. Erau câte cincisprezece stâlpi pe un rând. ⁴ Palatul avea trei rânduri de ferestre așezate față în față, pe trei nivele. ⁵ Toate ușile și toate tocurile lor erau făcute în patru muchii; iar ferestrele erau poziționate una în fața celeilalte, pe trei nivele. ⁶ Solomon a făcut o galerie din coloane. Aceasta avea cincizeci de coți lungime și treizeci de coți lățime. În fața ei era un portic cu stâlpi; iar la marginea acestuia făcuse o prelungire protectoare ca o streășină. ⁷ Solomon a mai construit porticul tronului unde judeca. Era numit „Porticul de judecată”. El l-a acoperit cu lemn de cedru începând de la pardoseală și până la tavan. ⁸ Palatul în care urma să locuiască Solomon, era poziționat într-o altă curte aflată în spatele porticului; și era construit în același fel. Solomon a construit un alt palat asemănător acestui (edificiu cu) portic. El a fost făcut pentru fiica faraonului pe care Solomon o luase ca soție. ⁹ Toate aceste clădiri au fost făcute din pietre scumpe, tăiate cu fierăstrăul conform dimensiunilor stabilite – atât

pe fața lor pentru interior, cât și pe fața pentru exterior a zidului – de la temelie până la cea mai înaltă parte a construcției și din exterior până la marea curte. ¹⁰Temeliile erau făcute din pietre mari și valoroase. Unele aveau latura de zece coți, iar altele de opt coți. ¹¹Deasupra erau puse (alte) pietre valoroase, tăiate conform dimensiunilor stabilite; și peste ele erau puse grinzi făcute din lemn de cedru. ¹²Curtea mare era înconjurată cu un zid făcut din trei rânduri de pietre cioplite și un rând de grinzi din lemn de cedru – exact ca acea curte interioară a casei Domnului și ca porticul ei. ¹³Regele Solomon a trimis pe cineva la Tir. Acela l-a adus de acolo pe Hiram, ¹⁴care era fiul unei văduve din tribul lui Neftali. Tatăl lui fusese un tirian care făcea lucrări în bronz. Hiram era plin de înțelepciune, de inteligență și de cunoaștere pentru conceperea oricărei lucrări din bronz. El a venit la regele Solomon și i-a făcut toată această lucrare. ¹⁵A turnat doi stâlpi de bronz. Un stâlp avea o înălțime de optsprezece coți, iar grosimea lui se putea măsura cu un fir care avea lungimea de doisprezece coți. Al doilea stâlp era identic cu primul. ¹⁶Hiram a turnat și două ornamente de bronz, ca să le pună pe vârfurile stâlpilor. Fiecare ornament avea o înălțime de cinci coți. ¹⁷Apoi a făcut niște rețele de lanțuri împletite pentru ornamentele de legătură care erau pe vârful stâlpilor. A turnat câte șapte rețele pentru fiecare ornament. ¹⁸A făcut nu numai stâlpii, ci și două șiruri de rodii. Acestea înconjurau fiecare rețea și erau făcute ca podoabă pentru ornamentele de pe vârful stâlpilor. A făcut același lucru pentru fiecare ornament. ¹⁹Ornamentele de legătură care erau pe vârful stâlpilor porticului, aveau forma crinilor și aveau dimensiunea de patru coți. ²⁰Pe ornamentele de pe cei doi stâlpi – deasupra zonei în formă de cupă de lângă rețea – erau două sute de rodii așezate în șiruri care le înconjurau. ²¹A pus stâlpii în poziție verticală în fața porticului care era în fața principalei săli. L-a pus inițial pe cel din dreapta; și l-a numit Iachin. Apoi l-a pus pe cel din stânga; și l-a numit Boaz. ²²Ornamentele de pe vârful stâlpilor erau făcute în formă de crin. Astfel s-a finalizat lucrarea stâlpilor. ²³Apoi a făcut „marea” turnată. Aceasta era rotundă și avea diametrul de zece coți. Înălțimea era de cinci coți; și se putea măsura diametrul se la bază cu un fir de treizeci de coți. ²⁴Sub marginea ei erau ornamente în formă de plantă agățătoare care o înconjurau – câte zece la fiecare muchie, pe toate părțile „mării”. Ornamentele erau așezate în două șiruri, fiind turnate dintr-o singură piesă cu „marea”. ²⁵Această „mare” era așezată pe doisprezece boi: trei orientați spre Nord, trei orientați spre Vest, trei orientați spre Sud și trei orientați spre Est. „Marea” era pusă deasupra boilor. Partea din spate a corpurilor boilor era spre interior. ²⁶Grosimea „mării” era cât lățimea palmei; iar marginea ei era prelucrată ca aceea unei cupe, asemănătoare florii de crin. „Marea” avea o capacitate două mii de bați de lichid. ²⁷Hiram a făcut și zece postamente de bronz. Fiecare postament avea patru coți lungime, patru coți lățime și trei coți înălțime. ²⁸Aceste postamente aveau ornamente fixate în rame. ²⁹Pe aceste ornamente fixate în rame, cât și pe rame, erau sculptați lei, boi și heruvimi. Deasupra leilor și a boilor, cât și sub aceștia, erau ghirlande suspendate. ³⁰Fiecare postament avea câte patru roți de bronz, cu osii de bronz; iar la cele patru colțuri ale lui existau suportidecorați cu ghirlande pe fiecare parte pe care era fixat un bazin. ³¹Deschizătura unui asemenea bazin din interiorul centurii pe care erau făcute gravuri, se prelungea în exterior cu un cot și era rotundă. Împreună cu baza ei, aceasta avea lungimea de un cot și jumătate. Ramele postamentelor erau pătrate, nu rotunde.

³²Cele patru roți erau fixate sub ornamente, iar osiile lor erau prinse de postament. Diametrul fiecărei roți era de un cot și jumătate. ³³Roțile erau făcute ca cele ale unui car: atât osiile, obezile, spițele cât și butucii lor se executaseră prin turnare. ³⁴La cele patru colțuri ale fiecărui postament erau patru suporturi care formau o singură piesă cu postamentul. ³⁵În partea de sus a postamentului era o centură rotundă. Ea avea o jumătate de cot înălțime; iar suportii și ramele din partea de sus a postamentului formau o singură piesă cu acesta. ³⁶Pe suprafețele ramelor și ale suporturilor au fost sculptați heruvimi, lei și palmieri, înconjurați de ghirlande. ³⁷Așa a făcut Hiram cele zece postamente. Toate au fost turnate după același tipar. Ele aveau aceleași dimensiuni și aceeași formă. ³⁸Apoi el a construit zece bazine de bronz. Fiecare dintre acestea avea patru coți și capacitatea de patruzeci de bați. Fiecare bazin era așezat pe câte unul dintre cele zece postamente. ³⁹A pus cinci dintre postamente în partea dreaptă și cinci în partea stângă a casei (Domnului); și a pus „marea” în partea dreaptă, în colțul de sud-est al clădirii. ⁴⁰Hiram a mai făcut și lighenele, lopețile și cupele. Astfel a finalizat Hiram toată lucrarea pe care a făcut-o regelui Solomon pentru casa Domnului. ⁴¹El a construit: cei doi stâlpi, cele două cupe ale ornamentelor care erau pe vârfurile lor și cele două seturi de rețele care împodobeau cele două cupe ale ornamentelor de pe vârfurile stâlpilor. ⁴²Mai lucrase la realizarea celor patru sute de rodii pentru cele două seturi de rețele. Apoi a făcut cele două șiruri de rodii care erau pe fiecare rețea, rețelele care acopereau cele două cupe ale ornamentelor de pe vârfurile stâlpilor, ⁴³cele zece postamente și cele zece bazine de pe postamente. ⁴⁴A făcut și „marea” cu cei doisprezece boi de sub ea, ⁴⁵oalele, lopețile și cupele. Toate aceste obiecte pe care Hiram i le-a făcut regelui Solomon pentru casa Domnului, erau din bronz lustruit. ⁴⁶Regele le-a turnat într-un pământ argilos din Câmpia Iordanului, într-o zonă care era între Sucot și Torton. ⁴⁷Solomon a lăsat toate aceste obiecte necântărite, pentru că erau foarte multe. Astfel, greutatea bronzului folosit pentru aceste obiecte, nu s-a putut cântări. ⁴⁸Solomon a făcut și toate celelalte obiecte care erau în casa Domnului: altarul de aur, masa de aur pentru pâinea care era prezentată înaintea Domnului, ⁴⁹suportii pentru sursele de lumină făcuți din aur curat: cinci în partea dreaptă și cinci în partea stângă – în fața sanctuarului interior. Solomon a mai făcut mugurii, candelarele și cleștii – din aur –, ⁵⁰lighenele, uneltele pentru stingerea focului, cupele, ceștile și tăvițele din aur curat. A făcut din aur chiar și balamalele atât pentru ușile din interiorul casei, unde era intrarea în Locul Foarte Sfânt, cât și pentru ușile de la principala sală a casei. ⁵¹După ce a fost terminată toată lucrarea pe care o făcuse la casa Domnului, regele Solomon a adus lucrurile pe care tatăl lui – David – le închinase Domnului: argintul, aurul și vasele. El le-a pus pe toate în locul unde se aduna tezaurul casei Domnului. 8 Atunci Solomon a chemat la Ierusalim consiliul bătrânilor lui Israel, toți conducătorii triburilor și pe cei ai clanurilor israeliene, ca să mute din „Orașul lui David”, adică din Sion, Lada Legământului făcut cu Domnul. ²Toți bărbații poporului Israel s-au adunat la regele Solomon cu ocazia sărbătorii din luna Etanim, adică a șaptea lună. ³După ce au venit toți aceia care formau consiliul bătrânilor lui Israel, preoții au ridicat Lada. ⁴Preoții și leviții au mutat Lada Domnului, Cortul Întâlnirii și toate obiectele sfinte care erau în cort. ⁵Regele Solomon, împreună cu toată adunarea poporului Israel care venise înaintea lui, au stat (toți) înaintea Lăzii și au sacrificat atât de multe oi și vite, încât n-au putut fi

numărate sau calculate. ⁶Preoții au adus la locul ei Lada Legământului (făcut de poporul Israel) cu Domnul. Ei au pus-o în sanctuarul interior al casei, adică în Locul Foarte Sfânt – sub aripile heruvimilor. ⁷Heruvimii aveau aripile întinse deasupra locului unde se afla Lada. Ei acopereau atât Lada, cât și barele acesteia. ⁸Barele fuseseră tăiate la o dimensiune care să facă posibilă vederea capetelor lor din Locul Sfânt care era în fața sanctuarului interior; dar nu se vedeau de afară. Ele sunt acolo și astăzi. ⁹În Ladă nu mai erau decât cele două table de piatră puse de Moise la Horeb, atunci când Domnul a ratificat un legământ cu israelienii, după ce ei plecaseră de pe teritoriul Egiptului. ¹⁰Atunci când preoții au ieșit din Locul Sfânt, norul a acoperit casa Domnului. ¹¹Din cauza norului, preoții n-au putut să rămână acolo să-și facă slujba; pentru că gloria Domnului umpluse casa Lui. ¹²Atunci Solomon a zis: „Domnul a spus că va locui în întuneric. ¹³Eu am construit o superbă casă pentru Tine – un loc unde vei locui pentru totdeauna!” ¹⁴Apoi regele s-a întors cu fața spre întreaga adunare a poporului Israel; și a binecuvântat-o. Întreaga adunare a poporului Israel stătea în picioare. ¹⁵El a zis: „Să fie binecuvântat Domnul – Dumnezeul lui Israel – care a făcut prin puterea Sa ce i-a promis tatălui meu – David – atunci când a zis: ¹⁶«Din ziua în care am scos poporul Meu – Israel – din Egipt, nu am ales nici un oraș dintre toate triburile lui Israel ca să-Mi construiesc acolo o casă pentru Numele Meu; ci l-am ales pe David ca să guverneze poporul Meu, Israel.» ¹⁷Tatăl meu – David – intenționa să construiască o casă pentru numele Domnului – pentru Dumnezeul lui Israel. ¹⁸Dar Domnul i-a zis tatălui meu, David: «Tu te-ai gândit să construiești o casă numelui Meu; și este bine că ai avut acest gând! ¹⁹Totuși, nu tu vei construi casa; ci ea va fi construită de fiul tău. Cel care ți s-a născut, va construi o casă Numelui Meu!» ²⁰Domnul a făcut exact ce a promis. Eu am venit la guvernare în locul tatălui meu – David. M-am așezat pe tronul lui Israel – așa cum a promis Domnul – și am construit această casă pentru numele Domnului, care este Dumnezeul lui Israel. ²¹Am pregătit acolo un loc pentru Lada în care se află legământul Domnului pe care El l-a ratificat cu strămoșii noștri după ce i-a scos de pe teritoriul Egiptului.” ²²Apoi Solomon a stat înaintea altarului Domnului; și fiind acolo în prezența întregii adunări a poporului Israel, și-a întins mâinile spre cer ²³și a zis: „Doamne, Dumnezeul lui Israel, nu este nici un (dumne)zeu ca Tine – nici sus în cer, nici jos pe pământ! Tu menții valabilitatea legământului și bunătatea față de slujitorii Tăi care umblă înaintea Ta (ascultându-Te) din toată inima lor! ²⁴Ți-ai respectat promisiunea față de sclavul Tău – tatăl meu – David. Ce ai spus cu gura Ta, ai pus în aplicare cu mâna Ta, așa cum se vede astăzi! ²⁵Doamne, Dumnezeul lui Israel, fă să se întâmple ce ai promis sclavului Tău – tatălui meu numit David – când ai zis: «Dacă fiii tăi vor trăi atenți cu privire la comportamentul lor și vor umbla înaintea Mea la fel ca tine, nu vei fi lipsit niciodată de un urmaș care să stea înaintea Mea pe tronul lui Israel.» ²⁶Acum, Dumnezeul lui Israel, îmi doresc să se întâmple așa cum spune promisiunea pe care ai făcut-o sclavului Tău numit David – tatăl meu. ²⁷Dar oare va locui Dumnezeu în mod real pe pământ? Este evident că nici chiar cerul și cerul cerului nu Te pot cuprinde; cu atât mai puțin ar putea face acest lucru tocmai casa pe care am construit-o eu! ²⁸Doamne, Dumnezeul meu, ia în considerare rugăciunea slujitorului Tău și ascultă cererea lui! Auzi ce îți spune slujitorul Tău și ascultă rugăciunea pe care el Ți-o face astăzi! ²⁹Doresc să vegheze ochii Tăi ziua și

noaptea și să privească la această casă, la locul despre care ai zis: «Acolo va fi numele Meu!» Ascultă rugăciunea pe care Ți-o face slujitorul Tău pentru acest loc.³⁰ Ascultă cererea slujitorului Tău și a poporului Tău – Israel – când se va ruga privind spre acest loc. Ascultă din cer – de unde locuiești; ascultă și iartă!³¹ Se va putea întâmpla ca cineva să păcătuiască împotriva semenului lui; și apoi va fi obligat să facă un jurământ. Când va veni astfel să jure înaintea altarului din această casă,³² ascultă din cer, lucrează și judecă-i pe slujitorii Tăi, condamnându-l pe cel nedrept. Aruncă asupra capului aceluia faptele lui. Fă dreptate celui care este om corect și recompensează-l conform dreptății lui!³³ Va fi posibil ca poporul Tău – Israel – să fie învins de dușman pentru că a păcătuیت împotriva Ta. Dar când el se va întoarce la Tine, va glorifica numele Tău, Ți se va ruga și va căuta bunătatea Ta în această casă,³⁴ ascultă din cer, iartă păcatul poporului Tău – Israel – și adu-l înapoi în țara pe care le-ai dat-o strămoșilor lui!³⁵ Se va întâmpla că cerul va fi închis și nu va mai fi ploaie – pentru că au păcătuیت împotriva Ta. Dacă ei se vor ruga privind spre acest loc, vor glorifica numele Tău și se vor întoarce de la păcatul lor pentru că i-ai pedepsit,³⁶ ascultă-i din cer! Iartă păcatul slujitorilor Tăi și pe acela făcut de poporul Tău, Israel. Învață-i drumul bun pe care trebuie să meargă; și trimite ploaie peste țara Ta pe care i-ai dat-o ca moștenire poporului Tău!³⁷ Când va fi în țară foamete, epidemie, filoxeră, mană, lăcuste sau omizi, ori când dușmanul lor le va asedia orașele – indiferent de dezastrul sau de boala care ar veni –³⁸ este posibil ca cineva din popor sau chiar tot poporul Tău – Israel – să facă rugăciuni și cereri, recunoscându-și fiecare murdăria inimii lui și să întindă mâinile spre această casă.³⁹ Atunci ascultă din cer – care este teritoriul locuinței Tale – și iartă-l! Acționează și recompensează pe fiecare conform faptelor lui – Tu, Cel care cunoști inima fiecăruia; pentru că numai Tu cunoști inimile tuturor oamenilor!⁴⁰ Astfel, ei se vor teme de Tine tot timpul cât vor trăi în țara pe care le-ai dat-o strămoșilor noștri.⁴¹ Este posibil ca străinul care nu este din poporul Tău – Israel – să vină dintr-o țară îndepărtată datorită faimei numelui Tău.⁴² Și se va întâmpla așa pentru că oamenii vor auzi despre faima numelui Tău, despre forța pe care o are mâna Ta și despre (cum acționează) brațul Tău întins. Când va veni și se va ruga privind spre această casă,⁴³ ascultă din cer unde este locuința Ta și oferă-i acelui străin tot ce-Ți va cerut; pentru ca toate popoarele pământului să-Ți cunoască numele și să aibă teamă de Tine așa cum se teme poporul Tău – Israel – și să știe că numele Tău este chemat peste această casă pe care am construit-o!⁴⁴ Când poporul Tău va fi în război cu dușmanul lui – acolo unde îl vei trimite – și se va ruga Domnului cu mâinile îndreptate spre orașul pe care l-ai ales Tu și spre casa pe care am construit-o pentru numele Tău,⁴⁵ ascultă-le din cer rugăciunea, răspunde cererii lor și fă-le dreptate!⁴⁶ Când vor păcătuї împotriva Ta – pentru că nu este om care să nu păcătuiască –, Te vei mânia pe ei. Îi vei face să ajungă la discreția dușmanilor lor, care îi vor duce captivi într-o țară – depărtată sau apropiată – în care nu vor fi bine primiți.⁴⁷ Este posibil ca acolo, în țara în care au fost luați captivi, să își analizeze comportamentul, să se întoarcă la Tine și să caute bunătatea Ta pe teritoriul celor care i-au luat captivi. Atunci vor spune: «Am păcătuїt, am greșit și am comis răul!»⁴⁸ Și de acolo – din țara dușmanilor lor care i-au luat captivi – se vor întoarce la Tine din toată inima lor și din tot sufletul lor. Dacă Ți se vor ruga cu mâinile îndreptate spre țara lor pe care le-ai dat-o strămoșilor lor, spre orașul pe care Tu l-ai ales și spre casa

pe care am construit-o eu pentru numele Tău, ⁴⁹ascultă din cer – din locuința Ta – rugăciunea lor, răspunde cererii lor și fă-le dreptate! ⁵⁰Iartă poporul Tău care a păcătuit față de Tine! Iartă toate nedreptățile pe care le-au comis împotriva Ta; și fă ca aceia care i-au luat captivi, să se comporte cu milă și cu bunătate față de ei; ⁵¹pentru că aceștia sunt poporul Tău și moștenirea Ta – poporul pe care l-ai scos din Egipt, din mijlocul cuptorului de fier! ⁵²Doresc ca ochii Tăi să fie deschiși la cererea slujitorului Tău și la cererea poporului Tău – Israel – ca să-i asculți de fiecare dată când vor striga spre Tine după ajutor. ⁵³Pentru că Tu – Doamne, Stăpânul nostru – i-ai separat dintre toate popoarele pământului ca să fie moștenirea Ta, așa cum i-ai spus sclavului Tău – lui Moise – când i-ai scos pe strămoșii noștri din Egipt!” ⁵⁴Când a terminat Solomon toată această rugăciune cu cereri adresate Domnului, s-a ridicat din fața altarului Domnului – unde stătuse îngenunchat – cu mâinile ridicate spre cer; ⁵⁵și stând în picioare, a binecuvântat întreaga adunare a poporului Israel cu voce tare, zicând: ⁵⁶„Să fie binecuvântat Domnul, Cel care i-a dat odihnă poporului Său, Israel. Dintre toate promisiunile pe care le-a făcut prin sclavul Său numit Moise, nici una n-a rămas nerespectată! ⁵⁷Dumnezeul nostru numit Domnul să fie cu noi așa cum a fost cu strămoșii noștri; să nu ne abandoneze și să nu ne lase; ⁵⁸ci să ne direcționeze inimile spre El, ca să ne comportăm în totalitate conform metodelor Lui și să respectăm poruncile, legile și deciziile Lui pe care le-a dat strămoșilor noștri. ⁵⁹Doresc ca aceste cuvinte pe care le-am rostit înaintea Domnului, să fie ziua și noaptea înaintea Dumnezeului nostru numit Domnul; pentru ca El să facă dreptate slujitorului Lui și poporului Său – Israel – așa cum va avea nevoie în fiecare zi. ⁶⁰Astfel, toate popoarele pământului să știe că Domnul este Dumnezeu și că nu mai există (un) altul. ⁶¹Dar inimile trebuie să vă fie în totalitate ale Dumnezeului nostru numit Domnul; și să trăiți conform deciziilor Lui și respectând poruncile Lui – așa cum procedați astăzi.” ⁶²Apoi regele împreună cu tot Israelul au adus sacrificii înaintea Domnului. ⁶³Solomon I-a adus Domnului douăzeci și două de mii de boi și o sută douăzeci de mii de oi ca sacrificiu de pace. Astfel, regele și tot poporul Israel „au sfințit” casa Domnului. ⁶⁴În aceeași zi, regele „a sfințit” mijlocul curții – acel loc din fața casei Domnului – pentru că acolo a adus arderile integrale, darurile de mâncare și grăsimea sacrificiilor de pace. Au procedat astfel pentru că altarul de bronz din fața (sanctuarului) Domnului era prea mic pentru a susține (toate) arderile integrale, darurile de mâncare și grăsimea sacrificiilor de pace. ⁶⁵Solomon a celebrat atunci împreună cu tot Israelul. O mare mulțime de oameni veniți de la Lebo-Hamat și până spre Râul Egiptului, au sărbătorit înaintea Dumnezeului nostru numit Domnul – o perioadă de șapte zile; și au continuat cu alte șapte zile – adică paisprezece zile în total. ⁶⁶În a opta zi, Solomon a trimis poporul acasă. Ei l-au binecuvântat pe rege și au plecat la corturile lor bucuroși și cu inimile satisfăcute pentru tot binele făcut de Domnul sclavului Său numit David și poporului Său numit Israel. **9** După ce Solomon a terminat casa Domnului, palatul regelui și tot ce dorise să construiască, ²Domnul i S-a revelat a doua oară, exact ca la Ghivon. ³El i-a zis: „Ți-am ascultat rugăciunea și am aprobat cererea pe care Mi-ai făcut-o. Am sfințit această casă pe care ai construit-o ca să pui numele Meu acolo pentru totdeauna. Inima Mea va fi interesată de ea; și ochii Mei o vor privi în fiecare zi. ⁴Iar dacă tu vei trăi înaintea Mea așa cum a trăit tatăl tău – David – cu o inimă curată și în dreptate, respectând tot

ce ți-am poruncit și conformându-te legilor și deciziilor Mele, ⁵ voi consolida pentru totdeauna tronul suveranității tale față de poporul Israel. Se va întâmpla așa cum i-am promis tatălui tău – David – atunci când am spus: «Nu vei fi lipsit niciodată de un urmaș care să stea pe tronul lui Israel!» ⁶ Dar dacă voi sau urmașii voștri vă veți întoarce de la (ascultarea de) Mine, dacă nu veți respecta poruncile și legile pe care vi le-am dat, dacă vă veți depărta, dacă veți sluji altor (dumne)zei și vă veți închina înaintea lor, ⁷ atunci îl voi îndepărta pe Israel din țara pe care i-am dat-o și voi abandona casa pe care am sfințit-o pentru numele Meu; iar Israel va ajunge de răs și va fi cel mai ridiculizat popor între toate celelalte. ⁸ Oricât de impunătoare este această casă acum, toți cei care vor trece pe lângă ea atunci, vor fi șocați, vor fluiera și vor întreba: «De ce a procedat Domnul așa cu această țară și cu această casă?» ⁹ Atunci li se va răspunde: «Pentru că L-au abandonat pe Dumnezeul lor numit Domnul – pe Cel care i-a scos pe strămoșii lor de pe teritoriul Egiptului; și pentru că s-au atașat de alți (dumne)zei, închinându-se înaintea lor și slujindu-le. Așa se explică de ce a adus Domnul peste ei tot acest dezastru!» ¹⁰ La sfârșitul celor douăzeci de ani în care Solomon construisese cele două clădiri – casa Domnului și palatul regelui – ¹¹ după ce Hiram, regele Tirului, îi dăduse lui Solomon lemne de cedru și de chiparos și aur cât a dorit, regele Solomon i-a dat acestuia douăzeci de orașe din zona Galileea. ¹² Hiram a ieșit din Tir să vadă orașele pe care i le-a dat Solomon; dar nu i-au plăcut. ¹³ Atunci el a zis lui Solomon: „Ce fel de orașe mi-ai dat, frate?” Și de-atunci le-a numit „țara Cabul”. Acel teritoriu are acest nume și astăzi. ¹⁴ Hiram îi trimisese regelui Solomon o sută douăzeci de talanți de aur. ¹⁵ Așa s-au întâmplat lucrurile cu oamenii care executau muncă obligatorie și pe care i-a folosit regele Solomon ca să construiască acea casă a Domnului, palatul lui, edificiile din localitatea Milo, zidul Ierusalimului și orașele Hațor, Meghido și Ghezer. ¹⁶ Faraonul – regele Egiptului – se dusese să lupte împotriva Ghezerului, îl capturase și îi dăduse foc. Îi omorâse pe canaaniții din oraș și apoi i-l dăduse ca zestre fiicei lui care era soția lui Solomon. ¹⁷ Solomon a reconstruit orașele Ghezer, Bet-Horonul de Jos, ¹⁸ Baalat și Tadmor care este în deșert, în interiorul țării. ¹⁹ El a reconstruit și toate orașele pentru proviziile pe care le avea, orașele pentru carele armatei lui și orașele pentru cavalerie. Solomon a realizat tot ce și-a dorit, făcând construcții în Ierusalim, în Liban și în tot teritoriul care era guvernat de el. ²⁰ În țară mai erau urmași ai amoriților, ai hitiților, ai periziților, ai hiviților și ai iebusiților – care nu făceau parte din poporul Israel. ²¹ Toți aceștia rămăseseră acolo. Israelienii nu i-au putut distruge în totalitate. Pe aceștia, Solomon i-a folosit ca sclavi care prestau munci obligatorii; și situația lor nu s-a schimbat până astăzi. ²² Dar Solomon nu i-a folosit pe israelieni ca sclavi. Ei îl serveau ca soldați, ca slujitori, ca demnitari, ca ofițeri și conducători ai carelor și în armata care lupta călare pe cai. ²³ Existau cinci sute cincizeci de comandanți puși (de Solomon) să supravegheze munca și poporul care o executa. ²⁴ Fiica lui Faraon a plecat din „Orașul lui David” și s-a dus la palatul pe care Solomon îl construisese pentru ea. Atunci a construit el Milo. ²⁵ De trei ori pe an, Solomon aducea arderi integrale și sacrificii de pace pe altarul pe care-l construisese pentru Domnul; și ardea tămâie înaintea Domnului împreună cu acele sacrificii. Astfel a terminat el acea casă (pentru Domnul). ²⁶ Regele Solomon a construit și niște corăbii la Ețion-Gheber – localitate care se află lângă Elat, pe teritoriul Edomului, lângă malul Mării Roșii. ²⁷ Hiram a trimis dintre slujitorii lui pe

aceaia care cunoșteau marea, ca să slujească împreună cu slujitorii lui Solomon. ²⁸Ei s-au dus la Ofir, au luat de acolo patru sute douăzeci de talanți de aur și l-au adus regelui Solomon. **10** Atunci când regina din Șeba a auzit vorbindu-se despre faima lui Solomon asociată cu numelui Domnului, a venit ca să-l testeze punându-i întrebări care aveau un înalt nivel de dificultate. ²A ajuns la Ierusalim însoțită de o caravană formată din multe persoane și având cu ea cămile încărcate cu substanțe alimentare aromate. Adusese foarte mult aur și pietre prețioase. A venit la Solomon și i-a vorbit despre tot ce avea pe inimă. ³Solomon i-a răspuns la toate întrebările. Nu a fost nici un lucru prea dificil pe care regele să nu fi știut să i-l clarifice. ⁴Regina din Șeba a văzut toată înțelepciunea lui Solomon, palatul pe care-l construise, ⁵mâncarea care se servea la masa lui, locuința slujitorilor lui, felul în care îl slujeau servitorii lui și hainele acestora. A mai remarcat pe cei care se ocupau cu băutura regelui; și a văzut arderile lui integrale pe care le aducea la casa Domnului. Atunci a rămas foarte impresionată de toate acestea. ⁶Apoi i-a zis regelui: „Constat că este adevărat ce am auzit în țara mea despre faptele tale și despre înțelepciunea ta! ⁷Dar nu am crezut aceste lucruri până când nu am venit să le văd cu ochii mei. Acum, să știi că nu mi se relatase nici măcar pe jumătate din tot ce am văzut aici! Ai mai multă înțelepciune și bogăție decât se spune în tot ce am auzit vorbindu-se despre tine! ⁸Cei din jurul tău sunt niște oameni fericiți; și la fel trebuie să fie și acești slujitori ai tăi care stau mereu înaintea ta și care aud înțelepciunea ta! ⁹Să fie binecuvântat Domnul – Dumnezeuul tău – care te-a agreat și te-a pus pe tronul lui Israel. Domnul îl iubește pentru totdeauna pe Israel! El te-a pus rege ca să judeci și să faci dreptate!” ¹⁰Ea i-a oferit regelui o sută douăzeci de talanți de aur, o mare cantitate de substanțe alimentare aromate și pietre prețioase. Niciodată n-au mai fost aduse atât de multe substanțe ca acelea pe care regina din Șeba i le-a oferit regelui Solomon. ¹¹Corăbiile lui Hiram, care au adus aur din Ofir, au mai adus de acolo și mari cantități de lemn parfumat din arbori tropicali și pietre prețioase. ¹²Din acel lemn, regele a făcut trepte pentru casa Domnului și pentru palatul regelui. A mai construit lire și harpe pentru cântăreți. Niciodată n-a mai fost adus (în Israel) atât lemn de acel fel; și nici n-a mai existat așa ceva de atunci încolo. ¹³Față de lucrurile pe care regele Solomon i le-a oferit din generozitate reginei din Șeba, i-a mai dat tot ce ea și-a dorit și tot ce a cerut. Apoi a plecat și s-a întors în țara ei împreună cu slujitorii pe care îi avea. ¹⁴Cantitatea de aur care intra anual în tezaurul lui Solomon era de șase sute șazeci și șase de talanți de aur, ¹⁵în afară de cel care venea de la comercianții care îl obțineau prin activitatea lor de la toți regii Arabiei și de la guvernatorii acelei țări. ¹⁶Regele Solomon a făcut două sute de scuturi mari din aur bătut. Pentru fiecare scut a folosit câte șase sute de șecheli de aur. ¹⁷El a mai făcut trei sute de scuturi mici din aur bătut. Pentru fiecare dintre aceste scuturi a folosit câte trei mine de aur. Regele a pus acele scuturi în palatul Pădurii Libanului. ¹⁸Solomon a mai făcut și un tron mare din fildeș, pe care l-a poleit cu aur pur. ¹⁹Tronul avea șase trepte; iar partea de sus era rotundă în spate. Pe fiecare parte laterală a tronului era câte un spătar; și lângă fiecare dintre acestea era așezat câte un leu. ²⁰Pe cele șase trepte erau așezați lei pe o parte și pe cealaltă. Erau în total doisprezece lei așezați pe trepte. Așa ceva nu se mai făcuse pentru niciun regat. ²¹Toate vasele de băut ale regelui Solomon erau din aur; și toate vasele din palatul Pădurii Libanului erau din aur pur. Nici unul nu era din argint; pentru că

argintul nu avea mare valoare în zilele guvernării lui Solomon. ²²Regele avea pe mare corăbii făcute de oamenii din Tarșiș. Acestea navigau împreună cu cele ale lui Hiram; și o dată la trei ani aduceau: aur, argint, fildeș, maimuțe și păuni. ²³Regele Solomon i-a depășit în bogăție și în înțelepciune pe toți regii pământului. ²⁴Toată lumea dorea să-l vadă pe Solomon, ca să-i asculte înțelepciunea pe care Dumnezeu o pusese în mintea lui. ²⁵În fiecare an, orice om care venea (să-l vadă pe Solomon), își aducea darul: vase de argint și de aur, haine, arme, substanțe alimentare aromate, cai și măgari. ²⁶Solomon a adunat care și cai. Avea o mie patru sute de care și douăsprezece mii de cai, pe care îi ținea în orașele destinate carelor și la Ierusalim. ²⁷Regele a făcut ca argintul să fie în Ierusalim la fel de mult ca pietrele, iar cedrii la fel de mulți ca sicomorii de pe dealuri. ²⁸Caii pe care îi avea Solomon erau aduși din Egipt și din Cue. Comercianții regelui îi cumpărau din Cue pe un preț stabilit. ²⁹Un car era cumpărat din Egipt cu șase sute de șecheli de argint, iar un cal cu o sută cincizeci de șecheli. Prin intermediul acelor comercianți erau vânduți apoi cai și care tuturor regilor hitiților și regilor Aramului. **II** În afară de fiica faraonului, Solomon a mai avut și a iubit multe femei străine: moabite, amonite, edomite, sidoniene și hitite. ²Ele erau dintre popoarele despre care Domnul le poruncise israelienilor: „Să nu vă căsătoriți cu ele; pentru că în mod cert, acestea vă vor întoarce inimile spre (dumne)zeii lor!” Dar Solomon s-a alipit de zeii lor și i-a iubit. ³El avea ca soții șapte sute de prințese și trei sute de concubine; iar soțiile lui i-au pervertit inima. ⁴Când Solomon a îmbătrânit, soțiile lui i-au întors inima spre alți (dumne)zei. Astfel, inima lui nu a mai fost în totalitate a Dumnezeului lui numit Domnul, așa cum fusese inima tatălui lui, David. ⁵El i-a slujit lui Aștoret, zeița sidonienilor și lui Moleh, oribilul zeu al amoniților. ⁶Solomon a făcut ce este rău înaintea Domnului și nu l-a urmat în totalitate pe Domnul ca tatăl lui – ca David. ⁷Solomon a construit pe muntele din fața Ierusalimului o înălțime pentru Chemoș, oribilul zeu al moabiților, și pentru Moleh, oribilul zeu al amoniților. ⁸Așa a făcut pentru toate soțiile lui străine care ardeau tămâie și aduceau sacrificii zeilor lor. ⁹Domnul s-a mâniat pe Solomon pentru că-și îndepărtase inima de El – de Dumnezeul lui Israel – care i Se revelase de două ori. ¹⁰El îi poruncise să nu slujească altor (dumne)zei; dar Solomon nu a ascultat de porunca Domnului. ¹¹Atunci El i-a spus lui Solomon: „Pentru că ai făcut acest lucru și nu ai respectat legământul Meu și legile Mele pe care ți le-am dat, voi smulge regatul de la tine și îl voi da slujitorului tău!” ¹²Dar nu voi face acest lucru în timpul vieții tale, din cauza tatălui tău – David; ci îl voi smulge din mâna fiului tău! ¹³Totuși nu voi smulge întregul regat de la el, ci îi voi lăsa fiului tău un trib – din cauza sclavului Meu numit David și a Ierusalimului pe care l-am ales!” ¹⁴Apoi Domnul a făcut să existe un dușman împotriva lui Solomon. El l-a adus astfel pe edomitul Hadad care era descendent al regilor Edomului. ¹⁵În timpul guvernării lui David, Ioab – conducătorul armatei –, mergând să-i înmormânteze pe cei morți, i-a omorât pe toți bărbații din Edom. ¹⁶Ioab și tot Israelul au rămas acolo pentru șase luni, până i-au omorât pe toți bărbații din Edom. ¹⁷Dar Hadad fugise în Egipt; și împreună cu el plecaseră câțiva edomiți dintre slujitorii tatălui lui. Atunci, Hadad era doar un copil. ¹⁸Ei plecaseră din Midian și se duseseră în Paran. Din Paran au luat cu ei niște bărbați și s-au dus în Egipt, la faraon, monarhul Egiptului. Acela i-a dat lui Hadad o casă, un teren agricol și a îngrijit de hrana lui. ¹⁹Hadad a fost atât de agreat de faraon, încât i-a

dat-o ca soție pe sora soției lui – pe regina Tahpenes. ²⁰Sora reginei Tahpenes i-a născut un fiu care a fost numit Ghenubat. Pe acesta, Tahpenes l-a crescut la curtea faraonului. Ghenubat a locuit împreună cu fiii faraonului în palatul acestuia. ²¹În timp ce era în Egipt, Hadad a fost informat că David a adormit lângă părinții lui și că Ioab – conducătorul armatei – era mort. Atunci Hadad i-a zis faraonului: „Permite-mi să mă întorc în țara mea!” ²²Faraonul l-a întrebat: „De ce vrei să te întorci în țara ta? Ce-ți lipsește aici la mine?” El a răspuns: „Nimic; dar permite-mi să plec!” ²³Dumnezeu a făcut să apară un alt dușman care a venit împotriva lui Solomon: pe Rezon – fiul lui Eliada – care fugise de la stăpânul lui, Hadad-Ezer, regele din Țoba. ²⁴Rezon a adunat în jurul lui niște bărbați. Apoi a devenit conducătorul unei bande de prădători în vremea când David i-a omorât pe cei din Țoba. Ei s-au dus la Damasc, și-au stabilit reședința în acea localitate și au guvernat acolo. ²⁵Rezon a fost un dușman al lui Israel tot timpul vieții lui Solomon. Acțiunile lui s-au adăugat la răul pe care Hadad i l-a făcut lui Solomon. Rezon guverna în Aram; și l-a urât pe Israel. ²⁶Apoi slujitorul lui Solomon – Ieroboam, fiul lui Nebat, un efraimit din Țereda, a cărui mamă se numea Țerua – a complotat împotriva regelui. ²⁷Ocazia în care el a complotat împotriva regelui, a fost aceasta: Solomon construia Milo și astupa spărturile orașului tatălui lui numit David. ²⁸Ieroboam era un luptător remarcabil; iar când Solomon a văzut cum își îndeplinea slujba acest tânăr, i-a oferit postul de supraveghetor al tuturor oamenilor din tribul lui Iosif care executau munci obligatorii. ²⁹În acele vremuri, Ieroboam a plecat din Ierusalim și s-a întâlnit pe drum cu profetul Ahia din Șilo. El era îmbrăcat cu o manta nouă. Cei doi erau singuri pe câmp. ³⁰Atunci profetul Ahia a luat mantaua de pe el și a rupt-o în douăsprezece bucăți. ³¹Apoi i-a zis lui Ieroboam: „Ia-ți zece bucăți; pentru că Domnul – Dumnezeul lui Israel – spune: «Voi rupe regatul din mâinile lui Solomon; și-ți voi da ție zece triburi. ³²Lui îi va rămâne (doar) un trib – din cauza sclavului Meu numit David și având în vedere orașul Ierusalim, pe care l-am ales dintre toate teritoriile triburilor lui Israel! ³³Voi face acest lucru pentru că M-a abandonat. Solomon s-a închinat la Aștoret – zeița sidonienilor, lui Chemoș – zeul moabiților și lui Moleh – zeul amoniților. El nu a mers pe drumul indicat de Mine ca să facă ce este corect în relația cu Mine și să respecte legile și deciziile Mele – ca David – tatăl lui. ³⁴Dar nu voi lua întregul regat din mâinile lui Solomon, pentru că l-am declarat guvernator toată viața lui din cauza sclavului Meu numit David pe care l-am ales și care a respectat poruncile și legile Mele. ³⁵Voi lua regatul din mâinile fiului lui; și-ți voi da ție zece triburi. ³⁶Dar îi voi da (numai) un trib fiului lui – pentru ca sclavul Meu numit David să aibă permanent o lumină înaintea Mea – la Ierusalim – în orașul pe care l-am ales ca să-Mi pun numele acolo. ³⁷Iar pe tine te voi lua și vei guverna în toate teritoriile unde îți va dori sufletul! Vei fi rege al poporului Israel! ³⁸Dacă vei asculta de tot ce-ți voi porunci, dacă vei alege să trăiești conform metodelor Mele și vei face tot ce este corect în relația cu Mine, respectând legile și poruncile Mele – așa cum a făcut sclavul Meu David –, voi fi cu tine. Îți voi face o familie stabilă – ca aceea pe care i-am făcut-o lui David – și-ți voi da ție pe Israel. ³⁹Astfel îi voi umili pe urmașii lui David; dar acest lucru nu se va întâmpla pentru totdeauna!».” ⁴⁰Solomon a încercat să-l omoare pe Ieroboam; dar el a fugit în Egipt, la monarhul Șişac; și a rămas acolo până când a murit Solomon. ⁴¹Celelalte fapte ale lui Solomon, tot ce a făcut el și înțelepciunea pe care a avut-o, oare nu sunt scrise în

„Cartea cronicilor lui Solomon”? ⁴²Guvernarea lui Solomon a durat patruzeci de ani la Ierusalim; și a fost exercitată în tot teritoriul locuit de poporul Israel. ⁴³Solomon s-a culcat lângă părinții lui; și a fost înmormântat în orașul tatălui lui numit David. Apoi, în locul lui a guvernat fiul lui numit Roboam. **12** Roboam s-a dus la Șehem, pentru că tot poporul Israel venise acolo ca să-l facă rege. ²Când Ieroboam – fiul lui Nebat – a auzit despre acest lucrul, era în Egipt, acolo unde fugise de regele Solomon. Atunci Ieroboam s-a întors din Egipt. ³Israelienii au trimis pe cineva să-l cheme; iar Ieroboam și întreaga adunare a lui Israel au venit și i-au zis lui Roboam: ⁴”Tatăl tău a făcut jugul nostru din ce în e mai greu. Acum, îți cerem să ne absolvi de obligația acestei dificile slujbe din vremea tatălui tău. Scapă-ne de jugul greu pe care l-a pus el peste noi; și-ți vom sluji!” ⁵El le-a răspuns: „Duceți-vă; și întoarceți-vă la mine după trei zile. Astfel, poporul a plecat. ⁶Regele Roboam a discutat cu bătrânii care i-au slujit tatălui lui – Solomon – în timpul vieții acestuia. El i-a întrebat: „Ce îmi sugerați să răspund acestui popor?” ⁷Ei i-au zis: „Dacă astăzi vei fi un slujitor pentru oamenii acestui popor, dacă vei fi de acord cu ei și dacă le vei răspunde prin cuvinte acceptabile, ei vor fi slujitorii tăi toată viața lor.” ⁸Dar Roboam nu a luat în considerare sfatul pe care i l-au dat bătrânii; ci a cerut și părerea tinerilor din generația lui care-i slujeau. ⁹El i-a întrebat: „Ce propunere aveți? Cum să răspund acestui popor care mi-a cerut să-i iau de pe umeri greul jug pe care tatăl meu l-a pus peste el?” ¹⁰Tinerii care crescuseră împreună cu el, i-au răspuns: „Vorbește acestui popor care ți-a spus că tatăl tău i-a făcut jugul greu și că tu trebuie să-l iei de peste el, zicându-i astfel: „Cel mai mic deget al meu este mai gros decât șoldurile tatălui meu. ¹¹Tatăl meu a pus un jug greu peste voi; dar eu voi adăuga alte greutatea jugului vostru. Tatăl meu v-a pedepsit cu bici subțire; dar eu vă voi pedepsi cu un bici gros, împletit.” ¹²Ieroboam, însoțit de tot poporul, a venit la Roboam a treia zi, exact cum le poruncise regele când le zisese: „Reveniți la mine peste trei zile!” ¹³Regele i-a răspuns poporului cu duritate. El nu a luat în considerare sfatul pe care i l-au dat bătrânii; ¹⁴și astfel le-a vorbit așa cum îi sugeraseră tinerii: „Tatăl meu v-a făcut jugul greu; dar eu vi-l voi face mult mai greu. Tatăl meu v-a pedepsit cu bice subțiri; dar eu vă voi pedepsi cu bice groase, împletite. ¹⁵Astfel, regele nu a luat în considerare cererea poporului. Dar această situație venea de la Domnul, pentru ca El să-Și respecte cuvântul pe care îl spusese despre Ieroboam – fiul lui Nebat – prin Ahia din Șilo. ¹⁶Când toți israelienii au văzut că regele nu le-a luat în considerare plângerea, i-au răspuns: „Ce avem noi în comun cu David? Nu avem nici o moștenire împreună cu fiul lui Ișai. Israel, du-te la corturile tale! David, ai grijă de familia ta!” Și astfel, poporul Israel a plecat acasă. ¹⁷Dar Roboam a continuat să-i guverneze pe israelienii care locuiau în orașele din teritoriul numit Iuda. ¹⁸Regele Roboam l-a trimis la israelieni pe Adoniram. El era șeful celor care prestau munci obligatorii. Dar toți israelienii l-au omorât lovindu-l cu pietre. Atunci regele Roboam s-a grăbit să se urce în car și să fugă la Ierusalim. ¹⁹Astfel a început revolta lui Israel împotriva familiei lui David; și așa au și rămas relațiile dintre ei până astăzi. ²⁰Atunci când israelienii au auzit că Ieroboam se întorsese, l-au chemat să vină între oamenii adunați; și l-au numit rege pentru tot teritoriul numit Israel. Cu excepția descendenților din tribul lui Iuda, niciunul dintre ceilalți israelieni nu s-a dus după familia lui David. ²¹Atunci când Roboam a ajuns la Ierusalim, a adunat pe toți urmașii lui Iuda și pe cei din tribul

lui Benjamin. Erau o sută optzeci de mii de bărbați selectați, pregătiți să lupte. Ei au mers la război împotriva celor din teritoriul numit Israel, intenționând să readucă tot regatul sub guvernarea lui Roboam, fiul lui Solomon. ²²Dar Cuvântul lui Dumnezeu a venit la Șemaia – omul lui Dumnezeu – și i-a zis: ²³„Vorbește atât lui Roboam – fiul lui Solomon – regele lui Iuda și întregului clan al lui Iuda și al lui Benjamin, cât și celor rămași din popor, ²⁴spunându-le că Domnul vă previne: «Nu mergeți să luptați împotriva fraților voștri israelieni! Întoarceți-vă fiecare acasă; pentru că de la Mine a venit acest lucru!».” Ei au ascultat Cuvântul Domnului; și astfel s-au întors acasă, conform poruncii Domnului. ²⁵Ieroboam a construit orașul Șehem în partea muntoasă a teritoriului locuit de urmașii lui Efraim; și a locuit acolo. Apoi a plecat din acea zonă și a construit orașul Peniel. ²⁶El și-a zis: „Este posibil ca acum regatul să se întoarcă la familia lui David. ²⁷Dacă acest popor se va duce la casa Domnului – în Ierusalim – ca să ofere acolo sacrificii, inima lui va trece de partea stăpânului lor – Roboam – regele lui Iuda. Astfel, pe mine mă vor omorî; și se vor întoarce la Roboam, regele lui Iuda.” ²⁸După ce a discutat cu cei din jurul lui, regele a făcut doi viței de aur; și a zis poporului: „Este prea dificil pentru voi să vă deplasați până la Ierusalim. Israel, aceștia sunt zeii tăi care te-au scos de pe teritoriul Egiptului!” ²⁹A pus unul dintre viței la Betel, iar pe celălalt în teritoriul locuit de urmașii lui Dan. ³⁰Acest lucru a devenit o ocazie de păcătuire. Poporul mergea până în teritoriul urmașilor lui Dan ca să se închine înaintea unuia dintre viței. ³¹Ieroboam a construit un sanctuar pe înălțimi; și a desemnat preoți luați din tot poporul, deși ei nu erau dintre leviți. ³²Ieroboam a stabilit o sărbătoare în a cincisprezecea zi a lunii a opta, asemănătoare celei din teritoriul urmașilor lui Iuda; și cu acea ocazie, aducea sacrificii pe altar. La Betel, el a adus sacrificii vițelor pe care-i făcuse și a desemnat preoți pentru înălțimile pe care le construise. ³³În a cincisprezecea zi din a opta lună – pe care o alesese singur –, Ieroboam a adus sacrificii pe altarul pe care-l construise la Betel. Astfel, el a stabilit o sărbătoare pentru israelieni; și se ducea la altar ca să ardă tămâie. **13** Atunci, un om al lui Dumnezeu a venit din teritoriul numit Iuda la Betel – așa cum îi spusese Cuvântul Domnului – în timp ce Ieroboam stătea lângă altar, arzând tămâie. ²El a strigat împotriva altarului, conform Cuvântului Domnului, zicând: „Altar, altar! Domnul spune: «Să știi că se va naște un fiu care va fi dintre descendenții lui David. Numele lui va fi Iosia. El îi va înjunghia deasupra ta pe preoții înălțimilor care aduc sacrificii aici; și pe tine se vor arde oase de om!».” ³El a vorbit în aceeași zi despre un semn, spunând: „Acesta este semnul pe care l-a stabilit Domnul (ca dovadă că se va întâmpla așa): altarul se va despica, iar cenușa din el se va împrăștia.” ⁴Când a auzit cuvântul pe care îl pronunțase omul lui Dumnezeu împotriva altarului din Betel, regele Ieroboam și-a întins mâna de deasupra altarului spre el; și a ordonat: „Prindeți-l!” Dar acea mână pe care o întinsese spre omul lui Dumnezeu, s-a uscat. Astfel, regele nu a mai putut să și-o retragă... ⁵Altarul s-a despica și a căzut cenușa din el – conform semnului pe care îl precizase omul lui Dumnezeu prin Cuvântul Domnului. ⁶Atunci regele l-a rugat pe omul lui Dumnezeu, zicând: „Intervino la Domnul, Dumnezeul tău; și roagă-te pentru mine ca să-mi pot trage mâna înapoi!” Omul lui Dumnezeu s-a rugat Domnului. Atunci mâna regelui s-a refăcut și a devenit cum fusese mai înainte. ⁷Regele i-a zis omului lui Dumnezeu: „Vino cu mine acasă și refă-ți puterea; iar eu îți voi da un dar!” ⁸Omul lui Dumnezeu i-

a răspuns: „Chiar dacă mi-ai oferi jumătate din averile tale, nu voi veni cu tine, nu voi mânca pâine, nici nu voi bea apă în acest loc; ⁹ pentru că mi s-a poruncit prin Cuvântul Domnului: «Să nu mânânci pâine, să nu bei apă și să nu te întorci pe același drum pe care te vei duce!».” ¹⁰ Astfel, el a plecat pe un alt drum. Nu s-a mai întors pe drumul pe care venise la Betel. ¹¹ În Betel locuia un profet bătrân. Fiii lui au venit și i-au relatat tatălui lor tot ce făcuse omul lui Dumnezeu în Betel în acea zi. I-au spus și cuvintele pe care i le adresase acela regelui. ¹² Atunci tatăl lor i-a întrebat: „Pe ce drum a plecat?” Fiii lui văzuseră pe ce drum plecase omul lui Dumnezeu care venise din teritoriul numit Iuda. ¹³ Apoi el le-a zis fiilor lui: „Puneți-mi șaua pe măgar!” După ce i-au înșeuat măgarul, el l-a încălecat ¹⁴ și s-a dus după omul lui Dumnezeu. L-a găsit stând sub un stejar; și l-a întrebat: „Tu ești omul lui Dumnezeu care a venit din teritoriul numit Iuda?” El a răspuns: „Eu sunt.” ¹⁵ Atunci profetul i-a zis: „Vino la mine acasă; și îți voi da să mânânci.” ¹⁶ Omul lui Dumnezeu i-a răspuns: „Nu pot să mă întorc și să merg cu tine. Nu-mi permit să mânânc pâine și nici să beau apă în acest loc; ¹⁷ pentru că prin Cuvântul Domnului mi s-a spus: «Să nu mânânci pâine și să nu bei apă acolo. Să nu te întorci pe același drum pe care te vei duce!».” ¹⁸ Acel profet bătrân i-a zis: „Și eu sunt profet ca tine; și mi-a vorbit un înger prin Cuvântul Domnului, zicând: «Adu-l înapoi acasă împreună cu tine, ca să mânânce pâine și să bea apă!».” Îl mințea. ¹⁹ Atunci omul lui Dumnezeu s-a întors cu el, a mâncat pâine și a băut apă în casa lui. ²⁰ În timp ce stăteau la masă, Domnul i-a vorbit profetului (bătrân) care-l adusese înapoi; ²¹ și atunci el a strigat împotriva omului lui Dumnezeu care venise din teritoriul numit Iuda: „Domnul îți zice: «Pentru că nu M-ai ascultat și nu ai respectat porunca pe care ți-a dat-o Dumnezeuul tău numit Domnul, ²² ci te-ai întors acceptând să mânânci pâine și ai băut apă în locul despre care îți poruncise să nu mânânci și nici să nu bei, corpul tău nu va fi înmormântat în mormântul părinților tăi!».” ²³ După ce omul lui Dumnezeu a mâncat și a băut, profetul care-l adusese înapoi i-a pus șaua pe măgar. ²⁴ El a plecat; dar s-a întâlnit pe drum cu un leu care l-a omorât. Corpul lui a fost aruncat pe acel drum. Atât măgarul, cât și leul stăteau lângă acel corp. ²⁵ Niște bărbați care treceau pe acolo, au văzut corpul lui întins pe drum și leul stând lângă el. Atunci au venit și au relatat despre acest lucru în orașul în care locuia profetul bătrân. ²⁶ Când profetul care-l întorsese din drumul lui a auzit ce s-a întâmplat, a zis: „Acesta este omul lui Dumnezeu care n-a ascultat de Cuvântul Său. Domnul l-a făcut să ajungă în ghearele leului care l-a sfâșiat și l-a omorât, conform cuvântului pe care îl spusese El.” ²⁷ Apoi le-a zis fiilor lui: „Puneți-mi șaua pe măgar!” Ei i-au înșeuat măgarul. ²⁸ Apoi el a plecat; și a găsit corpul (omului lui Dumnezeu) întins pe drum, cu măgarul și leul stând lângă el. Leul nu mâncase corpul profetului și nici nu sfâșiasse măgarul. ²⁹ Atunci profetul a ridicat corpul omului lui Dumnezeu, l-a pus pe măgar și s-a întors în oraș ca să-l jelească și să-l înmormânteze. ³⁰ I-a pus corpul în propriul lui mormânt; și a plâns pentru el, zicând: „Vai, frate!” ³¹ După ce l-a înmormântat, profetul le-a spus fiilor lui: „Când voi muri, să mă înmormântați în mormântul în care a fost pus omul lui Dumnezeu. Să-mi puneți oasele lângă ale lui; ³² pentru că ce a spus el conform poruncii Domnului împotriva altarului din Betel și împotriva tuturor sanctuarelor de pe înălțimile orașelor Samariei, se va întâmpla!” ³³ Ieroboam nu și-a schimbat comportamentul lui rău nici după acest eveniment; ci a desemnat israelieni luați din tot poporul care să fie preoți pentru

înălțimi. Cei care doreau, erau investiți de el ca preoți pentru înălțimi. ³⁴ Acesta a fost păcatul familiei lui Ieroboam – care a determinat ștergerea și distrugerea ei de pe pământ. ¹⁴ În acea vreme, Abia – fiul lui Ieroboam – s-a îmbolnăvit. ² Ieroboam i-a zis soției lui: „Te rog să te deghizezi astfel încât să nu te recunoască nimeni că ești soția lui Ieroboam; și du-te la Șilo. Acolo este profetul Ahia – cel care mi-a spus că eu voi fi regele acestui popor. ³ Ia cu tine zece pâini, niște plăcinte și un ulcior cu miere. Du-te la el; și îți va spune ce se va întâmpla cu acest copil.” ⁴ Soția lui Ieroboam a făcut ce i s-a spus: s-a pregătit și s-a dus la Ahia acasă, în localitatea Șilo. Ahia nu mai putea să vadă (bine), pentru că îi slăbise vederea din cauza bătrâneții; ⁵ dar Domnul îi spusese: „Va veni la tine soția lui Ieroboam ca să te întrebe despre fiul ei; pentru că este bolnav. Să-i spui aceste cuvinte [...]. Când va ajunge, se va prezenta ca fiind altcineva.” ⁶ Când Ahia a auzit zgomotul făcut de pașii ei, chiar în momentul în care intra, i-a zis: „Intră, soția lui Ieroboam! De ce pretinzi că ești altă femeie? Am un mesaj dur pentru tine. ⁷ Du-te și spune-i lui Ieroboam ce a zis Dumnezeu lui Israel numit Domnul: «Te-am luat din mijlocul poporului, te-am ridicat și te-am desemnat conducător al poporului Meu, Israel. ⁸ Am rupt regatul care fusese al familiei lui David și ți l-am dat ție; dar tu nu ai fost ca sclavul Meu David, care a respectat poruncile Mele și care M-a urmat din toată inima, făcând doar ce este corect în relația cu Mine. ⁹ Tu ai făcut mai mult rău decât toți cei care au fost înainte de tine. Te-ai dus și ți-ai făcut alți (dumne)zei și idoli turnați, ca să-Mi provoci mânia; iar pe Mine M-ai aruncat la spatele tău... ¹⁰ Pentru că ai procedat așa, voi aduce dezastrul peste familia lui Ieroboam; voi distruge orice bărbat din Israel care este al lui Ieroboam, indiferent că ar fi sclav sau om liber. Voi arde familia lui Ieroboam așa cum arde cineva bălegarul – până va dispărea. ¹¹ Orice urmaș al lui Ieroboam care va muri în oraș, va fi mâncat de câini. Și păsările zburătoare îl vor mânca pe cel care va muri pe câmp!» Domnul a vorbit astfel! ¹² Acum, tu ridică-te și du-te acasă. Când vei pași cu picioarele în oraș, copilul va muri. ¹³ Tot Israelul îl va plânge și-l va înmormânta. Acesta este singurul dintre urmașii lui Ieroboam care va fi pus într-un mormânt; pentru că el a fost singurul din familia lui Ieroboam în care s-a găsit ceva bun pentru Dumnezeu lui Israel numit Domnul. ¹⁴ Domnul Își va pune un rege care să guverneze Israelul. El va extermina familia lui Ieroboam. Și acest lucru a început să se întâmple astăzi, chiar acum! ¹⁵ Domnul îl va lovi pe Israel; și astfel, el va fi ca o trestie care se clatină în apă. El îl va dezrădăcina pe Israel din această țară bună pe care le-o dăduse strămoșilor lor; și-i va dispersa dincolo de râu, pentru că L-au mâniat făcându-și idoli. ¹⁶ Domnul îl va abandona pe Israel din cauza păcatelor pe care le-a comis Ieroboam care a determinat și pe Israel să le facă!” ¹⁷ Soția lui Ieroboam a plecat și s-a întors la Tirta. Când a pășit peste pragul palatului, copilul a murit. ¹⁸ L-au înmormântat; și toți israelienii l-au plâns – exact cum spusese Domnul prin sclavul Său, prin profetul Ahia. ¹⁹ Celelalte fapte ale lui Ieroboam – războaiele la care a participat și felul în care a guvernat – nu sunt oare scrise în „cartea cronicilor regilor lui Israel”? ²⁰ Ieroboam a guvernat pentru o perioadă de douăzeci și doi de ani; apoi s-a culcat lângă părinții lui. În locul lui a guvernat fiul lui numit Nadab. ²¹ Roboam – fiul lui Solomon – guverna în teritoriul numit Iuda. El avea patruzeci și unu de ani când a început să-și exercite guvernarea; și a fost rege șaptesprezece ani în Ierusalim – orașul pe care Domnul îl alesese dintre toate cele locuite de triburile lui Israel –

pentru ca să-și pună numele Său în el. Mama lui Roboam era amonită și se numea Naama. ²²Oamenii din teritoriul numit Iuda au făcut ce este rău în relația lor cu Domnul. Ei I-au provocat gelozia prin păcatele pe care le-au comis – chiar mai mult decât o provocaseră strămoșii lor. ²³Și-au construit înălțimi, pietre sacre și idoli pe orice deal înalt și sub orice copac verde... ²⁴Existau în țară chiar și bărbați care practicau prostituția. Ei au făcut toate faptele oribile specifice popoarelor pe care Domnul le alungase din fața israelienilor. ²⁵În al cincilea an de guvernare a regelui Roboam, Șişac – monarhul Egiptului – a înaintat împotriva Ierusalimului. ²⁶El a luat lucrurile valoroase ale casei Domnului și comorile palatului regelui. Șişac a luat totul: chiar și scuturile de aur făcute de Solomon. ²⁷În locul lor, regele Roboam a făcut niște scuturi de bronz, pe care le-a dat comandanților gărzilor care păzeau intrarea palatului regelui. ²⁸De fiecare dată când regele mergea la casa Domnului, comandanții gărzilor le purtau înaintea lui. Apoi le duceau înapoi în camera (armamentului) gărzilor. ²⁹Celelalte fapte ale lui Roboam și tot ce a făcut el, oare nu sunt scrise în „cartea cronicilor regilor lui Iuda”? ³⁰Între Roboam și Ieroboam a fost război tot timpul vieții lor. ³¹Roboam s-a culcat lângă părinții lui; și a fost înmormântat alături de ei, în „orașul lui David”. Mama lui Roboam fusese amonita Naama. Apoi, în locul lui a guvernat fiul lui numit Abia. ¹⁵În al optsprezecelea an de guvernare a regelui Ieroboam – fiul lui Nebat – a început să guverneze Abia în teritoriul numit Iuda. ²El a guvernat la Ierusalim pentru o perioadă de trei ani. Mama lui se numea Maaca și era fiica lui Absalom. ³Abia a trăit în toate păcatele pe care le văzuse făcute de tatăl lui; și inima nu i-a fost devotată în totalitate Dumnezeului lui numit Domnul așa cum fusese inima strămoșului lui care se numea David. ⁴Totuși Domnul – Dumnezeul lui – i-a dat o lumină în Ierusalim din cauza lui David, facilitând ajungerea pe tron a fiului lui și consolidând astfel Ierusalimul; ⁵pentru că David a făcut ce este drept în relația lui cu Domnul; și cât timp, a trăit nu a deviat de la nici una dintre poruncile pe care El i le dăduse, cu excepția cazului hititului Urie. ⁶Cât timp a trăit Roboam, Ieroboam a fost în război cu el. ⁷Celelalte fapte ale lui Abia și tot ce a făcut el, oare nu sunt scrise în „cartea cronicilor regilor lui Iuda”? Între Abia și Ieroboam a fost război. ⁸Abia s-a culcat lângă părinții lui; și l-au înmormântat în orașul lui David. În locul lui a domnit fiul lui care se numea Asa. ⁹În al douăzecilea an al guvernării lui Ieroboam – regele lui Israel –, Asa a început să guverneze în teritoriul numit Iuda. ¹⁰El a guvernat având ca reședință Ierusalimul – pentru o perioadă de patruzeci și unu de ani. Bunica lui se numea Maaca și era fiica lui Absalom. ¹¹Asa a făcut ce este corect în relația lui cu Domnul – exact ca strămoșul lui numit David. ¹²A distrus din țară pe bărbații care se prostituau și a îndepărtat toți idoli pe care îi făcuseră părinții lui. ¹³Nici chiar pe bunica lui – numită Maaca – nu a mai lăsat-o să fie regină; pentru că ea făcuse un idol oribil. Asa i-a sfărâmat idolul și l-a ars lângă valea Chidron. ¹⁴Totuși, înălțimile nu au fost îndepărtate, deși inima lui Asa I-a fost loială Domnului tot timpul vieții lui. ¹⁵El a adus în casa Domnului lucrurile pe care împreună cu tatăl lui le dedicaseră Domnului: argintul, aurul și vasele. ¹⁶Între Asa și Bașa – regele lui Israel – a fost război tot timpul vieții lor. ¹⁷Bașa – regele lui Israel – a venit să lupte împotriva celor din teritoriul numit Iuda. El a început să fortifice Rama, ca să nu permită nimănui să iasă sau să intre în teritoriul lui Asa, regele lui Iuda. ¹⁸Asa a luat tot argintul și aurul care rămăsese în tezaurul casei Domnului și în cel al palatului regelui; și l-a dat slujitorilor

lui. Apoi, regele Asa și-a trimis slujitorii la Ben-Hadad – fiul lui Tab-Rimon, fiul lui Hezion –, regele Aramului, care locuia în Damasc. Prin intermediul lor, el i-a transmis următorul mesaj: ¹⁹„Îți propun să fie un legământ între mine și tine, așa cum a fost între tatăl meu și tatăl tău. Să știi că îți trimit un dar care constă în argint și în aur! Du-te și anulează legământul tău pe care l-ai făcut cu Bașa – regele lui Israel – pentru ca el să se retragă din fața mea.” ²⁰Ben-Hadad a aprobat cererea pe care i-a făcut-o regele Asa; și i-a trimis pe conducătorii armatelor lui împotriva orașelor lui Israel. Ei au cucerit orașele Iion, Dan, Abel-Bet-Maaca, tot Chineretul și tot teritoriul locuit de urmașii lui Neftali. ²¹Când a auzit Bașa acest lucru, a încetat fortificarea Ramei; și s-a retras la Tirța. ²²Atunci regele Asa i-a chemat pe toți oamenii care locuiau teritoriul numit Iuda – astfel încât niciunul n-a fost scutit – și le-a poruncit să ia pietrele și lemnele pe care le folosea Bașa pentru fortificarea Ramei. Regele Asa le-a utilizat la fortificarea Ghevei – din teritoriul locuit de urmașii lui Beniamin – și a Mițpei. ²³Celelalte fapte ale lui Asa – toată autoritatea pe care a avut-o, tot ce a făcut el și orașele pe care le-a construit – oare nu sunt scrise în „cartea cronicilor regilor lui Iuda”? La bătrânețe, Asa a avut o boală de picioare. ²⁴El s-a culcat lângă părinții lui; și a fost înmormântat lângă ei, în orașul strămoșului lui numit David. Apoi, în locul lui a guvernat fiul lui numit Iehoșafat. ²⁵Nadab – fiul lui Ieroboam – și-a început guvernarea în teritoriul numit Israel, în al doilea an al guvernării lui Asa – regele lui Iuda – și a guvernat o perioadă de doi ani în „Israel”. ²⁶El a făcut ce este rău în relația lui cu Domnul; și a trăit ca tatăl lui. A practicat păcatele prin care acela îl determinase și pe oamenii din Israel să le facă. ²⁷Bașa – fiul lui Ahia – din tribul lui Isahar, a complotat împotriva lui și l-a omorât la Ghibeton, localitate care aparținea filistenilor. A făcut acest lucru în timp ce Nadab și tot Israelul asediau Ghibetonul. ²⁸Bașa l-a omorât în al treilea an al guvernării lui Asa – regele lui Iuda; și a guvernat el în locul lui. ²⁹Când a devenit rege, Bașa a omorât toată familia lui Ieroboam. N-a lăsat să trăiască pe nimeni care aparținea familiei lui Ieroboam; ci i-a omorât pe toți, conform cuvântului profețit de Domnul prin sclavul Său Ahia din Șilo. ³⁰S-a întâmplat așa din cauza păcatelor pe care Ieroboam le făcuse și prin care îl determinase și pe Israel să păcătuiască și să provoace mânia Dumnezeului lui Israel numit Domnul. ³¹Celelalte fapte ale lui Nadab și tot ce a făcut el, oare nu sunt scrise în „cartea cronicilor regilor lui Israel”? ³²Între Asa și Bașa – regele lui Israel – a fost război tot timpul cât au trăit ei. ³³În al treilea an al guvernării lui Asa – regele lui Iuda –, Bașa – fiul lui Ahia – a început să guverneze în tot teritoriul numit Israel. Reședința lui a fost în Tirța; și a guvernat o perioadă de douăzeci și patru de ani. ³⁴El a făcut ce este rău în relația lui cu Domnul, trăind ca Ieroboam. A practicat păcatele prin care acela îl determinase și pe Israel să păcătuiască. **16** Atunci Cuvântul Domnului a vorbit împotriva lui Bașa prin Iehu – fiul lui Hanani – astfel: ²„Te-am ridicat din praful pământului și te-am numit conducător al poporului Meu – Israel; dar tu ai trăit ca Ieroboam și ai determinat poporul Meu – Israel – să păcătuiască, provocându-Mi mânia prin păcatele lor. ³Pentru că ai procedat așa, îl voi distruge pe Bașa împreună cu familia lui. Voi proceda cu această familie ca în cazul lui Ieroboam, fiul lui Nebat. ⁴Aceia din familia lui Bașa care vor muri în oraș, vor fi mâncați de câini; iar cei care vor muri pe câmp, vor fi mâncați de păsările zburătoare.” ⁵Celelalte fapte ale lui Bașa – ce a făcut el și autoritatea lui – oare nu sunt scrise în „cartea cronicilor regilor lui Israel”? ⁶Bașa

s-a culcat lângă părinții lui; și a fost înmormântat la Tirța. Fiul lui numit Ela a guvernat în locul lui. ⁷Cuvântul Domnului vorbise împotriva lui Bașa și împotriva familiei lui prin profetul Iehu – fiul lui Hanani – atât din cauza tuturor relelor pe care le făcuse înaintea Domnului provocându-i mânia din cauza faptelor lui și prin care semăna cu Ieroboam, cât și pentru că exterminase familia lui Ieroboam. ⁸În al douăzeci și șaselea an al guvernării lui Asa – regele lui Iuda, Ela – fiul lui Bașa – a început să guverneze în teritoriul numit Israel. El a guvernat la Tirța pentru o perioadă de doi ani. ⁹Slujitorul lui care se numea Zimri – conducător peste jumătate dintre carele acestuia – a complotat împotriva lui. Ela era la Tirța și se îmbăta în casa lui Arța – cel care era responsabil de palatul din Tirța. ¹⁰Zimri a intrat și l-a omorât în al douăzeci și șaptelea an al guvernării lui Asa – regele lui Iuda. Apoi a început să guverneze în locul lui. ¹¹Imediat după ce a devenit rege și s-a așezat pe tronul lui, a omorât toată familia lui Bașa. N-a lăsat să trăiască nici un bărbat din acea familie și nici pe cineva dintre rudele lui. I-a omorât chiar și pe cei care îi fuseseră prieteni lui Bașa. ¹²Astfel, Zimri a distrus toată familia lui Bașa – conform cuvintelor spuse de Domnul împotriva lui Bașa prin profetul Iehu. ¹³S-a întâmplat așa din cauza tuturor păcatelor pe care le-au comis Bașa și fiul lui numit Ela. Prin ce făcuseră ei, au determinat și pe Israel să păcătuiască și să-L mânia astfel pe Domnul – Dumnezeuul lui Israel – prin idolii lor fără valoare. ¹⁴Celelalte fapte ale lui Ela și ce a făcut el, oare nu sunt scrise în „cartea cronicilor regilor lui Israel”? ¹⁵În al douăzeci și șaptelea an al guvernării lui Asa – regele lui Iuda –, Zimri a guvernat la Tirța pentru (numai) șapte zile, în timp ce poporul asedia Ghibetonul care aparținea filistenilor. ¹⁶Poporul care era în tabără, a aflat că Zimri a complotat împotriva regelui și că l-a omorât. În aceea zi, chiar acolo în tabără, toți israelienii l-au declarat rege pe Omri pentru teritoriul numit Israel. El fusese conducătorul armatei. ¹⁷Apoi Omri, împreună cu toți israelienii care erau cu el, s-au retras de la Ghibeton și au asediat Tirța. ¹⁸Când Zimri a văzut că orașul a fost capturat, a intrat în fortăreața palatului regal și a dat foc palatului. El a murit astfel, arzând acolo împreună cu palatul. ¹⁹S-a întâmplat astfel din cauza păcatelor pe care le-a comis făcând ce este rău în relația lui cu Domnul și pentru că a copiat comportamentul lui Ieroboam și a trăit în păcatele pe care acela le făcuse determinând și pe oamenii din Israel să păcătuiască. ²⁰Celelalte fapte ale lui Zimri și complotul pe care l-a făcut, oare nu sunt scrise în „cartea cronicilor regilor lui Israel”? ²¹Atunci, poporul Israel s-a împărțit în două grupuri: jumătate din popor dorea să-l declare rege pe Tibni – fiul lui Ghinat –, iar cealaltă jumătate dorea ca Omri să le fie rege. ²²Poporul care-l susținea pe Omri, a triumfat în fața celor care-l urmau pe Tibni – fiul lui Ghinat. Astfel, Tibni a murit; iar Omri a devenit rege. ²³Omri a început să guverneze în teritoriul numit Israel în anul treizeci și unu al guvernării lui Asa – regele lui Iuda; și a guvernat pentru o perioadă de doisprezece ani, dintre care șase a avut reședința la Tirța. ²⁴El a cumpărat de la Șemer dealul Samariei cu doi talanți de argint. Apoi a construit un oraș pe deal; și i-a pus numele Samaria – pentru că fostul proprietar al dealului se numise Șemer. ²⁵Dar Omri a făcut ce este rău în relația lui cu Domnul. El a făcut mai mult rău decât toți cei care fuseseră înainte de el. ²⁶Omri a trăit în totalitate ca Ieroboam – fiul lui Nebat. El a comis păcatele prin care acela îi determinase și pe oamenii din Israel să păcătuiască și să-l mânia pe Dumnezeuul lui Israel numit Domnul – prin idolii lor fără valoare.

²⁷Celelalte fapte ale lui Omri, ce a făcut el și autoritatea pe care și-a demonstrat-o, oare nu sunt scrise în „cartea cronicilor regilor lui Israel”? ²⁸Omri s-a culcat lângă părinții lui; și a fost înmormântat în Samaria. Apoi fiul lui numit Ahab a început să guverneze în locul lui. ²⁹Ahab – fiul lui Omri – și-a început guvernarea în teritoriul numit Israel în anul treizeci și opt al guvernării lui Asa – regele lui Iuda. Ahab – fiul lui Omri – a guvernat pentru o perioadă de douăzeci și doi de ani pentru cei din teritoriul numit Israel. El a avut reședința în Samaria. ³⁰Ahab – fiul lui Omri – a făcut mai mult rău în relația lui cu Domnul decât toți cei care fuseseră înainte de el. ³¹Ca și cum nu ar fi fost suficient să trăiască în păcatele lui Ieroboam – fiul lui Nebat –, el și-a mai luat-o ca soție pe Izabela – fiica lui Etbaal – care era regele sidonienilor. Astfel, Ahab i-a slujit lui Baal și i s-a închinat. ³²El a pus un altar pentru Baal în templul lui Baal pe care-l construise în Samaria; ³³și a făcut un stâlp al Astarteeii. Ahab a făcut mai mult rău decât toți regii lui Israel care au fost înainte de el. Astfel, el a provocat (mai mult decât ceilalți regi dinaintea lui) mânia Dumnezeului lui Israel numit Domnul. ³⁴În timpul guvernării lui, Hiel din Betel a reconstruit Ierihonul. I-a pus temeliiile cu prețul primului lui născut numit Abiram; și i-a instalat porțile cu prețul lui Segub care era cel mai tânăr dintre fiii lui – conform cuvântului spus de Domnul prin Iosua, fiul lui Nun. **17** Ilie tișbitul – un ghiladit – i-a zis lui Ahab: „Jur pe Dumnezeul lui Israel numit Domnul care este viu și căruia Îi slujesc, că nu va fi nici rouă și nici ploaie în acești ani decât atunci când voi spune eu!” ²Apoi Domnul i-a vorbit lui Ilie, zicându-i: ³„Pleacă de aici, du-te spre Est și ascunde-te lângă valea (pârâului) Cherit, în partea de est a Iordanului! ⁴Vei bea apă din pârâul care curge prin acea vale. Le-am poruncit corbilor să-ți aducă mâncare acolo”. ⁵El a făcut așa cum i-a spus Cuvântului Domnului. S-a dus lângă valea (pârâului) Cherit, care este la Estul Iordanului. ⁶Corbii îi aduceau pâine și carne dimineața și seara; și bea apă din pârâul care curgea prin acea vale. ⁷Dar după un timp, pârâul care curgea prin vale, a secat; pentru că nu mai plouase (de mult timp) în țară. ⁸Atunci, Cuvântul Domnului a venit la Ilie și i-a zis: ⁹„Pleacă de aici. Du-te la Sarepta care aparține de Sidon; și locuiește în acea zonă! I-am poruncit unei văduve de acolo să te hrănească.” ¹⁰El a plecat și s-a dus la Sarepta. Când a ajuns la poarta orașului, a văzut o văduvă care strângea lemne. El a strigat-o și i-a zis: „Te rog să-mi aduci puțină apă într-un vas, ca să beau!” ¹¹Ea a plecat să-i aducă apă; dar Ilie a strigat-o din nou și i-a zis: „Te rog să-mi aduci și o bucată de pâine!” ¹²Ea i-a răspuns: „Jur pe Dumnezeul tău numit Domnul care este viu, că nu am pâine, ci doar un pumn de făină într-un vas și puțin ulei într-un ulcior. Strâng acum câteva lemne; apoi mă voi întoarce acasă și voi pregăti mâncarea pentru mine și pentru fiul meu, ca să mâncăm (ce mai avem); apoi vom muri!” ¹³Ilie i-a zis: „Să nu te temi (că vei muri). Du-te și fă așa cum ai spus. Dar mai întâi fă, din ce ai, o bucată mică de pâine pentru mine; și adu-mi-o. Apoi vei face pâine pentru tine și pentru fiul tău; ¹⁴pentru că Dumnezeul lui Israel numit Domnul, spune: „Făina din vas nu se va consuma, iar uleiul din ulcior nu se va termina până în ziua când Domnul va da ploaie pe pământ.” ¹⁵Ea s-a dus și a făcut exact cum i-a cerut Ilie. Și astfel, atât ea cât și Ilie și familia ei, au avut mâncare în fiecare zi! ¹⁶Făina din oală nu s-a consumat și uleiul din ulcior nu s-a terminat – conform Cuvântului Domnului spus prin Ilie. ¹⁷Apoi s-a îmbolnăvit fiul acelei femei care era proprietara casei. Boala lui a fost atât de severă, încât a murit. ¹⁸Atunci

femeia i-a zis lui Ilie: „Ce ai împotriva mea, om al lui Dumnezeu? Ai venit aici să-mi amintești păcatul pe care l-am comis și să aduci astfel moartea împotriva fiului meu?”¹⁹ Ilie i-a zis: „Adu-mi-l aici pe fiul tău.” El l-a luat din brațele ei, l-a dus în camera de sus unde locuia el și l-a așezat pe patul lui.²⁰ Apoi a strigat spre Domnul, zicând: „Doamne – Dumnezeul meu –, de ce ai adus acest necaz peste văduva la care locuiesc, permițând ca fiul ei să moară?”²¹ El s-a întins de trei ori peste copil și a strigat spre Domnul, zicând: „Doamne – Dumnezeul meu –, Te rog să faci ca sufletul acestui copil să se întoarcă în el!”²² Domnul a aprobat cererea făcută de Ilie. Atunci sufletul copilului s-a întors în el; și astfel a revenit la viață.²³ Ilie a luat copilul, l-a coborât din camera de sus la parterul casei, i l-a dat mamei lui și i-a zis: „Acesta este fiul tău: trăiește!”²⁴ Femeia i-a zis lui Ilie: „Acum știu că ești un om al lui Dumnezeu, iar Cuvântul Domnului pe care-l proclamai tu, este adevăr!”

18 Trecuseră multe zile (de atunci); iar Domnul i-a vorbit lui Ilie în al treilea an, zicându-i: „Du-te și prezintă-te în fața lui Ahab; pentru că voi trimite ploaie pe pământ!”² Ilie a plecat să se ducă înaintea lui Ahab. În Samaria era mare foamete.³ Ahab l-a chemat pe Obadia, care era responsabil cu palatul. Obadia se temea mult de Domnul.⁴ Atunci când Izabela i-a omorât pe profeții Domnului, Obadia a luat o sută de profeți pe care i-a ascuns – câte cincizeci într-o peșteră; și i-a hrănit acolo cu pâine și cu apă.⁵ Ahab i-a zis lui Obadia: „Du-te prin țară, pe la toate izvoarele de apă și pe la toate văile acestora! Poate vom găsi iarbă, ca să păstrăm caii și măgarii vii. Astfel, sper să nu fim obligați să omorâm vreunul dintre animale.”⁶ Apoi și-au împărțit între ei teritoriul pe care urma să-l parcurgă fiecare. Ahab a plecat singur pe un drum, iar Obadia a plecat singur pe un alt drum.⁷ În timp ce era pe drum, Obadia s-a întâlnit cu Ilie. El l-a recunoscut, a căzut cu fața spre pământ și l-a întrebat: „Tu ești, stăpânul meu numit Ilie?”⁸ El i-a răspuns: „Da, eu sunt. Du-te și spune-i stăpânului tău că a venit Ilie!”⁹ Obadia a întrebat: „Oare care este păcatul meu? De ce vrei ca slujitorul tău să ajungă să fie omorât de mâna lui Ahab?”¹⁰ Jur pe Domnul – pe Dumnezeul tău care este viu – că n-a rămas nici un popor și nici un regat unde stăpânul meu să nu fi trimis oamenii lui să te caute. Iar când spuneau că nu ești acolo, pune acel regat sau acel popor să jure că nu te-a găsit.¹¹ Acum tu îmi ceri să merg și să-i spun stăpânului meu că a venit Ilie...¹² Știu eu oare unde te va duce Spiritul Domnului după ce mă voi despărți de tine? Dacă mă voi duce să-i spun lui Ahab că ai venit, iar el nu te va găsi, mă va omorî. Totuși, slujitorul tău se teme de Domnul din tinerețea lui!¹³ Nu i s-a spus oare stăpânului meu ce am făcut atunci când Izabela i-a omorât pe profeții Domnului? Am ascuns o sută dintre profeții Domnului – câte cincizeci într-o peșteră – și i-am hrănit acolo cu pâine și cu apă.¹⁴ Acum, tu-mi ceri să merg și să-i spun stăpânului meu că a venit Ilie. El mă va omorî!”¹⁵ Ilie i-a spus: „Jur pe Domnul armatelor care este viu și căruia Îi slujesc, că astăzi mă voi prezenta în fața lui Ahab!”¹⁶ Obadia a plecat să-l întâmpine pe Ahab și să-l anunțe despre acest fapt. Apoi Ahab s-a dus să-l întâlnească pe Ilie.¹⁷ Atunci când Ahab l-a văzut pe Ilie, i-a zis: „Tu ești acela care-l distruge pe Israel?”¹⁸ Ilie i-a răspuns: „Nu eu l-am distrus pe Israel; ci tu și familia tatălui tău – prin faptul că ați ignorat poruncile Domnului și l-ați urmat pe Baal.”¹⁹ Strânge acum pe toți oamenii din Israel la mine – pe muntele Carmel. Să fie prezenți acolo cei patru sute cincizeci de profeți ai lui Baal și cei patru sute de profeți ai Astarteei – care sunt hrăniți la masa Izabelei!”²⁰ Ahab a chemat pe toți israelienii la muntele Carmel; și i-a

convocat acolo și pe acei profeți. ²¹Atunci Ilie s-a apropiat de tot poporul; și a zis: „Până când veți oscila între două alternative? Dacă Domnul este Dumnezeu, urmați-L pe El! Iar dacă Baal este Dumnezeu, mergeți după el! Poporul nu i-a răspuns nimic...” ²²Apoi Ilie a zis poporului: „Numai eu am rămas dintre profeții Domnului, în timp ce profeții lui Baal sunt patru sute cincizeci...” ²³Să ni se dea doi tauri! Ei să-și aleagă un taur, să-l taie în bucăți și să-l așeze pe lemnele de pe altar; dar să nu dea foc (lemnelor). Eu voi pregăti celălalt taur și-l voi așeza pe lemne, fără să le dau foc. ²⁴Apoi, voi să invocați numele (dumne)zeului vostru, iar eu voi chema numele Domnului. Dumnezeu care va răspunde prin foc, este adevăratul Dumnezeu!” Tot poporul a răspuns: „Așa să fie!” ²⁵Ilie le-a zis profeților lui Baal: „Alegeți-vă un taur și pregătiți-l voi mai întâi, pentru că sunteți mai mulți. Apoi invocați numele (dumne)zeului vostru; dar să nu aprindeți voi lemnele.” ²⁶Ei au luat taurul care le-a fost dat; și l-au pregătit. Apoi au invocat numele lui Baal de dimineața până la prânz, zicând: „Baal, răspunde-ne (cu foc)!” Dar nu s-a auzit nici un sunet. Nimeni nu le-a răspuns, deși ei săreau în jurul altarului pe care-l construiseră. ²⁷La prânz, Ilie i-a ridiculizat, zicând: „Strigați mai tare – pentru că, totuși, el este (dumne)zeu. Poate că se gândește la ceva sau este ocupat. Probabil că se află într-o călătorie sau poate că doarme. Dacă veți striga astfel, se va trezi!” ²⁸Ei au strigat mai tare; și conform obiceiului lor, și-au făcut tăieturi cu săbiile și cu lăncile până a început să le curgă sângele pe ei. ²⁹După ce a trecut vremea prânzului, ei și-au continuat invocarea până la timpul când se aducea sacrificiul de seară; dar nu s-a auzit nici măcar o voce. N-a fost niciun răspuns și nici n-a apărut vreun semn (din partea zeului). ³⁰Atunci Ilie a zis întregului popor: „Apropiați-vă de mine!” Tot poporul s-a apropiat de el. Apoi Ilie a reparat altarul Domnului – altar care fusese distrus. ³¹Ilie a luat douăsprezece pietre, conform numărului triburilor formate din urmașii lui Iacov, căruia Domnul îi vorbise zicând: „Numele tău va fi Israel!” ³²Cu acele pietre, el a construit un altar pentru numele Domnului. A săpat și un șanț în jurul altarului. În acel șanț încăpeau două măsuri de sămânță. ³³A aranjat lemnele, a tăiat taurul în bucăți și l-a așezat pe altar, deasupra lemnului. ³⁴Apoi Ilie le-a zis: „Umpleți patru vase cu apă și goliți-le peste animalul pregătit pentru arderea integrală și peste lemne!” El le-a zis din nou: „Turnați apă încă o dată!” Ei au turnat apă încă o dată. Apoi Ilie le-a zis: „Faceți acest lucru și a treia oară!” Atunci ei au turnat apă și a treia oară. ³⁵Apa curgea în jurul altarului; și a umplut chiar și șanțul. ³⁶La momentul în care se aducea sacrificiul de seară, profetul Ilie s-a apropiat și a zis: „Doamne – Dumnezeu lui Avraam, Isaac și Israel – fă să se cunoască astăzi că Tu ești Dumnezeu în Israel, că eu sunt sclavul Tău și că am făcut toate aceste lucruri conform poruncii Tale. ³⁷Răspunde-mi, Doamne! Răspunde-mi, ca să cunoască acest popor că Tu – Doamne – ești Dumnezeu și că Tu (dorești să) le întorci inimile spre Tine!” ³⁸Atunci a căzut foc de la Domnul, a consumat arderea integrală, lemnele, pietrele și pământul. Acel foc a înghițit chiar și apa care era în șanț... ³⁹Când tot poporul a văzut acest lucru, a căzut cu fața spre pământ și a zis: „Domnul este (adevăratul) Dumnezeu! Domnul este (adevăratul) Dumnezeu!” ⁴⁰Ilie le-a zis: „Prindeți-i pe profeții lui Baal! Nici unul dintre ei să nu scape!” I-au prins; iar Ilie i-a dus în valea Chișon și i-a înjunghiat acolo. ⁴¹Apoi Ilie i-a zis lui Ahab: „Du-te, mănâncă și bea; pentru că se aude zgomotul specific unei mari ploii!” ⁴²Ahab s-a dus să mănânce și să bea; dar Ilie a urcat pe vârful Carmelului, s-a

aplecat la pământ, și-a așezat fața între genunchi ⁴³ și i-a zis slujitorului lui: „Du-te și uită-te spre mare!” El s-a dus și s-a uitat. Slujitorul i-a zis: „Nu se vede nimic!” Ilie i-a zis de șapte ori să se ducă să privească (spre mare). ⁴⁴ A șaptea oară, slujitorul i-a zis: „Se ridică din mare un nor mic – cât o palmă de om!” Ilie i-a zis: „Du-te și spune-i lui Ahab: „Pregătește-ți carul și pleacă. Vine ploaia!” ⁴⁵ Între timp, cerul s-a înnegrit de nori, a început să bată vântul și a venit o mare ploaie. Ahab s-a urcat în car și s-a dus la Izreel. ⁴⁶ Mâna Domnului a venit peste Ilie. Atunci el s-a echipat și a alergat înaintea lui Ahab până la intrarea în Izreel. **19** Ahab i-a relatat Izabelei tot ce făcuse Ilie și cum îi omorâse pe toți profeții (lui Baal și ai Astarteei) cu sabia. ² Izabela a trimis un mesager la Ilie, ca să-i transmită (din partea ei): „Zeii să se comporte cu mine cu toată duritatea lor, dacă mâine, la această oră, nu voi face cu viața ta ce ai făcut tu cu viața fiecăruia dintre acești profeți!” ³ Când a auzit acest lucru, Ilie a fugit imediat ca să-și salveze viața. A ajuns la Beer-Șeba, care aparține teritoriului numit Iuda. Și-a lăsat slujitorul acolo; ⁴ iar el a plecat și a mers prin deșert o zi. A ajuns la o plantă asemănătoare unei verigi, s-a așezat sub ea și s-a rugat dorind să moară. El a zis: „Suficient, Doamne! Ia-mi viața acum; pentru că nu sunt mai bun decât strămoșii mei.” ⁵ Apoi s-a culcat sub acea plantă și a adormit. A fost surprins de un înger care l-a trezit; și i-a zis: „Scoală-te și mănâncă!” ⁶ Uitându-se, Ilie a văzut la capul lui o turtă coaptă pe niște pietre încălzite și un vas cu apă. După ce a mâncat și a băut, s-a culcat din nou. ⁷ Îngerul Domnului a venit a doua oară, l-a trezit și i-a zis: „Scoală-te și mănâncă, pentru că următoarea călătorie pe care o vei face, este prea lungă pentru tine!” ⁸ El s-a sculat, a mâncat și a băut. Apoi, cu resursele pe care i le dăduseră această mâncare, a mers patruzeci de zile și patruzeci de nopți până la Horeb – la muntele lui Dumnezeu. ⁹ A intrat într-o peșteră și a stat acolo în acea noapte. Domnul i-a vorbit, zicându-i: „Ce faci aici, Ilie?” ¹⁰ El a răspuns: „Am fost plin de pasiune pentru Domnul – pentru Dumnezeul armatelor – pentru că israelienii au încălcat legământul Tău, Ți-au dărâmat altarele și Ți-au omorât profeții cu sabia. Numai eu singur am mai rămas; și acum ei încearcă să mă omoare și pe mine.” ¹¹ Domnul i-a spus: „Ieși și stai înaintea Domnului pe munte; pentru că Domnul va trece pe acolo!” Atunci a venit un mare vânt înaintea Domnului. El avea atâta forță, încât despica munții și sfărâma stâncile. Dar Domnul nu era în acel vânt. După vânt, a fost un cutremur de pământ; dar Domnul nu era în acel cutremur. ¹² După cutremur, a venit un foc; dar Domnul nu era în acel foc. Și după acel foc, a venit un sunet delicat. ¹³ Când l-a auzit, Ilie și-a acoperit fața cu mantaua. A ieșit din peșteră și a stat la intrarea ei. Atunci, o voce i-a vorbit astfel: „Ce faci aici, Ilie?” ¹⁴ El a răspuns: „Am fost plin de pasiune pentru Domnul – pentru Dumnezeul armatelor – pentru că israelienii au încălcat legământul Tău, Ți-au dărâmat altarele și Ți-au omorât profeții cu sabia. Am rămas numai eu singur; și acum, ei încearcă să mă omoare și pe mine!” ¹⁵ Domnul i-a zis: „Întoarce-te pe drumul pe care ai venit; și du-te până în deșertul Damascului. Când vei ajunge acolo, să-l ungi (cu ulei) pe Hazael ca rege al Aramului. ¹⁶ Să-l ungi (cu ulei) și pe Iehu – fiul lui Nimși – ca rege al teritoriului numit Israel; iar pe Elisei – fiul lui Șafat din Abel-Mehola – să-l ungi (cu ulei) ca profet în locul tău. ¹⁷ Se va întâmpla că cel care va scăpa de sabia lui Hazael, va fi omorât de Iehu; iar cel care va scăpa de sabia lui Iehu, va fi omorât de Elisei. ¹⁸ Dar să știi că Mi-am păstrat în Israel șapte mii de bărbați care nu și-au plecat genunchii înaintea lui Baal și care nu l-au

sărutat!” ¹⁹Ilie a plecat de acolo; și l-a întâlnit pe Elisei – fiul lui Șafat – arând cu douăsprezece perechi de boi. El personal conducea a douăsprezece pereche. Ilie a trecut pe lângă Elisei și și-a aruncat mantaua peste el. ²⁰Elisei a lăsat boii și a alergat după Ilie. Atunci Elisei i-a zis: „Permite-mi să-mi iau rămas bun de la tatăl meu și de la mama mea; și apoi te voi urma!” Ilie i-a zis: „Bine! Du-te. Dar gândește-te la ce ți-am făcut!” ²¹După ce a plecat de lângă Ilie, Elisei a luat o pereche de boi pe care i-a înjunghiat. A dat foc uneltelor folosite la arat, a fiert carnea boilor și le-a dat-o oamenilor s-o mănânce. Apoi l-a urmat pe Ilie; și i-a slujit. **20** Ben-Hadad, regele Aramului, și-a convocat întreaga armată. Însoțit de treizeci și doi de regi care aveau cai și care, s-a dus și a înconjurat Samaria, începând lupta împotriva ei. ²A trimis emisari în oraș, la Ahab – regele lui Israel – ³să-i spună: „Ben-Hadad îți transmite: «Argintul și aurul tău, sunt ale mele; soțiile și cei mai buni dintre fiii tăi, sunt ai mei!».” ⁴Regele lui Israel a răspuns: „Să știi, rege – stăpânul meu – că eu împreună cu tot ce am, suntem ai tăi, așa cum ai spus!” ⁵Emisarii s-au întors a doua oară și i-au spus: „Ben-Hadad îți spune: «Tocmai mi-am trimis reprezentanții, ca să-mi dai argintul, aurul, soțiile și fiii tăi. ⁶Deci mâine, pe la această oră, îți voi trimite pe slujitorii mei, care vor căuta prin palatul tău și prin casele slujitorilor tăi. Vor găsi toate obiectele de valoare; și le vor lua cu ei.».” ⁷Regele lui Israel i-a chemat pe toți aceia care formau consiliul bătrânilor țării; și le-a zis: „Vedeți că acest om intenționează să ne facă rău; pentru că și-a trimis reprezentanții ca să ia soțiile mele, fiii mei, argintul și aurul meu; iar eu nu l-am refuzat!” ⁸Toți aceia care formau consiliul bătrânilor și tot poporul, i-au zis: „Nu-l asculta; și să nu accepți propunerea lui!” ⁹Atunci Ahab le-a zis emisarilor lui Ben-Hadad: „Spuneți-i stăpânului meu care este rege: «Voi face tot ce i-ai cerut slujitorului tău prima dată; dar acest lucru nu-l pot face!».” Emisarii au plecat și i-au transmis regelui Ben-Hadad răspunsul dat de Ahab. ¹⁰Apoi Ben-Hadad i-a trimis un alt mesaj lui Ahab, zicându-i: „Zei să se comporte cu mine cu toată duritatea lor dacă va mai rămâne în Samaria praf cât încapă în mâna tuturor celor care mă urmează!” ¹¹Regele lui Israel a răspuns: „Spuneți-i (lui Ben-Hadad): «Cine se înarmează, să nu se laude ca acela care deja pune armele jos!».” ¹²Ben-Hadad a primit acest mesaj în timp ce bea vin împreună cu regii – în tabără. Atunci, el le-a ordonat slujitorilor lui: „Pregătiți-vă de atac!” Ei s-au pregătit de atac împotriva orașului. ¹³În acest timp, un profet s-a apropiat de Ahab – regele lui Israel – și i-a zis: „Domnul îți spune: «Vezi toată această mare mulțime de oameni? Astăzi o voi face să ajungă în mâinile tale; și vei ști că Eu sunt Domnul!».” ¹⁴Ahab a întrebat: „Prin cine se va întâmpla acest lucru?” Profetul a răspuns: „Domnul a zis: «Vor intra în acțiune slujitorii conducătorilor de provincii!».” Ahab a întrebat: „Cine va începe lupta?” Profetul i-a răspuns: „Tu!” ¹⁵Ahab i-a numărat pe slujitorii conducătorilor de provincii. Aceia erau două sute treizeci și doi. Apoi a numărat pe toți israelienii; și erau șapte mii. ¹⁶Ei au plecat pe la prânz, în timp ce Ben-Hadad se îmbăta în tabără împreună cu cei treizeci și doi de regi care-l ajutau. ¹⁷Întâi au plecat slujitorii conducătorilor de provincii. Ben-Hadad a trimis niște oameni în recunoaștere. Ei l-au anunțat că au ieșit niște bărbați din Samaria. ¹⁸Ben-Hadad le-a zis: „Dacă au vin ca să propună pacea, prindeți-i vii; și chiar dacă au ieșit pentru război, să-i prindeți tot vii!” ¹⁹Slujitorii conducătorilor de provincii au ieșit din oraș împreună cu armata care-i urma; ²⁰și fiecare l-a lovit pe omul care era în fața lui.

Astfel, arameii au început să fugă; iar israelienii i-au urmărit. Dar Ben-Hadad a scăpat și a fugit pe un cal împreună cu niște călăreți. ²¹Regele lui Israel a înaintat și a atacat caii și carele. El le-a provocat astfel arameilor o mare înfrângere. ²²Apoi profetul s-a apropiat de regele lui Israel; și i-a zis: „Du-te și consolidează-ți forțele armatei! Analizează și vezi ce trebuie să faci; pentru că regele Aramului te va ataca din nou în primăvară!” ²³Slujitorii regelui Aramului i-au spus acestuia: „Dumnezeul lor este un zeu al munților. Așa ne explicăm de ce au avut o forță mai mare decât a noastră. Dar dacă ne vom lupta cu ei în câmpie, este o certitudine că vom fi superiori lor în forță militară. ²⁴Avem o propunere: să-i îndepărtezi pe regi de la posturile lor și să-i înlocuiești cu niște comandanți. ²⁵Pregătește-ți și o armată la fel de numeroasă ca aceea pe care ai pierdut-o – cu tot atâția cai și tot atâtea care; și să mergem să ne luptăm cu ei în câmpie. Atunci, cu certitudine vom fi superiori lor!” El i-a ascultat și a făcut exact cum i s-a propus. ²⁶În următoarea primăvară, Ben-Hadad i-a convocat pe aramei; și s-a dus la Afec, ca să lupte împotriva lui Israel. ²⁷După ce s-au adunat și li s-au dat provizii, israelienii au mers ca să-i întâmpine; și și-au organizat tabăra în fața lor – ca două turme mici de capre – în timp ce arameii umpleau țara. ²⁸Atunci a venit un om al lui Dumnezeu care s-a apropiat de regele lui Israel; și i-a zis: „Domnul spune: «Pentru că arameii au zis că Domnul este un (Dumne)zeu al munților dar nu și al văilor, voi face ca această numeroasă armată să ajungă în mâinile tale; și veți ști că Eu sunt Domnul!».” ²⁹Pentru o perioadă de șapte zile, ei au rămas în taberele lor – stând unii în fața altora. Dar în a șaptea zi, au început lupta. Israelienii au omorât într-o singură zi o sută de mii de luptători aramei care se deplasau pe jos. ³⁰Ceilalți au fugit în orașul Afec, unde s-a prăbușit zidul peste douăzeci și șapte de mii dintre ei. Ben-Hadad a fugit în oraș și s-a ascuns într-o cameră interioară. ³¹Slujitorii lui i-au zis: „Am auzit că regii lui Israel sunt miloși. Permite-ne să ne punem saci pe șold până spre genunchi, să ne legăm cu funii la cap și să mergem astfel la regele lui Israel! Poate că te va lăsa să trăiești.” ³²Ei și-au înfășurat saci pe șolduri și s-au legat cu funii la cap. Apoi s-au dus la regele lui Israel; și i-au zis: „Slujitorul tău – Ben-Hadad – te roagă: «Lasă-mă să mai trăiesc!» Ahab a întrebat: „Încă mai trăiește? Atunci, el este fratele meu!” ³³Acei oameni au luat cuvintele lui Ahab ca pe un semn bun; și s-au grăbit să răspundă, zicând: „Da, fratele tău, Ben-Hadad, este încă viu!” Ahab le-a zis: „Duceți-vă și aduceți-l la mine.” Ben-Hadad a venit la el; iar Ahab l-a urcat în carul lui. ³⁴Apoi Ben-Hadad i-a spus: „Îți voi da înapoi orașele pe care tatăl meu le-a luat de la tatăl tău; și vei putea să-ți faci piețe în Damasc, exact cum a făcut tatăl meu în Samaria!” Ahab i-a spus: „Eu îți voi permite să pleci liber și voi ratifica un legământ cu tine.” După ce a ratificat un legământ cu el, Ahab i-a permis (lui Ben-Hadad) să plece acasă. ³⁵Unul dintre profeți i-a spus fratelui lui prin Cuvântul Domnului: „Lovește-mă!” Dar acela nu a vrut să-l lovească. ³⁶„Atunci profetul i-a zis: „Pentru că n-ai ascultat de Cuvântul Domnului, când vei pleca de la mine, te va omorî un leu!” După ce a plecat de la el, a întâlnit un leu care l-a omorât. ³⁷Profetul a găsit un alt om; și i-a spus: „Lovește-mă!” Acel om l-a lovit și l-a rănit. ³⁸Apoi profetul s-a dus și l-a așteptat pe regele Ahab, stând la marginea drumului. El s-a deghizat acoperindu-și ochii cu un bandaj. ³⁹Când a trecut regele pe acolo, el a strigat zicându-i: „În timp ce slujitorul tău era în cel mai greu moment al bătăliei, un bărbat a venit și mi-a adus un prizonier, spunându-mi: „Păzește acest om. Dacă va scăpa, vei

răspunde cu viața pentru el; sau vei plăti un talant de argint!”⁴⁰ Dar în timp ce slujitorul tău avea anumite activități, el a fugit.” Regele lui Israel i-a răspuns: „Aceasta îți este condamnarea! Tu personal ai pronunțat-o!”⁴¹ Atunci, acel profet și-a dat imediat jos bandajul de pe ochi. Regele lui Israel l-a recunoscut că era dintre profeți.⁴² El i-a spus regelui: „Domnul îți zice: «Pentru că i-ai permis să plece omului despre care decisesem că trebuie să fie distrus, vei răspunde cu viața pentru el; și poporul tău va răspunde pentru poporul lui!»”⁴³ Atunci, regele lui Israel a plecat; și când a ajuns în Samaria, a intrat supărat și mâniat în palatul lui. **21** După toate aceste evenimente, s-a întâmplat că Nabot din Izreel avea o vie în Izreel, aproape de palatul lui Ahab – regele Samariei.² Acesta i-a zis lui Nabot: „Dă-mi via ta, ca să-mi fac din ea o grădină de zarzavaturi; pentru că este aproape de palatul meu. Ți voi da în locul ei o vie mai bună decât aceasta; sau, dacă ți se pare mai avantajos, îți voi plăti în argint cât valorează ea.”³ Nabot i-a răspuns: „Să mă ferească Domnul să-ți dau moștenirea părinților mei!”⁴ Ahab s-a dus acasă supărat și mâniat pentru că Nabot din Izreel îi zisese „Nu-ți voi da moștenirea părinților mei!” S-a așezat pe pat, și-a întors fața și nu a vrut să mănânce nimic.⁵ Izabela – soția lui – a venit la el și l-a întrebat: „De ce ești supărat și nu mănânci nimic?”⁶ El i-a răspuns: „Pentru că i-am cerut lui Nabot din Izreel să-mi dea via lui pe un preț de argint, sau, dacă vrea, să-i dau altă vie în locul ei. Dar el mi-a răspuns că nu-mi dă via lui!”⁷ Izabela – soția lui – i-a spus: „Oare nu ești tu stăpân în Israel? Ridică-te, mănâncă și fii vesel! Pentru că eu îți voi da via lui Nabot din Izreel!”⁸ Ea a scris niște scrisori în numele lui Ahab, a pus sigiliul lui pe ele și le-a trimis bătrânilor și conducătorilor care locuiau în același oraș cu Nabot.⁹ În acele scrisori, ea spusese: „Anunțați un post și puneți-l pe Nabot în fața poporului.”¹⁰ Aduceți împotriva lui doi oameni nedreți care vor spune: «Tu L-ai blestemat atât pe Dumnezeu, cât și pe rege!» Apoi scoateți-l din oraș și omorâți-l cu pietre!”¹¹ Bătrânii și conducătorii care locuiau în orașul lui Nabot, au făcut exact cum le-a cerut Izabela în scrisorile pe care ea le trimisese (în numele lui Ahab).¹² Au anunțat un post și l-au pus pe Nabot în fața poporului.¹³ Cei doi oameni nedreți au venit, s-au așezat înaintea lui și l-au acuzat în prezența poporului, zicând: „Nabot L-a blestemat atât pe Dumnezeu, cât și pe rege!” Apoi l-au scos din oraș și l-au omorât cu pietre.¹⁴ După ce au făcut acest lucru, au anunțat-o pe Izabela: „Nabot a fost omorât cu pietre!”¹⁵ Când a auzit Izabela că Nabot fusese omorât cu pietre, i-a zis lui Ahab: „Ridică-te și ia-ți în proprietate via lui Nabot din Izreel – cel care nu a vrut să ți-o dea pe un preț de argint – pentru că Nabot nu mai trăiește. El a murit.”¹⁶ Când a auzit Ahab că Nabot este mort, s-a dus imediat să ia în proprietatea lui via lui Nabot din Izreel.¹⁷ Domnul i-a vorbit lui Ilie tișbitul, zicându-i:¹⁸ „Pleacă și du-te să-l întâlnești pe Ahab – regele lui Israel – care guvernează în Samaria. El este în via lui Nabot, unde s-a dus s-o ia în proprietatea lui.”¹⁹ Spune-i că Domnul îi zice: «Oare nu ești tu cel care ai omorât un om și ți-ai însușit proprietatea lui?» Să-i mai spui că Domnul îi zice: «Chiar în locul în care câinii au lins sângele lui Nabot, vor linge și sângele tău!».”²⁰ Ahab i-a zis lui Ilie: „M-ai găsit, dușmanule?” El i-a răspuns: „Te-am găsit; pentru că te-ai vândut ca să faci ce este rău în relația ta cu Domnul!”²¹ Acum, Domnul spune: «Voi aduce dezastrul împotriva ta, îți voi distruge urmașii și voi omorî pe fiecare bărbat care ți-a mai rămas în Israel – indiferent că este sclav sau om liber.²² Voi proceda cu familia ca în cazul familiei lui Ieroboam – fiul lui Nebat – și al lui

Başa – fiul lui Ahia – pentru că M-ai mâniat şi pentru că l-ai făcut şi pe Israel să păcătuiască!».” ²³Domnul a vorbit şi despre Izabela, zicând: „Izabela va fi mâncată de câini lângă zidul Izreelului! ²⁴Ei îi vor mânca şi pe cei din familia lui Ahab, care vor muri în oraş; iar păsările zburătoare îi vor mânca pe cei care vor muri pe câmp.” ²⁵N-a mai fost nimeni (între regii lui Israel) care să se fi vândut ca să facă ce este rău în relaţia lui cu Domnul – aşa cum a procedat Ahab, pe care Izabela, soţia lui, îl provoca la aceste fapte. ²⁶El s-a profanat foarte mult, mergând după idoli, exact cum procedau amoriţii pe care Domnul îi alungase din faţa israelienilor. ²⁷Atunci când Ahab a auzit aceste cuvinte, şi-a rupt hainele, şi-a pus un sac pe corp şi a postit. Se culca înfăşurat în acel sac şi mergea încet. ²⁸Atunci Domnul i-a vorbit lui Ilie tişbitul, zicându-i: ²⁹„Ai văzut cum s-a smerit Ahab în faţa Mea? Pentru că a procedat astfel, nu voi aduce dezastrul peste familia lui cât timp va trăi el, ci în timpul vieţii fiului lui.” **22** Pentru o perioadă de trei ani, n-a mai fost nici un război între Aram şi Israel. ²După trei ani, Iehoşafat – regele lui Iuda – s-a dus la regele lui Israel. ³Regele lui Israel le spusese slujitorilor lui: „Ştiţi că oraşul Ramot-Ghilad este al nostru; iar noi nu facem nimic pentru a-l lua înapoi de la regele Aramului!” ⁴El l-a întrebat pe Iehoşafat: „Vrei să mergi cu mine la război împotriva Ramot-Ghiladului?” Iehoşafat i-a răspuns regelui lui Israel: „Eu şi cu tine vom fi aliaţi, iar poporul meu va fi împreună cu poporul tău şi caii mei vor merge unde merg ai tăi!” ⁵Dar Iehoşafat i-a mai zis regelui lui Israel: „Te rog să întrebi mai întâi Cuvântul Domnului.” ⁶Regele lui Israel i-a adunat pe profeţi. Ei erau aproape patru sute de bărbaţi. Atunci el i-a întrebat: „Să mă duc la război împotriva Ramot-Ghiladului, sau să renunţ?” Ei i-au răspuns: „Du-te; pentru că Domnul îl va da regelui!” ⁷Iehoşafat a întrebat: „Nu mai este aici nici un alt profet al Domnului, ca să-l putem întreba?” ⁸Regele lui Israel i-a răspuns: „Mai este unul care se numeşte Micaia – fiul lui Imla – prin care-L putem întreba pe Domnul; dar eu îl urăsc, pentru că nu profeteşte nimic bun cu privire la mine, ci numai rău...” Iehoşafat i-a zis: „Să nu vorbească regele aşa!” ⁹Atunci regele lui Israel a chemat un comandant şi i-a zis: „Adul-l aici repede pe Micaia, fiul lui Imla!” ¹⁰Regele lui Israel şi Iehoşafat – regele lui Iuda – erau îmbrăcaţi în hainele regale şi stăteau pe câte un tron, pe locul unde se treiera, în zona din faţa porţilor Samariei; şi toţi profeţii profeteau înaintea lor. ¹¹Zedechia – fiul lui Chenaana – îşi făcuse nişte coarne de fier; şi spunea: „Domnul zice: «Cu aceste coarne îi vei omorî pe aramei până îi vei distruge!».” ¹²Toţi ceilalţi profeţi îi făceau profeţii asemănătoare, zicând: „Atacă Ramot-Ghiladul şi învinge-l! Domnul îl va face să ajungă în mâna regelui!” ¹³Mesagerul care s-a dus să-l cheme pe Micaia, i-a spus: „Toţi profeţii îi dau mesaje de aprobare regelui. Să fie şi cuvântul tău ca al fiecăruia dintre ei; şi să anunţi ceva bun!” ¹⁴Micaia i-a răspuns: „Jur pe Domnul care este viu, că voi proclama doar ce-mi va spune El!” ¹⁵Când a ajuns, regele l-a întrebat: „Micaia, să ne ducem la război împotriva Ramot-Ghiladului, sau să renunţăm?” El i-a răspuns: „Du-te şi fii victorios; pentru că Domnul îl va face să ajungă în mâna regelui!” ¹⁶Dar regele l-a întrebat: „De câte ori trebuie să te pun să juri că nu-mi vei spune decât adevărul în numele Domnului?” ¹⁷Atunci Micaia a răspuns: „Am văzut tot Israelul risipit pe munţi ca o turmă de oi care nu are păstor; iar Domnul a zis: «Aceşti oameni nu au stăpân! Să se întoarcă fiecare liniştit acasă!».” ¹⁸Regele lui Israel i-a zis lui Iehoşafat: „Nu ţi-am spus că nu profeteşte nimic încurajator pentru mine, ci numai ceva rău?” ¹⁹Micaia a

mai zis: „Ascultă Cuvântul Domnului! L-am văzut pe Domnul stând pe tronul Său; și toată mulțimea de ființe cerești stătea în picioare lângă El, la dreapta și la stânga Lui.

²⁰Atunci Domnul a întrebat: «Cine-l va înșela pe Ahab ca să se ducă la Ramot-Ghilad și să moară acolo?» Unul a răspuns într-un fel, altul a răspuns în alt fel. ²¹Apoi a venit un spirit care s-a prezentat înaintea Domnului; și I-a zis: «Eu îl voi înșela.» Domnul l-a întrebat: «Cum vei proceda?» ²²El a răspuns: „Mă voi duce și voi fi un spirit de minciună în gura tuturor profeților lui.» Și Domnul i-a zis: «Așa vei reuși să îl înșeli! Du-te și fă cum ai zis!» ²³Deci Domnul a permis să existe un spirit de minciună în gura tuturor acestor profeți ai tăi... Domnul a anunțat (deja) dezastrul împotriva ta!”

²⁴Atunci Zedechia – fiul lui Chenaana – s-a apropiat, l-a lovit pe Micaia peste obraz și i-a zis: „Pe unde a ieșit Spiritul Domnului din mine ca să-ți vorbească ție (astfel)?”

²⁵Micaia i-a răspuns: „Vei vedea în acea zi în care vei fugi dintr-o cameră în alta ca să te ascunzi!” ²⁶Apoi regele lui Israel a zis: „Ia-l pe Micaia, du-l înapoi la Amon – conducătorul orașului – și la Ioaș, fiul regelui; ²⁷și spune-le acestora că regele le zice: «Puneți acest om în închisoare și hrăniți-l cu pâinea întristării și cu apa întristării până mă voi întoarce în pace!».” ²⁸Dar Micaia a spus: „Dacă te vei întoarce în pace, înseamnă că nu a vorbit Domnul prin mine!” El a adăugat: „Voi, cei prezenți aici, rețineți toți ce am spus!” ²⁹Regele lui Israel, împreună cu Iehoșafat – regele lui Iuda – s-au dus la Ramot-Ghilad. ³⁰Regele lui Israel i-a zis lui Iehoșafat: „Eu mă voi deghiza; și voi intra în luptă îmbrăcat astfel. Dar tu îmbracă-te cu hainele tale regale.” Regele lui Israel s-a deghizat; și s-a dus să lupte îmbrăcat așa. ³¹Regele Aramului le dăduse celor treizeci și doi de comandanți ai carelor lui, următorul ordin: „Să nu vă luptați nici cu cei mici, nici cu cei mari, ci numai cu regele lui Israel!” ³²Atunci când comandanții carelor l-au văzut pe Iehoșafat, și-au zis: „Cu certitudine, acesta este regele lui Israel!” Și s-au deplasat spre el, ca să-l atace. Atunci Iehoșafat a strigat după ajutor. ³³Dar când comandanții carelor au observat că nu este el regele lui Israel, nu l-au mai atacat. ³⁴Apoi, un luptător cu arcul a tras la întâmplare; și l-a lovit (cu o săgeată) pe regele lui Israel între zalele armurii. Regele a vorbit celui care conducea carul și i-a dat următoarea poruncă: „Întoarce și scoate-mă din zona de conflict; pentru că am fost rănit!” ³⁵Lupta s-a intensificat în acea zi, în timp ce regele (Ahab) a rămas în picioare în car, sub privirile arameilor; dar seara a murit. Sângele din rană i-a curs în interiorul carului. ³⁶Când a apus soarele, s-a strigat în tabără: „Fiecare să plece în orașul lui sau în teritoriul lui!” ³⁷Astfel, regele (Ahab) a murit și a fost dus la Samaria, unde l-au înmormântat. ³⁸Când au spălat carul într-un iaz din Samaria, au venit câinii și i-au lins sângele; iar prostituatele s-au îmbăiat acolo cu acea apă – conform cuvântului pe care-l spusese Domnul. ³⁹Celelalte fapte ale lui Ahab – tot ce a făcut el, palatul de fildeș și toate orașele pe care le-a construit – oare nu sunt scrise în „cartea cronicilor regilor lui Israel”? ⁴⁰Ahab s-a culcat lângă părinții lui. În locul lui a guvernat fiul lui numit Ahazia. ⁴¹Iehoșafat – fiul lui Asa – a început să guverneze în teritoriul numit Iuda în al patrulea an al guvernării lui Ahab – regele lui Israel. ⁴²Iehoșafat avea treizeci și cinci de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim douăzeci și cinci de ani. Mama lui se numea Azuba și era fiica lui Șilhi. ⁴³El l-a copiat în totalitate comportamentul tatălui lui numit Asa; și nu a deviat de la modelul oferit de el, ci a făcut ce este corect în relația lui cu Domnul. Totuși înălțimile nu au fost desființate, iar poporul mai aducea încă sacrificii și ardea tămâie pe ele.

⁴⁴Iehoşafat a trăit în pace cu regele lui Israel. ⁴⁵Celelalte fapte ale lui Iehoşafat – autoritatea pe care a avut-o şi războaiele la care a participat – oare nu sunt scrise în „cartea cronicilor regilor lui Iuda”? ⁴⁶El i-a distrus pe bărbaţii care se prostituau şi care rămăseseră în ţară de pe vremea tatălui lui numit Asa. ⁴⁷În acele vremuri, nu exista rege în Edom. În locul regelui, era un guvernator. ⁴⁸Iehoşafat a făcut nişte corăbii pentru comerţ. Acelea ar fi trebuit să meargă la Ofir după aur; dar n-au mai plecat acolo, pentru că au fost sfârâmate la Eţion-Gheber. ⁴⁹Atunci Ahazia – fiul lui Ahab – i-a zis lui Iehoşafat: „Să meargă slujitorii mei împreună cu slujitorii tăi în corăbii!” Dar Iehoşafat nu a acceptat. ⁵⁰Iehoşafat s-a culcat lângă părinţii lui; şi a fost înmormântat lângă ei în oraşul strămoşului lui numit David. Apoi, în locul lui Iehoşafat a guvernat fiul lui care se numea Iehoram. ⁵¹Ahazia – fiul lui Ahab – a început să guverneze în teritoriul numit Israel – la Samaria – în al şaptesprezecelea an al guvernării lui Iehoşafat – regele lui Iuda; şi a guvernat doi ani în Israel. ⁵²El a făcut ce este rău în relaţia lui cu Domnul şi a trăit ca tatăl lui, ca mama lui şi ca Ieroboam – fiul lui Nebat – care l-a determinat pe Israel să păcătuiască. ⁵³Ahazia i-a slujit lui Baal şi i s-a închinat. Astfel, el a provocat mânia Dumnezeului lui Israel numit Domnul – aşa cum procedase şi tatăl lui.

2 Regi

¹ După moartea lui Ahab, Moab s-a revoltat împotriva lui Israel. ² Ahazia era în palatul Samariei; și a căzut printre gratiile camerei lui de la etaj. Apoi a zăcut la pat. Atunci el a trimis niște mesageri la Baal-Zebub, zicându-le: „Duceți-vă și întrebați-l pe zeul Ecronului dacă mă voi vindeca de această boală.” ³ Dar un înger al Domnului i-a zis tișbitului numit Ilie: „Pleacă și du-te să-i întâlnești pe mesagerii regelui Samariei. Când îi vei întâlni, să le spui: «Oare nu este Dumnezeu în Israel? De ce mergeți să-l întrebați pe Baal-Zebub – zeul Ecronului? ⁴ Pentru că ați procedat așa, Domnul îți zice: ‘Nu te vei mai da jos din patul în care ai urcat; ci în mod cert, vei muri!’».” Apoi Ilie a plecat. ⁵ Când s-au întors mesagerii regelui, el i-a întrebat: „De ce v-ați întors?” ⁶ Ei i-au răspuns: „Ne-am întâlnit cu un om care ne-a vorbit astfel: „Întoarceți-vă la regele care v-a trimis și spuneți-i: «Domnul îți zice: ‘Oare nu este Dumnezeu în Israel? De ce ai trimis oameni să-l întrebe pe Baal-Zebub – zeul Ecronului? Pentru că ai procedat astfel, nu te vei mai da jos din patul în care ai urcat; ci în mod cert, vei muri!’».” ⁷ Regele le-a zis: „Descrieți-mi pe omul care v-a întâlnit și care v-a spus aceste cuvinte.” ⁸ Atunci ei i-au zis: „Era un om îmbrăcat cu o manta de păr; și la mijloc avea prinsă o centură de piele.” Regele a zis: „Este tișbitul Ilie!” ⁹ Atunci regele a trimis la el un comandant al unei grupe de cincizeci de oameni, împreună cu subordonații aceluia. Comandantul a venit la Ilie care stătea pe vârful unui deal; și i-a zis: „Omul lui Dumnezeu, regele îți poruncește să vii (la el)!” ¹⁰ Dar Ilie i-a răspuns acelui comandant: „Dacă sunt omul lui Dumnezeu, să coboare foc din cer și să te facă scrum atât pe tine cât și pe cei cincizeci de oameni ai tăi!” Atunci a coborât foc din cer; și a ars total atât pe comandant, cât și pe cei cincizeci de oameni care erau împreună cu el. ¹¹ Apoi regele a trimis un alt comandant al unei grupe de cincizeci de oameni împreună cu subordonații lui. Comandantul i-a zis: „Omul lui Dumnezeu, regele îți poruncește să vii repede (la el)!” ¹² Dar Ilie i-a răspuns: „Dacă sunt omul lui Dumnezeu, să coboare foc din cer și să vă consume pe toți!” Atunci a coborât focul lui Dumnezeu din cer și i-a ars integral pe toți. ¹³ Regele a trimis un al treilea comandant al unei grupe de cincizeci de oameni împreună cu subordonații lui. Al treilea comandant s-a dus și s-a aplecat pe genunchi înaintea lui Ilie; apoi l-a implorat, zicându-i: „Omul lui Dumnezeu, te rog să protejezi viața mea și viața acestor cincizeci de slujitori ai tăi! ¹⁴ Știm că focul care a coborât din cer, i-a consumat deja pe primii doi comandanți ai grupelor formate din cincizeci de oameni și pe subordonații lor. Dar acum aș prefera ca viața mea să aibă valoare în fața ta!” ¹⁵ Atunci îngerul Domnului i-a zis lui Ilie: „Pleacă împreună cu el și să nu-ți fie frică!” Ilie s-a dus imediat la rege împreună cu acel comandant. ¹⁶ El i-a zis regelui: „Domnul îți spune: «Nu este în Israel Dumnezeu, al cărui cuvânt să-L poți întreba? De ce trimiți mesageri să-l întrebe pe Baal-Zebub – zeul Ecronului? Pentru că ai procedat astfel, nu vei mai coborî din patul în care ai urcat; ci, cu certitudine, vei muri!».” ¹⁷ Ahazia a murit – conform Cuvântului Domnului pe care l-a proclamat Ilie. Pentru că nu avea nici un fiu, în locul lui a devenit rege Ioram. Era al doilea an al guvernării lui Iehoram – fiul lui Iehoșafat – care era rege în teritoriul numit Iuda. ¹⁸ Celelalte fapte pe care le-a făcut Ahazia, oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor din

teritoriul numit Israel”? 2 Când a vrut Domnul să-l ridice pe Ilie la cer într-un vârtej de vânt, Ilie și Elisei plecau împreună din Ghilgal. ²Ilie i-a zis lui Elisei: „Te rog să rămâi aici; pentru că Domnul mă trimite până la Betel.” Elisei i-a răspuns: „Jur pe Domnul care este viu și pe sufletul tău care trăiește, că nu mă voi despărți de tine!” Astfel, ei au mers împreună la Betel. ³Profeții care erau în localitatea Betel, l-au întâmpinat pe Elisei și i-au zis: „Știi că Domnul îl va răpi astăzi pe stăpânul tău de lângă tine?” Elisei le-a răspuns: „Da, știu; dar tăceți!” ⁴Apoi Ilie i-a zis lui Elisei: „Te rog să rămâi aici; pentru că Domnul mă trimite la Ierihon.” Elisei i-a răspuns: „Jur pe Domnul care este viu și pe sufletul tău care trăiește, că nu mă voi despărți de tine!” Astfel, ei au mers împreună la Ierihon. ⁵Profeții care erau în localitatea Ierihon, l-au întâmpinat pe Elisei și i-au zis: „Știi că Domnul îl va răpi astăzi pe stăpânul tău de lângă tine?” El le-a răspuns: „Da, știu; dar tăceți!” ⁶Apoi Ilie i-a zis lui Elisei: „Te rog să rămâi aici; pentru că Domnul mă trimite la Iordan.” Elisei i-a răspuns: „Jur pe Domnul care este viu și pe sufletul tău care trăiește, că nu mă voi despărți de tine!” Astfel, ei au plecat împreună. ⁷Au venit cincizeci de bărbați dintre profeți; și s-au oprit la o anumită distanță de ei. Ilie și Elisei stăteau amândoi pe malul Iordanului. ⁸Atunci Ilie și-a luat mantaua, a făcut-o sul și a lovit cu ea apele (Iordanului). Ele s-au dat într-o parte și în cealaltă; și astfel, cei doi au traversat pe uscat până pe malul celălalt. ⁹După ce au traversat (Iordanul), Ilie i-a zis lui Elisei: „Spune-mi ce favor aş putea să-ți fac înainte de a fi luat de la tine!” Elisei i-a răspuns: „Îmi doresc să vină peste mine o măsură dublă din spiritul tău.” ¹⁰Ilie i-a spus: „Ai cerut un lucru dificil; dar dacă mă vei vedea când voi fi luat de lângă tine, ți se va întâmpla exact cum ai cerut. Dacă nu mă vei vedea, nu ți se va întâmpla așa.” ¹¹În timp ce mergeau și vorbeau unul cu altul, a apărut un car de foc și niște cai de foc. Aceștia i-au despărțit pe unul de celălalt; și Ilie s-a înălțat la cer într-un vârtej de vânt. ¹²Elisei (îi) privea și striga: „Părinte! Părinte! Carul lui Israel și călăreții lui!” După ce nu l-a mai văzut, Elisei și-a luat hainele și le-a rupt în două. ¹³Apoi a luat mantaua pe care Ilie o lăsase să cadă. S-a întors și a stat pe malul Iordanului. ¹⁴A luat mantaua pe care o lăsase Ilie să cadă, a lovit cu ea apele (Iordanului) și a zis: „Unde este acum Dumnezeuul lui Ilie numit Domnul?” Imediat după ce a lovit apele, ele s-au despărțit într-o parte și în alta; iar Elisei a traversat pe celălalt mal. ¹⁵Când au văzut ce se întâmplase, profeții care erau în fața Ierihonului au zis: „Spiritul lui Ilie a venit peste Elisei!” Au venit să-l întâmpine; și i s-au închinat aplecându-se până la pământ. ¹⁶Ei i-au zis: „Între slujitorii tăi sunt cincizeci de oameni curajoși. Te rugăm să le permiți să-l caute pe stăpânul tău. Poate că Spiritul Domnului l-a dus și l-a aruncat pe vreun munte sau în vreo vale.” Elisei le-a răspuns: „Să nu-i trimiteți.” ¹⁷Dar ei au insistat până când Elisei, deranjat, le-a zis: „Trimiteți-i!” I-au trimis pe cei cincizeci de oameni care l-au căutat trei zile fără să-l găsească. ¹⁸Elisei îi aștepta la Ierihon. Când s-au întors la el, le-a zis: „Nu v-am spus că nu este cazul să vă duceți să-l căutați?” ¹⁹Apoi bărbații din oraș i-au zis lui Elisei: „Stăpâne, după cum vezi, poziția și locul pe care este construit orașul, sunt bune; dar apele sunt rele și pământul este arid.” ²⁰El le-a zis: „Aduceți-mi un vas nou; și puneți sare în el.” Ei i-au adus acel vas. ²¹Apoi Elisei s-a dus la izvorul apelor, a aruncat în el sare și a zis: „Domnul spune: «Vindec aceste ape! Ele nu vor mai cauza niciodată moartea; și nici nu vor mai face pământul neproductiv!».” ²²Astfel, apele au rămas „vindecate” până astăzi, conform cuvântului proclamat de

Elisei. ²³Elisei a plecat apoi de acolo și s-a dus la Betel. În timp ce mergea pe drum, niște copii au ieșit din oraș și l-au ridiculizat, strigându-i: „Du-te, chelule! Du-te, chelule!” ²⁴El s-a uitat în spate, i-a văzut și i-a blestemat în Numele Domnului. Atunci au venit din pădure două ursoaice care au sfâșiat patruzeci și doi dintre acei copii. ²⁵Elisei a plecat din acea zonă și s-a dus la muntele Carmel; apoi s-a întors în Samaria. **3** Ioram – fiul lui Ahab – a început să guverneze în teritoriul numit Israel, la Samaria, în al optsprezecelea an al guvernării lui Iehoșafat – regele din teritoriul numit Iuda; și a guvernat doisprezece ani. ²El a făcut ce este rău în relația lui cu Domnul. Totuși, nu s-a comportat la fel de rău ca tatăl lui și ca mama lui, pentru că a desființat pietrele sacre închinat lui Baal pe care le făcuse Ahab. ³Dar Ioram a comis păcatele lui Ieroboam – fiul lui Nebat – care-l făcuse pe Israel să păcătuiască; și nu le-a abandonat. ⁴Meșa – regele Moabului – avea turme mari și era obligat să dea regelui lui Israel o sută de mii de miei și o sută de mii de berbeci împreună cu lâna lor. ⁵Dar după moartea lui Ahab, regele Moabului s-a revoltat împotriva regelui lui „Israel”. ⁶Atunci regele Ioram a plecat din Samaria; și a numărat întregul Israel. ⁷Apoi a trimis un mesaj lui Iehoșafat – regele lui Iuda – spunându-i: „Regele Moabului s-a revoltat împotriva mea. Vrei să vii cu mine să luptăm împotriva Moabului?” El i-a răspuns lui Ioram: „Da, voi veni. Eu și cu tine vom fi aliați, poporul meu va merge împreună cu poporul tău și caii mei vor fi împreună cu ai tăi. ⁸Vreau să știu pe ce drum vom merge.” Ioram i-a răspuns: „Vom merge pe drumul care conduce prin deșertul Edomului.” ⁹Atunci regele Israelului, regele lui Iuda și regele Edomului au plecat împreună. Dar după ce au înaintat făcând un ocol de zile, n-au mai găsit apă pentru armată și pentru animale. ¹⁰Atunci regele Israelului a zis: „Ah! Domnul i-a chemat pe acești trei regi ca să-i facă să fie învinși de Moab!” ¹¹Dar Iehoșafat a zis: „Nu este aici nici un profet al Domnului prin care să-L întrebăm pe El (ce să facem)?” Atunci unul dintre slujitorii regelui din teritoriul numit Israel, a răspuns: „Este aici Elisei – fiul lui Șafat – care avea obiceiul să toarne apă pe mâinile (profetu)lui Ilie.” ¹²Iehoșafat a zis: „Știu că îl însoțește Cuvântul Domnului!” Atunci regele teritoriului numit Israel, Iehoșafat și regele Edomului s-au dus împreună la profet. ¹³Elisei i-a zis regelui lui „Israel”: „Ce avem noi în comun? Du-te la profeții tatălui tău și la profeții mamei tale!” Regele „Israelului” a răspuns: „Nu; pentru că Domnul a chemat pe acești trei regi ca să-i facă să ajungă în mâinile Moabului!” ¹⁴Elisei a zis: „Jur pe Domnul Armatelor care este viu și pe care îl slujesc, că dacă n-aș avea în vedere pe Iehoșafat – regele lui Iuda – nici nu te-aș lua în considerare și nici nu m-aș uita la tine!” ¹⁵Acum aduceți-mi un cântăreț cu o harpă!” În timp ce cântărețul cânta, mâna Domnului a coborât peste Elisei. ¹⁶Atunci el a zis: „Domnul spune: «Faceți în această vale gropi, una lângă cealaltă; ¹⁷pentru că Domnul vă anunță că deși nu veți avea vânt sau ploaie, valea se va umple cu apă și veți bea atât voi, cât și vitele și animalele voastre!»” ¹⁸Totuși, acesta este doar un lucru nesemnificativ pentru Domnul. El va face ca și Moabul să ajungă în mâinile voastre. ¹⁹Voi îi veți distruge toate orașele fortificate și pe toate cele remarcabile; veți tăia fiecare copac bun, veți astupa izvoarele de apă și veți strica cu pietre fiecare teren agricol bun!».” ²⁰În următoarea dimineață, în timp ce se oferea (Domnului) sacrificiul, a început să vină apă de pe drumul dinspre Edom; și pământul s-a umplut de apă. ²¹Când au auzit toți moabiții că regii vin să lupte împotriva lor, i-au chemat pe toți aceia care erau

capabili să poarte armele – atât tineri cât și bătrâni – și au stat la marginea teritoriului lor. ²²Când s-au trezit dimineața devreme, soarele strălucea deasupra apelor; și moabiții au văzut în fața lor apele roșii ca sângele. ²³Ei au zis: „Acesta este sânge! Regii s-au luptat între ei și s-au omorât unii pe alții! Acum, vino să-ți iei prada, Moab!” ²⁴Dar când au intrat în tabăra lui Israel, israelienii au venit și i-au bătut pe moabiți până când au fugit din fața lor. Apoi au pătruns pe teritoriul lor și i-au omorât pe moabiți. ²⁵Le-au distrus orașele; și toți bărbații au aruncat pietre în terenurile lor agricole. Toate acele terenuri au fost umplute de pietre. Au astupat toate izvoarele de apă și au tăiat toți copacii buni. Mai rămăseseră doar zidurile orașului Chir-Hareset; dar cei care trăgeau cu praștia, l-au înconjurat și l-au cucerit. ²⁶Când regele Moabului a văzut că a fost învins în acea luptă, a luat cu el șapte sute de oameni care luptau folosind sabia; și intenționa să-și facă drum până la regele Edomului; dar n-au putut. ²⁷Atunci a luat pe primul copil născut în familia lui, care urma să fie rege în locul lui; și l-a oferit (zeilor) ca ardere integrală pe zidul orașului. Văzând acest lucru, Israel a fost afectat de o mare indignare. Astfel, Israel s-a retras din Moab; și fiecare s-a întors acasă. **4** Soția unuia dintre profeți a venit la Elisei plângând; și i-a zis: „Discipolul tău – soțul meu – a murit; și tu știi că acest discipol al tău se temea de Domnul. Cel care îl împrumutase, vine acum să-i ia pe cei doi copii ai mei și să-i facă sclavii lui!” ²Elisei a întrebat-o: „Ce aş putea să fac pentru tine? Spune-mi: ce ai în casa ta?” Ea a răspuns: „Slujitoarea ta nu mai are nimic în casă – cu excepția unui vas cu ulei.” ³Elisei i-a zis: „Du-te și cere vase de la toți vecinii tăi. Cere vase goale; și să nu aduni puține. ⁴Când te vei întoarce, încuie ușa și rămâi acolo în casă împreună cu fiii tăi. Apoi toarnă ulei în fiecare dintre aceste vase. Atunci când vor fi pline, pune-le separat într-un loc.” ⁵Femeia a plecat și a încuiat ușa după ce a intrat în casă împreună cu fiii ei. Aceia îi apropiiau vasele, iar ea turna ulei în ele. ⁶Atunci când vasele au fost pline, acea femeie i-a zis fiului ei: „Mai adu-mi un vas!” El i-a zis: „Nu mai este nici (măcar) unul!” De atunci, uleiul nu a mai curs. ⁷Apoi femeia s-a dus și i-a relatat omului lui Dumnezeu despre ce se întâmplase. El i-a zis: „Du-te și vinde uleiul. Apoi plătește-ți datoria; iar cu ce va rămâne, vei putea trăi împreună cu fiii tăi.” ⁸Într-o zi Elisei trecea prin Sunem. Acolo era o femeie bogată care a insistat ca el să mănânce în casa ei. Și de fiecare dată când trecea pe acolo, Elisei se oprea la ea ca să mănânce. ⁹Acea femeie i-a zis soțului ei: „Am constatat că acest om care trece frecvent pe la noi, este un sfânt al lui Dumnezeu.” ¹⁰Să facem pe acoperiș o cameră mică. Să punem în ea un pat pentru el, o masă, un scaun și un suport pentru sursa de lumină; pentru ca atunci când va veni la noi, să stea acolo.” ¹¹Într-o zi, când se întorsese, Elisei a intrat în acea cameră și s-a odihnit. ¹²Apoi a zis slujitorului lui care se numea Ghehazi: „Cheam-o pe această sunamită!” Ghehazi a chemat-o; și ea a venit. ¹³Elisei i-a zis lui Ghehazi: „Spune-i: «Tu te-ai deranjat făcând toate aceste lucruri pentru noi. Acum, ce am putea să facem pentru tine ca recompensă? Să vorbim pentru tine regelui sau conducătorului armatei?».” Ea a răspuns: „Eu locuiesc în mijlocul poporului meu.” ¹⁴Elisei a întrebat: „Ce putem face pentru ea?” Ghehazi a răspuns: „Ei bine, ea nu are nici un fiu: iar soțul ei este bătrân.” ¹⁵Elisei i-a zis: „Cheam-o!” El a chemat-o, iar ea a venit și s-a oprit în prag. ¹⁶Elisei a zis: „La anul, în această perioadă, vei ține în brațe un fiu.” Ea a zis: „Nu, stăpâne! Omul lui Dumnezeu, nu o determina pe slujitoarea ta să-și facă iluzii!” ¹⁷Dar acea femeie a rămas însărcinată; și a născut un

fiu chiar în acea perioadă de timp, în următorul an – exact cum îi spusese Elisei.

¹⁸Copilul a crescut. Într-o zi, când se dusesse la tatăl lui – acolo unde erau secerătorii –

¹⁹i-a zis: „Capul meu! Capul meu!” Atunci tatăl copilului a zis slujitorului lui: „Du-l la mama lui!”

²⁰După ce slujitorul l-a luat și l-a dus la mama lui, copilul a stat pe genunchii ei până la prânz; și apoi a murit.

²¹Ea s-a ridicat și a pus copilul pe patul omului lui Dumnezeu. Apoi a închis ușa și a plecat.

²²L-a chemat pe soțul ei și i-a zis: „Te rog să-mi trimiți un slujitor și o măgăriță, ca să pot merge repede la omul lui Dumnezeu; apoi mă voi întoarce.”

²³Dar el a întrebat-o: „De ce te duci astăzi la el? Nu este nici lună nouă, nici Sabat!” Ea i-a răspuns: „Fii liniștit!”

²⁴Și după ce a pus șaua pe măgăriță, a zis slujitorului ei: „Mână și pleacă! Să nu te oprești pentru mine decât atunci când îți voi spune!”

²⁵Ea a plecat și a ajuns la omul lui Dumnezeu – pe muntele Carmel. Când a văzut-o de la depărtare, omul lui Dumnezeu i-a zis slujitorului lui care se numea Ghehazi: „Privește! Ea este acea sunamită!”

²⁶Aleargă să o întâmpini și întreab-o dacă totul este bine în legătură cu ea, cu soțului ei și referitor la copilul ei.” Ea i-a răspuns: „Toate sunt bune!”

²⁷După ce a ajuns la omul lui Dumnezeu pe munte, femeia i-a îmbrățișat picioarele. Atunci Ghehazi s-a apropiat ca s-o îndepărteze; dar omul lui Dumnezeu i-a zis: „Las-o, pentru că are tristețe în suflet. Domnul mi-a ascuns acest lucru și nu mi l-a revelat.”

²⁸Ea a zis: „Am cerut eu un fiu stăpânului meu? Nu ți-am spus eu să nu-mi creezi iluzii?”

²⁹Elisei i-a zis lui Ghehazi: „Echipează-te, ia toiagul meu în mână și fugi. Dacă te vei întâlni cu cineva pe drum, să nu-l saluți; și dacă te va saluta cineva, să nu-i răspunzi. Să pui toiagul meu pe fața copilului.”

³⁰Dar mama copilului a zis: „Jur pe Domnul care este viu și pe sufletul tău care trăiește, că nu voi pleca de lângă tine!” El s-a ridicat apoi; și a urmat-o.

³¹Ghehazi s-a dus înainte și a pus toiagul pe fața băiatului; dar el n-a produs nici un sunet și nu a oferit nici o dovadă că ar fi revenit la viață. Apoi Ghehazi s-a întors să-l întâlnească pe Elisei; și i-a zis: „Băiatul nu s-a trezit!”

³²Când a ajuns Elisei în casă, a văzut că băiatul era pus mort în patul lui.

³³A intrat și a închis ușa după ei. Elisei s-a rugat Domnului.

³⁴Apoi s-a dus și s-a așezat pe(st) copil. S-a întins deasupra lui, astfel încât a ajuns cu gura lui pe gura copilului, cu ochii lui în dreptul ochilor copilului și cu mâinile lui pe mâinile copilului. Astfel, corpul copilului s-a încălzit.

³⁵Elisei s-a întors și s-a plimbat prin casă; apoi a urcat din nou și s-a întins peste copil. Băiatul a strănutat de șapte ori; apoi și-a deschis ochii.

³⁶Elisei l-a chemat pe Ghehazi și i-a zis: „Cheamă sunamita!” El a chemat-o. Când a ajuns la el, Elisei i-a zis: „Ia-ți fiul!”

³⁷Ea a venit și a căzut la picioarele lui, închinându-i-se (prin aplecare) până la pământ. Apoi s-a ridicat și a ieșit împreună cu fiul ei.

³⁸Elisei s-a întors la Ghilgal. În țară era foamete. În timp ce profeții primeau învățătură, Elisei i-a zis slujitorului lui: „Pune acea mare oală (deasupra focului) și fierbe ciorbă pentru profeți!”

³⁹Unul dintre ei s-a dus pe câmp ca să adune plante; și a găsit o viță sălbatică. A cules din ea dovleci sălbatici – până și-a umplut partea de jos a hainei. Când s-a întors, i-a tăiat și i-a pus în oala cu ciorbă – pentru că nu știa ce sunt.

⁴⁰Apoi au dat oamenilor să mănânce din acea ciorbă. Dar când au început să mănânce din ea, ei au strigat astfel: „Omul lui Dumnezeu, să știi că este moartea în oală!” Și n-au putut să mănânce din ea.

⁴¹Elisei a zis: „Aduceți făină!” El a aruncat făină în oală; și apoi a zis: „Dați-le acum oamenilor să mănânce!” Și n-a mai fost nimic otrăvitor în acea oală.

⁴²A venit un om din Baal-Șalișa care i-a adus omului lui Dumnezeu douăzeci de pâini de orz –

făcute din primele recolte adunate – și spice proaspete, transportate într-un sac. Elisei i-a zis (slujitorului): „Dă-le oamenilor să mănânce!” ⁴³ Dar slujitorul lui i-a răspuns: „Cum pot să împart acestea la o sută de oameni?” Atunci Elisei i-a zis: „Dă-le oamenilor să mănânce; pentru că Domnul spune: «Vor mânca; și va mai și rămâne!».” ⁴⁴ Atunci au fost serviți cu pâine; iar ei au mâncat și le-a mai și rămas – conform Cuvântului Domnului. **5** Naaman – comandantul armatei regelui Aramului – era un om important pentru stăpânul lui; și i se acorda un mare respect, pentru că prin el a facilitat Domnul victoria arameilor. Dar acest om care ajunsese cunoscut ca fiind un luptător remarcabil, era lepros. ² Arameii plecaseră la război împărțiți în mai multe grupuri; și luaseră prizonieri o tânără din teritoriul numit Israel. Ea a ajuns să fie folosită ca slujitoare a soției lui Naaman. ³ Într-o zi, fata a zis stăpânei ei: „Dacă stăpânul meu ar merge la profetul din Samaria, acela l-ar vindeca de lepra lui!” ⁴ Naaman s-a dus la stăpânul lui și i-a relatat ce i-a spus tânăra israeliană. ⁵ Regele Aramului i-a zis: „Du-te; pentru că voi trimite o scrisoare regelui lui Israel!” Naaman a plecat; și a luat cu el zece talanți de argint, șase mii se șecheli de aur și zece seturi complete de haine. ⁶ El i-a dat regelui lui Israel acea scrisoare, care conținea următorul mesaj: „Când îți va fi înmănată această scrisoare, vei ști că trebuie să-l vindeci pe slujitorul meu – pe Naaman – de lepra lui.” ⁷ După ce a citit scrisoarea, regele lui Israel și-a rupt hainele; și a zis: „Sunt eu Dumnezeu ca să omor și să învii? De ce pretinde ca eu să vindec un om de lepra lui? Să știți și să înțelegeți că el caută motiv de ceartă cu mine!” ⁸ Când a auzit Elisei – omul lui Dumnezeu – că regele lui Israel și-a rupt hainele, a trimis pe cineva la el, să-i spună: „De ce ți-ai rupt hainele? Trimite-l la mine; și va ști că există un profet în Israel!” ⁹ Naaman a venit cu mulțimea lui de însoțitori călare pe cai și în care; și s-au oprit în fața casei lui Elisei. ¹⁰ Atunci Elisei i-a trimis un mesager, prin intermediul căruia i-a transmis: „Du-te și spală-te în Iordan de șapte ori. Astfel, carnea ți se va vindeca și vei fi curat!” ¹¹ Dar Naaman s-a supărat și a plecat zicând: „Eu credeam că va veni la mine, se va opri în fața mea și va chema numele Dumnezeului lui – invocând pe Domnul – și apoi își va pune mâna peste rană și mă va vindeca de lepră.” ¹² Oare nu sunt Abana și Parpar – râurile Damascului – mai bune decât toate apele Israelului? Nu puteam să mă spăl în ele și să fiu astfel curățat (de lepră)?” Apoi s-a întors și a plecat plin de mânie. ¹³ Dar slujitorii lui s-au apropiat de el și i-au zis: „Părinte, dacă profetul ți-ar fi cerut să faci un lucru greu, oare nu l-ai fi făcut? Cu atât mai mult acum, când ți-a spus (doar) să te speli ca să fii curat!” ¹⁴ Atunci a coborât și s-a scufundat de șapte ori în Iordan – cum îi spusese omul lui Dumnezeu. Și carnea lui a devenit din nou ca a unui copil(aș). Astfel s-a curățat (Naaman) de lepră. ¹⁵ Apoi Naaman, împreună cu toți însoțitorii lui, s-au întors la omul lui Dumnezeu. Când a ajuns, s-a oprit în fața lui și i-a zis: „Acum știu că nu există alt Dumnezeu (real) pe tot pământul, cu excepția Celui pe care-l are Israel! Te rog să primești un dar din partea slujitorului tău!” ¹⁶ Dar Elisei i-a răspuns: „Jur pe Domnul care este viu și pe care-l slujesc, că nu voi lua nimic!” Chiar dacă Naaman a insistat, Elisei a refuzat darul lui. ¹⁷ Atunci Naaman a zis: „Dacă nu vrei (acest dar), te rog să permiți slujitorului tău să încarce pământ – atât cât pot duce doi măgari; pentru că de acum înainte, slujitorul tău nu va mai aduce arderi integrale sau sacrificii altor (dumne)zei, ci numai Domnului!” ¹⁸ Totuși Îl rog pe Domnul să-l ierte pe slujitorului tău atunci când stăpânul meu intră în templul lui Rimon să se închine

acolo; pentru că în acea situație, când el se ține de brațul meu, mă închin și eu în templul lui Rimon. Deci doresc ca Domnul să-l ierte pe slujitorul tău când mă voi închina în templul lui Rimon!” ¹⁹Elisei i-a răspuns: „Du-te liniștit!” După ce Naaman a plecat de la el și a parcurs o anumită distanță, ²⁰Ghehazi – slujitorul lui Elisei, omul lui Dumnezeu – și-a zis: „Stăpânul meu l-a refuzat pe Naaman – pe acest arameu; și nu a luat de la el ce i-a adus. Jur pe Domnul care este viu, că voi alerga și voi lua ceva de la el!” ²¹Astfel, Ghehazi s-a dus după Naaman. Când l-a văzut Naaman alergând după el, a coborât din car ca să-l întâmpine; și i-a zis: „Este totul bine?” ²²Ghehazi a răspuns: „Totul este bine. Dar stăpânul meu m-a trimis să-ți spun: «Au venit chiar acum la mine doi profeți tineri din regiunea muntoasă a urmașilor lui Efraim. Te rog să-mi dai pentru ei un talant de argint și două seturi complete de haine.” ²³Naaman i-a zis: „Te rog să-mi permiți plăcerea de a-ți oferi doi talanți!” Naaman a insistat și i-a pus doi talanți de argint în doi saci, împreună cu două seturi de haine. I-a mai dat și doi slujitori care să-l ajute la transportul acelor lucruri grele. ²⁴Când a ajuns la deal, Ghehazi le-a luat din mâinile lor și le-a pus în casă. Apoi le-a dat ocazia acelor oameni să plece; iar ei s-au întors (la stăpânul lor). ²⁵Ghehazi s-a dus la stăpânul lui – la Elisei. Atunci Elisei l-a întrebat: „De unde vii, Ghehazi?” El a răspuns: „Slujitorul tău nu a fost nicăieri.” ²⁶Dar Elisei i-a zis: „Oare n-a fost spiritul meu cu tine, când a coborât acel om din car și te-a întâmpinat? Chiar este acum timpul pentru luat argint, haine, măslini, vii, oi, boi, slujitori și slujitoare?” ²⁷Lepra lui Naaman se va lipi de tine și de urmașii tăi, pentru totdeauna!” Apoi Ghehazi a plecat din fața lui Elisei leproș – alb ca zăpada. **6** Profetii i-au zis lui Elisei: „Să știi că locul unde ne întâlnim cu tine, este prea strâmt pentru noi. ²Permite-ne să mergem la Iordan. Fiecare dintre noi va lua de acolo câte un buștean; și vom face un loc unde să putem locui.” El le-a răspuns: „Duceți-vă!” ³Atunci unul dintre ei a zis: „Te rog să fii bun și să vii cu slujitorii tăi.” El le-a răspuns: „Voi veni.” ⁴Elisei s-a dus astfel cu ei. Când au ajuns la Iordan, au început să taie copacii. ⁵Dar s-a întâmplat că în timp ce unul dintre ei tăia un copac, fierul de la topor a căzut în apă. Atunci el a strigat (la Elisei): „Ah, stăpâne, era împrumutat!” ⁶Omul lui Dumnezeu l-a întrebat: „Unde a căzut?” Și după ce acela i-a arătat locul, Elisei a tăiat un băț și l-a aruncat acolo. Atunci fierul toporului a început să plutească. ⁷Apoi Elisei a zis: „Ridică-l!” El a întins mâna și l-a luat. ⁸Regele Aramului era în război cu cei din teritoriul numit Israel. După ce a avut o ședință cu slujitorii lui, a zis: „Îmi voi organiza tabăra în următorul loc: [...]” ⁹Dar omul lui Dumnezeu a trimis pe cineva să spună regelui lui Israel: „Fii atent și nu trece prin acel loc; pentru că arameii s-au dus acolo.” ¹⁰Regele lui Israel a trimis niște oameni să spioneze acel loc despre care îl avertizase omul lui Dumnezeu. Și a procedat așa nu o dată, ci de mai multe ori. ¹¹Regele Aramului s-a enervat din cauza acestor lucruri. El și-a chemat slujitorii și le-a zis: „Care dintre voi este de partea regelui lui Israel?” ¹²Atunci unul dintre slujitorii lui i-a răspuns: „O, rege, stăpânul meu, nimeni nu te trădează. Dar profetul Elisei – cel care trăiește în Israel – spune regelui lui Israel cuvintele pe care le spui chiar și în camera ta de dormit!” ¹³Atunci regele a zis: „Duceți-vă și vedeți unde este (acest profet); apoi voi trimite (oameni) să-l prindă!” Când s-au întors, ei i-au zis: „Este la Dotan!” ¹⁴Regele a trimis acolo cai, care și o puternică armată. Ei au ajuns noaptea; și au înconjurat orașul. ¹⁵Slujitorul omului lui Dumnezeu s-a trezit dimineața devreme; s-a ridicat, s-a dus afară și a văzut

o armată care avea cai și care, înconjurând orașul. Slujitorul s-a întors și i-a zis: „Ah, stăpâne, ce vom face?” ¹⁶El i-a răspuns: „Nu te speria; pentru că aliații noștri sunt mai mulți decât aceia care sunt cu ei. ¹⁷Apoi Elisei s-a rugat, zicând: „O, Doamne, deschide-i ochii să poată vedea!” Și Domnul a deschis ochii slujitorului. Astfel, el a putut să vadă muntele plin de cai și de care de foc în jurul lui Elisei. ¹⁸În timp ce arameii veneau, Elisei s-a rugat Domnului; și a zis: „Te rog, lovește-i pe acești oameni cu orbire!” Și Domnul i-a lovit cu orbire – exact cum a cerut Elisei. ¹⁹Atunci Elisei le-a zis: „Nu acesta este drumul și nu acesta este orașul. Urmați-mă; și vă voi conduce la omul pe care îl căutați!” El i-a dus în Samaria. ²⁰După ce au intrat în Samaria, Elisei a zis: „Doamne, deschide ochii acestor oameni, ca să poată vedea!” Și Domnul le-a deschis ochii; iar ei au văzut că erau în mijlocul Samariei. ²¹Atunci când i-a văzut, regele lui Israel l-a întrebat pe Elisei: „Să-i omor, părinte? Să-i omor?” ²²Elisei a răspuns: „Nu-i omorî! Oare i-ai omorî pe aceia pe care-i iei prizonieri cu sabia și cu arcul tău? Servește-i cu pâine și cu apă, ca să mănânce și să bea. Apoi să se întoarcă la stăpânul lor!” ²³Atunci regele a organizat un mare banchet. După ce au mâncat și au băut, le-a permis să plece; iar ei s-au întors la stăpânul lor. De atunci încolo, acele grupuri înarmate ale arameilor nu s-au mai întors pe teritoriul lui Israel. ²⁴După mai mult timp, Ben-Hadad – regele Aramului – și-a adunat întreaga armată, a înaintat și a asediat Samaria. ²⁵Pentru că asediul s-a prelungit, foametea s-a intensificat foarte mult în Samaria – astfel încât un cap de măgar ajunsese să valoreze optzeci de șecheli de argint, iar un sfert de măsură de excremente de porumbel se vindea cu cinci șecheli. ²⁶În timp ce regele lui Israel trecea mergând pe zid, o femeie a strigat: „O, rege, stăpânul meu, salvează-mă!” ²⁷Dar el i-a zis: „Dacă nu te salvează Domnul, cu ce te-aș putea salva eu? Cu ce există pe terenul unde adunăm recolta sau cu ce este în teasc?” ²⁸Apoi regele a continuat: „Ce problemă ai?” Ea a răspuns: „Această femeie mi-a zis: „Dă-l pe fiul tău ca să-l mâncăm astăzi; iar pe fiul meu îl vom mânca mâine.” ²⁹Noi l-am fiert pe fiul meu și l-am mâncat. Iar în următoarea zi, când i-am zis: «Dă-l pe fiul tău ca să-l mâncăm», ea și-a ascuns fiul!” ³⁰Când a auzit regele cuvintele femeii, și-a rupt hainele în timp ce era încă pe zid... Atunci oamenii au privit la el; și au văzut că regele avea pe corpul lui un sac. ³¹El a zis: „Dumnezeu să se comporte cu mine cu toată duritatea, dacă va mai rămâne astăzi capul lui Elisei – fiul lui Șafat – pe umeri lui!” ³²Elisei stătea în casă; iar cei care formau consiliul bătrânilor, stăteau lângă el. Regele a trimis pe cineva la Elisei. Dar înainte să ajungă mesagerul, Elisei le-a zis celor care formau consiliul bătrânilor: „Vedeți că acest criminal trimite pe cineva să-mi ia capul? Ascultați! Când va veni mesagerul, închideți ușa și țineți-l în exterior. Oare nu se aude zgomotul pașilor stăpânului lui care vine după el?” ³³În timp ce el încă le vorbea, mesagerul a ajuns la ei. Atunci el a zis: „Acest dezastru vine de la Domnul. De ce să mai sperăm în intervenția (salvatoare a) Lui? 7 Elisei a zis: „Ascultați ce vă spune Cuvântul Domnului! Domnul afirmă: „Mâine, la această oră, se va vinde la poarta Samariei o măsură de făină cu un șechel și două măsuri de orz tot cu un șechel!” ²Dar comandantul pe brațul căruia se rezema regele, i-a răspuns omului lui Dumnezeu: „Acest lucru nu s-ar putea întâmpla nici dacă ar face Domnul ferestre în cer!” Elisei i-a răspuns: „Vei vedea cu ochii tăi, dar nu vei (putea) mânca!” ³La intrarea orașului, dincolo de poartă, erau patru leproși care au zis unul altuia: „De ce să stăm aici până vom muri? ⁴Dacă vom intra în oraș,

vom muri din cauza foametei din el. Dar și dacă vom sta aici, (oricum) vom muri. Veniți deci să ne predăm arameilor. Dacă ne vor lăsa să trăim, vom mai trăi; iar dacă ne vor omorî, vom muri.” ⁵ Astfel, atunci când apunea soarele, ei au plecat și s-au dus în tabăra arameilor. Dar când au ajuns la intrarea în tabără, au văzut că nu mai era nimeni acolo; ⁶ pentru că Domnul făcuse ca arameii să audă zgomot de cai și de care – exact ca zgomotul pe care-l face o mare armată – și s-au gândit că regele lui Israel a plătit pe regii hitiților și pe conducătorii egipteni ca să vină (să lupte) împotriva lor. ⁷ Astfel, la apusul soarelui, arameii au plecat și au fugit, abandonându-și corturile, caii și măgarii. Au lăsat tabăra așa cum era; și au fugit ca să-și salveze viața. ⁸ Când au ajuns în tabăra acestora, leproșii au intrat într-un cort. După ce au mâncat și au băut, au luat de acolo argint, aur și haine. Apoi s-au dus și au ascuns ce găsiseră acolo. S-au întors și au intrat într-un alt cort. Au luat și din el câteva lucruri. S-au dus și le-au ascuns și pe acelea. ⁹ Apoi și-au zis unul altuia: „Nu este bine ce facem! Aceasta este o zi a veștilor bune. Dacă vom tăcea și vom aștepta până când se luminează, vom fi pedepsiți. Să mergem și să anunțăm pe cei care sunt în palat!” ¹⁰ S-au dus și au chemat santinelele de la poarta orașului; și le-au zis: „Noi am intrat în tabăra arameilor; și am văzut că nu era nimeni acolo. Nu se auzea nici o voce de om; ci erau doar cai și măgari legați, iar corturile erau la locul lor.” ¹¹ Atunci santinelele au strigat și au anunțat despre aceste lucruri în palat. ¹² Regele s-a trezit în mijlocul nopții și le-a zis slujitorilor lui: „Vă spun eu ce vor să ne facă arameii. Știind că suntem înfometați, au plecat din tabără și s-au ascuns în câmpie, zicând: «Când vor ieși din oraș, îi vom prinde vii; și apoi vom intra în el!».” ¹³ Unul dintre slujitorii lui i-a răspuns: „Permite-ne să luăm cinci cai dintre cei care au mai rămas în oraș. Dacă vor rămâne aici, li se va întâmpla același lucru care i se întâmplă acum întregii mulțimi de oameni a lui Israel, adică vor muri așa cum moare tot poporul lui Israel. Deci să trimitem pe cineva acolo, ca să vedem ce s-a întâmplat.” ¹⁴ Au luat două care și caii care le tractau. Apoi regele i-a trimis să urmărească armata Aramului, zicându-le: „Duceți-vă și vedeți ce s-a întâmplat.” ¹⁵ Au mers pe urma lor până la Iordan; și au observat că tot drumul era plin cu haine și cu lucruri pe care le aruncaseră arameii în fuga lor. Mesagerii s-au întors și l-au anunțat pe rege despre toate acestea. ¹⁶ Apoi poporul (israelian) a venit și a jefuit tabăra arameilor. O măsură de făină s-a vândut cu un șechel, iar două măsuri de orz tot cu un șechel – conform Cuvântului Domnului. ¹⁷ Regele încredințase paza porții (orașului) comandantului pe mâna căruia se rezema el; dar acesta a murit călcat în picioare de poporul de la poartă – conform mesajului proclamat de omul lui Dumnezeu când venise regele la el. ¹⁸ S-a întâmplat exact cum a profețit regelui acel om al lui Dumnezeu, când zisese: „Măine, la această oră, se va vinde la poarta Samariei o măsură de făină cu un șechel și două măsuri de orz tot cu un șechel!” ¹⁹ Atunci comandantul regelui îi spusese omului lui Dumnezeu: „Nici dacă ar face Domnul ferestre în cer, nu s-ar putea întâmpla un asemenea lucru!” Iar omul lui Dumnezeu îi răspunsese: „Vei vedea cu ochii tăi că se va întâmpla așa; dar tu nu vei mânca din ele.” ²⁰ Și exact așa i s-a și întâmplat! Poporul l-a călcat în picioare la poartă; și astfel, el a murit. **8** Elisei i-a spus femeii căreia îi înviase fiul: „Pregătește-te și pleacă din țară împreună cu familia ta. Locuiește unde vei putea; pentru că Domnul a decis să vină peste țară o foamete care va dura șapte ani; și aceasta deja a început!” ² Femeia a procedat imediat așa cum îi spusese omul lui

Dumnezeu. A plecat împreună cu familia ei și a locuit în Filistia pentru o perioadă de șapte ani. ³La sfârșitul celor șapte, ani femeia s-a întors din Filistia și a venit la rege ca să-i prezinte o cerere pentru casa și pentru pământul ei. ⁴Regele tocmai vorbea cu Ghehazi – slujitorul omului lui Dumnezeu – și-i zicea: „Te rog să-mi relatezi toate lucrurile remarcabile făcute de Elisei!” ⁵Chiar în momentul în care Ghehazi îi povestea regelui cum a înviat Elisei un mort, a intrat acea femeie al cărei fiu fusese înviat de Elisei. Ea venise acolo ca să-și prezinte regelui acea cerere referitoare la casa și la pământul ei. Atunci Ghehazi a zis: „O, rege, stăpânul meu, aceasta este femeia despre care vorbeam; și acela este fiul ei care a fost înviat de Elisei!” ⁶Regele a întrebat-o pe femeie (despre acest lucru); și ea i-a relatat totul. Apoi regele i-a dat un servitor care să o slujească (pentru rezolvarea problemei ei), zicându-i: „Să i se retrocedeze tot ce a fost al ei, împreună cu tot venitul pământului pe care l-a avut în proprietate – din ziua în care a plecat din țară și până acum!” ⁷Elisei venise la Damasc. În acest timp, Ben-Hadad – regele Aramului – era bolnav. El a fost anunțat că a venit omul lui Dumnezeu. ⁸Regele i-a zis lui Hazael: „Ia cu tine un dar, du-te, întâlnește-te cu omul lui Dumnezeu și întreabă-L pe Domnul prin el, spunându-i: «Mă voi vindeca de această boală?».” ⁹Hazael s-a dus să se întâlnească cu Elisei; și a luat cu el – ca dar – patruzeci de cămile încărcate cu tot ce era mai bun în Damasc. Când a ajuns la Elisei, s-a prezentat în fața lui și i-a zis: „Fiul tău – Ben-Hadad, regele Aramului – m-a trimis la tine să te întreb dacă se va vindeca de boala lui. ¹⁰Elisei i-a răspuns: „Du-te și spune-i: «Cu certitudine, te vei vindeca», deși Domnul mi-a arătat că va muri.” ¹¹Apoi el a privit fix spre Hazael și s-a uitat la el până când acesta s-a jenat. Apoi omul lui Dumnezeu a început să plângă. ¹²Hazael l-a întrebat: „De ce plângi, stăpâne?” Iar el a răspuns: „Pentru că știu răul pe care îl vei face israelienilor. Vei da foc orașelor lor fortificate, îi vei omorî cu sabia pe tinerii lor, îi vei tăia în bucăți pe copiii lor și le vei rupe uterul femeilor însărcinate!” ¹³Hazael i-a zis: „Cum ar putea slujitorul tău – un biet câine – să facă un lucru atât de mare?” Elisei i-a răspuns: „Domnul mi-a arătat că vei fi regele Aramului.” ¹⁴Apoi Hazael a plecat de la Elisei și s-a întors la stăpânul lui, care l-a întrebat: „Ce ți-a spus Elisei?” El i-a răspuns: „Mi-a zis că în mod cert, te vei vindeca.” ¹⁵Dar a doua zi, Hazael a luat o pânză netedă; și după ce a muiat-o în apă, a întins-o pe fața regelui care a murit... Apoi, în locul lui a guvernat Hazael. ¹⁶În al cincilea an al guvernării lui Ioram – fiul lui Ahab, regele teritoriului numit Israel – în timp ce Iehoșafat era rege în teritoriului numit Iuda, a început să guverneze Iehoram – fiul lui Iehoșafat –, ca rege în „Iuda”. ¹⁷El avea vârsta de treizeci și doi de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim un timp de opt ani. ¹⁸Iehoram a trăit conform modelului regilor lui Israel; și a făcut ce este rău în relația lui cu Domnul – exact cum procedase familia lui Ahab – pentru că soția lui era chiar o fiică a lui Ahab. ¹⁹Totuși Domnul nu a dorit să distrugă total pe cei care locuiau în teritoriul numit Iuda – din cauza lui David – sclavul Său – pentru că îi promisese că va da pentru totdeauna o lumină atât lui cât și urmașilor lui. ²⁰Pe vremea guvernării lui Iehoram, Edom s-a revoltat împotriva dominării israelienilor din teritoriul numit Iuda; și astfel, și-a ales propriul lui rege. ²¹Atunci Iehoram a traversat în Țair împreună cu toate carele lui. Edomiții îl înconjuraseră – atât pe el, cât și pe conducătorii carelor. Dar Iehoram s-a sculat în mijlocul nopții și a scăpat din încercuire; iar armata lui s-a retras. ²²Revolta lui Edom

împotriva dominării exercitate de israelienii din teritoriul numit Iuda, continuă de atunci și până astăzi. Tot în aceea perioadă de timp s-a revoltat și Libna.²³ Celelalte fapte ale lui Iehoram și tot ce a făcut el, oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor din teritoriul numit Iuda”?²⁴ Iehoram s-a culcat lângă părinții lui și a fost înmormântat lângă ei, în „Orașul lui David”. În locul lui a început să guverneze Ahazia, fiul lui.²⁵ În al doisprezecelea an al guvernării lui Ioram – fiul lui Ahab, regele lui „Israel” – a început să guverneze Ahazia – fiul lui Iehoram – ca rege al celor din „Iuda”.²⁶ Ahazia avea vârsta de douăzeci și doi de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim pentru o perioadă de un an. Numele mamei lui era Atalia – o nepoată a lui Omri, regele lui „Israel”.²⁷ Și Ahazia a trăit asemănător familiei lui Ahab, făcând ce este rău în relația lui cu Domnul. A procedat exact ca familia lui Ahab, pentru că era căsătorit cu cineva din familia lui Ahab.²⁸ El s-a dus cu Ioram – fiul lui Ahab – ca să lupte împotriva lui Hazael – regele Aramului – la Ramot-Ghilad. Dar acolo arameii l-au rănit pe Ioram.²⁹ Regele Ioram s-a întors la Izreel, ca să se vindece de rănilile pe care i le cauzaseră arameii la Rama în timpul luptei cu Hazael, regele Aramului. Atunci Ahazia – fiul lui Iehoram, regele lui „Iuda” – s-a dus la Izreel ca să-l vadă pe Ioram – fiul lui Ahab – pentru că era rănit. **9** Profetul Elisei l-a chemat pe unul dintre profeți; și i-a zis: „Echipează-te, ia această sticlută cu ulei și du-te la Ramot-Ghilad. ²Când vei ajunge acolo, caută-l pe Iehu – fiul lui Iehoșafat, fiul lui Nimși. Intră acolo, ia-l dintre prietenii lui și du-l separat într-o cameră. ³Apoi să iei recipientul cu ulei și să torni uleiul pe capul lui, zicându-i: «Domnul spune: ‘Te ung ca rege în teritoriul numit Israel!’» Apoi să deschizi ușa și să fugi fără să te oprești.” ⁴Tânărul profet a plecat spre Ramot-Ghilad. ⁵Când a ajuns acolo, comandantii armatei stăteau împreună. El a zis: „Comandant, am un mesaj pentru tine!” Iehu a întrebat: „Pentru care dintre noi?” Acel profet a răspuns: „Pentru tine, conducător!” ⁶Iehu s-a ridicat și a intrat în casă. Tânărul i-a turnat uleiul pe cap și i-a zis: „Dumnezeul lui Israel numit Domnul îți zice: «Te ung ca rege în teritoriul numit Israel, pentru poporul Domnului. ⁷Să distrugi familia lui Ahab – stăpânul tău – pentru ca astfel să răzbun sângele slujitorilor Mei – profeții – și sângele tuturor slujitorilor Domnului pe care l-a vărsat Izabela! ⁸Va fi exterminată toată familia lui; și voi distruge pe orice bărbat care aparține lui Ahab – indiferent că este sclav sau om liber în Israel! ⁹Voi acționa împotriva familiei lui Ahab așa cum m-am comportat cu familia lui Ieroboam – fiul lui Nebat – și la fel cum am procedat în cazul familiei lui Bașa, fiul lui Ahia. ¹⁰Izabela va fi mâncată de câini pe terenul din Izreel; și nu o va înmormânta nimeni!” Apoi a închis ușa și a fugit. ¹¹Când a venit Iehu la slujitorii stăpânului lui, aceștia l-au întrebat: „Toate lucrurile sunt bune? De ce a venit acest nebun la tine?” Iehu le-a răspuns: „Voi îl cunoașteți pe acest om și știți ce poate spune.” ¹²Ei i-au zis: „Minciuni! Povestește-ne!” Iehu le-a răspuns: „El mi-a vorbit astfel: «Domnul îți zice: Te ung ca rege pentru teritoriul numit Israel!□».” ¹³Ei s-au grăbit să-și ia robele și să le pună sub el, pe treptele goale. Apoi au sunat din goarnă și au zis: „Iehu este rege!” ¹⁴Astfel a complotat Iehu – fiul lui Iehoșafat, fiul lui Nimși – împotriva lui Ioram. În acel timp, armata lui Ioram era la Ramot-Ghilad ca să-l apere de atacurile lui Hazael, regele Aramului. ¹⁵Regele Ioram a fost rănit și s-a întors la Izreel ca să se vindece de rănilile pe care i le făcuseră arameii în timpul războiului cu Hazael, regele Aramului. Iehu a continuat zicând: „Dacă aceasta este și dorința

voastră, atunci nu lăsați pe nimeni să scape din oraș; pentru că altfel riscăm să se ducă cineva să anunțe despre acest lucru la Izreel.” ¹⁶Apoi Iehu a încălecat și s-a dus la Izreel, pentru că Ioram se odihnea acolo; iar Ahazia – regele teritoriului numit Iuda – se dusesse să-l vadă. ¹⁷Santinela turnului din Izreel a văzut oamenii înarmați ai lui Iehu apropiindu-se; și a zis: „Văd niște grupe de soldați venind!” Ioram a zis: „Trimite un călăreț ca să-i întâmpine și să-i întrebe dacă totul este bine!” ¹⁸Călărețul a plecat; și când l-a întâlnit pe Iehu, i-a zis: „Regele te întreabă: «Totul este bine?»” Iehu i-a răspuns: „Ce-ți pasă ție dacă totul este bine? Urmează-mă!” Santinela l-a anunțat pe rege, zicându-i: „Mesagerul s-a dus până la ei, dar nu se mai întoarce!” ¹⁹Atunci a fost trimis un al doilea călăreț care s-a dus la ei; și le-a zis: Regele vă întreabă: „Este totul bine?” Iehu i-a răspuns: „Ce-ți pasă ție dacă totul este bine? Urmează-mă!” ²⁰Santinela l-a anunțat pe rege, zicându-i: „Mesagerul s-a dus până la ei, dar nu se mai întoarce; iar acele grupe de soldați care vin, vin cu viteza care îi este specifică lui Iehu – fiul lui Nimși; pentru că el este cel care se deplasează ca un nebun!” ²¹Atunci Ioram a ordonat: „Înhamă!” După ce au pregătit carul, Ioram – regele lui „Israel” – și Ahazia – regele lui „Iuda” – au plecat fiecare în carul lui ca să-l întâlnească pe Iehu. Ei l-au întâlnit în terenul care era proprietatea izreelitului Nabot. ²²Când l-a văzut Ioram pe Iehu, i-a zis: „Totul este bine, Iehu?” El i-a răspuns: „Cum pot fi toate lucrurile bune atât timp cât adulterul mamei tale – Izabela – și vrăjitoriile ei sunt atât de multe?” ²³Ioram a întors carul și a fugit strigându-i lui Ahazia: „Trădare, Ahazia!” ²⁴Dar Iehu a luat arcul, a tras cu toată puterea și l-a lovit pe Ioram între umeri. Săgeata i-a trecut prin inimă; iar el s-a prăbușit în car. ²⁵Iehu i-a zis comandantului numit Bidcar: „Ia-l și aruncă-l în terenul izreelitului Nabot. Amintește-ți că atunci când călăream împreună, în urma tatălui lui – Ahab –, Domnul a pronunțat împotriva lui această decizie: ²⁶«Am văzut ieri sângele lui Nabot și sângele fiilor lui. Domnul îți zice: Te voi face să plătești chiar în acest teren!». Deci ia-l și aruncă-l pe teren – conform Cuvântului Domnului. ²⁷Când a văzut acest lucru, Ahazia – regele lui „Iuda” – a fugit spre Bet-Hagan. Iehu l-a urmărit și a zis: „Omorâți-l și pe el!” L-au lovit în car, la înălțimea Gur, care este lângă Ibleam; dar el a fugit la Meghido și a murit acolo. ²⁸Slujitorii lui l-au dus într-un car la Ierusalim și l-au înmormântat în mormântul lui, lângă părinții lui, în „Orașul lui David”. ²⁹Ahazia ajunsese rege în teritoriul locuit de urmașii lui Iuda în al unsprezecelea an al guvernării lui Ioram, fiul lui Ahab. ³⁰Apoi Iehu a venit la Izreel. Când a auzit Izabela (că vine Iehu), și-a vopsit ochii, și-a împodobit capul și s-a dus să privească de la fereastră. ³¹În timp ce Iehu intra pe poartă, ea a zis: „Totul este bine – Zimri – criminalul stăpânului lui?” ³²El s-a uitat spre fereastră și a strigat: „Cine este de partea mea? Cine?” Atunci doi sau trei eunuci s-au uitat în jos spre el. ³³Iehu le-a zis: „Aruncați-o de-acolo!” Ei au aruncat-o de la acea fereastră; iar sângele ei a țâșnit pe zid și pe caii care au călcat-o cu picioarele. ³⁴Apoi Iehu a intrat în palat. După ce a mâncat și a băut, el a ordonat: „Îngrijiți-vă de această blestemată și îngropați-o; pentru că a fost fiică de rege.” ³⁵Dar când au ajuns la ea ca s-o îngroape, nu i-au mai găsit decât craniul, picioarele și palmele mâinilor. ³⁶Ei s-au întors și l-au anunțat pe Iehu, care a zis: „Așa a profețit Domnul prin sclavul lui – prin tișbitul Ilie: «Carnea Izabelei va fi mâncată de câini în terenul din Izreel; ³⁷iar corpul ei va fi – în acest teren din Izreel – ca bălegarul de pe suprafața terenurilor agricole. Astfel, nimeni nu va mai putea zice vreodată: ‘Aceasta

este Izabela!’».” ¹⁰ În Samaria trăiau șaptezeci de oameni dintre urmașii lui Ahab. Iehu a scris scrisori și le-a trimis în Samaria atât conducătorilor localității Izreel și celor din consiliul bătrânilor, cât și celor care se îngrijeau de urmașii lui Ahab. Prin intermediul acelor scrisori, el le-a transmis: ²”Urmașii stăpânului vostru trăiesc pe teritoriul vostru într-un oraș fortificat, care are arme, care și cai. Imediat după ce va ajunge această scrisoare la voi, ³alegeți-l pe cel mai bun și mai capabil dintre urmașii stăpânului vostru, puneți-l pe tronul tatălui lui și luptați pentru familia stăpânului vostru!” ⁴Dar ei au fost foarte speriați; și au zis: „Dacă doi regi n-au putut să i se opună, cum vom putea să-i rezistăm noi?” ⁵Administratorul palatului, responsabilul orașului, cei care formau consiliul bătrânilor și oamenii care se îngrijeau de familia lui Ahab, i-au trimis lui Iehu următorul mesaj: „Noi suntem slujitorii tăi și vom face tot ce ne vei spune. Nu vom desemna pe nimeni ca rege. Deci fă ce consideri că este cazul să faci.” ⁶Iehu le-a scris o a doua scrisoare, transmițându-le: „Dacă sunteți de partea mea și dacă vreți să mă ascultați, tăiați capetele urmașilor stăpânului vostru, luați-le cu voi și veniți cu ele la mine în Izreel – mâine, la această oră!” Cei șaptezeci de urmași ai regelui erau păziți de conducătorii orașului care-i crescuseră. ⁷Când a ajuns scrisoarea la ei, i-au luat pe cei șaptezeci de urmași ai regelui și i-au omorât. Le-au pus capetele în coșuri; și apoi i le-au trimis lui Iehu, la Izreel. ⁸Mesagerul a venit și l-a anunțat pe Iehu, zicându-i: „Au adus capetele urmașilor regelui!” Iehu le-a zis: „Faceți cu ele două grămezi înaintea porții (orașului); și lăsați-le acolo până dimineată!” ⁹Dimineata, el s-a dus și a stat înaintea întregului popor, zicând: „Voi sunteți fără vină! Să știți că eu am complotat împotriva stăpânului meu și l-am omorât. Dar cine i-a omorât pe toți aceștia?” ¹⁰Să înțelegeți acum că se întâmpla tot ce a anunțat Cuvântul Domnului împotriva familiei lui Ahab. Domnul a făcut ce a spus prin sclavul lui numit Ilie!” ¹¹Iehu a omorât pe toți cei care rămăseseră din familia lui Ahab în Izreel: pe toți demnitarii lui, pe prietenii și pe preoții lui – astfel încât n-a mai rămas nimeni în viață. ¹²Apoi s-a ridicat, a plecat și s-a dus spre Samaria. Pe drum, când ajunsese la Bet-Echedul Păstorilor, ¹³Iehu a întâlnit niște oameni care erau rude cu Ahazia – regele din teritoriul numit Iuda. El a întrebat: „Cine sunteți voi?” Ei i-au răspuns: „Noi suntem rudele lui Ahazia; și ne ducem să-i salutăm pe urmașii regelui și pe cei ai reginei.” ¹⁴Atunci Iehu a ordonat: „Prindeți-i vii!” Ei i-au prins vii și i-au înjunghiat lângă fântâna Bet-Echedului. Erau patruzeci și doi de oameni; și n-au lăsat pe nici unul în viață. ¹⁵După ce a plecat de acolo, s-a întâlnit cu Iehonadab – fiul lui Recab – care venea să-l întâlnească. Iehu l-a binecuvântat și i-a zis: „Inima ta este tot atât de sinceră cum este și inima mea față de tine?” Iehonadab i-a răspuns: „Da, este!” Iehu i-a zis: „Dacă este așa, dă-mi mâna!” Iehonadab i-a dat mâna; și Iehu l-a urcat în car. ¹⁶În timp ce îl urca în carul lui, Iehu i-a zis: „Vino cu mine; și vei vedea devotamentul meu pentru Domnul!” ¹⁷Când a ajuns Iehu în Samaria, i-a omorât pe toți aceia care aparținuseră lui Ahab și care mai erau acolo. I-a distrus conform cuvântului pe care-l spusese Domnul prin profeția lui Ilie. ¹⁸Apoi Iehu a adunat tot poporul; și le-a zis: „Ahab i-a slujit puțin lui Baal. Dar Iehu îi va sluji mult!” ¹⁹Chemați-i la mine pe toți profeții lui Baal – pe toți aceia care-l slujesc și pe toți preoții lui. Aveți grijă să nu lipsească nici unul, pentru că doresc să aduc un mare sacrificiu lui Baal. Toți cei care vor lipsi, vor muri!” În realitate, Iehu proceda strategic, intenționând să-i omoare pe toți slujitorii lui Baal. ²⁰Iehu a continuat,

zicând: „În consecință, anunțați o adunare în cinstea lui Baal!” Și ei au anunțat acea adunare. ²¹Iehu a informat tot Israelul despre acest lucru; și astfel au venit toți slujitorii lui Baal. N-a rămas nici măcar unul care să nu fi venit... Au intrat în templul lui Baal până când el s-a umplut de la un capăt la celălalt. ²²Apoi Iehu i-a zis celui ce păzea hainele speciale de preot: „Adu haine pentru toți slujitorii lui Baal!” El a adus haine tuturor. ²³Iehu și Iehonadab – fiul lui Recab – au intrat în templul lui Baal. Ei au spus slujitorilor lui Baal: „Uitați-vă în jurul vostru și vedeți să fie printre voi vreun slujitor al Domnului, ci doar slujitorii lui Baal!” ²⁴Astfel, ei au intrat în templu ca să ofere (lui Baal) sacrificii și arderi integrale. Iehu pusese afară optzeci de oameni, cărora le spusese: „Cine va lăsa să scape pe vreunul dintre aceia pe care îi dau în mâinile voastre, va plăti cu propria lui viață pentru viața aceluia om!” ²⁵Imediat după ce a terminat de oferit arderile integrale, Iehu a ordonat gărzilor și comandanților: „Intrați și omorâți-i fără să permiteți cuiva să vă scape!” După ce i-au omorât cu sabia, gărzile și comandanții i-au aruncat afară din templu. Apoi s-au dus până în sanctuarul templului lui Baal, ²⁶au dat afară stâlpii sacri ai acestuia; și i-au ars. ²⁷Au dărâmat atât stâlpul lui Baal, cât și templul lui Baal. Ei l-au folosit apoi ca hazna până astăzi. ²⁸Așa a distrus Iehu închinarea la Baal din Israel. ²⁹Dar Iehu nu a renunțat la păcatele lui Ieroboam – fiul lui Nebat, cel care a făcut Israelul să păcătuiască – prin închinarea înaintea vișeilor de aur din localitatea Betel și din aceea numită Dan. ³⁰Domnul i-a zis lui Iehu: „Pentru că ai procedat bine – făcând ce este drept în relația cu Mine – și ai executat față de familia lui Ahab tot ce doream Eu, urmașii tăi vor guverna în teritoriul numit Israel până la a patra generație!” ³¹Totuși Iehu nu a urmărit să respecte din toată inima lui legea Dumnezeului lui Israel numit Domnul. El nu a renunțat la păcatele lui Ieroboam care a făcut Israelul să păcătuiască. ³²În acele vremuri, Domnul a început să reducă teritoriul „Israelului”. Hazael i-a învins pe israelieni în toate teritoriile din țară unde a luptat contra lor: ³³de la Iordan, spre Est, tot teritoriul Ghiladului. Concret, acela era teritoriul urmașilor lui Gad, al urmașilor lui Ruben și al urmașilor lui Manase. Apoi, el a redus teritoriul israelienilor de la Aroer, care este lângă valea Arnon, până la Ghilad și Bașan. ³⁴Celelalte fapte ale lui Iehu – tot ce a făcut el și toate faptele lui remarcabile – oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor din teritoriul numit Israel”? ³⁵Iehu s-a culcat lângă părinții lui și a fost înmormântat în Samaria. În locul lui a guvernat fiul lui numit Iehoahaz. ³⁶Iehu a guvernat în teritoriul numit Israel – la Samaria – o perioadă de douăzeci și opt de ani.

II Atunci când Atalia – mama lui Ahazia – a văzut că fiul ei a murit, a planificat să-i omoare pe toți urmașii familiei regale. ²Dar Iehoșeba – fiica regelui Iehoram și sora lui Ahazia – l-a luat în secret pe Ioaș – fiul lui Ahazia – dintre fiii regelui, înainte ca ei să fi fost omorâți; și l-a băgat într-un dormitor împreună cu bona lui. Așa l-a ascuns ea de Atalia; și astfel, el n-a fost omorât. ³Pentru un timp de șase ani, Ioaș a rămas ascuns împreună cu doica lui în Casa Domnului. În acei ani, Atalia guverna țara. ⁴În al șaptelea an, Iehoiada i-a chemat pe comandanții care aveau în subordinea lor o sută de oameni, pe cariți și gărzile. După ce au ajuns la el, în Casa Domnului, a ratificat cu ei un legământ; și i-a pus să jure – acolo, în Casa Domnului – că-l vor respecta. Apoi le-a arătat pe fiul regelui; ⁵și le-a ordonat: „Să procedați astfel: organizați o treime din numărul vostru – adică pe aceia care intrați în slujbă în ziua destinată Sabatului și care păziți palatul regelui – ⁶împreună cu o altă treime din numărul vostru – adică

aceia care sunteți la poarta Sur. Acestora li se va adăuga altă o treime din numărul vostru – adică aceia care sunteți la poartă, în spatele gărzilor și care păziți Casa prin rotație – ⁷împreună cu cele două grupuri ale voastre – adică toți aceia care ieșiți de la slujbă în ziua destinată Sabatului. Voi toți veți păzi Casa Domnului în care este regele. ⁸Trebuie să stați în jurul regelui; și fiecare om va fi cu arma în mână. Oricine se va apropia de rândurile voastre, trebuie omorât. Stați aproape de rege când va pleca și când va reveni!” ⁹Comandanții care aveau în subordine sute de oameni, au făcut exact cum le-a poruncit preotul Iehoiada. Și-au luat fiecare oamenii – atât pe cei care intrau în slujbă în ziua destinată Sabatului, cât și pe cei care ieșeau de la slujbă în acea zi de Sabat – și au venit la preotul Iehoiada. ¹⁰Apoi preotul le-a dat celor care comandau o sută de oameni, atât lăncile cât și scuturile care aparținuseră regelui David și care erau în Casa Domnului. ¹¹Cei care formau gărzile, fiecare cu arma în mână, s-au așezat în jurul regelui, din partea dreaptă a Casei până în partea stângă a ei – aproape de altar și de Casă. ¹²Atunci Iehoiada l-a adus pe fiul regelui, i-a pus coroana pe cap și i-a înmănat Declarația. L-au declarat rege și l-au uns (cu uleiul investirii) bătând din palme și strigând: „Trăiască regele!” ¹³Când a auzit Atalia zgomotul produs de gărzi și de popor, a venit spre mulțimea de oameni care era adunată în Casa Domnului. ¹⁴A privit și a constatat că regele stătea lângă stâlp, conform obiceiului. Comandanții și cei care sunau cu goarna, erau lângă rege; iar toți ceilalți din popor se bucurau și sunau din goarne. Atunci Atalia și-a rupt hainele și a strigat: „Trădare! Trădare!” ¹⁵Preotul Iehoiada le-a ordonat comandanților care aveau în subordine o sută de oameni – adică celor care conduceau armata – zicându-le: „Dați-o afară dintre rânduri; și oricine o va urma, să fie omorât cu sabia!” Au procedat așa pentru că preotul mai zisese: „Să nu fie omorâtă în Casa Domnului!” ¹⁶Au prins-o în momentul în care trecea prin locul pe unde intră caii în palatul regelui; și au omorât-o acolo. ¹⁷Iehoiada a ratificat un legământ între Domnul – pe de o parte – și regele împreună cu poporul – pe de altă parte. Conform acestui legământ, ei (au promis că) vor fi poporul Domnului. Iehoiada a mai ratificat un legământ făcut între rege și popor. ¹⁸Tot poporul țării s-a dus la templul lui Baal și l-a dărâmat. Ei au sfărâmat altarele și statuile; iar pe Matan – preotul lui Baal – l-au omorât în fața altarelor. Apoi preotul a pus supraveghetori pentru Casa Domnului. ¹⁹După toate acestea, Iehoiada a luat cu el pe comandanții sutelor de oameni, pe cariți, pe cei care formau gărzile și pe tot poporul țării. Aceștia au venit împreună cu regele de la Casa Domnului; și au mers la palatul regelui pe drumul care conduce spre poarta gărzilor. Apoi regele s-a așezat pe tronul regal. ²⁰Atunci tot poporul țării s-a bucurat; iar orașul s-a liniștit, pentru că Atalia fusese omorâtă cu sabia la palatul regelui. ²¹Ioaș avea vârsta de șapte ani când a devenit rege. **12** Ioaș a devenit rege în al șaptelea an al guvernării lui Iehu; și a guvernat la Ierusalim pentru o perioadă de patruzeci de ani. Mama lui se numea Țibia și era din Beer-Șeba. ²Ioaș a făcut ce este corect în relația lui cu Domnul – tot timpul în care a fost consiliat de preotul Iehoiada. ³Rămăseseră doar înălțimile. Ele nu au fost îndepărtate; și astfel, poporul încă mai aducea sacrificii și tămâie pe înălțimi. ⁴Ioaș le-a zis preoților: „Strângeți tot argintul care a fost adus ca dar sfânt la Casa Domnului, pe acela strâns la numărătoarea poporului, și tot ce s-a adunat pentru răscumpărarea lucrurilor închinat Lui. Apoi adunați aici tot argintul pe care cineva îl aduce benevol la Casa Domnului. ⁵Fiecare preot să-l ia de la colecții

de daruri și să-l folosească la restaurarea Casei (Domnului) – oriunde va constata că este ceva de restaurat!” ⁶ Dar în al douăzeci și treilea an al guvernării lui Ioasă, preoții încă nu restauraseră Casa (Domnului). ⁷ Atunci regele Ioasă i-a chemat pe preotul Iehoiada și pe ceilalți preoți; și le-a zis: „De ce nici acum n-ați restaurat Templul? Din acest moment să nu mai luați argint de la colecatorii voștri de daruri; ci să-l dați pentru restaurarea Casei Domnului!” ⁸ Preoții au vorbit între ei și au decis să nu mai ia argint de la popor și să nu mai coordoneze ei restaurarea Templului. ⁹ În consecință, preotul Iehoiada a luat o ladă mare, i-a făcut o gaură în capac și a pus-o lângă altar, pe partea dreaptă față de intrarea în Casa Domnului. Preoții care păzeau poarta, puneau în ea tot argintul care se aducea la Casa Domnului. ¹⁰ Atunci când vedeau că era prea mult argint în ladă, venea acolo scribul regelui împreună cu marele preot. Ei numărau tot argintul care era adus la Casa Domnului și îl puneau în saci. ¹¹ Apoi luau acel argint cântărit și îl dădeau oamenilor care erau însărcinați cu lucrarea la Casa Domnului. Argintul era folosit pentru plata tâmplarilor și a constructorilor care lucrau la Casa Domnului. ¹² Din el erau plătiți și zidarii, ca și cioplitorii în piatră – pentru cumpărarea lemnului și a pietrelor care urmau să fie cioplite – necesare restaurării Casei Domnului. Acel argint era folosit și pentru orice altă cheltuială care se făcea în vederea restaurării Casei (Domnului). ¹³ Argintul care era adus la Casa Domnului n-a fost folosit pentru facerea lighenelor de argint, a uneltelor de stins focul, a cupelor, a trompetelor și nici pentru altfel de vase de aur sau de argint din Templu; ¹⁴ ci cu el au fost plătiți oamenii care lucrau la restaurarea Casei Domnului. ¹⁵ Oamenii cărora li se încredința argintul, nu erau niciodată verificați în legătură cu plata lucrătorilor – pentru că erau corecți. ¹⁶ Argintul de la sacrificiile pentru vină și argintul de la sacrificiile pentru păcat, nu se aducea la Casa Domnului; ci era pentru preoți. ¹⁷ În acele vremuri, Hazael – regele Aramului – a venit, a asaltat Gatul și l-a capturat. Apoi a înaintat împotriva Ierusalimului. ¹⁸ Atunci Ioasă – regele lui Iuda – a luat toate lucrurile sfinte care fuseseră închinare Domnului de către predecesorii lui – de regii lui Iuda, adică de Iehoșafat, de Iehoram și de Ahazia – împreună cu tot aurul care era adunat în tezaurul Casei Domnului și în palatul regelui. El a trimis totul lui Hazael – regele Aramului – care nu a mai înaintat împotriva Ierusalimului. ¹⁹ Celelalte fapte ale lui Ioasă și tot ce a făcut el, oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor din teritoriul numit Iuda”? ²⁰ Slujitorii lui Ioasă s-au revoltat și au complotat împotriva lui la Bet-Milo, pe drumul care conduce spre Sila. ²¹ Iozabad – fiul lui Șimat – și Iehozabad – fiul lui Șomer – slujitorii lui, l-au lovit acolo; și el a murit. L-au înmormântat lângă părinții lui, în „Orașul lui David”. Apoi, în locul lui a guvernat fiul lui numit Amația. **13** Iehoahaz – fiul lui Iehu – a început să guverneze în teritoriul numit Israel – la Samaria – în al douăzeci și treilea an al guvernării lui Ioasă – fiul lui Ahazia; și a guvernat șaptesprezece ani. ² El a făcut ce este rău în relația cu Domnul. A trăit în păcatele lui Ieroboam – fiul lui Nebat – care făcuse Israelul să păcătuiască; și n-a abandonat practicarea lor. ³ Atunci s-a declanșat mânia Domnului împotriva lui Israel; și astfel, El l-a făcut să fie dominat de Hazael – regele Aramului – și de Ben-Hadad – fiul acestuia – tot timpul cât au trăit ei. ⁴ Iehoahaz a insistat (cu rugăciuni) înaintea Domnului. Atunci Domnul l-a ascultat, văzând felul în care era dominat Israel; pentru că regele Aramului îi exploata pe israelieni. ⁵ Atunci Domnul i-a dat lui Israel un eliberator; și poporul a scăpat de opresiunea arameilor. Astfel, israelienii au

locuit în corturile lor ca mai înainte. ⁶Dar deși Domnul a făcut pentru israelieni toate acestea, ei nu au abandonat practicarea păcatelor familiei lui Ieroboam care făcuse Israelul să păcătuiască, ci și-au trăit viața comițându-le. Chiar și stâlpul Astarteei rămăsese în Samaria. ⁷Din toată armata lui Iehoahaz, n-au mai rămas decât cincizeci de călăreți, zece care și zece mii de luptători care se deplasau pe jos; pentru că regele Aramului îi distrusese (pe ceilalți) și îi făcuse ca praful pe care-l calci cu picioarele. ⁸Celelalte fapte ale lui Iehoahaz, tot ce a făcut el și realizările lui, oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor teritoriului numit Israel”? ⁹Iehoahaz s-a culcat lângă părinții lui și a fost înmormântat în Samaria. Apoi, în locul lui Iehoahaz a guvernat fiul lui numit Iehoaş. ¹⁰În al treizeci și șaptelea an al guvernării lui Ioaş – regele teritoriului numit Iuda – a început să guverneze în teritoriul numit Israel, la Samaria, Iehoaş – fiul lui Iehoahaz. El a guvernat acolo şaisprezece ani. ¹¹Iehoaş a făcut ce este rău în relația lui cu Domnul; și nu s-a depărtat de niciunul dintre păcatele lui Ieroboam – fiul lui Nebat – care determinase Israelul să păcătuiască. ¹²Celelalte fapte ale lui Iehoaş, tot ce a făcut el și realizările lui din războiul împotriva lui Amația – regele celor din teritoriul numit Iuda – oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor din teritoriul numit Israel”? ¹³Iehoaş s-a culcat lângă părinții lui. Apoi, în locul lui Iehoaş a guvernat Ieroboam. Iehoaş a fost înmormântat în Samaria, lângă regii lui Israel. ¹⁴Elisei s-a îmbolnăvit de o boală care i-a cauzat moartea. Iehoaş – regele celor din teritoriul numit Israel – venise la el ca să-l vadă și plânsese în fața lui. Bocind, el a zis: „Părintele meu! Părintele meu! Carul lui Israel și călăreții lui!” ¹⁵Elisei i-a zis: „Ia un arc și niște săgeți!” El s-a dus și a luat un arc și niște săgeți. ¹⁶Elisei i-a zis regelui lui Israel: „Acum încordează arcul cu mâna ta!” După ce a încordat arcul cu mâna lui, Elisei și-a pus mâinile pe mâinile regelui. ¹⁷Apoi el i-a zis: „Deschide fereastra dinspre Est!” Și regele a deschis-o. Elisei i-a spus: „Trage!” Și el a tras. Atunci Elisei i-a zis: „Aceasta este săgeata victoriei Domnului – o săgeată a victoriei împotriva lui Aram; pentru că tu îi vei lovi pe aramei la Afec până îi vei distruge.” ¹⁸Apoi i-a zis: „Ia săgețile!” Și el le-a luat. Elisei i-a mai zis regelui celor numiți Israel: „Lovește pământul cu ele!” El a lovit pământul de trei ori; apoi s-a oprit. ¹⁹Omul lui Dumnezeu s-a mâniat pe el; și i-a zis: „Ar fi trebuit să lovești de cinci sau de șase ori. Atunci i-ai fi lovit pe aramei până i-ai fi distrus total. Dar dacă ai procedat așa, îi vei învinge doar de trei ori!” ²⁰Elisei a murit și a fost înmormântat. În următorul an, niște grupuri de moabiți au invadat țara. ²¹Când niște israelieni care îngropau un mort, au văzut unul dintre aceste grupuri, s-au grăbit și au aruncat corpul mortului în mormântul lui Elisei. Dar când corpul mortului a atins oasele lui Elisei, cel care murise, a înviat și s-a ridicat pe picioarele lui. ²²Hazael – regele Aramului – l-a oprimat pe Israel tot timpul vieții lui Iehoahaz. ²³Totuși Domnul și-a manifestat mila față de israelieni; și astfel Și-a întors fața spre ei – din cauza legământului Lui făcut cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov. Nici până astăzi nu a intenționat să-i distrugă (total) sau să-i alunge din prezența Lui. ²⁴Hazael – regele Aramului – a murit; și în locul lui a guvernat fiul lui care s-a numit Ben-Hadad. ²⁵Atunci Iehoaş – fiul lui Iehoahaz – a luat înapoi din teritoriul lui Ben-Hadad – fiul lui Hazael – acele orașe pe care le cucerise Hazael de la Iehoahaz, tatăl lui. Iehoaş l-a învins de trei ori; și astfel a luat înapoi orașele lui Israel. **14** În al doilea an al guvernării lui Iehoaş – fiul lui Iehoahaz – care era regele celor din teritoriul numit Israel – a început să guverneze

Amația – fiul lui Ioăș – ca regele al celor din teritoriul numit Iuda. ²El avea vârsta de douăzeci și cinci de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim douăzeci și nouă de ani. Mama lui se numea Iehoadin și era din Ierusalim. ³Amația a făcut ce este bine în relația lui cu Domnul, dar nu cum procedase strămoșul lui numit David; ci în toate lucrurile, el s-a comportat la fel ca tatăl lui numit Ioăș. ⁴Amația nu a îndepărtat înălțimile; și astfel, poporul încă mai aducea sacrificii și tămâie pe ele. ⁵După ce și-a consolidat guvernarea, el i-a omorât pe slujitorii care-l omorâseră pe tatăl lui, pe regele Ioăș. ⁶Totuși, pe fiii acelor criminali nu i-a omorât, din cauza interdicției care este scrisă în cartea Legii lui Moise. Acolo, Domnul poruncește: „Să nu-i omori pe părinți pentru copii și nici pe copii pentru părinți; ci fiecare om să fie omorât pentru păcatul lui!” ⁷Amația a omorât zece mii de edomiți în Valea Sării; și a cucerit Sela prin luptă, numind-o apoi Iocteel. Acest nume s-a păstrat până astăzi pentru acea localitate. ⁸Apoi Amația și-a trimis niște reprezentanți la Iehoăș – fiul lui Iehoahaz, care la rândul lui fusese fiul lui Iehu – regele celor din teritoriul numit Israel. Prin intermediul lor, Amația i-a zis: „Vino să ne confruntăm!” ⁹Dar Iehoăș – regele celor din teritoriul numit Israel – i-a răspuns astfel lui Amația – regele celor din „Iuda”: „Spinul din Liban și-a trimis un reprezentant să-i spună cedrului din Liban: «Dă-o pe fiica ta ca soție fiului meu!» Dar imediat, animalele sălbatice au trecut pe acolo și au călcat spinul cu picioarele lor. ¹⁰Este adevărat că ai învins Edomul; și astfel ți s-a înălțat inima! Bucură-te de gloria ta și rămâi acasă! De ce să provoci un dezastru care ar putea determina căderea ta și a celor din teritoriul numit Iuda?” ¹¹Dar Amația nu a ascultat (sfatul lui Iehoăș). Astfel, Iehoăș – regele celor din teritoriul numit Israel – a plecat la atac. El și Amația – regele celor din teritoriul numit Iuda – s-au confruntat la Bet-Șemeș care se află pe teritoriul numit Iuda. ¹²„Iuda” a fost învins de „Israel”; și fiecare om a fugit acasă. ¹³Iehoăș – regele celor din teritoriul numit Israel – l-a prins pe Amația – regele al celor numiți „Iuda” și care era fiul lui Ioăș, fiul lui Ahazia – la Bet-Șemeș. Apoi a venit la Ierusalim și a spart zidul orașului de la Poarta numită Efraim până la Poarta Colțului – pe o lungime de patru sute de coți. ¹⁴A luat tot aurul și tot argintul împreună cu toate obiectele pe care le-a găsit în Casa Domnului și în camerele tezaurului palatului regelui. A luat și prizonieri. Apoi s-a întors în Samaria. ¹⁵Celelalte fapte ale lui Iehoăș, ce a făcut el și realizările lui din războiul împotriva lui Amația – regele celor din teritoriul numit Iuda – oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor teritoriului numit Israel”? ¹⁶Iehoăș s-a culcat lângă părinții lui și a fost înmormântat în Samaria, lângă regii lui Israel. Apoi, în locul lui a guvernat fiul lui numit Ieroboam. ¹⁷Amația – fiul lui Ioăș – care era rege în teritoriul numit Iuda, a mai trăit încă cincisprezece ani după moartea lui Iehoăș – fiul lui Iehoahaz – care era rege în „Israel”. ¹⁸Celelalte fapte ale lui Amația, oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor teritoriului numit Iuda”? ¹⁹Slujitorii lui Amația au conceput un complot împotriva lui, la Ierusalim. El a fugit la Lachiș; dar ei au trimis niște oameni după el. Și aceia l-au omorât acolo. ²⁰L-au adus pe cai și a fost înmormântat la Ierusalim, lângă părinții lui, în „Orașul lui David”. ²¹Atunci tot poporul din teritoriul numit Iuda l-a luat pe Azaria care avea vârsta de șaisprezece ani; și l-a numit rege în locul tatălui lui, Amația. ²²După ce regele Amația a murit, Azaria a reconstruit Elatul și l-a adus din nou între teritoriile numite Iuda. ²³Ieroboam – fiul lui Iehoăș – regele celor numiți „Israel”, a început să guverneze la Samaria în al cincisprezecelea an al

guvernării lui Amația – fiul lui Ioaș – rege al celor numiți „Iuda”. El a guvernat patruzeci și unu de ani. ²⁴Ieroboam a făcut ce este rău în relația lui cu Domnul; și nu s-a depărtat de niciunul dintre păcatele lui Ieroboam – fiul lui Nebat – care făcuse Israelul să păcătuiască. ²⁵Ieroboam a luat înapoi teritoriile lui Israel – de la Lebo-Hamat până la Marea Arabei – exact cum spusese Cuvântul Dumnezeului lui Israel care se numește Domnul – proclamat prin sclavul lui numit Iona – fiul lui Amitai – acel profet din Gat-Hefer. ²⁶S-a întâmplat așa pentru că Domnul văzuse câte era de mare necazul fiecărui israelian, indiferent că era sclav sau om liber; și nu exista nici un (alt) ajutor pentru Israel. ²⁷Domnul nu decisese că va șterge numele lui Israel de sub cer. Astfel, El i-a salvat prin Ieroboam, fiul lui Iehoăș. ²⁸Celelalte fapte ale lui Ieroboam, tot ce a făcut el și realizările lui din războiul în care a luat înapoi pentru Israel Damascul și Hamatul – care aparținuseră teritoriului numit Iuda – oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor teritoriului numit Israel”? ²⁹Ieroboam s-a culcat lângă părinții lui care fuseseră regi în teritoriul numit Israel. Apoi, în locul lui Ieroboam a guvernat fiul lui numit Zaharia. **15** Azaria – fiul lui Amația – rege al celor numiți „Iuda” – a început să guverneze în al douăzeci și șaptelea an al guvernării lui Ieroboam, regele lui „Israel”. ²Azaria avea vârsta de șaisprezece ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim cincizeci și doi de ani. Mama lui se numea Iecolia și era din Ierusalim. ³El a făcut ce este corect în relația lui cu Domnul – exact cum trăise tatăl lui numit Amația. ⁴Singurul lucru care i se poate reproșa este faptul că n-a îndepărtat înălțimile; și astfel poporul încă mai aducea sacrificii și tămâie pe ele. ⁵Domnul l-a lovit pe rege cu lepră; și a rămas lepros până la moarte. El a locuit izolat într-o casă. Cel care supraveghea palatul și judeca poporul țării, era Iotam – fiul regelui. ⁶Celelalte fapte ale lui Azaria, tot ce a făcut el, oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor din teritoriul numit Iuda”? ⁷Azaria s-a culcat lângă părinții lui și a fost înmormântat lângă ei – în „Orașul lui David”. Apoi, în locul lui Azaria a guvernat fiul lui numit Iotam. ⁸Zaharia – fiul lui Ieroboam – a început să guverneze în teritoriul numit Israel – la Samaria – în al treizeci și optulea an al guvernării lui Azaria – regele celor numiți „Iuda”; și a guvernat acolo șase luni. ⁹El a făcut ce este rău în relația lui cu Domnul – la fel ca strămoșii lui. Nu s-a depărtat de păcatele lui Ieroboam – fiul lui Nebat – care făcuse Israelul să păcătuiască. ¹⁰Șalum – fiul lui Iabeș – a complotat împotriva lui, l-a lovit înaintea poporului și l-a omorât; apoi a guvernat el în locul lui Zaharia. ¹¹Celelalte fapte ale lui Zaharia sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor din teritoriul numit Israel”. ¹²Așa a fost confirmat de fapte Cuvântul Domnului referitoare la Iehu, care spusese: „Urmașii tăi vor guverna în teritoriul numit Israel până la a patra generație.” ¹³Șalum – fiul lui Iabeș – a început să guverneze în al treizeci și nouălea an al guvernării lui Uzia – regele celor numiți „Iuda”. El a guvernat la Samaria – (doar) o lună. ¹⁴Atunci Menahem – fiul lui Gadi – a plecat din Tirța și a venit în Samaria. El l-a omorât pe Șalum – fiul lui Iabeș – în Samaria; apoi a guvernat în locul lui. ¹⁵Celelalte fapte ale lui Șalum și complotul pe care l-a făcut el, sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor teritoriului numit Israel”. ¹⁶În acele vremuri, Menahem a devastat Tifsa și a distrus tot ce era în ea. A procedat la fel și cu zonele din jurul ei care ajungeau spre Tirța – pentru că cei de acolo nu au vrut să-și deschidă porțile. El a distrus Tifsa și a spart uterul tuturor femeilor însărcinate. ¹⁷Menahem – fiul lui Gadi – a început să guverneze în teritoriul numit Israel în al

treizeci și nouălea an al lui Azaria – regele celor numiți „Iuda”; și a guvernat la Samaria zece ani. ¹⁸Tot timpul cât a trăit, el a făcut ce este rău în relația lui cu Domnul; și nu s-a depărtat de păcatele lui Ieroboam – fiul lui Nebat – care făcuse Israelul să păcătuiască. ¹⁹Atunci când Pul – regele Asiriei – a invadat țara, Menahem i-a dat o mie de talanți de argint pentru ca să-l ajute să-și consolideze guvernarea. ²⁰Menahem a cerut acest argint de la toți oamenii bogați din Israel. Fiecare i-a dat regelui Asiriei câte cincizeci de șecheli de argint. Astfel, regele Asiriei s-a întors; și nu a mai staționat în țară. ²¹Celelalte fapte ale lui Menahem și tot ce a făcut el, oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor din teritoriul numit Israel”? ²²Menahem s-a culcat lângă părinții lui. Apoi, în locul lui Menahem a guvernat fiul lui numit Pecahia. ²³Pecahia – fiul lui Menahem – a început să guverneze în teritoriul numit Israel – la Samaria – în al cincizecilea an al guvernării lui Azaria – regele celor numiți „Iuda”. El a guvernat acolo doi ani. ²⁴Pecahia a făcut ce este rău în relația lui cu Domnul și nu s-a depărtat de păcatele lui Ieroboam – fiul lui Nebat – care făcuse pe Israel să păcătuiască. ²⁵Unul dintre comandanții armatei lui Pecahia – numit Pecah – fiul lui Remalia, a complotat împotriva lui; și acționând împreună cu cincizeci de ghiladiți, l-a omorât pe rege. Apoi au mai omorât pe Argob și pe Arieș – la Samaria – în fortăreața palatului regelui. Deci Pecah l-a omorât pe Pecahia. Apoi a guvernat în locul lui. ²⁶Celelalte fapte ale lui Pecahia și tot ce a făcut el, sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor teritoriului numit Israel”. ²⁷Pecah – fiul lui Remalia – a început să guverneze pentru cei din teritoriul numit Israel – la Samaria – în al cincizeci și doilea an al guvernării lui Azaria – regele al celor numiți „Iuda” – și a guvernat acolo douăzeci de ani. ²⁸El a făcut ce este rău în relația lui cu Domnul și nu s-a depărtat de păcatele lui Ieroboam – fiul lui Nebat – care a făcut Israelul să păcătuiască. ²⁹În timpul guvernării lui Pecah – regele celor numiți „Israel”, Tiglat-Pileser – regele Asiriei – a capturat orașele: Iion, Abel-Bet-Maaca, Ianoah, Chedeș, Hațor, Ghilad și Galileea. El a mai ocupat tot teritoriul locuit de urmașii lui Neftali; și i-a dus pe locuitorii lor în captivitate, în Asiria. ³⁰Apoi Osea – fiul lui Ela – a complotat împotriva lui Pecah – fiul lui Remalia – și l-a omorât. Osea a început să guverneze în locul lui, în al douăzecilea an al guvernării lui Iotam, fiul lui Uzia. ³¹Celelalte fapte ale lui Pecah și tot ce a făcut el, sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor din teritoriul numit Israel”. ³²Iotam – fiul lui Uzia – a început să guverneze în teritoriul numit Iuda în al doilea an al guvernării lui Pecah – fiul lui Remalia – regele celor numiți „Israel”. ³³El avea vârsta de douăzeci și cinci de ani când a început să guverneze; și a guvernat la Ierusalim șaisprezece ani. Mama lui se numea Ierușă și era fiica lui Țadoc. ³⁴Iotam a făcut ce este corect în relația lui cu Domnul – exact cum trăise și tatăl lui numit Uzia. ³⁵Totuși, nici el nu a desființat înălțimile; și astfel, poporul încă mai aducea sacrificii și tămâie pe ele. Iotam a construit poarta de sus a Casei Domnului. ³⁶Celelalte fapte ale lui Iotam, oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor teritoriului numit Iuda”? ³⁷În acele zile, Domnul a început să trimită împotriva lui Iuda pe Rețin – regele Aramului – și pe Pecah, fiul lui Remalia. ³⁸Iotam s-a culcat lângă părinții lui și a fost înmormântat lângă ei – în orașul strămoșului lui numit David. Apoi, în locul lui Iotam a guvernat fiul lui numit Ahaz. **16** Ahaz – fiul lui Iotam – regele din teritoriul numit Iuda – a devenit rege în al șaptesprezecelea an al guvernării lui Pecah, fiul lui Remalia. ²Ahaz avea vârsta de douăzeci de ani când a

început să guverneze; și a guvernat la Ierusalim șaisprezece ani. El nu a făcut ce este corect în relația cu Dumnezeu lui numit Domnul – așa cum procedase strămoșul lui numit David – ³ci a trăit conform modelului oferit de regii din teritoriul numit Israel. El l-a trecut chiar și pe fiul lui prin foc – așa cum era obiceiul idolatru al popoarelor pe care Domnul le alungase din fața israelienilor. ⁴Ahaz a ajuns în situația de a aduce sacrificii și tămâie pe înălțimi, pe dealuri și sub orice copac verde. ⁵Atunci Rețin – regele Aramului – și Pecah – fiul lui Remalia – care era rege în teritoriul numit Israel, au declanșat un război împotriva Ierusalimului. L-au asediat pe Ahaz, dar nu l-au putut învinge. ⁶În acea vreme, Rețin – regele Aramului – a readus Elatul între granițele Aramului; și i-a alungat de acolo pe iudei. Astfel, edomiții s-au întors la Elat; și au locuit acolo până astăzi. ⁷Ahaz și-a trimis niște reprezentanți la Tiglat-Pileser – regele Asiriei – ca să-i spună: „Eu sunt slujitorul și fiul tău! Vino și salvează-mă de regele Aramului și de regele lui Israel – care au declanșat un război împotriva mea.” ⁸Ahaz a luat argintul și aurul care erau în Casa Domnului și în tezaurul palatului regelui; și le-a trimis ca dar regelui Asiriei. ⁹Regele Asiriei l-a ascultat. Atunci regele Asiriei a venit, a luptat împotriva Damascului și l-a capturat. Apoi i-a dus pe locuitori în captivitate la Chir; și l-a omorât pe Rețin. ¹⁰Regele Ahaz a plecat la Damasc ca să-l întâlnească pe Tiglat-Pileser, regele Asiriei. Când a văzut altarul care era în Damasc, regele Ahaz a trimis preotului Urie copia și modelul lui împreună cu toate dimensiunile. ¹¹Preotul Urie a construit un altar conform modelului pe care regele Ahaz i l-a trimis din Damasc. Acel preot l-a terminat înainte de întoarcerea regelui din Damasc. ¹²Când s-a întors regele (Ahaz) din Damasc și a văzut altarul, s-a apropiat și a adus sacrificii pe el. ¹³A oferit pe altar arderile integrale și darurile de mâncare, a turnat darurile de băutură și a vărsat sângele sacrificiilor pentru pace. ¹⁴A luat din fața Casei (Domnului) altarul de bronz care era înaintea Domnului – pentru ca el să nu fie între noul altar și Casa Domnului. Apoi l-a pus în partea de nord a noului altar. ¹⁵Regele Ahaz i-a dat următoarea poruncă preotului Urie: „Să aduci pe marele altar arderea integrală de dimineață și darul de mâncare de seară, arderea integrală a regelui și darul lui de mâncare, arderea integrală a întregului popor din țară, darul lor de mâncare și darurile lor de băutură. Să torni pe el tot sângele arderilor integrale și tot sângele sacrificiilor. Voi folosi altarul de bronz ca să mă ghideze în luarea deciziilor!” ¹⁶Preotul Urie a făcut totul exact cum îi poruncise regele Ahaz. ¹⁷Regele Ahaz a sfărâmat ornamentele suporturilor bazinelor și apoi a luat bazinele de pe ele. A dat jos și „marea”. El a luat-o de pe boii de bronz care erau sub ea; și a pus-o pe un planșeu de piatră. ¹⁸Respectând dorința regelui Asiriei, Ahaz a desființat din Casa Domnului atât arcada Sabatului – care fusese construită la interiorul Casei –, cât și partea de afară numită intrarea regelui. ¹⁹Celelalte fapte pe care le-a făcut Ahaz, oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor din teritoriul numit Iuda”? ²⁰Ahaz s-a culcat lângă părinții lui și a fost înmormântat lângă ei, în „Orașul lui David”. Apoi, în locul lui a guvernat fiul lui numit Ezechia. **17** Osea – fiul lui Ela – a început să guverneze în teritoriul numit Israel – la Samaria – în al doisprezecelea an al guvernării lui Ahaz – regele din teritoriul numit Iuda; și a guvernat acolo nouă ani. ²El a făcut ce este rău în relația lui cu Domnul; dar nu a procedat ca regii lui Israel care trăiseră înaintea lui. ³Salmanasar – regele Asiriei – a venit împotriva lui. Astfel, Osea a devenit vasalul acestui rege; și i-a plătit periodic o

taxă (de subordonare). ⁴Dar regele Asiriei a descoperit un complot organizat de Osea care îi trimisese lui So – monarhul Egiptului – niște oameni din partea lui; și nu îi mai plătea regelui Asiriei acea taxă anuală. În consecință, regele Asiriei l-a prins și l-a băgat în închisoare. ⁵Regele Asiriei a parcurs toată țara și a venit să lupte împotriva Samariei. A asediat-o într-o perioadă de trei ani. ⁶În al nouălea an al guvernării lui Osea, regele Asiriei a cucerit Samaria; și apoi i-a dus pe israelieni captivi în Asiria. El i-a adus acolo să locuiască în Halah și în Gozan – pe traseul râului Habor și în orașele mezilor. ⁷Aceste lucruri s-au întâmplat pentru că poporul Israel a păcătuit împotriva Dumnezeului lor numit Domnul – Cel care i-a scos de pe teritoriul Egiptului de sub dominația faraonului, monarhul Egiptului. Ei s-au închinat înaintea altor (dumne)zei ⁸și au copiat atât obiceiurile popoarelor pe care Domnul le alungase din fața israelienilor, cât și obiceiurile stabilite de regii din teritoriul numit Israel. ⁹Israelienii au făcut, în secret, împotriva Dumnezeului lor numit Domnul, fapte nepermise de El. Ei și-au construit înălțimi în toate orașele lor, din turnurile santinelor până în orașele fortificate. ¹⁰Și-au ridicat pietre (pe care le-au considerat) sacre și „astartee” – pe orice deal înalt și sub orice copac verde. ¹¹Au ars tămâie pe toate înălțimile – exact ca popoarele pe care Domnul le alungase din fața lor; și au făcut lucruri rele cu care L-au mâniat pe Domnul. ¹²Au slujit idolilor, deși Domnul le spusese: „Să nu faceți acest lucru!” ¹³Domnul a avertizat pe Israel și pe Iuda prin toți profeții și prin oamenii care vedeau lucrurile revelate de El. Aceia le ziseseră (din partea Domnului): „Întoarceți-vă de la comportamentul vostru rău și respectați poruncile și deciziile Mele, conform întregii Legi pe care am poruncit-o strămoșilor voștri și pe care v-am trimis-o prin sclavii Mei – prin profeți!” ¹⁴Dar ei nu L-au ascultat; ci s-au opus acestor cerințe la fel ca strămoșii lor care nu crezuseră în Dumnezeul lor numit Domnul. ¹⁵I-au respins deciziile, legământul ratificat cu strămoșii lor și declarațiile pe care li le-a dat. Au umblat după lucruri fără valoare; și astfel au devenit chiar ei niște oameni demni de desconsiderare. Israelienii au luat exemplul celorlalte popoare care erau în jurul lor, deși Domnul le poruncise să nu se asemene cu ele. ¹⁶Ei au renunțat la toate poruncile Dumnezeului lor care se numește Domnul; și și-au turnat ca idoli doi viței și un stâlp închinat Astarteei. S-au închinat tuturor constelațiilor care se puteau observa pe cer; și i-au slujit lui Baal. ¹⁷Au trecut prin foc pe fiii și pe fiicele lor, au practicat ghicirea și vrăjitoria; și s-au vândut să facă ce este rău în relația lor cu Domnul, declanșându-I astfel mânia (împotriva lor). ¹⁸Domnul s-a mâniat foarte mult pe Israel și l-a îndepărtat din prezența Lui. Astfel, n-au mai rămas (pe teritoriul locuit cândva de israelieni) decât urmașii lui Iuda. ¹⁹Dar nici israelienii din teritoriul numit Iuda nu au respectat legământul ratificat cu Dumnezeul lor care se numește Domnul; ci au copiat obiceiurile pe care le avuseseră cei din teritoriul numit Israel. ²⁰Atunci Domnul i-a abandonat pe toți urmașii Israel, i-a chinuit, a permis să ajungă la discreția jefuitorilor; iar în final i-a alungat din prezența Lui. ²¹El a procedat așa cu ei pentru că cei care s-au numit Israel, se despărțiseră de familia lui David și-l făcuseră rege pe Ieroboam, fiul lui Nebat – cel care l-a înstrăinat pe Israel de Domnul și l-a determinat să comită un mare păcat. ²²Israelienii au continuat să facă toate păcatele comise de Ieroboam; și nu s-au depărtat de ele – ²³până când Domnul l-a îndepărtat pe Israel din prezența Sa – exact cum anunțase prin toți sclavii Săi: prin profeți. Astfel, cei din teritoriul numit Israel au fost luați din țara lor și duși captivi în

Asiria, unde au rămas până astăzi. ²⁴Regele Asiriei a adus oameni de la Babilon: din Cuta, din Ava, din Hamat și din Sefarvaim. El i-a pus să trăiască în orașele care aveau capitala la Samaria, în locul israelienilor. Ei au devenit proprietarii Samariei; și au locuit (inclusiv) în orașele (din jurul) ei. ²⁵Când au început să locuiască acolo, nu se temeau de Domnul. Atunci Domnul a trimis împotriva lor niște lei care au omorât pe câțiva dintre ei. ²⁶Aceia i-au zis regelui Asiriei: „Popoarele pe care le-ai adus ca să locuiască în orașele (care aparțin) Samariei, nu cunosc legea Dumnezeului acestei țări. El a trimis împotriva lor niște lei; și oamenii au fost omorâți de ei – pentru că nu știu ce prevede legea Dumnezeului acestei țări!” ²⁷Atunci regele Asiriei a ordonat: „Trimiteți pe unul dintre preoții care au fost luați captivi din Samaria. El să meargă și să locuiască acolo – ca să-i învețe (să respecte) legea Dumnezeului aceluia teritoriu!” ²⁸Unul dintre preoți, care fusese luat captiv din Samaria, s-a întors și a locuit la Betel. El i-a învățat cum să se teamă de Domnul. ²⁹Dar fiecare popor și-a făcut proprii lui zei în orașele în care locuiau ei; și i-au pus atât în temple cât și pe înălțimile construite de samariteni. ³⁰Oamenii din Babilon l-au făcut pe zeul Sucot-Benot, oamenii din Cuta l-au făcut pe zeul Nergal, oamenii din Hamat l-au făcut pe zeul Așima, ³¹iar cei din Ava i-au făcut pe zeii Nibhaz și Tartac. Cei din Sefarvaim își ardeau fiii în foc, ca sacrificiu oferit lui Adra-Melec și lui Ana-Melec – zeii din Sefarvaim. ³²Ei se închinau Domnului; dar în același timp și-au desemnat pentru ei mulți preoți ai înălțimilor, care aduceau sacrificii în acele temple de pe înălțimi. ³³Astfel, acei oameni se închinau Domnului, dar slujeau și zeilor lor, conform obiceiului popoarelor din care au fost aduși. ³⁴Până astăzi, ei au aceleași obiceiuri vechi. Nu se tem doar de Domnul. Nu respectă doar deciziile și regulile lor (religioase) și nici doar poruncile pe care le-a dat Domnul urmașilor lui Iacov, căruia i-a fost pus numele Israel. ³⁵Domnul ratificase cu israelienii un legământ și le poruncise astfel: „Să nu vă temeți de alți (dumne)zei și să nu vă închinați lor; să nu le slujiți și să nu le aduceți sacrificii; ³⁶ci să vă temeți de Domnul – de Cel care v-a scos de pe teritoriul Egiptului cu o mare demonstrație de forță și cu brațul întins! Să vă închinați doar Lui; și numai acestui Dumnezeu să-I aduceți sacrificii!” ³⁷Fiți atenți totdeauna, ca să respectați învățăturile, regulile, legile și poruncile pe care le-a scris pentru voi; și să nu vă temeți de alți (dumne)zei. ³⁸Să nu uitați (să respectați) legământul pe care Eu l-am ratificat cu voi; și să nu vă temeți de alți (dumne)zei; ³⁹ci să vă temeți de Dumnezeul vostru care se numește Domnul; și atunci El vă va scăpa de toți dușmanii voștri.” ⁴⁰Dar israelienii nu s-au conformat acestor cerințe; ci au urmat vechile lor obiceiuri. ⁴¹Deci aceste popoare se temeau de Domnul, dar slujeau și idolilor lor. Până astăzi, copiii lor și copiii copiilor lor fac ce au făcut și părinții lor.

18 Ezechia – fiul lui Ahaz – rege în teritoriul numit Iuda, a început să guverneze în al treilea an al guvernării lui Osea – fiul lui Ela – regele celor din teritoriul numit Israel. ²El avea vârsta de douăzeci și cinci de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim douăzeci și nouă de ani. Mama lui se numea Abia și era fiica lui Zaharia. ³El a făcut ce este corect în relația lui cu Domnul – exact cum procedase strămoșul lui numit David. ⁴Ezechia a desființat închinarea pe înălțimi și a sfărâmat pietrele (considerate) sacre, a tăiat stâlpul închinat Astarteei și a spart în bucăți șarpele de bronz pe care îl făcuse Moise – pentru că israelienii aveau obiceiul să ardă tămâie în fața lui și îl numeau Nehuștan. ⁵Ezechia a crezut în Dumnezeul lui Israel numit

Domnul. Nici unul dintre regii din teritoriul numit Iuda care fuseseră înaintea lui sau care au trăit după aceea, nu a mai fost ca el. ⁶Ezechia s-a atașat de Domnul, nu s-a depărtat de El și a respectat poruncile pe care Domnul i le dăduse (pentru Israel) lui Moise. ⁷Domnul a fost cu Ezechia; și oriunde mergea, avea victorie. El s-a revoltat împotriva regelui Asiriei; și nu i s-a mai subordonat. ⁸Ezechia i-a distrus pe filistenii până la Gaza; și le-a devastat teritoriile: de la turnurile de pază și până la orașele fortificate. ⁹În al patrulea an al guvernării lui Ezechia – care era al șaptelea an al guvernării lui Osea, fiul lui Ela, regele celor din teritoriul numit Israel –, Salmanasar – regele Asiriei – a venit să lupte împotriva Samariei și a asediat-o; ¹⁰și după trei ani de asediu, asirienii au cucerit-o. Deci Samaria a fost cucerită în al șaselea an al guvernării lui Ezechia – an care corespundea cu al nouălea din timpul guvernării lui Osea, regele celor din teritoriul numit Israel. ¹¹Regele Asiriei i-a dus pe israelieni captivi în Asiria și i-a pus să locuiască în Halah, în Gozan, pe traseul râului Habor și în orașele mezilor. ¹²S-a întâmplat așa pentru că n-au ascultat ce le-a spus Dumnezeu lor care se numește Domnul; ci au încălcat legământul Lui. Nu s-au conformat cerințelor lui și nici n-au respectat tot ce le-a poruncit Moise, sclavul Domnului. ¹³În al paisprezecelea an al guvernării regelui Ezechia, Sanherib – regele Asiriei – a înaintat împotriva tuturor orașelor fortificate din teritoriul numit Iuda; și le-a cucerit. ¹⁴Apoi Ezechia – regele celor din teritoriul numit Iuda – a trimis următorul mesaj regelui Asiriei care era atunci în Lachiș: „Am greșit! Depărtează-te de mine; și îți voi da orice îmi vei cere!” Regele Asiriei a cerut de la Ezechia – regele celor din teritoriul numit Iuda – trei sute de talanți de argint și treizeci de talanți de aur. ¹⁵Ezechia i-a dat tot argintul care era adunat în Casa Domnului și în tezaurul palatului regelui. ¹⁶În acea situație, Ezechia a desprins aurul pe care tot el, Ezechia – regele celor din teritoriul numit Iuda – îl folosisese ca să acopere ușile și stâlpii Templului Domnului; și l-a dat regelui Asiriei. ¹⁷Regele Asiriei i-a trimis din Lachiș pe Tartan, pe Rab-Saris și pe Rab-Șache – însoțiți de o puternică armată. Ei au venit la regele Ezechia, la Ierusalim. Au plecat spre Ierusalim; și când au ajuns, s-au oprit la canalul de apă al lacului de sus, pe drumul care conduce la terenul spălătorului. ¹⁸Apoi l-au chemat (la ei) pe rege. Eliachim – fiul lui Hilchia –, administratorul palatului, scribul Șebna și cronicarul Ioah – fiul lui Asaf – s-au dus la ei. ¹⁹Rab-Șache le-a zis: „Spuneți-i lui Ezechia: «Marele rege al Asiriei îți vorbește astfel: Pe ce se bazează această încredere pe care o ai? ²⁰Tu spui că ai strategie și forță pentru război; dar acestea sunt doar niște vorbe fără acoperire în fapte. În cine te încrezi tu acum, astfel încât ai decis să te revolți împotriva mea? ²¹Constat că ai decis să te încrezi în Egipt – în acel toiag de trestie ruptă, care înțeapă și rănește mâna oricui se sprijină pe ea. Așa este faraonul – monarhul Egiptului – pentru toți aceia care se încred în el! ²²Poate că îmi veți spune că vă încredeți în Dumnezeu vostru care se numește Domnul. Dar oare nu este El Acela ale Căruia înălțimi și altare le-a îndepărtat tocmai Ezechia, zicând oamenilor din teritoriul numit Iuda și Ierusalimului ca să se închine înaintea altarului din Ierusalim!»? ²³Acum îți propun să vii și să faci o înțelegere cu stăpânul meu, cu regele Asiriei. Eu îți voi da două mii de cai; și să vedem dacă tu vei putea găsi călăreți pentru ei... ²⁴Este interesant de urmărit cum vei putea elimina tu măcar un singur conducător dintre cei mai nesemnificativi slujitori ai stăpânului meu – când te bazezi pe Egipt ca să-ți dea care și călăreți! ²⁵În plus, crezi oare că am înaintat fără

aprobarea Domnului împotriva acestui loc, ca să-l distrug? Domnul personal mi-a zis: «Înaintează împotriva acestei țări și distruge-o!».” ²⁶Atunci Eliachim – fiul lui Hilchia –, Șebna și Ioah i-au răspuns lui Rab-Șache: „Te rugăm să vorbești slujitorilor tăi în limba aramaică, pentru că o înțelegem. Nu ne vorbi în limba ebraică, în auzul poporului care este pe zid!” ²⁷Dar Rab-Șache le-a zis: „Oare stăpânul meu m-a trimis să spun aceste cuvinte stăpânului vostru și vouă? Nu m-a trimis la acești oameni, care stau pe zid și care, la fel ca voi, vor ajunge să-și mănânce propriile fecale și să-și bea propria urină?” ²⁸Atunci Rab-Șache s-a ridicat și a strigat puternic în limba ebraică, astfel: „Ascultați ce vă vorbește marele regele al Asiriei!” ²⁹El vă spune: «Nu-i permiteți lui Ezechia să vă ducă în eroare; pentru că el nu va putea să vă salveze din mâna mea!» ³⁰Nu-i permiteți lui Ezechia să vă convingă (că este mai bine) să vă încredeți în Domnul, când vă zice: Este o certitudine că Domnul ne va salva; și acest oraș nu va fi dat în mâinile regelui Asiriei!» ³¹Nu-l ascultați pe Ezechia. Regele Asiriei vă spune: Faceți pace cu mine; și veniți afară la mine. Atunci, fiecare dintre voi va mânca din via lui și din smochinul lui; și veți bea apă din fântânile voastre – ³²până voi veni și vă voi lua într-o țară ca a voastră. Acea este o țară cu abundență de cereale și de vin, cu abundență de pâine și de vii și cu abundență de măslini și de miere. Astfel, veți trăi și nu veți muri. Nu-l ascultați pe Ezechia; pentru că el vă conduce greșit când pretinde că vă va salva Domnul!» ³³Oare și-a scăpat vreodată vreunul dintre zeii celorlalte popoare țara din mâna regelui Asiriei? ³⁴Unde sunt zeii Hamatului și ai Arpadului? Unde sunt zeii Sefarvaiimului, ai Henei și ai Ivei? Au putut ei să salveze Samaria din mâna mea? ³⁵Care dintre toți zeii acestor țări și-au scăpat țara din mâna mea? În consecință, cum ar putea Domnul să salveze Ierusalimul din mâna mea?».” ³⁶Poporul a tăcut. Nu i-a răspuns nici un cuvânt; pentru că regele le poruncise să nu-i răspundă. ³⁷Atunci Eliachim – fiul lui Hilchia –, administratorul palatului, scribul Șebna și cronicarul Ioah – fiul lui Asaf – au venit la Ezechia cu hainele rupte; și i-au spus cuvintele lui Rab-Șache. **19** După ce regele Ezechia a auzit despre toate acestea, și-a rupt hainele, s-a acoperit cu un sac și s-a dus la casa Domnului. ²Apoi i-a trimis la profetul Isaia – fiul lui Amot – pe Eliachim – administratorul palatului lui –, pe scribul Șebna și pe cei bătrâni dintre preoți. Toți s-au dus la el acoperiți cu saci. ³Ei i-au zis: „Ezechia îți vorbește astfel: „Aceasta este o zi de necaz, de pedeapsă și de rușine. Copiii au ajuns la termenul la care trebuie să se nască, dar nu mai există nici o forță pentru nașterea lor.” ⁴Poate că Dumnezeuul tău – Cel care se numește Domnul – a auzit toate cuvintele lui Rab-Șache. El a fost trimis de stăpânul lui – de regele Asiriei – ca să-l ridiculizeze pe Dumnezeuul care este (singurul) viu. Poate că Domnul – Dumnezeuul tău – îi va reproșa cuvintele pe care le-a spus. Deci fă o rugăciune (adresată Domnului) pentru cei care au mai rămas!” ⁵Când slujitorii regelui Ezechia au venit la Isaia, ⁶el le-a zis: „Să-i spuneți stăpânului vostru că Domnul îi vorbește astfel: „Nu te speria de cuvintele pe care le-ai auzit și prin care slujitorii regelui Asiriei au spus blasfemii la adresa Mea.” ⁷Te anunț că voi pune în el un asemenea spirit, încât la auzirea unui zvon, se va întoarce în țara lui. Și-l voi determina să cadă omorât de sabie chiar pe teritoriul lui!” ⁸Când Rab-Șache a auzit că regele Asiriei plecase din Lachiș, s-a întors și l-a găsit luptând împotriva Libnei. ⁹Apoi, când regele Asiriei a auzit că Tirhaca – regele din Cuș –, a plecat să lupte împotriva lui, a trimis din nou reprezentanți la Ezechia. Prin intermediul lor, a

transmis: ¹⁰„Să-i vorbiți lui Ezechia, regele celor din teritoriul numit Iuda, astfel: «Nu-I permite Dumnezeuului tău, în care te încrezi, să te păcălească promițându-ți că Ierusalimul nu va ajunge în mâna regelui Asiriei. ¹¹Sunt sigur că ai auzit ce au făcut regii Asiriei tuturor țărilor cucerite: cum le-a distrus în totalitate! Și crezi oare că tu vei fi salvat? ¹²Și-au salvat oare zeii popoarele pe care părinții mei le-au distrus: pe Gozan, pe Haran, pe Rețef și pe fiii lui Eden – care erau în Tel-Asar? ¹³Unde este regele Hamatului, regele Arpadului și regele orașului Sefarvaim. Unde este acela al orașului Hena sau al orașului Iva?».” ¹⁴Ezechia a luat scrisoarea din mâna solilor și a citit-o. Apoi s-a dus în Casa Domnului și a pus-o acolo deschisă, înaintea Domnului. ¹⁵Ezechia s-a rugat Domnului și a zis: „O, Doamne, Dumnezeu lui Israel; Tu, Cel care tronezi deasupra heruvimilor! Tu ești singurul Dumnezeu al tuturor regatelor pământului! Tu ai făcut cerul și pământul! ¹⁶Doamne, apleacă-Ți urechea și ascultă! Doamne, deschide-Ți ochii și privește! Auzi cuvintele pe care le-a trimis Sanherib ca să-L ridiculizeze pe Dumnezeu viu! ¹⁷Doamne, este adevărat că regii Asiriei au devastat aceste popoare și țările lor. ¹⁸Știm și că le-au aruncat zeii în foc. Dar ei i-au distrus pentru că aceia nu erau Dumnezeu, ci lucrări făcute de mâna omului. Acei zei erau doar lemn și piatră. ¹⁹Acum, Doamne, Dumnezeu nostru, Te rugăm, scapă-ne de amenințarea lui – ca să știe toate regatele pământului că Tu, Doamne, ești singurul Dumnezeu!” ²⁰Atunci Isaia – fiul lui Amoț – a trimis pe cineva la Ezechia, ca să-i spună: „Domnul, Dumnezeu lui Israel, vorbește astfel: «Ți-am auzit rugăciunea pe care Mi-ai făcut-o, referitoare la Sanherib, regele Asiriei. ²¹Să știi că Domnul a pronunțat deja următoarele cuvinte împotriva lui: Fecioara – fiica Sionului – te desconsideră și râde de tine! Fiica Ierusalimului dă din cap în timp ce tu fugi! ²²Știi pe Cine ai ridiculizat și împotriva Cui ai pronunțat blasfemii? Știi împotriva Cui ai vorbit? Știi împotriva Cui ți-ai înălțat mândru privirea? Împotriva Sfântului lui Israel! ²³Prin intermediul solilor tăi, L-ai ridiculizat pe Domnul, zicând: Cu mulțimea carelor mele, am escaladat înălțimile munților până la cele mai înalte piscuri ale Libanului! I-am tăiat cei mai înalți cedri și cei mai remarcabili chiparoși. Am ajuns la cele mai îndepărtate locuri și la pădurea cea mai deasă. ²⁴Am săpat fântâni și am băut ape străine. Am secat toate pâraiele Egiptului pe unde am trecut cu tălpile picioarelor mele!” ²⁵N-ai auzit? Eu am conceput toate aceste lucruri cu mult timp în urmă – din zile străvechi – și le-am planificat. Iar acum am făcut ca ele să se întâmple. Astfel, ți-am permis să transformi orașele fortificate în mormane de dărâmături. ²⁶Locuitorii lor sunt fără forță, surprinși și făcuți de rușine. Au ajuns ca iarba de pe câmp și ca verdeța fragedă – ca iarba de pe acoperișuri, care se usucă înainte să crească. ²⁷Dar Eu știu unde stai, știu când ieși și când intri. Cunosoc și cât ești de supărat pe Mine. ²⁸Pentru că te-ai mâniat pe Mine și pentru că aroganța ta a ajuns la urechile Mele, voi pune veriga Mea în nasul tău și zăbala Mea în gura ta. Astfel, te voi întoarce pe drumul pe care ai venit! ²⁹Iar pentru tine, Ezechia, îți dau un semn care îți va confirma că se va întâmpla așa: în acest an veți mânca ce va crește de la sine; iar în al doilea an veți consuma ce va răsări din ce a rămas! Abia în al treilea an veți semăna și veți secera, veți planta vii și le veți mânca fructele. ³⁰Supraviețuitorii din teritoriul numit Iuda – cei care vor rămâne –, vor avea din nou rădăcini sub ei: și vor produce fructe deasupra. ³¹Se va întâmpla așa, pentru că din Ierusalim va apărea un grup al urmașilor (poporului); și din muntele Sion vor veni câțiva supraviețuitori. Pasiunea

Domnului Armatelor (pentru ei) va face ca acest lucru să se întâmple!»³² „Deci, Domnul spune despre regele Asiriei astfel: «Nu va intra în acest oraș și nu va trage nici o săgeată acolo. Nu va veni în fața lui cu vreun scut și nu va ridica împotriva lui nici o rampă de asalt.»³³ Domnul vă spune că se va întoarce pe drumul pe care a venit; și nu va intra în acest oraș.³⁴ Eu voi proteja acest oraș ca să-l salvez de dragul Meu și de dragul sclavului Meu numit David!»³⁵ În acea noapte, îngerul Domnului s-a dus în tabăra asirienilor; și a omorât o sută optzeci și cinci de mii de oameni. Când s-au trezit ceilalți dimineața devreme, au văzut că toți aceia erau niște corpuri moarte.³⁶ Atunci Sanherib – regele Asiriei – și-a ridicat tabăra și a plecat. El s-a întors la Ninive și a locuit acolo.³⁷ În timp ce se închina în templul zeului lui numit Nisroc, fiii lui – Adra-Melec și Sarețer – l-au omorât cu sabia; și apoi au fugit în țara Ararat. În locul lui Sanherib a guvernat fiul lui numit Esar-Hadon. **20** În acele zile, Ezechia s-a îmbolnăvit și era aproape de moarte. Profetul Isaia – fiul lui Amoț – a venit la el și i-a zis: „Domnul îți spune: «Organizează-ți familia care va rămâne după tine; pentru că tu vei muri! Nu te vei mai însănătoși!».”² Atunci Ezechia s-a întors cu fața spre perete și s-a rugat Domnului, zicând: ³ „Doamne, Te rog să-ți amintești că am umblat în fața Ta cu responsabilitate și devotament din toată inima și că am făcut ce este bine în relația mea cu Tine!” Și Ezechia a plâns cu mari regrete. ⁴ Isaia încă nu plecase din curtea de mijloc (a palatului). Atunci Cuvântul Domnului a venit la el și i-a zis: ⁵ „Întoarce-te și spune-i lui Ezechia care este conducătorul poporului Meu că Domnul, Dumnezeul strămoșului lui numit David, îi vorbește astfel: «Ți-am auzit rugăciunea și ți-am văzut lacrimile. Să știi că te voi vindeca! În a treia zi te vei duce la Casa Domnului. ⁶ Voi adăuga vieții tale încă cincisprezece ani; și te voi salva împreună cu acest oraș din mâna regelui Asiriei. Voi apăra acest oraș de dragul Meu și de dragul sclavului Meu numit David!».” ⁷ Apoi Isaia a zis: „Aduceți o turtă de smochine!” Ei au adus-o; și după ce i-au pus-o lui Ezechia pe rană, s-a vindecat. ⁸ Ezechia îl întrebese pe Isaia: „Care va fi semnul care-mi va confirma că Domnul mă va vindeca și că mă voi duce la Casa Domnului a treia zi?” ⁹ Isaia îi răspunsese: „Semnul din partea Domnului pentru tine, care te va ajuta să cunoști că Domnul va face să se întâmple conform cuvântului pe care l-a pronunțat, este cel pe care ți-l vei alege: Să treacă umbra zece trepte înainte sau înapoi?” ¹⁰ Ezechia a răspuns: „Este ceva nesemnificativ ca umbra să treacă zece trepte înainte. Mai bine să treacă zece trepte înapoi!” ¹¹ Profetul Isaia l-a chemat pe Domnul; și El a făcut ca umbra să treacă înapoi zece trepte pe cadranul lui Ahaz. ¹² În acele vremuri, Merodac-Baladan – fiul lui Baladan, rege al Babilonului – i-a trimis lui Ezechia scrisori și un dar – pentru că auzise că fusese bolnav. ¹³ Ezechia i-a primit reprezentanții și le-a arătat tot ce era în tezaurul lui: argintul, aurul, condimentele și uleiul valoros, armamentul lui și tot ce era în depozitele pe care le avea. Nu a rămas nimic în palatul sau în regatul lui, pe care Ezechia să nu li-l fi arătat. ¹⁴ Atunci profetul Isaia a venit la regele Ezechia și l-a întrebat: „Ce au zis acei oameni și de unde au venit?” Ezechia i-a răspuns: „Au venit dintr-o țară îndepărtată: din Babilon.” ¹⁵ Profetul l-a mai întrebat: „Ce au văzut în palatul tău?” Ezechia a răspuns: „Au văzut tot ce este în el. Nu a rămas nimic în depozitele mele pe care să nu li-l fi arătat.” ¹⁶ Atunci Isaia i-a zis lui Ezechia: „Ascultă Cuvântul Domnului. El îți spune: ¹⁷ «Să știi că vin zile când tot ce este în palatul tău și tot ce au adunat cu sacrificiu strămoșii tăi până astăzi, va fi dus la Babilon. Domnul

îți spune că nu va mai fi lăsat nimic aici. ¹⁸Unii dintre propriii tăi fii – care ți s-au născut în această perioadă – îți vor fi luați; și vor fi făcuți eunuci în palatul regelui Babilonului!» ¹⁹Ezechia i-a zis lui Isaia: „Cuvântul Domnului pe care l-ai proclamat, este bun.” El își zicea: „De ce să îmi pese, atât timp cât în timpul vieții mele va fi pace și țara va fi protejată?” ²⁰Celelalte fapte ale lui Ezechia – toate lucrurile remarcabile ale lui, cum a făcut lacul și canalul prin care a adus apă în oraș –, oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor din teritoriul numit Iuda”? ²¹Ezechia s-a culcat lângă părinții lui. Apoi în locul lui a guvernat fiul lui numit Manase. **21** Manase avea vârsta de doisprezece ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim o perioadă de cincizeci și cinci de ani. Mama lui se numea Heftiba. ²El a făcut ce este rău în relația lui cu Domnul, urmând obiceiurile idolatre ale popoarelor pe care Domnul le alungase din fața israelienilor. ³A reconstruit înălțimile pe care le distrusese tatăl lui numit Ezechia, a ridicat altare lui Baal, a făcut un stâlp al Astarteei – exact cum făcuse Ahab – regele celor din teritoriul numit Israel. S-a închinat înaintea întregii mulțimi de stele de pe cer și le-a slujit. ⁴A construit altare în Casa Domnului despre care vorbise El atunci când a spus: „Îmi voi pune numele în Ierusalim!” ⁵A construit altare tuturor constelațiilor observate pe cer; și le-a pus în cele două curți ale Casei Domnului. ⁶Și-a trecut fiul prin foc, a practicat vrăjitoria și ghicitul, apelând la cei care cheamă spiritele morților și la vrăjitori. El a făcut mult rău în ochii Domnului, declanșându-I mânia. ⁷A luat idolul Astarteei – pe care îl făcuse și l-a pus în Casa Domnului – loc despre care Domnul îi spusese lui David și lui Solomon, fiul lui, astfel: „În această Casă și în Ierusalim – pe care l-am ales dintre toate orașele locuite de triburile lui Israel – Îmi voi pune Numele pentru totdeauna. ⁸Nu voi mai permite ca picioarele lui Israel să rătăcească afară din țara pe care le-am dat-o strămoșilor lor – dacă vor urmări cu atenție să respecte tot ce le-am poruncit, conform tuturor prevederilor Legii pe care le-a dat-o sclavul Meu Moise.” ⁹Dar ei n-au ascultat; și Manase i-a dus în rătăcire. Astfel, ei au făcut mai mult rău decât toate popoarele pe care le distrusese Domnul din fața israelienilor. ¹⁰Atunci Domnul a vorbit prin sclavii Săi, prin profeții, zicând: ¹¹„Manase – regele celor din teritoriul numit Iuda – a făcut aceste fapte oribile; a făcut mai mult rău decât tot ce făcuseră amoriții înainte de el; și i-a determinat și pe cei care locuiau pe teritoriul numit Iuda să păcătuiască prin idolii lui. ¹²Deci pentru că a procedat astfel, Dumnezeu lui Israel numit Domnul spune: «Voi aduce un dezastru peste Ierusalim și peste cei care locuiesc pe teritoriul numit Iuda. Va fi o calamitate care va face să țiuie urechile oricui va auzi vorbindu-se despre ea!» ¹³Voi pune peste Ierusalim funia folosită împotriva Samariei și firul de plumb folosit împotriva familiei lui Ahab. Voi șterge Ierusalimul cum șterge cineva farfuria, curățând-o și întorcând-o cu fața în jos! ¹⁴Voi abandona pe cei care vor mai rămâne din moștenirea Mea; și îi voi face să ajungă în mâinile dușmanilor lor. Ei vor ajunge jefuiți; și vor prada dușmanilor lor. ¹⁵Se va întâmpla așa pentru că au făcut ce este rău în relația cu Mine și M-a mâniat – din ziua în care strămoșii lor au plecat din Egipt și până astăzi.” ¹⁶În plus, Manase a umplut Ierusalimul de la un capăt la celălalt cu sângele nevinovat pe care l-a vărsat. În timp ce a determinat pe cei din teritoriul numit Iuda să păcătuiască și să comită ce este rău în relația lor cu Domnul, Manase a făcut personal toate aceste lucruri. ¹⁷Celelalte fapte ale lui Manase – tot ce a făcut el și păcatele pe care le-a comis – oare nu sunt

scrise în „Cartea cronicilor regilor din teritoriul numit Iuda”? ¹⁸Manase s-a culcat lângă părinții lui; și a fost înmormântat în grădina palatului lui numită Grădina lui Uza. Apoi, în locul lui a guvernat fiul lui numit Amon. ¹⁹Amon avea vârsta de douăzeci și doi de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim doi ani. Mama lui se numea Meșulemet și era fiica lui Haruț din Iotba. ²⁰El a făcut ce este rău în relația lui cu Domnul – la fel cum procedase tatăl lui numit Manase. ²¹A copiat în totalitate comportamentul tatălui lui. Astfel, el a slujit și s-a închinat idolilor cărora le slujise și Manase. ²²L-a abandonat pe Dumnezeuul strămoșilor lui numit Domnul; și nu a trăit conform cerințelor Lui. ²³Slujitorii lui Amon au complotat împotriva lui și l-au omorât pe rege în palat. ²⁴Dar poporul țării i-a omorât pe toți aceia care complotaseră împotriva regelui Amon. Apoi, în locul lui Amon, poporul țării l-a desemnat ca rege pe fiul lui, pe Iosia. ²⁵Celelalte fapte pe care le-a făcut Amon, oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor din teritoriul numit Iuda”? ²⁶El a fost înmormântat în mormântul lui: în Grădina lui Uza. Apoi, în locul lui a guvernat fiul lui numit Iosia. **22** Iosia avea vârsta de opt ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim treizeci și unu de ani. Mama lui se numea Iedida și era fiica lui Adaia din Boțcat. ²El a făcut ce este corect în relația lui cu Domnul; și a trăit în totalitate ca strămoșul lui numit David, fără să devieze de la acel model la dreapta sau la stânga. ³În al optsprezecelea an al guvernării lui, regele Iosia a trimis pe scribul lui numit Șafan – fiul lui Ațalia, fiul lui Meșulam – la Casa Domnului. El îi zisese: ⁴„Du-te la marele preot Hilchia și spune-i să strângă argintul care a fost adus la Casa Domnului – acela care fusese adunat de la oameni de către paznicii porții. ⁵Acest argint să fie dat celor care supraveghează lucrarea la Casa Domnului. Și aceia să-l dea lucrătorilor care sunt în Casa Domnului, adică celor care lucrează la restaurarea ei: ⁶tâmplarilor, constructorilor și zidarilor. Să li se mai dea (argint) și pentru cumpărarea lemnului și a pietrelor cioplite necesare pentru restaurarea Casei. ⁷Dar oamenii cărora li se dă argintul, să nu fie controlați – pentru că ei lucrează corect!” ⁸Atunci marele preot Hilchia i-a zis scribului Șafan: „Am găsit cartea Legii în Casa Domnului!” Hilchia i-a dat acea carte lui Șafan; și el a citit-o. ⁹Scribul Șafan s-a dus la rege și i-a spus: „Slujitorii tăi au strâns argintul care era în Casă; și l-au dat celor care supraveghează lucrarea la Casa Domnului.” ¹⁰Apoi scribul Șafan l-a informat pe rege, zicându-i: „Preotul Hilchia mi-a dat o carte.” Astfel, Șafan a citit din ea în fața regelui. ¹¹Când a auzit regele cuvintele din cartea Legii, și-a rupt hainele. ¹²Apoi regele le-a poruncit preotului Hilchia, lui Ahicam – fiul lui Șafan –, lui Acbor – fiul lui Micaia –, scribului Șafan și lui Asaia – slujitorul regelui – astfel: ¹³„Duceți-vă și întrebați-L pe Domnul pentru mine, pentru popor și pentru întreg teritoriul numit Iuda, în legătură cu ce este scris în această carte care a fost găsită; pentru că am înțeles că mânia Domnului este mare. Ea s-a declanșat împotriva noastră, pentru că strămoșii noștri nu s-au conformat cerințelor precizate prin cuvintele acestei cărți și nu au respectat tot ce este scris în ea despre noi!” ¹⁴Preotul Hilchia, Ahicam, Acbor, Șafan și Asaia s-au dus la profetesa Hulda – soția lui Șalum, fiul lui Ticva, fiul lui Hasra, paznicul hainelor – care locuia în Ierusalim, în noul cartier. Ei au vorbit cu ea; ¹⁵și ea le-a răspuns: „Dumnezeul lui Israel care se numește Domnul, zice: «Să spuneți omului care v-a trimis la mine ¹⁶că Domnul îi vorbește astfel: Să știi că voi aduce dezastrul împotriva acestui loc și împotriva locuitorilor lui – în conformitate cu tot ce este scris în cartea

pe care a citit-o regele lui Iuda – ¹⁷pentru că M-au abandonat și au adus tămâie altor (dumne)zei, provocându-Mi mânia prin toate faptele lor. Da, mânia Mea se va declanșa împotriva acestui loc și nu se va stinge! ¹⁸Mai spuneți-i regelui lui Iuda, care v-a trimis să-L întrebați pe Domnul, astfel: Domnul, Dumnezeul lui Israel, îți transmite un mesaj referitor la cuvintele pe care le-ai auzit. ¹⁹Am observat că ți s-a înmuiat inima și că te-ai smerit înaintea Domnului când ai auzit ce am declarat împotriva acestui loc și împotriva locuitorilor lui, spunând că vor ajunge de spaimă și de blestem. Am remarcat și faptul că ți-ai rupt hainele și că ai plâns în fața Mea. Domnul te asigură că a auzit! ²⁰Pentru că ai procedat astfel, te voi adăuga la strămoșii tăi și vei fi așezat liniștit în mormântul tău. Astfel, tu nu vei vedea tot dezastrul pe care-l voi aduce împotriva acestui loc și împotriva locuitorilor lui.’»” Ei i-au adus regelui acest răspuns. **23** Atunci regele Iosia i-a convocat pe toți aceia care formau consiliul bătrânilor teritoriului numit Iuda și pe cei din Ierusalim. ²Apoi s-a dus la Casa Domnului împreună cu toți bărbații din teritoriul numit Iuda, cu toți locuitorii Ierusalimului, cu preoții și cu profeții – cu întreg poporul – de la cel mai mic până la cel mai mare. Acolo a citit în auzul lor toate cuvintele cărții Legământului care fusese găsită în casa Domnului. ³Regele a stat în picioare lângă stâlpul lui și a ratificat un (nou) legământ înaintea Domnului. În baza acelui legământ, el a decis ca din toată inima și din tot sufletul lui să-L urmeze pe Domnul și să respecte poruncile, declarațiile și deciziile Sale. Astfel s-a angajat el să se conformeze cuvintelor legământului care erau scrise în acea carte. Și tot poporul a fost inclus în acel legământ. ⁴Regele a poruncit marelui preot numit Hilchia, preoților din al doilea nivel de autoritate și paznicilor porții să scoată din Templul Domnului toate obiectele care fuseseră făcute pentru Baal, pentru Astarteea și pentru toate constelațiile cerului. El le-a ars în exteriorul Ierusalimului, în valea Chidron. Apoi le-a dus cenușa la Betel. ⁵A îndepărtat pe preoții păgâni care fuseseră puși de regii celor din teritoriul numit Iuda să ardă tămâie pe înălțimi, în orașele lor și în jurul Ierusalimului. Iosia a alungat și pe cei care ardeau tămâie lui Baal, soarelui, lunii, stelelor și tuturor astrelor de pe cer. ⁶A scos stâlpul Astarteei din Casa Domnului și l-a dus în valea Chidron, în exteriorul Ierusalimului. L-a ars lângă valea Chidron, transformându-l în cenușă. Apoi i-a împrăștiat cenușa pe mormintele oamenilor. ⁷A dărâmat locuințele bărbaților care practicau prostituția în Casa Domnului. Tot acolo erau și femeile care împleteau corturi pentru Astarteea. ⁸Iosia i-a alungat pe toți preoții idolatri din orașele teritoriului numit Iuda; și a distrus înălțimile unde aceia ardeau tămâie: de la Gheva până la Beer-Șeba. A dărâmat și înălțimile de la porți: pe cele care erau la intrarea porții lui Iosua – conducătorul orașului – amplasate în partea stângă a porții orașului. ⁹Deși preoții înălțimilor nu slujeau la altarul Domnului din Ierusalim, ei mâncau turte printre rudele lor. ¹⁰Regele a profanat și Tofetul – localitate care este în valea hinomiților – pentru ca nimeni să nu-și mai treacă fiul sau fiica prin foc pentru Moleh. ¹¹El a desființat de la intrarea în casa Domnului, acei cai pe care regii din teritoriul numit Iuda îi închinaseră soarelui. Ei erau lângă acea cameră din curte care aparținea conducătorului numit Natan-Melec. Apoi Iosia a ars carele închinare soarelui. ¹²Regele a dărâmat altarele pe care le făcuseră regii din teritoriul numit Iuda pe acoperișul camerei de la etaj a lui Ahaz. El a demolat și altarele pe care le făcuse Manase în cele două curți ale casei Domnului. Le-a luat de acolo și le-a aruncat

molozul în valea Chidron. ¹³Regele a profanat înălțimile care erau în fața Ierusalimului, în partea dreaptă a „muntelui depravării” – înălțimi pe care le construisese Solomon, regele lui Israel. El făcuse acele înălțimi pentru Aștoret – oribilul zeu al sidonienilor –, pentru Chemoș – oribilul zeu al Moabului – și pentru Milcom, oribilul zeu al amoniților. ¹⁴Iosia a distrus pietrele sacre, a dărâmat statuile închinare Astarteei și a umplut locurile lor cu oase de oameni. ¹⁵El a demolat chiar și altarul care era la Betel. A procedat la fel cu înălțimea pe care o făcuse Ieroboam – fiul lui Nebat –, cel care determinase Israelul să păcătuiască. Deci a desființat atât altarul, cât și înălțimea pe care fusese el construit. Iosia a dat foc nu doar înălțimii, transformând-o în cenușă, ci și stâlpului Astarteei. ¹⁶Când Iosia a privit în jurul lui și a văzut mormintele care erau acolo, pe deal, a trimis oameni cărora le-a poruncit să ia oasele din morminte. A ars oasele pe altar, profanându-l exact cum spusese Cuvântul Domnului proclamat prin omul lui Dumnezeu care anunțase (că) aceste lucruri (se vor întâmpla). ¹⁷După un timp, el a întrebat: „Al cui este acest mormânt din piatră pe care îl văd?” Oamenii orașului i-au răspuns: „Acesta este mormântul omului lui Dumnezeu care a venit din teritoriul numit Iuda și a profețit împotriva altarului din Betel aceste lucruri pe care (deja) le-ai făcut!” ¹⁸Atunci el a zis: „Lăsați-l; și nimeni să nu-i miște oasele!” Ei au lăsat (nederanjate) oasele acelui om împreună cu ale profetului care venise din Samaria. ¹⁹Iosia a mai demolat toate templele care erau pe înălțimile din orașele Samariei. Ele fuseseră construite de regii care au guvernat în teritoriul numit Israel – ca să-L mânie pe Domnul. A procedat cu ele exact ca la Betel. ²⁰Iosia i-a înjunghiat pe altare pe toți preoții înălțimilor care erau acolo; și a ars pe ele oase de oameni. Apoi s-a întors la Ierusalim. ²¹Regele a ordonat întregului popor: „Sărbătoriți Paștele Dumnezeului vostru numit Domnul – exact cum este scris în această Carte a Legământului!” ²²Paște ca acela nu se mai sărbătorise din vremea judecătorilor care judecau pe Israel: în toată perioada de guvernare a regilor din teritoriul numit Israel sau a regilor din acela numit Iuda. ²³Acest Paște a fost sărbătorit în cinstea Domnului la Ierusalim abia în al optsprezecelea an al guvernării regelui Iosia. ²⁴Iosia a mai alungat pe aceia care chemau spiritele morților și pe cei care practicau vrăjitoria. El a desființat terafimii, idolii și toate celelalte lucruri oribile care se puteau vedea pe teritoriul numit Iuda și la Ierusalim. Astfel, Iosia a făcut ce prevedeau cuvintele Legii scrise în Cartea pe care o găsisese preotul Hilchia în Casa Domnului. ²⁵Nici unul dintre predecesorii lui Iosia nu a fost ca el. Nimeni nu s-a întors ca el la Domnul din toată inima, din tot sufletul și cu toate capacitățile lui – exact cum cere toată Legea lui Moise. Nici după Iosia nu a mai fost nimeni ca el. ²⁶Totuși, Domnul nu și-a anulat efectul mării Lui mării. Ea fusese declanșată împotriva celor din teritoriul numit Iuda din cauza tuturor faptelor lui Manase. ²⁷Domnul a zis: „Voi îndepărta din prezența Mea pe aceia care se numesc Iuda – exact cum am îndepărtat pe locuitorii din teritoriul numit Israel; și voi abandona atât acest oraș – Ierusalimul – pe care l-am ales, cât și Casa despre care ziceam că acolo va fi (mereu) Numele Meu!” ²⁸Celelalte fapte ale lui Iosia și tot ce a făcut el, oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor din teritoriul numit Iuda”? ²⁹În vremea guvernării lui, faraonul Neco – conducătorul suveran al Egiptului – a înaintat și a ajuns la râul Eufrat: până la regele Asiriei. Regele Iosia a plecat să lupte împotriva lui. Neco s-a luptat cu Iosia la Meghido și l-a omorât. ³⁰Slujitorii lui Iosia l-au luat

mort din Meghido, l-au adus într-un car la Ierusalim și l-au înmormântat în mormântul lui. Apoi poporul țării l-a luat pe Iehoahaz – fiul lui Iosia – și l-a uns, declarându-l rege în locul tatălui lui. ³¹Iehoahaz avea vârsta de douăzeci și trei de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim trei luni. Mama lui se numea Hamutal și era fiica lui Ieremia din Libna. ³²El a făcut ce este rău în relația lui cu Domnul – exact cum procedaseră și strămoșii lui. ³³Faraonul Neco l-a pus în lanțuri la Ribla – în țara Hamat – ca să nu mai guverneze în Ierusalim. Apoi a cerut țării o taxă obligatorie de o sută de talanți de argint și un talant de aur. ³⁴Faraonul Neco l-a pus acolo rege pe Eliachim – fiul lui Iosia – în locul tatălui lui; și i-a schimbat numele în Iehoiachim. Pe Iehoahaz l-a luat și l-a dus în Egipt. El a murit acolo. ³⁵Iehoiachim i-a dat faraonului aurul și argintul (cerut); dar el a îndatorat țara ca să poată da argintul cerut de faraon. A stabilit pentru fiecare om o anumită rată de participare la acea taxă obligatorie. Astfel a dat el faraonului Neco argintul și aurul luat de la poporul țării. ³⁶Iehoiachim avea vârsta de douăzeci și cinci de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim unsprezece ani. Mama lui se numea Zebida și era fiica lui Pedaia din Ruma. ³⁷El a făcut ce este rău în relația lui cu Domnul – conform exemplului dat de strămoșii lui.

24 În timpul guvernării lui Iehoiachim, Nebucadnețar – regele Babilonului – a declanșat un război împotriva lui; și Iehoiachim i s-a subordonat pentru trei ani. Dar după acei ani a revenit asupra deciziei lui; și s-a revoltat împotriva lui Nebucadnețar. ²Domnul a trimis împotriva lui Iehoiachim (niște) grupuri de caldeeni, de aramei, de moabiți și de amoniți. El le-a făcut să vină împotriva celor din teritoriul numit Iuda ca să-l distrugă – conform Cuvântului Domnului pe care-l proclamase prin sclavii Săi, prin profeții. ³Acest lucru s-a întâmplat numai conform poruncii Domnului; și urmărirea îndepărtarea celor numiți Iuda din prezența Lui – din cauza tuturor păcatelor făcute de Manase ⁴și din cauza sângelui nevinovat pe care-l vărsase. El a umplut Ierusalimul de sânge care a curs fără ca cei care muriseră astfel, să fi fost vinovați. Acesta a fost motivul pentru care Domnul n-a vrut să-l ierte. ⁵Celelalte fapte ale lui Iehoiachim și tot ce a făcut el, oare nu sunt scrise în „Cartea cronicilor regilor din teritoriul numit Iuda”? ⁶Iehoiachim s-a culcat lângă părinții lui. Apoi, în locul lui a guvernat fiul lui numit Iehoiachin. ⁷Conducătorul suveran al Egiptului nu a mai plecat din țara lui – pentru că regele Babilonului îi luase tot ce-i aparținea, de la Râul Egiptului până la râul Eufrat. ⁸Iehoiachin avea vârsta de optsprezece ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim trei luni. Mama lui se numea Nehușta și era fiica lui Elnatan din Ierusalim. ⁹El a făcut ce este rău în relația lui cu Domnul – trăind la fel cum trăise și tatăl lui. ¹⁰În acea vreme, slujitorii lui Nebucadnețar – regele Babilonului – au înaintat, venind să lupte împotriva Ierusalimului; și au asediat orașul. ¹¹Nebucadnețar – regele Babilonului – a venit personal înaintea orașului în timp ce slujitorii lui îl asediau. ¹²Iehoiachin – regele teritoriului numit Iuda – s-a predat regelui Babilonului împreună cu mama lui, cu slujitorii lui, cu cei care erau conducătorii lui și care formau administrația lui. Regele Babilonului l-a luat prizonier în al optulea an al guvernării lui. ¹³Nebucadnețar a luat de acolo toate comorile Templului Domnului și toate comorile palatului regelui. El a sfărâmat toate obiectele de aur pe care le făcuse Solomon – regele lui Israel – pentru Casa Domnului. Astfel, s-a întâmplat exact cum spusese Domnul. ¹⁴I-a dus în captivitate pe toți locuitorii Ierusalimului: pe toți conducătorii și pe toți luptătorii remarcabili. Au fost luați

captivi zece mii de prizonieri, între care erau toți tâmplarii și toți fierarii. Nebucadnețar a lăsat în țară doar pe cei care formau poporul sărac.¹⁵ L-a dus pe Iehoiachin în captivitate la Babilon. El a mai dus în captivitate, din Ierusalim la Babilon, pe mama regelui, pe soțiile lui, pe administratorii lui și pe oamenii bogați ai țării.¹⁶ A mai luat șapte mii de oameni capabili să lupte. Toți aveau forța care se cerea pentru participarea la război. Între cei luați au fost și o mie de tâmplari și de fierari. Regele Babilonului i-a dus pe toți în captivitate la Babilon.¹⁷ În locul lui Iehoiachin, regele Babilonului l-a pus rege pe Matania care era unchiul lui Iehoiachin. Dar i-a schimbat numele din Matania în Zedechia.¹⁸ Zedechia avea vârsta de douăzeci și unu de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim unsprezece ani. Mama lui se numea Hamutal și era fiica lui Ieremia din Libna.¹⁹ El a făcut ce este rău în relația lui cu Domnul, procedând exact ca Iehoiachim.²⁰ Aceste lucruri s-au întâmplat în Ierusalim și în tot teritoriul numit Iuda din cauza mâniei Domnului. Și în final, El i-a alungat din prezența Sa. Zedechia s-a revoltat împotriva regelui Babilonului. **25** În al nouălea an al guvernării lui Zedechia, în a zecea zi din a zecea lună a anului, Nebucadnețar – regele Babilonului – a înaintat împotriva Ierusalimului cu toată armata lui. Ei și-au instalat tabăra în fața orașului și au construit un parapet în jurul lui.² Orașul a fost în stare de asediu până în al unsprezecelea an al guvernării regelui Zedechia.³ În a noua zi din a patra lună a anului, foametea din oraș a devenit atât de mare, încât poporul țării nu mai avea deloc mâncare.⁴ Atunci s-a făcut o gaură în zidul orașului. Astfel, toți soldații au fugit noaptea, ieșind pe poarta dintre cele două ziduri, prin locul de lângă grădina regelui. Acest lucru s-a întâmplat în timp ce caldeenii înconjurau orașul. Cei care au ieșit din oraș, s-au deplasat pe drumul care conduce spre Araba.⁵ Dar armata caldeenilor l-a urmărit pe rege și l-a ajuns în câmpiile Ierihonului. Toată armata regelui israelian se împărțise de lângă el.⁶ Caldeenii l-au capturat pe rege și l-au adus la regele Babilonului – la Ribla – unde a fost pronunțată o sentință împotriva lui.⁷ Ei i-au înjunghiat pe fiii lui Zedechia în fața ochilor lui. Apoi i-au scos ochii, l-au legat cu lanțuri de bronz și l-au dus în Babilon.⁸ În a șaptea zi din a cincea lună, în al nouăsprezecelea an al guvernării regelui Nebucadnețar – regele Babilonului –, Nebuzaradan – comandantul gărzilor – care era un slujitor al regelui Babilonului, a pătruns în Ierusalim.⁹ El a dat foc Casei Domnului, palatului regelui și tuturor caselor din Ierusalim. Apoi a dat foc și tuturor caselor mari.¹⁰ Toată armata caldeenilor care era împreună cu acel comandant al gărzilor, a dărâmat zidurile din jurul Ierusalimului.¹¹ Nebuzaradan – comandantul gărzilor – a dus în captivitate poporul care mai rămăsese în oraș, luând și dezertorii care fugiseră la regele Babilonului împreună cu restul mulțimii de israelieni.¹² Totuși comandantul gărzilor a lăsat în țară câțiva oameni săraci, ca să lucreze viile și terenurile agricole.¹³ Caldeenii au sfărâmat stâlpii de bronz care erau în Casa Domnului, postamentele și „marea” din bronz care existau în ea. Ei au dus bronzul la Babilon.¹⁴ Au luat vasele, lopețile, unelte de stins focul, farfuriile și toate unelte de bronz care erau folosite pentru slujbă.¹⁵ Comandantul gărzilor a mai luat vasele în care se ardea tămâie și cupele – tot ce era de aur sau de argint.¹⁶ Cei doi stâlpi, „marea” și postamentele – toate aceste unelte de bronz pe care le făcuse Solomon pentru Casa Domnului – aveau o greutate care nu se putea cântări.¹⁷ Fiecare stâlp era înalt de optsprezece coți și avea deasupra un capăt de bronz lucrat ornamental.

Înălțimea acelei părți superioare era de trei coți și avea în jurul ei o rețea cu rodii – toate fiind făcute din bronz. Al doilea stâlp – cu rețeaua lui – era identic cu primul.¹⁸ Comandantul gărzilor i-a luat prizonieri pe Seraia care era preotul conducător, pe Țefania – următorul preot ca funcție – și pe cei trei paznici ai porții.¹⁹ A mai luat din oraș un conducător de armată care avea în subordine soldați și încă cinci oameni dintre administratorii regelui. Și aceia fuseseră găsiți acolo, în oraș. L-a mai luat pe scribul conducătorului armatei, care recruta bărbați din poporul țării. A luat încă șaizeci de bărbați din poporul țării. Ei fuseseră găsiți tot în oraș.²⁰ Nebuzaradan – comandantul gărzilor – i-a luat (pe toți aceștia) și i-a dus la regele Babilonului, la Ribla.²¹ Acolo – la Ribla – în țara Hamat, regele Babilonului a dat ordin ca ei să fie omorâți. Astfel a fost dus în captivitate poporul din teritoriul numit Iuda, într-un loc departe de țara lui.²² Nebucadnețar – regele Babilonului – l-a pus conducător pe Ghedalia – fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan – pentru poporul care mai rămăsese în țară. El l-a lăsat să guverneze acolo, în teritoriul care fusese numit Iuda.²³ Când toți conducătorii armatei și oamenii lor au auzit că regele Babilonului l-a pus pe Ghedalia să conducă țara, au venit împreună cu oamenii lor la Ghedalia, în localitatea Mițpa. Aceia erau: Ismael – fiul lui Netania –, Iohanen – fiul lui Careah –, Seraia – fiul netofatitului Tanhume – și Iaazania, fiul unui maacatit.²⁴ Ghedalia le-a jurat atât lor cât și oamenilor lor, zicând: „Nu vă temeți de slujitorii caldeenilor! Rămâneți în țară, slujiți regelui Babilonului și veți trăi bine!”²⁵ Dar în a șaptea lună, Ismael – fiul lui Netania, fiul lui Elișama – care era din familia regală, a venit împreună cu zece oameni și l-au omorât pe Ghedalia. Ei i-au mai omorât atât pe iudeii cât și pe caldeenii care erau cu el la Mițpa.²⁶ Atunci tot poporul, de la cel mai mic până la cel mai mare împreună cu șefii armatei, au fugit în Egipt, pentru că le era frică de caldeeni.²⁷ În al treizeci și șaptelea an de captivitate pentru Iehoiachin – (fostul) rege al celor din teritoriul numit Iuda –, în a douăzeci și șaptea zi din a douăsprezecea lună, Evil-Merodac – regele Babilonului –, în primul an al guvernării lui, l-a eliberat din închisoare pe Iehoiachin, (fostul) rege pentru „Iuda”.²⁸ I-a vorbit cu bunătate și i-a dat un loc onorabil – superior celui oferit regilor care erau cu el în Babilon.²⁹ Iehoiachin și-a schimbat hainele de deținut; și pentru tot restul vieții lui a mâncat la masa regelui.³⁰ Regele (babilonian) s-a îngrijit mereu de hrana zilnică a lui Iehoiachin cât timp a mai trăit.

1 Cronici

1 Adam, Set, Enoș, ²Chenan, Mahalalel, Iared, ³Enoh, Metușelah, Lameh, ⁴Noe, Sem, Ham și Iafet. ⁵Fiii lui Iafet au fost: Gomer, Magog, Madai, Iavan, Tubal, Meșec și Tiras. ⁶Fiii lui Gomer au fost: Așchenaz, Rifat și Togarma. ⁷Fiii lui Iavan au fost: Elișa, Tarșiş, Chitim și Rodanim. ⁸Fiii lui Ham au fost: Cuș, Mițraim, Put și Canaan. ⁹Fiii lui Cuș au fost: Seba, Havila, Sabta, Rama și Sabteca. Fiii lui Rama au fost: Șeba și Dedan. ¹⁰În familia lui lui Cuș s-a născut Nimrod. El a devenit un om puternic pe pământ. ¹¹Din Mițraim provin ludiții, anamiții, lehabiții, naftuhiții, ¹²patrușiții, casluhiții și caftoriții. Din casluhiți provin filistenii. ¹³Lui Canaan i s-a născut Sidon – primul lui născut – și Het. ¹⁴Din el provin: iebusiții, amoriții, ghirgasiții, ¹⁵hiviții, archiții, siniții, ¹⁶arvadiții, țemariții și hamatiții. ¹⁷Fiii lui Sem au fost: Elam, Asur, Arpahșad și Lud. Urmașii lui Aram au fost: Uț, Hul, Gheter și Meșec. ¹⁸În familia lui Arpahșad s-a născut Șelah, iar în familia lui Șelah s-a născut Eber. ¹⁹În familia lui Eber s-au născut doi fii. Unul s-a numit Peleg – pentru că în timpul vieții lui a fost împărțit pământul. Numele fratelui lui a fost Ioctan. ²⁰În famili lui Ioctan s-au născut: Almodad, Șelef, Hațar-Mavet, Iarah, ²¹Hadoram, Uzal, Dicla, ²²Eval, Abimael, Șeba, ²³Ofir, Havila și Iobab. Toți aceștia au fost fiii lui Ioctan. ²⁴Din Sem provin: Arpahșad, Șelah, ²⁵Eber, Peleg, Reu, ²⁶Serug, Nahor, Terah și ²⁷Avram sau Avraam. ²⁸Fiii lui Avraam au fost Isaac și Ismael. ²⁹Urmează prezentarea genealogiilor lor. Nebaiot – primul născut al lui Ismael; apoi Chedar, Adbeel, Mibsam, ³⁰Mișma, Duma, Masa, Hadad, Tema, ³¹Ietur, Nafiș și Chedma. Toți aceștia au fost fiii lui Ismael. ³²Fiii pe care i-a născut Chetura – concubina lui Avraam – au fost: Zimran, Iocșan, Medan, Midian, Ișbac și Șuah. În familia lui Iocșan s-au născut Șeba și Dedan. ³³Fiii lui Midian au fost: Efa, Efer, Hanoh, Abida și Eldaa. Toți aceștia au fost urmașii Cheturei. ³⁴În familia lui Avraam s-a născut Isaac. Fiii lui Isaac au fost Esau și Israel. ³⁵Fiii lui Esau au fost: Elifaz, Reuel, Ieuș, Ialam și Corah. ³⁶Fiii lui Elifaz au fost: Teman, Omar, Țefo, Gatam, Chenaz. Din Timna s-a născut Amalec. ³⁷Fiii lui Reuel au fost: Nahat, Zerah, Șama și Miza. ³⁸Fiii lui Seir au fost: Lotan, Șobal, Țivon, Ana, Dișon, Ețer și Dișan. ³⁹Fiii lui Lotan au fost Hori și Homam. Sora lui Lotan a fost Timna. ⁴⁰Fiii lui Șobal au fost: Alvan, Manahat, Ebal, Șefo și Onam. Fiii lui Țivon au fost: Aia și Ana. ⁴¹Fiul lui Ana a fost Dișon. Fiii lui Dișon au fost: Hemdan, Eșban, Itran și Cheran. ⁴²Fiii lui Ețer au fost: Bilhan, Zaavan și Iaacan. Fiii lui Dișan au fost Uț și Aran. ⁴³Regii care au guvernat în Edom, înainte ca Israelul să aibă (vreun) rege care să-i guverneze poporul, au fost: Bela, fiul lui Beor. Numele orașului lui era Dinhaba. ⁴⁴Când Bela a murit, Iobab – fiul lui Zerah, din Boțra – a guvernat în locul lui. ⁴⁵Când Iobab a murit, Hușam din țara temaniților a guvernat în locul lui. ⁴⁶Când Hușam a murit, Hadad – fiul lui Bedad, cel care i-a învins pe midianiți la Moab – a guvernat în locul lui. Numele orașului lui era Avit. ⁴⁷Când Hadad a murit, Samla din Masreca a guvernat în locul lui. ⁴⁸Când Samla a murit, Saul din Rehobotul de lângă râu a guvernat în locul lui. ⁴⁹Când Saul a murit, Baal-Hanan – fiul lui Acbor – a guvernat în locul lui. ⁵⁰Când Baal-Hanan a murit, Hadad a guvernat în locul lui. Numele orașului lui era Pau. Numele soției lui Hadad era Mehetabeel – fiica lui Matred, fiica lui Me-Zahab. ⁵¹Dar Hadad a murit și el. Cei care conduceau Edomul,

au fost: Timna, Alva, Ietet, ⁵²Oholibama, Ela, Pinon, ⁵³Chenaz, Teman, Mibțar, ⁵⁴Magdiel și Iram. Aceștia au fost conducătorii Edomului. 2 Fiii lui Israel au fost: Ruben, Simeon, Levi și Iuda, Isahar și Zabulon, ²Dan, Iosif și Beniamin, Neftali, Gad și Așer. ³Fiii lui Iuda au fost: Er, Onan și Șela. Ei s-au născut în familia lui din fiica lui Șua care era canaanit. Er – primul născut al lui Iuda – era rău în relația lui cu Domnul; și El l-a omorât. ⁴Tamara – nora lui Iuda – i-a născut pe Pereț și pe Zerah. Toți fiii lui Iuda au fost cinci. ⁵Fiii lui Pereț au fost: Hețron și Hamul. ⁶Fiii lui Zerah au fost: Zimri, Etan, Heman, Calcol și Dara – cinci în total. ⁷Acar – cel care l-a deranjat pe Israel și a păcătuit cu privire la lucrurile dedicate Domnului – a fost unul dintre fiii lui Carmi. ⁸Azaria a fost unul dintre fiii lui Etan. ⁹Fiii care i s-au născut lui Hețron, au fost: Ierahmeel, Ram și Caleb. ¹⁰În familia lui Ram s-a născut Aminadab; iar în cea a lui Aminadab s-a născut Nahșon – conducătorul fiilor lui Iuda. ¹¹În familia lui Nahșon s-a născut Salmon; iar în cea a lui Salmon s-a născut Boaz. ¹²În familia lui Boaz s-a născut Obed. În familia lui Obed s-a născut Ișai; ¹³iar în familia lui Ișai s-au născut Eliab – primul lui născut. Abinadab a fost al doilea, iar Șimea a fost al treilea. ¹⁴Netane – al patrulea. Radai – al cincilea. ¹⁵Oțem – al șaselea; și David – al șaptelea. ¹⁶Surorile lor erau: Țeruia și Abigail. Țeruia a născut pe Abișai, pe Ioab și pe Asael – trei în total. ¹⁷Abigail l-a născut pe Amasa; iar ismaelitul Ieter era tatăl lui. ¹⁸Caleb – fiul lui Hețron – a avut copiii de la Azuba – soția lui – și de la Ieriot. Fiii Azubei au fost: Ieșer, Șobab și Ardon. ¹⁹După ce Azuba a murit, Caleb a luat-o ca soție pe Efrata; și ea i l-a născut pe Hur. ²⁰În familia lui Hur s-a născut Uri; iar în cea a lui Uri, Bețalel. ²¹Apoi Hețron a intrat la fiica lui Machir, cel care era tatăl lui Ghilad. Hețron avea șaizeci de ani când a luat-o ca soție. Ea i l-a născut pe Segub. ²²În familia lui Segub s-a născut Iair. El a avut douăzeci și trei de orașe în teritoriul numit Ghilad. ²³Gheșuriții și arameii i-au luat Havot-Iair împreună cu orașul Chenat și satele din jurul lui – care erau șaizeci în total. Toți aceștia sunt urmașii lui Machir, tatăl lui Ghilad. ²⁴După moartea lui Hețron în Caleb-Efrata, Abia – soția lui Hețron – i l-a născut pe Așhur care a fost tatăl lui Tecoa. ²⁵Fiii lui Ierahmeel – primul născut al lui Hețron – au fost: Ram, primul lui născut; apoi Buna, Oren, Oțem și Ahia. ²⁶Ierahmeel a mai avut o soție care se numea Atara. Ea este mama lui Onam. ²⁷Fiii lui Ram – primul născut al lui Ierahmeel – au fost: Maaț, Iamin și Echer. ²⁸Fiii lui Onam au fost Șamai și Iada. Fiii lui Șamai au fost Nadab și Abișur. ²⁹Numele soției lui Abișur era Abihail. Ea i-a născut pe Ahban și pe Molid. ³⁰Fiii lui Nadab au fost Seled și Apaiim. Seled a murit fără să fi avut urmași. ³¹Fiul lui Apaiim a fost Iși. Fiul lui Iși a fost Șeșan; iar fiul lui Șeșan a fost Ahlai. ³²Fiii lui Iada – fratele lui Șamai – au fost: Ieter și Ionatan. Ieter a murit fără să fi lăsat urmași. ³³Fiii lui Ionatan au fost: Pelet și Zaza. Aceștia au fost urmașii lui Ierahmeel. ³⁴Șeșan nu a avut fii, ci numai fiice. Șeșan a mai avut un sclav egiptean care se numea Iarha. ³⁵Șeșan i-a dat-o ca soție lui Iarha – slujitorul lui – pe una dintre fiicele lui. Ea i l-a născut pe Atai. ³⁶În familia lui Atai s-a născut Natan; iar în a lui Natan, Zabad. ³⁷În familia lui Zabad s-a născut Eflal, iar în cea a lui Eflal, Obed. ³⁸În familia lui Obed s-a născut Iehu; iar în a lui Iehu, Azaria. ³⁹În familia lui Azaria s-a născut Heleț; iar în a lui Heleț, Elasa. ⁴⁰În familia lui Elasa s-a născut Sismai; iar în a lui Sismai, Șalum. ⁴¹În familia lui Șalum s-a născut Iecamia; iar în a lui Iecamia, Elișama. ⁴²Fiii lui Caleb – fratele lui Ierahmeel – au fost: Meșa, primul lui născut și care a devenit tatăl lui Zif; apioi

Mareşa, celălalt fiu, care a fost apoi tatăl lui Hebron. ⁴³Fiii lui Hebron au fost: Corah, Tapuah, Rechem şi Şema. ⁴⁴În familia lui Şema s-a născut Raham – tatăl lui Iorcoam; iar în familia lui Rechem s-a născut Şamai. ⁴⁵Fiul lui Şamai a fost Maon – tatăl lui Bet-Ţur. ⁴⁶Efa – concubina lui Caleb – i-a născut pe Haran, pe Moţa şi pe Gazez. În familia lui Haran s-a născut Gazez. ⁴⁷Fiii lui Iodai au fost: Reghem, Iotam, Gheşan, Pelet, Efa şi Şaaf. ⁴⁸Maaca – concubina lui Caleb – i-a născut pe Şever şi pe Tirhana. ⁴⁹Apoi i-a mai născut pe Şaaf – cel care a devenit tatăl lui Madmana – şi pe Şeva care a fost tatăl lui Mahbena şi al lui Ghiva. Fiica lui Caleb s-a numit Acsa. ⁵⁰Aceştia au fost urmaşii lui Caleb. Fiii lui Hur – primul născut al Efratei – au fost: Şobal – devenit ulterior tatăl lui Chiriati-Iearim – ⁵¹Salma, cel care a devenit tatăl lui Betleem; şi Haref – cel care a fost tatăl lui Bet-Gader. ⁵²Tot dintre urmaşii lui Şobal – tatăl lui Chiriati-Iearim – fac parte Haroe, jumătate din clanul lui Menuha ⁵³şi clanurile lui Chiriati-Iearim: itriţii, putiţii, şumatiţii şi mişraiţii. Din dezvoltarea acestor clanuri provin ţoratiţii şi eştaoliţii. ⁵⁴Ca urmaşi ai lui Salma, au mai fost: Betleem, netofatiţii, Atrot din Bet-Ioab, jumătate din clanul lui Manaha, ţoriţii, ⁵⁵clanurile scribilor care locuiau la Iabeţ, tiratiţii, şimatiţii şi sucatiţii. Aceştia sunt chenii care provin din Hamat, devenit ulterior tatăl lui Bet-Recab. **3** Fiii lui David care i s-au născut la Hebron, au fost: Amnon – primul – născut de izreelita Ahinoam; Daniel – al doilea –, fiul carmelitei Abigail; ²Absalom – al treilea –, fiul Maacai care era fiica lui Talmai – regele Gheşurului; Adonia – al patrulea –, fiul Haghitei; ³Şefatia – al cincilea –, fiul Abitalei; Iream – al şaselea –, fiul soţiei lui David, numită Eglă. ⁴Cei şase fii s-au născut în familia lui David la Hebron. El a guvernat acolo şapte ani şi şase luni; iar la Ierusalim a guvernat treizeci şi trei de ani. ⁵Fiii care i s-au născut cât timp a stat la Ierusalim, au fost: Şamua, Şobab, Natan, Solomon – patru în total – născuţi de Batşeba, fiica lui Amiel; ⁶apoi Ibhar, Elişua, Elifelet, ⁷Nogah, Nefeg, Iafia, ⁸Elişama, Eliada şi Elifelet – nouă în total. ⁹Toţi aceştia au fost fiii lui David, fără cei născuţi de concubine. Tamar era sora acestor fii ai lui David. ¹⁰Urmaşii lui Solomon au fost: Roboam. Fiul lui Roboam a fost Abia. Fiul lui Abia a fost Asa. Fiul lui Asa a fost Iehoşafat. ¹¹Fiul lui Iehoşafat a fost Iehoram. Fiul lui Iehoram a fost Ahazia. Fiul lui Ahazia a fost Ioaş. ¹²Fiul lui Ahazia a fost Amaţia. Fiul lui amaţia a fost Azaria. Fiul lui Azaria a fost Iotam. ¹³Fiul lui Iotam a fost Ahaz. Fiul lui Ahaz a fost Ezechia. Fiul lui Ezechia a fost Manase. ¹⁴Fiul lui Manase a fost Amon. Fiul lui Amon a fost Iosia. ¹⁵Fiii lui Iosia au fost: Iohanana – primul lui născut. Iehoiachim a fost al doilea născut. Zedechia a fost al treilea născut; iar Şalum, al patrulea născut. ¹⁶Urmaşii lui Iehoiachim au fost: fiul Iehoiachim şi fiul acestuia numit Zedechia. ¹⁷Urmaşii lui Iehoiachim au fost: Asir şi fiul lui numit Şealtiel; ¹⁸apoi Malchiram, Pedaia, Şenaţar, Iecamia, Hoşama şi Nedabia. ¹⁹Fiii lui Pedaia au fost: Zerub-Babel şi Şimei. Fiii lui Zerub-Babel au fost: Meşulam şi Hanania, iar Şelomit era sora lor; ²⁰apoi: Haşuba, Ohel, Berechia, Hasadia şi Iuşab-Hesed – cinci în total. ²¹Urmaşii lui Hanania au fost: Pelatia, Isaia. Fiul lui Isaia a fost Refaia. Fiul lui Refaia s-a numit Arnan. Fiul lui Arnan a fost Obadia. Fiul lui Obadia a fost Şecania. ²²Fiul lui Şecania a fost Şemaia; iar fiii lui Şemaia au fost: Hatuş, Igal, Bariah, Nearia şi Şafat – şase în total. ²³Fiii lui Nearia au fost: Elioenai, Ezechia şi Azricam – trei în total. ²⁴Fiii lui Elioenai au fost: Hodaiva, Eliaşib, Pelaia, Acub, Iohanana, Delaia şi Anani – şapte în total. **4** Fiii lui Iuda au fost: Pereţ, Heţron, Carmi, Hur şi Şobal. ²⁵În familia lui Reaia – fiul lui Şobal

– s-a născut Iahat; iar în familia lui Iahat s-au născut Ahumai și Lahad. Aceștia au fost fondatorii clanurilor țoratiților. ³Urmașii lui Etam, au fost: Izreel, Ișma și Idbaș. Sora lor se numea Hațlel-Poni. ⁴Penuel a fost tatăl lui Ghedor, Ezer a fost tatăl lui Hușa. Aceștia au fost fiii lui Hur, primul născut al lui Efrata – tatăl lui Betleem. ⁵Așhur, tatăl lui Tecoa, a avut două soții: Hela și Naara. ⁶Naara i-a născut pe Ahuzam, pe Hefer, pe Temeni și pe Ahaștari. Aceștia au fost fiii născuți de Naara. ⁷Fiii Helei au fost: Țeret, Țohar și Etnan. ⁸Din Coț provin Anub, Hațoveva și clanurile lui Aharhel – fiul lui Harum. ⁹Iabeț a fost mai renumit decât frații lui. Mama lui îl numise Iabeț, pentru că a zis: „L-am născut cu mari dureri.” ¹⁰Iabeț L-a chemat pe Dumnezeu lui Israel, zicând: „O, (Doamne,) îmi doresc să mă binecuvântezi și să-mi mărești teritoriul în care să locuiesc! Vreau ca mâna Ta să fie cu mine și să mă păzești de ce este rău – ca să nu ajung să experimentez dureri!” – și Dumnezeu i-a dat exact ce Îi ceruse el. ¹¹În familia lui Chelub – fratele lui Șuha – s-a născut Mehîr, care a fost tatăl lui Eșton. ¹²În familia lui Eșton s-a născut Bet-Rafa, Paseah și Tehina care a fost fondatorul orașului Nahaș. Aceștia sunt bărbații care provin din Reca. ¹³Fiii lui Chenaz au fost Otniel și Seraia. Fiii lui Otniel au fost Hatat și Meonotai. ¹⁴În familia lui Meonotai s-a născut Ofra; iar în a lui Seraia, Ioab, inițiatorul Văii Meseriașilor – pentru că ei învățaseră și cunoșteau diverse meserii. ¹⁵Fiii lui Caleb – fiul lui Iefune – au fost: Iru, Ela și Naam. Fiul lui Ela a fost Chenaz. ¹⁶Fiii lui Iehalel-El au fost: Zif, Zifa, Tiria și Asarel. ¹⁷Fii lui Ezra au fost: Ieter, Mered, Efer și Ialon. Una dintre soțiile lui Mered i-a născut pe Miriam, pe Șamai și pe Ișbah care a devenit ulterior tatăl lui Eștemoa. ¹⁸Soția lui care era iudeică, îi născuse pe Iered – cel care a devenit tatăl lui Ghedor –, pe Heber – care a devenit tatăl lui Soco – și pe Iecutiel – cel care a fost tatăl lui Zanoah. Aceștia au fost fiii Bitiei – fiica lui Faraon – cu care s-a căsătorit Mered. ¹⁹Fiii soției lui Hodia – soră cu Naham – au fost: tatăl garmitului Cheila și al maacatitul Eștemoa. ²⁰Fiii lui Simon au fost: Amnon, Rina, Ben-Hanan și Tilon. Fiii lui Iși au fost: Zohet și Ben-Zohet. ²¹Urmașii lui Șela – fiul lui Iuda – au fost: Er, tatăl lui Leca; apoi Lada, tatăl lui Mareșa. Au urmat clanurile țesătorilor de in subțire din Bet-Așbea, ²²Iochim și bărbații din Cozeba, Ioăș, Saraf – cel care a guvernat în teritoriul numit Moab – și Iașubi-Lehem. Aceste informații provin din surse vechi. ²³Ei erau olari și locuiau în Netaim și în Ghedera. Trăiau acolo împreună cu regele; și erau în slujba lui. ²⁴Urmașii lui Simeon au fost: Nemuel, Iamin, Iarib, Zerah și Saul. ²⁵Fiul lui Saul s-a numit Șalum. Fiul lui Șalum s-a numit Mibsam. Fiul lui Mibsam s-a numit Mișma. ²⁶Urmașii lui Mișma au fost: Hamuel, fiul lui. Apoi, Hamuel a avut ca fiu pe Zacur. Fiul lui Zacur a fost Șimei. ²⁷Șimei a avut șaisprezece fii și șase fiice; dar frații lui nu au avut mulți fii. În consecință, întregul lor clan nu a devenit atât de numeros ca cel format din urmașii lui Iuda. ²⁸Ei au locuit la Beer-Șeba, la Molada, la Hațar-Șual, ²⁹la Bilha, la Ețem, la Tolad, ³⁰la Betuel, la Horma, la Țiclag, ³¹la Bet-Marcabot, la Hațar-Susim, la Bet-Biri și la Șaaraiim. Acestea au fost orașele lor până în perioada guvernării lui David. ³²Printre localitățile locuite de ei mai erau și Etam, Aiin, Rimon, Tochen și Așan, – cinci orașe – ³³plus toate teritoriile din jurul acelor orașe, până la Baalat. Acestea au fost localitățile în care au locuit ei și evidența genealogiei lor. ³⁴Meșobab, Iamlec, Ioșa – fiul lui Amația – ³⁵Ioel, Iehu – fiul lui Ioșibia, fiul lui Seraia, fiul lui Asiel –, ³⁶Elioenai, Iacova, Ieșohaia, Asaia, Adiel, Iesimiel, Benaia ³⁷și Ziza – fiul lui Șifi, fiul lui Alon, fiul lui Iedaia, fiul lui Șimri, fiul

lui Șemaia ³⁸ – au fost conducători în cadrul clanurilor lor. Familiile (lărgite ale) acestora au devenit o mare mulțime de oameni. ³⁹Ei s-au dus spre intrarea Ghedorului, până la estul văii, ca să caute pășune pentru turmele lor. ⁴⁰Acolo au găsit pășune bogată și bună. Teritoriul era larg, liniștit și fără conflicte. Locuitorii care fuseseră înainte acolo, proveneau din Ham. ⁴¹Cei al căror nume a fost deja menționat, au venit pe vremea lui Ezechia – regele lui Iuda – și le-au atacat corturile; iar pe meuniții pe care i-au găsit acolo, i-au distrus – așa cum se vede și astăzi. Apoi au trăit ei în locul lor, pentru că acolo era pășune pentru turmele pe care le aveau. ⁴²Dintre aceștia – adică dintre simeoniți – au plecat spre muntele Seir cinci sute de bărbați. Ei aveau ca și conducători pe Pelatia, pe Nearia, pe Refaia și pe Uziel. Toți aceia erau fiii lui Iși. ⁴³Au distrus pe amaleciții care supraviețuiseră și rămăseseră acolo. Apoi au locuit ei în locul acelora până astăzi. **5** Urmează prezentarea descendenților lui Ruben – primul născut al lui Israel – care deși a fost primul între toți ceilalți, și-a pierdut acest drept pentru că a „murdărit” patul tatălui lui; și astfel, dreptul lui de prim-născut a fost dat fiilor lui Iosif – un alt fiul al lui Israel. Deci dreptul lui de prim-născut nu i-a mai fost reținut în genealogii. ²Nici chiar Iuda – care a fost renumit între frații lui și din care a provenit un conducător, nu are dreptul de prim-născut, pentru că acest drept îi aparține lui Iosif. ³Deci fiii lui Ruben, primul născut al lui Israel, au fost: Enoh, Palu, Hețron și Carmi. ⁴Urmașii lui Ioel au fost: fiul lui numit Șemaia. Fiul lui Șemaia a fost Gog. Fiul lui Gog a fost Șimei. ⁵Fiul lui Șimei a fost Mica. Fiul lui Mica a fost Reaia. Fiul lui Reaia a fost Baal. ⁶Fiul lui Baal a fost Beera, pe care Tiglat-Pileser l-a dus în captivitate. El fusese conducătorul rubeniților. ⁷Rudele lui, conform clanurilor lor, așa cum sunt înregistrate în genealogiile lor scrise, au fost conducătorii Ieiel, Zaharia ⁸și Bela – fiul lui Azaz. Ahaz a fost fiul lui Șema; iar Șema a fost fiul lui Ioel. Bela locuia la Aroer. Teritoriul lui ajungea până la Nebo și la Baal-Meon. ⁹La Est, acest teritoriu ajungea până la intrarea în deșert – până la râul Eufrat – pentru că turmele lor se înmulțiseră în Ghilad. ¹⁰Pe vremea (guvernării) lui Saul, ei au început războiul împotriva hagriților pe care i-au învins. Apoi au ocupat teritoriul acelora de la estul Ghiladului. ¹¹Urmașii lui Gad au locuit în vecinătatea rubeniților – în Bașan – și aveau teritoriul până la Salca. ¹²Ioel era primul (și cel mai mare) conducător; Șafam era al doilea ca autoritate, iar Ianai era judecător în Bașan. ¹³Rudele acestora – conform familiilor lor – au fost: Mihail, Meșulam, Șeba, Iorai, Iacan, Zia și Eber – șapte în total. ¹⁴Urmează prezentarea urmașilor lui Abihail – fiul lui Huri. Huri a fost fiul lui Iaroah. Iaroah a fost fiul lui Ghilad. Ghilad a fost fiul lui Mihail. Mihail a fost fiul lui Ieșîșai. Ieșîșai a fost fiul lui Iahdo. Iahdo a fost fiul lui Buz. ¹⁵Ahi – fiul lui Abdiel, fiul lui Guni – a fost conducătorul familiilor acestora. ¹⁶Ei au locuit în Ghilad, în Bașan și în satele din jurul lui, ca și pe toată suprafața care cuprindea pășunile Șaronului, până la marginile lor. ¹⁷Toți au fost trecuți în listele genealogice, încă din vremea lui Iotam – regele din teritoriul numit Iuda – și a lui Ieroboam, care a fost regele celor din teritoriul numit Israel. ¹⁸Rubeniții, gadiții și jumătate din tribul lui Manase aveau luptători care purtau scutul și sabia, care foloseau arcul și care erau învățați cu războiul. În total, ei erau patruzeci și patru de mii șapte sute șazeci – capabili să participe la război. ¹⁹Aceștia au început războiul împotriva hagriților, împotriva lui Ietur, împotriva lui Nafiș și a lui Nodab. ²⁰Israelienii au primit ajutor când au luptat împotriva lor; și au obținut victoria în

conflictul cu hagriții și cu toți aliaților lor – pentru că atunci când au fost în luptă, ei au strigat spre Dumnezeu. El le-a răspuns pentru că s-au încrezut în El. ²¹Au luat de la ei ca pradă cincizeci de mii de animale mari: vite și cămile. Au mai capturat două sute cincizeci de mii de capre împreună cu oi, două mii de măgari și o sută de mii de oameni. ²²Mulți au căzut omorâți, pentru că lupta venea de la Dumnezeu. Apoi ei au locuit pe teritoriul acestora până când au fost duși în exil. ²³Urmașii proveniți din jumătatea tribului lui Manase au locuit în țară, din Bașan până la Baal-Hermon. Aceștia au mai fost la Senir și la muntele Hermon; și ajunseseră să fie mulți. ²⁴Conducătorii familiilor lor au fost: Efer, Iși, Eliel, Azriel, Ieremia, Hodavia și Iahdiel. Ei au fost luptători-eroi remarcabili – comandanți ai familiilor lor (lărgite). ²⁵Dar au păcătuit împotriva Dumnezeului părinților lor prin faptul că s-au prostituat închinându-se în fața zeilor popoarelor din țară pe care Dumnezeu le distrusese din fața lor. ²⁶Dumnezeul lui Israel a provocat spiritul lui Pul – regele Asiriei (adică spiritul lui Tilgat-Pileser, regele Asiriei) – și acesta i-a dus în captivitate pe rubeniți, pe gadiți și pe cei din jumătatea clanului urmașilor lui Manase. El i-a adus la Halah, la Habor, la Hara și la râul Gozan, unde au rămas până astăzi. **6** Fiii lui Levi au fost: Gherșon, Chehat și Merari. ²Fiii lui Chehat au fost: Amram, Ițhar, Hebron și Uziel. ³Urmașii lui Amram au fost: Aaron, Moise și Miriam. Fiii lui Aaron au fost: Nadab, Abihu, Elazar și Itamar. ⁴În familia lui Elazar s-a născut Fineas; iar în a lui Fineas s-a născut Abișua. ⁵În familia lui Abișua s-a născut Buchi; iar în a lui Buchi s-a născut Uzi. ⁶În familia lui Uzi s-a născut Zerahia; iar în a lui Zerahia s-a născut Meraiot. ⁷În familia lui Meraiot s-a născut Amaria; iar în a lui Amaria s-a născut Ahitub. ⁸În familia lui Ahitub s-a născut Țadoc; iar în a lui Țadoc s-a născut Ahimaat. ⁹În familia lui Ahimaat s-a născut Azaria; iar în a lui Azaria s-a născut Iohanen. ¹⁰În familia lui Iohanen s-a născut Azaria – cel care a slujit ca preot în Casa zidită de Solomon la Ierusalim. ¹¹În familia lui Azaria s-a născut Amaria; iar în a lui Amaria s-a născut Ahitub. ¹²În familia lui Ahitub s-a născut Țadoc; iar în a lui Țadoc s-a născut Șalum. ¹³În familia lui Șalum s-a născut Hilchia; iar în a lui Hilchia s-a născut Azaria. ¹⁴În familia lui Azaria s-a născut Seraia; iar în a lui Seraia s-a născut Iehoțadac. ¹⁵Iehoțadac a ajuns în captivitate, atunci când Domnul a dus acolo pe israelienii din teritoriul numit Iuda și pe cei din Ierusalim, prin Nebucadnețar. ¹⁶Fiii lui Levi au fost: Gherșon, Chehat și Merari. ¹⁷Numele fiilor lui Gherșon au fost: Libni și Șimei. ¹⁸Fiii lui Chehat au fost: Amram, Ițhar, Hebron și Uziel. ¹⁹Fiii lui Merari au fost: Mahli și Muși. Acestea au fost clanurile lui Levi – așa cum s-au dezvoltat din strămoșilor lor. ²⁰Din Gherșon provine fiul lui numit Libni. Fiul lui Libni a fost Iahat. Fiul lui Iahat a fost Zima. ²¹Fiul lui Zima a fost Ioah. Fiul lui Ioah a fost Ido. Fiul lui Ido a fost Zerah. Fiul lui Zerah a fost Ieotrai. ²²Urmează descendenții lui Chehat. Fiul lui s-a numit Aminadab. Fiul lui Aminadab a fost Corah. Fiul lui Corah a fost Asir. ²³Fiul lui Asir a fost Elcana. Fiul lui Elcana a fost Ebiasaf. Fiul lui Ebiasaf a fost Asir. ²⁴Fiul lui Asir a fost Tahat. Fiul lui Tahat a fost Uriel. Fiul lui Uriel a fost Uzia. Fiul lui Uzia a fost Saul. ²⁵Fiii lui Elcana au fost: Amasai și Ahimot. ²⁶Fiul lui Ahimot a fost Elcana. Fiul lui Elcana a fost Țofai. Fiul lui Țofai a fost Nahat. ²⁷Fiul lui Nahat a fost Eliab. Fiul lui Eliab a fost Ieroham. Fiul lui Ieroham a fost Elcana. ²⁸Fiii lui Samuel au fost: Ioel – primul lui născut – și Abia, al doilea. ²⁹Urmează descendenții lui Merari. Fiul lui s-a numit Mahli; iar fiul lui Mahli a fost Libni. Fiul lui Libni a fost Șimei. Fiul lui

Șimei a fost Uza. ³⁰Fiul lui Uza a fost Șimea. Fiul lui Șimea a fost Haghia. Fiul lui Haghia a fost Asaia. ³¹Urmează prezentarea celor numiți de David ca responsabili pentru cântecele din Casa Domnului, din vremea în care Lada a avut un loc de odihnă. ³²Ei au continuat să slujească prin cântece în fața Tabernacolului, în fața Cortul Întâlnirii – până când Solomon a construit Casa Domnului din Ierusalim; și își făceau slujba conform ordinii care le fusese stabilită. ³³Aceia care fuseseră numiți să slujească, împreună cu descendenții lor, sunt: dintre urmașii chehatiților – cântărețul Heman, fiul lui Ioel. Ioel a fost fiul lui Samuel. ³⁴Samuel a fost fiul lui Elcana. Elcana a fost fiul lui Ieroham. Ieroham a fost fiul lui Eliel. Eliel a fost fiul lui Toah. ³⁵Toah a fost fiul lui Țuf. Țuf a fost fiul lui Elcana. Elcana a fost fiul lui Mahat. Mahat a fost fiul lui Amasai. ³⁶Amasai a fost fiul lui Elcana. Elcana a fost fiul lui Ioel. Ioel a fost fiul lui Azaria. Azaria a fost fiul lui Țefania. ³⁷Țefania a fost fiul lui Tahat. Tahat a fost fiul lui Asir. Asir a fost fiul lui Ebiasaf. Ebiasaf a fost fiul lui Corah. ³⁸Corah a fost fiul lui Ițhar. Ițhar a fost fiul lui Chehat. Chehat a fost fiul lui Levi. Levi a fost fiul lui Israel. ³⁹Fratele lui Eman – care se numea Asaf – era desemnat să stea la dreapta acestuia. Asaf era fiul lui Berechiah. Berechiah a fost fiul lui Șimea. ⁴⁰Șimea a fost fiul lui Mihail. Mihail a fost fiul lui Baaseia. Baaseia a fost fiul lui Malchia. ⁴¹Malchia a fost fiul lui Etni. Etni a fost fiul lui Zerah. Zerah a fost fiul lui Adaia. ⁴²Adaia a fost fiul lui Etan. Etan a fost fiul lui Zima. Zima a fost fiul lui Șimei. ⁴³Șimei a fost fiul lui Iahat. Iahat a fost fiul lui Gherșon. Gherșon a fost fiul lui Levi. ⁴⁴Urmează lista urmașilor lui Merari – împreună cu cei care erau rudele lor și care stăteau la stânga lui Eman. Etan a fost fiul lui Chiși. Chiși a fost fiul lui Abdi. Abdi a fost fiul lui Maluh. ⁴⁵Maluh a fost fiul lui Hașabia. Hașabia a fost fiul lui Amația. Amația a fost fiul lui Hilchia. ⁴⁶Hilchia a fost fiul lui Amți. Amți a fost fiul lui Bani. Bani a fost fiul lui Șemer. ⁴⁷Șemer a fost fiul lui Mahli. Mahli a fost fiul lui Muși. Muși a fost fiul lui Merari. Merari a fost fiul lui Levi. ⁴⁸Rudele lor, leviții, erau responsabili cu toată lucrarea de la Tabernacol, adică de la Casa lui Dumnezeu. ⁴⁹Aaron și fiii lui aduceau sacrificiile pe altarul arderilor integrale și pe altarul tămâierii. Ei erau responsabili de toată lucrarea care era în Locul Foarte Sfânt; și făceau achitarea plății pentru păcatul poporului Israel – în conformitate cu tot ce poruncise Moise, sclavul lui Dumnezeu. ⁵⁰Urmează prezentarea urmașilor lui Aaron. Fiul lui s-a numit Elazar. Fiul lui Elazar a fost Fineas. Fiul lui Fineas a fost Abișua. ⁵¹Fiul lui Abișua a fost Buchi. Fiul lui Buchi a fost Uzi. Fiul lui Uzi a fost Zerahia. ⁵²Fiul lui Zerahia a fost Meraiot. Fiul lui Meraiot a fost Amaria. Fiul lui Amaria a fost Ahitub. ⁵³Fiul lui Ahitub a fost Țadoc. Fiul lui Țadoc a fost Ahimaat. ⁵⁴Urmează prezentarea locuințelor acestora, conform repartizărilor lor în teritoriul care le-a fost dat. Descendenților lui Aaron din clanul chehatiților – pentru că ei au ieșit primii la sorți – ⁵⁵le-au dat Hebronul cu pășunile din jurul lui, în teritoriul numit Iuda. ⁵⁶Dar câmpia orașului și satele din jurul lui au fost date lui Caleb, fiul lui Iefune. ⁵⁷Deci au dat urmașilor lui Aaron orașul de refugiu numit Hebron și Libna cu pășunile din jurul lor; apoi li s-au dat Iatir și Eștemoa cu pășunile din jurul lor, ⁵⁸Hilen cu pășunile din jurul lui, Debir cu pășunile din jurul lui, ⁵⁹Așan cu pășunile din jurul lui și Bet-Șemeș cu pășunile din jurul lui. ⁶⁰Pe teritoriul clanului format din urmașii lui Benjamin li s-au dat Gheva cu pășunile din jurul lui, Alemet cu pășunile din jurul lui și Anatot cu pășunile din jurul lui. Toate orașele acestora erau treisprezece; și au fost împărțite

între clanurile lor. ⁶¹Prin tragere la sorți, chehatiților care rămăseseră, li s-au dat zece orașe dintre cele care erau pe teritoriul clanurilor tribului, adică în teritoriul jumătății tribului lui Manase. ⁶²Clanurilor gherșoniților li s-au dat treisprezece orașe pe teritoriul locuit de oamenii din tribul lui Isahar, al lui Așer, al lui Neftali și al lui Manase – în Bașan. ⁶³Clanurilor merariților li s-au dat douăsprezece orașe pe teritoriul locuit de cei care formau tribul lui Ruben, al lui Gad, al lui Dan și al lui Zabulon. ⁶⁴Astfel, israelienii au dat leviților aceste orașe împreună cu pășunile din jurul lor. ⁶⁵Orașele menționate cu numele lor, le-au fost date, prin tragere la sorți, pe teritoriul locuit de urmașii lui Iuda, ai tribului lui Beniamin și ai tribului lui Simeon. ⁶⁶Dar unele dintre clanurile chehatiților au mai primit orașe și pe teritoriul tribului lui Efraim. ⁶⁷Le-au dat următoarele orașe de refugiu: Șehem, cu pășunile din jurul lui, în regiunea muntoasă locuită de urmașii lui Efraim; Ghezer cu pășunile din jurul lui, ⁶⁸Iocmeam cu pășunile din jurul lui, Bet-Horon cu pășunile din jurul lui, ⁶⁹Aialon cu pășunile din jurul lui și Gat-Rimon cu pășunile din jurul lui. ⁷⁰Pe teritoriul jumătății tribului lui Manase, le-au dat clanurilor dintre urmașii lui Chehat care rămăseseră (fără orașe): Aner cu pășunile din jurul lui și Bilam cu pășunile din jurul lui. ⁷¹Pe teritoriul clanurilor care formau jumătatea tribului lui Manase, au fost date gherșoniților următoarele orașe: Golan – în Bașan – cu pășunile din jurul lui și Aștarot cu pășunile din jurul lui. ⁷²Pe teritoriul tribului lui Isahar le-au fost date: Chedeș cu pășunile din jurul lui, Dabrat cu pășunile din jurul lui, ⁷³Ramot cu pășunile din jurul lui și Anem cu pășunile din jurul lui. ⁷⁴Pe teritoriul tribului lui Așer le-au fost date: Mașal cu pășunile din jurul lui, Abdon cu pășunile din jurul lui, ⁷⁵Hucoc cu pășunile din jurul lui și Rehob cu pășunile din jurul lui. ⁷⁶Pe teritoriul tribului lui Neftali le-au fost date: Chedeșul Galileii cu pășunile din jurul lui, Hamon cu pășunile din jurul lui și Chiriataim cu pășunile din jurul lui. ⁷⁷Pe teritoriul tribului lui Zabulon le-au fost date merariților care au mai rămas, următoarele orașe: Rimono cu pășunile din jurul lui, Tabor cu pășunile din jurul lui; ⁷⁸iar pe cealaltă parte a Iordanului, în apropiere de Ierihon, la estul Iordanului, le-au fost date pe teritoriul tribului lui Ruben: Bețer, în deșert, cu locurile lui pentru pășune, Iahta cu pășunile din jurul lui, ⁷⁹Chedemot cu pășunile din jurul lui și Mefaat cu pășunile din jurul lui. ⁸⁰Pe teritoriul tribului lui Gad le-au fost date: Ramotul Ghiladului cu pășunile din jurul lui, Mahanaiim cu pășunile din jurul lui, ⁸¹Heșbon cu pășunile din jurul lui și Iazer cu pășunile din jurul lui. 7 Fiii lui Isahar au fost: Tola, Pua, Iașub și Șimron – patru în total. 2 Fiii lui Tola au fost: Uzi, Refaia, Ieriel, Iahmai, Ibsam și Samuel. Ei au fost conducătorii familiilor lor, adică ale descendenților lui Tola. Erau bărbați luptători în clanul lor. În vremea guvernării lui David, numărul lor era de douăzeci și două de mii șase sute. 3 Fiul lui Uzi a fost Izrahia. Fiii lui Izrahia au fost: Mihail, Obadia, Ioel și Ișia – în total cinci conducători. 4 Lângă ei, conform listei genealogiilor lor care a fost făcută urmărindu-le familiile, erau înscriși cei care formau grupele de luptători pregătiți pentru război. Ei au fost treizeci și șase de mii de persoane – pentru că aveau multe soții și mulți fii. 5 Rudele lor din toate clanurile lui Isahar, luptători remarcabili, erau optzeci și șapte de mii. Toți erau înscriși în genealogii. 6 Fiii lui Beniamin au fost: Bela, Becher și Iediael – trei în total. 7 Fiii lui Bela au fost: Ețbon, Uzi, Uziel, Ierimot și Iri – cinci conducători ai familiilor lor – luptători remarcabili. Cei înscriși în genealogii erau douăzeci și două de mii treizeci și patru. 8 Fiii lui Becher au fost:

Zemira, Ioaș, Eliezer, Elioenai, Omri, Ieremot, Abia, Anatot și Alemet. Toți aceștia au fost fiii lui Becher. ⁹Ei au fost înscriși în lista genealogiei lor ca și comandanți ai familiilor lor – luptători remarcabili – și erau douăzeci de mii două sute. ¹⁰Fiul lui Iediael a fost Bilhan. Fiii lui Bilhan au fost: Ieuș, Benjamin, Ehud, Chenaana, Zetan, Tarșiș și Ahișahar. ¹¹Toți aceștia au fost urmașii lui Iediael, conducători de familii, luptători remarcabili. Erau șaptesprezece mii două sute de bărbați apți pentru a lupta în(tr-o) armată. ¹²Șupiții și hupiții au fost urmași ai lui Ir; iar hușiții au fost descendenți din Aher. ¹³Fiii lui Neftali au fost: Iahteel, Guni, Iețer și Șilem. Acești fii au fost născuți de Bilha. ¹⁴Urmează prezentarea descendenților lui Manase. Primul lui fiu s-a numit Asriel; și a fost născut de concubina lui arameică. Ea l-a mai născut și pe Machir care a fost tatăl lui Ghilad. ¹⁵Machir și-a luat soții dintre hupiți și dintre șupiți. Numele surorii lui era Maaca. Al doilea fiu a fost Țelofhad. Dat acest Țelofhad a avut numai fiice. ¹⁶Maaca – soția lui Machir – i-a născut un fiu și i-a pus numele Pereș. Fratele lui a fost Șereș; iar fiii lui au fost Ulam și Rechem. ¹⁷Fiul lui Ulam a fost Bedan. Aceștia au fost fiii lui Ghilad. Ghilad a fost fiul lui Machir; iar Machir a fost fiul lui Manase. ¹⁸Sora lui Ghilad – Hamolehet – a născut pe Ișhod, pe Abiezer și pe Mahla. ¹⁹Fiii lui Șemida au fost: Ahian, Șehem, Lichi și Aniam. ²⁰Urmează prezentarea descendenților lui Efraim. Primul este Șutelah. Fiul lui s-a numit Bered. Fiul lui Bered s-a numit Tahat. Fiul lui Tahat a fost Elada. Fiul lui Elada a fost Tahat. ²¹Fiul lui Tahat a fost Zabad. Fiul lui Zabad a fost Șutelah. Zabad a mai avut ca fii pe Ezer și pe Elad; dar oamenii din Gat – născuți în țară – i-au omorât, pentru că cei doi veniseră să le atace vitele. ²²Efraim – tatăl lor – a plâns multe zile; și rudele lui au venit ca să-l consoleze. ²³El a intrat la soția lui. Ea a rămas însărcinată; și i-a născut un fiu. I-a pus numele Beria – pentru că era (acel) necaz în familia lui. ²⁴Fiica lui Efraim numită Șeera a fondat Bet-Horonul de Jos, Bet-Horonul de Sus și Uzen-Șeera. ²⁵Fiul lui s-a numit Refah. Fiul lui Refah a fost Reșef. Fiul lui Reșef a fost Telah. Fiul lui Telah a fost Tahan. ²⁶Fiul lui Tahan a fost Ladan. Fiul lui Ladan a fost Amihud, Fiul lui Amihud a fost Elișama. ²⁷Fiul lui Elișama a fost Nun. Fiul lui Nun a fost Iosua. ²⁸Teritoriile și reședințele lor au fost: Betel cu satele din jurul lui; Naaran, la Est, Ghezer la Vest – cu satele din jurul lui. Apoi era Șehem cu satele din jurul lui, până la Aia cu satele din jurul lui ²⁹și până la limita teritorială a manasiților. Acel teritoriu includea Bet-Șan cu satele din jurul lui, Taanah cu satele din jurul lui, Meghido cu satele din jurul lui și Dor cu satele din jurul lui. În toate aceste orașe locuiau urmașii lui Iosif – fiul lui Israel. ³⁰Urmașii lui Așer au fost: Imna, Ișva, Ișvi și Beria. Sora lor s-a numit Serah. ³¹Fiii lui Beria au fost Heber și Malchiel. Malchiel a fost tatăl lui Birzaiit. ³²În familia lui Heber s-au născut: Iaflet, Șomer, Hotam și Șua, sora lor. ³³Fiii lui Iaflet au fost: Pasah, Bimhal și Așvat. Aceștia au fost descendenții lui Iaflet. ³⁴Fiii lui Șomer au fost: Ahi și Rohga, Iehuba și Aram. ³⁵Fiii lui Helem – un frate al lui Șomer – au fost: Țofah, Imna, Șeleș și Amal. ³⁶Fiii lui Țofah au fost: Suah, Harnefer, Șual, Beri, Imra, ³⁷Beter, Hod, Șama, Șilșa, Itran și Beera. ³⁸Fiii lui Ieter au fost: Iefune, Pispă și Ara. ³⁹Fiii lui Ula au fost: Arah, Haniel și Riția. ⁴⁰Toți aceștia au fost descendenții lui Așer. Ei erau conducătorii familiilor lor, ca luptători remarcabili. Numărul acestor bărbați pregătiți pentru război și înscriși în genealogii, a fost de douăzeci și șase de mii. 8 În familia lui Benjamin au fost: Bela – primul lui născut; Așbel – al doilea; Ahrah – al treilea; ²Noha – al patrulea; și Rafa – al cincilea. ³Fiii lui

Bela au fost: Adar, Ghera, Abihud, ⁴Abişua, Naaman, Ahoah, ⁵Ghera, Şefufan şi Huram. ⁶Urmează prezentarea descendenţilor lui Ehud. Ei sunt conducătorii familiilor locuitorilor din Gheva care au fost duşi în captivitate, în Manahat: ⁷Naaman, Ahia şi Ghera – cel care i-a condus în captivitate şi în familia căruia s-au născut Uza şi Ahihud, ⁸şi Şaharaiim. Acest Şaharaiim a avut fii în teritoriul Moabului după ce le-a alungat pe Huşim şi pe Baara – soţiile lui. ⁹Soţia lui a născut în Hodeş următorii fii: Iobab, Ţibia, Meşa, Malcam, ¹⁰Ieuţ, Sachia şi Mirma. Aceştia au fost fiii lui. Ei au fost conducători de familii. ¹¹Din Huşim i se născuseră Abitub şi Elpaal. ¹²Fiii lui Elpaal au fost: Eber, Mişam, Şamed – cel care a construit Ono şi Lod cu satele din jurul lor –, ¹³Beria şi Şema – cei care au fost conducătorii familiilor locuitorilor din Aialon şi care i-au determinat pe locuitorii din Gat să fugă. ¹⁴Ahio, Şaşac, Ieremot, ¹⁵Zebadia, Arad, Eder, ¹⁶Mihail, Işpa şi Ioha au fost fiii lui Beria. ¹⁷Zebadia, Meşulam, Hizchi, Heber, ¹⁸Işmerai, Izlia şi Iobab au fost fiii lui Elpaal. ¹⁹Iachim, Zicri, Zabdi, ²⁰Elienai, Ţiletai, Eliel, ²¹Adaia, Beraia şi Şimrat au fost fiii lui Şimei. ²²Işpan, Eber, Eliel, ²³Abdon, Zihri, Hanan, ²⁴Hanania, Elam, Antotia, ²⁵Ifdeia şi Penuel au fost fiii lui Şaşac. ²⁶Şamşerai, Şeharia, Atalia, ²⁷Iaareşia, Ilie şi Zicri au fost fiii lui Ieroham. ²⁸Toţi aceştia au fost conducători de familii; şi au fost înscrşi în lista genealogiilor lor ca şi conducători. Ei au locuit la Ierusalim. ²⁹Ieiel – tatăl lui Ghivon – a locuit în Ghivon. Numele soţiei lui era Maaca. ³⁰Abdon a fost primul fiu care s-a născut în familia lui. El a fost urmat de: Ţur, Chiş, Baal, Ner, Nadab, ³¹Ghedor, Ahio, Zecher ³²şi Miclot. În familia lui Miclot s-a născut Şimea. Şi aceştia au locuit la Ierusalim împreună cu rudele lor. ³³În familia lui Ner s-a născut Chiş. În familia lui Chiş s-a născut Saul. Fiii lui Saul au fost: Ionatan, Malchi-Şua, Abinadab şi Eşbaal. ³⁴Fiul lui Ionatan a fost Merib-Baal; iar în familia lui Merib-Baal s-a născut Mica. ³⁵Fiii lui Mica au fost: Piton, Melec, Tarea şi Ahaz. ³⁶În familia lui Ahaz s-a născut Iehoadă. În familia lui Iehoadă s-au născut: Alemet, Azmavet şi Zimri. În familia lui Zimri s-a născut Moţa. ³⁷În familia lui Moţa s-a născut Bina. Fiul lui Bina a fost Rafa. Fiul lui Rafa a fost Elasa; iar fiul lui Elasa a fost Aţel. ³⁸Aţel a avut şase fii. Numele lor sunt: Azricam – primul lui născut; apoi Ismael, Şearia, Obadia şi Hanan. Toţi aceştia au fost fiii lui Aţel. ³⁹Fiii lui Eşec – fratele lui Aţel – au fost: Ulam – primul lui născut; Ieuş a fost al doilea, iar Elifelet a fost al treilea. ⁴⁰Fiii lui Ulam au fost remarcabili luptători cu arcul. Ei au avut mulţi fii şi mulţi nepoţi. Aceştia au fost în total o sută cincizeci. Toţi au fost urmaşi ai lui Benjamin. **9** Tot poporul numit Israel a fost înscris în listele cu genealogii şi trecut în „Cartea regilor lui Israel”. Oamenii din teritoriul numit Iuda au fost luaţi şi ei în captivitate – la Babilon – din cauza infidelităţii lor (faţă de Dumnezeu). ²Primii locuitori care s-au reîntors la proprietăţile din oraşele lor, au fost câţiva israelieni, câţiva preoţi, câţiva leviţi şi câţiva slujitori ai Templului. ³Dintre urmaşii lui Iuda, ai lui Benjamin, ai lui Efraim şi ai lui Manase, care au locuit astfel la Ierusalim, au fost: ⁴Utai – fiul lui Amihud. Amihud a fost fiul lui Omri. Omri a fost fiul lui Imri. Imri a fost fiul lui Bani. Toţi aceştia descindeau din fiii lui Pereţ – fiul lui Iuda. ⁵Dintre şiloniţi, a locuit la Ierusalim Asaia – cel care fusese primul născut în familia tatălui lui – împreună cu fiii lui. ⁶Dintre zerahiţi a venit Ieuel împreună cu alţi şase sute nouăzeci de israelieni dintre rudele lor. ⁷Dintre beniamiţi au venit Salu, fiul lui Meşulam. Meşulam a fost fiul lui Hodavia. Hodavia a fost fiul lui Hasnua. ⁸Apoi au fost: Ibneia, fiul lui Ieroham, Ela, fiul lui Uzi care

fusesse fiul lui Micri. Au mai venit acolo Meșulam, fiul lui Șefatia. Șefatia a fost fiul lui Reuel. Reuel a fost fiul lui Ibnia; ⁹Au venit împreună cu rudele lor care fuseseră înscrise în genealogii – nouă sute cincizeci și șase de israelieni. Toți acești bărbați erau conducători în familiile lor lărgite, conform apartenenței lor la ele. ¹⁰Dintre preoți au venit Iedaia, Iehoiarib, Iachin, ¹¹și Azaria – fiul lui Hilchia. Hilchia a fost fiul lui Meșulam. Meșulam a fost fiul lui Țadoc. Țadoc a fost fiul lui Meraiot. Meraiot a fost fiul lui Ahitub. Acest Ahitub a fost conducător al celor din Casa lui Dumnezeu. ¹²Adaia a fost fiul lui Ieroham. Ieroboam a fost fiul lui Pașhur. Pașhur a fost fiul lui Malchia. Maasai a fost fiul lui Adiel. Adiel a fost fiul lui Meșulam. Meșulam a fost fiul lui Meșilemit. Meșilemit a fost fiul lui Imer. ¹³Numărați împreună cu rudele lor și cu acei conducători ai familiilor lor, au fost o mie șapte sute șaizeci – oameni remarcabili, puși în slujba Casei lui Dumnezeu. ¹⁴Dintre leviți au venit: Șemaia, fiul lui Hașub. Hașub a fost fiul lui Azricam. Azricam a fost fiul lui Hașabia care era dintre fiii lui Merari. ¹⁵Apoi: Bacbacar, Hereș, Galal și Matania – fiul lui Mica. Mica a fost fiul lui Zicri; iar Zicri a fost fiul lui Asaf. ¹⁶Au mai venit: Obadia, fiul lui Șemaia. Șemaia a fost fiul lui Galal. Galal a fost fiul lui Iedutun. Apoi a venit Berechia, fiul lui Asa. Asa a fost fiul lui Elcana – cel care a locuit în satele netofaților. ¹⁷Dintre portari au venit: Șalum, Acub, Talmon și Ahiman, împreună cu rudele lor. Șalum era conducătorul (lor). ¹⁸El este și astăzi la poarta de la Est a regelui. Aceștia au fost portarii taberei leviților. ¹⁹Au mai venit Șalum, fiul lui Core. Core a fost fiul lui Ebiasaf. Ebiasaf a fost fiul lui Corah. A venit împreună cu rudele lui care proveneau din descendenții tatălui lui. Erau corahiții care făceau serviciul de paznici ai pragurilor Cortului – la fel cum lucraseră părinții lor ca responsabili în tabăra Domnului păzind intrarea în ea. ²⁰În vremurile străvechi, Fineas – fiul lui Elazar – fusese conducătorul lor; și Domnul îl susținea. ²¹Zaharia – fiul lui Meșelemia – a fost paznic al intrării Cortului Întâlnirii. ²²Toți cei aleși ca paznici ai intrărilor au fost două sute doisprezece. Ei au fost înscrși în lista genealogiilor lor care s-a făcut în satele unde locuiau. Fuseseră numiți în această slujbă de încredere de David și de Samuel – cel căruia i se dăduse capacitatea să vadă (și să înțeleagă) revelațiile venite de la Dumnezeu. ²³Aceia și urmașii lor au primit ca responsabilitate paza porților Casei Domnului, adică paza intrării în Cort. ²⁴Existau portari în toate cele patru puncte cardinale: la Est, la Vest, la Nord și la Sud. ²⁵Rudele lor veneau temporar din satele unde locuiau și stăteau împreună cu ei câte șapte zile. ²⁶Toți cei patru leviți-paznici renumiți care fuseseră puși în această slujbă de încredere, erau responsabili atât de camere, cât și de tezaurul Casei lui Dumnezeu. ²⁷Ei stăteau noaptea în jurul Casei lui Dumnezeu, pentru că erau responsabili cu paza ei. Aveau și responsabilitatea deschiderii acesteia în fiecare dimineață. ²⁸Unii dintre ei aveau grijă de uneltele pentru slujbă. Le numărau nu numai atunci când erau aduse, ci și atunci când erau luate. ²⁹Alții aveau grijă de vase, de toate vasele sfinte, de făina specială, de vin, de ulei, de tămâie și de uleiurile parfumate. ³⁰Alții care erau dintre fiii preoților, pregăteau amestecul de substanțe parfumate. ³¹Levitul Matitia care era primul născut în familia corahitului Șalum, fusese desemnat pentru pregătirea turtelor. ³²Unii dintre chehatiți au fost desemnați între rudele lor ca responsabili cu pregătirea pâinii prezentării (înaintea Domnului) pentru fiecare zi de Sabat. ³³Aceștia au fost cântăreții – conducătorii familiilor leviților – care locuiau în camerele (anexate edificiului)

Templului. Ei nu aveau alte responsabilități, pentru că erau angajați în această slujire atât ziua cât și noaptea. ³⁴Aceștia au fost conducătorii familiilor leviților care fuseseră înscrși în listele genealogiilor lor. Ei locuiau la Ierusalim. ³⁵La Ghivon a locuit tatăl lui Ghivon numit Ieiel. Numele soției lui era Maaca. ³⁶Abdon a fost primul fiu născut în familia lui. Acela a fost urmat de: Țur, Chiș, Baal, Ner, Nadab, ³⁷Ghedor, Ahio, Zaharia și Miclot. ³⁸În familia lui Miclot s-a născut Șimam. Aceștia, la fel ca rudelor lor, au locuit la Ierusalim împreună cu ele. ³⁹În familia lui Ner s-a născut Chiș. În familia lui Chiș s-a născut Saul, iar în a lui Saul s-au născut: Ionatan, Malchi-Șua, Abinadab și Eșbaal. ⁴⁰Fiul lui Ionatan a fost Merib-Baal. În familia lui Merib-Baal s-a născut Mica. ⁴¹Fiii lui Mica au fost: Piton, Melec, Tahrea și Ahaz. ⁴²În familia lui Ahaz s-a născut Iada. În familia lui Iada s-au născut: Alemet, Azmavet și Zimri. În familia lui Zimri s-a născut Moța. ⁴³În familia lui Moța s-a născut Bina. Fiul lui Bina s-a numit Rafa. Fiul lui Rafa a fost Elasa; iar fiul lui Elasa a fost Ațel. ⁴⁴Ațel a avut șase fii. Numele lor au fost: Azricam, Bocru, Ismael, Șearia, Obadia și Hanan. Aceștia au fost fiii lui Ațel. **10** Filistenii s-au luptat cu Israel. Israelienii au fugit din fața filistenilor și au căzut învinși pe muntele Ghilboa. ²Filistenii i-au urmărit pe Saul și pe fiii lui. Ei i-au omorât pe Ionatan, pe Abinadab și pe Malchi-Șua – cei trei fii ai lui Saul. ³Lupta devenise foarte violentă în jurul lui Saul. Cei care trăgeau cu arcul, l-au luat ca țintă și l-au rănit. ⁴Atunci Saul i-a zis celui care îi transporta armele: „Scoate-ți sabia și omoară-mă tu cu ea, ca să nu ajungă acești necircumciși la mine și să mă ridiculizeze!” Dar cel care-i transporta armele, n-a vrut să facă acest lucru – pentru că îi era frică. Atunci Saul și-a luat sabia și s-a aruncat în ea. ⁵Când cel care îi transporta armele a văzut că Saul a murit, s-a aruncat și el în sabia lui și a murit. ⁶Astfel a murit Saul împreună cu cei trei fii ai lui și toți ceilalți membri ai familiei care participaseră la acel conflict. ⁷Când israelienii care erau atunci în vale au văzut că armata a fugit și că Saul împreună cu fiii lui au murit, și-au abandonat orașele și au fugit. Atunci filistenii au venit și au locuit în ele. ⁸Dimineăta, când filistenii au venit să-i jefuiască pe cei omorâți, l-au găsit pe Saul și pe fiii lui morți pe muntele Ghilboa. ⁹Atunci l-au prădat pe Saul. I-au luat capul (după ce i l-au tăiat) și armele. Apoi au trimis mesageri în tot teritoriul unde locuiau filistenii, ca să transmită această veste idolilor lor și poporului. ¹⁰I-au pus armele (lui Saul) în templul zeilor lor; și i-au atârnat craniul în templul lui Dagon. ¹¹Când au auzit tot ce i-au făcut filistenii lui Saul, ghiladiții din Iabeș ¹²împreună cu toți luptătorii de-acolo au luat corpul lui Saul și corpurile fiilor lui. Le-au adus în Iabeș. Au îngropat oasele lor sub terebintul din Iabeș și au postit șapte zile. ¹³Saul a murit din cauza infidelității lui (față de Domnul). El și-a manifestat infidelitatea față de Domnul prin faptul că nu a respectat Cuvântul Lui. În plus, el s-a consultat cu cei care cheamă spiritele morților și a solicitat o asemenea călăuzire. ¹⁴Astfel, Saul nu l-a căutat pe Domnul. Acestea sunt cauzele pentru care El l-a omorât. Domnul i-a dat apoi guvernarea (Israelului) lui David, fiul lui Ișai. **11** Toți oamenii din Israel au venit la David, în localitatea Hebron; și i-au zis: „Oasele și canea noastră au origine comună cu a ta! ²În vremurile trecute, chiar și atunci când Saul era rege, tu conduceai Israelul în războaie. De fapt, Dumnezeuul tău care se numește Domnul ți-a promis: «Tu vei păstori poporul Meu care se numește Israel; și vei fi conducătorul lui!».” ³Toți cei care formau consiliul bătrânilor lui Israel, veniseră la rege, în localitatea Hebron. Astfel, David a ratificat un legământ cu

ei înaintea Domnului, la Hebron. Apoi ei l-au uns (cu ulei) pe David ca rege al Israelului, conform Cuvântului Domnului proclamat prin intermediul profeției lui Samuel. ⁴David și întreg Israelul au înaintat spre Ierusalim (adică spre Iebus) împotriva iebusiților care locuiau acolo. ⁵Locuitorii din Iebus i-au zis lui David: „Nu vei intra aici!” Dar David a capturat fortăreața Sionului. Acela a devenit de-atunci orașul lui David. ⁶David zisese: „Oricine îi va învinge primul pe iebusiți, va deveni conducător și comandant (în armată).” Ioab – fiul Țeruiei – a înaintat primul (în acel conflict); și astfel, el a devenit conducător (al armatei). ⁷David s-a stabilit în fortăreață; și astfel, ea a fost numită „Orașul lui David”. ⁸El a reconstruit orașul pe toate laturile lui, începând cu zona numită Milo. Apoi, Ioab a restaurat restul orașului. ⁹David a devenit tot mai puternic, pentru că Domnul Armatelor era cu el. ¹⁰Urmează prezentarea conducătorilor remarcabili ai lui David. Ei sunt aceia care i-au fost devotați în timpul guvernării lui. Și împreună cu toți ceilalți din Israel, l-au declarat rege – conform Cuvântului Domnului spus despre Israel. ¹¹Urmează enumerarea remarcabililor oameni care au fost în jurul (rege)lui David: Iașobeam – fiul lui Hacmoni – era comandant în grupul celor trei (luptători-eroi). El a acționat cu lancea luptând împotriva a trei sute de dușmani pe care i-a omorât într-o singură situație. ¹²Următorul era Elazar – fiul ahohitului Dodo. Și el a fost unul dintre cei trei luptători remarcabili. ¹³Ei erau împreună cu David la Pas-Damim, atunci când filistenii se adunaseră acolo pentru război. Pe acel teren crescuse orzul care fusese semănat. Când poporul a fugit din fața filistenilor, ¹⁴ei au stat în mijlocul terenului, l-au apărut și i-au omorât pe filistenii. Domnul i-a salvat și le-a oferit o mare victorie. ¹⁵În altă situație, cei trei – care făceau parte dintr-un grup mai mare de treizeci de conducători – au venit la stânca unde era David: la peștera Adulam. Atunci, armata filistenilor își stabilise tabăra în valea numită Refaim. ¹⁶În acele vremuri, David era în fortăreață; iar detașamentele armatei filistenilor erau la Betleem. ¹⁷Lui David i-a fost sete; și a întrebat: „Cine îmi va aduce apă din fântâna care este lângă poarta Betleemului?” ¹⁸Cei trei luptători remarcabili au reușit să treacă prin tabăra filistenilor, au scos apă din fântâna de lângă poarta Betleemului și au adus-o fără incidente la David. Dar David nu a vrut s-o bea, ci a vărsat-o în prezența Domnului. ¹⁹El a spus atunci: „Să mă ferească Dumnezeu să fac așa ceva! Să beau eu sângele acestor bărbați care și-au riscat viața (pentru mine)? Ei și-au expus viața unui mare pericol aducând această apă!” Și n-a băut din ea. Astfel erau capabili să acționeze cei trei remarcabili luptători-eroi. ²⁰Abișai – fratele lui Ioab – era comandantul celor trei. El a acționat cu lancea luptând împotriva a trei sute de dușmani pe care i-a omorât. Și astfel și-a câștigat un renume pe lângă cei trei. ²¹Era mai respectat decât cei trei luptători; și astfel a ajuns comandantul lor; dar nu au avut performanțele celor trei. ²²Benaia – fiul lui Iehoiada – era un remarcabil luptător din Cabteel. El a făcut lucruri excepționale. I-a omorât pe doi dintre cei mai buni luptători moabiți; iar într-o zi în care ninsese, a coborât într-o fântână unde a omorât un leu. ²³A mai omorât și pe un egiptean. Acela fusese un bărbat a cărui înălțime era de cinci coți. Egipteanul era înarmat cu o lance care avea grosimea sulului unui țesător. Benaia s-a dus înspre el doar cu un toiag. El a smuls lancea din mâna egipteanului și l-a omorât apoi cu propria lui lance. ²⁴Acesta este un exemplu despre faptele remarcabile făcute de Benaia – fiul lui Iehoiada. El a devenit la fel de cunoscut ca cei trei viteji. ²⁵Era mai apreciat decât ceilalți treizeci;

dar nu a ajuns la performanțele celor trei. David l-a numit conducătorul gărzii lui personale. ²⁶Alți luptători remarcabili au mai fost: Asael – fratele lui Ioab; Elhanan – fiul lui Dodo din Betleem; ²⁷haroritul Șamot; pelonitul Helet; ²⁸Ira – fiul tecoanitolui Icheș; Abiezer din Anatot; ²⁹hușatitul Sibecai; ahohitul Ilai; ³⁰netofatitul Maharai; Heled – fiul netofatitolui Baana; ³¹Itai – fiul lui Ribai, din Ghiva locuită de beniamiți; piratonitul Benaia; ³²Hurai din văile Gaaș; arbatitul Abiel; ³³Azmavet din Baharum; șaalbonitul Eliahba; ³⁴fiii ghizonitolui Hașem; Ionatan – fiul hararitolui Șaghe; ³⁵Ahiam – fiul hararitolui Sacar; Elifal – fiul lui Ur; ³⁶mecheratitul Hefer; pelonitul Ahia; ³⁷carmelitul Hețro; Naarai – fiul lui Ezbai; ³⁸Ioel – fratele lui Natan; Mibhar – fiul lui Hagri; ³⁹amonitul Țelec; beerotitul Naharai – cel care îi transporta armele lui Ioab, fiul Țeruiei; ⁴⁰itritul Ira; itritul Gareb; ⁴¹hititul Urie; Zabad – fiul lui Ahlai; ⁴²rubenitul Adina – fiul lui Șiza, conducătorul rubeniților – care avea un grup de treizeci de oameni care mergeau cu el; ⁴³Hanan – fiul lui Maaca; mitnitul Ioșafat; ⁴⁴Uzia din Aștarot; Șama și Ieiel – fiii lui Hotam din Aroer; ⁴⁵Iediael – fiul lui Șimri; și tițitul Ioha, fratele lui; ⁴⁶mahavitul Eliel; Ieribai și Ioșavia – fiii lui Elnaam; moabitul Itma; ⁴⁷Eliel, Obed și Iaasiel din Mețobai. **12** Urmează prezentarea celor care s-au dus la David în (localitatea) Țiclag, în timp ce el stătea la distanță de Saul, fiul lui Chiș. Aceia au fost dintre luptătorii care l-au ajutat când a fost în război. ²Foloseau arcul și puteau să arunce pietre sau să tragă săgeți cu arcul atât cu mâna dreaptă, cât și cu cea stângă. Ei erau beniamiți și aparțineau rudelor lui Saul: ³conducătorii Ahiezer și Ioăș – fiii lui Șemaa din Ghiva; Ieziel și Pelet – fiii lui Azmavet; Beraca și Iehu din Anatot; ⁴Ișmaia din Ghivon – un luptător remarcabil între cei treizeci și conducător pentru (alți) treizeci (de luptători); Ieremia, Iahaziel, Iohanen și Iozavad din Ghedera. ⁵Apoi erau; harufiții Eluzai, Ierimot, Bealia, Șemaria și Șefatia, ⁶urmați de corahiții Elcana, Ișia, Azarel, Ioezer, Iașobeam, ⁷Ioela și Zebadia – fiii lui Ieroham din Ghedor. ⁸Dintre gadiți, s-au aliat cu David, în fortăreața din deșert, oameni care cunoșteau arta războiului. Ei erau luptători speciali, care știau să folosească scutul și lancea. Aceia nu cunoșteau frica. Erau curajoși ca lei și rapizi ca acele gazele care aleargă pe munți. ⁹Ezer era comandantul (lor); Obadia era al doilea, Eliab era al treilea, ¹⁰Mișmana era al patrulea, Ieremia era al cincilea. ¹¹Atai era al șaselea, și Eliel era al șaptelea. ¹²Iohanen era al optulea, iar Elzabad era al nouălea. ¹³Ieremia era al zecelea, iar Macbanai era al unsprezecelea. ¹⁴Acești gadiți au fost conducătorii armatei. Cel mai nesemnificativ dintre ei valora cât o sută de oameni (obișnuiți), iar cel mai renumit era echivalentul pentru o mie de oameni (care nu știau să lupte). ¹⁵Aceștia sunt cei care au traversat Iordanul în prima lună a anului, atunci când apa râului se revarsă peste maluri; și i-au alungat pe toți cei care erau în vale, atât spre Est cât și spre Vest. ¹⁶Au venit la David la fortăreață chiar și dintre urmașii lui Beniamin și ai lui Iuda. ¹⁷David i-a întâmpinat și i-a îndemnat, zicându-le: „Dacă veniți la mine cu gânduri bune, ca să mă ajutați, inima mea se va uni cu voi; dar dacă vreți să mă trădați spunând dușmanilor mei despre mine, deși nu sunt vinovat de nici o nedreptate, Dumnezeuul strămoșilor noștri să vadă și să judece!” ¹⁸Atunci Spiritul (Domnului) a venit asupra lui Amasai care era conducătorul celor treizeci; și a zis: „Suntem de partea ta, David! Suntem cu tine, fiu al lui Ișai! Pace! Urăm pace ție și pace acelora care te ajută! Pentru că Dumnezeuul tău te-a ajutat!” David i-a primit și i-a pus conducători de grup. ¹⁹Chiar și dintre manasiți au decis să

fie de partea lui David – atunci când el i-a însoțit pe filistenii în lupta lor împotriva lui Saul. Dar ei nu au putut să-i ajute pe filistenii, pentru că toți conducătorii lor au decis să-l trimită înapoi pe David, spunând: „Vom plăti cu propriile noastre capete, dacă David va trece de partea lui Saul, stăpânul lui!”²⁰ Când a plecat David spre Țiclag, au venit să se alieze cu el manasiții: Adnah, Iozabad, Iediael, Mihail, Iozabad, Elihu și Țiletai. Toți erau conducători ai miilor de luptători care proveneau din teritoriul locuit de urmașii lui Manase.²¹ Ei l-au ajutat împotriva grupului de jefuitori; pentru că toți erau luptători remarcabili; și au ajuns conducători în armată.²² În fiecare zi veneau la David oameni care doreau să-l ajute – până când tabăra lui a ajuns ca tabăra lui Dumnezeu.²³ Urmează prezentarea conducătorilor înarmați pentru război – care au venit la David, în Hebron, ca să întoarcă spre el regatul lui Saul – conform Cuvântului Domnului.²⁴ Dintre urmașii lui Iuda – care purtau scut și lance – au fost șase mii opt sute de oameni înarmați pentru război.²⁵ Dintre simeoniți – luptători remarcabili – au fost șapte mii o sută.²⁶ Dintre leviți au fost patru mii șase sute.²⁷ Iehoiada – conducătorul clanului lui Aaron – era împreună cu trei mii șapte sute de oameni.²⁸ Țadoc – un remarcabil luptător tânăr – a venit împreună cu douăzeci și două de conducători din familia lui.²⁹ Dintre beniamiți – rude ale lui Saul – au fost trei mii. Până atunci, în marea lor majoritate, fuseseră loiali față de familia lui Saul.³⁰ Dintre efraimiți, au fost douăzeci de mii opt sute de luptători remarcabili – bărbați renumiți în familiile lor.³¹ Din jumătatea tribului lui Manase, au fost optsprezece mii – desemnați pe nume ca să vină să-l proclame ca rege pe David.³² Dintre isahariți – cei care înțelegeau vremurile, astfel încât Israel să știe ce trebuie să facă – au fost două sute de conducători. Acelora li s-au adăugat toate rudele lor care erau comandate de ei.³³ Din teritoriul locuit de urmașii lui Zabulon – cei care erau apti pentru armată și fuseseră instruiți să lupte cu toate armele de război – au fost cincizeci de mii. Ei erau pregătiți să-l susțină pe David cu o mare determinare.³⁴ Din teritoriul locuit de urmașii lui Neftali au fost o mie de conducători; și împreună cu ei au venit treizeci și șapte de mii de oameni înarmați cu scut și cu lance.³⁵ Dintre daniți – instruiți pentru război – au fost douăzeci și opt de mii șase sute.³⁶ Dintre urmașii lui Așer – aceia care erau apti pentru armată și care fuseseră instruiți pentru război – au venit patruzeci de mii.³⁷ Dintre cei care erau dincolo de Iordan, adică dintre rubeniți, gadiți și jumătate din tribul lui Manase – înarmați pentru luptă cu tot felul de arme de război –, au fost o sută douăzeci de mii.³⁸ Toți acești luptători care puteau ajuta armata, au venit cu bune intenții la Hebron, vrând să-l proclame pe David ca rege al întregului (popor) Israel. Apoi au venit și ceilalți din Israel care s-au unit cu ei ca să-l declare pe David ca rege al lor.³⁹ Au stat acolo, împreună cu David, trei zile. Au mânat și au băut – pentru că oamenii din poporul lor le pregătiseră masa.⁴⁰ Chiar și vecinii lor, până în teritoriul lui Isahar, al lui Zabulon și al lui Neftali, au adus mâncare pe care au transportat-o pe măgari, pe cămile, pe catări și pe alte vite. Astfel, au adus acolo provizii de făină, turte de smochine și de stafide, ulei și vin, vite și oi din abundență – pentru că era bucurie în Israel! **13** David s-a consultat cu cei care conduceau grupurile formate din mii și din sute (de luptători). El a discutat cu toți conducătorii.² Apoi David a zis întregului popor al lui Israel care era adunat: „Dacă veți considera că este bine și dacă acest lucru vine de la Dumnezeuul nostru numit Domnul, eu propun să ne împărțim și să anunțăm pe frații noștri care au rămas în

toate regiunile lui Israel – chiar și pe preoți și pe leviții din orașele care au pășuni – ca să se adune la noi. ³Astfel, împreună să mergem și să aducem Lada Dumnezeului nostru la noi; pentru că de pe vremea guvernării lui Saul nu ne-am mai interesat de ea.” ⁴Toată adunarea a aprobat această propunere pentru că tot poporul a considerat decizia ca fiind corectă. ⁵David a adunat pe toți oamenii din Israel – de la râul Șihor care provine din Egipt și până la Lebo-Hamat – ca să aducă Lada lui Dumnezeu din Chiriati-Iearim. ⁶Apoi David și tot Israelul au plecat spre Baala (adică spre Chiriati-Iearim) care aparținea teritoriului locuit de urmașii lui Iuda – ca să aducă de acolo Lada lui Dumnezeu – acea Ladă care poartă Numele Domnului, al Celui care stă deasupra heruvimilor. ⁷După ce au luat-o din casa lui Abinadab, au pus Lada lui Dumnezeu într-un car nou; iar Uza și Ahio conduceau acel car. ⁸David și întregul Israel sărbătoreau înaintea lui Dumnezeu cu toate forțele lor, cântând cu lire, cu harpe, cu tamburine, cu cinele și cu goarne. ⁹Când au ajuns la terenul agricol al lui Chidon, Uza și-a întins mâna ca să apuce Lada, pentru că boii ar fi putut să o răstoarne. ¹⁰Atunci s-a declanșat mânia Domnului împotriva lui Uza. El l-a lovit pentru că se atinsese de Ladă. Uza a murit acolo, înaintea lui Dumnezeu. ¹¹David a fost afectat pentru că mânia Domnului se declanșase împotriva lui Uza; și a numit acel loc Peret-Uza – nume care i-a rămas până astăzi. ¹²În acea zi, David s-a temut de Dumnezeu; și a zis: „Cum să aduc la mine Lada lui Dumnezeu?” ¹³Și astfel, David nu a mai adus Lada la el – în orașul lui David – ci a dus-o în casa lui Obed-Edom, ghitul. ¹⁴Lada lui Dumnezeu a rămas cu familia lui Obed-Edom, în casa lui, pentru o perioadă de trei luni. Astfel, Domnul a binecuvântat familia lui Obed-Edom și tot ce era al lui. **14** Hiram – regele Tirului – și-a trimis reprezentanții la David. Ei i-au adus lemn de cedru, zidari și tâmplari care fuseseră trimiși acolo să-i construiască un palat. ²David a înțeles că Domnul l-a desemnat să fie rege al poporului Israel și că i-a consolidat foarte mult guvernarea din cauza poporului Său numit Israel. ³David și-a mai luat soții la Ierusalim; și astfel, în familia lui s-au mai născut mulți fii și multe fiice. ⁴Urmează prezentarea numelor fiilor care s-au născut în familia lui David la Ierusalim: Șamua, Șobab, Natan, Solomon, ⁵Ibhar, Elișua, Elpelet, ⁶Nogah, Nefeg, Iafia, ⁷Elișama, Beeliada și Elifelet. ⁸Când au auzit filistenii că David a fost uns ca rege al întregului Israel, au plecat cu toții să-l caute. Dar David a aflat despre acest lucru; și a plecat în întâmpinarea lor. ⁹Filistenii veniseră și invadaseră valea Refaim. ¹⁰David L-a întrebat pe Dumnezeu: „Să plec împotriva filistenilor? Vei face ce ei să ajungă în mâna mea?” Domnul i-a răspuns: „Du-te! Voi face ca ei să ajungă în mâna ta.” ¹¹S-au dus la Baal-Perațim; și David i-a învins acolo. Apoi David a zis: „Dumnezeu i-a distrus pe dușmanii mei, prin mâna mea. Am fost ca apele care vin cu mare viteză și rup totul în deplasarea lor!” Israelienii au numit acel loc Baal-Perațim. ¹²Filistenii și-au lăsat zeii acolo. David a ordonat ca ei să fie arși. ¹³Filistenii au venit din nou și au invadat valea. ¹⁴David L-a întrebat iar pe Dumnezeu; și El i-a răspuns: „Să nu-i ataci din față, ci înconjoară-i și atacă-i în dreptul arbuștilor de balsam. ¹⁵Când vei auzi sunetul de deplasare în ritm de marș în vârful arbuștilor de balsam, să pleci la luptă; pentru că atunci Dumnezeu va merge înaintea ta ca să distrugă armata filistenilor. ¹⁶David a făcut exact cum i-a poruncit Dumnezeu. Ei au lovit armata filistenilor de la Ghivon până la Ghezer. ¹⁷Faima lui David s-a răspândit în toate teritoriile din jurul lui; iar Domnul a făcut ca toate popoarele să se teamă de el și să-l

respecte. ¹⁵David și-a construit case în orașul care i-a purtat numele. El a pregătit un loc pentru Lada lui Dumnezeu și a instalat un cort pentru ea. ²Apoi David a zis: „Cu excepția leviților, nimeni să nu transporte Lada lui Dumnezeu; pentru că pe ei i-a ales Domnul ca să ducă Lada Domnului și să-I slujească pentru totdeauna.” ³David a adunat pe toți oamenii din poporul Israel la Ierusalim – ca să aducă Lada Domnului în locul pe care i-l pregătise. ⁴David i-a adunat și pe urmașii lui Aaron și pe leviți. ⁵Dintre chehatiți erau conducătorul Uriel și rudele lui – o sută douăzeci. ⁶Dintre merariți erau conducătorul Asaia și rudele lui – două sute douăzeci. ⁷Dintre gherșoniți erau conducătorul Ioel și rudele lui – o sută treizeci. ⁸Dintre urmașii lui Elișafan erau conducătorul Șemaia și rudele lui – două sute. ⁹Dintre urmașii lui Hebron erau conducătorul Eliel și rudele lui – optzeci. ¹⁰Dintre urmașii lui Uziel erau conducătorul Aminadab și rudele lui – o sută doisprezece. ¹¹David a convocat pe preoții: Tadic și Abiatar, pe leviții: Uriel, Asaia, Ioel, Șemaia, Eliel și Aminadab, ¹²și le-a zis: „Voi sunteți conducătorii familiilor leviților. Sfințiți-vă – atât voi cât și rudele voastre – ca să aduceți Lada Dumnezeului lui Israel numit Domnul în locul pe care i l-am pregătit. ¹³Prima dată, atunci când voi nu ați fost prezenți, Domnul și-a manifestat categoric dezaprobarea în mijlocul nostru – pentru că nu l-am căutat conform regulilor deja stabilite (de El în legea mozaică).” ¹⁴Preoții și leviții s-au sfințit ca să aducă Lada Dumnezeului lui Israel care se numește Domnul. ¹⁵Leviții au purtat Lada lui Dumnezeu pe umeri, cu ajutorul barelor de lemn, așa cum a poruncit Moise conform Cuvântului Domnului. ¹⁶David le zisese conducătorilor leviților să desemneze dintre rudele lor cântăreți care știu să cânte cu instrumente muzicale – cu harpe, cu lire și cu cinele. Trebuia ca aceia să cânte cu mare intensitate și plini de bucurie. ¹⁷Leviții i-au desemnat pe Heman – fiul lui Ioel –, pe Asaf – fiul lui Berechiah care era rudă cu el – și pe Etan – fiul lui Cușai, merar – rudă cu ei. ¹⁸Împreună cu ei mai erau rudele lor de gradul doi. Ei se numeau: Zaharia, Iazziel, Șemiramot, Iehiel, Uni, Eliab, Benaia, Maaseia, Matitia, Elifelehu, Micneia și portarii Obed-Edom și Ieiel. ¹⁹Cântăreții Heman, Asaf și Etan erau puși să cânte la cinele de bronz. ²⁰Zaharia, Aziel, Șemiramot, Iehiel, Uni, Eliab, Maaseia și Benaia cântau cu harpe poleite cu alamă. ²¹Matitia, Elifelehu, Micneia, Obed-Edom, Ieiel și Azazia cântau la lira făcută din șeminit, ca să sune cu mare intensitate. ²²Chenania – conducătorul leviților cântăreți – dirija cântecele, pentru că avea competență în acest domeniu. ²³Berechia și Elcana erau portari în zona unde era pusă Lada. ²⁴Preoții Șebania, Ioșafat, Netanel, Amasai, Zaharia, Benaia și Eliezer – sunau din goarne înaintea Lăzii lui Dumnezeu. Obed-Edom împreună cu Iehia erau și ei portari în zona unde era Lada. ²⁵Astfel, atât David cât și cei care formau consiliul bătrânilor lui Israel și conducătorii miilor, au plecat să aducă Lada Legământului făcut (de israelieni) cu Domnul din casa lui Obed-Edom, în mijlocul manifestărilor de bucurie. ²⁶Pentru că Dumnezeu i-a ajutat pe leviții care transportau Lada Legământului făcut (de poporul Israel) cu Domnul, ei au sacrificat șapte boi și șapte berbeci. ²⁷David era îmbrăcat cu o robă făcută din fir de in subțire. Și toți leviții care transportau Lada, cântăreții și Chenania – conducătorul cântăreților – erau îmbrăcați la fel. David mai era îmbrăcat și cu o vestă de in care se folosea în timpul ceremoniilor religioase. ²⁸Toți oamenii din Israel au adus Lada Legământului (făcut de israelieni) cu Domnul, în timp ce strigau și se auzea sunetul de corn, de goarne și de cinele, completat de cel al cântecelor harpelor și al lirelor. ²⁹Atunci când

Lada Legământului (făcut de israelieni) cu Domnul a intrat în orașul lui David, Mihal – fiica lui Saul – privea de la fereastră. Când l-a văzut pe regele David dansând și manifestându-și bucuria, l-a desconsiderat în inima ei. ¹⁶ Au adus Lada lui Dumnezeu și au pus-o în mijlocul cortului pe care-l instalase David pentru ea. Apoi au oferit lui Dumnezeu arderi integrale și sacrificii de pace. ² După ce a terminat oferirea arderilor integrale și a sacrificiilor de pace, David a binecuvântat poporul în numele Domnului; ³ apoi a împărțit întregului Israel – adică fiecărui bărbat și fiecărei femei – câte o pâine rotundă, o bucată de carne și o turtă cu stafide. ⁴ I-a pus înaintea Lăzii pe unii dintre leviții slujitori, ca să vorbească despre Domnul – Dumnezeul lui Israel –, să facă declarații despre El și să-L laude (în prezenta oamenilor din popor). ⁵ Asaf era conducătorul (tuturor celorlalți). Zaharia era al doilea ca funcție; iar Ieiel, Șemiramot, Iehiel, Matitia, Eliab, Benaia, Obed-Edom și Ieiel cântau cu harpele și cu lirele. Asaf era desemnat să cânte folosind citele; ⁶ iar preoții Benaia și Iahaziel sunau continuu din goarne înaintea Lăzii Legământului (făcut de israelieni) cu Domnul. ⁷ Astfel, în acea zi, David i-a numit – pentru prima dată – pe Asaf și pe rudele lui ca responsabili cu laudele (prin cântece aduse la adresa) Domnului. (Cântând, ei ziceau:) ⁸ „Lăudați-L pe Domnul, chemați numele Lui! Faceți cunoscute între (celelalte) popoare faptele Lui! ⁹ Cântați-I! Cântați în cinstea Lui! Anunțați toate faptele Lui extraordinare! ¹⁰ Lăudați-vă cu numele Lui care este sfânt! Să se veselească inima celor care-L caută pe Domnul! ¹¹ Căutați pe Domnul și puterea Lui! Căutați permanent fața Lui! ¹² Amintiți-vă minunile pe care le-a făcut El, lucrurile miraculoase făcute și deciziile rostite cu gura Sa! ¹³ Să facă acest lucru descendenții sclavului Său numit Israel – fiii lui Iacov – pe care i-a ales El! ¹⁴ Acesta este Dumnezeul nostru numit Domnul; și judecățile Lui se pun în aplicare pe tot pământul! ¹⁵ Amintiți-vă mereu de legământul Lui, de cuvântul pe care l-a poruncit (ca să fie respectat) pentru o mie de generații. ¹⁶ Amintiți-vă de legământul pe care l-a ratificat cu Avraam, de jurământul Lui adresat lui Isaac, ¹⁷ pe care l-a consolidat apoi față de Iacov. El a făcut același lucru față de Israel printr-un legământ care va fi valabil pentru totdeauna, ¹⁸ când a spus: «Ție îți voi da teritoriul Canaanului ca proprietate personală!» ¹⁹ În acele vremuri, israelienii erau doar câțiva bărbați – puțini ca număr – și aveau statutul de pelerini în acea zonă. ²⁰ Călătoreau de la un popor la altul și de la un regat la altul. ²¹ Domnul nu a mai permis niciunui om să-i domine și să-i țină ca sclavi; ci de dragul lor, a muștrat regi, zicându-le: ²² Nu vă atingeți de cei pe care i-am uns (ca popor al Meu) și nu faceți nici un rău profetilor Mei!». ²³ Cântați Domnului, toți locuitorii pământului! Proclamați în fiecare zi salvarea Lui! ²⁴ Relatați printre popoare gloria Lui; și vorbiți printre toate națiunile despre minunile Lui! ²⁵ Pentru că Domnul este mare și merită foarte mult să fie lăudat! De El trebuie să ne temem mai mult decât de toți zeii! ²⁶ Toți acei zei ai popoarelor sunt doar niște idoli; dar Domnul a făcut Universul. ²⁷ Gloria și strălucirea sunt înaintea feței Lui; iar puterea și bucuria se găsesc în locuința Lui. ²⁸ Familiile popoarelor, glorificați-L pe Domnul! Recunoașteți gloria Domnului și venerați-I puterea! ²⁹ Dați Domnului gloria care se potrivește numelui Său! Aduceți un dar și veniți (cu el) înaintea Lui! Închinați-vă Domnului (fiind echipați) cu podoabe sfinte. ³⁰ Tot pământul să tremure înaintea Lui! Lumea este stabilă și nu poate fi destabilizată. ³¹ Să se bucure cerul și să se veselească pământul! Să se spună printre popoare: «Domnul guvernează!». ³² Să

vuiască marea împreună cu tot ce există în ea! Să vibreze de emoție câmpia împreună cu tot ce este pe ea! ³³Atunci, copacii pădurii vor chiui înaintea Domnului; pentru că El vine să judece pământul! ³⁴Lăudați pe Domnul, pentru că El este bun! Bunătatea Lui durează etern! ³⁵Ziceți: «Scapă-ne, Dumnezeuul salvării noastre; strânge-ne și salvează-ne dintre (celelalte) popoare – ca să-Ți glorificăm numele care este sfânt și să fim demni când Te lăudăm.» ³⁶Dumnezeul lui Israel numit Domnul să fie binecuvântat din eternitate în eternitate!» Tot poporul a zis „Amin!” și L-a lăudat pe Domnul. ³⁷David i-a lăsat înaintea Lăzii Legământului – (ratificat de isrealieni) cu Domnul – pe Asaf și pe rudele lui, ca să slujească permanent înaintea ei, făcându-și datoria în fiecare zi. ³⁸L-a lăsat și pe Obed-Edom împreună cu rudele lui. Aceia erau șaiszeci și opt de persoane. Obed-Edom – fiul lui Iedutun – și Hosa erau portari. ³⁹David l-a pus pe preotul Țadoc împreună cu rudele lui care erau preoți înaintea Tabernacolului Domnului. El fusese instalat pe înălțimea care era în Ghivon. ⁴⁰Acei preoți fuseseră aduși acolo ca să ofere Domnului animale pe care le ardeau total pe altarul arderilor integrale – în fiecare dimineață și în fiecare seară – în conformitate cu tot ce este scris în legea Domnului pe care El a o poruncise lui Israel. ⁴¹Împreună cu acei preoți, erau Heman, Iedutun și cei rămași dintre aceia care fuseseră aleși și desemnați pe nume ca să-L laude pe Domnul – pentru că bunătatea Lui are valabilitate terernă! ⁴²Heman și Iedutun aveau cu ei goarne și cinele pentru cântăreți, împreună cu celelalte instrumente muzicale care erau folosite în cinstea lui Dumnezeu. Fiii lui Iedutun erau portari. ⁴³Apoi poporul a plecat – fiecare la casa lui; iar David s-a întors să-și binecuvânteze familia. **17** După ce David s-a stabilit în palatul lui, i-a zis profetului Natan: „Privește: eu locuiesc într-un palat făcut din lemn de cedru, în timp ce Lada Legământului (ratificat de israelieni) cu Domnul stă sub niște pânze...” ²Natan i-a răspuns lui David: „Fă tot ce îți spune inima; pentru că Dumnezeu te susține!” ³Dar în acea noapte a venit Cuvântul lui Dumnezeu la Natan; și i-a zis: ⁴„Du-te și spune-i sclavului Meu numit David: «Domnul îți vorbește astfel: ‘Nu tu Îmi vei construi o casă în care să locuiesc. ⁵Eu nu am locuit într-o casă din ziua în care l-am eliberat pe Israel din sclavie și până astăzi; ci am călătorit din cort în cort și dintr-o locuință în alta. ⁶Am mers peste tot pe unde a călătorit întregul popor Israel. Oare am cerut vreunui dintre judecătorii lui Israel – căroră le-am poruncit să păstorească poporul Meu – să-Mi construiască o casă din cedru?’.» ⁷Deci să-i spui sclavului Meu care se numește David: «Domnul Armatelor îți zice: ‘Eu te-am luat de la stână, de acolo unde stăteai ca păstor al oilor – ca să fii conducătorul poporului Meu numit Israel. ⁸Te-am susținut și te-am păzit în toate locurile pe unde ai mers. Am distrus din fața ta pe toți dușmanii tăi; și ți-am făcut un nume ca al celor care sunt renumiți pe pământ. ⁹Am păstrat un loc pentru poporul Meu numit Israel; și l-am plantat acolo ca să locuiască singur, fără să mai fie deranjat. Astfel, cei nedrepti nu mai pot să-l oblige la munci extenuante cum procedaseră în trecut. ¹⁰Și acest fapt s-a întâmplat încă din zilele în care stabilisem judecători în poporul Meu numit Israel. Iar ție ți-i voi subordona pe toți dușmanii tăi. Acum te anunț că Domnul îți va construi o familie (renumită). ¹¹Când se vor termina zilele existenței tale (pe acest pământ) și vei merge în același loc unde sunt strămoșii tăi, îl voi instala pe tron pe urmașul tău. El va fi unul dintre fiii tăi; și îi voi consolida guvernarea. ¹²Acela Îmi va construi o casă; și Eu îi voi consolida tronul pentru eternitate. ¹³Voi fi Tatăl lui, iar el Îmi va fi fiu. Și

nu voi îndepărta bunătatea Mea de la el așa cum am îndepărtat-o de la cel care a fost (rege) înaintea ta. ¹⁴Îl voi pune în casa Mea și în regatul Meu pentru totdeauna; iar tronul lui va fi consolidat pentru eternitate.’».” ¹⁵Natan l-a informat pe David cu exactitate despre toate cuvintele care fuseseră spuse în toată această viziune. ¹⁶Regele David a venit și s-a prezentat înaintea Domnului, spunând: „Cine sunt eu, Doamne, Dumnezeule? Și cine este familia mea, ca să mă aduci până aici? ¹⁷Dumnezeule, ca și cum ar fi prea puțin ce ai făcut Tu pentru mine, ai vorbit și despre viitorul familiei sclavului Tău. Doamne, Dumnezeule, Tu m-ai tratat ca pe un om foarte important! ¹⁸Ce ar putea să-Ți mai răspundă David la toată cinstea acordată sclavului Tău? Tu îl cunoști pe sclavul Tău! ¹⁹Doamne, Tu ai făcut toate aceste lucrări glorioase de dragul sclavului Tău; și i-ai descoperit toate aceste lucruri mari pentru că așa este inima Ta. ²⁰Doamne, din tot ce am auzit cu urechile noastre, înțelegem că nu este nimeni ca Tine; și nu există alt Dumnezeu cu excepția Ta! ²¹Oare cine este ca poporul Tău, ca Israel – singurul de pe pământ la care a venit Dumnezeu să îl răscumpere pentru Sine, ca să fie poporul cu care să ajungă renumit (în lume)? Tu ai făcut lucrări extraordinare și care produc frică. Ai alungat multe popoare din fața poporului Tău pe care Ți l-ai răscumpărat din Egipt. ²²Ai decis ca poporul Tău – Israel – să fie proprietatea Ta pentru totdeauna; iar Tu – Doamne – ai dorit să le fii Dumnezeu. ²³Acum, Doamne, doresc ca promisiunea pe care ai făcut-o cu privire la sclavul Tău și referitoare la familia lui să rămână valabilă pentru eternitate; și fă așa cum ai zis. ²⁴Îmi doresc ca Numele Tău să fie cunoscut mai mult și glorificat! Să se spună mereu că Domnul Armatelor – Cel care este Dumnezeul lui Israel – va fi Dumnezeu acestui popor; iar familia sclavului Tău numit David să existe mereu înaintea Ta! ²⁵Dumnezeul meu, Tu ai revelat sclavului Tău că îi vei forma o familie. Din această cauză a avut curaj sclavul Tău să se roage Ție. ²⁶Deci Doamne, Tu, Acela care ești Dumnezeu, ai promis sclavului Tău aceste lucruri bune. ²⁷Îmi doresc să beneficiaz de bunăvoința Ta și să binecuvântezi familia sclavului Tău, ca să existe pentru totdeauna înaintea Ta; pentru că ce ai binecuvântat Tu, Doamne, va rămâne binecuvântat pentru eternitate!”

18 Apoi David i-a învins pe filistenii, i-a subordonat și a luat din proprietatea lor Gatul și satele din jurul lui. ²Apoi i-a învins și pe moabiți; iar ei i s-au subordonat lui David, plătindu-i o taxă obligatorie. ³David l-a învins și pe Hadad-Ezer – regele din Țoba Hamatului – atunci când acest rege s-a dus să-și consolideze guvernarea, la râul Eufrat. ⁴David a capturat de la el o mie de care, șapte mii de călăreți și două zeci de mii de luptători care se deplasau (în luptă) cu picioarele lor. David a tăiat tendoanele tuturor cailor care tractau carele. A lăsat să trăiască doar atâți cai cât erau necesari pentru o sută de care. ⁵Arameii din Damasc au venit să-l ajute pe Hadad-Ezer – regele Țobei; dar David a omorât douăzeci și două de mii dintre ei. ⁶David a pus corpuri de armată în regatul arameu din Damasc; iar arameii i s-au subordonat, plătindu-i taxa obligatorie. Domnul făcea ca David să obțină victoria oriunde mergea. ⁷David a luat scuturile de aur ale slujitorilor lui Hadad-Ezer și le-a adus la Ierusalim. ⁸Din Tebah și din Cun – orașele lui Hadad-Ezer – David a luat foarte mult bronz. Cu el a făcut (apoi) Solomon „marea” de bronz, stâlpii și uneltele de bronz. ⁹Când Tou – regele Hamatului – a fost informat că David a învins întreaga armată a lui Hadad-Ezer – regele Țobei – ¹⁰l-a trimis pe fiul lui numit Hadoram la regele David, ca să-l întrebe de sănătate și să-l laude pentru că s-a confruntat cu (acel)

Hadad-Ezer și îl învinsese; pentru că și Tou era în război cu el. I-a trimis tot felul de lucruri din aur, din argint și din bronz. ¹¹Regele David le-a închinat și pe acelea Domnului – așa cum făcuse cu argintul și cu aurul luat de la toate celelalte popoare: de la Edom, de la Moab, de la amoniți, de la filistenii și de la Amalec. ¹²Abișai – fiul Țeruiei – a omorât optsprezece mii de edomiți în Valea Sării. ¹³A pus corpuri de armată în Edom; și astfel toții edomiții au devenit subordonați lui David. Domnul în ajută pe David să fie victorios oriunde mergea. ¹⁴David a guvernat în tot teritoriul numit Israel. El judeca și făcea dreptate întregului popor. ¹⁵Ioab – fiul Țeruiei – a fost conducătorul armatei; Iehoșafat – fiul lui Ahilud – era cronicar. ¹⁶Țadoc – fiul Ahitub – și Ahimelec – fiul lui Abiatar – erau preoți. Șavșa era scrib. ¹⁷Benaia – fiul lui Iehoiada – era conducătorul cheretiților și al peletiților; iar fiii lui David erau primii pe lângă rege. **19** Apoi Nahaș – regele amoniților – a murit; și în locul lui a guvernat fiul lui. ²David a zis: „Voi demonstra loialitate față de Hanun – fiul lui Nahaș; pentru că și tatăl lui a fost loial față de mine.” David a trimis din partea lui niște reprezentanți ca să-l susțină sufletește pe Hanun pentru moartea tatălui lui. Când slujitorii lui David au ajuns la Hanun pe teritoriul amoniților ca să-l susțină sufletește, ³conducătorii amoniți i-au zis lui Hanun: „Chiar crezi că David dorește să-l onoreze pe tatăl tău, când îi trimite pe acești oameni care pretind că au venit să te susțină sufletește? Slujitorii lui au venit la tine mai degrabă ca să-ți observe, să-ți spioneze și să-ți cucerească teritoriul.” ⁴Hanun i-a luat pe slujitorii lui David, le-a ras barba, le-a tăiat hainele pe jumătate până la mijlocul corpului și i-a lăsat să plece. ⁵Așa au plecat ei de la Hanun. Când a fost informat David despre ce li s-a întâmplat acelor bărbați, a trimis un mesaj celor care fuseseră atât de mult ridiculizați: „Rămâneți în Ierihon până vă va crește din nou barba; și apoi să vă întoarceți!” ⁶Constatând că se făcuseră urăți lui David, Hanun și amoniții au dat o mie de talanți de argint pe care i-au trimis ca plată pentru niște care și pentru niște călăreți din Aram-Naharaim – din regatul arameu care era în zona Maaca și în Tobia. ⁷Au plătit treizeci și două de mii de care și pe regele din Maaca. Astfel, el urma să participe (în alianță cu Hanun) împreună cu armata lui. Toți aceștia au venit și și-au instalat tabăra la Medeba; iar amoniții s-au strâns din orașele lor, ca să participe la război. ⁸Când a auzit David acest lucru, l-a trimis împotriva lor pe Ioab împreună cu toată armata (de care dispunea): erau numai luptători remarcabili. ⁹Amoniții au ieșit din oraș și și-au ocupat pozițiile de luptă la intrarea lui. Regii care au venit să-i ajute, s-au așezat în câmp deschis. ¹⁰Ioab a văzut că urma să lupte și în față și în spate. În consecință, a ales o parte dintre luptătorii lui Israel și i-a mobilizat împotriva arameilor. ¹¹Apoi a pus restul armatei sub comanda fratelui lui numit Abișai – mobilizându-i împotriva amoniților. ¹²Ioab i-a zis lui Abișai: „Dacă arameii mă vor domina, să vii să mă ajuți; iar dacă te vor domina amoniții, te voi ajuta eu.” ¹³Demonstrează-ți forța și încurajează-te, luptând pentru poporul nostru și pentru orașele Dumnezeului nostru. Și să se întâmple ce va dori Domnul!” ¹⁴Atunci când Ioab i-a atacat pe aramei cu armata lui, aceia au fugit din fața israelienilor. ¹⁵Văzând că arameii fug, amoniții au fugit și ei din fața lui Abișai – fratele lui Ioab – și s-au retras în oraș. Apoi Ioab s-a întors la Ierusalim. ¹⁶Constatând că au fost învinși de Israel, arameii au trimis mesageri la arameii de dincolo de râu, pe care i-au adus de acolo conduși Șofac – conducătorul armatei lui Hadad-Ezer. ¹⁷Când a auzit David despre acest lucru, i-a adunat pe toți israelienii, a traversat

Iordanul, a apărut înaintea acelor și a ocupat poziții de luptă împotriva lor. După ce David a ocupat poziții de luptă împotriva arameilor, s-au implicat intens în luptă.¹⁸ Arameii au fugit din fața lui Israel. David le-a omorât arameilor șapte mii de oameni care conduceau carele și patruzeci de mii de luptători care se deplasau (în luptă) cu picioarele lor. L-a mai omorât și pe Șofac, care era conducătorul armatei lor.¹⁹ Când au constatat că au fost învinși de Israel, vasalii lui Hadad-Ezer au făcut pace cu David și i s-au subordonat. Și astfel, arameii n-au mai avut curajul să-i ajute pe amoniți. **20** La începutul anului, atunci când regii plecau la război, Ioab și-a condus luptătorii în acele conflicte. Ei au devastat țara amoniților și au asediat Raba. Dar David rămăsese la Ierusalim. Ioab a cucerit Raba și a distrus-o.² David a luat de pe capul regelui lor coroana care avea greutatea de un talant de aur și care era împodobită cu pietre prețioase. Apoi ea a fost pusă pe capul lui David. Prada luată din oraș era foarte multă.³ Pe locuitorii orașului i-a dat afară din el și i-a obligat să presteze munci folosind ferăstraie, grape de fier și securi de fier. David a procedat la fel și cu celelalte orașe amonite. Apoi David s-a întors la Ierusalim împreună cu întreaga lui armată.⁴ După toate acestea, a mai fost un conflict împotriva filistenilor la Ghezer. Cu acea ocazie, hușatitul Sibecai l-a omorât pe Sipai care era unul dintre urmașii refaiților. Și filistenii au fost astfel subordonați israelienilor.⁵ În timpul unei alte lupte cu filistenii, Elhanan – fiul lui Iair – l-a omorât pe Lahmi care era fratele lui Goliat din Gat – acela care avea o lance al cărei mâner era groasă ca sulul unui țesător.⁶ A mai fost o luptă la Gat. Acolo era un bărbat uriaș care avea câte șase degete la ambele mâini și la ambele picioare – douăzeci și patru în total. Și acesta provenea din Rafa.⁷ El a ridiculizat poporul Israel; dar Ionatan – fiul lui Șimea, frate cu David – l-a omorât.⁸ Acești fii se născuseră în familia lui Rafa în Gat. Ei au fost omorâți de David și de slujitorii lui. **21** Satan a acționat împotriva poporului Israel provocându-l pe David să facă un recensământ al israelienilor.² David le-a zis lui Ioab și conducătorilor armatei: „Mergeți și numărați populația poporului Israel – de la Beer-Șeba până la cei din teritoriile locuite de urmașii Dan – și aduceți-mi rezultatul, ca să știu cât (de mare) este numărul israelienilor!”³ Dar Ioab i-a zis: „Domnul să înmulțească poporul Său de o sută de ori mai mult! O, rege – stăpânul meu –, oare nu suntem toți slujitorii tăi? De ce dorește stăpânul meu acest lucru? De ce să aduci vină asupra poporului Israel?”⁴ Dar regele nu și-a modificat porunca dată lui Ioab. În consecință, Ioab a plecat și a călătorit prin tot teritoriul locuit de poporul Israel. Apoi s-a întors la Ierusalim.⁵ Ioab i-a dat lui David numărul bărbaților poporului. În tot Israelul erau un milion o sută de mii de bărbați capabili să participe la război; iar în teritoriul numit Iuda existau patru sute șaptezeci de mii de bărbați apti pentru război.⁶ Leviții și beniamiții nu au fost numărați între aceștia, pentru că Ioab a desconsiderat ordinul regelui.⁷ Și acest ordin (al lui David) n-a plăcut lui Dumnezeu. Atunci El a lovit poporul Israel.⁸ David I-a zis lui Dumnezeu: „Am comis un mare păcat când am făcut acest recensământ. Dar acum Te rog să ierți păcatul (grav) făcut de sclavul Tău; pentru că am lucrat exact ca un nebun!”⁹ Domnul i-a vorbit lui Gad – cel care vedea ce revela El – zicându-i:¹⁰ „Du-te și vorbește-i lui David: «Domnul îți spune: ‘Îți prezint trei dezastre! Alege unul dintre ele; și te voi lovi cu el!’».”¹¹ Gad a venit la David și i-a zis: „Domnul îți spune: «Ce alegi?»¹² Trei ani de foamete, trei luni în timpul cărora să fie exterminat poporul de dușmanii tăi și lovit de sabia lor, sau trei

zile în timpul cărora sabia Domnului și epidemia să acționeze împotriva țării prin îngerul Lui care va aduce dezastrul prin tot teritoriul poporului Israel?» Acum decide ce trebuie să răspund Celui care m-a trimis!” ¹³David i-a răspuns lui Gad: „Sunt într-o mare dificultate. Oricum, mai bine să acționeze Domnul – pentru că mila Lui este nelimitată – decât să ajung la discreția oamenilor!” ¹⁴Domnul a trimis epidemia în Israel; și astfel au murit șaptezeci de mii de israelieni. ¹⁵Dumnezeu trimisese îngerul la Ierusalim, ca să-l distrugă. În timp ce îl distrugea, Domnul a privit, a regretat acel dezastru și i-a zis îngerului care-l aducea: „Suficient! Retrage-ți mâna!” Îngerul Domnului stătea lângă terenul iebusitului Ornan. ¹⁶David a privit și a văzut îngerul Domnului stând între pământ și cer având în mână sabia scoasă și îndreptată împotriva Ierusalimului. Atunci David și cei care formau consiliul bătrânilor, acoperiți cu saci, au căzut cu fața spre pământ. ¹⁷David i-a zis lui Dumnezeu: „Oare nu eu am ordonat să fie numărat poporul? Eu sunt cel care a păcătuț și a făcut acest rău! Dar oare ce au făcut aceste oi? Doamne – Dumnezeul meu – Te rog să faci ca mâna Ta să acționeze numai împotriva mea și împotriva familiei mele; și astfel nu lăsa poporul Tău să suporte acest dezastru!” ¹⁸Îngerul Domnului i-a vorbit lui Gad spunându-i să-i ceară lui David să se ducă și să construiască Domnului un altar pe proprietatea iebusitului Ornan. ¹⁹David s-a dus și a făcut exact cum îi cerea mesajul proclamat de Gad în Numele Domnului. ²⁰În timp ce treiera grâul, Ornan s-a întors și a văzut îngerul (acolo). Atunci cei patru fii ai lui care erau cu el, s-au ascuns. ²¹Când a ajuns David la Ornan, el a privit și l-a văzut pe rege. Apoi a ieșit din acel teren agricol și s-a aplecat cu fața spre pământ înaintea lui David. ²²El i-a zis lui Ornan: „Dă-mi suprafața în care treierai grâul, ca să construiesc aici un altar Domnului! Vinde-mi-l la prețul lui real – pentru ca astfel să înceteze dezastrul care a venit împotriva poporului!” ²³Ornan i-a zis lui David: „Poți să-l iei! Regele – cel care este stăpânul meu – să facă ce vrea cu el! Să știi că dau și vitele pentru arderi integrale; iar uneltele de treierat vor fi folosite ca lemne (pentru foc). Voi oferi și grâul care va fi folosit ca dar de mâncare (ars pe altar). Voi da tot (ce este nevoie)!” ²⁴Regele David i-a zis lui Ornan: „Nu așa! Vreau să-l cumpăr la adevăratul lui preț – pentru că nu voi aduce Domnului ce este al tău; și nu voi oferi o ardere integrală care să nu mă coste nimic!” ²⁵Astfel, David i-a plătit lui Ornan pentru acel teren șase sute de șecheli de aur. ²⁶David a construit acolo un altar pentru Domnul; și l-a oferit pe el arderi integrale și sacrificii de pace. L-a invocat pe Domnul; și El i-a răspuns trimițând foc din cer pe altarul arderii integrale. ²⁷Apoi Domnul i-a vorbit îngerului; și el și-a pus sabia în teacă. ²⁸Din momentul în care David a văzut că Domnul i-a răspuns când era pe proprietatea iebusitului Ornan, a început să-l ofere sacrificii acolo. ²⁹Tabernacolul Domnului pe care îl făcuse Moise în deșert și altarul arderilor integrale, erau atunci pe înălțimea de la Ghivon. ³⁰David nu a mai putut să meargă acolo să-l caute pe Dumnezeu, pentru că îl speriasse sabia îngerului trimis de Domnul. **22** Atunci David a zis: „Aici să fie Casa Dumnezeului numit Domnul; și pe acest loc să fie (construit) altarul pentru arderile integrale oferite de poporul Israel!” ²Apoi David a poruncit să fie strânși străinii din țara lui Israel; și a desemnat pe unii dintre ei ca cioplitori care să pregătească – prin cioplire – pietre pentru construirea Casei lui Dumnezeu. ³David a mai pregătit fier din abundență pentru cuiele ușilor și pentru elementele lor de legătură. El a mai pregătit bronz care era atât de mult, încât nu se putea cântări.

⁴David a pregătit și lemne de cedru – foarte multe ca număr – pentru că sidonienii și tirienii îi aduseseră lemn de cedru din abundență. ⁵David zisese: „Solomon – fiul meu – este tânăr și firav; iar Casa care va fi construită Domnului, trebuie să fie impunătoare, renumită și să aibă o mare apreciere în ochii tuturor celorlalte popoare. Deci voi pregăti totul pentru construirea ei.” David a făcut multe pregătiri (pentru construirea Casei Domnului) înainte de moartea lui. ⁶Apoi l-a chemat pe fiul lui numit Solomon; și i-a ordonat să construiască o Casă Dumnezeului lui Israel care se numește Domnul. ⁷David i-a zis lui Solomon: „Fiul meu, să știi că intenționez să construiesc o Casă pentru numele Dumnezeului meu numit Domnul. ⁸Dar Cuvântul Domnului a venit la mine și mi-a zis: «Tu ai făcut să curgă mult sânge și ai participat la mari războaie. Nu tu vei construi o Casă pentru numele Meu; pentru că ai vărsat mult sânge pe pământ în fața Mea! ⁹Dar să știi că în familia ta se va naște un fiu care va fi un om al păcii; și Eu îi voi da odihnă, astfel încât nu va mai fi în conflict cu niciunul dintre dușmanii (potențiali) din jurul lui. Numele acelui fiu va fi Solomon; și în timpul zilelor lui de guvernare, îi voi da poporului Israel pace și liniște. ¹⁰El va construi o Casă numelui Meu. Solomon Îmi va fi fiu, iar Eu îi voi fi Tată. Voi consolida pentru totdeauna tronul lui de guvernare pentru poporul Israel.» ¹¹Acum, fiul meu, îți doresc ca Domnul să fie cu tine; și astfel să reușești să construiești o Casă Dumnezeului tău care se numește Domnul – așa cum a vorbit El despre tine. ¹²Domnul să te ajute să fii chibzuit și să-ți dea discernământ. Astfel, atunci când El te va ajuta să guvernezi poporul Israel, să te conformezi cerințelor Legii Dumnezeului tău numit Domnul. ¹³Vei putea realiza acest proiect dacă vei respecta poruncile și deciziile pe care Domnul le-a dat lui Moise pentru tot Israelul. Consolidează-ți autoritatea și încurajează-te! Să nu-ți fie frică și să nu te descurajezi! ¹⁴Să știi că am depus un important efort ca să pregătesc pentru Casa Domnului o sută de mii de talanți de aur, un milion de talanți de argint, plus bronz și fier – imposibil de cântărit, pentru că se află în cantități foarte mari. Am pregătit în același timp lemne și pietre. Trebuie ca tu să adaugi la toate acestea (atât cât va mai fi nevoie). ¹⁵Ai cu tine mulți lucrători: tăietori și cioplitori în piatră și în lemn, împreună cu mulți alți remarcabili meseriași. ¹⁶Există din abundență aur, argint, bronz și fier. Deci te încurajez să începi să lucrezi; și Domnul să fie cu tine!” ¹⁷David a ordonat tuturor conducătorilor lui Israel să-l ajute pe fiul lui numit Solomon. El le-a mai zis: ¹⁸„Oare nu este cu voi Dumnezeul vostru numit Domnul? Și oare nu v-a dat El odihnă scăpându-vă de toate conflictele cu popoarele din jurul vostru, făcând pe locuitorii acestor teritorii să accepte guvernarea mea? Nu este țara subordonată Domnului și poporului Său? ¹⁹Acum, lăsați inima voastră și sufletul vostru să-L caute pe Dumnezeul vostru care se numește Domnul. Începeți să construiți clădirea dedicată Dumnezeului numit Domnul, ca să poată fi adusă Lada Legământului (făcut de israelieni) cu Domnul și uneltele sfinte ale lui Dumnezeu în Casa construită pentru numele Lui!” **23** Când David îmbătrânise și trăise multe zile, l-a desemnat ca rege al poporului Israel pe fiul lui numit Solomon. ²El a adunat pe toți conducători poporului Israel, pe preoți și pe leviți. ³Au fost numărați leviții care deja împliniseră vârsta de treizeci de ani. Numărul total al acelor bărbați a fost de treizeci și opt de mii. ⁴David a zis: „Dintre aceștia, douăzeci și patru de mii să supravegheze lucrarea de la Casa Domnului, șase mii să fie administratori și judecători, ⁵patru mii să aibă slujba de portari; iar ceilalți

patru mii să cânte laude pentru Domnul cu instrumentele pe care eu le-am făcut ca să-L laudăm.”⁶ David i-a împărțit în grupuri, conform fiilor lui Levi: Gherșon, Chehat și Merari.⁷ Din partea gherșoniților au fost Ladan și Șimei.⁸ Fiii lui Ladan au fost: conducătorul Iehiel; apoi Zetam și Ioel – trei în total.⁹ Fiii lui Șimei au fost: Șelomit, Haziel și Haran – trei în total. Aceștia au fost conducătorii familiilor lui Ladan.¹⁰ Fiii lui Șimei au fost: Iahat, Ziza, Ieuș și Beria. Acești patru (bărbați) au fost fiii lui Șimei.¹¹ Iahat era primul lor conducător, iar Ziza era al doilea. Ieuș și Beria nu au avut mulți fii. Astfel, ei au fost numărați ca și cum ar fi format o singură familie.¹² Fiii lui Chehat au fost: Amram, Ițhar, Hebron și Uziel.¹³ Fiii lui Amram au fost: Aaron și Moise. Aaron a fost despărțit de popor, ca să fie dedicat în exclusivitate sfințirii lucrurilor foarte sfinte. Astfel, el și fiii lui au fost separați pentru totdeauna de ceilalți israelieni, ca să aducă tămâie înaintea Domnului, să slujească și a binecuvânteze mereu (poporul) în Numele Lui.¹⁴ Fiii lui Moise – omul lui Dumnezeu – au fost considerați ca parte a urmașilor lui Levi.¹⁵ Fiii lui Moise au fost: Gherșom și Eliezer.¹⁶ Fiul lui Gherșom a fost conducătorul Șebuel.¹⁷ Fiul lui Eliezer a fost conducătorul Rehabia. Eliezer nu a mai avut alți fii; dar urmașii lui Rehabia au fost mulți.¹⁸ Fiul lui Ițhar a fost conducătorul Șelomit.¹⁹ Fiii lui Hebron au fost: primul, Ieria – conducător; al doilea – Amaria; al treilea – Iahaziel; al patrulea – Iecamam.²⁰ Fiii lui Uziel au fost: primul – conducătorul Mica; al doilea – Ișia.²¹ Fiii lui Merari au fost Mahli și Muși. Fiii lui Mahli au fost Elazar și Chiș.²² Elazar a murit fără să fi avut fii. El a avut numai fiice. Astfel, fiii lui Chiș – rudele acestora – le-au luat ca soții pentru ei.²³ Fiii lui Muși au fost: Mahli, Eder și Ieremot – trei în total.²⁴ Aceștia au fost urmașii lui Levi, conform familiilor de care aparțineau – conducători în familiile lor – și care au fost numărați conform numărului numelor lor. Ei au fost aceia care fuseseră desemnați să facă lucrarea pentru slujba de la Casa Domnului. Toți aveau cel puțin douăzeci de ani împliniți.²⁵ S-a întâmplat așa pentru că David spusese: „Dumnezeul lui Israel care se numește Domnul, a dat odihnă poporului Său; și va locui în Ierusalim pentru totdeauna; ²⁶iar leviții nu vor mai transporta din loc în loc Tabernacolul și toate uneltele lui folosite pentru slujbă.”²⁷ Conform ultimelor cuvinte ale lui David, acesta a fost numărul leviților care aveau atunci vârsta de cel puțin douăzeci de ani.²⁸ Responsabilitatea lor era să-i ajute pe urmașii lui Aaron la slujba care trebuia făcută în Casa Domnului. Ei îngrijeau de curți, de camere, de curățarea tuturor lucrurilor sfinte și de executarea oricărei lucrări pentru slujba de la Casa lui Dumnezeu.²⁹ Mai aveau ca responsabilitate: pâinea prezentării, făina pentru darurile de mâncare, turtele, tăvile, telurile și vasele de orice cantitate și de orice mărime.³⁰ Ei se prezentau în fiecare dimineață ca să Îi mulțumească Domnului și să Îl laude. Același lucru trebuia făcut și seara,³¹ ca și cu ocazia tuturor arderilor integrale aduse Domnului în ziua Sabatului. Ei procedau la fel când era lună nouă și când erau sărbătorile. Acei leviți slujeau continuu înaintea Domnului într-un număr stabilit și conform deciziilor luate referitoare la ei.³² Astfel, ei erau obligați să aibă grijă de Cortul Întâlnirii și de Locul Sfânt, ajutându-i pe urmașii lui Aaron, care erau rudele lor, să facă slujba din Casa Domnului. **24** Urmează prezentarea grupurilor formate din urmașii lui Aaron. Fiii lui Aaron au fost: Nadab, Abihu, Elazar și Itamar.² Nadab și Abihu au murit în fața tatălui lor, fără să fi avut urmași. Astfel, numai Elazar și Itamar au slujit (până la sfârșitul vieții lor) ca preoți.³ David i-a împărțit pe urmașii

acestora, punând ca supraveghetori ai felului în care trebuia să-și facă slujbele lor: pe Țadoc – dintre urmașii lui Elazar; și pe Ahimelec – dintre urmașii lui Itamar. ⁴Între urmașii lui Elazar au fost mai mulți conducători decât între urmașii lui Itamar. Aceștia au fost împărțiți astfel: șaisprezece conducători ai familiilor urmașilor lui Elazar și opt conducători ai familiilor urmașilor lui Itamar. ⁵I-au împărțit între ei prin tragere la sorți, pentru că acei conducători ai Sanctuarului și conducătorii lui Dumnezeu erau atât dintre urmașii lui Elazar, cât și dintre urmașii lui Itamar. ⁶Scribul Șemaia – fiul lui Netanel – care era unul dintre leviți, i-a scris în prezența regelui, a conducătorilor, a preotului Țadoc și a lui Ahimelec – fiul lui Abiatar. Acolo au mai fost atunci prezenți conducătorii familiilor preoților și ai familiilor leviților. Au ales o familie dintre urmașii lui Elazar și una dintre urmașii lui Itamar. ⁷Prima tragere la sorț a desemnat pe Iehoiarib, iar a doua pe Iedaia. ⁸A treia tragere la sorț l-a desemnat pe Harim, a patra pe Seorim. ⁹A cincea tragere la sorț a desemnat pe Malchia, iar a șasea pe Miiamin. ¹⁰A șaptea tragere la sorț a desemnat pe Hacoț, iar a opta pe Abia. ¹¹A noua tragere la sorț a desemnat pe Iosua, iar a zecea pe Șecania. ¹²A unsprezecea tragere la sorț a desemnat pe Eliașib, iar a doisprezecea pe Iachim. ¹³A treisprezecea tragere la sorți a desemnat pe Hupa, iar a paisprezecea pe Ieșebab. ¹⁴A cincisprezecea tragere la sorți a desemnat pe Bilga, iar a șaisprezecea pe Imer. ¹⁵A șaptesprezecea tragere la sorț a desemnat pe Hezir, iar a optsprezecea pe Hapișet. ¹⁶A nouăsprezecea tragere la sorți a desemnat pe Petahia, iar a douăzecea pe Ezechiel. ¹⁷A douăzeci și una tragere la sorți a desemnat pe Iachin, iar a douăzeci și doua pe Gamul. ¹⁸A douăzeci și treia tragere la sorți a desemnat pe Delaia, iar a douăzeci și patra pe Maazia. ¹⁹Aceasta a fost ordinea în care se planificase slujba când intrau în Casa Domnului – conform deciziilor lui Aaron – strămoșul lor – cu privire la ei. Totul s-a făcut așa cum i-a poruncit Dumnezeu lui Israel numit Domnul. ²⁰Urmează numele celorlalți urmași ai lui Levi care au mai fost (desemnați): dintre fiii lui Amram – Șubael; dintre fiii lui Șubael – Iehdeia. ²¹Din familia lui Rehabia a fost desemnat – dintre fiii lui Rehabia – conducătorul Ișia. ²²Dintre ițhariți a fost desemnat Șelomot; iar dintre fiii lui Șelomot a fost desemnat Iahat. ²³Fiii lui Hebron au fost: conducătorul Ieria; apoi Amaria – al doilea, Iahaziel – al treilea; și Iecamam – al patrulea. ²⁴Fiul lui Uziel a fost Mica. Dintre fiii lui Mica a fost desemnat Șamir. ²⁵Fratele lui Mica a fost Ișia. Dintre fiii lui Ișia a fost desemnat Zaharia. ²⁶Fiii lui Merari au fost: Mahli și Muși. Fiul lui Iaazia a fost Beno. ²⁷Urmașii lui Merari au fost: din Iaazia – Beno, Șoham, Zacur și Ivri; ²⁸iar din Mahli – Elazar, care nu a avut fii. ²⁹Din familia lui Chiș – fiul lui Chiș – a fost desemnat Ierahmeel. ³⁰Fiii lui Muși au fost: Mahli, Eder și Ierimot. Aceștia au fost urmași ai leviților, conform familiilor cărora aparțineau. ³¹Ei, la fel ca rudele lor – urmași ai lui Aaron – au tras la sorți în prezența regelui David, a lui Țadoc și a lui Ahimelec, a conducătorilor familiilor preoților și a leviților – atât pentru familiile celor mai bătrâni, cât și pentru cele ale fraților lor mai tineri.” **25** David și conducătorii armatei au desemnat în exclusivitate pentru slujire pe unii dintre fiii lui Asaf, ai lui Heman și ai lui Iedutun – ca să profetească prin intermediul cântecelor cu lira, cu harpa și cu cinelul. Urmează enumerarea bărbaților care făceau această slujbă. ²Dintre fiii lui Asaf au fost desemnați: Zacur, Iosif, Netania și Asarela. Fiii lui Asaf erau coordonați de Asaf care profetea supravegheat de rege. ³Din familia lui Iedutun, au fost desemnați dintre fiii

lui: Ghedalia, Teri, Isaia, Șimei, Hașabia și Matitia – șase în total. Ei erau coordonați de tatăl lor numit Iedutun care profetea cântând cu lira, mulțumind Domnului și laudându-L. ⁴Dintre urmații lui Heman au fost desemnați: Buchia, Matania, Uziel, Șebuel, Ierimot, Hanania, Hanani, Eliata, Ghidalti, Romamti-Ezer, Ioșbecașa, Maloti, Hotir și Mahaziot. ⁵Toți aceștia erau fii ai lui Heman – cel care era în slujba regelui ca omul care vede planurile pe care Dumnezeu i le revelează – pentru că El spusese că-i va mări forța. Astfel, Dumnezeu i-a dat lui Heman paisprezece fii și trei fiice. ⁶Toți aceștia erau coordonați de părinții lor pentru cântecele de la Casa Domnului. Ei aveau celine, harpe și lire pentru slujba care se făcea în Casa lui Dumnezeu. Asaf, Iedutun și Heman erau coordonați direct de rege. ⁷Ei și rudele lor – foarte calificați pentru cântecele (cântate în cinstea) Domnului – împreună cu toți cei care aveau talent muzical, erau două sute optzeci și opt de persoane. ⁸Au tras la sorți pentru stabilirea responsabilităților fiecăruia – atât pentru cei mari, cât și pentru cei mici; atât pentru învățători, cât și pentru discipolii lor. ⁹Pentru Asaf, prima tragere la sorți a desemnat pe Iosif. A doua tragere la sorți a desemnat pe Ghedalia, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. ¹⁰A treia tragere la sorți a desemnat pe Zacur, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. ¹¹A patra tragere la sorți a desemnat pe Itri, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. ¹²A cincea tragere la sorți a desemnat pe Netania, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. ¹³A șasea tragere la sorți a desemnat pe Buchia, care împreună cu frații și cu fiii lui erau doisprezece. ¹⁴A șaptea tragere la sorți a desemnat pe Iesarel, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. ¹⁵A opta tragere la sorți a desemnat pe Isaia, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. ¹⁶A noua tragere la sorți a desemnat pe Matania, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. ¹⁷A zecea tragere la sorți a desemnat pe Șimei, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. ¹⁸A unsprezecea tragere la sorți a desemnat pe Azarel, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. ¹⁹A doisprezecea tragere la sorți a desemnat pe Hașabia, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. ²⁰A treisprezecea tragere la sorți a desemnat pe Șubael, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. ²¹A paisprezecea tragere la sorți a desemnat pe Matitia, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. ²²A cincisprezecea tragere la sorți a desemnat pe Ieremot, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. ²³A șaisprezecea tragere la sorți a desemnat pe Hanania, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. ²⁴A șaptesprezecea tragere la sorți a desemnat pe Ioșbecașa, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. ²⁵A optsprezecea tragere la sorți a desemnat pe Hanani, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. ²⁶A nouăsprezecea tragere la sorți a desemnat pe Maloti, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. ²⁷A douăzecea tragere la sorți a desemnat pe Eliata, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. ²⁸A douăzeci și una tragere la sorți a desemnat pe Hotir, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. ²⁹A douăzeci și doua tragere la sorți a desemnat pe Ghidalti, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. ³⁰A douăzeci și treia tragere la sorți a desemnat pe Mahaziot, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. ³¹A douăzeci și patra tragere la sorți a desemnat pe Romamti-Ezer, care împreună cu frații și cu fiii lui, erau doisprezece. **26** Urmează prezentarea grupurilor portarilor. Dintre corahiți, au fost: Meșelemia – fiul lui Core –

dintre fiii lui Asaf. ²Meșelemia a avut ca fii pe: Zaharia, care a fost primul născut. Iediael a fost al doilea. Zebadia a fost al treilea. Iatniel a fost al patrulea. ³Elam a fost al cincilea. Iehohanan a fost al șaselea. Elioenai a fost al șaptelea. ⁴Obed-Edom a avut și el următorii fii: Șemaia – primul născut. Iehozabad – al doilea; Ioah – al treilea; Sacar – al patrulea; Netanel – al cincilea; ⁵Amiel – al șaselea; Isahar – al șaptelea; Peuletai – al optulea. S-a întâmplat așa pentru că Dumnezeu îl binecuvântase. ⁶Și în familia fiului lui numit Șemaia s-au născut fii care au ajuns conducători în familiile lor; pentru că acei bărbați au devenit niște luptători remarcabili. ⁷Fiii lui Șemaia au fost: Otni, Refael, Obed, Elzabad. Rudele lor numite Elihu și Semachia erau oameni remarcabili. ⁸Toți aceștia au fost urmașii lui Obed-Edom. Atât ei cât și fiii și rudele lor, au fost oameni remarcabili, plini de forță (fizică) pentru slujire. Ei erau șazeci și doi de urmași ai lui Obed-Edom. ⁹Fiii și frații lui Meșelemia, care au fost și ei oameni remarcabili, erau optsprezece bărbați. ¹⁰Dintre fiii lui Merari, Hosa a avut și el ca fii pe: Șimri care era conducător – chiar dacă nu era primul lui născut – pentru că așa a decis tatăl lui. ¹¹Hilchia era al doilea; Tebalia – al treilea; Zaharia – al patrulea. Toți fiii și frații lui Hosa erau treisprezece bărbați. ¹²Aceste grupuri de portari, împreună cu acei conducători ai lor, aveau responsabilitatea slujirii la Casa Domnului – la fel ca rudele lor. ¹³Au tras la sorți pentru cei mici și pentru cei mari – conform familiilor lor – pentru fiecare poartă. ¹⁴Partea de Est a revenit prin tragere la sorți lui Șelemia. Fiului lui numit Zaharia – un consilier remarcabil – i-a revenit prin tragere la sorți partea de Nord. ¹⁵Lui Obed-Edom i-a revenit partea de Sud; iar fiilor lui, magaziile. ¹⁶Lui Șupim și lui Hosa i-a revenit partea de Vest cu Poarta Șalechet care se află pe drumul principal care conduce în sus. Santinelele erau dispuse una în fața alteia. ¹⁷La Est erau șase leviți, la Nord erau patru în fiecare zi; iar la Sud erau patru în fiecare zi. La magazii erau câte doi odată. ¹⁸La Vest, lângă zona coloanelor, erau patru bărbați pentru drumul principal și doi pentru perimetrul coloanelor. ¹⁹Acestea sunt grupurile de portari care proveneau dintre fiii Corahiților și dintre urmașii lui Merari. ²⁰Levitul Ahia era responsabil de tezaurul Casei lui Dumnezeu și de depozitele pentru lucrurile sfinte. ²¹Urmașii lui Ladan, respectiv fiii gherșoniților proveniți din Ladan – conducători ai familiilor care aveau ca strămoș pe gherșonitul Ladan, erau: Iehieli. ²²Fiii lui Iehieli: Zetam și Ioel, fratele lui. Aceștia erau responsabili de magaziile Casei Domnului. ²³Dintre amramiți, ițhariți, hebroniți și uzieliți, ²⁴Șubael – un urmaș al lui Gherșom care a fost fiul lui Moise, era supraveghetorul depozitelor. ²⁵Rudele lui prin Eliezer, au fost: Rehabia, fiul lui Isaia. Isaia a fost fiul lui Ioram. Ioram a fost fiul lui Zicri. Zicri a fost fiul lui Șelomit. ²⁶Acest Șelomit împreună cu rudele lui erau responsabili de toate depozitele unde erau lucrurile sfinte închinete de regele David și de conducătorii familiilor. Aceia fuseseră conducători ai grupurilor formate din o mie de persoane și din o sută de persoane. Unii dintre ei fuseseră chiar conducătorii armatei. ²⁷Ei donaseră acele lucruri din ce capturaseră în război, ca să fie folosite pentru întreținerea Casei Domnului. ²⁸Tot ce fusese închinat de vizionarul Samuel, de Saul – fiul lui Chiș, de Abner – fiul lui Ne – și de Ioab – fiul Țeruiei – toate aceste lucruri sfinte – erau supravegheate de Șelomit și de rudele lui. ²⁹Lui Chenania și fiilor lui li s-au oferit slujbe în exteriorul clădirii. Ei erau administratori și judecători pentru Israel; și proveneau dintre ițhariți. ³⁰Hașabia și rudele lui au fost și ei niște bărbați remarcabili. Numărul lor a fost de o mie șapte sute. Toți aceia supravegheau poporul

Israel care locuia dincolo de Iordan; și aveau grijă de tot ce aparținea lucrării Domnului și de slujba regelui. Erau hebroniți. ³¹Conducătorul lor era Ieria – conform genealogiilor familiilor lor. În al patruzecilea an al guvernării lui David, s-au făcut verificări cu privire la ei. Astfel, au fost descoperiți printre aceia bărbați remarcabili la Iazer, în zona numită Ghilad. ³²Rudele lui Ieria care erau și ei bărbați remarcabili, au fost două mii șapte sute de conducători ai familiilor lor. Regele David i-a numit ca supraveghetori ai rubeniților, ai gadiților și ai jumătății tribului lui Manase. Ei îngrijeau de tot ce aparținea lucrurilor lui Dumnezeu și ale regelui. **27** Aceștia au fost israelienii, conform numărului lor – luați în evidență împreună cu liderii familiilor lor. Listele menționează conducătorii grupurilor de o mie de persoane și ai celor de o sută de persoane, împreună cu administratorii care slujeau regelui în orice lucru care avea legătură cu acele grupuri ce intrau în slujbă și ieșeau din ea lunar, în fiecare lună a anului. Fiecare grup avea douăzeci și patru de mii de oameni. ²Pentru prima lună, conducătorul primului grup era Iașobeam – fiul lui Zabdiel. Grupul lui avea douăzeci și patru de mii de oameni. ³Iașobeam provenea dintre urmașii lui Pereș și era conducătorul tuturor conducătorilor acelor grupuri în luna întâi. ⁴Conducătorul grupului pentru a doua lună, era ahohitul Dodi. Grupul lui îl avea ca și coordonator pe Miclot. Ei erau douăzeci și patru de mii de oameni. ⁵Pentru a treia lună, conducătorul grupului era Benaia – fiul preotului Iehoiada. Grupului lui care avea douăzeci și patru de mii de oameni. ⁶Acest Benaia era unul dintre cei treizeci de luptători remarcabili ai lui David; și fusese desemnat ca și conducător al lor. Coordonarea grupului lui era făcută de fiul lui numit Amizabad. ⁷Pentru a patra lună, conducătorul era Asael – fratele lui Ioab; și după el era Zebadia, fiul lui. Și grupul lui avea douăzeci și patru de mii de oameni. ⁸Pentru a cincea lună, conducătorul era izrahitul Șamhut. Grupul lui avea tot douăzeci și patru de mii de oameni. ⁹În a șasea lună, conducătorul era Ira – fiul lui Icheș din Tecoa. Grupul lui avea douăzeci și patru de mii de oameni. ¹⁰Pentru a șaptea lună, conducătorul era pelonitul Heleș – unul dintre urmașii lui Efraim. Grupul lui avea douăzeci și patru de mii de oameni. ¹¹În a opta lună, conducătorul era hușatitul Sibecai – dintre zerahiți. Grupul lui avea douăzeci și patru de mii de oameni. ¹²Pentru a noua lună, conducătorul era anatotitul Abiezer – dintre beniamiți. Grupul lui avea douăzeci și patru de mii de oameni. ¹³Pentru a zecea lună, conducătorul era netofatitul Maharai – dintre zerahiți. Grupul lui avea douăzeci și patru de mii de oameni. ¹⁴Pentru a unsprezecea lună, conducătorul era piratonitul Benaia – unul dintre urmașii lui Efraim. Grupul lui avea douăzeci și patru de mii de oameni. ¹⁵Pentru a douăsprezecea lună, conducătorul era netofatitul Heldai – un urmaș al lui Otniel. Grupul lui avea tot douăzeci și patru de mii de oameni. ¹⁶Urmează prezentarea (numelor) conducătorilor triburilor lui Israel. Conducătorul rubeniților era Eliezer – fiul lui Zicri. Conducătorul simeoniților era Șefatia – fiul lui Maaca. ¹⁷Conducătorul leviților era Hașabia – fiul lui Chemuel. Conducătorul urmașilor lui Aaron era Țadoc. ¹⁸Conducătorul urmașilor lui Iuda era Elihu – unul dintre frații lui David. Conducătorul urmașilor lui Isahar era Omri – fiul lui Mihail. ¹⁹Conducătorul urmașilor lui Zabulon era Ișmaia – fiul lui Obadia. Conducătorul urmașilor lui Neftali era Ierimot – fiul lui Azriel. ²⁰Conducătorul urmașilor lui Efraim era Osea – fiul lui Azazia. Conducătorul unei jumătăți din tribul lui Manase era Ioel – fiul lui Pedaia. ²¹Conducătorul celeilalte jumătăți din tribul lui Manase, în Ghilad, era Ido – fiul lui

Zaharia. Conducătorul urmașilor lui Beniamin era Iaasiel – fiul lui Abner.

²²Conducătorul urmașilor lui Dan era Azarel – fiul lui Ieroham. Aceștia au fost conducătorii triburilor lui Israel.

²³David nu a inclus în numărul lor pe cei care împliniseră vârsta de douăzeci de ani sau care aveau mai puțin de atât; pentru că Domnul promisese că va înmulți poporul Israel ca stelele cerului.

²⁴Ioab – fiul Țeruiei – începuse recensământul populației; dar nu l-a terminat. Din cauza celui recensământ, se declanșase mânia (Domnului) împotriva lui Israel. Rezultatul recensământului nu a fost trecut în „Cronicile regelui David”.

²⁵Azmavet – fiul lui Adiel – era responsabil de tezaurul regelui. Ionatan – fiul lui Uzia – era responsabil de magaziile de pe tot teritoriul țării. Acelea erau în orașe, în sate și în turnuri.

²⁶Ezri – fiul lui Chelub – răspundea de cei care se ocupau cu munca agricolă. Ei erau aceia care lucrau pământul.

²⁷Șimei din Rama era responsabil de viile din țară; iar Zabdi – șifmitul – răspundea de vinul care provenea din acele vii și care se făcea în clădiri special destinate producerii lui.

²⁸Ghederitul Baal-Hanan era responsabil de livezile de măslini și de sicomorii din zona deluroasă. Ioăș răspundea de depozitele cu ulei.

²⁹Șitrai din Șaron era responsabil de vitele care pășteau în Șaron. Șafat – fiul lui Adlai – răspundea de vitele din văi.

³⁰Ismaelitul Obil era responsabil de cămile; iar meronotitul Iehdeia răspundea de măgărițe.

³¹Hagritul Iaziz era responsabil de turme. Toți aceștia erau conducătorii care aveau grijă de proprietățile regelui David.

³²Ionatan – unchiul lui David – a fost consilier. El era om cu discernământ și făcea serviciul de scrib. Iehiel – fiul lui Hacmoni – avea grijă de fiii lui David.

³³Ahitofel era consilierul (special al) regelui. Architul Hușai era prietenul regelui.

³⁴După Ahitofel, au mai fost consilieri (personali ai regelui David) Iehoiada – fiul lui Benaia – și Abiatar. Conducătorul armatei regelui (David) era Ioab.

28 David a strâns la Ierusalim pe toți conducătorii poporului Israel, pe conducătorii triburilor, pe conducătorii grupurilor care îl slujeau pe rege, pe conducătorii grupurilor de o mie și pe cei ai celor de o sută de persoane. A mai adunat acolo pe toți conducătorii care aveau grijă de proprietățile și de turmele regelui și ale fiilor lui, împreună cu toți comandanții armatei care erau luptători remarcabili.

²Regele David s-a ridicat în picioare și a zis: „Frații mei și poporul meu, ascultați-mă! Intenționez să construiesc o Casă ca loc de odihnă pentru Lada Legământului (făcut de israelieni) cu Domnul și ca loc al picioarelor Dumnezeului nostru. Chiar mă pregăteam să (încep să) o construiesc.

³Dar Dumnezeu mi-a zis: «Nu tu vei construi o Casă numelui Meu; pentru că ești omul războaielor și ai vărsat sânge.»

⁴Dumnezeul lui Israel care se numește Domnul m-a ales pe mine dintre toți membrii familiei mele, ca să fiu rege al poporului Israel pentru totdeauna. A procedat așa pentru că El a ales pe Iuda să fie conducător (în poporul Israel). Dintre urmașii lui Iuda a ales familia mea; iar dintre fiii tatălui meu, I-a plăcut să mă aleagă pe mine, ca să guvernez tot poporul Israel.

⁵Apoi, dintre toți fiii mei mulți dați de Domnul, El l-a ales pe Solomon, ca să stea pe tronul regatului Domnului ca și conducător al poporului Israel.

⁶Domnul personal mi-a zis: «Solomon – fiul tău – Îmi va construi casa și curțile; pentru că l-am ales ca fiu al Meu; iar Eu îi voi fi Tată.

⁷Îi voi consolida pentru eternitate regatul – dacă va fi decis să respecte poruncile și deciziile Mele – așa cum este astăzi!»

⁸Acum, în prezența întregului popor Israel, a adunării Domnului, și în auzul Dumnezeului nostru, decideți să respectați și să luați în considerare toate poruncile Dumnezeului

nostru – ca să dețineți în proprietatea voastră această bună țară și să o lăsați moștenire urmașilor voștri din generație în generație! ⁹Iar tu – fiul meu, Solomon – cunoaște-L pe Dumnezeu strămoșilor tăi, slujește-I din toată inima și cu determinare în suflet; pentru că Domnul analizează toate inimile și înțelege orice intenție care se naște în gândire. Dacă Îl vei căuta, El va accepta să fie găsit de tine; dar dacă Îl vei abandona, El se va dezice de tine pentru totdeauna! ¹⁰Acum ești conștient că Domnul te-a ales să construiești o Casă ca sanctuar al Său. Deci încurajează-te și începe lucrul!” ¹¹David i-a dat fiului lui numit Solomon tot proiectul porticului Templului și al clădirilor acestuia, al camerelor lui destinate tezaurului, al camerelor de sus, al camerelor lui interioare și al locului unde se făcea achitarea de vina pentru păcat. ¹²Proiectul cuprindea tot ce intenționase să facă prin inspirația Spiritului Domnului pentru curțile Casei Lui, pentru toate încăperile din jurul acesteia și pentru camerele tezaurului Casei lui Dumnezeu. În proiect erau prevăzute depozitele cu lucrurile sfinte ¹³ – destinate preoților și leviților pentru toată lucrarea de slujire a Casei Domnului – și toate uneltele folosite la slujba Casei Domnului. ¹⁴El i-a dat (lui Solomon) greutatea în aur a tuturor uneltelor de aur pentru fiecare slujbă și greutatea în argint a tuturor uneltelor de argint pentru fiecare slujbă. ¹⁵Acea greutate se referea la suportii surselor de lumină făcuți din aur și la candelarele lor făcute din aur. A fost precizată greutatea fiecărui suport pentru sursele de lumină împreună cu acele candelarele ale lui și greutatea celor de argint împreună cu acele candelarele care trebuia să fie făcute pentru ele – în conformitate cu funcția fiecărui suport. ¹⁶A mai oferit informația despre greutatea în aur a meselor pentru pâinea prezentării. A precizat greutatea fiecărei mese și greutatea în argint pentru mesele de argint. ¹⁷David a mai prezentat (lui Solomon) greutatea în aur curat pentru furculițe, pentru cupe și pentru vasele cu gâtul lung. Pentru lighenele de aur a dat și greutatea fiecărui lighean în aur; iar pentru lighenele de argint a dat greutatea fiecărui lighean în argint. ¹⁸A spus cât aur pur va fi necesar pentru altarul tămâierii și pentru carul heruvimilor făcuți din aur care își întind aripile și acoperă Lada Legământului (făcut de israelieni) cu Domnul. ¹⁹David a zis: „Am scris toate acestea când mâna Domnului a fost peste mine. El m-a făcut să înțeleg toate amănuntele acestui proiect.” ²⁰David i-a zis fiului lui numit Solomon: „Îți urez să ai forța necesară și curaj. Apoi să începi lucrul! Să nu te temi și să nu te sperii; pentru că Dumnezeul meu care se numește Domnul, este cu tine. El nu te va uita și nu te va abandona; și astfel vei putea termina toată lucrarea pentru slujba Casei Domnului. ²¹Să reții că ai lângă tine grupurile preoților și ale leviților pentru toată slujirea de la Casa lui Dumnezeu. Îi ai cu tine, pentru toată această lucrare, pe toți cei binevoitori care sunt calificați pentru toate lucrările necesare. Ai cu tine pe conducători și tot poporul pregătit să asculte de ce le vei spune tu!” **29** Apoi regele David a zis întregii adunări: „Acest fiu al meu care se numește Solomon – singurul pe care l-a ales Dumnezeu (să rămână în locul meu ca rege) – este tânăr și firav; iar lucrarea este atât de mare; pentru că Templul nu este pentru un om, ci pentru Dumnezeu care se numește Domnul. ²Am pregătit cu tot interesul pentru Casa lui Dumnezeu aur pentru ce va fi din aur, argint pentru ce trebuie să fie din argint, bronz pentru ce trebuie să fie din bronz, fier pentru ce trebuie să fie din fier și lemn pentru ce trebuie să fie din lemn. Am mai pregătit pietre de onix care vor fi fixate pe monturi, pietre de antimoniu și toate celelalte pietre prețioase de diferite culori. Am

adunat și pietre de alabastru din abundență. ³Pasiunea mea pentru Casa lui Dumnezeu m-a determinat ca pe lângă toate pregătirile pe care le-am făcut pentru sfântul sanctuar, să ofer pentru Casa Dumnezeului meu bogățiile mele care constau în aur și în argin. ⁴Astfel, donez trei mii de talanți de aur – adus din Ofir – și șapte mii de talanți de argint pur. Aceste metale vor fi folosite pentru poleirea pereților clădirilor ⁵și pentru întreaga lucrare pe care o vor face meșterii. Ofer aur pentru lucrările din aur și argint pentru lucrările din argint. Deci cine mai participă astfel, dedicându-se astăzi Domnului?” ⁶Conducătorii familiilor, conducătorii triburilor poporului Israel, conducătorii grupurilor de o mie și ai celor de o sută de persoane, împreună cu aceia responsabili cu lucrarea regelui, și-au adus și ei donațiile. ⁷Au dat astfel pentru lucrarea de la Casa lui Dumnezeu: cinci mii de talanți de aur și zece mii de darici de aur; apoi zece mii de talanți de argint, optsprezece mii de talanți de bronz și o sută de mii de talanți de fier. ⁸Cine a avut pietre prețioase, le-a donat pentru tezaurul Casei Domnului. Gherșonitul Iehiel fusese desemnat să aibă grijă de acel tezaur. ⁹Poporul s-a bucurat de donațiile pe care le-a făcut, pentru că le-a dăruit Domnului din toată inima. Și regele David s-a bucurat foarte mult. ¹⁰Apoi David a binecuvântat pe Domnul înaintea întregii adunări, zicând: „Doamne, Dumnezeul lui Israel, să fii binecuvântat, Tu, care ești Părintele nostru, pentru eternitate! ¹¹Doamne, ale Tale sunt: faima, forța, gloria, victoria și maiestatea – atât în cer cât și pe pământ! Doamne, Tu ești stăpân (absolut) și Te înalți ca suveran peste toate! ¹²Bogăția și gloria vin de la Tine. Tu ești stăpân peste toate. În mâna Ta este forță și putere. Mâna Ta poate să înalțe și să susțină pe oricine. ¹³Acum, Dumnezeul nostru, noi Îți aducem mulțumiri și lăudăm gloriosul Tău Nume. ¹⁴Ce sunt eu și ce este poporul meu, ca să putem fi capabili să-Ți oferim aceste daruri? De la Tine le avem pe toate; și ce Ți-am oferit, am primit din mâna Ta. ¹⁵Înaintea Ta noi suntem doar niște străini și pelerini – la fel ca și strămoșii noștri. Zilele noastre pe pământ sunt ca o umbră, fără speranță. ¹⁶Doamne, Dumnezeul nostru, din mâna Ta vine toată această abundență de lucruri pe care le-am strâns ca să construim o Casă numelui Tău care este sfânt; și totul Îți aparține! ¹⁷Dumnezeul meu, știu că Tu te uiți atent la inimă și Îți place să o gsești curată. Eu am făcut toate aceste donații cu o inimă curată; și am privit cu bucurie la poporul Tău care este aici, când Ți-a adus darurile lui. ¹⁸Doamne – Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Israel, strămoșii noștri – păstrează pentru totdeauna această dorință în inima poporului Tău; și ține-le inima aproape de Tine! ¹⁹Iar fiului meu numit Solomon, dă-i o inimă total dedicată respectării poruncilor Tale, declarațiilor Tale și regulilor Tale – ca să se conformeze tuturor cerințelor lor și să construiască Templul pentru care am făcut pregătiri.” ²⁰Apoi David i-a zis întregii adunări: „Binecuvântați pe Dumnezeul vostru care se numește Domnul!” Atunci toată adunarea a binecuvântat pe Domnul – Dumnezeul strămoșilor lor. Ei s-au închinat cu toții, aplecându-se înaintea Domnului și a regelui. ²¹În următoarea zi au adus Domnului sacrificii și l-au oferit ca ardere integrale o mie de boi, o mie de berbeci și o mie de miei, împreună cu sacrificiile de băutură. Au mai oferit multe de alte sacrificii aduse din partea întregului popor Israel. ²²În acea zi au mâncat și au băut în prezența Domnului cu mare bucurie. L-au proclamat rege a doua oară pe Solomon – fiul lui David – și l-au uns (cu ulei) ca și conducător al Domnului (pentru popor). Pe Țadoc l-au dedicat ca preot. ²³Solomon s-a instalat pe tronul Domnului, ca să

guverneze în locul lui David, tatăl lui. El a avut vitorie; și întregul popor Israel a ascultat de el. ²⁴Toți conducătorii remarcabili și toți fiii regelui David s-au subordonat regelui Solomon. ²⁵Domnul l-a înălțat pe Solomon înaintea întregului popor Israel; și a făcut să aibă o guvernare mai reușită decât a oricărui alt rege al poporului Israel care a fost înainte de el. ²⁶David – fiul lui Ișai – a guvernat întregul popor Israel. ²⁷El a fost suveran al poporului Israel patruzeci de ani. La Hebron a guvernat șapte ani, iar la Ierusalim a guvernat treizeci și trei de ani. ²⁸David a murit la o vârstă înaintată, după ce trăise multe zile și acumulase multă bogăție și multă glorie. În locul lui David a guvernat fiul lui numit Solomon. ²⁹Faptele regelui David – de la primele și până la ultimele – sunt scrise în „Cronicile vizionarului Samuel”, în „Cronicile profetului Natan” și în „Cronicile vizionarului Gad”. ³⁰Acolo s-a consemnat atât guvernarea, autoritatea și toate celelalte evenimente din viața lui David în Israel, cât și ce se întâmpla în toate regatele celorlalte țări (înconjurătoare).

2 Cronici

¹Solomon – fiul lui David – și-a consolidat guvernarea; iar Dumnezeu lui numit Domnul l-a susținut, ajutându-l să ajungă tot mai influent. ²Solomon a vorbit întregului popor Israel: conducătorilor care aveau în subordinea lor mii de oameni și celor care aveau sute de oameni, judecătorilor, tuturor liderilor lui Israel și conducătorilor de familii. ³Acest lucru s-a întâmplat după ce Solomon s-au dus împreună cu toți cei adunați pe înălțimea de la Ghivon. Acolo era Cortul Întâlnirii cu Dumnezeu – acel cort pe care Moise, sclavul Domnului, îl făcuse în deșert. ⁴Lada lui Dumnezeu fusese luată de David din Chiriat-Iearim și dusă în locul pe care el i-l pregătise; pentru că el îi instalase un cort la Ierusalim. ⁵Dar altarul de bronz pe care-l făcuse Bețaleel – fiul lui Uri, fiul lui Hur – era (tot) înaintea Tabernacolului Domnului. Solomon a căutat pe Domnul împreună cu cei adunați acolo – înaintea acelui altar. ⁶Solomon s-a dus înaintea Domnului acolo unde era altarul de aramă, la Cortul Întâlnirii; și a oferit pe el o mie de arderi integrale. ⁷În acea noapte, Dumnezeu i S-a revelat lui Solomon; și i-a zis: „Cere-Mi orice dorești să-ți dau!” ⁸Solomon l-a răspuns lui Dumnezeu: „Tu ai manifestat o mare bunătate față de tatăl meu – față de David – și m-ai pus să guvernez (poporul Israel) în locul lui. ⁹Acum, Doamne, Dumnezeule, consolidează promisiunea pe care i-ai făcut-o tatălui meu – David – pentru că Tu m-ai pus să guvernez un popor cu muți oameni: ca particulele din care este format praful de pământ. ¹⁰Și pentru că se întâmplă așa, dă-mi înțelepciune și cunoștință, ca să pot conduce acest popor; pentru că cine poate judeca poporul Tău care este atât de numeros?” ¹¹Dumnezeu i-a răspuns lui Solomon: „Am reținut care este dorința inimii tale. Observ că nu ai cerut nici bogăție, nici prosperitate, nici faimă, nici moartea dușmanilor tăi și nici o viață lungă; ci dorești înțelepciune și cunoștință ca să poți judeca poporul în mijlocul căruia te-am pus să guvernezi. ¹²Deci pentru că aceasta este dorința ta, ți-am aprobat cererea pentru înțelepciune și cunoștință. Ele îți sunt deja date. În plus, îți voi da bogății, prosperitate și faimă – așa cum ele n-au mai avut niciunul dintre regii care au trăit înaintea ta; și nici nu va mai avea nimeni dintre cei care îți vor urma!” ¹³Apoi Solomon a plecat de la înălțimea din Ghivon unde era Cortul Întâlnirii, s-a întors la Ierusalim și a guvernat poporul Israel. ¹⁴Solomon a adunat care și cai. Avea o mie patru sute de care și douăsprezece mii de cai. Îi ținea în orașele făcute în mod intenționat pentru care și la Ierusalim. ¹⁵Regele a făcut ca argintul și aurul să fie la fel de banale în Ierusalim ca pietrele; iar cedrii ajunseseră la la fel de numeroși ca sicomorii care cresc pe dealuri. ¹⁶Caii lui Solomon erau aduși din Egipt și din Cue. Comercianții regelui îi cumpărau din Cue pe un preț stabilit. ¹⁷Ei cumpărau un car din Egipt cu șase sute de șecheli de argint și un cal cu o sută cincizeci de șecheli. În același timp, vindeau cai și care tuturor regilor hitiților și regilor Aramului. **2** Solomon a ordonat construirea unei case pentru numele Domnului și a unui palat regal pentru el. ²Solomon a pregătit șaptezeci de mii de oameni care transportau materialele de construcție și optzeci de mii de cioplitori în stâncă. El a desemnat trei mii șase sute de oameni ca supraveghetori ai celor care executau aceste lucrări. ³Solomon i-a trimis un mesaj lui Hiram – regele Tirului – transmițându-i: „Comportă-te și cu mine așa cum ai procedat cu tatăl meu – cu David,

căruia i-ai trimis cedrii ca să-și construiască un palat în care să locuiască. ⁴Să știi că vreau să construiesc o casă pentru numele Dumnezeului meu care se numește Domnul. Vreau s-o dedic Lui, să ard tămâie parfumată în prezența Lui, să aduc continuu în el pâinea prezentării, arderile integrale de dimineață și de seară, cele de Sabat, cele de la luna nouă și cele care sunt oferite cu ocazia fiecărei sărbători a Dumnezeului nostru numit Domnul. Voi proceda așa pentru că aceste lucruri sunt prevăzute într-o lege a cărei valabilitate este permanentă pentru Israel. ⁵Casa pe care vreau s-o construiesc trebuie să fie impunătoare – pentru că Dumnezeul nostru este mai mare decât toți (dumne)zeii. ⁶Totuși, cine va fi capabil să-I construiască o casă, având în vedere faptul că cerul și cerul cerului nu-L pot cuprinde? Și oare cine sunt eu ca să-I construiesc o casă – când eu nu sunt capabil decât să ard tămâie înaintea Lui? ⁷Deci trimite-mi un om specializat în prelucrarea aurului, a argintului, a bronzului, a fierului, a pânzei roșiatice, a carminului și a materialelor de culoare albastră. El să fie un om care cunoaște în același timp arta gravurii – ca să lucreze împreună cu oamenii mei talentați din teritoriul numit Iuda și din Ierusalim, pe care i-a pregătit tatăl meu numit David. ⁸Trimite-mi din Liban lemn de cedru, de chiparos și de algum – pentru că știu că slujitorii tăi cunosc tehnica tăierii lemnului din Liban. Să știi că slujitorii mei vor lucra împreună cu ai tăi, ⁹ca să-mi pregătească lemn din abundență; pentru că această casă pe care vreau s-o construiesc, va fi mare și foarte impunătoare. ¹⁰Voi oferi slujitorilor tăi care vor tăia lemne, douăzeci de mii de cori de grâu treierat, douăzeci de mii de cori de orz, douăzeci de mii de bați de vin și douăzeci de mii de bați de ulei.” ¹¹Hiram – regele Tirului – a răspuns printr-o scrisoare pe care i-a trimis-o lui Solomon, astfel: „Domnul te-a desemnat ca rege al poporului Său din dragoste pentru el!” ¹²Hiram a mai spus: „Să fie binecuvântat Domnul care este Dumnezeul lui Israel – Cel care a făcut cerul și pământul – pentru că i-a dat regelui David un fiu înțelept, dotat cu chibzuință și discernământ, care va construi o casă pentru Domnul și un palat regal pentru el personal. ¹³Deci ți-l voi trimite pe Hiram-Abi care este un om înțelept, talentat și cu discernământ. ¹⁴El este fiul unei femei danite și al unui bărbat tirian. Știe să lucreze în aur, în argint, în bronz, în fier, în piatră și în lemn. Cunoaște lucrarea cu fire de culoare roșiatică, albastră, roșie-aprins și cu fir de in subțire. El poate face orice fel de gravură și poate realiza orice fel de plan care i se dă de făcut. Va lucra împreună cu oamenii tăi talentați și împreună cu oamenii talentați ai stăpânului meu (care a fost) David, tatăl tău. ¹⁵Deci stăpânul meu să trimită slujitorilor lui grâul, orzul, vinul și uleiul despre care ai vorbit. ¹⁶Iar noi vom tăia lemn din Liban cât vei avea nevoie. Apoi ți-l vom transporta pe mare cu plutele – până la Iafu, de unde tu îl vei duce la Ierusalim.” ¹⁷Solomon a făcut recensământul tuturor bărbaților străini care erau pe teritoriul locuit de urmașii lui Israel. Acesta era un recensământ ulterior celui făcut de tatăl lui numit David. A rezultat astfel că existau o sută cincizeci și trei de mii șase sute de oameni (care nu erau israelieni). ¹⁸Dintre ei a pregătit șaptezeci de mii de persoane care transportau materialele de construcție, optzeci de mii de cioplitori în stâncă și trei mii șase sute de supraveghetori care încurajau poporul să lucreze. **3** Solomon a început să construiască această casă a Domnului la Ierusalim, pe muntele Moria care fusese precizat (de Domnul) tatălui lui numit David – chiar pe locul pregătit de David – în zona terenului în care își adunase recolta de cereale iebusitul Ornan. ²El a început să

construiască (această casă) în a doua zi din doua lună, în al patrulea an al guvernării lui. ³Temelia pe care a construit-o Solomon casei lui Dumnezeu avea şaizeci de coţi lungime şi douăzeci de coţi lăţime – conform unităţii vechi de măsură care se numea cot. ⁴Porticul din faţa principalei săli a casei, era făcut pe toată lăţimea ei – adică avea douăzeci de coţi în lungime şi o sută douăzeci de coţi în înălţime. El l-a placat la interior cu aur curat. ⁵A acoperit principala sală a clădirii cu lemn de chiparos, a poleit-o cu aur de cea mai bună calitate. A gravat pe ea palmieri şi i-a făcut nişte reţele din lanţuri. ⁶A împodobit acea sală şi cu pietre preţioase. Aurul folosit provenea din Parvaim. ⁷A poleit cu aur grinzile şi pragurile casei, zidurile şi porţile ei; şi a gravat heruvimi pe ziduri. ⁸A făcut şi Locul Foarte Sfânt. Lungimea lui era de douăzeci de coţi – cât lăţimea casei –, iar lăţimea era tot de douăzeci de coţi. Solomon l-a placat cu şase sute de talanţi de aur purificat în foc. ⁹Greutatea aurului folosit la fabricarea cuielor a fost de cincizeci de şecheli. A placat cu aur şi camerele de la nivelul superior. ¹⁰În Locul Foarte Sfânt a făcut doi heruvimi sculptaţi şi i-a poleit cu aur. ¹¹Aripile heruvimilor aveau lungimea de douăzeci de coţi. Aripa unuia dintre heruvimi care avea cinci coţi lungime, atingea zidul casei; iar cealaltă aripă care era lungă tot de cinci coţi, atinge aripa celuilalt heruvim. ¹²În mod identic, o aripă a celuilalt heruvim avea cinci coţi lungime şi atinge aripa zidul casei; iar cealaltă aripă avea tot cinci coţi lungime şi se unea cu aripa primului heruvim. ¹³Deci aripile întinse ale acestor heruvimi aveau în total douăzeci de coţi. Ei stăteau în picioare, cu faţa spre sala principală. ¹⁴A făcut şi draperia din fire de culoare albastră, roşiatică şi roşu-intens, combinând ţesătura cu in subţire; şi a brodat-o cu heruvimi. ¹⁵În faţa casei a făcut doi stâlpi a căror înălţime era de treizeci şi cinci de coţi. Fiecare avea în vârf o parte mai lată ornamentată, care măsoara cinci coţi. ¹⁶A mai făcut nişte reţele de lanţuri asemănătoare celor din sanctuarul interior; şi le-a pus pe vârfurile acelor stâlpi. Apoi a făcut o sută de rodii, pe care le-a fixat pe acele reţelele formate din lanţuri. ¹⁷A instalat stâlpii în poziţie verticală în faţa Templului – pe unul în partea dreaptă şi pe celălalt în partea stângă. Pe cel din dreapta l-a numit Iachin, iar pe cel din stânga l-a numit Boaz. **4** A făcut un altar de bronz. El era lung de douăzeci de coţi, lat de douăzeci de coţi şi înalt de zece coţi. ²Apoi a făcut „marea” turnată. Ea era rotundă, avea zece coţi de la o margine la cealaltă, era înaltă de cinci coţi şi se putea înconjura cu un fir care avea lungimea de treizeci de coţi. ³Sub această „mare”, se aflau ornamente pe toate părţile în formă de boi – câte zece la fiecare cot. Şi astfel, postamentul ei era format din ei. Ornamentele erau aşezate în două rânduri; şi erau turnate formând o singură piesă cu „marea”. ⁴Erau doisprezece boi pe care stătea „marea”: trei orientaţi spre Nord, trei orientaţi spre Vest, trei orientaţi spre sud şi trei orientaţi spre Est. „Marea” era poziţionată deasupra lor, astfel încât toată partea din spate a corpurilor boilor era spre interior. ⁵Grosimea ei era aproximativ cât lăţimea palmei; iar marginea era ca a unui pahar şi semăna cu o cupă în forma unei flori de crin. „Marea” putea avea capacitatea de trei mii de baţi. ⁶Solomon a mai construit zece bazine. A pus cinci dintre ele la dreapta şi cinci la stânga. În acele bazine urma să fie spălate uneltele folosite la arderile integrale şi care necesitau curăţare (periodică). Dar „marea” era pentru preoţi: ca să se spele (numai ei) în ea. ⁷A mai făcut din aur şi zece suporturi ai surselor de lumină – conform propunerilor care i-au fost făcute cu privire la ele; şi le-a pus în Templu: cinci la dreapta şi cinci la stânga.

⁸A făcut zece mese și le-a așezat în Templu: cinci la dreapta și cinci la stânga. A mai făcut și o sută de cupe de aur. ⁹Solomon a făcut apoi curtea preoților și marea curte cu porțile ei pe care le-a poleit cu bronz. ¹⁰A pus „marea” în partea dreaptă a Templului, în colțul de sud-est. ¹¹Huram (care lucra pentru Solomon) a mai făcut lighenele, lopețile și cupele. Astfel, Huram a terminat lucrarea pe care a făcut-o regelui Solomon pentru casa lui Dumnezeu. ¹²El a finalizat cei doi stâlpi, cele două cupe ale părților mai late care erau pe vârfurile lor și cele două seturi de rețele formate din lanțuri care împodobeau cele două cupe ale părților late de pe vârfurile stâlpilor. ¹³A mai terminat și cele patru sute de rodii pentru cele două seturi de rețele și cele două șiruri de rodii pentru fiecare rețea. Acele rețele acopereau cele două cupe ale părților mai late de pe vârfurile stâlpilor. ¹⁴Tot el făcuse postamentele și bazinele de pe ele, ¹⁵„marea” cu cei doisprezece boi de sub ea, ¹⁶oalele, lopețile și furculițele. Toate aceste obiecte făcute de Huram-Abi regelui Solomon pentru casa Domnului, erau din bronz lustruit. ¹⁷Regele le-a turnat într-un pământ argilos din Valea Iordanului. Acel teren era undeva între Sucot și Țortan. ¹⁸Solomon făcuse toate acele obiecte într-un număr atât de mare, încât bronzul folosit pentru ele nu s-a putut cântări. ¹⁹Solomon a făcut și toate celelalte obiecte care erau în casa lui Dumnezeu: altarul de aur, mesele pentru pâinea prezentării, ²⁰suportii surselor de lumină din aur curat și candelarele lor care trebuia să fie aprinse, conform regulamentului, în fața sanctuarului interior. ²¹A mai făcut mugurii, candelarele și cleștii din aur pur, ²²uneltele pentru stingerea focului, cupele, ceștile și tăvițele – toate fiind executate din aur de cea mai bună calitate. Solomon a făcut și balamalele de aur atât pentru ușile din interiorul casei care erau la intrarea în Locul Foarte Sfânt, cât și pentru ușile de la principala sală a Templului. **5** După ce toată lucrarea realizată de Solomon pentru casa Domnului a fost terminată, el a adus lucrurile pe care le închinase Domnului tatăl lui numit David: argintul, aurul și toate vasele. Solomon le-a pus în camerele tezaurului casei lui Dumnezeu. ²Atunci el a convocat la Ierusalim consiliul bătrânilor poporului Israel, toți conducătorii triburilor și pe cei ai clanurilor israeliene – ca să mute Lada Legământului (făcut de israelieni) cu Domnul, din „Orașul lui David”, adică din Sion. ³Toți bărbații poporului Israel s-au adunat la rege cu ocazia sărbătorii din a șaptea lună. ⁴După ce au venit toți cei care formau consiliul bătrânilor lui Israel, leviții au ridicat acea Ladă. ⁵Preoții și leviții au mutat Lada, Cortul Întâlnirii și toate obiectele sfinte care erau în el. ⁶Regele Solomon și toată adunarea lui Israel care venise înaintea lui, au stat înaintea Lăzii și au sacrificat atât de multe oi și vite, încât n-au putut fi numărate sau calculate. ⁷Preoții au adus Lada Legământului (făcut de israelieni) cu Domnul la locul ei: în sanctuarul interior al casei, adică în Locul Foarte Sfânt – sub aripile heruvimilor. ⁸Heruvimii aveau aripile întinse deasupra locului unde era pusă Lada – astfel încât acopereau atât Lada, cât și barele acesteia. ⁹Acele bare fuseseră tăiate la o lungime care permitea ca să li se vadă capetele din Locul Sfânt care era în fața sanctuarului interior; dar ele nu se vedeau de afară. Acele bare sunt acolo și astăzi. ¹⁰În Ladă nu mai erau decât cele două table care fuseseră puse acolo de Moise la Horeb, atunci când Domnul a ratificat legământ cu israelienii – după ce ei plecaseră de pe teritoriul Egiptului. ¹¹Apoi preoții au ieșit din Locul Sfânt – pentru că toți preoții prezenți se sfințiseră, fără să se mai ia în considerare rândul grupului fiecăruia. ¹²Toți leviții cântăreți – adică Asaf, Heman și Iedutun, împreună cu fiii și cu rudele

lor – îmbrăcați în haine făcute din fire de in subțire, stăteau în partea de est a altarului. Ei cântau având în mâini cinele, harpe și lire. Împreună cu ei erau și cei o sută douăzeci de preoți care sunau din goarne. ¹³Cei care sunau din goarne s-au unit cu aceia care cântau (cu celelalte instrumente), ca să-L laude pe Domnul și să-I mulțumească. Ei au cântat și cu vocile, acompaniați de goarne, de cinele și de toate celelalte instrumente muzicale, lăudând pe Domnul prin cuvintele „El este bun! Bunătatea Lui durează pentru eternitate!”. Atunci a apărut un nor care a umplut casa Domnului. ¹⁴Preoții nu au mai putut rămâne acolo să slujească – din cauza norului – pentru că gloria Domnului umpluse casa lui Dumnezeu. **6** Atunci Solomon a zis: „Domnul a spus că va locui în (acea zonă din sanctuar care este în) întuneric. ²Eu am construit o casă impunătoare pentru Tine (, Doamne) – un loc în care să locuiești pentru totdeauna.” ³Apoi regele s-a întors cu fața spre întreaga adunare a poporului Israel și a binecuvântat-o. Întreaga adunare a poporului Israel stătea în picioare. ⁴El a zis: „Să fie binecuvântat Domnul, Dumnezeul lui Israel, cel care a făcut prin puterea Sa ce i-a promis tatălui meu numit David, când i-a zis: ⁵«Din ziua în care Mi-am scos poporul de pe teritoriul Egiptului, nu am ales nici un (alt) oraș existent pe teritoriul locuit de triburile lui Israel ca să-Mi construiesc acolo o casă pentru numele Meu; și nici nu am ales pe (alt)cineva care să fie conducătorul poporului Meu numit Israel. ⁶Ci am ales (doar) Ierusalimul, pentru ca numele Meu să fie acolo; și l-am ales (în mod exclusiv) pe David ca să guverneze poporul Meu numit Israel.» ⁷Tatăl meu – David – intenționa să construiască o casă pentru numele Dumnezeului lui Israel numit Domnul. ⁸Dar El i-a zis tatălui meu numit David: «Tu te-ai gândit să construiești o casă numelui Meu; și este o bună intenție! ⁹Totuși nu tu vei construi casa; ci fiul tău – cel ce ți s-a născut – va construi o casă numelui Meu!» ¹⁰Domnul a respectat ce a promis. Eu am venit în locul tatălui meu numit David, m-am așezat pe tronul de guvernare a poporului Israel – așa cum a promis Domnul – și am construit casa pentru numele Dumnezeul lui Israel numit Domnul. ¹¹Am pus acolo Lada în care se află Legământul ratificat de Domnul cu israelienii.” ¹²Apoi Solomon a stat înaintea altarului Domnului în prezența întregii adunări a poporului Israel; și și-a întins mâinile spre cer. ¹³Solomon făcuse o platformă din bronz și o instalase în mijlocul curții. Platforma avea o lungime de cinci coți, o lățime de cinci coți și o înălțime de trei coți. Solomon stătea pe ea atunci când s-a aplecat pe genunchi în prezența întregii adunări a poporului Israel și și-a îndreptat mâinile spre cer. ¹⁴El a mai zis: „Doamne, Dumnezeul lui Israel, nu este nici un (dumne)zeu ca Tine: nici în cer, nici pe pământ! Tu respecți permanent legământul și Îți menții constant bunătatea față de slujitorii Tăi care umblă în prezența Ta din toată inima lor! ¹⁵Tu Ți-ai respectat promisiunea față de sclavul Tău care a fost tatăl meu numit David. Ce ai spus cu gura Ta, ai făcut să se întâmple cu mâna Ta – așa cum se vede astăzi! ¹⁶Doamne, Dumnezeul lui Israel, fă să se întâmple ce ai promis sclavului Tău – tatălui meu, numit David – când ai zis: «Nu vei fi lipsit niciodată de un urmaș care să stea în prezența Mea pe tronul de guvernare a poporului Israel – dacă fiii tăi vor fi atenți la comportamentul lor și vor trăi în acord cu Legea Mea exact cum ai procedat și tu!». ¹⁷Acum, Doamne, Dumnezeul lui Israel, doresc să se întâmple conform promisiunii pe care ai făcut-o sclavului Tău numit David. ¹⁸Dar oare va fi posibil ca Dumnezeu să locuiască pe pământ împreună cu omul? De fapt, nici chiar cerul și cerul cerului nu Te pot cuprinde! Deci cu atât mai

puțin ai putea fi cuprins de această casă pe care am construit-o eu! ¹⁹Doamne, Dumnezeul meu, ia în considerare rugăciunea slujitorului Tău și cererea lui! Ascultă această voce care strigă spre tine și rugăciunea pe care Ți-o face slujitorul Tău! ²⁰Doresc ca ochii Tăi să vegheze atât ziua cât și noaptea, privind protector spre această casă care este locul unde ai spus că-Ți vei pune numele. Ascultă rugăciunea pe care Ți-o face slujitorul Tău pentru acest loc! ²¹Ascultă cererile slujitorului Tău și ale poporului Tău numit Israel – când se vor ruga (privind) spre acest loc. Ascultă din locul în care Îți este locuința – din cer. Ascultă și iartă! ²²Se va putea întâmpla ca cineva să păcătuiască împotriva semenului lui; și va fi obligat apoi să facă un jurământ. Când va veni să jure înaintea altarului care este în această casă, ²³ascultă (rugăciune lui) din cer, lucrează și judecă-i pe slujitorii Tăi, condamându-l pe cel păcătos. Fă astfel să vină împotriva capului lui faptele pe care le-a făcut; și fă dreptate celui corect, recompensându-l conform dreptății lui! ²⁴Când poporul Tău numit Israel va fi învins de dușman pentru că a păcătuیت împotriva Ta, probabil că se va întoarce la Tine, va glorifica numele Tău, Ți se va ruga și va dori să beneficieze de bunătatea Ta în această casă. ²⁵Atunci, Te rog să ascuți (rugăciunea) din cer, să ierți păcatul poporului Tău numit Israel și să-l aduci înapoi în țara pe care le-ai dat-o după ce o promisesseși strămoșilor lui. ²⁶Se va putea întâmpla ca cerul să fie închis și să nu mai vină ploaie, pentru că ei vor păcătuیت împotriva Ta. Dacă se vor ruga cu privirea spre acest loc, dacă vor glorifica numele Tău și vor înceta să practice păcatul în care trăiseră până atunci – pentru că i-ai pedepsit –, ²⁷ascultă (această rugăciune) din cer. Iartă astfel păcatul slujitorilor Tăi și al poporului Tău numit Israel. Învață-i drumul corect pe care trebuie să meargă; și trimite ploaie peste țara Ta pe care ai dat-o ca proprietate poporului Tău! ²⁸Va fi posibil ca în țară să vină foamete, epidemie, filoxeră, mană, lăcuste sau omizi. Se poate întâmpla și ca dușmanii lor să le asedieze orașele. Orice alt dezastru sau boală ar veni, ²⁹este posibil ca cineva din popor sau tot poporul Tău numit Israel să facă rugăciuni și cereri, recunoscându-și fiecare murdărirea cu păcat și durerea lui, întinzând mâinile spre această casă. ³⁰Atunci, Te rog să ascuți din cer care este zona locuinței Tale. Să ierți și să recompensezi fiecăruia conform faptelor lui – Tu, care cunoști gândurile fiecărui om – pentru că numai Tu cunoști inimile oamenilor. ³¹Astfel, ei se vor teme de Tine și vor trăi conform metodelor precizate de Tine – tot timpul cât vor trăi în țara pe care le-ai dat-o strămoșilor noștri. ³²Este posibil ca și străinul care nu este din poporul Tău numit Israel, să vină dintr-o țară îndepărtată motivat de faima numelui Tău care este mare, impresionat de renumele mâinii Tale care demonstrează forță și determinat de brațul Tău care este întins. Atunci când va veni și se va ruga cu privirea spre această casă, ³³ascultă-l din cer unde este zona locuinței Tale; și dă-i acelui străin tot ce-Ți va cere; pentru ca toate popoarele pământului să-Ți cunoască numele, să se teamă de Tine așa cum se teme poporul Tău numit Israel și să știe că numele Tău este invocat peste această casă pe care am construit-o eu. ³⁴Când poporul Tău va merge la război împotriva dușmanilor lui – acolo unde îl vei trimite – și se va ruga Ție cu mâinile îndreptate spre acest oraș pe care l-ai ales Tu și spre casa pe care am construit-o pentru numele Tău, ³⁵ascultă din cer rugăciunea lor. Răspunde la cererea lor și fă-le dreptate. ³⁶Când vor păcătuї împotriva Ta – pentru că nu există om care să nu păcătuiască –, îți vor declanșa mânia și îi vei face să ajungă la discreția dușmanilor

lor care îi vor duce captivi într-o țară depărtată sau apropiată. ³⁷Va fi posibil ca acolo, din zona unde au fost duși captivi, să își analizeze inimile, să se întoarcă la Tine și să caute bunătatea Ta în țara captivității lor, spunând: «Am păcăuit, am greșit și am făcut ce este rău!». ³⁸De acolo, din țara unde au fost duși în captivitate, este posibil să se întoarcă la Tine din toată inima lor și din tot sufletul lor. Dacă se vor ruga cu mâinile îndreptate spre țara lor pe care le-ai dat-o strămoșilor lor, spre orașul pe care Tu l-ai ales și spre casa pe care am construit-o eu pentru numele Tău, ³⁹ascultă rugăciunea lor din cer unde este teritoriul locuinței Tale; și să iei în considerare cererile lor, făcându-le dreptate! Să ierți poporul Tău care a păcăuit față de Tine! ⁴⁰Acum, Dumnezeul meu, aș dori ca ochii Tăi să fie deschiși și urechile Tale să audă rugăciunea pe care am făcut-o în acest loc! ⁴¹Doamne, Dumnezeule, vino de-acum la locul Tău de odihnă – împreună cu Lada forței Tale! Doamne, Dumnezeule, permite ca preoții Tăi să se îmbrace cu salvarea, iar sfinții Tăi să se bucure de bunătatea Ta! ⁴²Doamne, Dumnezeule, nu-Ți întoarce fața de la unsul Tău! Amintește-Ți de promisiunile făcute sclavului Tău numit David!”

7 Când și-a terminat Solomon rugăciunea, a coborât foc din cer care a consumat arderea integrală și sacrificiile. Cu acea ocazie, casa a fost umplută de gloria Domnului. ²Preoții nu puteau să intre în casa Domnului, pentru că gloria Lui o umpluse. ³Toți israelienii au văzut focul coborând și gloria Domnului care venise peste casă. Atunci s-au aplecat cu fața spre pământ, s-au închinat și au lăudat pe Domnul, zicând: „El este bun! Bunătatea Lui durează pentru eternitate!” ⁴Apoi regele și tot poporul au sacrificat (multe) animale înaintea Domnului. ⁵Regele Solomon a adus ca sacrificiu douăzeci și două de mii de boi și o sută douăzeci de mii de oi. Astfel, regele și tot poporul au sfințit casa lui Dumnezeu. ⁶Atât preoții cât și leviții cu instrumentele de cântat Domnului pe care le făcuse regele David pentru laudarea Lui, stăteau la locurile lor, zicând: „Bunătatea Lui durează pentru eternitate!” Preoții stăteau înaintea leviților sunând din goarne în prezența întregului Israel. ⁷Solomon a sfințit și mijlocul curții; apoi a făcut la fel cu locul din fața casei Domnului. Acolo a adus el arderile integrale și grăsimea sacrificiilor de pace – pentru că altarul de bronz pe care îl făcuse, nu putea susține toate arderile integrale, toate darurile de mâncare și toată grăsimea (animalelor). ⁸Solomon a sărbătorit atunci șapte zile împreună cu tot poporul Israel care formase o adunare foarte numeroasă: oamenii veniseră începând din zona numită Lebo-Hamat până la cele de lângă Râul Egiptului. ⁹În a opta zi au avut o altă adunare – pentru că au făcut sfințirea altarului în șapte zile; iar sărbătoarea a durat tot șapte zile. ¹⁰În a douăzeci și treia zi din a șaptea lună, Solomon a dat ocazia poporul să meargă la corturi. Ei au plecat bucuroși și cu mulțumire în inimă pentru binele făcut de Domnul lui David, lui Solomon și poporului Său numit Israel. ¹¹Astfel a terminat Solomon casa Domnului și palatul regal. Solomon a reușit să facă tot ce își planificase atât în casa Domnului cât și în palatul lui. ¹²Apoi Domnul i S-a revelat lui Solomon noaptea; și i-a zis: „Ți-am ascultat rugăciunea și am ales ca acest loc să fie consacrat pentru casa unde Mi se vor oferi sacrificii. ¹³Vor fi situații când voi închide cerul și nu va mai fi ploaie, când voi porunci lăcustelor să mănânce vegetația din țară și când voi trimite epidemia în poporul Meu. ¹⁴Atunci, dacă poporul Meu – peste care Îmi este chemat numele – se va smeri, se va ruga și va căuta fața Mea, dacă se va întoarce de la comportamentul lui rău, voi asculta din cer (rugăciunea lui), îi voi ierta păcatele și

îi voi vindeca țara. ¹⁵Începând de acum, ochii Mei vor fi deschiși și urechile Mele vor lua în considerare rugăciunea făcută în acest loc. ¹⁶Am ales și am sfințit această casă pentru ca numele Meu să fie acolo pentru totdeauna. Inima Mea și ochii Mei vor fi acolo în fiecare zi. ¹⁷Iar dacă tu vei trăi în prezența Mea având un comportament ca acela al tatălui tău numit David, respectând tot ce ți-am poruncit și conformându-te cerințelor legilor și deciziilor Mele, ¹⁸voi consolida tronul suveranității tale, așa cum i-am jurat tatălui tău. Voi face exact cum am promis atunci când am zis: «Nu vei fi lipsit niciodată de un urmaș care să guverneze poporul Israel.» ¹⁹Dar dacă vă veți întoarce de la Mine uitând legile și poruncile pe care vi le-am dat, dacă vă veți depărta (de Mine), dacă veți sluji altor (dumne)zei și vă veți închina în fața lor, ²⁰atunci vă voi dezrădăcina din țara pe care v-am dat-o și voi abandona această casă pe care am sfințit-o pentru numele Meu. O voi face astfel de râs; și va fi ridiculizată între toate celelalte popoare. ²¹Astfel, oricât de impunătoare este această casă acum, toți cei care vor trece pe lângă ea, se vor mira și vor întreba: «De ce a procedat Domnul așa cu această țară și cu această casă?» ²²Atunci li se va răspunde: «Pentru că L-au abandonat pe Dumnezeul strămoșilor lor care se numește Domnul – Cel care i-a scos de pe teritoriul Egiptului – și pentru că s-au asociat cu alți (dumne)zei, s-au închinat înaintea lor și le-au slujit. Așa se explică de ce a adus El peste ei tot acest dezastru!».”

8 La sfârșitul celor douăzeci de ani în care construisese casa Domnului și palatul lui, ²Solomon a început să reconstruiască orașele pe care i le-a dat Hiram și să-i aducă pe israelieni să locuiască acolo. ³Solomon s-a dus la Hamat-Țoba și a cucerit orașul. ⁴A reconstruit Tadmorul în deșert și toate orașele pentru provizii pe care le construisese în Hamat. ⁵A reconstruit Bet-Horonul de sus și Bet-Horonul de jos – ca orașe fortificate cu ziduri, cu porți și cu zăvoare. ⁶Apoi a reconstruit Baalatul și toate orașele pentru provizii pe care le avea. Solomon a mai reconstruit toate orașele pentru care și pe cele pentru cavalerie. A făcut tot ce și-a dorit să construiască în Ierusalim, în Liban și în toată țara care era condusă în mod suveran de el. ⁷Rămăseseră niște urmași dintre hitiți, dintre amoriți, dintre periziți, dintre hiviți și dintre iebusiți – care nu aparțineau poporului Israel. ⁸Urmașii acestor popoare care rămăseseră în țară și pe care israelienii nu i-au distrus, au fost folosiți de Solomon la prestarea unor servicii obligatorii extenuante; și au rămas până astăzi implicați în aceste activități. ⁹Solomon nu i-a folosit pe israelieni ca sclavi la lucrările pe care le-a făcut – pentru că ei îi slujeau ca luptători în armată; iar unii erau șefi și conducători ai carelor sau ai celor care luptau pe cai. ¹⁰Existau două sute cincizeci de conducători care erau angajați în slujba regelui Solomon pentru supravegherea poporului. ¹¹Solomon a dus-o pe fiica faraonului din orașul lui David în palatul pe care îl construisese pentru ea; pentru că zisese: „Soția mea nu trebuie să locuiască în palatul lui David – regele lui Israel – pentru că locurile în care a intrat Lada Domnului sunt sfinte!” ¹²Solomon aducea ardere integrală Domnului pe altarul Lui care fusese construit în fața porticului. ¹³Sacrificiile erau oferite conform reglementărilor zilnice. Despre acele sacrificii, Moise poruncise să fie aduse cu ocazia Sabatului, a lunii noi și a celor trei sărbători anuale: Sărbătoarea Turtelor, Sărbătoarea Săptămânilor și Sărbătoarea Corturilor. ¹⁴Solomon a pus în slujbă – conform deciziei tatălui lui numit David – acele grupuri ale preoților și ale pe leviților care, așa cum le impunea slujba și responsabilitățile lor, lăudau pe Domnul și slujeau în prezența preoților în fiecare

zi. A mai desemnat și portari – conform organizării pe grupuri – la fiecare poartă, exact cum poruncise omul lui Dumnezeu numit David.¹⁵ Nu au deviat în nici un fel de la porunca regelui cu privire la preoți, cu privire la leviți și cu privire la camerele tezaurului.¹⁶ Astfel a fost realizată întreaga lucrare a lui Solomon; și a putut fi redată (în scris) din ziua când s-a pus temelia casei Domnului până când ea a fost în terminată în totalitate.¹⁷ Atunci Solomon s-a dus la Ețion-Gheber și la Elat – pe malul mării – în teritoriul Edomului.¹⁸ Prin intermediul slujitorilor lui, Hiram i-a trimis lui Solomon corăbii și slujitori care cunoșteau marea. Aceia, împreună cu slujitorii lui Solomon, s-au dus la Ofir și au luat de acolo patru sute cincizeci de talanți de aur. Ei i-au adus acel aur regelui Solomon. **9** Atunci când regina din Șeba a auzit despre faima lui Solomon, a venit la Ierusalim, ca să-l testeze punându-i întrebări cu un mare grad de dificultate. Era însoțită de o caravană formată din foarte multe persoane. Avea cu ea cămile încărcate cu substanțe aromate, foarte mult aur și pietre prețioase. A venit la Solomon și i-a vorbit despre tot ce își pregătise în mintea ei.² Solomon i-a răspuns la toate întrebările. Nu a fost nici un lucru prea greu pe care Solomon să nu fi știut să i-l clarifice.³ Regina din Șeba a văzut înțelepciunea lui Solomon, palatul pe care-l construisese,⁴ mâncarea de la masa lui, locuința slujitorilor lui, felul cum era servit de slujitori și hainele acelora. I-a mai remarcat pe cei care îi aduceau băuturile și a observat hainele lor. Apoi a văzut animalele pe care Solomon le aducea la casa Domnului și le oferea ca să fie arse integral. Atunci a rămas foarte surprinsă.⁵ Apoi i-a zis regelui: „Deci este adevărat ce am auzit despre faptele tale și despre înțelepciunea ta!”⁶ Dar nu am crezut aceste lucruri până când nu am venit să le văd cu ochii mei. Totuși, constat că nu mi s-a relatat nici măcar pe jumătate despre grandoarea înțelepciunii tale! Tu ești mult mai capabil decât se spune în zvonul pe care l-am auzit!⁷ Oamenii tăi sunt fericiți. Chiar și acești slujitori ai tăi care stau mereu înaintea ta și care aud înțelepciunea ta, sunt fericiți!⁸ Să fie binecuvântat Dumnezeul tău care se numește Domnul – Cel care te-a agreat și te-a pus pe tronul Lui, ca să fii rege pentru Domnul – Dumnezeul tău. El îl iubește pe Israel și vrea să-l facă stabil (ca popor) pentru totdeauna! El te-a pus rege al lor ca să judeci și să faci dreptate!”⁹ Regina i-a donat regelui o sută douăzeci de talanți de aur, o mare cantitate de substanțe aromate și pietre prețioase. Nu au mai fost niciodată substanțe parfumate ca acelea pe care regina din Șeba i le-a oferit regelui Solomon.¹⁰ Slujitorii lui Hiram și slujitorii lui Solomon – care aduseseră aur din Ofir – au mai adus de acolo și lemn de algum și pietre prețioase.¹¹ Din acel lemn de algum, regele a făcut trepte pentru casa Domnului și pentru palatul regal, lire și harpe pentru cântăreți. Niciodată nu mai existase acel fel de lemn în teritoriul locuit de urmașii lui Iuda.¹² Regele Solomon i-a dat reginei din Șeba tot ce a dorit și tot ce a cerut. El i-a oferit mai mult decât a adus ea regelui. Apoi regina a plecat și s-a întors în țara ei împreună cu slujitorii care o însoțiseră.¹³ Cantitatea de aur care intra anual în tezaurul lui Solomon era de șase sute șazeci și șase de talanți,¹⁴ în afară de aurul adus de comercianți. În plus, toți regii Arabiei și conducătorii zonei îi aduceau lui Solomon aur și argint.¹⁵ Regele Solomon a făcut două sute de scuturi mari din aur bătut. Pentru fiecare scut a folosit câte șase sute de șecheli de aur bătut.¹⁶ A mai făcut trei sute de scuturi mici din aur bătut. Pentru fiecare dintre aceste scuturi a folosit câte trei sute de șecheli de aur. Regele le-a pus în Palatul Pădurii Libanului.¹⁷ Solomon a mai făcut și un tron mare din fildeș; și

l-a poleit cu aur de cea mai bună calitate. ¹⁸Tronul avea șase trepte și un loc pentru rezemarea picioarelor – din aur – care era prins și fixat de tron. De fiecare parte a tronului era câte o rezemătoare; iar lângă fiecare rezemătoare era pus câte un leu. ¹⁹Încă doisprezece lei erau puși atât pe o parte cât și pe cealaltă a celor șase trepte. Asemenea tron nu se mai făcuse pentru niciun regat. ²⁰Toate vasele de băut ale regelui Solomon erau făcute din aur; și toate vasele din Palatul Pădurii Libanului erau realizate din aur de cea mai bună calitate – pentru că argintul nu era de mare valoare în zilele regatului lui Solomon. ²¹Regele avea corăbii de Tarșiș care navigau conduse de slujitorii lui Hiram; și odată la trei ani, ele aduceau aur, argint, fildeș, maimuțe și păuni. ²²Regele Solomon i-a depășit în bogăție și în înțelepciune pe toți regii pământului. ²³Toți regii de pe pământ doreau să-l vadă pe Solomon, ca să-i asculte înțelepciunea pe care Dumnezeu o pusese în el. ²⁴În fiecare an, oricine venea la Solomon, își aducea darul: vase de argint și de aur, arme, substanțe parfumate, cai și măgari. ²⁵Solomon avea patru mii de grajduri pentru cai. Deținea care și douăsprezece mii de călăreți pe care îi ținea atât în orașele pentru care, cât și împreună cu el, la Ierusalim. ²⁶El era suveran în toate regatele: de la râu până în teritoriul filistenilor și chiar până la limita teritorială a Egiptului. ²⁷Regele Solomon a făcut ca argintul să fie la fel de frecvent întâlnit în Ierusalim cum erau pietrele; iar cedrii deveniseră la fel de mulți ca sicomorii de pe dealuri. ²⁸Caii lui Solomon erau aduși din Egipt și din toate celelalte țări (înconjurătoare). ²⁹Celelalte fapte ale lui Solomon – de la început până la sfârșit – oare nu sunt scrise în „Cronicile profetului Natan”, în „Profeția șilonitului Ahia” și în „Viziunile lui Ido – cel care avea capacitatea de a vedea ce revelează Domnul”? Acelea sunt evidențele istorice cu privire la Ieroboam, fiul lui Nebat. ³⁰Solomon a guvernat patruzeci de ani la Ierusalim, în tot teritoriul locuit de poporul Israel. ³¹Apoi Solomon s-a culcat lângă părinții lui; și a fost înmormântat în orașul tatălui lui numit David. În locul (rege)lui Solomon a guvernat fiul lui numit Roboam. **10** Roboam s-a dus la Șehem – pentru că tot Israelul venise la Șehem cu intenția să îl declare rege. ²Când Ieroboam – fiul lui Nebat – a auzit acest lucru, era în Egipt. El fugise acolo pentru că îi fusese frică de regele Solomon. Ieroboam s-a întors din Egipt. ³S-au dus să-l cheme; iar Ieroboam împreună cu întregul popor Israel au venit și i-au vorbit lui Roboam astfel: ⁴„Tatăl tău a făcut din ce în ce mai greu jugul nostru. Acum, noi îți cerem să ne scapi de slujba dură la care ne-a obligat tatăl tău și de acest greu jug pe care l-a pus peste noi. Și dacă vei proceda așa, îți vom sluji!” ⁵El le-a răspuns: „Întoarceți-vă la mine după trei zile!” Atunci poporul a plecat. ⁶Regele Roboam s-a consultat cu bătrânii care i-au slujit tatălui lui numit Solomon cât timp trăise. El i-a întrebat: „Ce îmi sugerați să răspund acestui popor?” ⁷Ei i-au zis: „Dacă vei fi bun și tolerant cu acest popor, dacă le vei vorbi folosind cuvinte plăcute, ei vor fi slujitorii tăi toată viața lor.” ⁸Dar Roboam nu a luat în considerare propunerea pe care i-au prezentat-o bătrânii; ci a cerut și părerea tinerilor cu care copilărise el și care-i slujeau. ⁹El i-a întrebat: „Ce îmi sugerați să fac? Cum să răspund acestui popor care mi-a cerut să-l scap de greutatea jugului pus de tatăl meu peste el?” ¹⁰Tinerii care copilăriseră împreună cu el, i-au răspuns: „Acestui popor care ți-a zis că tatăl tău i-a făcut jugul din ce în ce mai greu și că tu trebuie să-l iei de peste el, să-i spui astfel: „Degetul meu mic este mai gros decât șoldurile tatălui meu!” ¹¹Tatăl meu a pus un jug greu peste voi; dar eu voi adăuga alte greutăți la jugul vostru. Tatăl meu v-a pedepsit

(bătându-vă) cu simple bice; dar eu vă voi pedepsi cu bice împletite care au metal în capetele lor!”¹² A treia zi s-a adunat tot poporul; și împreună cu Ieroboam au venit la Roboam – așa cum le poruncise regele când le zisese: „Întoarceți-vă la mine după trei zile!”¹³ Regele le-a răspuns cu duritate. Roboam nu a luat în considerare sfatul dat de bătrâni;¹⁴ și le-a vorbit conform sfatului dat de tineri: „Tatăl meu v-a făcut jugul din ce în ce mai greu; dar eu voi adăuga alte greutăți la el! Tatăl meu v-a pedepsit (bătându-vă) cu simple bice; dar eu vă voi pedepsi folosind bice împletite și cu metal în capetele lor!”¹⁵ Astfel, regele nu a ascultat dorința poporului – pentru că această decizie venea de la Dumnezeu. S-a întâmplat așa pentru că Domnul dorea să-Și respecte astfel ce spusese despre Ieroboam – fiul lui Nebat – prin Ahia din Șilo.¹⁶ Când toți israelienii au văzut că regele nu le-a aprobat cererea, i-au răspuns: „Ce avem noi în comun cu David? Nu avem nici un avantaj din relația cu fiul lui Ișai. Israel, mergi la corturile tale! Iar tu, David, ai grijă de familia ta!” Atunci tot poporul Israel a plecat acasă.¹⁷ Dar Roboam a continuat să guverneze în teritoriul locuit de israelienii care erau în orașele numite „Iuda”.¹⁸ Regele Roboam l-a trimis la ei pe Adoniram – șeful oamenilor care prestau munci extenuante. Dar israelienii l-au omorât lovindu-l cu pietre. Atunci regele Roboam s-a grăbit să urce în car și să fugă la Ierusalim.¹⁹ Astfel s-au revoltat cei din teritoriul numit Israel împotriva familiei lui David; și așa au și rămas până astăzi. **II** Când a ajuns Roboam la Ierusalim, a adunat pe urmașii lui Iuda și pe ai lui Beniamin: erau o sută optzeci de mii de bărbați speciali, antrenați să lupte. El i-a adus ca să lupte împotriva celor din teritoriul numit Israel, intenționând ca astfel să aducă din nou (tot) regatul sub autoritatea lui Roboam.² Dar Cuvântul Domnului a venit la Șemaia – omul lui Dumnezeu – zicându-i astfel:³ „Spune-i lui Roboam – fiul lui Solomon, regele celor din teritoriul numit Iuda – și tuturor israelienilor care sunt urmași ai lui Iuda și ai lui Beniamin, că⁴ Domnul le transmite: «Nu vă duceți să luptați împotriva fraților voștri! Întoarceți-vă fiecare acasă; pentru că de la Mine a venit acest lucru!».” Atunci ei s-au conformat cuvintelor Domnului: fiecare s-a întors acasă; și astfel nu s-au mai dus (să lupte) împotriva lui Ieroboam.⁵ Roboam a locuit la Ierusalim și a construit următoarele orașe de apărare în teritoriul numit Iuda: ⁶Betleem, Etam, Tecoa, ⁷Bet-Țur, Soco, Adulam, ⁸Gat, Mareșa, Zif, ⁹Adoraim, Lachiș, Azeca, ¹⁰Țora, Aialon și Hebron. Aceste orașe erau pe teritoriul descendenților lui Iuda și ai lui Beniamin. Ele erau fortificate.¹¹ Roboam a consolidat acele fortărețe, le-a desemnat conducători și a pus în ele magazii cu alimente, cu ulei de măsline și cu vin.¹² În fiecare dintre aceste orașe a pus scuturi și lănci; și le-a fortificat foarte mult. Urmașii lui Iuda și ai lui Beniamin erau de partea lui.¹³ Preoții și leviții – care se stabiliseră în tot teritoriul fostului regat numit Israel, au venit înaintea lui din toate regiunile.¹⁴ Leviții își abandonaseră pășunile și proprietățile; și veniseră în teritoriul numit Iuda – la Ierusalim – pentru că Ieroboam și fiii lui îi împiedicaseră să-și mai facă slujba de preoți ai Domnului.¹⁵ Ieroboam își pusese proprii lui preoți pentru ȧpii și pentru vițee pe care-i făcuse pe înălțimi.¹⁶ Oameni din toate triburile lui Israel care doreau din inimă să-L caute pe Dumnezeul lui Israel numit Domnul, i-au urmat pe leviți la Ierusalim – ca să aducă sacrificii Domnului, adică Celui care era Dumnezeul strămoșilor lor.¹⁷ Astfel au consolidat regatul care s-a numit Iuda; și pentru o perioadă de trei ani, ei l-au susținut pe Roboam – fiul lui Solomon – pentru că atât au urmat

exemplul lui David și al lui Solomon. ¹⁸Roboam a luat-o ca soție pe Mahalat – fiica lui Ierimot, fiul lui David – și a lui Abihail – fiica lui Eliab, fiul lui Ișai. ¹⁹Ea i-a născut următorii fii: Ieuș, Șemaria și Zaham. ²⁰Apoi el s-a căsătorit cu Maaca – nepoata lui Absalom – care i-a născut pe Abia, pe Atai, pe Ziza și pe Șelomit. ²¹Roboam a iubit-o pe Maaca – nepoata lui Absalom – mai mult decât pe toate soțiile și pe concubinele lui. El a avut optsprezece soții și șizeci de concubine; și astfel, în familia lui s-au născut douăzeci și opt de fii și șizeci de fiice. ²²Roboam l-a desemnat comandant (al armatei) pe Abia – fiul Maacai – făcându-l astfel să fie conducătorul fraților lui; pentru că intenționa să-l declare rege. ²³El a fost foarte abil și a împrăștiat pe unii dintre fiii lui prin toate regiunile locuite de urmașii lui Iuda și de ai lui Beniamin, prin toate orașele fortificate ale acestora – unde le-a dat hrană din abundență și le-a căutat multe soții. **12** Când i s-a stabilit și i s-a consolidat guvernarea, Roboam a abandonat ascultarea de legea Domnului; și apoi tot poporul Israel a făcut același lucru împreună cu el. ²⁴În al cincilea an al guvernării regelui Roboam, Șişac – monarhul Egiptului – a venit să lupte împotriva Ierusalimului, pentru că israelienii nu fuseseră loiali Domnului. ²⁵Șişac venise însoțit de o mie două sute de care și de șizeci de mii de călăreți. Împreună cu aceștia au venit și din Egipt foarte mulți oameni. Ei erau dintre libieni, dintre suchiți și dintre cușiți. ²⁶Șişac a capturat orașele fortificate ale teritoriului numit Iuda; și a ajuns până la Ierusalim. ²⁷Atunci profetul Șemaia s-a prezentat în fața lui Roboam și a conducătorilor teritoriului numit Iuda, care veniseră împreună la Ierusalim când fugeau de Șişac. El le-a zis: „Domnul vorbește astfel: «Voi M-ați abandonat! Acum, și Eu vă abandonez, lăsându-vă la discreția lui Șişac!».” ²⁸Atunci conducătorii lui Israel și regele s-au smerit și au zis: „Domnul este corect când procedează așa!” ²⁹Domnul a văzut că ei s-au smerit. Atunci Cuvântul Domnului a vorbit din nou lui Șemaia, zicându-i: „Pentru că s-au smerit, nu-i voi distruge total; ci le voi oferi curând ajutorul Meu; și nu-Mi voi revărsa mânia peste Ierusalim prin mâna lui Șişac. ³⁰Totuși, israelienii vor fi sclavii lui Șişac; și vor simți diferența între a-Mi sluji Mie și a sluji regilor altor țări!” ³¹Șişac – monarhul Egiptului – a asediat Ierusalimul și a luat comorile casei Domnului și comorile din palatul regelui: a luat tot ce a găsit acolo. Șişac a luat și scuturile de aur pe care le făcuse Solomon. ³²În locul acelor scuturi, regele Roboam a făcut altele de bronz: și le-a dat comandanților gărzilor – celor care păzeau intrarea în palatul regelui. ³³De fiecare dată când regele mergea la Casa Domnului, gărzile veneau și le purtau înaintea lui. Apoi le aduceau înapoi în camera gărzilor. ³⁴Pentru că s-au smerit, mânia Domnului și-a schimbat direcția; și astfel, El nu l-a distrus total pe Roboam. Încă mai existau în teritoriul numit Iuda unele lucruri bune. ³⁵Regele Roboam și-a consolidat conducerea la Ierusalim și a continuat să guverneze. Roboam avea patruzeci și unu de ani când a devenit rege; și a guvernat șaptesprezece ani la Ierusalim – în orașul pe care Domnul l-a ales dintre toate triburile lui Israel ca să-Și pună acolo numele Său. Numele mamei lui Roboam era Naama. Ea era amonită. ³⁶Roboam a făcut ce este rău, pentru că nu și-a motivat inima să-L caute pe Domnul. ³⁷Faptele lui Roboam – de la începutul guvernării lui și până la sfârșitul ei – oare nu sunt scrise în „Cronicile profetului Șemaia și ale vizionarului Ido”? Acelea sunt cronicile care includ genealogiile. Între Roboam și Ieroboam a fost război tot timpul cât au trăit. ³⁸Roboam s-a culcat lângă părinții lui; și a fost înmormântat în orașul lui

David. În locul lui Roboam a guvernat fiul lui numit Abia. **13** În al optsprezecelea an al guvernării regelui Ieroboam, în teritoriul numit Iuda a început să guverneze Abia. ²El a avut reședința la Ierusalim, de unde a condus trei ani. Mama lui se numea Maaca și era fiica lui Uriel din Ghiva. Între Abia și Ieroboam a fost război. ³Abia a început lupta, având o armată formată din luptători remarcabili – patru sute de mii de bărbați. Ieroboam a așezat în poziție de luptă împotriva lui Abia opt sute de mii de bărbați luptători special antrenați pentru război. ⁴Abia s-a urcat pe culmea muntelui Temaraim, care este în regiunea muntoasă locuită de urmașii lui Efraim; și a zis: „Ieroboam și voi, israelienilor, ascultați-mă! ⁵Oare nu știți că Dumnezeuul lui Israel numit Domnul a dat pentru totdeauna lui David și urmașilor lui dreptul guvernării poporul Israel printr-un legământ de sare? ⁶Dar acum, Ieroboam – fiul lui Nebat, slujitorul fiului lui David numit Solomon – a avut curajul să se revolte împotriva stăpânului lui! ⁷S-au aliat cu el niște oameni fără valoare care se opun lui Roboam – fiul lui Solomon. Roboam, fiind tânăr și timid, nu li s-a putut opune. ⁸Voi credeți că vă puteți opune regatului Domnului care este deja al urmașilor lui David, doar pentru că sunteți o mare mulțime și pentru că aveți împreună cu voi vițelul de aur pe care Ieroboam vi l-a făcut ca (dumne)zeu? ⁹Oare nu voi i-ați alungat pe preoții Domnului – pe urmașii lui Aaron și pe leviți – și v-ați făcut apoi preoți așa cum fac popoarele celorlalte țări? Astfel, oricine venea cu un vițel și cu șapte berbeci ca să fie investit în această slujire, devenea preot al celui care nu este Dumnezeu! ¹⁰Dar în cazul nostru, Domnul este Dumnezeuul pe care-l slujim; și noi nu L-am abandonat. Preoții care slujesc Domnului, sunt urmașii lui Aaron; iar leviții sunt la slujbele lor (de la Templu). ¹¹Noi aducem Domnului arderi integrale și tămâie parfumată în fiecare dimineață și în fiecare seară, punem pâinea prezentării pe acea masă curată și aprindem în fiecare seară candelile în suportul lor. Noi respectăm porunca Dumnezeului nostru care se numește Domnul! Dar voi L-ați abandonat. ¹²Priviți: în fruntea noastră este chiar Dumnezeu și preoții Lui cu goarneau răsunătoare – ca să sune împotriva voastră. Israelieni, nu vă luptați împotriva Dumnezeului strămoșilor voștri numit Domnul; pentru că nu veți învinge!” ¹³Atunci Ieroboam i-a chemat în luptă pe cei care fuseseră puși să stea ascunși. Ei au venit ca să atace prin spate; și astfel, trupele lui erau poziționate în fața celor care se numeau „Iuda”, iar cei ascunși erau în spatele lor. ¹⁴Când cei numiți „Iuda” s-a întors, a văzut că trebuia să lupte și în față și în spate. Atunci au strigat la Domnul să-i ajute; iar preoții au sunat din goarne. ¹⁵Bărbații din teritoriul numit Iuda au strigat ca pentru război; și în urma aceluia zgomot, Dumnezeu l-a înfrânt categoric pe Ieroboam și pe toți ceilalți care se numeau Israel. Ei au fost învinși de Abia și de locuitorii din teritoriul numit Iuda. ¹⁶Israelienii au fugit din fața celor numiți „Iuda”. Astfel, Dumnezeu a făcut ca israelienii să ajungă la discreția locuitorilor din teritoriul numit Iuda. ¹⁷Abia și oamenii lui i-au omorât într-un mare masacru. Au căzut omorâți atunci din teritoriul numit Israel cinci sute de mii de bărbați special antrenați pentru război. ¹⁸Israelienii s-au subordonat (celor numiți „Iuda”) în acea vreme; iar bărbații din teritoriul numit „Iuda” au fost mai puternici – pentru că s-au încrezut în Dumnezeul strămoșilor lor numit Domnul. ¹⁹Abia a continuat lupta cu Ieroboam; și i-a luat câteva orașe: Betelul cu satele din jurul lui, Ieșana cu satele din jurul ei și Efronul cu satele din jurul lui. ²⁰Ieroboam nu și-a mai refăcut forța în vremea guvernării lui Abia; și a murit lovit de Domnul. ²¹Dar

Abia a crescut în autoritate. El și-a luat paisprezece soții care i-au născut douăzeci și doi de fii și șaisprezece fiice. ²²Celelalte fapte ale lui Abia, autoritatea lui și ce a spus el, sunt scrise în „Relatarea profetului Ido”. **14** Abia s-a culcat lângă părinții lui; și l-au înmormântat în orașul lui David. În locul lui Abia a guvernat fiul lui numit Asa. În timpul guvernării lui Asa, în țară a fost pace zece ani. ²Asa a făcut ce este bine și corect în relația cu Dumnezeuul lui numit Domnul. ³El a îndepărtat altarele străine și a desființat înălțimile. A sfărâmat pietrele sacre și a tăiat imaginile Astarteeii. ⁴El a ordonat oamenilor din teritoriul numit Iuda să-L caute pe Dumnezeuul strămoșilor lor care se numește Domnul și să-I respecte legea și poruncile. ⁵A desființat închinarea pe înălțimi din toate orașele teritoriului numit Iuda și stâlpii închinați soarelui. Astfel, regatul a beneficiat de pace cât timp a fost condus de Asa. ⁶El a putut construi orașe fortificate în teritoriul numit Iuda – pentru că în toată acea zonă era pace. Nimeni nu a început vreun război împotriva lui în acei ani – pentru că Domnul îi dăduse odihnă. ⁷Asa a zis oamenilor din teritoriul numit Iuda: „Să construim aceste orașe și să le înconjurăm cu ziduri. Să aibă turnuri, porți și zăvoare! Țara este încă a noastră, pentru că L-am căutat pe Dumnezeuul nostru – pe Domnul. Noi L-am căutat; și astfel El ne-a dat pace din toate părțile!” Astfel, ei au făcut diverse construcții și au prosperat. ⁸Asa avea o armată formată din trei sute de mii de bărbați dintre urmașii lui Iuda. Ei purtau scut și lance. Această armată era completată de două sute optzeci de mii de bărbați dintre urmașii lui Benjamin. Ei purtau scutul și trăgeau cu arcul. Toți aceștia erau luptători remarcabili. ⁹Cușitul Zerah a plecat la război împotriva lor cu o armată formată dintr-un milion de luptători și trei sute de care. El a ajuns până la Mareșa. ¹⁰Asa a plecat împotriva lui; și s-au așezat în poziție de luptă în valea Țefata, lângă Mareșa. ¹¹Asa L-a chemat pe Dumnezeuul lui numit Domnul; și I-a zis: „Doamne, nu este nimeni ca Tine – care să-l ajute pe cel lipsit de putere să reușească împotriva celui care deține o forță superioară. Doamne, Dumnezeuul nostru, ajută-ne! Pentru că ne încredem în Tine; și în numele Tău am venit aici împotriva acestei mulțimi de oameni! Doamne, Tu ești Dumnezeuul nostru! Nu lăsa un om să devină învingător într-o luptă care este declanșată împotriva Ta!” ¹²Domnul i-a lovit pe cușiți în fața lui Asa și a oamenilor veniți din teritoriul numit Iuda; iar cușiții au plecat fugind. ¹³Asa și poporul care era împreună cu el i-au urmărit până la Gherar; și mulți dintre cușiți au căzut omorâți pe acel drum – pentru că au fost distruși de intervenția Domnului și a armatei Sale. Cei din „Iuda” au luat o mare pradă de război. ¹⁴În același timp, ei au distrus toate orașele din jurul Gherarului, pentru că teroarea Domnului intrase în ele. Luptătorii au prădat toate aceste orașe pentru că găsiseră multă pradă în ele. ¹⁵Au distrus și adăposturile turmelor, luând multe oi și multe cămile. Apoi s-au întors la Ierusalim. **15** Azaria – fiul lui Oded – peste care venise Spiritul lui Dumnezeu, ²a plecat să-l întâmpine pe Asa; și i-a zis: „Asa, toți urmașii Iuda și ai lui Benjamin, ascultați-mă: Domnul este aliatul vostru atât timp cât și voi sunteți aliați cu El. Dacă-L veți căuta, El va accepta să fie găsit de voi; dar dacă-L veți abandona, vă va abandona și El. ³Multe zile Israel, a fost fără Dumnezeuul adevărat, fără preot care să-l învețe și fără lege. ⁴Atunci, în situația lor foarte dificilă, s-au întors la Dumnezeuul lui Israel care se numește Domnul și L-au căutat; iar El a acceptat să fie găsit de ei. ⁵În acele vremuri, nu era pace nici la plecare nici la venire; pentru că erau tensiuni printre toți locuitorii țărilor. ⁶Un popor era anihilat de un alt popor; și un oraș era distrus de

alt oraș – pentru că Dumnezeu îi agita cu diverse necazuri. ⁷Dar acum voi consolidați-vă forțele și nu vă lăsați mâinile să se odihnească; pentru că există o recompensă pentru munca voastră!” ⁸Când a auzit cuvintele spuse prin intermediul profeției lui Azaria – fiul profetului Oded –, Asa s-a încurajat și a îndepărtat lucrurile oribile din tot teritoriul urmașilor lui Iuda și din cel al urmașilor lui Beniamin. Le-a eliminat și pe cele care erau în orașele cucerite din regiunea muntoasă a urmașilor lui Efraim. El a înnoit altarul Domnului care era în fața porticului de la casa Domnului. ⁹I-a adunat pe toți oamenii din teritoriul urmașilor lui Iuda și pe cei din teritoriul urmașilor lui Beniamin, împreună cu străinii care erau printre ei, veniți din teritoriul urmașilor lui Efraim, din teritoriul urmașilor lui Manase și din teritoriul urmașilor lui Simeon – pentru că mulți din regatul numit „Israel” au venit și s-au aliat cu Asa când au văzut că Dumnezeul lui care se numește Domnul, îl susține. ¹⁰S-au adunat toți la Ierusalim, în a treia lună din al cincisprezecelea an al guvernării lui Asa. ¹¹În acea zi au sacrificat și au oferit Domnului din prada pe care o aduseseră: șapte sute de boi și șapte mii de oi. ¹²Ei au ratificat un legământ care prevedea că Îl vor căuta pe Dumnezeul strămoșilor lor numit Domnul din toată inima și din tot sufletul lor. ¹³Oricine nu-L căuta pe Dumnezeul lui Israel care se numește Domnul, trebuia să fie omorât – indiferent că era mic sau mare, bărbat sau femeie! ¹⁴Au făcut un jurământ Domnului; și l-au pronunțat cu voce tare, strigând de bucurie, în timp ce goarneau sunau. ¹⁵Toți oamenii din teritoriul numit Iuda s-au bucurat de acest jurământ – pentru că juraseră din toată inima lor. Ei L-au căutat pe Domnul cu toată pasiunea lor; iar El a acceptat să fie găsit de ei. Și Domnul le-a oferit posibilitatea să aibă pace cu toate popoarele din jurul lor. ¹⁶Regele Asa nu i-a mai permis nici chiar bunicii lui, numită Maaca, să fie regină – pentru că ea făcuse un oribil idol Astarteei. Asa i-a tăiat idolul oribil, l-a făcut bucăți și l-a ars lângă valea Chidron. ¹⁷Dar înălțimile nu au fost desființate din Israel, deși inima lui Asa a fost devotată Domnului tot timpul vieții lui. ¹⁸El a adus în casa lui Dumnezeu lucrurile pe care le donase Domnului împreună cu tatăl lui: argintul, aurul și vasele. ¹⁹Și nu a mai fost niciun război până în al treizeci și cincilea an al guvernării lui Asa. **16** În al treizeci și șaselea an al guvernării lui Asa, Bașa – regele din teritoriul numit Israel – a venit să lupte împotriva celor din teritoriul numit Iuda. El a început să fortifice Rama, ca să nu permită nimănui să iasă sau să intre în teritoriul lui Asa – regele celor numiți „Iuda”. ²Asa a luat argintul și aurul din tezaurul casei Domnului și din tezaurul palatului regal; și le-a trimis lui Ben-Hadad – regele Aramului – care locuia în Damasc, spunându-i: ³„Doresc să fie un legământ între mine și tine – așa cum a fost între tatăl meu și tatăl tău. Ți-am trimis argint și aur! În consecință, rupe legământul tău făcut cu Bașa – regele teritoriului numit Israel – pentru ca el să se retragă din fața mea.” ⁴Ben-Hadad a aprobat cererea regelui Asa și i-a trimis pe conducătorii armatelor lui (cu oamenii lor) împotriva orașelor din teritoriul numit Israel. Ei au cucerit orașele Iion, Dan, Abel-Maim și toate cele care aveau provizii din teritoriul locuit de urmașii lui Neftali. ⁵Când a auzit Bașa acest lucru, a încetat fortificarea Ramei și a oprit lucrarea la care se angajase. ⁶Atunci regele Asa a ordonat tuturor celor din teritoriul numit Iuda să ia pietrele și lemnele pe care le folosea Bașa la fortificarea Ramei. Cu ele, el a fortificat Gheva din zona Mițpa. ⁷În acea vreme, vizionarul Hanani a venit la Asa – regele celor din teritoriul numit Iuda – și i-a zis: „Armata Aramului a scăpat din mână

ta pentru că te-ai bazat pe regele Aramului și nu te-ai încrezut în Dumnezeuul tău numit Domnul! ⁸Nu aveau cușiții și libienii o armată numeroasă, dotată cu care și cu foarte mulți călăreți? Și totuși, pentru că te-ai încrezut în Domnul, El i-a făcut să fie învinși de tine. ⁹S-a întâmplat așa pentru că privirea Domnului observă întreg pământul, ca să-i susțină pe cei a căror inimă este dedicată Lui! În această situație, ai lucrat ca un nebun. În consecință, de acum înainte vei avea războaie!” ¹⁰Asa s-a mâniat pe vizionar și l-a aruncat în închisoare; pentru că era foarte supărat pe el. În același timp, Asa îi chinuia și pe unii oameni din poporul lui. ¹¹Faptele lui Asa – de la începutul guvernării lui și până la sfârșitul ei – sunt scrise în „Cartea regilor lui «Iuda» și ai lui «Israel»”. ¹²În al treizeci și nouălea an al guvernării lui, regele Asa a avut o boală care i-a afectat picioarele. El a avut un foarte mare disconfort. Dar chiar și în timp ce era bolnav, el nu l-a întrebat pe Domnul, ci a consultat medicii. ¹³Asa s-a culcat lângă părinții lui. A murit în al patruzeci și unulea an al guvernării lui. ¹⁴L-au înmormântat în mormântul pe care și l-a săpat în orașul lui David. L-au pus pe un pat impregnat cu substanțe parfumate și cu diferite uleiuri care miroseau frumos; și au făcut în cinstea lui un foarte mare foc. **17** În locul lui Asa a guvernat fiul lui numit Iehoșafat. El și-a consolidat autoritatea împotriva celor din teritoriul numit Israel. ²A pus armată în toate orașele fortificate din teritoriul numit Iuda. A plasat corpuri de armată atât acolo, cât și în orașele din teritoriul locuit de urmașii lui Efraim, care fuseseră cucerite de tatăl lui: de Asa. ³Domnul l-a susținut pe Iehoșafat, pentru că el a trăit conform modelului de comportament oferit de strămoșul lui numit David în prima parte a vieții lui; și nu a fost interesat de închinarea înaintea „baalilor”. ⁴Iehoșafat l-a căutat pe Dumnezeuul strămoșului lui și a respectat poruncile Lui – fără comită faptele celor din teritoriul numit Israel. ⁵Domnul a consolidat regatul lui Iehoșafat cât timp a fost condus de el. Toți oamenii din teritoriul numit Iuda îi aduceau lui Iehoșafat daruri; și el a adunat astfel multă bogăție și multă glorie. ⁶Inima lui a fost plină de pasiune pentru metodele Domnului. Astfel, el îndepărtat din teritoriul numit Iuda chiar și înălțimile și statuile închinare Astarteei. ⁷În al treilea an al guvernării lui, Iehoșafat i-a trimis în orașele teritoriului numit Iuda pe Ben-Hail, pe Obadia, pe Zaharia, pe Netanel și pe Micaia – conducătorii lui – ca să învețe poporul. ⁸Împreună cu ei erau leviții: Șemaia, Netania, Zebadia, Asael, Șemiramot, Ionatan, Adonia, Tobia și Tob-Adonia. Erau însoțiți de preoții Elișama și Iehoram. ⁹Aceia au învățat oamenii din teritoriul numit Iuda din cartea legii Domnului pe care o aveau cu ei. Au mers prin toate orașele teritoriului numit Iuda și au învățat poporul. ¹⁰Teroarea Domnului a venit peste toate regatele țărilor din jurul teritoriului numit Iuda; și astfel, ele nu s-au luptat cu Iehoșafat. ¹¹Niște filistenii i-au adus daruri lui Iehoșafat; și i-au plătit un o taxă în argint. Niște arabi i-au adus turme: șapte mii șapte sute de berbeci și șapte mii șapte sute de țapi. ¹²Iehoșafat a ajuns la cel mai înalt nivel al respectului de care ar fi putut să beneficieze atunci un rege. El a construit în teritoriul numit Iuda, atât fortărețe, cât și orașe pentru provizii. ¹³Avea multe proprietăți în orașele din teritoriul numit Iuda. La Ierusalim avea o armată formată din luptători remarcabili. ¹⁴Urmează prezentarea numărului lor, grupați pe familii: dintre urmașii lui Iuda, conducători peste grupuri de o mie de oameni, erau: conducătorul Adna, însoțit de trei sute de mii de luptători remarcabili. ¹⁵Împreună cu el era conducătorul Iohanan, însoțit de două sute optzeci de mii de oameni; ¹⁶și Amasia – fiul lui Zicri – un

voluntar în slujba Domnului, însoțit de două sute de mii de luptători remarcabili.

¹⁷Dintre urmașii lui Beniamin, erau următorii (conducători): Eliada – un luptător remarcabil – însoțit de două sute de mii de oameni înarmați cu arcuri și cu scuturi.

¹⁸Împreună cu el era Iehozabad, însoțit de o sută optzeci de mii de oameni înarmați pentru război.

¹⁹Aceștia erau în slujba regelui, în afară de cei puși în orașele fortificate de pe tot teritoriul numit Iuda.

18 Când Iehoșafat a adunat multă bogăție și multă glorie, el s-a devenit rudă cu Ahab.

²După mai mulți ani, Iehoșafat s-a dus la Ahab, în Samaria. Pentru onoarea lui Iehoșafat și a poporului care era cu el, Ahab a înjunghiat multe oi și mulți boi. Apoi i-a propus lui Iehoșafat să lupte împreună cu el împotriva Ramot-Ghiladului.

³Ahab – regele celor din teritoriul numit Israel – l-a întrebat pe Iehoșafat, regele celor din teritoriul numit Iuda: „Vrei să mergi cu mine împotriva Ramot-Ghiladului?”

Iehoșafat i-a răspuns: „Eu și cu tine vom fi uniți; iar poporul meu va acționa ca poporul tău. Vin și eu cu tine la război!”

⁴Dar Iehoșafat i-a mai zis regelui teritoriului numit Israel: „Te rog să întrebi mai întâi cuvântul Domnului.”

⁵Regele din teritoriul numit Israel i-a adunat pe profeți, care erau aproape patru sute de bărbați; și i-a întrebat: „Să facem război împotriva Ramot-Ghiladului sau să renunțăm?”

Ei i-au răspuns: „Du-te; pentru că Dumnezeu îi va face să ajungă prizonierii regelui!”

⁶Dar Iehoșafat a zis: „Nu mai este aici niciun alt profet al Domnului, pe care să-l putem întreba?”

⁷Regele lui Israel i-a răspuns: „Mai este unul care se numește Micaia – fiul lui Imla – prin care-L putem întreba pe Domnul; dar eu îl urăsc, pentru că nu profetește nimic bun despre mine, ci numai rău!”

Iehoșafat i-a zis: „Să nu vorbească regele așa!”

⁸Atunci regele din teritoriul numit Israel a chemat un comandant și i-a spus: „Cheamă-l repede pe Micaia, fiul lui Imla!”

⁹Regele din teritoriul numit Israel și Iehoșafat – regele din teritoriul numit Iuda – îmbrăcați în hainele lor regale, stăteau pe câte un tron, în zona unde se alegeau cerealele de paie, lângă poarta orașului Samaria; și toți acei profeți, profeteau în fața lor.

¹⁰Zedechia – fiul lui Chenaana – își făcuse niște coarne din fier; și spunea: „Domnul vă zice: «Cu aceste coarne îi vei împunge pe aramei până îi vei distruge!».”

¹¹Și toți ceilalți profeți profeteau la fel, zicând: „Atacă Ramot-Ghiladul și învinge-l! Domnul îl va face să ajungă în mâna regelui!”

¹²Mesagerul care s-a dus să-l cheme pe Micaia, i-a spus: „Toți profeții îi dau regelui vești bine. Ar fi cazul ca și cuvântul tău să fie ca al fiecăruia dintre ei; și să vorbești în favoarea lui!”

¹³Micaia i-a răspuns: „Jur pe Domnul care este viu, că voi anunța doar ce va spune Dumnezeuul meu!”

¹⁴Când au ajuns la el, regele l-a întrebat: „Micaia, să ne ducem la război împotriva Ramot-Ghiladului sau să renunțăm?”

Micaia i-a răspuns: „Du-te și învinge-i; pentru că vor ajunge în mâinile voastre!”

¹⁵Regele l-a întrebat: „De câte ori trebuie să te pun să juri că nu-mi vei spune decât adevărul în numele Domnului?”

¹⁶Atunci el a zis: „Am văzut tot Israelul risipit pe munți ca o turmă de oi care nu are păstor; iar Domnul a zis: «Acești oameni nu au stăpân! Să se întoarcă fiecare liniștit acasă!».”

¹⁷Regele din teritoriul numit Israel, i-a zis lui Iehoșafat: „Nu ți-am spus că nu profetește nimic bun despre mine, ci numai rău?”

¹⁸Micaia a mai zis: „Ascultați cuvântul Domnului! L-am văzut pe Domnul stând pe tronul lui; și toată armata cerului stătea în picioare la dreapta și la stânga Lui.”

¹⁹Atunci Domnul a întrebat: «Cine-l va înșela pe Ahab – regele din teritoriul numit Israel – ca să se ducă la Ramot-Ghilad și să moară acolo?»

Unul a răspuns într-un fel și altul a răspuns în alt fel.

²⁰Apoi a venit un spirit care s-a

prezentat în fața Domnului; și I-a zis: «Eu îl voi înșela!» Domnul l-a întrebat: «Cum vei reuși acest lucru?» ²¹El a răspuns: «Voi pleca și voi fi un spirit de minciună în gura tuturor profeților lui!» Și Domnul i-a zis: «Îl vei înșela și vei reuși! Du-te și fă așa!» ²²Astfel, Domnul a pus un spirit de minciună în gura acestor profeți ai tăi. Domnul a pronunțat deja verdictul de distrugere a ta!» ²³Atunci Zedechia – fiul lui Chenaana – s-a apropiat, l-a lovit pe Micaia peste obraz și i-a zis: „Pe unde a ieșit Spiritul Domnului de la mine ca să-ți vorbească?” ²⁴Micaia i-a răspuns: „Vei vedea în ziua când vei fugi dintr-o cameră în alta ca să te ascunzi!” ²⁵Apoi regele din teritoriul numit Israel a zis: „Ia-l pe Micaia, du-l înapoi la Amon – conducătorul orașului – și la Ioasă, fiul regelui; ²⁶și spune-le că regele le zice: „Puneți-l pe acest om în închisoare și hrăniți-l cu pâinea întristării și cu apa întristării până mă voi întoarce în pace!” ²⁷Atunci Micaia a spus: „Dacă te vei întoarce în pace, înseamnă că nu a vorbit Domnul prin mine!” Apoi a adăugat: „Voi, cei prezenți, rețineți ce am spus!” ²⁸Regele din teritoriul numit Israel împreună cu Iehoșafat – regele din teritoriul numit Iuda – s-au dus la Ramot-Ghilad. ²⁹Regele din teritoriul numit Israel i-a zis lui Iehoșafat: „Eu mă voi deghiza și voi intra în luptă îmbrăcat așa. Dar tu îmbracă-te cu hainele tale regale!” Regele din teritoriul numit Israel s-a deghizat; și au intrat astfel cu toții în luptă. ³⁰Regele Aramului le dăduse conducătorilor carelor lui următorul ordin: „Să nu vă luptați nici cu cei mici, nici cu cei mari; ci numai cu regele din teritoriul numit Israel!” ³¹Când conducătorii carelor l-au văzut pe Iehoșafat, și-au zis: „Acesta este regele din teritoriul numit Israel!” Ei s-au întors spre el ca să-l atace. Atunci Iehoșafat a strigat disperat; și Domnul l-a ajutat. Dumnezeu i-a îndepărtat de la el. ³²Ei au renunțat să-l mai atace atunci când conducătorii carelor au constatat că nu este el regele din teritoriul numit Israel. ³³Apoi, un luptător cu arcul a tras o săgeată la întâmplare; și l-a lovit cu ea pe regele din teritoriul numit Israel – între zalele armurii lui. Regele i-a ordonat celui care conducea carul: „Întoarce și scoate-mă din zona de conflict; pentru că am fost rănit!” ³⁴Lupta s-a intensificat în acea zi. Regele din teritoriul numit Israel a stat în picioare în carul lui – în fața arameilor – până seara; dar în timp ce soarele apunea, a murit. **19** În timp ce Iehoșafat – regele celor din teritoriul numit Iuda – se întorcea acasă la Ierusalim, ²a venit înaintea lui Iehu – fiul vizionarului Hanani. El i-a zis regelui Ioșafat: „Tu ajuți pe cel păcătos și iubești pe cel care Îl urăște pe Domnul? Din această cauză, mânia Domnului este îndreptată împotriva ta! ³Totuși, s-au constatat și lucruri bune în tine – pentru că ai distrus din țară obiectele de închinare la Astartea și ai decis în inima ta să-L cauți pe Dumnezeu.” ⁴Iehoșafat a locuit în continuare la Ierusalim. Apoi a mai venit odată în mijlocul poporului. Atunci a parcurs țara de la Beer-Șeba până la regiunea muntoasă a urmașilor lui Efraim; și i-a adus înapoi la Dumnezeu strămoșilor lor, numit Domnul, pe oamenii din popor care locuiau acolo. ⁵Iehoșafat a desemnat judecători în țară – în fiecare oraș fortificat din teritoriul numit Iuda. ⁶El le-a zis judecătorilor: „Aveți grijă ce faceți, pentru că nu judecați cazurile unui om, ci voi judecați pentru Domnul care vă asistă atunci când pronunțați sentințe! ⁷Vă urez să vă însoțească acea corectitudine a Domnului! Fiți vigilenți și să vă faceți bine slujba; pentru că Dumnezeul nostru numit Domnul nu practică niciodată nedreptatea sau părtinirea; și el nu acceptă să I se dea mită!” ⁸Iehoșafat a mai numit și la Ierusalim pe unii dintre leviți, dintre preoți și dintre conducătorii de familii din poporul Israel – ca să facă

judecata Domnului și să rezolve neînțelegerile (oamenilor din popor). Aceia și-au stabilit locuința la Ierusalim. ⁹El le-a dat următoarea poruncă: „Să lucrați în frică de Domnul, permanent cu dreptate și din toată inima! ¹⁰Voi trebuie să-i învățați pe frații voștri care locuiesc în orașele lor, rezolvându-le orice caz de neînțelegere care ajunge să vă fie reclamat de ei: neînțelegeri cu privire la un omor sau cu privire la o anume lege, cu privire la vreo poruncă sau vreo reglementare. Pot veni și cu neînțelegeri cu privire la aplicarea unei anumite decizii. Veți fi în slujba lor; pentru ca astfel să nu se facă vinovați față de Domnul și să nu-I provoace mânia care ar veni apoi peste voi și peste oamenii din poporul vostru. Procedați așa; și nu veți fi vinovați! ¹¹Să știți că preotul Amaria este desemnat să fie conducătorul vostru pentru toate treburile Domnului; iar Zebadia – fiul lui Ismael – este liderul urmașilor lui Iuda pentru toate treburile regelui. În același timp, leviții vor slui înaintea voastră ca administratori. Încurajați-vă și lucrați; iar Domnul să fie cu acela care face binele!” **20** După un timp, moabiții și amoniții împreună cu niște meuniți au declanșat un război împotriva lui Iehoșafat. ²Mesagerii au venit la Iehoșafat și l-au informat, zicându-i: „O mare mulțime de oameni vine împotriva ta. Ei provin din zonele de dincolo de mare și din Edom. Au ajuns la localitatea Hațaton-Tamar din regiunea En-Ghedi!” ³Atunci lui Iehoșafat i-a fost frică. El a decis să-L întrebe pe Domnul; și a anunțat un post pentru oamenii din tot teritoriul numit Iuda. ⁴Acei oameni s-au adunat ca să ceară ajutor de la Domnul. Ei au venit din toate orașele teritoriului numit Iuda ca să solicite Domnului ajutor. ⁵Iehoșafat a stat în adunarea poporului numit Iuda – în Ierusalim – la casa Domnului, înaintea acelei curți noi; ⁶și a zis: „Doamne, Dumnezeul strămoșilor noștri, oare nu Tu ești Dumnezeu în cer? Oare nu guvernezi Tu toate regatele popoarelor? Mâna Ta deține autoritatea și forța; și nimeni nu Ți se poate opune! ⁷Oare nu Tu, Dumnezeul nostru, ești Cel care i-ai alungat (la început) pe locuitorii acestei țări din fața poporului Tău numit Israel ca s-o dai pentru totdeauna urmașilor lui Avraam – prietenul Tău? ⁸Ei au locuit în țară și au construit în ea un sanctuar pentru numele Tău, zicând: ⁹«Va fi posibil să vină împotriva noastră vreun dezastru – sabia, sau judecata, sau epidemia ori foametea. Dacă noi vom sta cu fața spre această casă și spre Tine – pentru că Numele Tău este în această casă – și dacă, în acea situație dificilă, vom striga spre Tine, Te rugăm să ne asculți și să ne salvezi!» ¹⁰Acum, privește la amoniți, la moabiți și la cei din muntele Seir – în teritoriul cărora nu i-ai permis lui Israel să intre atunci când venea de pe teritoriul Egiptului. Atunci, Israel i-a ocolit și nu i-a distrus. ¹¹Vezi cum ne recompensează ei: vin să ne alunge din proprietatea Ta pe care ne-ai dat-o ca moștenire! ¹²Dumnezeul nostru, oare nu-i vei judeca Tu? Noi suntem fără nici o șansă de victorie în fața acestei mari mulțimi de oameni care vine împotriva noastră! Nu știm ce să ne facem; dar ochii noștri sunt îndreptați spre Tine!” ¹³Toți bărbații din teritoriul numit Iuda stăteau în fața Domnului având copilașii, soțiile și fiii lor acolo. ¹⁴Atunci Spiritul Domnului a venit în mijlocul adunării peste Iahaziel – fiul lui Zaharia. Zaharia era fiul lui Benaia. Benaia era fiul lui Ieiel. Ieiel era fiul lui Matania – un levit dintre urmașii lui Asaf. ¹⁵Iahaziel a zis: „Voi – toți aceia care locuiți pe teritoriul numit Iuda –, voi, locuitori ai Ierusalimului și tu, rege Iehoșafat: ascultați! Domnul vă spune: «Nu vă temeți și nu vă speriați din cauza acestei mari mulțimi de oameni; pentru că lupta nu este a voastră, ci a lui Dumnezeu! ¹⁶Mâine să înaintați împotriva lor! Ei vor fi atunci urcați

prin zona de trecere numită Țiț; și îi veți găsi la capătul văii dinspre deșertul Ieruel.¹⁷ Voi nu veți lupta. Doar vă veți opri, veți sta și veți priviți salvarea pe care v-o va oferi Domnul!» Locuitori din teritoriul numit Iuda și din Ierusalim, nu vă temeți și nu vă speriați! Măine, mergeți înaintea lor; și Domnul va fi aliatul vostru!”¹⁸ Iehoșafat s-a închinat cu fața spre pământ. Toți oamenii din teritoriul numit Iuda și locuitorii Ierusalimului au căzut în fața Domnului și I s-au închinat.¹⁹ Leviții dintre urmașii lui Chehat și ai lui Corah s-au ridicat să-L laude pe Dumnezeu lui Israel numit Domnul. Ei L-au lăudat cu voce tare.²⁰ S-au sculat dimineața devreme și au plecat spre deșertul Tecoa. Atunci când au plecat, Iehoșafat s-a ridicat și a zis: „Urmași ai lui Iuda și locuitori ai Ierusalimului: ascultați-mă! Încredeți-vă în Dumnezeu vostru care se numește Domnul; și veți fi ajutați! Bazați-vă pe profeții Lui; și veți reuși!”²¹ Apoi s-a consultat cu poporul; și astfel i-a pus pe aceia care Îi cântau Domnului și pe cei care-L lăudau îmbrăcați cu haine sfinte, să meargă înaintea celor înarmați și să zică: „Lăudați pe Domnul! Bunătatea Lui durează pentru eternitate!”²² În momentul în care au început să cânte și să-L laude pe Domnul, El a organizat o ambuscadă împotriva coaliției care se formase din: amoniți, moabiți și locuitori din muntele Seir, veniți împotriva locuitorilor din teritoriul numit Iuda; și toți au fost învinși.²³ Amoniții și moabiții au luptat împotriva locuitorilor din Seir ca să-i distrugă și să-i anihileze. Când au terminat cu locuitorii din Seir, au venit rapid unii împotriva altora; și s-au distrus între ei.²⁴ Când oamenii din teritoriul numit Iuda au ajuns pe înălțimea de unde puteau vedea deșertul și au privit spre mulțimea dușmanilor, au constatat că acolo erau numai corpuri moarte care zăceau pe pământ. Niciunul nu scăpase.²⁵ Iehoșafat și poporul lui s-au dus și au adunat prada. Ei au găsit printre corpurile moarte multe bunuri, haine și vase valoroase. Au luat atât de multe, încât nu le-au putut duce (pe toate). Au avut nevoie de trei zile ca să adune prada; pentru că era foarte multă.²⁶ În a patra zi s-au strâns cu toții în valea Beraca. Acolo L-au binecuvântat pe Domnul. Astfel, au pus acelei văi numele Beraca; și așa i-a rămas numele până astăzi.²⁷ Apoi, toți bărbații din teritoriul numit Iuda și din Ierusalim au plecat și s-au întors la Ierusalim cu bucurie, mergând cu Iehoșafat în fața lor – pentru că Domnul îi înveselise din cauza victoriei împotriva dușmanilor lor.²⁸ Au intrat în Ierusalim cântând cu harpe, cu lire și cu goarne; și au mers spre casa Domnului.²⁹ Când au auzit că Domnul s-a luptat cu dușmanii lui Israel, teroarea lui Dumnezeu a venit peste toate regatele celorlalte țări.³⁰ Astfel, regatul lui Iehoșafat a beneficiat de liniște; și Dumnezeu pe care-l sluja, i-a dat pace cu toate popoarele din jurul țării lui.³¹ Iehoșafat a guvernat în teritoriul numit Iuda. El avea treizeci și cinci de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim douăzeci și cinci de ani. Mama lui se numea Azuba și era fiica lui Șilhi.³² El a avut comportamentul tatălui lui numit Asa; și nu a deviat deloc de la modelul oferit de el; ci a făcut ce era corect în relația lui cu Domnul.³³ Totuși, înălțimile nu au fost desființate, iar poporul tot nu și-a atașat (în totalitate) inima de Dumnezeu strămoșilor lui.³⁴ Celelalte fapte ale lui Iehoșafat – de la începutul guvernării lui și până la sfârșitul ei – au fost scrise în „Cronicile lui Iehu”, fiul lui Hanani. Ele au fost incluse în „Cartea regilor poporului Israel”.³⁵ După un timp, Iehoșafat – regele din teritoriul numit Iuda – s-a aliat cu Ahazia – regele teritoriului numit Israel – cel care s-a făcut vinovat de nedreptate.³⁶ A făcut alianță cu el ca să construiască niște corăbii pe care intenționau să le folosească pentru

deplasarea pe apă spre Tarșiș. Au construit acele corăbii la Ețion-Gheber. ³⁷Atunci Eliezer din Mareșa – fiul lui Dodava – a profețit împotriva lui Iehoșafat, zicând: „Pentru că te-ai aliat cu Ahazia, Domnul îți va distruge lucrarea!” Acele corăbii au fost rupte; și nu au mai reușit să navigheze până la Tarșiș. **21** Iehoșafat s-a culcat lângă părinții lui; și a fost înmormântat lângă ei în orașul lui David. Apoi în locul lui Iehoșafat a guvernat fiul lui numit Iehoram. ²Frații lui – fii ai lui Iehoșafat – erau: Azaria, Iehiel, Zaharia, Azaria, Mihail și Șefatia. Toți aceștia erau fiii lui Iehoșafat – cel care fusese regele celor din teritoriul numit Israel. ³Tatăl lor le dăduse multe daruri în aur, în argint și în lucruri scumpe. Le mai donase orașe fortificate în teritoriul numit Iuda. Dar îi dăduse dreptul la guvernare lui Iehoram – pentru că el era primul născut în familia lui. ⁴Când a urcat pe tronul regatului tatălui lui și și-a consolidat guvernarea, Iehoram i-a omorât cu sabia pe toți frații lui și pe unii dintre conducătorii poporului numit Israel. ⁵Iehoram avea treizeci și doi de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim opt ani. ⁶El a trăit conform modelului oferit de regii din teritoriul numit Israel, făcând ce este rău în relația lui cu Domnul – exact cum procedase familia lui Ahab – pentru că soția lui era chiar una dintre fiicele lui Ahab. ⁷Totuși, Domnul nu a dorit să distrugă familia lui David – din cauza legământului ratificat cu David. În baza acelui legământ, El îi promisese că va asigura permanent o lumină atât lui cât și urmașilor lui. ⁸În vremea guvernării lui Iehoram, (poporul numit) Edom s-a revoltat împotriva dominației celor din teritoriul numit Iuda; și și-a ales propriul lui rege. ⁹Iehoram a trecut limitele teritoriale ale Edomului împreună cu comandanții armatei lui și cu carele pe care le avea ea în dotare. Edomiții înconjuraseră atât pe Iehoram cât și pe conducătorii carelor lui. Dar Iehoram s-a sculat în mijlocul nopții și i-a învins. ¹⁰Revolta celor din Edom împotriva dominației celor din teritoriul numit Iuda continuă până astăzi. Tot în acele vremuri s-a revoltat și Libna împotriva dominației celor din teritoriul numit Iuda. Și s-a întâmplat acest lucru pentru că Iehoram L-a uitat pe Dumnezeu strămoșilor lui care se numește Domnul. ¹¹El a construit înălțimi în munții teritoriului numit Iuda, i-a determinat pe locuitorii Ierusalimului să se prostitueze și i-a dus în rătăcire pe locuitorii din „Iuda”. ¹²Profetul Ilie i-a trimis o scrisoare lui Iehoram, în care îi scria: „Dumnezeul strămoșului tău numit David, vorbește astfel: «Tu nu ai trăit ca tatăl tău – ca Iehoșafat – și nici conform modelului oferit de Asa – regele lui Iuda – ¹³ci te-ai comportat ca regii din teritoriul numit Israel. I-ai făcut pe locuitorii din teritoriul numit Iuda și pe locuitorii Ierusalimului să se prostitueze, așa cum a făcut familia lui Ahab. I-ai omorât pe frații tăi – pe fiii tatălui tău – care erau mai buni decât tine. ¹⁴Pentru că ai făcut toate aceste lucruri, să știi că Domnul va lovi cu un mare dezastru poporul tău, pe fiii tăi, pe soțiile tale și tot ce ai. ¹⁵Iar pe tine te va lovi cu o teribilă boală a organelor interne. Ea se va agrava în fiecare zi până când vor ieși organele interne din tine!».” ¹⁶Domnul a provocat spiritul filistenilor și al arabilor care locuiau în vecinătatea cușiților. Ei au venit să lupte împotriva lui Iehoram. ¹⁷Au înaintat împotriva celor din teritoriul numit Iuda, au pătruns în el, au jefuit toate bogățiile găsite în palatul regelui și i-au luat captivi pe fiii și pe soțiile lui. Nu i-au lăsat niciun fiu, cu excepția lui Ahazia care era cel mai mic dintre fiii lui. ¹⁸Apoi Domnul l-a lovit cu o boală de organe interne pentru care nu exista tratament sau vindecare. ¹⁹Ea s-a agravat în fiecare zi până când, după doi ani de dureri greu suportabile, i-au ieșit

organele; și astfel a murit în mari chinuri. Poporul lui nu a făcut foc în cinstea lui Iehoram – așa cum făcuseră la moartea strămoșilor lui. ²⁰Iehoram avea vârsta de treizeci și doi de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim opt ani. El a murit fără ca cineva să-l regrete. L-au înmormântat în orașul lui David, dar nu în mormântul regilor. **22** Locuitorii Ierusalimului l-au desemnat ca rege în locul lui Iehoram pe Ahazia, fiul lui mai mic – pentru că toți fiii lui mai mari fuseseră omorâți de grupul de invadatori care veniseră prin surprindere în tabără împreună cu arabii. Așa a început guvernarea lui Ahazia – fiul lui Iehoram – regele din teritoriul numit Iuda. ²Ahazia avea vârsta de douăzeci și doi de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim un an. Numele mamei lui era Atalia – o nepoată a lui Omri. ³Și el a trăit asemănător familiei lui Ahab, pentru că mama lui îl provoca să facă rău. ⁴Ahazia a făcut ce este rău în relația lui cu Domnul – exact ca cei din familia lui Ahab – pentru că după moartea tatălui lui, aceia i-au fost consilierii care l-au dus la dezastru. ⁵El a urmat sfatul lor și s-a dus cu Ioram – fiul lui Ahab, regele celor din teritoriul numit Israel – ca să lupte împotriva lui Hazael – regele Aramului – la Ramot-Ghilad. Dar acolo arameii l-au rănit pe Ioram. ⁶Atunci el s-a întors la Izreel, ca să i se vindece rănilor care i se făcuseră la Rama în timpul luptei cu Hazael, regele Aramului. Atunci Ahazia – fiul lui Iehoram, regele celor numiți „Iuda” – s-a dus la Izreel ca să-l vadă pe Ioram – fiul lui Ahab – care era rănit. ⁷Ahazia a venit la Ioram cu permisiunea lui Dumnezeu și pentru distrugerea lui; pentru că după ce a ajuns la Ioram, a plecat împreună cu el ca să-l întâmpine pe Iehu – fiul lui Nimși –, cel care fusese uns de Domnul ca să distrugă familia lui Ahab. ⁸În timp ce Iehu executa sentința judecătorească rostită împotriva familiei lui Ahab, s-a întâlnit cu conducătorii teritoriului numit Iuda și cu fiii fraților lui Ahazia care erau în slujba lui; și i-a omorât. ⁹Apoi a plecat să-l caute pe Ahazia. Oamenii lui Iehu l-au capturat (pe Ahazia) în Samaria, în timp ce se ascundea. Ei l-au adus la Iehu și l-au omorât. Apoi l-au înmormântat, pentru că își ziceau: „Este totuși nepotul lui Iehoșafat care l-a căutat pe Domnul din toată inima lui!” Astfel, nu a mai rămas nimeni din familia lui Ahazia care să aibă autoritatea de a conduce regatul. ¹⁰Când Atalia – mama lui Ahazia – a văzut că fiul ei a murit, a organizat un complot ca să-i omoare pe toți urmașii familiei regale a celor din teritoriul numit Iuda. ¹¹Dar Iehoșeba – fiica regelui Iehoram – l-a luat în secret pe Ioăș – fiul lui Ahazia – din mijlocul fiilor regelui, înainte ca ei să fie omorâți; și l-a pus împreună cu bona lui într-un dormitor. Astfel, Iehoșeba l-a ascuns (pe Ioăș) de Atalia; și ea nu l-a omorât. Iehoșeba era fiica regelui Iehoram, soție a preotului Iehoiada și sora lui Ahazia. ¹²Șase ani, Ioăș a rămas ascuns împreună cu ei în casa lui Dumnezeu. În acel timp, Atalia a guvernat țara. **23** În al șaptelea an, Iehoiada a avut curajul să facă un legământ cu acei conducători care aveau în subordinea lor sute de oameni: cu Azaria – fiul lui Ieroham –, cu Ismael – fiul lui Iehohanan –, cu Azaria – fiul lui Obed –, cu Maaseia – fiul lui Adaia – și cu Elișafat – fiul lui Zicri. ²Ei au mers prin tot teritoriul numit Iuda, i-au adunat pe leviți din toate orașele din „Iuda” și pe conducătorii familiilor lui Israel; apoi au venit cu ei la Ierusalim. ³Întreaga adunare a ratificat un legământ cu regele în casa lui Dumnezeu. Iehoiada le-a zis: „Acesta este fiul regelui! El va guverna – conform promisiunii făcute de Domnul urmașilor lui David. ⁴Deci vă comunic acum ce trebuie să faceți. O treime din numărul preoților și al leviților care vor intra în slujbă în ziua de Sabat, să stea ca paznici la intrări. ⁵O

(altă) treime să fie la palatul regelui; și o altă treime la poarta temeliei. Tot poporul care s-a adunat, să vină în curțile casei Domnului. ⁶Nimeni să nu intre în casa Domnului, cu excepția preoților și a leviților care trebuie să slujească. Lor și se va permite să intre – pentru că sunt sfinți. Dar toți ceilalți din popor să respecte porunca Domnului. ⁷Leviții trebuie să stea în jurul regelui – fiecare om având arma lui în mână. Oricine va intra în casă, să fie omorât. Stați aproape de rege atunci când va ieși și atunci când va intra.” ⁸Leviții și toți oamenii din teritoriul numit Iuda au făcut exact cum le-a ordonat preotul Iehoiada. Astfel, fiecare conducător și-a luat oamenii – atât pe cei care intrau în slujbă în ziua de Sabat, cât și pe cei care ieșeau de la slujbă atunci – pentru că preotul Iehoiada nu permisesese niciunui grup să plece de acolo. ⁹Apoi preotul Iehoiada le-a dat comandanților care aveau în subordine sute de oameni, lăncile și scuturile – atât pe cele mari cât și cele mici – care aparținuseră regelui David și care erau în casa lui Dumnezeu. ¹⁰Toți oamenii care formau acel popor – fiecare având arma în mână – s-au așezat în jurul regelui, din partea dreaptă a casei până în cea stângă, aproape de altar și de zidurile ei. ¹¹Atunci Iehoiada l-a adus pe fiul regelui, căruia i-a pus coroana pe cap și i-a dat în mână declarația. Iehoiada și fiii lui l-au numit rege și l-au uns (cu ulei) strigând: „Trăiască regele!” ¹²Când a auzit Atalia zgomotul produs de vocea poporului care alerga și-l aclama pe rege, a venit spre mulțimea de oameni care era adunată la casa Domnului. ¹³A privit și a văzut că regele stătea lângă stâlpul lui, la intrare. Comandanții și cei care sunau cu goarna, erau lângă rege. Tot poporul se bucura și suna din goarne; iar cântăreții cântau cântece de laudă cu instrumentele lor muzicale. Atunci Atalia și-a rupt hainele și a strigat: „Trădare! Trădare!” ¹⁴Preotul Iehoiada i-a trimis spre ea pe comandanții sutelor de luptători care conduceau armata, zicându-le: „Scoateți-o dintre rânduri; și oricine o va urma, să fie omorât cu sabia!” S-a întâmplat așa pentru că preotul mai zisese: „Să nu o omorâți în casa Domnului!” ¹⁵Au arestat-o în momentul în care trecea prin intrarea în palatul regelui și intenționa să ajungă la poarta cailor. Și au omorât-o acolo. ¹⁶Iehoiada a ratificat un legământ. Acel legământ s-a făcut între el și poporul împreună cu regele lui. Conform legământului, ei acceptau să fie poporul Domnului. ¹⁷Tot poporul s-a dus la templul lui Baal și l-a dărâmat. Ei au sfărâmat altarele și statuile care existau acolo. Apoi l-au omorât în fața altarelor pe preotul Matan. ¹⁸Iehoiada a desemnat pe preoții leviți să supravegheze casa Domnului – exact cu îi repartizase David – ca să aducă Domnului arderile integrale, conform prevederilor scrise în legea lui Moise. Acea slujbă trebuie făcută în mijlocul bucuriei și a cântecelor, conform regulii stabilite de David. ¹⁹Paznicii stăteau la porțile casei Domnului și nu permiteau să intre nici un om care, dintr-un motiv sau altul, era necurat. ²⁰Apoi Iehoiada a plecat însoțit de conducătorii sutelor de luptători, de cei educați, de comandanții poporului și de tot restul poporului țării. Ei au mers împreună cu regele – de la casa Domnului la palatul regal – trecând prin poarta de sus; și l-au pus apoi pe tronul regal. ²¹Tot poporul țării s-a bucurat; iar orașul a beneficiat de pace. Atalia nu mai trăia, pentru că fusese omorâtă cu sabia. **24** Ioasă avea vârsta de șapte ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim patruzeci de ani. Mama lui se numea Ţibia și era din Beer-Şeba. ²Ioasă a făcut ce este corect în relația lui cu Domnul – tot timpul cât a trăit preotul Iehoiada. ³Iehoiada i-a ales două soții; și astfel, în familia lui Ioasă s-au născut fii și fiice. ⁴Apoi Ioasă a decis în inima lui să renoveze casa

Domnului. ⁵I-a convocat pe preoți și pe leviți, cărora le-a zis: „Mergeți în orașele teritoriului numit Iuda și strângeți de la toți israelienii taxa anuală. Ea va fi folosită pentru renovarea casei Dumnezeului vostru. Achitați-vă repede de această sarcină!” Dar leviții nu s-au grăbit. ⁶Regele l-a chemat pe Iehoiada care era preotul-șef; și i-a zis: „De ce nu ai urmărit cu atenție leviții care erau însărcinați cu strângerea taxei de la populația din Ierusalim și din teritoriul numit Iuda, conform regulii stabilite prin Moise – sclavul Domnului – taxă care fusese aprobată de adunarea lui Israel pentru cortul declarației? ⁷Acea păcătoasă numită Atalia și fiii ei au devastat casa lui Dumnezeu și au dedicat baalilor toate lucrurile sfinte care erau în ea!” ⁸Atunci regele a poruncit să se facă o ladă pe care au pus-o afară, la poarta casei Domnului. ⁹Apoi au anunțat în teritoriul numit Iuda și în Ierusalim că oamenii trebuie să aducă Domnului donația stabilită în deșert, pentru Israel, de Moise – sclavul lui Dumnezeu. ¹⁰Ți conducătorii și întregul popor și-au adus donația cu bucurie – până când s-a umplut acea ladă. ¹¹De fiecare dată când lada era dusă de leviți la administratorii regali – când constatau că era prea mult argint în ea –, venea scribul regelui împreună cu slujitorul preotului conducător; și o goleau. Apoi leviții o luau și o duceau înapoi la locul ei. Așa procedau în fiecare zi; și astfel, ei au strâns mult argint. ¹²Apoi regele și Iehoiada dădeau argintul celor care executau lucrarea (de renovare) de la casa Domnului; iar aceia angajau zidari și tâmplari care lucrau pentru renovarea casei Domnului. Ei plăteau și lucrători în fier și în aramă, care reparau casa Domnului. ¹³Lucrătorii și-au început activitatea; și astfel, prin participarea lor, renovarea a înaintat până când au adus casa lui Dumnezeu într-o bună stare; și au consolidat-o. ¹⁴Când au terminat, au adus argintul rămas înaintea regelui și a preotului Iehoiada. Din acel argint au făcut unelte pentru casa Domnului: atât cele pentru slujbă, cât și pentru arderile integrale. Au mai făcut cupe și vase de aur și de argint. Cât timp a trăit Iehoiada, au fost aduse continuu arderi integrale la casa Domnului. ¹⁵Iehoiada a murit bătrân, după ce a trăit multe zile. La moartea lui, avea o sută treizeci de ani. ¹⁶L-au înmormântat în orașul lui David, în zona unde se înmormântau regii – pentru că făcuse numai bine în Israel, atât în relația lui cu Dumnezeu, cât și în ce privește casa Lui. ¹⁷După moartea lui Iehoiada, conducătorii din teritoriul numit Iuda au venit și au demonstrat că se subordonează regelui. Atunci regele a luat în considerare propunerile lor. ¹⁸Au abandonat interesul pentru casa Dumnezeului strămoșilor lor numit Domnul și au slujit imaginilor Astarteei și idolilor. Din această cauză, mânia Domnului a venit și s-a manifestat împotriva locuitorilor din teritoriul numit Iuda și împotriva Ierusalimului. ¹⁹Domnul le-a trimis profeți ca să vorbească împotriva lor și să-i întoarcă la El; dar poporul nu a acceptat să asculte ce i se spunea. ²⁰Atunci Spiritul lui Dumnezeu l-a umplut pe Zaharia – fiul preotului Iehoiada – care a stat în fața poporului și a zis: „Dumnezeu vă spune: «De ce ați încălcat poruncile Domnului? Nu veți avea succes! Pentru că L-ați uitat pe Domnul, și El vă va uita!»” ²¹Dar ei au conceput un plan de anihilare a lui Zaharia; și conform poruncii regelui, l-au omorât lovindu-l cu pietre în curtea casei Domnului. ²²Regele Ioasă au uitat tot binele pe care i-l făcuse Iehoiada – tatăl lui Zaharia – și i-a omorât fiul... În timp ce murea, Zaharia a zis: „Domnul să vadă și să judece!” ²³După un an de la moartea lui, armata Aramului a venit să lupte împotriva lui Ioasă. Ei au ajuns în teritoriul numit Iuda și la Ierusalim. Au distrus pe toți conducătorii poporului și au trimis toată prada regelui

din Damasc. ²⁴Chiar dacă armata arameilor a venit cu un mic număr de oameni, Domnul a făcut ca ea să învingă armata mult mai numeroasă a celor din teritoriul numit Iuda – pentru că Îl abandonaseră pe Dumnezeu strămoșilor lor care se numește Domnul. Astfel, arameii au pus în aplicare sentința pronunțată în urma faptelor lui Ioasă. ²⁵Când arameii au plecat de la el, l-au lăsat în mari chinuri. Slujitorii lui Ioasă au complotat împotriva lui din cauza sângelui fiului preotului Iehoiada; și l-au omorât în patul lui. Ioasă a murit; și a fost înmormântat în orașul lui David. Dar nu a fost înmormântat în mormântul regilor. ²⁶Cei care au complotat împotriva lui Ioasă, au fost: Zabad – fiul amonitei Șimat – și Iehozabad – fiul moabitei Șimrit. ²⁷Despre fiii lui și despre multele profeții care l-au vizat direct pe Ioasă și renovarea casei lui Dumnezeu, este scris în „Relatarea cărții regilor”. În locul lui Ioasă a guvernat fiul lui numit Amația. **25** Amația avea vârsta de douăzeci și cinci de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim douăzeci și nouă de ani. Mama lui se numea Iehoadin și era din Ierusalim. ²El a făcut ce este bine în relația lui cu Domnul; dar nu din toată inima. ³După ce și-a consolidat guvernarea, el i-a omorât pe slujitorii care-l omorâseră pe rege, adică pe tatăl lui. ⁴Totuși pe fiii lor nu i-a omorât – din cauza faptului că în acea lege numită Cartea lui Moise, este scrisă următoarea poruncă dată de Domnul: „Să nu-i omori pe părinți pentru faptele copiilor lor, dar nici pe copii pentru faptele părinților lor; ci fiecare om să fie omorât pentru păcatul lui.” ⁵Amația i-a strâns pe cei care locuiau în teritoriul numit Iuda, a organizat pe toți urmașii lui Iuda și ai lui Beniamin conform familiilor și conducătorilor de mii și de sute de oameni; apoi i-a numărat pe toți cei care aveau cel puțin douăzeci de ani. Astfel, el a găsit trei sute de mii de oameni speciali, capabili să participe la luptă și să folosească lancea și scutul. ⁶A mai plătit o sută de mii de luptători remarcabili din teritoriul numit Israel, dându-le o sută de talanți de argint. ⁷Dar un om al lui Dumnezeu a venit la rege și i-a zis: „Nu lua cu tine armata din teritoriul numit Israel; pentru că Domnul nu este aliatul lui Israel și nu va lupta pentru toți acești urmași ai lui Efraim!” ⁸Chiar dacă te vei duce și vei fi curajos în luptă, Dumnezeu va face să te prăbușești în fața dușmanului; pentru că El are putere atât să ajute cât și să anihileze pe cineva!” ⁹Amația i-a zis omului lui Dumnezeu: „Dar acum, eu am dat deja o sută de talanți celor din teritoriul numit lui Israel!” Omul lui Dumnezeu i-a răspuns: „Domnul poate să-ți dea (înapoi) mult mai mult decât atât!” ¹⁰Amația și-a despărțit oamenii de grupul venit din teritoriul locuit de urmașii lui Efraim. Apoi i-a trimis pe acei oameni acasă. Ei au fost foarte supărați pe cei din teritoriul numit Iuda; și s-au întors acasă înfuriați. ¹¹Amația s-a pregătit; și și-a condus poporul în Valea Sării. Acolo au omorât zece mii de oameni din Seir. ¹²Cei din teritoriul numit Iuda au capturat zece mii de bărbați vii, pe care i-au urcat pe vârful unei stânci; apoi i-au aruncat de-acolo – astfel încât toți aceia au murit. ¹³În acel timp, grupul pe care Amația îl trimisese înapoi și pe care nu îl lăsase să participe cu ei la luptă, invadase orașele teritoriului numit Iuda – din Samaria până la Bet-Horon –, omorâseră trei mii de oameni și luaseră o mare pradă. ¹⁴După ce s-a întors de la înfrângerea edomiților, Amația a adus zeii poporului din Seir și i-a pus să fie zeii lui. El se închina înaintea lor și ardea tămâie pentru ei. ¹⁵Mânia Domnului s-a declanșat împotriva lui Amația; și i-a trimis un profet care i-a vorbit astfel: „De ce ai întrebat pe zeii care nu și-au putut salva propriul popor în lupta cu tine?” ¹⁶În timp ce profetul vorbea, regele i-a zis: „Te-am desemnat eu să fii consilierul regelui?

Încetează! Sau vrei să te lovesc?” Profetul s-a oprit; apoi a adăugat: „Știi acum că Dumnezeu a decis să te distrugă – pentru că ai făcut acest lucru și nu ai ascultat de ȋi-am spus eu.” ¹⁷După ce s-a consultat cu alȋii, Amaȋia – regele celor din teritoriul numit Iuda – și-a trimis reprezentanȋi la Iehoăș – fiul lui Iehoahaz, rege al celor din teritoriul numit Israel – prin intermediul căroră i-a transmis: „Vino să ne confruntăm!” ¹⁸Dar Iehoăș – regele celor din teritoriul numit Israel – i-a răspuns lui Amaȋia – regele celor numiȋi Iuda – astfel: „Spinul din Liban a trimis un emisar la cedrul din Liban, să-i spună: «Dă-o pe fiica ta ca soȋie fiului meu!» Dar imediat, animalele sălbătice au trecut pe acolo și au călcat spinul cu picioarele lor. ¹⁹Tu zici: «Vedeȋi? Am învins Edomul!» Și astfel, ai devenit arogant în inima ta. Mai bine rămâi acasă! De ce să provoci un dezastru care ar conduce la căderea ta și la devastarea celor din teritoriul numit Iuda?” ²⁰Dar Amaȋia nu l-a ascultat – pentru că Dumnezeu decisese să-i facă pe cei din teritoriul numit Iuda să ajungă la discreȋia lui Iehoăș. Și urma să se întâmplesă așa pentru că ei practicaseră închinarea la zeii Edomului. ²¹În consecinȋă, Iehoăș – regele celor din teritoriul numit Israel – a început atacul. El și Amaȋia – regele celor din teritoriul numit Iuda – s-au confruntat la Bet-Șemeș, pe teritoriul numit „Iuda”. ²²Cei care proveneau din teritoriul numit Iuda, au fost învinși de cei care veneau din teritoriul numit Israel; și fiecare om a fugit acasă. ²³Iehoăș – regele celor din teritoriul numit Israel – l-a prins pe Amaȋia – regele celor numiȋi Iuda, fiul lui Ioăș, fiul lui Ahazia – la Bet-Șemeș; și l-a adus la Ierusalim. Apoi a spart zidul Ierusalimului de la poarta numită Efraim până la poarta unghiului – pe o lungime de patru sute de coȋi. ²⁴A luat tot aurul și tot argintul împreună cu toate obiectele pe care le-a găsit în casa lui Dumnezeu și care erau îngrijite de Obed-Edom. El a golit și tezaurul palatului regal. Apoi a luat prizonieri și s-a întors în Samaria. ²⁵Amaȋia – fiul lui Ioăș, regele celor numiȋi Iuda – a mai trăit încă cincisprezece ani după moartea lui Iehoăș – fiul lui Iehoahaz – regele celor numiȋi Israel. ²⁶Celelalte fapte ale lui Amaȋia, de la începutul guvernării lui și până la sfârșitul ei, oare nu sunt scrise în „Cartea regilor celor din teritoriul numit Iuda și a celor din teritoriul numit Israel?” ²⁷Din momentul în care Amaȋia s-a îndepărtat de Domnul, slujitorii lui au organizat un complot împotriva lui la Ierusalim. Amaȋia a fugit la Lachiș; dar ei au trimis după el niște oameni care l-au omorât acolo. ²⁸L-au adus pe cai și l-au înmormântat lângă părinȋii lui în orașul lui David. **26** Poporul din teritoriul numit Iuda l-a luat pe Uzia – care avea vârsta de șaisprezece ani – și l-a declarat rege în locul tatălui lui numit Amaȋia. ²Uzia a reconstruit Elatul și l-a readus sub autoritatea regatului numit Iuda – după ce regele Amaȋia s-a culcat lângă părinȋii lui. ³Uzia avea vârsta de șaisprezece ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim cincizeci și doi de ani. Mama lui se numea Iecolia și era din Ierusalim. ⁴El a făcut ce este corect în relaȋia lui cu Domnul – la fel cum făcuse tatăl lui numit Amaȋia. ⁵Uzia l-a căutat pe Dumnezeu în timpul vieȋii (profetu)lui Zaharia – cel care îl instruia învăȋându-l să aibă frică de Dumnezeu. Atât timp cât l-a căutat pe Domnul, El l-a ajutat să aibă succes. ⁶Când a plecat la luptă împotriva filistenilor, Uzia a dărmătat zidurile orașului Gat, zidurile orașului Iabne și zidurile orașului Așdod. Apoi a construit orașe în apropiere de Așdod și pe întregul teritoriu care fusese locuit de filistenii. ⁷Dumnezeu l-a ajutat împotriva filistenilor, împotriva arabilor care locuiau la Gur-Baal și împotriva meuniȋilor. ⁸Amoniȋii i-au plătit lui Uzia o taxă obligatorie. Despre faima

lui Uzia se vorbea până la limita teritorială a Egiptului – pentru că devenise o forță în acea zonă. ⁹Uzia a construit turnuri în Ierusalim, la poarta unghiului și la poarta văii. El a consolidat apoi zidurile orașului. ¹⁰A construit turnuri în deșert și a săpat multe fântâni – pentru că avea multe vite atât în zona deluroasă, cât și în cea de câmpie. Uzia avea oameni care îi lucrau terenurile agricole și vieri – atât în regiunea muntoasă cât și în văile fertile – pentru că îi plăcea să lucreze pământul. ¹¹El avea o armată care participa la război și care mergea la luptă acționând în diferite grupuri, conform organizării făcute de scribul Ieiel și de administratorul Maaseia. Totul se făcea conform indicațiilor lui Hanania care era unul dintre comandanții angajați în serviciu pentru rege. ¹²Numărul total al conducătorilor de familii, al luptătorilor remarcabili, era de două mii șase sute. ¹³Ei comandau armata formată din trei sute șapte mii cinci sute de bărbați care îl ajutau pe rege împotriva dușmanului participând la război cu armele lor. ¹⁴Uzia a dotat toată armata cu scuturi, cu lănci, cu coifuri, cu armură pentru piept, cu arcuri și cu praștii. ¹⁵A făcut la Ierusalim niște mașini inventate de un meșter. Acelea erau așezate pe turnuri și pe colțuri (le zidurilor), pentru ca să arunce săgeți și pietre mari. Faima lui Uzia a ajuns să fie cunoscută la mare depărare de țara lui – pentru că a fost ajutat într-un mod remarcabil, până a ajuns o mare forță în acea zonă. ¹⁶Dar când a fost puternic, a devenit arogant în inima lui; și acest fapt i-a determinat căderea. El nu l-a fost loial Dumnezeului lui numit Domnul; și a intrat în Templul Domnului ca să ardă tămâie pe altarul special destinat arderii ei. ¹⁷Preotul Azaria a intrat după el, însoțit de optzeci de bărbați curajoși care erau dintre preoții Domnului. ¹⁸Ei s-au opus regelui Uzia, zicându-i: „Uzia, nu-ți este permis să aduci tămâie Domnului! Doar acei preoți care sunt urmașii lui Aaron au fost sfințiți ca să aducă tămâie acolo! Ieși din sanctuar! Pentru că nu ai fost loial (față de Domnul), nu vei mai beneficia de cinste de la Dumnezeul care se numește Domnul!” ¹⁹Uzia avea deja în mână recipientul pentru tămâiere; și s-a supărat pe ei. În momentul în care s-a supărat pe preoți, i-a apărut lepră pe frunte, chiar acolo, în prezența preoților – în casa Domnului – lângă altarul destinat tămâierii. ²⁰Când preotul conducător numit Azaria și ceilalți preoți s-au întors și au privit spre el, au constatat că avea lepră pe frunte. Atunci ei l-au scos repede de acolo. De fapt, chiar Uzia s-a grăbit să iasă; pentru că îl lovise Domnul. ²¹Regele Uzia a rămas lepros până la moarte. Pentru că era lepros, el a fost îndepărtat de casa Domnului; și a locuit izolat într-o casă. În acele vremuri, Iotam e fost cel care a supravegheat palatul regelui și care a judecat poporul țării. El era fiul lui Uzia. ²²Celelalte fapte ale lui Uzia – de la începutul guvernării lui și până la sfârșitul ei – au fost scrise de profetul Isaia – fiul lui Amoț. ²³Uzia s-a culcat lângă părinții lui; și a fost înmormântat lângă ei în terenul de înmormântare care aparținea regilor – pentru că spuneau: „A fost lepros.” Apoi, în locul lui Uzia a guvernat fiul lui numit Iotam. **27** Iotam avea vârsta de douăzeci și cinci de ani când a început să guverneze; și a guvernat la Ierusalim șaisprezece ani. Mama lui se numea Ierușa și era fiica lui Țadoc. ²El a făcut ce este corect în relația lui cu Domnul – exact cum procedase și tatăl lui numit Uzia. Dar s-a comportat diferit de tatăl lui, în sensul că nu a intrat în Templul Domnului. Totuși, poporul a continuat să-și strice comportamentul. ³Iotam a construit poarta de sus a casei Domnului și a înălțat mult zidul Ofelului. ⁴El a construit orașe în regiunea muntoasă a teritoriului numit Iuda; iar în pădurile tinere și cu puțini copaci, a

construit fortărețe și turnuri. ⁵A luptat cu regele amoniților și l-a învins. În acel an, amoniții i-au dat o sută de talanți de argint, zece mii de cori de grâu și zece mii de cori de orz. În al doilea și al treilea an, amoniții i-au plătit la fel. ⁶Iotam a ajuns o forță respectabilă în zona lui – pentru că a avut un comportament (bun) constant în relația lui cu Dumnezeu care se numește Domnul. ⁷Celelalte fapte ale lui Iotam – toate războaiele lui și felul în care a trăit – este înregistrat în scris, în „Cartea regilor din teritoriul numit Israel și a celor din teritoriul numit Iuda”. ⁸El avea vârsta de douăzeci și cinci de ani când a început să guverneze; și a guvernat la Ierusalim șaisprezece ani. ⁹Iotam s-a culcat lângă părinții lui; și l-au înmormântat în orașul lui David. Apoi, în locul lui Iotam a guvernat fiul lui numit Ahaz. **28** Ahaz avea vârsta de douăzeci de ani când și-a început guvernarea; și a guvernat la Ierusalim șaisprezece ani. El nu a făcut ce este corect în relația lui cu Domnul cum procedase strămoșul lui: David; ²ci a avut comportamentul regilor din teritoriul numit Israel. Ahaz a făcut imagini turnate pentru Baal, ³a ars tămâie în valea Ben-Hinom și i-a trecut chiar și fiii prin foc – conform obiceiurilor idolatre ale popoarelor pe care Domnul le alungase din fața israelienilor. ⁴În plus, Ahaz a oferit sacrificii și tămâie (zeilor) pe înălțimi, pe dealuri și sub orice copac verde. ⁵Dumnezeul lui care se numește Domnul, l-a făcut să ajungă la mâna regelui Aramului. Arameii l-au învins și i-au luat mulți prizonieri pe care i-au adus la Damasc. Apoi Domnul a făcut ca Ahaz să fie învins și de regele din teritoriul numit Israel. Acela i-a produs o mare înfrângere. ⁶Pecah – fiul lui Remalia – a omorât într-o singură zi, în teritoriul numit Iuda, o sută douăzeci de mii de luptători – pentru că Îl abandonaseră pe Dumnezeu strămoșilor lor numit Domnul. ⁷Zicri – un luptător efraimit – l-a omorât pe Maaseia care era fiul regelui, pe Azricam care era conducătorul palatului și pe Elcana care era al doilea om după rege. ⁸Israelienii au luat de la frații lor două sute de mii de prizonieri. Între ei erau femei, fii și fiice. Au mai luat de la ei multă pradă pe care au adus-o la Samaria. ⁹Acolo era un profet al Domnului care se numea Oded. El ieșit înaintea armatei care venea în Samaria; și a zis: „În mânia Sa față de cei din teritoriul numit Iuda, Dumnezeu strămoșilor voștri numit Domnul i-a făcut să ajungă la discreția voastră. Dar voi i-ați omorât cu o supărare care a ajuns până la cer. ¹⁰Acum vă faceți planul să îi folosiți pe oamenii luați din teritoriul numit Iuda și din Ierusalim ca sclavi și ca slave... Dar oare voi nu sunteți vinovați față de Dumnezeu vostru care se numește Domnul? ¹¹Acum, ascultați-mă și eliberați prizonierii aduși de la aceia care aparțin poporului vostru; pentru că mânia Domnului este îndreptată împotriva voastră!” ¹²În același timp, niște bărbați dintre conducătorii urmașilor lui Efraim s-au manifestat împotriva celor care veneau de la război. Cei care și-au arătat dezaprobarea, se numeau: Azaria, fiul lui Iehohanan; Berechia, fiul lui Meșilemot; Ezechia, fiul lui Șalum și Amasa, fiul lui Hadlai. ¹³Aceștia le-au zis: „Nu-i aduceți aici pe prizonieri; pentru că altfel Domnul ne va acuza pentru această faptă! Vreți să adăugăm mai mult la păcatele și la greșelile noastre? Vina noastră este deja atât de mare; și mânia Lui foarte violentă este peste Israel!” ¹⁴Luptătorii au lăsat prizonierii și prada înaintea conducătorilor și a întregii adunări. ¹⁵Apoi oamenii care au fost desemnați pe nume, s-au ridicat și i-au ajutat pe prizonieri. Din prada luată, ei i-au îmbrăcat pe toți cei care erau fără haine. După ce i-au îmbrăcat, le-au dat încălțăminte, i-au hrănit, le-au dat să bea, i-au uns, i-au transportat pe măgari pe toți cei care erau obosiți și i-au adus la Ierihon – în orașul

palmierilor – la cei care erau rude apropiate cu ei. Apoi s-au întors în Samaria. ¹⁶În
acea vreme, regele Ahaz a solicitat ajutor de la regii Asiriei. ¹⁷Edomiții au venit din
nou, au învins pe cei care se numeau Iuda și le-au luat prizonieri. ¹⁸Filistenii au venit
în forță în orașele teritoriului numit Iuda din zona deluroasă și din Neghev. Ei au
cucerit următoarele orașe: Bet-Şemeş, Aialon, Ghederot, Soho cu satele din jurul lui,
Timna cu satele din jurul lui și Ghimzo cu satele din jurul lui. Apoi au locuit ei acolo.
¹⁹Domnul a umilit pe cei care se numeau Iuda din cauza lui Ahaz – regele lui Israel –
pentru că el a făcut ca păcatul din teritoriul numit Iuda să nu aibă limită; și a fost
foarte neloial Domnului. ²⁰Tiglat-Pileser – care era regele Asiriei – a venit să-l ajute;
dar i-a produs mai mult dezastru. ²¹Ahaz a luat tot ce era de aur în casa Domnului, în
palatul lui și în casele conducătorilor lui. El a dat toate acele obiecte regelui Asiriei;
dar această faptă nu i-a adus nici un avantaj. ²²În vremea când era în mare dificultate,
Ahaz a fost și mai neloial față de Domnul. Acesta a fost comportamentul regelui
Ahaz! ²³El a oferit sacrificii zeilor Damascului – adică celor care l-au înfrânt – pentru
că spusese: „Zeii regilor din Aram i-au ajutat pe aramei; deci le voi sacrifica și eu
animale, ca să mă ajute și pe mine!” Dar tocmai acei zei au fost cauza dezastrului
care a venit împotriva lui și a întregului popor numit Israel. ²⁴Ahaz a strâns vasele din
casa lui Dumnezeu, le-a tăiat în bucăți, a închis porțile casei lui Dumnezeu și a
construit altare (pentru închinarea la idoli) în toate colțurile Ierusalimului. ²⁵A
construit înălțimi în fiecare oraș din teritoriul numit Iuda – ca să aducă tămâie zeilor –
și a provocat astfel mânia Dumnezeului strămoșilor lui numit Domnul. ²⁶Celelalte
fapte ale lui Ahaz și tot comportamentul lui – de la începutul guvernării până la
sfârșitul acesteia – sunt scrise în „Cartea regilor teritoriului numit Iuda și ai celui
numit Israel”. ²⁷Ahaz s-a culcat lângă părinții lui; și l-au înmormântat în orașul
Ierusalim; dar nu l-au pus în mormântul regilor lui Israel. Apoi, în locul lui Ahaz a
guvern timer fiul lui numit Ezechia. **29** Ezechia a devenit rege la vârsta de douăzeci și
cinci de ani; și a guvernat la Ierusalim douăzeci și nouă de ani. Mama lui se numea
Abia; și era fiica lui Zaharia. ²Ezechia a făcut ce este corect în relația lui cu Domnul –
exact cum procedase strămoșul lui numit David. ³În primul an al guvernării lui, chiar
în prima lună, a deschis porțile casei Domnului și le-a reparat. ⁴I-a adus pe preoți și
pe leviți, i-a strâns în locul public din zona de Est ⁵și le-a zis: „Leviților, ascultați ce
vă spun! Sfințiți-vă; apoi sfințiți casa Dumnezeului strămoșilor noștri numit Domnul
și scoateți din sanctuar tot ce nu este curat; ⁶pentru că cei care au trăit înaintea
noastră, nu au fost loiali Dumnezeul nostru care se numește Domnul. Ei au făcut ce
este rău în relația lor cu Dumnezeul nostru numit Domnul; și au întrerupt slujirea Lui.
Și-au întors fața de la sanctuarul Domnului și l-au întors spatele... ⁷Ei au închis chiar
și porțile porticului, au stins candelarele, nu au mai ars tămâie și nu au mai adus în
sanctuar arderi integrale Dumnezeului lui Israel. ⁸Aceasta este cauza pentru care
mânia Domnului acționează împotriva locuitorilor din teritoriul numit Iuda și
împotriva Ierusalimului. Ea i-a făcut (pe israelieni) să trăiască în permanentă frică și
să fie ridicoli în ochii celorlalte popoare – așa cum vedeți să se întâmplă (de atât
timp). ⁹Astfel, părinții noștri au căzut loviți de sabie; iar fiii noștri, fiicele noastre și
soțiile noastre sunt în captivitate. ¹⁰Acum vreau să știți că în inima mea îmi doresc să
ratificăm un legământ cu Dumnezeul lui Israel care se numește Domnul – pentru ca
mânia Lui foarte vehementă să plece de la noi. ¹¹Fiii mei, nu stați în indiferență;

pentru că pe voi v-a ales Domnul ca să fiți înaintea Lui pentru slujire, ca să lucrați pentru El și să-I aduceți tămâie!”¹² Atunci au venit la Ezechia mai mulți leviți. Dintre chehatiți au venit: Mahat – fiul lui Amasai – și Ioel, fiul lui Azaria. Dintre merariți au venit: Chiș – fiul lui Abdi – și Azaria, fiul lui Iehalel-El. Dintre gherșoniți au venit: Ioah – fiul lui Zima – și Eden, fiul Ioah.¹³ Dintre urmașii lui Elișafan au venit: Șimri și Ieiel. Dintre urmașii lui Asaf au venit: Zaharia și Matania.¹⁴ Dintre urmașii lui Heman au venit: Iehiel și Șimei; iar dintre urmașii lui Iedutun au venit: Șemaia și Uziel.¹⁵ Toți aceștia și-au convocat frații, s-au sfințit și au venit să curețe casa Domnului – conform poruncii regelui care respecta cuvintele Domnului.¹⁶ Preoții au intrat în casa Domnului ca s-o curețe; și au scos în curtea Templului Domnului toate lucrurile necurate pe care le-au găsit în ea. Leviții le-au luat și le-au dus afară, lângă valea Chidron.¹⁷ Au început să sfințească Templul în prima zi a primei luni. În a opta zi a lunii, au intrat în porticul Domnului. Au sfințit apoi casa Domnului într-o perioadă de opt zile. Astfel, în a șaisprezecea zi din prima lună, ei au terminat această acțiune.¹⁸ Apoi s-au dus înăuntru – la regele Ezechia – și au zis: „Am curățat casa Domnului în totalitate: altarul arderilor integrale și toate uneltele lui, masa pentru pâinea prezentării și toate uneltele ei.¹⁹ Am curățat și toate uneltele care au fost profanate de regele Ahaz în timpul guvernării lui în perioada de trădare a Domnului. Le-am refăcut, le-am sfințit și acum ele sunt în fața altarului Domnului.”²⁰ Regele Ezechia s-a trezit dimineața devreme, a convocat pe conducătorii (orașului) care-i slujeau și s-au dus cu ei la casa Domnului.²¹ Au luat șapte viței, șapte berbeci, șapte miei și șapte țapi – pe care urma să-i ofere ca sacrificiu pentru păcat, pentru ca sacrificiu pentru regat, ca sacrificiu pentru sanctuar și ca sacrificiu pentru oamenii din teritoriul numit Iuda. Regele le-a spus urmașilor lui Aaron – care erau preoți – să aducă arderile integrale pe altarul Domnului.²² Au înjunghiat vitele; iar preoții au luat sângele lor și au stropit cu el altarul. Apoi au înjunghiat berbecii și au stropit altarul și cu sângele lor. După ce au înjunghiat berbecii, au făcut același lucru și cu miei și au stropit pe altar cu sângele lor.²³ Apoi au luat țapii destinați sacrificiului pentru păcat și i-au adus înaintea regelui și a adunării. Ei și-au pus mâinile peste țapi.²⁴ Preoții au înjunghiat țapii și au făcut achitarea păcatelor întregului Israel cu sângele acestora – pentru că regele poruncise ca arderea integrală și sacrificiul pentru păcat să fie aduse pentru întregul popor numit Israel.²⁵ El îi pusese pe leviți să stea în casa Domnului cu citele, cu harpe și cu lire – așa cum porunciseră David, Gad – vizionarul regelui – și profetul Natan. Aceia procedaseră așa pentru că porunca (despre acest lucru) fusese dată de Domnul prin intermediul profeților Săi.²⁶ Leviții stăteau acolo cu instrumentele lui David, iar preoții foloseau goarneau.²⁷ Atunci când Ezechia a poruncit să fie adusă arderea integrală pe altar – chiar în momentul în care a fost pusă arderea integrală acolo –, a început și cântarea în cinstea Domnului în sunetul goarnelor și al instrumentelor lui David, regele poporului Israel.²⁸ Atunci, toată adunarea s-a închinat; cântăreții au cântat cântecul și au sunat cu goarneau până s-a terminat arderea integrală.²⁹ Când arderea integrală a fost total consumată de foc, regele împreună cu toți cei prezenți acolo au îngenunchat și s-au închinat (încă odată).³⁰ Regele Ezechia și conducătorii i-au provocat pe leviți să-L laude pe Domnul folosind versurile compuse de David și de vizionarul Asaf. Ei L-au lăudat bucuroși, s-au aplecat și s-au închinat (din nou).³¹ Văzând tot ce s-a întâmplat, Ezechia a zis:

„Acum, pentru că v-ați dedicat Domnului, apropiați-vă și aduceți sacrificii și daruri de mulțumire în casa Domnului!” Astfel, adunarea a adus sacrificii și daruri de mulțumire; iar toți cei care manifestau generozitate în inima lor, au oferit arderi integrale.³² Numărul arderilor integrale oferite de adunare a fost de șaptezeci de viței, o sută de berbeci și două sute de miei. Toate aceste animale au fost aduse Domnului ca ardere integrală.³³ Au mai închinat Domnului șase sute de viței și trei mii de oi.³⁴ Dar preoții au fost prea puțini pentru toate aceste sacrificii. Astfel, cei care erau acolo, nu au putut să ia pielea de pe toate animalele care fuseseră aduse ca să fie arse integral. Atunci rudele lor – leviții – i-au ajutat până au terminat slujba și până s-au sfințit și ceilalți preoți; pentru că leviții se sfințiseră cu mai multă pasiune.³⁵ Au fost oferite multe arderi integrale, plus grăsimea sacrificiilor de pace împreună cu sacrificiile de băutură care erau aduse cu fiecare ardere integrală. Astfel a fost refăcută slujba la casa Domnului.³⁶ Ezechia și tot poporul s-au bucurat pentru că Dumnezeu a avut grijă de popor. Și tot ce s-a întâmplat, nu fusese anticipat de nimeni. **30** Ezechia a trimis reprezentanții lui în tot teritoriul numit Iuda și în Israel. El a scris scrisori chiar și urmașilor lui Efraim și celor care proveneau din Manase. Prin intermediul lor, Ezechia îi chema la casa Domnului – în Ierusalim – pentru a sărbători Paștele Dumnezeului lui Israel numit Domnul.² Regele discutase la Ierusalim cu conducătorii care erau în slujba lui și cu toată adunarea. Apoi au decis să sărbătorească Paștele în a doua lună.³ Nu au putut să-l sărbătorească la vremea stabilită – pentru că nu se sfințiseră suficient de mulți preoți; iar poporul nu se adunase tot la Ierusalim.⁴ Propunerea a plăcut atât regelui, cât și celorlalți oameni care formau restul adunării.⁵ În consecință, ei au dat o poruncă. Ea prevedea că trebuie să se parcurgă tot Israelul – de la Beer-Șeba până la teritoriul locuit de urmașii Dan – pentru a-i chema pe oameni la Ierusalim ca să sărbătorească Paștele Dumnezeului lui Israel numit Domnul. De mult timp nu-l mai sărbătoriseră cu participarea unui mare număr de israelieni, așa cum era scris.⁶ Conform poruncii regelui, mesagerii au dus scrisorile din partea lui și din partea conducătorilor în tot teritoriul numit Israel și în cel numit Iuda. În ele se spunea: „Israelieni, întoarceți-vă la Domnul care este Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Israel; iar El se va întoarce la puținii israelieni care au scăpat din mâinile regilor Asiriei! ⁷Nu fiți ca părinții și ca frații voștri care n-au fost loiali față de Dumnezeul strămoșilor voștri numit Domnul și pe care El i-a lăsat să fie distruși așa cum constatați astăzi! ⁸Nu vă încăpățânați ca părinții voștri! Împăcați-vă cu Domnul și veniți la sanctuarul pe care l-a sfințit El pentru eternitate! Slujiți Dumnezeului vostru numit Domnul; pentru ca astfel să se depărteze de la voi violenta Lui mânie! ⁹Să știți că dacă vă veți întoarce la Domnul, frații voștri și fiii voștri vor beneficia de bunătate din partea celor care i-au folosit ca sclavi; și astfel, ei se vor putea întoarce în această țară. Dumnezeul vostru care se numește Domnul este bun și milos; și nu-Și va întoarce fața de la voi – dacă vă întoarceți la El!” ¹⁰Mesagerii au mers prin fiecare oraș din teritoriul locuit de urmașii lui Efraim și prin cel al urmașilor lui Manase – până în teritoriul urmașilor lui Zabulon; dar oamenii râdeau de ei și-i ridiculizau. ¹¹Totuși, au existat unii dintre urmașii lui Așer, dintre urmașii lui Manase și din teritoriul lui Zabulon care s-au smerit și au venit la Ierusalim. ¹²Chiar și pe cei din teritoriul numit Iuda i-a unit mâna lui Dumnezeu, pentru ca ei să se conformeze

poruncii regelui și a conducătorilor din slujba lui. Aceea era, de fapt, o poruncă dată în acord cu prevederile Cuvântului Domnului. ¹³În a doua lună, o mulțime de oameni s-a adunat la Ierusalim ca să celebreze Sărbătoarea Turtelor. Era o adunare foarte mare. ¹⁴S-au ridicat și au îndepărtat altarele care erau în Ierusalim. Au desființat și toate altarele pe care se ardea tămâie (idolilor); și le-au aruncat în valea Chidron. ¹⁵Apoi, în a paisprezecea zi din a doua lună, au înjunghiat mieii pentru Paște. Preoții și leviții s-au smerit, s-au sfințit și au oferit arderi integrale la casa Domnului. ¹⁶Ei stăteau la locurile lor – conform deciziei referitoare la ei existentă în legea lui Moise – omul lui Dumnezeu. Preoții stropeau sângele pe care-l luau de la leviți. ¹⁷Pentru că în acea adunare erau mulți oameni care nu se sfințiseră, leviții au înjunghiat ei mieii de Paște pentru toți aceia care nu erau curați și care nu putuseră să îi închine personal Domnului. ¹⁸O mare mulțime de oameni – dintre cei veniți din teritoriul numit Efraim, din cel numit Manase, din cel numit Isahar și din cel numit Zabulon – nu se curățaseră și nu mâncaseră animalul sacrificat ca Paște, așa cum era scris. Dar Ezechia s-a rugat pentru ei, zicând: „Domnul care este bun, să-i ierte pe toți acești oameni. ¹⁹Ei sunt dintre cei care au decis în inimile lor să-L caute pe Dumnezeu – pe Domnul care este Dumnezeul strămoșilor lor – chiar și fără sfânta curățare!” ²⁰Domnul l-a ascultat pe Ezechia și a vindecat poporul. ²¹Israelienii prezenți la Ierusalim au celebrat cu mare bucurie Sărbătoarea Turtelor – șapte zile. Leviții și preoții Îl laudau pe Domnul în fiecare zi cu instrumentele făcute pentru laudarea Lui. ²²Ezechia i-a încurajat pe toți leviții care demonstraseră o bună cunoaștere a slujbei care se făcea pentru Domnul. Ei au mâncat șapte zile din partea special rezervată lor, au adus sacrificii de pace și I-au mulțumit Dumnezeului strămoșilor lor care se numește Domnul. ²³Întreaga adunare a decis să mai celebreze încă șapte zile. Astfel, ei au celebrat cu bucurie încă șapte zile. ²⁴Au procedat astfel pentru că Ezechia – regele celor din teritoriul numit lui Iuda – oferise adunării o mie de viței și șapte mii de oi; iar conducătorii care erau cu el oferiseră adunării o mie de viței și zece mii de oi – pentru că se sfințiseră mulți preoți. ²⁵Toată adunarea celor din teritoriul numit Iuda împreună cu preoții și cu leviții, plus toți cei veniți din teritoriul numit Israel împreună cu străinii veniți de-acolo și din cel numit Iuda, s-au bucurat împreună. ²⁶A fost o mare bucurie în Ierusalim – cum nu se mai cunoscuse din vremea regelui Solomon – fiul lui David – care a fost regele (întregu)lui Israel. ²⁷Preoții și leviții s-au ridicat și au binecuvântat poporul. Vocea lor a fost auzită (de Domnul); și rugăciunea lor a ajuns până la sfânta Sa locuință: până la cer. **31** Când s-au terminat toate acestea, toți israelienii care fuseseră prezenți acolo, au plecat spre orașele teritoriului numit Iuda. Ei au sfărâmat pietrele sacre, au retezat statuile închinat Astarteei, au dărâmat înălțimile și altarele din tot teritoriul numit Iuda, Beniamin, Efraim și Manase; și nu și-au încetat acțiunea până nu le-au distrus pe toate. Apoi toți israelienii s-au întors în orașele lor – fiecare la proprietatea lui. ²Ezechia a pus din nou pe rânduri grupele preoților și ale leviților – fiecare cu slujba lui de preot sau de levit. Ei își îndeplineau datoriile pentru arderea integrală, pentru sacrificiile de pace, pentru orice altă slujbă sau pentru mulțumire și laudă la porțile taberei Domnului. ³Regele a donat o parte din averile lui pentru arderile integrale, adică pentru acelea de dimineață și de seară, pentru cele oferite în zilele de Sabat, de lună nouă și de sărbători – așa cum este scris în legea Domnului. ⁴El a ordonat poporului care locuia

în Ierusalim să doneze o parte din bunurile lor preoților și leviților – pentru ca astfel, ei să se poată dedica legii Domnului. ⁵Când s-a răspândit acest anunț, israelienii și-au înmulțit darurile aduse din primele rezultate ale agriculturii: din grâne, din must, din ulei, din miere și din toate fructele câmpului. Au adus din toate acestea a zecea parte; și astfel s-au adunat produse alimentare din abundență. Ei au donat din tot ce aveau. ⁶Atât israelienii, cât și cei din teritoriul numit Iuda – care locuiau în orașele numite astfel – au dat și ei a zecea parte din boi și din oi. Au mai donat zece la sută din lucrurile sfinte care erau închinat Dumnezeuului lor numit Domnul. Le-au adus și le-au făcut grămezi. ⁷Au început să facă acele grămezi în a treia lună; și au terminat (de adus) în a șaptea lună. ⁸Când Ezechia și conducătorii poporului au venit și au văzut grămezile, au binecuvântat pe Domnul și pe poporul Său numit Israel. ⁹Ezechia i-a întrebat pe preoți și pe leviți despre grămezile strânse. ¹⁰Azaria care era preotul conducător și provenea din familia lui Țadoc, i-a zis: „De când au început să vină la casa Domnului aceste bunuri prin participare benevolă (din partea poporului), am mâncat, ne-am săturat și încă a mai rămas mult; pentru că Domnul a binecuvântat poporul Său și avem un mare surplus.” ¹¹Ezechia le-a poruncit să pregătească niște camere în casa Domnului; și ei le-au pregătit. ¹²Au adus acolo în mod onest donațiile, zecimea și lucrurile sfinte. Conducătorul responsabil de acestea era levitul Conania; iar fratele lui, numit Șimei, era al doilea, după el. ¹³Iehiel, Azazia, Nahat, Asael, Ierimot, Iozabad, Eliel, Ismachia, Mahat și Benaia erau supraveghetori. Toți aceștia erau conduși de Conania și de Șimei – fratele lui. Fuseseră desemnați de regele Ezechia în acest scop și de Azaria – cel care era responsabilul-șef al casei lui Dumnezeu. ¹⁴Levitul Core – fiul lui Imna – care era portar pentru partea de est, răspundea de darurile benevole aduse lui Dumnezeu, de împărțirea lucrurilor aduse prin participare benevolă oferite Domnului și de lucrurile foarte sfinte. ¹⁵Eden, Miniamin, Iosua, Șemaia, Amaria și Șecania locuiau în orașele preoților; și erau conduși de Core. Ei împărțeau în mod corect rudelor lor partea care le revenea – conform grupurilor de care aparțineau, indiferent că erau mari sau mici. ¹⁶Acea distribuție era făcută și celor înscriși în genealogii, adică băieților care împliniseră vârsta de cel puțin trei ani și aparțineau familiilor celor care veneau în fiecare zi la casa Domnului pentru slujbele de care erau responsabili conform grupurilor lor. ¹⁷Distribuția mai viza atât pe preoții înscriși în genealogii conform familiilor lor, cât și pe leviții care aveau cel puțin vârsta de douăzeci de ani – conform responsabilităților lor în cadrul grupurilor de care aparțineau. ¹⁸Acest fapt însemna că din ce se donase, se distribuia întregii adunări a celor înscriși în genealogii, incluzând pe toți copiii lor, pe soțiile lor, pe fiii și pe fiicele lor. Toți aceia se păstrasera sfinți în mod consecvent. ¹⁹Pentru urmașii lui Aaron care erau preoți și care locuiau în teritoriile cu pășuni din apropierea fiecărui oraș preoțesc, au fost numiți oameni care să dea partea corespunzătoare tuturor băieților îndrumați de preoți și tuturor acelor dintre leviții care erau înscriși în genealogii. ²⁰Așa a procedat Ezechia în tot teritoriul numit Iuda. El a făcut ce este bine, corect și adevărat în relația cu Dumnezeuul lui care se numește Domnul. ²¹Toată lucrarea pe care a început-o pentru slujirea de la casa lui Dumnezeu și care se referea la lege(a mozaică) sau la porunci – implicând căutarea Dumnezeuului lui – a fost făcută din toată inima; și astfel, el a reușit să realizeze tot ce și-a propus. **32** După aceste fapte de loialitate (față de Domnul), a venit Sanherib –

regele Asiriei. El a intrat în teritoriul numit Iuda și și-a orientat tabăra în direcția orașelor consolidate. Se gândea să le cucerească pentru el. ²Ezechia a constatat venirea lui Sanherib și că el vrea să lupte împotriva Ierusalimului. ³Atunci el a consultat conducătorii și luptătorii lui. Apoi, la propunerea lui, ei au decis împreună să astupe izvoarele din exteriorul orașului. ⁴S-a adunat mult popor care a astupat toate izvoarele și valea prin care curgea apă spre mijlocul teritoriului; pentru că își ziceau: „De ce să vină regii Asiriei și să găsească apă din abundență?” ⁵Ezechia s-a încurajat și a refăcut tot zidul care fusese spart. El l-a înălțat până la turnuri. Ezechia a mai înălțat încă un zid în exterior și a întărit Milo din orașul lui David. El a făcut multe arme și multe scuturi. ⁶A numit conducători ai poporului în vederea războiului. I-a adunat în zona liberă din fața porții orașului; și i-a încurajat zicându-le: ⁷„Consolidați-vă forțele și încurajați-vă! Nu vă temeți și nu vă speriați de regele Asiriei și de întreaga mulțime de luptători care este cu el; pentru că sunt mai mulți cu noi decât aceia care sunt cu el!” ⁸„Îl ajută doar un braț de carne; dar cu noi este Dumnezeuul nostru numit Domnul, ca să ne ajute și să susțină bătăliile noastre!” Poporul a avut încredere în cuvintele lui Ezechia – regele teritoriului numit Iuda. ⁹După un timp, Sanherib – regele Asiriei – a ajuns în fața Lachișului împreună cu toate forțele lui. Atunci i-a trimis pe slujitorii lui la Ierusalim. Ei au venit la Ezechia – regele celor din teritoriul numit Iuda – și la întregul popor numit astfel care era la Ierusalim, ca să le spună: ¹⁰„Sanherib – regele Asiriei – vă transmite: «În ce vă încredeți voi sfidând iminentul asediu și rămânând în Ierusalim?» ¹¹Oare nu vă înșeală Ezechia, ca să vă ducă la moarte prin înfometare și însetare, când vă spune că Dumnezeuul vostru numit Domnul vă va scăpa din mâna regelui Asiriei!? ¹²Oare nu Ezechia l-a îndepărtat înălțimile și altarele, poruncind celor numiți Iuda și Ierusalimului să se închine numai înaintea unui singur altar și doar pe acela să fie arsă tămâie? ¹³Nu știți ce am făcut eu împreună cu părinții mei tuturor popoarelor celorlalte țări? Au putut oare zeii popoarelor pământului să-și salveze țările din mâna mea? ¹⁴Care dintre toți zeii acestor popoare care au fost distruse de părinții mei, au putut să-și scape poporul din mâna mea? Deci cum va putea Dumnezeuul vostru să vă salveze din mâna mea? ¹⁵Vă avertizez să nu-i permiteți lui Ezechia să vă înșele! Nu-l lăsați să vă ducă în eroare! Nu vă încredeți în Cel pe care-L numiți Domnul; pentru că niciunul dintre zeii vreunui popor sau ai vreunui regat nu au putut să-și salveze poporul din mâna mea și din mâna părinților mei! Nici Dumnezeuul vostru nu va putea să vă scape din mâna mea!».” ¹⁶Slujitorii lui au mai vorbit și alte lucruri împotriva Dumnezeuului numit Domnul și împotriva lui Ezechia – slujitorul Său. ¹⁷Sanherib făcuse și scrisori ca să-L calomnieze pe Dumnezeuul lui Israel care se numește Domnul. În ele, spunea despre El astfel: „Așa cum zeii popoarelor pământului nu și-au putut salva popoarele din mâna mea, nici Dumnezeuul lui Ezechia nu-și va scăpa poporul de mine!” ¹⁸Reprezentanții lui Sanherib au proclamat aceste lucruri strigându-le și în limba iudaică, pentru ca poporul din Ierusalim care era pe zid să el audă și să se sperie. Astfel, el își pregătea capturarea orașului. ¹⁹Reprezentanții regelui Asiriei au vorbit despre Dumnezeuul Ierusalimului ca despre zeii celorlalte popoare de pe pământ care sunt făcuți de mâini omenești. ²⁰Dar regele Ezechia și profetul Isaia – fiul lui Amot – s-au rugat cu privire la acest plan și au strigat spre cer. ²¹Domnul a trimis un înger care a omorât orice luptător remarcabil, orice conducător și orice comandant din

tabăra regelui Asiriei. Apoi, acel rege s-a întors rușinat în țara lui. Când a intrat în templul zeului lui, unii dintre fiii pe care-i avea, l-au înjunghiat acolo cu sabia.²² Așa a salvat Domnul pe Ezechia și pe locuitorii Ierusalimului de Sanherib – regele Asiriei – și de toți ceilalți dușmani ai lor. El i-a protejat din toate părțile.²³ Mulți au venit la Ierusalim cu daruri pentru Domnul și au adus cadouri pentru Ezechia – regele lui Iuda – care, începând de atunci a fost înălțat în ochii tuturor popoarelor.²⁴ În acele zile, Ezechia s-a îmbolnăvit și urma să moară în scurt timp. El s-a rugat Domnului care i-a vorbit și i-a dat un semn.²⁵ Dar Ezechia nu s-a comportat conform binefacerii primite. Astfel, el a devenit arogant în inima lui; și a făcut ca mânia Domnului a să vină peste el, peste cei numiți „Iuda” și peste Ierusalim.²⁶ Totuși, Ezechia s-a smerit, abandonând aroganța lui – împreună cu locuitorii Ierusalimului. Atunci mânia Domnului nu a venit peste ei în vremea guvernării lui Ezechia.²⁷ El a avut foarte multă bogăție și o mare glorie. Ezechia și-a făcut camere speciale pentru argint, pentru aur, pentru pietre prețioase, pentru substanțe parfumate, pentru scuturi și pentru diverse vase scumpe.²⁸ A construit depozite pentru recolta de cereale, pentru must și pentru ulei. A mai făcut grajduri pentru o diversitate de animale domestice mari și staule pentru oi.²⁹ El și-a construit orașe și a avut multe turme și multe cirezi – pentru că Dumnezeu i-a dat foarte multă avere.³⁰ Ezechia este cel care a astupat izvorul de sus al Ghihonului și i-a deviat cursul lui în jos, spre partea de vest a orașului lui David. Ezechia a reușit în tot ce și-a propus să facă.³¹ Apoi, când emisarii conducătorilor din Babilon au venit la el ca să întrebe despre semnul care fusese în țară, Dumnezeu l-a abandonat ca să-l testeze și să cunoască tot ce era în inima lui.³² Celelalte fapte ale lui Ezechia și dovezile lui de loialitate (față de Domnul) sunt scrise în „Viziunea profetului Isaia” – fiul lui Amoț – și în „Cartea regilor teritoriului numit Iuda și ai celui numit Israel”.³³ Ezechia s-a culcat lângă părinții lui și a fost înmormântat în cel mai onorabil loc al mormântului urmașilor lui David. La moartea lui, toți oamenii din teritoriul numit Iuda și din Ierusalim, i-au arătat multă cinste. Apoi, în locul lui Ezechia a guvernat fiul lui numit Manase. **33** Manase avea vârsta de doisprezece ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim cincizeci și cinci de ani.² El a făcut ce este rău în relația lui cu Domnul. A trăit conform obiceiurilor idolatre ale popoarelor pe care Domnul le alungase din fața israelienilor.³ A reconstruit înălțimile pe care le dărâmasese tatăl lui numit Ezechia, a înălțat altare baalilor, a făcut imagini Astarteei, s-a închinat tuturor constelațiilor cerului și le-a slujit.⁴ A construit în casa Domnului niște altare, deși despre acel loc El spusese: „În Ierusalim va fi (doar) numele Meu pentru totdeauna!”⁵ Manase a construit altare dedicate tuturor constelațiilor de pe cer și le-a pus în cele două curți ale casei Domnului.⁶ El și-a trecut fiii prin foc în valea Ben-Hinom, a practicat descântatul, ghicitul și vrăjitoria. A apelat la cei care cheamă spiritele morților și la cei care folosesc formule magice. El a făcut mult rău în ochii Domnului, declanșându-i mânia.⁷ A luat statuia idolului pe care îl făcuse și a pus-o în casa lui Dumnezeu – în locul despre care Dumnezeu îi spusese lui David și lui Solomon, fiul acestuia, astfel: „În această casă și în Ierusalim – pe care l-am ales dintre toate orașele triburilor lui Israel – voi pune numele Meu (care trebuie să fie acolo în mod exclusiv) pentru eternitate.⁸ Nu voi mai permite ca piciorul poporului Israel să se depărteze de țara pe care le-am dat-o strămoșilor voștri. Și toate acestea se vor întâmpla dacă vor avea grijă să

respecte tot ce le-am poruncit prin intermediul lui Moise: toată legea, toate poruncile și toate deciziile (Mele).” ⁹Dar Manase i-a dus în rătăcire pe oamenii din teritoriul numit Iuda și pe locuitorii Ierusalimului. Astfel, ei au făcut mai mult rău decât toate popoarele pe care le distrusese Domnul din fața israelienilor. ¹⁰Domnul i-a vorbit lui Manase și poporului lui; dar ei nu au luat în considerare cuvintele Sale. ¹¹Din această cauză, Domnul a adus împotriva lor pe conducătorii armatei regelui Asiriei. Ei l-au prins pe Manase într-o capcană, l-au legat cu lanțuri de bronz și l-au dus în Babilon. ¹²În situația lui dificilă, Manase a insistat (cu rugăciuni) în fața Dumnezeului lui și s-a smerit mult înaintea Dumnezeului strămoșilor lui. ¹³L-a rugat și L-a implorat; iar El i-a ascultat cererea și l-a întors la Ierusalim în regatul lui. Manase a recunoscut că (numai) Domnul este (adevăratul) Dumnezeu. ¹⁴Apoi el a construit un zid în exteriorul orașului lui David. Acel zid trecea prin valea de la vestul localității Ghihon, continua pe la poarta peștilor și ajungea să înconjoare Ofelul. Zidul era foarte înalt. A desemnat conducători de armată pentru toate orașele fortificate din teritoriul numit Iuda. ¹⁵Manase a îndepărtat zii și idolul din casa Domnului. El a mai eliminat toate altarele pe care le construisese pe muntele casei Domnului și în Ierusalim; apoi le-a aruncat în exteriorul orașului. ¹⁶A refăcut altarul Domnului și a adus pe el sacrificii de pace și de mulțumire. Apoi a ordonat oamenilor din teritoriul numit Iuda să slujească Dumnezeului lui Israel numit Domnul. ¹⁷Poporul încă mai aducea sacrificii pe înălțimi, dar numai Dumnezeului lor care se numește Domnul. ¹⁸Celelalte fapte ale lui Manase, rugăciunea făcută Dumnezeului lui și cuvintele vizionarilor care i-au vorbit în numele Dumnezeului lui Israel numit Domnul, sunt scrise în „Cronicile regilor poporului Israel”. ¹⁹Rugăciunea lui, modul în care i-a răspuns Dumnezeu la acea rugăciune, toate păcatele și toate greșelile lui, ca și locurile unde a construit înălțimi și unde a ridicat statui ale Astarteei și idoli ciopliți – înainte de a se smeri –, sunt scrise în „Cronicile vizionarilor”. ²⁰Manase s-a culcat lângă părinții lui; și a fost înmormântat în grădina palatului în care locuise. În locul lui Manase a guvernat fiul lui numit Amon. ²¹Amon avea vârsta de douăzeci și doi de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim doi ani. ²²El a făcut ce este rău în relația lui cu Domnul – la fel cum procedase tatăl lui numit Manase. Amon a sacrificat animale și a slujit tuturor idoloilor făcuți de tatăl lui numit Manase. ²³Dar el nu s-a smerit în fața Domnului așa cum se smerise tatăl lui care s-a numit Manase. Astfel, acest Amon și-a mărit tot mai mult vina. ²⁴Cei care-l slujeau au complotat împotriva lui și l-au omorât în palat. ²⁵Dar poporul țării i-a omorât pe toți cei care complotaseră împotriva regelui Amon. Apoi, în locul lui Amon, poporul țării l-a declarat rege pe fiul lui numit Iosia. **34** Iosia avea vârsta de opt ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim treizeci și unu de ani. ²El a făcut ce este corect în relația lui cu Domnul și a călcat pe urmele strămoșului lui numit David, fără să devieze la dreapta sau la stânga. ³În al optulea an al guvernării lui, în timp ce era încă tânăr, a început să-L caute pe Dumnezeul strămoșului lui care se numea David. Apoi, în al doisprezecelea an al guvernării lui a început să curețe teritoriul numit Iuda și Ierusalimul de înălțimi, de statui ale Astarteei, de idoli ciopliți și de idoli turnați. ⁴Au dărâmat în prezența lui altarele baalilor și au tăiat stâlpii închinăți soarelui care erau deasupra lor. Sfărâmând statuile închinăte Astarteei, idoli ciopliți și idoli turnați, i-a făcut bucăți foarte mici pe care le-a împrăștiat pe mormintele celor care le aduseseră sacrificii. ⁵A ars oasele preoților

lor pe altarele folosite la închinarea idolatră. Așa a curățat Iosia (de idolatrie) teritoriul numit Iuda și Ierusalimul. ⁶S-a dus apoi în orașele din teritoriile numite Manase, Efraim, Simeon și până în cel numit Neftali. A ajuns chiar și în zonele cu ruine din jurul lor. ⁷În toate acele locuri dărâmat altarele și statuile închinare Astarteeii, a transformat în bucăți mici idolii ciopliți și a tăiat toți stâlpii închinați soarelui – așa cum procedase în tot teritoriul locuit de oameni poporului Israel. Apoi s-a întors la Ierusalim. ⁸În al optsprezecelea an al guvernării lui, urmărind tot curățarea țării și a casei (Domnului), Iosia l-a trimis pe Șafan – fiul lui Ațalia –, pe Maaseia – conducătorul orașului – și pe Ioah – fiul arhivarului Ioahaz – ca să renoveze casa Dumnezeului lui numit Domnul. ⁹Aceia s-au dus la marele preot Hilchia și i-au dat argintul care a fost adus la casa lui Dumnezeu. Acela argint fusese adunat de leviți, adică de paznicii porții, de la oamenii din teritoriul numit Manase și din cel numit Efraim. Ei mai adunaseră argint de la toți ceilalți care rămăseseră din poporul Israel, de la toți cei din teritoriul numit Iuda și din cel numit Beniamin, ca și de la locuitorii Ierusalimului. ¹⁰Aceia au dat argintul celor care supravegheau lucrarea ce se executa la casa Domnului. Colectorii de argint l-au dat celor care lucrau în casa Domnului pentru repararea și pentru renovarea acesteia. ¹¹Ei l-au dat tâmplarilor și constructorilor, pentru ca aceia să cumpere pietre cioplite, lemne pentru grinzi și pentru placarea clădirilor distruse de regii din teritoriul numit Iuda. ¹²Oamenii își făceau lucrarea cu seriozitate și în mod corect. Iahat și Obadia au fost numiți ca supraveghetori ai acelor lucrători. Ei erau leviți și proveneau din urmașii lui Merari. Lucrau împreună cu Zaharia și cu Meșulam, care erau dintre chehatiți. Existau acolo și leviții care știau să cânte la instrumente muzicale. ¹³Toți aceia urmăreau pe cei care cârau greutăți și îi supravegheau pe toți cei care făceau lucrarea – conform slujbelor lor. Alți leviți erau scribi, administratori și portari. ¹⁴În timp ce scoteau argintul care fusese adus în casa Domnului, preotul Hilchia a găsit cartea legii Domnului care fusese dată prin intermediul lui Moise. ¹⁵Hilchia le-a vorbit, zicând scribului Șafan: „Am găsit cartea legii în casa Domnului!” Hilchia i-a dat cartea lui Șafan. ¹⁶Șafan a adus cartea la rege și i-a transmis următorul mesaj: „Slujitorii tăi fac tot ce le-ai ordonat să facă. ¹⁷Ei au strâns argintul care era în casa Domnului și l-au dat celor care supraveghează și celor care fac lucrarea.” ¹⁸Apoi scribul Șafan l-a anunțat pe rege, zicându-i: „Preotul Hilchia mi-a dat o carte!” Și a început să citească din ea în fața regelui. ¹⁹Când a auzit regele cuvintele legii, și-a rupt hainele. ²⁰Apoi le-a poruncit lui Hilchia, lui Ahicam – fiul lui Șafan –, lui Abdon – fiul lui Mica –, scribului Șafan și lui Asaia – slujitorul regelui – astfel: ²¹„Duceți-vă și întrebați-L pe Domnul pentru mine și pentru cei care au mai rămas din poporul numit Israel și din cel numit Iuda – în legătură cu ce este scris în cartea care a fost găsită; pentru că mânia Domnului care a venit ca un torent împotriva noastră, este mare. S-a întâmplat așa pentru că strămoșii noștri nu au respectat cerințele cuvântului Domnului și nu au trăit în conformitate cu ce este scris în această carte!” ²²Hilchia și oamenii regelui s-au dus la profetesa Hulda care era soția lui Șalum. Șalum a fost fiul lui Tochat. Tochat a fost fiul lui Hasra – paznicul hainelor – care locuia în Ierusalim, în noul cartier. Ei i-au spus (Huldei) toate aceste lucruri. ²³Ea le-a răspuns: „Dumnezeul lui Israel care se numește Domnul, vă transmite să spuneți omului care v-a trimis la mine că ²⁴Domnul îi zice: «Să știi că voi aduce dezastrul în acest

teritoriu; și el îi va viza pe locuitorii lui – în acord cu toate blestemele care sunt scrise în cartea citită înaintea regelui celor numiți Iuda. ²⁵Ei M-au abandonat și au adus tămâie altor (dumne)zei, determinându-Mă să Mă mâniu din cauza tuturor faptelor făcute de mâinile lor. Din această cauză, mânia Mea se va declanșa în acest loc și nu se va diminua!» ²⁶Dar să-i transmiteți regelui celor din teritoriul numit Iuda – care v-a trimis să-L întrebați pe Domnul – următorul mesaj: «Dumnezeul lui Israel numit Domnul îți vorbește în legătură cu acele cuvinte pe care le-ai auzit: ²⁷Am observat că ți s-a înmuiat inima și te-ai smerit înaintea lui Dumnezeu când ai auzit cuvintele Sale împotriva acestui loc și împotriva locuitorilor lui. Am remarcat că te-ai smerit în fața Mea, că ți-ai rupt hainele și că ai plâns în fața Mea! ²⁸Pentru că ai procedat așa, te voi adăuga la strămoșii tăi și vei fi pus în liniște în mormântul tău. Astfel, tu nu vei vedea tot dezastrul pe care-l voi aduce împotriva acestui loc și împotriva locuitorilor lui!»» Ei i-au adus regelui acest răspuns. ²⁹Atunci regele i-a convocat pe cei care formau consiliul bătrânilor din teritoriul numit Iuda și din Ierusalim. ³⁰Apoi s-a dus la casa Domnului împreună cu toți bărbații teritoriului numit Iuda, cu locuitorii Ierusalimului, cu preoții și cu leviții – cu întreg poporul, de la cel mic până la cel mare. El a citit în auzul lor toate cuvintele cărții Legământului care fusese găsită în casa Domnului. ³¹Regele a stat în picioare lângă locul lui și a ratificat un legământ în fața Domnului. A decis să-L urmeze pe Domnul și să respecte poruncile, declarațiile și deciziile Sale, din toată inima și din tot sufletul lui, conformându-se astfel cuvintelor legământului care erau scrise în acea carte. ³²Apoi el i-a determinat pe toți cei care erau la Ierusalim și în teritoriul numit Beniamin, să participe la ratificarea legământului. Astfel, locuitorii Ierusalimului au decis să respecte legământul Dumnezeului strămoșilor lor care se numește Domnul. ³³Regele Iosia a îndepărtat toate lucrurile oribile din teritoriile locuite de israelieni; și i-a motivat pe toți cei care erau în Israel să slujească Dumnezeului lor numit Domnul. Cât timp a trăit Iosia, israelienii nu s-au îndepărtat de Dumnezeul strămoșilor lor care se numește Domnul.

35 Iosia a celebrat Paștele Domnului la Ierusalim. Oamenii au adus animalul pentru sacrificiu de Paște în a paisprezecea zi din luna întâi. ²El a pus preoții în funcțiile lor și i-a încurajat să facă slujba pentru casa Domnului. ³Iosia le-a vorbit leviților care învățau întregul popor Israel și care erau separați pentru Domnul. El le-a zis: „Puneți Lada sfântă în casa construită de Solomon – fiul lui David – care a fost regele poporului Israel! Nu mai trebuie să o transportați pe umeri! Acum slujiți Domnului – Celui care este Dumnezeu vostru – și poporului Său numit Israel. ⁴Așezați-vă conform familiilor voastre și respectând ordinea grupurilor voastre – așa cum a (lăsat) scris David – regele lui Israel – și cum a scris fiul lui numit Solomon. ⁵Ocupați-vă locurile în sanctuar – câte o parte a familiei leviților pentru fiecare grup format din clanurile fraților voștri care formează poporul. ⁶Aduceți sacrificiul de Paște, sfințiți-vă și pregătiți sacrificiile pentru frații voștri. Respectați astfel cuvântul Domnului transmis prin intermediul lui Moise!” ⁷Iosia le-a dat oamenilor din popor – tuturor celor prezenți – miei și iezi din turme. Toți erau pentru sacrificiul pascal. Donația lui a fost de treizeci de mii (de animale mici) și trei mii de viței. Toate acestea au fost date din averea regelui. ⁸Conducătorii care erau în slujba regelui, au oferit și ei benevol daruri atât poporului, cât și preoților și leviților. Hilchia, Zaharia și Iehiel – conducătorii casei lui Dumnezeu – le-au dat preoților o mie șase sute de miei pentru

Paște și trei sute de viței. ⁹Conania și rudele lui numite Șemaia și Netanel, împreună cu Hașabia, Ieiel și Iozabad – conducători ai leviților – le-au donat leviților cinci mii de miei pentru Paște și cinci sute de vite. ¹⁰După ce slujba a fost pregătită, preoții și-au ocupat locurile; iar leviții s-au așezat în grupuri, așa cum ordonase regele. ¹¹Apoi au adus sacrificiul de Paște. Preoții au stropit sângele pe care l-au luat de la leviții care jupuiseră animalele. ¹²Au pus separat arderile integrale, ca să poată fi oferite Domnului de către oamenii din popor – conform familiilor lor – așa cum este scris în cartea lui Moise. La fel au procedat și cu vitele. ¹³Au fript la foc animalul sacrificat pentru Paște – conform regulii – și au fierț celelalte sacrificii sfinte în oale, în cazane și în cratițe. Apoi le-au împărțit repede întregului popor. ¹⁴După toate acestea, leviții au pregătit ce era pentru ei și pentru preoți. Au procedat astfel pentru că preoții – urmașii lui Aaron – aduseseră arderile integrale și grăsimile până seara. Astfel, leviții au fost determinați să facă pregătiri de Paște atât pentru ei, cât și pentru preoții care erau urmașii lui Aaron. ¹⁵Cântăreții – urmași ai lui Asaf – erau la locul lor, așa cum poruncise David, Asaf, Heman și Iedutun – vizionarul regelui –; iar portarii erau la posturile lor la fiecare poartă. Nu au fost obligați să-și întrerupă slujba; pentru că leviții care erau rudele lor, au pregătit sacrificiul de Paște pentru ei. ¹⁶Astfel a fost pregătită în acea zi întreaga slujbă de la casa Domnului – ca să se poată sărbători Paștele și să se poată aduce arderile integrale pe altarul Domnului, conform poruncii regelui Iosia. ¹⁷Israelienii care erau atunci la Ierusalim, au celebrat Paștele și Sărbătoarea Turtelor șapte zile. ¹⁸Paște ca acela nu se mai sărbătorise în poporul Israel din perioada profetului Samuel. Nici un rege al poporului Israel nu a mai celebrat un Paște ca acela care a fost în vremea guvernării lui Iosia – împreună cu preoții, cu leviții, cu toți cei din teritoriul numit Iuda și cu cei din teritoriul numit Israel care erau acolo împreună cu locuitorii Ierusalimului. ¹⁹Acel Paște a fost sărbătorit în al optsprezecelea an al guvernării lui Iosia. ²⁰După toate acestea, când Iosia făcuse deja ordine în casa Domnului, Neco – monarhul Egiptului – a venit să lupte cu el la Carchemiș, pe traseul Râului Eufrat. Iosia s-a dus împotriva lui. ²¹Neco i-a trimis reprezentanți cu următorul mesaj: „Rege al teritoriului numit Iuda, oare ce conflict am eu cu tine? Nu împotriva ta vin astăzi; ci merg împotriva unei familii cu care sunt în război; iar Dumnezeu mi-a spus să mă grăbesc. Nu te opune lui Dumnezeu care mă susține, ca să nu te distrugă!” ²²Dar Iosia nu s-a întors, ci s-a deghizat ca să înceapă lupta împotriva lui. Iosia nu a ascultat cuvintele lui Neco, deși ele veneau de la Dumnezeu. Astfel, el s-a dus să lupte în câmpia Meghido. ²³Cei care foloseau arcul, l-au lovit pe regele Iosia. Atunci regele le-a zis slujitorilor lui: „Luați-mă de-aici, pentru că sunt grav rănit!” ²⁴Slujtorii lui l-au luat din carul de luptă, l-au pus într-un alt car care-i aparținea și l-au adus la Ierusalim. Apoi Iosia a murit acolo. L-au înmormântat în mormântul părinților lui; și tot poporul din teritoriul numit Iuda și din Ierusalim l-a plâns pe Iosia. ²⁵Ieremia a compus un cântec de lamentare pentru Iosia; și până astăzi, toți cântăreții și toate cântărețele amintesc de Iosia în cântecele lor de jale. Acele cântece au intrat în tradiția poporului Israel și s-au păstrat scrise în „Cântecele de jale”. ²⁶Celelalte fapte ale lui Iosia, dovezile lui de loialitate (față de Domnul) făcute în conformitate cu ce scrie în legea Domnului, ²⁷dar și realizările lui remarcabile, sunt scrise în „Cartea regilor teritoriului numit Israel și ai celui numit Iuda”. **36** Atunci poporul țării a luat pe Iehoahaz – fiul lui Iosia – și l-a făcut rege în

locul tatălui lui, la Ierusalim. ²Iehoahaz avea vârsta de douăzeci și trei de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim trei luni. ³Monarhul Egiptului a venit la Ierusalim și l-a dat jos de pe tron. Apoi el a pretins țării o plată obligatorie de o sută de talanți de argint și un talant de aur. ⁴Monarhul Egiptului l-a pus rege în teritoriul numit Iuda și la Ierusalim pe Eliachim – fratele lui Iehoahaz – și i-a schimbat numele în Iehoiachim. Neco l-a luat pe fratele lui care se numea Iehoahaz și l-a dus în Egipt. ⁵Iehoiachim avea vârsta de douăzeci și cinci de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim unsprezece ani. El a făcut ce este greșit în relația cu Dumnezeuul lui care se numește Domnul. ⁶Nebucadnețar – regele Babilonului – a declanșat război împotriva lui Iehoiachim. El l-a legat pe Iehoiachim cu lanțuri de bronz, ca să-l ducă în Babilon. ⁷Nebucadnețar a dus în Babilon și o parte din vasele casei Domnului. Apoi le-a pus în palatul lui din Babilon. ⁸Celelalte fapte ale lui Iehoiachim – toate lucrurile oribile pe care le-a făcut și tot ce i s-a reproșat, sunt scrise în „Cartea regilor din teritoriul numit Israel și ai celor din teritoriul numit Iuda”. În locul lui Iehoiachim a guvernat fiul lui numit Iehoiachin. ⁹Iehoiachin avea vârsta de optsprezece ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim trei luni și zece zile. El a făcut ce este rău în relația lui cu Domnul. ¹⁰În următorul an, regele Nebucadnețar a trimis pe cineva să-l aducă la Babilon împreună cu obiectele valoroase ale casei Domnului; iar în locul lui Iehoiachin l-a pus rege în teritoriul numit Iuda și în Ierusalim pe unchiul lui numit Zedechia. ¹¹Acest Zedechia avea vârsta de douăzeci și unu de ani când a devenit rege; și a guvernat la Ierusalim unsprezece ani. ¹²El a făcut ce este rău în relația cu Dumnezeuul lui numit Domnul; și nu s-a smerit în fața profetului Ieremia care vorbea din partea Domnului. ¹³S-a revoltat chiar împotriva regelui Nebucadnețar care-l pusese să jure pe Dumnezeu (că i se va subordona). S-a ambiționat și și-a împietrit inima ca să nu se întoarcă la Dumnezeuul lui Israel care se numește Domnul. ¹⁴Toți conducătorii preoților și poporul și-au înmulțit și ei păcatele, copiind în practicile lor obiceiurile idolatre ale popoarelor (din jurul lor). Astfel, ei au profanat casa Domnului pe care El o sfântise la Ierusalim. ¹⁵Dumnezeul strămoșilor lor numit Domnul Și-a trimis mereu mesagerii la ei. El a procedat astfel pentru că Îi era milă de poporul Lui și de sanctuarul Său. ¹⁶Dar ei i-au ridiculizat pe mesagerii lui Dumnezeu, au desconsiderat cuvintele Lui și au râs de profeții trimiși de El – până când mânia Domnului față de poporul Lui a ajuns imposibil de anulat. ¹⁷Domnul l-a adus împotriva lor pe regele caldeenilor. El le-a omorât tinerii cu sabia chiar în sanctuarul lor. Nu a avut milă nici de băieții tineri, nici de fetele virgine, nici de bătrâni, nici de cei bolnavi. Domnul a făcut ca toți să ajungă la discreția acelui rege. ¹⁸El a dus în Babilon toate vasele casei lui Dumnezeu – mari și mici – împreună cu tezaurul casei Lui. Acelora le-a adăugat bogățiile regelui (israelian) și ale conducătorilor care fuseseră în slujba lui. ¹⁹Au dat foc casei lui Dumnezeu, au dărâmat zidul Ierusalimului, au dat foc tuturor palatelor și au distrus toate vasele valoroase pe care le-au găsit acolo. ²⁰Regele a dus în captivitate la Babilon pe toți cei care scăpaseră de sabie. Ei au devenit sclavii lui și ai fiilor lui, până când regatul Persiei a ajuns să dețină controlul în zonă, ²¹adică până când țara (israelienilor) s-a bucurat de Sabatele ei, ca să se respecte astfel Cuvântul Domnului spus prin intermediul lui Ieremia. Tot timpul cât a rămas devastată, țara s-a odihnit până când au expirat (cei) șaptezeci de ani. ²²Era primul an al guvernării lui Cyrus – regele Persiei. Atunci, ca să se confirme

cuvântul Domnului spus prin intermediul (profetu)lui Ieremia, Domnul a trezit spiritul lui Cyrus – regele Persiei. Atunci el a ordonat să se anunțe oral și prin intermediul scrisorilor, în tot regatul lui, următorul mesaj: ²³ „Cyrus, regele Persiei, vă spune: «Dumnezeul cerului care se numește Domnul – Cel care mi-a dat toate regatele pământului –, m-a desemnat să-I construiesc o casă la Ierusalim, în teritoriul numit Iuda. Cine dintre voi este din poporul Lui? Dumnezeul lui numit Domnul, să fie cu el; și voi, ceilalți, permiteți-i să plece!».»

Cântecul Cântecelor

1 Acesta este Cântecul Cântecelor compus de Solomon. ²„Îmi doresc să simt pe gura mea sărutările gurii lui!” „Iubirea ta este mai plăcută decât vinul. ³Mirosul parfumurilor tale este ceva plăcut; iar numele tău este asemenea uleiurilor parfumate care se revarsă. De aceea te iubesc fetele! ⁴Trage-mă după tine! Să fugim împreună! Îmi doresc ca regele să mă ducă în camerele lui. Ne vom bucura și ne vom delecta cu tine. Îți vom elogia alintările mai mult ca vinul; pentru că meriți să fii iubit!” ⁵„Fiice ale Ierusalimului, sunt neagră; dar sunt frumoasă! Sunt ca și corturile din Chedar și la fel ca draperiile din Salma. ⁶Nu vă mirați pentru culoarea mea. Sunt neagră pentru că m-a ars soarele... Fiii mamei mele nu au avut un bun comportament față de mine. Ei m-au pus să păzesc viile. Însă «via» frumuseții mele nu mi-am păzit-o!” ⁷„Iubitul inimii mele, arată-mi unde duci turma ta la pășune și unde ți-o odihnești în timpul amiezii! De ce să te cauți dezorientată între prietenii tăi cu turme?” ⁸„Dacă nu știi (unde să mă găsești), îți recomand ție, celei mai frumoase dintre femei, să mergi pe urmele lăsate de turmă și să-ți paști iezii lângă corturile păstorilor! ⁹Iubita mea, pentru mine tu semeni cu o iapă înhămată la unul dintre carele Faraonului. ¹⁰Cât de frumoși îți sunt obraji, înconjurați de podoabe. Gâtul tău cu salbe făcute din perle, este superb! ¹¹Îți vom face podoabe de aur, stropite cu argint.” ¹²„În timp ce regele stătea la masă, nardul meu își împrăștia parfumul. ¹³Iubitul meu este pentru mine ca un ulei parfumat stând între sâni mei. ¹⁴Cel pe care îl iubesc foarte mult, este pentru mine ca un buchet de flori de hena care provin din viile localității En-Ghedi.” ¹⁵„Ești atât de frumoasă, iubita mea, atât de frumoasă! Ochii tăi sunt ca o pereche de porumbei!” ¹⁶„Ești atât de frumos, iubitul meu, atât de minunat! Patul nostru este în vegetația verde! ¹⁷Grinzile casei noastre sunt cedrii, iar brazii formează tavanele ei”. **2** „Eu sunt un trandafir din Șaron, un crin crescut în văi. ²Între (celelalte) fete, iubita mea este la fel ca un crin între spini!” ³„Iubitul meu între (ceilalți) tineri este ca mărunul între copacii pădurii! Îmi place să stau la umbra lui; iar fructul acestuia este dulce pentru gura mea. ⁴El m-a adus în camera banchetului; și a fluturat peste mine steagul iubirii lui. ⁵Dați-mi să mănânc prăjituri făcute cu stafide ca să am putere! Revigorați-mă cu mere, fiindcă sunt bolnavă de iubire! ⁶Îmi doresc ca mâna lui stângă să fie sub capul meu; și să mă îmbrățișeze cu mâna dreaptă!” ⁷„Fiice ale Ierusalimului, – pentru gazelele și pentru căprioarele câmpului – vă implor: nu provocați și nu treziți iubirea până când nu va apărea ea în mod natural! ⁸Se aude glasul iubitului meu! Priviți-l venind, sărind peste munți și peste dealuri! ⁹Iubitul meu este ca o căprioară, ca un pui de cerb. Observați-l cum stă în spatele zidurilor casei noastre, uitându-se prin ferestre și privind cu admirație printre grilajele lor.” ¹⁰Iubitul meu a vorbit și mi-a zis: „Ridică-te, iubita mea; și vino, frumoasa mea! ¹¹Pentru că acum deja a trecut iarna; s-a oprit ploaia și s-au dus norii ei! ¹²Răsar florile pe câmp! A venit timpul cântecului; și pe deasupra câmpiilor noastre se aude cum cântă porumbelul sălbatic! ¹³Smochinii produc primele fructe; iar florile viilor își răspândesc parfumul. Ridică-te și vino, iubita mea! Vino cu mine, frumoasa mea! ¹⁴Porumbița mea, din crăpăturile stâncii, din locurile ascunse ale înălțimilor! Arată-mi fața ta și lasă-mă să-ți aud vocea; pentru că ea este dulce, iar fața ta este încântătoare!” ¹⁵„Prindeți-ne vulpile – acele mici

vulpi care distrug viile noastre tocmai când acestea sunt înflorite! ¹⁶Iubitul meu este al meu și eu sunt a lui! El își paște turma printre crini. ¹⁷Întoarce-te, iubitul meu! Dar să vii până când va începe să se distingă lumina zilei, înainte să zboare umbrele; și fii ca o căprioară sau ca un pui de cerb (sărind) peste munții stâncoși!” **3** „Noaptea, în patul meu, m-a consumat dorul de iubitul inimii mele; l-am dorit foarte mult, dar el n-a venit... ²Însă acum mă voi ridica și voi merge prin tot orașul, îi voi parcurge străzile și piețele, căutându-l pe acela pe care îl iubește inima mea! L-am căutat, dar nu l-am găsit... ³M-au găsit santinelele care patrolau în jurul orașului. (Atunci le-am zis:) «Nu l-ați văzut pe iubitul inimii mele?» ⁴De-abia trecusem de ei; și l-am găsit pe cel iubit de inima mea! L-am prins și nu l-am mai lăsat până nu l-am adus în casa mamei mele, în camera celei care m-a născut.” ⁵„Fiice ale Ierusalimului, – pentru gazelele și pentru căprioarele câmpului – vă implor: nu provocați și nu treziți dragostea până când nu apare ea în mod natural!” ⁶Ce apare dinspre deșert, (venind) ca niște stâlpi de fum parfumați cu smirnă și cu tămâie – preparați din toate aromele vândute de comerciant? ⁷Este lectica lui Solomon, cu șaizeci de soldați remarcabili în jurul ei, dintre cei mai viteji bărbați ai lui Israel! ⁸Toți sunt antrenați să lupte; și au săbii. Fiecare își poartă sabia la șold, din cauza pericolelor din timpul nopții. ⁹Regele Solomon și-a făcut această lectică din lemn de Liban. ¹⁰I-a construit stâlpii din argint și cadrul din aur. Scaunul a fost făcut din purpură; iar la interior, fiicele Ierusalimului l-au ornamentat cu piele. ¹¹„Fiice ale Sionului, ieșiți și admirați-l pe regele Solomon purtând coroana – acea coroană primită de la mama lui în ziua căsătoriei lui, când inima lui se bucura!” **4** „Cât de frumoasă ești, iubita mea, oh, cât de frumoasă! Ochii tăi sunt ca niște porumbei ascunși în spatele voalului; părul tău este ca o turmă de capre care vine coborând superb din Ghilead! ²Dinții tăi sunt ca o turmă de oi tunse de curând, care ies din locul unde se îmbăiază. Fiecare dintre ele este geamănă; și nici una nu este singură! ³Buzele tale sunt ca o fâșie roșie și gura ta (datorită lor) este superbă! Din spatele voalului, tâmplele tale seamănă cu niște jumătăți de rodie! ⁴Gâtul tău este ca turnul lui David, construit din piatră, ca depozit pentru arme! Pe el sunt expuse o mie de scuturi; și toate sunt ale unor războinici. ⁵Cei doi sâni ai tăi sunt ca doi pui de cerb – ca gemenii unei căprioare – care pasc între crini! ⁶Până când va veni lumina zilei și vor zbura umbrele, voi merge la muntele de uleiuri parfumate și la dealul de tămâie! ⁷Iubita mea, ai o frumusețe perfectă! Nu ai nici un defect! ⁸Mireasa mea, vino cu mine din Liban; hai cu mine din Liban! Coboară din vârful Amana, de pe culmea Senirului și de pe Hermon; vino din locurile cu vegetație densă specifice leilor și din munții leoparzilor. ⁹Sora mea, mireasa mea, să știi că mi-ai fermecat inima! Ai făcut acest lucru cu o singură privire a ochilor tăi și doar cu acel colier de la gâtul tău! ¹⁰Cât de încântătoare este iubirea ta, sora mea, mireasa mea! Ea este mai încântătoare decât vinul; iar mirosul parfumului tău este mai plăcut decât toate celelalte arome. ¹¹Mireasa mea, de pe buzele tale se prelinge miere! Sub limba ta există miere și lapte; iar mirosul hainelor tale este ca acela al Libanului. ¹²Sora mea, mireasa mea! Ești ca o grădină închisă, ca un izvor închis și ca o fântână sigilată! ¹³Ramurile tale tinere sunt o livadă de rodii, cu fructe speciale, cu mălini și cu nard. ¹⁴Împreună cu (acest) nard mai există și șofran, trestie și scorțișoară, toate felurile de arbori din care se produce tămâie, ulei parfumat și aloe, împreună cu cele mai fine arome. ¹⁵Ești o fântână din grădină, un izvor de apă plin de agitație,

coborând din Liban!”¹⁶ „Vânt din nord, trezește-te! Vino și tu, vânt din sud! Suflați peste grădina mea ca să-și degaje aromele! Să intre iubitul meu în grădina lui și să-i mănânce fructele ei speciale!”⁵ „Sora mea, mireasa mea, am venit în grădina mea. Mi-am adunat uleiurile parfumate și aromele. Mi-am mâncat fagurul cu miere, mi-am băut vinul și laptele. Mâncați, prieteni, și voi; și beți! Îndrăgostiților, îmbătați-vă de dragoste!”² „Adormisem. Însă inima nu îmi dormea. Atunci am auzit vocea iubitului meu care bătea (la ușă): «Deschide-mi, sora mea, draga mea, porumbița mea, perfecta mea! Capul îmi este acoperit de rouă și părul îmi este plin de umezeala nopții.»³ «Tocmai m-am dezbrăcat de haină! Să mă îmbrac din nou? Tocmai mi-am spălat picioarele! Să mi le murdăresc încă odată?»⁴ Iubitul meu și-a întins mâna prin locul unde se deschide fereastra; și atunci din interiorul meu am început să-l doresc.⁵ M-am sculat să deschid iubitului meu; și de pe mâna mea se prelingea smirnă, iar de pe degetele mele ea picura pe mânerul ușii...⁶ Am deschis iubitului meu! Dar el se întorsese și (deja) plecase... Sufletul meu se aprinsese atunci când îmi vorbise. L-am căutat, dar nu l-am găsit. L-am strigat, dar nu mi-a răspuns.⁷ M-au întâlnit patrurile care înconjurau orașul. Acestea m-au lovit și m-au rănit. Cei care păzesc zidurile, mi-au luat voalul...”⁸ „Vă implor, fiice ale Ierusalimului: dacă-l găsiți pe iubitul meu, ce-i veți spune? Să-i spuneți că sunt bolnavă de iubirea lui!”⁹ „Tu, care ești cea mai frumoasă dintre femei, spune-ne prin ce anume este special iubitul tău față de alți iubiti? Ce are iubitul tău mai mult decât alții, pentru ca tu să ne implori astfel?”¹⁰ „Iubitul meu este alb și îmbujorat, unic între zeci de mii!”¹¹ Capul lui este (ca de) aur pur; pletele lui sunt (ca niște) valuri și negre ca pana corbului!¹² Ochii lui sunt ca porumbeii de lângă izvoarele de apă, scăldați în lapte și așezați ca rubinele!¹³ Obrajii lui sunt ca straturile de plante frumos mirositoare care își degajă parfumurile. Buzele lui sunt (ca niște) crini din care smirna curge încet.¹⁴ Mâinile lui sunt (ca niște) inele de aur, decorate cu crisolit. Corpul lui este (ca) de fildeș lustruit, decorat cu safire.¹⁵ Picioarele îi sunt (ca niște) coloane de marmură așezate pe un postament de aur pur. Arată ca Libanul; și este unic asemenea cedrilor (lui).¹⁶ Gura îi este atât de dulce! Și întreaga lui ființă este superbă! Fiice ale Ierusalimului, așa este iubitul meu; așa este dragul meu!”⁶ „Tu, care ești cea mai frumoasă dintre femei, spune-ne unde a plecat iubitul tău! Care este direcția în care s-a dus? Ca să-l căutam și noi împreună cu tine!”² „Iubitul meu a coborât în grădina lui. Se află la straturile lui de plante aromate, ca să-și păstorească turma în grădini și să culeagă crini.³ Eu sunt a iubitului meu; și acesta este al meu! El își paște turma printre crini!”⁴ „Draga mea, ești frumoasă ca Tîrța, încântătoare ca Ierusalimul și foarte impunătoare ca o armată cu steaguri!⁵ Întoarce-ți ochii de la mine; pentru că ei mă fac să mă emoționez puternic! Părul tău este ca o turmă de capre care coboară pe văile din Ghilead!⁶ Dinții tăi sunt ca o turmă de oi (albe) care vin din zona unde fac baie. Fiecare dintre ele este geamănă; și nici una dintre ele nu este singură!⁷ Tâmpilele tale sunt ca niște jumătăți de rodie în spatele voalului!”⁸ Deși am șazeci de prințese, optzeci de concubine și fecioare cărora nu le mai țin evidența numărului,⁹ doar una este porumbița mea, perfect curată, singura fiică a mamei ei – acea ființă specială pentru cea care a născut-o. Fecioarele o privesc și o binecuvântează; iar prințesele și concubinele o laudă...¹⁰ Cine este aceasta care își face apariția la fel ca zorii și care este la fel de frumoasă ca luna, pură ca soarele și impunătoare ca o armată cu steaguri?”¹¹ „M-am dus în grădina cu nuci ca să admir

verdeața proaspătă din vale. Intenționez să văd dacă a înmugurit vița și dacă a înflorit rodiul.¹² Înainte să realizez ce se întâmplă, dorința inimii m-a condus spre carele poporului prințului.”¹³ „Întoarce-te! Întoarce-te, Sulamito. Vino înapoi! Întoarce-te, ca să te putem privi! De ce vă uitați la Sulamita ca la una care dansează în Mahanaim?”⁷ „Fiică de prinț, ce frumoase îți sunt picioarele în sandalele pe care le porți! Liniile coapselor tale rotunjite sunt ca niște bijuterii cu rubine! Ele seamănă cu lucrarea mâinilor unui artist.² Buricul tău este un pahar rotund din care nu lipsește vinul combinat cu alte băuturi. Mijlocul tău este (ca) un snop de grâu înconjurat de crini.³ Cei doi sâni ai tăi sunt ca doi pui de cerb, ca gemenii unei căprioare.⁴ Gâtul tău este ca un turn de fildeș. Ochii tăi sunt iazurile Heșbonului admirate prin deschizătura porții Bat-Rabim. Nasul tău este ca turnul Libanului orientat spre Damasc.⁵ Capul tău înălțat seamănă cu Muntele Carmel. Părul capului tău este (roșu-violet) ca purpura; regele este înlănțuit de șuvițele tale!⁶ Cât de frumoasă ești, iubito; și cât de superbă ești în timpul mângâierilor!⁷ Statura ta este ca a unui palmier; iar sâniii tăi se aseamănă cu niște ciorchine.⁸ Îmi zic: «Mă voi urca în palmier și-i voi apuca ramurile; iar sâniii tăi ar fi ca ciorchinii de struguri și mirosul respirației tale ca cel al merelor!». ⁹Gura ta să fie ca un vin bun care să meargă drept spre cel iubit, curgând liniștit pe buze înainte să adormim.”¹⁰ „Eu sunt a iubitului meu; și el mă dorește!¹¹ Vino, iubitul meu, să mergem pe câmpie, să rămânem noaptea în sate!¹² Ne vom trezi devreme și vom merge la vii ca să vedem dacă a înmugurit vița, dacă i s-a deschis floarea și dacă au înflorit rodiile. Acolo îți voi oferi dragostea mea!¹³ Mandragorele emană parfumul lor; iar la porțile noastre există tot felul de fructe bune, atât proaspete, cât și vechi, pe care le-am păstrat pentru tine, iubitul meu!⁸ O, dacă ai fi fost frate cu mine și dacă ai fi fost alăptat de mama mea! Atunci te-aș fi găsit afară, te-aș fi sărutat și nimeni nu m-ar fi desconsiderat!² Te-aș fi luat și te-aș fi condus în casa mamei mele, care m-a învățat. Ți-aș fi dat să bei vin aromat împreună cu suc proaspeț din rodiile mele!”³ „Mâna lui stângă să fie sub capul meu și cu mâna dreaptă să mă îmbrățișeze!⁴ Fiice ale Ierusalimului, vă implor să nu provocați și să nu treziți (forțat) dragostea până când nu apare ea în mod natural!”⁵ Cine este aceea care apare din deșert sprijinindu-se de iubitul ei? „Te-am trezit stând sub măr – acolo unde te-a conceput mama ta – exact unde a suferit ea dureri pentru nașterea ta.⁶ Pune-mă ca un sigiliu pe inima ta și ca un semn (de garanție) pe brațul tău! Pentru că dragostea este puternică la fel ca moartea; iar pasiunea ei este fermă ca Locuința Morților. Manifestările ei sunt flăcări de foc, imposibil de controlat!⁷ Apele mari nu pot să stingă dragostea, iar râurile nu sunt capabile să o înece! Dacă un om ar dăruia toate bogățiile din casa lui pentru iubire, această decizie nu i-ar aduce (din partea altora) decât desconsiderare!⁸ Avem o soră tânără, căreia încă nu i-au crescut sâniii. Ce vom face pentru sora noastră în ziua când va fi pețită?⁹ Dacă este un perete, vom construi pe el turnuri de argint; iar dacă este o ușă, o vom închide cu scânduri de cedru!”¹⁰ „Eu sunt un zid; iar sâniii mei sunt ca niște turnuri! Și astfel am devenit în ochii lui aceea care i-a adus liniștea (pe care și-o dorea)!”¹¹ Solomon avea o vie în Baal-Hamon; el a dat-o în administrare unor viticultori; și fiecare trebuia să (îi) dea pentru producția ei o contravaloare care consta în o mie de șecheli de argint.¹² „Via mea, care este proprietate personală, este numai a mea! Solomon, (am decis ca) cei o mie de șecheli să-ți revină ție, iar două sute celor care îi îngrijesc producția de struguri!¹³ Tu, care

locuiești în grădini în compania prietenilor, permite-mi să-ți aud vocea! ¹⁴Aleargă, iubitul meu, fii la fel ca o căprioară sau ca un pui de cerb (venind) peste munții parfumați!

Lamentările lui Ieremia

I Vai cât de singur stă orașul care era cândva plin de oameni! A ajuns ca o văduvă – tocmai el care era mare între națiunile lumii! Cel care era prințul (stăpân al) teritoriilor, a devenit un sclav! ² Acum plânge profund întristat în noapte; și îi curg lacrimile pe obraz. Dintre toți aceia care îl iubeau, nu mai există nici unul care să îl aline. Toți prietenii l-au trădat și i-au devenit dușmani. ³ După multă oprimare și muncă forțată, Iuda s-a dus în captivitate. Locuiește printre celelalte națiuni ale lumii și nu găsește un loc de odihnă. Toți persecutorii l-au ajuns chiar în cele mai dificile momente ale lui. ⁴ Drumurile Sionului jelesc; pentru că nimeni (dintre vechii lui locuitori) nu mai vine la sărbători. Toate porțile îi sunt distruse; iar preoții lui oftează. Fecioarele îi sunt mâhnite; și el personal este plin de regrete profunde. ⁵ Dușmanii au devenit stăpâni (peste el) și profită de ce i-ar fi fost lui benefic. S-a întâmplat așa pentru că Domnul l-a făcut (pe Iuda) să sufere din cauza marelui număr de nedreptăți pe care le-a comis. Copiii lui au mers în exil, captivi înaintea dușmanului. ⁶ Fiica Sionului și-a pierdut toată frumusețea! Prinții ei au ajuns ca cerbii care nu găsesc pășune și care merg fără putere înaintea celui care-i urmărește (să-i omoare). ⁷ În zilele necazului și ale rătăcirii lui, Ierusalimul își amintește de toate bogățiile pe care le-a avut în trecut. Când poporul lui a fost învins de inamic, nimeni nu a venit în ajutor! Dușmanii l-au privit și au găsit motiv să râdă de el din cauza prăbușirii lui. ⁸ Ierusalimul a păcătuit mult; și de aceea a ajuns murdar. Toți aceia care-l apreciau, acum îl desconsideră; pentru că i-au văzut aspectele rușinoase. El însuși oftează și se uită în altă parte. ⁹ Marginea robei lui era murdară; și nu s-a gândit la sfârșitul lui. A avut o cădere inexplicabilă; și n-a fost nimeni să-l consoleze. „Doamne, remarcă durerea mea; pentru că dușmanul a triumfat!” ¹⁰ Acesta a acaparat toate bogățiile (noastre). În plus, (poporul) a văzut celelalte națiuni intrând în locul (sfânt) de închinare, deși Tu le porunciseși să nu intre în adunarea Ta. ¹¹ Toți oamenii din popor oftează și caută mâncare. Ei și-au dat bogățiile în schimbul mâncării, ca să-și salveze viața. Privește, Doamne, și observă cât sunt de desconsiderat!” ¹² „Oare acest lucru nu înseamnă nimic pentru voi, toți aceia care treceți pe lângă mine? Priviți și observați dacă există vreo durere asemănătoare cu aceasta, pe care Domnul m-a făcut să o suport în ziua mâniei Lui intense!” ¹³ El a trimis din înălțimi un foc care mi-a ajuns până în oase. A întins o plasă sub picioarele mele și m-a răsturnat. M-a golit de orice energie și m-a extenuat în tot timpul zilei. ¹⁴ Nedreptățile mele au fost împletite de mâna Lui și prinse într-un jug. Ele apasă asupra gâtului meu și îmi distrug puterea. Domnul m-a predat dușmanilor, fiindu-mi imposibil să mă pot opune. ¹⁵ El i-a ridiculizat pe toți eroii din mijlocul (poporului) meu; și a chemat o armată împotriva mea, ca să-mi strivească tinerii. A călcat-o pe fiica fecioară a lui Iuda ca pe struguri într-un teasc. ¹⁶ Acestea sunt motivele pentru care plâng; iar ochii îmi sunt plini de lacrimi, pentru că Cel care mă încuraja, S-a îndepărtat de mine – tocmai El, Care îmi revigora viața. Fiii mei sunt îngroziți pentru că dușmanul a învins.” ¹⁷ Sionul își întinde mâinile după ajutor, dar nu există nimeni care să-l consoleze. Domnul a poruncit pentru Iacov ca vecinii lui să-i fie dușmani; iar Ierusalimul a ajuns ca ceva murdar printre ei. ¹⁸ Consider că Domnul este drept (în ce a făcut), pentru că m-am

revoltat împotriva poruncii Lui. „Vă rog să mă ascultați toate popoarele! Priviți la durerea mea! Fecioarele și tinerii mei au mers în captivitate! ¹⁹Mi-am chemat aliații, însă ei m-au trădat. Preoții și bătrânii mei au murit în oraș căutând mâncare ca să mai poată supraviețui!” ²⁰„Privește, Doamne, cât sunt de distrus! Îmi fierb organele în mine și inima mi se zbate în interiorul meu; pentru că am fost foarte revoltat! În exterior, sabia m-a lăsat fără copii; iar în casă, ea acționează ca moartea. ²¹Oamenii m-au auzit oftând; dar nimeni nu m-a consolat. Toți dușmanii mei au auzit despre nenorocirea mea; și s-au bucurat de ceea ce Tu ai făcut. Însă fă să vină ziua pe care ai anunțat-o Tu; pentru ca și ei să ajungă ca mine! ²²Să se întâmple ca toată răutatea lor să vină înaintea Ta; și comportă-te cu ei la fel cum te-ai purtat cu mine din cauza tuturor nedreptăților mele. Pentru că suspinele mele sunt multe, iar inima-mi este epuizată!”

2 Cum a acoperit-o Domnul pe fiica Sionului cu norul mâniei Lui! A aruncat măreția lui Israel din cer pe pământ. În ziua mâniei Lui, nu Și-a mai amintit de acel loc (de pe pământ) unde Își ținea picioarele. ²Domnul a spulberat fără milă toate locuințele lui Iacov. În marea Lui supărare, a dărâmat fortărețele fiicei lui Iuda. El a aruncat la pământ, într-o stare ridicolă, atât regatul cât și pe conducătorii lui. ³În mânia Lui intensă, a retezat întreaga putere a lui Israel. La apropierea dușmanului, Și-a retras dreapta care îl proteja. El a ars (totul) în Iacov, ca o mare flacăra care consumă orice lucru în jurul ei. ⁴Și-a încordat arcul ca un dușman și Și-a pregătit dreapta (de acțiune). A distrus tot ce era plăcut privirilor. Și-a revărsat mânia ca un foc peste teritoriul locuit de fiica Sionului. ⁵Domnul a ajuns asemenea unui dușman: l-a pulverizat pe Israel! I-a spulberat toate palatele și i-a distrus fortărețele. S-au înmulțit bocetele și lamentările în mijlocul (teritoriilor) fiicei lui Iuda. ⁶Și-a devastat Locul sfânt ca pe o grădină. Și-a distrus locul Lui de întâlnire (cu oamenii). Domnul a făcut ca în Sion să fie uitate sărbătorile și Sabatele. În marea Lui indignare, i-a îndepărtat (din funcție) atât pe rege, cât și pe preot. ⁷Domnul a refuzat să-Și mai recunoască altarul și Și-a abandonat Locul prezenței Lui în mijlocul poporului. A predat dușmanului zidurile palatelor lui. Ei au strigat în Casa Domnului ca într-o zi de sărbătoare. ⁸Domnul a decis să distrugă zidul fiicei Sionului. El a conceput o unitate de măsură și nu Și-a retras mâna de la distrugere. A făcut să plângă atât zidul, cât și întărirea lui. Astfel, ele suferă (acum) împreună. ⁹Porțile ei au fost îngropate în pământ; iar zăvoarele i-au fost rupte și distruse. Regele și conducătorii ei sunt exilați printre celelalte națiuni. Legea (mozaică) nu mai există; iar profeții ei nu mai primesc nici o viziune de la Domnul. ¹⁰Bătrânii fiicei Sionului stau pe pământ tăcuți. Și-au presărat țărână deasupra capului și s-au îmbrăcat cu („haine” făcute din) saci. Fecioarele Ierusalimului își lasă capul aplecat în pământ. ¹¹Ochii mei sunt epuizați de atâta plâns și fierb organele în mine. Mi se varsă ficatul pe pământ pentru că fiica poporului meu este zdrobită. Pe străzile orașului stau leșinați atât copiii (mai mari), cât și cei alăptați. ¹²Ei spun mamelor: „Unde este pâinea și vinul?” Apoi cad leșinați ca niște răniți pe drumurile orașului, murind la pieptul mamelor lor! ¹³„Cum să te încurajez? Cu ce să te asemăn, fiică a Ierusalimului? Cu ce să te compar și cum oare aş putea să-ți alin durerea, fiică fecioară a Sionului? Rana ta este mare – asemănătoare dimensiunii mării! Cine te va putea vindeca? ¹⁴Profeții tăi au avut pentru tine viziuni false și înșelătoare. Nu ți-au evidențiat păcatele ca să te scape astfel de captivitate. Ei ți-au spus oracole false și înșelătoare. ¹⁵Toți trecătorii bat din

palme înaintea ta. Ei fluieră și dau din cap în fața fiicei Ierusalimului, zicând: «Acesta este orașul care se numea imaginea perfectă a frumuseții și bucuria întregului pământ?!» ¹⁶Toți dușmanii tăi își deschid larg gura împotriva ta. Fluieră, își freacă (cu mânie) dinții și spun: «L-am înghițit! Da, aceasta este ziua pe care am așteptat-o! Acum o trăim!» ¹⁷„Domnul a pus în aplicare ceea ce planificase. El a făcut ca lucrurile să se întâmple conform poruncii pe care o rostise încă din zilele străvechi. Te-a distrus fără milă. A făcut din tine bucuria dușmanilor tăi și le-a mărit puterea. ¹⁸O, zid al fiicei Sionului, strigă-L pe Domnul! Lasă-ți lacrimile să curgă la fel ca un râu, atât ziua cât și noaptea! Nu-ți permite nici o pauză! Fiică, ochii tăi să nu aibă odihnă! ¹⁹Ridică-te! Plângi în noapte, la începutul serviciilor patrulelor! Revarsă-ți inima, asemenea apei, înaintea Domnului! Ridică-ți mâinile spre El pentru viața copiilor tăi, care sunt leșinați de foame la capătul fiecărei străzi!” ²⁰„Privește, Doamne; și remarcă ce se întâmplă! Cui i-ai mai făcut Tu așa? Unde s-a mai întâmplat ca femeile să-și mănânce copiii pe care i-au purtat în uter și pe care apoi (după naștere) i-au dezmiardat?! Când au mai fost omorâți preoții și profeții în Locul sfânt al Dumnezeului lor?! ²¹Băieții și bătrânii zac împreună doborâți la pământ pe străzi. Fecioarele și tinerii mei au căzut învinși de sabie. I-ai omorât în ziua mâniei Tale și i-ai înjunghiat fără milă! ²²Ai chemat teroarea peste mine din toate părțile – ca la o zi de sărbătoare! În ziua manifestării mâniei Domnului, nimeni n-a scăpat și nici n-a supraviețuit! Dușmanul a distrus pe aceia pe care îi îngrijisem și îi crescusem.” ³ Eu sunt bărbatul care a văzut suferința sub nuiua mâniei Lui. ²El m-a condus și m-a făcut să merg prin întuneric, nu prin lumină! ³Da, El Își îndreaptă toată ziua mâna împotriva mea! ⁴Mi-a îmbătrânit atât trupul, cât și pielea. Mi-a zdrobit oasele. ⁵M-a asediat și m-a înconjurat cu amărăciune și cu dezastru. ⁶M-a făcut să locuiesc în întuneric – asemănător celor care sunt morți de mult timp. ⁷M-a înconjurat cu un zid, ca să nu pot scăpa; și m-a imobilizat în lanțuri grele. ⁸Chiar și atunci când strig și plâng după ajutor, El îmi respinge rugăciunea. ⁹Mi-a blocat drumurile cu pietre cioplite; și mi-a făcut potecile greu accesibile. ¹⁰A fost pentru mine ca un urs care stă la pândă și ca un leu aflat într-un loc ascuns. ¹¹Mi-a deviat planurile, m-a sfâșiat și m-a lăsat devastat. ¹²Și-a încordat arcul și m-a făcut ținta săgeții Lui. ¹³Mi-a străpuns inima cu săgeți din tolba Lui. ¹⁴Am ajuns de râsul tuturor celor din poporul meu. Toată ziua sunt ridiculizat în cântecele lor. ¹⁵Mi-a dat din abundență ierburi amare și m-a săturat cu pelin. ¹⁶Mi-a zdrobit dinții cu piatră; și m-a culcat în cenușă. ¹⁷Mi-a luat pacea; și astfel am uitat ce înseamnă fericirea. ¹⁸Am zis: „S-a dus puterea mea de viață împreună cu tot ce speram de la Domnul!” ¹⁹Îmi amintesc (permanent) de durerea și de rătăcirea mea, de amărăciune și de pelin. ²⁰Sufletul meu își aduce aminte mereu de ele și se întristează în mine. ²¹Însă există în mintea mea ceva care mă face să mai sper: ²²Domnul încă își mai manifestă bunătatea; și mila Lui nu s-a epuizat. ²³Acestea se înnoiesc în fiecare dimineață! „Admir faptul că Tu ești așa mereu!” ²⁴Am zis sufletului meu: „Domnul este moștenirea mea. Acesta este motivul pentru care îmi ancoriez speranța în El!” ²⁵Domnul este bun cu cel care speră în El și cu sufletul care-L caută. ²⁶Este benefic să aștepti în tăcere intervenția salvatoare a Domnului. ²⁷Este bine ca omul „să poarte un jug” în tinerețea lui. ²⁸Să stea singur și să tacă, fiindcă Domnul l-a așezat pe gâtul lui. ²⁹„Să-și umple gura cu pământ” – având în vedere faptul că este posibil să mai existe speranță. ³⁰Să-și expună obrazul

celui care-l lovește și să se sature de insulte! ³¹Fiindcă Domnul nu respinge pentru totdeauna. ³²Ci în acord cu marea Lui compasiune, când întristează pe cineva, Își manifestă din nou mila față de el. ³³Pentru că El nu necăjește și nici nu întristează cu plăcere pe fiii oamenilor. ³⁴Când sunt călcați în picioare toți prizonierii unei țări, ³⁵când dreptatea umană este îndepărtată înaintea Celui Foarte Înalt, ³⁶când un om este nedreptățit în cauza lui, oare nu vede Domnul? ³⁷Dacă Domnul nu a poruncit să se întâmple un anumit lucru, cine poate spune ceva care se și execută? ³⁸Oare nu din gura Celui Foarte Înalt vine atât dezastrul cât și bunăstarea? ³⁹Atunci de ce protestează omul când este pedepsit pentru păcatele lui? ⁴⁰Să ne observăm metodele, să le analizăm și să ne întoarcem la Domnul. ⁴¹„Să ne înălțăm inimile și mâinile spre Dumnezeu din cer, spunând: ⁴²«Am păcătuț și ne-am revoltat; iar Tu nu ai iertat (acest lucru)! ⁴³Te-ai acoperit cu mânie și ne-ai urmărit; apoi ai omorât fără milă. ⁴⁴Te-ai înconjurat cu un nor, pentru ca nici o rugăciune să nu ajungă la Tine. ⁴⁵Ne-ai transformat în gunoi și într-un lucru murdar în mijlocul popoarelor. ⁴⁶Toți dușmanii noștri și-au deschis larg gura împotriva noastră. ⁴⁷Am suportat teroarea groapa, dezastrul și distrugerea!».” ⁴⁸Din ochii mei se scurg cantități mari de lacrimi; pentru că fiica poporului meu a fost distrusă. ⁴⁹Ochii mi se vor topi continuu de lacrimi. Ei nu vor înceta deloc (să plângă), ⁵⁰până când Domnul din cer va privi și va lua în considerare (situația noastră). ⁵¹Când le-am văzut pe toate fiicele orașului meu, mi s-a întristat sufletul. ⁵²Cei care îmi erau dușmani fără motiv, m-au vânat ca pe o pasăre. ⁵³„Au încercat să-mi distrugă viața într-o groapă; și au aruncat cu pietre în mine. ⁵⁴Apele s-au revărsat peste capul meu și mi-am zis: «Sunt pierdut!» ⁵⁵Dar din adâncimile gropii am chemat Numele Tău, Doamne. ⁵⁶Tu mi-ai auzit vocea: nu-Ți astupa urechea la strigătele mele după ajutor! ⁵⁷În ziua când Te-am chemat, Te-ai apropiat și mi-ai răspuns: «Nu te teme!» ⁵⁸Doamne, Tu ai apărat cauza sufletului meu și mi-ai recuperat viața! ⁵⁹Tu ai văzut răul care mi s-a făcut! Judecă-mi cauza! ⁶⁰Ai văzut toată dorința lor de răzbunare și planurile lor făcute împotriva mea. ⁶¹Doamne, Tu le-ai auzit batjocurile și tot ce au conceput ei împotriva mea. ⁶²Ai auzit atât șoaptele oponentilor mei, cât și comentariile lor negative îndreptate înspre mine toată ziua. ⁶³Privește! Atunci când stau jos sau se află pe picioare, ei mă ridiculizează în cântecele lor! ⁶⁴Doamne, recompensează-i în acord cu faptele făcute de mâinile lor! ⁶⁵Pune un voal peste inimile lor și fă să fie blestemul Tău peste ei! ⁶⁶Doamne, urmărește-i în timp ce Îți manifesti mânia Ta; și distruge-i de sub cer!”

4 Vai cum s-a înnegrit aurul și cum s-a modificat aspectul aurului curat! Pietrele sfinte stau risipite pe la colțurile străzilor. ²Fiii remarcabili ai Sionului care altădată erau apreciați la fel ca aurul pur, sunt considerați acum ca ulcioarele de lut prelucrate de mâinile olarului. ³Chiar și șacalii își scot sânul ca să-și alăpteze puii! Însă fiica poporului meu a ajuns să fie nemiloasă ca struții deșertului. ⁴Limba celui alăptat se lipește de cerul gurii lui și se usucă de sete. Copiii cer pâine, însă nimeni nu le-o dă. ⁵Cei care se hrăneau cu mâncăruri speciale, zac acum părăsiți pe străzi. Cei care fuseseră crescuți în purpură, se lipesc de un morman de cenușă. ⁶Vina fiicei poporului meu este mai mare decât păcatul Sodomei care a fost distrusă într-o clipă fără să fi atins-o cineva. ⁷Prinții ei erau mai curați decât zăpada și mai albi decât laptele. Corpurile le erau mai roșii decât rubinele, iar fețele lor semănau cu safirul. ⁸Acum însă sunt mai negri decât funinginea, astfel încât nici nu-i mai recunoști pe străzi. Pielea li s-a lipit de oase și a

devenit uscată ca lemnul. ⁹Cei omorâți de sabie sunt mai fericiți decât aceia pe care i-a distrus foametea. Afectați de foame, aceștia se sting din lipsa recoltelor de pe câmp! ¹⁰Femeile, care odată erau pline de milă, și-au fiert copiii cu mâinile lor; apoi, ei le-au folosit ca hrană când fiica poporului meu era strivită (de foamete)! ¹¹Domnul Și-a manifestat cu forță toată mânia Lui și a făcut să se simtă puternic efectul ei! A aprins un foc în Sion. Acesta i-a consumat temelile. ¹²Regii pământului n-ar fi crezut și nici unul dintre locuitorii lumii nu și-ar fi imaginat că dușmanul și inamicul (nostru) vor intra pe porțile Ierusalimului. ¹³Acest lucru s-a întâmplat din cauza păcatelor profeților lui și a nedreptăților preoților care au vărsat în mijlocul lui sângele celor dreți. ¹⁴Ei rățesc acum ca orbii pe străzi, fiind atât de mânjiți de sânge, încât nimeni nu are curajul să se atingă de hainele lor. ¹⁵Ceilalți strigă la ei: „Plecați, murdarilor! Plecați! Depărtați-vă! Nu ne atingeți!” În timp ce fug și rățesc printre celelalte națiuni, acestea le spun: „Nu vor mai locui aici!” ¹⁶Chiar Domnul i-a împrăștiat și nu i-a mai protejat. Astfel, preoților nu li se mai arată respect, iar bătrânilor nu li se mai acordă cinste. ¹⁷Ochii noștri au obosit așteptând degeaba ajutorul. Am privit din turnurile noastre la un popor care nu ne putea scăpa (de dezastru). ¹⁸Dușmanii ne urmăreau; și astfel nu puteam ieși în piețe. Sfârșitul se apropia și termenul expirase; pentru că ne venise sfârșitul. ¹⁹Persecutorii noștri au fost mai rapizi decât vulturii care zboară pe cer. Ne-au urmărit pe munți și ne-au pândit în deșert. ²⁰Cel dedicat în slujba Domnului, care era suflarea vieții noastre, a fost capturat în gropile lor. În legătură cu el spuneam (altă dată): „Vom trăi la umbra lui printre celelalte națiuni!” ²¹„Fiica Edomului, bucură-te și sari de veselie – tu care locuiești în țara Uț! Să știi însă că acea cupă va trece și pe la tine. Te vei îmbăta (bând din ea) și (apoi) te vei dezbrăca!” ²²„Fiica Sionului, pedeapsa ta s-a sfârșit. El nu-ți va mai prelungi exilul. Dar să știi fiică a Edomului că El va pedepsi nedreptatea ta și îți va pune în evidență păcatele.” **5** „Doamne, amintește-ți de ceea ce ni s-a întâmplat! Uită-te și remarcă rușinea noastră! ²Moștenirea noastră a ajuns în proprietatea unor necunoscuți; iar casele noastre sunt folosite de străini. ³Am ajuns orfani de tată. Mamele noastre sunt văduve. ⁴Bem din apele noastre plătind bani; și când avem nevoie de lemnele noastre, trebuie să le cumpărăm. ⁵Persecutorii noștri ne urmăresc. Deși suntem obosiți, nu suntem lăsați să ne odihnim. ⁶Ne-am aliat cu Egiptul și cu Asiria, ca să ne săturăm cu pâine. ⁷Părinții noștri au păcătuit și acum nu mai sunt; iar noi suportăm pedeapsa (pentru păcatul) lor. ⁸Sclavii stăpânesc peste noi și nimeni nu ne eliberează din oprimarea lor împotriva noastră. ⁹Ne câștigăm pâinea riscându-ne viața din cauza pericolului de a fi omorâți cu sabie în deșert. ¹⁰Ne arde pielea ca un cuptor de febra cauzată de foame. ¹¹Femeile au fost violate în Sion. Același lucru s-a întâmplat cu fecioarele din orașele lui Iuda. ¹²Conducătorii (noștri) au fost spânzurați de mâinile lor, iar bătrânilor nu li s-a acordat nici o cinste. ¹³Tinerii muncesc foarte greu la piatra de moară, iar copiii cad sub poverile de lemne. ¹⁴Bătrânii nu mai vin la poarta orașului, iar tinerii au încetat să mai cânte. ¹⁵A dispărut bucuria din inimile noastre, iar dansul nostru s-a transformat în jale. ¹⁶A căzut coroana de pe capul nostru. Vai de noi, pentru că am păcătuit! ¹⁷Acesta este motivul pentru care nu mai avem puteri și ni s-au întunecat ochii: ¹⁸Muntele Sion a ajuns să fie devastat. Pe el se plimbă șacalii. ¹⁹«Doamne, Tu domnești pentru eternitate. Tronul Tău dăinuiește din generație în generație. ²⁰De ce să ne uiți pentru totdeauna? De ce să ne abandonezi

pentru mult timp? ²¹Întoarce-ne la Tine, Doamne; și ne vom întoarce! Dă-ne din nou zile ca cele din trecut! ²²Oare să Te fi dezis Tu pentru totdeauna de noi și să te fi mâniat dincolo de orice limită?!».”

Ioel

1 Acesta este Cuvântul Domnului care a venit la Ioel – fiul lui Petuel. ²„Bătrânilor, ascultați! Fiți atenți toți locuitorii țării! Oare s-a mai întâmplat acest lucru în vremea existenței voastre sau în timpul generației părinților voștri? ³Să povestiți despre el copiilor voștri, ei să relateze copiilor lor, iar aceștia să-l prezinte următoarei generații. ⁴Toți să spună că ceea ce lăsase nemâncat lăcusta Gazam, a mâncat lăcusta Arbeh. Ce a mai rămas după dezastrul făcut de lăcusta Arbeh, a mâncat lăcusta Ielec; iar ce a mai lăsat lăcusta Ielec, a mâncat lăcusta Hasil. ⁵Bețivilor, treziți-vă și plângeți! Lamentați-vă toți cei care consumați vin; pentru că vi s-a luat mustul de la gură! ⁶Țara mea a fost invadată de un popor puternic și atât de numeros, încât este imposibil să-i numeri oamenii. El are dinți ca de leu și măsele ca ale leoaicei. ⁷Mi-a transformat via într-un deșert și mi-a făcut smochinul bucăți; i-a jupuit coaja de pe tulpină și apoi l-a aruncat, ramurile lui devenind albe. ⁸Lamentează-te exact cum procedează fecioara care se acopere cu un sac plângând după soțul pe care l-a avut din tinerețea ei! ⁹A încetat aducerea darurilor de mâncare și a ofrandelor din băutură oferite Domnului în Casa Lui. Slujitorii Domnului jelesc... ¹⁰Câmpia are aspect de deșert, iar pământul (ei) este „întristat”; pentru că grâul este distrus, mustul nu mai curge, iar uleiul nu mai există. ¹¹Agricultori, rușinați-vă! Iar voi, viticultori, văitați-vă. Regrețați pierderea recoltei de grâu și de orz! ¹²Via este privată de umiditatea (pământului) necesară ei, iar smochinul este uscat. Același lucru se întâmplă rodiului, palmierului și mărilor... S-au uscat toți pomii de pe câmp; și astfel a înceta bucuria care exista între fiii oamenilor. ¹³Preoților, echipați-vă și plângeți. Slujitori ai altarului, lamentați-vă! Voi care (pretindeți că) sunteți slujitori ai Dumnezeuului meu, veniți noaptea și stați îmbrăcați cu saci; pentru că în Casa Domnului, darurile de mâncare și ofrandele (prezentate înaintea Lui) din băutură, nu mai sunt aduse! ¹⁴Decrețați un post sfânt și proclamați o adunare sacră. Adunați bătrânii țării și pe toți locuitorii ei în Casa Domnului. Strigați acolo către Domnul. ¹⁵Vai ce zi! Da, ziua Domnului este aproape. Ea vine ca o distrugere făcută de Cel Omnipotent! ¹⁶Oare nu realizați că mâncărurile au fost luate chiar sub privirile voastre? Și nu observați că bucuria și veselia au dispărut din casa Dumnezeuului vostru? ¹⁷Semințele s-au uscat sub bulgări; și pentru că grâul (din câmp) s-a uscat, grânarele stau goale, iar hambarele sunt stricate... ¹⁸Vai, cum mugesc animalele! Cirezile de boi umblă dezorientate, pentru că nu au pășune. Suferă chiar și turmele de oi!” ¹⁹„Doamne, către Tine strig; pentru că focul a distrus pășunile deșertului, iar flacăra (lui) a ars toți arborii de pe câmp! ²⁰Chiar și animalele sălbatice care trăiesc pe câmp strigă către Tine; pentru că au secăt izvoarele și focul a distrus zonele de pășune din deșert”. **2** „Folosiți trompeta în Sion! Sunați alarma pe muntele Meu care este sfânt! Să tremure toți locuitorii țării; pentru că vine ziua Domnului și este aproape! ²Aceasta este o zi a întunericului și a beznei. Vor fi nori și o negură de mare intensitate. Vine un popor numeros și puternic exact cum apar zorile dimineții peste munți. El este o națiune cum n-a mai existat vreodată înainte și cum nu va mai fi pentru multe generații. ³În fața lui este un foc distrugător; și o flăcără arde în urma lui. Țara este ca o Grădină a Edenului pentru el. Dar după ce trece prin ea, rămâne ca un deșert steril. Nimic nu

poate să scape neafectat de el! ⁴Seamănă cu niște cai și aleargă asemănător cu niște călăreți. ⁵Când se deplasează, sare peste munți, făcând zgomot asemănător deplasării carelor. Produce sunetul flăcării de foc atunci când arde și consumă paiele rămase de la culturile cerealiere. Este ca o puternică armată dispusă în poziție de atac. ⁶Popoarele tremură înaintea lor și toate fețele îngălbenesc... ⁷Ei aleargă ca niște războinici și escaladează zidurile (orașelor). Fiecare se deplasează cu formația de care aparține și nu o abandonează. ⁸Ei nu se împing unul pe celălalt, ci fiecare merge în coloana lui. Atunci când atacă deplasându-se rapid printre săgeți, nu se opresc din mers. ⁹Se răspândesc în oraș, aleargă pe ziduri, reușesc să se urce pe case și intră pe ferestre ca un hoț. ¹⁰Pământul se cutremură înaintea lor, iar cerul tremură. Soarele și luna se întunecă, iar stelele își pierd lumina. ¹¹Domnul începe să strige în fața armatei Sale. Tabăra Lui este foarte mare, iar cel care pune în aplicare cuvântul Său, este puternic. Ziua Domnului este remarcabilă și produce o mare frică. Cine o poate suporta? ¹²Din această cauză, Domnul spune: «Întoarceți-vă la Mine cu toată inima postind, plângând și lamentându-vă. ¹³Sfășiați-vă inimile, nu hainele. Întoarceți-vă la Dumnezeu vostru; pentru că El este milos și are compasiune. Nu Se mânie repede, ci are bunătate din abundență și regretă faptul că (vă) face rău (pedepsindu-vă). ¹⁴Cine știe dacă nu va reveni asupra deciziei Sale, renunțând la punerea ei în aplicare? Poate că va face să vină după El o binecuvântare – și astfel ar determina apariția darurilor de mâncare și a sacrificiilor de băutură oferite Domnului, Dumnezeului nostru! ¹⁵Sunați cu trompeta în teritoriul Sionului! Anunțați un post! Proclamați o adunare sfântă! ¹⁶Adunați poporul și sfințiți-i oamenii care se vor aduna! Faceți o reuniune la care să participe de la bătrâni până la cei care alăptează! Să iasă mirele și mireasa din camera lor (specială)! ¹⁷Preoții care sunt slujitorii Domnului, să plângă în zona dintre portic și altar. Ei să zică: „Doamne, scutește-ți poporul de pedeapsă. Evită să faci de rușine pe cei care sunt moștenirea Ta. Altfel, celelalte națiuni ale lumii ar avea motiv să vorbească despre ei ridiculizându-i! De ce să-și pună popoarele întrebarea (retorică) «Unde este Dumnezeu lor?»?»... ¹⁸Atunci Domnul a fost gelos în favoarea țării Lui și Și-a manifestat compasiunea față de poporul Său, ¹⁹răspunzându-i astfel: „Să știți că voi trimite (condiții favorabile pentru) recolte de grâu. Veți avea must și ulei proaspăt. Vă veți putea sătura cu ele; și astfel nu vă voi mai face de rușine printre celelalte națiuni. ²⁰Voi îndepărta de la voi dușmanul care intenționează să vă atace din Nord, alungându-l pe un teritoriu unde nu există apă și care este nelocuit. Îl voi face să stea cu fața spre Marea Estului și cu spatele spre cea de Vest. Pentru că a făcut lucruri extrem de grave, mirosul lui respingător va fi puternic și se va ridica în atmosferă. ²¹Țară, să nu te temi! Ci bucură-te și fii veselă; pentru că Domnul face mari lucruri. ²²Nici voi, animale sălbatice de pe câmp, să nu vă temeți; pentru că locurile cu iarbă ale deșertului vor reînverzi și pomii își vor produce fructele. Acest lucru se va întâmpla inclusiv cu smochinul și cu vița de vie! ²³Bucurați-vă și fiți veseli în Domnul – Dumnezeu vostru – (chiar) și voi, copii ai Sionului; pentru că El vă va oferi ploaie atunci când va fi nevoie de ea. Aceasta va veni la fel ca înainte: atât la începutul, cât și la sfârșitul sezonului agricol. ²⁴Terenurile voastre agricole vor fi pline de grâu și teascurile voastre vor avea posibilitatea să producă must și ulei din abundență. ²⁵Astfel vă voi face să recuperați tot ce ați pierdut în acei ani când recoltele voastre fuseseră mâncate de lăcustele Arbeh, Ielec, Hasil și Gazam. Ele au

fost marea Mea armată pe care am trimis-o împotriva voastră. ²⁶Veți mânca, vă veți sătura și veți glorifica numele Domnului – Dumnezeuul vostru – care făcuse minuni cu voi. Astfel, poporului Meu nu i se va mai întâmpla niciodată rușinea din trecut. ²⁷Veți ști că Eu sunt în mijlocul poporului Israel și că sunt Domnul – Dumnezeuul vostru. Atunci veți înțelege că nu există alt Dumnezeu în afară de Mine. Poporul Meu nu va mai suporta rușine niciodată! ²⁸Apoi voi turna Spiritul Meu peste orice ființă (umană). Fiii voștri și fiicele voastre vor profeți, bătrânii voștri vor avea visuri, iar tinerii voștri vor avea viziuni. ²⁹În acel timp voi turna Spiritul Meu inclusiv peste sclavi și peste sclave! ³⁰Voi face să se întâmple lucruri supranaturale atât în cer, cât și pe pământ. Va fi sânge, foc și vor apărea stâlpi de fum. ³¹Soarele se va transforma într-un corp întunecat și luna va avea culoarea sângelui. Toate acestea se vor întâmpla înainte să vină acea mare zi înfricoșătoare a Domnului. ³²Atunci, oricine va invoca numele Domnului, va fi salvat; iar această salvare va proveni de pe muntele Sionului și din Ierusalim – exact cum a promis Domnul. Și va fi oferită în mijlocul celor rămași, pe care îi va chema Domnul. **3** Să știți că în zilele acelei perioade de timp, voi aduce înapoi (în țara lor) prizonierii lui Iuda și ai Ierusalimului. ²Voi aduna toate popoarele și le voi face să coboare în Valea lui Iosafat. Acolo Eu voi avea un proces de judecată cu ele și le voi face direct responsabile de situația în care a fost poporul Meu. Aceste popoare vor fi judecate pentru că au divizat țara Mea și pentru că au împrăștiat printre celelalte popoare pe Israel care este poporul Meu și moștenirea Mea. ³Ei trăsese la sorți pentru poporul Meu, dăduseră un tânăr pentru o prostituată și vânduseră o fată pe vin, ca să aibă ce să bea... ⁴Ce intenții aveți voi cu Mine, oameni din Tir, din Sion și din teritoriile filistenilor? Doriți să Mă recompensați pentru vreo faptă sau să faceți ceva împotriva Mea? Dacă intenționați să realizați ceva împotriva Mea, voi face ca fapta voastră să se întoarcă repede împotriva capului vostru! ⁵Vă voi face astfel pentru că ați luat atât argintul cât și aurul care fusese dedicat Mie. Astfel, confiscând apoi și cele mai valoroase lucruri ale Mele, voi ați folosit totul în templele voastre. ⁶Pe urmașii lui Iuda și pe cei care locuiau în Ierusalim i-ați vândut urmașilor grecilor, ca să-i îndepărtați de țara lor natală. ⁷Dar să știți că Eu îi voi ridica din locul unde au ajuns după ce voi i-ați vândut. Și voi face să se întoarcă împotriva capului vostru consecințele faptei pe care ați făcut-o. ⁸Voi vinde fiii și fiicele voastre poporului lui Iuda; iar cei din Iuda îi vor vinde aceluiași popor îndepărtat al sabeenilor. Se va întâmpla așa pentru că Domnul este Cel care a vorbit astfel! ⁹Proclamați acest lucru printre popoare. Pregătiți-vă de război! Treziți pe cei curajoși. Să vină împreună toți bărbații care știu să lupte în război! ¹⁰Transformați fierul de la plugurile voastre în săbii și faceți-vă lănci din cosoare. Cel slab să zică: Sunt tare! ¹¹Voi, toate națiunile din jur, veniți și strângeți-vă repede! Iar Tu, Doamne, adu-i acolo pe oamenii Tăi curajoși! ¹²Să se ridice națiunile și să vină în valea lui Iosafat! Acolo Eu voi sta să judec toate națiunile din jur. ¹³Ia secera în mână, pentru că recolta este coaptă. Veniți și călcați cu picioarele, pentru că vasele pentru struguri sunt pline și se revarsă; iar răutatea lor este mare! ¹⁴Veniți mulțimi după mulțimi în valea judecății. Pentru că este aproape ziua judecății Domnului în această vale! ¹⁵Soarele și luna se vor întuneca și stelele își vor pierde strălucirea. ¹⁶Domnul răcnește din Sion. Vocea Lui răsună din Ierusalim. Cerul și pământul se vor cutremura. Dar Domnul este salvarea poporului Său și adăpost pentru urmașii lui

Israel. ¹⁷Astfel veți avea ocazia să recunoașteți că Eu sunt Domnul – Dumnezeul vostru – care locuiește în Sion, în sfântul Meu munte! Atunci Ierusalimul va fi sfânt; și nu vor mai trece străinii prin el. ¹⁸În acea zi, va picura must din munți, iar din dealuri va curge lapte. Toate izvoarele lui Iuda vor fi pline de apă. Din casa Domnului va curge un izvor care va uda Valea Sitim. ¹⁹Din cauza violenței manifestate împotriva urmașilor lui Iuda și pentru că au vărsat în țara lor sângele oamenilor nevinovați, Egiptul va ajunge pustiu, iar Edomul va deveni un deșert steril. ²⁰Însă Iuda va locui permanent în Ierusalim din generație în generație. ²¹Le voi răzbuna sângele (vărsat) pe care încă nu l-am răzbunat; pentru că Domnul locuiește în Sion.

Amos

1 Acestea sunt cuvintele lui Amos – unul dintre păstorii din Tecoa. Ele relatează ce a văzut el referitor la Israel atunci când Uzia era regele lui Iuda și când Ieroboam – fiul lui Iehoas – era regele lui Israel, cu doi ani înaintea cutremurului. ²El a zis: „Domnul strigă puternic din Sion și vocea Lui se aude din Ierusalim. Pășunile păstorilor se lamentează, iar vârful Carmelului este uscat (de secetă). ³Domnul spune: «Pentru trei nedreptăți ale Damascului, ba chiar pentru patru, nu-Mi voi retrage mânia; pentru că a tăiat Ghiladul cu treierătoarea de fier. ⁴Voi trimite foc în casa lui Hazael! Acest foc va distruge total fortărețele lui Ben-Hadad. ⁵Voi sfărâma zăvoarele Damascului! Îl voi distruge pe cel care locuiește în câmpia Aven și pe acela care ține sceptrul în Bet-Eden. Poporul lui Aram va merge în captivitate la Chir!» Domnul vă asigură că așa se va întâmpla. ⁶Domnul vorbește din nou: «Pentru trei nedreptăți ale Gazei, ba chiar pentru patru, să știți că nu-Mi voi retrage mânia; pentru că a dus în exil mari grupuri de oameni, ca să le predea Edomului. ⁷Voi trimite foc în zidurile Gazei; și el îi va arde total fortărețele. ⁸Îl voi distruge atât pe locuitorul din Așdod, cât și pe cel care ține sceptrul în Așchelon. Mâna Mea se va întoarce împotriva Ecronului. Iar restul filistenilor va dispărea.» Dumnezeu care se numește Domnul, vă asigură că așa se va întâmpla! ⁹El vă mai zice: «Pentru trei nedreptăți ale Tirului, ba chiar pentru patru, nu-Mi voi retrage mânia (împotriva lui); pentru că a dus în exil națiuni întregi, predându-le Edomului; și nu și-a amintit de înțelegerea care trebuia să existe între ei în baza faptului că sunt frați. ¹⁰Voi trimite foc împotriva zidurilor Tirului; și acesta îi va distruge total fortărețele.» ¹¹Domnul vorbește din nou: «Pentru trei nedreptăți ale Edomului, ba chiar pentru patru, nu-Mi voi retrage mânia (pe care o am împotriva lui). Voi proceda astfel împotriva lui pentru că nu s-a lăsat influențat de milă, ci și-a urmărit fratele cu sabia; și astfel s-a lăsat mereu condus de mânie, refuzând să-și controleze furia. ¹²Voi trimite foc în Teman, care va distruge total fortărețele Boțrei.» ¹³Domnul vorbește (din nou): «Pentru trei nedreptăți ale amoniților, ba chiar pentru patru, nu-Mi voi anula mânia (împotriva lor); pentru că în intenția lor de a-și extinde teritoriul, au tăiat uterul femeilor însărcinate din Ghilad. ¹⁴Voi aprinde un foc pe zidurile Rabei; și acesta îi va arde total fortărețele în mijlocul strigătelor de război din ziua confruntării. Ei se vor afla atunci în mijlocul vijeliei din ziua furtunii. ¹⁵Regele lor va merge în exil împreună cu ceilalți conducători din subordinea lui». Domnul vă asigură că așa se va întâmpla! **2** Domnul vă spune: «Pentru trei nedreptăți ale Moabului, ba chiar pentru patru, nu-Mi voi retrage mânia (pe care o am împotriva lui); pentru că a ars chiar și oasele regelui Edomului, făcându-le scrum. ²Voi trimite foc în Moab, care va distruge total fortărețele Cheriotului. Moab va muri în mijlocul confruntării puternice când vor fi strigate de război și va suna cornul. ³Voi distruge judecătorul din mijlocul lui; și îi voi omorî toți comandanții împreună cu el». Domnul confirmă că așa se va întâmpla. ⁴Domnul spune din nou: «Pentru trei nedreptăți ale lui Iuda, ba chiar pentru patru, nu-Mi voi anula mânia (pe care o am împotriva lor); pentru că au respins Legea Domnului și nu au respectat ce a decis El. În consecință, ei au acceptat să fie rățăciți de idoli mincinoși pe care îi doriseră și strămoșii lor. ⁵Voi trimite foc în Iuda; și acesta va distruge total fortărețele Ierusalimului.»

⁶Domnul vorbește (din nou): «Pentru trei nedreptăți ale lui Israel, ba chiar pentru patru, nu-Mi voi anula mânia (pe care o am împotriva lui); pentru că l-au vândut pe bani de argint pe acela care era drept și l-au dat pe cel sărac pentru o pereche de sandale... ⁷Ei calcă în picioare capetele celor săraci în praful de pe jos; și nu respectă drepturile celor exploatați. Atât fiul, cât și tatăl merg la aceeași fată, pentru ca (întreținând relații sexuale cu ea) să profaneze Numele Meu care este sfânt. ⁸Se culcă pe hainele luate ca garanție, întinzându-se comod lângă orice altar; și își bea vinul obținut din amenzi în templul zeilor lor. ⁹Eu i-am distrus pe amoriți care fuseseră acolo înaintea lor, deși erau înalți ca cedrii și puternici ca stejarii. Le-am distrus fructele care erau deasupra (pământului) și rădăcinile care erau sub el. ¹⁰Eu v-am scos din țara Egiptului și v-am purtat prin deșert patruzeci de ani, ca să vă dau țara amoriților ca proprietate a voastră. ¹¹Am făcut să existe profeți dintre fiii voștri și nazirei dintre tinerii poporului vostru. Domnul vă zice: recunoașteți aceste lucruri? ¹²Dar voi le-ați dat nazireilor să bea vin și le-ați cerut profeților să nu-și mai prezinte profețiile! ¹³Să știți că vă voi zdrobi așa cum zdrobește carul (tot ce calcă) atunci când este încărcat cu grâu. ¹⁴Cel care aleargă foarte repede, nu va putea să fugă; iar acela care este puternic, nu se va putea baza pe forța lui. Cel care dispune de forță fizică, nu-și va putea scăpa viața. ¹⁵Acela care știe să folosească arcul, nu va putea să reziste; luptătorul rapid care se deplasează pe propriile lui picioare, nu va putea scăpa; iar călărețul nu-și va putea salva viața. ¹⁶În acea zi, chiar și cel mai curajos dintre războinici va fugi complet dezbrăcat!» „Acestea sunt cuvintele Domnului. 3 „Israelienilor, ascultați acum mesajul spus de Domnul împotriva voastră, împotriva întregului clan pe care Eu l-am scos din țara Egiptului: ²«Numai pe voi vă (re)cunosc (ca aparținându-Mi) dintre toate popoarele pământului; de aceea vă voi și pedepsi pentru toate legile pe care voi le-ați încălcat. ³Merg oare doi oameni împreună, dacă nu au făcut o convenție în acest sens? ⁴Oare răcnește leul în pădure când nu are pradă? Oare se aude vocea leului tânăr din vizuina lui, dacă nu a prins ceva (pradă)? ⁵Oare cade pasărea în cursa de pe pământ, dacă nu i s-a pregătit (anticipat) capcana? Se ridică oare lațul de la pământ fără să se fi prins ceva în el? ⁶Dacă sună cornul în oraș, oare nu tremură poporul? Dacă vine un dezastru în oraș, oare nu Domnul l-a adus? ⁷Dumnezeul care se numește Domnul nu face nimic fără să-Și reveleze intenția profeților care sunt slujitorii Săi. ⁸Leul răcnește – cine nu se va teme? Dumnezeu numit Domnul vorbește – cine ar putea să nu profetească? ⁹Faceți o proclamație în fortărețele Așdodului și în fortărețele țării Egiptului, zicând astfel: ‘Adunați-vă pe munții Samariei și uitați-vă la multiplele tulburări din mijlocul ei și la exploatarea (dintre oameni) care este în ea!’ ¹⁰Domnul afirmă că cei care strâng în fortărețele lor lucruri luate prin constrângere și în urma jafurilor, nu știu să facă dreptate.» ¹¹De aceea, Dumnezeu care se numește Domnul, spune: «Un dușman va înconjura țara, îți va doborî puterea, iar fortărețele tale vor fi jefuite!» ¹²Domnul vorbește (din nou): «Așa cum păstorul recuperează din gura leului doar două picioare sau o bucată de ureche (din fostul lui animal), tot așa vor fi salvați și israeliții. Este vorba despre cei care stau în Samaria pe marginea patului și în Damasc, culcați pe canapea. ¹³Ascultați acum ce spune Dumnezeu care se (mai) numește (și) Domnul armatelor. Declarați aceste lucruri împotriva casei lui Iacov. ¹⁴În ziua când îl voi pedepsi pe Israel pentru păcatele lui, voi aduce pedeapsa și asupra altarelor din Betel; coarnele altarului vor fi

retezate și vor cădea pe pământ. ¹⁵Voi surpa reședința de iarnă și reședința de vară. Palatele împodobite cu fildeș vor fi distruse, iar marile case vor fi spulberate.» Aceasta este mesajul provenind de la Domnul. **4** «Următorul mesaj se adresează bovinelor tinere din Basan și care se află pe muntele Samaria, adică vouă, femeilor care exploatați pe cei săraci și care zdrobiți pe cei fără mijloace de apărare, zicând soților voștri: ‘Aduceți-ne ceva (băutură alcoolică) să bem!’» ²Dumnezeul care se numește Domnul a jurat pe sfințenia Lui astfel: «Să știți că vin zile în care vă vor trage cu cârlige, iar pe ultimele dintre voi (vă vor scoate) cu cârlige folosite la pescuit. ³Domnul vă asigură că veți ieși prin spăturile zidului mergând fiecare înainte; și veți fi alungate în Harmon. ⁴Duceți-vă la Betel și păcătuiți! Duceți-vă la Ghilgal și păcătuiți acolo și mai mult! Aduceți-vă dimineața sacrificiile din animale și dați-vă a zecea parte din ce aveți la fiecare trei zile! ⁵Dumnezeul care se numește Domnul, spune: Aduceți sacrificii de mulțumire din pâine dospită și lăudați-vă cu darurile de bunăvoie; anunțați în public despre ele – pentru că așa vă place să procedați, israelienilor! ⁶În consecință, și Eu v-am trimis foamete în toate orașele voastre și am adus lipsă de pâine în toate zonele locuite de voi. Domnul vă zice: Chiar și în aceste condiții, tot nu v-ați întors la Mine! ⁷În plus, când mai erau încă trei luni până la seceriș, Eu am oprit ploaia pentru voi. Am dat-o peste un oraș dar nu și peste altul; ea a venit peste un teren agricol, însă peste altul nu a plouat. Și plantele de pe el s-au uscat... ⁸Două-trei orașe s-au dus însetate la altul ca să se alimenteze cu apă; dar nu s-au saturat. Domnul spune: Constat că în ciuda acestor lucruri, voi nu v-ați întors la Mine. ⁹De multe ori v-am lovit grădinile și viile cu insecta parazită specifică acesteia și cu mană. Apoi lăcustele v-au distrus smochinii și măslinii; dar tot nu v-ați întors la Mine! Aceasta este constatarea pe care o face Domnul despre voi. ¹⁰Am trimis împotriva voastră epidemia la fel ca în Egipt. I-am omorât pe tinerii voștri cu sabia și am tăiat caii voștri căzuți ca pradă. Domnul spune: Am ridicat mirosul urât insuportabil al taberelor și l-am adus până la nările voastre; dar tot nu v-ați întors la Mine. ¹¹Pe unii dintre voi i-am distrus cum a procedat Dumnezeu (în vechime) cu Sodoma și cu Gomora. Domnul vă zice: Ați ajuns ca tăciunele scos din jar; dar tot nu v-ați întors la Mine. ¹²Din această cauză, să știți Israele că voi proceda cu tine așa (cum am afirmat); și pentru că voi face să ți se întâmple aceste lucruri, pregătește-te să-L întâlnești pe Dumnezeul tău! ¹³Să știți că El este Cel care a făcut munții și care a creat vântul. Tot El, Cel care transformă răsăritul în întuneric și care umblă pe înălțimile pământului, revelează omului gândul Său! Acesta este Cel care se numește Domnul, Dumnezeul Armatelor.» **5** Ascultați cuvintele acestui cântec de jale care se referă la voi, casă a lui Israel: ²A căzut fecioara lui Israel; și niciodată nu se va mai ridica! A fost abandonată în propria ei țară; și nu există nimeni care să o reabiliteze! ³Se va întâmpla așa pentru că Dumnezeul are se numește Domnul spune: «Orașul care putea oferi o mie de luptători pentru casa lui Israel, va rămâne doar cu o sută; iar acela care folosea o sută, va rămâne doar cu zece.» ⁴Domnul vorbește (din nou) casei lui Israel: «Căutați-Mă, ca să trăiți! ⁵Nu căutați Betelul, nu vă duceți la Ghilgal și nu treceți în teritoriul din Beer-Șeba! Pentru că în mod cert Ghilgalul va merge în captivitate, iar Betelul va ajunge în dezastru. ⁶Căutați-L pe Domnul, ca să trăiți! Procedați așa pentru ca să evitați situația în care El ar putea să treacă prin casa lui Iosif ca un foc și să o ardă complet, fără să existe cineva în Betel care să-l stingă.»

⁷Ei sunt cei care transformă judecata în pelin și aruncă dreptatea la pământ! ⁸Însă El este Cel care a făcut constelația numită Cloșca cu pui și Orionul. Tot El transformă întunericul în dimineată și (apoi) ziua în nopte, cheamă apele mării și le varsă pe(ste) suprafața pământului. Numele Lui este Domnul! ⁹El aduce foarte repede dezastrul peste cel tare și face să vină devastarea peste fortăreață. ¹⁰Ei îl urăsc pe cel care decide la poarta orașului și le este scârbă de cel care vorbește cu corectitudine. ¹¹În consecință, pentru că l-ați călcat în picioare pe cel sărac și ați luat de la el grâne ca impozit, chiar dacă ați construit case de piatră, nu veți locui în ele; chiar dacă ați sădit vii plăcute, nu veți bea din vinul obținut din strugurii lor! ¹²Pentru că Eu știu cât de multe și de mari sunt păcatele voastre! Voi îl exploatați pe cel drept, luați mită și îi nedreptățiți pe cei săraci la poarta orașului. ¹³De aceea, în aceste vremuri, cel înțelept constată că trebuie să tacă; pentru că sunt vremuri rele. ¹⁴Căutați binele, și nu răul, ca să trăiți; și astfel, Domnul care se (mai) numește și Dumnezeu Armatelor, să fie fi cu voi exact așa cum afirmați voi despre El! ¹⁵Urâți răul, iubiți binele și practicați în mod constant dreptatea la poarta orașului! Poate că Domnul, Dumnezeu Armatelor, va fi binevoitor față de cei care au rămas dintre descendenții lui Iosif. ¹⁶Domnul, Dumnezeu Armatelor, vă spune acum: «În toate locurile publice va fi jale și pe toate străzile oamenii vor zice: ‘Vai! Vai!’ Ei îl vor chema pe plugar la plâns, iar pe cei care știu să bocească, îi vor chema la jale. ¹⁷Domnul zice: În toate viile va fi vaiet, pentru că Eu voi trece prin mijlocul vostru». ¹⁸«Vai de voi, care așteptați ziua Domnului! De ce așteptați această zi? Ea va fi întuneric, nu lumină! ¹⁹Se va întâmpla ca în cazul unui om care fuge din fața unui leu; dar apoi se întâlnește cu un urs. Și când în final ajunge acasă, sprijinindu-se cu mâna de zid, îl mușcă un șarpe. ²⁰Nu va fi oare ziua Domnului întuneric și nu lumină, un întuneric adânc fără nici un fel de lumină care să strălucească? ²¹Urăsc și detest sărbătorile voastre! Nu pot să suport adunările voastre de sărbătoare. ²²Chiar dacă Îmi aduceți sacrificii din animale pe care le ardeți integral și daruri de mâncare, nu le voi accepta; mă voi uita la sacrificiile de pace constând în vițeei voștri îngrășați! ²³Depărtați de la Mine sunetul cântecelor voastre! Nu voi asculta melodia harpelor voastre! ²⁴Aștept să văd că lăsați judecata (dreaptă) să se rostogolească ca apele și că dreptatea vine ca un torent care nu seacă niciodată! ²⁵Casă a lui Israel, Mi-ați adus voi animale sacrificate și daruri de mâncare timp de patruzeci de ani (cât timp ați stat) în deșert? ²⁶Împreună cu Sicut – regele vostru – și cu Chiun – steaua zeului vostru – aceste imagini idolești pe care vi le-ați făcut – ²⁷vă voi duce în captivitate dincolo de Damasc!». Acesta este verdictul pronunțat de Domnul, al Cărui Nume este Dumnezeu Armatelor. **6** «Vai de voi, care trăiți fără grijă în Sion; și de voi, care vă credeți la adăpost pe muntele Samaria! Casa lui Israel vine la oameni deosebiți provenind din cel mai remarcabil dintre popoare! ²Treceți la Calne și priviți! Mergeți de acolo la marele Hamat și deplasați-vă apoi la Gatul care aparține filistenilor! Sunt ele mai bune decât cele două regate ale voastre? Sau sunt granițele lor mai mari decât ale voastre? ³Ați ignorat venirea iminentă a acelei zile rele și ați adus aproape tronul violenței! ⁴Vă întindeți pe paturi încrustate cu fildeș, leneviți în așternuturile voastre, mâncați miei din turmă și vițee din grajduri. ⁵Organizați petreceri cântând cu harpa și îl imitați pe (regele) David cântând improvizații la instrumentele muzicale! ⁶Beți vin din cupe mari și vă ungeți (pielea) cu cele mai bune uleiuri; dar în același timp nu vă întristați din cauza dezastrului

(venit între descendenții) lui Iosif! ⁷De aceea acum veți fi duși ca sclavi și veți merge în fruntea captivilor! Astfel va înceta veselia și lenevirea!» ⁸Domnul care se (mai) numește și Dumnezeuul Armatelor a jurat pe Sine Însuși, zicând: «Mi-e scârbă de mândria lui Iacov și îi urăsc fortărețele; voi preda dușmanului orașul împreună cu tot ce există în el! ⁹Dacă vor mai fi lăsați zece bărbați într-o casă, chiar și aceia vor muri! ¹⁰Și dacă ruda vreunuia care a murit va veni să-i scoată acestuia cadavrul din casă vrând ca ulterior ca să-l ardă, îl va întreba pe cel care încă mai este ascuns în nișa casei: ‘Mai este cineva cu tine?’. Acela îi va răspunde: ‘Nu!’. Atunci el va zice: ‘Tăcere! Nu trebuie să pomenim Numele Domnului!’» ¹¹Se va întâmpla așa pentru că Domnul dă ordin acum ca acea mare casă să fie transformată în fărâme, iar cea mică să devină bucățele!» ¹²«Pot caii să alerge pe stâncă sau poate cineva să are acolo cu boii? Totuși voi ați transformat judecata în otravă, iar fructul dreptății a devenit pelin. ¹³Voi vă bucurați de ce s-a întâmplat la Lo Debar; și ziceți: ‘Oare nu prin puterea noastră am cucerit noi Carnaimul?’ ¹⁴Dar Domnul care se numește (și) Dumnezeuul Armatelor, zice: Casă a lui Israel, să știi că voi ridica împotriva ta un popor care te va oprima de la Lebo Hamat până la Valea Arabei.» **7** „Dumnezeul care se numește Domnul m-a făcut să văd (într-o revelație) cum El pregătea (să trimită) niște lăcuste pe terenurile regelui tocmai în perioada când începea să crească din nou iarba care fusese cosită. ²După ce lăcustele au terminat de mâncat toată verdeța din țară, am zis: Stăpâne Doamne, Te rog să ierți! Cum ar putea Iacov să rămână în picioare? Căci este atât de nesemnificativ (între celelalte popoare)! ³Atunci Domnului I-a părut rău de acest lucru. Și Dumnezeuul care se numește Domnul a zis: Nu se va întâmpla așa! ⁴Domnul mi-a arătat cum chema El pedeapsa printr-un foc care devora acel mare adânc și consuma teritoriul. ⁵Am zis: Doamne, Te rog să-l oprești! Cum ar putea Iacov să rămână în picioare? El este atât de mic (în fața acestui dezastru)! ⁶Atunci Domnului I-a părut rău și de acest lucru. Apoi El a zis: Nu se va întâmpla nici ce ai văzut acum! ⁷Apoi mi-a arătat cum El, Domnul, stătea lângă un zid și avea în mână un fir cu plumb. Cu acesta fusese verificat zidul. ⁸Domnul m-a întrebat: Ce vezi tu, Amos? Eu am răspuns: Un fir cu plumb. Atunci Domnul mi-a zis: Să știi că voi pune firul cu plumb în mijlocul poporului Meu numit Israel! Nu-l voi mai scăpa (de pedeapsă)! ⁹Înălțimile lui Isaac vor fi distruse; iar sanctuarele lui Israel vor fi devastate. Voi ridica sabia împotriva familiei lui Ieroboam. »” ¹⁰Amația care era preot la Betel, a trimis mesageri la Ieroboam – regele lui Israel – ca să i se spună: „Amos complotază împotriva ta în mijlocul poporului lui Israel. Țara nu mai poate suporta toate cuvintele lui! ¹¹Ascultă ce spune Amos: «Ieroboam va muri de sabie; și este o certitudine că Israel va fi dus în captivitate, departe de țara lui!»” ¹²Apoi Amația i-a zis lui Amos: „Pleacă, vizionarule! Întoarce-te în țara lui Iuda! Mănâncă-ți acolo pâinea și profetește acolo! ¹³Să nu mai profetești la Betel; pentru că el este sanctuarul regelui și al templul regatului!” ¹⁴Amos i-a răspuns lui Amația, zicând: „Eu n-am fost nici profet, nici fiu de profet; ci păstor și îngrijitor de sicomori. ¹⁵Dar Domnul m-a luat de la oi și mi-a zis: «Du-te și profetește poporului meu, Israel!»” ¹⁶Acum, ascultă Cuvântul Domnului! Tu zici: «Să nu profetești împotriva lui Israel și să nu predici împotriva casei lui Isaac!»” ¹⁷În consecință, Domnul zice: «Soția ta va deveni o prostituată în oraș; iar fiii tăi și fiicele tale vor cădea doborâți de sabie! Terenul tău agricol va fi împărțit cu funia de măsurat; și tu însuși vei muri pe un teritoriu necurat.

Este o certitudine că Israel va fi dus în captivitate, departe de țara lui!». ⁸ Dumnezeu care se numește Domnul mi-a mai arătat un coș cu fructe coapte. ² El m-a întrebat: «Ce vezi tu, Amos?» Eu am răspuns: «Un coș cu fructe coapte». Atunci Domnul mi-a zis: «Vine sfârșitul poporului Meu – Israel! Nu-l voi mai absolvi de pedeapsă! ³ Dumnezeu care se numește Domnul spune că în acea zi, cântecele de la Templu se vor transforma în urlate. Vor fi o mulțime de cadavre aruncate peste tot!» ⁴ Acesta este un mesaj pentru voi care-i călcați în picioare pe cei care nu au posibilitatea să se apere și-i distrugeți pe săracii din țară. ⁵ Voi ziceți: «Vrem să știm exact când va trece luna nouă, ca să putem vinde grâu! Cât mai este din Sabat, ca să deschidem grânarele, să micșorăm cantitatea, să mărim prețul, să modificăm în avantajul nostru felul în care funcționează cumpăna, ca să înșelăm... ⁶ Dorim să cumpărăm pe săraci pe argint și pe cei fără apărare pentru o pereche de sandale, pentru ca apoi să vindem codină în loc de grâu!». ⁷ Domnul a jurat pe mândria lui Iacov, zicând: «Nu voi uita niciodată vreuna dintre faptele lui! ⁸ Să nu tremure țara din această cauză și să nu jelească toți cei care locuiesc în ea? Să nu se ridice ca Nilul tot ce este în țară și oare să nu se învoldureze și apoi să se retragă la fel ca Râul Egiptului?» ⁹ Dumnezeu care se numește Domnul spune: «Voi face să apună soarele la amiază și voi întuneca țara în mijlocul zilei. ¹⁰ Voi transforma sărbătorile voastre în bocet și toate cântecele voastre (de veselie) în cântece de jale. Voi face ca toți să-și acopere partea corpului dintre genunchi și șold cu saci; și toate capetele vor fi rase. Voi face ca acea vreme să fie asemănătoare cu jalea pentru singurul fiu; iar sfârșitul ei va fi ca o zi amară. ¹¹ Dumnezeu care se numește Domnul vă spune că vin zile când va trimite foamete în țară; dar ea nu va fi o foame după pâine și nici sete după apă. Ci va fi criză de Cuvinte din partea Domnului. ¹² Ei vor umbla cu pași nesiguri de la o mare la alta, vor cutreiera (pământul) de la nord la est, căutând Cuvântul Domnului; dar nu-l vor găsi. ¹³ În acea zi, fecioarele frumoase și tinerii vor leșina de sete. ¹⁴ Cei care aveau obiceiul să jure pe rușinea Samariei și să zică: ‘Viu este zeul tău, Dane!’ sau ‘Vie este metoda ta, Beer-Șeba!’, vor cădea și nu se vor mai ridica.»” **9** L-am văzut pe Domnul stând lângă altar. El a zis: „Lovește părțile se sus ale stâlpilor, ca să se clatine pragurile! Prăbușește-le peste capetele tuturor! Pe cei care vor scăpa, îi voi omorî cu sabia. Nici unul dintre ei nu va putea să fugă și nici unul nu va reuși să scape. ² Chiar dacă ar săpa până în Locuința Morților, chiar și de acolo mâna Mea îi va apuca! Chiar dacă ar urca în cer, și de acolo îi voi coborî! ³ Chiar dacă s-ar ascunde pe vârful Carmelului, și acolo îi voi căuta și-i voi lua! Chiar dacă s-ar ascunde dinaintea ochilor Mei pe fundul mării, și acolo voi ordona șarpelui să-i muște! ⁴ Chiar dacă ar merge în captivitate în fața dușmanilor lor, și acolo voi ordona sabiei să-i omoare! Îmi voi fixa privirea asupra lor, ca să le fac rău, nu bine!” ⁵ Domnul, Dumnezeu Armatelor, este Cel care atinge pământul; și el se topește, iar toți locuitorii lui jelesc. Tot ce este în el se învoldurează la fel ca Nilul și se retrage ca Râul Egiptului. ⁶ El este Cel care Și-a zidit scările în cer și Și-a așezat bolta (cerului) deasupra pământului! El este Cel care cheamă apele mării și le revarsă pe suprafața pământului! Numele Lui este Domnul, ⁷ care zice: „Israelienilor, nu sunteți voi oare pentru Mine ca etiopienii? Nu l-am scos Eu pe Israel din țara Egiptului cum i-am scos pe filistenii din Caftor și pe arameii din Chir? ⁸ Să știți că ochii Dumnezeului care se numește Domnul sunt peste regatul păcătos! Îl voi distruge de pe fața pământului! Totuși nu voi distruge total familia lui

Iacov. Acestea sunt cuvintele spuse de Domnul. ⁹Să știți că Eu voi ordona și voi scutura pe descendenții lui Israel între toate națiunile lumii, așa cum se scutură ciurul, fără să cadă nici un bob pe pământ! ¹⁰Toți păcătoșii din poporul Meu vor muri de sabie – toți aceia care zic: «Nu se va apropia de noi dezastrul și nici nu ne va ajunge!» ¹¹În acea zi voi ridica cortul căzut al lui David. Îi voi repara crăpăturile, îi voi ridica ruinele și-l voi reconstrui așa cum era în vremurile străvechi; ¹²pentru ca astfel să ia în stăpânire pe cei care vor rămâne ca descendenți ai lui Edom, precum și toate celelalte națiuni peste care este chemat Numele Meu”. Acestea a fost cuvintele Domnului – Cel Care face (să se întâmple) aceste lucruri. ¹³Domnul (vă) zice: „Să știți că vin zile când cel care ară, îl va ajunge pe cel care culege; iar comerciantul de struguri va ajunge pe acela care împrășteie sămânța. Munții vor picura must; iar acesta se va scurge din toate dealurile. ¹⁴Îi voi aduce înapoi pe captivii poporului Meu, Israel; ei vor reconstrui orașele devastate și vor locui în ele. Vor planta vii și vor bea din vinul lor; vor sădi grădini și vor mânca din fructele lor. ¹⁵Eu îi voi sădi în patria lor și nu vor mai fi dezrădăcinați din țara pe care le-am dat-o”. Acestea sunt cuvintele pe care ți le spune Domnul, Dumnezeuul tău.

Obadia

1 Aceasta este profeția lui Obadia. Despre Edom, Dumnezeu care se numește Domnul, spune astfel: „Am auzit o veste. Cel care a lansat-o este Domnul; și a fost trimis un mesager printre popoare ca s-o transmită. Ea conține următorul mesaj: Sculați-vă și (haideți) să mergem ca să organizăm un război împotriva Edomului! ²Să știi că te voi face mic între (celelalte) popoare; și vei fi cel mai desconsiderat dintre ele. ³Ți se va întâmpla așa pentru că mândria din inimii tale te-a făcut să te rătăcești. Tu locuiești în crăpăturile stâncilor și guvernezi de la (mare) înălțime. Acest fapt te-a făcut să-ți zici în tine însuși: «Cine mă va arunca la nivelul pământului?» ⁴Însă Domnul îți spune: «Chiar dacă ai (putea) locui la aceeași înălțime la care zboară vulturul și chiar dacă ți-ai așeza cuibul între stele, Eu tot te voi arunca jos și de acolo!» ⁵Vai, cât vei fi de ruinat! Dacă ar fi intrat în teritoriul tău niște hoți sau niște jefuitori care acționează noaptea, oare ar fi luat de la tine mai mult decât ar fi putut (transporta)? Sau dacă ar fi venit la tine niște oameni să-ți culeagă via, oare n-ar fi lăsat ei (necules) nici un strugure? ⁶Vai ce se întâmplă cu Esau! El este analizat cu cea mai mare atenție pentru a i se descoperi comorile! ⁷Toți aliații tăi te-au determinat să te retragi până la frontieră. Chiar prietenii tăi te-au înșelat și au guvernat peste tine! Cei care se hrăneau din pâinea ta, ți-au pus capcane pe care tu le-ai ignorat... ⁸Domnul (îți) vorbește astfel: «Oare nu voi distruge în acea zi pe cei înțelepți din Edom și pe cei din muntele lui Esau care au o remarcabilă capacitate de înțelegere? ⁹Să știi Teman că oamenii tăi foarte curajoși vor fi speriați – pentru ca toți cei care trăiesc pe muntele lui Esau să moară în masacrul . ¹⁰Din cauza violenței pe care ai manifestat-o față de fratele tău – Iacov – vei fi acoperit de rușine și vei fi distrus pentru totdeauna. ¹¹Ți se va întâmpla așa pentru că în ziua în care străinii îi luau averea, intrau (în forță) pe porțile lui și trăgeau la sorti pentru Ierusalim, te manifestai și tu exact ca unul dintre ei! ¹²Și totuși, tu nu trebuia să te uiți mulțumit de ceea ce se întâmplă fratelui tău în ziua în care era distrus. Nu trebuia să te bucuri de omorârea copiilor lui Iuda și nu trebuia să vorbești cu aroganță (împotriva lor) în ziua în care ei au fost în mare dificultate. ¹³Nu trebuia să intri pe porțile poporului Meu în acea zi în care era distrus și nici să te bucuri de dezastrul pe care-l suporta el atunci. Nu trebuia să-i iei bogățiile în ziua masacrării lui. ¹⁴Nu trebuia să stai la intersecțiile drumurilor ca să omori pe cei care fugeau; și nici nu trebuia să predai dușmanului pe cei care scăpaseră din dezastrul asediului. ¹⁵Să știi că ziua Domnului este aproape pentru toate popoarele. Ți se va face exact așa cum ai făcut și tu altora; și faptele tale se vor întoarce asupra capului tău!» ¹⁶Voi, cei care locuiți pe muntele Meu cel sfânt, ați băut paharul mâniei (Mele). Dar tot așa se va întâmpla și cu toate celelalte popoare care îl vor bea pentru eternitate! Ele vor sorbi din el și vor dispărea ca atunci când n-ar fi existat niciodată! ¹⁷Însă salvarea va fi pe muntele Sionului. Acolo va fi sfîntenie; iar familia (lărgită a) lui Iacov își va recupera posesiunile. ¹⁸Urmașii lui Iacov vor fi un foc; și poporul format din descendenții lui va fi o flacăra. Dar urmașii lui Esau vor fi ca paie pe care le vor aprinde; iar focul le va consuma. Domnul vă asigură că astfel nu va mai rămâne nici unul dintre cei care provin din Esau! ¹⁹Cei care locuiesc în Sud, vor fi stăpâni pe muntele lui Esau; iar cei din câmpie vor stăpâni țara filistenilor.

Vor fi stăpâni în același timp în teritoriile lui Efraim și în ale Samariei; iar Benjamin va fi stăpânul Galaadului. ²⁰Dar prizonierii de război ai armatei urmașilor lui Israel vor fi proprietarii și administratorii țării canaaniților până la Sarepta. Captivii care provin din Ierusalim și care sunt (acum) la Sefarad, vor stăpâni orașele de la Sud. ²¹Eliberatorii se vor urca pe muntele Sionului ca să judece muntele lui Esau. Dar regatul va fi al Domnului!”

Iona

1 Domnul vorbise lui Iona, fiul lui Amitai, prin Cuvântul Său, astfel: ²„Ridică-te și du-te la Ninive. Acolo să strigi împotriva acestui mare oraș; pentru că lucrurile rele care se fac în el, au ajuns până la Mine!” ³Dar Iona și-a planificat să fugă la Tarșiș, departe de fața Domnului. S-a dus la Iafu, unde a găsit o corabie care pleca la Tarșiș. Încercând să se depărteze de fața Domnului, a plătit prețul călătoriei și a urcat în corabie, ca să meargă la Tarșiș împreună cu marinarii. ⁴Însă pe acea mare, Domnul a provocat o furtună de vânt care sufla cu o mare intensitate. Astfel, corabia risca să fie distrusă. ⁵De frica naufragiului, fiecare dintre marinari a strigat, invocând ajutorul zeului lui. În același timp, ei au aruncat în mare uneltele din corabie, pentru a o face mai ușoară. Iona coborâse în cala corabiei, unde se culcase și adormise profund. ⁶Comandantul ambarcațiunii s-a apropiat de el și i-a zis: „Cum îți permiți să dormi?! Scoală-te și strigă invocând ajutorul Dumnezeului tău! Poate că El Se va gândi la noi (să ne salveze); și astfel nu vom muri!” ⁷Apoi marinarii au zis: „Haideți să tragem la sorti, ca să aflăm cine (dintre noi) este responsabil pentru venirea acestui dezastru împotriva noastră!” Iar tragerea lor la sorti a arătat că Iona era acela! ⁸Atunci ei i-au zis: „Spune-ne din cauza cui a venit peste noi această calamitate? Care este meseria și proveniența ta? Din ce țară vi și care este poporul din care faci parte?” ⁹El le-a răspuns: „Sunt evreu. Dumnezeul față de care am reverență este Domnul. El este Acela care a făcut cerul, marea și pământul uscat!” ¹⁰După ce au aflat de la Iona că fugea de fața Domnului, acei bărbați s-au speriat foarte tare și l-au întrebat: „De ce ai făcut acest lucru?” ¹¹În acest timp, marea era din ce în ce mai agitată. Ei i-au pus o altă întrebare, zicând: „Ce să-ți facem pentru ca marea să se liniștească față de noi?” ¹²El le-a răspuns: „Luați-mă și aruncați-mă în mare. Și astfel, ea nu va mai fi împotriva voastră. Eu sunt conștient că din cauza mea a venit această puternică furtună împotriva voastră!” ¹³Acei bărbați vâsleau încercând să se întoarcă la mal; dar nu reușeau să avanseze în direcția dorită, pentru că marea era tot mai agitată și nu le permitea acest lucru. ¹⁴Atunci s-au adresat Domnului, strigând: „Doamne, nu ne lăsa să murim din cauza acestui bărbat! Și să nu ne faci responsabili de moartea acestui om; pentru că, Tu, Doamne, faci ce vrei!” ¹⁵După ce au zis aceste cuvinte, l-au luat pe Iona și l-au aruncat în mare; și ea s-a liniștit față de ei. ¹⁶Atunci acei bărbați au avut o mare frică de Domnul. I-au oferit o jertfă și au făcut jurăminte. ¹⁷Domnul a trimis un pește mare să-l înghită pe Iona; și el a stat astfel în stomacul peștelui trei zile și trei nopți. **2** Iona s-a rugat Domnului – Dumnezeului lui – din stomacul peștelui. ²Relatând ulterior ce s-a întâmplat acolo. El a zis: „În situația mea care era fără rezolvare, L-am chemat pe Domnul. Și (surprinzător!) El mi-a răspuns!” „Am strigat după ajutor (Doamne); și Tu m-ai ascultat! ³Am fost aruncat de Tine în adânc – în inima mărilor...Am fost înconjurat de curenții de apă; și toate valurile Tale treceau peste mine. ⁴Ziceam că nu accepti să mă mai vezi; și niciodată nu voi mai putea să privesc Templul Tău sfânt. ⁵Apele care erau în jurul meu amenințau să-mi ai viața. În adâncul care mă înconjura, algele se înfășuraseră în jurul capului meu. ⁶Coborâsem până la baza munților; și zăvoarele pământului intenționau să mă țină încuiat pentru totdeauna. Dar Tu, Doamne – Dumnezeul meu – mi-ai salvat viața din mormânt!

⁷Când sufletul meu era disperat, mi-am amintit de Domnul; și rugăciunea mea a ajuns până la Tine, în sfântul Tău Templu! ⁸Cei care se atașează de idoli fără valoare, își anulează accesul de mila divină! ⁹Dar eu Îți voi oferi jertfe strigând de bucurie! Și îmi voi respecta promisiunile făcute cu jurământ! Salvarea vine de la Domnul!”

¹⁰Domnul a vorbit peștelui; și acesta a făcut ce i-a spus El, vărsându-l pe Iona pe mal.

3 Domnul a venit a doua oară la Iona prin intermediul Cuvântului Său, zicându-i : ²„Ridică-te, du-te la acel mare oraș numit Ninive și proclamă acolo mesajul pe care ți-l voi da!” ³Iona a plecat la Ninive conform (poruncii) Cuvântului Domnului. Orașul Ninive avea o mărime remarcabilă. El putea fi parcurs (cu pasul) în timp de trei zile.

⁴Iona a intrat în oraș; și în timp ce mergea prin el în prima zi, striga: „După următoarele patruzeci de zile, Ninive va fi distrus!” ⁵Atunci oamenii din Ninive au crezut în Dumnezeu, au anunțat un post; și începând de la cel mai mare până la cel mai mic, s-au îmbrăcat (toți) cu saci. ⁶Când regele din Ninive a auzit despre această decizie, s-a ridicat de pe tronul lui, și-a dat jos roba pe care o purta, s-a acoperit (și el) cu un sac și a stat în cenușă. ⁷Apoi a dat ordin să se anunțe în Ninive următoarea decizie: „Din porunca regelui și a marilor lui conducători, nici un om să nu guste nimic și să nu bea apă deloc. Această interdicție este valabilă nu numai pentru oameni, ci și pentru orice animal din cireadă sau din turmă: nici unul să nu pască și să nu bea apă! ⁸Oamenii și vitele să se acopere cu saci, să strige cu forță către Dumnezeu, întorcându-se de la stilul lor violent în care își trăiesc viața și de la faptele de oprimare pe care le-au comis! ⁹Aceasta este unica noastră șansă; și trebuie să beneficiem de ea. Poate că astfel Îl vom determina pe Dumnezeu să regrete decizia luată și să Se răzgândească. Dacă se va întâmpla așa, El Își va opri mânia violentă; și astfel nu vom mai muri!” ¹⁰Dumnezeu a văzut că faptele lor demonstau întoarcerea de la modul rău în care trăiseră. Atunci El a regretat planul care prevedea să aducă răul asupra lor; și a renunțat să-l mai pună în aplicare.

4 Iona a devenit foarte supărat din cauza acestei decizii; și s-a mâniat. ²El s-a rugat Domnului astfel: „Ah, Doamne, nu se întâmplă oare acum exact ce spuneam eu încă de când eram în țara mea? Acesta este de fapt motivul pentru care am încercat să fug la Tarșiș. Eu știam că ești un Dumnezeu răbdător, milos, reținut în ce privește mânia și bogat în compasiune. Desigur, Tu ești pregătit (oricând) să-Ți anulezi decizia de a face rău. ³Iar acum, Doamne, Te rog să-mi iei viața. Ar fi mai bine să mor, decât să trăiesc (în aceste condiții)!” ⁴Domnul i-a răspuns: „Oare faci bine că te mâni?” ⁵Atunci Iona a ieșit din oraș și s-a așezat în partea de est a acestuia. Și-a făcut un adăpost și a stat acolo la umbra lui, așteptând să vadă ce se va întâmpla cu orașul. ⁶Domnul Dumnezeu a făcut să crească o plantă care făcea umbră deasupra capului lui Iona, ca să-l facă să scape de mânie. Iona a fost foarte bucuros văzând această plantă. ⁷Însă în următoarea dimineață, înainte să răsară soarele, Dumnezeu a trimis un vierme care a afectat planta făcând-o să se usuce. ⁸Când a început să lumineze soarele, Dumnezeu a trimis un vânt uscat care bătea din partea de est. Iona a fost afectat de soarele care i-a produs insolație, făcându-l să leșine. El și-a dorit (încă odată) să moară; și a zis: „Mai bine să mor, decât să trăiesc!” ⁹Atunci Dumnezeu a vorbit cu Iona, zicându-i: „Oare procedezi bine când te mâнии din cauza (uscării) acestei plante?” El a răspuns: „Da, este corect să mă mâний, chiar până la moarte!” ¹⁰Atunci Domnul i-a zis: „Ți s-a făcut milă de această plantă pentru apariția căreia nu ai muncit. Și nici nu ai făcut-o tu să

crească! Ci a răsărit într-o noapte; și apoi tot într-o noapte s-a uscat. ¹¹Dar oare Mie să nu-Mi fie milă de Ninive, acest mare oraș, în care trăiesc mai mult de o sută douăzeci de mii de oameni incapabili să distingă dreapta de stânga lor împreună cu o mulțime de animale?!”

Mica

1 Acesta este Cuvântul Domnului care a venit la Mica, un locuitor din Moreșet, pe vremea regilor Iotam, Ahaz și Ezechia care au guvernat în Iuda. El se referă la ce a văzut (Mica) referitor la Samaria și în legătură cu (orașul-capitală) Ierusalim: ²„Ascultați, toate popoarele! Să fie atent și pământul împreună cu tot ce este pe el! Dumnezeu care se numește Domnul să fie martor împotriva voastră din templul Lui care este sfânt! ³Să știți că Domnul iese din acest loc sfânt al Său. El coboară și pășește pe formele cele mai înalte ale reliefului pământului! ⁴Munții se topesc sub El, iar văile se desfac exact ca ceara în prezența focului; apoi ele țâșnesc printre versanți exact ca apele (curgătoare). ⁵Toate acestea se întâmplă din cauza nedreptății lui Iacov și din cauza păcatelor descendenților lui Israel! Care este păcătoșenia lui Iacov? Oare nu (ce se întâmplă în) Samaria? Care sunt locurile cele mai înalte ale Iudeii? Oare nu acelea unde este situat Ierusalimul? ⁶Acestea sunt motivele pentru care voi transforma Samaria într-un morman de ruine și într-un loc bun (doar) pentru plantat vița-de-vie. Îi voi rostogoli pietrele în vale și voi face să i se vadă temeliile. ⁷Toate imaginile ei cioplite vor fi sfărâmate. Va fi ars în foc tot câștigul ei; și voi face ca toți idolii să îi fie distruși. Pentru că le-a adunat din câștigul unei prostituate, toate aceste imagini (cioplite) se vor transforma într-o recompensă meritată de o prostituată! ⁸Din această cauză voi plânge și voi regreta profund, voi umbla desculț și fără îmbrăcăminte, voi striga la fel cum fac șacalii și voi «jeli» ca puii de struț. ⁹Se întâmplă așa pentru că rana ei este imposibil de vindecat. Această rană s-a extins până în Iuda și a ajuns până la poarta poporului meu: (chiar) până la Ierusalim. ¹⁰Nu anunțați (despre acest lucru) în Gat; și nu plângeți deloc! Tăvăliți-vă în praful pământului la Bet-Leafra! ¹¹Locuitoarea Șafirului, treci goală și plină de rușine! Locuitoarea din Taanan nu are curajul să iasă! Bet-Ețelul este în jale; și susținerea lui a fost anulată pentru voi! ¹²Locuitoarea Marotului suferă de dorul unor vremuri mai bune; pentru că a venit dezastrul din partea Domnului până la poarta Ierusalimului. ¹³Locuitoarea Lachișului, înhamă-ți caii la carul de luptă! Tu ai fost prima care ai determinat pe fiica Sionului să păcătuiască; pentru că păcatele lui Israel au fost regăsite în tine. ¹⁴De aceea vei oferi daruri de despărțire lui Moreșet-Gat! Casele din Aczib vor fi o decepție pentru regii lui Israel! ¹⁵Iar împotriva ta, locuitor din Mareșa, voi aduce un stăpân! Gloria lui Israel va fi transferată la Adulam. ¹⁶Rade-te și tunde-te din cauza lucrurilor care se vor întâmpla fiilor tăi care erau propria ta bucurie. Mărește-ți (pe cap) locul fără păr – ca vulturul; pentru că ei vor pleca de aici în captivitate!” **2** „Vai de aceia care planifică nedreptatea în secret și care concep răul în locul unde dorm! Apoi, pentru că își permit, ei pun în aplicare acele planuri chiar dimineața devreme... ²Dacă își doresc terenuri agricole, și le însușesc! Când vor să aibă case, procedează la fel (de abuziv)! Îl exploatează pe om și pe cei din familia lui, atât pe bărbat, cât și ce are el ca moștenire. ³Din această cauză, Domnul spune: «Să știți că fac un plan împotriva acestui clan, ca să aduc împotriva lui un dezastru pe care nu-l veți putea evita ferindu-vă gâtul! Și astfel nu veți mai putea umbla plini de aroganță; pentru că acele vremuri vor fi grele. ⁴În acea zi veți deveni renumiți (negativ) și se va face un cântec de jale despre situația voastră. În versurile lui se va zice: ‘Suntem total ruinați! El

înstrăinează proprietatea poporului meu! Vai cum o face să dispară de la mine! El împarte popoarelor păgâne teritoriile noastre!”⁵ Așa se explică de ce nu vei mai avea pe nimeni care să împartă țara prin sort în cadrul adunării Domnului.⁶ Atunci ei vor proclama: ‘Nu mai predicați! Să nu se mai predice aceste lucruri! Calomniile nu ne vor epuiza!’⁷ Dar oare ce ar trebui să (vi) se zică, descendenți ai lui Iacov? Voi considerați că ar trebui să se spună: ‘Se mânie chiar atât de ușor Spiritul Domnului? Acesta este modul Lui de a lucra?’ Oare nu sunt cuvintele Mele benefice aceluia care umblă cu dreptate?⁸ Poporul Meu se manifestă în ultima perioadă de timp exact ca un dușman. Ați smuls mantaua care acoperea haina acelora care treceau liniștiți ca niște oameni care se întorc de la război.⁹ Voi le alungați pe femeile poporului Meu din casele lor plăcute și luați definitiv gloria Mea de la copiii lor.¹⁰ Sculați-vă și plecați! Acesta nu mai este locul vostru de odihnă! Pentru că a fost profanat, el va fi distrus; iar distrugerea lui va fi teribilă!¹¹ Dacă un mincinos și unul care duce în eroare pe alții ar veni și ar spune: ‘Îți voi predica despre vin și despre băuturi alcoolice puternice!’, acela ar fi considerat predicatorul acestui popor!¹² Iacove, este o certitudine că te voi strânge în totalitate! Fără nici un dubiu, voi aduna pe cei care vor mai rămâne din Israel! Îi voi pune împreună ca pe o turmă într-un țarc și ca pe niște oi în zona lor de pășunat. Și în acel loc vor fi foarte mulți oameni.¹³ Cel care deschide drumul, va merge înaintea lor; iar ei vor înainta, vor intra pe poartă și vor ieși. Regele lor va trece înaintea lor; și (chiar) Domnul va fi în fruntea lor.»”

3 Am zis: „Ascultați, lideri ai lui Iacov și conducători ai urmașilor lui Israel! Oare n-ar trebui să cunoașteți dreptatea?² Și totuși voi urâți binele și iubiți răul, jupuiți pielea de pe poporul Meu și luați carnea de pe oasele lui.³ Mâncați această carne a poporului meu, jupuiți pielea de pe el și îi striviți oasele... Voi rupeți bucăți din el la fel cum procedați cu acea carne din oală și din cazan.⁴ Atunci când (oamenii care fac aceste lucruri) vor striga către Domnul, El nu le va răspunde. În acea vreme Își va ascunde fața de ei; pentru că au comis fapte rele.”⁵ Domnul spune: „Vă vorbesc acum despre profeții care Îmi duc în eroare poporul. Dacă au mușcat ceva cu dinții (prin violență), prezic pacea; dar se pregătesc de război împotriva acelora care nu le pun nimic în gură.⁶ Acesta este motivul pentru care va veni noaptea peste voi fără să aveți nici o vedenie. Deși va veni întunericul, nu vi se va oferi nici o revelație! Pentru acești profeți, soarele va apune și ziua li se va întuneca.⁷ Cei care pretind că văd anumite lucruri prin revelație divină, vor fi făcuți de rușine; iar prezicătorii vor fi umiliți. Toți își vor acoperi barba; pentru că nu va fi răspuns de la Dumnezeu.”⁸ Despre mine pot să spun că sunt plin de putere și de Spiritul Domnului. Am fost umplut de (dorința după) dreptate și de putere; ca să-i arăt lui Iacov nedreptatea lui și să-i prezint lui Israel păcătoșenia.⁹ „Acum mă adresez vouă care sunteți conducătorii descendenților lui Iacov și lideri ai familiei lărgite a lui Israel. Acest mesaj este pentru voi care aveți repulsie față de dreptate și care deformați tot ce este drept.¹⁰ El se adresează vouă, celor care zidiți Sionul prin vărsare de sânge și care edificați Ierusalimul cu nedreptate!¹¹ Conducătorii lui judecă pentru mită, preoții lui oferă învățătură contra unei retribuții financiare, iar profeții lui fac preziceri dacă primesc argint. Ei încă se bazează și pe Domnul, zicând: «Oare nu este Domnul în mijlocul nostru?! Nu va veni nici un dezastru împotriva noastră!»¹² Pentru că voi gândiți așa, Sionul va fi arat ca un teren agricol, Ierusalimul va deveni un morman de ruine, iar muntele Casei (Mele) va deveni o colină acoperită cu

păduri.” ⁴ „În ultimele zile, muntele Casei Domnului va fi considerat ca cel mai înalt dintre toți munții. Va fi înălțat deasupra dealurilor; și popoarele vor veni spre el ca invadatorii (de altă dată). ² Multe națiuni vor veni și vor zice: «Să mergem și să urcăm pe muntele Domnului, la Casa Dumnezeului lui Iacov! El să ne învețe metodele Lui (de închinare); și noi să ne conformăm cerințelor Sale!» Se va întâmpla așa pentru că legea (mozaică) va proveni (atunci) din Sion; iar Cuvântul Domnului își va avea originea în Ierusalim. ³ El va judeca între multe popoare și va decide pentru națiuni puternice, care se află la mare depărtare. Își vor construi pluguri din fostele lor săbii; și vor face cuțite pentru curățat pomii din lăncile de altă dată. Nici un popor nu va mai ataca pe un altul cu sabia; și nu vor mai învăța războiul. ⁴ Fiecare va locui (liniștit) sub vița și sub smochinul lui. Nimeni nu va mai teroriza pe altul. Se va întâmpla (cu certitudine) așa, pentru că acestea sunt prezise chiar de gura Domnului armatelor! ⁵ Toate celelalte popoare se asociază cu numele zeilor lor. Dar noi vom umbla pentru totdeauna în Numele Domnului, Dumnezeul nostru!” ⁶ Domnul spune: „În acea zi îi voi aduna pe cei șchiopi și îi voi strânge împreună pe cei alungați – pe toți aceia pe care i-am rănit. ⁷ Voi face din cei șchiopi un rest (remarcabil); iar pe cei alungați îi voi face un popor puternic. Domnul va guverna peste ei pe muntele Sion pentru totdeauna. ⁸ Iar ție – deal al fiicei Sionului – care ești turn de veghe al turmei, să știi că îți va fi redată stăpânirea pe care ai avut-o în trecut. Regatul se va întoarce la fiica Ierusalimului. ⁹ De ce strigi acum atât de tare? Pentru că nu ai rege? Ai dureri ca o femeie la naștere pentru că ți-a dispărut consilierul? ¹⁰ Fiică a Sionului, zbate-te și oftează ca o femeie la naștere; pentru că acum va trebui să ieși din oraș; și vei locui în câmp! Te vei duce în Babilon; și abia acolo vei fi salvată. Acela este locul în care Domnul te va salva de dușmanii tăi. ¹¹ Dar acum multe națiuni sunt adunate împotriva ta. Acestea zic: «Să fie defăimat (Ierusalimul)! Iar ochii noștri să privească de sus Sionul!» ¹² Ei însă nu cunosc gândurile Domnului și nu înțeleg planul Lui; nu știu că El i-a strâns ca pe niște spice în zona de treierat. ¹³ Fiica Sionului, scoală-te și treieră; pentru că îți voi face cornul din fier; iar copitele tale vor fi din bronz, ca să sfărâmi multe popoare. Vei închina Domnului prada lor și Îi vei oferi Lui bogățiile acestora, recunoscându-L ca Domn al întregului pământ.” **5** Fiică, acum când ești înconjurată de luptători pregătiți de război, strânge-ți armata; pentru că suntem sub asediu! Ei îl vor lovi cu bastonul peste obraz pe judecătorul lui Israel! ² „Dar tu, Betleem Efrata, deși nu ești între teritoriile remarcabile ale lui Iuda, din tine va proveni Acela care va fi Conducător în Israel. El este Cel a Cărui origine este stabilită în vremuri străvechi – chiar în eternitate. ³ De aceea El îi va lăsa (pe evrei la discreția altora) până când va naște aceea care trebuie să nască. Apoi, cei care vor rămâne dintre frații Săi, se vor întoarce la israeliți. ⁴ El Își va face apariția ca păstor al poporului în puterea Domnului; și va acționa în toată maiestatea Numelui Domnului, Dumnezeul Său. Ei vor locui liniștiți; pentru că atunci El va fi faimos până la marginile pământului! ⁵ Și Domnul va fi pacea lor! Când asirianul va invada țara noastră și va pătrunde în fortărețele noastre, ne vom opune lui cu șapte păstori și chiar cu opt conducători (ai poporului). ⁶ Ei vor păstori țara Asiriei cu sabia; iar țara lui Nimrod va fi condusă cu sabia scoasă din teacă. El ne va scăpa de asirian când acesta va invada țara noastră și va pătrunde în teritoriul nostru. ⁷ Atunci cei care vor fi rămas dintre descendenții lui Iacov, vor fi în mijlocul multor popoare ca roua de la Domnul și ca ploaia mărunță de pe iarbă,

care nu așteaptă pe nimeni și care nu depinde de fiii oamenilor. ⁸În acele vremuri, cei rămași dintre urmașii lui Iacov vor exista printre celelalte națiuni ca leul între animalele sălbatice ale pădurii. Se vor comporta ca un leu tânăr (care intră) în turmele de oi, trecând și călcând (oile) în picioare. Vor sfâșia fără ca cineva să poată salva. ⁹Mâna îți va fi ridicată peste dușmanii tăi; și toți aceștia vor fi distruși! ¹⁰Domnul îți spune că în acea zi îți va distruge caii (pe care-i vei avea) și-ți va sfărâma carele. ¹¹Îți va dărâma orașele din țară și-ți va demola toate fortificațiile. ¹²El îți va distruge vrăjitoriile pe care le practici; și nu vor mai exista în țara ta oameni care ghicesc. ¹³Îți va distruge idolii și pietrele sacre din mijlocul tău. Astfel nu te vei mai închina la ce ai făcut cu mâinile tale. ¹⁴Îți va disloca bețele lungi închinat pentru Așter din mijlocul tău; și-ți va demola orașele. ¹⁵Apoi, El Se va răzbuna cu mânie și cu mare indignare pe națiunile care nu L-au ascultat.” **6** Ascultați acum ce zice Domnul: „Ridică-te și apără-ți cauza înaintea munților; și dealurile să asculte ce vorbești! ²Munți, ascultați pe Domnul care vorbește despre acuzația care I se aduce! Temelii rezistente ale pământului, fiți atente; pentru că Domnul are o dispută cu poporul Său. El se judecă cu Israel! ³Poporul Meu, ce ți-am făcut? Cu ce te-am extenuat? Răspunde-Mi! ⁴Eu te-am scos din Egipt și te-am răscumpărat din mediul unde erai sclav! I-am trimis înaintea ta pe Moise, pe Aaron și pe Maria! ⁵Poporul Meu, amintește-ți ce planifica acel rege al Moabului numit Balac; și ce i-a răspuns Balaam, fiul lui Beor! Amintește-ți apoi ce s-a întâmplat de la Sitim până la Ghilgal, ca să înțelegi faptele drepte ale Domnului!” ⁶Cu ce-L voi întâmpina pe Domnul? Cu ce mă voi pleca înaintea Dumnezeului foarte înalt? Să-L întâmpin oare cu animale arse integral – cu viței de un an? ⁷Va fi, oare, Domnul mulțumit cu mii de berbeci și cu zeci de mii de „râuri” de ulei? Să dau, oare, pentru nedreptatea mea pe primul meu născut? Oare (este cazul) să ofer pe acela care provine din corpul meu pentru păcatele sufletului meu? ⁸Omule, El ți-a arătat ce este bine (să faci)! Și oare îți cere Domnul altceva decât să faci dreptate, să iubești compasiunea și să umbli smerit cu Dumnezeul tău? ⁹Vocea Domnului strigă orașului. „Și este o dovadă de înțelepciune ca oamenii să manifeste respect față de Numele Tău!” El zice: „Subordonați-vă autorității și Celui care o decide! ¹⁰Mai sunt în casa celui rău comori obținute prin metode condamnabile și acea ridicolă efă mică? ¹¹Pot considera Eu că este curat acela care folosește cântare concepute să facă eronat cântărirea și care are greutate înșelătoare în sac? ¹²Bogații orașului sunt plini de violență; locuitorii lui spun minciuni. Ei își folosesc limba ca să înșele. ¹³Din această cauză, Eu te voi lovi cu boală; te voi devasta pentru păcatele tale! ¹⁴Vei mânca, dar nu te vei sătura; ci foametea va rămâne în teritoriul tău. Vei ascunde lucruri, dar nu le vei putea proteja (de jefuitori); și acele lucruri pe care totuși le vei salva, vor fi distruse de sabie. ¹⁵Vei semăna, dar nu vei secera; vei stoarce măslina, dar nu te vei unge cu uleiul lor; vei face must, dar nu vei bea vin. ¹⁶Ai respectat deciziile lui Omri și toate faptele casei lui Ahab, urmând sfaturile lor. Din această cauză te voi expune dezastrului. Locuitorii tăi vor oferi motiv de insultă și veți fi ridiculizați de (celelalte) popoare.” **7** „Vai de mine! Pentru că sunt ca după culesul fructelor (în timpul verii) și exact ca după recoltatul viilor! Nu mai este nici un ciorchine (bun) de mâncat. Nu a mai rămas nimic dintre acele smochine dorite de sufletul meu, care se coceau primele! ²A dispărut din țară acela care avea teamă de Dumnezeu; și n-a mai rămas nici un om drept! Toți stau ascunși și

urmăresc momentul când să atace și să verse sânge; fiecare îl vânează pe fratele lui folosind o capcană pentru el. ³Mâinile lor sunt antrenate să facă ce este rău! Conducătorul cere daruri, iar judecătorul pretinde mită. Cei care au mari funcții, își spun direct dorința; și conspiră împreună pentru a și-o realiza. ⁴Cel mai bun dintre ei este ca un măracine; iar cel mai drept a ajuns mai rău decât o tufă de spini. A venit ziua pedepsei pentru tine: acea zi anunțată de profeții tăi! Acum, va fi mare agitație! ⁵Nu-l crede pe prieten și nu te încrede în cel care îți este rudă! Păzește-ți ușa gurii de aceea care se odihnește la pieptul tău! ⁶Pentru că fiul își desconsideră tatăl, fiica se ridică împotriva mamei, iar nora se revoltă împotriva soacrei ei. Astfel, dușmanii unui om sunt chiar cei din familia lui!” ⁷Eu însă voi privi la Domnul, voi spera în (ce va face) Dumnezeuul salvării mele! Dumnezeuul meu mă va asculta! ⁸Inamicul meu, nu te bucura din cauza lucrurilor care mi se întâmplă; pentru că deși am căzut, mă voi ridica! În ciuda faptului că locuiesc în întuneric, Domnul va fi lumina mea! ⁹Voi suporta furia Domnului, pentru că am păcătuیت împotriva Lui. O voi suporta până când îmi va apăra cauza și-mi va face dreptate. El mă va scoate la lumină; Îi voi vedea dreptatea. ¹⁰Când inamicul meu va vedea acest lucru, va fi acoperit de rușine. Se va întâmpla așa tocmai lui, care-mi zicea: «Unde este Domnul, Dumnezeuul tău?» Dar îi voi privi căderea cu ochii mei! Atunci el va fi călcat în picioare ca noroiul de pe străzile înguste. ¹¹Va fi ziua reconstrucției zidurilor tale. Acea va fi o zi în care ți se vor extinde frontierele! ¹²Atunci vor veni la tine oameni începând din Asiria și până dinspre orașele Egiptului. Vor fi acolo din Egipt și până la râu, de la o mare și până la cealaltă, de la un munte și până la celălalt. ¹³Însă (acum) țara va fi devastată din cauza locuitorilor ei, ca o consecință a faptelor lor rele. ¹⁴Păstorește-Ți poporul cu bastonul, și ai grijă de turma moștenirii Tale care locuiește în singurătate, în pădurea din mijlocul teritoriului productiv! Fă-o să pască în Basan și în Ghilad ca în zilele de de altă dată!” ¹⁵„Îți voi arăta lucruri extraordinare ca în ziua ieșirii tale din teritoriul Egiptului! ¹⁶Celelalte națiuni vor vedea și se vor rușina de toată puterea lor. Își vor pune mâna la gură și își vor astupa urechile. ¹⁷Vor linge praful pământului ca șarpele și ca reptilele. Vor veni panicate la Domnul, Dumnezeuul nostru; și se vor teme de Tine. ¹⁸Cine este Dumnezeu ca Tine, care să absolve de vină și care să ierte nedreptatea moștenirii Lui formată din cei puțini rămași în viață? Tu nu rămâi mânios pentru totdeauna; pentru că Îți place să fii milos. ¹⁹Tu vei avea din nou milă de noi și vei distruge cu talpa picioarelor Tale nedreptățile noastre; vei arunca în adâncurile mării toate păcatele noastre! ²⁰Tu vei respecta ce ai promis lui Iacov; și Îți vei manifesta mila față de Avraam, așa cum ai jurat strămoșilor noștri în zilele din vechime.”

Naum

1 Aceasta este cartea care conține viziunea lui Naum din Elcoș despre Ninive. El a profețit zicând: ²„Domnul este un Dumnezeu gelos, răzbunător și plin de mânie. El Se răzbună pe adversarii Lui și Își menține mânia față de cei care Îi sunt dușmani. ³Domnul nu-Și manifestă mânia în mod abuziv, deși deține o mare putere. Totuși, El nu lasă pe cel rău să rămână nepedepsit. Domnul Se deplasează odată cu furtuna care produce vârtejuri; iar norii sunt praful produs de pașii Săi. ⁴El mustră marea făcând-o fără apă și seacă toate râurile. Basanul și Carmelul suferă, iar floarea Libanului se veștejește. ⁵Înaintea Lui se cutremură munții și se topesc dealurile. Atunci când apare El, se clatină pământul împreună cu locuitorii lui. ⁶Cine se poate opune indignării Sale? Cine poate suporta violenta Lui mânie? Stâncile se prăbușesc înaintea Lui când Își revarsă furia ca focul. ⁷Domnul este bun! El este un refugiu în ziua necazului și îi păzește pe cei care caută adăpost la El. ⁸Dar El va distruge Ninive din locul lui printr-un potop care se revarsă; și Își va urmări dușmanii în întuneric. ⁹Ce planificați voi împotriva Domnului? El oricum va aduce distrugerea. Dezastrul nu va veni de două ori! ¹⁰Acest lucru se va întâmpla în timp ce vor fi ca niște spini încâlciți din cauza băuturii. Ei vor fi consumați ca paie uscate care ard. ¹¹Ninive, din tine provine cel care planifica răul împotriva Domnului și care oferea sfaturi nedrepte.” ¹²Acesta este mesajul Domnului: „Deși au aliați și sunt mulți, vor fi secerați și vor muri!” „Iar ție, Iuda, îți spun că deși te-am constrâns, nu voi mai proceda așa cu tine! ¹³Acum, voi zdrobi jugul lor pus peste tine; și-ți voi rupe legăturile.” ¹⁴Porunca Domnului pentru tine, Ninive, este aceasta: „Nu vei mai avea urmași care să-ți poarte numele! Voi tăia imaginea cioplită și pe cea turnată din templul zeilor tăi. Îți voi pregăti mormântul; pentru că am constatat că ești ușor.” ¹⁵Se văd (mergând) pe munți picioarele celui care aduce vești bune. El este acela care vestește pacea! Iuda, celebrează-ți sărbătorile și respectă-ți jurămintele; pentru că cel păcătos nu te va mai invada; ci va fi total distrus. **2** Ninive, (te anunț că) distrugătorul pornește împotriva ta! Apără-ți fortificațiile! Păzește-ți drumul! Echipează-te de luptă și concentrează-ți toată forța! ²Pentru că Domnul va reface faima lui Iacov; și ea va fi ca aceea pe care a avut-o Israel altădată. Li se va întâmpla așa pentru că prădătorii au jefuit această țară și i-au distrus butucii de vie. ³Scuturile oamenilor lui curajoși sunt roșii; războinicii lui sunt îmbrăcați cu echipament de culoarea carmin. În ziua în care se pregătesc (de luptă), oțelul carelor lor scânteiază ca focul; și își agită lăncile. ⁴Carele aleargă cu mare viteză pe drumuri și trec rapid prin piețe. Au aspectul unor torțe și pornesc asemănător fulgerelor. ⁵El își amintește să cheme luptătorii remarcabili; dar ei se împiedică atunci când se deplasează. Aceștia aleargă grăbiți spre zid și construiesc sistemul de apărare. ⁶Porțile (din dreptul) râurilor sunt deschise; și palatul se prăbușește. ⁷Este (deja) luată decizia ca orașul să fie capturat și dus în captivitate. Sclavele lui se vaită ca niște turturele și se bat (disperate) pe piept. ⁸Ninive este ca un iaz plin, a cărui apă se scurge. Stați! Opriți-vă! Însă nimeni nu se răzgândește. ⁹Jefuiți argintul, distrugeți aurul! Acolo sunt comori fără număr și o mare mulțime de tot felul de lucruri valoroase. ¹⁰Ninive este jefuit, pustiit și devastat! Inima le este afectată de frică și genunchii lor tremură! Peste tot este experiența durerii; și toate fețele au

îngălbenit. ¹¹Unde este acum locul în care se culcau leii și în care puii lor se hrăneau? Care este acel teritoriu unde umbla leul și leoaica împreună cu puiul lor fără să le fie frică de nimeni? ¹²Este (deja) suficient cât a sfâșiat leul pentru puii lui! A sugrumat destulă pradă pentru leoaicele lui! El își umplea grotlele cu pradă și gropile cu carne.”

¹³Domnul Armatelor îți zice: „Să știi că sunt împotriva ta! Îți voi transforma carele în fum; și propria ta sabie îți va omorî leii tineri. Îți voi distruge prada țării; și nu se va mai auzi vocea mesagerilor tăi!” **3** Vai de orașul obișnuit să verse sânge. El este plin de minciună și de jaf. Nu renunță la prădarea altora! ²Se aude pocnetul biciului și zgomotul roților, galopul cailor și huruiala carelor! ³Călăreții se deplasează în viteză; săbiile scânteiază, iar lăncile lor fulgeră! Peste tot sunt o mulțime de morți, grămezi de cadavre, corpuri în descompunere fără număr și oameni care se împiedică de ele...

⁴Iar acest lucru se întâmplă din cauza multelor fapte de imoralitate ale prostituatei. Ea era fermecătoarea, stăpâna vrăjitoriilor. Domina popoarele prin fapte de prostituție și triburile prin vrăjitoriile ei. ⁵Domnul armatelor îți zice: „Să știi că sunt împotriva ta! Îți voi ridica pe cap partea de jos a hainelor tale; și voi arăta popoarelor corpul tău gol. Astfel, regatele vor putea să-ți vadă rușinea! ⁶Voi arunca murdăria peste tine, te voi înjosi și te voi face o un spectacol (sinistru) pentru toți. ⁷Atunci toți aceia ce te vor vedea, vor fugi de tine și vor zice: «Ninive este distrus! Cine îl va plânge?» Unde să-ți cauți pe cei care să te consoleze? ⁸Ești tu mai bun decât No-Amon, orașul care fusese construit în zona Nilului, înconjurat de ape? El avea ca fortăreață marea; și zidul lui (de apărare) era apa. ⁹Cuș și Egiptul erau forța lui nelimitată; iar Put și Lubim formau ajutoarele lui. ¹⁰Și totuși, a trebuit să plece în captivitate, fiind astfel exilat! Chiar și copiii lui au fost zdrobiți la capătul fiecărei străzi! S-a tras la sorti pentru (a împărți pe) conducătorii lui; și toți liderii lui au fost puși în lanțuri. ¹¹Acum tu te vei îmbăta și te vei ascunde! La fel ca ei, vei căuta un adăpost ca să scapi din fața dușmanului! ¹²Toate fortificațiile tale sunt ca niște smochini plini cu primele fructe: dacă sunt scuturate, acestea cad în gura celui care vrea să le mănânce. ¹³Privește la cei care formează armata ta: sunt ca niște femei în mijlocul tău! Porțile țării tale sunt larg deschise dușmanilor tăi. Zăvoarele lor au fost distruse de foc. ¹⁴Scoate-ți apă pentru asediu! Întărește-ți fortificațiile! Frământă pământul argilos! Calcă mortarul cu picioarele! Pregătește cuptorul de cărămidă! ¹⁵Acolo vei fi consumat de foc și vei fi tăiat de sabie. Vei fi distrus; pentru că ai procedat ca lăcustele! V-ați tot înmulțit atât ca lăcusta Ielek, cât și ca aceea numită Arbe! ¹⁶Ți-ai înmulțit comercianții mai mult decât stelele cerului. Ei sunt cei care devastează ca lăcusta Ielek (care distruge) și apoi zboară. ¹⁷Comandanții tăi sunt ca lăcusta Arbe, iar șefii armatei tale se manifestă ca un roi de lăcuste: se așează pe ziduri într-o zi răcoroasă; dar atunci când răsare soarele, zboară și nu se mai cunoaște locul unde au fost. ¹⁸Rege al Asiriei, păstorii tăi au ațipit; iar nobilii tăi se odihnesc! Poporul tău a fost împrăștiat pe munți și nu este nimeni (capabil) să-l adune! ¹⁹Nu există ameliorare pentru rana ta care este mare; și ai fost lovit de moarte! Toți cei care aud vești despre tine, bat din palme (aprobator); pentru că cine nu a fost afectat de (excesul tău de) ferocitate?!”

Habacuc

1 Aceasta este profeția oferită prin revelație (divină) profetului Habacuc. ²(El spuse:) „Doamne, până când va trebui să strig către Tine fără să mă ascuți? Eu Te invoc și-Ți reclam violența care se face, dar Tu nu intervii să salvezi! ³De ce mă lași să asist la gravele păcate care se fac și să privesc nedreptatea? Sunt martorul distrugerii și al violenței care se întâmplă! Există certuri și apare nemulțumirea... ⁴Astfel, legea nu-și mai produce efectul și dreptatea nu (poate) învinge! Omul corect este permanent asaltat de cel rău și în final se pronunță o judecată nedreaptă!” ⁵„Priviți printre (celelalte) națiuni ca să remarcați ceva care trebuie să vă uimească și să vă sperie; pentru că în timpul vostru voi face un lucru pe care l-ați considera incredibil dacă vi l-ar relata (acum) cineva! ⁶Vreau să spun că voi oferi autoritate babilonienilor – acelui popor care acționează fără milă și cu (mare) violență. El merge și invadează marile teritorii ale țărilor lumii ca să devină proprietarul locurilor care nu sunt (încă) ale lui. ⁷Oamenii acestui popor sunt feroși. Își fac singuri legi și își promovează propria lor dreptate. ⁸Caii lor se deplasează mai rapid decât leoparzii și sunt mai ageri decât lupii care atacă seara. Cei care-i călăresc, vin pe ei în galop de la mari distanțe și se deplasează cu viteza vulturului când își atacă prada pe care urmează să o mănânce. ⁹Tot acest popor vine doar ca să jefuiască. Ei urmăresc cu lăcomie să-și extindă teritoriile și fac un mare număr de prizonieri. Cei luați de ei în captivitate sunt foarte mulți – ca particulele care formează nisipul... ¹⁰Acești invadatori ridiculizează regii (oricărei națiuni); și nici un conducător nu constituie o dificultate pentru ei. Râd de toate fortificațiile națiunilor; pentru că pun pământ în jurul lor și le cuceresc astfel foarte ușor! ¹¹Apoi atitudinea lor se schimbă la fel ca vântul. Comit nedreptăți și devin astfel vinovați; pentru că ajung să-și facă zeu din propria lor putere.” ¹²„Doamne, oare nu ești Tu din eternitate Dumnezeuul meu? Nu vom muri! Desigur, Tu i-ai făcut să domine lumea pentru ca (prin ei) să pui în aplicare deciziile Tale. Tu care ești Stânca mea, i-ai desemnat ca să fie instrumentul pedepsei Tale. ¹³Ochii Tău sunt atât de puri încât nu pot să privească răul; și nu poți tolera ce este greșit! Oare ce Te face să privești tăcând la cei care promovează viclenia ca stil de viață? Cel rău «îl înghite» pe acela care este mai bun decât el! ¹⁴Te vei comporta Tu cu omul exact cum procedezi cu peștii din mare sau cu reptilele de pe pământ care nu au stăpân? ¹⁵Oamenii scot peștele cu undița și-l prind în plasele lor de pescuit. Această realizare îi face să fie bucuroși; ¹⁶și ea explică faptul că ei aduc ofrande plaselor de pescuit. Ard tămâie în cinstea năvodului lor. Ei își manifestă astfel recunoștința față de aceste lucruri care le produc venituri și hrană din abundență. ¹⁷Dar oare aceasta îi justifică să-și tot umple plasele cu «pești» și să distrugă fără milă popoarele?” **2** M-am dus la locul meu în care îmi făceam serviciul de paznic – ca să veghez și să văd ce îmi va spune Domnul. Așteptam ca El să dea un răspuns la reclamația mea. ²Domnul mi-a răspuns, zicându-mi: „Scrie viziunea (pe care ți-o dau) și graveaz-o pe tăblițe, ca să se poată citi ușor; ³pentru că aceasta este o viziune cu un termen clar stabilit, aproape de expirare; ea nu este ceva fals. Dacă (totuși) întârzie, așteaptă; pentru că ce se spune (în ea) se va întâmpla cu certitudine! ⁴Privește la cel mândru: nu este cinstit în sufletul lui. Dar cel drept va trăi prin

credința lui! ⁵Desigur, vinul este seducător; iar cel mândru este arrogant și nu stă liniștit în locuința lui. Își mărește aspirațiile negative ca iadul și ca moartea. Nu poate fi săturat; și își adună toate națiunile și strânge pentru el toate popoarele. ⁶Dar toate aceste fapte vor determina apariția unui proverb prin care el va fi ridiculizat. Se va zice: «Vai de acela care adună ce nu este al lui! Până când își va înmulți doar vorbele?» ⁷Oare nu te vor surprinde cu apariția lor cei care te-au împrumutat? (Crezi că) nu se vor trezi opresorii tăi care vor face din tine prada lor? ⁸Pentru că ai jefuit multe popoare, toți cei rămași din ele te vor jefui. Ți se va întâmpla astfel pentru că ai vărsat sângele oamenilor și din cauza violențelor pe care le-ai făcut în țară împotriva orașului și a tuturor locuitorilor ei. ⁹Vai de cel care-și adună pentru familia lui venituri prin metode păcătoase. El intenționează astfel să-și asigure căminul ca să scape de dezastru. ¹⁰Atunci când ai distrus multe popoare, ai oferit un sfat rușinos familiei tale. Procedând așa, ai păcăuit chiar împotriva ta! ¹¹Va striga (împotriva ta) piatra care se află în zid; iar lemnul care face legătura cu grinda, îi va răspunde... ¹²Vai de acela care construiește un oraș făcând să curgă sânge în masacre și care îl începe prin comiterea nedreptăților! ¹³Acum fiți atenți: din moment ce Domnul armatelor a decis să se întâmple așa, popoarele muncesc intens, dar numai pentru ca în final totul să fie ars de foc; și națiunile (lumii) se obosesc degeaba. ¹⁴Pentru că pământul va fi plin de cunoașterea gloriei Domnului cum este de plin adâncul mării de apele care-l acoperă! ¹⁵Vai de cel care-i oferă aproapelui lui băutură alcoolică. Vai de tine care-i torni băutură spumoasă amestecându-l ca să-i vezi părțile intime! ¹⁶În loc de glorie, te vei satura de rușine. Bea și tu și arată-ți părțile intime ale corpului! Cupa din mâna Domnului va ajunge și la tine; și astfel va veni rușinea peste gloria ta! ¹⁷Violențele făcute împotriva Libanului, vor veni asupra ta; iar distrugerile făcute de animalele sălbatice, te vor speria foarte rău. Ți se va întâmpla așa pentru că ai vărsat sângele oamenilor și pentru violențele la care ai recurs în țară practicându-le împotriva orașului și împotriva tuturor locuitorilor ei. ¹⁸Care ar putea fi utilitatea unei statui pe care o realizează cineva prin cioplire? Sau la ce folosește una turnată? Existența ei determină apariția unor minciuni; și astfel, cel care a făcut-o, deși realizează doar idoli muți, își pune încrederea în ea... ¹⁹Vai de cel care zice lemnului «Scoală-te!» și unei pietre care nu vorbește «Trezește-te!»... Oare poate ea să ofere învățătură? Deși este împodobită cu aur și cu argint, nu are deloc viață! ²⁰Dar Domnul se află în Templul Său care este sfânt. Tot pământul să tacă înaintea Lui!” 3 Rugăciunea profetului Habacuc. Se cântă în stilul cântecelor de jale. ²„Doamne, când am auzit ce ai anunțat că se va întâmpla, m-am speriat foarte rău. Susține-ți lucrarea în anii care vor veni, Doamne! Fă-o cunoscută odată cu trecerea lor! În timp ce-Ți vei manifesta mânia, adu-Ți aminte (și) de milă!» ³Dumnezeu vine din Teman. Cel sfânt Se apropie venind dinspre Muntele Paran. Gloria Sa acoperă Universul și pământul este plin de laudă la adresa Lui. ⁴Strălucirea Lui este ca lumina soarelui. Din mâna Lui provin raze; și puterea Lui este ascunsă acolo. ⁵Epidemiile merg înaintea Lui și bolile contagioase vin după El. ⁶Oprindu-Se, El măsoară pământul cu ochiul Său. Privește împrejur și face popoarele să tremure. Astfel încep să se deplaseze munții care stătuseră totdeauna în același loc. Se apleacă și dealurile care au o mare vechime în existența lor. Metodele Sale sunt eterne. ⁷Văd cum oamenii din corturile (taberei) Etiopiei sunt foarte speriați; iar colinele din țara Madian se

cutremură! ⁸Doamne, Tu ai încălecat pe caii Tăi și ai urcat în carul de învingător! Dar oare Te-ai mâniat pe râuri? Îți manifesti mânia față de ele, sau împotriva mării? ⁹Arcul Tău este pregătit de acțiune; și blestemele sunt săgețile cuvântului Tău. Tu despici pământul prin râuri. ¹⁰Atunci când Te văd, munții se cutremură. Apa râurilor se deplasează cu mare viteză. Adâncul (mărilor) strigă, înălțându-și valurile la mare înălțime. ¹¹Soarele și luna rămân în locuința lor. Se feresc de lumina săgeților Tale și de strălucirea lăncii Tale. ¹²Tu parcurgi furios pământul și zdrobești națiunile în mânia Ta! ¹³Ai înaintat pentru salvarea poporului Tău și pentru scăparea Celui desemnat și trimis de Tine. Tu distrugi acoperișul casei celui rău. I-o avariezi de la temelii până la acoperiș... ¹⁴Cu săgețile Tale, străpungi capul liderilor lui. Ei sunt cei care vin cu viteza unei furtuni asupra mea. Vor să mă determine să fug. Strigă de bucurie exact ca atunci când ar fi mâncat în secret pe cel sărac. ¹⁵Tu mergi pe mare; Te deplasezi călare pe cai peste spuma apelor mării. ¹⁶Când am auzit acest lucru, mi s-a cutremurat corpul. Această veste face ca buzele mele să exprime uimire. Oasele mele încep să se descompună și-mi tremură genunchii. Oare aş putea să aştept în tăcere acea zi a necazului când opresorul va veni împotriva poporului (meu)? ¹⁷Chiar dacă smochinul nu va înflori, chiar dacă vița de vie nu va produce nici un fruct, chiar dacă nici măslinul nu va avea fructe și câmpiile nu vor oferi hrană – astfel încât oile din staule vor muri și vor dispărea boii din grajduri – ¹⁸eu tot mă voi bucura în Domnul. Bucuria mea va fi alimentată de Dumnezeu salvării mele. ¹⁹Domnul Dumnezeu este forța mea. El îmi face picioarele (atât de agere) ca ale cerbilor și mă ajută să merg pe locurile mele situate la mare înălțime! Acest cântec este pentru liderul muzicienilor. Se cântă folosind instrumente cu coarde.

Țefania

1 Acesta este Cuvântul Domnului care a venit la Țefania. El este fiul lui Cuși. Tatăl lui Cuș a fost Ghedalia. Tatăl lui Ghedalia a fost Amaria; iar Amaria a fost fiul lui Ezechia. Țefania a profetizat astfel în timpul guvernării lui Iosia – fiul lui Amon – care a fost regele lui Iuda: ²„Domnul zice: «Voi distruge tot ce este pe suprafața pământului! ³Voi distruge atât pe om, cât și pe animal. Voi omorî păsările zburătoare și peștii din mare. Când voi distruge pe om de pe pământ, cel păcătos va fi foarte dărâmat! ⁴Voi acționa cu mâna Mea împotriva lui Iuda și împotriva tuturor locuitorilor din Ierusalim. Voi elimina din acest loc orice a mai rămas din sistemul închinării la Baal; și voi distruge atât preoții idolatri, cât și numele lor. ⁵Voi aduce distrugerea asupra celor care stau pe acoperișuri și se închină corpurilor cerești și asupra celor care în timp ce se închină jurând pe Domnul, jură și pe Malcam. ⁶Voi face să fie distruși atât cei care s-au întors de la Domnul, cât și cei care nu numai că nu-L caută, dar nici nu (mai) întreabă de El. ⁷Stai în liniște înaintea Dumnezeului care se numește Domnul; pentru că acea zi a Domnului este aproape. El a pregătit un „sacrificiu” și Și-a „sfântit” oaspeții! ⁸Sacrificiul făcut de Domnul în acea zi înseamnă, de fapt, pedepsirea prinților și a fiilor regelui împreună cu cei care poartă haine (cu specific religios) străine. ⁹Acea este ziua în care voi pedepsi și pe toți cei care sar peste prag. Ei practică violența și înșelătoria în casele stăpânilor lor. ¹⁰Domnul vă asigură că atunci vor fi strigăte de jale la Poarta Peștilor și urlete în cealaltă zonă a orașului; iar din zona dealurilor va veni un mare zgomot făcut de cei care plâng. ¹¹Locuitori din Macteș, văitați-vă! Pentru că toți cei care fac comerț, sunt distruși; și toți cei care manevrează banii, sunt exterminați! ¹²În acea vreme, voi percheziționa Ierusalimul folosind felinarul (aprins) și voi pedepsi pe toți oamenii care stau liniștiți zicând în ei înșiși că Domnul nu va face nici bine, dar nici rău... ¹³Pentru că ei gândesc astfel, averea lor va fi jefuită, iar casele lor vor ajunge pustii. Vor construi case, dar nu vor mai putea să le locuiască; și vor planta vii, dar nu vor ajunge să bea vin din strugurii acestora. ¹⁴Acea mare zi a Domnului este aproape. Da, este aproape și vine în mare viteză. Zgomotul zilei Domnului este amar. Când va veni ea, oamenii viteji vor striga cu amărăciune. ¹⁵Acea este o zi de mânie, când va fi necaz și se vor întâmpla lucruri grave. Va fi o zi a distrugerii, a întunericului, a negurii, a norilor și a întunecimii. ¹⁶Este ziua în care trompeta va suna atacul împotriva orașelor fortificate și împotriva turnurilor înalte. ¹⁷Voi face ca oamenii să aibă mari dificultăți; și vor umbla ca orbii. Aceste lucruri li se vor întâmpla pentru că au păcătuțit împotriva Domnului; și sângele lor va fi ca pulberea pământului, iar carnea le va fi ca gunoiul... ¹⁸Atunci când va veni ziua mâniei Domnului, nici argintul și nici aurul lor nu vor putea să-i scape; ci toată țara va fi distrusă de focul geloziei Lui. El va omorî pe toți locuitorii țării în același timp. **2** Reveniți-vă! Da, popor fără rușine: este cazul să îi revii! ²Să faci acest lucru până nu se pronunță hotărârea. Timpul trece așa cum zboară pleava (în bătaia vântului). Deci să vă reveniți până nu vine peste voi mânia pe care ați provocat-o Domnului și până nu vine ziua în care el va acționa în baza ei! ³Voi care sunteți umili în această țară și care respectați poruncile Domnului, căutați-L! Urmăriți să practicați dreptatea și umilința!

Astfel, poate că veți fi feriți de consecințele mâniei Domnului din acea zi. ⁴Gaza va fi abandonată și Ascalon va rămâne fără locuitori. Poporul din Așdod va fi alungat în plină zi, iar Ecron va fi smuls din rădăcini. ⁵Vai de națiunea cheretiților – popor care locuiește pe malurile mării. Canaan, să știi că Domnul a vorbit împotriva ta; și a spus că va distruge țara filistenilor și că ea nu va mai avea locuitori. ⁶Malurile mării vor deveni locuri pentru animale, unde păstori iși vor construi locuințe pentru ei și stâne pentru oi. ⁷Aceste maluri vor fi folosite de cei puțini care vor rămâne dintre urmașii lui Iuda. Acolo iși vor paște ei turmele; și se vor odihni în timpul nopții în casele teritoriului care fusese al lui Ascalon. Se va întâmpla așa pentru că Dumnezeu lor care se numește Domnul nu-i va uita; ci-i va aduce înapoi pe cei care fuseseră captivi. ⁸Am auzit calomniile și ironiile urmașilor lui Amon îndreptate împotriva poporului Meu pentru a-l defăima în timp ce îi amenințau granițele plini de aroganță! ⁹Din această cauză, Domnul armatelor care este Dumnezeu lui Israel, jură pe viața Lui, spunând că Moab va fi ca Sodoma, iar copii lui Amon vor ajunge ca Gomora – vor deveni un loc acoperit cu mărăcini, o groapă cu sare și un loc permanent nelocuit. Vor fi jefuiți de aceia care vor rămâne din poporul Meu; și ei îi vor stăpâni! ¹⁰Acest lucru li se va întâmpla din cauza aroganței lor și pentru că au ridiculizat și au amenințat cu mândrie poporul care aparține Domnului armatelor! ¹¹Domnul va avea un comportament violent față de ei. El le va distruge toți zeii pământului; și astfel, fiecare se va închina înaintea Sa în țara lui, în toate insulele locuite de (diferite) popoare. ¹²Chiar și voi, etiopienilor, veți fi distruși de sabia Mea! ¹³Domnul iși va întinde mâna împotriva poporului, va distruge Asiria și va transforma Ninive într-o zonă fără locuitori și la fel de uscată ca deșertul. ¹⁴În locul unde fusese centrul orașului, se vor culca turme de animale de diferite specii. Pelicanul și ariciul vor rămâne să stea în timpul nopții între coloanele lui; iar la ferestre se va auzi ecoul de zonă sinistră. Se va întâmpla așa pentru că Domnul va fi cel care îi va expune (ridicolului) grinzile care fuseseră făcute din lemn de cedru. ¹⁵Acesta este orașul vesel care trăia bazat pe un impresionant sistem de apărare. Își zicea în inima lui că nu există nimeni ca el. Dar toți cei care vor trece pe lângă el, vor fluiera și vor da din mână! **3** Vai de orașul revoltător și murdar din punct de vedere moral. Vai de orașul care este plin de opresiune! ²El este cel care nu a ascultat vocea Domnului și n-a acceptat corectarea. Nu s-a încrezut în El și nu s-a apropiat de Dumnezeu lui. ³Conducătorii din el sunt niște lei care răcnesc. Judecătorii lui sunt niște lupi de seară care mănâncă și nu mai lasă nici măcar un os până dimineața. ⁴Preoții lui sunt aroganți și înșelători. Ei au profanat sanctuarul și au încălcat legea mozaică. ⁵Domnul este corect în mijlocul acestui oraș. El nu face nici o nedreptate; ci își evidențiază dreptatea în fiecare dimineață. El nu greșește. Dar cel nedrept nu cunoaște rușinea! ⁶Am distrus națiuni, le-am dărâmat turnurile, le-am făcut străzile fără locuitori, încât nimeni nu mai trece pe ele. Orașele lor sunt distruse. Nu a mai rămas nimeni în ele – nici măcar un locuitor! ⁷Îmi ziceam că (după ce ai văzut aceste lucruri,) cu certitudine te vei teme de Mine și vei primi avertizarea. Atunci, locuința ta nu ar mai fi fost distrusă și pedepsele Mele nu ar mai fi venit peste tine. Dar locuitorii tăi au fost nerăbdători să-și strice tot comportamentul. ⁸Din această cauză, Domnul vă spune că nu veți avea mult de așteptat până când El va veni să distrugă. Da, am decis să strâng popoarele, să adun regatele și să-Mi vărs dezastrul care corespunde mării Mele mâinii.

Tot pământul va fi distrus de focul geloziei Mele! ⁹Atunci voi oferi popoarelor buze curate, pentru ca toți să invoce astfel Numele Domnului pe care să-L slujească împreună. ¹⁰Voi fi onorat cu daruri de mâncare dedicate Mie de fiica poporului Meu risipit. Ea reprezintă închinătorii Mei care au ajuns dincolo de râurile Etiopiei. ¹¹În acea zi nu-ți va mai fi rușine de nici una dintre faptele tale prin care păcătuiseși împotriva Mea. Acolo voi scoate din mijlocul tău pe cei mândri; și nu vei mai fi arogant pe muntele Meu care este sfânt. ¹²Voi lăsa în mijlocul tău un popor umil și mic care se va încrede în numele Domnului. ¹³Cei puțini care vor rămâne din Israel, nu vor mai comite nedreptăți, nu vor mai spune minciuni și nu vor mai avea în gură o limbă înșelătoare. Ei își vor paște turma și se vor odihni fără ca cineva să-i mai sperie. ¹⁴Fiica Sionului, strigă de bucurie! Israel, strigă și veselește-te! Fiica Ierusalimului, bucură-te și sari de veselie cu toată inima! ¹⁵Domnul a îndepărtat de la tine toate pedepsele tale și ți-a alungat dușmanul. El, Domnul, Regele lui Israel, este în mijlocul tău. Nu vei mai avea nici o problemă! ¹⁶Când va veni această zi, se va zice Ierusalimului: Nu te teme de nimic! Sion, să nu-ți obosească mâinile! ¹⁷Din mijlocul tău, Dumnezeuul care se numește Domnul, Cel Omnipotent, te va salva! Își va manifesta o mare bucurie față de tine. Dragostea lui îl va face să nu mai pronunțe nimic (rău) împotriva ta; și va avea o mare admirație pentru tine. ¹⁸Voi aduna pe cei întristați care sunt departe de sfânta adunare. Ei sunt cei proveniți din tine, dar care în prezent sunt afectați de ridicolul situației lor. ¹⁹Să știi că în acele vremuri Mă voi ocupa de toți cei care te exploatează. Voi salva pe cei șchiopi și voi strânge pe cei care au fost alungați. Voi face din ei un motiv de laudă și de faimă în toate țările în care au fost ridiculizați. ²⁰Domnul vă spune: Atunci când voi strânge și voi repatria pe toți aceia dintre voi care fuseseră luați ca prizonieri și duși în altă țară, vă voi face un motiv de laudă și de faimă între toate popoarele de pe pământ!

Hagai

1 În al doilea an al (guvernării) regelui Darius, în ziua întâi a lumii a șasea, Cuvântul Domnului a fost rostit prin profetul Hagai. Acesta era un mesaj adresat atât lui Zorobabel – fiul lui Șealtiel – care era guvernatorul lui Iuda, cât și lui Iosua – fiul lui Ioțadac – care avea atunci funcția de mare preot: ²Domnul care este omnipotent vorbește astfel: „Acest popor zice: «Încă nu a venit timpul pentru zidirea Casei Domnului!»” ³Din această cauză, Cuvântul Domnului le-a vorbit prin intermediul profetului Hagai, zicând: ⁴„Dar oare pentru voi a venit vremea să locuiți în case cu lambriuri, în timp ce această Casă este în ruine? ⁵Domnul care este omnipotent vă spune: Priviți cu atenție la ce vi se întâmplă. ⁶Semănați mult și recoltați puțin. Deși mâncați, nu vă săturați. Beți și totuși vă este sete în continuare. Deși vă îmbrăcați, nu vă este cald; iar cine obține un salariu, îl pune într-o pungă spartă... ⁷Domnul care este omnipotent vă spune: «Fiți atenți la deciziile voastre! ⁸Urcați pe munte, aduceți material lemnos și rezidiți Casa; pentru ca Eu să Mă bucur de acest lucru.» Domnul zice: «Vreau să fiu astfel glorificat! ⁹Deși v-ați așteptat la mai multe lucruri, ați avut puține; iar când le-ați adus acasă, eu le-am făcut să dispară!» Domnul care este omnipotent întreabă: «Știți de ce s-a întâmplat așa? Pentru că în timp ce fiecare dintre voi este preocupat de casa lui, Casa Mea stă dărâmată... ¹⁰Așa se explică faptul că nici cerul nu v-a oferit roua lui, iar pământul n-a produs recolta pe care sperați să o obțineți. ¹¹Eu am chemat seceta în țară; și ea a venit peste tot ce crește pe munți, peste grâu, peste vii și peste plantele din care se face ulei. A afectat atât pământul cu recoltele lui și animalele, cât și celelalte lucruri pe care le lucrați cu mâinile voastre!»” ¹²Zorobabel – fiul lui Șealtiel – , Iosua – fiul lui Ioțadac – care era mare preot și toți cei care mai rămăseseră din popor, au ascultat de ce le-a spus Dumnezeu lor numit Domnul. El le-a transmis acest mesaj când le-a vorbit prin intermediul lui Hagai pe care-l trimisese. Și poporul s-a temut de Domnul. ¹³Atunci Hagai – mesagerul Domnului – a zis poporului așa cum îi poruncise El: „Domnul vă spune: Eu sunt cu voi!” ¹⁴Domnul a trezit atât spiritul lui Zorobabel – fiul lui Șealtiel – care era guvernatorul lui Iuda și pe cel al lui Iosua – fiul lui Ioțadac – care era mare preot, cât și spiritul întregului grup de evrei care rămăseseră. Atunci ei au venit și au început să lucreze la refacerea Casei Domnului care este omnipotent. ¹⁵Acest lucru s-a întâmplat în a douăzeci și patra zi a lunii a șasea din al doilea an (de guvernare) al regelui Darius. **2** În a douăzeci și una zi a lunii a șaptea, Cuvântul Domnului a vorbit profetului Hagai astfel: ²„Vorbește atât lui Zorobabel – fiul lui Șealtiel – care este guvernatorul lui Iuda și lui Iosua – fiul lui Ioțadac – care este mare preot, cât și poporului care a mai rămas. Spune-le: ³«Care dintre voi a văzut această Casă în gloria ei inițială? Comparați cu ce vedeți astăzi! Oare n-a ajuns ea acum fără nici o valoare pentru voi? ⁴Dar ție, Zorobabel, Domnul îți spune să fii tare. Același mesaj este valabil și pentru tine, Iosua, fiul lui Ioțadac, care ești în funcția de mare preot! Domnul te încurajează să fii tare împreună cu tot poporul care este în țară. Eu, Cel omnipotent vă spun să lucrați; pentru că sunt cu voi! ⁵Eu îmi respect îndatorirea care-Mi revine în legământul pe care l-am făcut cu voi atunci când ați ieșit din Egipt. Astfel, Spiritul Meu rămâne în mijlocul vostru. Deci, nu vă temeți! ⁶Domnul care este

omnipotent vă spune că după un scurt timp voi cutremura încă odată cerul, pământul, marea și terenul uscat. ⁷Voi destabiliza toate națiunile; și comorile tuturor acestor națiuni vor veni și vor umple de glorie această Casă. Domnul care este omnipotent, vă asigură că așa se va întâmpla! ⁸El spune: Argintul și aurul sunt ale Mele! ⁹Gloria Casei care se va face acum va fi mai mare decât a celei inițiale. Eu, Domnul cel omnipotent, vă asigur că în acest loc voi oferi pacea!» ¹⁰În a douăzeci și patra zi a lunii a noua din al doilea an al guvernării lui Darius, Cuvântul Domnului a vorbit lui Hagai astfel: ¹¹„Domnul care este omnipotent îți spune: Pune preoților următoarea întrebare despre legea mozaică: ¹²«Să presupunem că cineva a avut carne sfințită pe care a transportat-o acoperită în haina lui. Apoi el atinge cu acea haină pâine, mâncare fiartă, vin, ulei sau o anume mâncare. Vor fi oare aceste lucruri sfințite prin atingerea de acea haină?»” Răspunsul preoților a fost „Nu”. ¹³Apoi Hagai a continuat, întrebându-i: „Să presupunem acum că cineva este necurat pentru că s-a atins de un corp mort. Dacă el se va atinge de toate aceste lucruri, oare vor deveni și ele necurate?” Preoții au răspuns: „Da, vor fi necurate!” ¹⁴Atunci Hagai a zis: „Domnul vă spune: «Așa este și acest popor. La fel se întâmplă cu această națiune care este înaintea Mea. Și orice lucru făcut de mâinile lor oferit (Mie) ca un sacrificiu, este necurat! ¹⁵Acum uitați-vă cu atenție la ce s-a întâmplat până astăzi, înainte de așezarea pietrelor una peste alta în zidul Templului Domnului. ¹⁶Atunci când cineva venea cu un recipient în care ar fi încăput douăzeci de unități, nu era umplut decât până la jumătate. Și când veneau să stoarcă strugurii, în loc de cincizeci de unități de măsură, nu se obțineau decât douăzeci! ¹⁷V-am lovit cu rugină în grâu, cu tăciune și cu grindină. Am lovit tot ce reprezenta lucrul făcut cu mâinile voastre. Și totuși, nu v-ați întors la Mine. Acesta este reproșul pe care vi-l face Domnul! ¹⁸Priviți cu atenție la ce s-a întâmplat din ziua în care s-au pus fundațiile Templului Domnului și până în această a douăzeci și patra zi a lunii a noua. ¹⁹Mai există cereale în hambare? Nici via, nici smochinul, nici rodiul și nici măslinul nu au mai produs deloc fructe... Dar începând de azi, vă voi binecuvânta.»!” ²⁰Cuvântul Domnului a vorbit a doua oară lui Hagai în a douăzeci și patra zi a lunii, zicându-i astfel: ²¹„Vorbește lui Zorobabel – guvernatorul lui Iuda – și transmite-i următorul mesaj din partea Mea: «Voi cutremura cerul și pământul. ²²Voi răsturna tronurile regilor și voi distruge puterea conducătorilor națiunilor. Voi răsturna carele folosite în război și pe cei care merg în ele. Căii vor fii trântiți la pământ împreună cu cei care-i călăresc. Vor muri omorându-se unul pe altul cu sabia. ²³Domnul care este omnipotent te asigură pe tine, Zorobabel – fiul lui Șealtiel – sclavul Meu, că în acea zi te voi lua și te voi face ca un inel de sigiliu; pentru că Eu te-am ales (pentru acest scop).»!”

Maleahi

1 Aceasta este o profeție reprezentând Cuvântul Domnului spus lui Israel prin Maleahi. ²Domnul (vă) zice: „V-am iubit! Dar voi întrebați: «În ce mod pretinzi că ne-ai iubit?»” Domnul spune: „N-a fost oare Esau fratele lui Iacov? Și totuși l-am iubit pe Iacov; ³iar pe Esau l-am urât! I-am transformat munții într-o zonă pustie, iar moștenirea lui am dat-o șacalilor din deșert. ⁴Este posibil ca cei din Edom să zică: «Suntem doborâți, dar ne vom întoarce și vom reconstrui clădirile care acum sunt ruine!». Având în vedere acest lucru, Domnul armatelor spune: «Eu voi dărâma ce vor construi ei! Și vor fi numiți: ‘Teritoriul Răutății’, ‘Poporul care a provocat indignarea Domnului pentru totdeauna’. ⁵Veți vedea acest lucru cu proprii voștri ochi; și veți zice: ‘Domnul este mare chiar și dincolo de frontiera lui Israel!’»”. ⁶Domnul armatelor vi se adresează (acum) vouă, preoților, care desconsiderați Numele Meu: „Un fiu își respectă tatăl și un sclav acordă onoare stăpânului lui. Dacă sunt Tată (pentru voi), unde este respectul pe care-l merit? Și dacă (vă) sunt Stăpân, unde este reverența față de Mine? Voi însă spuneți: «Cum Ți-am desconsiderat noi Numele?»” ⁷Tocmai aducând hrană într-un mod dezonorant pe altarul Meu! Dar voi întrebați: «Cum Te-am dezonorat?» Spunând că masa Domnului nu merită să fie tratată în mod onorabil!” ⁸Domnul armatelor spune: „Când aduceți ca sacrificiu (dedicat Mie) animale oarbe, nu este acest fapt un lucru rău? Sau când vă prezentați acolo cu animale șchioape ori bolnave, pretindeți că nu faceți ceva rău? Încearcă să vii cu astfel de daruri la șeful tău! Va fi el oare mulțumit de tine (în urma acestui gest)? Te va lua el în considerare?” ⁹Domnul armatelor (vă) zice: „Acum, după toate acestea, implorați-L pe Dumnezeu să-Și demonstreze bunătatea față de voi! Vă va lua El în considerare în timp ce aduceți cu mâinile voastre astfel de daruri?” ¹⁰Domnul armatelor spune (în continuare): „O, de ar închide cineva dintre voi porțile Templului, ca să nu mai aprindeți degeaba focul pe altarul Meu! Nu am nici o satisfacție când privesc la voi; și nu voi accepta nici un dar din mâinile voastre!” ¹¹Domnul armatelor continuă: „Aceasta este atitudinea Mea; pentru că de la răsăritul soarelui și până la apusul lui, Numele Meu este respectat printre celelalte națiuni! În orice loc se arde tămâie în cinstea Numelui Meu, și se aduc daruri curate; pentru că Numele Meu este mare printre aceste popoare!”. ¹²Dar voi Îl profanați, spunând: «Masa Stăpânului nu merită respect; și ce se pune pe ea este o hrană demnă de desconsiderare!»” ¹³Domnul armatelor spune: „Voi (mai) ziceți: «Vai ce muncă (inutilă)!»; și vă strâmbați la ea... Apoi aduceți (ca sacrificiu) ceea ce este furat, șchiop sau bolnav! Da, așa sunt darurile pe care le aduceți acolo!” Domnul zice: „Oare să le primesc Eu din mâinile voastre?” ¹⁴Blestemat să fie înșelătorul care are în turma lui un animal sănătos și totuși jură și-l sacrifică Stăpânului pe cel cu defect! Domnul armatelor vă spune acest lucru având în vedere faptul că Eu sunt un mare Împărat; și de Numele Meu se tem (totuși) celelalte națiuni!” **2** Acum vă dau această poruncă pentru voi, preoților! ²Domnul armatelor vă spune: „Dacă nu veți asculta și dacă nu veți fi profund motivați să-Mi oferiți glorie, voi trimite blestemul asupra voastră și voi blestema binecuvântările voastre. Deja le-am și blestemat, pentru că nu ați decis din inimă să Mă respectați! ³Vă anunț că îi voi muștra pe urmașii voștri și vă

voi împrăștia bălegarul pe față. Este vorba despre bălegarul din intestinele animalelor sacrificate la sărbătorile voastre. Și astfel veți fi duși împreună cu ele!” ⁴Domnul armatelor (vă) spune: „Veți ști atunci că Eu v-am trimis această poruncă; pentru că vreau ca legământul Meu cu Levi să continue!” ⁵Acesta a fost un legământ al vieții și al păcii. I l-am dat pentru ca să manifeste respect față de Mine; iar el s-a temut de Mine și a fost îngrozit de Numele Meu! ⁶Legea adevărului a fost în gura lui și n-a fost găsită nici o nedreptate pe buzele lui. A umblat cu Mine în pace și într-o atitudine de corectitudine, întorcându-i pe mulți de la păcătoșenia lor. ⁷De fapt, buzele unui preot trebuie să faciliteze cunoștința și din gura lui se așteaptă învățătură, pentru că el este un reprezentant al Domnului armatelor! ⁸El vă reproșează acum faptul că ați deviat de la drumul bun, i-ați făcut pe mulți să cadă prin învățătura voastră și ați distrus legământul Meu cu Levi. ⁹De aceea și Eu v-am făcut demni de desconsiderare și v-am umilit înaintea întregului popor. Am procedat cu voi la fel ca atunci când n-ați respectat metodele Mele și ați fost părtinitori în ce privește legea mozaică!” ¹⁰N-avem toți un singur Tată? Oare nu ne-a creat un singur Dumnezeu? Atunci de ce nu suntem fideli unul față de altul, profanând legământul strămoșilor noștri? ¹¹Iuda a fost necredincios, iar în Israel și în Ierusalim s-a comis un lucru foarte urât. Iuda a profanat Sanctuarul Domnului – pe care El îl iubește – căsătorindu-se cu fiica unui dumnezeu străin. ¹²Domnul să-l distrugă din corturile lui Iacov pe acela care a făcut acest lucru – atât pe cel care are responsabilitatea să vegheze (la respectarea legii mozaice), cât și pe cel care l-ar aduce un dar Domnului armatelor! ¹³Vă vorbesc acum despre un alt lucru pe care-l faceți: acoperiți altarul Domnului cu lacrimi, plângând acolo și gemând pentru că El nu vă mai acceptă darurile și nu le mai primește cu plăcere din mâinile voastre. ¹⁴Și (mai aveți curajul să) vă întrebați: De ce? Pentru că Domnul a fost martor (la relația care a fost) între tine și soția tinereții tale. Tu ai devenit infidel față de ea, deși îți este de drept parteneră și soție prin legământ. ¹⁵Oare nu i-a făcut El una (pe cei doi)? În ce privește corpul și spiritul, ei sunt ai Lui. De ce o asemenea unitate? Pentru că El caută (să recunoască în această unire) o emblemă dumnezeiască. Deci fiți atenți la nivelul spiritului vostru; și nici unul dintre voi să nu fie infidel soției pe care a avut-o în tinerețe! ¹⁶Domnul armatelor – Dumnezeul lui Israel – vă zice: „Eu urăsc divorțul și nu pot să suport pe cel care se acoperă cu violență cum s-ar acoperi cu o haină”. Deci fiți atenți la spiritul vostru și nu fiți infideli (acestui Dumnezeu)! ¹⁷Voi L-ați obosit pe Domnul prin cuvintele voastre. Și totuși întrebați: „Cum L-am obosit?” Ați făcut acest lucru spunând: „Toți cei care fac răul, sunt buni înaintea Domnului; și El este satisfăcut de comportamentul lor!” Sau ați mai spus: „Unde este Dumnezeul dreptății?” **3** Domnul armatelor vă spune: „Să știți că îl trimit pe reprezentantul Meu. El este cel care Îmi va pregăti drumul! Și va intra instantaneu în Templul Său tocmai acel Stăpân pe Care-L căutați! Priviți: vine Cel pe care voi Îl agreeați. El este reprezentantul Legământului! ²Dar cine va putea să suporte ziua apariției Lui? Cine va putea să rămână în picioare când Se va revela El? Pentru că va fi ca focul celui care topește metalele și va acționa ca leșia înălbitorului! ³Se va prezenta ca unul care lucrează la purificarea metalelor și ca cel ce curăță argintul de impurități. Și astfel va proceda El când va curăța pe urmașii lui Levi. Îi va purifica exact cum se purifică aurul și argintul; iar ei vor fi astfel calificați să aducă daruri în dreptate, pentru Domnul. ⁴Atunci darurile lui Iuda și ale Ierusalimului vor fi

acceptate de Domnul ca în zilele străvechi și ca în anii care au trecut!” ⁵Domnul armatelor spune: „Mă voi apropia de voi pentru judecată și mă voi grăbi să fiu martor împotriva vrăjitorilor, a adulterilor, a celor care jură fals, a celor care opresc din plata celui angajat, a celor care exploatează pe văduvă și pe orfan și a celor care nedreptățesc pe străin refuzând să se teamă de Mine. ⁶Eu sunt Domnul, Eu nu mă schimb! Acest fapt explică de ce voi, urmași ai lui Iacov, încă n-ați fost distruși!” ⁷Domnul armatelor vă (mai) zice: „Încă din vremea strămoșilor voștri ați încălcat poruncile Mele și nu le-ați respectat! Întoarceți-vă la Mine; și atunci Mă voi întoarce și Eu la voi. Dar voi întrebați: «Cum să ne întoarcem?» ⁸Este normal ca un om să-L jefuiască pe Dumnezeu? Și totuși voi Mă jefuiți! Apoi întrebați: «Cum Te-am jefuit?» Însă fapta voastră este evidentă în felul în care oferiți a zecea parte din ce aveți; și mai rezultă din modul în care contribuiți (pentru Domnul) cu ce aveți! ⁹Sunteți foarte sever blestemați tot poporul; pentru că Eu sunt Cel pe Care îl jefuiți voi! ¹⁰Vă cer însă acum să aduceți în vistierie toate acele ofrande reprezentând a zecea parte din venitul vostru, ca să fie hrană în Casa Mea!” Domnul armatelor vă spune: „Faceți astfel un test și probați-Mă! Veți vedea atunci dacă nu voi deschide pentru voi stăvilarele cerului și dacă nu voi turna peste voi abundență de binecuvântare!” ¹¹Domnul armatelor vă mai zice: „Voi mustra pentru voi pe cea care devorează, ca să nu mai distrugă recolta pământului vostru; iar vița-de-vie din câmpiile voastre nu va mai fi neproductivă.” ¹²El adaugă: „Atunci toate națiunile lumii vă vor numi fericiți; pentru că veți fi o țară plăcută.” ¹³Domnul vă zice: „Ați pronunțat acuzații grave împotriva Mea. Și cu toate acestea, voi întrebați: «Ce am spus împotriva Ta?» ¹⁴Ați spus: «Degeaba Îi slujim lui Dumnezeu! Ce-am câștigat dacă am respectat poruncile Sale și am umblat regretându-ne eșecurile înaintea Domnului armatelor? ¹⁵Acum constatăm că fericiți sunt cei aroganți. Da, nu numai că cei care fac răul prosperă, dar ei chiar reușesc să scape (nepedepsiți) după ce ispitesc pe Dumnezeu!»” ¹⁶Atunci cei care se tem de Domnul, au vorbit unii cu alții; iar El a ascultat și a reținut acest lucru. A fost scrisă înaintea Lui o carte care să amintească despre faptele celor care se tem de Domnul și care meditează la Numele Lui... ¹⁷Domnul armatelor zice (despre aceștia): „Ei vor fi ai Mei în acea zi în care Îmi voi înființa proprietatea. Îi voi feri exact cum își păzește un părinte fiul care-i slujește. ¹⁸Și veți vedea atunci încă o dată diferența dintre cel drept și cel rău, dintre cel care Îi slujește lui Dumnezeu și cel care nu-I slujește!” ⁴ Domnul armatelor spune: „Vă asigur că vine ziua care arde ca un cuptor! Toți cei aroganți și toți cei care trăiesc în răutate, vor fi (ca) o grămadă de paie. Ziua care urmează să vină, îi va arde; și nu le va mai lăsa nici rădăcină, nici ramuri! ²Dar pentru voi care vă temeți de Numele Meu, va răsări Soarele dreptății, aducând vindecare sub aripile Lui! Veți ieși și veți sări ca vițeii scoși din grajd.” ³Domnul armatelor vă (mai) zice: „Îi veți călca în picioare pe cei răi; pentru că ei vor fi cenușă sub tălpile picioarelor voastre în ziua pe care o pregătesc Eu. ⁴Amintiți-vă de Legea sclavului Meu, Moise, de deciziile și de regulile pe care i le-am dat sub formă de porunci la Horeb pentru tot Israelul! ⁵Să știți că vi-l voi trimite pe profetul Ilie înainte să vină acea mare zi a Domnului care va produce frică! ⁶El va întoarce inimile părinților spre copiii lor și inimile copiilor spre părinții lor; pentru ca atunci când voi veni, să nu existe posibilitatea ca să lovesc țara cu blestem!”